THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

Edition: Quang Đỉ - Beta Reader

Mục lục

Chương 1: Hãm Hại

Chương 2: Xuyên Qua

Chương 3: Hồi Phủ

Chương 4: Kinh Ngạc

Chương 5: Hoa Viên Giao Phong

Chương 6: Đã Xảy Ra Chuyện

Chương 7: Linh Lung

Chương 8: Thiên Binh Các

Chương 9: Lão Phu Nhân Cho Mời

Chương 10: Di Nương Kinh Ngạc

Chương 11: Không Cho Ngươi Đi, Đó Là Vì Tốt Cho Ngươi

Chương 12: Hội Phi Chim To

Chương 13: Ủa, Đây Không Phải Dạ Vương Phi Sao?

Chương 14: An Vương, Ta Cùng Dạ Vương Là Cùng Cách (Ly Hôn)

Chương 15: Hiên Vương

Chương 16: Bà Ngoại Cháu Rất Khỏe

Chương 17: Bị Bắt

Chương 18: Mộng Ảo Khởi La Hương

Chương 19: Mạo Hiểm Cả Đêm

Chương 20: Ta Không Phải Cố Ý

Chương 21: Quyết Định Phản Kích

Chương 22: Vu Oan Giá Họa

Chương 23: An Vương Bái Phỏng

Chương 24: Nữ Tử Đêm Hôm Đó Đến Tột Cùng Là Ai?

Chương 25: Xuân Phong Bàn Nam Tử

Chương 26: Hoa Mạn Châu Sa

Chương 27: Trừng Ác Phó

Chương 28: Vân Mộ Phẫn Nộ

Chương 29: Xuất Trần Là Tên Của Ta

https://thuviensach.vn

Chương 30: Cô Ánh Dưới Ánh Trăng

Chương 31: Đêm Tịch Mịch

Chương 32: Đêm Khuya Mưu Đồ Bí Mật

Chương 33: Vân Dung Cuồng Vọng

Chương 34: Hoa Thanh Nhi

Chương 35: Sóng Ngầm Bắt Đầu Khởi Động

Chương 36: Làm Người Kinh Ngạc

Chương 37: Bỗng Nhiên Nổi Tiếng? Nộp Giấy Trắng

Chương 38: Có Một Không Hai

Chương 39: Đệ Thập Cục

Chương 40: Nữ Tử Đứng Nhất Yến Kinh

Chương 41: Đêm Trước Tiệc Tối

Chương 42: Một Đôi Bích Nhân

Chương 43: Các Ngươi Muốn Giết Ta

Chương 44: Hàn Băng

Chương 45: Ai Lợi Hại Hơn

Chương 46: Hoa Rơi Nước Chảy

Chương 47: Sương Mù Dày Đặc

Chương 48: Chỗ Tối Hạ Độc Thủ

Chương 49: Ngu Xuẩn?

Chương 50: Giết Người

Chương 51: Đêm Mưu

Chương 52: Trúng Kế

Chương 53: Một Kiếm Giết Sạch

Chương 54: Tiếp Quản Thiên Binh Các

Chương 55: Thần Bí Thở Dài

Chương 56: Đoạn Tuyệt Quan Hệ Cha Con

Chương 57: Vân Ngọc Tự Cho Là Thông Minh

Chương 58: Đuổi Ta Đi?

Chương 59: Ai Là Chủ Nhân?

Chương 60: A Mi

Chương 61: Tâm Sự Hàn Băng

https://thuviensach.vn

Chương 62: Lựa Chọn Diễm Vương

Chương 63: Diễm Vương Phủ Lai Khách

Chương 64: Thái Tử Mưu Hoa

Chương 65: Chuyện Qua Lại

Chương 66: Lại Vào Danh Nhạc Các

Chương 67: Thân Phận Thứ Nữ

Chương 68: Trừng Phạt

Chương 69: Âm Mưu Nổi Lên

Chương 70: Một Khắc Mạo Hiểm

Chương 71: Nữ Tử Áo Trắng

Chương 72: Bắt Đầu Trả Thù

Chương 73: Vân Ngọc Bi Ai

Chương 74: Kết Cục Của Lí Như (Thượng)

Chương 75: Kết Cục Của Lí Như (Hạ)

Chương 76: Đuổi Ra Khỏi Nhà

Chương 77: Loạn Khởi (Thượng)

Chương 78: Loạn Khởi (Hạ)

Chương 79: Tự Vẫn Tạ Tội

Chương 80: Tên Đã Lên Dây

Chương 81: Bàn Tay Mềm Vừa Nhấc: Cướp Bóc

Chương 82: Hỗn Loạn Cả Đêm

Chương 83: Trừng Phạt Đúng Tội

Chương 84: Du Nhiên Quận Chúa Thần Bí

Chương 85: Thoái Nhượng?

Chương 86: Kết Cục Của Tần Thống Lĩnh

Chương 87: Gió Nổi Lên

Chương 88: Hoa Thanh Nhi Thiết Cục

Chương 89: Ám Lãng Sinh Mãnh Liệt

Chương 90: Linh Lung Biến Hóa

Chương 91: Sát Khí Ẩn Hiện

Chương 92: Tình Thế Nghịch Chuyển

Chương 93: Quỳnh Hoa Yến (Thượng)

https://thuviensach.vn

Chương 94: Quỳnh Hoa Yến (Trung)

Chương 95: Quỳnh Hoa Yến (Trung 'Tư')

Chương 96: Ban Hôn?

Chương 97: Tâm Tư Các Hữu

Chương 98: Nhất Ba Chưa Bình, Nhất Ba Lại Khởi (*)

Chương 99: Đêm Kinh Hồn Ngoài Quận Chúa Phủ

Chương 100: Ai Là Kẻ Lỗ Mãng?

Chương 101: Trước Đêm Xuất Giá

Chương 102: Hôn Lễ Sinh Biến

Chương 103: Đêm Tân Hôn

Chương 104: Việc Lạ Liên Tục

Chương 105: Hoa Thanh Cung Hỗn Độn

Chương 106: Kiếp Thiên Lao

Chương 107: Đàm Phán

Chương 108: Lộc Tử Thùy Thủ

Chương 109: Thông Đạo Bí Mật

Chương 110: Uy Lực Trận Pháp

Chương 111: Sở Dạ Trở Về

Chương 112: Kêu Ca Nổi Lên Bốn Phía

Chương 113: Hư Hư Thực Thực Trúng Độc

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119: Vũ Nhi, Chúng Ta

Chương 120

Chương 121: Rời Đi

Chương 122: Vào Nhầm Bụi Hoa

Chương 123: Chỉ Có Thanh Ảnh, Như Ngọc Như Tùng

Chương 124: Ngân Mặt Hắc Y

Chương 125: Lựa Chọn Gian Nan

https://thuviensach.vn

Chương 126: Chỉ Mành Treo Chuông

Chương 127: Sát Khí Tái Hiện

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136: Bóng Đêm Liêu Nhân

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141: Án Khởi

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147: Yến Hội Thủy

Chương 148: Diệt Sát

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153: Tạo Phản

Chương 154: Giải Quyết (1)

Chương 155: Giải Quyết (2)

Chương 156: Gặp Lại Sở Dạ

Chương 157: Dung Mạo Tuyệt Thế

https://thuviensach.vn

Chương 158: Dạ Tập

Chương 159: Quân Ánh Nguyệt

Chương 160: Nguy Hiểm

Chương 161: Thi Đấu Thất Quốc Bắt Đầu

Chương 162: Lịch Sử Của Bắc Quốc

Chương 163: Trận Chiến Cuối Cùng

Chương 164: Thời Khắc Nguy Hiểm

Chương 165: Đại Kết Cục (Thượng) _ Sinh Tử Tướng Tùy

Chương 166: Đại Kết Cục (Trung) _ Tình Ý Kéo Dài

Chương 167: Đại Kết Cục (Hạ) _ Làm Bạn Cả Đời

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 1: Hãm Hại

Edit: Sally

Lúc này trời đã chạng vạng, bên ngoài cuồng phong gào thét, sắp có một hồi bão táp kéo tới, tiếng sấm trên không trung không ngừng nổ vang.

Thính Vũ các trong Dạ vương phủ, lúc này rất im ắng, trong phòng chỉ nhìn thấy một mảnh lụa mỏng bị gió thổi bay lên.

Vân Mộng Vũ đang trong giấc mộng mê man bừng tỉnh lại, kỳ quái, hôm nay vì sao ngủ mê mang như thế, dường như cả ngày nàng đã không có tỉnh lại. Vân Mộng Vũ chậm rãi ngồi dậy, chỉ cảm thấy đầu hỗn loạn.

Đột nhiên cảm thấy dường như có chỗ nào đó không đúng, Vân Mộng Vũ vừa nghiêng đầu, thấy một nam tử xiêm y không chỉnh tề dựa đầu ở giường vẻ mặt dâm tà nhìn nàng. Cúi đầu xuống, Vân Mộng Vũ phát hiện xiêm y của chính mình cũng không chỉnh tề, đang muốn kêu cứu.

Đột nhiên một tiếng rầm vang lên, cửa phòng bị người vào một cước đá văng. Sở Dạ Vương mang theo một đám người xông vào. Khi thấy rõ tình hình trong phòng, Sở Dạ tức giận đến gân xanh nỗi lên, hai đấm tay nắm chặt phát ra thanh âm răn rắc.

“Đem đôi cẩu nam nữ này tách ra cho ta.”

Lập tức có hai bà tử cường tráng tiến lên đem hai người tách ra, ném một cách thô lỗ tới trước mặt Sở Dạ. Cảm nhận được Sở Dạ tức giận khiến nhiệt độ xung quanh y dường như ngày càng hạ xuống lạnh băng đến tận

https://thuviensach.vn

cùng, Vân Mộng cảm thấy có dấu hiệu không ổn. Nàng lập tức túm vạt áo Sở Dạ, khẩn cầu mong có thể được Dạ vương thương tiếc.

“Vương gia, xin nghe ta giải thích.....”

“Cút ngay!” Sở Dạ chán ghét một cước đá văng nàng. Vân Mộng Vũ bị hắn đá hướng cạnh cái bàn ngã xuống, trán đập vào cạnh bàn nhất thời máu cứ thế tuông ra, lâm vào hôn mê.

Tuyết sườn phi nhìn cảnh này, trong mắt hiện lên một chút đắc ý. Nàng đi đến bên người Sở Dạ cánh tay nhẹ nhàng kéo y, ôn nhu mở miệng khuyên nhủ:“Vương gia, tỷ tỷ có lẽ là do nhất thời hồ đồ, vương gia hãy tha thứ cho nàng lần này đi.”

“Tiện nhân này cũng dám làm ra loại chuyện đồi phong bại tục này, tuyệt không thể dễ dàng tha nàng. Người tới, canh giữ toàn bộ gian phòng này không cho bất luận kẻ nào tới gần.”

“Nhưng vương gia, tỷ tỷ nàng.....”

Thấy Tuyết Nhi còn muốn vì tiện nhân kia cầu tình, Sở Dạ không khỏi hạ khẩu khí an ủi nói:“Tuyết Nhi, ngươi tâm địa thiện lương, đồng tình đáng thương nàng, nhưng người như nàng sớm đã không có thuốc nào cứu được, Tuyết Nhi ngươi không cần vì nàng hao tổn tinh thần. Ta còn có chút việc cần xử lý ngươi về phòng trước đi.”

“Nô tì cung tiễn vương gia.” Tuyết sườn phi chỉ có thể bất đắc dĩ tiễn bước Sở Dạ, nhưng y không có nhìn thấy Tuyết sườn phi luôn luôn nhu nhược trong mắt chứa đắc ý cùng thâm độc.

Ở thư phòng Dạ vương phủ, Sở Dạ khoanh tay đứng trước cửa sổ, phân phó sự tình cho quản gia.

https://thuviensach.vn

“Chuyện này phải giải quyết một cách sạch sẽ, đem tam phu nhân cùng những người biết chuyện này xử lý toàn bộ. Tuyên bố bên ngoài do vương phi phạm vào thất điều nên bị hưu đuổi khỏi Vương phủ.”

“Vương gia yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ giải quyết tốt chuyện này.”

“Ừ, đi xuống đi.” Quản gia đi rồi, Sở Dạ vẫn đứng phía trước cửa sổ.

Vân Mộng Vũ, không nên trách hắn, muốn trách thì trách chính nàng quá ngu dốt, căn bản không thể đảm nhiệm vị trí Dạ vương phi.

Ngày kế, trong Thính Vũ các, Vân Mộng Vũ nhìn hưu thư trong tay, nhất thời trên mặt không còn chút huyết sắc, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Nàng khó có thể tin, nàng thế nhưng bị hưu. Nàng nên làm cái gì bây giờ, nếu rời Vương phủ nàng sẽ sống như thế nào.

Lúc này, ngoài cửa phòng một trận tiếng bước chân vang lên, Vân Mộng Vũ ngẩng đầu nhìn Tuyết sườn phi Vương Tuyết Nhi chân thành hướng nàng đi tới. Cũng vội vàng tiến lên lôi kéo tay Vương Tuyết Nhi, khóc nói: “Muội muội, ngươi đến là tốt rồi, chỉ cần ngươi ở trước mặt vương gia thay tỷ tỷ nói lời hay, vương gia nhất định hội tha thứ tỷ tỷ.”

Vân Mộng Vũ nói xong, trong lòng hy vọng ngẩng đầu lên, vốn tưởng rằng sẽ nhìn thấy được vẻ mặt lo lắng, ai ngờ nhìn thấy vẻ mặt Vương Tuyết Nhi sự chán ghét cùng khinh thường.

“Muội muội.....”

Vân Mộng Vũ bối rối hô một tiếng.

Vương Tuyết Nhi thế nhưng không có đáp lại nàng, mà một phen đem nàng đẩy ra.

https://thuviensach.vn

“Vân Mộng Vũ, ngươi chắc thật không ngờ ngươi sẽ có hôm nay. Ngươi có biết vì sao không, ta nghĩ ngươi khẳng định không biết, ngươi ngốc như vậy mà. Ngươi nhất định rất kỳ quái vì sao ngươi lại mê man rồi làm ra cái loại chuyện như vậy, đó là bởi vì ta ở trong ly trà của ngươi hạ mê dược. Mà nam tử trong phòng ngươi lại là người ta phái tới, thế nào tỷ tỷ thân ái của ta, đối với hắn, ngươi có vừa lòng hay không?”

“Ngươi không sợ vương gia biết hay sao?”

“Vương gia làm sao có thể biết được, ta đã đem chuyện này giá họa cho tam phu nhân, buồn cười cái nữ nhân kia còn tưởng rằng cử người báo ngươi thông dâm thì sẽ lập công lớn, từ nay về sau có thể được vương gia sủng ái, kết quả lại không thoát được vận mệnh bị diệt khẩu. Nàng cũng không ngẫm lại loại sự tình như thế này, vương gia vì danh dự của hắn thì làm sao có thể lưu lại nàng.”

“Vì sao, ta đối đãi ngươi như thân tỷ muội, ngươi vì sao phải hãm hại ta như thế?” Vân Mộng Vũ khó có thể tin hỏi.

“Vì sao ư, bởi vì ngươi đoạt thứ vốn nên thuộc về ta, ta cùng Dạ vương lưỡng tình tương duyệt, ta vốn có thể trở thành Dạ vương phi cao quý, bởi vì ngươi mà ta chỉ có thể làm một sườn phi, cho nên ngươi nhất định đáng chết.”

“Ta vì ngươi liều mạng.” Vân Mộng Vũ đột nhiên trở nên mất trí muốn cùng Vương Tuyết Nhi đồng quy vu tận, lại bị thị vệ Vương Tuyết Nhi mang đến gắt gao bắt lấy.

Tuyết Nhi đi đến trước mặt nàng giáng một cái tát thật mạnh, khiến khóe miệng nàng chảy ra một tia máu.

“Tiện nhân, không biết tự lượng sức mình, người tới rót thuốc cho ta.” Nghe được mệnh lệnh, một thị vệ bưng một chén dược đến trước mặt Vân Mộng Vũ, một tay cầm lấy cằm Vân Mộng Vũ, một tay đem dược mạnh

https://thuviensach.vn

mẽ đỗ vào miệng nàng. Vân Mộng Vũ không cam lòng giãy dụa, nhưng lại không thể làm gì được, dược cứ thế toàn bộ đổ vào miệng nàng.

Vân Mộng Vũ chậm rãi ngã xuống, ánh mắt tràn ngập hận ý nhìn Vương Tuyết Nhi, cuối cùng chỉ có thể không cam lòng nhắm hai mắt lại.

“Đem nàng quăng đến bãi tha ma cho ta.” Nhìn kết quả thấy vừa lòng, Vương Tuyết Nhi khóe miệng mang theo ý cười xoay người rời đi.

Ngoài bãi tha, một khối thi thể mọi người vốn nghĩ đã chết lại nhẹ nhàng giật giật ngón tay.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 2: Xuyên Qua

Edit: Sally

Thật khát, Vân Y chỉ cảm thấy yết hầu khô khốc khó chịu như hỏa thiêu. Vân Y mở to mắt, một đôi thủy mâu long lanh như ánh sáng ngọc. Nàng chậm rãi ngồi dậy, đánh giá bốn phía xung quanh, đập vào mắt nàng là một mảnh đất hoang sơ vắng vẻ.

Đột nhiên đầu cảm thấy đau đớn, một lượng tin tức lớn tiến vào trong đầu nàng, Vân Y hai tay ôm đầu hy vọng có thể giảm bớt một chút đau đầu. Sau một lát, đau đớn biến mất, Vân Y cũng tiêu hóa xong tin tức những tin trong đầu. Vân Y chậm rãi đứng lên, nàng không ngừng đánh giá bốn phía, hy vọng có thể tìm ra một chút manh mối. Vân Y cúi đầu nhìn bàn tay mình, mười ngón tay thon dài, bàn tay xinh đẹp không tỳ vết như một tác phẩm nghệ thuật. Nhìn bàn tay hoàn mỹ, Vân Y toàn thân như bị hút hết sức lực ngã ngồi trên mặt đất.

“Làm sao có thể, vì sao có thể như vậy, ta nên cảm tạ lão thiên gia sao, cho ta một cơ hội trọng sinh. Nhưng, ta không bỏ xuống được, ta như thế nào có thể bỏ cha mẹ ta một mình ở hiện đại chứ. Bọn họ chỉ có mình ta là con gái, bọn họ sẽ thống khổ như thế nào khi mất đi ta chứ. Lão thiên gia, cầu ngươi, cầu ngươi không cần cùng ta vui đùa như vậy.....”

Đối với ông trời kêu than, Vân Y hai tay ôm mặt lớn tiếng khóc. Khóc đau tận nội tâm, thương tâm muốn chết, như một tiểu hài tử bị người thân vứt bỏ.

https://thuviensach.vn

Cha nàng là doanh nhân thiên tài, mẹ là kỳ tài giới âm nhạc. Vân Y nàng kế thừa toàn bộ ưu điểm của cha mẹ, không chỉ có bộ dạng xinh đẹp, chỉ số thông minh cao tới hai trăm, được xưng là cô gái thiên tài. Vân Y vừa tốt nghiệp, đã bị an bài đến công ty cha nàng làm. Công tác xuất sắc, đạt được kết quả xuất sắc từ công ty, sự nghiệp đang phát triển rộng mở, tiền đồ sáng lạng. Nhưng ai ngờ trong lần chạy tới buổi tiệc của công ty trên đường lại xảy ra xe mà đến nơi này.

Khóc lâu thật lâu, khóc khàn cả giọng. Vân Y dần dần bình tĩnh trở lại, nhất định sẽ có biện pháp trở về, nếu có thể đi đến nơi này, vậy nhất định có thể trở về. Nàng không thể từ bỏ, nàng nhất định phải trở về gặp cha m, không tiếc đại giới, Vân Y trong lòng âm thầm hạ quyết tâm. Hiện tại đầu tiên cần phải làm là làm sao có thể tồn tại ở nơi này, sau đó lại tìm biện pháp trở về.

Vân Y phân tích tin tức trong đầu, hiểu biết được tình cảnh hiện tại. Chủ nhân khối thân thể này là đích nữ của đương triều hữu tướng, chính phi Dạ vương, tin lần người, cuối cùng bị hãm hại chết.

Phân tích mọi chuyện xong, Vân Y không khỏi âm thầm than, thiên a, Vân Mộng Vũ này làm sao có thể ngốc như vậy, không đúng, hẳn là đơn thuần, thật sự rất đơn thuần. Đơn thuần nên mới tin nữ nhân kia bề ngoài nhu nhược kì thực tâm như rắn rết, lừa gạt. Thế nhưng đem những thân tín bên người một đám đuổi đi, hoặc là nhìn họ ở trước mặt nàng bị người hại chết.

Con bà nó, hiện tại tiểu tam đều kiêu ngạo như vậy sao. Nếu không có Vương Tuyết Nhi, nàng hiện tại có thể hay không còn ở hiện đại, ở trong bệnh viện nhận trị liệu. Trong ấn tượng, nàng chỉ bị đụng đầu vào tay lái, hôn mê mà thôi. Vương Tuyết Nhi, Sở Dạ, nàng nhớ kỹ, tương lai bọn họ nhất định sẽ thực thảm.....

https://thuviensach.vn

Mấu chốt là hiện tại nên làm cái gì bây giờ đây, nay thiên hạ thất phân, còn có các loại thế lực minh ám. Mà nay trong thế lực thất quốc thân ở Sở quốc đang đứng hàng thứ ba, đương kim hoàng đế mặc dù chăm lo việc nước, nhưng so với những đế vương các nước khác, mưu lược vẫn còn khiếm khuyết một chút. May mắn có thái tử Sở Thụy Phong, hòa diễm vương Sở Diễm hiệp trợ mới có thể làm cho Sở quốc ở thất quốc được như hiện tại. Nhưng trong triều sóng ngầm vẫn mãnh liệt, các quốc gia cũng gió nổi mây phun.

Thế đạo như vậy, mặt ngoài một mảnh tường hòa, kì thực khắp nơi nguy cơ tứ phía, chỉ cần một chút không cẩn thận, liền có khả năng tan xương nát thịt, nàng nên như thế nào mới có thể trong thời loạn thế này sống sót, tăng thế lực cho chính mình, sớm ngày tìm được phương pháp trở lại hiện đại. Vân Y nheo mi tự hỏi một hồi, liền có chủ ý.

Một tháng sau, trong tửu lâu Minh Nguyệt_tửu lâu lớn nhất Yến kinh, Vân Y một thân tiểu nhị đang bận rộn ở trong đại đường. Bước đầu tiên của nàng đó là trước tìm một chỗ đặt chân cùng tìm hiểu tin tức mình cần.

“Tiểu nhị, cho một bình hảo tửu, vài món đểm tâm sáng.”

“Tốt, khách quan chờ một chút, rượu cùng đồ ăn lập tức đến.” Vân Y một bên lau bàn, một bên thuần thục trả lời.

“Trương huynh lần này như thế nào đã trở lại, Trương huynh không phải ở Hứa vương phủ làm việc sao, làm sao có thể xuất hiện ở Yến kinh này? Chẳng lẽ là vì ở Hồng Diễm lâu mới tới một hoa khôi thần bí, khuynh thành chi mạo mà cố ý gấp gáp trở về?”

“Không phải vậy, Lý huynh nói sai rồi. Tuy rằng ta trở về nhất định muốn đi tới đó. Nhưng lần này trở về cũng là phụng mệnh báo trước tin Hứa vương hồi kinh trở về”

https://thuviensach.vn

“Hứa vương về kinh, làm sao có thể, Hứa vương từ hai mươi năm trước đã hướng thiên hoàng hứa sẽ không bàn về chuyện chính sự nữa, từ nay về sau sống những ngày nhàn vân dã hạc, lần này như thế nào đột nhiên trở lại?”

“Chẳng lẽ Lý huynh đã quên bốn năm một lần ở Quỳnh Hoa yến sao?”

“Quỳnh Hoa yến? Chẳng lẽ là.....”

“Lý huynh đưa tai lại đây, ta nói ngươi nghe.”

Vân Y tiếp tục ở đại đường, trong lòng lại ở cân nhắc tin tức vừa rồi nghe được. Ít nhiều Vân Y đối thanh âm mẫn cảm cùng tinh thông khẩu ngữ (chắc à nhìn khẩu hình miệng đoán), thế mới có thể ở Minh Nguyệt Lâu này nhận được những tin tức tin cậy được.

Hứa vương phải về kinh, người hai mươi năm trước vang danh thất quốc_chiến thần vương gia, sắp sửa mang theo Du Nhiên quận chúa hồi kinh. Nghe hai người bàn luận vừa rồi thì Du Nhiên quận chúa là người tướng mạo song toàn, hơn nữa ý muốn ở Quỳnh Hoa yến tỏa ánh sáng mong được nổi danh thiên hạ. Hứa vương này tuyệt đối không phải kẻ dễ bắt nạt, tại ước hẹn thất quốc Quỳnh Hoa yến đã sắp đến, thời điểm hồi kinh trong đó tất có nguyên do.

Xem ra Yến kinh này càng ngày càng đông, bất quá, càng đông càng tốt. Như vậy có lợi cho nàng nhân cơ hội đục nước béo cò, sớm ngày đạt tới mục đích của nàng mà không dẫn người chú ý.

Kỳ quái, như thế nào lại có cảm giác này, nàng cảm giác có một ánh mắt đạm mạc, thâm thúy ở một chỗ rất gần nhìn nàng. Loại cảm giác này làm cho nàng sợ hãi lại làm cho nàng tò mò. Đến tột cùng là người thế nào mới có thể có ánh mắt thâm thúy như vậy, chỉ là bị nhìn chằm chằm như vậy làm nàng cảm giác giống như bị rơi vào hố sâu. Nhưng khi quay đầu tìm kiếm, lại không thu hoạch được gì.

https://thuviensach.vn

Quên đi không nghĩ nữa, dù sao ánh mắt kia phần chiếm đa số là tìm tòi nghiên cứu mà thôi, cũng không ác ý. Hơn nữa nửa tháng gần đây nàng cũng đã đình chỉ rất nhiều hoạt động. Tường thúc cùng Linh Lung bên kia cũng đã đi vào quỹ đạo, nàng không cần lo lắng. Cho dù muốn liên hệ cũng là những mật mã nàng đã dạy hắn, tuyệt đối sẽ không bị người khác phát hiện. Cho dù ở cổ đại, cũng không thể không cảm thán, khoa học kỹ thuật là sức sản xuất đứng nhất. Hiện tại phải là cho mình một thân phận thích hợp. Thân phận....., đích nữ hữu tướng, thân ngoại tôn nữ hộ quốc tướng quân mộc nguyên, thân phận này thực không tệ.....

Hữu tướng phủ, nàng đã trở lại, nàng kia bề ngoài di nương hiền lương còn có bọn muội muội mặt ngoài ôn nhu thiện lương, các nàng hãy chuẩn bị tốt mà nghênh đón nàng. Nàng đã chuẩn bị tốt cùng các nàng hảo hảo ở chung nha, hồi lâu không gặp, thật sự rất tưởng niệm các nàng đây..... Vân Mộng Vũ tâm tư phức tạp nghĩ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 3: Hồi Phủ

Edit: Sally

Đứng ở trước cửa tướng phủ, nhìn tướng phủ tráng lệ, khóe miệng Vân Y nhẹ nhàng gợi lên, trong mắt cũng là một mảnh băng hàn. Từng trí nhớ trong đầu Vân Mộng Vũ không ngừng hiện lên trong đầu Vân Y. Di nương giả nhân giả nghĩa, muội muội bề ngoài ôn nhu kì thực tâm như rắn rết, Vân Mộng Vũ đơn thuần bị các nàng khi dễ trong mười mấy năm.

Vân Mộng Vũ ngoài mặt là đại tiểu thư hữu tướng phủ, ngoại tôn nữ của hộ quốc đại tướng quân, địa vị tôn quý, nhưng thực tế nàng ngay cả nha hoàn cũng không bằng, khắp nơi đều bị khinh bỉ. Quản gia bên người Lí di nương bên ngoài ở trước mặt Vân Mộ luôn biểu hiện ra bộ dáng ôn nhu thiện lương, sau lưng lại nhân cơ hội chèn ép Vân Mộng Vũ. Nàng luôn có thể tìm được các loại lý do lừa gạt Vân Mộ, cũng nhân cơ hội ly gián quan hệ cha con giữa Vân Mộng Vũ cùng Vân Mộ. Mà Vân Mộ luôn luôn tìn nhiệm Lí di nương, cửu nhi cửu chi liền làm bất hòa quan hệ giữa Vân Mộng Vũ và cha nàng, cuộc sống của Vân Mộng Vũ ngày càng khó khăn.

Vân Mộ, hữu tướng đương triều, nàng hận hắn nhưng vẫn tha thứ hắn, hận hắn coi thường nàng, tha thứ vì hắn không biết tình (chữ tình này ta không hiểu ý tác giả là gì nhưng có lẽ là ‘tình hình’ thì phải ak).....

Vân Y nhẹ nhàng lắc đầu, tự giễu tự cười, nàng làm sao vậy, thế nhưng lại giống như tử khuê phòng ở cổ đại, luôn đa sầu đa cảm, thật sự là lo sợ không đâu. Ngẩng đầu nhìn trời, ở trong lòng Vân Y đối Vân Mộng Vũ âm thầm thề. Mộng Vũ đã chết, nàng sẽ thay nàng ta đòi lại công bằng hết thảy.

https://thuviensach.vn

Những thứ nàng ta để tâm, nàng sẽ vì nàng ta thủ hộ. Những gì nàng ta tiếc nuối, nàng sẽ thay nàng ấy thực hiện. Hiện tại, nàng chính là Vân Mộng Vũ.

Định hình tốt tất cả những suy nghĩ trong đầu, Vân Mộng Vũ (từ giờ ta sẽ kêu Vân Y là Vân Mộng Vũ luôn nha các nàng), nâng bước chân tao nhã tiêu sái vào tướng phủ. Hai hộ vệ nhìn thấy Vân Mộng Vũ, không khỏi mở to hai mắt, điều này sao có thể, đại tiểu thư thế nhưng còn sống, hơn nữa đã trở lại.

Một tháng trước, có tin truyền đến nói đại tiểu thư bị Dạ vương hưu đuổi ra khỏi phủ, sau đó thì không biết tung tích, tướng gia vì nghĩ đến tình cảm cha con từng phái người đi khắp nơi tìm kiếm. Nhưng nhiều ngày vẫn không có chút tin tức nào, mọi người đều nghĩ đại tiểu thư chắc là không còn nên mới từ bỏ, không tìm kiếm nữa. Hơn nữa bởi vì đại tiểu thư không còn, tướng gia liền đem phù chính giao cho Lí di nương, hiện tại đại tiểu thư thế nhưng đã trở lại.....

Vân Mộng Vũ không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của mọi người dọc theo đường đi tới thiên thính tướng phủ. Lúc này, bọn họ hẳn là cả nhà hoà thuận vui vẻ dùng cơm đi.

Quả nhiên, tại đại sảnh hữu tướng đại nhân đang cùng ba di nương mỹ mạo của hắn cùng bốn nhi nữ như hoa như ngọc sung sướng dùng ngọ thiện. Hơn nữa, Lí Như_Lí di nương lại ngồi ở vị trí chủ mẫu. Lí Như, chi nữ lại bộ Thượng Thư Lí Nghị, năm đó đối với Vân Mộ có chút tình ý, không tiếc làm thiếp Vân Mộ, thay Vân Mộ sinh hai nữ nhi xuất sắc, là nhị tiểu thư Vân Dung và tam tiểu thư Vân Ngọc.

Vân Dung là tài nữ đứng nhất Yến kinh, Vân Ngọc cùng sườn phi Dạ vương Vương Tuyết Nhi, cháu gái phó tả tướng đều xưng là tam đại mỹ nhân Yến kinh.

https://thuviensach.vn

Lí Như khổ tâm kinh doanh nhiều năm, bồi dưỡng hai nữ nhi vĩ đại như thế, hơn nữa hiền danh bên ngoài, ngồi trên vị trí hữu tướng phu nhân hẳn là việc nước chảy thành sông.

Nhưng bởi vì hộ quốc tướng quân Mộc gia từng cứu tân hoàng, mẫu thân Vân Mộng Vũ, Mộc Lâm được ban ân phong làm quận chúa. Mà Mộc Lâm sớm mất nên đương kim hoàng thượng vì vị trí đích nữ tướng phủ của Vân Mộng Vũ, mệnh hữu tướng không thể lại cưới vợ. Lí Như chỉ có thể thầm hận trong lòng. Mà nay Vân Mộng Vũ mất tích, chắc hơn nửa phần đã hương tiêu ngọc vẫn, Lí Như cũng có cơ hội phù chính, trong lòng vô hạn đắc ý, nhưng vẫn không lường trước được việc Vân Mộng Vũ sẽ trở về lúc này.

Bên cạnh còn có Trầm di nương cùng Lan di nương, hai người cũng có 1 nhi nữ, nhưng bị mẹ con Lí Như âm thầm chèn ép, hãm hại nên không được Vân Mộ thích. Nhưng hai người các nàng cũng không phải người tốt gì, chỉ biết phủng cao thải thấp (nịnh nọt người trên ăn hiếp người dưới yếu đuối), trước kia thường xuyên khi dễ Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ cứ như vậy đứng ở trước cửa thiên thính, không tiến cũng không lui, nhìn một màn trước mặt, ánh mắt bình tĩnh như nước, vô hỉ cũng vô bi.

Đột nhiên Vân Mộ có cảm giác không đúng, ngẩng đầu lên, thấy Vân Mộng Vũ đang đứng trước cửa.

Một khắc kia, thời gian tựa hồ chạy ngược về mười bảy năm trước, nữ tử xinh dưới ánh mặt trời quay đầu nhìn hắn thản nhiên cười yếu ớt tựa hồ lại đã trở lại, tốt đẹp như vậy, yên tĩnh như vậy.

Nhận thấy được động tác của Vân Mộ, Lí di nương cũng ngẩng đầu lên, ánh mắt cũng không khỏi ngẩn ra. Trên thân Vân Mộng Vũ, một thân trang phục bình thường màu xanh nhạt, trên đầu cũng không có cài phụ tùng gì

https://thuviensach.vn

thêm, chỉ có duy nhất một cây trâm xanh biếc. Bộ dạng như vậy so với những cô nương khác có thể nói là cực kỳ đơn giản, nhưng Mộng Vũ giờ phút này lại làm cho người ta cảm giác giống như hoa sen tiên tử, thanh nhã mà phiêu dật. Thường phục trên người nàng không thể che dấu được cổ khí chất thoát tục siêu phàm trên người nàng.

Nàng chỉ đứng tùy ý như vậy, lại làm cho người ta cảm giác bản thân vô cùng thiếu sót, kém cỏi, mong muốn mà không thể thành, xinh đẹp không gì có thể so sánh. Trên bàn cơm lúc này, mọi người cũng đã nhận ra có điểm không đúng, đều đồng loạt nhìn lại đây, thấy rõ người tới không che giấu được mà ngốc lăng chốc lát.

Người có phản ứng trước hết là Lí Như, nhìn Vân Mộng Vũ bình yên trở về, lại thấy Vân Mộ nhìn Vân Mộng Vũ lộ ra vẻ mặt nhớ nhung cùng si mê. Lí Như không khỏi hận thiếu chút nữa cắn nát môi mình, trong mắt tràn đầy âm độc.

Lí Như âm thầm điều chỉnh lại tâm tình của mình, lập tức đứng dậy, bước nhanh đến trước người Vân Mộng Vũ. Làm bộ dáng như không thể tin lẩm bẩm nói,“Vũ nhi, ngươi đã trở lại, ngươi rốt cục đã trở lại. Ngươi đã đi nơi nào, như thế nào một chút tin tức cũng không báo cho người nhà biết? Ngươi có biết, ngươi mất tích mấy ngày nay, ta và phụ thân ngươi có bao nhiêu lo lắng không? Ta cả ngày ăn không ngon, ngủ không yên, thường xuyên hướng bồ tát cầu nguyện, chỉ cần ngươi có thể bình an trở về, ta nguyện ý giảm thọ mười năm. Không ngờ ông trời nghe được khẩn cầu của ta, rốt cục đem Vũ nhi trả lại cho ta.”

Nói xong, như vui mừng lấy tay cẩn thận vuốt ve hai má Vân Mộng Vũ, mà trên mặt Lí Như từ lâu là lê hoa mang vũ (hix ta không hiểu câu này lắm nên để luôn câu gốc). Mộng Vũ cụp mi mắt xuống, không nhìn rõ thần sắc trong mắtcủa nàng lúc này,bộ dáng nhu thuận để Lí Như đụng vào.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong lòng Vân Mộng Vũ lúc này cực kỳ khinh thường, khá lắm Lí Như, nếu ở hiện đại khẳng định là diễn viên Áo Tư Tạp, hành động này, thật sự là rất xuất sắc, không biết người hiện tại là Vân Mộng Vũ thật thì sẽ nghĩ đến nàng ta (Lí Như) có bao nhiêu đau lòng cho Vân Mộng Vũ nàng đây. Nhưng thực tế, trong lời của nàng ta một câu nhưng có hai ý nghĩa, một là ám chỉ Vân Mộng Vũ không hiểu chuyện để người nhà lo lắng, hai là thể hiện Lí Như hiền lương thục đức.

Quả nhiên, Lí Như vừa dứt câu, mọi người trên bàn cơm cũng đều phục hồi tinh thần lại.

Nghe được lời nói của Lí Như, Vân Mộ lập tức bước nhanh tới, ôm Lí Như, nhẹ giọng an ủi nói "Tốt lắm, ngươi không cần lại khóc, vì loại bất hiếu này ngươi khóc đến hại thân thể thì làm sao đây (Sally: ông này thật đáng ghét, chẳng làm tròn trách nhiệm của người cha gì hết, đã vậy còn ra vẻ như người tốt hiểu chuyện). Nghịch nữ này ở nhà chính là người bốc đồng, vốn tưởng rằng sau khi gả cho người ta có thể an phận thủ thường, ai ngờ thế nhưng ghen tị, còn bị Dạ vương hưu. Thật sự là gia môn bất hạnh a, ta làm sao có thể có loại này nữ nhi đây." (Sally: ta hựn, ta hựn…)

Nói xong, cũng quay đầu hướng Mộng Vũ quát: "Ngươi nghịch nữ này, còn trở về làm cái gì, còn ngại không đủ dọa người sao, còn khiến cho di nương ngươi lo lắng." Vừa rống xong, cúi đầu cũng nghe được thanh âm khóc nức nở ở trong thiện phòng im lặng vang lên.

Lí Như trong lòng đắc ý, vừa định thêm vào chút lửa, lại nghe thấy một đạo thanh âm hơi nghẹn ngào truyền đến, nghe xong những lời này, mọi người trong phòng đều ngoài ý muốn nhìn Vân Mộng Vũ, Lí Như lại cả kinh mà ngẩng đầu lên, còn Vân Mộ lại nhìn Vân Mộng Vũ với ánh mắt phức tạp.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 4: Kinh Ngạc

Vân Mộng Vũ từ trong tay áo rút ra một cái khăn lụa, che mặt khóc, vừa khóc vừa nghẹn ngào nói "Di nương chớ vì Vũ nhi mà thương tâm, lần này là Vũ nhi làm sai. Vũ nhi không nên làm trái ý tứ vương gia, Vũ nhi nên đồng ý cho Tuyết sườn phi làm chính thê. Nhưng vì ta sợ chuyện này sẽ ảnh hưởng đến uy vọng phụ thân cùng ngoại công, cho nên liền cùng vương gia tranh cãi vài câu, không nghĩ tới vương gia sẽ như thế, vì muốn Tuyết sườn phi lên làm vương phi thế nhưng..... Sau khi Vũ nhi bị hưu, ta tự biết mình không thể hồi tướng phủ, sợ sẽ mang đến rắc rối cho phụ thân, nhất thời luẩn quẩn trong lòng, nên ta đi nhảy hồ, sau lại may mắn được một nông gia cứu. Sau khi Vũ nhi rơi xuống nước thì bệnh thương hàn, nằm trên giường không dậy nổi, hôm nay tốt hơn mới trở về. Vũ nhi nghĩ, cho dù như thế nào củng phải đi tái kiến phụ thân, ngoại công, di nương, những người luôn yêu thương Vũ nhi. Nhất là Lí di nương, từ nhỏ đối đãi với Vũ nhi như chính mình thân sinh, hôm nay trở về nhìn thấy di nương hết thảy đều mạnh khỏe, Vũ nhi cũng an tâm. Phụ thân không cần khó xử, Vũ nhi sẽ rời đi." Nói xong nhấc chân bước ra khỏi thiện phòng. (Sally: haha chị diễn còn hơn Lí Như mà bày đặt nói người ta)

Nghe được lời này, Lí Như cả kinh, ngẩng đầu lên. Nha đầu này từ khi nào trở nên biết ăn nói như vậy. Mặc dù trong lời nói, chính nàng nói mình sai, nhưng khi nghe lại thấy nàng nửa điểm sai cũng không có, không chỉ có không có sai, ngược lại lòng hiếu thuận càng có thêm. Mà trong lời nói, lại ám chỉ Lí Như nàng, tuy rằng ở mặt ngoài khổ sở, nhưng thực tế cũng chỉ là xem kịch mà thôi.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Vân Mộng Vũ vừa nói xong, Vân Mộ với ánh mắt hoài nghi lập tức nhìn về hướng nàng. Lí Như hiện tại câm điếc giống như ăn hoàng liên, có khổ nói không nên lời. Vốn tưởng rằng Vân Mộng Vũ sớm không ở nhân thế, vị trí chủ mẫu đã là vật trong bàn tay, liền thả lỏng cảnh giác, biểu hiện có điểm quá mức vui vẻ. Ai ngờ, hiện tại lại bị Vân Mộng Vũ, chỉ một câu nói khiến nàng ta á khẩu không trả lời được. Lí Như tức giận đến mặt chuyển xanh trắng, hiện tại không chỉ không thể biểu hiện ra một chút bất mãn đối Vân Mộng Vũ, càng phải kiệt lực giữ nàng lại, nếu không kinh nghiệm nhiều năm kinh doanh của nàng ta cũng chỉ là nước chảy qua cầu mà thôi.

Lập tức có quyết đoán, Lí Như lập tức tiến lên lôi kéo cánh tay Vân Mộng Vũ, than thở khóc lóc khuyên nhủ, “Vũ nhi, chớ nên như thế, lão gia chỉ là nhất thời nổi nóng, qua vài ngày tức giận cũng liền tiêu hết. Vũ nhi không nên rời đi, nếu đi, ngươi còn có thể đi đâu, nơi này chính là nhà của ngươi a.” Nói xong, ôm chầm lấy Vân Mộng Vũ, làm như thực sự sợ hãi nàng sẽ rời đi. Sau khi Lí Như nói xong, Vân Mộng Vũ ưu thương trở lại: “Di nương, không nên như thế, ta nên rời đi là tốt nhất, Vũ nhi không thể làm cho phụ thân khó xử.” Nói xong liền trầm giọng khóc.

Vân Mộ ánh mắt phức tạp nhìn Vân Mộng Vũ, Vũ nhi dù sao cũng là nữ nhi thân sinh chính mình a, nàng là đứa nhỏ của mình cùng Lâm nhi. Tuy rằng bị hưu, nhưng nguyên nhân chân chính trong chuyện này không rõ, mình làm sao có thể đối xử như thế với nàng. Nếu Vũ nhi thực sự có nổi khổ, chính mình nên như thế nào hướng hộ quốc tướng quân phủ đòi công đạo, như thế nào hướng Lâm nhi nói công đạo. Nghĩ xong, Vân Mộ đi đến bên người Vân Mộng Vũ, bàn tay to nhẹ vỗ về đỉnh đầu Vân Mộng Vũ, ôn nhu an ủi nói: “Vũ nhi, là phụ thân không đúng, tha thứ phụ thân được không? Đêm đó, vương đối đãi ngươi như thế, phụ thân tuyệt sẽ không tha thứ hắn. Vũ nhi, ngươi yên tâm, nơi này vĩnh viễn là nhà của ngươi.” Nghe được đáp án vừa lòng, Vân Mộng Vũ thanh âm ôn nhu cảm ơn phụ thân.

https://thuviensach.vn

Nghe được lời của Vân Mộ, Lí Như tức giận đến bàn tay nắm chặt lại. Vân Mộng Vũ cảm nhận được biến hóa của Lí Như, khóe miệng nhẹ nhàng cong lên.

Vân Dung nhìn sự tình phát triển cho tới bây giờ, trong mắt hiện lên một đạo mũi nhọn. Vân Mộng Vũ lần này trở về, như thế nào lại trở nên khác trước như vậy, chuyện gì đã xảy ra, khẳng định không đơn giản. Vân Ngọc thì lại tức giận đến nổi không ngừng vò nát tấm khăn lụa trong tay, chết tiệt, phế vật này như thế nào lại trở lại. Nàng đã trở lại, mẫu thân sẽ không thể phù chính, nàng lại như trước kia chỉ có thể làm một thứ nữ.

Mà giờ phút này, hai di nương còn lại cùng hai cô muội muội của nàng, vẻ mặt vui mừng nhìn một màn cha con hòa hảo. Kì thực nếu nhìn kĩ sẽ thấy trong mắt họ đều hiện lên một đạo tinh quang. Vân Mộng Vũ trở về là tốt rồi, tuy rằng phế vật này không có tác dụng gì. Nhưng chỉ cần có thể kiềm chế Lí Như một chút, chỉ cần không cho Lí Như một nhà hưởng lợi lớn, thì nữ nhi của các nàng mới có thể cơ hội.

Đem phản ứng của các nàng thu vào trong mắt, Vân Mộng Vũ không khỏi cảm thấy thú vị trong lòng, về sau mỗi ngày sẽ không quá nhàm chán, có các nàng chế thuốc một chút, khẳng định sẽ có thú (vị) rất nhiều. Bất quá trăm ngàn không cần quá mức nha, bởi vì tính nhẫn nại của nàng vốn không tốt lắm.

Cảm thấy thời điểm thích hợp, Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên ôn nhu đối với Vân Mộ nói: “Phụ thân, Vũ nhi mệt mỏi, trước đi xuống nghỉ ngơi.” Nghe Vân Mộng Vũ nói, không đợi Vân Mộ trả lời, Lí Như giành nói trước: “Lão gia, nếu Vũ nhi mệt mỏi, ta trước bồi nàng đi xuống nghỉ ngơi.”

“Như vậy cũng tốt.” Vân Mộ ôn nhu đáp ứng. Lí Như được cho phép, liền dắt Vân Mộng Vũ rời khỏi thiện phòng, hướng nơi trước khi Vân Mộng Vũ xuất giá mà đi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng dáng các nàng rời đi, trong mắt Vân Mộ có chút đăm chiêu. “Phụ thân, ta cùng muội muội cũng đi qua xem tỷ tỷ.” Vân Dung thanh âm mềm nhẹ ở bên tai vang lên, kéo Vân Mộ ra khỏi suy nghĩ. Vân Mộ nhìn Vân Dung cùng Vân Ngọc với mấy người Trầm di nương, mở miệng nói: “Cũng tốt, hai tỷ muội các ngươi đi đi. Còn Trầm di nương các ngươi cũng lui ra đi.” Nói xong Vân Mộ đứng thẳng ở tại chỗ như rơi vào một khoảng không ký ức nào đó.

Nhìn phụ thân như vậy, Vân Dung trong lòng cảnh báo mãnh liệt. Vân Mộng Vũ, mặc kệ ngươi thay đổi như thế nào, ta đều sẽ khiến cho ngươi hối hận vì đã trở về.....(Sally: thêm một con hồ ly nửa đây)

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 5: Hoa Viên Giao Phong

Rời khỏi thiện thính một khoảng, khi đi vào hoa viên, Lí Như lập tức thả tay Vân Mộng Vũ ra, vẻ mặt thâm trầm nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ. Mà Vân Mộng Vũ cũng bày ra vẻ mặt cười yếu ớt nhìn Lí Như. Nhìn bộ dáng cười nhạt của Vân Mộng Vũ như vậy, Lí Như bị kích thích, tay phải nâng lên, một cái tát hướng mặt Vân Mộng Vũ giáng xuống, nhưng khi đến gần mặt đã bị bàn tay Vân Mộng Vũ ngăn lại. Vân Mộng Vũ nắm cổ tay phải Lí Như, đầu nhẹ nhàng tới gần bên tai Lí Như, nhẹ giọng đối với Lí Như nói: “Lí Như, con người làm, trời đang nhìn. Làm ác, sẽ có báo ứng. Không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa tới.”

Nói xong, Vân Mộng Vũ quay đầu, ánh mắt lạnh băng nhìn Lí Như. Bị ánh mắt lạnh lúng của Vân Mộng Vũ chằm chằm như vậy, Lí Như cảm giác như chính mình bị rơi vào hầm băng, lãnh không có một tia độ ấm. Không biết vì sao, đối mặt Vân Mộng Vũ như vậy, Lí Như bắt đầu sinh ý sợ hãi. Sẽ không, nàng làm sao có thể biết được, chuyện ta làm trước kia vô cùng bí mật, ngay cả lão gia cũng không có hoài nghi ta, nàng làm sao có thể biết được. Nàng có lẽ ghi hận ta mười mấy năm qua ngược đãi cùng khi dễ nàng.

Sau đó, Vân Mộng Vũ thả tay Lí Như ra, vì lực buông quá lớn, Lí Như bị xô lảo đảo vài bước, may mắn bên cạnh có nha hoàn giúp đỡ, mới không bị ngã sấp xuống. Lí Như ngẩng đầu, vẻ mặt khó có thể tin nhìn Vân Mộng Vũ, xú nha đầu kia cũng dám cô ta, điều này sao có thể, luôn luôn yếu đuối, phế vật Vân Mộng Vũ khi nào thì trở nên lớn mật như vậy, cùng người trước kia, nếu không biết còn tưởng rằng là hai người khác nhau.

https://thuviensach.vn

Nhìn Vân Mộng Vũ, chỉ thấy Vân Mộng Vũ lúc này đang đứng đối diện cười thản nhiên với ả nói, “Di nương, Tâm Mộng cư của ta bởi vì được di nương nhiều năm chiếu cố, hiện nay khẳng định là càng ngày càng náo nhiệt, nơi nơi phồn thịnh đi. Di nương, cần ta thỉnh phụ thân lại đây xem xét không?” Tâm mộng cư quả thật thực náo nhiệt, nhất là hiện tại, giữa hè mùa, bởi vì không có quản lý, có khi trong phòng hiện giờ đều là chuột với gián. Mà trong hoa viên cỏ mọc rậm rạp, hoang vắng một mảnh. Nghe được lời Vân Mộng Vũ nói, Lí Như tức giận đến cái mũi cũng lệch sang một bên, nhưng cũng không có biện pháp, cũng không thể làm gì nàng. Trước kia vì lão gia không quan tâm nàng, chính mình có thể đem Vân Mộng Vũ tùy ý chèn ép như thế nào cũng được, cho dù bị lão gia phát hiện, chính mình cũng có thể nói cho qua chuyện, mà Vân Mộng Vũ trước kia cũng không có can đảm đi cáo trạng, nhưng hiện tại bất đồng. Lão gia vừa rồi đã hoài nghi mình, chính mình cũng không thể tái phạm sai lầm gì. Mà nay Vân Mộng Vũ miện lưỡi rất lợi hại, làm không tốt sẽ nàng bị cắn ngược lại, đến lúc đó cũng không có gì tốt.

Lí Như chỉ có thể cắn răng nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cho người đem Tâm mộng cư dọn dẹp sạch sẽ.” Nghe Lí Như nghiến răng nghiến lợi trả lời, Vân Mộng Vũ nở nụ cười nhạt, sau đó tao nhã xoay người rời đi, hướng đến Tâm Mộng cư đi. Nhìn bóng dáng Vân Mộng Vũ đi xa, Lí Như trong lòng sớm đem Vân Mộng Vũ nguyền rủa vô số lần, tiện nhân chết tiệt, sớm hay muộn sẽ có một ngày ta cho ngươi giống như nương ngươi, ngay cả chính mình chết như thế nào cũng không biết. Lúc này, trong mắt Lí Như tràn đầy âm ngoan, hoàn toàn tìm không ra bóng dáng ôn nhu thiện lương ở trước mặt Vân Mộ ngày thường. Mà hai tỷ muội Vân Dung cùng Vân Ngọc theo sau tới nhìn thấy biểu tình mẫu thân lúc này, đều chấn động, Vân Dung vội vàng tiến lên quan tâm nói,“Mẫu thân làm sao vậy, Vân Mộng Vũ đâu?”

“Cái tiện nhân kia hồi Tâm Mộng cư rồi, sớm biết lúc ấy ta sẽ không nhân từ mà nương tay, khi ở tướng phủ sẽ nghĩ biện pháp giết chết nàng,

https://thuviensach.vn

không phải khiến cho nàng ta hiện tại ở trước mặt ta diễu võ dương oai. Đúng rồi, hai tỷ muội các ngươi gần đây không cần đi chọc nàng. Dung nhi, yên tâm. Ngọc nhi, ngươi hiện tại nên an phận một chút, không cần chọc phiền toái."

Nhớ tới ánh mắt lạnh lùng không có một tia độ ấm của Vân Mộng Vũ vừa rồi, Lí Như không khỏi lo lắng dặn dò hai tỷ muội Vân Dung cùng Vân Ngọc vài câu.

"Vâng mẫu thân, con đã biết."

Lí Như hiện tại mới yên tâm, cùng nha hoàn trở về. Vừa đi phân phó người làm chỉnh chu Tâm Mông cư vừa dặn dò kẻ dưới hiện tại đừng đi trêu chọc Vân Mộng Vũ.

Lí Như không có phát hiện, lúc này, Vân Ngọc phía sau hai mắt hiện lên tia độc ác. Vân Ngọc trong lòng tức giận bất bình nghĩ, phế vật chết tiệt, xem ta như thế nào thu thập ngươi. Mà Vân Dung bên cạnh Vân Ngọc tuy rằng nhận ra ý đồ Vân Ngọc, nhưng nàng không có ngăn cản. Trong lòng Vân Dung có mưu tính của mình, nàng muốn biết Vân Mộng Vũ giờ rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Vân Mộng Vũ biết Tâm Mộng cư của mình khẳng định là thực hoang vắng, mà sau khi nàng tới Tâm Mộng cư, Vân Mộng Vũ mới biết được sự thật luôn tàn khốc, Tâm Mộng cư hoang vắng hơn nhiều so với nàng tưởng tượng.....

Lí Như thật đúng là mẹ kế điển hình a, đường đường là đích nữ tướng phủ (con của chính thê), thế mà nơi nàng ở không khác mấy cái sóm nghèo.....

Vân Mộng Vũ nhấc chân đi vào Tâm Mộng cư, chỉ thấy trong đình viện Tâm Mộng cư cỏ dại vươn cao, cực kỳ hoang vắng. Đang định đi vào trong phòng xem xét. Đột nhiên thấy sau lưng có người. Vân Mộng Vũ mạnh mẽ

https://thuviensach.vn

xoay người lại. Đập vào mắt là một cặp nha hoàn song sinh. Hai tỷ muội này cũng trạt tuổi Vân Mông Vũ, chừng mười lăm, mười sáu tuổi. Một hồng y, một lục y. Quần áo hai người nhìn quả thực cũ nát, sắc mặt cũng không tốt, nhìn là biết suy dinh dưỡng nặng, chắc cũng thời gian bệnh cũng tương đối dài. Giờ phút này, hai người các nàng vẻ mặt vui sướng nhìn Vân Mộng Vũ, trong mắt còn có nước khẽ chớp động, làm như không thể tin. Nhìn hai người, trong đầu Vân Mộng Vũ hiện lên thông tin của hai người trước mắt. Các nàng là người khi Vân Mộng Vũ sáu tuổi trên đường cứu giúp. Lúc ấy các nàng đang hành khất trên đường, đói độ ngất đi. Tiểu Mộng Vũ thấy các nàng đáng thương liền đem các nàng mua về. Từ đó về sau, các nàng liền bồi ở bên người Vân Mộng Vũ, sau Vân Mộng Vũ vào Dạ vương phủ. Bởi vì Tuyết sườn phi hãm hại, bị Vân Mộng Vũ đưa về tướng phủ, không nghĩ tới có thể gặp lại ở chỗ này.

Hồng y nhìn rất trầm ổn chính là tỷ tỷ_Hồng Mai, lục y nhìn hoạt bát hơn chính là muội muội_Lục Bình. Hai người đi theo bên người Vân Mộng Vũ nhiều năm, ăn rất nhiều đau khổ. Nhưng các nàng chưa từng một câu oán hận, luôn trung thành và tận tâm. Nhìn bộ dáng các nàng, mắt Vân Mộng Vũ có chút ướt át. Vân Mộng Vũ, nha đầu tốt a, ngươi như thế nào không biết quý trọng đây. Lục Bình chạy chậm đến bên người Vân Mộng Vũ, kích động lôi kéo tay Vân Mộng Vũ. Cao hứng nói: “Tiểu thư, người đã trở lại, Lục Bình rất vui vẻ, Lục Bình về sau có thể hay không được ở lại hầu hạ bên cạnh người.” Nói xong, cẩn thận nhìn Vân Mộng Vũ. Mà lúc này, Hồng Mai cũng đã đi tới, đồng dạng cũng cẩn thận nhìn Vân Mộng Vũ. Nhìn bộ dáng các nàng cẩn thận như vậy, Vân Mộng Vũ không khỏi nở nụ cười, nhẹ nhàng nhéo nhéo hai má Lục Bình. Ôn nhu nói: “Đương nhiên là có thể, về sau sẽ không bao giờ khiến các ngươi ly khai nữa.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói như vậy, Lục Bình vui vẻ xoay người sang chỗ khác ôm lấy Hồng Mai, “Tỷ tỷ, tiểu thư nói muốn chúng ta, tiểu thư muốn chúng ta.....” Hồng Mai tuy rằng chưa cái gì, nhưng trong mắt khó nén kích động. Nhìn các nàng như vậy, Vân Mộng Vũ trong lòng âm thầm thề,

https://thuviensach.vn

về sau nhất định phải hảo hảo bảo hộ các nàng, tuyệt không cho bất luận kẻ nào thương tổn các nàng.

Đêm đó, Hồng Mai cùng Lục Bình không rời đi, mà ở lại đem Tâm Mộng cư quét tước một phen.

Lúc này đã là nửa đêm, Vân Mộng Vũ nằm trên giường thật lâu không thể nào ngủ được, trong đầu không ngừng quanh quẩn lời nói của Hồng Mai cùng Lục Bình, hai mắt lạnh lẽo, trên người không ngừng tản mát ra hơi thở lãnh liệt. Vương Tuyết Nhi, ta muốn cho ngươi trả giá đại giới thật thảm với từng chuyện mà ngươi đã làm, ta nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 6: Đã Xảy Ra Chuyện

Vân Mộng Vũ nằm ở trên giường, thật lâu không có đi vào giấc ngủ, trong đầu không ngừng vang lên lời nói của Hồng Mai cùng Lục Bình.

“Lúc trước vú Vương bị Tuyết sườn phi oan uổng, đổ tộ trộm ngọc bội, ta cùng Lục Bình từng đi cầu tình, nhưng lại ta cùng Lục Bình còn có vú Vương đều bị tiểu thư đuổi về tướng phủ.” Khi nói những lời này, Hồng Mai cùng Lục Bình đều cẩn thận nhìn Vân Mộng Vũ. Vân Mộng Vũ nhìn các nàng, trong lòng không khỏi đau xót, những nha đầu nhu thuận, tận tâm a. Vân Mộng Vũ lập tức làm ánh mắt cổ vũ, cho các nàng tiếp tục nói tiếp.

Được cổ vũ, Hồng Mai nói tiếp: “Ta cùng Lục Bình còn có vú Vương vốn định cùng nhau hồi tướng phủ, ai ngờ, ở trên đường trở về, vú Vương đột nhiên bị người bắt lên xe ngựa, ta cùng Lục Bình lúc ấy không biết nên làm như thế nào cho phải, chỉ biết chạy theo xe ngựa. Nhưng chúng ta như thế nào có thể nhanh như xe ngựa, chỉ chốc lát liền mất tung tích vú Vương, chờ khi chúng ta tìm được vú Vương, lại phát hiện.....”

Nói đến đây, Hồng Mai đã khóc không thành tiếng, rốt cuộc nói không được nữa.

Nhìn Hồng Mai khóc không thành tiếng, Lục Bình nghẹn ngào nói tiếp: “Chúng ta trong rừng cây ở ngoài thành tìm được vú Vương, lúc ấy vú Vương toàn thân đều là máut, hơi thở mong manh, chỉ dựa vào ý chí cuối cùng. Mà lúc đó tay chân vú Vương đều đã bị người chém đứt, đầu lưỡi cũng bị rút. Khi vú Vương thấy chúng ta đến đây, dùng một chút khí lực

https://thuviensach.vn

cuối cùng, trên mặt đất viết sáu kí tự, viết xong sáu kí tự này, vú liền đi.” Nói đến đây, Lục Bình ngẩng đầu lên nhìn Vân Mộng Vũ.

“Sáu chữ gì?” Vân Mộng Vũ lãnh liệt hỏi.

“Tuyết gian tế, phải cẩn thận.”

Nằm ở trên giường, sáu chữ kia không ngừng xoay quanh ở trong đầu Vân Mộng Vũ. ‘Tuyết gian tế, phải cẩn thận’. Đây là nói Vương Tuyết Nhi là gian tế, muốn Vân Mộng Vũ phải cẩn thận. Nàng ta đến tột cùng là gian tế của ai, hay là gian tế quốc gia nào đó. Sở Dạ, cuồng vọng đến cực điểm, luôn nghĩ chính mình có bao nhiêu lợi hại, nếu hiện tại biết bị người khác đùa bỡn không biết y có cảm giác gì. Vương Tuyết Nhi, quả nhiên là nhân vật ngoan độc. Bề ngoài nhu nhu nhược nhược, làm cho người ta không hề phòng bị. Nhưng càng như vậy càng nguy hiểm, không biết nàng ta khi nào thì sẽ cắn ngược lại ngươi một cái.

Vương Tuyết Nhi, ta sẽ cho ngươi nhấm nháp một chút tư vị thất bại, tuyệt sẽ không cho ngươi chết dễ dàng như vậy, tuyệt đối sẽ không. Vú Vương, ngươi hãy ngủ yên đi, thù của ngươi ta nhất định sẽ thay ngươi báo.

Nghĩ đến vú Vương, Vân Mộng Vũ trong lòng một trận đau đớn. Vú Vương vốn là bà vú của mẫu thân Vân Mộng Vũ _ Mộc Lâm, sau vì Mộc Lâm khó sanh mà chết, vú Vương liền toàn tâm toàn ý chiếu cố tiểu Mộng Vũ khi còn trong tã lót. Vú Vương đối đãi Vân Mộng Vũ như cháu gái chính mình, nếu không có vú Vương bảo hộ, Vân Mộng Vũ có lẽ sớm bị Lí Như hại chết trong hữu tướng phủ rồi.

Vú Vương, ân tình của ngươi, Vũ nhi không thể hồi báo. Bất quá ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo sống tốt, thay ngươi nhìn xem những người từng hại ngươi, nhìn các nàng bị báo ứng.

Ngày kế, dùng thiện xong, liền thấy Lí mama bên người Lí Như, mang theo vài nha hoàn bà tử lại đây, mỗi người trên tay đều cầm một ít này nọ.

https://thuviensach.vn

Có tơ lụa, có châu báu, trâm cài đầu..... Lí mama tiến lên, đối với Vân Mộng Vũ, cung kính nói: “Đại tiểu thư, đây là Lí di nương phân phó nô tỳ đưa tới, di nương còn nói, đại tiểu thư nếu thiếu cái gì cứ việc nói, nàng nhất định sẽ làm hết sức. Còn những nha hoàn bà tử này cũng là di nương đích thân chọn những người lanh lợi đưa lại đây hầu hạ đại tiểu thư. Hơn nữa, quá một hồi, có thể có thợ đến sửa chữa Tâm Mộng cư.”

Vân Mộng Vũ thản nhiên nhìn Lí mama, những nha hoàn bà tử phía sau, ôn hòa có lễ cùng Lí mama nói: “Di nương có tâm, Lí mama trở về thay ta hảo hảo cảm ơn Lí di nương. Hồng Mai đưa Lí mama ra ngoài.” Hồng Mai đáp, đưa Lí mama ra ngoài. Lí mama sau khi lui ra ngoài, trong lòng liền cân nhắc. Đại tiểu thư bây giờ thật sự càng lợi hại, giơ tay nhấc chân đều toát lên phong phạm của tiểu thư khuê các. Nói chuyện ôn hòa có lễ, làm cho người ta hoàn toàn tìm không ra sai sót. Giống như hoàn toàn đã quên chuyện hôm qua ở hoa viên, hôm nay vẫn như cũ cười dịu dàng, thật là đáng sợ, ta về sau cần chú ý tình huống bên này của đại tiểu thư. Không thể cho nàng xúc phạm tới Lí di nương cùng hai vị tiểu thư.

Chỉ chốc lát, Hồng Mai đã trở lại, đứng phía sau Vân Mộng Vũ. Nhìn Hồng Mai trở về, Vân Mộng Vũ nhìn những nha hoàn cùng bà tử phân phó nói: “Từ nay về sau, các ngươi nghe Hồng Mai an bài.”

“Vâng” Các nàng đồng thanh đáp.

“Tốt lắm, các ngươi trước tiên lui xuống đi.” Các nàng liền nhanh chóng lui xuống.

Vân Mộng Vũ quay đầu nhìn Hồng Mai nói: “Về sau các nàng liền do ngươi toàn quyền phụ trách. Ngươi phải tốn nhiều tâm tư giúp ta nhìn các nàng.”

“Tiểu thư, ngươi yên tâm, Hồng Mai nhất định không phụ ngươi.” Hồng Mai nhu thuận đáp.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lục Bình ở một bên cũng không vừa lòng nói, “Tiểu thư, tỷ tỷ có việc làm, vì sao nô tỳ lại một chút việc cũng không có. Tuy rằng nô tỳ bình thường lỗ mãng một chút, nhưng nô tỳ đối với tiểu thư luôn trung thành và tận tâm.” Nhìn Lục Bình bộ dáng sốt ruột, Vân Mộng Vũ bị chọc cười, cười nói: “Ngươi cũng biết ngươi bình thường lỗ mãng một chút a, nếu đã biết, vậy về sau nên hảo hảo sửa chữa, theo Hồng Mai học nhiều một chút. Ta không an bài chuyện trong phủ tình cho ngươi là vì còn có chuyện i khác cần ngươi làm. Qua vài ngày, lập tức an bài cho ngươi.”

Nghe được chính mình cũng có chuyện làm, có thể giúp được tiểu thư, Lục Bình mặt mày lập tức hớn hở.

Một lát sau quả nhiên có thợ đến tu sửa Tâm Mộng cư, nha đầu Lục Bình cũng đi theo bên ngoài, không ngừng bên các thợ tu sữa mà đề nghị. Còn Hồng Mai luôn im lặng đứng ở bên người Vân Mộng Vũ, lặng lẽ đứng nhìn. Vân Mộng Vũ cảm thấy đau đầu, rõ ràng là song thai, nhưng vì sao khác biệt liền lớn như vậy.

Cứ như vậy, một ngày rất nhanh liền trôi qua.

Ngày kế, Vân Mộng Vũ đang ở dùng bữa, Lục Bình liền chạy vào to giọng hô. Chạy đến bên người Vân Mộng Vũ, lo lắng kêu lên: “Tiểu thư, không tốt, đã xảy ra chuyện.”

Nghe nói như thế Vân Mộng Vũ kinh ngạc ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 7: Linh Lung

Nghe Lục Bình nói, Vân Mộng Vũ cùng Hồng Mai đều kinh ngạc nhìn Lục Bình.

Lục Bình thấy tiểu thư cùng tỷ tỷ đều nhìn mình, liền hít một hơi thật sâu, bắt đầu nói: "Tiểu thư, nô tỳ sáng sớm hôm nay cùng bọn người Thanh Nhi còn có một ít bà tử đi ra ngoài chọn mua một ít này nọ. Ai ngờ, lại nghe mọi người trên đường đang bàn luận về tiểu thư người. Bọn họ rất quá đáng, làm sao có thể chửi bới tiểu thư như vậy. Tiểu thư, phải làm sao bây giờ đây, nếu cứ như vậy, danh dự tiểu thư sẽ bị bọn họ hủy mất."

"Mọi người nói cái gì?" Vân Mộng Vũ thản nhiên hỏi, dáng vẻ không mấy quan tâm.

"Bọn họ nói, tiểu thư bởi vì ghen tị, nên bị hưu bị đuổi ra khỏi Vương phủ, sau khi rời Vương phủ không biết đi nơi nào ngây người trong một tháng. Bọn họ nói không chừng tiểu thư cùng dã nam nhân tằng tịu với nhau. Còn nói, sau khi tiểu thư hồi tướng phủ, không chỉ không có một chút tự giác bị hưu, còn rất kiêu ngạo, vừa hồi phủ liền khi dễ di nương cùng tiểu thư trong phủ."

Lục Bình tức giận bất bình nói xong, vốn tưởng rằng sẽ thấy tiểu thư phẫn nộ hoặc bộ dáng lo lắng, ai ngờ lại thấy vẻ mặt Vân Mộng Vũ hết sức vân đạm phong khinh nhìn mình. Tiểu nha đầu không khỏi sốt ruột, "Tiểu thư, người như thế nào lại không sốt ruột."

Vân Mộng Vũ thấy Lục Bình như vậy, trong lòng cảm thấy buồn cười, thật đúng là hoàng đế không vội, thái giám lại sốt ruột. Bất quá, nhìn vẻ

https://thuviensach.vn

mặt sốt ruột của tiểu nha đầu này, Vân Mộng Vũ cũng không muốn nàng lo lắng, giải thích nói: “Sốt ruột cũng vô dụng, sốt ruột cũng không thể giải quyết được vấn đề. Ngược lại, dưới tình huống này lại càng phải bình tĩnh. Thuyền đến đầu cầu tự nhiên ngừng, chỉ cần trời không sập xuống, không có chuyện gì là giải quyết không được.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, Hồng Mai gật gật đầu, cảm thấy tiểu thư càng ngày càng thông minh. Mà Lục Bình lại nghe cái hiểu cái không cũng gật gật đầu theo. Trong lòng suy nghĩ, tiểu thư thật sự càng ngày càng lợi hại, nàng rất thích tiểu thư hiện tại. Tuy rằng bộ dáng không thay đổi, nhưng lại cảm thấy cùng trước kia không giống nhau, cũng cảm giác được càng ngày càng đẹp hơn.

Vân Mộng Vũ phân tích nói: “Chuyện này rõ ràng có người bịa đặt chửi bới ta. Mà những người muốn đối phó ta cũng chỉ có vài người. Tuyết sườn phi, trong tướng phủ thì có di nương cùng những tiểu thư khác. Mà Tuyết sườn phi trước kia mặc dù có hại ta, nhưng ta hiện tại đã rời Vương phủ, ta đối với nàng đã không còn uy hiếp gì. Mà thân phận nàng ta cũng đặc biệt mẫn cảm, hẳn còn có nhiều việc cần phải làm, khẳng định không có thời gian rãnh rỗi đi quan tâm đến một phế vật như ta. Về phần trong tướng phủ, Trầm di nương cùng Lan di nương còn có nữ nhi các nàng, tứ tiểu thư cùng ngũ tiểu thư hẳn cũng không phải. Các nàng có thể ở trong tướng phủ bình yên vượt qua nhiều năm như vậy, hiển nhiên là hiểu đạo lý, luôn bo bo giữ mình. Các nàng thích nhất là long tranh hổ đấu, ngồi làm ngư ông đắt lợi. Các nàng sẽ không dễ dàng ra tay như vậy, nhất là hiện tại, ta lại có thể giúp bọn họ kiềm chế Lí Như. Mà Lí Như bởi vì chuyện xảy ra trong quan viên hôm kia, nàng hẳn là lựa chọn tạm thời né tránh, sẽ không nhanh như vậy đối với ta động thủ. Mà Vân Dung kia, cũng không có khả năng. Nàng cũng là một nhân vật cực kỳ lợi hại. Vừa nhìn liền biết là loại người thích đem người khác làm quân cờ để khống chế, chính mình đứng ở sau lưng tùy thời cơ mà động, các ngươi phải đặc biệt cẩn thận nàng. Cuối cùng còn lại Vân Ngọc, Vân Ngọc là một người lỗ mãng, hơn nữa, là người có lòng

https://thuviensach.vn

mang thù rất lớn, bởi vì mỹ mạo, bình thường bị Vân Mộ cùng Lí Như sủng vô pháp vô thiên, đương nhiên không chịu nổi nửa điểm ủy khuất. Chuyện này hẳn là nàng làm không thể nghi ngờ. Qua vài ngày nữa chính là hội Mẫu Đơn, nếu tứ muội đối với ta 'tốt' như vậy, ta đây một ngày nào đó cũng muốn hảo hảo đáp lễ nàng. Khiến cho nàng từ khổng tước cao ngạo, mỹ mạo nổi tiếng Yến kinh, thành khổng tước té ngã. Mấy ngày này cứ để cho nàng đác ý đi."

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, Hồng Mai cùng Lục Bình ánh mắt tỏa sáng nhìn Vân Mộng Vũ. Tiểu thư thật là lợi hại, các nàng có một cảm giác, tương lai, tiểu thư nhất định không phải vật trong ao.

Mà trong phòng, Lí Như nghe Lí mama bẩm báo chuyện nghe đồn trên phố sáng nay. Sau khi nghe xong Lí Như rất đắc ý, nở nụ cười, trong mắt che dấu không được vui sướng khi người gặp họa, Vân Mộng Vũ, cho ngươi kiêu ngạo. Bây giờ không phải bị vạn người thóa mạ sao, bất quá chuyện này không biết ai làm. Chẳng lẽ là Tuyết sườn phi của Dạ vương phủ, hẳn là nàng, nàng hẳn là sợ Vân Mộng Vũ có cơ hội xoay người.

Mà Lí Như thật không ngờ trong một gian phòng khác, Vân Ngọc rất đắc ý cười. Hơn nữa là kiêu ngạo cười lớn, điều này làm cho nha hoàn Tử Yên vừa thay Vân Ngọc xong xuôi mọi chuyện, trở về bẩm báo, sợ tới mức đầu cũng không dám ngẩng lên, chỉ cảm thấy lưng phát lạnh. Mà Vân Ngọc tự nhiên không có chú ý tới điểm này, trong lòng nàng lúc này chỉ có vui sướng. Vân Mộng Vũ, đây là kết cục ngươi đắc tội ta. Tiểu tiện nhân, về sau ngươi tốt nhất thành thật an phận một chút, tốt nhất là giống như trước ngoan ngoãn như vậy, ta đây còn có thể buông tha ngươi. Nếu không, ta nhất định cho ngươi sống không bằng chết. (Chị quá tự kĩ rồi chị ạ, không biết ai nên ngoan đâu a). Lúc này, trong mắt Vân Ngọc lộ vẻ âm ngoan, không có nửa điểm bộ dáng mềm mại quyến rũ ngày thường.

Mà trong Dạ vương phủ, Vương Tuyết Nhi nghe thủ hạ bẩm báo, khẽ nhíu mày, cái gì cũng chưa nói, làm như không chút để ý nào. Nhưng trong

https://thuviensach.vn

mắt, lại hơi lóe lên tia sát ý.

Mấy ngày sau, lời đồn đãi cũng dần dần phai nhạt, mọi người trên đường cái, hưng phấn thảo luận hội Mẫu Đơn sắp đến cùng chuyện Hiên vương gia hồi kinh.

“Ngươi biết không, Hiên vương phải về kinh.”

“Hiên vương, Hiên vương là người nào?”

“Ngay cả Hiên vương gia, ngươi cũng không biết, chính là thiếu niên thiên tài lúc tám tuổi đã lập kế phá tan quân địch. Sau đó, bởi vì nguyên nhân thân thể nên khỏi kinh thành, đi Bồng Lai đảo tu dưỡng. Năm đó khi Hiên vương ra khỏi thành, ta có thấy dung mạo Hiên vương, thật sự không khác tiên nhân hạ phàm, mặc dù năm ấy chỉ tám tuổi, nhưng khí chất toát ra trên người ta thấy lúc đó vẫn là ký ức còn mới mẻ a.” Nói xong, liền hiện ra bộ dáng nhớ lại.

Mà một người khác, nghe nói như thế cũng không khỏi mà chờ mong. Kích động nói: “Năm nay thật sự là một năm không tầm thường a, Mẫu Đơn hội sắp đến. Thất quốc Quỳnh Hoa yến lại ở Yến kinh cử hành. Quả nhiên là việc trọng đại không ngừng a. Hơn nữa nghe nói Hứa vương cũng sẽ hồi kinh, tham gia Quỳnh Hoa yến bốn năm một lần.”

Dân chúng giờ phút này, đều lâm vào thịnh thế phồn vinh, bọn họ không hế biết đến không lâu sau trong tương lai, Yến kinh sẽ máu chảy thành sông. Mà người cuối cùng giải cứu bọn họ, trong lúc nước sôi lửa bỏng cũng là nữ tử mấy ngày hôm trước bọn họ vẫn trào phúng, khinh bỉ.

Lúc này, ở xa xa trên gác cao Hồng Diễm lâu, một nam một nữ đang đứng, nam tử một thân áo trắng, nhìn tuấn tú dị thường. Nữ tử một thân hồng y, cả người nhìn xinh đẹp không gì sánh bằng, lại trong trẻo nhưng lạnh lùng dị thường. Chỉ thấy lúc này nữ tử đang hướng nam tử báo cáo sự

https://thuviensach.vn

tình, “Chủ tử, hiện tại Linh Lung các đã dần vào khuôn khổ môn quy. Chúng ta khi nào thì bắt đầu bước hành động tiếp theo?”

“Linh Lung, không phải ta đã nói với ngươi sao, không cần bảo ta chủ tử, ngươi có thể trực tiếp kêu tên ta, ngươi có thể gọi ta Y Y.”

“Không được, chủ tử đối với Linh Lung có ơn tái sinh, nếu không có chủ tử, sẽ không có Linh Lung hiện nay.....”

“Được rồi được rồi, ngươi đừng nói nữa, ngươi muốn kêu như thế nào liền kêu như thế đi.” Vân Mộng Vũ chỉ có thể bất đắc dĩ đình chỉ Linh Lung thao thao bất tuyệt.

Linh Lung vốn là một nữ tử thanh lâu, ngày đó Vân Mộng Vũ bởi vì muốn nhìn một chút bộ dáng thanh lâu cổ đại, liền nữ phẫn nam trang vào thanh lâu. Tuy rằng Vân Mộng Vũ bị đuổi khỏi Dạ vương phủ, nhưng đường đường là một vương phi, tiền cùng trang sức trên người vẫn không hề thiếu, Vân Mộng Vũ đều lấy chúng đổi thành tiền.

Tiến vào thanh lâu, mới phát hiện bên trong đang bán đấu giá đêm đầu của một nữ tử. Nàng kia lấy lụa trắng che mặt, im lặng ngồi ở trên đài cao đánh đàn, lẳng lặng đàn tấu. Vân Mộng Vũ theo ánh mắt của nàng thấy được cao ngạo, thấy được không cam lòng, khí chất đạm mạc, lạnh lùng như vậy, giống như thiên sơn tuyết liên.

Một khắc đó, Vân Mộng Vũ liền quyết định cứu nàng, không vì cái gì khác, chỉ vì muốn bảo hộ khí chất băng tuyết kia. Sau khi thay nàng chuộc thân, vốn định cấp nàng một ít tiền, cho nàng cuộc sống yên ổn qua ngày, ai ngờ nàng ta kiên trì muốn ở lại bên người nàng báo ân. Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ, liền đem nàng giữ lại. Về sau, Vân Mộng Vũ mới phát hiện nàng là một nữ tử cực kỳ trí tuệ, làm việc hiệu suất cao, có mưu lược, có thủ đoạn. Linh Lung vốn là con nhà quan, từ nhỏ đọc đủ thứ thi thư. Bởi vì phụ thân phạm tội, Linh Lung bị nhập vào nhạc tịch. Khi Linh Lung nói về thân thế

https://thuviensach.vn

nàng, trong mắt hiện lên cừu hận nồng đậm. Trong lòng Vân Mộng Vũ nghĩ, nếu có cơ hội hy vọng có thể giúp nàng.

Sau khi hiểu rõ Linh Lung, Vân Mộng Vũ cũng chậm chậm đem rất nhiều kế hoạch nói cho nàng, cũng đem rất nhiều chuyện giao cho nàng, cho nàng cứ việc tự tay đi làm. Vân Mộng Vũ muốn nàng ta thành lập một tổ chức tình báo, bởi vì nàng ấy gọi Linh Lung, cho nên liền gọi là Linh Lung Các. Mà Linh Lung cũng không làm cho nàng thất vọng, bởi vì có mưu lược của Vân Mộng Vũ cùng Tường thúc không ngừng cung cấp tài chính, Linh Lung rất nhanh liền đem cơ sở ngầm an bài vào các thanh lâu cùng khách điếm, đang chuẩn bị bước tiếp theo, đem người an bài vào trong phủ các quan viên. Mà Hồng Diễm lâu này cũng là cứ điểm của Linh Lung các, thân phận hiện tại của Linh Lung còn là thanh lâu nữ tử chỉ bán nghệ không bán thân, cả thân hồng y, lấy hồng sa che mặt rất thần bí gọi là hoa khôi Dạ Mị.

Vân Mộng Vũ đem kế hoạch tiếp theo phân phó cho Linh Lung đi làm xong, chính mình lại tiếp tục đứng ở trên lầu các, trong đầu tinh tế phân tích tình thế trước mắt cùng nghĩ bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Đột nhiên, trên người Vân Mộng Vũ có một trận rung động, Vân Mộng Vũ nhanh chóng nhận tin tức từ bồ câu đưa tin. Tay ôm bồ câu đưa tin, từ bụng nó lấy ra một mẫu giấy, nhìn những kí hiệu mật mã bên trong, Vân Mộng Vũ rất nhanh liền hiểu rõ ý tứ trong giấy muốn truyền lại, nhìn nội dung, khóe miệng Mộng Vũ không khỏi gợi lên, nhẹ nhàng nở nụ cười, trong ánh mắt cũng dày đặc một mảnh.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 8: Thiên Binh Các

Bồ câu đưa tin mang đến tin tức về Lí Như, Vân Mộng Vũ luôn luôn hoài nghi mẫu thân Mộc Lâm căn bản không phải khó sanh mà chết, mà là bị Lí Như hại chết. Bởi vậy Vân Mộng Vũ vẫn luôn cho Tường thúc cùng Linh Lung lưu ý hỗ trợ điều tra, hiện tại rốt cục có kết quả. Nghĩ đến mẫu thân chết thật giống như những gì mình nghĩ, Vân Mộng Vũ khó kiềm chế bóp chặt bồ câu trong tay. Đến khi nó biến dạng nhìn không ra hình dáng ban đầu, mới hơi hơi buông lỏng tay ra, cho bồ câu đưa tin rơi xuống mặt đất, linh kiện mỗi cái rơi một nơi.

Bồ câu đưa tin trên mặt đất lúc này, cũng không phải chân chính bồ câu đưa tin, mà do Vân Mộng Vũ phỏng chế theo bộ dáng bồ câu đưa tin thật nghiên cứu phát triển thành. Công năng cùng bồ câu đưa tin chân chính giống nhau, hơn nữa ngoại hình nhìn cũng cơ hồ giống nhau như đúc. Trọng yếu nhất là chúng so với những con bồ câu đưa tin thật nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa cũng an toàn hơn. Nếu không phải dựa vào cáp dẫn thu bồ câu đưa tin, mà mạnh mẽ bắt nó xuống, cơ quan bên trong gặp tác động, sẽ khiến cho nó tự bạo. Lúc trước, khi Vân Mộng Vũ đem bồ câu đưa tin cùng cáp dẫn đem đến trước mặt Tường thúc, đến nay Vân Mộng Vũ vẫn có thể nhớ rõ gương mặt trợn mắt há hốc mồm của Tường thúc lúc ấy, bộ dáng kinh thiên không thể tin được. Hơn nữa Tường thúc đối vũ khí si mê, Vân Mộng Vũ tặng một số bản vẽ tinh vi về vũ khí cùng mấy thứ chế tạo ám khí tốt, trong đó bao gồm bồ câu đưa tin, sau này Tường thúc vì nó cải cách thêm một chút. Bởi vì có cái này làm cơ sở, Vân Mộng Vũ thành công tiêu sái thu phục Tường thúc bước đầu tiên, mà Tường thúc lại còn là các chủ

https://thuviensach.vn

Thiên Binh Các, tiếng tăm lừng lẫy thất quốc. Người này trong truyền thuyết võ công cao cường, tính cách cổ quái, Thiên Binh Các các chủ.

Thiên Binh Các, nổi tiếng thất quốc về binh xưởng, am hiểu chế tạo các loại vũ khí, các loại ám khí. Truyền thuyết Thiên Binh Các có được tài phú, lại có thế lực không thể khinh thường. Ngoại nhân không dám đắc tội Thiên Binh Các, không chỉ là vì thế lực của nó, còn bởi vì mạng lưới quan hệ phức tạp. Có rất nhiều thế lực có địa vị cao đi tìm Thiên Binh Các luyện chế binh khí, hoặc nhiều hoặc ít đều thiếu Thiên Binh Các một ít nhân tình.

Vân Mộng Vũ sau khi khống chế tốt cảm xúc chính mình, liền rời khỏi Hồng Diễm Lâu, rất nhanh hướng một biệt viện ngoài thành đi đến. Biệt viện này là nơi cư trú của Tường thúc, Tường thúc ham nghiên cứu phát triển các loại ám khí kỳ quái, mà ông ở thời điểm nghiên cứu binh khí tối kị bị người khác quấy rầy, cho nên ngay tại ngoài thành tìm một nơi thanh tịnh như vậy. Không được Tường thúc cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể tùy ý xuất nhập nơi này. Đương nhiên bất luận kẻ nào cũng không được nhưng không bao gồm cả Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ một đường tiêu sái đi vào nơi Tường thúc làm việc, thấy Vân Mộng Vũ tiến vào, Tường thúc ngưng mọi việc lại, nhiệt tình tiếp đón nàng, “Y Y nha đầu đến đây a, mau vào, mau giúp ta nhìn xem lê hoa châm này, vì sao cũng vẫn không thành công?” Vân Mộng Vũ nhìn ám khí trong tay Tường thúc, đây là bản vẽ thiết kế Vân Mộng Vũ đưa cho ông.

Lão ngoại công của Vân Y cả ngày rãnh rỗi nên luôn nghiên cứu các loại kỳ quái gì đó, các loại binh khí cùng ám khí giống như ở cổ đại. Hoặc là các loại độc dược cổ đại. Bởi vì chịu ảnh hưởng của ngoại công, Vân Y Y đối mấy thứ này cũng là có chút nghiên cứu.

Vân Mộng Vũ cúi đầu nhìn về phía lê hoa châm trong tay Tường thúc, chỉ thấy đó là một ám khí rất tinh xảo, bên trong trải rộng các cơ quan cùng những ngân châm thật nhỏ giống như lông tóc. Chỉ cần thoáng xúc động lạc

https://thuviensach.vn

tay khởi động trúng cơ quan, thì bốn phương tám hướng sẽ bắn ra vô số ngân châm, bắn về phía các góc độ. Vũ khí này chỉ cần điều chỉnh lại một chút, tỉ mỉ trang bày một chút, thoạt nhìn cũng chỉ nghĩ đây là một thủ trạc bình thường (ta xin lỗi ta thề ta không biết cái 'thủ trạc' là cái gì), bề ngoài khéo léo tinh tế, không ai nghĩ đến nó là một lợi khí có thể giết người đoạt mệnh. Ám khí này một khi đưa ra ngoài, nhất định sẽ khiến cho mọi người một trận điên cuồng.

Kiểm tra một hồi, Vân Mộng Vũ cũng phát hiện chỗ có vấn đề, nguyên lai là có một cơ quan bị đặt sai. Vân Mộng Vũ tự mình động thủ, rất nhanh liền xong. Nhìn thấy Vân Mộng Vũ rất nhanh liền hoàn thành, trong mắt Tường thúc tràn đầy tán thưởng. Nha đầu này thật sự là cùng với lời đồn đãi khác nhau rất nhiều. Trong lời đốn đãi, nàng là đích nữ hữu tướng, thiên tính yếu đuối, không tài không đức, là một bao cỏ. Nhưng người Tường thúc chứng kiến trước mắt lại là một người trí tuệ, giảo hoạt, kiến thức uyên bác, một nữ tử phong hoa tuyệt đại. Quả thực có thể cùng tiểu công chúa Quân Ánh đứng đầu thất quốc so sánh.

Sau một hồi, Vân Mộng Vũ đưa tay vòng tay đặt ở trên bàn, xoay người rời đi, vừa đi vừa nói: "Ta ở đại sảnh chờ ngươi."

Nhìn Vân Mộng Vũ như vậy, Tường thúc trong lòng đối Vân Mộng Vũ rất vừa lòng, không vì lời này mà ảnh hưởng tâm tình chính mình. Thân ảnh thong dong, bình tĩnh như vậy quả nhiên là đáng quý. Nghĩ vậy, Tường thúc đối với quyết định lúc trước của chính mình càng thêm kiên định. Ông tin tưởng, nàng thật sự có thể làm được, thật sự có thể làm thiên hạ vô binh.

Tường thúc trong một lần lấy danh nghĩa thị sát cửa hàng nhận thức Vân Mộng Vũ, lúc ấy, Vân Mộng Vũ đối với một thanh chủy thủ của Thiên Binh Các không hài lòng, cùng chưởng quầy trong điếm nổi lên tranh chấp, vừa vặn bị Tường thúc đến thị sát cửa hàng gặp được. Vì thế ông cũng mời Vân Mộng Vũ đến nội đường tâm sự. Càng tán gẫu càng giật mình, tiểu cô nương nữ phẫn nam trang này thật sự lợi hại. Dù là đối với chế tạo binh khí

https://thuviensach.vn

hay nghiên cứu phát triển các loại ám khí, nàng đều có kiến thức kinh người. Hơn nữa kiến thức của nàng không chỉ như thế, từ thiên văn, cho tới địa lý, nàng không gì không biết, hơn nữa đều có giải thích độc đáo của chính mình. Lời của nàng quả nhiên là tự châu ngọc, làm cho người ta bội phục sát đất. Cứ như vậy Tường thúc bị trí tuệ cùng cơ trí thuyết, càng thêm không thể chống cự dụ hoặc ám khí của nàng. Tường thúc đối vũ khí có si mê kinh người, có thể vì chế tạo một kiện vũ khí, mấy ngày mấy đêm không ngủ, quả thực đến tẩu hỏa nhập ma. Cuối cùng làm cho Tường thúc chân chính hạ quyết định vì một câu nói của Vân Mộng Vũ. “Thiên Binh Các không nên bắt đầu tàn sát, mà hẳn là chung kết tàn sát, thiên hạ vô binh mới là điều tốt nhất với Thiên Binh Các.” (ta nghĩ ý của Vân Y là Binh Các không nên dùng binh khí mình chế tạo để khơi chiến tranh mà là dùng chúng để kết thúc chiến tranh)

Những lời này thật tác động sâu vào tâm Tường thúc ông. Ông vốn là một thái tử mất nước, ông đối với chiến tranh căm thù đến tận xương tuỷ, nhưng ông không cách nào ngăn cản. Trong lòng áp lực, ông xây dựng Thiên Binh các, trong tâm luôn cố chấp điên cuồng, nếu tàn sát không thể theo trong tay ta chấm dứt, như vậy liền theo trong tay ta bắt đầu đi. Nhưng dần dần, sau khi bắt đầu tiếp xúc binh khí, ông dần yêu thích binh khí. Dần dần cũng quên mình từng rất cố chấp. Một bên nghiên cứu binh khí, một bên phát triển Thiên Binh Các lớn mạnh. Không nghĩ tới nhiều năm sau, ý định này mình sớm che đây sâu kín thế nhưng bị tiểu cô nương này khám phá. Tiểu cô nương này có khả năng quan sát cùng khả năng phân tích thật đáng sợ. Nếu cho nàng thời gian, nàng nhất định sẽ tạo nên một nơi thịnh thế phồn hoa.

Sau một hồi kinh hãi than ông cũng cất bước đi về hướng đại sảnh. Đi vào đại sảnh, Tường thúc nhìn thấy Vân Mộng Vũ đang uống trà. Ông đi về phía trước, đem một phần tư liệu đặt ở trên bàn, Vân Mộng Vũ cầm lấy tinh tế, cẩn thận xem xét. Vân Mộng Vũ một bên xem, Tường thúc một bên nhẹ giọng giải thích. “Bởi vì đã qua mười sáu năm, cho nên rất nhiều chuyện

https://thuviensach.vn

đều không thể nào tra khởi, rất nhiều chuyện chỉ còn chút dấu vết mơ hồ. Mà những dấu vết mơ hồ đó đều chỉ hướng về phía Lí Như, trên cơ bản có thể khẳng định mẹ ngươi chết cùng nàng có liên quan, nhưng chứng cớ nhất thời khó có thể tìm ra, chuyện này còn cần thêm một ít thời gian."

"Không có việc gì, việc này có thể chậm rãi tra. Mười sáu năm qua cũng đã như vậy, hiện tại cho nàng ta kiêu ngạo thêm một đoạn thời gian nữa cũng tốt. Tin tức này ta sẽ mang đi. Còn nữa, về sau nếu có chuyện gì, ta sẽ cho nha đầu Lục Bình bên người ta cùng các ngươi tiếp xúc." Nghe Tường thúc giải thích xong, Vân Mộng Vũ tiếp lời.

Nghe Vân Mộng Vũ nói, Tường thúc nghi hoặc nhìn nàng.

Vân Mộng Vũ giải thích nói: "Mẫu Đơn hội sắp bắt đầu, ta cũng muốn chuẩn bị a. Dù sao mũi nhọn nếu để lộ ra cũng không phải chuyện tốt (mũi nhọn ở đây có thể hiểu là tài năng của Vân Y tỷ nha), ta phải áp chế mẹ con Lí Như cùng Vương Tuyết Nhi, đồng thời cũng không thể cấp chính mình trêu chọc thêm nhiều phiền toái. Hơn nữa, cũng có thể nhân cơ hội dạy dỗ di nương cùng các tiểu thư trong phủ."

Sở dĩ nàng lựa chọn Lục Bình mà không phải Hồng Mai là vì Lục Bình tuy rằng lỗ mãng, nhưng nàng hoạt bát sáng sủa, dễ dàng cùng người khác hoà nhập, làm việc cũng khiến cho người ta nhìn như tự nhiên, người ta cũng chỉ nghĩ đến nàng đang nói chuyện phiếm hoặc ôn chuyện, mà không dễ dàng khiến cho người khác hoài nghi. Hồng Mai quá mức bình tĩnh, cái loại khí chất này so với cô gái bình thường thực dễ dàng khiến người khác chú ý.

Tường thúc thoáng suy tư một lát, mở miệng nói: "Liền theo như ngươi nói đi, có cái gì cần cứ việc mở miệng, Thiên Binh Các vĩnh viễn là hậu thuẫn kiên cố của ngươi."

https://thuviensach.vn

Nghe tường thúc nói, Vân Mộng Vũ cảm động gật đầu, trong lòng một mảnh ấm áp.

Theo Tường thúc đi ra, Vân Mộng Vũ chậm rãi trở về, giống như bình thường đi tản bộ. Trên đường, nhìn đám người rộn ràng nhốn nháo cùng ngã tư đường phồn hoa. Vân Mộng Vũ hơi hoảng hốt, chính mình tựa hồ càng ngày càng quen với thân phận Vân Mộng Vũ này, bất tri bất giác đã muốn xâm nhập trong đó. Mà trí nhớ ở hiện đại thế nhưng có một chút mơ hồ, có khi đêm dài tĩnh dậy, bản thân đều sinh ra ảo giác, chính mình rốt cuộc là thiên chi kiều nữ Vân Y hiện đại, hay vẫn là khí phi Vân Mộng Vũ hiện tại. Có lẽ việc này cũng là một loại duyên phận, đều có mục tiêu nhất định. Có khi bản thân ta cũng nên học cách thuận theo tự nhiên, dù sao trở lại hiện đại, cơ hồ là chuyện không có khả năng hoàn thành, chuyện này cần rất nhiều thời gian đi tìm. Hiện tại trước cũng chỉ có thể làm cho Tường thúc hỗ trợ tìm xem thế ngoại cao nhân hoặc là đắc đạo cao tăng. Tuy rằng dùng ánh mắt hiện đại xem ra có điểm hoang đường, nhưng Vân Mộng Vũ hiện tại hy vọng điều duy nhất, là hy vọng mình không đến mức lâm vào tuyệt vọng. Nếu không, nàng không biết nàng còn có dũng khí tiếp tục sống ở thời không xa lạ này không.

Trong lòng suy tư, bỗng nhiên cảm thấy một ánh mắt quen thuộc tựa hồ lại tới nữa. Vân Mộng Vũ mạnh quay đầu lại, lại nhìn đến.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 9: Lão Phu Nhân Cho Mời

Nhận thấy ánh mắt quen thuộc nhìn chăm chú vào mình, Vân Mộng Vũ mạnh mẽ quay đầu lại, chỉ kịp nhìn thấy phía cửa sổ lầu các cao nhất Minh Nguyệt tửu lâu có một mảnh góc áo trắng thuần chợt lóe trước mắt. Vân Mộng Vũ chỉ nhìn thấy được hoa văn trên góc áo, tựa hồ rất quen thuộc, nhưng nhất thời lại không nhớ ra.

Vân Mộng Vũ chọn một đường không người chú ý, theo tường tướng phủ một lặng lẽ đi vào. Lại tìm địa phương yên lặng đi trở về, dù sao Tâm Mộng Cư cũng là một nơi hẻo lánh, ít người lui tới. Rất nhanh liền lặng lẽ ẩn vào khuê phòng. Lúc này, trong phòng không có một bóng người, Vân Mộng Vũ lập tức kêu Hồng Mai chuẩn bị nước ấm cùng đồ ăn.

Ngày kế, Vân Mộng Vũ vừa dùng xong ngọ thiện, Hồng Mai liền tiến vào bẩm báo một tin tức ngoài ý muốn.

Lão thái thái đã trở lại, người này Vân Mộng Vũ gọi là bà nội. Người này không phải kẻ dễ bắt nạt, tuy rằng tạm thời không trêu chọc mình, nhưng lại ngầm đi tìm viện binh, thật sự là đáng giận. Còn lão thái thái kia cũng vậy, nếu thân thể không tốt, ở Thủy Nguyệt am tĩnh dưỡng, nên thanh tâm quả dục tĩnh dưỡng, còn muốn trở về tham gia náo nhiệt.

Lão thái thái năm đó cũng là người cực kì lợi hại, hơn nữa Vân Mộ đối với mẫu thân này cũng cực kỳ tôn trọng. Mà lão thái thái lại không thích Vân Mộng Vũ, bởi vì Vân Mộng Vũ tính cách yếu đuối, không giống hai nữ nhi của Lí Như, một hào phóng, một xinh đẹp, dỗ lão thái thái rất vui vẻ. Mà Lí Như cũng là người khéo lấy lòng người khác, trước mặt lão thái thái

https://thuviensach.vn

luôn bày ra bộ dáng hiền lành. Bởi vì lão thái thái không vui, Vân Mộ đối với Vân Mộng Vũ càng ngày càng xa cách. Cửu nhi cửu chi, mọi người dần dần nhanh chóng quên đi trong tướng phủ còn có một đại tiểu thư. Nếu không phải có hộ quốc tướng quân phủ ở phía sau chống lưng, Vân Mộng Vũ không có khả năng gả cho Dạ vương làm chính phi.

Vân Mộng Vũ trong lòng vốn không muốn cùng một lão nhân so đo, không nghĩ tới, lão hiện tại lại trở về nghĩ muốn đối phó mình. Vân Mộng Vũ trong lòng không khỏi cười lạnh, ngươi đã muốn tham gia, ta đây cũng không cần cùng ngươi khách khí.

“Hồng Mai, chúng ta chuẩn bị, một hồi đi ra ngoài nghênh đón lão phu nhân.”

Lúc này, trước cửa tướng phủ đứng đầy người, Vân Mộ đứng đầu, Lí Như đứng ở bên cạnh Vân Mộ, các di nương cùng các tiểu thư còn lại đứng ở phía sau Vân Mộ. Nối dài về sau một đám đông nha hoàn, gã sai vặt cùng bà tử. Nhìn vị trí của Lí Như, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một đạo mũi nhọn, Lí Như này đúng là tự cho mình là phu nhân tướng phủ a. Hơn nữa, hiện tại lão phu nhân đã trở lại, Lí Như có núi dựa, không khỏi lại bắt đầu rục rịch. Bất quá, có Vân Mộng Vũ ta ở đây, ngươi cũng đừng mong được vừa lòng đẹp ý.

Thu hồi ánh mắt, Vân Mộng Vũ chân thành đi đến trước người Vân Mộ, hơi hơi cuối người, hướng Vân Mộ thỉnh cái. Vân Mộ nhìn Vân Mộng Vũ, chỉ thấy Vân Mộng Vũ hôm nay mặc một y trang vàng nhạt, trên cổ tay áo thêu kim tuyến vòng quanh mấy đóa Thanh Liên. Lại nhìn Vân Mộng Vũ, mi như viễn sơn, môi anh đào mũi thanh, môi không điểm mà đỏ.

Giờ phút này, thản nhiên đứng ở nơi đó mỉm cười, cả người dưới ánh mặt trời tựa như ảo mộng, đẹp mĩ không giống thật. Xuất thần gian, xa xa xe ngựa lão phu nhân đã đến gần. Vân Mộ lập tức tiến lên đứng ở bên cạnh

https://thuviensach.vn

xe ngựa, tự mình dìu lão phu nhân xuống xe. Vân Mộ dìu lão phu nhân đi đến cửa tướng phủ, mọi người lập tức cùng kêu lên thỉnh an.

“Cấp lão phu nhân thỉnh an.”

“Cấp tổ mẫu thỉnh an.”

Nhìn cảnh tượng như vậy, lão phu nhân vừa lòng vuốt cằm, lập tức nhìn bọn họ.

Chỉ thấy hôm nay Lí Như mặc một thân gấm vóc màu lam, cả người nhìn đều là đoan trang hào phóng, nhất phái uy nghiêm, rất đúng phong phạm đương gia chủ mẫu. Lão phu nhân nhìn rất là vừa lòng, những năm gần đây thật là ủy khuất nàng, nàng tốt xấu gì cũng là đích nữ của lại bộ Thượng Thư, lại cam tâm tình nguyện làm thiếp, mười mấy năm qua chịu mệt nhọc, lại vì tướng phủ sinh hai nữ nhi xuất sắc.

Chỉ tiếc, hai cháu gái xuất sắc này đều có địa vị thứ nữ.

Nghĩ đến đây, trong mắt lão phu nhân hiện lên một đạo quang tính kế. Đang nhìn hai cháu gái mình sủng ái, Vân Dung vẻ mặt điềm tĩnh, tự nhiên hào phóng. Vân Ngọc xinh đẹp như hoa, xinh đẹp khả nhân. Càng xem lão phu nhân càng vừa lòng. Nếu không có Vân Mộng Vũ chặn đường, tương lai tướng phủ vinh hoa phú quý nhất định không thể ngờ.

Nghĩ đến đây, lão phu nhân liền bắt đầu tìm bóng dáng Vân Mộng Vũ. Khi thấy rõ Vân Mộng Vũ, lấy lão phu nhân không kiềm chế được mà thất thần. Nữ tử đứng ở bên cạnh Lí di nương, vẻ mặt bình yên, cười yếu ớt, phong tư sáng chói là nữ tử yếu đuối trước kia, nói chuyện đều nói lắp Vân Mộng Vũ sao? Lão phu nhân giờ phút này mới phát hiện, nàng bị mọi người trong tướng phủ xem nhẹ, quên đi trong tướng phủ còn có một đích nữ, tướng phủ đại tiểu thư không ngờ khi trổ mã lại động lòng người như vậy.

https://thuviensach.vn

Bất quá, dù cho như thế nào đi nữa, nàng chung quy cũng chỉ là một khí phi bị Dạ vương hưu. Tuy Sở quốc dân phong mở ra, Vân Mộng Vũ có thể tái giá, nhưng khí phi Dạ vương ai sẽ dám thú. Vân Mộng Vũ đã không thể cấp tướng phủ mang đến gì ích lợi, ngược lại còn biến thành sỉ nhục tướng phủ. Nghĩ, lão phu nhân liền chán ghét quay đầu đi.

Nhìn thấy lão phu nhân đối với Vân Mộng Vũ bất mãn, Lí Như mài khẽ nhướng lên, trong mắt lộ vẻ đắc ý. Lập tức tiến lên cùng Vân Mộ một tả một hữu giúp đỡ lão phu nhân vào phủ.

Khi bước qua Vân Mộng Vũ, ánh mắt Vân Mộ phức tạp nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái.

Mà Vân Ngọc lại vô cùng kiêu ngạo đến bên tai Vân Mộng Vũ nói: “Vân Mộng Vũ, phế vật chính là phế vật, ngươi là vĩnh viễn đều không được chấp nhận.” Nói xong cười đắc ý, theo sát sau đi vào phủ.

Vân Ngọc kiêu ngạo đắc ý, Vân Mộng Vũ nhưng căn bản không thèm để ý, một nữ nhân ngực to ngốc nghếch, sớm muộn gì ta cũng thuận tay đem ngươi giải quyết. Nhưng thật ra, thái độ lão phu nhân, thật đúng là lòng người dễ thay đổi a. Trong mắt lão phu nhân chỉ có con của bà, chỉ có danh lợi phú quý, ai đối với tướng phủ có lợi, bà liền hướng về người đó, nếu không dù là thân cháu gái cũng vô dụng.

Vân Mộng Vũ nhìn bóng dáng đi xa, thật châm chọc cười, cũng trở về Tâm Mộng Cư. Dù sao một đám các nàng cũng không muốn gặp mình, lưu lại cũng chỉ chướng mắt, không bằng trở về làm chuyện của mình còn hơn.

Sáng sớm ngày hôm sau, Vân Mộng Vũ vừa dùng xong đồ ăn sáng, Hồng Mai liền tiến vào bẩm báo Khúc mama cầu kiến. Khúc mama là tâm phúc bên người lão phu nhân. Khóe miệng Vân Mộng Vũ gợi lên một tia trào phúng, nhanh như vậy liền nhịn không được sao.

https://thuviensach.vn

Khúc mama vừa tiến vào, nhìn thấy Vân Mộng Vũ ngồi ở vị trí chủ thượng, tay phải cầm một ly trà, tay trái cầm cái chén, nhàn nhã tự đắc phẩm trà. Nhìn cảnh này, trong lòng Khúc mẹ không khỏi sửng sốt, đại tiểu thư quả nhiên không giống trước kia. Khí độ này không phải người bình thường có thể so sánh. Khúc mama nhìn thấy ánh mắt đại tiểu thư đảo qua, lập tức tiến lên xoay người hành lễ, "Cấp đại tiểu thư thỉnh an, lão nô phụng mệnh lão phu nhân, đến thỉnh đại tiểu thư qua thương lượng một chút chuyện."

Thương lượng sự tình, nghe nói như thế, ánh mắt Vân Mộng Vũ không khỏi tối sầm lại. Người không đánh ta, ta không đánh người. Người nếu phạm ta, ta tất trả lại gấp bội.

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, có lễ nói: "Mama đứng lên đi, nếu tổ mẫu có việc phân phó, Vũ nhi liền đi qua, không dám để cho tổ mẫu chờ lâu. Thỉnh Khúc mama đi về trước bẩm báo tổ mẫu, Vũ nhi lập tức đến ngay." Nói xong quay đầu nhìn Hồng Mai nói: "Hồng Mai, ngươi đưa Khúc mama ra ngoài đi."

Hoàn thành mệnh lệnh xong, Khúc mama cung kính lui ra ngoài.

Mà Lục Bình bên cạnh, lúc này nhịn không được, "Tiểu thư, lão phu nhân tìm người khẳng định không có hảo tâm. Khẳng định lại là Lí di nương kia ở trước mặt lão phu nhân nói huyên thuyên, tiểu thư để nô tỳ cùng người đi."

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 10: Di Nương Kinh Ngạc

Nghe Lục Bình trong nói, trong lòng Vân Mộng Vũ dâng lên một tia cảm động. Vân Mộng Vũ thoáng nghĩ, liền cười trả lời "Được rồi, vậy ngươi cùng Hồng Mai theo ta đi. Nhưng đến bên kia ngươi không thể hành động thiếu suy nghĩ a."

Được đáp ứng, Lục Bình lập tức vui mừng đáp: "Tiểu thư, người cứ yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không xằng bậy."

Vân Mộng Vũ mang theo Hồng Mai cùng Lục Bình đi tới Thụy Lân viện của lão phu nhân, bên ngoài bà tử nhìn thấy, lập tức đi vào thông báo. Rất nhanh liền có người đi ra mang Vân Mộng Vũ vào. Bà tử nhìn thấy Vân Mộng Vũ đến, vội vàng vì nàng vén mành. Vân Mộng Vũ đi vào trong phòng, thấy lão phu nhân ngồi ở ghế chủ vị, Vân Ngọc ngồi xuống bên cạnh bà, lúc này, người nằm trong lòng bà tựa hồ như đang làm nũng. Mà Lí Như cùng Vân Dung ngồi bên cạnh, nắm chặt tay trái của bà. Các nàng người trái, người phải thân thiết nắm tay bà. Vân Mộng Vũ nhìn tình huống trước mắt trên mặt vẫn như cũ, bộ dáng cười yếu ớt, một chút cũng không thèm để ý.

Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng bước, vẻ mặt cười yếu ớt, tiêu sái đến trước mặt lão phu nhân, hơi cuối người cung kính hướng lão thái thái thỉnh an, "Vũ nhi thỉnh an tổ mẫu, Vũ nhi vốn định sáng sớm đến thỉnh an tổ mẫu, nhưng lại sợ quấy rầy tổ mẫu nghỉ ngơi, cho nên không có đến thỉnh an, thỉnh tổ mẫu thứ tội."

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân nghe nói như thế, lập tức nâng tay Vân Mộng Vũ, “Vũ nha đầu đây là nói cái gì, Vũ nha đầu ngươi hết thảy đều vì tổ mẫu suy nghĩ, tổ mẫu cảm động còn không kịp, làm sao có thể trách cứ ngươi được? Vũ nha đầu, đừng nói khách khí như vậy. Hôm qua tổ mẫu bởi vì mệt nhọc, còn không có hảo hảo nhìn ngươi. Đến, Vũ nha đầu, đến trước mặt tổ mẫu, cho tổ mẫu nhìn xem.” Lão phu nhân nhìn giống như một tổ mẫu chân chính yêu thương cháu gái.

Lão phu nhân để cho Vân Ngọc trong lòng đứng lên, chính mình đứng lên, nắm hai tay Vân Mộng Vũ. Hai mắt từ ái nhìn Vân Mộng Vũ, trong miệng luôn quan tâm nói: “Vũ nha đầu, để ngươi chịu ủy khuất rồi.” Nói xong, lấy tay trìu mến vỗ về hai má Vân Mộng Vũ. Trong lòng Vân Mộng Vũ cực kì chán ghét, lão phu nhân này diễn xuất thật giỏi, suy nghĩ và biểu hiện hoàn toàn trái ngược nhau, nhưng trên mặt cũng không có biểu hiện ra ngoài nửa phần. Nàng cũng thuận theo, bổ nhào vào lòng lão phu nhân, cảm động nói: “Vũ nhi không ủy khuất, Vũ nhi còn có tổ mẫu yêu thương, đây là phúc khí lớn nhất của Vũ nhi.”

Nghe như thế, khóe miệng lão phu nhân hơi câu lên, trong lòng nghĩ, chỉ cần Vân Mộng Vũ thành thật, nàng tự nhiên sẽ tìm cho nàng một nơi tốt. Tuy rằng gia đình quan lại không được, nhưng vì nàng tìm một phú thương hoặc nhà bình dân vẫn có thể.

Lúc này, Lí Như ngồi một bên cũng đứng dậy, đi tới ôn nhu mở miệng nói: “Lão phu nhân, chúng ta đều biết người đau lòng Vũ nha đầu, chúng ta làm sao có thể để người bận tâm. Ngày thường đều chọn những thứ tốt nhất, quý nhất đưa đến Tâm Mộng Cư, ta làm di nương rất sợ sẽ ủy khuất Vũ nhi. Dù sao Vũ nhi vừa bị Dạ vương hưu, tâm tình nhất định không tốt, ta rất sợ chiếu cố không tốt, mà ảnh hưởng cảm xúc Vũ nhi. Vũ nhi, nếu di nương có chỗ nào không tốt, ngươi cứ việc nói.” Nói xong, vẻ mặt Lí Như đau lòng, lo lắng nhìn Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Nhìn Lí Như như vậy, trong lòng Vân Mộng Vũ không khỏi muốn mắng người. Thật tốt cho Lí Như ngươi, ngươi còn có thể vô sỉ như vậy. Nàng ta giống như hết thảy đều là vì nàng suy nghĩ, nhưng thực tế nửa điểm quan tâm cũng không có, hơn nữa, trong lời nói còn ám chỉ nàng thường xuyên bất kính, không biết lễ nghĩa, khiến nàng thành một khí phi luôn khi dễ di nương, mà Lí Như lại biến thành một di nương hiền lành hào phóng.

Vân Mộng Vũ âm thầm cắn chặt răng. Lập tức ngẩng đầu lên, vẻ mặt cảm động nói: “Di nương bình thường luôn luôn đối với ta vô cùng tốt. Khi ta vừa hồi phủ, Tâm Mông cư hoang vu của ta, ít nhiều di nương cũng nhanh chóng xử lý cho ta. Ngày hôm sau liền có thơi đến tu sửa. Vũ nhi đối với Lí di nương cực kỳ cảm kích, giống như hôm qua vậy, di nương biết Vũ nhi thân thể không tốt, liền không có thông tri Vũ nhi ra ngoài nghênh đón tổ mẫu. Nhưng trong lòng Vũ nhi nghĩ, tổ mẫu đã trở lại, làm cháu gái, lại là đích nữ tướng phủ, Sở quốc lại nặng nặng hiếu đạo, Vũ nhi tuyệt không có thể để cho người khác cơ hội lên án tướng phủ. Vì thế từ lúc nha hoàn biết được tin tức, liền lập tức tiến đến. Bất quá, Vũ nhi biết di nương là đau lòng Vũ nhi mới không có báo cho biết, Vũ nhi vẫn như cũ thực cảm kích Lí di nương.” (Chị Vân Y quá thâm rồi…kaka)

Nghe Vân Mộng Vũ thông suốt nói, Lí Như tức giận đến mặt trở nên xanh trắng. Như vậy có thể là cảm kích sao, rõ ràng người sai chính là nàng. Nhưng trong lời Khả Vân Mộng Vũ nói lại không có một câu nói lỗi do chính mình, nàng cũng không thể làm gì. Thật là tức chết mà. Lí Như vừa định vì mình biện giải hai câu, lại thấy lão phu nhân liếc qua. Lí Như vội vàng nuốc những lời muốn nói vào, trong lòng càng hận Vân Mộng Vũ.

Lão phu nhân nhìn Vân Mộng Vũ, trong mắt lóe lên, nha đầu này quả thật là đã thay đổi. Lí Như quả thật cũng có chút quá đáng, Vân Mộng Vũ cho dù không được sủng ái, nhưng cũng là đích nữ tướng phủ, ngoại tôn nữ hộ quốc tướng quân phủ nha. Nàng cho dù bình thường xem nhẹ Vân Mộng Vũ, nhưng không nghĩ tới thế nhưng bị chèn ép đến như vậy. Chuyện này

https://thuviensach.vn

thật sự tổn hại thanh danh tướng phủ, nàng ta thế nhưng vì tư dục bản thân mà làm xằng làm bậy. Xem ra nàng ta cũng không như mặt ngoài thuận theo, cũng không biết được nàng ta còn có gạt bà làm chuyện gì khác nữa. Xem ra chuyện phù chính, bà cần phải lo lắng nữa.

Vân Mộng Vũ thấy thần sắc lão phu nhân biến ảo, liền biết lão phu nhân đối với Lí Như bất mãn, tuy rằng không thể làm gì Lí Như. Nhưng chỉ cần tìm ra vài lỗi của Lí Như, là có thể làm cho lão phu nhân đối với nàng ta, tâm sinh khúc mắc, như vậy đối với chuyện nàng ta phù chính sẽ có ảnh hưởng. Lão phu nhân luôn luôn xem trọng thanh danh tướng phủ, đây chính là liên quan đến tương lai hưng suy tướng phủ. Mà Lí Như này, tuy rằng được lão phu nhân tín nhiệm cùng Vân Mộ sủng ái, nhưng nếu ảnh hưởng đến địa vị Vân Mộ, như vậy, bất luận bình thường có bao nhiêu sủng ái, cuối cùng cũng không là gì. Cùng danh lợi so sánh, một phân lượng tiểu thiếp vẫn không đủ.

Vân Ngọc thấy mẫu thân chịu thiệt đang muốn lao tới, lại bị Vân Dung đúng lúc kéo lại, Vân Dung nhìn Vân Ngọc lắc lắc đầu. Lúc này lời nhiều sai nhiều, càng phân trần càng rắc rối. Chỉ có thể đợi cơ hội lần sau, Vân Mộng Vũ, đương lộ của ta, ngươi cũng đừng mơ tưởng. Vân Dung cụp mắt che giấu đi sự âm ngoan trong đó.

Lão phu nhân thấy Lí Như không có vì mình biện giải mà nhu thuận đứng một bên, trong mắt toát ra thần sắc vừa lòng. Liền quay đầu, đối Vân Mộng Vũ ôn nhu nói: “Di nương là thật tâm thương ngươi, này tổ mẫu xem ở trong mắt, nhưng có đôi khi nàng khó tránh khỏi làm việc có chút lỗ mãng, ngươi nên thông cảm nàng.”

Vân Mộng Vũ lập tức kính cẩn nghe theo, “Tổ mẫu nói rất đúng.”

Vân Dung lúc này tiến đến, kéo lão cánh tay phu nhân làm nũng nói, “Tổ mẫu, chẳng lẽ ngươi cùng với tỷ tỷ vẫn đứng như vậy sao, như vậy nhiều mệt a, vẫn là ngồi xuống tán gẫu đi.”

https://thuviensach.vn

Nghe Vân Dung nhắc nhở, lão phu nhân lập tức cho người đặt thêm ghế dựa phía dưới Vân Dung. Nhìn an bài như vậy, Vân Mộng Vũ trong lòng đối lão phu nhân càng khinh thường. Vừa muốn làm người tốt, lại tự cho mình thanh cao, cảm thấy không có giá trị lợi dùng thì không nên được hưởng đãi ngộ tốt. Thật đúng là muốn làm kỹ nữ, lại muốn lập đền thờ trinh tiết. Bất quá trên mặt Vân Mộng Vũ cũng nhìn không ra chút bất mãn, vẫn bộ dáng nhu thuận, mềm mại.

Lão phu nhân nhìn Vân Mộng Vũ như vậy, trong lòng thật vừa lòng. Bà tuyệt đối sẽ không cho phép gây sóng gió. Một người cần phải có tính tự giác, phải biết nhận rõ sự thật, học an phận thủ thường. Lão phu nhân nhìn liền nói tiếp, “Hôm nay tìm ngươi đến kỳ thật là có chuyện cùng ngươi thương lượng.”

Vân Mộng Vũ đứng dậy, mềm mại mở miệng nói: “Tổ mẫu cứ phân phó.”

Lão phu nhân nghe Vân Mộng Vũ nói, mở miệng nói: “Vũ nha đầu, ngươi cũng biết ngày kia Hiên vương trở về kinh, hoàng thượng đến lúc đó sẽ ở trong hoàng cung tổ chức yến hội hoan nghênh Hiên vương hồi kinh. Bởi vì thân phận mẫn cảm của ngươi, cho nên ngươi cứ ở lại tướng phủ không cần đi.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 11: Không Cho Ngươi Đi, Đó Là Vì Tốt Cho Ngươi

Mọi người ăn lễ vui vẻ nha.

Nghe lão phu nhân nói như vậy, Vân Mộng Vũ cúi đầu, trong mắt lóe lên, trong lòng một mảnh rét lạnh. Này chính là tổ mẫu một khắc trước còn ôm mình sợ mình chịu ủy khuất a, ngay sau đó lão lại sợ ngươi đi làm xấu hổ, mất mặt, hủy đi phú quý của nàng, quả nhiên là hảo tổ mẫu a. Giờ phút này Vân Mộng Vũ không khỏi thay Vân Mộng Vũ chân chính cảm thấy phẫn nộ, nàng như vậy làm sao có thể trong gia đình này mà kiên cường lớn lên đây.

Thế lực tổ mẫu, phụ thân vô tình, di nương âm ngoan, muội muội ác độc, bọn hạ nhân khinh thiện sợ ác. Hảo cho một hữu tướng phủ, quả nhiên hảo thật sự.

Lại nhìn Lí Như cùng Vân Ngọc xa xa, trong mắt đều là vui sướng khi người gặp họa.

Vân Dung thì là cuối đầu xuống, thấy không rõ thần sắc.

Đi nương cùng tiểu thư này, bày bộ dáng tựa hồ đồng tình, kì thực chỗ sâu trong đáy mắt lại lóe lên như xem kịch vui.

Tuy rằng trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng trên mặt nàng vẫn không có biểu lộ nửa phần. Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, trong mắt chứa nhè nhẹ lệ quang, dịu ngoan hướng lão phu nhân gật gật đầu, “Vũ nhi đều nghe tổ mẫu, tổ mẫu nói tốt tất nhiên là tốt.”

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân nhìn Vân Mộng Vũ bộ dáng mềm mại nhu thuận, trong mắt lệ quang lóe lên, có vẻ động lòng người, chọc người trìu mến. Nhìn Vân Mộng Vũ như vậy, lão phu nhân cũng không khỏi có điểm mềm lòng, vội vàng đi đến bên người Vân Mộng Vũ, ôm nàng, nói: “Không cho ngươi đi cũng là vì tốt cho ngươi, tổ mẫu sợ ngươi đến yến hội sẽ bị người khác khi dễ. Vũ nha đầu, ngươi phải hiểu được, ta là tổ mẫu của ngươi, tổ mẫu làm sao có thể hại ngươi đâu?”

Trong lòng Vân Mộng Vũ không khỏi cười nhạt, ngươi cũng biết ngươi là tổ mẫu của ta a. Có tổ mẫu như vậy sao, ở ngoài mặt sợ ta bị người khi dễ, trên thực tế không phải sợ nàng đến yến hội sẽ làm bà mất mặt sao, sợ bị các lão phu nhân ở yến hội nhạo bán.

Vân Mộng Vũ ở trong lòng lão phu nhân ngẩng đầu lên, cười đối lão phu nhân nói: “Vũ nhi hiểu được, cảm ơn tổ mẫu hết thảy đều thay Vũ nhi suy nghĩ.”

Lí Như nhìn thấy một màn này, mi khẽ động, vô cùng đắc ý, dường như đã quên vừa rồi bị lão phu nhân cảnh cáo. Cho dù như vậy, nàng ta vẫn như cũ không tính buông tha Vân Mộng Vũ, miệng làm như an ủi nói: “Vũ nhi, ngươi thì tốt rồi, nên ở trong phủ nghỉ ngơi đi.

Đi tham gia yến hội thực khổ hạnh, loại khổ sai này vẫn là để cho Ngọc nhi cùng Dung nhi đi thôi. Nếu ở trong phòng nhàm chán, có thể cho tứ muội, ngũ muội cùng ngươi tán gẫu.”

Lí Như vừa nói, sắc mặt lão phu nhân quả nhiên không tốt lắm. Mà trong mắt hai vị tiểu thư còn lại hiện lên một chút ảm đạm. Lí Như chưa bao giờ cho các nàng tham dự yến hội gì, các nàng chính là ở trong phủ có cũng được mà không có cũng không sao.

Vân Mộng Vũ nhìn Lí Như khẩn cấp châm chọc nàng như vậy, ánh mắt như đao nhìn Lí Như, làm cho Lí Như cả người rùng mình một cái, nhất

https://thuviensach.vn

thời im lặng.

Nhưng lúc này lại có người không biết phân biệt tốt xấu, không nhìn thấy sắc mặt của mọi người, tựa như Vân Ngọc không não kia. Vân Ngọc cũng từ ghế đứng lên, Vân Dung bên cạnh muốn ngăn cản nhưng không kịp. Bởi vì lời nói kiêu ngạo, cuồng vọng của Vân Ngọc đã nói ra.

“Đúng vậy a, muội muội ta sẽ vất vả đi thay đại tỷ. Tỷ tỷ cầm kỳ thư họa mọi thứ không in thông, đi sẽ dễ dàng nhận giễu cợt của mọi người. Đến lúc đó, mặt mũi chúng ta nên để ở đâu? Mà ta đi yến hội, nhất định sẽ vì tướng phủ làm vẻ vang. Đến lúc đó, nói không chừng, tỷ tỷ ngươi cũng có thể được nở mày a.” (Sally: Pó tay, ta chưa thấy ai ngu như chị này)

Nói xong, lại còn đứng một bên khanh khách cười duyên.

Vân Dung phía sau Vân Ngọc, trong mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ.

Mà Lí Như phía sau Vân Ngọc trong lòng thầm mắng to Vân Ngọc, đồ ngu xuẩn, thời điểm này còn dám nói loạn, lại có thể nói chuyện kiêu ngạo như vậy. Nữ nhi này thật khiến bà tức chết, nàng như thế nào không học Dung nhi, làm cho người ta bớt lo đây.

Thời điểm Lí Như đang thầm mắng Vân Ngọc tựa hồ đã quên, chính nàng một khắc trước chính là tác giả khơi gợi mọi chuyện.

Lão phu nhân nghe lời Vân Ngọc nói, trong lòng cũng thực bất mãn, nhưng lại không nỡ quở trách nàng. Dù sao Vân Ngọc cũng là cháu gái chính mình yêu thương mà lớn lên, hơn nữa chính nàng cũng không chịu thua kém, không chỉ nổi danh mỹ nhân Yến kinh lâu, lại cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông. Tuy rằng không thể cùng Dung nhi tài nữ đứng nhất Yến kinh so sánh, nhưng ở Yến kinh vẫn rất nổi danh. Mà Vân Mộng Vũ, lại không có chút danh tiếng nào, không tài không đức.

https://thuviensach.vn

Nghĩ nghĩ, thần sắc trên mặt lại bình thương lại dường như không có việc gì.

Lí Như nhìn tình huống này, trong lòng lại đắc ý. Vân Mộng Vũ, ngươi cùng hai nữ nhi ta so sánh, quả thực là khác nhau một trời một vực. Ngươi vĩnh viễn đều là đối tượng người khác cười nhạo, ngươi vĩnh viễn là phế vật.

Mà Vân Ngọc lại không có chút nào nhận thấy được biến hóa vừa rồi. Vẫn như cũ giống như khổng tước cao ngạ, ngẩng cao đầu, vẻ mặt cao ngạo đứng ở nơi đó.

Nhìn nàng như vậy, Vân Mộng Vũ thật sự không có hứng thú quan tâm nàng. Thật sự là bởi vì vừa thấy bộ dáng khổng tước của nàng ta, nàng thật không có khẩu vị. Hơn nữa nàng ta lại ngốc như vậy, đối phó nàng ta, thật sự không có tính khiêu chiến.

Lão phu nhân nhìn đến không khí đột nhiên an tĩnh lại, đang muốn nói vài câu để giảm bới không khí xấu hổ.

Mà đúng lúc này, Vân Mộng Vũ làm như đột nhiên nhớ tới việc gì đó, vội vàng nhìn lão phu nhân nói: “Vũ nhi có một chuyện muốn khẩn cầu tổ mẫu đáp ứng.”

“Chuyện gì a?” Lão phu nhân mỉm cười hỏi, trong lòng nghĩ chỉ cần là yêu cầu không quá phận, đều có thể đáp ứng nàng, coi như là bù lại một chút đi.

Vân Mộng Vũ làm như do dự một chút, mới mở miệng nói, “Vũ nhi đã lâu không có gặp ngoại tổ mẫu, Vũ nhi muốn đi Hộ Quốc tướng quân phủ vấn an ngoại tổ mẫu.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, trong mắt lão phu nhân hiện lên sắc bén, nàng đây là muốn đi cáo trạng Trịnh lão thái quân kia sao? Trịnh lão thái quân

https://thuviensach.vn

bởi vì duyên cớ Mộc lão tướng quân, được tiên hoàng phong làm nhất phẩm cáo mệnh phu nhân, mà chính bà chỉ là nhị phẩm cáo mệnh. Vân Mộng Vũ rốt cuộc đánh cái chủ ý gì, chẳng lẽ đúng như Lí Như nói, nàng là trở về báo thù, muốn đối với tướng phủ gây bất lợi. Nếu Vân Mộng Vũ thực sự có loại ý tưởng này, vậy đừng trách bà tâm ngoan.....

Lão phu nhân nhìn Vân Mộng Vũ, khẩu khí lạnh nhạt rất nhiều, “Vũ nha đầu lúc này như thế nào đột nhiên lại nhớ tới ngoại tổ mẫu.” Không sớm không muộn, lại lựa nhay tại thời điểm này, không phải muốn đi cáo trạng thì là cái gì, Vân Mộng Vũ, ngươi đây là muốn đổi biện pháp, muốn uy hiếp lão thái bà ta sao.

Đem biến hóa của lão phu nhân xem ở trong mắt, Vân Mộng Vũ hiện lên tia châm chọc nơi đáy mắt, giống như phi thường khó xử nói: “Ngoại tổ mẫu gởi thư nói biểu ca Mộc Phong lần này cũng sẽ cùng Hiên vương cùng nhau hồi kinh, đến lúc đó, cũng sẽ ở yến hội xuất hiện. Bởi vì biểu ca từ nhỏ theo Hiên vương rời xa Yến kinh, đi bồng lai xa xôi, nhiều năm chưa từng về nhà. Bởi vậy vì bù lại cho Mộc gia, hoàng thượng sẽ ở yến hội vì i biểu ca luận công ban thưởng, vì biểu ca tiến hành sắc phong. Cho nên ngoại tổ mẫu, hy vọng ta cũng có thể đi, dù sao ta cũng là một phần tử Mộc gia. Nhưng hiện tại tổ mẫu nếu nói đi yến hội đối với Vũ nhi không tốt, tổ mẫu nói như vậy tự nhiên là thật. Cho nên Vũ nhi muốn tự mình đi về phủ ngoại tổ mẫu giải thích một chút.” (Hehe chị quá gian xảo)

Vân Mộng Vũ vừa nói xong, trong phòng tất cả mọi người sửng sốt.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 12: Hội Phi Chim To

Vân Mộng Vũ vừa nói xong, trong phòng tất cả mọi người sửng sốt.

Đây là tình huống gì, Hộ Quốc tướng quân phủ bởi vì lão tướng quân Mộc Nguyên đã mất, uy danh sớm đã không còn được như xưa. Nhưng hiện tại lại trở về một Mộc Phong. Chẳng lẽ Mộc gia muốn quật khởi. Năm đó cũng bởi vì Mộc lão tướng quân không còn, tướng phủ mới dám đối với Vân Mộng Vũ như thế, nếu hiện tại Mộc gia quật khởi, có thể hay không đối với tướng phủ ghi hận trong lòng. Mộc Phong đi theo Hiên vương, hiện nay trở về, sau lưng chẳng khác nào có Hiên vương làm núi dựa. Hiên vương, mười hai năm trước liền vang danh khắp thiên hạ, thiên niên thiên tài. Mười hai năm sau trở về, không biết sẽ là kinh tài tuyệt diễm như thế nào.

Trong phòng nhất thời mọi người đều có chút đăm chiêu.

Lí Như vẻ mặt kinh nghi bất định, Vân Mộng Vũ thật sự sẽ có cơ hội xoay người sao? Không được, tuyệt đối không thể cho nàng xoay người. Nàng ta cùng nàng hiện tại đã là thế bất lưỡng lập, nàng ta cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua chính mình. Nghĩ, vẻ mặt âm độc nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ.

Lúc này vẻ mặt Vân Ngọc kinh ngạc, đây là tình huống gì, vì sao tình huống này giống như có điều chuyển biến.

Vân Dung cũng kinh ngạc ngẩng đầu, vẻ mặt có chút đăm chiêu nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Hai vị di nương cùng tiểu thư cũng vẻ mặt kinh ngạc.

Mà lão phu nhân nghe Vân Mộng Vũ nói, lại kinh hô ra tiếng, "Mộc Phong đã trở lại, hoàng thượng còn muốn vì hắn tiến hành phong thưởng?" Lão phu nhân giờ phút này thật muốn cắn đầu lưỡi chính mình, vốn tưởng rằng Mộc phủ cũng như trước. Dựa vào uy danh Mộc lão tướng quân. Nhưng hiện tại, thật sự là không nghĩ tới a. Mộc gia thế nhưng có chuyển biến lớn như vậy. Thật là tính sai mà. Xem ra bà phải một lần nữa tính lại giá trị của Vân Mộng Vũ. Nói không chừng Vân Mộng Vũ còn có tác dụng. Nếu Mộc gia thật sự quật khởi như vậy, như vậy thân là thông gia Vân gia cũng sẽ vinh quang.

Trong lòng cân nhắc, lại thay đổi biểu tình từ ái, hòa ái đối với Vân Mộng Vũ nói: "Vũ nhi, ngươi như thế nào không nói sớm. Sớm biết rằng Hộ Quốc tướng quân phủ cũng sẽ đi Yến hội, Vũ nhi ngươi cũng có thể đi, có tướng phủ cùng tướng quân phủ che chở, nhất định không ai dám làm khó dễ ngươi." (Sally: Đúng là hồ ly a)

Lão phu nhân không biết xấu hổ nói ra, Yến hội này Hộ Quốc tướng quân phủ làm sao có thể không đi được. Tuy rằng uy danh không như trước, nhưng đương kim hoàng thượng vẫn rất chiếu cố Mộc gia. Thường xuyên ban các loại thuốc bổ trong cung cấp cho Trịnh lão thái thái.

"Tổ mẫu, thật sự có thể chứ. Ta hắn có thể đi sao?" Vân Mộng Vũ khó xử nói.

"Đương nhiên là có thể, Vũ nhi ngươi cứ yên tâm đi." vẻ mặt Lão phu nhân mỉm cười đáp ứng nói.

Nghe đối thoại của lão phu nhân cùng Vân Mộng Vũ, Vân Ngọc bất mãn. Nhất là nghe được Vân Mộng Vũ, phế vật kia cũng muốn cùng đi, Vân Ngọc lập tức mặc kệ. Nàng vọt tới trước mặt lão phu nhân, kích động nói: "Tổ mẫu, ngươi làm sao có thể cho phế vật này cùng đi, nàng cái gì

https://thuviensach.vn

cũng đều không hiểu, đến lúc đó nhất định sẽ làm tướng phủ mất mặt. Tổ mẫu, ngươi không thể đáp ứng cho nàng đi a.”

Nhìn Vân Ngọc như vậy, trong lòng lão phu nhân đối với nàng hiện tại biểu hiện rất là bất mãn. Nàng không thể học tỷ tỷ nàng, Dung nhi, như thế nào luôn nói chuyện một cách vô pháp như vậy, không biết xem xét thời thế.

Lão phu nhân vội vàng trách mắng: “Nói nói cái gì, Vũ nha đầu là đích tỷ của ngươi, ngươi làm sao có thể nói như vậy. Thật sự là biết phân biệt lớn nhỏ, càng ngày càng không có quy củ.”

Vân Ngọc nghe lão phu nhân trách cứ, trong lòng nhất thời cảm thấy ủy khuất, tổ mẫu chưa từng dùng khẩu khí nói với nàng. Đều là bởi vì Vân Mộng Vũ, đồ tiện nhân, Vân Mộng Vũ, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Vân Mộng Vũ nghe Vân Ngọc nói, bày ra biểu tình ủy khuất, Vân Ngọc nhìn thấy Vân Mộng Vũ như vậy, lại càng tức giận đến nghiến răng, vẻ mặt oán độc nhìn Vân Mộng Vũ. Nhưng Vân Ngọc cũng không dám làm cái gì hoặc là nói cái gì nữa, dù sao trong lòng nàng vẫn sợ lão phu nhân. Vì thế chỉ có thể yên lặng thối lui đến bên người Lí Như. Lí Như nhìn tình hình, đau lòng không thôi, trong lòng đối với Vân Mộng Vũ lại hận thấu xương.

Lão phu nhân thấy Vân Ngọc im lặng, lại chuyển hướng nhìn Vân Mộng Vũ, nói: “Vũ nha đầu, nếu như vậy, vậy ngươi hãy đi về trước chuẩn bị. Nếu cần cái gì cứ việc cùng Lí di nương nói.”

Lí Như cũng hợp thời nói tiếp: “Đúng vậy, Vũ nhi, thiếu cái gì, cứ việc cùng ta nói, ta nhất định sẽ cố gắng thay ngươi làm được.” Lão phu nhân vừa lòng nhìn Lí Như liếc mắt một cái.

Vân Mộng Vũ nghe những lời này, vội vàng làm bộ vẻ mặt như cảm kích nói: “Cảm ơn tổ mẫu, cảm ơn di nương. Vậy Vũ nhi trước hết cáo lui.”

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ đi rồi, hai vị di nương cùng tiểu thư kia cũng rất nhanh cáo lui ly khai.

Trong phòng chỉ còn lại nhất phòng Lí Như cùng lão phu nhân. Vân Ngọc lập tức vẻ mặt ủy khuất bổ nhào vào trong lòng lão phu nhân khóc kể nói: “Tổ mẫu, ngươi hôm nay như thế nào đối với nàng ta tốt như vậy. Hôm nay thế nhưng còn vì cái kia tiện..... Vân Mộng Vũ trách cứ ta. Ngọc nhi trong lòng rất khổ sở, tổ mẫu có phải hay không chán ghét Ngọc nhi, không hề thích Ngọc nhi.” Vân Ngọc vốn định nói Vân Mộng Vũ cái đồ tiện nhân, nhưng sợ lại rước lấy tức giận của lão phu nhân, vội vàng sửa lại.

Lão phu nhân cúi đầu nhìn về phía Vân Ngọc làm nũng ở trong lòng bà, hạ khẩu khí nói: “Tổ mẫu làm sao có thể không thích Ngọc nhi được, ngươi là tổ mẫu từ nhỏ nhìn lớn lên. Trừ bỏ đi thủy nguyệt am kia nửa năm, tổ mẫu ngày nào mà không đem ngươi đặt ở trong lòng bàn tay.”

“Vậy vừa rồi là vì sao.....” Vân Ngọc nghi hoặc ngẩng đầu.

“Nha đầu ngốc.” Lão phu nhân điểm hạ chóp mũi Vân Ngọc, nói tiếp “Tổ mẫu đây là vì muốn tốt cho hai tỷ muội các ngươi. Mộc Phong cùng Hiên vương đã trở lại, nếu thông qua quan hệ Vân Mộng Vũ có thể cho các ngươi tiếp cận Hiên vương, làm cho Hiên vương coi trọng tỷ muội các ngươi, vậy tương lai nhất định là địa vị hiển hách.” (Sally: Mơ mộng quá rồi, anh Hiên là của chị Vũ a)

Hắn từ nhỏ đã vang danh thiên hạ, không biết nay lại sẽ là cơ trí vô song như thế nào.

Nhìn Vân Ngọc như vậy, lão phu nhân vừa lòng nở nụ cười. Tuy rằng cùng là thân cháu gái, nhưng dù sao Dung nhi cùng Ngọc nhi là chính mình cùng Mộ nhi sủng lớn lên, tự nhiên sẽ ưu ái các nàng hơn.

Lí Như nghe đến việc này, trong lòng cũng là khai hoa. Ngươi cái tiểu tiện nhân, cuối cùng còn không phải bị hai nữ nhi của mình chà đạp dưới

https://thuviensach.vn

chân sao.

Mà trong mắt Vân Dung lại hiện lên một mảnh phức tạp, bất quá rất nhanh lại chuyển biến thành một mảnh kiên định, trong lòng sớm đã có người thích, chính mình cuộc đời này không phải hắn sẽ không lấy chồng. Cũng chỉ có nam nhân kia mới có thể cho nàng hạnh phúc. Xem ra mình phải tìm cơ hội nói cho mẫu thân chuyện này, làm cho mẫu thân giúp chính mình trù tính.

Không nói đến lão phu nhân tính kế. Lại nói Vân Mộng Vũ sau khi về phòng mình, tiểu nha đầu Lục Bình lập tức tức giận bất bình mở miệng nói: "Tiểu thư, các nàng thật quá đáng, các nàng làm sao có thể khi dễ tiểu thư ngươi như vậy? Ít nhiều sau lưng tiểu thư còn có Hộ Quốc tướng quân phủ che chở, mới không làm cho các nàng thực hiện âm mưu được." Nói xong tựa hồ như hết giận, còn oán hận tay nắm thành quyền. Lục Bình giờ phút này trong lòng tức giận cực kỳ, nếu không phải trước đó đáp ứng tiểu thư không có sự cho phép của nàng, tuyệt không thể hành động thiếu suy nghĩ, nàng lúc ấy thật muốn xông lên cùng đám người kia lý luận.

Mà Hồng Mai đứng ở bên cạnh Lục Bình, trong mắt cũng bất bình. Hồng Mai luôn luôn là người cẩn thận kiệm lời, hỉ nộ không quá rõ ràng. Nhưng Vân Mộng Vũ vẫn có thể nhìn ra biến hóa nhỏ trong mắt của nàng.

Nhìn hai tỷ muội như vậy, trong lòng Vân Mộng Vũ ấm áp. Trong lòng nàng thầm nhũ, một ngày nào đó nàng sẽ khiến họ gặp báo ứng. Nàng cũng sẽ cố gắng làm cho Hồng Mai cùng Lục Bình hạnh phúc.

Ngày kế, ở trên đường cái Yến kinh, giờ phút này rộn ràng nhốn nháo, ngã tư đường hai bên chật ních người. Mọi người không ngừng đi về phía trước, muốn nhìn rõ ràng cảnh tượng phía trước. Bất quá, bởi vì phía trước có quan binh ngăn đón, cho nên bọn họ chỉ có thể nhón mũi chân, hy vọng có thể xem tới được.

https://thuviensach.vn

Ở bên trong, một nữ tử áo lam mang khăn che mặt bất đắc dĩ không ngừng điểm mũi chân nhìn phía trước, cố gắng nhìn tình huống lục y nữ tử phía trước. Nữ tử áo lam miệng ngừng nói: “Lục Bình không cần như vậy, tổng hội nhìn đến.”

Mà lục y nữ tử phía trước, vốn định quay đầu trả lời nữ tử áo lam, lại bị một trận oanh động cấp đình chỉ. Nàng vội vàng quay lại, xem rõ ràng tình huống phía trước, nhất thời kích động kêu to: “Tiểu thư, đến đây đến đây, Hiên vương đến. Thật phô trương a. Trời ạ, đó là cái gì. Thế nhưng có thể bay, làm sao có thể có chim to bay a.....”

Lục Bình câu nói kế tiếp bởi vì rất ầm ỹ Vân Mộng Vũ không có nghe được, nhưng câu hội chim to bay kia, Vân Mộng Vũ nghe được rành mạch, vì thế cũng đi cà nhắc lên phía trước mặt xem, vừa thấy, Vân Mộng Vũ thiếu chút nữa tức chết, hội phi chim to, hội phi chim to.....

Vân Mộng Vũ trực tiếp tiến vào đám hỗn độn.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 13: Ủa, Đây Không Phải Dạ Vương Phi Sao?

Vân Mộng Vũ giờ phút này thật sự không nói gì a.....

Hội phi chim to....., giờ phút này nàng thật sự vô lực, kia rõ ràng là tiên hạc.....

Chẳng lẽ đây là sự khác nhau, thời đại hồng câu, quả nhiên là không thể vượt qua a.....

Vân Mộng Vũ tuy rằng kinh ngạc vì năng lực biểu đạt cường hãn của Lục Bình, bất quá rất nhanh đã bị sợ hãi thay thế.

Trong tầm nhìn của Vân Mộng Vũ quả thực chính là thịnh yến.

Chỉ thấy đoàn xe Hiên vương có vẻ cực bình thường, hơn nữa hộ vệ đi theo cũng không nhiều. Chỉnh thể nhìn lại cũng khoảng một trăm người. Hấp ẫn người nhất chính là ở trên đỉnh xe ngựa hai tiên hạc xoay quanh, hai tiên hạc kia đang nhàn nhã vây quanh xe ngựa phi vũ.

Tiên hạc phi vũ trên không trung sớm khai hoa lâu, mềm mại, bày ra các bộ dáng biến hóa. (cho ta xl vì đoạn này khó hiểu quá)

Trên đường cái mọi người bị một màn này làm cho sợ ngây người.

“Trời ạ, đó là cái gì, là điểu sao? Thật lớn a?”

“Không kiến thức, đó là tiên hạc, làm sao là cái chim to gì.”

https://thuviensach.vn

“Tiên hạc, ta cũng chỉ được xem qua trong kinh thư, cho tới bây giờ cũng không chân chính gặp qua, hôm nay thế nhưng có thể thấy. Thật sự là may mắn, ngàn năm khó gặp a.”

“Nhưng là tiên hạc làm sao mà đến, Hiên vương làm sao có thể có tiên hạc được?”

“Hiên vương, mười hai năm trước bởi vì thân thể suy yếu, mà bị đưa đến bồng lai dưỡng bệnh. Bồng lai là một địa phương tốt a, có thể nói là tiên cảnh nhân gian a. Bồng lai nằm ngoài thất quốc, ở xa xôi trong biển ương. Đảo bốn phía vô biên vô hạn, thường nhân căn bản không có khả năng đi lên. Nếu muốn đi bồng lai hoặc rời đi bồng lai đều chỉ có thể lấy tiên hạc thay đi bộ. Nói vậy hai tiên hạc này là Hiên vương theo bồng lai mang đi ra.”

“Nam tư cưỡi ngựa phía trước xe là ai, bộ dạng thật sự là anh tuấn. Sẽ không là Hiên vương đi?”

“Không phải, người kia cũng khó lường, cũng rất ít đến đây. Hắn từng là chiến thần_Mộc Nguyên cháu ruột Mộc Phong. Mười hai năm trước, mười tuổi, hắn liền cùng Hiên vương đi bồng lai sơn.”

“Người Mộc gia, khó trách tr6n người toát ra mộ cỗ chính khí như vậy a.”

Vân Mộng cũng không còn để ý gì nữa, nàng vừa nghe đến hai chữ Mộc Phong, liền chạy nhanh đi tìm bóng dáng kia. Rất nhanh tìm đến, đó là người một thân áo xanh tuấn tú thiếu niên. Nam tử có khuôn mặt anh tuấn, cả người tản mát ra một loại hơi thở tiêu sái tùy tính.

Vân Mộng Vũ, cái nhìn đầu tiên liền thích biểu ca này, ca ca, có ca ca, nhất định thực hạnh phúc đi, Vân Mộng Vũ khóe miệng ức chế không được hơi hơi giơ lên.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ bởi vì có một biểu ca, tâm tình nhất thời tốt lên. Bất quá, thời điểm thấy Lục Bình, thật sự là ngượng ngùng, nữ nhân này hiện tại đang nhìn đến chảy nước miếng. Cái nữ nhân này thật là quá cường hãn, thế nhưng đối với tiên hạc si mê như vậy, hơn nữa còn bày ra bộ dáng chảy nước miếng.

Nhìn Lục Bình như vậy, Vân Mộng Vũ nhịn không được muốn gõ đầu nàng, tròng mắt vừa chuyển, nhất thời kế nảy lên trong đầu. Vì thế bày ra vẻ mặt cười tới lôi kéo Lục Bình, "Lục Bình, Lục Bình, chúng ta trở về đi, muốn xem chim to trở về xem đi."

"Trở về?" vẻ mặt Lục Bình vẫn như cũ, tinh thần không tuân thủ bộ dáng, ngơ ngác hỏi, ánh mắt vẫn như cũ không có rời chim to (ta chế cười mất, người ta là tiên hạc lại gọi chim to).

"Đúng vậy, trở về xem, trong tướng phủ cũng có rất nhiều chim to."

"Thật vậy chăng?" tiểu nha đầu Lục Bình tại thời điểm này còn lưu lại một tia lý trí, lại tò mò.

"Đương nhiên là thật a." Vân Mộng Vũ dẫn đi từng bước, phát huy tác phong bà ngoại sói.

Vì thế Lục Bình cứ như vậy mơ mơ màng màng bị Vân Mộng Vũ đưa về tướng phủ, Tâm Mộng Cư..... Phòng bếp.

"Tiểu thư, làm sao có tiên hạc?" Lục Bình tiếp tục có điểm không hiểu hỏi.

Giờ phút này trong đầu tiểu Lục Bình tất cả đều là bóng dáng hai tiên hạc ở trên trời phi vũ tuyệt vời vừa rồi. Hảo trắng, hảo to, nếu có thể tọa, vậy thì tốt quá.

https://thuviensach.vn

“Nơi đó a, hơn nữa không chỉ hai, mà có năm sáu con.” Vân Mộng Vũ tay hướng khắp ngõ ngách phòng bếp chỉ chỉ.

Đầu Lục Bình theo phương hướng ngón tay Vân Mộng Vũ chuyển, này vừa thấy, mừng rỡ, vọt tới góc, cầm một tiên hạc hư hư thực thực lên, lấy tay sờ sờ. Lục Bình tiến vào khiến cho một trận gà bay chó sủa, may mắn có dây thừng, bằng không cũng không biết.....

Sờ soạng trong chốc lát, Lục Bình cảm thấy có điểm không đúng, “Tiểu thư, vì sao con này cùng hai con của Hiên vương kia bộ dạng không quá giống nhau?”

“Bởi vì hai con kia của Hiên vương là hoang dại, mà con trong phòng bếp này là nhà nuôi a.” Vân Mộng Vũ nghiêm trang chỉ vào góc, mặt không đỏ, tim không loạn nói.

Lục Bình vừa nghe, nhất thời cảm thấy rất đạo lý, lại tiếp tục cầm hai con lên tiếp tục nghiên cứu. Nhưng là trong lòng lại tcảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

Thật lâu thật lâu sau.....

Vân Mộng Vũ từ Tâm mộng cư về khuê phòng vẫn là thường hay truyền ra một trận cười.

Vân Mộng Vũ lại nhịn cười không được, mà Hồng Mai cũng đứng ở bên cạnh vẻ mặt cười yếu ớt.

Mà tiểu nha đầu Lục Bình vẻ mặt buồn bực đứng ở nơi đó. Đều do tiểu thư, chính mình nhất thời hồ đồ không nhận ra đó là con ngang. Hơn nữa bộ dạng nó thật sự cùng tiên hạc có điểm giống, nên nàng mới nhận thức lầm. Sau từ trong miệng mọi người biết được kia kêu tiên hạc, không phải cái gì chim to.....

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, không cần cười, vẫn là chạy nhanh chuẩn bị, bằng không không kịp buổi tối yến hội làm sao bây giờ?” Lục Bình nhìn bộ dáng Vân Mộng Vũ còn muốn cười, vội vàng nhắc nhở nói.

Vân Mộng Vũ nghe Lục Bình nói, điều chỉnh lại sắc mặt, nhưng trong lòng nàng vẫn nhịn không được muốn cười, bất quá nàng cũng không dám cười ra tiếng, bằng không tiểu nha đầu thật sự tức giận cũng không tốt.

Lục Bình vì Vân Mộng Vũ chọn lựa một bộ lam nhạt, vì Vân Mộng Vũ không thích nhan sắc quá diễm lệ, cho nên Lục Bình vì Vân Mộng Vũ chọn một chiếc váy màu thủy lam, sau đó Hồng Mai bắt đầu chải đầu hoá trang cho Vân Mộng Vũ.

Hồng Mai vì Vân Mộng Vũ bới kiểu hoàn phân tiếu kế, Hồng Mai trước đem tóc Vân Mộng Vũ chia ra, kết hoàn chỉnh, một vài lọn thả xuống, thả trên vai. Cuối cùng cài một cây trâm lệ ngọc sai lên đỉnh, chung quanh lại dùng một ít trang sức màu vảy lam khác.

Bởi vì Vân Mộng Vũ không thích rờm rà, cho nên Hồng Mai chỉ cấp Vân Mộng Vũ trang điểm thật nhẹ một cách tự nhiên, cuối cùng vì Vân Mộng Vũ đeo một đôi khuyên tai bảo thạch màu lam.

Thay quần áo, chuẩn bị tốt mọi thứ, Vân Mộng Vũ đứng dậy, Hồng Mai cùng Lục Bình nhất thời đều xem ngây người. Một thân lam váy, trên váy có đính bảo thạch nhỏ vụn màu lam, tỏa sáng. Bên hông dùng đai lưng màu bạc, nhìn qua hơn một phần phiêu dật.

Tĩnh như xử nữ, giờ phút này Vân Mộng Vũ lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhưng lại làm cho người ta một cảm giác thanh u yên tĩnh, không tự giác bị khí tràng quanh thân nàng phát ra làm rung động. Thật đẹp, thật sự rất đẹp, như mộng như ảo.

Trước kia, chỉ biết tiểu thư rất đẹp, nhưng bởi vì tính cách yếu đuối, luôn cúi đầu, cho nên không ai chú ý tới mỹ mạo tiểu thư. Nhưng hiện tại không

https://thuviensach.vn

giống, hiện tại tiểu thư thông minh tự tin, đẹp đến cho người ta đui mù, chờ tiểu thư đến yến hội, nhất định sẽ diễm áp quần phương. Trong lòng Lục Bình đem tiểu thư nhà nàng khen một phen.

Trong mắt Hồng Mai cũng sáng lên, trông suốt.

“Đại tiểu thư, lão phu nhân cho lão nô tới hỏi người, người chuẩn bị xong hết chưa?” Lúc này ngoài phòng vang lên thanh âm, cũng kéo mọi người trong phòng ra khỏi suy nghĩ.

“Đã tốt rồi, làm phiền tổ mẫu quan tâm, Vũ nhi sẽ nhanh đi qua.” Vân Mộng Vũ ôn hòa trả lời.

Bất quá một hồi, Vân Mộng Vũ liền mang theo Hồng Mai cùng Lục Bình đi tới sân lão phu nhân. Vân Mộng Vũ nhìn Vân Dung cùng Vân Ngọc vây quanh lão phu nhân nói chuyện, lão phu nhân thỉnh thoảng vui vẻ cười. Vân Dung hôm nay một kiện váy màu thiển tử, hơn nữa biểu tình bình tĩnh thong dong kia, cả người nhìn lại càng hiện lên đoan trang, hào phóng. Mà Vân Ngọc còn lại là một kiện váy hồng nhạt dài, khuôn mặt kiều diễm như hoa, cả người nhìn qua lại xinh đẹp động lòng người. Xem ra hai người cũng là một phen tỉ mỉ chỉnh chu a.

Vân Mộng Vũ chậm rãi đi vào, khi trong phòng ba người thấy rõ, nháy mắt đều im lặng. Ba người nhìn Vân Mộng Vũ trong nháy mắt thất thần.

Lão phu nhân trong lòng hiện lên một chút tính kế.

Vân Dung trong mắt hiện lên một đạo mũi nhọn, ganh ghét.

Vân Ngọc còn lại là vẻ mặt hận ý nhìn Vân Mộng Vũ, chết tiệt, nàng khi nào thì trở nên đẹp như vậy. Bất quá, không quan hệ, nàng chỉ là một khí phi, cho dù tái giá, cũng chỉ có thể gả cho thường gia. Nghĩ tới đây tâm tình tốt lên một ít.

https://thuviensach.vn

“Tổ mẫu, thời gian không còn sớm, chúng ta vẫn là sớm một chút xuất phát đi.” Nhìn mọi người đều lâm vào im lặng, Vân Dung đúng lúc ra tiếng.

“Dung nhi nói đúng, nếu người đến đông đủ rồi, chúng ta đây liền xuất phát đi, phụ thân các ngươi đã ở trong hoàng cung.” Lão phu nhân tuyên bố có thể xuất phát.

Một đám người đi lên xe ngựa, hướng hoàng cung chạy tới. Vân Mộng Vũ ngồi ở trên mã xa cảm thấy thật là nhàm chán, mà trên xe này, ba người nàng giờ phút này đều nhắm mắt dưỡng thần, xem ra là vì chờ một chút có tinh thần sung túc mà chuẩn bị. Xem ra rất kinh nghiệm a, thứ nữ cũng có thể thường xuyên tới tham gia các loại yến hội lớn, nguyên nhân trong đó ý vị sâu xa a.....

Được rồi, gần nửa canh giờ, rốt cục tới hoàng cung. Mọi người liền xuống xe ngựa, công công dẫn dắt, hướng nơi sân yến hội mà đi.

“Uả, ai vậy a, ngay từ đầu còn thấy buồn bực, làm sao lại thấy mỹ nhân đây, không nghĩ tới là Dạ vương phi a.” Thanh âm không hài hòa lúc này lại cố tình truyền đến.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 14: An Vương, Ta Cùng Dạ Vương Là Cùng Cách (Ly Hôn)

Nghe được thanh âm chói tai kia, mọi người đang đi trên đường ngừng lại, quay đầu nhìn, nhìn thấy người tới, mọi người đều hành lễ.

“Cấp An vương thỉnh an.”

“Miễn lễ đi.” An vương tùy ý nâng tay.

Vì thế mọi người đều đứng dậy, trong mắt biểu tình xem kịch vui.

Vân Mộng Vũ đứng dậy, trong mắt hàn quang hiện ra. An vương Sở Minh An, mất mẹ từ nhỏ, sau lại được đương kim hoàng hậu nuôi nấng, cùng thái tử Sở Thụy Phong, Dạ vương Sở Dạ cùng nhau lớn lên. Sở Minh An từ nhỏ cũng rất hiểu thời thế, vẫn luôn lấy lòng thái tử cùng Dạ vương. Mà Vân Mộng Vũ vốn là vương phi Dạ vương, nhưng bởi vì Dạ vương chán ghét nàng, Sở Minh An liền muốn thường xuyên giễu cợt Vân Mộng Vũ trước kia. Có một lần rất quá đáng, thế nhưng muốn phi lễ nàng, sau Vân Mộng Vũ lấy chết đấu tranh mà chạy thoát. Mà An vương thế nhưng còn không cảm thấy thẹn nói với Dạ vương, Vân Mộng Vũ quyến rũ hắn, Dạ vương vốn là chán ghét Vân Mộng Vũ, không muốn nhìn thấy nàng xuất hiện trước mặt y. Từ đó về sau sau Vân Mộng Vũ vừa thấy hắn đến, liền như gặp ác mộng mà sợ hãi.

Vân Mộng Vũ giấu hàn quang trong mắt đi, nâng mắt nhìn về phía đối diện. Chỉ thấy lúc này nam tử đứng đối diện, diện mạo âm nhu, thân hồng bào, còn học đòi văn vẻ cầm một phen chiết phiến, đứng ở đối diện phất phất chiết phiến. Lúc này nhìn Vân Mộng Vũ bằng một ánh mắt dâm tà.

https://thuviensach.vn

Sở Minh An, giờ phút này trong lòng đang nghĩ tới việc đem Vân Mộng Vũ làm trở về làm tiểu thiếp, thật sự là không nghĩ tới a, Vân Mộng Vũ này, hiện tại thế nhưng trở nên xinh đẹp như vậy, nếu như bị hắn đặt ở dưới thân, không biết lại sẽ có loại phong tình gì. Nghĩ nghĩ, trên người nhất thời cảm thấy một cỗ khô nóng, cảm nhận được biến hóa trên người, Sở Minh An nhìn về phía Vân Mộng Vũ, ánh mắt lại tràn ngập dục hỏa, như một dã thú nhìn chằm chằm con mồi của mình giống, tràn ngập tính xâm lược.

Đối diện Sở Minh, Vân Mộng Vũ bị ánh mắt nhìn mà cảm thấy một trận ghê tởm. Không biết nam nhân cầm thú đối diện ở trong lòng nghĩ chuyện xấu xa gì, thế nhưng dùng loại ánh mắt ghê tởm như vậy nhìn chằm chằm nàng.

Trong lòng phản cảm muốn chết, nhưng trên mặt lại biểu hiện một bộ dáng kinh ngạc.

“Nha, An vương như thế nào là ngươi a, vừa rồi nghe thanh âm, ta còn tưởng tạp vụ trà trộn vào hoàng cung a. Ta đã cùng Dạ vương cùng cách (ly hôn), ngươi ý tứ lại bảo ta Dạ vương phi, đây là vô lễ. Hơn nữa ở giữa đường, vô cớ gọi tên một vị nữ tử, đây là càng không hợp quy cũ. Nhưng thật không nghĩ tới, dĩ nhiên là An vương, thật sự là làm người ta ngoài ý muốn nha.” Nói xong lại làm một biểu tình thực kinh ngạc.

“Cùng cách, Vân Mộng Vũ ngươi đầu hỏng rồi đi, thế nhưng ngay cả hưu cách(bị bỏ) với cùng cách đều không phân biệt rõ ràng. Còn cùng cách, vậy mà ngươi cũng có thể nói ra. Rõ ràng là vì ngươi ghen tị, giết hại tiểu thiếp hoàng huynh. Hoàng huynh niệm tình vợ chồng bao năm, mới không có đem ngươi đưa đến Đại Lý tự, mà đem ngươi hưu cách, không nghĩ tới, ngươi thế nhưng còn kiêu ngạo như vậy, nơi nơi rêu rao, một chút bộ dáng hối cải cũng không có, ngươi quả thực không có thuốc nào cứu được.” Nghe Vân Mộng Vũ nói, Sở Minh An trực tiếp thực không nể mặt lớn tiếng đánh trả.

https://thuviensach.vn

Liền ngay cả người đi ở trên đường cũng không nhịn được mà che miệng cười trộm. Vân Mộng Vũ, cùng cách mà cũng dám nói ra. Hiện tại toàn bộ Yến kinh ai chẳng biết Vân Mộng Vũ bởi vì ghen tị, giết hại Tam phu nhân Dạ Vương, Dạ vương giận dữ đem nàng hưu cách ra khỏi phủ. Vân Mộng Vũ thực tưởng trên mặt mình thiếp vàng a.

Lão phu nhân nghe được Vân Mộng Vũ nói không chỉ có không có tin tưởng hoặc là giúp đỡ nói chuyện, ngược lại vẻ mặt không hờn giận nhìn Vân Mộng Vũ.

Mà tỷ muội Vân Ngọc lại là vẻ mặt vui vẻ xem kịch.

Nhưng Vân Mộng Vũ không có mặt đỏ, tai hồng hoặc là xấu hổ và giận dữ bỏ đi như các nàng tưởng tượng. Ngược lại kiên định thẳng đứng ở nơi đó, ánh mắt sáng quắc nhìn Sở Minh An, mở miệng phản kích nói: “An vương nói ta giết hại tiểu thiếp Dạ vương, là gì ngươi tự hiểu rõ, là đại lý tự hay là hoàng thượng hạ chỉ, đều cũng không phải, An vương như vậy, ngươi đây là nói xấu thần nữ. Hơn nữa cùng cách hay hưu cách này còn không đơn giản như vậy, hưu cách là muốn dán thông cáo, liệt rõ nguyên nhân, xin hỏi ngày đó An vương nhìn thấy sao. Nếu là không có, An vương như thế nào có thể tin lời đồn mà nói xấu thần nữ đây? Tuy rằng, ngươi là vương gia, cao cao tại thượng, nhưng là không có bằng chứng, cũng không thể nói lung tung oan uổng người.” Vân Mộng Vũ căn bản không cho Sở Minh cơ hội nói, trực tiếp trách móc, cuối cùng, thế nhưng còn theo cổ tay áo xuất ra khăn lụa, che mặt khóc nức nở. Vừa khóc vừa nghẹn ngào nói: “An vương, ta nghĩ lời này nhất định sẽ không phải từ Dạ vương phủ truyền ra, ta đây là thành toàn cho Dạ vương cùng Tuyết sườn phi, bọn họ nhất định không có khả năng lấy oán trả ơn người. Nếu đúng như An vương nói, đêm đó vương làm sao có thể cùng thời điểm vừa chết oan một yêu thiếp vừa hưu cách chính thê, liền phong Tuyết sườn phi làm chính phi.”

https://thuviensach.vn

Nghe được Vân Mộng Vũ nói, Sở Minh An thế nhưng không thể phản bác. Nàng thật đúng là nói được những câu có lý, thế nhưng tìm không thấy một chỗ sai có thể phản bát. Vân Mộng Vũ này khi nào thì trở nên lợi hại, biết ăn nói như vậy. Trước kia nàng không phải đều cúi đầu, ngay cả đánh rắm cũng không dám ra. Mà bởi vì sau chuyện kia, vừa thấy hắn đến tựa như con chuột nhìn thấy mèo, sợ tới mức nhìn thấy hắn là bối rối chạy trốn.

Nhìn Vân Mộng Vũ như vậy, Sở Minh An tâm lý đột nhiên thấy có cảm giác thèm muốn. Như vậy càng thú vị, vô luận biến thành cái dạng gì, cũng bất quá là một cái khí phi mà thôi, Sở Minh An hắn muốn định rồi.

Nhưng trong lòng Sở Minh An lúc này cực mất hứng, thế nhưng ở trước công chúng, bị Vân Mộng Vũ nói á khẩu không trả lời được. Vốn định mượn cơ hội nhục nhã nàng một chút, không nghĩ tới cuối cùng bị nhục nhã, vì thế, Sở Minh An sắc mặt không tốt, 'ba' một tiếng đem chiết phiến khép lại, theo Vân Mộng Vũ bên cạnh bước đến.

Những người ở đây nghe nàng nói xong cũng hiểu được hữu lý. Dạ vương phủ trước sau đã phát sinh chuyện quả thật không quá hợp lý, lại nhìn bộ dáng Vân Mộng Vũ lúc này làm như bị ủy khuất thật lớn, lại liên tưởng những điều Vân Mộng Vũ nói. Nhất thời người trên đường lại nhìn Vân Mộng Vũ với ánh mắt không giống trước kia, càng là đồng tình nàng.

Vân Dung ánh mắt phức tạp nhìn Vân Mộng Vũ, nói hai ba câu không chỉ có thể phản bác An vương lại cải thiện thanh danh chính mình. Chỉ là nói đôi ba câu ba hoa mà đã đạt được mục đích, Vân Mộng Vũ này quả nhiên lợi hại. Hiện tại, ngay cả nàng cũng không thể không kiêng kị Vân Mộng Vũ.

Mà trong lòng Vân Mộng Vũ giờ phút này cũng rất vui vẻ, đêm đó vương hưu cách Vân Mộng Vũ thật bởi vì nguyên nhân thông dâm, che lấp không kịp, làm sao còn có thể nghĩ nhiều chuyện như vậy, Dạ vương liền thuận theo tự nhiên đem tam phu nhân giết chết còn đổ trên người Vân

https://thuviensach.vn

Mộng Vũ, ngăn chặn miệng ngoại nhân. Mà Tuyết sườn phi kia nguyên lai hại chết Vân Mộng Vũ, nghĩ đến sự tình đã xong, cũng không để bụng. Bởi vì bọn họ hai cái đều nghĩ đến Vân Mộng Vũ sớm đã chết, cho dù còn sống, cũng không để ý, dù sao cũng không còn quan trọng. Bởi vậy, nay liền có rất nhiều lỗ hổng cho Vân Mộng Vũ cơ hội mượn dùng. Sở Dạ, Vương Tuyết Nhi, nàng muốn cho bọn họ có tiếng xấu, cái này trước xem như thu lợi tức đi.

Rất nhanh đoàn người Vân Mộng Vũ liền đi tới yến hội. Yến hội tổ chức ở ngự hoa viên.

Vân Mộng Vũ các nàng tìm vị trí thuộc nữ quyến hữu tướng phủ ngồi xuống. Vân Mộng Vũ nhàm chán ngồi ở vị trí thượng, ánh mắt đánh giá chung quanh, nhìn tới tràng nữ quyến trước mặt đều tốp năm tốp ba tụ tập nói chuyện phiếm. Liền ngay cả Vân Dung cùng Vân Ngọc cũng chia thành vòng nhỏ hẹp hài hòa hảo hữu trò chuyện. Có một vài nữ quyến ngầm lặng lẽ đánh giá Vân Mộng Vũ, ngẫu nhiên còn ghé vào một bên khe khẽ nói nhỏ. Nhìn đến nơi này, Vân Mộng Vũ cũng không nói gì.

Vân Mộng Vũ quay đầu nhìn về phía khác, đột nhiên phát hiện phía sau nàng thế nhưng có một rừng trúc lớn, ánh trăng chiếu rọi xuống lóe xanh biếc u quang. Vân Mộng Vũ đang suy nghĩ muốn hay không tìm cái lý do qua bên rừng trúc kia hít thở không khí, chợt nghe tiếng nói thái giám vang lên, “Hoàng thượng giá lâm.”

Mọi người vội vàng đứng dậy hành lễ.

Lễ tất, mọi người đều hồi vị trí chính mình, phía sau Vân Mộ cũng ngồi lại đây. Mọi người ngồi xong liền bắt đầu xem hôm nay có người nào trình diện. Chỉ thấy hoàng thượng, thái hậu cùng hoàng hậu ngồi ở trước trên đài cao, mặt hướng mọi người. Bên trái Hoàng thượng ngồi đầu tiên là thái tử, theo thứ tự đi xuống đó là các vương gia còn có các đại thần. Bên phải Hoàng thượng vị trí thứ nhất.....

https://thuviensach.vn

Khi mọi người xem rõ ràng người nọ, ngay cả hô hấp cũng bị kiềm hãm, toàn trường nháy mắt im lặng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 15: Hiên Vương

Người kia nên hình dung như thế nào đây. Tựa hồ vắt hết óc cũng khó có thể tìm ra từ để hình dung hắn. Áo trắng tóc đen, trên đỉnh đầu dùng một cây trâm ngọc cố định…

Gió nhẹ nhàng thổi qua, vài sợi tóc nhẹ bay phất phơ, ánh trăng treo giữa không trung, sáng rực như ban ngày. Dưới ánh trăng, da thịt hắn ẩn hiện bóng loáng, ánh mắt khẽ chớp như hàng ngàn ngọc lưu ly sáng chói.

Dung mạo như tranh, xinh đẹp căn bản không giống thần tiên, muốn bao nhiêu xinh đẹp thì có bấy nhiêu xinh đẹp, muốn bao nhiêu phong thái uy nghi thì có bấy nhiêu phong thái uy nghi, căn bản là hội tụ tất cả những cái xinh đẹp động lòng người. Hắn chỉ tùy tiện mặc một cái áo choàng màu trắng cũng đủ cảm thấy so với thần tiên thì chỉ có hơn chứ không kém.

Người này đẹp mê hoặc cả nam lẫn nữ, vẻ đẹp thoát tục mà hút hồn, đúng là không thể dùng ngôn từ gì để hình dung. Đôi mắt sâu như hồ nước, làm cho người ta muốn hãm sâu vào, khó có thể tự kiềm chế, chỉ biết là càng giãy dụa thì càng lún thật sâu. Đôi mắt ấy, như sao sáng trên trời, chói mắt làm cho người ta không dám nhìn thẳng. Đôi mắt này tối đen như mực, đen đến thuần túy, làm cho người ta như muốn đui mù. Cứ như là trong trời đất này, mọi vẻ đẹp đều tập trung hết lên người của hắn. Qủa nhiên là phong hoa tuyệt đại, tao tao nhã nhã, không ai sánh bằng.

Nhất thời mọi người đều ngây ngốc, Vân Mộng Vũ cũng thất thần trong chốc lát, mới phục hồi tinh thần lại, trong lòng thầm mắng, yêu nghiệt,

https://thuviensach.vn

tuyệt đối là yêu nghiệt, đẹp như thế để làm gì a….(Sally: Quả là nam chính có khác a)

Hoàng thượng thấy mọi người như vậy, cười khổ một chút, hoàng đệ này, bất luận đến đâu, đều là tiêu điểm của mọi người, giống như mẫu thân của hắn, là một tuyệt sắc mỹ nữ. Sở Phách Thiên ho nhẹ một tiếng, kéo suy nghĩ của mọi người trở về thực tại.

Mọi người phục hồi lại tinh thần, nhưng vẫn có một số thiên kim tiểu thư sắc mặt ửng đỏ, lặng lẽ nhìn lén trong đó có Vân Ngọc. Mà Vân Mộng Vũ thì lại đem sự chú ý đặt trên người vị thủ vệ của Hiên vương kia, nam tử kia cũng là đang cười nhìn Vân Mộng Vũ, còn thừa dịp người khác không chú ý lặng lẽ ném cái nhìn ấm áp về hướng Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ nhìn, lại nghịch ngợm hướng Mộc Phong liếc mắt một cái. Vân Mộng Vũ trong lòng cảm thấy buồn cười, không nghĩ tới vị biểu ca này thật thú vị.

Hoàng thượng thấy mọi người đã khôi phục thái độ bình thường, liền bắt đầu hoan nghênh Hiên vương trước, sau đó nói đến Mộc Phong đi theo bảo hộ Hiên vương có công, nếu bàn về công sẽ ban thưởng.

“Mộc Phong tiến lên tiếp chỉ.” Hoàng thượng cao giọng nói.

“Có vi thần.” Mộc Phong tiến lên, vung y bào, quỳ xuống trước mặt hoàng thượng.

“Mộc Phong nhiều năm theo bảo hộ Hiên vương, không phụ sự kỳ vọng. Nay trẫm phong Mộc Phong làm nhị phẩm tướng quân, ban thưởng vạn lượng hoàng kim, khâm thử.”

“Tạ chủ long ân.”

https://thuviensach.vn

Nghe hoàng thượng sắc phong, tất cả những người có mặt ở đây đều vẻ mặt có hâm mộ, có ghen tị. Lão phu nhân nghe làm nhị phẩm tướng quân, lập tức cảm thấy trăm chuyển ngàn hồi. Hộ quốc tướng quân phủ cũng không bình thường, bà cũng không thể dễ dàng đắc tội.

Chuyện Lí Như phù chính chỉ có thể nói nàng mệnh không đủ lớn. Mà Vân Mộng Vũ xem ra về sau bà nên đối xử tốt, miễn cho cùng hộ quốc tướng quân phủ nảy sinh hiềm khích.

Lúc này mọi người bắt đầu ăn uống linh đình, thỉnh thoảng có các thiên kim tiểu thư lên đài biểu diễn, một bên biểu diễn còn một bên hơi ngượng ngùng nhìn Hiên vương. Vân Mộng Vũ vừa ăn điểm tâm vừa nhàm chán xem những người này biểu diễn, cứ tới tới lui lui đều là vài động tác giống nhau, thật hết chỗ nói, còn có đánh đàn đều là vài điệu tầm thường như thế, cũng không biết bọn họ nghĩ như thế nào mà khen hay.

Chỉ chốc lát, Vân Mộng Vũ ngạc nhiên phát hiện Vân Ngọc cũng thay đổi trang phục vũ công. Vân Mộng Vũ lập tức có hứng thú, nàng thật tò mò, đại mỹ nhân Yến kinh rốt cuộc có bao nhiêu vĩ đại. Vân Ngọc hơi xấu hổ tiêu sái đi lên đài. Vân Ngọc mặc vũ y, theo như Vân Mộng Vũ đánh giá. Nghê thường vũ y này thật ra có đẹp đó, bất quá không thấy gợi bao nhiêu xinh đẹp, quyến rũ trong đó. Nhưng những công tử quý tộc trẻ tuổi trong yến hội này ai cũng nhìn đến hai mắt tỏa sáng.

Nhìn thấy tình huống này, Vân Mộng Vũ nhất thời buồn bực. Sự khác biệt này tuyệt đối là phân biệt đối đãi a.

Vân Mộng Vũ lập tức không còn hứng xem, vì thế nàng lặng lẽ đi ra ngoài, hướng rừng trúc mà đi. Đi vào rừng trúc, bổng có một trận gió nhẹ thổi qua, Vân Mộng Vũ nhất thời cảm thấy tinh thần sảng khoái. Hai tay nhẹ mở ra, nhẹ đón gió, khẽ ngẩng đầu lên. Gió khẽ thổi tóc của nàng, làn váy bay nhẹ trong gió. Từ xa xa nhìn lại, quần áo bay bay, tóc đen lượn lờ. Đẹp như trăng sáng tựa tiên tử, tựa hồ muốn bay đi, rời khỏi phàm trần này.

https://thuviensach.vn

Vân tiểu thư tính tình đều tùy ý như vậy sao?” Đột nhiên có thanh âm từ phía sau truyền đến, tiếng nói như rượu ngon tinh khiết động lòng người, rất dễ nghe. Vân Mộng Vũ nghe có người nói chuyện, hơn nữa là giọng nam dễ nghe như thế, trong lòng tò mò, liền quay đầu lại, thu vào đáy mắt là một dung nhan kinh động lòng người.

Không ngờ đó là Sở Hiên.

Đứng nhìn lâu như vậy, Vân Mộng Vũ mới phát hiện, Sở Hiên thật sự là người hoàn mỹ đến không thể thấy được chút tì vết. Vân Mộng Vũ nhìn chằm chằm Sở Hiên, Sở Hiên cũng cúi đầu cười. Tiếng cười làm cho Vân Mộng Vũ có một cảm giác khác thường.

Chết tiệt, tên yêu nghiệt này, trong lòng Vân Mộng Vũ thầm mắng.

Vân Mộng Vũ nghe Sở Hiên cười nhẹ thì cực kì khó chịu, lui về sau hai bước, xa cách nói: “Thần nữ không biết Hiên vương tại đây, quấy nhiễu Hiên vương, thần nữ xin cáo lui.” Nói xong, xoay người rời khỏi. Vừa đi vừa ảo não, như thế nào lại bị sắc đẹp của tên yêu nghiệt này mê hoặc chứ. Vân Mộng Vũ trong lòng thầm tự mắng mình. (Sally: hehe chị trúng mỹ nam kế)

Hiên đứng phía sau, nhìn theo bóng dáng Vân Mộng Vũ, trong mắt lướt qua tia sáng khác thường. Khóe miệng khẽ nhếch lên.

Vân Mộng Vũ trở lại yến hội, nhìn thấy Vân Ngọc vẻ mặt rầu rĩ, bộ dáng không vui, nhất thời liên tưởng, liền khẳng định là vì Hiên vương không ở đó.Lại nhìn về phía lão phu nhân, giờ phút này đang cùng các lão phu nhân ở phủ khác tán gẫu thật vui vẻ. Vân Mộng Vũ nhìn thấy, trong lòng cảm thấy chán ghét, lúc này trong lòng nàng rất muốn nhìn thấy bà ngoại. Bởi vì Trịnh lão thái thái thân thể không tốt lắm, các yến hội nàng bình thường cũng không tới tham gia.

https://thuviensach.vn

Còn Vân Dung kia, Vân Mộng Vũ lại không thấy bòng dáng của nàng ta đâu, kỳ quái, nàng đã đi đâu. Vừa định đi hỏi, liền thấy Vân Dung đã trở lại, hơn nữa còn có bộ dáng thẹn thùng. Vân Mộng Vũ liền quét mắt về hướng vương gia, nhìn thấy Diễm vương Sở Diễm cũng vừa mới trở về. Nhìn thấy tình huống này, khóe miệng Vân Mộng Vũ không thể không cười.

Vừa định rời đi, liền thấy vẻ mặt chán ghét của Sở Dạ nhìn nàng, bên cạnh hắn, Sở Minh An lại mang vẻ mặt không có hảo ý. Vân Mộng Vũ cảm thấy buồn bực, Sở Dạ kia, hắn luôn làm người khác thấy chán ghét, nam nhân này, nàng thật không muốn nhìn thấy. Mà Sở Minh An kia, luôn tìm cách đi đâm chọc nàng, thật hết chỗ nói.

Vân Mộng Vũ đột nhiên nhớ tới Vương Tuyết Nhi, liền hướng phía sau Sở Dạ nhìn nhìn, quả nhiên thấy được, hiện tại ngoài mặt nàng ta vẫn như cũ là một nữ nhân nhu nhược, yếu đuối, mà Vương Tuyết Nhi cũng đang nhìn nàng, vẻ mặt khiêu khích.Khiêu khích nàng vì hiện tại nàng ta được ngồi ở vị trí chính phi sao? Sớm hay muộn có một ngày ta sẽ cho ngươi rơi xuống thực thảm.

Vân Mộng Vũ cũng khiêu khích lại. Lúc này, Vân Mộng Vũ cảm thấy có một ánh mắt đang nhìn về phía nàng, Vân Mộng Vũ nhìn kỹ lại, thấy có người tới, liền kinh ngạc không thôi.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 16: Bà Ngoại Cháu Rất Khỏe

Vân Mộng Vũ nâng mắt nhìn lại, thì thấy Sở Diễm cũng đang nhìn nàng. Đây là tình huống gì, nàng lại không đắc tội với hắn. Như thế nào hắn lại nhìn nàng, hắn tính làm gì đây? Mà bên cạnh, Vân Dung cũng mang vẻ mặt phòng bị nhìn nàng, đem nàng trở thành tình địch của nàng ta.

Diễm vương Sở Diễm, làm người kiêu ngạo bất thường, nhưng năng lực lại rất mạnh, được hoàng đế trọng dụng. Nổi bật có khi còn hơn cả thái tử Sở Thụy Phong. Theo trực giác của Vân Mộng Vũ, Sở Diễm tuyệt đối là người rất nguy hiểm, nhất định phải tránh xa hắn ra. Nhưng khi nhìn Sở Diễm, nàng cảm thấy, sự tình khẳng định sẽ không đơn giản như nàng tưởng.

Vân Mộng Vũ căn bản không nghĩ đến sẽ tham gia phân tranh, nàng chỉ là muốn báo thù, rồi quay về hiện đại mà thôi. Nhưng, xem ra có điểm khó khăn, lốc xoáy phân tranh đã sớm đem nàng quấn vào.

Yến hội chấm dứt, mọi người lên xe ngựa trở về, thế nhưng không ai nói với nhau một câu nào. Một lúc sau đến Tâm Mộng cư, Vân Mộng Vũ tắm rửa xong liền lên giường ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, Vân Mộng Vũ đều yên bình ở trong tướng phủ. Nhưng mà trong khoảng thời gian này bên ngoài lại không đươc yên bình cho lắm. Nơi nơi không phải đang bàn luận Hiên vương khí chất phi phàm, thì là đang bình luận Vân Mộng Vũ vì thành toàn chuyện tốt cho Dạ vương cùng sườn phi, lại bị Dạ vương cùng sườn phi hãm hại. Nhất thời thanh danh Vân Mộng Vũ tốt lên rất nhiều, mà Dạ vương cùng Vương Tuyết Nhi

https://thuviensach.vn

thanh danh thẳng tắp rơi xuống. Mà Dạ vương phủ không vì lời đồn đãi mà có nửa điểm đáp lại.

Vân Mộng Vũ nhiều ngày đều ở trong Tâm Mộng cư, ngẫu nhiên ngâm thơ, vẽ tranh. Hơn nữa, lại đến thỉnh an lão phu nhân đúng giờ, tựa như một tiểu thư khuê các. Mẹ con Vân Ngọc trong lòng cực hận, dù vậy cũng không dám làm gì, dù sao hiện tại Mộc gia củng đang yên ổn.

Vân Mộng Vũ đi vào Thụy Lân viện thỉnh an lão phu nhân. Cùng lão phu nhân hàn huyên một hồi, Vân Mộng Vũ mở miệng nói:“Tổ mẫu, Vũ nhi rất nhớ ngoại tổ mẫu, Vũ nhi muốn đi tướng quân phủ thăm ngoại tổ mẫu. Không biết, tổ mẫu thấy thế nào?”

Lão phu nhân nghe xong, trong mắt tinh quang chợt lóe, đi cũng tốt, như vậy cũng có lợi cho quan hệ của hai nhà.

Lão phu nhân từ ái nói: “Vũ nhi thật là có hiếu, để ta bảo Lí di nương chuẩn bị một ít đồ cho ngươi mang đi, coi như là có một chút tâm ý của tướng phủ.”

“Vâng, thưa tổ mẫu” Vân Mộng Vũ nhu thuận trả lời.

Ngày thứ hai, Vân Mộng Vũ ngồi kiệu tới trước cửa hộ quốc tướng quân phủ. Đây là cửa chính theo phong cách cổ xưa, Vân Mộng Vũ trong lòng nhất thời xúc động. Trong trí nhớ của Vân Mộng Vũ, ngoại tổ mẫu rất thương nàng, bởi vì nàng tính cách yếu đuối, lại trời sanh tính giản dị, hơn nữa lại bị Lí Như hãm hại. Vân Mộng Vũ cuối cùng cũng cùng hộ quốc tướng quân phủ quan hệ càng lúc càng mờ nhạt.

Vân Mộng Vũ nghĩ đến lão thái thái, hốc mắt nhất thời có chút ướt át. Phu quân Trịnh lão thái thái mới bệnh qua đời, mà đứa con duy nhất trong chiến tranh đã chết, con dâu cũng tự tử theo. Mộc gia chỉ còn lại có lão thái thái cùng cháu đích tôn. Nhiều năm trôi qua, lão thái thái vẫn cố gắng bảo vệ Mộc gia.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ lẳng lặng đứng ở cửa một lúc, Hồng Mai tiến lên gõ cửa. Thủ vệ thấy Vân Mộng Vũ, rất kinh ngạc nhìn nàng rồi lại liếc mắt một cái, trong mắt có chán ghét cùng sự khinh bỉ.

Vân Mộng Vũ trong lòng biết, hắn cho rằng, nguyên lai hộ quốc tướng quân phủ chỉ có lão thái thái, cho tới bây giờ không có ai tới thăm. Mà nay, tôn thiếu gia trở về, Mộc gia muốn quật khởi, nên mới chịu tới thăm. Động cơ thật sự là làm người ta không thể không hoài nghi.

Vân Mộng Vũ cũng không có đi vào nhà, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó chờ gã sai vặt thông báo.

Trong lòng Vân Mộng Vũ lúc này có cảm giác ê ẩm, lại có điểm chờ mong. Chỉ chốc lát gã sai vặt liền vội vàng chạy đến, nói là lão thái thái thỉnh nàng đi vào.

Vân Mộng Vũ đi vào đại sảnh, liền nhìn thấy lão thái thái đầu tóc trắng xóa, bên cạnh là Mộc Phong vẻ mặt kính cẩn đứng nghe theo. Nhìn thấy lão thái thái đầu bạc, Vân Mộng Vũ trong lòng đau xót, thiếu chút nữa bật khóc. Tuổi của Lão thái thái cùng tuổi của mẫu thân Vân Mộ không hơn kém là bao, nhưng khi so sánh thì hình như là già đi mười tuổi. Tang phu, tang nhi tử đã làm cho lão thái thái thiếu chút nữa không chống đỡ nổi. Nhưng vì cháu đích tôn cùng Hộ quốc tướng quân phủ, bà lại bắt buộc bản thân mình kiên cường đứng lên. Lão thái thái làm cho Hộ quốc tướng quân phủ nhiều năm ở Yến kinh tuy rằng thanh danh không nổi trội, nhưng thủy chung đứng sừng sững không ngã.

Lão thái thái nhìn Vân Mộng Vũ, hốc mắt đã tràn đầy nước mắt, Mộc Phong muốn đi xuống dưới. Vân Mộng Vũ vội vàng đi ra phía trước, đi đến trước mặt lão thái thái, cũng nhịn không được rớt nước mắt. Hai tay lôi kéo tay áo lão thái thái, hai mắt rưng rưng gọi nhỏ một tiếng, “Bà ngoại.”

https://thuviensach.vn

Lão thái thái nghe được tiếng kêu bà ngoại, liền đem Vân Mộng Vũ ôm vào trong lòng, nghẹn ngào nói: “Tốt, tốt, tốt.” Lão thái thái liên tục nói ba chữ tốt, nói xong cũng không biết nói gì, cứ như vậy mà ôm Vân Mộng Vũ.

Nhìn lão thái thái như vậy, Mộc Phong sợ lão thái thái khóc nhiều làm tổn hại đến sức khỏe, vội vàng khuyên nhủ: “Bà nội, người đừng khóc, biểu muội trở về, đây là chuyện vui, phải vui vẻ mới đúng. Mau, đừng khóc, người khóc con cũng muốn khóc theo”

Nghe được lời nói của Mộc Phong, lão thái thái nhịn không được nín khóc mỉm cười. Vân Mộng Vũ trong lòng lão thái thái cũng ngẩng đầu lên. Nhìn thấy Mộc Phong dỗ lão thái thái rất tốt, Vân Mộng Vũ trong lòng không khỏi một lần nữa đánh giá Mộc Phong. Nhìn bề ngoài, Mộc Phong thực như ánh mặt trời, như là một nam nhân tùy tiện, nhưng thực tế Mộc Phong lại là một người có tâm tư tinh tế. Vô luận là yến hội đưa ra ánh mắt ấm áp, hay là hiện tại dỗ lão thái thái chuyển từ khóc sang mỉm cười.

Nghĩ đến đây, Vân Mộng Vũ mỉm cười nhìn Mộc Phong. Mộc Phong như hiểu ý tứ của Vân Mộng Vũ, đáp lại nàng một ánh mắt an tâm. Ý như nói nàng hãy yên tâm, hắn sẽ đối đãi tốt với lão thái thái.

Vân Mộng Vũ giờ phút này trong lòng cảm giác thập phần ấm áp, đây là cảm giác đã lâu nàng không có cảm nhận được. Vân Mộng Vũ nhìn lão thái thái đã khống chế tốt cảm xúc, sau cũng kéo cánh tay lão thái thái, nhẹ giọng nói: “Bà ngoại, đều là lỗi của Vũ nhi, Vũ nhi phải sớm đến trước mặt bà ngoại cho tròn đạo hiếu. Vũ nhi thật sự là bất hiếu, còn làm cho bà ngoại thương tâm. Bà ngoại về sau đừng thay Vũ nhi thương tâm, Vũ nhi hết thảy đều tốt lắm. Bà ngoại hết thảy đều có thể yên tâm.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói như vậy, lão thái thái không khỏi xúc động nói: “Vũ nhi, ban đầu ta còn có thể thường thường đi tướng phủ mang ngươi về đây, còn có thể thường xuyên nhìn thấy ngươi. Từ khi biểu ca ngươi đi rồi, tướng quân phủ danh vọng giảm xuống, tướng phủ cũng không gặp ta. Từ

https://thuviensach.vn

đó, ta cũng khó mà gặp được ngươi. Hiện tại thì tốt rồi, biểu ca ngươi đã trở lại, về sau bọn họ cũng không dám khi dễ người của tướng quân phủ chúng ta."

Vân Mộng Vũ nghe lão thái thái nói, trong lòng cảm động không thôi, lão thái thái lúc nào cũng đều nghĩ đến nàng. Tướng quân phủ lúc nào cũng xem nàng như người nhà, mà tướng phủ kia, những con người đó giống như là cầm thú.

Lão thái thái nắm tay Vân Mộng Vũ, lo lắng hỏi: "Vũ nhi, mấy năm nay, ngươi sống tốt không?"

Vân Mộng Vũ cúi đầu, lúc này ánh mắt của nàng có nồng đậm cừu hận. Có lẽ là thời gian lâu, nàng cảm giác chính mình càng ngày càng giống Vân Mộng Vũ thật. Vân Mộng Vũ yêu, Vân Mộng Vũ hận, nàng đều có thể cảm nhận được. Nàng biết, ở trong này, nàng có ràng buộc, nàng phải bảo vệ người thân, bằng hữu. Nàng cũng biết, nàng cũng muốn báo thù, muốn đòi lại công đạo.....

Vân Mộng Vũ giấu đi đủ loại cảm xúc trong mắt, ngẩng đầu lên, lại là cặp mắt trong vắt không tỳ vết.

Vân Mộng Vũ cười khẽ đối lão thái thái nói: "Bà ngoại, cháu đương nhiên sống rất tốt. Các nàng không thể thương tổn đến cháu, cháu là cháu ngoại nhưng cháu rất lợi hại. Cái gọi là đạo cao một thước, ma cao một trượng, cháu chính là ma trong lòng các nàng. Các nàng nào dám thương tổn cháu."

Xác thực, về sau, nàng chính là ma trong lòng các nàng. Lão thái thái nghe được Vân Mộng Vũ nói, nhịn không được nhéo nhẹ đầu mũi Vân Mộng Vũ, cười mắng: "Ngươi thật là biết đùa, chỉ biết làm cho bà ngoại vui vẻ"

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nghe được cười rất vui vẻ, lại còn bổ nhào vào trong lòng lão thái thái. Vân Mộng Vũ trong lòng cũng yên lặng nghĩ, nàng nhất định phải bảo hộ tốt tướng quân phủ, tuyệt đối không thể làm cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới tướng quân phủ.

Lão thái thái nhìn Vân Mộng Vũ tươi cười đầy mặt ở trong lòng mình làm nũng, trong lòng nhất thời cảm giác tràn đầy vui vẻ. Mộc Phong nhìn một màn ấm áp như vậy, đứng ở bên cạnh cười nhưng không nói, nhưng ánh mắt của hắn lại trở nên càng kiên định.

Vân Mộng Vũ ở lại tướng quân phủ vài ngày, cùng lão thái thái ở trong phủ tản bộ, uống trà. Ngày trôi qua, tuy rằng đơn giản, nhưng cũng rất ấm áp. Trong lúc đó, lão thái thái thường xuyên đưa mắt lo lắng nhìn Vân Mộng Vũ. Vân Mộng Vũ biết lão thái thái lo lắng hôn sự của nàng, nàng nghĩ sẽ khuyên nhủ lão thái thái. Nhưng cũng không biết nên mở miệng như thế nào, nói tóm lại là nàng muốn đi, tóm lại là nàng không thể cho lão thái thái nhìn thấy nàng thành thân. Mỗi khi nghĩ đến việc này, Vân Mộng Vũ cũng cảm thấy rất là phiền muộn.

Vài ngày sau, Vân Mộng Vũ từ biệt lão thái thái, ánh mắt lưu luyến không rời, khởi hành trở về tướng phủ. Vân Mộng Vũ ngồi trong kiệu tranh thủ chợp mắt, đột nhiên cỗ kiệu ngừng, bên ngoài truyền đến tiếng đánh nhau.

Vân Mộng Vũ vén màn kiệu lên xem, ai ngờ, vừa vén màn lên, còn chưa thấy rõ phát sinh chuyện gì, liền bị một người lấy con dao kề vào cổ, nhất thời lâm vào bóng tối.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 17: Bị Bắt

Vân Mộng Vũ mơ mơ màng màng cảm giác có một bàn tay đụng vào người nàng, loại đụng chạm này làm cho nàng cực kỳ không thoải mái.

Vân Mộng Vũ ghét nhất bị người xa lạ đụng chạm, mà lúc này cảm giác giống như là có một bàn tay cứ vuốt ve trên người nàng. Vân Mộng Vũ lập tức tỉnh táo lại, mở to mắt, lại đối diện với ánh mắt tràn ngập vẻ dâm tà.

Nhìn đến ánh mắt kia, Vân Mộng Vũ có một loại cảm giác muốn nôn. Mắt Vân Mộng Vũ cụp xuống, làm cho người bên cạnh không thấy rõ thần sắc lúc này của nàng.

Sở Minh An, dĩ nhiên là tên súc sinh. Xem ra hắn nghĩ bản thân hắn quá tốt, vậy mà lại dám có loại tâm tư xấu xa đối với nàng.

Trong mắt Vân Mộng Vũ loé lên một tia sáng lạnh như băng, Sở Minh An, nàng nhất định phải làm cho hắn muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong. (Vũ tỷ đã nổi giận rồi T_T)

Vân Mộng Vũ biết giờ phút này nàng cần bình tĩnh, nàng bị Sở Minh An bắt cóc, giờ phút này nguy hiểm đến cực điểm, nếu có một chút sơ ý, khả năng nàng sẽ trở thành con mồi cho Sở Minh An.

Nàng phải làm như thế nào đây, giờ phút này Sở Minh An vẫn còn ngồi đó, căn bản không có cách nào chạy thoát.

Vân Mộng Vũ cảm thấy không ổn, trong đầu hiện lên vô số ý niệm, nhưng đều bị nàng bác bỏ. Không được, nàng không thể chờ mong người

https://thuviensach.vn

khác cứu viện, giờ phút này nàng chỉ lẻ loi một mình, nàng chỉ có thể dựa vào chính mình mà thôi.

Nghĩ xong, Vân Mộng Vũ nắm chặt hai tay, căng thẳng đến nỗi móng tay đâm sâu vào thịt.

Sở Minh An đặt tay ở trên người nàng, nhìn nàng nửa ngày cũng không nói gì, cũng không có nửa điểm phản ứng. Rồi lại vươn tay, bắt lấy chiếc cằm thon gọn của Vân Mộng Vũ, bắt buộc nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Vân Mộng Vũ cảm giác cằm bị hắn siết lại rất đau, tựa như là bị trật khớp. Vân Mộng Vũ cố nén đau, ngẩng đầu lên, nét mặt tươi cười như hoa nhìn Sở Minh An.

Sở Minh An vạn lần thật không ngờ Vân Mộng Vũ sẽ phản ứng như thế này, hắn có nghĩ tới nàng sẽ khóc thật to, rồi hận nghiến răng nghiến lợi, hoặc giống lần trước ở Dạ vương phủ giãy giụa tới khi chết.

Mà hiện tại, trong mắt hắn lại đang có một dung nhan kiều diễm đang mỉm cười nhìn hắn.

Sở Minh An giờ phút này chỉ cảm thấy toàn bộ nhiệt huyết dâng trào, đầu hắn như muốn nổ tung. Giờ phút này trong mắt hắn chỉ nhìn thấy người dưới thân, đẹp nhất thiên hạ, tóc đen mượt như suối, làn mi cong như trăng rằm, sóng mũi thẳng đều xinh đẹp, môi anh đào mê người khẽ nhếch, làm cho người ta tưởng tượng muốn hôn thật sâu. Hai mắt sáng lấp lánh như giọt nước lại đang ôn nhu thâm tình nhìn hắn, xuân tình trước mắt, làm cho Sở Minh An nhìn mà muốn ngã vào hồ nước sâu đó mãi mãi.

Sở Minh An kìm lòng không được liền cúi đầu, muốn hôn lên kia môi đỏ mọng mê người. Lúc sắp hôn được, lại bị một cánh tay mảnh khảnh ngăn cản.

https://thuviensach.vn

Sở Minh An nghĩ Vân Mộng Vũ còn ngại ngùng, muốn xem hắn biểu diễn một chút kỹ xảo trên giường.

Giờ phút này, ở trong lòng hắn cho rằng Vân Mộng Vũ là một nữ nhân ham vinh hoa phú quý. Hắn nghĩ Vân Mộng Vũ bây giờ đã là khí phi, ai dám lấy nàng, giờ phút này cũng chỉ có hắn còn dám muốn nàng. Lúc này Vân Mộng Vũ nếu đủ thông minh sẽ biết bắt lấy cơ hội.

Bất quá, hắn sẽ không có khả năng cho Vân Mộng Vũ một danh phận, nàng chỉ có thể là tiểu thiếp, hắn cũng không thể bởi vì một nữ nhân mà cùng Dạ vương đối đầu.

Nếu hắn không biết Dạ vương chưa từng chạm qua nàng, hắn mới không thèm chạm vào nàng.

Giờ phút này Sở Minh An thấy Vân Mộng Vũ như vậy, cũng rất thích ý phối hợp với nàng một chút. Rồi bắt lấy cánh tay của nàng, tiến đến bên miệng, nhẹ nhàng hôn lên, từng chút từng chút một. Vân Mộng Vũ bị hắn hôn toàn thân đều nổi da gà, không ngờ người này lại ghê tởm đến như vậy. Vân Mộng Vũ rút bàn tay mềm của mình từ trong tay Sở Minh An ra. Sở Minh An thấy trong tay không còn tay của Vân Mộng Vũ, trên môi cũng mất đi xúc cảm tuyệt vời, nhất thời cảm thấy trống trải.

“Vân Mộng Vũ, lạt mềm buộc chặt cũng phải biết có chừng mực, nếu nàng làm quá, nàng sẽ mất đi thứ mà nàng muốn có được từ ta.” Sở Minh An hai mắt híp lại, tức giận như người không săn được con mồi của mình.

Giờ phút này trong lòng của Sở Minh An vẫn còn tham luyến cùng hoài niệm hương vị vừa rồi của nàng. Thật sự là không nghĩ tới, Vân Mộng Vũ lại có bản lãnh này, chỉ cần một bàn tay, đã làm cho hắn dục hỏa đốt người, muốn ngừng mà không được.

Giờ phút này, Sở Minh An cảm thấy toàn thân khô nóng, nhu cầu cấp bách dưới thân đã nổi lên.

https://thuviensach.vn

“Vương gia, người nói như vậy là ý gì. Cho dù vương gia muốn thiếp thân thì cũng phải cho người ta chuẩn bị một chút, vương gia cứ như vậy đem thiếp thân đến hầu hạ, thiếp thể xác và tinh thần đến bây giờ còn hơi sợ. Vốn tưởng rằng vương gia là người thương hoa tiếc ngọc, không nghĩ tới.....” Nói xong, Vân Mộng Vũ liền bật khóc.

Thấy nàng khóc đến nhoè lệ hai mắt, Sở Minh An giật mình cảm thấy thanh tỉnh một ít, cảm giác trong lòng cũng không thoải mái. Sở Minh An vội vàng dỗ, “Được rồi, mỹ nhân đừng khóc, mỹ nhân nói muốn như thế nào thì như thế đó đi.”

Sở Minh An vừa nói vừa lấy ngón tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ rưng rưng nước mắt, ủy khuất nói: “Vương gia nếu thật sự đau lòng vì thiếp thân, vậy hãy cho thiếp thân một chút thời gian thích ứng.”

Sở Minh An nghe được lời này, hai mắt hắn híp lại, ánh mắt hắn tựa hồ có thể nhìn thấu tâm tư của Vân Mộng Vũ.

Trong lòng Vân Mộng Vũ nhất thời cảnh báo mãnh liệt, nam nhân này rất nguy hiểm, Sở Minh An, tuyệt đối không giống ngoài mặt biểu hiện đơn giản như vậy. Tâm cơ sâu như vậy, rất nguy hiểm, xem ra tham vọng của hắn không hề nhỏ.

Vân Mộng Vũ biết ở trước mặt hắn là tuyệt đối không có cơ hội đào tẩu, nàng chỉ có thể tranh thủ thời gian.

Vân Mộng ánh mắt xấu hổ nhìn Sở Minh An, “Vương gia, vì sao lại nhìn thiếp thân như vậy, thiếp thân chỉ muốn chuẩn bị tốt, mới có thể hầu hạ vương gia. Dù sao thiếp thân chưa từng có kinh nghiệm, vương gia dù sao cũng phải cho thiếp chút thời gian chứ. Hơn nữa bây giờ còn là ban ngày, nếu không, đợi đến buổi tối lại..... Lại làm đi.” Vân Mộng Vũ nói xong,

https://thuviensach.vn

trên mặt lại thẹn thùng sắc mặt ửng hồng. Thẹn thùng cúi đầu xuống, không dám giương mắt nhìn hắn.

Sở Minh An nhìn thấy Vân Mộng Vũ như vậy, trong lòng nghĩ, cũng hiểu được là hắn hay đa nghi. Vân Mộng Vũ là loại người nào, hắn không phải rất rõ ràng sao, tuy nói ngày đó trong yến hội biểu hiện thật sự không có gì nổi bật. Nhưng chắc là bởi vì bị hưu, khó tránh khỏi tính tình thay đổi một ít cũng không kỳ quái. Hơn nữa, nữ tử như nàng cũng không có năng lực đùa giỡn hắn.

Vả lại, hắn muốn nàng là vì nàng sẽ giúp hắn tạo nên nghiệp lớn. Chỉ cần hữu tướng phủ cùng tướng quân phủ duy trì, lại lấy lòng Sở Dạ. Chỉ cần hắn nạp Vân Mộng Vũ làm thiếp, hắn có thể tuyên bố nàng quả thật là vì ghen tị mới bị hưu.

Nhưng trước hết là phải làm cho nàng cam tâm tình nguyện đi theo hắn.

Trong gian phòng có ánh lửa đỏ, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng suy nghĩ rất nhiều. Vân Mộng Vũ trong lòng nghĩ Sở Minh An bắt cóc nàng mục đích rốt cuộc là vì cái gì.

Sở Minh An nghĩ thoả đáng, trên mặt liền mỉm cười, dùng hai tay nâng đầu Vân Mộng Vũ lên, hết sức ôn nhu nói:“Mỹ nhân nói như thế nào, thì là như thế, vậy đợi đến buổi tối đi.”

Nói xong, liền hôn lên môi Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ hướng đầu về phía ngược lại, trong mắt lộ vẻ chán ghét. Khi giương mắt nhìn hắn cũng là mang vẻ hờn dỗi.

Vân Mộng Vũ hai tay nâng lên, chống đẩy Sở Minh An, “Vương gia, không cần a, thật là, thiếp thân sớm muộn gì đều đã là người của chàng.” Nói xong, còn ngước ánh mắt tràn ngập xuân tình nhìn Sở Minh An liếc mắt một cái.

https://thuviensach.vn

Sở Minh An nhìn Vân Mộng Vũ, rồi lại đứng dậy xuống giường, đôi mắt mị hoặc nhìn Vân Mộng Vũ, “Vậy bổn vương chờ mong biểu hiện của mỹ nhân vào buổi tối.”

Nói xong, liền cười lớn ra khỏi phòng.

Mà trên giường Vân Mộng Vũ giờ phút này lại sớm không còn biểu tình thẹn thùng trên mặt, sắc mặt không chút thay đổi.

Sở Minh An vừa đi, Vân Mộng Vũ lập tức xoay người đứng lên. Vân Mộng Vũ đứng dậy, đột nhiên phát hiện trên người không hiểu cảm thấy một cỗ khô nóng, cảm nhận được tình trạng của thân thể, Vân Mộng Vũ sắc mặt lập tức trở nên khó coi vô cùng.

Tốt lắm! Sở Minh An.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết
dtv-ebook.com

Chương 18: Mộng Ảo Khởi La Hương

Vân Mộng Vũ theo mùi hương phát ra từ lư hương, cẩn thận phân biệt rõ mùi hương, quả nhiên giống như nàng tưởng tượng.

Mộng ảo khởi la hương, đúng thật là mộng ảo khởi la hương.

Nếu không phải trên người nàng có huyết ngọc phượng hoàng do Tường thúc đưa cho, có khả năng phòng trăm loại độc, nếu không, nàng chỉ sợ đã bị thần trí không rõ ràng. Nhưng, giờ phút này toàn thân nàng khô nóng, vậy là nàng cũng có bị ảnh hưởng đôi chút.

Chết tiệt, Sở Minh An này làm sao có thể có loại hương này, nghe nói hương này đã thất truyền từ lâu.

Mộng ảo khởi la hương chính là độc của khởi la hoa ở Hạo quốc, hơn nữa lại còn thêm vào nhiều loại dược liệu quý hiếm chế tạo mà thành.

Dược này rất ác độc, làm cho người khác ít chú ý, làm tinh thần con người không phấn chấn, hốt hoảng, như ở trong mộng. Mà nhất là khi dược liệu hết tác dụng ai cũng nghĩ như là chưa có chuyện gì phát sinh, quá mức bình thường.

Mà nếu ai hít nhiều, sẽ thần trí không rõ, như bị trúng mị dược, toàn thân khô nóng, như có con kiến bò khắp người, thống khổ không chịu nổi, chỉ có thể cùng người giao hoan mới có thể giảm bớt thống khổ. Nó cùng mị dược khác nhau ở chỗ mị dược chỉ cần cùng người giao hoan thì sẽ giải dược, nhưng mộng ảo khởi la hương thì lại khó giải, cùng người khác giao hoan chỉ có thể để giảm bớt tác dụng.

https://thuviensach.vn

Mộng ảo khởi la hương là hoàng cung bí dược ở Hạo quốc, loại dược này, ở hoàng cung Hạo quốc, trước kia thường xuyên bị một số hoàng đế hoang dâm lấy để khiển trách những nữ nhân không nghe lời.

Sau này phương pháp luyện chế loại dược này đột nhiên thất truyền, Hạo quốc không có mấy ai sở hữu được nó, thậm chí theo như lời đồn là đã tuyệt tích.

Sở Minh An làm sao có được loại dược này?

Sở Minh An này khiến cho nàng càng ngày càng không hiểu hắn, thần bí như thế, kiên nhẫn ẩn mình như thế.

Bất quá, Sở Minh An dùng dược này đối phó nàng thật sự là rất ác độc.

Vân Mộng Vũ sóng lòng cuồn cuộn, trong mắt là băng tuyết dày đặc. Sở Minh An đây là muốn cho nàng trở thành dâm phụ!

Sở Minh An đến tột cùng là muốn làm cái gì, lại dùng thủ đoạn tàn nhẫn để đối phó nàng, hắn đến tột cùng có ý đồ như thế nào?

Vân Mộng Vũ nghĩ nhanh, lại rất nhanh đến bên cạnh bàn cầm lấy ấm trà. Đang muốn dùng trà để xoá tan khí huân hương, trong đầu đột nhiên nghĩ ra một cách. Lập tức thu hồi ấm trà, đem ấm trà trả lại chỗ cũ.

Vân Mộng Vũ xoay người, nhẹ đến bên cửa sổ, mượn cớ mở cửa sổ hướng ra ngoài nhìn, nhìn bên ngoài bốn phía đều có đầy người.

Này Sở Minh An, quả nhiên cẩn thận, cho dù hạ dược ta, vẫn lo lắng, còn phái nhiều người như vậy canh chừng ta, quả nhiên là dụng tâm. Bất quá, trăm sự vẫn luôn có sơ hở, Vân Mộng Vũ trong mắt tinh quang chợt lóe, giảo hoạt nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ từ trong lư hương lấy ra huân hương, đem nó chia làm mấy khối lặng lẽ đặt ở trên bệ các cửa sổ, làm cho huân hương này thuận gió bay ra ngoài.

Hiện tại là mùa hạ, nơi nơi mùi hoa tràn ngập, bình thường sẽ rất khó chú ý tới mùi mỏng manh này.

Kế tiếp Vân Mộng Vũ liền đứng ở phía trước cửa sổ làm như đang thưởng thức cảnh sắc trong hoa viên.

Vân Mộng Vũ đứng ở phía trước cửa sổ, yên lặng nhìn địa hình rồi ghi nhớ trong lòng.

Ở ngoài phòng của Vân Mộng Vũ đang ở là một hoa viên nhỏ, còn có một hoa viên nhỏ khác là ở cửa sau. Thì ra đây là một tiểu viện, xa xa có một địa thế núi giả khá cao. Còn những cái khác nàng nhìn không thấy. Vân Mộng Vũ rất nhanh phân tích địa hình lợi thế để chạy trốn.

Lúc này trời đã dần dần đen lại, màn đêm buông xuống, Vân Mộng Vũ cũng đã về tới phòng, nàng ngồi ở bên cạnh bàn, nàng đang đợi, nàng đang đợi một cơ hội thích hợp để đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát, tiếng đập cửa vang lên, Vân Mộng Vũ hai mắt sáng lên.

“Mời vào.” Vân Mộng Vũ nhìn cửa phòng ôn hòa trả lời.

Thanh âm hạ xuống, rất nhanh liền có một nha hoàn áo tím mặt mũi thanh tú mang theo một mâm đựng toàn đồ ăn đi vào.

Nha hoàn áo tím vào đầu tiên là cung kính hướng Vân Mộng Vũ chào một tiếng, sau đó bắt đầu đem đồ ăn trong mâm đặt ở trên bàn. Dọn xong, nàng ta liền lui ra một bên.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ cầm lấy chiếc đũa đang chuẩn bị gắp rau, ai ngờ lại bị trượt tay, chiếc đũa trên tay rơi xuống đất.

Nhìn chiếc đũa rơi xuống đất, nha hoàn áo tím lập tức cúi người xuống nhặt. Nhìn nha hoàn áo tím cúi người xuống, Vân Mộng Vũ trong mắt hiện lên một tia sáng, tay phải rất nhanh vươn ra, đánh xuống ở phía sau cổ của nàng ta. Nha hoàn áo tím lập tức té xỉu trên mặt đất.

Vân Mộng Vũ lập tức đứng dậy, đem quần áo của nha hoàn đổi với quần áo của mình.

Sau khi đổi quần áo xong, Vân Mộng Vũ đem nha hoàn này kéo tới giường, mặt hướng vào trong, dùng chăn che kín lại.

Mà chính nàng lại rất nhanh ngồi vào bàn trang điểm, soi gương chải đầu hoá trang.

Rất nhanh có một khuôn mặt khác xuất hiện ở trước gương, lại thập phần giống với nha hoàn đang mê man ở trên giường.

Nhìn thời gian vừa tới, Vân Mộng Vũ liền cầm mâm cơm ra khỏi phòng, cúi đầu đi ngang qua thị vệ đang trông coi. Thị vệ canh cửa không hề cảnh giác, bọn họ giờ phút này tinh thần thực không tốt.

Vân Mộng Vũ một đường cúi đầu đi ra sân, đi một đoạn đường nữa, Vân Mộng Vũ nhìn bốn phía, phát hiện chung quanh cũng không có người, liền theo trí nhớ hướng núi giả mà đi.

Đi vào núi giả, Vân Mộng Vũ đem mâm cơm đổ đi. Lại nhìn quanh bốn phía, xác định chung quanh không có người, Vân Mộng Vũ động tác gọn gàng đi lên núi giả.

Đi lên phía bên trái của núi giả, Vân Mộng Vũ cẩn thận núp ở phía sau cẩn thận xem xét địa hình của trang viên này. Rất nhanh, Vân Mộng Vũ

https://thuviensach.vn

liền thấy được vị trí của cửa trước và cửa sau. Vân Mộng Vũ cẩn thận đi xuống.

Vân Mộng Vũ lợi dụng các nơi cảnh vật cùng địa hình, di chuyển nhanh nhẹn. Chỉ chốc lát cửa sau ở ngay trước mặt. Vân Mộng Vũ nhanh chóng đến phía sau một cây to, Vân Mộng Vũ trốn vào sau cây, nhìn ra bên ngoài, lúc này cửa sau chỉ có hai cái gã sai vặt canh chừng, lại nhìn bên cạnh, hai bên đều là tường, hai bên không có một bóng người.

Vân Mộng Vũ mừng rỡ, đang muốn di chuyển đến góc tường, khóe mắt đột nhiên thoáng nhìn trên góc tường tựa hồ có cái bóng. Vân Mộng Vũ lập tức dừng lại. Đợi khi thoát khỏi tình huống nguy hiểm, Vân Mộng Vũ không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Xung quanh đây ám vệ trùng trùng, tuy rằng không rõ ràng lắm về số người và vị trí, nhưng Vân Mộng Vũ biết nàng tuyệt đối không có cơ hội chạy thoát từ nơi này.

Vân Mộng Vũ lặng lẽ theo đường cũ đi lại, đến sau núi giả, Vân Mộng Vũ chưa từ bỏ ý định đi về phía cửa trước, đến cửa trước, hy vọng của Vân Mộng Vũ đều tan biến. Phủ này chỉ có hai cánh cửa, hơn nữa đều phòng bị chặt chẽ, không hề nới lỏng một chút nào.

Làm sao bây giờ, ta phải rời khỏi nơi này, nơi này ám vệ trải rộng, thực dễ dàng liền phát hiện sự tồn tại của ta.

Lại nhìn trang viên đánh giá lại một vòng, Vân Mộng Vũ thực không biết nói gì, phát hiện chỉ có phiến núi giả kia có vẻ bí ẩn. Phía sau núi giả là một rừng trúc, phía trước là một hồ nước, trên cơ bản không có người đi qua địa phương này.

Lại đi vào núi giả, Vân Mộng Vũ nhất thời có điểm chán nản, lưng dựa vào núi giả, thân thể như mất đi sức lực, trượt người xuống dưới một chút rồi ngã ngồi trên mặt đất. Trong đầu kêu loạn, không biết còn có thể có biện pháp gì.

https://thuviensach.vn

Chính lúc nàng đang phiền muộn lại đột nhiên nghe được trong viện ồn ào cả lên, đèn lồng đều bị đốt sáng lên, nơi nơi đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày. Vân Mộng Vũ cả kinh lập tức đứng dậy, nàng nghe thấy có rất nhiều người tới gần bên này. Vân Mộng Vũ nhất thời cảm giác sau lưng một mảnh lạnh lẽo, thân thể đều đã ướt mồ hôi lạnh.

Làm sao bây giờ, nếu như bị hắn bắt trở về, như vậy nàng thật sự rất khó có cơ hội đào tẩu, chẳng lẽ nàng sẽ trở thành công cụ của hắn thật sao.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 19: Mạo Hiểm Cả Đêm

Vân Mộng Vũ đứng trong núi giả, nhất thời không biết nên làm như thế nào. Trong đầu tính toán rất nhiều, nhưng tất cả đều bị nàng nhanh chóng bỏ qua.

Chạy vào rừng trúc, khẳng định là không được, bọn họ nhiều người như vậy, khẳng định sẽ bị bọn họ bắt rất nhanh.

Giương mắt đánh giá mọi thứ xung quanh, nhưng căn bản là tìm không thấy nơi nào có thể ẩn thân hoặc rời khỏi.

Vân Mộng Vũ lo âu đến nỗi hai mắt loạn cả lên, đột nhiên hai mắt dừng ở tia sáng trên mặt hồ, trong đầu liền nảy ra một ý. Bên tai nghe được bọn họ tới gần đây, Vân Mộng Vũ quyết định ẩn mình vào hồ nước.

Trên mặt hồ tạo nên một vài vòng gợn sóng, chỉ trong ít phút, những vòng sóng đó nhỏ dần đến khi không nhận ra. Sở Minh An cũng trùng hợp mang theo rất nhiều người tới nơi này, Sở Minh An thân thể nhẹ nhàng dùng khinh công nhảy lên núi giả.

Sở Minh An đứng trên núi giả tinh tế đánh giá bốn phía xung quanh, nhưng cũng không thấy được bóng dáng của Vân Mộng Vũ. Không có khả năng, nàng không có khả năng rời khỏi thôn trang, thôn trang bốn phía phân bố ám vệ trải rộng, nàng không có khả năng tẩu thoát trước nhiều ánh mắt như vậy mà thần không biết quỷ không hay. Nàng nhất định còn ở trong phủ, nhưng rốt cuộc là nàng đang ở nơi nào?

https://thuviensach.vn

Chết tiệt, Vân Mộng Vũ, đừng để hắn bắt được, nếu không hắn nhất định làm cho nàng sống không bằng chết.

Sở Minh An phẫn nộ nắm chặt hai đấm tay, trên tay gân xanh nổi lên. Lần đầu tiên, hắn, Sở Minh An vậy mà bị một nữ nhân đùa giỡn. Hơn nữa nữ nhân này lại là nữ nhân mà hắn chán ghét nhất. (Sally: Ghét nhưng anh cũng không có cửa a)

Sở Minh An bắt buộc mình phải tỉnh táo lại, rất nhanh khôi phục khí sắc khi đối mặt với cấp dưới thì vẫn là sắc mặt không đổi.

Sở Minh An hạ lệnh lục soát cả thôn trang, không buông tha một chỗ nào. Sở Minh An cũng thi triển khinh công, hướng xa xa mà đi, cũng vào bên trong tìm người.

Mà lúc này ở dưới đáy hồ, Vân Mộng Vũ ra sức bơi về phía trước.

Nàng trước kia ở hiện đại là một cao thủ bơi lội, cho nên ở trong nước, nàng có thể di chuyển như một người cá. Trong nước nàng không cần lo lắng chung quanh sẽ có ám vệ. Bọn người cổ đại đó chắc chắn sẽ nghĩ nàng chỉ là một tiểu thư khuê các làm sao có thể biết bơi được?

Không thể không thán phục chính mình, lần đầu tiên xuyên qua như vậy nhưng lại có rất nhiều ưu điểm. (hehe, tỷ tự kỷ kìa)

Vân Mộng Vũ ở dưới nước, cũng chỉ là ở trong nước trốn một lát, chờ bọn hắn tìm mệt mỏi, tinh thần lơi lỏng thì lúc đó sẽ tìm cách rời đi. Vì thế nàng lặn thật sâu ở dưới nước, bắt đầu hưởng thụ thú vui bơi lội, ai ngờ đang chu du lại phát hiện phía trước tựa hồ có ánh sáng lấp loé. Vừa thấy ánh sáng này, nàng lập tức ra sức bơi về phía có ánh sáng kia. Đối với chuyện nàng không biết, nàng luôn luôn là người dũng cảm thăm dò, dù sao hiện tại nàng cũng đang nhàn rỗi.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ ra sức bơi về hướng có ánh sáng kia, bơi tới gần, mới phát hiện ở đây có cái động, Vân Mộng Vũ lập tức bơi vào cái động kia. Tiến vào sâu mới phát hiện đây không phải một cái động, mà là một cái cửa vào, một cái cửa lớn hơn cửa vào hồ nước. Tiến vào sâu, tầm nhìn rộng mở ra, mục chỗ đều là nước. Nàng lập tức đi dạo phía trên, chỉ chốc lát liền đến một cung điện trong nước.

Thoát ra khỏi hồ nước, Vân Mộng Vũ lập tức đánh giá bốn phía, đập vào mắt là cảnh vật làm cho nàng xem đến ngây người.

Đây là một cái hồ thật to, bốn phía có rất nhiều hoa dại không biết tên. Trên hồ là một bãi cỏ xanh mướt, bên cạnh là rừng rậm, bên kia có một thác nước nho nhỏ. Thần kỳ hơn là giờ phút này thác nước chảy xuống, có hai con tiên hạc, hai tiên hạc ở dưới thác nước chơi đùa, giống hai cái đứa trẻ nhỏ bướng bỉnh đang chơi đùa.

Đây là một bức tranh tuyệt đẹp, ánh trăng chiếu xuống hồ, nước càng làm cho hồ mang vẻ lung linh, lấp lánh. Bốn phía, các bụi hoa dại nhẹ nhàng lắc lư theo ngọn gió, ánh trăng nhẹ nhàng rọi xuống bãi cỏ dại làm chúng tăng thêm phần lấp lánh.

Mặt hồ bồng bềnh yên ả, nhiều loại hoa xinh đẹp, bãi cỏ xanh mướt, tiếng suối róc rách, tiên hạc chơi đùa cùng nhau.

Nàng giờ phút này có cảm giác như đây không phải là thật, như là không ở nhân gian, đẹp đẽ, yên tĩnh như thời xa xưa.

Nhìn thấy hai tiên hạc này, hai mắt Vân Mộng Vũ tối sầm lại, đây là hai tiên hạc do Sở Hiên mang về.

Nhưng hiện tại hai tiên hạc này ở đây, như vậy không phải Sở Hiên cũng đang ở trong này sao? Vân Mộng Vũ lập tức nhìn bốn phía, phát hiện trừ bỏ chính bản thân mình thì không còn một ai khác, thế này mới yên tâm thưởng thức cảnh đẹp.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ ngồi trên cỏ vươn vai vặn mình một cái, rồi lại lập tức đứng dậy đi vào phía rừng rậm.

Nơi này chung quy không phải là nơi nàng nên ở lâu, nàng cũng không muốn liên quan gì đến Sở Hiên.

Đi theo ánh trăng, Vân Mộng Vũ rất nhanh vào đến rừng cây.

Trong rừng bốn phía đều có những cây lớn che phủ hết ánh mặt trời, che luôn cả ánh trăng, khiến cho cảnh vật trong rừng cây có vẻ rất âm u. Dù Vân Mộng Vũ bình thường là người lớn mật, lúc này trong lòng cũng có chút sợ hãi. Chung quanh thực sự rất im lặng, đường gập ghềnh bấp bênh rất khó đi, Vân Mộng Vũ đi được vài bước thiếu chút nữa bị sẫy chân. Trên người quần áo bị các nhánh cây xung quanh cào xước đau không kể xiết, trên người, trên cánh tay cũng có nhiều chỗ bị thương. Vân Mộng Vũ không có thời gian để xem xét, nàng chỉ biết là giờ phút này nàng phải chạy nhanh ra khỏi nơi này.

Trong lòng sốt ruột Vân Mộng Vũ lại nhanh chân hơn, đột nhiên xa xa truyền đến một tiếng sói kêu, tại đây lại có một bầu không khí quỷ dị. Nghe được âm thanh như thế, dưới chân nàng mềm nhũn, té mạnh xuống đất.

Vân Mộng Vũ giờ phút này cảm thấy tay đau, chân đau, toàn thân đều đau.

Vân Mộng Vũ có vẻ rất chật vật, tóc cũng rối loạn, quần áo cũng rách bươm, tại vì quần áo cũng đang ẩm ướt sẵn, lại té ngã trên đất, trên quần áo dính đầy bùn đất. Cả người nhìn lại liền như vừa mới từ trong vũng bùn đi ra, cứ như là tượng đất. Nàng trong lòng cười khổ, nàng nghĩ nàng cứ như vậy đi ra ngoài, nói không chừng mọi người sẽ không nhận ra được nàng, hiện tại bộ dạng này của nàng so với tên ăn mày cũng không khác là bao.

Vân Mộng Vũ tự cười mình, lại gian nan đứng lên, nàng vào bám cây to ở gần đó, đứng thở dốc. Nghỉ ngơi một lúc sau, nàng cắn chặt răng lại tiếp

https://thuviensach.vn

tục đi về phía trước.

Nàng mệt mỏi lê thân mình đi trong rừng cả đêm, rốt cục khi trời vừa sáng, nàng đã ra khỏi rừng cây.

Khi ra khỏi rừng cây, Vân Mộng Vũ mừng rỡ, rốt cục cũng ra khỏi rừng cây đó.

Vân Mộng Vũ ra khỏi rừng rậm, lại đi dọc theo con đường nhỏ ở phía trước rồi lại đi thêm một đoạn đường nữa, liền nhìn thấy xuất hiện một thôn trang rất lớn. Lúc này cửa thôn trang đang mở toan, có rất nhiều người đi ra.

Nàng vội vàng đi nhanh hai bước, nghĩ rằng có thể nhờ họ giúp đỡ. Chân trước vừa nâng lên, lại nhìn thấy ở giữa cửa chính đi ra một người, mặt mày tức giận đứng đó không di chuyển chút nào.

Sở Minh An! Dĩ nhiên là Sở Minh An!

Vân Mộng Vũ giờ phút này thật muốn lấy khối đậu hủ dập đầu chết đi, khổ cực chạy trong rừng suốt cả đêm, kết quả lại chạy về hang ổ của sói.

Sở Minh An đứng ở trước cửa, mặc quần áo màu đen, cả người nhìn có vẻ xơ xác và mệt mỏi. Trong mắt Sở Minh An lúc này còn vươn cả tơ máu. Xa xa Vân Mộng Vũ thấy tình hình hiện tại, nhất thời có cảm giác lạnh băng chảy từ từ vào trong lòng, tâm nàng đều lạnh băng cả rồi. Nàng đang muốn xoay người chạy, lại thấy ánh mắt Sở Minh An như sói đảo qua hướng nàng đang đứng.

Vân Mộng Vũ nhất thời đầu óc trống rỗng, không biết nên phản ứng như thế nào, chỉ cảm thấy giờ phút này trong lòng cảm thấy lo sợ, đồng tử hơi co lại, ngay cả khí lực chạy trốn cũng không có, cứ như vậy ngốc nghếch đứng ở đó...

https://thuviensach.vn

(Sally: ta đố mọi người chuyện gì sẽ xảy ra????)

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 20: Ta Không Phải Cố Ý

Đúng lúc cặp mắt như sói đó nhìn thẳng về hướng Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ chớp mắt đầu óc hoàn toàn không suy nghĩ được gì nữa, toàn thân giống như bị hút hết tất cả khí lực, chỉ có thể ngốc nghếch đứng đó.....

Sở Minh An đảo ánh mắt trực tiếp nhìn về phía Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ hô hấp cứng lại.....

Mắt hắn đang nhìn về hướng này như bắn ra vô số tia lửa, Vân Mộng Vũ cảm giác trên lưng căng thẳng, ngay sau đó có người bịt mặt của nàng, ẩn vào thân cây to bên cạnh. (Sally: Oa…anh hùng cứu mỹ nhơn)

Vân Mộng Vũ chỉ cảm thấy mình rơi vào một cái ôm ấm áp, quanh mũi có thoang thoảng mùi hương hoa cỏ.

Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng quay đầu lại.

Thời gian tựa hồ như ngừng lại…

Sở Hiên, là hắn, hắn vẫn như cũ, vẫn áo trắng tóc đen, vẫn hoàn mỹ như vậy.

Khuôn mặt ở dưới ánh trăng như viên ngọc sáng bóng, khóe miệng khẽ cười mang một chút phong trần, nụ cười kia ấm áp như ánh mặt trời, mà hai tròng mắt tối đen như mực, lúc này cũng không sợ hãi, cứ lẳng lặng nhìn nàng.

Vân Mộng Vũ cảm nhận được bàn tay đặt ở bên hông mình rất lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Vân Mộng Vũ như có một dòng nước ấm chảy qua, bất kể là vì nguyên nhân gì, hắn lại đúng lúc nàng gặp nguy hiểm nhất lại cứu nàng mà không chút do dự.

Nhưng vì sao hắn lại ở đây, bản thân hắn không nghĩ đến sẽ liên luỵ đến mình, không lo sợ làm phật ý người khác, ân tình này nàng vẫn phải cảm ơn sâu sắc. Trong lòng nghĩ như vậy, ánh mắt nàng nhìn Sở Hiên có chút phức tạp. Cảm động khẳng định là có, nhưng nàng lại sợ chính mình sẽ lún thật sâu vào nơi này rồi lại không rút ra được.

Vân Mộng Vũ mang vẻ mặt phức tạp nhìn thoáng qua Sở Hiên, lập tức liền quay đầu lại nhìn nơi đang phát sinh ở bên kia đường.

Mà lúc này ở phía sau Vân Mộng Vũ, Sở Hiên vẻ mặt ngàn năm không thay đổi, nay nhìn thấy biểu tình của Vân Mộng Vũ. Sở Hiên nhíu mày lại, khóe miệng nhịn không được khẽ tươi cười. Có ý tứ, thực sự ý tứ, đây là lần đầu tiên có nữ tử đối với hắn lộ ra biểu tình phức tạp như vậy. Sở Hiên trong lòng nổi lên một cơn sóng nhỏ. (Sunny: Anh trúng mỹ nhân kế rồi, hehe. Sally: Tiếng sét ái tình chứ em, chị ấy hiện tại được ví như…ohm ăn mày…kaka)

Lúc mới gặp ở Minh Nguyệt Lâu, nàng cải trang thành một tiểu nhị, nhưng như thế nào cũng che dấu không được khí chất nhẹ nhàng của một nữ tử. Đầu tiên hắn đã bị nàng gợi lên sự hứng thú. Tiếp theo, hắn luôn khống chế không được chính mình nhìn lén nàng. Nói đến điều này, chính hắn đều cảm thấy khó có thể tin. Mà ở trong yến hội gặp lại nàng, nàng một thân áo lam, mở tay nhẹ nhàng đón gió cứ như vậy mà đứng yên lặng. Một khắc đó, hắn lại ở phía sau ngắm nàng đến ngây ngốc. Một khắc kia, nàng hoàn mỹ như thiên tiên hạ phàm, xinh đẹp động lòng người làm cho hắn không dám nhìn thẳng. Mà nàng vừa thấy hắn liền vội vàng cáo lui, lúc nàng xoay người rời đi, trong lòng hắn lại có cảm giác buồn bã.

https://thuviensach.vn

Hắn nghĩ đến mười hai năm trước, lòng hắn hoàn toàn đã chết, mười hai năm sau, chưa từng có chuyện gì có thể làm cho cảm xúc hắn dao động. Cho dù là ba năm trước đây ám sát bị thất bại, được một tiểu công chúa cứu, nghe đồn nàng là cô gái xinh đẹp động lòng người tên Quân Ánh Nguyệt, hắn cũng không có nửa điểm dao động.

Nhưng hiện tại hắn rốt cuộc bị làm sao vậy? Sở Hiên không muốn bị việc này làm nhiễu loạn, cố gắng không nghĩ đến chuyện này nữa, ánh mắt nhìn theo Vân Mộng Vũ bên kia đường.

Chỉ thấy đoàn người của Sở Minh An đã lên ngựa muốn đi nơi khác tìm.

Sở Minh An hiện tại rất muốn giết người, quả thực là làm cho hắn ngạc nhiên, tốt lắm, một nữ nhân tay trói gà không chặt vậy mà vẫn thoát khỏi sự phòng ngự chặt chẽ của hắn. Chết tiệt, Vân Mộng Vũ làm sao có thể vượt qua sự tính toán của hắn, chẳng lẽ nàng cải trang. Càng nghĩ càng cảm thấy có thể, nhớ tới nàng nói chuyện cùng hắn hai lần, Sở Minh An đột nhiên cả kinh, Vân Mộng Vũ tuyệt đối không phải là bao cỏ yếu đuối như tưởng tượng, ngược lại nàng còn có trí óc có mưu lược. Nghĩ đến đây, Sở Minh An không khỏi nheo mắt lại. Vân Mộng Vũ, bất luận ngươi là người như thế nào, ngươi chọc tới ta, tuyệt đối không có kết cục tốt. (Sally: coi chừng ngược lại đó anh ơi)

Đợi đoàn người của Sở Minh An đi xa, Sở Hiên liền dắt Vân Mộng Vũ đạp mây mà bay.

Vân Mông Vũ lúc này rất hưng phấn, đây là khinh công trong truyền thuyết a, võ công cổ đại quả nhiên thần kỳ. Hai mắt Vân Mộng Vũ tỏa ánh sáng nhìn cảnh vật đang lui về phía sau.

“Du ngoạn như vậy vui lắm sao?” Thanh âm trầm thấp ở bên tai vang lên, như có sự mê hoặc.

https://thuviensach.vn

“Du ngoạn vui lắm, giống như trong phim vậy.” Nghe được thanh âm Vân Mộng Vũ theo bản năng mà trả lời, hồi phục lại tinh thần mới phát hiện mình nói sai.

Vân Mộng Vũ quay đầu phẫn nộ trừng mắt nhìn Sở Hiên. Mà giờ phút này Sở Hiên bị trừng mắt cũng chỉ cười nhẹ cho qua. Sở Hiên tuy rằng nghe không hiểu nàng nói phim là cái gì, nhưng cảm thấy biểu tình vừa rồi của nàng thực đáng yêu, giống đứa trẻ trong sáng đáng yêu, làm cho hắn nhịn không được muốn trêu chọc một chút.

Nhìn Sở Hiên tươi cười, Vân Mộng Vũ nhìn đến ngây ngốc cả người, cảm giác này không giống hắn hay cười thật xa cách, hoặc tươi cười cho qua chuyện, mà là chân chính phát ra từ nội tâm. Thời gian tựa hồ yên lặng, dưới ánh trăng, nam tử đẹp như tiên kia đang nhìn nàng cười nhẹ, nụ cười kia khiến cho khuôn mặt của hắn càng thêm hoàn mỹ, tất cả đều đẹp đến mê hoặc lòng người. Vân Mộng Vũ như bị mê hoặc, nàng nhẹ nhàng nâng cánh tay lên, muốn đụng vào da thịt như ngọc đang phơi bày dưới ánh trăng sáng rực kia. (Sally: chị sắc lang a)

Khi nàng chạm khẽ vào da thịt hắn, cả hai đều ngây người.

Sở Hiên nhất thời rối loạn, thiếu chút nữa bị rớt xuống.

Vân Mộng Vũ cũng lập tức thanh tỉnh, cuống lên, hai tay lập tức mở ra.

Sở Hiên cũng vội vàng dời ánh mắt ra khỏi Vân Mộng Vũ, dưới chân bộ pháp nhanh nhẹn hơn.

Trong lòng của Sở Hiên lúc này giống như đang chu du ngoài biển, trong mắt loé lên một tia sáng, hắn vậy mà lại thích sự đụng chạm đó của nàng, lại càng không muốn xa rời cảm giác đó. Chỉ trong nháy mắt đó, thiếu chút nữa hắn đã bị lạc giữa đôi mắt long lanh như hồ nước kia.

https://thuviensach.vn

Mà Vân Mộng Vũ lúc này lại rất xấu hổ, trong lòng không khỏi mắng to chính mình, ngươi là sắc nữ, như thế nào có thể bị sắc đẹp mê hoặc đến như vậy. Lại nhìn vẻ mặt của Sở Hiên bị nàng doạ, Vân Mộng Vũ trong lòng cảm thấy áy náy, vội vàng tỏ thái độ thành khẩn xin lỗi.

“Cái kia, thực xin lỗi, ta không phải cố ý muốn ăn đậu hũ của ngươi.....” Nói xong, Vân Mộng Vũ cảm thấy mình dường như lại càng không không biết xấu hổ, hận không thể cắn đầu lưỡi của mình. Làm gì có một nữ hài tử nói như vậy, lại cùng với một nam tử ở cổ đại, hơn nữa nam tử này lại đẹp đến mức người và tiên đều ghen ghét đố kị. Vân Mộng Vũ nói xong tựa như đứa trẻ đã biết lỗi của mình liền cúi đầu xuống, không dám mở miệng.

Mà Sở Hiên nghe thấy những lời này, khóe miệng co rút mạnh một cái. Đây là nói cái gì, ăn đậu hũ, Vân Mộng Vũ này, thật sự là có thể đem người ta ra ăn tươi nuốt sống. Hắn đường đường là một vương gia, thế nhưng ở trong lời nói của nàng lại biến thành đậu hũ.

Trong lòng nghĩ, dưới chân bộ pháp nhanh hơn. Chỉ chốc lát dừng lại ở một nhà tre phía trước.

Vân Mộng Vũ chưa cảm giác được chuyện gì cả, chỉ cảm thấy một trận gió, rồi bọn họ liền hạ xuống.

Đến nơi, Vân Mộng Vũ chạy ra khỏi cái ôm của Sở Hiên, Sở Hiên cảm thấy trong lòng có một sự mất mát.

Vân Mộng Vũ sau khi rời khỏi cái ôm của Sở Hiên, cảm thấy nên nói lời cảm tạ với Sở Hiên. Vì thế nàng ngẩng đầu lên, “Sở Hiên, lúc này thật sự là ít nhiều.....” Muốn nói nhưng lại nhìn thấy Sở Hiên một thân áo bào màu trắng rồi nàng đưa tay lên chỉ chỉ. Bởi vì trên người Sở Hiên vốn mặc áo trắng như tuyết, giờ phút này có rất nhiều chỗ bẩn, trên mặt lại có vết cào.

Vết cào, như thế nào lại có vết cào, nàng nghi hoặc cúi đầu nhìn tay của mình, ân, rất giống, hắn là bị móng tay nàng cào trúng.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ giờ phút này có điểm xấu hổ vô cùng, sao chuyện này lại có thể như vậy, Vân Mộng Vũ chưa từng bị doạ như vậy bao giờ.

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu muốn nhìn biểu tình của Sở Hiên, khi nhìn đến mặt hắn, nàng lắp bắp, không nói ra được từ nào cả.

“Ngươi..... Mặt của ngươi.....”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 21: Quyết Định Phản Kích

Nhìn mặt Sở Hiên, Vân Mộng Vũ lập tức lắp bắp. Cái này hình như cũng là kiệt tác của nàng

“Ngươi.....Mặt của ngươi.....” Vân Mộng Vũ xấu hổ nhắc nhở nam nhân đang đứng dối diện mình, trên mặt bị dính một vết do ngón tay nàng gây ra.

Trong lòng Vân Mộng Vũ lúc này thực rối rắm, không biết như vậy có phải là đang xúc phạm nam nhân trước mặt hay không, cũng không biết ông trời có cho sét đánh trúng nàng hay không.

Nghe người con gái bên cạnh kinh hô, cho dù Sở Hiên là người cực kỳ bình tĩnh, nhưng lúc này hai bên huyệt thái dương của hắn cũng phải co giật mạnh.

Nữ nhân này, nữ nhân này, thật là to gan. Xem chừng không thể để cho nàng ta một con đường sống. Nhưng hắn lại không thể lấy đầu nàng, bình tĩnh, bình tĩnh, Sở Hiên, ngươi nhất định phải bình tĩnh.

Sở Hiên yên lặng trong lòng khuyên bảo chính mình bình tĩnh, lại nghe được một câu của Vân Mộng Vũ, thần sắc lập tức kém đi.

“Vương gia, ngươi như vậy thật sự rất là bất nhã, tuy là buổi tối, nhưng ngươi cũng không thể không chú ý vệ sinh cá nhân a.” Nữ tử trước mặt làm ra bộ mặt bất đắc dĩ, khó xử, lại uyển chuyển khuyên hắn.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ trong lòng hạ quyết tâm, đánh chết cũng không thể thừa nhận, nếu không về sau sẽ không có một chút giá trị gì khi đối mặt với hắn.

Vệ sinh cá nhân, vệ sinh cá nhân, chú ý vệ sinh cá nhân.....

Sở Hiên giờ phút này chỉ cảm thấy đầu ong ong đang có một trận hỗn loạn. Nữ nhân này, nếu cùng nàng ta nói chuyện dăm ba câu, hắn nhất định sẽ nổi điên.

Vân Mộng Vũ cũng cảm giác được không khí có phần nặng nề, nàng liền ra vẻ như không có chuyện gì, nói như thế nào Sở Hiên cũng là ân nhân cứu mạng. Vì thế Vân Mộng Vũ xấu hổ dời ánh mắt đi, giương mắt nhìn bốn phía, nhìn cảnh trí xung quanh, hai mắt nàng không khỏi sáng ngời. Chỉ thấy chính giữa có một tòa trúc lâu, phía sau trúc lâu là rừng trúc, phía trước là một dòng suối nhỏ chảy róc rách. Đây chính là một nơi tốt để ẩn cư, an nhàn thanh nhã, rừng trúc cùng nước chảy, làm cho lòng nàng thấy thanh thản nhẹ nhàng.

“Độc tọa u hoàng lý, đánh đàn phục thét dài. Thâm lâm nhân không biết, minh nguyệt đến chiếu tướng.” Vân Mộng Vũ nhất thời có cảm xúc, không khỏi ngâm tụng ra tiếng. (Câu thơ này thật sự đọc…ohm…không hiểu gì)

“Thâm lâm nhân không biết, minh nguyệt đến chiếu tướng.” Sở Hiên lẩm bẩm nói theo, trong mắt loé lên một tia sáng.

Đây đúng là một nữ nhân trong truyền thuyết kia sao, dung mạo xấu xí, không tài cũng không đức. Tuy rằng sớm biết rằng nàng là người đặc biệt, nhưng sau khi cùng nàng tiếp xúc mới phát hiện nàng không chỉ đặc biệt, trên người nàng có một loại khí chất nói không nên lời. Nhẹ nhàng uyển chuyển, lại nghịch ngợm đáng yêu. Nàng đem hai loại tính cách hoàn toàn không liên quan hoà quyện với nhau thật sự rất hoàn mỹ. Trên thế gian làm sao có được nữ tử đặc biệt như thế này.

https://thuviensach.vn

Hắn thật sự càng ngày càng thấy hứng thú, hắn muốn xem nàng còn có thể làm cho hắn thấy bao nhiêu bất ngờ nữa.

Sở Hiên lẳng lặng nhìn Vân Mộng Vũ, trùng hợp lúc này Vân Mộng Vũ xoay người lại, thấy hai mắt của Sở Hiên đang bí mật nhìn nàng còn có một ít cảm xúc hiện lên trong đáy mắt nhưng nàng lại không nhìn rõ, nhất thời không biết nên phản ứng như thế nào.

Vân Mộng Vũ cụp mắt xuống, trong lòng suy nghĩ lung tung. Không biết vì sao, khi ở trước mặt Sở Hiên nàng lại không có chút phòng bị nào. Tựa hồ cảm thấy rất nhiều chuyện như vậy là đương nhiên. Nàng đến cuối cùng là làm sao vậy, nàng không nên, một khi cùng Sở Hiên dính dáng, như vậy nàng sẽ vĩnh viễn lâm vào trong lốc xoáy. Nàng nên cùng hắn bảo trì khoảng cách, nàng còn có chuyện quan trọng hơn, nàng không thể thấy không nguy hiểm mà dấn thân vào.

Cảm thấy có lý, Vân Mộng Vũ giấu đi cảm xúc không hiểu ở trong mắt, khôi phục lại biểu tình thường ngày của nàng.

Mà Sở Hiên trong lòng cũng có chút thắc mắc, hắn vì sao lại không có chút phòng vệ khi ở cạnh nàng. Tựa hồ từ khi nàng xuất hiện trong tầm mắt hắn về sau, hắn cứ im lặng mà dõi theo nàng. Đây không phải là một hiện tượng tốt, hắn còn có rất nhiều việc phải làm. Nghĩ đến sự việc kia, trong mắt hắn hiện lên hồng quang thị huyết, quanh thân lập tức tản mát ra hơi thở lạnh băng.

Vân Mộng Vũ cúi đầu, trên khóe miệng lại mang theo nụ cười yếu ớt, trong lòng cân nhắc nên xử lý quan hệ với Sở Hiên như thế nào, lại đột nhiên cảm thấy quanh thân độ ấm nháy mắt giảm xuống, trong nháy mắt, nàng cảm giác được khoảng cách của cái chết lại gần trong gang tấc.

Vân Mộng Vũ lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía Sở Hiên, lại nhìn thấy đôi mắt nhỏ mà đẹp tuyệt mỹ giờ phút này lại thâm u như biển. Nơi đó có

https://thuviensach.vn

rất nhiều con sóng lớn, làm nàng cảm thấy sợ hãi. Sở Hiên quả nhiên là người có bí mật, hơn nữa bí mật của hắn khẳng định rất kinh người.

Giờ phút này Vân Mộng Vũ lại nhìn Sở Hiên lại thấy biểu tình của hắn đã khôi phục lại, nàng liền thoát khỏi sự mê hoặc, nảy sinh rung động đối với hắn. Nàng cười yếu ớt đối với Sở Hiên nói: “Lần này đa tạ Hiên vương cứu giúp, ơn cứu mạng, tiểu nữ suốt đời không quên.”

Nghe nữ tử đối diện khách khí nói lời cảm tạ có sự xa cách, trong lòng Sở Hiên xẹt qua một chút mất mát, nhưng rất nhanh lại khôi phục vẻ mặt như cũ.

Sở Hiên ôn hòa cười nói: “Vân tiểu thư quá khách khí, đây chỉ là ra tay đúng lúc mà thôi. Vân tiểu thư không ngại, mời tiểu thư vào trong thay quần áo, trong phòng có thị nữ hầu hạ Vân tiểu thư tắm rửa, nhưng trong phòng không có nữ trang, Vân tiểu thư chấp nhận mặc quần áo của thị nữ một chút. Ta sẽ đưa tiểu thư về nhà.”

“Tiểu nữ tử cảm tạ Hiên vương.” Nói xong nhìn Sở Hiên rồi hơi cúi người xuống.

Nói lời cảm tạ xong, Vân Mộng Vũ xoay người hướng trúc lâu mà đi, lập tức có thị nữ chào đón, mang theo Vân Mộng đi thay quần áo.

Sáng sớm, Vân Mộng Vũ trở lại tướng phủ, Vân Mộ cũng không nói cái gì. Cũng đúng thôi, hắn có thể nói cái gì chứ, đều là sơn tặc cướp bóc, may mắn được biểu ca cứu giúp đúng lúc, mang về hộ quốc tướng quân phủ.

Vân Mộ nghe tin nàng bị mất tích căn bản là không có phái người đi tìm, hiện tại người đã trở về, phụ thân như hắn làm sao còn có mặt mũi nói được gì. Vân Mộng Vũ trở lại tâm mộng cư nhìn thấy Hồng Mai cùng Lục Bình đều tốt cả, trong lòng liền thả lỏng ra một chút. May mắn các nàng chỉ bị đánh đến choáng váng, nếu không, nàng nhất định sẽ hối hận cả đời.

https://thuviensach.vn

Tốt quá rồi, các nàng đều bình an, vậy là đủ rồi.

Xem ra có đôi khi nhường nhịn người ngoài, chính là đối với người một nhà tàn nhẫn. Chỉ là bây giờ mình quá thấp bé, không có một chút địa vị trong phủ, thấp bé đến nỗi bất cứ ai nhìn đến thấy nàng đều muốn ngồi lên đầu nàng, con hổ nếu không phát ra uy nghiêm, thì các ngươi cho ta là con mèo nhỏ sao.

Cho dù thấp bé cũng luôn bị người khác tính kế hãm hại, chứ đừng nói là người có địa vị cao, bằng không chắc họ nghĩ nàng chỉ là một người dễ bị ăn hiếp. Tốt xấu nàng cũng là cô gái thiên tài ở hiện đại, như thế nào có thể bị những người cổ đại này khi dễ.

Nghĩ đến đây, Vân Mộng Vũ trong mắt loé lên tia sáng, đầu óc đột nhiên được khai thông.

Sau đó, Vân Mộng Vũ liền cho người đưa một chút tin tức ra ngoài.

Ngày tiếp theo, phố lớn ngõ nhỏ đều nhiệt liệt bình luận một sự kiện.

“Ngươi nghe nói gì không?” Người qua đường Giáp, trong mắt đầy sự tò mò hỏi người qua đường Ất.

“Đương nhiên nghe nói thật sự là không nghĩ tới, Hữu tướng tiểu thư như vậy mà đánh mất danh tiết của mình. Mà kia An vương cũng là cao thủ về chuyện đó, hai người bọn họ thật đúng là thực xứng đôi.” Người qua đường Ất bình luận.

“Tiểu ca, ngươi nói Hữu tướng tiểu thư cái gì?” Vừa vặn đi ngang qua, bà vú nghe đến Hữu tướng tiểu thư liền vội vàng dừng lại hỏi.

“Này ngươi cũng không biết sao, ta nói ngươi nghe.....” Người qua đường Giáp lập tức nói cho bà vú nghe chuyện.

https://thuviensach.vn

Bà vú vừa nghe, trong lòng nhất thời than một tiếng, thầm kêu không tốt. Bà chạy nhanh trở về tướng phủ đem chuyện này nói cho Lí Như.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 22: Vu Oan Giá Họa

“Cái gì, người nào lại dám bịa đặt chuyện này, ta làm sao có thể cùng cái loại không học vấn không nghề nghiệp mà có tư tình với hắn chứ? Mẫu thân, người nhất định phải tin tưởng nữ nhi, nữ nhi là bị người ta hãm hại.” Vân Ngọc khóc lóc ngã vào lòng Lí Như, nàng thật sự khó mà tin được, vì sao chỉ mới một ngày trôi qua, mọi người trong thành đều nói nàng từ một trong ba đại mỹ nhân của Yến kinh lại trở thành dâm phụ không biết liêm sỉ. Ai là người ở sau lưng ám hại nàng, hơn nữa làm như vậy thì được gì. Vân Ngọc nghĩ không ra lí do.

Lí Như nghe lời nói của Vân Ngọc, khí huyết trong người muốn sôi lên.

“Ngươi không biết sao, chỉ nói một câu không biết là có thể cho qua sao? Ngươi nói bây giờ nên làm gì đây, chuyện của ngươi và Sở Minh cả huyện này đang bàn luận ầm lên kia kìa. Ngươi nói ta nghe xem bây giờ ngoại trừ hắn, còn có ai dám lấy ngươi. Ta đã nói rồi, bình thường ngươi phải học hỏi tỷ tỷ ngươi, không cần kiêu ngạo ương ngạnh như vậy. Hiện tại thì tốt rồi, cũng không biết ngươi đã đắc tội với ai, thế nhưng dùng một đòn này đã đem ngươi nhốt vào địa ngục, vĩnh viễn không gượng dậy nổi.”

Lí Như nói xong, còn chỉ chỉ vào cái trán ngốc nghếch của Vân Ngọc.

Vân Dung đang đứng một bên, giờ phút này cũng lâm vào suy nghĩ sâu xa, ai là người muốn ám hại muội muội đây. Hơn nữa thủ đoạn này lại rất cao minh, căn bản tra không ra lời đồn đãi là bắt nguồn từ đâu, chỉ trong một đêm toàn bộ Yến kinh đều biết, họ nói Vân Ngọc có tư tình với An

https://thuviensach.vn

vương. Hơn nữa An vương đối với chuyện này cũng không nói một lời cứ như chuyện này là thật vậy.

Nên làm thế nào cho phải đây, chẳng lẽ thật sự muội muội lại phải gả cho cái người biến thái đó. An vương này lại là người bại hoại, muội muội gả qua đó có thể nói là sẽ không có hạnh phúc. Hơn nữa An vương này còn không có quyền cao chức trọng, cả ngày chỉ biết nịnh hai đứa con của hoàng hậu là Dạ vương và thái tử. Nếu muội muội thật sự gả cho Sở Minh An, thực sự rất bất lợi cho nàng. Mặc dù Sở Minh An cũng là hoàng tử, mà nàng lại muốn gả cho Diễm vương, Diễm vương xưa nay lại cùng thái tử không hợp nhau. Cho nên, nàng tuyệt đối không thể để muội muội gả cho Sở Minh An, nàng nghĩ ra một biện pháp.

Cân nhắc một lúc, khóe mắt nhìn Lí Như đang muốn đánh Vân Ngọc, vội vàng tiến lên khuyên nhủ:“Mẫu thân, làm cái gì vậy, muội muội bị người ta hãm hại, hiện tại đã rất khó qua được cửa ải này. Chúng ta hiện tại phải làm gì chứ không phải trách cứ muội muội, như vậy thật vô bổ. Ngược lại, này còn có thể làm chính mình bị tổn hại thân thể. Chúng ta hiện tại nên nghĩ biện pháp làm như thế nào để vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt.”

Vân Dung vừa nói, vừa dùng tay phải vỗ nhẹ vào sau lưng Lí Như, hy vọng Lí Như có thể tỉnh táo lại, tự hỏi kế tiếp nên làm như thế nào.

Nghe Vân Dung vừa nói như vậy, Lí Như cũng đã tỉnh táo lại, đúng vậy, nàng là mẫu thân của đứa nhỏ này, vừa rồi nàng cũng là nhất thời khó thở mới có thể động tay đánh Vân Ngọc, hiện tại đã bình tĩnh lại, nàng cảm thấy đau lòng không thôi.

Lí Như vội vàng đem Vân Ngọc ôm vào trong ngực, nghẹn ngào nói: “Ngọc nhi, ngươi không nên trách mẫu thân, mẫu thân cũng là nhất thời hồ đồ. Ngươi yên tâm, mẫu thân nhất định sẽ không để ngươi gả cho cái đồ vô dụng kia.”

https://thuviensach.vn

Vân Ngọc nghe xong cảm động không thôi, nhịn không được lại rơi lệ, “Mẫu thân, ngươi nhất định phải giúp Ngọc nhi, Ngọc nhi thà chết cũng không gả cho Sở Minh An.” Vân Ngọc vẻ mặt quyết liệt nhìn Lí Như nói.

Lí Như nghe xong càng ôm chặt Vân Ngọc, dỗ: “Tốt, không lấy chồng, tuyệt đối không lấy chồng như Sở Minh An.”

Nói xong, Lí Như xoay người nhìn phía Vân Dung, hỏi, “Dung nhi. Con có biện pháp gì sao?”

Nghe Lí Như hỏi, Vân Ngọc mang vẻ mặt mong chờ nhìn Vân Dung.

Tỷ tỷ luôn luôn túc trí đa mưu, nhất định đã nghĩ ra biện pháp giúp nàng.

Vân Dung thấy muội muội cùng mẫu thân đang nhìn mình, cũng không thừa nước đục thả câu, nói thẳng: “Biện pháp thì ta đã nghĩ ra, hiện tại chuyện này đã xảy ra rồi, muốn làm nó không phát sinh nữa thì khẳng định không có khả năng. Hiện tại biện pháp duy nhất chính là làm cho mọi người nghĩ đến ngày đó cùng An vương có tư tình không phải là muội muội, mà là một vị tiểu thư khác trong tướng phủ, bởi vì diện mạo khá giống nhau nên bị người ta nhìn nhầm.”

“Biện pháp này rất tốt, nhưng tìm ai để thay thế đây?” Lí Như hỏi.

“Cái này quá đơn giản, đương nhiên là tìm Vân Mộng Vũ rồi, bóng dáng của nàng ta tương tự với bóng dáng của ta. Lần này xem con tiểu tiện nhân đó làm như thế nào đây, vốn chỉ là một khí phi, lại khẳng định không có người muốn lấy. Hiện tại chúng ta hảo tâm giúp nàng tìm một tướng công, lại còn là một vương gia, nàng ta mừng còn không kịp.” Vân Ngọc nói xong còn mang theo bộ dáng tức giận bất bình, giống như cho rằng Vân Mộng Vũ bình thường ức hiếp nàng.

Lí Như cùng Vân Dung nghe xong cũng âm thầm chấp nhận.

https://thuviensach.vn

Vân Dung tiếp lời nói: “ Chính là Vân Mộng Vũ, bởi vì nàng ta là khí phi, thanh danh vốn không tốt, như vậy càng dễ dàng làm cho người ta tin tưởng. Hơn nữa Vân Mộng Vũ tối hôm đó lại vừa vặn không ở trong phủ, như vậy chúng ta cũng dễ dàng thừa nước đục thả câu.”

Vân Dung nói xong, ba mẹ con nhìn nhau, trong mắt đều tràn ngập mưu mô quỷ kế.

Mà bên kia, giờ phút này ở trong An vương phủ, bọn hạ nhân hôm nay làm việc đều đặc biệt cẩn thận. Bởi vì hôm nay vương gia tâm tình không tốt, toàn bộ buổi sáng đều mang vẻ mặt âm trầm. Xem ra bên ngoài lời đồn đãi là sự thật.

Giờ phút này Sở Minh An trong lòng thật sự đã bốc hoả, khẳng định đây là kiệt tác của Vân Mộng Vũ, có lẽ vài ngày trước hắn tuyệt đối không tin Vân Mộng Vũ có thể làm ra loại việc này, nhưng trải qua chuyện ở thôn trang, hắn tin tưởng không có gì Vân Mộng Vũ không làm được. Vân Mộng Vũ, thật khiến cho hắn nhìn với cặp mắt khác xưa. Này là tâm kế này là mưu lược, vậy mà che dấu còn sâu hơn cả hắn, nàng đến tột cùng là muốn như thế nào đây.

Lần này Sở Minh An thật là ăn trộm gà không thành, lại còn đổ mất mắm gạo, lại tạo cơ hội cho Vân Mộng Vũ trả đũa. Hắn cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn, hiện tại thái tử Sở Thụy Phong đã hoài nghi hắn. Cho dù hắn đã đem thế lực dời đi, nhưng vẫn để lại chút dấu vết.

Hiện tại chỉ có thể đâm lao thì theo lao, làm cho bọn họ nghĩ đến chính mình thật là cùng Vân Ngọc đã xảy ra chuyện mà thôi.

Trong lòng nghĩ xong, lập tức cho quản gia chuẩn bị sính lễ, hắn chuẩn bị đi tướng phủ cầu hôn, nạp Vân Ngọc thành sườn phi. Vân Ngọc dù sao cũng là thứ nữ, vô luận nàng ở tướng phủ có bao nhiêu sủng ái, thứ nữ thân phận đều như vậy, cho nên hắn chỉ có thể cho nàng làm sườn phi.

https://thuviensach.vn

Mà ba mẹ con Lí Như lúc này đang ở đại sảnh khóc lóc kể lể với Vân Mộ.

“Ngọc nhi, ngươi nói đều là sự thật sao, tất cả mọi chuyện đều là do Vũ nhi làm sao?” Vân Mộ khó có thể tin bèn hỏi lại.

“Phụ thân, chẳng lẽ người không tin Ngọc nhi sao, Ngọc nhi là người như thế nào chẳng lẽ người còn không biết sao? Con làm sao có thể làm ra cái chuyện đồi phong bại tục này chứ? Phụ thân, ngươi cũng không cần tin đại tỷ tỷ, đại tỷ tỷ hiện tại là khí phi, sợ không ai dám lấy, mới có thể làm ra chuyện này. Mà sự tình phát sinh sau đó, nàng sợ hãi bị phụ thân quở trách mới có thể như thế. Ngọc nhi không biết việc gì cả.....” Nói đến đây, đã muốn khóc không thành tiếng.

“Đúng vậy, lão gia, người không nên trách đại tiểu thư, nàng dù sao cũng là con vợ cả, Ngọc nhi chỉ là con thứ. Như vậy cũng tốt, hy sinh Ngọc nhi có thể bảo toàn cho con gái của chính thất, thiếp thân cũng không oán không trách.” Lí Như ở bên cạnh cũng châm ngòi thổi gió, nói xong cũng cầm khăn lụa khóc lóc.

Vân Mộ thấy tình hình này, Ngọc nhi khóc không thành tiếng, Như nhi cũng là thương tâm che mặt khóc, Dung nhi cũng vụng trộm lau nước mắt.

Vân Mộ rốt cuộc nhịn không được, hướng ra bên ngoài kêu to, “Người đâu, đem đứa con bất hiếu Vân Mộng Vũ giải lại đây.”

Nhìn thấy Vân Mộ như vậy, ba mẹ con Lí Như trong lòng không khỏi có chút vui mừng khi người khác gặp hoạ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 23: An Vương Bái Phỏng

Vân Mộng Vũ bị hạ nhân đưa tới phòng khách, vẫn còn cúi đầu, lúc này không thấy rõ thần sắc của nàng.

Mà bên cạnh Lí Như sợ Vân Mộng Vũ khóc nháo rồi phá hư việc của nàng, liền vội bước lên phía trước quỳ rạp xuống trước mặt Vân Mộ, cầm lấy vạt áo của Vân Mộ, hốc mắt rưng rưng nói: “Lão gia, người đừng nên trách đại tiểu thư, hết thảy đều là lỗi của thiếp, là thiếp thân không có chiếu cố nhiều đến tiểu thư. Nếu việc đã xảy ra, thôi thì cứ đem Ngọc nhi gả đi. Ngọc nhi, Ngọc nhi của ta.....” Nói xong liền ghé vào bên chân của Vân Mộ khóc đến thê thảm.

Vân Mộ vừa thấy Lí Như khóc đến thương tâm, hé ra khuôn mặt đầy nước mắt, thật là làm cho người ta đau lòng. Vội vàng đến nâng Lí Như dậy, ôm vào trong ngực an ủi nói:“Như nhi, nàng nói bậy cái gì thế, người nào gây nên chuyện thì người đó gánh, đây là chính nàng không biết tự ái, chọc vào tai họa, chính nàng nên gánh vác hậu quả. Ngọc nhi là một cô gái trong sạch làm sao có thể bị người khác hãm hại bị hủy thanh danh, Như nhi yên tâm, ta chắc chắn sẽ xử lý tốt việc này, nhất định sẽ không cho mẹ con nàng chịu ủy khuất.”

Nghe được lời này, Lí Như ào vào trong lòng Vân Mộ, ở vị trí của Vân Mộ không thể nhìn thấy khoé miệng của nàng ta cong lên.

Bởi vì Vân Ngọc, Lí Như cùng Vân Dung bày mưu tính kế, hiện tại cũng không làm loạn nhiều, cũng chỉ là che mặt ở bên kia giống như thực sự bị

https://thuviensach.vn

ủy khuất mà khóc. Nhưng như vậy lại càng dễ dàng làm cho người ta tin tưởng nàng chính là bị oan uổng.

Vân Dung cũng ở bên cạnh Vân Ngọc cùng Vân Ngọc chảy nước mắt. Vân Mộ nhìn tiểu thiếp mình yêu còn có hai nữ nhi xuất sắc mà hắn sủng ái nhất đều khóc thương tâm, nhất thời nổi trận lôi đình. Lập tức đi đến trước mặt Vân Mộng Vũ nâng tay giáng xuống một cái tát, đem mặt Vân Mộng Vũ đánh đến quay qua một bên.

Vân Ngọc giờ phút này trong mắt lộ ra vẻ đắc ý, Vân Mộng Vũ, đây chính là ngươi tự tìm đến, ai cho ngươi đoạt đi vị trí trưởng nữ của ta, là ngươi đoạt đi vinh hoa phú quý của ta.

Trong lòng Vân Mộ, Lí Như nhìn thấy sự tình đến nước này, liền nghĩ đến việc này và việc trước kia nàng giá hoạ cho Vân Mộng Vũ đều giống nhau, cuối cùng đều chính tay nàng chấm dứt mọi chuyện. Nàng biết hiện tại nàng nên diễn xuất một chút để đổ thêm dầu vào lửa. Vì thế trên mặt lập tức thay thành biểu tình đau lòng, nhẹ nhàng rời cái ôm của Vân Mộ, đang chuẩn bị đi đến trước mặt Vân Mộng Vũ trình diễn một màn mẹ hiền con ngoan, ai ngờ lúc này Vân Mộng Vũ vừa ngẩng đầu lên.

Cặp mắt kia bừng sáng hẳn lên, làm cho Lí Như nhất thời giật mình vội đứng lại giữa chừng. Nhìn thấy biểu tình cùng ánh mắt của Vân Mộng Vũ, trong lòng Lí Như hơi sững lại một chút, thầm kêu không tốt.

Quả nhiên, Vân Mộng Vũ nói một câu làm cho ba mẹ con Lí Như lâm vào cục diện bị động.

“Phụ thân, đều là lỗi của Vũ nhi, nếu như vậy có thể làm cho phụ thân trong lòng dễ chịu một chút, Vũ nhi cam nguyện chịu trách phạt. Vũ nhi thật sự không nên không trở về nhà buổi tối, ban ngày Vũ nhi bị bắt cóc, may mắn biểu ca đuổi tới đúng lúc. Vũ nhi hẳn là có thể trở về, nhưng thật sự là bởi vì ngày đó ngoại tổ mẫu đột nhiên không khoẻ, Vũ nhi liền vội

https://thuviensach.vn

vàng chạy tới hộ quốc tướng quân phủ. Lúc ấy hoàng thượng còn phái riêng ngự y trong cung đến chuẩn trị. Lúc ấy lão thái quân chỉ ở một mình trong tướng phủ, Vũ nhi thân là ngoại tôn nữ duy nhất của ngoại tổ mẫu, lúc đó không thể nào rời đi được, cho nên liền ở lại chiếu cố ngoại tổ mẫu. Nhưng, Vũ nhi không nên quá quan tâm đến ngoại tổ mẫu mà quên hướng bẩm báo việc này với phụ thân, làm phụ thân lo lắng, đều là lỗi của Vũ nhi. Mà chuyện của Ngọc nhi muội muội Vũ nhi cũng có nghe nói, hy vọng phụ thân không cần trách cứ Ngọc nhi muội muội, có lẽ muội muội có gì khó nói cũng nên."

Vân Mộng Vũ nói những lời này cũng có lý, chỉ là nói mấy câu, không chỉ nói ra nhân chứng, còn biểu đạt được đạo hiếu của mình, hơn nữa cũng âm thầm nói ra tướng quân phủ cũng đang được hoàng thượng sủng ái. Tướng phủ tuyệt đối không thể xử oan uổng nàng, nếu không hộ quốc tướng quân phủ hiện nay cũng không phải dễ dàng mà chọc vào.

Nàng nói xong còn mang vẻ mặt hai mắt đẫm lệ nhìn Vân Mộ.

Lúc này bên trái gương mặt của Vân Mộng Vũ có vết của năm ngón tay, khóe miệng mang theo vết máu, khẽ cắn môi dưới, cố nén không cho nước mắt rơi xuống. Nàng làm ra vẻ mặt cùng bộ dáng ủy khuất. (Sally: thiên tài diễn xuất là đây)

Nhìn thấy nàng như thế, Vân Mộ trong lòng cũng cảm thấy xót xa. Chẳng lẽ thật sự là đổ oan cho nàng, hiện nay cũng không thể vô cớ khi dễ nàng, hộ quốc tướng quân phủ lão thái thái kia không nên đụng đến.

Vân Mộ quay đầu lại nhìn Vân Ngọc và nói, "Ngọc nhi, ngươi nói đêm đó cùng An vương có tình ý là đại tỷ của ngươi, ta hỏi lại ngươi một lần nữa, có phẩn như vậy không?"

Vừa nghe đến đây, đầu lưỡi Vân Ngọc bị co thắt lại, nửa ngày nói không nên một chữ, chỉ có thể mang vẻ mặt sợ hãi nhìn Vân Mộ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy nữ nhi như vậy, Lí Như liền tiến lên giúp nữ nhi nói vài câu, nhưng còn chưa mở miệng, lại bị Vân Mộng Vũ giành nói trước.

“Phụ thân, chớ để muội muội khó xử. Nếu đã gán cho Vũ nhi tội danh này, vậy hãy đem Vũ nhi thay nàng gả đi. Chỉ là Vũ nhi sợ danh dự của tướng phủ bị ảnh hưởng, dù sao Vũ nhi cũng vừa mới cùng Dạ vương cùng cách (ly hôn), tuy rằng bên ngoài cũng còn có vài người hoài nghi Vũ nhi là bị hưu. Nhưng sự thật dù sao cũng là sự thật, Vũ nhi làm sao có thể vừa cùng cách liền cùng đệ đệ của chồng trước phát sinh quan hệ. Chuyện này mà truyền ra thì danh dự của tướng phủ bị ảnh hưởng rất nhiều. Phụ thân, Ngọc muội muội, rốt cuộc là người nào ở sau lưng hãm hại tướng phủ chúng ta, đầu tiên là thanh danh của Ngọc muội muội bị hỏng, hiện tại lại vu oan cho Vũ nhi. Đây không phải là dồn tướng phủ chúng ta vào chỗ chết sao, chuyện này nếu rơi vào tai của hoàng thượng, thì rất là bất lợi cho phụ thân trên quan trường. Phụ thân nhất định phải bắt lấy người bất lương rắp tâm hãm hại chúng ta, mới có thể phòng bị cho những chuyện tiếp theo.”

Lí Như cùng Vân Ngọc vừa nghe nhất thời trợn tròn hai mắt, Vân Mộng Vũ vừa nói những lời này thì cho dù như thế nào cũng liên quan đến sự tồn vong trong tương lai của tướng phủ.

Lí Như định mở miệng, nhưng căn bản là không tìm được lời biện giải cho mình, chính mình vừa rồi còn đổ oan cho nàng, hiện tại cho dù nói cái gì đều sẽ là giấu đầu hở đuôi. Cho nên hai mẹ con Lí Như giờ phút này cũng chỉ có thể cắn răng căm tức nhìn Vân Mộng Vũ.

Lúc này Vân Mộ nghe Vân Mộng Vũ nói thì trong lòng cũng cân nhắc kỹ lưỡng, cảm thấy lời Vân Mộng Vũ nói có lý. Lại liên lụy đến tướng phủ lão thái thái. Lại là mẫu thân của đương kim hoàng hậu, nếu Vân Mộng Vũ bị xử oan thì không phải là đang đánh vào mặt của tướng phủ hay sao. Hơn nữa chuyện này cũng có ảnh hưởng đến bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Mà trái lại nghe ba mẹ con Lí Như nói, ngược lại đều chỉ lời nói của một bên, không có chứng cớ. Trong lòng nghĩ, lại nhìn về hướng Vân Ngọc cùng Lí Như ánh mắt nhất thời trở nên sắc bén.

Tiếp thu được ánh mắt sắc bén đó, Lí Như nhịn không được liền cúi đầu, sau lưng lại cảm thấy lạnh buốt, mà Vân Ngọc lại sợ tới mức xụi lơ cả người.

Chuyện này tiêu rồi, nàng không có đường chạy thoát, phải gả cho cái loại người như Sở Minh An, cả đời nàng xem như xong rồi. Nàng vốn có thể làm Hiên vương phi, đều là lỗi của Vân Mộng Vũ, nếu nàng rõ ràng là người sai, thì nàng đâu có lâm vào tình trạng này, Vân Ngọc trong lòng vặn vẹo nghĩ, nhìn về phía Vân Mộng Vũ như muốn nuốt chửng lấy nàng. (Sally: mẹ con nhà này trơ trẽn không thể dùng từ để hình dung được luôn a).

Mà tới lượt Vân Dung, ánh mắt của Vân Mộ đảo qua thì không có trốn tránh, ngược lại là ngẩng đầu lên nhìn về phía Vân Mộng Vũ nói:“Đại tỷ tỷ, tỷ có ý gì. Yến kinh ai lại không biết, tướng phủ lão thái thái cùng ngoại tổ mẫu chính là bạn tri kỉ. Sau này mới có hôn sự của đại tỷ và Dạ vương, từ đó có thể thấy được lão thái thái đối với đại tỷ tỷ tràn đầy yêu thương. Mà đại tỷ tỷ hiện tại lại lấy lão thái thái làm chứng liền nói là Ngọc nhi muội muội vu oan cho ngươi, đây là không phải rất bá đạo sao? Nếu nói như vậy, ta đây cùng di nương có phải hay không cũng có thể làm nhân chứng cho Ngọc nhi muội muội. Đại tỷ tỷ, mẹ con chúng ta ba người vốn là không nghĩ việc này sẽ làm to chuyện đến như thế, ngược lại còn nhịn đau cho Ngọc nhi muội muội thay ngươi gánh chịu tội danh này, nhưng đại tỷ tỷ bây giờ còn giậu đổ bìm leo, có phải hay không có điểm hơi quá đáng. Việc này nếu làm cho người ta biết được, ta nghĩ ta cùng ngoại tổ phụ thân sẽ nhờ lại bộ Thượng Thư vì Ngọc nhi muội muội tra rõ chuyện này.”

Vân Dung này quả nhiên là người khó đối phó nhất trong tướng phủ, nói hai ba câu liền hóa giải được thế công của nàng. Vân Mộng Vũ đang muốn

https://thuviensach.vn

mở miệng đáp trả, lúc này lại đột nhiên nghe được quản gia báo lại An vương đến hỏi cưới.

Tin tức này nhất thời làm cho thần sắc của mọi người đều biến ảo.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 24: Nữ Tử Đêm Hôm Đó Đến Tột Cùng Là Ai?

Nghe nói An vương đến cầu hôn, trong lòng Vân Mộ không khỏi có chút lo lắng, nếu thật sự là Ngọc nhi, thì phải làm như thế nào đây. (Sally: ta thấy tội cho Vân Mộng Vũ trước kia, vì có người cha thật sự…haiz)

Vân Ngọc cùng Lí Như giờ phút này trong lòng thật sự cao hứng, sự tình rốt cục có chuyển biến, Sở Minh An đến đây, như vậy hắn có thể chứng minh Vân Ngọc trong sạch.

Mà Vân Dung lúc này ngược lại hơi nhíu mày, An vương đã đến không biết là phúc hay họa, hy vọng không có nhiều chuyện xấu.

Vân Mộng Vũ lúc này đang cúi đầu, ánh mắt lại dị thường sáng ngời, trong mắt lóe ra ánh sáng. Sở Minh An, đến đây cũng tốt, nàng sẽ đưa cho hắn một lễ vật thật lớn. Vân Ngọc lại là đại mỹ nhân Yến kinh, hắn quả nhiên có diễm phúc lớn a.

Mọi người đều rất nhanh sửa sang lại dung nhan một chút, sửa sang lại vị trí đang đứng. Vân Mộng Vũ đứng ở bên trái của Vân Mộ, mà ba mẹ con Lí Như đứng ở bên phải của ông.

An vương mang theo hạ nhân đi vào đại sảnh, sau lưng là gã sai vặt đi theo trên tay đang cầm một cái hòm rất tinh tế. Nhìn loại tư thế này, mọi người trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc còn có chút ẩn ẩn lo lắng.

Sở Minh An vừa đi vào đại sảnh liền nhìn thấy trên mặt Vân Mộng Vũ hắn lên năm ngón tay, nhìn đến cảnh này, trong mắt hắn hiện lên một ánh sáng không rõ.

https://thuviensach.vn

Vân Mộ cùng người nhà hướng Sở Minh An hành lễ, Sở Minh An vội vàng tiến lên đỡ mọi người đứng dậy một phen.

Trong miệng còn thân thiện nói: “Vân tướng xin đứng lên, chớ nên đa lễ, về sau đều là người một nhà.”

Nghe nói như thế, mẹ con Vân Ngọc cả kinh mạnh mẽ ngẩng đầu lên, hắn có ý gì, trong lòng không khỏi lo lắng.

Vân Mộ cũng có chút xấu hổ, đã sớm nghe nói An vương này không học vấn, không nghề nghiệp, là người lỗ mãng, là một vương gia không có tiền đồ. Nhưng hắn dù sao cũng là vương gia, cũng chỉ có thể ho nhẹ một tiếng che dấu sự xấu hổ, cười nói: “An vương người cứ nói đùa.”

“Đùa sao, đùa giỡn cái gì chứ, ta nói là sự thật. Ngươi xem, ngay cả sính lễ ta đều đã mang đến. Vân tướng, không, về sau nên gọi là nhạc phụ.”

Nói xong, lại còn rất vui vẻ cười rộ lên.

Nghe hết câu, Vân Mộ còn chưa kịp trả lời, Vân Dung lại vào lúc này mở miệng: “An vương, đây mà là chuyện tốt sao, bên ngoài người ta truyền ngươi cùng Ngọc nhi muội muội ở ngoài thành phát triển tư tình. Nhưng đêm đó Ngọc nhi muội muội lại ở phủ Thừa Tướng. Chúng ta đều có thể làm chứng. Mà đêm đó đại tỷ tỷ cũng là bị người khác bắt đi, ta tuyệt đối không phải nói đêm đó nữ tử là đại tỷ tỷ. Ta biết, cho dù là đại tỷ tỷ nhất định cũng có điều khó nói. Nhưng hiện tại tình huống có chút không rõ, đêm đó cùng An vương phát sinh chuyện nam nữ đến tột cùng là ai. Loại tình huống này nên xử lý như thế nào cho phải?”

Lời này nói rất là ác độc, nhưng An vương sẽ cho nàng đáp án như nàng mong muốn sao?

Vân Dung giờ phút này trong lòng cũng rất là do dự, nàng chỉ là dùng trực giác của nữ nhân, cảm thấy Sở Minh An cùng Vân Mộng Vũ nhất định

https://thuviensach.vn

tồn tại một mối quan hệ mờ ám. Sở Minh An nhìn Vân Mộng Vũ ánh mắt rất phức tạp trùng hợp bị nàng nhìn thấy, làm cho nàng nhịn không được liền đánh cược một phen.

Nghe được lời nói của Vân Dung, Sở Minh An trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm, do dự nói: “Nghe Vân Dung tiểu thư nói, ta cũng không giấu diếm, kỳ thật ngày đó quả thật là một tiểu thư của Vân gia viết thư hẹn gặp ta. Mà bổn vương luôn luôn là người thương hương tiếc ngọc, cho nên vui vẻ đáp ứng, tới lúc sắc trời đã tối, chỉ tới kịp nói được mấy câu, vị tiểu thư kia liền nói có việc rồi vội vàng rời đi. Mà đợi nàng đi rồi, bổn vương mới nhớ tới còn chưa hỏi danh tính, mà trên thư cũng không để tên. Cái này, bổn vương cũng rất khó xử.”

Nghe nói như thế, Vân Dung trong lòng thả lỏng một chút. Vân Ngọc cùng Lí Như sợ sự tình có biến, giờ phút này cũng không dám xen mồm, mà để cho Vân Dung đi chu toàn.

Vân Mộ liền lâm vào suy nghĩ.

Giữa sân nháy mắt lâm vào im lặng, không khí quỷ dị không có bất luận kẻ nào mở miệng. Mà Vân Mộ thì tại lúc này tỉnh lại, ngẩng đầu lên nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái. Ánh mắt kia đầu tiên là phức tạp, rồi lại trở nên lãnh khốc.

Đem toàn bộ ánh mắt biến hóa của Vân Mộ thu vào đáy mắt nàng, sự lãnh khốc kia làm cho nàng đối với hắn hoàn toàn hết hy vọng. Khoé miệng Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng cong lên, sự tình thật đúng là càng ngày càng tốt để nàng chơi đùa. Địch nhân của nàng càng ngày càng nhiều, cũng tốt, như vậy mới có tính chiến đấu. Nhưng nàng mà ra tay, tuyệt đối sẽ không lưu lại hậu hoạn nào. Nàng làm người theo quy tắc, người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu ngươi phạm ta, ta sẽ trả lại. Hơn nữa tuyệt đối là trả lại gấp mười lần.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ trong mắt tinh quang liên tục léo lên, ngẩng đầu lên, một đôi thủy mâu ẩn sự cảnh cáo nhìn Sở Minh An. Thời điểm Vân Mộ muốn mở miệng cũng là lúc nàng lại đánh gãy lời nói của Vân Mộ.

“An vương quả nhiên là không nhớ rõ sao, loại chuyện này vẫn nên nói cho rõ ràng cho thỏa đáng. Nếu không đến lúc đó không duyên không cớ làm người khác bị oan uổng, hậu quả cũng thật khó lường. Dù sao, đương kim hoàng thượng cũng không thể chấp nhận bị lừa gạt, hơn nữa An vương cũng từng được con của công chúa Hạo quốc sủng ái yêu thương, như vậy hậu quả thực nghiêm trọng. An vương vẫn là cẩn thận nói ra đáp án đi.”

Vân Mộng Vũ nói chuyện còn cố ý đem hai chữ Hạo quốc nhấn mạnh, tin tưởng Sở Minh An là người thông minh, khẳng định hiểu được lời nàng nói. Nghe nàng nói, những người khác đều như lọt vào trong sương mù, chỉ cảm thấy đây là lời vô nghĩa mà thôi.

Cũng chỉ có Vân Dung phát giác trong đó có ý tứ bất thường. Nàng biết phương diện này khẳng định là dùng văn chương nói bóng gió, những lời này tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy. Nhưng vẫn muốn xem sắc mặt của Sở Minh An thay đổi như thế nào. Đến giờ khắc này, nàng mới ý thức được Sở Minh An không phải nhân vật đơn giản. Mà Vân Mộng Vũ lại càng đáng sợ hơn.

Sở Minh An giờ phút này trong lòng thật sự kinh hãi, nàng làm sao có thể biết. Hắn khổ tâm ngụy trang nhiều năm như vậy, nàng làm sao có thể biết được. Giờ phút này, hắn không thể không cùng nàng thỏa hiệp, mà lại còn đang thoả hiệp với nữ nhân trước đây hắn từng khinh bỉ.

Trong lòng đánh giá một lúc, Sở Minh An lại giương mắt, khôi phục bộ dáng lang thang như cũ: “Vân đại tiểu thư làm gì phải căng thẳng như vậy, bổn vương chỉ muốn đùa vui cùng mọi người mà thôi. Bổn vương làm sao có thể không nhớ được chứ, ngày đó ở cùng bổn vương là Vân tam tiểu thư Vân Ngọc. Mà bổn vương lần này tới còn hướng Vân Ngọc tiểu thư cầu

https://thuviensach.vn

hôn, bổn vương muốn nạp tam tiểu thư làm sườn phi, hy vọng Vân gia có thể chu toàn chuyện tốt.”

Nghe đến đây, Vân Ngọc trực tiếp xụi lơ ở trong lòng của Lí Như, trong lòng một màu xám xịt. Nàng phải gả cho Sở Minh An! Nhưng lại chỉ làm sườn phi! Cả đời của nàng xong rồi!

Lí Như cũng nhất thời hoang mang lo sợ, chỉ có thể nhìn cầu cứu Vân Mộ, hy vọng lúc này Vân Mộ có thể giúp nữ nhi.

Mà Vân Mộ cũng là bất đắc dĩ, An vương nếu nói như vậy, trên cơ bản chuyện này cũng đã định rồi, không có khả năng có đường sống quay về, chỉ có thể áy náy nhìn tiểu thiếp và nữ nhi mà hăn sủng ái. Hắn không thể vì một nữ nhi mà cùng hoàng thất xung đột, con đường làm quan so sánh với nữ nhi phân lượng vẫn hơn chứ không kém.

Mà Vân Dung giờ phút này cũng là đột nhiên nói ra một câu kinh người, làm cho sự tình có chút chuyển biến.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 25: Xuân Phong Bàn Nam Tử

"Đây mà là chuyện tốt sao, tuy rằng vương gia yêu thích tam muội muội, nhưng mà hôn sự của tam muội muội tướng phủ không làm chủ được. Mười năm trước cao tăng Bắc quốc từng nói, tam muội muội tương lai sẽ là giàu sang phú quý, hơn nữa năm đó trời đất cũng có hiện tượng lạ. Đương kim thái hậu rất coi trọng việc này, từng nói, muốn đích thân vì tam muội muội làm chủ, ban thưởng cho một hôn sự tốt." Vân Dung thong dong nói.

Lời này vừa nói ra, Vân Mộ mừng rỡ, đúng vậy, nữ nhi của hắn tương lai giàu sang phú quý. Nếu không phải bởi vì thân phận thứ nữ mà hoàng thượng không đồng ý, như vậy Vân Ngọc hiện tại không chừng đã là.....

Mà nguyên nhân vì vậy nên hôn sự của Ngọc nhi mới lắng đi. Bởi vậy, dần dần, mọi người cũng đã quên chuyện này. Nhưng, giờ phút này lấy chuyện này làm bùa hộ mệnh cho Vân Ngọc, hơn nữa các nàng cũng không ngờ lại là một lá bùa hộ mệnh lớn.

Sở Minh An không lên tiếng, hắn đang đợi, chờ xem thủ đoạn của Vân Mộng Vũ. Vấn đề này quả thật thực khó giải quyết, hắn không vội mà chỉ im lặng nhìn xem, không biết nàng sẽ có biểu hiện gì.

Vân Mộng Vũ giờ phút này cười như không cười nhìn Vân Dung, cái loại ánh mắt này giống như là đang xem kịch vui. Vân Dung bị nàng nhìn thì trong lòng có chút sợ hãi.

Vân Mộng Vũ trong lòng cười lạnh, thật sự nghĩ đến sự tình có thể dễ dàng cho qua sao. Nàng nếu đã muốn ra tay, thì tất nhiên là không cho các nàng một con đường sống.

https://thuviensach.vn

“Giàu sang phú quý sao.....” Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng nói vài từ, nói xong, nhẹ nhàng nở nụ cười.

Mọi người bị nàng nói làm bất ngờ. Mà Vân Mộng Vũ phát ra lời nói lại làm cho ba mẹ con Lí Như bị dọa trắng cả sắc mặt.

“Nếu là giàu sang phú quý như vậy, thì phải thận trọng một chút. Nhưng có một số việc không có giấy tờ chứng minh thì cũng không chắc, thật sự là ta có linh tính chẳng lành đó...” Vân Mộng Vũ nói xong còn che miệng nở nụ cười.

Mà trong mắt Lí Như lại lộ vẻ e ngại, chuyện này quả thật không phải mặt ngoài đơn giản như vậy. Chính xác thì người mang lại phú quý chính là Vân Mộng Vũ, vì Vân Mộng Vũ khi đó còn nhỏ, nàng đã thừa cơ hội gắn mỹ danh này cho Vân Ngọc. (Sally: cái này ta thường thấy trong cái xã hội hồi xưa đây a)

Cho tới bây giờ nàng còn nhớ mang máng tình huống lúc đó, cao tăng nói Vân Mộng Vũ có số hưởng phúc nhà giàu. Đó là nơi nhà cửa đồ sộ, thật rung động lòng người.

Mười năm đã qua, hiện tại nghe Vân Mộng Vũ nói thì hình như nàng đã biết chân tướng sự viện, đây là việc không tốt. Lại là tội khi quân, có thể bị tru di cửu tộc.

Trong lòng Lí Như sợ hãi không thôi, không biết nên làm như thế nào cho phải.

“Di nương, ngươi cảm thấy hôn sự này có tốt không? Có một số việc vẫn là hạ quyết định sớm mới tốt, bằng không sau này hối hận cũng quá muộn rồi.” Ánh mắt Vân Mộng Vũ lạnh băng nhìn Lí Như.

Ánh mắt kia làm cho Lí Như lạnh đến tận xương tủy, trong lúc nhất thời tựa hồ lâm vào tuyệt vọng vô tận, nàng thật sự muốn đem nữ nhi đưa vào

https://thuviensach.vn

miệng hổ sao?

Đột nhiên cảm nhận được ánh mắt lợi hại của Vân Mộ, một tia hy vọng cuối cùng của Lí Như cũng hoàn toàn tan biến. Chuyện này không giải quyết, tướng gia cũng sẽ không buông tha cho nàng.

Nàng nhìn Vân Dung liếc mắt một cái, Vân Dung lại đang cúi đầu. Vân Ngọc giờ phút này chỉ có thể bất lực nhìn Lí Như, trong hốc mắt bao hàm nước mắt. Lí Như nhìn nàng như vậy, trong lòng như có ai đâm vào, vô cùng đau đớn. Nhưng nàng cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể nhịn đau, lúc này đánh rớt răng nanh cũng chỉ có thể nuốt xuống.

“Lão gia, chuyện của Ngọc nhi cùng An vương dĩ nhiên mọi người đều biết. Hơn nữa An vương cũng đã tới cửa cầu hôn, vẫn là thành toàn đi. Thiếp thân tin tưởng thái hậu cùng hoàng thượng cũng sẽ bỏ qua cho. Hơn nữa chuyện này cũng phải có công đạo. Lão gia cứ như vậy đi, người hãy thành toàn cho chúng đi.”

Lí Như vẻ mặt đầy nước mắt, kiên quyết nhìn Vân Mộ.

Nhìn nàng như thế, Vân Mộ trong lòng cũng có một phen cân nhắc, cuối cùng vẫn là gật đầu đáp ứng.

“An vương, chúng ta hãy chọn ngày tốt để cử hành hôn sự này đi.”

“Ngày đã chọn từ lâu rồi, sau ba ngày của hội Mẫu Đơn vào tháng sau.” An vương rất vui vẻ trả lời.

Vân Ngọc nghe kết quả như vậy, liền té xỉu trong lòng Lí Như.

Ánh mắt Vân Mộ lạnh băng nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ, như một con rắn độc. Mà người bị nhìn lại thờ ơ, ngay lúc hắn nghĩ nàng sẽ không có phản ứng gì là lúc, nàng lại đột nhiên ngẩng đầu lên cười đến sáng lạn.

https://thuviensach.vn

Nhìn biểu tình của nàng như vậy, Vân Mộ thiếu chút nữa tức đến khí huyết không lưu thông. Nghịch nữ này trở về lại là một mầm tai vạ. Ai ngờ lúc thoáng nhìn nàng dùng khẩu hình miệng nói với hắn, hắn có cảm giác giống như bị ác ma theo dõi.

“Đây chỉ mới là bắt đầu, Vân tướng gia.” Vân Mộng Vũ mấp máy môi nói với hắn.

Lần đầu tiên ba mẹ con Lí Như bại trận, lần đầu tiên Vân Mộng Vũ không bị hãm hại, lần đầu tiên Vân Mộ không trừng phạt nàng ta.

Đây chính là lần đầu tiên, nhưng tuyệt đối sẽ không phải lần cuối cùng. Ngày còn dài, về sau chắc càng ngày càng phấn khích. Vân Mộng Vũ trong lòng yên lặng nói.

Đây cũng là lúc Vân Mộng Vũ cùng hữu tướng phủ đấu tranh, chính thức bắt đầu, về sau sẽ không còn ngày nào an tĩnh, tướng phủ yên tĩnh đã lâu, để nàng gây náo nhiệt một chút cũng vui mà.

Nhưng còn có chút thiếu thiếu.

Chuyện này ở Yến kinh ồn ào huyên náo mấy ngày rồi cũng hoàn toàn an tĩnh lại, Vân Ngọc sau khi tỉnh lại làm ầm ĩ một trận, không biết Lí Như nói gì đó, liền lại im lặng. Chỉ ngoan ngoãn ở tướng phủ, tựa hồ chuẩn bị làm một tân nương được gả đi.

Nhưng Vân Mộng Vũ biết chuyện này sẽ không đơn giản như vậy, các nàng sẽ không dễ dàng buông tay.

Bất quá các nàng náo loạn một trận nhỏ, nàng căn bản không đặt ở trong mắt. Địch nhân chính của nàng là hai vị trong Dạ vương phủ kia, vị sườn phi kia, thân phận có chút thần bí mới là người khó giải quyết.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, sắc trời khá đẹp, Vân Mộng Vũ mặt mang cái khăn che mặt, dắt Lục Bình ra phủ đi dạo.

Đi trên đường ở Yến kinh, tiểu nha đầu có vẻ rất hưng phấn.

“Thật tốt quá, tiểu thư, ác nhân có ác báo, tam tiểu thư trước kia hay khi dễ tiểu thư, hiện tại nàng ta xứng đáng bị như vậy.” Nói xong, Lục Bình còn cau cái mũi nhỏ đáng yêu của nàng lại.

Vân Mộng Vũ ở phía trước nghe tiểu nha đầu ríu ra ríu rít ở phía sau còn cao hứng nói không ngừng, cũng không có ngăn cản nàng, chỉ là ngẫu nhiên cười khẽ.

“Tiểu thư, phía trước thiệt nhiều người, chúng ta cũng đi xem thử đi.” Lục Bình nhìn phía trước đang tập trung rất nhiều người, lập tức hưng phấn cũng đi xem náo nhiệt.

Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ cũng chỉ có thể đi theo.

Tiểu nha đầu rất là kích động mở đường phía trước, cố gắng chen lên phía trước.

Nàng đi theo sau Lục Bình, rất nhanh cũng đến được phía trước, thấy rõ tình huống trước mắt. Nguyên lai là có người nằm trên mặt đất, đang không ngừng run rẩy. Mà bên cạnh đại phu lại không có cách cứu chữa.

Đây là trừu dương điên!

“Nâng cằm hắn lên, phòng ngừa hô hấp của hắn bị tắt nghẽn.” Hai âm thanh đồng thời vang lên, một thanh âm thì mềm mại, một thanh âm khác trong trẻo nhưng lạnh lùng trầm thấp.

Vân Mộng Vũ quay đầu nhìn lại, vừa vặn thấy bên kia cũng nhìn qua hai tròng mắt rất ôn nhuận.

https://thuviensach.vn

Nhìn khuôn mặt kia, tinh xảo như ngọc, làm cho người ta có cảm giác thanh tịnh. Không giống Sở Hiên đẹp nhưng không thể tới gần, mà là thật ấm áp.

Sao lại thế này, làm sao có thể có thói quen so sánh người khác với Sở Hiên. Nàng không khỏi ảo não trong lòng.

Tây Lâm Hạo rất là kinh ngạc, nữ tử có thể lập tức nói ra cách cứu người, hắn tò mò nghiêng đầu nhìn lại, lại lâm vào một đôi mắt sáng ngời như hồ nước. Mà bên kia đại phu nghe được chỉ dẫn, lập tức hướng Tây Lâm Hạo cầu cứu, bọn họ chỉ tín nhiệm Tây Lâm Hạo chỉ vì hắn là nam tử.

Vân Mộng Vũ thấy tình huống này, cũng không để ở trong lòng, nàng lặng yên không một tiếng động mang theo Lục Bình rời khỏi đám người.

Đợi Tây Lâm Hạo cứu sống người nọ, khi phục hồi tinh thần lại tìm kiếm chủ nhân của đôi mắt kia, nhưng lại không thấy bóng dáng.

Tây Lâm Hạo nhất thời có chút mất mát đứng ở đó.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 26: Hoa Mạn Châu Sa

Vân Mộng Vũ mang theo Lục Bình tiếp tục ở trên đường cái, nhàn nhã đi dạo, thỉnh thoảng ghé vào các sạp hàng ngắm nghía một chút.

Đột nhiên Vân Mộng Vũ thấy một cái sạp trước mặt, liền kinh ngạc nhìn. Lục Bình thấy tiểu thư đột nhiên dừng lại, thật là tò mò, liền tiến lên phía trước thì chỉ thấy một người bán hoa. Liền tò mò hỏi: “Tiểu thư, loại hoa đó có gì đẹp đâu, trong tướng phủ có rất nhiều loại hoa quý. Ngươi nếu thích chỉ cần nói, ta có thể bảo quản gia lấy một ít.”

“Đây là hoa mạn châu sa, là vĩnh viễn không thể lại trải qua bi thương.” Vân Mộng Vũ si ngốc nhìn, không biết vì sao, giờ khắc này, nàng tựa hồ có thể cảm nhận được loại cảm giác bi thương này.

“Vị tiểu thư này ánh mắt thật tốt, có thể nhận ra được đây là loài hoa đã tuyệt tích từ lâu.” Trên sạp, lão bản rất vui vẻ mở miệng nói.

“Lão bản, ngươi có bao nhiêu, ta mua hết.”

“Hoa này không bán.”

“Không bán? Vậy ngươi bày quán này ra làm gì?” Vừa nghe lão bản nói, Lục Bình lập tức nhịn không được tức giận hỏi.

“Hoa này xác thực không bán, nó chỉ đưa cho người có duyên. Mà vị tiểu thư này chính là người có duyên đó.” Lão bản cười nói, mắt bao hàm thâm ý nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Người có duyên, lão bản làm sao mà biết ta là người có duyên, chỉ là vì ta nói đúng tên của loài hoa này sao?” Vân Mộng Vũ giương mắt ánh mắt nhìn hắn.

“Bởi vì chỉ có ngươi có thể biết loại hoa này. Lần lượt thay đổi thời không xuyên qua, giống như loài hoa này vậy, khó có thể vượt qua số mệnh chướng ngại.”

Vân Mộng Vũ cả kinh vội ngẩng đầu lên, tràn đầy kích động nhìn hắn.

“Ngươi, ngươi làm sao mà biết, vậy ngươi biết cách trở về sao?”

“Khi duyên phận cùng thời cơ đến thì sẽ đi, hiện tại thời cơ còn chưa đến. Đợi thời cơ đến rồi, tự nhiên sẽ có người hữu duyên giúp đỡ ngươi.”

Vừa nói vừa thu dọn đồ đạc, đem mầm hoa mạn châu sa đóng gói đặt ở trong tay Vân Mộng Vũ liền rời khỏi. Thấy thế, Vân Mộng Vũ lập tức lôi kéo tay hắn lo lắng hỏi: “Xin cao nhân chỉ giáo, tiểu nữ vô cùng cảm kích.”

“Thời cơ chưa tới, ngươi hỏi cũng là vô dụng. Tiểu thư chỉ cần sống tốt ở đây, làm chuyện ngươi muốn làm. Nhớ kỹ, muốn lưu lại thì phải cẩn thận. Hết thảy đều phải coi bản thân mình là chính.” Nói xong, không hề để ý tới Vân Mộng Vũ liền rời đi.

Nhìn bóng dáng đi xa dần, nàng nhất thời có chút không biết nên làm sao. Ở lại là việc quan trọng nhất, nhưng quan trọng nhất vẫn là bản thân ta, điểm này vĩnh viễn không thể thay đổi, lúc này, trong mắt nàng hiện lên một mảnh kiên định. Bởi vì sự kiện này, Vân Mộng Vũ cũng không tiếp tục đi dạo phố, liền sớm hồi phủ. Ai ngờ vừa đến Tâm Mộng cư chợt nghe có người đến báo lão phu nhân cho mời.

Lão thái bà, tốt thôi, nếu làm gì quá đáng, thì đừng nên trách ta vô tình.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ tháo khăn che mặt xuống, cũng không thay quần áo, liền đi đến Thuỵ Lân viện.

Đi vào trong phòng, nhìn thấy lão phu nhân ngồi ở phía trên, Vân Ngọc hốc mắt phiếm hồng nằm trong lòng lão thái bà, cúi đầu nức nở. Lí Như cùng Vân Dung hốc mắt cũng phiếm hồng đứng bên cạnh.

“Đồ nghiệp chướng này, trong mắt ngươi còn có tổ mẫu này sao, còn có tướng phủ này sao, thế nhưng làm ra việc hãm hại muội muội. Còn không quỳ xuống cho ta.”

Vừa thấy Vân Mộng Vũ đến, khí huyết của bà sôi lên. Cháu gái này, từ nhỏ đã bị hắt hủi, lại ngu dốt, bà lại không thích. Thật vất vả mới gả được cho Dạ vương, ai ngờ lại bị chồng bỏ. Mà nàng lại tung tin vịt bên ngoài là ly hôn, nàng căn bản không tin. Tính tình của nó, làm sao có thể có cơ hội ly hôn. Vốn, nàng trở về sẽ lại đi, tướng phủ cũng không để ý đến nàng ta. Nhưng vạn vạn thật không ngờ, nàng vừa trở về không bao lâu thì lại hãm hại đứa cháu gái mà bà yêu thương nhất.

Đứa cháu gái này từng được nói là sẽ giàu sang phú quý, hiện tại lại phải gả cho vương gia khố rách áo ôm nhưng chỉ được làm sườn phi. Nghĩ vậy, trong lòng bà cực kỳ không đồng ý.

Mà nay Ngọc nhi lại ở trước mặt bà kể ra mình chịu ủy khuất, nhìn thấy cháu gái từ nhỏ đã được bà nâng niu bây giờ đang trước mặt bà khóc lóc. Bà nhất thời đau lòng vô cùng, liền đem Vân Mộng Vũ kêu đến giáo huấn một chút, làm cho Ngọc nhi hết giận.

Mà Vân Mộng Vũ đối với lời nói lão thái bà lại ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ đứng ở nơi đó. Ngẩng đầu lên, cười khẽ hỏi: “Tổ mẫu nói cái gì, Vũ nhi phạm sai lầm gì rồi, vì sao phải quỳ. Nếu đúng vậy, Vũ nhi vì sao lại phải quỳ, hơn nữa từ lúc ta tiến vào đến bây giờ, đứa con gái là thứ nữ kia nên

https://thuviensach.vn

không được ngồi, chỉ được đứng. Thật không biết học lễ nghĩa như thế nào, không quy củ. Cũng không biết thỉnh an ta."

Nghe nói như thế, lão phu nhân tức giận liền đứng lên. Vân Ngọc lại tức giận đến cắn chặt hàm răng, chết tiệt vậy mà lại lần nữa nhắc nhở chuyện nàng là thứ nữ.

Đứng ở một bên, Lí Như cùng Vân Dung cũng thay đổi sắc mặt một chút, trở nên cực kì khó coi. Vấn đề thân phận vẫn là cái gai trong lòng các nàng, hiện tại lại bị nói lần nữa, các nàng trong lòng như bị con kiến cắn trúng, cực kỳ khó chịu.

Mà lúc này bà vú, nha hoàn đứng ở một bên mang bộ dáng đang xem kịch vui, đại tiểu thư này làm cho người khác choáng váng. Cứ ngang nhiên chống đối lại mấy vị trưởng bối ở trong phủ, đây không phải là muốn chết sao. Nàng tuy là đại tiểu thư trong tướng phủ nhưng lại không biết điều.

Lão phu nhân chỉ tay vào Vân Mộng Vũ, tức giận đến toàn thân đều run rẩy.

"Ngươi, ngươi nói cái gì, lặp lại lần nữa."

"Lặp lại lần nữa sao, tổ mẫu, chứ không phải là người đã già rồi sao, không còn nghe rõ được những lời ta nói sao. Hay là phái tiểu thiếp hoặc thứ nữ đứng bên cạnh người đi mời đại phu về khám đi." Vân Mộng Vũ không chút nể tình trực tiếp trả lời.

Lí Như cũng tức giận đến toàn thân run run, tiểu thiếp, nàng lại bị nữ nhân này gọi là tiểu thiếp trước mặt bao nhiêu người. Về sau nàng sẽ quản gia như thế nào đây, về sau nàng còn có mặt mũi gì ở tướng phủ nữa.

Vân Dung giờ phút này sắc mặt cực kì khó coi, trong mắt nàng mang theo nghi hoặc. Đây là chuyện gì, thái độ nàng ta quá khác thường, không hề chịu đựng. Cứ ngang nhiên náo loạn cùng với tổ mẫu thì có lợi ích gì đối

https://thuviensach.vn

với nàng. Hơn nữa nàng nên xử lí lửa giận của tổ mẫu như thế nào. Chẳng lẽ sau lưng nàng còn có con bài chưa lật mà không muốn người khác biết. Trong lòng nghĩ, nhìn Vân Mộng Vũ ánh mắt tràn ngập cảnh giác.

“Người đâu, người đâu, đem nghiệp chướng này bắt cho ta, kéo xuống đánh ba mươi trượng.” Lão phu nhân tức giận nhìn ra phía ngoài hô to. Cái này, nàng cư nhiên lại đắc tội với lão phu nhân của tướng phủ.

Chỉ chốc lát liền có rất nhiều bà vú tiến vào, chuẩn bị bắt Vân Mộng Vũ. Mà Vân Mộng Vũ lúc này lại bình tĩnh thong dong đứng ở nơi đó, vẻ mặt và bộ dáng lại thong thả, làm cho người ta có chút không hiểu.

Lão phu nhân hung hăn nhìn Vân Mộng Vũ.

Vân Ngọc lại là vẻ mặt âm độc nhìn nàng.

Lí Như cũng là mang một bộ dáng xem kịch vui.

Vân Dung giờ phút này cũng là có chút nghi ngờ, cảm thấy Vân Mộng Vũ có sự chuẩn bị, sự tình tuyệt đối sẽ không dễ dàng giải quyết như vậy.....

Quả nhiên.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 27: Trừng Ác Phó

Khi bà vú chuẩn bị tiến lên một bước, nàng cũng không hoảng loạn lấy ra một vật. Vật thể kia ở trong phòng phát ra ánh sáng khác thường.

Đợi mọi người xem kỹ thì không khỏi hô hấp một hơi, đó là ngọc Mẫu Đơn. Ngọc Mẫu Đơn là sự tượng trưng cho hội Mẫu Đơn hàng năm, mà ngọc Mẫu Đơn này lại còn là đương kim thái hậu lúc vẫn là hoàng hậu tặng cho.

Mười bảy năm trước, mẫu thân Vân Mộng Vũ là Mộc Lâm quận chúa biểu diễn một khúc ca làm cho cả Sở quốc khiếp sợ. Khúc nhạc kia từng đồn đãi quanh quẩn ở Yến kinh cứ kéo dài không tiêu tan.

Hoàng hậu thưởng thức tài hoa của, đặc biệt ban thưởng ngọc Mẫu Đơn độc nhất vô nhị có một không hai. Bình thường ngọc Mẫu Đơn này làm từ loại ngọc lưu ly, mà phần tao nhã của nhẫn Mẫu Đơn là lấy lục ngọc mà luyện thành. Toàn bộ ngọc trên dùng để khắc trên hoa mẫu đơn, nhìn qua trông rất sống động. Khi ánh mặt trời chiếu xuống thì toả ra ánh sang xanh biếc, giống như có thể nhìn thấy hoa Mẫu Đơn nhẹ nhàng rung động.

Mà ngọc Mẫu Đơn này quan trọng nhất không phải để ngắm mà là nó được Sở vương giao cho đặc quyền. Hoàng hậu từng nói qua chỉ cần đưa ngọc ra có thể đưa ra một yêu cầu đối với nàng, có miếng ngọc này có thể được hưởng quyền lợi của công chúa, quyền lợi này có giá trị trong ba triều đại.

Năm đó Mộc Lâm xuất giá cũng là lấy quy cách của công chúa, hôn lễ từng chấn động một thời. Đáng tiếc hiện tại đã là quá khứ. Vân Mộng Vũ

https://thuviensach.vn

trong lòng giờ phút này cũng vì nàng chưa từng gặp mặt mẫu thân mà cảm thấy bi thương.

Nàng có thể có cơ hội trở thành nữ nhân tôn quý nhất Sở quốc tôn quý nhất, đây mới là ngụ ý của ngọc Mẫu Đơn.

Ngay cả như vậy, thái hậu vẫn như cũ thích nàng, đối với nàng như là con gái ruột. Cho nên, Vân Ngọc mặc dù nói là giàu sang phú quý gì đó thì cũng không thể có được nhân duyên tốt.

Mà vì tính cách của Vân Mộng Vũ không thích thân cận cùng thái hậu, nên quan hệ cũng dần phai nhạt.

Ngọc Mẫu Đơn! Vậy mà lại xuất hiện rồi!

Trong phòng mọi người nhất thời đều có chút thất thần, không phải cái kia mười sáu năm trước đã bị mất rồi sao?

Hiện tại sao lại xuất hiện ở đây?

Lúc này kinh ngạc nhất là Lí Như, mười sáu năm trước, Mộc Lâm sinh vào ban đêm, nàng tìm khắp mọi nơi, nhưng chính là tìm không thấy ngọc Mẫu Đơn, hiện tại làm sao có thể xuất hiện ở đây. Có nó, về sau Vân Mộng Vũ còn không biết có thể kiêu ngạo thành cái dạng gì. Hiện tại, nàng cũng đã không sợ ai cả.

Vân Mộng Vũ cầm miếng ngọc đó trong tay, cảm thụ được mặt trên truyền đến độ ấm, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Đây là vú Vương giúp nàng cất giấu, sau khi vú Vương bị sát hại, Hồng Mai mang về đưa cho nàng.

Lão phu nhân nhìn khối lục ngọc sáng trong tay nàng, nhất thời cũng có chút thất thần. Nàng cũng liên tưởng đến nữ tử kia từng phong hoa tuyệt đại. Đáng tiếc, hồng nhan bạc mệnh a.

https://thuviensach.vn

Lão phu nhân sau một thoáng thất thần, rất nhanh lại khôi phục về vẻ mặt giận dữ.

“Vân Mộng Vũ, ngươi muốn làm cái gì, ngươi lại ngỗ nghịch muốn chống đối ta sao?”

“Ngỗ nghịch? Tổ mẫu lời này ta không hiểu, ta làm sao có thể ngỗ nghịch chống đối ngươi đây? Ta vừa đến, tổ mẫu bắt ta quỳ xuống, ta không biết sao, liền hỏi một câu, mà tổ mẫu lại vì vậy muốn trách phạt ta. Thử hỏi, ta không bị phạt vô cớ sao?” Vân Mộng Vũ giương mắt, mãnh liệt trả lời.

“Cớ gì hả? Ngươi vô cớ hãm hại muội muội, ngươi tâm địa ác độc như vậy, chẳng lẽ chuyện này không phải sao? Lỗi như vậy còn không thể phạt ngươi sao?” Lão phu nhân lập tức quát lớn.

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ lại nở nụ cười. “Hãm hại, như thế nào là hãm hại? Chứng cớ? Xin hỏi các ngươi ai có chứng cớ, không cần nói, chắc là ba mẹ con Vân Ngọc nói chính là chứng cớ. Thật làm trò cười trong thiên hạ. Một tiểu thiếp hai thứ nữ nói ra cũng có thể định tội cho đích nữ như ta, thật sự là đáng chê cười. Đương kim thánh thượng chú trọng nhất là việc oan uổng, hy vọng tổ mẫu không hồ đồ định tội cho ta.” Vân Mộng Vũ nói xong ngẩng đầu lên, ánh mắt trầm tĩnh nhìn lão phu nhân.

Những lời này làm lão phu nhân á khẩu không trả lời được. Nàng quả thật không có chứng cớ, nàng chỉ nghe Lí Như nói mà biết được. Cái này thật đúng là phiền toái, nếu truyền việc này ra ngoài, sợ là mang tai hoạ về cho tướng phủ. Vậy thì có gì là tốt chứ?

Trong lòng nhất thời có chủ ý, lão phu nhân giờ phút này trong lòng căm tức, liền quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Lí Như liếc mắt một cái. Không chờ mấy mẹ con kia cùng lão phu nhân nghĩ ra kế sách, Vân Mộng Vũ đã giành mở miệng trước.

https://thuviensach.vn

“Vũ nhi biết tổ mẫu thiện tâm, không trừng phạt hạ nhân, ác danh kia hãy để Vũ nhi đảm đương. Vừa rồi bà vú muốn bắt ta, vậy nên phạt đánh ba mươi trượng. Lí di nương giảo hoạt xảo biện, phá hư không khí an bình trong tướng phủ, có ý đồ gây rối, đánh mười trượng. tỷ muội Vân Dung, Vân Ngọc tuổi còn nhỏ khó tránh khỏi chịu ảnh hưởng, lần này cho qua. Tổ mẫu, ngươi cảm thấy Vũ nhi xử lý hợp lý không?”

Nghe được lời nói của Vân Mộng Vũ, Lí Như thiếu chút nữa ngất xỉu. Nó dám đánh nàng, nằm mơ đi. Vân Dung giờ phút này cũng mang vẻ mặt buồn bã nhìn Lí Như. Vân Ngọc và bà vú căn bản không để ý lời nói của nàng, các nàng nghĩ, đợi lát nữa không có người chấp hành, mặt mũi của nàng sẽ coi như vứt đi.

Lão phu nhân lại mang vẻ mặt hốt hoảng nhìn Vân Mộng Vũ. Xử phạt các nàng cũng không vấn đề gì cả, chỉ cần không phải là hai đứa cháu gái bà thương yêu là được. Nhưng hôm nay nếu mà đánh, như vậy bà lại không biết giấu mặt đi đâu. Nhưng nếu không đánh, nàng có thể cầm ngọc Mẫu Đơn đi gặp thái hậu, đến lúc đó hậu quả khó lường.

Vân Mộng Vũ lúc này không lo lắng vấn đề của lão phu nhân. Lão phu nhân này là người tham lam vinh hoa phú quý, làm sao có thể cho tướng phủ bị uy hiếp được.

“Đại tiểu thư nói các ngươi không nghe sao, còn không đem bà vú cùng Lí di nương kéo xuống.” Lão phu nhân đột nhiên rít gào ra tiếng.

Lão phu nhân nói xong giống như bình khởi kinh lôi, mọi người trong phòng đầy kinh ngạc.

Khó tin nhất chính là Vân Ngọc, nàng không nghĩ tới, lão phu nhân thật sự bởi vì Vân Mộng Vũ mà đánh mẫu thân của nàng. Điều này sao có thể, nàng muốn lên tiếng bênh vực mẫu thân, muốn hỏi vì sao, nhưng vừa thấy mặt lão phu nhân trầm lặng thì không biết nói như thế nào.

https://thuviensach.vn

Không đợi nàng hiểu được, mẫu thân nàng cũng đã bị hạ nhân lôi xuống.

Bà vú giờ phút này cũng đang hối hận, biết vậy thì sẽ không nên khinh thường đại tiểu thư, hiện tại xem như ăn trúng quả đắng rồi.

Vân Dung giờ phút này cũng không dám mở miệng, lão phu nhân thì lại đang nổi cơn thịnh nộ. Mà Vân Mộng Vũ nhìn thấy kết quả thì rất vừa lòng nhưng lại không vội rời đi, mà chỉ cười khẽ một tiếng, sau đó tìm vị trí mà ngồi xuống, lắng lặng nghe tiếng roi đang đánh ở bên ngoài, nhẹ nhàng thưởng thức trà, có vẻ rất nhàn nhã.

Trong phòng là một bầu không khí quỷ dị, mọi người ai cũng không nói chuyện.

Chỉ chốc lát, hình phạt cũng đã xử xong.

Nghe được quản sự tiến vào bẩm báo. Vân Mộng Vũ cũng thản nhiên đứng dậy cáo từ về Tâm Mộng cư.

Thấy nàng đi rồi, lão phu nhân đứng ở nơi đó lại tức giận đến cả người run rẩy.

Nghiệp chướng!

Vân Mộng Vũ trở lại Tâm Mộng cư thì tâm tình rất tốt liền xem vài bức thư. Lục Bình hưng phấn bẩm báo với nàng về chuyện phát sinh ở Thuỵ Lân viện. Vân Mộng Vũ nghe xong cũng không nói gì.

Lúc dùng cơm chiều, Vân Mộng Vũ đang dùng cơm tâm tình rất tốt, đột nhiên phịch một tiếng, cửa bị một cước đá văng.

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, đuôi lông mày khẽ nhếch, nhìn về phía người đang tới.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 28: Vân Mộ Phẫn Nộ

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn về phía người tới.

Vân Mộ!

Thấy rõ người tới, đuôi lông mày Vân Mộng Vũ chỉ khẽ nhếch, trên mặt nhưng không có biểu tình, vẫn là một bộ dáng nhàn nhã.

Thật đúng là người con có hiếu, người cha nhân từ, lại là phu quân tốt. Bên kia mới chịu chút ủy khuất, lập tức chạy qua bên này trút giận.

Vân Mộng Vũ khóe miệng nhẹ nhàng gợi lên nụ cười như không, trong mắt cũng là một mảnh hàn băng, trong lòng khó có thể khống chế cảm xúc phẫn nộ đang không ngừng lan tràn trong lòng.

“Nghịch nữ này, dám chọc giận tổ mẫu của ngươi, làm tổ mẫu ngươi tức giận đến bị bệnh ở trên giường, ngươi muốn làm cái gì? Lúc trước ngươi không nên trở về, đỡ phải gây hoạ trong tướng phủ.” Vân Mộ vừa vào cửa cái gì cũng không hỏi, liền chửi ầm lên.

Lại bước đến trước mặt Vân Mộng Vũ, muốn nâng tay lên tát cho nàng một bạt tai.

Nhận thấy được ý đồ của hắn, Vân Mộng Vũ lập tức đứng dậy, tay trái rất nhanh đưa tới, nhanh chóng bắt lấy bàn tay to của Vân Mộ, hai người nhìn nhau kịch liệt. Một ánh mắt phẫn nộ, một lại thâm trầm như nước, ánh mắt lãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Hai người cứ như vậy giằng co lẫn nhau. Nếu là mấy hôm trước, nàng còn có thể cho hắn điều hắn muốn, nhưng hiện tại, nàng thật sự không nghĩ sẽ nhịn hắn nữa.

Bằng không, nếu nàng nhịn hắn, bọn họ sẽ nghĩ nàng yếu đuối, sẽ trêu chọc nàng. Khiến cho nàng mỗi ngày cảm thấy phiền. Vậy nên nàng không nhường nữa để chuyện này sớm được giải quyết.

Hơn nữa loại việc nhỏ này, có thể giải quyết dễ dàng, nàng thật sự không nghĩ sẽ cùng bọn họ chơi trò chơi vô bổ. Cân nhắc kỹ, mâu quang nàng khinh chuyển, ánh mắt nhìn Vân Mộ.

“Phụ thân lại có ý gì, không cần tùy tiện đem một ít tội đổ lên đầu của ta. Phụ thân đường đường là một tướng quân Sở quốc sẽ không hồ đồ đến mức không phân biệt trắng đen, ta đây thật nghi ngờ năng lực của phụ thân. Còn nữa, phụ thân, về sau không nên hơi một tí liền mở miệng hô to gọi nhỏ tên ta hoặc động thủ với ta. Ta không thích như vậy, như vậy thực ảnh hưởng tới cảm xúc của ta. Nếu cảm xúc của ta không khống chế được cũng rất dễ dàng làm ra chuyện không thể tưởng tượng được. Phụ thân, ngươi nói đi, ngươi không nghĩ ta sẽ đi nói với thái hậu sao, hộ quốc tướng phủ sẽ có được mấy ngày thanh tịnh đây?”

Nghe được mấy câu này, trong lòng Vân Mộ cũng đã bình tĩnh rất nhiều, không giống như lúc nãy.

Kỳ thật trong lòng hắn vẫn rất rõ ràng Lí Như đối xử với nàng không tốt, nhưng nếu không quá mức, không ảnh hưởng đến danh dự của tướng phủ, hắn cũng mở một con nhắm một con mà cho qua. Mà ở trong lòng hắn, ba mẹ con Lí Như đều rất quan trọng. Cho nên nhiều lúc, cho dù biết sai là ở Lí Như, hắn cũng nguyện ý phối hợp với nàng diễn trò. Mà trước kia, Vân Mộng Vũ cũng sẽ không phản kháng, mặc cho bọn hắn sắp xếp. Nhưng bây giờ lại ngược lại.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nàng lại phản kháng, lại biết lợi dụng điểm mạnh của nàng, lại biết uy hiếp. Nghĩ đến đây, Vân Mộ hơi nheo mắt lại.

Bây giờ nàng rất nguy hiểm, nhưng hắn không biết đối đãi với nàng như thế nào. Vì hiện tại không nên cố gắng đối đầu với nàng, về sau sẽ tìm cơ hội giải quyết.

Lúc này Vân Mộ trong mắt biến ảo không ngừng, lại hiện lên tia lãnh khốc. Nhìn Vân Mộ như vậy, Vân Mộng Vũ không thèm nói gì cả.

Muốn trừ bỏ nàng, hắn đừng mơ đến mộng đẹp đó.

Bây giờ, đối với nàng mà nói, giải quyết tướng phủ chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Trò chơi chỉ là mới bắt đầu, rất nhanh, nàng sẽ làm cho các nàng thống khổ.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, cha và con gái, hai người nhìn nhau không chớp mắt.

Cuối cùng, Vân Mộ cũng chỉ có thể hừ một tiếng bỏ tay ra, sắc mặt âm trầm phất tay áo rời khỏi. Mà Vân Mộng Vũ lại mang tâm tình giống như trước vẫn vui vẻ dùng cơm, cứ như là chưa phát sinh ra chuyện gì.

Sau ngày đó, tướng phủ quả nhiên im lặng, không còn ai dám trêu chọc nàng. Trong phủ nha hoàn cùng bà vú cũng nơm nớp lo sợ, không dám chậm trễ đến Tâm Mộng cư như trước.

Vân Mộng Vũ lại nhàn nhã trong phủ, từng ngày từng ngày vui vẻ trôi qua.

Một ngày, Hồng Mai tiến vào thông báo, có người của hộ quốc tướng quân phủ tới. Vân Mộng Vũ khóe miệng cười tươi cho Hồng Mai mời

https://thuviensach.vn

người đó vào.

Chỉ chốc lát Hồng Mai liền mang một bà vú ước chừng năm mươi tuổi đi vào, Vân Mộng Vũ nhận ra đó là vú Trịnh bên người bà ngoại, được bà ngoại tín nhiệm. Trịnh mama vừa đến liền hành lễ với Vân Mộng Vũ, sau khi đứng dậy liền bảo nha hoàn đưa cho bà một cái hộp.

“Đại tiểu thư, đây là lão phu nhân sai người vì đại tiểu thư làm quần áo để tiểu thư tham dự hội Mẫu Đơn.”

Hồng Mai tiến lên tiếp nhận cái hộp, sau đó lại lui ra.

“Bà ngoại ta thân thể thế nào, còn ho khan không? Còn nữa, khẩu vị của bà ngoại ta hiện nay như thế nào?” Vân Mộng Vũ nhìn vú Trịnh, trong lòng cảm thấy rất là thân thiết, cho nha hoàn mang ghế đến, mời bà ngồi nói chuyện.

“Lão phu nhân thân thể gần đây tốt hơn nhiều, bởi vì đại tiểu thư mời danh y đến điều trị, khẩu vị cũng tốt. Chỉ là gần đây trong kinh thành có nhiều chuyện xảy ra nên lão phu nhân có hơi phiền muộn, bà sợ sẽ liên lụy đến thanh danh của đại tiểu thư. Trong lòng luôn không yên lòng, nên kêu lão nô đến đây đưa quần áo, tiện thể xem tiểu thư như thế nào?”Nghe bà vú nói, Vân Mộng Vũ cảm thấy trong lòng ấm áp.

Nàng lập tức trả lời: “Vũ nhi thật sự rất tốt, không ai dám làm hại đếnVũ nhi. Làm phiền vú trở về nói cho bà ngoại, cho bà yên tâm, Vũ nhi thật sự rất tốt, bà ngoại không cần quan tâm.”

“Lão nô nhất định truyền lại cho lão phu nhân nghe.”

“Vậy làm phiền vú. Nhiều năm qua ngươi luôn hầu hạ bên người bà ngoại ta. Công ơn này, Vũ nhi ghi tạc trong lòng. Về sau vú có việc gì cứ việc tới tìm ta.” Vân Mộng Vũ trịnh trọng nói với vú Trịnh.

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, vú Trịnh hốc mắt cũng đã ẩm ướt. Đại tiểu thư cùng Lâm tiểu thư giống nhau đều trọng tình trọng nghĩa, làm cho người ta khó có thể không thích. Nàng rất vui mừng nhìn thấy Vân Mộng Vũ hiện tại, rất giống Lâm tiểu thư lúc còn sống, trong lòng cảm thấy an ủi.

Tiếp đó nàng cùng bà vú hàn huyên một ít chuyện của hộ quốc tướng quân phủ rồi cho mama trở về bẩm báo lại.

Qua hai ngày, Vân Mộng Vũ cũng bắt đầu chuẩn bị cho Mẫu Đơn hội. Nàng cho Hồng Mai tìm xem có nhạc khí nào không. Kết quả cái gì cũng đều không có. Kết quả này làm cho Vân Mộng Vũ muốn mắng chửi người, đường đường là một thiên kim tướng phủ, vậy mà ngay cả đàn cổ cũng không có. Thật là quá buồn cười mà. Bất đắc dĩ, nàng phải tự mình ra bên ngoài đi tìm.

Nàng lần này không có mang Lục Bình theo, mà nàng thay đổi nam trang để ra ngoài.

Ở trên đường nàng tìm tới tìm lui, chỉ chốc lát liền đứng ở một nơi.

Nhạc Danh Các.

Vừa thấy phong cách bố trí cổ xưa rất bắt mắt, Vân Mộng Vũ lập tức cảm thấy nơi này quả nhiên rất bất phàm. Hơn nữa không biết vì sao, trong lòng nàng cảm giác bên trong có gì đó cứ kêu gọi nàng, làm cho nàng tò mò vào xem.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 29: Xuất Trần Là Tên Của Ta

Loại cảm giác này rất mãnh liệt, tựa như có cái gì ở bên trong không ngừng kêu gọi nàng.

Sẽ là cái gì đây?

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên nhìn bảng hiệu Nhạc Danh các, chỉ cảm thấy chữ viết trên đó dường như rất quen thuộc. Có một cỗ thương cảm không thể bỏ qua, làm cho người ta muốn thành kính cúng bái.

Nàng hơi nhắm mắt lại, quên đi cảm xúc kỳ quái đó, bước vào Danh Nhạc các.

Vừa tiến vào Danh Nhạc các, đập vào mắt là đủ loại nhạc cụ. Vừa mới vào cũng có một tiểu nhị tiếp đón.

“Vị thiếu gia này, xin hỏi ngươi cần cái gì? Cửa tiệm chúng tôi có đầy đủ các loại nhạc khí ở Yến kinh này, cần cái gì có cái đó.”

“Ta cần một cây đàn cổ.”

“Đàn cổ ở lầu hai, mời đi theo tôi.”

“Lầu hai?”

“Danh Nhạc các chúng tôi chia làm 3 lầu. Lầu một là tiêu và sáo, lầu hai là tỳ bà cùng đàn cổ, lầu ba là trân bảo lâu. Bên trong đều là nhạc khí cực kỳ nổi danh, thậm chí cũng có một số nhạc khí đã bị thất truyền. Bất quá, lầu ba chỉ chuẩn bị cho người có duyên mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Nghe đến đây, Vân Mộng Vũ cũng không quan tâm cho lắm, nàng hiện tại chỉ cần một cây đàn cổ thôi là đủ. Đi theo tiểu nhị đến lầu hai, quả nhiên đều là tỳ bà cùng đàn cổ.

Vân Mộng Vũ đi ra phía trước, tinh tế nhìn, ngẫu nhiên gảy vài nốt thử âm thanh một chút.

Mà lúc này ở tầng cao nhất của Danh Nhạc các là lầu 4, một già một trẻ hai người đang ngồi phẩm trà.

Đột nhiên nam tử trẻ tuổi như có cảm giác gì đó, trong mắt hiện lên một chút kinh ngạc, buông chén trà trong tay xuống, chậm rãi đứng dậy.

Bên cạnh Trầm Thiên rất kinh ngạc, thiếu chủ luôn luôn là người lạnh nhạt, trên mặt vạn năm đều không thay đổi biểu tình. Nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ mặt hắn vẫn là như vậy, vẫn thản nhiên không chút biểu tình gì cả, nhưng hôm nay..... Xem ra đã có chuyện lớn xảy ra.

“Trầm trưởng lão, ngươi đi lầu 3 lấy Linh Âm ra.” Nam tử trẻ tuổi đạm mạc phát ra lời nói.

Trầm Thiên ý thức đáp một tiếng: “Vâng, thiếu chủ.”

Chờ hắn ý thức được lời nói của thiếu niên, lập tức dừng bước, quay đầu kinh ngạc hỏi: “Thiếu chủ, ngươi vừa rồi nói cái gì, lấy Linh Âm, đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Người có duyên với nó cuối cùng cũng đã đến.”

“Người có duyên.....” Trầm Thiên trong miệng thì thào nói, như không thể tin được.

Tiếng đàn của Linh Âm, rất hay mà thánh thót. Mà Linh Âm sớm đã ngủ say ngàn năm, từ ngàn năm trước, nhạc thánh sau khi từ trần, Linh Âm liền

https://thuviensach.vn

bắt đầu ngủ say, không ai có thể làm cho nó tỉnh lại.

Chiếc đàn này đã tạo nên vô số thần thoại, là chiếc đàn uy danh thiên cổ.Từng nghe nói là: “Linh Âm vừa ra, trên đời lại vô cầm.”

Nhưng bây giờ, thiếu chủ lại nói người có duyên với Linh đã đến, đây là phúc hay là họa.

Nhìn ra băn khoăn của lão, nam tử trẻ tuổi lại thản nhiên nói.

“Sứ mệnh của Tuyết Uyên là bảo quản Linh Âm, mãi cho đến khi có người có duyên xuất hiện, đây là số trời đã định, chúng ta không cần biết nhiều. Trầm trưởng lão, ngươi mang Linh Âm tới, đưa cho cô gái ở lầu hai đi.”

Trầm Thiên biết hỏi nhiều cũng vô dụng, liền xuống lầu 3 lấy đàn.

Trầm Thiên lấy đàn cổ đi tới lầu hai, nhìn thấy trên lầu hai đang có một cô gái cầm một cây đàn cổ chuẩn bị xuống lầu, liền vội vàng đi ra. Hắn đã đạt được cảnh giới, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra Vân Mộng Vũ là nữ cải nam trang.

“Vị công tử này đợi chút.....”

Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng quay đầu, thấy một nam tử trung niên bước nhanh về phía nàng.

Nam tử trung niên này có loại cảm giác cao quý nho nhã, hắn là một người có thân phận.

“Làm sao vậy?” Vân Mộng Vũ giương mắt nghi hoặc hỏi.

“Là như vậy, ta thấy vị công tử này rất có duyên với cây đàn này của tiệm chúng tôi, do đó tôi đem tặng cho ngài.”

https://thuviensach.vn

Bên cạnh tiểu nhị rất kinh ngạc, vị này ngay cả ông chủ cũng phải cúi đầu khom lưng chào, người ta nói hắn là tổng bộ Tuyết Uyên, hiện tại lại vội vàng tới tặng đàn cho người ta. Hơn nữa đàn kia nhìn qua thì không phải là một cây đàn tốt, đã phủ một lớp bụi dày, không thấy được độ sáng bóng.

“Tặng ta sao, không được đâu. Cái gọi là không có công thì không nhận lộc, tại hạ thật sự là khó có thể nghe theo.” Vân Mộng Vũ cảm thấy việc này thật sự quá mức kỳ quái, sợ rằng phiền toái sẽ lại tìm đến mình, tuy rằng cảm giác được đàn cổ này có lực hấp dẫn đối với mình, nhưng vẫn quả quyết cự tuyệt. (Sally: Có khi nào kiếp trước tỷ là người ở nơi đây, sau lại sinh ra ở hiện đại không ta?)

“Đây là.....” Trầm Thiên nhất thời không biết nên nói như thế nào? Hắn đường đường là tam trưởng lão Tuyết Uyên, bất luận là làm sao, mỗi người cũng đều phải kính sợ. Các quân vương cũng muốn tiếp đón hắn tử tế, không dám bất kính điều gì. Mà nay hắn lại tặng cho một tiểu cô nương cây đàn cổ danh chấn thiên hạ, ai cũng muốn cướp, thế nhưng lại bị cự tuyệt.

“Vị công tử này xin hãy lấy đi, Danh Nhạc các không có ý tứ khác. Chỉ là giúp thiên cổ danh cầm Linh Âm này tìm được chủ nhân của nó, hiện tại thì vật về tay chủ mà thôi.”

Lúc Trầm Thiên khó xử, một thanh âm thản nhiên truyền đến.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn lại, chỉ thấy trên bậc thang là một vị nam tử áo xanh đang đứng. Nhất thời Vân Mộng Vũ có một loại cảm giác không đúng. Cổ đại phong thuỷ thật tốt a, nơi nơi đều là tuyệt thế mĩ nam. Mà trước mắt này lại cực phẩm nam nhân, có thể cùng Sở Hiên so sánh.

Áo xanh tung bay, thanh nhã phiêu dật giống như tiên, bàng quan không màng thế sự. (Sally: tỷ lại so sánh với anh Hiên rồi a)

https://thuviensach.vn

Sau khi đánh giá một phen, Vân Mộng Vũ thu hồi ánh mắt xem xét. Thản nhiên hỏi: “Như thế nào ta lại là người có duyên, công tử làm sao lại biết ta là người có duyên với chiếc đàn này đây?”

“Ngươi hãy đặt tay lên đàn cảm thụ một chút rồi quyết định cũng không muộn.” Vẫn là biểu tình thản nhiên, vẫn là ngữ điệu thản nhiên như cũ.

Vân Mộng Vũ chần chờ một chút, vẫn đưa tay đặt lên trên, trực giác nói cho nàng, hắn sẽ không hại nàng. Tay nàng đặt lên đàn trong nháy mắt, nàng lại có một loại cảm giác đầy đủ, thân thiết, cứ như đã chờ đợi ngàn năm, nay đã được gặp lại.

Trong lúc nhất thời, nàng nhịn không được, nhẹ nhàng gảy đàn, nháy mắt có rất nhiều ánh sáng chiếu lên, di chuyển quay xung quanh thân đàn.

Chỉ chốc lát ánh sáng tắt đi, đập vào mắt không phải là chiếc đàn cổ xưa kia, mà là một chiếc đàn cổ làm từ lông phượng hoàng, cây đàn cổ này là tàm vương phun băng, tàm ti sở chế mà thành, bên cạnh thân đàn có khắc hai chữ Linh Âm. Thân đàn lại điêu khắc đầy hoa mạn châu sa, làm cho người ta xem đến hoa cả hai mắt. Đây là một cây đàn cổ cực kỳ tốt, hơn nữa khẳng định có liên quan đến bí mật của nàng.

Vân Mộng Vũ căn bản không nghĩ nhiều, nhưng cảm giác bị cây đàn mê hoặc cực kỳ lớn, cái loại cảm giác này như máu mạch tương liên, hoa mạn châu sa kia cực kì dụ hoặc, làm cho nàng đúng là không thể không nhận.

“Vậy cảm ơn vị công tử này đã tặng đàn cho ta, nếu sau này ngài có cần dùng lại, tại hạ sẽ trả lại cho ngài.” Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, vẻ mặt chân thành cảm tạ nói.

“Đúng rồi, cái đàn này.....” Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên đang chuẩn bị hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Cái đàn này nổi tiếng khắp thiên hạ, nó là thượng cổ thánh vật. Về sau nếu có cơ hội, ta sẽ nói về lai lịch của nó cho công tử nghe. Hiện tại, công tử có biết cũng vô dụng.” Chưa để Vân Mộng Vũ hỏi hết, hắn đã giành trả lời trước.

“Vậy thì tại hạ còn có việc, xin cáo từ.” Nói xong, Vân Mộng Vũ mang theo Linh Âm cùng cây đàn vừa mua rời khỏi Danh Nhạc các, vừa đi đến cửa, phía sau lại truyền đến thanh âm của nam tử.

“Xuất Trần.”

“Tên của ta.”

Vân Mộng Vũ chỉ thoáng dừng lại rồi nhanh chóng rời khỏi.

Mà người còn lại là xoay người lên lầu. Trầm Thiên còn lại mang vẻ mặt rung động đứng ở nơi đó, còn chưa phục hồi lại tinh thần.

Cô nương này như vậy mà có khả năng đánh thức được Linh Âm, thiên hạ này xem ra sẽ không thái bình như trước nữa.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 30: Cô Ảnh Dưới Ánh Trăng

(Cô ảnh: bóng dáng cô đơn)

Lúc này Xuất Trần đứng ở bên cửa sổ trên lầu 4 nhìn bóng dáng Vân Mộng Vũ đi xa, kinh ngạc đến xuất thần. Người ta nói ai có thể đánh thức Linh Âm, sẽ nắm trong tay cả thiên hạ. Thế nhưng có ai biết Linh Âm đâu phải ai cũng có thể khống chế, trên đời chỉ có hai loại người có thể sử dụng nó.

Một loại là thiên tiên thuần dương thân thể, tức nhạc thánh Vô Nhai Tử của một ngàn năm về trước. Còn có một loại là thân thể tuyệt thế thuần âm, mà tuyệt thế thuần âm thân thể này nhất định là từ Tịch Diệt Thanh Liên.

Xem ra mười năm trước Tịch Diệt Thanh Liên là bị nàng sở hữu. Chỉ có Tịch Diệt, mới có thể hồi sinh cây đàn.

Nàng thật sự có thể thay đổi vận mệnh của Tuyết Uyên sao?

Nàng thật sự có thể thay đổi vận mệnh thiên hạ sao?

Mẫu Đơn hội mà mọi người chờ mong cũng đã sắp bắt đầu.

Mẫu Đơn hội sẽ cử hành trong hoàng cung, chia làm hai mục, ban ngày là tỷ thí văn thơ và buổi tối là tỷ thí tài nghệ, cuối cùng quyết định quán quân, đó chính là Mẫu Đơn vương lần này, có thể lấy được ngọc Mẫu Đơn

Ai chưa thành thân đều có thể tham gia, mà Vân Ngọc bởi vì chuyện của An vương cảm thấy mất mặt nên không tham gia được. Nữ tử dự thi cần

https://thuviensach.vn

tiến cung trước một ngày, ngày thứ hai chính thức bắt đầu trận đấu.

Hôm đó lúc chạng vạng Vân Mộng Vũ cùng Vân Dung ngồi trên xe ngựa tướng phủ hướng hoàng cung mà đi.

Tướng phủ lên mặt chủ yếu là có hai đứa con gái cầm kỳ thi hoạ đều giỏi, lúc đầu Vân Mộ không cho các nàng đi. Dù sao có Vân Dung, các nàng đi cũng không có tác dụng gì. Vân Ngọc bị hủy, Vân Mộ đem hy vọng đều đặt trên người Vân Dung. Mà Vân Mộng Vũ bởi vì hộ quốc tướng quân phủ che chở, Vân Mộ tuy rằng trong lòng cực kỳ không muốn cho nàng đi sợ rằng sẽ mất mặt, nhưng lại không ngăn cản nàng, cũng theo nàng đi.

Ngồi trên xe ngựa Vân Mộng Vũ cảm thấy chán đến chết, khẽ tựa vào thành xe, ngẩn người, không biết suy nghĩ cái gì.

“Tỷ tỷ nhất định rất khẩn trương, tỷ tỷ từ nhỏ văn thơ thì không tốt, tài nghệ cũng không có, mà nay dự thi đều là danh môn vọng tộc chi nữ. Tỷ tỷ tham gia làm gì khi đã biết trước kết quả.” Trên xe đang im lặng đột nhiên truyền đến thanh âm của Vân Dung, bí mật mang theo châm chọc nồng đậm.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn lại, chỉ thấy hôm nay Vân Dung không hề giống thường ngày nhàn tĩnh, ẩn nhẫn mà là không chút che dấu oán hận đối với nàng.

Hận, xác thực là hận, muội muội của nàng bị Vân Mộng Vũ huỷ hạnh phúc, lại làm cho mẫu thân nàng bị thương. Nhưng lại không ngờ, Vân Mộng Vũ lại làm như thế. Trước đây mẹ con các nàng ăn sung mặc sướng, Vân Mộng Vũ lại ăn đói mặc rách. Các nàng hưởng vinh hoa phú quý, Vân Mộng Vũ bị hạ nhân trong phủ khi dễ.

Mỗi khi nghĩ đến, trong lòng của nàng sẽ dâng lên một cỗ bi phẫn không nói nên lời, hết thảy đều là mẹ con Lí Như một tay tạo thành. Hiện tại coi như là mẹ con các nàng gieo gió gặt bão. Nàng cũng không làm sai, nàng

https://thuviensach.vn

chỉ là làm đúng việc của nàng thôi. Hơn nữa sự tình tuyệt đối không phải đơn giản như vậy.

Không đủ, chút chuyện báo thù này vẫn không đủ.

Mẫu thân Vân Mộng Vũ là Mộc Lâm quận chúa còn chưa được báo thù. Cho nên hận đi, muốn hận cứ hận đi, nàng không cần. Nhưng nếu Vân Dung không thấy rõ tình thế, nếu có xảy ra chuyện gì, nàng cũng tuyệt đối không dễ dàng tha thứ.

Nàng luôn luôn là có người có ân báo ân, có thù tất báo. Đối với địch nhân của nàng thì nàng sẽ lấy thủ đoạn quyết đoán để phản đòn lại, nếu không sẽ rước lấy hậu hoạn.

“Khẩn trương? Ta vì sao phải khẩn trương? Chẳng lẽ Dung muội muội thật sự tự tin như vậy, tự tin nhất định có thể đứng thứ nhất. Vẫn là không nên tự cao như thế, không cần đem sự tình nghĩ tốt đẹp đến thế, nếu không đến lúc đó Dung muội muội nên dùng cái gì để đánh đổi đây? Còn có, Dung muội muội rất kỳ quái a, di nương thân thể bị thương, nghe nói đến nay còn đang tĩnh dưỡng trên giường. Dung muội muội làm con của di nương, không phải nên ở nhà tận tâm chiếu cố sao? Như thế nào còn có tâm tình tiến cung tranh đoạt ngọc Mẫu Đơn?” Vân Mộng Vũ không cho Vân Dung chút mặt mũi nào, lập tức một câu làm cho Vân Dung hoàn hồn lại.

Vân Dung vốn tưởng rằng nàng không quan tâm chính mình hay là không có lời nào để nói, nhưng vạn vạn không nghĩ tới nàng lại nói tới bệnh tình của mẫu thân. Vân Dung bị Vân Mộng Vũ nói trúng, trên mặt tức giận đến đỏ lên.

Nói đến đây, Vân Dung thật sự là hận không thể lột da Vân Mộng Vũ. Nếu không phải bởi vì nàng, mẫu thân làm sao có thể bị đánh, làm sao có thể đến bây giờ không xuống giường được. Nếu không phải bởi vì nàng,

https://thuviensach.vn

muội muội cũng không gả cho vương gia nghèo kiết xác mà còn vô dụng kia. Nghĩ đến đây, trong lòng Vân Dung tràn ngập hận ý.

Từ đó trở về sau, mỗi lần cùng nàng đấu võ mồm, nàng luôn bị nàng ép tới gắt gao, đều bị nói đến á khẩu không trả lời được.

Không quan hệ, Vân Mộng Vũ nàng cũng chỉ có khả năng đấu võ mồm thôi, đợi đến hoàng cung, trên Mẫu Đơn hội xem nàng ta xấu mặt như thế nào?Vân Dung trong đầu nghĩ, trong lòng dễ chịu lên một chút, liền quay đầu đi không hề để ý tới nàng.

Rất nhanh xe ngựa đến hoàng cung, hai người được bà vú trong cung dẫn đến một viện nhỏ.

Hoàng cung cho các tiểu thư dự thi đều an bài một người một gian. Từng phòng đều có một cung nũ phụ trách, tùy thời chuẩn bị hầu hạ.

Buổi tối, Vân Mộng Vũ nằm trên giường khó có thể đi vào giấc ngủ, cảm thấy trong lòng thực bất an. Cảm thấy Mẫu Đơn hội lần này có thể hay không đơn giản như vậy, giống như có chuyện gì sẽ phát sinh.

Đột nhiên nàng cảm thấy ở ngoài phòng có một bóng đen lướt qua, vội vàng đứng dậy, lặng lẽ theo đuôi hắn. Bởi vì sợ bị phát hiện, nàng đi theo rất xa, không dám tới gần.

Ai ngờ, cho dù Vân Mộng Vũ đã cẩn thận, vẫn bị người phía trước phát hiện, chỉ chốc lát cũng bị người phía trước cắt đuôi.

Nàng chỉ có thể bất đắc dĩ ảo não trở về, đang đi tới, đột nhiên nghe được xa xa loáng thoáng truyền đến tiếng tiêu. Tiếng tiêu này có chút giống như Tiêu Vô âm, nàng kìm lòng không được liền lần theo hướng nơi phát ra tiếng tiêu mà đi, chỉ chốc lát liền đi tới phiến rừng trúc của lần trước.

https://thuviensach.vn

Lá trúc ở trong gió lay động, gió nhè nhẹ mơn man mặt nàng, nàng có một loại cảm giác đang đặt mình trong nước.

Đứng ở giữa rừng trúc, chỉ cảm thấy tiếng tiêu gần ở bên tai. Âm thanh tiếng tiêu như khóc như tố, dư âm lượn lờ, như nữ tử khóc, lại như ly biệt. Âm thanh tiếng tiêu như là một khúc bi thương, làm cho người ta thương cảm, làm cho người ta mê muội, lâm vào trong đó mà không thể tự thoát ra được.

Một cỗ thương cảm khó nói nên lời, nàng khó có thể khống chế mình không dao động cảm xúc.

Là ai, tại Nguyệt Dạ thổi lên khúc nhạc cô đơn này. Làm cho nàng không khỏi nhớ tới người thân ở hiện đại, chỉ cảm thấy yết hầu tắc nghẹn, hốc mắt ướt át, bất tri bất giác rơi lệ đầy mặt.

Nàng cứ như vậy yên lặng đứng ở nơi đó, lẳng lặng lắng nghe tiếng tiêu, mà suy nghĩ lại cất cánh đến một thời không xa xôi khác.

“Xuất hiện đi.” Đột nhiên tiếng tiêu tắt, một tiếng thở dài truyền ra.

Nàng đột nhiên bừng tỉnh, chỉ cảm thấy chính mình hậu đậu không đề phòng, sự cảnh giác của nàng khi nào thì kém như vậy.

May mắn người thổi tiêu kia cũng không có ác ý, nếu không, nàng hôm nay phỏng chừng sẽ chôn thây tại nơi này.

Đi đến hướng tiếng tiêu phát ra, ở giữa rừng trúc, nàng nhìn thấy nam tử áo trắng đưa lưng về phía nàng đang ở dưới ánh trăng lẳng lặng đứng, cầm trên tay một cây bích tiêu.

Ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng, đem bóng dáng hắn kéo thật sự dài rất dài, hắn như thần tiên đi lạc chốn nhân gian, tịch liêu mà cô độc.

https://thuviensach.vn

“Ngươi là ai, vì sao lại ở chỗ này?” Tuy rằng cảm giác hắn không có ác ý, nhưng Vân Mộng Vũ cảm thấy vẫn là cẩn thận một chút vẫn hơn.

Sau một lúc lâu không được đáp lại, Vân Mộng Vũ không khỏi có chút buồn bực, vừa định nói tiếp, lại nghe thanh âm phía trước cười nhẹ. Cùng với tiếng cười, người phía trước cũng chậm chậm xoay người lại.

Thấy rõ trước mặt người đó, Vân Mộng Vũ không khỏi chấn động.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 31: Đêm Tịch Mịch

Sở Hiên, sao lúc nào mình cũng gặp hắn vậy? Vân Mộng Vũ trong lòng không khỏi có chút buồn bực.

Không khí nhất thời có vẻ xấu hổ, không biết nên nói cái gì cho tốt. Nhất thời hai người đều không biết mở miệng như thế nào cho phải. Cuối cùng chịu không được loại không khí quái dị này, Vân Mộng Vũ tùy tiện tìm đề tài để nói.

“Hiên vương vì sao đêm hôm khuya khoắt thế này lại một mình thổi tiêu ở đây?” Hỏi xong, Vân Mộng Vũ liền hối hận, người ta muốn thổi tiêu vào ban đêm thì có liên quan gì đến nàng a, quên đi, chắc hắn cũng sẽ không trả lời.

“Ngươi nói xem, nếu ngươi thấy mọi người đều không muốn bị làm phiền. Mà ngươi là người duy nhất muốn làm phiền đến họ, chọc tất cả những người trong thiên hạ nổi giận, như vậy chuyện ngươi muốn làm còn có ý nghĩa sao?”

Ngoài ý muốn, hắn lại trả lời. Tuy rằng câu trả lời không liên quan gì đến câu hỏi.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn hắn, chỉ thấy lúc này hắn không giống khí chất ôn hoà lúc xưa. Cả người hắn bao phủ một loại không khí lạnh băng.

Lạnh như băng, nàng đột nhiên nhớ đến lúc tay hắn nắm tay nàng cũng lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Là trời sinh?

Hay là do hắn cố tình tạo ra?

Đêm nay hắn có vẻ rất chân thật, một người chân thật đến sinh động. Bởi vì nàng cảm giác được rõ ràng xung quanh hắn có một cỗ khí chất bi thương, cư như vậy mà lạnh lùng, cứ như vậy mà bi thương.

Đôi mắt đẹp như nước, giờ phút này chứa đựng ưu phiền, đau thương đang kịch liệt giãy dụa. Nàng không nghĩ sẽ nhìn thấy bộ dáng bi thương của hắn. Nàng muốn vuốt lên hàng mi của hắn để giảm bớt sự đau thương cùng xúc động.

Hôm nay, hắn khác hắn lúc trước, làm cho nàng cũng không biết phải làm sao.

Trong ấn tượng, hắn là yêu nghiệt.

Hắn là con cưng của trời, tập hợp hết những tinh hoa của trời đất.

Nhưng hắn lại rất lạnh lùng, thật ra tâm của hắn đối với ai cũng lạnh lùng. Hắn rõ ràng đối với ngươi cười tao nhã, nhưng thực tế trong mắt hắn lại như mặt nước lạnh lùng, không hề có nửa điểm gợn sóng cùng độ ấm.

Hắn như vậy làm cho nàng đau lòng, cảm xúc đột nhiên nảy lên trong lòng khiến nàng không biết phải làm sao. Nàng sợ hãi, sợ hãi chạm vào thứ tình cảm không biết tên kia, bởi vì nàng không có năng lực thừa nhận thật sự.

Nhất thời có chút khủng hoảng, nàng bối rối trốn tránh ánh mắt hắn, vội vàng cụp mí mắt xuống. Nhìn thấy ánh mắt của nàng biến hóa, trong mắt Sở Hiên hiện lên một chút mất mát.

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao, ở trước mặt nàng, hắn có thể gỡ xuống phòng bị ở trong lòng, biểu lộ ra cảm xúc chân thực nhất. Mà nàng vẫn luôn rời xa hắn.

“Vậy nên, ta vốn không nên tồn tại trong cuộc sống này. Rời xa ta đối với ngươi có lợi chứ không có hại.” Sở Hiên nhìn nàng tránh né ánh mắt hắn, cuối cùng chịu không được, liền mở miệng thê lương, cuối cùng, lại nở nụ cười cô đơn.

Nhìn hắn cười, nàng vội vàng giải thích: “Không phải. Ngươi đừng nghĩ như vậy. Chỉ là bởi vì, ta không thể nói ra được lý do. Hãy tin tưởng ta, ta không có ác ý. Kỳ thật, ngươi không cần coi nhẹ mình, cho dù bị tất cả mọi người vứt bỏ, như vậy ngươi cũng sống tốt thôi. Ít nhất ngươi còn sống, như vậy là đủ rồi. Không cần ghi danh sử sách, chỉ cần không thẹn với lòng. Chỉ cần chính mình cho rằng là đúng, thì cứ làm thôi, để ý suy nghĩ người khác làm gì, ý nghĩ của bọn họ căn bản là không giống ngươi. Chỉ cần trong lòng không để ý, người khác cũng chỉ là người khác, chính mình mới là quan trọng nhất. Hơn nữa ngươi sẽ không cô đơ, người mà ngươi yêu nhất, cho dù đã rời khỏi thế gian này. Nhưng ta tin tưởng, các nàng nhất định còn có thể ở trên trời nhìn thấy ngươi, yên lặng bảo vệ cho ngươi.”

Đúng là nhịn không được, nàng không đành lòng nhìn thấy bộ dáng sa sút của hắn.

Nghe được lời của nàng, Sở Hiên có một loại cảm giác được an ủi.

Đúng vậy, nếu thiên hạ đã sớm buông tha cho hắn, hắn cần gì phải để ý cái nhìn của người trong thiên hạ. Ý nghĩ của người khác có liên quan gì đến hắn đâu. Chỉ cần hắn muốn làm chuyện của hắn. Mà người thương hắn thật sự sẽ ở trên trời nhìn hắn sao?

Hắn ngẩng đầu nhìn trời cao, trên mặt biểu tình không rõ.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ không nói nữa, chỉ là đứng ở bên cạnh lẳng lặng cùng hắn.

Đột nhiên, Vân Mộng Vũ nhìn mặt hắn biến sắc, lập tức cảm giác trên lưng căng thẳng, dưới chân đứng không vững, ngay sau đó người đã rơi vào một cái ôm ấm, mùi hoa cỏ thản nhiên tràn ngập vào đầu mũi. Hắn ôm nàng dùng khinh công bay lên, rồi hạ xuống trên mái hiên của một tiểu viện nhỏ. Sau khi định thần, nàng ngẩng đầu, nhìn đôi mắt kia, trong mắt nàng ánh lên một chút tức giận nhè nhẹ, muốn mở miệng mắng chửi người. Lại nhìn thấy trong mắt đối phương ý bảo nàng nhìn xuống phía dưới.

Nàng nhìn xuống, chỉ thấy đã có vài Hắc y nhân đang chạy tới, đang tìm tòi thứ gì đó.

Trong đầu nàng đột nhiên loé sáng, nhớ ra nàng từng theo dõi hắc y nhân lúc nãy. Xem ra cái bóng đen kia chắc là một tiểu cung nữ đi về phía chủ nhân báo cáo sự tình, ai ngờ lại bị nàng phát hiện, hiện tại chắc là hắc y nhân tới để giết người diệt khẩu.

Vân Mộng Vũ may mắn sờ sờ đầu của mình, hoàn hảo, hoàn hảo, nó rất tốt, bằng không, phỏng chừng hôm nay chính mình cũng sẽ chôn xác tại nơi này.

Nghĩ xong, nàng quay đầu lại, vừa vặn Sở Hiên cũng đang nhìn nàng. Nàng nhất thời cảm thấy xấu hổ, trong đầu hồi tưởng đến lần trước khi ở ngoài thành, hắn cũng ôm nàng như vậy bước chậm trên không trung.

Sở Hiên buồn cười nhìn Vân Mộng Vũ, động tác này của nàng thật đáng yêu, nhất thời cảm thấy tâm tình tốt lên, lo lắng trong lòng phai nhạt đi rất nhiều. Nhìn thấy hắn có tâm tình tốt, nàng cũng dần dần nới lỏng người ra, nhịn không được cùng hắn tán gẫu.

“Võ công của ngươi cũng tốt lắm, nên bọn họ mới không phát hiện.”

https://thuviensach.vn

“Chỉ đủ dùng thôi, như thế nào ngươi muốn bái ta làm thầy sao?”

“Ngươi đừng nằm mơ, bổn cô nương ta là sư phụ, thế gian này không có người thứ hai đâu.”

Thật sự rất chê cười, vậy mà muốn làm sư phụ của nàng, nàng là cô gái thiên tài của thế kỷ hai mươi mốt, làm sao có thể bái một người cổ đại làm thầy được.

“Như vậy sao, vậy ngươi tự mình nhảy xuống đi.” (Sunny: anh bá đạo quá, hiu hiu)

Miệng nói xong, tay cũng buông ra.

Nàng chỉ cảm thấy một trận chóng mặt, dưới chân trượt một cái, cứ như vậy hoa hoa lệ lệ từ trên nóc nhà mà ngã xuống.

Nhất thời, nàng hết chỗ nói, nam nhân này nàng nhớ kỹ, tâm tính hắn không tốt, vậy mà thật sự làm nàng ngã xuống. Vốn cảm thấy hắn là người tốt, kết quả, quả nhiên là biết mặt biết người không biết lòng.

Ngay lúc trong lòng nàng nguyền rủa hắn thậm tệ thậm chí còn muốn phanh thây hắn, thì trên lưng lại căng thẳng, người lại một lần nữa rơi vào vòng tay tràn ngập mùi thơm của hoa cỏ. Sở Hiên vận khinh công, rồi lại đạp gió mà bay.

Sở Hiên mang theo nàng bay qua rừng trúc, bay qua ngự hoa viên, lúc rơi xuống đất, nàng đã tới trước sân, nơi nữ tử dự thi đang ở.

Hai người chậm rãi rơi xuống đất, Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng rời cái ôm của hắn, khẽ ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng nói lời cảm ơn.

Sở Hiên chỉ dặn dò hết thảy cẩn thận rồi lại dùng khinh công, trong nháy mắt biến mất.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn đi rồi, nàng quay về phòng của nàng, bất quá nàng cũng không vội đi ngủ, mà là lẳng lặng đứng ở phía trước cửa sổ, đợi sự việc sắp xảy ra.

Quả nhiên, nửa đêm, cái bóng đen kia đã trở lại, lần này nàng cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là nhìn qua cửa sổ, lẳng lặng xem xét, khi thấy rõ cái bóng đen đó đi vào phòng, Vân Mộng Vũ không khỏi kinh ngạc.

Làm sao có thể là nàng.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 32: Đêm Khuya Mưu Đồ Bí Mật

Vân Mộng Vũ rất kinh ngạc nhìn cái kia bóng đen vào phòng của Vân Dung.

Đây là có chuyện gì?

Vân Dung ở trong cung có quen ai sao?

Vì sao nàng không có ấn tượng, hay là nàng bỏ qua cái gì? Vân phủ, mà không, Lí gia có người ở trong cung sao?

Vân Mộng Vũ rất nhanh loại bỏ tin tức trong đầu.

Đột nhiên, một cái tên hiện lên trong óc của nàng.

Hoa Thanh Nhi!

Lúc nãy đi theo bóng đen đó để tìm hiểu tin tức, lúc ấy vẫn chưa để ý, chỉ là nhìn một cái rồi đi. Mà hiện tại đem một ít manh mối cùng chi tiết xâu chuỗi lại, nàng có phát hiện mới.

Hoa Thanh Nhi là Thanh phi nương nương được sủng ái nhất.

Thanh phi này là năm năm trước đương kim hoàng thượng ở ngoài cung gặp. Nghe nói lúc ấy Sở hoàng đang du ngoạn trên hồ, đột nhiên bị một tiếng đàn du dương hấp dẫn, liền đi tới thưởng thức tiếng đàn thì gặp Hoa Thanh Nhi.

https://thuviensach.vn

Mà Hoa Thanh Nhi vốn là một dân nữ bình thường, bởi vì lần gặp gỡ này mà bay lên làm phượng hoàng.

Hoa Thanh Nhi tiến cung liền nhận được ngàn vạn sự sủng ái, năm năm qua đều được hoàng thượng cưng chiều hết mực. Tuy rằng có nhiều người bởi vì ghen tỵ nên hãm hại, nhưng nàng đều có thể bình yên vượt qua, hơn nữa lại càng được sủng hạnh.

Từ đó có thể thấy được, Hoa Thanh Nhi cũng là người lợi hại, có thể thao túng cả thâm cung hỗn loạn. Mà nếu có thể như thế, có thể năng lực mị hoặc của nàng ta cực kì lợi hại, nếu không làm sao có thể ở trong ba ngàn giai nhân vẫn được hoàng thượng sủng ái. Vả lại thủ đoạn của nàng khẳng định là có, nếu không đủ độc, làm sao có thể tồn tại được chốn hoàng cung này mà vẫn bình yên.

Nhưng bởi vì vấn đề xuất thân của Hoa Thanh Nhi, Thái hậu vẫn không yêu thích. Đương kim thái hậu thích Hoàng hậu hiền lành đoan trang.

Mà đương kim hoàng thượng cũng không phải hạng người ngu ngốc, cho nên tuy rằng cực kỳ sủng ái Hoa Thanh Nhi, có khi mở một con mắt nhắm một con mắt đối với nàng, nhưng một khi liên lụy đến quốc gia đại sự hoặc là việc gì quá mức, hắn cũng tuyệt đối không tha thứ.

Cho nên thái hậu mặc dù không thích nàng, nhưng hoàng thượng cũng coi như sáng suốt, không phải là người trầm mê trong nữ sắc, cũng chưa bao giờ làm phật ý nàng.

Mà Vân Mộng Vũ coi trọng Hoa Thanh Nhi này cũng khôn hắn là do nàng được hoàng thượng yêu thương, mà là bởi vì khi Hoa Thanh Nhi gặp được Sở hoàng, lúc đó người bên cạnh Sở hoàng là Lí Nghị.

Lí Nghị, hiện nay là lại bộ Thượng Thư, lại là phụ thân của Lí Như.

https://thuviensach.vn

Mà từ đó về sau, Lí gia được hoàng thượng coi trọng, người của Lí gia đa số đều làm quan. Cũng là bởi vì như thế, chuyện Lí Như lên làm chính thất lại được cân nhắc, suy xét. Nhưng bởi vì Mộc gia phản đối nên đương kim hoàng thượng cùng thái hậu băn khoăn, bọn họ mới không thể không bỏ qua.

Mà hiện tại, Vân Dung đang liên hệ với người đó, chính là Hoa Thanh Nhi.

Các nàng muốn làm cái gì, tốt nhất là không liên quan đến nàng.

Nếu không, ai cũng không thể dễ dàng khi dễ nàng.

Nếu dám đụng tới nàng một lần nữa, nàng sẽ làm cho các nàng ngay cả chính mình chết như thế nào cũng không biết!

Nghĩ đến đây, Vân Mộng Vũ nheo mắt lại, trong mắt hàn quang hiện ra.

Những người này sớm đã làm cho nàng hết nhẫn nại, nàng không có tâm tình chơi trò nhàm chán đó. Cho nên trăm ngàn lần đừng trêu chọc nàng, bằng không, nàng sẽ cho các nàng biết thủ đoạn của nữ nhân hiện đại là như thế nào.

Bất quá, chuyện hôm nay, xem ra là Sở Hiên giúp nàng tránh được, không biết hắn làm như thế nào để những người đó mất cảnh giác, mà lại tiếp tục xem bọn họ hành động.

Mà trong phòng Vân Dung giờ phút này cũng là truyền đến giọng nói nhẹ nhàng của người đang cúi đầu.

“Dung tiểu thư, nương nương nói ngươi yên tâm. Bằng tài năng của ngươi, làm Mẫu Đơn vương thì dễ như trở bàn tay. Mà chuyện của Ngọc tiểu thư, đợi Dung tiểu thư lấy ngọc Mẫu Đơn, hơn nữa nương nương sẽ nói giúp, hôn sự này hủy bỏ hẳn là vẫn có hi vọng.”

https://thuviensach.vn

Vừa rồi Vân Mộng Vũ nhìn đến bóng đen cởi quần áo ra, lộ ra bộ mặt thật, là nha đầu bên người Vân Dung.

“Nương nương đã nói vậy, ta đây cũng an tâm. Đúng rồi, Thải nhi, tại sao ngươi đi ra ngoài lâu như vậy, nương nương hôm nay có rất nhiều việc sao?” Vân Dung làm như đột nhiên nhớ tới cái gì, mở miệng hỏi.

“Là như vậy, hôm nay trên đường nô tỳ đến Hoa Thanh cung, cảm giác phía sau như có người đi theo. Tiểu thư cũng biết, nô tỳ có một ít công phu, nương nương mới có thể đem nhiều chuyện giao cho nô tỳ làm. Nô tỳ lúc ấy sợ bại lộ, liền nghĩ biện pháp cắt đuôi. Sau khi đến Hoa Thanh cung, nô tỳ báo chuyện này với nương nương. Nương nương lập tức phái ám vệ đi thăm dò, kết quả phát hiện chỉ là con mèo đi đêm. Bởi vì việc này, nương nương cố ý dặn dò nô tỳ, cho nên nô tỳ về trễ.” Thải nhi lập tức đem chuyện vừa rồi phát sinh nói một lần.

Nói xong, trong lòng cũng hơi ảo não. Ít nhiều nương nương hôm nay không có trách tội, nếu không, bởi vì suy nghĩ của nàng mà rước hoạ vào thân. Nghĩ lại, không khỏi cảm thấy rất là may mắn.

Sau khi nghe xong, Vân Dung cũng không để trong lòng. Tâm tư hiện tại của nàng đều đặt ở Mẫu Đơn hội vào ngày mai.

“Lần này được nương nương chỉ điểm, Dung nhi biết nên làm như thế nào. Dung nhi ngày mai sẽ không phụ sự kỳ vọng của nương nương. Về phần Vân Mộng Vũ, nàng căn bản cái gì cũng không biết, căn bản không đủ gây sợ hãi. Mà ta ngày mai nhất định đoạt được hoa mẫu đơn vương đồng thời cũng làm cho Vân Mộng Vũ thân bại danh liệt.” Nói xong, Vân Dung trong mắt hiện lên một tia oán độc. Nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy, lại khôi phục bộ dáng không quan tâm đến mọi chuyện. Tinh tế quan sát, thì sẽ phát hiện, cảm xúc của Vân Dung giấu kín, khí thế càng thu lại, làm cho người ta cảm thấy có một loại cảm giác ghê rợn đến rùng mình.

https://thuviensach.vn

Vân Dung nói xong, Thải nhi cũng không nói gì nữa.

Ở trong lòng nàng, Vân Mộng Vũ chỉ là một khí phi mà thôi, một bao cỏ, đến tham gia Mẫu Đơn hội đúng là làm trò cười cho thiên hạ. Mà tiểu thư Vân Dung thì ngược lại, tài mạo song toàn, phế vật kia khó có thể sánh được.

Hai người đều cảm thấy ngày mai mọi chuyện sẽ được như ý, nhưng các nàng không nghĩ đến bao cỏ trong mắt các nàng ngày mai sẽ làm như thế nào để cướp mất ngọc Mẫu Đơn trước mắt các nàng, lại kéo dài thêm giai thoại của mẫu thân nàng.

Hôm sau, Vân Mộng Vũ vốn định ngủ thêm một chút, nhưng bên ngoài thật sự rất ầm ỹ, nàng cũng chỉ thuận ý mà dậy sớm.

Nàng đúng là hết chỗ nói với nữ nhân ở cổ đại này, không phải chỉ là Mẫu Đơn hội thôi sao, vui vẻ đến thế sao?

Một đám sáng sớm không ngủ được, chuẩn bị từ rất sớm, không chịu ngủ thêm, vậy mà lại quấy nhiễu giấc ngủ của nàng.

Bất quá nghĩ lại, trong lòng nàng liền bình thường trở lại.

Các trò giải trí ở cổ đại ít như vậy, thật lâu mới đợi được một lễ hội lớn, có kích động một chút cũng là điều dễ hiểu.

Vân Mộng Vũ một bên làm chuyện của mình, một bên an ủi bản thân. Rất nhanh liền xong hết mọi việc.

Chờ nàng đẩy cửa ra, khi đi ra, nàng nhất thời có một cảm giác hoa mắt.

Đây là tình huống gì.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 33: Vân Dung Cuồng Vọng

Nhìn thấy tình huống trước mắt, Vân Mộng Vũ có cảm giác bị hoa mắt.

Đây là tình huống gì? Vui vẻ đến mức thành như vậy sao?

Đây là đấu về tài nghệ, cũng không phải đọ trang phục, một đám người sao lại ăn mặc khoa trương như vậy. Hơn nữa bây giờ còn chưa tới buổi tiệc tối?

Chỉ thấy phía trước đình viện trên bàn đều ngồi đầy người, hơn nữa họ đều cho rằng họ trang điểm xinh đẹp nhất. Một đám nữ tử thanh xuân, lộng lẫy, nhất thời làm cho Vân Mộng Vũ hoa cả mắt.

Mọi người đang tán gẫu hôm nay Mẫu Đơn hội sẽ rất vui vẻ, các nàng hăng say nghĩ đêm nay sẽ ra đề mục gì để dự thi. Còn một số người biết tài hoa mình có hạn thì đàm luận hôm nay ai sẽ đoạt được danh hiệu hoa Mẫu Đơn vương. Mọi người đều cho rằng sẽ là Vân Dung cùng Phó Tâm Lan. Mà khi các nàng nhìn thấy Vân Mộng Vũ, cũng không bàn tán nhiều về việc đó nữa.

“Xem kìa, đó là ai vậy, nhìn có vẻ lạ mặt. Nàng ta tại sao lại chỉ ngây ngốc đứng ở cửa vậy?”

“Ngươi không biết sao, người ta là đại đích nữ của hữu tướng phủ, trước đây là vương phi của Dạ vương Vân Mộng Vũ đó.”

“Ồ, ngươi không nói ta cũng không nhận ra. Kỳ quái, nàng tại sao cũng tới tham gia Mẫu Đơn hội?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện này có khó gì đâu, người ta sau lưng có chỗ dựa là quan trường tân tú hộ quốc tướng quân phủ. Hơn nữa mẫu thân người ta tốt xấu cũng từng là Mẫu Đơn lệnh chủ, đến xem cũng có gì là lạ.”

“Nói đến mẫu thân của nàng, trước kia từng là nữ tử đẹp nhất Yến kinh. Đáng tiếc! lại sinh ra một phế vật như vậy, thật sự là bôi nhọ hữu tướng phủ cùng hộ quốc tướng quân phủ.”

“Nếu ta là nàng, ta sẽ tự tử chết cho rồi.”

Nghe những thanh âm chửi bới của các nàng, Vân Mộng Vũ biểu tình vẫn thản nhiên như cũ. Giải thích cho các nàng, có quan trọng không?

Hiện tại các nàng nói cái gì đều là uổng phí, còn không bằng trực tiếp đoạt được Mẫu Đơn vương, dùng hành động nói cho các nàng biết ai mới là phế vật. Mà hiện tại, nàng nghe tiếng huyên náo của họ trở thành tiếng ruồi bọ, trực tiếp không nhìn các nàng.

“Kỳ thật đại tỷ tỷ cũng thực đáng thương. Hơn nữa trở lại tướng phủ mấy ngày nay, đại tỷ tỷ vẫn luôn khổ luyện tài nghệ. Cho nên, ta tin tưởng đại tỷ tỷ nhất định sẽ không bôi nhọ thanh danh của Mộc Lâm quận chúa.”

Đúng lúc Vân Mộng Vũ cảm thấy một đám nữ nhân đó rất nhàm chán, quyết định về phòng nghỉ ngơi một chút, lại truyền đến thanh âm Vân Dung ôn nhu lại không mất bình tĩnh.

Nghe qua hình như là vì Vân Mộng Vũ nói chuyện, nhưng cẩn thận nghĩ, liền biết lời này đều muốn cho Vân Mộng Vũ xấu mặt.

Đầu tiên nói chuyện nàng là khí phi, nếu muốn tốt cho nàng, hiện tại bên ngoài rõ ràng đã nói đích nữ của tướng phủ cùng Dạ vương là ly hôn, nhưng nàng ta lại dùng những từ ngữ ba phải như vậy để cáo buộc nàng, có thể thấy được lòng dạ hiểm ác của nàng ta. Hơn nữa, nàng trở về làm gì có

https://thuviensach.vn

khổ luyện tài nghệ, nói như vậy, nếu nàng biểu diễn quá kém, chẳng phải là làm trò cười sao.

Vân Dung này, nàng ta thực muốn sự việc cứ tiến triển như vậy sao?

Chỉ cần có nàng, Vân Dung kia đừng vọng tưởng.

Vân Dung tuy là thứ nữ, nhưng hữu tướng Vân Mộ thực sủng ái nàng, thân phận cũng không quan trọng. Hơn nữa nàng lại là tài nữ đứng đầu của Yến kinh, là người mà Mẫu Đơn hội tối nay có hi vọng đạt được hoa Mẫu Đơn vương. Cho nên quanh người đều tự nhiên có một vòng người vây quanh. Mà Vân Dung lúc này lại đang trình diễn tiết mục muội muội tốt, ở bên kia giúp nàng nói chuyện. Về phần có phải hay không thật sự giúp nàng nói chuyện, vậy cần cẩn thận ngẫm lại.

Vân Dung đang nói ra những lời chân tình hữu ý, nhưng bên cạnh lại đột nhiên không có người phụ họa, nhất thời rất kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về người xung quanh, đã thấy các nàng đều nhìn về một nơi.

Vân Dung nhìn theo ánh mắt của các nàng, lại nhìn thấy Vân Mộng Vũ dáng vẻ tiêu sái đang lại đây, lập tức trong mắt hiện lên một tia nhọn như muốn đâm vào Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ cũng không có mặc quần áo mà hộ quốc tướng quân phủ đưa tới, bộ quần áo kia nàng tính sẽ mặc vào buổi tối lúc nàng đánh đàn. Các nữ tử ở đây, bây giờ đều ăn mặc rất diễm lệ, nhưng buổi tối khẳng định sẽ thay quần áo khác còn lộng lẫy hơn. Vân Mộng Vũ hiện tại chỉ mặc một bộ quần áo màu lam, trên đầu cũng chỉ tuỳ ý cài một cây trâm. Trên mặt thì chưa trang điểm. Nhưng chính vì như vậy mà nàng lại toát lên vẻ nhàn tĩnh lịch sự tao nhã, càng lộ ra khí chất.

Trên mặt nàng luôn mang theo nụ cười yếu ớt, đi về phía Vân Dung. Cũng chỉ tuỳ ý đi đến, lại làm cho người ta có cảm giác tư thái, từng bước đi như có hoa sen.

https://thuviensach.vn

“Muội muội nói đúng lắm. Ngày đó ít nhiều cũng được muội muội đốc thúc, tỷ tỷ mới có thể chuẩn bị đầy đủ. May mắn muội muội tài nghệ rất cao, hơn nữa muội muội cũng nói qua lấy được hoa mẫu đơn vương dễ như trở bàn tay, tỷ tỷ mới có thể yên tâm chuẩn bị, bằng không tỷ tỷ trong lòng rất bất an.”

“Tỷ tỷ khách khí quá, đây đều là chuyện muội muội phải làm. Mà tỷ tỷ nói hoa Mẫu Đơn vương, muội muội cũng không có vọng tưởng. Muội muội luôn luôn cảm thấy nếu có thể so tài một chút cũng vui rồi. Tỷ tỷ hiểu lầm muội rồi.” Vân Dung khinh địch như vậy cũng không nghĩ sẽ tự bôi nhọ chính mình.

“Đúng vậy, thật là tỷ tỷ nghe lầm. Muội muội tuyệt đối không có ý tứ kia, các ngươi trăm ngàn đừng hiểu lầm a.” Vân Mộng Vũ nghe được Vân Dung nói thì a lên một tiếng, che miệng lại, còn liếc nhìn người xung quanh, làm như là đã lỡ lời nói điều không nên nói.

Cái này, Vân Dung sẽ phải vất vả thu dọn cục diện do Vân Mộng Vũ gây nên. Hơn nữa nàng lại không thể tranh cãi, bởi vì người ta căn bản chưa nói gì cả.

Vẻ mặt khoan dung rộng lượng của Vân Dung rốt cục có chút cứng lại. Cái này, nàng thật là có khổ nói không nên lời, ác danh nàng cuồng vọng tự đại nhất định sẽ truyền ra bên ngoài.

Quả nhiên nữ tử xung quanh có người đã muốn đứng lên rời xa bàn này, có người còn lại là vẻ mặt khinh thường nhìn nàng. Quá cuồng vọng, Vân Dung này, nhìn vẻ mặt khiêm nhường, bộ dáng ngoan ngoãn, không nghĩ tới cũng là người tự cao tự đại.

Nàng ta thực nghĩ đến vì mình được tán tụng là tài nữ đứng nhất Yến kinh, thì có thể là Mẫu Đơn vương thật sao. Phó Tâm Lan cũng không thua

https://thuviensach.vn

kém nàng, nếu hôm nay nàng không đoạt được hoa Mẫu Đơn vương, xem nàng đối mặt với mọi người ra sao?

Vân Mộng Vũ nghe thấy nữ tử xung quanh nói nhỏ, lại nhìn Vân Dung đang cố gắng duy trì biểu tình ôn nhu, tâm tình nhất thời rất tốt, buổi sáng bị đánh thức buồn bực nhất thời đều bị lãng quên. Tâm tình nàng tốt lên liền nhìn quanh bốn phía, đối với hiệu quả của nàng tạo ra thì rất vừa lòng.

Đột nhiên nàng cảm giác được có một ánh mắt đang nhìn về phía nàng, ánh mắt này dường như không có ác ý, chỉ là mang một chút thưởng thức. Thưởng thức, Vân Mộng Vũ bị từ ngữ mình nghĩ trong đầu doạ đến nhảy dựng.

Ở đây lại có người thưởng thức nàng?

Vân Mộng Vũ tò mò đảo mắt nhìn quanh, thì thấy một đôi mắt phượng sáng như tuyết. Mắt phượng hẹp dài, con ngươi lưu chuyển không ngừng, tao nhã vô hạn. Cặp mắt phượng kia làm như chứa đựng đầy trí tuệ.

Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng đem tầm mắt của nàng dời đi, nhìn về khuôn mặt của nàng ta. Đợi khi thấy rõ tướng mạo của nàng ấy, nàng cảm thấy rất ngạc nhiên.

Hai người hắn là không có giao tình gì mới đúng?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 34: Hoa Thanh Nhi

Vân Mộng Vũ kinh ngạc nhìn Phó Tâm Lan, lẽ ra hai người bọn họ nguyên bản một người là thiên một người là địa, hai người hẳn là không cùng xuất hiện mới đúng.

Bất quá nghĩ thì vẫn nghĩ, nhưng khi nhìn về phía đi mắt phượng kia, lại khiến cho người ta không có điểm chán ghét. Không biết vì sao, liếc mắt một cái liền khiến cho Vân Mộng Vũ cảm thấy nàng là người tâm giao.

Vân Mộng Vũ cười yếu ớt hướng nàng ta gật gật đầu, lúc này, Phó Tâm Lan cũng là mỉm cười hướng Vân Mộng gật đầu đáp trả.

Thời gian tiếp theo, Vân Mộng Vũ cũng không làm gì cả, cũng chỉ là vẻ mặt cười yếu ớt bình yên ngồi bên cạnh Vân Dung, cố gắng tỏ vẻ như là một tiểu thư khuê các, làm các tiểu thư quan gia chỉ liếc mắt một cái.

Mà Vân Dung kia giờ phút này trong lòng rất buồn bực, nàng tính sẽ diễn một màn tỷ muội cùng nhau trò chuyện, nhưng hiện tại người chung quanh cũng không muốn ngồi gần nàng. Ngoài những lời khe khẽ nói nhỏ rỉ tai nhau, còn thường thường dùng ánh mắt quái dị đánh giá nàng.

Cái này, Vân Dung cho dù trong lòng chịu không nổi, mặt lại phải luôn dịu dàng tươi cười, mặc dù nụ cười rất cứng ngắt. (Sally: mặt chị ấy thật dày a)

“Tâm Lan, ta cảm giác tâm tình của ngươi đột nhiên trở nên rất tốt?” Một vị hoàng y nữ tử ngồi cạnh Phó Tâm Lan tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

“Phải không, vậy mà Nhã nhi nhìn ra, ta có biểu hiện rõ ràng như vậy sao?”

“Cái gì chứ, ta nhìn ngươi rất lâu rồi nha. Tâm Lan, ngươi không thể đánh trống lãng a.” Hoàng y nữ tử vô cùng thân thiết kéo cánh tay Phó Tâm Lan, cười khẽ nói.

“Hôm nay mặt trời mọc ở hướng Tây nha, Sở quốc chúng ta ngày đêm đều có hòn ngọc quý trên tay, Trầm Nhã tiểu thư nên được bảo vệ thật cẩn thận a...” Đang muốn trêu chọc vài câu, nhìn hoàng y nữ tử lấy ngón tay chọc nhẹ vào người Tâm Lan.

“Được rồi, ta vừa rồi đã thấy một nữ tử có khí chất mà cảm thấy cao hứng.”

“Có khí chất, nữ tử Yến kinh không phải đều là như vậy sao, có vẻ đẹp, có nhận thức, ta không cảm thấy có gì lạ cả?” Trầm Nhã nghi hoặc.

“Đương nhiên là có, chỉ là chúng ta vẫn chưa phát hiện, đều bị biểu tình của nàng mê hoặc mà thôi. Ngươi xem, người mặc quần áo màu lam có phải rất hấp dẫn không.” Phó Tâm Lan lấy ngón tay hướng Vân Mộng Vũ chỉ chỉ. Trầm Nhã quay đầu nhìn lại, nhất thời cảm thấy trước mắt sáng ngời. Lẫn trong một đám người phấn son đầy mặt, gương mặt đầy đặn của Vân Mộng Vũ không thể nghi ngờ như nước phù dung, trong sạch mà tinh khiết. Trầm Nhã nhìn nàng cảm thấy đúng là có khí chất.

“Xác thực rất có ý tứ nha, xem ra quả nhiên là người có tướng mạo phi phàm. Ngươi nói xem hôm nay nàng có thể mang đến sự ngạc nhiên cho chúng ta hay không?” Trầm Nhã rất thích khí chất tinh khiết sạch sẽ đó của Vân Mộng Vũ ngay từ cái nhìn đầu tiên.

“Khẳng định là có, hôm nay nàng tuyệt đối sẽ làm tất cả mọi người chúng ta chấn động. Như vậy thì đâu phải là một nữ tử không biết cầm kỳ thi hoạ hoặc là phế vật như mọi người nói.” Phó Tâm Lan cũng rất là chờ

https://thuviensach.vn

mong. Đối với nàng thì nàng cái danh hiệu hoa Mẫu Đơn vương kia cũng không để trong lòng, nàng để ý là có thể gặp được bằng hữu cùng chung chí hướng. Mà Vân Mộng Vũ bên kia đang nhàn nhã thưởng thức cảnh đẹp quanh viện, đột nhiên lại cảm thấy có người chú ý nàng. Nàng cười yếu ớt ngẩng đầu lên nhìn đôi mắt đầy học vấn đó.

Kết quả khi nàng nhìn lên, khoé miệng nàng liền run rẩy. Bởi vì Trầm Nhã hai mắt tròn xoe nhìn chằm chằm vào nàng, vẻ mặt và bộ dáng đều rất hứng thú.

Đây là sự thật điên khùng gì sao? Khoé miệng nàng run rẩy, không biết nên phản ứng như thế nào mới tốt?

Đúng lúc khi nàng không biết mở miệng như thế nào, thì một nữ quan đi đến, tuyên bố Mẫu Đơn hội buổi sáng, tỷ thí thơ văn sắp bắt đầu. Vì thế các tiểu thư quan gia đều rất hưng phấn đứng lên, nóng lòng bày ra bộ dáng muốn tỷ thí. Tốp năm tốp ba đi về phía trận đấu.

Vân Dung cũng luôn mang vẻ mặt tươi cười kéo tay Vân Mộng Vũ, cùng nàng đi. Dù sao trước mặt người ngoài nàng luôn muốn duy trì hình tượng muội muội ngoan hiền, tốt bụng. Mà Vân Mộng Vũ cũng không có phản ứng gì cả, dù sao nàng đi cùng ai thì cũng không có gì khác nhau, chỉ là nhìn khuôn mặt Vân Dung có vẻ vặn vẹo, trong lòng của nàng vẫn có một trận vui vẻ nho nhỏ.

Buổi sáng Mẫu Đơn hội sẽ cử hành ở ngự hoa viên, trận đấu buổi sáng chia thành ba loại là thư pháp, hội họa, làm thơ.

Nhìn ba cái đề mục này, Vân Mộng Vũ có chút khó xử, đây đều là điểm yếu của nàng. Hàng mi nàng nhẹ nhăn lại có điểm khó xử, Vân Dung bên cạnh nhìn thấy nàng nhăn mi lại, trên mặt lập tức tươi cười có phần tự nhiên hơn. Hừ, Vân Mộng Vũ ngươi không phải rất ngông cuồng sao,

https://thuviensach.vn

ngươi không phải nhanh mồm nhanh miệng sao, lúc này ta xem ngươi phải làm sao bây giờ.

Mọi người đều đến ngự hoa viên, các cung nữ sắp xếp vị trí ngồi của các nàng, cũng phát cho mỗi người một dãy số chỗ ngồi. Không biết là cố ý hay là vô tình, Vân Mộng Vũ lại được xếp ở cuối cùng.

Không phải muốn tạo áp lực cho nàng sao?

Người an bài thật đúng là dụng tâm, thấy ta ngồi chỗ này nhất định là rất vui vẻ. Nếu so sánh nàng như bao cỏ, thì hôm nay ta sẽ cho các người cười đến sái cả quai hàm.

Dãy số Vân Dung cũng gần cuối, quả thực các nàng muốn gây áp lực cho ta, vậy Vân Mộng Vũ ta trực tiếp cho các ngươi xem một tiết mục giải trí.

Dãy số của Phó Tâm Lan vị trí ở giữa.

Bất quá Vân Mộng Vũ không mang chuyện đó để ở trong lòng, bởi vì chút chuyện này đối với nàng mà nói thật sự là rất đơn giản, không có một chút tính khiêu chiến đáng nói. Kỳ thật nàng nghĩ Vân Dung nói như vậy thật là sai lầm rồi. Vì vậy hoa Mẫu Đơn vương đối với Vân Mộng Vũ nàng mà nói mới là dễ như trở bàn tay, nàng sẽ đá Vân Dung ra khỏi cuộc thi này.

Hoàng thượng không tới xem Mẫu Đơn hội tỷ thí buổi sáng.

Ngồi hai bên đều là nữ tử dự thi, ngồi ở giữa Thái hậu cùng Hoàng hậu, còn có một ít phi tần được sủng ái cũng tới. Mà phụ trách bình thẩm còn lại là Thái Phó đương triều Tần Nghĩa cùng vài Hàn lâm học sĩ.

Mọi người sau khi ngồi vào vị trí của chính mình, chỉ chốc lát liền nhìn thấy một đám người đang đi tới, đi trước là Thái hậu. Hoàng hậu đi theo

https://thuviensach.vn

sau lưng của Thái hậu. Các phi tần còn lại dựa theo cấp bậc mà đi sau lưng Hoàng hậu, các phi tần còn lại thì đi theo Thái Phó, sau lưng Thái Phó là Hàn lâm học sĩ.

Ở giữa những người này có một nữ tử đặc biệt làm người khác chú ý, nàng mặc quần áo trong cung màu xanh nhạt. Mặt như phù dung, xinh đẹp vô cùng. Hấp dẫn người ta nhất vẫn là cặp mắt ngập nước mở to. Sóng mắt lưu chuyển nhìn quanh, câu hồn đoạt phách lòng người. Thành thục mang theo vẻ quyến rũ, loại nữ nhân này nam nhân khó cưỡng lại được, khó trách đương kim hoàng thượng lại sủng ái nàng.

Thanh phi Hoa Thanh Nhi, quả nhiên là nhân vật có cá tính!

Những người đó chưa đến gần, nữ tử ở đây đều lập tức đứng dậy đi đến quỳ xuống hành lễ.

“Thái hậu thiên tuế, Hoàng hậu thiên tuế.” Đợi một đám người đến gần, âm thanh thỉnh an đồng loạt vang lên.

Vân Mộng Vũ quỳ gối ở giữa, khẽ ngẩng đầu lên nhìn người đang đi tới, lại vừa vặn thấy ánh mắt quyến rũ kia đang nhìn nàng. Cặp mắt kia lẳng lặng nhìn nàng, mang theo sự hèn mọn bí mật cùng tìm tòi nghiên cứu.

Hèn mọn!

Tìm tòi nghiên cứu!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 35: Sóng Ngầm Bắt Đầu Khởi Động

Hoa Thanh Nhi dùng cặp mắt xinh đẹp kia nhìn nàng, nhưng lại là ánh mắt mang vẻ hèn mọn và nghiên cứu. Nhìn thấy ánh mắt này, trong mắt Vân Mộng Vũ trong mắt chợt lóe lên mũi ngọn, lập tức lại khôi phục bộ dáng bình tĩnh, làm cho Hoa Thanh Nhi cảm giác hình như có hàn quang hiện lên.

Hoa Thanh Nhi kinh ngạc, nhưng lại không dám xác định, nàng rốt cuộc là che dấu quá sâu hay là nàng đang bị ảo giác?

Nhớ tới lời nói của Vân Dung, ánh mắt của nàng không khỏi trở nên nghi hoặc.

Nếu là che dấu, như vậy thì nàng là người phi thường đáng sợ.

Lần đầu tiên Hoa Thanh Nhi lại có một cảm giác khó hiểu, trong lòng sinh ra một cảm giác sợ hãi. Nếu không có hữu tướng phủ chống đỡ thì Lí gia cũng không đủ tư cách đễ đứng vững trong triều đình. Nhưng nàng là người hậu thuẫn của Lí gia, tuyệt đối không thể xem thường Vân Mộng Vũ này.

Nghĩ đến đây, nàng híp hai mắt lại, lại nhìn về phía Vân Mộng Vũ ánh mắt trở nên đáng sợ. Vốn nghe Vân Dung nói, nàng mặc dù có chút hoài nghi, nhưng vẫn không tin cho lắm. Dù sao cũng chỉ là phế vật, làm sao có thể trong phút chốc lại trở nên lợi hại như thế. Ngay từ đầu nàng cũng nghĩ là Vân Ngọc sai, Lí Như vì giúp con mình nên sẽ vu oan cho Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện tại, nàng lại tin, bởi vì đôi mắtkia bình tĩnh như vậy, thì làm sao có thể là phế vật được đây?

Ngược lại, nàng ta lợi hại phi thường tuyệt đối!

Vân Mộng Vũ, mặc kệ nàng ta có bao nhiêu sao lợi hại, chỉ cần dùng địa vị của ta, như vậy nàng ta cho dù có tồn tại cũng không có chút ý nghĩa nào. Sau khi quyết định, ánh mắt lại nhu hòa nhìn về phía Vân Mộng Vũ, chỉ là thoáng nhìn qua, sau đó lại chuyển ánh mắt ra chỗ khác. Giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Mà Vân Mộng Vũ cũng đã thấy sự biến hoá trong ánh mắt của Hoa Thanh Nhi, nàng biết, chiến tranh cùng Hoa Thanh Nhi cũng chỉ là mới bắt đầu. Muốn động đến Lí gia, như vậy cũng sẽ phải đối địch với Hoa Thanh Nhi. Mà nàng lại muốn giải quyết toàn bộ Lí gia từ trên xuống dưới. Nếu không vì Lí Như lòng dạ ác độc và Lí gia ở phía sau giúp đỡ, mẫu thân Vân Mộng Vũ cũng sẽ không qua đời sớm như vậy.

Một nữ tử phong hoa tuyệt đại. Nghĩ vậy, lúc không ai để ý, nàng nắm bàn tay thành quyền. Nhưng trên mặt lại không có gì dao động, ánh mắt vẫn trầm tĩnh như cũ. Nàng nhẹ nhàng cúi đầu, lẳng lặng quỳ gối ở đó. Mà phản ứng của Vân Mộng Vũ lại là ngoài ý muốn của Hoa Thanh Nhi.

Nhưng địch nhân như vậy là đáng sợ nhất.

“Đều đứng lên đi.”Đợi mọi người ổn định vị trí, thanh âm uy nghiêm của thái hậu vang lên. Nữ tử đang quỳ đều đứng lên hết, trở lại vị trí của mình.

Lúc này Thanh phi Hoa Thanh Nhi cũng rất lễ phép ngồi ở vị trí kia, ánh mắt nhu hòa, khóe miệng tươi cười nhìn các nữ tử, mang bộ dáng ôn nhu hoà nhã. Thái hậu nhìn thấy nàng như vậy, thần sắc trong mắt vừa lòng một ít.

Thái hậu giương mắt đánh giá các nữ tử dự thi, rất là vừa lòng gật gật đầu. Chỉ chốc lát tầm mắt của bà như ngừng lại một chỗ. Đập mắt bà là một nữ tử mặc y phục màu lam, trong trẻo như nước phù dung, thanh lệ thoát

https://thuviensach.vn

tục. Lẫn trong một đám người y phục hoa lệ nhưng vẫn toát ra vẻ đẹp thuần khiết mà tinh tế.

Nhìn thấy Vân Mộng Vũ, ánh mắt Thái hậu nhất thời có chút hoảng hốt. Trong đầu bà hiện lên hình ảnh một người, nữ tử kia phong hoa tuyệt đại. Nữ tử tốt đẹp như vậy, một nữ tử tài mạo song toàn cứ như vậy mà ra đi, chẳng lẽ thật sự là hồng nhan bạc mệnh sao?

Thật ra vì có quan hệ với Mộc Lâm, nên bà cũng thích Vân Mộng Vũ, nhưng là bởi vì Vân Mộng Vũ rất ngu dốt. Rõ ràng là một đích nữ nhưng lại kém xa so với các thứ nữ muội muội. Bà sợ nhìn thấy rồi thương tâm, nên cứ vậy mà quên đi nàng. Nhưng mỗi lần nghe được tin tức không tốt của nàng, cũng đối với nàng hoàn toàn hết hy vọng. Nhưng lại không nghĩ tới, khi gặp lại nàng, nàng lại thật sự toả sáng trước mắt của bà.

Thái hậu nhìn nàng rất hiền hòa, Vân Mộng Vũ cũng ngẩng đầu lên, nhìn thấy ánh mắt ôn hoà của Thái hậu, lập tức mặt mày vui vẻ nhìn Thái hậu mà nở nụ cười yếu ớt. Nhìn Vân Mộng Vũ tươi cười, khoé miệng Thái hậu cũng nhịn không được mà cong lên. Như vậy mới giống nữ nhi của Mộc Lâm. Trong lòng của bà không khỏi có một chút chờ mong, nàng sẽ mang đến điều ngạc nhiên cho bà sao?

Thái hậu mang theo tâm tình rất tốt nhìn thoáng qua toàn bộ nữ tử. Các nữ tử đều cúi đầu, lẳng lặng chờ đợi.

“Thái Phó, có thể bắt đầu.” Thu hồi ánh mắt, Thái hậu ra lệnh cho Thái Phó có thể bắt đầu cuộc thi. Thái Phó đứng dậy, trước mặt mọi người, bắt đầu nói quy tắc của trận đấu buổi sáng. Đơn giản chỉ là thông qua buổi sáng sẽ tỷ thí 3 đề mục thư pháp, hội họa, làm thơ mà quyết định ra một trăm nữ tử tiếp tục đấu trận kế tiếp. Sau đó lại nói thêm vài điều nữa rồi tuyên bố bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là thư pháp. Cung nữ cùng thái giám ở bên trong sẽ phát các dãy số cho mọi người. Nữ tử khi có được dãy số thì tìm vị trí ngồi, sau đó có thể dự thi, thời gian làm bài là một nén nhang. Khi hết giờ, cung nữ sẽ thu lại tác phẩm của mọi người, đưa đến Hàn lâm học sĩ để tiến hành bình phẩm, cuối cùng lại đưa đến Thái Phó để đánh giá chung.

Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ đi đến bàn cuối cùng của mình. Lúc này nàng không nói gì chỉ nhìn phía trước có rất nhiều nữ tử đang khẽ nhắm mắt lại, hít thở thật sâu. Biện pháp này tốt sao, không bằng dâng hương cầu nguyện một chút.....

Bất quá trong đó cũng có một nữ tử ngoại lệ. Có một nữ tử mang vẻ mặt hưng phấn không ngồi nhắm mắt, mà là đứng ở nơi đó vui vẻ nhìn xung quanh. Khi nàng thấy Vân Mộng Vũ, lập tức nở nụ cười thật to với Vân Mộng Vũ. Nhìn thấy nụ cười có phần khoa trương, trên mặt nàng ấy có biểu tình khó hiểu, khóe miệng lại hơi run rẩy. Nữ tử này thật đúng là đáng yêu, rất đáng yêu.

Bất quá, nàng là ai?

Nhìn Phó Tâm Lan có bộ dáng cũng rất tốt, tính tình hẳn là không câu nệ tiểu tiết. Trong đầu linh quang chợt lóe, là nàng! Trầm Nhã!

Là hòn ngọc quý của Trầm Bân. Trầm Nhã tính tình lanh lợi, hào sảng, hơn nữa thân phận hiển hách, ở Yến kinh coi như nhân vật có danh tiếng.

Trong đầu nghĩ đến thông tin của Trầm Nhã, trong lòng nàng không khỏi âm thầm gật gật đầu. Nhìn Trầm Nhã thu hồi ánh mắt nhìn hướng khác, nàng cũng thu hồi tầm mắt, cúi đầu. Nàng viết thư pháp căn bản không cần nhiều thời gian như vậy, cho nên cũng không sốt ruột viết, chỉ đứng ở nơi đó lẳng lặng suy nghĩ.

Trong mắt ngẫu nhiên có nhiều mũi nhọn, lãnh liệt như băng.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, có người lục đục hoàn thành tác phẩm. Mọi người đều ngẩng đầu nhìn nhau, nhìn bài làm đã hoàn thành của mọi người.

“Các ngươi xem, Vân Mộng Vũ kia thời gian đã qua hơn một nửa rồi nhưng không viết được một chữ.”Đột nhiên có một nữ tử nhìn thấy trang giấy trống của Vân Mộng Vũ, lập tức kinh ngạc nói. Đúng lúc này, mọi người đều hoàn thành tác phẩm, đều đứng thành tốp năm tốp ba cùng đàm luận.

Bởi vì người nọ nói khá to nên làm mọi người chú ý. “Nói không chừng nàng đang chuẩn bị viết đó thôi, đại sư bình thường đều là như vậy.”Rất nhanh có người tiếp lời, nói xong còn che miệng nở nụ cười. Những người khác cũng đều nở nụ cười.

Vân Dung lúc này cũng hoàn thành xong tác phẩm, nhưng vẫn cúi đầu nhìn thư pháp của mình, trầm mặc không nói. Mà Trầm Nhã vừa định mở miệng nói giúp Vân Mộng Vũ, lại thấy Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên ánh mắt toả sáng. Xung quanh các nữ tử đang cười nhạo nàng cũng nhất thời bị giật mình, những tiếng cười nhất thời bị áp xuống.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 36: Làm Người Kinh Ngạc

Vân Mộng Vũ mạnh mẽ ngẩng đầu lên, trong mắt sóng sánh lưu chuyển. Một đôi mắt sáng như ngọc, làm cho nữ tử ở đây nhất thời ngây ngốc. Nàng ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng nhìn vòng người xung quanh, khóe miệng gợi lên ý cười tuyệt đẹp.

Nữ tử ở đây nhất thời có chút buồn bực, nàng muốn làm gì, lúc này, nàng còn tự tin như vậy, chẳng lẽ là họ hoa mắt?

Phó Tâm Lan lại mang vẻ mặt chờ mong nhìn nàng, Trầm Nhã lại không hiểu được tình huống trước mặt, cũng nghi hoặc nhìn Vân Mộng Vũ.

Trong lòng Vân Dung có một cảm giác không tốt, vẻ mặt tái đi nhìn vào Vân Mộng Vũ.

Thái hậu lại mang ánh mắt chờ mong cùng từ ái nhìn nàng. Lúc này Vân Mộng Vũ cầm bút lông trên bàn, bắt đầu viết lên giấy. Khi nàng viết chữ,mọi người ở đây đều cảm thấy một cỗ khí thế thoát tục toát ra từ người nàng.

Tay thoăn thoắt viết trên giấy, hoàn thành tác phẩm rất nhanh.

Đợi nàng viết xong, mọi người lập tức kéo đến, sau khi thấy rõ, một đám giai nhân trợn mắt há hốc mồm.

“Không có khả năng, không có khả năng.....”

“Nàng làm sao có thể lợi hại như thế?”

https://thuviensach.vn

“Này quả thực rất không bình thường.”

Nữ tử ở đây đều khó có thể tin thì thào ra tiếng. Các nàng thật sự khó mà tin được, phế vật trong mắt các nàng làm sao có thể lợi hại như thế.

Nhìn chữ Phúc kia, các nàng cảm giác được người viết nhưng một thiên tài đứng trên đỉnh núi, đó là độ cao mà các nàng vĩnh viễn không thể với tới. Một số nữ tử lộ ra sắc mặt có chút áy náy, yên lặng cúi đầu, trong lòng cảm xúc hỗn loạn. Mà có một số nữ tử thì lại mang vẻ mặt ghen ghét nhìn nàng.

Phế vật này làm sao có thể lợi hại như thế được.

Không, nhất định là do may mắn, nhất định là hôm nay may mắn nên nàng mới có thể vượt xa mọi người. Trong lòng các nàng tự an ủi mình như vậy. Vân Dung đang đứng ở bàn bên kia nhìn thấy phản ứng của mọi người cũng nhịn không được mà đi đến bên này.

Khi mắt của nàng ta nhìn thấy chữ Phúc kia, liền không biết phải phản ứng như thế nào, chỉ biết ngơ ngác đứng nhìn. Trong mắt không còn sự bình tĩnh, mà là hoảng loạn thật sự.

Làm sao có thể, điều này làm sao có thể?

Trên tờ giấy trắng là một nét bút đầy đặn, lập luận sắc sảo. Lực bút hạ xuống cũng khiến cho người ta sợ hãi không thôi. Thêm một nét bút họa như rồng bay phượng múa, nhìn có vẻ tiêu sái nhưng lại phi phàm thoát tục.

Cảnh giới bực này cho dù là Thái Phó, là người viết thư pháp đẹp nhất Yến kinh cũng không đạt được. Chuyện này làm cho người như Vân Dung, trong mắt trước kia luôn hàm chứa tự tin rốt cục cũng đã vỡ tung như bọt biển.

https://thuviensach.vn

Về thư pháp, nàng biết cả đời này cũng không thể vượt qua Vân Mộng Vũ.

Vì sao, vì sao lại như vậy?

Vân Mộng Vũ từ nhỏ văn chương cùng tài nghệ đều không biết, tuy rằng mẫu thân lúc đó cũng có dạy cho chút ít, nhưng cũng không biết một chút gì, thư pháp của nàng ta không có khả năng cao như thế. Chẳng lẽ nàng vẫn che dấu, như vậy nàng ta là người thật thâm hiểm.

Chiêu thức ấy quả nhiên là vô cùng kì diệu, làm cho người ta kinh diễm vô cùng a. Bất quá cho dù nàng thật sự che dấu, cứ cho là vậy đi, nàng cũng không tin được nàng ta sẽ biết những cái khác. Dù sao tinh lực của một người là có hạn, thư pháp của nàng có bản lĩnh thâm hậu, như vậy phương diện khác khẳng định sẽ không được.

Trong lòng thoáng cân nhắc, trong lòng Vân Dung mới yên ổn một chút, lại khôi phục sự bình tĩnh trước đó. Chỉ chốc lát liền có cung nữ xuống dưới thu dọn tác phẩm của mọi người. Mọi người vây quanh Vân Mộng Vũ cũng dần dần tán đi, trở về vị trí cũ của mình.

Lúc này Phó Tâm Lan cùng Trầm Nhã đi đến bên cạnh nàng.

“Mộng Vũ ngươi rất lợi hại nha, trời ạ, tuy rằng ta không hiểu lắm, nhưng là vừa thấy ta đã biết ngươi rất giỏi a.”

Nghe được lời của Trầm Nhã, khóe mắt nàng dựt dựt.

“Mộng Vũ ngươi không cần để ý, Nhã nhi chính là như vậy. Mộng Vũ ngươi không ngại ta gọi ngươi như vậy chứ.” Phó Tâm Lan cười nói.

“Đương nhiên sẽ không, về sau ta sẽ kêu ngươi là Tâm Lan, kêu nàng là Nhã nhi.” Vân Mộng Vũ cười yếu ớt đáp lại.

https://thuviensach.vn

Trầm Nhã nghe nàng nói vậy, nhất thời vui vẻ, “Vậy về sau ba người chúng ta là bạn tốt của nhau. Mộng Vũ ta rất thích ngươi a.”

Nghe Trầm Nhã nói vậy, Vân Mộng Vũ cùng Phó Tâm Lan bất đắc dĩ nhìn nhau cười.

Thời gian lặng yên trôi qua cùng không khí vui vẻ ấm áp của ba người, một lúc sau đã có kết quả bình thẩm. Thái Phó đứng dậy đem kết quả ra thông báo.

“Lần thi tài này, viết thư pháp có rất nhiều nhân tài xuất hiện. Vân Dung cùng Phó Tâm Lan hai vị tiểu thư tài danh đã sớm lan xa, tất nhiên là tài hoa xuất chúng. Lần này ngoài ý muốn của lão phu còn có Vân Mộng Vũ tiểu thư, nhìn thấy chữ của nàng, lão phu cũng theo không kịp. Lực bút hùng hậu, nét chữ tiêu sái, ý nghĩa của những chữ bên cạnh có khí thế hơn người. Lão phu có thể nhìn thấy tuyệt tác như vậy trước khi chết cũng được an ủi. Lần này ba hạng đầu theo thứ tự là Vân Mộng Vũ, Vân Dung cùng Phó Tâm Lan. Những vị trí khác, cung nữ sẽ đưa cho mọi người sau.”

Các nữ tử nhìn thứ tự của mình có vui vẻ, có mất mát, cái gì cũng có. Vân Mộng Vũ lúc này cũng ngạc nhiên về thứ tự của Trầm Nhã, bởi vì nàng nhìn thấy vừa rồi Trầm Nhã cũng tuỳ ý viết như nàng.

Trong lòng nàng nghĩ nàng và nàng ta là đồng đạo, không câu nệ tiểu tiết, bất quá sau khi hỏi xong, nàng mới biết được các nàng không phải là đồng đạo, tuyệt đối không phải.....

“Nhã nhi, thứ tự bao nhiêu, chắc là không thấp đâu nhỉ?” Nàng cười hỏi Trầm Nhã bên cạnh.

“Ta ư, ta và ngươi là ngược lại đó, ta xếp cuối cùng.” Trầm Nhã làm biểu tình ai oán nói.

https://thuviensach.vn

“Này, Nhã nhi, ngươi xác định ngươi không nói giỡn?” Nàng thật sự khó mà tin được, vị trí cuối cùng? Bất quá nàng nhìn thấy danh sách thứ tự trong tay Trầm Nhã, nàng hoa cả mắt.

Thật đúng là vị trí cuối cùng a.

“Mộng Vũ, ngươi đừng tin nàng, nàng sẽ được chọn thôi. Nhã nhi tuy rằng thư pháp không tốt, nhưng trình độ hoạ tranh của nàng rất cao, không kém ta đâu. Hơn nữa tài nghệ buổi tối, Nhã nhi còn có con bài chưa lật.” Nhìn thấy bộ dáng của Vân Mộng Vũ, Phó Tâm Lan giải thích một chút.

Nghe Phó Tâm Lan nói xong, Vân Mộng Vũ mới hiểu ra, cười khẽ nhìn Trầm Nhã liếc mắt một cái.

Thời gian nghỉ ngơi qua đi, đề mục hội họa lập tức sắp bắt đầu.

Trầm Nhã bắt đầu không bình tĩnh, nàng làm nũng lôi kéo tay Vân Mộng Vũ, “Mộng Vũ, ngươi có phải hay không lại cho ta ngạc nhiên. Ngươi không cần phải nói, ta khẳng định là có, đúng hay không. Vậy thì sau này ta sẽ nhờ ngươi dạy ta hội hoạ.” Nói xong, Trầm Nhã còn làm ra bộ dáng mong chờ, nàng nhìn thấy cũng không biết nói gì.

Hội họa, nàng biết, hơn nữa cũng là cao thủ, nhưng cái nàng biết là phác hoạ. Mà không phải vẽ bằng bút lông cổ đại. Tuy rằng nàng học rất nhiều thứ, hơn nữa cũng học được vô cùng tốt, nhưng hội hoạ ở cổ đại nàng lại không học. Cái này, giống như sự chuyển biến lớn.

Từ thứ nhất nhảy xuống vị trí cuối cùng.

Lúc này trận đấu bắt đầu, nhang cũng đã đốt, thời gian là ba nén nhang.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 37: Bỗng Nhiên Nổi Tiếng? Nộp Giấy Trắng

Vân Mộng Vũ chỉ có thể bất đắc dĩ đứng im ở đó, lần này không ai dám châm chọc nàng nữa. Mất công lát nữa nàng lại vung bút mà vẽ, thì đúng là tự rước nhục vào thân.

Vân Mộng Vũ quả nhiên rất thanh tịnh, mọi người xung quanh nàng đều vội vàng tô tô vẽ vẽ, mỗi người đều cố gắng muốn tạo ra tác phẩm tốt nhất cho mình. Ngay cả Trầm Nhã luôn luôn hoạt bát lúc này cũng trầm tĩnh đứng đó tập trung vẽ, hiện tại nàng cũng không làm gì cả, cũng chỉ có thể nhìn xung quanh mà thôi.

Khi nhìn Vân Dung, tuy rằng không thích nàng ta, nhưng nàng cũng nhịn không được mà tán dương nàng ta, khi nàng ta vẽ chuyên chú thực cuốn hút người khác. Làm cho người ta liếc mắt một cái là biết nàng là người rất kiên nhẫn.

Quan sát một hồi, Vân Mộng Vũ ngẩng đầu nhìn lên, vừa vặn nhìn thấy vẻ mặt vui mừng của Thái hậu đang chờ mong nhìn mình. Nàng nhất thời cảm thấy xấu hổ, vội vàng cúi đầu. Nên làm thế nào cho phải đây? Đợi nàng nộp bài, không biết Thái hậu có còn biểu tình như vậy không?

Lúc này nàng rất xấu hổ. Mà Hoa Thanh Nhi cũng không chú ý đến nàng, chỉ ôn nhu cười cười nhìn quanh trận đấu. Nhìn một lúc, Vân Mộng Vũ thấy không thú vị, cúi đầu đứng yên ở đó. Ngoài mặt thì nàng có vẻ như đang chuẩn bị vẽ, trên thực tế lại nghĩ nên đối phó Hoa Thanh Nhi như thế nào?

https://thuviensach.vn

Thời gian ba nén nhang trôi qua rất nhanh, rất nhiều người cũng đã hoàn thành, đều lẳng lặng đứng ở vị trí của mình, chờ cung nữ đến thu bài.

Lúc cung nữ đến thu bài của Vân Mộng Vũ, nhìn thấy trang giấy trắng tinh, không khỏi sửng sốt một chút. Nàng ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái, thì thấy Vân Mộng ôn hoà cười với nàng. Cung nữ cúi đầu đem trang giấy trắng của Vân Mộng Vũ để qua một bên. Những người xung quanh như muốn nổ tung.

“Trời ạ, vừa rồi ta thấyVân Mộng Vũ nộp giấy trắng, đây là sự thật sao?”

“Ta cũng thấy được, có chuyện gì sao?”

“Chẳng lẽ nàng nghĩ nộp giấy trắng cũng có thể thắng?”

“Ta thấy nàng ta chỉ có thể được như vậy. Ta đã nói qua, nàng ta là một phế vật nổi tiếng nhất Yến kinh, làm sao có thể hơn người được? Sự thật thì trừ thư pháp ra, cái gì nàng ta cũng không biết, nên thư pháp mới có thể đứng nhất. Bất quá nàng ta cũng chỉ là như thế thôi!” Nháy mắt những nữ tử ghen tị với Vân Mộng Vũ bắt đầu châm chọc nàng.

Nghe thấy những lời khó nghe, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng không có chút gợn sóng.

Nàng không có hứng thú cùng các nàng ta đấu võ mồn. Dù sao sự thật thì không cần giải thích, đợi thời cơ đến, là mọi người sẽ biết thôi.

Mà xa xa khuôn mặt Vân Dung lúc này cuối cùng cũng dịu đi một chút, tuy rằng nàng luôn luôn nghĩ Mộng Vũ trừ thư pháp ra thì cái gì cũng không biết, nhưng vẫn có một chút lo lắng, hiện tại tảng đá lớn trong lòng cũng đã rơi xuống. Vân Mộng Vũ ngươi cũng chỉ có thể đi đến bước này, nổi bật thì cũng chỉ đến đây, về sau thắng lợi đều thuộc về Vân Dung ta.

https://thuviensach.vn

Phó Tâm Lan cũng mang sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt thâm thúy nhìn Vân Mộng Vũ.

Trầm Nhã bên cạnh lại nhịn không nổi, vội chạy đến trước mặt Vân Mộng Vũ quan tâm hỏi: “Mộng Vũ, ngươi không sao chứ? Vừa rồi thật sự xin lỗi, ta không biết.....”

“Không có việc gì, chỉ là không biết họa mà thôi. Không có gì, ngươi hãy chờ, tiếp theo tỷ tỷ sẽ cho ngươi ngạc nhiên đi.” Vân Mộng Vũ vỗ vỗ vai Trầm Nhã nói.

Nghe được lời của nàng, Trầm Nhã bị nàng chọc cười. “Tốt, ta đây luôn chờ mong. Tỷ tỷ, xưng hô này thực không tệ a. Tiểu muội ta chờ mong ngạc nhiên lớn của tỷ tỷ a.” Trầm nhã cũng nghịch ngợm nói, nói xong vui vẻ chạy đi.

Phía trước, nhóm Hàn lâm học sĩ lúc này cũng cảm thấy kinh ngạc, bởi vì sau phần thi thư pháp, bọn họ đối với Vân Mộng Vũ có chút chờ mong. Chờ mong biểu hiện xuất sắc của nàng. Không nghĩ tới, hiện tại là kết quả này.

Nộp giấy trắng, nữ tử này đã làm cho nhóm học giả cổ đại giả giật mình một phen. Khi Thái Phó nhìn thấy trang giấy trắng kia, khóe mắt cũng nhịn không được mà bất động.

Cuối cùng kết quả có vẻ như đã đoán trước, Vân Dung thứ nhất, Trầm Nhã thứ hai, Phó Tâm Lan thứ ba.

Đề mục kế tiếp của buổi sáng là làm thơ, chủ yếu là đánh giá năng lực làm thơ của các nàng.

Trong lòng Vân Dung đã nghĩ qua, nàng được xưng là Yến kinh thứ nhất tài nữ, xuất sắc nhất chính là làm thơ. Nàng quay đầu nhìn Vân Mộng Vũ, mong sẽ thấy được bộ mặt ảo não, không nghĩ tới nhìn thấy chính là nàng

https://thuviensach.vn

ta mang vẻ mặt bình tĩnh đứng nơi đó. Giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra, giống như vị trí cuối cùng của nàng ta là chuyện rất bình thường.

Vân Dung trong lòng không khỏi có chút tức giận, nàng ghét nhất là nhìn thấy bộ dáng thản nhiên của Vân Mộng Vũ, cứ vô tư, vô lo như thế. (Sally: chị cũng quá vô duyên rồi, người ta sao kệ người ta a)

Rất nhanh đề mục được đưa ra, lấy chủ đề về rượu, thời gian cũng là ba nén nhang. Cung nữ đã sớm thay đổi giấy trên bàn mọi người, rất nhiều nữ tử đang cố gắng suy nghĩ. Có người nhíu mày, có người vắt hết óc suy nghĩ.

Mà Vân Mộng Vũ vẫn đứng yên tại chỗ, bộ dáng giống như đang bất động. Hết hai nén nhang, có một số nữ tử đã hoàn thành bài thi, trong đó có nhiều người nổi bật, Vân Dung cùng Phó Tâm Lan cũng đã nộp bài. Các nữ tử sau khi làm bài xong cũng đã yên lòng, tốp năm tốp ba tụ tập lại một chỗ nói chuyện phiếm.

“Vân Dung và Phó Tâm Lan thật là lợi hại, cũng đã hoàn thành bài thi rồi. Nhìn thấy các nàng thi, ta thấy xấu hổ vô cùng.”

“Xem ra năm nay hoa Mẫu Đơn vương sẽ thuộc về hai người bọn họ.”

“Hâm mộ quá, các nàng không chỉ xinh đẹp, văn chương lại tốt như vậy, quả thực là tài mạo song toàn a.”

“Không biết giữa hai nàng ai có thể lấy được ngọc Mẫu Đơn?”

“Không thể được, ngọc Mẫu Đơn là vật độc nhất vô nhị, không thể lấy được dễ dàng như vậy đâu.”

“Nói không chừng, ta thấy ngươi đang ghen tỵ với người ta đó.”

“Ngươi!”

https://thuviensach.vn

Có rất nhiều ý kiến tranh cãi nhau nổi lên ầm ỹ, người bên cạnh nhìn thấy vội khuyên can.

“Đừng ầm ỹ, đừng ầm ỹ, nơi này là hoàng cung. Các ngươi đều chú ý một chút, hơn nữa chuyện này có gì đáng để làm ầm lên đâu.”

“Nói không chừng lại có ngoại lệ. Các ngươi xem, Vân Mộng Vũ lại không đụng đến bút, chắc nàng ta muốn mình trở nên nổi tiếng thôi.”

“Ngươi nói thật lạ, bỗng nhiên nổi tiếng dễ dàng như vậy sao? Người ta căn bản là không vẽ được, chắc lát nữa lại nộp giấy trắng thôi.”

Lúc này còn có người ngại chưa đủ ầm ỹ, liền đi đến bên người Vân Mộng Vũ cười lớn tiếng hỏi: “Vân tiểu thư có phải hay không lại cho chúng ta thấy tài năng, chúng ta đều mỏi mắt mong chờ đó.” Nói xong, dùng khăn lụa che miệng nở nụ cười. Nàng ta hỏi lớn tiếng như vậy, mọi người lập tức an tĩnh lại, đều chờ mong xem Vân Mộng Vũ trả lời như thế nào.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 38: Có Một Không Hai

Vân Mộng Vũ không muốn nói với nàng ta, nàng ta lại dám chọc ghẹo nàng.

Các nàng rốt cuộc muốn như thế nào?

Còn đợi chờ một kinh ngạc lớn hơn sao?

Chắc là trong lòng các nàng đang rất vui vẻ, muốn nhìn nàng xấu mặt như thế nào? Đây là năng lực của nữ tử cổ đại sao?

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu nét mặt tươi cười như hoa: “Ngạc nhiên, quả thật sẽ có ngạc nhiên, nếu mọi người chờ mong như vậy, vậy thì ta sẽ không cất giấu tài năng nữa.” Sau đó nàng lấy bút hành văn liền mạch lưu loát lên giấy. Đem đề tài về Rượu biểu đạt thật sôi nổi.

Quân không thấy Hoàng Hà nước thiên đi lên, đổ đến hải không còn nữa hồi.

Quân không thấy cao đường gương sáng bi đầu bạc, hướng như tóc đen mộ thành tuyết.

Nhân sinh đắc ý tu tẫn hoan, đừng sử kim tôn đối không nguyệt.

Trời sinh ta tài tất có dùng, thiên kim tan hết còn phục đến.

Phanh dương tể ngưu thả làm vui, hội tu nhất ẩm ba trăm chén.

Sầm phu tử, đan khâu sinh, đem tiến rượu, chén đừng ngừng.

https://thuviensach.vn

Cùng quân ca một khúc, thỉnh quân cho ta khuynh tai nghe.

Chung cổ soạn ngọc không đủ quý, chỉ mong dài túy không còn nữa tỉnh.

Xưa nay thánh hiền giai tịch mịch, duy có ẩm giả lưu kỳ danh.

Trần vương tích khi yến bình nhạc, đấu rượu mười ngàn tứ hoan hước.

Chủ nhân như thế nào ngôn thiếu tiền, kính tu cô thủ đối quân chước.

Ngũ hoa mã, thiên kim cừu, hô nhi sắp xuất hiện đổi rượu ngon, cùng ngươi đồng tiêu vạn cổ sầu. (Sally: thơ văn trung quốc ta quả thật mù tịt, đành để nguyên văn)

Nữ tử kia nhìn thấy bài thơ này nhất thời sủng sốt, không biết nên phản ứng như thế nào. Nữ tử xung quanh vừa thấy tình huống này, lập tức tò mò như ong vỡ tổ xông lên. Đều muốn xem thơ của Vân Mộng Vũ, từng người từng người nhìn xong đều có cùng một biểu tình, không nói nên lời nào cả.

Bài thơ kia do nàng thể hiện còn rung động hơn cả thư pháp của nàng. Rất rung động, cảm giác này lại là cảm giác không thể siêu việt hơn được nữa. Giống như là một tiểu hài tử đang nhìn người thầy giáo, mà hành vi của các nàng vừa rồi giống như là biểu hiện bình thường đó.

Xa xa Vân Dung nhìn thấy tình huống bên này, trong lòng nhất thời lo sợ, cũng vội vàng đi tới. Khi nàng xem bài thơ, cả người nàng như bị sét đánh, thất hồn lạc phách chỉ biết đứng ở nơi đó.

Rung động, một loại cảm giác rung động từ sâu trong đáy lòng truyền tới. Vân Dung ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ. Nàng che dấu thực sâu, sâu không lường được.

Lúc này đây, Vân Dung không thể tìm được lý do để khinh bỉ nàng. Đáng sợ, giờ phút này Vân Dung cảm thấy lòng bàn chân và toàn thân đều

https://thuviensach.vn

lạnh. Mà Vân Mộng Vũ giờ phút này lại cảm thấy xấu hổ. Nàng cảm thấy thật sự nên xin lỗi Lí Bạch a, vì đã lấy trộm một chương thơ của huynh một cách quang minh chính đại. Bất quá không có biện pháp nào cả, nàng là người lười biếng, lười làm, nên thuận tay đạo thơ của Lí Bạch.

Chỉ chốc lát, cung nữ thu lại tác phẩm của mọi người. Cung nữ thu lại tác phẩm của Vân Mộng Vũ từ trong tay Vân Dung đang đứng ở xa xa. Tác phẩm sau khi được chỉnh sửa lại, đều đưa đến tay Hàn lâm học sĩ phía trước.

Bọn họ nhìn tác phẩm trong tay của mình, thỉnh thoảng gật gật đầu, có khi lại nhíu mày.

Khi đọc đến tác phẩm của Phó Tâm Lan, một Hàn lâm học sĩ nhịn không được khích lệ.

“Phó tiểu thư văn chương quả nhiên không như người bình thường, ngôn ngữ tinh tế, ý thơ mang vẻ cổ điển.”

“Bài thơ của Vân Dung trong tay ta cũng là bất phàm a, lời thơ tinh tế, chỉ cảm thấy tuyệt không thể tả, dư vị ngân nga.”

Hai vị Hàn lâm học sĩ đều phi thường hài lòng với tác phẩm trong tay của họ, trong lòng nghĩ danh hiệu hoa Mẫu Đơn vương sẽ là một trong hai người này.

“Trời ạ, ta nhìn thấy cái gì thế này, chẳng lẽ là thánh thơ hiển linh.” Đột nhiên một Hàn lâm học sĩ kích động đứng lên, tay cầm tờ giấy run rẩy không ngừng, trong mắt lại ngấn lệ mang vẻ kích động.

Cả khu vực giám khảo đều kinh ngạc, vị Hàn lâm học sĩ đang đứng đó là người đức cao trọng vọng, cũng là người do Thái Phó chính tay chọn lựa. Làm việc luôn luôn bình tĩnh, hôm nay tại sao lại thất thố như thế.

https://thuviensach.vn

Mọi người lập tức tò mò nhìn bài thơ trong tay hắn, rốt cuộc là bài thơ như thế nào lại khiến cho ông ta lại thất thố như vậy, lại còn được ông ta gọi là thánh.

Qủa nhiên là thánh thơ ca, đây là trình độ rất cao a. Mọi người đều buông tác phẩm trong tay, vây đến bên cạnh hắn, ngay cả Thái Phó đại nhân cũng nhịn không được đi tới xem thử. Đợi mọi người xem xong, trong lòng cũng có đánh giá giống hắn. Bài thơ này trước nay chưa từng xuất hiện, rất kinh diễm.

Mọi người nhất thời đứng ở nơi đó, lẳng lặng cảm thụ ý vị của bài thơ, chỉ cảm thấy trong lòng có một tinh thần hào sảng mãnh liệt.

Thái Phó cũng phi thường kích động, hắn rung động lấy bài thơ từ trong tay của vị Hàn lâm học sĩ kia, vẻ mặt kích động đỏ bừng.

“Hảo cho câu ‘Trời sinh ta cho ta tài tất có chỗ dùng, thiên kim tan hết còn phục đến’, hảo cho câu ‘Xưa nay thánh hiền giai tịch mịch, duy có ẩm giả lưu kỳ danh’. Cảnh giới này khiến ta cảm thấy xấu hổ hoàn toàn, hoàn toàn xứng đáng là thánh của thơ ca hiển linh a.”

Thái Phó yêu thích không buông tay nhìn đi nhìn lại nhiều lần, lại kích động đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, run run hỏi: “Không biết lão phu có được diễm phúc giữ lại bài thơ của Vân tiểu thư hay không, lão phu thật sự yêu thích nó không muốn buông tay a.”

Nhìn thấy tình huống này, các nữ tử dở khóc dở cười. Thái Phó kia, cho tới bây giờ đều là không ham quyền quý, tính tình hào sảng, cương trực. Một lòng nghiên cứu văn học, văn học lại ở mức thượng thừa, đứng đầu kinh thành, không ai sánh kịp. Nhưng hiện tại, hắn đang làm cái gì, hắn lại cúi mình trước Vân Mộng Vũ, phế vật của Yến kinh mà xin tác phẩm. Thế giới này thật sự thay đổi nhanh đến các nàng đều không ai biết.

https://thuviensach.vn

Kể từ hôm nay, phế vật Vân Mộng Vũ của Yến kinh, lại trở thành kinh tài tuyệt diễm Vân Mộng Vũ. Một bức thi pháp cùng một bài thơ rung động lòng người, đều làm kinh ngạc giám khảo. Vinh quang này ai dám phản đối, tài văn chương này ai dám so bì.

Nhìn thấy Thái Phó cuối mình xin nàng bài thơ, Vân Mộng Vũ cũng cảm thấy ngoài ý muốn a.

Trong lòng nàng không khỏi cảm thấy khẩn trương, vẻ mặt kính trọng nói: “Thái Phó, đây là nói cái gì, tác phẩm này nếu người thích thì cứ cầm đi. Tiểu nữ từ lâu đã ngưỡng mộ thanh danh của Thái Phó, cái này xem như là tâm ý của tiểu nữ, hy vọng Thái Phó đại nhân đừng chê trách.”

Chê cười rồi, nàng lại không biết xấu hổ có thể làm Thái Phó trở thành như vậy. Người ta là Thái Phó mới là người hiểu biết văn chương chân chính, chứ không giống nàng lại đi tham khảo thơ của người khác.

Thái Phó nhìn thấy Vân Mộng Vũ có tri thức hiểu lễ nghĩa, trong lòng đối với nàng càng thêm tán thưởng. Nữ tử này cùng với lời đồn không giống nhau, ngược lại còn là nữ tử kinh tài tuyệt diễm. Tài cao lại không kiêu căng nóng nảy, vẻ mặt khiêm tốn ôn hòa.

Nhìn khí chất trên người nàng, như Thanh Liên yên tĩnh, khí chất lỗi lạc. Nữ tử như thế, tương lai nhất định bất phàm a.

Trận tỷ thí này ở Vân Mộng Vũ lại đứng nhất.

Vân Dung đạt được thứ hai, Phó Tâm Lan thứ ba.

Phần tỷ thí của buổi sáng đã xong, trước khi tỷ thí cho dù đánh chết các nàng, các nàng cũng không nghĩ đến kết quả sẽ như vậy.

Trận đấu buổi sáng chấm dứt, có một đám người bị loại, chỉ để lại một trăm người tiếp tục tỷ thí buổi chiều, người bị loại đi về trước, buổi tối có

https://thuviensach.vn

thể đến xem biểu diễn tài nghệ.

Ở trong phòng nhỏ ngủ một chút, Vân Mộng Vũ ngồi ở bên cạnh bàn thản nhiên uống trà, cực kỳ vui vẻ.

Lúc này, Trầm Nhã cùng Phó Tâm Lan cùng nhau đến rủ nàng đi tham gia tỷ thí cờ vào buổi chiều.

Trầm Nhã là vui vẻ nhất, đầu tiên là đem sự tích buổi sáng vĩ đại của Vân Mộng Vũ kể lại, trong lúc kể lại thì khoa chân múa tay, làm cho nàng cùng Tâm Lan ôm bụng cười mãi không thôi.

“Mộng Vũ tỷ, ta biết ngươi rất lợi hại. Thế nào, buổi chiều tỷ thí đấu cờ tỷ định giải bao nhiêu nước?” Trầm Nhã hưng phấn bắt đầu phán đoán.

Vân Mộng Vũ không nói gì, mà là nhìn các nàng cười một cách thần bí.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 39: Đệ Thập Cục

Nhìn hai người đối diện mang vẻ mặt chờ mong, Vân Mộng Vũ không nói gì, mà chỉ nhìn hai người bọn họ cười thần bí.

Trầm Nhã bị sự thần bí của nàng làm cho hứng thú, lại càng muốn biết hơn nữa, trong lòng như có móng vuốt cào nhẹ vào, rất là tò mò. Nhưng bất luận nàng làm như thế nào, đem hết chiêu thức cũng không thể làm cho Vân Mộng Vũ nói ra. Vân Mộng Vũ luôn kín miệng, luôn nói khi nào cơ hội đến, thì tự nhiên sẽ biết.

Mà Phó Tâm Lan lại mang biểu hiện rất bình tĩnh, nàng biết trở thành bằng hữu của Mộng Vũ, về sau nhất định sẽ được chứng kiến những chuyện còn kinh thiên động địa hơn thế nữa, mà tính tình của nàng thuộc loại trầm tĩnh, luôn mang vẻ mặt ôn nhu hào phóng.

Cho nên nàng không nóng nảy, giống như Vân Mộng Vũ nói, khi nào đến thời cơ thì nhất định sẽ biết.

Ba người dắt tay nhau đi tới sân thi đấu, vẫn ở ngự hoa viên.

Lần này quy tắc của trận đấu là rút thăm, sau đó tỷ thí 1 đấu 1, thay nhau đấu ba lượt. Cuối cùng sẽ quyết định ra năm mươi người tham gia biểu diễn vào buổi tối, mà sau khi chọn ra được năm mươi người thì sẽ chọn tiếp thêm một vòng nữa. Cuộc thi biểu diễn tài nghệ sẽ quyết định ra người xuất sắc nhất.

Trong mười ván cờ này đã có ba ván bị phá giải, còn thừa bảy ván, đa số các cao thủ chơi cờ đều vắt hết óc mà nghĩ không ra. Cho nên sẽ trở thành

https://thuviensach.vn

ván cờ khó giải nhất.

Ưu tú nhất Mẫu Đơn hội, chính là mẫu thân Vân Mộng Vũ Mộc Lâm quận chúa cũng giải quyết được ba ván, trở thành người siêu việt. Mà bây giờ, chính là hôm nay, Vân Mộng Vũ muốn cho mọi người thấy, nữ nhi của Mộc Lâm tuyệt đối không phải là phế vật.

Nàng muốn dùng sự thật làm cho mọi người biết ai mới là phế vật, muốn cho những người từng mắng nàng là phế vật một bạt tai nhớ đời.

Giờ phút này ánh mắt Vân Mộng Vũ sáng ngời, trong mắt ánh sáng nhạt bắt đầu khởi động.

Phó Tâm Lan đứng ở bên cạnh nàng, lập tức cảm giác được biến hoá của nàng, tựa hồ như có một cỗ tự tin dần dần phát ra.

Cảm giác được biến hoá này, trong mắt Phó Tâm Lan có một đạo ánh sáng hiện lên. Nàng nhìn người không sai, có thể cùng Vân Mộng Vũ trở thành bằng hữu nhất định là nàng rất may mắn.

Rất nhanh trận đấu đã bắt đầu.

Lúc này cũng không còn người dám xem thường Vân Mộng Vũ, lúc này cho dù Vân Mộng Vũ đứng nhất, các nàng cũng không dám nói gì. Trải qua trận đấu buổi sáng, các nàng đã như tự tát vào mặt mình khi lăng nhục Vân Mộng Vũ.

Sau ba trận đấu đó, những người đó đều cảm thấy rất may mắn, may mắn là không chửi bới hoặc xem thường Vân Mộng Vũ, chứ không thì tự rước nhục vào thân.

Vân Mộng Vũ thi đấu cờ biểu hiện cũng thực kinh người, một mình nàng bằng tốc độ nhanh nhất đánh bại ba nữ tử cũng được xem là cao thủ đánh cờ. Hơn nữa mỗi nữ tử đấu với nàng đều bội phục nàng sát đất.

https://thuviensach.vn

Nhường người khác đến ba phần, mưu trí sâu vô cùng.

Ba nữ tử kia đều có cùng cảm giác này, tựa hồ như tất cả các bước đi đều bị nàng nắm trong lòng bàn tay. Cho dù các nàng cân nhắc kỹ từng bước đi để làm khó nàng, nàng chỉ ngồi ở đối diện, tiện tay buông một con cờ, liền thắng các nàng dễ dàng. Thắng như vậy thực làm cho người ta tâm phục khẩu phục.

Lúc này rất nhiều người mang ánh mắt khác nhìn nàng, không hề khinh bỉ hay xem thường mà là kính nể. Nhưng Vân Mộng Vũ vẫn nhàn nhã ngồi trên ghế nhắm mắt lại, thủ thuật chơi cờ này đối với nàng chỉ là chuyện nhỏ.

Từ nhỏ nàng cũng rất mê chơi cờ, bởi vì chơi cờ có thể bồi dưỡng tâm của một người chuyên chú hơn. Lúc vừa mới bắt đầu chơi cờ, nàng chỉ muốn tìm biện pháp bình tĩnh lại vì nàng là người luôn bị xúc động. Ai ngờ, sau này, càng tiếp xúc cờ, nàng càng thích, dần dần nàng mê nó lúc nào không biết.

Cảm giác mê mẩn này như là nắm trong tay cả thiên hạ, khi bàn tay trắng nõn của nàng khuấy động, thì có cảm giác như làm cả thiên hạ hỗn loạn.

Cờ vua giống như bày trận, đường chết luôn nằm trước mắt.

Thời gian trôi qua, nàng cũng đang mải mê bày binh bố trận. Tựa như nàng đang ở trên chiến trường đầy khói lửa. Nàng thường nghĩ, nếu có cơ hội cũng muốn thử xem cảm giác nắm trong tay cả thiên hạ. Loại bày mưu nghĩ kế này, nàng luôn muốn thắng cho bằng được.

Từ nay về sau, nàng sẽ cố gắng thi đấu từ kì nghệ đến bày binh bố trận. Cho nên hiện tại tỷ thí này giống như nàng đang chơi một trò chơi trẻ con, không có tính chiến đấu.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh nàng đã hạ được thêm một số đối thủ, có người ảm đạm nên rời đi trước, có người thì ở lại để tiếp tục xem giải cờ. Trong khi mọi người chờ mong, các thế cờ đang được bày ra chờ người đến giải.

Trước mặt năm mươi người là một bàn cờ bằng đồng được phóng to, mười thế cờ được bày ra như khiêu khích. Mỗi khi giải được một ván cờ thì ván cờ tiếp theo sẽ khó hơn gấp đôi, cứ như vậy độ khó tăng lên cấp số nhân đến ván thứ mười.

Tuy rằng nhóm giám khảo hàng năm đều đem mười ván cờ chuẩn bị thật tốt, nhưng trong lòng bọn họ đều biết sẽ không ai giải được đến ván thứ ba.

Vân Dung nhìn ván cờ trước mặt, trong mắt hiện lên một chút kiên định, nàng vì Mẫu Đơn hội lần này mà trổ hết tài năng, nhưng so tài về đánh cờ nàng phải cố gắng. Nàng nắm chắc có thể giải được ba ván, cũng coi như là nắm được phần thắng trong tay. Lần này nàng nhất định phải thắng, không thể bị sự nổi bật của Vân Mộng Vũ đè nặng.

Khi có tín hiệu bắt đầu của trận đấu, nàng lập tức nín thở ngưng thần, tĩnh tâm lại, bắt đầu chơi cờ, liền phát hiện ra vị trí giải cờ, đang chuẩn bị xuống tay, lại bị một tiếng thét kinh hãi làm nàng rớt quân cờ trong tay.

Quay đầu nhìn lại thì thấy Vân Mộng Vũ đã giải được ván đầu tiên, mà thanh âm này là phát ra từ miệng của nữ tử đang thi bên cạnh.

Giải được rồi?

Làm sao có thể?

Làm sao có thể nhanh như vậy, Vân Dung nhất thời khó có thể tin. Tuy rằng hôm nay có nhiều chuyện khó có tin đều liên tục xảy ra, nhưng khi gặp chuyện, nàng vẫn không tin được. Dù sao chuyện này cũng đã vượt quá xa đánh giá của nàng.

https://thuviensach.vn

Lần này, trong lòng Vân Dung thật sự bất lực. Chơi cờ cần tĩnh tâm, mà lòng của nàng đã mất bình tĩnh. Ván cờ này nàng giải không nổi nữa, nàng cũng dứt bỏ hết thảy, đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, quan sát lượt thi đấu kế tiếp của Vân Mộng Vũ.

Tay nàng nâng con cờ thứ hai lên, mọi người đều im lặng nhìn. Vân Mộng Vũ nhìn thấy nhiều người đang vây quanh mình thì cũng không nói gì, chỉ nhìn mọi người ôn nhu cười, rồi bắt đầu hạ cờ xuống.

Lúc các nàng không hiểu được gì cả, thì ván thứ hai đã được giải. Những người vây xung quanh nàng có chút chết lặng. Tốc độ đáng sợ này làm cho người ta phát điên.

Dần dần ván thứ ba, thứ tư, thứ năm...

Người chung quanh đã xem ngây người, ngay cả giám khảo cũng có chút ngây dại. Thật đáng sợ, vẫn có thể dùng tốc độ nhanh như vậy sao?

Nghe đồn Quân quốc thiếu niên Quân vương luôn trầm lặng, có tài chơi cờ thiên hạ vô song, chưa có ván cờ nào mà hắn không giải được. Không biết, cùng so sánh với Quân vương, ai hơn ai hay là ngang tài ngang sức?

Khi ván cờ thứ mười đã bày ra trước mắt, Vân Mộng Vũ nhìn thấy nó liền sững sờ. Người xung quanh có chút buồn bực.

Đây là có chuyện gì, chẳng lẽ là không giải được?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 40: Nữ Tử Đứng Nhất Yến Kinh

Vân Mộng Vũ nhìn ván cờ trước mắt nhất thời có chút sửng sốt. Ván cờ này làm cho nàng nhớ tới chuyện cũ.

Nàng nhớ tới ông của nàng, ông nàng chơi cờ phi thường giỏi. Ông ngoại của nàng thì thích những thứ cổ đại, xa xưa, còn ông nội của nàng thì lại si mê chơi cờ. Mà ván cờ này chính là ông nàng từng cùng với nàng đã giải qua.

Lần đó ông nàng thông qua ván cờ này đã giảng giải cho nàng rất nhiều đạo lý, cho nên đến bây giờ nàng còn nhớ rất rõ ràng.

Dùng cờ như dùng người.

Nàng nhớ tới nàng và ông chơi cờ ngày trước. Theo trí nhớ, nàng cầm một quân cờ, cảm giác đánh cờ truyền đến cảm xúc lạnh lẽo, trong lòng nhất thời có chút hoảng hốt.

Nàng lúc này giống như lâm vào một cảm giác kỳ diệu, nàng chỉ làm theo trí nhớ, từng bước hạ cờ, đến khi kết thúc cả bàn cờ. Nàng mới phát hiện trong mắt đã là một mảnh ẩm ướt, lúc này cái gì nàng cũng không muốn làm, thầm nghĩ tìm một nơi không người khóc lớn một trận.

Người thân của nàng ở phương xa có còn lo lắng cho nàng không?

Trong lòng nhất thời nổi lên ưu thương vô hạn, tựa hồ như phá vỡ cơ thể mà phát ra.

https://thuviensach.vn

Nàng buông quân cờ đang cầm trong tay, tay đặt dưới bàn, nắm chặt tay lại, nắm đến các ngón tay đều trắng toát. Như chỉ có làm vậy, mới có thể giảm bớt đau đớn đang dâng lên trong lòng. Tuy rằng khác thời không, nàng vẫn có thể cảm giác được đau thương của mọi người.

Cái loại cảm giác này thực kỳ lạ, thực kì diệu.

Trên thế giới này có một loại yêu thương có thể mạnh hơn tất cả mọi sự yêu thương, đó chính là tình thân. Loại cảm giác tình thân này, chỉ cần sống cùng nhau, một, hai hay mười năm thì vĩnh viễn vẫn cảm nhận được sự ấm áp của nhau.

Vân Mộng Vũ khó có thể kềm chế mà nhớ lại chuyện xưa.

Nhưng người xung quanh thì toàn bộ tâm tư bây giờ đều đặt trên ván cờ, tất nhiên là không ai chú ý đến nàng. Mọi người đều có cảm giác khó thở.

Chỉ trong chốc lát, Vân Mộng Vũ đã giải được toàn bộ ván cờ.

Mười ván cờ, suốt mười ván cờ a.

Bao nhiêu kì tài cao thủ, khổ tâm cố gắng cả đời đều khó có thể phá giải được 1 ván cờ, nhưng lại bị nàng dễ dàng giải quyết toàn bộ trong vài nén nhang.

Mọi người lúc này đã muốn điên cuồng, đây là chuyện gì a, mười ván, là mười ván a, cứ như vậy mà giải quyết trước mặt các nàng.

Nhóm bình thẩm lại một lần nữa kích động, lão Thái Phó cũng kích động, cả người đều run run lên. Hắn sống cả đời chưa thấy ai làm được, vậy mà lại bị một nữ tử chỉ vung tay một phát là đã giải được hết.

Chuyện phát sinh hôm nay, suốt đời hắn khó quên, rung động này thật sự quá lớn. Vẻ mặt hắn kích động nhìn ván cờ trên bàn đã được giải, trong đầu

https://thuviensach.vn

nghĩ về lời nói của một người bạn.

Vận mệnh Sở quốc sẽ gặp đại nạn, may mà có một nữ tử tuyệt thế từ phương xa đến, sẽ cứu vớt khi Sở quốc bị loạn.

Ván cờ này kỳ thật là bạn tốt của hắn tạo ra từ rất nhiều năm trước, hắn từng nói qua, ván cờ này sẽ được người có duyên giải được, mà người này sẽ là người cứu cả Sở quốc. Mà bây giờ, hắn rốt cục đã thấy được nữ tử này.

Nữ tử trước mắt có thể nói là tài hoa cái thế, tao nhã vô song, Sở quốc sẽ không tìm được người thứ hai như thế này.

Trận đấu cờ buổi chiều cũng đã kết thúc, nhưng hôm nay lại có người phá được mười ván cờ, là chuyện lạ từ trước đến nay.

Phá cả mười ván, ai có thể theo kịp đây.

Kết quả trận đấu của ban ngày được truyền ra, toàn bộ Yến kinh chấn động, Yến kinh lâm vào cảm giác cuồng nhiệt chưa từng có, cuồng nhiệt sùng bái Vân Mộng.

“Quá lợi hại, tuyệt đối là thiên tài a. Ai có thể giải được mười ván trong một thời gian ngắn như vậy.”

“Đúng vậy, quả thực là có thể so với thần a. Ta về sau nhất định phải cho nữ nhi của ta cố gắng, lấy Vân Mộng Vũ làm gương. Có thể bằng một phần mười của Vân Mộng Vũ, phụ thân như ta cũng được an ủi.”

“Từ nay về sau, Vân Dung cùng Phó Tâm Lan đều trở thành quá khứ. Từ nay về sau, Vân Mộng Vũ chính là nữ thần trong lòng ta.”

“Xem ra Vân Mộng Vũ cùng Dạ vương quả nhiên là cùng cách a, nữ tử phong hoa tuyệt đại, tuyệt thế vô song như vậy làm sao có thể như lời của

https://thuviensach.vn

Dạ vương phủ truyền ra.”

“Đúng vậy, xem ra đồn đãi quả nhiên không thể tin a. Vân Mộng Vũ này làm sao có thể là phế vật, đây là tuyệt thế thiên tài a.”

“Đúng vậy, đúng vậy, có thể nói là nữ tử đứng nhất Yến kinh.”

Giờ phút này mọi người ở Yến kinh đem Vân Mộng Vũ trở thành nữ thần, bọn họ hiện tại rất muốn đến hoàng cung xem tài nghệ của nàng, không biết nữ tử tuyệt thế vô song kia lại có biểu hiện kinh tài tuyệt diễm như thế nào.

Lúc này ở trong tướng phủ, Lí Như phẫn nộ quăng hết đồ trên bàn xuống đất, sau một trận âm thanh lách cách, trong phòng nhất thời lâm vào một đống hỗn độn. (Sally: con mình không bằng ngươi thì không thấy mà lại đi ganh người ta)

“Chết tiệt, tiện nhân kia, xem ra ta thật sự đã nhìn lầm nàng. Hôm nay nàng ta nổi bật như vậy, lại khiến Dung nhi của ta không có cơ hội biểu hiện. Chết tiệt, tiện nhân, một ngày nào đó, một ngày nào đó, ta nhất định sẽ làm ngươi giống như mẹ ngươi. Tiện nhân này, dám huỷ hoại đường sống của nữ nhi ta yêu thương nhất, hiện tại lại hủy hoại tiền đồ xuất sắc nhất của nữ nhi ta. Đáng chết, thật là đáng chết.” Giờ phút này Lí Như không còn mang bộ dáng ôn nhu thường ngày, vẻ mặt vặn vẹo, trong mắt đầy sự ác độc, làm cho người ta nhìn thấy cũng khiếp sợ.

Mà trong vương phủ hiện tại cũng đang bắt đầu nổi gió.

Vương Tuyết Nhi đang đứng ở trong phòng của mình, một hắc y nhân đang quỳ trước mặt nàng ta, trên mặt che khăn màu đen.

“Vương Tam, ngươi đi giải quyết Vân Mộng Vũ cho ta.”

“Vâng, thuộc hạ đi làm ngay.”

https://thuviensach.vn

Đợi Hắc y nhân đi rồi, Vương Tuyết Nhi mang vẻ mặt lãnh khốc.

Vân Mộng Vũ, nữ tử đứng nhất Yến kinh.

Hay cho một nữ tử đứng nhất Yến kinh a.

Thật là làm cho nàng ngoài ý muốn a, từng là bao cỏ phế vật, trong nháy mắt lại làm cho người ta loá mắt, tài văn chương bức người. Như vậy cũng không tốt, như vậy sẽ làm nàng nguy hiểm hơn. Người có khả năng uy hiếp đến nàng tuyệt đối không nương tay.

Dù sao nàng hiện tại nàng cần cây đại thụ là Dạ vương, tuyệt đối không thể bởi vì một Vân Mộng Vũ mà gây ra sai lầm.

Nghĩ đến đây, trong mắt Vương Tuyết Nhi hàn quang loé lên, cả người mang hơi thở lạnh băng, làm cho người ta cảm giác sợ hãi.

Trong thư phòng của Dạ vương, Dạ vương Sở Dạ lúc này cũng mang vẻ mặt không hiểu đứng ở nơi đó. Trong lòng suy nghĩ cuồn cuộn, ánh mắt biến ảo không rõ.

Vân Mộng Vũ, hay cho một cái Vân Mộng Vũ, che dấu thật sâu, hắn vậy mà không phát hiện ra.

Rốt cuộc là vì sao nàng phải làm như thế, nàng muốn làm gì?

Chẳng lẽ ngay từ đầu nàng đã nghĩ phải rời khỏi hắn, nếu không làm sao có thể che dấu chính mình như vậy. Nếu không lúc trước khi bị người khác vu khống cho tội thông dâm, nàng làm sao có thể nhịn được.

Nghĩ đến nàng vì muốn rời đi mà làm đóng giả bao cỏ phế vật, nghĩ đến bữa tiệc ngày ấy nàng mang khí chất xa xưa, yên tĩnh như nước, trong lòng hắn có cảm giác rầu rĩ, có chút không thoải mái.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Sở Dạ biến ảo vài lần, cuối cùng lại trở nên bình tĩnh, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà khí, làm cho người ta nhìn thấy liền có cảm giác lạnh cả người.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 41: Đêm Trước Tiệc Tối

Đèn lên rực rỡ, các nơi trong hoàng cung đều rất náo nhiệt. Đủ loại xe ngựa hoa lệ xếp hàng ở cửa cung, một đám người quan viên và phu nhân đều xuống xe, chạy tới Mẫu Đơn hội.

Lúc này trong một phòng nhỏ của hoàng cung, Lí Như mang thần sắc cực kì kém đứng bên cạnh Vân Dung.

Vân Dung nhìn thấy mẫu thân như vậy, bước lên phía trước khuyên nhủ, "Mẫu thân, đả kích ấy nữ nhi còn chịu được. Tuy rằng nàng ta thật sự rất nổi bật, nhưng nàng chung quy là khí phi. Chỉ cần chúng ta ra tay, hơn nữa Thanh phi nương nương trong ứng ngoài hợp, nữ nhi cũng không tin sẽ không đấu lại nàng."

Nghe Vân Dung nói, trong lòng Lí Như dễ chịu một chút, hôm nay thật sự Vân Mộng Vũ làm cho nàng phát điên. Tiện nhân kia lại chỉ trong vòng nửa ngày mà rửa sạch tội danh khí phi, hôm nay quả nhiên là rất nổi bật a. Bất quá Dung nhi nói đúng, cho dù tao nhã như thế nào, chung quy cũng không ai thèm lấy, Yến kinh này cũng sẽ không có ai muốn lấy nàng. Tuy rằng nàng ta không tốt, nhưng chỉ cần có nàng ta ở đó, như vậy hai nữ nhi của nàng sẽ bị chèn ép.

Nghĩ xong lại nắm tay Vân Dung,"Dung nhi cũng là ngươi nghĩ chu toàn, mẫu thân thật hồ đồ. Nếu không phải do nàng ta, ngươi cùng Ngọc nhi sẽ trở thành đích nữ, thân phận rất tôn quý. Nhưng mà hiện nay, mẫu thân đối với hôn sự của ngươi cùng Ngọc nhi vẫn còn có chút không yên

https://thuviensach.vn

lòng.” Nói xong, lại rơi lệ, nàng tuyệt đối không thể cho hai nữ nhi của mình làm thiếp được.

“Mẫu thân, ngươi không cần lo lắng. Ta tuyệt đối sẽ không cho bất luận kẻ nào cản trở đường đi của muội muội. Vô luận như thế nào, Vân Mộng Vũ cũng không được giữ lại. Vừa rồi Thanh phi nương nương đã cho người truyền lời lại đây, Vân Mộng Vũ người sẽ nghĩ biện pháp giải quyết. Đến lúc đó, chúng ta phối hợp người là được.” Nghe Lí Như nói vậy, Vân Dung khuyên giải an ủi nói.

“Nếu nương nương cũng quyết định sẽ động thủ với tiện nhân kia, ta đây an tâm. Thanh phi nương nương luôn luôn tài trí hơn người, có nàng ra tay giúp việc, thì tiện nhân kia cũng khó thoát khỏi.”

Nghe Vân Dung nói Thanh phi sẽ hỗ trợ, tảng đá trong lòng Lí Như mới rơi xuống. Nghĩ đến kết cục của Vân Mộng Vũ, Lí Như nhịn không được lộ ra một nụ cười khoái chí. Thủ đoạn của Thanh phi rất tàn nhẫn, làm cho người ta lạnh cả người.

Hai người nói một lúc sau, Lí Như bảo nha hoàn thay quần áo cho Vân Dung. Nhìn quần áo được đổi trên người Vân Dung, trong mắt Lí Như toát ra thần sắc vừa lòng. Trước mắt nàng, Vân Dung mặc bộ quần áo màu tím, trên quần áo thêu đầy hoa mẫu đơn màu vàng, trên đầu cài một cây trâm cùng màu, cả người hoa lệ cao quý.

Lí Như vì chuẩn bị quần áo cho Vân Dung cũng rất nhọc lòng, đáng tiếc, người định không bằng trời định, hai người bọn họ cũng không nghĩ tới lại bị Vân Mộng Vũ đánh bại lúc sáng.

Nhưng Lí Như thấy quần áo mặc trên người Vân Dung cũng đã yên tâm. Vân Mộng Vũ ban ngày văn chương lợi hại, có thể là do nàng ta học lỏm. Nhưng tài nghệ này sẽ không giống như vậy. Vân Mộng Vũ suốt ngày chỉ ở trong phòng nên khẳng định là sẽ không biết đàn hay khiêu vũ. Mà mấy thứ

https://thuviensach.vn

này nếu không luyện thì sẽ không tốt lên được. Cho nên hai mẹ con giờ phút này mới có thể yên tâm mà cho làm quần áo này chỉ là vì chức danh hoa Mẫu Đơn vương, các nàng bây giờ cảm thấy trận thi đấu buổi sáng chỉ là do may mắn, nhưng thắng lợi cuối cùng vẫn thuộc về Vân Dung.

Lí Như càng nhìn càng vừa lòng, hôm nay Dung nhi sẽ làm cho mọi người kinh diễm.

Mà lúc này trong phòng Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ lại đang ngồi xổm, gối đầu lên chân của Trịnh lão thái thái, cùng lão phu nhân nói về việc nhà.

“Bà ngoại, cũng là ngươi đối tốt với Vũ nhi. Ngươi đưa quần áo vừa người lại xinh đẹp, còn nữa, nhìn thấy bà ngoại, Vũ nhi trong lòng rất vui vẻ, thật sự rất vui vẻ a.” Nói xong nàng lại nâng đầu lên một chút, nhẹ nhàng tựa đầu trên lưng lão phu nhân, trong mắt nhịn không được có chút ẩm ướt.

Không biết vì sao, hôm nay nàng lại đặc biệt nghĩ về người thân ở một thời không khác. Mà bà ngoại đã đến, cho nàng một phần an ủi. Lúc này trong lòng nàng cảm thấy an bình được một chút, nhắm mắt lại lẳng lặng hưởng thụ ấm áp, trong lòng nhất thời cảm thấy hạnh phúc.

“Hài tử ngốc, nói bậy cái gì vậy. Nhớ bà ngoại, bất cứ lúc nào cũng có thể đến thăm bà. Bà ngoại vĩnh viễn đều hiểu rõ ngươi nhất, chỉ cần Vũ nhi cần, bà ngoại sẽ hy sinh mọi thứ bất cứ giá nào.” Nhìn thấy cháu ngoại mình đang âu yếm ngoan ngoãn như con mèo nhỏ, gối đầu lên mình, trong lòng lão phu nhân lúc này cũng rất thỏa mãn.

Lão phu nhân cúi đầu, lấy tay vuốt ve mái tóc Vân Mộng Vũ, từng chút từng chút, ôn nhu đến cực điểm. Nhìn cháu ngoại có khuôn mặt xinh đẹp, giờ phút này lại thấy rất giống nữ nhi của bà, lão phu nhân nhất thời có chút hoảng hốt, nhất thời ngây người.

https://thuviensach.vn

Khi đó, nữ nhi cũng có khuôn mặt tuyệt đẹp, cũng tài hoa hơn người, có thể nói là nữ tử đứng nhất Yến kinh, rất nhiều người đều nghĩ nàng nhất định sẽ trở thành thái tử phi thậm chí là hoàng hậu. Nhưng cuối cùng, nữ nhi vẫn lựa chọn trạng nguyên Vân Mộ kia. (Sunny: Vậy là ông ta có kiến thức nông cạn a~~~, tiếc quá, huhu. Sally: Vừa nông cạn vừa hám tài, vô ơn nữa…)

Khi đó Vân Mộ tuy rằng là trạng nguyên, nhưng ở trong quan trường nếu không có chỗ dựa, làm sao có thể thăng chức lên được. Nếu không phải cưới Lâm nhi, có hộ quốc tướng quân phủ ở phía sau giúp, Vân Mộ làm sao có thể có được vị trí như ngày hôm nay.

Thật đáng giận là cái người kia khi Lâm nhi ra đi lại đối xử như vậy với Vân Mộng Vũ. Chẳng lẽ tất cả mọi người đều nhìn lầm hắn. Nhưng năm đó hắn quả thật vì cứu Lâm nhi mà thiếu chút nữa nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng sau khi Lâm nhi mang thai con hắn thì hắn lại cấu kết với đích nữ của lại bộ Thượng Thư, đem Lí Như kia nạp làm thiếp.

Trong mắt lão phu nhân phong vân bắt đầu khởi động, bà không dám nghĩ đến, nếu đúng như bà dự đoán, như vậy Lâm nhi của bà thực đáng thương. Nghĩ đến nữ nhi, trong mắt lão phu nhân xẹt qua một chút bi thương cùng ảm đạm.

Lập tức ánh mắt lại nhu hòa nhìn về phía cháu ngoại, “Vũ nhi của ta đã trưởng thành, thật sự trưởng thành. Lại vĩ đại như vậy, như vậy bà ngoại mới có thể yên tâm.” Nếu bà có thể nhìn thấy Vũ nhi hạnh phúc, như vậy bà nhắm mắt cũng không hối tiếc. Nhưng, bà sợ bà không đợi được ngày đó.....

“Bà ngoại.....” Như có linh cảm, Vân Mộng Vũ bất an ngẩng đầu lên, gọi to một tiếng.

https://thuviensach.vn

“Bà ngoại không có gì, Vũ nhi đừng lo. Nào Vũ nhi, đứng lên, để bà ngoại nhìn xem y phục có vừa người hay không?”

Trong lòng mặc dù có chút bất an, nhưng cuối cùng cũng không nghĩ ra được. Nàng đứng dậy, bước lui vài bước, lại xoay vài vòng, trong lúc nhất thời váy trắng tung bay, như hoa bách hợp nở rộ vào ban đêm, xinh đẹp Xuất Trần.

Lão phu nhân nhìn cháu ngoại dung mạo tuyệt sắc khuynh thành cùng khí chất siêu phàm thoát tục, trong mắt tràn đầy vui mừng.

“Vũ nhi, y phục này thực xứng với ngươi, quả thực là sinh ra để dành cho ngươi.”

“Đây cũng là công sức của bà ngoại, là bà ngoại có ánh mắt tốt. Vũ nhi cũng rất thích.”

Vân Mộng Vũ đối với quần áo này cũng cực kỳ vừa lòng, nhịn không được lại nhẹ nhàng xoay vài vòng.

Đột nhiên khóe mắt nhìn thấy vẻ mặt ảm đạm của bà ngoại, trong lòng nàng cũng có cảm giác mất mát. Nàng biết là bà đang nghĩ đến mẫu thân, rất nhiều năm trước kia, mẫu thân cũng ở Mẫu Đơn hội làm cho mọi người kinh diễm. Làm cho cả toàn bộ Yến kinh biết tiểu thư của hộ quốc tướng quân phủ kinh tài tuyệt diễm như thế nào, phong hoa tuyệt đại ra sao. Nhưng chung quy vẫn là tiêu tán từ khi mẫu thân qua đời, nhưng, nàng biết mẫu thân chết không phải là do nguyên nhân khó sanh.

Trong lòng nghĩ, độ ấm trong mắt chuyển thành hàn băng, trong lòng nàng âm thầm nói, dám làm hại mẫu thân nàng, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha. Trong lòng nàng đã hứa hẹn, chắc chắn sẽ cố gắng bảo vệ Mộc gia không chịu một chút thương tổn nào.

(Sally: Chương sao rất kích thích nha)

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 42: Một Đôi Bích Nhân

Thi đấu tài nghệ của Mẫu Đơn hội được tổ chức bên hồ Ánh Nguyệt. Ánh Nguyệt hồ bốn phía đều được treo đèn lồng, toàn bộ sân của trận đấu có vẻ mộng ảo dị thường. Ánh trăng nhu hòa, nước gợn sóng lăn tăn, tạo ra một cảm giác hài hoà tinh tế.

Đêm đến, rất nhiều quan viên cùng phu nhân đã đến trước, bọn họ tìm được vị trí ngồi xuống. Có người lẳng lặng ngồi ở chỗ của mình cùng đợi tiệc tối bắt đầu, có các phu nhân thì tụ tập ở một nơi nói chuyện phiếm.

Lúc này đột nhiên nghe được âm thanh hít vào của mọi người xung quanh, mọi người tò mò ngẩng đầu nhìn về phía cửa, thấy một hình bóng màu tím xinh đẹp đập vào tầm mắt của mọi người.

Vân Dung mặc y phục màu tím, trên có thêu nhiều đoá hoa mẫu đơn màu vàng dưới ánh trăng có sự cao quý khác thường, nhưng lại có một loại cảm giác làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Ở đây, nam tử nhìn thấy Vân Dung đi vào, trong mắt cũng hiện lên một chút kinh diễm. Không nghĩ tới Vân Dung này không chỉ có tài văn chương, cho dù dung mạo cũng rất xuất chúng. Ban ngày Vân Mộng Vũ lại biểu hiện kinh người, bọn họ rất tò mò biểu hiện của hai tỷ muội đêm nay.

Đêm nay, không biết tỷ muội các nàng tranh chấp, cuối cùng ai có thể đỗ trạng nguyên? Trong mắt mọi người đều dấy lên hứng thú.

Mà nữ tử ở đây cũng là vẻ mặt xem kịch vui. Hôm nay, ban ngày Vân Mộng Vũ có thể nói là rất nổi bật, đem tài nữ đứng nhất Yến kinh Vân

https://thuviensach.vn

Dung ép tới không còn đường lui. Mọi người đều nhớ rõ lúc ấy bộ dáng của Vân Dung thất hồn lạc phách. Không nghĩ tới, mới qua vài canh giờ, Vân Dung lại có thể xem như chưa có chuyện gì, nhìn quần áo hoa lệ kia còn thêu hoa mẫu đơn, nghiễm nhiên nghĩ đến hoa Mẫu Đơn vương sẽ là của nàng. Bất quá sự thật có phải hay không thì phải đợi mọi người xem xét.

Có trò hay để xem, nếu tối nay Vân Mộng Vũ lại bỗng nhiên nổi tiếng, Vân Dung kia quả nhiên là vô cùng không biết xấu hổ.

Tuy rằng các nàng cũng không tin tưởng Vân Mộng Vũ có thể có tài năng hơn như thế, các hạng mục đều tỏ ra xuất sắc. Nhưng giờ phút này, bởi vì tâm tư rối loạn, các nàng vẫn có một chút ảo tưởng. Dù sao chính mình không chiếm được thì cũng không hy vọng người khác có thể dễ dàng lấy được.

Vân Dung đi vào, hưởng thụ cảm giác được mọi người chú ý, sự thất vọng của buổi sáng cũng đã tan biến, trong lòng đã lấy lại được sự tự tin vốn có. Vân Dung tao nhã đi về phía vị trí của tướng phủ, có cả Vân Mộ, Lí như và lão thái thái.

Vân Mộ nhìn Vân Dung đi tới, trong lòng tràn đầy vui sướng. Nữ nhi cho tới bây giờ cũng chưa từng làm ông thất vọng. Cho dù ban ngày Vân Mộng Vũ tài hoa kinh diễm, nhưng cuối cùng cũng không thể bằng nữ nhi mà ông sủng ái nhất.

Tuy rằng cả hai cái đều là nữ nhi của hắn, nhưng không biết vì sao hắn lại không thích Vân Mộng Vũ. Có lẽ là mỗi lần nhìn nàng, hắn sẽ nhớ tới rất nhiều chuyện cũ trước đây.

Mà với mẹ con Lí Như thì lại khác, mỗi lần ở cùng với các nàng, hắn mới có thể tìm được cảm giác tôn nghiêm của người làm chồng, làm cha. Vân Mộ nhất thời nghĩ đến một ít chuyện cũ, lập tức đưa mắt tìm kiếm Vân

https://thuviensach.vn

Mộng Vũ. Bất quá hắn đã thất vọng, hắn nhìn quanh nhưng vẫn không tìm thấy.

Nhớ tới hôm nay trong cung truyền ra tin tức, thần sắc Vân Mộ càng trở nên phức tạp. Tuy Vân Mộng Vũ là nữ nhi của hắn, nhưng lần trở lại này lại gây trở ngại về tiền đồ của hai nữ nhi hắn yêu thương nhất. Nhưng muốn hắn xuống tay với nàng, hắn vẫn không ra tay được. Dù sao, đây cũng là đứa con duy nhất của hắn và Tâm Lan.

Trong lòng trăm mối cảm xúc, lại đột nhiên cảm giác mọi người bỗng nhiên yên lặng, sự im lặng này thật sự rất quỷ dị.

Vân Mộ kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn về phía lối vào, nhìn thấy một đôi bích nhân đang chậm rãi đi vào.

Nam tử mặc một chiếc áo bào trắng tinh xảo, khuôn mặt hoàn mỹ như thần tiên. Nhìn đến nam tử kia, mọi người trong lòng sinh ra cảm giác không dám nhìn thẳng, nam tử kia giống như là tiên hoá thành.

Nữ tử quần áo màu trắng, trên y phục có nổi lên một đoá sen xinh đẹp, tay áo có một đoá sen được thêu bằng kim tuyến, trên lưng là đai lưng màu vàng, trên đầu cài một cây trâm bạch ngọc, trên cây trâm cũng điêu khắc hoa sen. Cả người xinh đẹp tinh xảo, thanh nhã thoát tục, khí chất siêu nhiên như thế, đẹp mắt làm cho người ta bị đui mù. (Sally: anh chị mặc đồ đôi nha)

Giờ phút này mọi người ai cũng nín thở, sợ quấy nhiễu đến đôi bích nhân. Rất đẹp, giờ phút này trong lòng mọi người đều nhịn không được nhớ tới câu chuyện dân gian kia, hai người kia xứng đôi như Kim Đồng Ngọc Nữ.

Quả thực là trời đất tạo nên một đôi.

https://thuviensach.vn

Nhìn Vân Mộng Vũ cùng Hiên vương cùng nhau đi vào, Vân Dung cũng trừng lớn hai mắt. Đây là có chuyện gì, Hiên vương tuy rằng nhìn rất ôn hoà, nhưng trên thực tế, hắn lại không muốn tiếp xúc với ai. Cho nên, Vân Dung trong lòng tưởng Hiên vương hắn là bề ngoài ôn hòa, nội tâm là người rất lạnh nhạt, nàng sẽ không dễ dàng tiếp cận. Nhưng hiện tại, đây là tình huống gì, hắn lại cùng Vân Mộng Vũ đi vào.

Hơn nữa, chết tiệt thật, hai người lại đồng thời mặc y phục trắng, nhìn lại giống như hai vợ chồng đang ân ái, Vân Dung thấy thật chói mắt. Lại nhìn phản ứng của mọi người bên cạnh, Vân Dung thầm hận trong lòng, hai tay gắt gao vò nát chiếc khăn lụa. Hận khăn lụa trong tay chính là tiện nhân Vân Mộng Vũ kia.

Mà Lí Như cũng mang vẻ mặt âm độc nhìn hai người đi vào. Tiện nhân, dám thông đồng với Hiên vương. Tiện nhân, quả nhiên là tiện nhân, đã là khí phi, vậy mà còn dám vọng tưởng Hiên vương, cũng không sợ trở thành địch nhân của nữ tử Yến kinh.

Quả nhiên, nữ tử xung quanh lúc này đều mang vẻ mặt không tốt nhìn Vân Mộng Vũ. Nữ nhân kia làm sao có thể đứng một chỗ cùng Hiên vương điện hạ, lại xứng đôi như thế.

Nhìn thấy ánh mắt không tốt ở xung quanh, trong lòng Vân Mộng Vũ không khỏi kêu oan uổng. Đây là thật, không phải là mơ. Sớm biết vậy thì nàng sẽ cùng bà ngoại đến đây thì sẽ không có chuyện này.

Cái này thật sự là xong rồi, thế nào cũng trở thành kẻ địch của nữ tử Yến kinh.

Trong lòng rất khó chịu, xoay người lại nhìn về phía tên đầu sỏ gây nên, nhìn thấy ánh mắt bỡn cợt của đối phương đang nhìn mình. Lúc này, trong lòng Vân Mộng Vũ thật sự buồn bực đến cực điểm.

Chết tiệt, yêu nghiệt này, thật sự là mầm tai họa a.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới chuyện trải qua cùng hắn trước khi đến đây, Vân Mộng Vũ thật muốn nghiến răng a.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 43: Các Ngươi Muốn Giết Ta

Lúc này Vân Mộng Vũ nhớ đến việc đã trải qua, trong lòng vẫn khó có thể bình tĩnh, thật sự tức giận đến nghiến răng nghiến lợi a.

Lúc ấy nàng không nghĩ đến ánh mắt của mọi người, nghĩ là mọi việc đều bình thường, nên cho bà ngoại đi trước. Mà nàng lại muốn nghỉ ngơi một chút, sau đó chuẩn bị ra tham gia buổi thi đấu.

Ai ngờ khi đi đến rừng trúc, đột nhiên có cảm giác phía sau có người đi theo, trong lòng cảnh giác mãnh liệt. Cước bộ lập tức nhanh hơn, ai ngờ có một âm thanh truyền đến, làm cho lưng nàng nổi lên một trận mồ hôi lạnh.

“Nữ tử đứng nhất Yến kinh của chúng ta muốn đi đâu?”

Nàng vừa định chạy, phía trước lại đột nhiên xuất hiện hai Hắc y nhân nữa. Không thể, đường chạy đã bị chặn, nàng quay đầu lại, nhìn thấy sau lưng là ba hắc y nhân, mà ở phía trước chắc là thủ lĩnh của bọn chúng. Hơn nữa, lời nói lúc nãy chắc là của hắn.

“Các ngươi muốn làm cái gì? Muốn giết ta?”

Nàng nhìn thẳng hắc y nhân, người phát ra âm thanh lúc nãy, tay phải bí mật xoa lên vòng tay tinh xảo. Thủ lĩnh hắc y nhân cũng không để ý, dù sao cái vòng này nhìn qua thì rất tinh xảo, cũng giống như cái vòng bình thường khác mà thôi. Mà làm cho Hắc y nhân kia kinh ngạc là phản ứng của Vân Mộng Vũ lúc này, thật sự làm hắn ngoài ý muốn a. Nữ tử bình thường gặp loại tình huống này không phải đều sợ hãi, khóc lóc cầu xin tha thứ sao?

https://thuviensach.vn

Nữ tử này quả nhiên đặc biệt!

Bất quá, đặc biệt thì thế nào, Đoạt Hồn Lâu bọn họ có quy tắc. Nữ tử đặc biệt nhưng đã bị Đoạt Hồn Lâu nhắm tới, như vậy nàng phải bỏ mạng tại đây. Bất quá vị khách kia đã nói, trước khi lấy mạng nàng phải tra tấn cho nàng thật đau khổ.

Chuyện tốt như vậy, bọn họ lại làm sao có thể cự tuyệt được?

Nhất là ở trước mặt bọn họ, nữ tử này đẹp như thiên tiên.

“Chúng ta quả thật là muốn giết ngươi. Bất quá, trước khi giết ngươi ta muốn cùng ngươi làm một việc.” Hắc y nam tử nói xong còn dùng ánh mắt dâm tà quét qua quét trên người Vân Mộng Vũ, bên miệng lại lộ tia cười dâm đãng.

Chuyện này, nàng thật không biết nói gì, đây là chuyện gì a? Tại sao lúc nào cũng có người muốn lấy mạng của nàng. Không biết lần này là ai?

Nhưng lại ra lệnh tiền dâm hậu sát, người này quả nhiên rất ác độc.

Bất quá, nàng tuyệt đối sẽ không cho hắn toại nguyện, muốn giết nàng, nào có dễ dàng như vậy.

“Giết ta, ngươi cảm thấy đây là chuyện dễ dàng sao?”

Nghe Vân Mộng Vũ nói như vậy, hắc y nam tử nhịn không được lớn tiếng bật cười. “Giết ngươi thật là không dễ dàng a. Nếu ngươi hầu hạ chúng ta được thoải mái, ta có thể nghĩ lại mà bỏ qua cho ngươi.”

Chuyện này, Vân Mộng Vũ cũng nhịn không được mà nổi giận, trong mắt hàn băng nổi lên, trong lòng đối với sát thủ này cũng nổi lên sát ý.

“Phải không, muốn ta hầu hạ ngươi?”

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng nói xong, thanh âm phiêu dật, theo gió truyền đến. Nói xong, hai bên khóe miệng hiện lên một nụ cười yếu ớt, nhẹ nhàng nhợt nhạt, làm cho người ta không khỏi hãm sâu vào trong đó.

Thủ lĩnh kia nhìn Vân Mộng Vũ như vậy làm sao có thể nhịn được, nghĩ muốn tiến lên đem nàng mang đi, chạy đi tìm một chỗ phát tiết.

Vân Mộng Vũ nhìn Hắc y nhân đi về phía nàng, khóe miệng càng tươi cười, mang theo một loại xinh đẹp quỷ dị, tay phải chậm rãi di động, mở chốt khởi động ‘mưa lê hoa châm’ trên tay.

Khi nhìn thấy tất cả Hắc y nhân đều ngã xuống, trên cổ có một tia huyết tuyến, máu chậm rãi chảy ra. Thật là thủ pháp cao minh, võ công thực lợi hại. Không cần dùng binh khí mà lại có thể giết người không kịp phản kháng, cảnh giới bực này quả nhiên rợn cả người.

Cảm thấy nghi hoặc, lại cảm thấy sau lưng có một trận gió thổi qua.

Nàng quay đầu nhìn thấy Sở Hiên mặc một thân áo bào trắng đang từ không trung bay xuống, trên mặt không phải là biểu tình ôn nhu thường ngày, mà là vẻ mặt trầm lãnh.

Nhìn thấy sắc mặt kém đi của hắn, trong lòng nàng không khỏi buồn bực.

Hắn bị làm sao vậy, đừng nói là lo lắng cho nàng chứ?

Mà Sở Hiên cũng không nói chuyện, cứ như vậy lẳng lặng nhìn nàng.

Nàng bị hắn nhìn thì không được tự nhiên, vừa định mở miệng muốn giải thích, lại bị cái ôm bất ngờ của hắn làm cho nàng trở tay không kịp. Sở Hiên ôm Vân Mộng Vũ vào lòng, trong lòng mới thở phào một hơi, tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể làm giảm nỗi sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nhất thời có chút mơ mộng, đây là tình huống gì? Chóp mũi lại cảm nhận được mùi của hoa cỏ, trong đầu nàng nhất thời có chút hỗn loạn. Qua một lúc lâu, Sở Hiên nhẹ nhàng buông Vân Mộng Vũ ra, trong mắt lóe nhiều vụn tinh quang nhỏ, nhìn nàng thật sâu.

Nàng cũng ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt hiện lên vẻ khó hiểu, hiện lên sự sợ hãi, hiện lên mong đợi, hiện lên đủ loại cảm xúc phức tạp. Thấy rõ thần sắc biến ảo trong mắt nàng, hắn cũng chỉ có thể thở dài một tiếng trong lòng, tia sáng trong mắt rút đi, khôi phục lại bình tĩnh ngày thường.

Hai người nhất thời không nói gì, không khí thật quỷ dị.

Nàng nhịn không được mắng to trong lòng, yêu nghiệt chết tiệt, luôn đem sự tình phức tạp lên như vậy, nàng vốn tự mình có thể giải quyết. Nhưng, hiện tại, nàng lại có cảm giác thiếu hắn thêm một nhân tình.

Trong mắt Vân Mộng Vũ mang vẻ ảo não, mà lúc này lại bị Sở Hiên nhìn thấy. Nhất thời trong lòng hắn cũng buồn bực, nữ nhân này sao lại thế, chính mình hảo tâm cứu nàng, thế nhưng nàng còn biểu hiện ra biểu tình ảo não như vậy.

Ảo não, nàng có gì ảo não chứ?

Nên ảo não là hắn mới đúng, vừa nghe cơ sở ngầm trong cung báo lại nói có sát thủ Đoạt Hồn lâu lẻn vào, lúc ấy hắn cũng không biết làm sao, lập tức chạy lại đây, sợ là nhằm vào nàng mà đến, sợ nàng gặp chuyện không may.

Vậy mà ngược lại, nàng lại mang vẻ mặt ảo não khi được hắn cứu.

Lúc này Vân Mộng Vũ cũng đã nhận ra không khí có phần khác thường. Nhìn thấy Sở Hiên sắc mặt đen thui nhìn nàng, nàng mới phản ứng lại, vội vàng lấy lòng nói: “Lúc nãy thật sự là nhờ Hiên vương cứu giúp, tiểu nữ tử không biết nên báo đáp thế nào cho phải.” Nàng khách sáo nói, trong lòng

https://thuviensach.vn

nghĩ nên chấm dứt nhanh việc này, nàng còn vội vàng đi tham gia trận đấu buổi tối. Nàng cũng không thể tới muộn, bằng không sẽ khiến mọi người nghĩ nàng là người tư cao tự đại.

Không đợi trả lời Vân Mộng Vũ lại đột nhiên nghe được Sở Hiên chậm rãi nói "Nếu đã đến đây, còn không chịu xuất hiện, Hàn băng, Hàn lâu chủ?"

Xung quanh còn có người, Vân Mộng Vũ kinh hãi.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 44: Hàn Băng

Bên cạnh còn có người!

Trong lòng Vân Mộng Vũ muốn nhảy dựng.

Sở Hiên vừa nói xong, Vân Mộng Vũ cảm giác được độ ấm xung quanh tựa hồ giảm xuống vài độ. Nàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy giữa không trung có một hắn y nhân đang bay lơ lửng.

Giữa không trung một người mặc y phục màu đen, trên mặt che cái khăn đen lẳng lặng đứng đó, như hoà hợp cùng đêm tối. Cảnh này nhìn dị thường quỷ dị.

Nhìn người đang bị đêm tối vây quanh kia, trong đầu nàng tự động hiện lên tin tức về hắn. Hàn băng, lâu chủ Đoạt Hồn lâu, là người lãnh khốc, tàn nhẫn vô tình, là tử thần chuyển thế.

Bởi vì mang theo khăn che mặt, thấy không rõ khuôn mặt nam tử, chỉ có thể nhìn thấy cặp mắt trầm lặng, không chút cảm xúc, không chút tình cảm. Cứ lẳng lặng như vậy, không hề có khoảng cách, cứ như không phải người còn sống.

Nhìn thấy nam tử như vậy, cho dù là Vân Mộng Vũ cũng nhịn không được mà từ đáy lòng phát ra khí lạnh run người.

“Nàng ta là nhiệm vụ tiếp theo của Đoạt Hồn lâu, cho nên hôm nay nàng phải chết.” Đang lúc đáy lòng nàng phát lạnh, lại đột nhiên nghe được âm thanh không có độ ấm của nam tử kia vang lên.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe xong những lời này, trong lòng nàng phát lên một cỗ phẫn nộ. Nhiệm vụ, theo lời của hắn, mạng của nàng là nhiệm vụ.

Nàng chưa thích ứng được sao?

Không thích ứng được việc người cổ đại đem mạng người như cỏ rác.

Nàng hiện tại giống như rơi vào một cơn lốc xoáy. Nàng hiện tại chỉ có thể thích ứng quy tắc của lốc xoáy này, làm cho chính mình sống tốt. Nếu không, nàng nhất định sẽ bị đào thải.

Nghĩ đến đắc dĩ của bản thân bất, nàng nhịn không được nắm chặt hai tay, hận bản thân không thể có được một sức mạnh to lớn, như vậy sẽ không rơi vào trong các lốc xoáy này, càng lún càng sâu mà không thể tự thoát ra được.

Sau một thời gian suy nghĩ, nàng ngẩng đầu, nhìn Hàn Băng thật sâu rồi liếc mắt một cái, như muốn nhớ kỹ hắn. Vân Mộng Vũ yên lặng thề ở trong lòng, người nào đụng đến nàng, nàng sẽ không dễ dàng buông tha. Một ngày nào đó, nàng chắc chắn sẽ làm cho những người đó ngay cả cơ hội cầu xin tha thứ cũng không có.

“Có ta ở đây, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng đụng đến nàng!”

Nàng đang lâm vào suy tư lại bị lời nói bất thình lình của Sở Hiên làm cho nàng sững sờ.

Có ta ở đây, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng đụng đến nàng.

Những lời này dường như có ma lực, khắc sâu vào lòng nàng, thật sâu, thật sâu!

Hàn băng nghe thế, biểu tình trên mặt không có chút biến hóa, nhưng trong mắt vẫn nổi lên gợn sóng, thâm trầm nhìn Sở Hiên liếc mắt một cái.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng cũng không nói gì, cứ im lặng xoay người rời đi, biến mất trong bóng đêm, lưu lại một màn đêm đầy lạnh lùng nhưng trong trẻo.

Mà trong lòng Vân Mộng Vũ giờ phút này cũng không bình tĩnh, nàng cúi đầu, Sở Hiên nghĩ nàng đang lo lắng. Ngữ điệu ôn nhu nói: “Hàn băng đi rồi, như vậy nhiệm vụ này, Đoạt Hồn cũng đã trừ bỏ. Ngươi không cần lo lắng, Đoạt Hồn lâu sẽ không tìm ngươi nữa.”

Nghe nói như thế, nàng vẫn cúi đầu, khi Sở Hiên nghĩ nàng sẽ không trả lời, nàng lại phát ra một lời cảm tạ.

“Cảm ơn.”

Mặc kệ như thế nào, lần này chuyện Đoạt Hồn lâu, quả thật Sở Hiên đã giúp nàng giải quyết, nàng lại thiếu hắn một nhân tình.

Nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn, sau đó thận trọng nói: “Về sau nếu có cơ hội ta sẽ báo đáp cho ngươi.”

“Không cần về sau, hiện tại có một cơ hội.”

Nghe xong lời nói của Vân Mộng Vũ, trong lòng hắn cảm thấy buồn cười, nhịn không được muốn chọc ghẹo nàng.

“Cơ hội gì?” Trực giác mách bảo nàng sẽ là chuyện không tốt.

“Ngươi và ta cùng nhau đi đến Mẫu Đơn hội đi.”

“Vì sao?” Nàng có chút buồn bực, đây là yêu cầu gì vậy, nàng cảm thấy hình như chúng không liên quan đến nhau.

“Vì sau này, ta muốn sống cuộc sống thanh tịnh, có ngươi đi với ta, như vậy những nữ tử khác sau này sẽ không quấy rầy ta nữa.”

https://thuviensach.vn

Nghe xong lý do của hắn, trán Vân Mộng Vũ nổi lên vài vạch hắc tuyến, đây là lý do gì a, lại kì cục như vậy.

Vì cuộc sống yên tĩnh của hắn về sau, như vậy cuộc sống sau này của nàng phải làm sao bây giờ?

Trong lòng cực kỳ không muốn, nhưng còn có biện pháp khác đâu, người ta là ân nhân cứu mạng của nàng, là lão đại, là Thượng Đế a. Lời nói của hắn, nàng có thể không nghe sao?

Vì thế kết quả là nàng và hắn đang đứng ở đây, trong lòng nàng vẫn còn buồn bực vô cùng.

Mà Sở Hiên bên cạnh giờ phút này tâm tình lại phi thường tốt, hắn có ý muốn bảo hộ nàng, để trên đường đi không xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Nhưng hiện tại hắn cũng rất thích loại cảm giác đứng chung một chỗ với nàng.

Sở Hiên lại tao nhã tiêu sái đi đến vị trí của hắn và ngồi xuống, Vân Mộng Vũ chỉ có thể nhìn bóng dáng của hắn mà nghiến răng nghiến lợi. Dùng ánh mắt căm tức nhìn yêu nghiệt kia, nàng cũng đi tới ngồi bên cạnh Trịnh lão phu nhân.

Vừa thấy cháu ngoại cùng Hiên vương cùng nhau đi vào, lão phu nhân trong lòng xẹt qua một đạo ánh sáng.

“Vũ nhi, ngươi làm sao có thể đến cùng với Hiên vương a?”

Vừa nghe đến vấn đề này, nàng lập tức đau đầu, nên trả lời như thế nào đây a, nàng không muốn bà ngoại sẽ vì nàng mà lo lắng. Lại nhìn Mộc Phong cầu cứu, Mộc Phong làm bộ như không thấy, cũng mang vẻ mặt tò mò chờ câu trả lời của nàng.

Nàng không thể, chỉ có thể nói cho qua.

https://thuviensach.vn

“Ách....., này, bởi vì ta bị lạc đường, sau đó, sau đó đúng lúc gặp phải Hiên vương, sau đó là điều mọi người nhìn thấy nãy giờ.....”

Nhìn thấy bộ dáng không tin của một già một trẻ, nàng nhất thời không biết nên giải thích như thế nào, chỉ cảm thấy càng giấu thì càng hở đuôi.....

Cho nên, nàng lựa chọn im lặng.

Lão phu nhân cùng Mộc Phong nhìn thấy nàng như thế, cũng không tiếp tục hỏi, chỉ là trong lòng đều có mong đợi.

Nếu Hiên thật sự có thể cùng Vũ nhi ở một chỗ, thật là nhân duyên tốt a. Nếu Hiên thật sự thích Vũ nhi, như vậy bọn họ nhất định có thể ở cùng nhau, Hiên thực hiểu biết a.

Lão thái thái trong lòng cũng cân nhắc nhanh, Hiên vương này, bà càng xem càng vừa lòng a. Chỉ là không biết hắn quen biết Vũ nhi như thế nào?

Vân Mộng Vũ tất nhiên không biết suy nghĩ trong lòng họ, nếu biết, trong lòng nàng sẽ có trở ngại nha.

Chỉ chốc lát mọi người đều đến đông đủ, Sở Hoàng dắt Hoàng hậu cùng Thanh phi còn có một số phi tử khác. Mà Thái hậu cũng đã đến, mọi người thi lễ xong, lại ngồi về vị trí của mình.

Tiếp theo liền có thái giám đọc quy tắc thi đấu vào buổi tối ở Mẫu Đơn hội. Quy tắc rất đơn giản, những nữ tử được tuyển chọn buổi sáng cùng thi đấu, sau đó chọn ra ba người và một người là Mẫu Đơn vương.

Khi thái giám tuyên bố quy tắc, Hoa Thanh Nhi bên cạnh Hoàng đế cũng đang nhìn Vân Mộng Vũ, ánh mắt chợt lóe.

Biến hóa này thực nhỏ, Vân Mộng Vũ tất nhiên là không thấy.

Bởi vì lực chú ý của nàng bị hai người đối diện hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 45: Ai Lợi Hại Hơn

Vân Mộng Vũ khóe miệng giật giật vài cái, chuyện gì vậy a.

Nhìn đôi vợ chồng đối diện kia, nàng thật muốn rống to, các ngươi rốt cuộc không để yên cho ta sao?

Lúc này Sở Dạ mang vẻ mặt hứng thú nhìn Vân Mộng Vũ. Trước kia không để ý đến nàng, không nghĩ tới hôm nay gặp lại nàng thật chói mắt, lóng lánh bức người, xinh đẹp khiến người ta đui mù.

Vân Mộng Vũ, nàng nhất định vẫn sẽ thuộc về Sở Dạ hắn, hắn nhất định sẽ làm cho nàng tự nguyện một lần nữa trở về bên cạnh hắn. Tuy rằng trong lòng hắn yêu là Tuyết Nhi, nhưng việc này cũng không gây trở ngại hắn giữ lấy Vân Mộng Vũ. (Sally: tên này cũng ít có bệnh lắm, ít có tự kỷ a). Trong lòng cẩn thận suy nghĩ, ánh mắt không kiêng nể gì nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ, làm cho Vân Mộng Vũ nổi da gà.

Mà Vương Tuyết Nhi bên cạnh Sở Dạ cũng không thay đổi gì, vẫn dùng loại ánh mắt phức tạp và có ý đối địch nhìn nàng.

Hai người này ăn trúng cái gì sao?

Nàng tạm thời không thời gian để ý đến hắn, nếu bọn họ dám trêu chọc đến nàng, quả thật là muốn chết. Chờ yến hội chấm dứt, trở lại Tâm Mộng cư, thế nào cũng phải bày mưu tính kế cho tốt, mau chóng giải quyết hai người chướng mắt này. Vân Mộng Vũ đem ánh mắt dời đi, trực tiếp bỏ qua hai người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Lúc này quy tắc trận đấu cũng đã đọc xong, thi đấu tài nghệ buổi tối chính thức bắt đầu.

Nữ tử đầu tiên biểu diễn nàng cũng không nhớ rõ, chỉ mơ hồ nhớ rõ nàng cùng Vân Ngọc có quan hệ rất tốt. Vừa nhìn nàng ta thấy thật đúng là giống Vân Ngọc. Một thân xiêm y đỏ tươi, cũng khá xinh đẹp, tư thái kia rất giống Vân Ngọc, bộ dáng rất cao ngạo.

Quả nhiên là vật hợp theo loài…

Nàng kia ôm một cây tỳ bà lên, đầu tiên hơi ngượng ngùng hướng mọi hành lễ, nhưng ánh mắt kia cũng đang nhìn về phía vị trí của Sở Hiên.

Vừa thấy tình huống này, trong lòng Vân Mộng Vũ nhất thời vui vẻ.

Nếu hai người kia ở chung một chỗ, thật là hợp nhau a.

Một người phong tình thanh nhã, một người diễm lệ thoát tục.

Càng nghĩ càng cảm thấy muốn tác thành cho hai người bọn họ, nàng quay đầu nhìn phản ứng của Sở Hiên, lại thấy Sở Hiên hoàn toàn không có phản ứng. Lúc này, đang lẳng lặng ngồi một chỗ cầm ly rượu trên tay, hoàn toàn không thèm liếc mắt nhìn mỹ nhân kia một cái.

Khi nàng ta thấy tình huống này, trên mặt chợt thất vọng, nhưng lập tức lại khôi phục vẻ bình thường, ngồi xuống bắt đầu tấu tỳ bà. Nàng tấu là tỳ bà ngâm, thật sự rất bình thường. Bởi vì tuy không nói gì, nhìn thấy bộ dáng của mọi người ở đây giả vờ như rất nhập tâm, giống như nàng ta tấu một bài nhạc rất hay.

Khi kết thúc, mọi người đều nhiệt liệt vỗ tay.

Nữ tử đắc ý nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái.

Nàng thật sự cảm thấy nàng ta rất vô vị a, đây là ý tứ gì, thị uy sao?

https://thuviensach.vn

Ân. Cũng chỉ có thể lý giải như vậy, lại quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn yêu nghiệt Sở Hiên một cái. Lại trùng hợp thấy hai mắt của Sở Hiên cũng đang nhìn mình, nàng lập tức ngượng ngùng không biết làm sao, vội vàng cúi đầu.

Người kế tiếp biểu diễn nàng không có hứng thú thưởng thức, thật sự nghìn bài một điệu, không phải đàn cổ thì là tỳ bà, bằng không thì vũ đạo, hoàn toàn không làm cho người ta có hứng thú. Bất quá không có biện pháp, tài nghệ ở cổ đại cũng có gì khác ngoài những cái này.

Thực không hiểu, những người đó còn bày ra bộ dáng muốn xem.

Một lát sau đến phiên Phó Tâm Lan lên sân khấu, nàng cũng tấu tỳ bà, bất quá lại đạt được cảnh giới thứ nhất, tiếng đàn bay bổng, ngân nga.

Ngay cả nàng hiểu biết về âm nhạc cũng phải xem trọng Phó Tâm Lan.

Lại qua mấy người nữa, đến phiên Trầm Nhã lên sân khấu, thấy nàng ấy cầm hai thanh kiếm lên.

Cái này, Vân Mộng Vũ lập tức thấy hứng thú, không biết Trầm Nhã muốn làm gì?

Là muốn múa kiếm sao? Thật sự chờ mong a.

Trầm Nhã đi lên đài, đầu tiên là cùng mọi người hành lễ, tiếp theo hai tay liền múa kiếm, tư thế oai hùng hiên ngang.

Nhất thời trên đài ngân quang lưu chuyển, bóng người tung bay, khi thì mềm nhẹ chậm rãi, khi thì múa kiếm, tay đầy tinh quang lóng lánh, nhất thời hấp dẫn mọi người, quả nhiên là đẹp không sao tả xiết nha.

Kết thúc, dưới đài vỗ tay như sấm dậy.

https://thuviensach.vn

Lúc này Vân Mộng Vũ mới nhớ ra Trầm Nhã có biết một chút võ công, khó trách cảm giác có chút hương vị của nữ trung hào kiệt.

Những cá nhân kế tiếp biểu diễn rất bình thường, mọi người có chút mất hứng.

Bất quá sự mất hứng này lập tức biến mất khi Vân Dung lên sân khấu.

Mọi người đều chờ mong Vân Dung biểu diễn, kĩ thuật đàn của Vân Dung cũng coi như là đứng nhất, từng thiếu chút nữa bái được thiên hạ đệ nhất nhạc công làm sư phụ, sau không biết sao mà không được. Nhưng từ đó có thể thấy kĩ thuật đàn của Vân Dung chắc là đứng nhất.

Vân Dung đi đến giữa đài, trên hoa mẫu đơn vàng trên y phục làm cho nàng ta cao quý như Nguyệt thần, nhất thời mê hoặc ánh mắt của mọi người. Vân Dung nhẹ nhàng hướng mọi người hành lễ, liền ngồi xuống bắt đầu tấu.

Một khúc nghệ thuật xuất sắc từ trong tay nàng mà ra.

Đông đi xuân đến, mọi vật như sống lại, vạn vật vui sướng trong cảnh đẹp mùa xuân. Mọi người tựa hồ có thể cảm nhận được hơi thở của mùa xuân quanh đây.

Giai điệu tươi mát, tiết tấu thoải mái thanh thoát.

Vân Dung cầm kỹ quả thật rất tốt, có thể làm cho người ta tưởng tượng. Khó trách nàng tự tin như thế, dám cao ngạo đi tới trận đấu. Bất quá, có nàng ở đây, như vậy tính toán của nàng cũng đừng mong thực hiện được. (Sally: giờ mới phát hiện chị Vũ rất tự kỹ, nhưng ta thích…hehe)

Một khúc đàn kết thúc, mọi người chưa phục hồi lại tinh thần, đối với bọn họ mà nói thì đây là âm nhạc của thần tiên.

https://thuviensach.vn

Lúc này vô luận là nam tử hay nữ tử đều đối với Vân Mộng Vũ không có hy vọng, nhất là khi thấy hạng mục dự thi của Vân Mộng Vũ là đàn cổ, làm cho mọi người trực tiếp xem nhẹ nàng.

Vân Dung cầm kĩ, thật không uổng công sức tập luyện, nếu nàng đàn lên không ai có thể siêu việt hơn nàng.

Vân Dung đem phản ứng của mọi người thu hết vào đáy mắt, trong mắt hiện lên đắc ý, lúc này nàng xem Vân Mộng Vũ còn có thể ngăn cơn sóng dữ như thế nào?

Vân Dung thản nhiên đứng dậy, nhẹ nhàng hành lễ, liền khiêm tốn mở miệng: “Vân Dung cầm nghệ không tinh, để cho mọi người chê cười. Nhưng không sao cả, tỷ tỷ của ta Mộng Vũ cầm nghệ rất cao, cao hơn ta không chỉ một bậc. Ta tự nhận là theo không kịp, mọi người nhất định sẽ thích.” Nói xong còn nhìn Vân Mộng Vũ mỉm cười, làm như một muội muội ngoan hiền.

Vân Mộng Vũ co rút khóe miệng, chiêu này của Vân Dung thật đúng là hiểm, muốn trực tiếp bóp chết nàng. Nàng biết bản thân mình cầm kỹ dĩ nhiên đạt tới một cảnh giới hơn cả siêu việt, bây giờ lại bị nàng ta nói đến, dĩ nhiên nàng ta nghĩ sẽ làm cho nàng xấu mặt a.

Bên cạnh lão phu nhân cùng Mộc Phong mang vẻ mặt lo lắng nhìn nàng, nàng vội vàng cầm tay bà ngoại, không nói gì, chỉ là nhìn nàng và biểu ca cười ấm áp. Bị nụ cười của nàng cuốn hút, hai người cảm thấy trong lòng yên tĩnh.

Vân Mộng Vũ buông tay, chuẩn bị đứng dậy, khóe mắt nhìn đến vị trí của Vân Mộ đang mang vẻ mặt phức tạp nhìn nàng…

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 46: Hoa Rơi Nước Chảy

Ánh mắt phức tạp!

Nàng phóng ra tia sáng kì dị, vẻ mặt Vân Mộ liền bất mãn. Bảo bối Vân Dung của hắn rất nổi bật, mà hắn lại như thế. Là sợ nàng đánh mất mặt mũi của hữu tướng phủ!

Hắn nên chiếu cố đến Vân Dung thì hơn, Vân Mộng Vũ nàng lại để cho người ta giẫm lên như vậy sao?

Vân Mộ, hắn không đáng làm cha!

Không đúng, đối với Vân Dung cùng Vân Ngọc mà nói, hắn vẫn là phụ thân tốt. Nhưng đối với Vân Mộng Vũ mà nói, hắn không đáng làm cha, không có trách nhiệm của người làm cha.

Trong đầu nàng nhớ lại từ nhỏ đến lớn, tuy rằng không nhớ rõ lắm, nhưng mà, trong lòng nàng cũng rất phẫn nộ. Lí Như hãm hại, tổ mẫu làm khó dễ, Vân Ngọc ra đòn hiểm, Vân Mộ coi thường.....

Hết thảy, đều chính là Vân Mộ gây ra, đều bởi vì Vân Mộ tạo thành. Nghĩ đến Vân Mộ vô tình, trong mắt Vân Mộng Vũ hồng quang chợt lóe, dĩ nhiên là nhịn không được muốn giết hắn. Nếu như, hắn giống như nàng nghĩ, từng lừa gạt mẫu thân của nàng như vậy, vậy thì nàng nghĩ nàng sẽ không nhịn được mà lấy mạng của hắn mất.

Nàng gắt gao nắm chặt hai tay, lại nhẹ nhàng buông ra, đem hận ý trong lòng áp chết lại.

https://thuviensach.vn

Sau khi hồi phục tâm tình, liền tao nhã đứng dậy. Từng bước một đi đến đài cao biểu diễn. Dáng đi thong dong mà tao nhã, làm cho người ta cảm thấy như nàng đang dạo chơi.

Theo bước đi của Vân Mộng Vũ, vạt áo khẽ động, áo trắng phiêu dật, ánh trăng chiếu xuống như tiên nữ giáng trần, thanh nhã, lạnh nhạt, đẹp làm cho người ta nín thở.

Thấy một màn như vậy, đa số nam tử đều ngây ngốc.

Sở Dạ nhìn Vân Mộng Vũ như tiên tử xinh đẹp thoát tục, tâm nhịn không được mà nhảy lên.

Ánh mắt Sở Minh An híp lại, giống một con sói nguy hiểm, thâm trầm nhìn nữ tử phong hoa tuyệt đại giữa sân khấu kia, trong lòng không biết đang tính toán chuyện gì.

Sở Hiên nhìn sơ qua thì bộ dáng vẫn không thay đổi, vẫn như cũ uống rượu ngon. Nhưng cẩn thận quan sát sẽ phát hiện tay hắn nắm ly rượu đang xiết chặt lại.

Mà giữa sân khấu còn có hai người khác nghiền ngẫm đánh giá nàng.

Sở Diễm có chút suy nghĩ nhìn nàng, không biết suy nghĩ gì trong lòng.

Mà một người còn lại là thái tử Sở Thụy Phong, vẻ mặt ôn hòa nhìn nàng, bày ra bộ dáng thiện ý. Đối với thái tử này, tuy rằng bề ngoài của hắn nhìn rất lãng tử, nhưng nàng biết, tuyệt không có khả năng đây là bản tính của hắn. Mà hiện tại hắn biểu hiện ra bộ dáng thân thiện, không biết là muốn làm gì?

Mặc kệ bọn họ có tính toán gì, nàng cũng không e ngại, binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn.

https://thuviensach.vn

Nàng chậm rãi tiêu sái đi đến trên đài cao biểu diễn, đem đàn cổ ra vuốt ve một chút, một màn này làm cho rất nhiều người khó hiểu.

“Nàng muốn làm gì, là muốn bỏ thi sao?”

Vừa rồi nhìn thấy nàng kinh diễm đi ra như vậy, ở đây đã có rất nhiều nữ tử trong lòng khó chịu ghen tị, bởi vậy sẽ có người vui sướng khi người khác gặp hoạ.

“Ta nghĩ nàng biết chính mình không làm được a. Bất quá, vậy cũng tốt, như vậy còn có thể giành được hảo danh cho mình, nếu không thì thật là không biết tự lượng sức mình.”

Bên cạnh lập tức có người chanh chua phụ họa nói.

Thực rõ ràng, người chanh chua phụ hoạ vừa nói xấu nàng, nhưng không nghĩ tới sẽ là kết quả này.

“Giống như là không phải nha.” Có một người vẫn nhìn Vân Mộng Vũ cảm thấy không đúng, lập tức kinh ngạc phát ra tiếng nói.

“Thật sự nha, nàng muốn làm cái gì, chẳng lẽ nàng nghĩ.....” Một nữ tử tựa hồ đoán được chuyện gì, kinh ngạc lấy tay bưng kín miệng.

Nữ tử bên cạnh suy nghĩ một chút cũng lập tức đoán được lời nói của nữ tử kia.

“Không thể nào, thiên hạ cũng chỉ có thứ nhất nhạc công cầm ca mới ngồi xuống đất đánh đàn. Chẳng lẽ Vân Mộng Vũ nàng cũng sẽ làm như thế?”

Chuyện này thật náo nhiệt, mọi người đều kinh ngạc bắt đầu nghị luận.

Vân Dung nhìn đến cảnh tượng này, trong lòng có một tia lo lắng.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật năm đó nàng thật sự nghĩ sẽ bái được cầm sư, chính là hắn yêu cầu quá cao, nàng căn bản không thể đạt tới. Hắn yêu cầu là bản thân phải hoà cùng đàn thành một, đạt tới cảnh giới thứ nhất, nhưng nàng tư chất hữu hạn, khó có thể đạt tới, cuối cùng không thể như ý nguyện.

Mà lúc ấy, dung nhan tinh xảo kia, nam tử có khí chất phiêu miểu linh không ngồi trên chiếu, phát ra tiếng đàn làm cho nàng tâm phục khẩu phục.

Ngay lúc đó cảm giác khắc sâu, tựa hồ trong thiên địa chỉ còn tiếng đàn tuyệt vời kia mà thôi. Mà bây giờ, phế vật kia trong mắt nàng sẽ lợi hại như thế sao?

Vân Dung mang ánh mắt phức tạp ngẩng đầu nhìn về phía Vân Mộng Vũ.

Mà Lí Như bên cạnh một chút ý thức nguy cơ cũng không có, ở trong mắt nàng, Vân Mộng Vũ chẳng qua là giãy giụa lần cuối cùng mà thôi, căn bản không có tác dụng.

Trên đài, Vân Mộng Vũ không thèm để ý phản ứng của người phía dưới, nàng điều chỉnh dây lại một chút, liền ôm đàn cổ lên, lấy tay nhẹ áp vào đàn cổ, cái đàn này cũng không phải Linh Âm, mà là đàn cổ nàng mua ở Danh Nhạc các.

Cảm giác quen thuộc làm trong lòng nàng có một mảnh yên tĩnh, tựa hồ giờ phút này nàng đã cùng cây đàn hoà làm một. Hơi nhắm mắt cảm thụ một chút, lại mở mắt, tinh quang phát ra, đúng là so với trời đất càng thêm sáng ngời.

Nhẹ nhàng gảy đàn, một khúc hoa rơi nước chảy liền theo đầu ngón tay tung bay ngân lên.

Mọi người không để ý cho lắm, vẫn có người tranh cãi ầm ỹ, nhưng tiếng đàn vừa phát ra, lập tức không khí lại lặng ngắt như tờ.

https://thuviensach.vn

Tiếng đàn thản nhiên như nước vang lên, khi thì thư thái như dòng nước, khi thì bay bổng, khi thì thanh thúy như châu như ngọc, khi thì lưỡng lự như lời nói nhỏ nhẹ nỉ non.

Hoa rơi nước chảy!

Đây là danh khúc kinh điển của cầm ca, nhưng giờ phút này nghe qua, lại tuyệt hơn cả cầm ca.

Trong mắt mọi người chỉ thấy người nữ tử đang ngồi trên chiếu kia, bàn tay trắng nõn khinh đạm thanh nhã. Trong tai chỉ nghe được tiếng đàn truyền đến từ sâu trong đáy lòng, trong lúc nhất thời mọi người đều ngây ngốc.

Sở Hiên lúc này cũng buông ly rượu xuống, hai mắt si mê nhìn nữ tử đang biểu diễn.

Áo trắng làm nổi bật dung nhan, không nhiễm chút bụi trần.

Gió lạnh phơ phất, sợi tóc nhẹ bay.

Ánh trăng mê ly, bóng người ngồi đơn độc.

Mỹ nhân như ngọc, tiếng đàn lượn lờ.

Giờ khắc này, liếc mắt một cái, hắn sẽ khắc sâu trong lòng, cuộc đời này sẽ khó quên được giây phút này.

Giờ phút này, ánh mắt Vân Dung mê ly, tựa hồ mất đi sự khinh thị.

Mà trên đài cao Vân Mộng Vũ cũng đã hoà cùng tiếng đàn, trong lòng chỉ có giai điệu tuyệt vời kia.

Trong lúc nhất thời giai điệu trên đài cao bay lên, mọi người si ngốc mà nghe.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Vân Mộng Vũ cảm giác trước mắt hàn quang chợt lóe, ngay sau đó chóp mũi đã ngửi được mùi máu tươi.

Nàng cả kinh, đàn sai một nhịp, dây đàn đứt, tiếng đàn lập tức im bặt.

Sally: Mọi người đoán thử xem chuyện gì xảy ra a???

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 47: Sương Mù Dày Đặc

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Tiếng đàn đột nhiên im bặt!

Vân Mộng Vũ đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn tình hình trong sân, trong lòng nổi lên nhiều nghi ngờ. Tại sao lại có sát thủ xuất hiện, ý muốn của họn họ như thế nào, rốt cuộc là ai ở phía sau thao túng, mục đích của hắn là gì?

Cảm thấy nghi ngờ, nàng biết hiện tại cũng không phải lúc để nghi ngờ, vẫn nên thấy rõ tình thế trước mắt, tính mạng vẫn quan trọng hơn. Sau đó buông cây đàn cổ xuống, người cũng đứng lên ngay sau đó, giương mắt nhìn về phía trong.

Chỉ thấy nhiều Hắc y nhân bốn phương tám hướng bay vút xuống, vừa rơi xuống đất lập tức bắt đầu tiến hành điên cuồng giết phạt. Nhất thời giữa sân tràn ngập mùi máu tươi dày đặc.

Nhìn thấy cảnh này, thị vệ bốn phía lập tức chay tới, bất quá trong nháy mắt, thị vệ xông lên đã bị giải quyết gần hết. Một đám ngã xuống, lập tức lại có một đám thị vệ khác gia nhập chiến đấu.

Lúc này đột nhiên từ giữa xuất hiện một người chắc là thủ lĩnh, hắn khinh miệt lấy kiếm chỉ vào hoàng đế Sở Phách Thiên, ngạo mạn nói:“Sở

https://thuviensach.vn

Phách Thiên, ngôi vị hoàng đế cũng đã ngồi lâu như vậy rồi, ngươi không phải nên thoái vị sao, cho người khác ngồi vào?”

Vừa nghe đến những lời này, đại tướng bên người hoàng thượng đứng lên, hét lớn một tiếng: “Lớn mật, dám quấy rối Mẫu Đơn hội, còn dám đối với thánh thượng xuất khẩu cuồng ngôn, quả thực là không biết sống chết. Người đâu, bảo hộ hoàng thượng.”

Lập tức có rất nhiều người đi về phía bên này, toàn bộ vây quanh Sở Phách Thiên. Chưa hết, còn có nhiều thị vệ chạy tới, tình thế cũng có thể sẽ thay đổi.

“Lập tức bắt tặc tử, nếu phản kháng, giết không cần hỏi.” Nhìn thấy địch quân dần dần hạ xuống phía dưới, dũng tướng lập tức hét lớn.

Sau đó, dũng tướng lập tức đi đến bên người hoàng thượng, hai đầu gối quỳ xuống đất, tự trách nói: “Xin hoàng thượng trách phạt, là mạt tướng chưa làm tròn trách nhiệm, khiến tặc tử có cơ hội trà trộn vào, vi thần đáng chết vạn lần.” Nói xong, lại dập đầu thật mạnh.

“Ái khanh mau mau đứng dậy, việc này chỉ có thể trách những người đó, ái khanh không cần tự trách. Hiện tại việc cấp bách là bắt tặc tử, trẫm lại muốn biết là ai lớn mật đến thế.” Nói xong những lời này, hoàng đế đã muốn tức giận, một cỗ khí thế cường đại sắc bén tràn ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn mọi người chiến đấu.

Cảm nhận được trên người hoàng thượng tản mát ra hơi thở cường đại mà âm lãnh, hắn cũng vội vàng đứng lên tiếp tục chỉ huy chiến đấu.

Giữa sân lúc này đã lâm vào hỗn loạn, đám phu nhân và các tiểu thư sợ tới mức sắc mặt trắng bệch. Bọn quan viên bị dọa đến sắc mặt cũng không còn giọt máu, nhưng có nhiều người ở đây, hơn nữa hoàng thượng cũng đang ở trên kia, bọn họ cũng không thể biểu hiện ra bộ dáng sợ chết, sau đó lại đứng chắn trước mặt vợ con.

https://thuviensach.vn

Vân Mộ cũng khẩn trương canh giữ trước người lão thái thái cùng mẹ con Vân Dung, chỉ thấy Lí Như cùng lão thái thái bị dọa đến vẻ mặt tái nhợt, Vân Dung thì đỡ hơn, chỉ là sắc mặt nhìn qua có vẻ thoáng bối rối mà thôi.

Mà lúc này đứng ở trên đài cao, Vân Mộng Vũ nhìn thấy ánh mắt bối rối của Sở Hiên đang nhìn qua đây, nàng không tự giác đáp lại một ánh mắt an tâm.

Nhìn thấy có rất nhiều thị vệ vây trên đài cao, hắn biết nàng tạm thời không có nguy hiểm, lại nhìn thấy nàng đáp lại ánh mắt an tâm, Sở Hiên mới yên tâm, nhúng chân nhẹ nhàng 1 cái, tới giữa sân, gia nhập chiến đấu.

Vân Mộng Vũ lúc này cũng dời ánh mắt đi, nàng nhanh chóng tìm kiếm thân ảnh của bà ngoại cùng biểu ca. Nhìn thấy biểu ca đứng trước người bà ngoại, thân thủ nhanh nhẹn vì bà ngoại mà chống lại nguy hiểm, nàng mới yên lòng.

Lúc biểu ca rãnh rỗi, khi nhìn nàng, nàng lập tức lấy ánh mắt ý bảo biểu ca yên tâm bảo hộ bà ngoại. Mà Mộc Phong nhìn nàng quả thật không có nguy hiểm nên yên tâm bảo hộ Trịnh lão thái thái.

Hiện trường là một mảnh hỗn loạn, nơi nơi đều là người đánh nhau, đao quang kiếm ảnh, máu tung bay.

Đối với nàng mà nói đây có thể được cho là một cuộc chiến sát giới, trong lòng nàng kỳ thật là có chút khó tin, nhưng nàng biết nàng không thể không chấp nhận. Bởi vì đây là lần đầu tiên, nhưng tuyệt đối không phải là lần cuối cùng.

Xem ra Yến kinh sắp tới sẽ không thái bình, nàng sẽ nghỉ ngơi vài ngày, nhưng không được như ý nguyện. Đêm nay mặc dù không phải nhằm vào nàng mà đến, nhưng cũng đã uy hiếp đến nàng. Mà chuyện kế tiếp, có lẽ sẽ có ảnh hưởng trực tiếp đến nàng.

https://thuviensach.vn

Không được, nàng không thể bị động, mỗi lần đều đợi đến nguy hiểm mới giải quyết, chung quy đây chỉ là hạ sách. Mà chỉ có thể nhanh tay hơn một bước dành thế chủ động mới là thượng sách.

Nếu bão táp đã đến, như vậy, cũng nên khiến cho bão táp tới càng mãnh liệt, xem thử ai bị loại ra khỏi trò chơi này trước.

Lúc này trong mắt Vân Mộng Vũ lưu quang tràn đầy màu sắc, trên người khí thế tăng vọt, không phải là thanh nhã bình yên, mà là một loại khí phách làm người ta sợ hãi.

Ánh mắt nàng khinh miệt, xem thử nên đối phó với người muốn ám sát nàng như thế nào.

Yến kinh tối nay nhất định sẽ không thái bình.

Mà nào ngày đó, Yến kinh sẽ vì Vân Mộng Vũ lại càng không thái bình, nàng tin chắc như vậy.

Cảm thấy đã có sách lược, khí thế cũng đã áp xuống, cả người đứng ở trên đài cao, tiếp tục quan sát.

Ánh mắt nàng nhìn biến hoá của sự việc, cùng với phản ứng của mọi người.

Nàng nhìn thấy Sở Diễm lúc này đang cùng Hắc y nhân chiến đấu, trong mắt có một vẻ mặt cười như không cười, làm cho người ta không hiểu được.

Mà thái tử Sở Thụy Phong lại bị rất nhiều Hắc y nhân vây quanh.

An vương Sở Minh An lại đứng với các phu nhân bên kia, phía trước có rất nhiều Ngự Lâm quân cùng thị vệ bảo hộ.

https://thuviensach.vn

Nhìn đến loại tình huống này, nàng nhịn không được khóe miệng khẽ cười, hắn cũng cần bảo hộ! Bất quá, thật đúng là phù hợp tác phong bình thường của hắn, mang dáng vẻ của một bao cỏ, ai ngờ, phía sau bề ngoài phế vật kia lại là người ác độc.

Người như vậy làm sao có thể là phế vật, đến tột cùng hắn muốn như thế nào.

Khi nàng nghi hoặc, lại nhìn thấy trong mắt Sở Minh An mang vẻ tính kế. Trong đầu lập tức suy nghĩ, chẳng lẽ việc này cùng hắn có liên quan, hắn có thể có lợi gì sao, có ý nghĩa gì sao?

Trong lúc nhất thời, Vân Mộng Vũ cảm thấy sự tình tựa hồ càng ngày càng phức tạp.

Vương Tuyết Nhi là gian tế, lại không biết là gian tế như thế nào?

Sở Minh An cùng Hạo quốc có quan hệ hữu nghị, không biết có mưu đồ gì?

Trong triều lại thay đổi bất ngờ, thái tử Diễm vương và hai đảng ở trong triều địa vị ngang nhau. Còn Hứa vương chưa thấy xuất hiện, Yến kinh xem ra sẽ có đại biến.

Đột nhiên, một loại cảm giác không tốt xuất hiện, nàng lập tức nín thở chờ đợi.

Ngay sau đó một bàn tay lấy khăn bịt miệng nàng, trong khăn có thuốc mê. Nàng biết nàng không có cơ hội phản kháng, nếu không sẽ làm cho người khác muốn giết nàng. Trong lòng nghĩ còn chưa dùng ‘mưa lê hoa châm’ cùng với khối phượng hoàng huyết ngọc kia, trong lòng nàng cười lạnh. Nghĩ sẽ đối phó nàng, đến lúc đó, ngay cả ăn trộm gà không thành lại còn mất đi nắm gao.

https://thuviensach.vn

Nàng tiếp tục nín thở, thân mình cũng phối hợp ngã xuống.

Ngay sau đó người đã bị ôm lấy, nháy mắt đã thoát khỏi Mẫu Đơn hội, chỉ cảm thấy gió bên tai đang gào thét

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 48: Chỗ Tối Hạ Độc Thủ

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Nhìn thấy Vân Mộng Vũ bị Hắc y nhân mang đi, đứng ở phía sau Dạ vương Sở Dạ, khoé miệng Vương Tuyết Nhi mang theo nụ cười quỷ dị.

Vương Tuyết Nhi khóe miệng chưa cười hết, khóe mắt lại đột nhiên nhìn thấy ánh mắt của Sở Minh An nhìn qua, ánh mắt kia nguy hiểm mà âm lãnh. Làm cho nàng trong lòng rùng mình một cái. Nhưng rất nhanh nàng liền khôi phục lại, trong lòng đối với Vân Mộng Vũ càng thêm chán ghét, phải diệt trừ nàng ta, thầm nghĩ muốn Ngũ Vương giải quyết nàng.

Nàng tự mình bồi dưỡng năm Tuyết vệ rất đáng tin cậy, tin tưởng nhất chính là giết một người tay trói gà không chặt như Vân Mộng Vũ nhất định là dễ dàng. Nghĩ như vậy, liền yên lòng.

Lại dùng ánh mắt bất mãn nhìn Sở Minh, Sở Minh An vừa thấy trong mắt Hạo Tuyết đầy bất mãn, nhưng ngay sau đó, trong mắt hắn lại biến thành một mảnh bình tĩnh, làm như chuyện gì cũng không có, tiếp tục ở trong đám người đang sợ hãi chờ chiến đấu chấm dứt.

Vương Tuyết Nhi đối diện lại mang vẻ mặt bình tĩnh, đem một góc ngọc bội lặng lẽ nhét vào trong áo, nếu cẩn thận quan sát, mơ hồ có thể nhìn thấy trên ngọc bội có một chữ Hạo.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này đang đánh nhau, Sở Hiên đột nhiên chấn động, hắn lập tức quay đầu nhìn về phía đài cao, chỉ nhìn thấy chiếc đàn cổ, không có gì khác. Nhất thời trong lòng căng thẳng, cảm giác lo lắng, bất an. (Sally: anh đã rơi vào lưới tình lúc nào ko hay)

Trong lòng có một dự cảm không tốt, dự cảm này khắc sâu, hắn có cảm giác khó thở.

Không nghĩ nhiều, lập tức nhúng chân, dùng khinh công, bay vút ra ngoài.

Vừa ra ngoài cung, hắn lập tức lấy ngọc tiêu, nhẹ nhàng thổi, âm thanh kỳ lạ truyền ra. Lập tức có vô số thân ảnh theo bốn phương tám hướng mà đến, tốc độ nhanh như gió lốc, có thể thấy được võ công rất cao.

Mỗi một Hắc y nhân tới lại quỳ rạp xuống đất, hiển nhiên đang chờ đợi Sở Hiên hạ mệnh lệnh.

Lúc này mặt Sở Hiên đã mang một chiếc khăn đen, thân mặc áo choàng màu đen, trên mặt bởi vì che lại nên không thấy được biểu tình, nhưng giờ phút này ánh mắt cũng không còn bình tĩnh nữa. Sở Hiên hiện tại, ánh mắt thâm trầm, đáy mắt nổi lên một trận gió lốc.

Chỉ chốc lát, xung quanh Sở Hiên đã quỳ đầy Hắc y nhân, hắn thoáng nhìn lướt qua, liền bắt đầu hạ lệnh.

“Các ngươi lập tức tìm tung tích Vân Mộng Vũ, một khi tìm được lập tức thông báo cho ta. Còn nữa, không tiếc gì tính mạng phải bảo vệ tốt cho nàng.”

Lệnh vừa hạ xuống, ngay sau đó, toàn bộ Hắc y nhân đã không thấy đâu, chỉ nghe thấy tiếng xé gió mà đi.

https://thuviensach.vn

Sở Hiên đứng tại chỗ một lát, nhìn hoàng cung một cái, trong lòng cảm thấy một mảnh trống rỗng, chỉ có nhìn thấy nữ tử kia mới có cảm giác đầy đủ. Khóe miệng cong lên, hắn không khỏi cười khổ một tiếng. Hôm nay vì nàng, hắn không tiếc đối địch cùng thiên hạ đệ nhất sát thủ Đoạt hồn lâu.

Vốn tưởng rằng đã quá giới hạn. Không nghĩ tới ngay sau đó, hắn lại vì nàng, xuất động thế lực ở Yến kinh, cho dù sẽ bị trừng phạt nếu bị Bồng Lai đảo phát hiện.

Hắn lúc này thật sự không biết, hắn vì nàng có cần phải như thế này không. Trong lòng khẽ thở dài một tiếng, tiếp theo nháy mắt người đã biến mất.

Mà lúc này Vân Mộng Vũ bị Hắc y nhân mang đi sau đó lại dừng ở một viện nhỏ.

Ôm Vân Mộng Vũ ném xuống đất. Vân Mộng Vũ bị đột nhiên ném xuống đất, cả người rơi xuống, đau đến thấu xương. Nhưng hiện tại vì phải bảo hộ cái mạng của nàng, nàng chỉ có thể kiên nhẫn một chút. Nhỏ không chịu được sẽ phá hỏng việc lớn, nàng trong lòng tự an ủi mình, hy vọng đánh bại đau đớn trên thân thể.

“Giả ngủ đủ chưa? Muốn ta giúp ngươi tỉnh lại không?” Nàng đang an ủi mình lại nghe thấy âm thanh lãnh khốc truyền đến.

Vừa nghe thấy thanh âm này, nàng biết nàng không thể giả vờ được nữa, vội vàng lấy hai tay chống dậy, ngồi thẳng, ngẩng đầu nhìn bảy hắc y nhân đang bịt mặt.

Chỉ thấy trong đó sáu hắc y nhân mặc trang phục hắc y hoàn toàn giống nhau, mà người còn lại, ăn mặc rõ ràng có vẻ là chất liệu tốt, nhìn rất tinh tế.

Người ăn mặt xa hoa này cũng là người vừa nói.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Vân Mộng Vũ cũng không sợ hãi nhiều, bởi vì nàng muốn biết kết quả. Nàng muốn chính là bọn họ phát hiện nàng giả vờ. Hơn nữa nàng biết cho dù nàng đang hôn mê, nàng cũng không khả năng chạy thoát khỏi người võ công cao cường này.

Võ công cao cường, ngẫm lại, nàng rất buồn bực, lúc nào cũng gặp người có võ công cao cường đó. Mà mỗi một lần nàng gặp chuyện đều là vì nàng không biết võ công.

Võ công, võ công, nàng cũng muốn học, không thích bị người khác quản lí nữa.

Bất quá hiện tại mấu chốt là bảo vệ cái mạng, nhân tiện thu thập một ít tin tức, cuối cùng là giết đám người muốn chọc vào nàng.

Nàng khẽ ngẩng đầu, ánh mắt ôn nhu, nhìn người xung quanh, môi anh đào khẽ mở. “Đại ca này nói cái gì, ta giả vờ khi nào? Bất quá, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là các vị đại ca mời ta tới làm gì?”

Nhìn phản ứng và lời nói của Vân Mộng Vũ, ánh mắt của thủ lĩnh Hắc y nhân sáng lên một cái, lại có điểm phân biệt không rõ ràng lắm. Đây thật là Vân Mộng Vũ, tuy rằng ban ngày cũng nghe bọn họ đồn đãi, nhưng cũng chỉ là tài hoa xuất chúng mà thôi.

Hiện tại là chuyện gì xảy ra, tình tình này sao lại thế này?

Trong lúc nhất thời hắn thế nhưng không phân biệt được nguyên nhân.

Nhìn thấy bộ dáng mơ hồ của hắn, Vân Mộng Vũ trong lòng cười lạnh, ta muốn thấy chính là biểu hiện như vậy của ngươi.

Khi hắn y nhân đang suy nghĩ, tay nàng như vô tình chạm vào khối ngọc bội đỏ tươi bên hông, mà mọi người cũng vẫn chưa để ý.

https://thuviensach.vn

Sau đó đèn cũng được thắp lên, Hắc y nhân liền khôi phục thái độ bình thường, ánh mắt hiện lên đùa cợt nói: “Như thế nào, Vân tiểu thư cho rằng ta muốn mời ngươi đến làm gì sao? Vẫn là Vân tiểu thư nghĩ đúng. Vân tiểu thư chỉ cần nói ra, chúng ta nhất định sẽ tận lực giúp đỡ.” Hắc y nam tử nói xong, phút cuối cùng còn dùng ánh mắt mê đắm, nhìn Vân Mộng Vũ từ đầu đến chân.

Vân Mộng Vũ bị hắn nhìn đến ghê tởm, hắn không có óc sao? Không đúng, hắn có, chỉ là đầu hắn quá to mà thôi.

“Ngươi không sợ khi trở về sẽ bị chủ tử trách phạt sao?”

“Xử phạt, làm sao có thể? Chủ nhân nói, muốn chúng ta tra tấn người thảm hại, nàng làm sao có thể trách phạt chúng ta?”

Hết sức có khả năng!

Nghe đến đây, tay Vân Mộng Vũ giấu trong áo khẽ nắm chặt.

Mà trên mặt cũng là vẻ mặt hoảng sợ, ngữ khí khó có thể tin nói “Làm sao có thể, ta và nàng cũng từng là……” (Sally: chị cũng quá gian xảo rồi, bị bắt mà vẫn còn đóng kịch a)

Nói xong cũng không nói gì nữa, cả người nhẹ nhàng run run lên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 49: Ngu Xuẩn?

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ vẻ mặt hoảng sợ, mang theo ngữ khí khó có thể tin nói "Làm sao có thể, ta và nàng cũng từng là……" Nói xong cũng không nói gì nữa, cả người nhẹ nhàng run run lên.

Tên thủ lĩnh hắc y nghe nói như thế, trong mắt hiện lên một tia trào phúng, khinh miệt nói "Từng là cái gì, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng các ngươi từng là hảo tỷ muội, nàng nhớ tới tình cảm tỷ muội với ngươi, cho ngươi con đường sống, quả thực là ngu không ai bằng."

Nghe nói như thế nàng đã lờ mờ đoán được là ai, chính là nữ nhân nhu nhược giả nhân giả nghĩa kia! (chính là Tuyết Nhi người hại chết Vũ tỷ chân chính a)

Hắc y nhân lại nói tiếp:"Làm sao vậy, không phản đối sao? Ta còn tưởng rằng ngươi có điều oan uổng, không nghĩ tới, ngươi lại giống như vậy. Lại giả vờ hôn mê, bất quá chuyện ngươi câu dẫn người khác lại là sự thật."

"Phải không? Nhưng ngươi biết rõ ta đã từng giết người. Kỳ thật, lúc ngươi bắt ta thì ta vẫn còn tỉnh táo."

Ngay từ đầu nghe nàng nói đã từng giết người, Hắc y nhân không để ở trong lòng, chỉ nghĩ đến là nàng ta đe doạ mình. Rồi sau đó nghe được Vân

https://thuviensach.vn

Mộng Vũ nói là từ lúc đầu đến giờ nàng vẫn luôn tỉnh táo, trên mặt lại lộ ra nụ cười châm chọc, hắn đối với năng lực của mình vẫn luôn tự tin như vậy.

“Tỉnh táo sao, ngươi tiếp tục nói đi. Vậy ngươi nói ta nghe xem, ngay từ đầu ngươi có thể giấu giếm ta, sau đó tại sao ta lại phát hiện được?”

Nghe câu hỏi này, nàng chỉ cười cười, sau đó hai mắt sáng như đuốc nhìn hắn.

“Đó là bởi vì ta cho rằng sẽ hỏi được tin tức của người sai khiến ngươi, ngươi quả nhiên không phụ sự kỳ vọng của ta.” Nàng nói xong, mang vẻ mặt cợt nhả nhìn hắn.

Kỳ thật ngay từ đầu nàng nghĩ nên tiếp tục hôn mê, bất quá ngẫm lại thì lại cảm thấy không ổn, nếu bọn họ muốn nhanh chóng lấy đầu nàng, vậy thật là có oan cũng chưa nói a. Vẫn nên tỉnh lại mới có cảm giác an toàn, như vậy có thể cùng bọn họ thương lượng một phen.

Nếu nàng vẫn giả vờ hôn mê, bọn họ đừng mơ mà phát hiện, nàng bơi lội tốt như vậy, nín thở chỉ là chuyện nhỏ, kiên trì trong một thời gian vẫn là có thể.

Nghe xong lời của nàng, hắn nhớ tới lúc nói chuyện với nàng, nhất thời phát hiện đã vô tình tiết lộ thân phận của chủ nhân. Sắc mặt trắng nhợt, bất quá nháy mắt cũng là đổi lại âm ngoan.

“Ngươi đã biết việc không nên biết, vậy ta sẽ giết ngươi, miễn cho đêm dài lắm mộng. Chỉ có thể trách ngươi tự cho là thông minh.” Nói xong, lập tức rút đao muốn giải quyết Vân Mộng Vũ, đúng lúc hắn rút đao lại phát hiện toàn thân vô lực, nhất thời xụi lơ, người khác thấy thế cũng là muốn rút đao, nhưng đều là kết quả như vậy, toàn bộ đều xụi lơ.

Thủ lĩnh Hắc y nhân không thể tin ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ, vừa rồi, hắn nghĩ nàng tự cho là thông minh hiện tại lại cho hắn một bất ngờ lớn như vậy.

Nàng dám hạ độc bọn hắn, mà bọn họ lại không hề phát hiện, điều này sao có thể.

Thân là Tuyết vệ, bọn họ có thể phân rõ trăm độc, chỉ cần có một ít mùi bay ra ngoài, hắn liền biết, nhưng hiện tại hắn lại không hề hay biết mình bị trúng độc, hắn không thể không nhìn nàng bằng cặp mắt khác xưa.

“Như thế nào, tò mò ta hạ độc với ngươi như thế nào sao?” Vân Mộng Vũ nhìn thấy vẻ mặt khó tin cùng bộ dáng của hắn lập tức mở miệng.

Bất quá Hắc y nhân không trả lời, nàng cũng không để ý, nàng vẫn rất tốt bụng giải thích nghi hoặc của bọn hắn.

“Đó là bởi vì ta hạ là vân thị nhuyễn cốt tán, độc này vô sắc vô vị, có thể làm cho người ta nháy mắt toàn thân vô lực. Thế nào cảm giác như thế nào?”

Này còn may mà ông ngoại của nàng, ham nghiên cứu những thứ cổ quái. Mà tên của loại độc này lại chính là tên của nàng.

Độc này được nàng chế tạo thành trạng thái sương khói, sau đó lại cho vào trong phượng hoàng huyết ngọc. Như vậy đến lúc đó chỉ cần chạm nhẹ vào cơ quan, lập tức loại khí vô sắc vô vị này sẽ bay ra, mà không bị phát giác.

Bởi vậy phượng hoàng huyết ngọc là bảo bối khi nàng xuất môn, có thể giải độc lại có khả năng phóng độc, quả nhiên là thứ tốt a.

Chuyện này sinh ra cũng là bởi vì sự kiện lần trước bị Sở Minh An bắt cóc khiến nàng phải chuẩn bị tốt. Không nghĩ tới quả nhiên vẫn rất có công dụng, thật đúng là may mắn a.

https://thuviensach.vn

“Xem ra Vân tiểu thư và lời đồn ngoài kia thật sự khác nhau, thật sự làm cho tại hạ nhìn với cặp mắt khác xưa a.” Không biết là vô tình hay cố ý, Hắc y nhân kia lại đột nhiên nói như vậy.

Nghe câu đó, trong lòng nàng hiểu rõ, vẻ mặt lại mang theo sự đắc ý.

“Ngươi đúng là có mắt nhìn, chỉ là tin tưởng sai người mà thôi, thế nào, nếu không ngươi làm thuộc hạ của ta đi, ta cam đoan có thể mang đến vinh hoa phú quý cho ngươi.” Bày ra bộ dáng vênh váo đắc ý, Vân Mộng Vũ lại cố tình quên đi người đó là địch, bắt đầu dụ dỗ Hắc y nhân kia.

Mà thủ lĩnh hắc y trong lòng cười lạnh, trên mặt bày ra bộ dáng giãy dụa.

“Ngươi cho là như vậy là có thể thu phục ta sao? Như vậy ngươi cũng quá xem nhẹ ta. Còn có, ngươi cho rằng ngươi hứa hẹn đủ thứ thì có thể động vào ta sao?”

“Kỳ thật ngươi vẫn động tâm đó không phải sao? Ngươi muốn cái gì có thể đề xuất, Hộ quốc tướng quân phủ sau lưng ta, ngươi cảm thấy có chuyện gì là không làm được?”

“Vân tiểu thư nói quả thật làm cho tại hạ động tâm. Hộ quốc tướng quân phủ có thiếu tướng quân Mộc Phong trở về, nay thật là oai hùng. Như vậy có lẽ yêu cầu của tại hạ nói không chừng có thể thực hiện được……..” Hắc y nam tử làm như cảm thấy có lý, nhưng vẫn không nói ra yêu cầu, chỉ nói một nửa mà thôi.

“Vậy cuối cùng là ngươi có yêu cầu gì?” Nghe được nửa câu của Hắc y nhân, Vân Mộng Vũ cũng có chút nóng nảy, lại tiến lên từng bước.

Nhìn động tác không tự giác của nàng, trong mắt hắc y nam tử hiện lên một tia máu. Nữ nhân ngu xuẩn, hôm nay hắn sẽ cho nàng sống không bằng chết!

https://thuviensach.vn

“Vân tiểu thư hãy đến gần một chút, dù sao đây cũng là việc bí mật.” Hắc y nhân kia bày ra bộ dáng khó xử nói với Vân Mộng Vũ.

“Có gì khó nói sao?” Vừa nghe lời nói của hắn y nam tử, Vân Mộng Vũ vui mừng quá đỗi, bước nhanh về phía hắn.

Đến gần, còn rất thân thiện ngồi xổm xuống cạnh hắc y nhân.

Nhìn một loạt động tác của nàng, trong mắt hắc y nam tử hiện lên tia trào phúng, ghé sát tai nàng dùng thanh âm mơ hồ nói: “Còn muốn dụ dỗ ta? Cũng không nhìn xem bản thân ngươi có trọng lượng gì không? Vân Mộng Vũ, ngươi thật sự là ngu xuẩn, ngươi không thể thông minh ra sao?” Hắn nói xong, quay đầu đi, nghĩ sắc mặt của nàng sẽ rất khó coi và tái nhợt.

Lại không nghĩ rằng nhìn thấy chỉ là sắc mặt lạnh nhạt, ánh mắt chuyển động, trong mắt cất giấu đầy cơ trí, làm sao có thể tự cao và lỗ mãng như lúc nãy.

Trong lòng hắn ngạc nhiên vô cùng, đang muốn động thủ, lại có cảm giác bất lực, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, rốt cuộc nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 50: Giết Người

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Thủ lĩnh hắc y nhân kinh ngạc lẫn nghi ngờ nhìn Vân Mộng Vũ, đang muốn tốc chiến tốc thắng lại có cảm giác bất lực, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, rốt cuộc nói không nên lời.

Người chậm rãi ngã xuống, chỉ chốc lát liền tắt thở, không thể động đậy.

Trên người nhìn qua không có vết thương nào, nhưng cẩn thận quan sát vẫn có thể phát hiện, trên người hắn có rất nhiều châm.

Vân Mộng Vũ đặt tay phải lên thủ trạc từ ấn xuống đổi sang nhẹ nhàng vuốt ve.

Người cũng tao nhã đứng dậy, vẻ mặt lạnh nhạt, ánh mắt rốt cuộc không thấy người chết bên cạnh, mà là xoay người vẻ mặt đạm mạc nhìn sáu Hắc y nhân khác, ánh mắt kia làm cho trong lòng sáu Hắn y nhân cảm giác thật lạnh.

Nữ nhân này thật đáng sợ, trong nháy mắt đã giết thủ lĩnh của họ.

Vương Ngũ mặc dù là người nhỏ nhất trong Tuyết vệ, nhưng võ công cùng mưu trí lại là người cao nhất Tuyết vệ. Mà Vương Tuyết Nhi đem chuyện này giao cho hắn tất nhiên là cho rằng đây là chuyện cực kỳ đơn

https://thuviensach.vn

giản, khẳng định có thể hoàn thành nhiệm vũ, không nghĩ tới hiện tại cũng là tiền mất tật mang.

Vân Mộng Vũ vẻ mặt lạnh nhạt nhìn bọn họ, chậm rãi tới gần bọn họ. Nhìn Vân Mộng Vũ từng bước một đi tới, như tử thần đến gần, mỗi một bước cứ như giẫm nát bọn họ.

Nàng đi đến trước người bọn họ, trong mắt không có sự thương hại, tay phải xoa nhẹ, lập tức, tất cả Hắc y nhân đều mất mạng.

Nhìn đống thi thể, trong mắt của nàng không hề có thương hại, không có chút đồng tình nào. Bởi vì khi sinh ra nàng không có chút quyền lợi nào nên nàng cũng sẽ không dư thừa tình cảm.

Hiện tại là loạn thế, trong hoàn cảnh này nàng có thể gặp bất cứ nguy hiểm ở đâu, nếu vô y, sẽ bị người giết mà chết thảm. Hôm nay chính là ví dụ tốt, nếu nàng không thể tự cứu mình, như vậy kết cục của nàng rất thê thảm.

Chỉ khi nàng quyết tâm và phải cứng rắn, mới có thể thong dong mà sống.

Quyết định như vậy, ánh mắt nàng càng kiên định.

Nháy mắt sau đó, nàng cũng biến mất.

Vân Mộng Vũ rất là cẩn thận trốn, chạy khỏi sân, liền đi vào một cái ngõ nhỏ, thì ra nàng còn ở trong thành, chưa bị mang ra khỏi thành.

Nàng cẩn thận đi ra khỏi ngõ nhỏ kia, đột nhiên cảm giác hình như có tiếng bước chân di chuyển, cảm thấy cả kinh, không nghĩ nhiều, nàng nhìn bức tường bên cạnh, lập tức trèo tường.

https://thuviensach.vn

Lúc này bên ngoài tường có bốn Hắc y nhân che mặt, hai mắt đều màu đỏ, người đầy sát khí.

“Đại ca, chúng ta nhất định phải thay Tiểu Ngũ báo thù a. Chết tiệt, nếu ta biết ai giết Tiểu Ngũ, ta phải lột da hắn, lóc xương hắn, uống máu hắn.” Ánh mắt của Vương Tứ tràn ngập hận ý cùng âm ngoan nói.

“Ta cảm thấy chuyện này không đơn giản, Vân Mộng Vũ kia ta cảm thấy không đơn giản.”

“Vương Tam, ngươi không cần coi trọng ả ta, chủ nhân cho ngươi điều tra nàng, ngươi không phải là bị ả mê hoặc rồi chứ.” Vừa nghe Vương Tam nói như thế, Vương Nhị bên cạnh lập tức bác bỏ, trong mắt hắn Vân Mộng Vũ chỉ là một bao cỏ, Tiểu Ngũ chết khẳng định có liên quan đến ả, bởi vì Tiểu Ngũ là người bắt ả đi.

Nhưng muốn hắn tin Tiểu Ngũ chết là do ả giết, đánh chết hắn, hắn cũng không tin.

Nhớ tới Tiểu Ngũ, trong mắt Vương Nhị hắn một mảnh dữ tợn, năm người bọn họ sống chết có nhau, lại được huấn luyện từ nhỏ cùng nhau, tình cảm so với huynh đệ ruột thịt chỉ có hơn chứ không kém.

Nhưng hiện tại năm người lại thiếu một người, lúc ấy bọn họ đang ở trong mật thất bàn bạc, lại đột nhiên nhận được tín hiệu của Tiểu Ngũ, lập tức xuất phát, lúc tới kịp chỉ thấy được thi thể.

Lúc ấy bọn họ sững người lại, không biết phản ứng ra sao.

Đã chết!

Tiểu Ngũ đã chết!

Tiểu đệ bọn họ yêu thương nhất đã chết!

https://thuviensach.vn

Tuy rằng là sát thủ, đã làm rất nhiều chuyện xấu ngay cả chính bọn họ đều đếm không hết, tính tình lại hết sức tàn nhẫn vô tình. Mặc dù như vậy, bọn họ vẫn có tình cảm.

Con người chính là như vậy, vô luận hắn xấu xa bao nhiêu, sâu trong đáy lòng của hắn vẫn có một phần tình cảm thật sự.

Bọn họ run run bắt tay vào kiểm tra người của Tiểu Ngũ cùng vài Hắc y nhân khác phát hiện bọn họ trúng một loại độc rất kỳ quái, loại độc này không màu không mùi, chưa từng thấy qua.

Nhưng bọn họ cũng phát hiện Tiểu Ngũ chết là trên người trúng vô số ngân châm như sợi tóc, trên ngân châm có tẩm độc, mà còn là kịch độc.

Này ra tay này nhất định là cao thủ dùng độc, cũng là cao thủ dùng ám khí. Bọn họ lập tức đuổi theo, thề phải bắt được cao thủ kia và Vân Mộng Vũ, nhất định phải cho bọn họ chết không có chỗ chôn.

Vương Nhị nhớ tới tình cảnh kia, sát khí trong mắt càng thêm dày đặc.

Vì phòng ngừa bọn họ ầm ỹ, thủ lĩnh Tuyết vệ Vương Nhất lúc này cũng mở miệng.

“Đừng ầm ỹ, chuyện này không có gì phải ồn ào, nếu muốn biết chân tướng, muốn biết nữ nhân kia có đơn giản hay không, cứ bắt ả lại thì sẽ biết. Hiện tại nhiệm vụ cấp bách là phải đuổi theo, nếu không ả sẽ trốn thoát, chúng ta nên đòi lại sự công bằng cho Tiểu Ngũ.”

Vương Nhị lúc này bị lời nói của Vương Nhất làm cho tỉnh ra, liền áy náy, hắn thật sự là hồ đồ. Bốn người họp lại bàn bạc một chút rồi chia nhau ra truy đuổi Vân Mộng Vũ.

Đợi bọn hắn truy đuổi, cách một bức tường Vân Mộng Vũ giờ phút này mới dám thở ra, lúc này lòng nàng vẫn kịch liệt hồi hộp.

https://thuviensach.vn

Rất nguy hiểm, nếu như bị bọn họ bắt, hậu quả không biết sẽ thảm như thế nào.

Nhớ đến mọi việc, nàng cũng biết mình thật mạo hiểm, ngay từ đầu nàng vẫn chưa khởi động mưa lê hoa châm đó là bởi vì sợ xung quanh có người khác. Nàng tiếp tục dò hỏi Hắc y nhân kia. Mà Hắc y nhân kia cũng rất biết phối hợp làm cho nàng biết ở đây không có người khác, lúc hắn phát ra tín hiệu, nàng đã biết.

Mà nàng một bên cùng hắn thương lượng, một bên quan sát vẻ mặt của Hắc y nhân xung quanh, tai cũng cẩn thận nghe động tĩnh xung quanh. Nàng phát hiện có một Hắc y nhân mang vẻ mặt lo lắng nàng lập tức hưng phấn, biết được xung quanh không có sát thủ khác. Nhưng sau khi giết bảy người này, nàng đột nhiên nhìn thấy trên lưng của thủ lĩnh Hắc y nhân có một ống trúc nhỏ đã được mở ra, nàng lập tức biết không tốt, vội vàng chạy trốn.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, ống trúc nhỏ kia là tín hiệu liên lạc với bọn họ, mà Hắc y nhân luôn tự tin kia, nghĩ có thể lừa được Vân Mộng Vũ, không vội dùng đến ống trúc nhỏ kia. Đến cuối cùng trước khi chết mới sử dụng.

Lúc này Vân Mộng Vũ nhớ tới vẫn cảm thấy lạnh cả người, nếu Hắc y nhân ngay từ đầu biết hắn bị trúng độc, hắn lập tức dùng ống trúc phát tín hiệu liên lạc, như vậy bây giờ không biết kết cục của nàng ra sao.

Thầm hô may mắn, ổn định lại tâm tình. Nàng liền quan sát nhà nơi nàng đang trốn.

Chỉ thấy trong đình viện có vài cái cây, bài trí có vẻ lịch sự, tao nhã.

Nàng nhất thời đối với chủ nhân của nơi này đánh giá, nghĩ chủ nhân cũng là người khá lịch sự. Lúc đang ngắm cái cây to kia, thình lình sau lưng truyền đến âm thanh ngạc nhiên của nam nhân.

https://thuviensach.vn

“Là ngươi!”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 51: Đêm Mưu

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Sau khi nghe được thanh âm ngạc nhiên của nam nhân, Vân Mộng Vũ trong lòng buồn bực, chẳng lẽ là người quen sao?

Ai là người quen?

Quen Vân Mộng Vũ trước kia?

Mình sao?

Nhưng trí nhớ của mình về nam nhân có hạn a……

Trong lòng nghi hoặc vội quay đầu, nhìn về phía người đang tới.

Khuôn mặt tinh xảo như ngọc, làm cho người ta có cảm giác gần gũi.

Là hắn, đại phu!

Vân Mộng Vũ choáng váng, không ngờ leo qua bức tường này, lại núp đúng nhà người quen.

Không đúng a, nàng nhớ rõ lúc ấy nàng mang theo cái khăn che mặt a, hắn làm sao có thể nhận ra được.

“Công tử làm sao nhớ rõ tiểu nữ, trong khi tiểu nữ có mang khăn che mặt?” Vân Mộng Vũ cũng không phủ nhận, liền thoải mái thừa nhận.

https://thuviensach.vn

“Bởi vì trên người cô nương có một loại hơi thở kỳ lạ, là loại hơi thở này nói cho tại hạ biết.” Tây Lâm Hạo phát ra tiếng nói trầm thấp, lạnh lùng nhưng trong trẻo, nghe cực kỳ thoải mái.

Nghe hắn nói, trong mắt nàng lộ ra nghi hoặc.

“Chắc ngươi đã dùng qua Tịch Diệt Thanh Liên.”

Không phải hỏi mà là khẳng định, Tây Lâm Hạo dựa vào thiên hạ đệ nhất thần y của hắn mà phán đoán, khẳng định nói với Vân Mộng Vũ.

“Tịch Diệt Thanh Liên?”

Sao nàng lại không biết?

Nàng mang vẻ mặt mê mang nhìn hắn, biểu tình này không giống làm bộ.

“Chẳng lẽ ngươi không biết sao, ngươi từng dùng qua Tịch Diệt Thanh Liên. Trên người ta có Băng Liên Châu, có thể cảm nhận được trên người ngươi tản mát ra hơi thở của Tịch Diệt Thanh Liên.” Tây Lâm Hạo thấy vẻ mặt mê mang của nàng, trong lòng không hiểu sao lại tin lời nàng nói.

“Ngươi nói ta nghe xem Tịch Diệt Thanh Liên là cái gì?” Vân Mộng Vũ mang vẻ mặt chân thành nhìn hắn.

Nhìn thấy cặp mắt trong suốt như nước kia lẳng lặng nhìn hắn, trong lòng hắn có một loại cảm xúc kì lạ sinh ra.

“Tịch Diệt Thanh Liên này cũng là ta may mắn được đọc trong một quyển sách cổ, nhưng bởi vì quyển sách cổ kia không trọn vẹn, không xem được đầy đủ, cho nên ta kỳ thật hiểu biết không nhiều lắm. Tịch Diệt Thanh Liên sinh ra ở một địa phương xa xôi, không thuộc về Thất quốc, ở cuối Bồng Lai đảo, cũng là nơi của Tuyết Uyên, chỉ khi cả hai hợp lại một chỗ

https://thuviensach.vn

mới có thể sinh thành. Hơn nữa là ngàn năm có một cây, được Bồng Lai đảo cùng Tuyết Uyên tôn sùng là bảo vật. Về phần nó có công hiệu gì ta cũng không biết, bất quá trong sách cổ có một câu đánh giá về nó, chỉ có Tịch Diệt, mới có thể trọng sinh."

Chỉ có Tịch Diệt, mới có thể trọng sinh!

Rất ý nghĩa, nhưng nàng vẫn không biết Tịch Diệt Thanh Liên có ích lợi gì?

Bất quá hiện tại cũng có thể nói trên người nàng có bảo vật.

Bồng Lai đảo, hắn đã đến đó.

Mà Tuyết Uyên, nàng có một loại cảm giác nam tử như tiên ở Danh Nhạc các nhất định có quan hệ với Tuyết Uyên, hơn nữa hắn tựa hồ biết trên người nàng có Tịch Diệt Thanh Liên.

Nàng sẽ tìm một cơ hội cùng hắn nói chuyện, hắn nhất định không phải người bình thường.

Trên người nàng có mang bảo vật, như vậy có thể mang đến tai hoạ cho mình hay không.

"Tịch Diệt Thanh Liên trên người ta người khác có thể nhìn thấy sao?" Nàng hỏi.

"Sẽ không, Thiên thư có nói, một khi dùng, chỉ có Băng Liên Châu cùng với người bảo hộ nó mới có thể cảm ứng được. Hơn nữa ngươi yên tâm, ta sẽ không nói ra đâu." Tây Lâm Hạo cũng rất trịnh trọng cam đoan với Vân Mộng Vũ.

"Cảm ơn." Bằng trực giác, nàng tin tưởng hắn sẽ không lừa nàng.

https://thuviensach.vn

“Không cần cảm tạ, bởi vì ta cũng muốn ngươi giúp ta bảo vệ bí mật. Trên người ta Băng Liên Châu cũng là bảo bối, cũng không thể tiết lộ. Cho nên chúng ta cùng nhau bảo vệ bí mật này.” Tây Lâm Hạo vì không muốn nàng gia tăng gánh nặng tâm lý, lại tạo cảm giác thoải mái cho nàng.

Nghe xong lời nói của hắn, trong lòng nàng ấm áp, cảm thấy hắn là người tốt, lại hiểu ý người khác, ấm áp như gió mùa xuân.

Trong đầu linh quang chợt lóe, nàng mở miệng nói: “Vị công tử này nếu đã là đại phu, trong nhà hẳn là có phòng bị dược liệu.”

“Dược liệu quả thật có một chút, cô nương chắc cũng biết y thuật, không biết cô nương cần loại dược liệu nào?” Tây Lâm Hạo chưa hỏi nàng dùng làm gì, chỉ thân thiết hỏi nàng cần loại nào.

“Hoa mạn đà la, sinh thảo ô, sinh xuyên khung, đương quy.”

Nghe đến mấy dược liệu này, Tây Lâm Hạo trong lòng thả lỏng, đây là dược liệu để điều trị thân thể cho nữ tử.

Tây Lâm Hạo lập tức vào phòng lấy thuốc, chỉ chốc lát liền cầm mấy bao dược đi ra.

Nàng hai tay tiếp nhận gói thuốc, lập tức ngẩng đầu lên, chân thành nói, “Hôm nay thật sự cảm ơn công tử, ngày sau gặp lại, nhất định phải mời công tử ăn bữa cơm, thể hiện lòng biết ơn.”

“Không cần khách khí, ta chỉ tiện tay giúp đỡ mà thôi.”

“Sắc trời đã tối, tiểu nữ còn có việc, không quấy rầy công tử, xin từ biệt.”

Cho dù trong lòng không muốn, nhưng miệng vẫn ôn hòa nói “Nếu cô nương có việc, vậy hãy làm đi.”

https://thuviensach.vn

Hai tay Vân Mộng Vũ hướng về phía Tây Lâm Hạo làm động tác cáo từ, bước nhanh ra cửa sau, thật sự là ngượng ngùng nghĩ lại lúc leo tường.

Mà Tây Lâm Hạo lại đứng tại chỗ như cũ, sau một lúc lâu mới ảo não phản ứng lại. Hắn lại quên hỏi tên của vị cô nương kia, cũng đã quên nói tên của hắn.

Tây Lâm Hạo lúc này mới phát hiện, bản thân mình sẽ có lúc chật vật như vậy, nhịn không được lắc đầu cười khổ.

Vân Mộng Vũ đi ra từ cửa sau, lập tức lén lút lặng lẽ ẩn mình vào Hồng Diễm lâu.

Linh Lung nhìn nữ tử trước mặt, trong mắt tràn ngập sự lo lắng "Tiểu thư, ngươi phải nhanh chân lên, bằng không báo cho Tường thúc, nói cho hắn phái người tới đón ngươi."

Nghe được lời nói của Linh Lung, trong mắt Vân Mộng Vũ lóe tinh quang, một đôi mắt sáng như ngọc. Nàng kéo tay Linh Lung, ôn nhu nói: "Không cần, ta chỉ đi tìm Tường thúc lúc cần mà thôi, ta tự bảo trọng được, vẫn là không nên phiền toái Tường thúc. Hơn nữa, hôm nay hai người đi theo ta đã bị ta giết, hiện tại ngươi lại phái hai người đi cùng ta, khẳng định rất an toàn, ta không sao."

Nhìn mắt tiểu thư hiện lên sự kiên định, nàng biết mình không khuyên được tiểu thư, chỉ có thể yên lặng trong lòng cầu nguyện tất cả đều tốt.

Thay đổi một thân hắc y nam trang, sau lưng là hai người đi theo, ra khỏi Hồng Diễm lâu. Đi đến một đoạn đường, trên đường chỉ còn lại một mình nàng, hai người kia đều bị nàng phái sát thủ dẫn đi, mà nàng còn lại là bước nhanh ra ngoài thành.

Đến ngoài thành vào một rừng cây nhỏ, nàng tìm một chỗ, đem dược liệu nam tử kia cho, sau đó ở chỗ của Linh Lung chế thành thuốc bột. Nàng đem

https://thuviensach.vn

thuốc bột đặt ở trên, nhẹ nhàng châm lửa, cho nó cháy từ từ, nàng bỏ thêm một chút bột của Vân gia, cho nên thuốc bột này cũng là vô sắc vô vị, hạ vào trong gió đêm, trong không khí đã có một lượng thuốc khá lớn.

Lúc này khóe miệng nàng gợi lên, tươi cười mang theo thị huyết, lặng yên nở rộ, như cây thuốc phiện nở rộ vào ban đêm, xinh đẹp vô cùng.

Hừ, nàng quyết định không cần tìm chỗ nghỉ ngơi, một khi phát hiện địch nhân, sẽ nghĩ biện pháp giải quyết, nếu không thì sẽ tích thêm thù địch.

Hôm nay coi như là ví dụ sống động nhất!

Chỉ chốc lát sau, liền nghe được có tiếng bước chân nhỏ truyền đến.

Có người đến!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 52: Trúng Kế

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Chỉ chốc lát sau, Vân Mộng Vũ liền nghe được có tiếng bước chân nhỏ truyền đến.

Có người đến!

Trong mắt nàng hiện lên một tia sáng.

Có một Hắc y nhân từ xa xa bay vút xuống, tới giữa cánh rừng liền ngừng lại. Hắn một thân hắc y, trên mặt cũng che khăn đen, làm cho người ta không thấy rõ diện nạo. Nhưng trên người hắn lại cảm thấy một hơi thở rất tàn bạo.

Trên tay người này cũng nhuộm khá đầy máu tươi, hôm nay Vân Mộng Vũ nàng thay trời hành đạo mà chấm dứt hắn!

Vân Mộng Vũ tránh ở một gốc cây đại thụ sau đó nín thở, chờ đợi bốn người bọn họ đến đông đủ, dược hiệu phát tác,sẽ động thủ với họ.

Mà Hắc y nhân kia vừa rơi xuống đất, liền cẩn thận nhìn xung quanh, vẫn chưa phát hiện ra điều gì. Nhưng thân là sát thủ nên hắn không hề thả lỏng cảnh giác, một tay đặt ở trên thân kiếm, tùy thời cơ mà đối phó.

Hắn dò xét xung quanh một lần, vẫn chưa phát hiện cái gì, đang chuẩn bị tìm kiếm ở nơi khác. Lại thấy Vương Nhị cũng chạy đến.

https://thuviensach.vn

Vương Nhị vừa rơi xuống đất, liền đi tới trước mặt Vương Tứ, mở miệng hỏi: “Vương Tứ, thế nào, có phát hiện gì không?” ánh mắt lại cảnh giác nhìn bốn phía.

“Không có phát hiện a, ngươi nói xem tin tức của Vương Nhất có lầm hay không?” Vương Tứ hơi nghi hoặc mở miệng nói.

“Sẽ không đâu, đại ca luôn suy nghĩ chu toàn. Hơn nữa có tới hai người nhìn thấy nữ tử mặc quần áo trắng tinh bị một Hắc y nhân mang đi, xác định là đến nơi này. Cho thấy đó là Vân Mộng Vũ và đồng bọn của ả.”

“Bọn họ có lẽ đang trốn ở đây, chỉ là chúng ta nhất thời chưa tìm được mà thôi. Hơn nữa người nọ cũng nói, hắc y nam tử còn bị thương trên người, có thể hẳn dùng xe ngựa chạy đến đây, chúng ta vẫn nên tìm nhanh đi.” Vương Nhị nghĩ rồi phân tích cho Vương Tứ nghe.

Vương Tứ nghe xong nghĩ cũng có lý, sau đó hai người lại tìm tòi những nơi gần đó.

May mắn Vân Mộng Vũ bây giờ mặc trang phục màu đen, lại che dấu cực bí ẩn, nếu không, tất nhiên dễ dàng làm cho bọn họ phát hiện. Cho dù bọ họ phát hiện cũng không sao, trên người bọn họ cũng đã trúng độc, không thể vận động mạnh. Nhưng nếu vậy, nàng không thể bắt hết bọn chúng.

Lúc hai người đang tìm kiếm, lại có người đến.

Lại thêm hai Hắc y nhân bay xuống.

Nhìn thấy tình huống này, trong lòng nàng mừng rỡ.

Rốt cục cũng tề tựu đủ!

“Thế nào?” Vương Nhất lập tức nhìn Vương Nhị hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không có phát hiện gì, chúng ta đang nghĩ có nên tìm bốn phía hay không?”

Nhìn thấy tình huống này, Vương Nhất cùng Vương Tam đồng thời nhíu mày.

Vương Tam trong lòng có một loại cảm giác bất an, chuyện đêm nay có vẻ rất quỷ dị.

Đầu tiên là Tiểu Ngũ vô cớ chết thảm, tiếp theo khi đang tìm hung thủ, gặp được tình huống hiện tại cũng có điểm đáng ngờ, giống như có người đang âm thầm thao túng, tuy y nghĩ vậy nhưng cũng không nghĩ sẽ trùng hợp như thế.

Kẻ say xỉn kia vô cớ đụng vào hắn, nói đến tiên tử áo trắng, hấp dẫn lực chú ý của hắn. Còn có Vương Nhất đụng vào xa phu cũng quá trùng hợp a.

Vương Nhất trong lòng bất an ngẩng đầu lên lại vừa vặn nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Vương Tam, hai người nháy mắt cảm thấy đây là cái bẫy.

“Không tốt, chúng ta bị trúng kế, đi mau.” Vương Nhất quyết định thật nhanh, cảm thấy việc cấp bách là chạy nhanh khỏi nơi này.

Chuyện này rất quỷ dị, mà nơi này giờ phút này người cũng có vẻ rất quỷ dị, khiến trong lòng hắn không ngừng dâng lên một cỗ bất an.

Tuy rằng bình thường Vương Nhị cùng Vương Tứ hành sự có vẻ lỗ mãng, nhưng đối với lời nói của đại ca vẫn nghe theo. Vừa nghe đại ca nói như vậy, trong lòng biết đã xảy ra chuyện gì, cũng theo lão đại cùng lão tam chuẩn bị rời khỏi nơi này.

“A, vì sao ta cảm thấy toàn thân vô lực, đây là có chuyện gì.” Đang chuẩn bị vận nội lực rời đi vương Tứ lập tức cảm thấy toàn thân mềm mại vô lực, lập tức quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

Mọi người cũng đều phát hiện tình huống như vậy, đều rất hoảng sợ, đến tột cùng là chuyện gì đang xảy ra. Trong lúc nhất thời bốn Hắc y nhân đều quỳ trên mặt đất, mới có thể miễn cưỡng chống đỡ thân thể không ngã xuống.

“Đại ca, phải làm sao bây giờ. Xem ra, chúng ta quả thực đã trúng kế.” Vương Tam vẻ mặt trầm trọng nói.

Vương Nhất cũng phát hiện tình huống lúc này rất nguy cấp, đang muốn gửi tín hiệu, ai ngờ lúc này trong rừng lại truyền ra một giọng nói mềm mại.

“Thôi đừng nên phát tín hiệu làm gì, phát ra cũng mất đầu thôi.” Mấy người vừa nghe đến thanh âm này đều rất ngạc nhiên, làm sao có thể có nữ tử lúc này.

Chỉ thấy ở cánh rừng bên kia xuất hiện một nam nhân mặc y phục màu đen, người nọ vẻ mặt cười yếu ớt, đi về phía bọn họ.

Vân Mộng Vũ cười yếu ớt đi tới gần bọn họ, trong mắt cũng mang theo một mảnh hàn băng. Đây đều là những người muốn mạng của nàng!

Nàng tuyệt đối sẽ cho bọn họ không có đường sống trở về!

“Vân Mộng Vũ, là ngươi!” Vương Tam vừa thấy nàng, lập tức liền nhận ra.

Bởi vì Vương Tuyết Nhi từng phái hắn đi điều tra Vân Mộng Vũ, tuy lúc này Vân Mộng Vũ mặc trang phục của nam nhân, nhưng hắn chỉ cần liếc mắt một cái liền nhận ra được.

Ba người khác lập tức kinh hãi.

Vân Mộng Vũ?

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể, bọn họ làm sao có thể tin được bộ dáng thong dong trước mặt, hơn nữa việc đặt bẫy này làm sao có thể là Vân Mộng Vũ.

“Ngươi, ngươi thật là Vân Mộng Vũ?” Vương Nhị lắp bắp, hắn căn bản không đặt nữ nhân này trong mắt, vậy mà ngay lúc này lại uy hiếp tính mạng của bốn huynh đệ bọn họ.

“Đúng vậy, chính là ta. Làm sao vậy, có phải rất khó tin?” Vân Mộng Vũ hiện tại cảm thấy rất thú vị, nàng nghĩ không nên cho bọn họ chết sớm, phải tra tấn bọn họ một chút thì trong lòng mới thấy thoải mái. Vì thế nàng lại mở miệng, nhưng lại kêu bốn người mắt đỏ như máu xuất hiện tại đây.

“Ngũ đệ của các ngươi thật giống các ngươi a, vẫn nghĩ giết ta dễ như trở bàn tay, nhưng cuối cùng ai sẽ đi gặp Diêm vương trước đây. Hơn nữa, ngũ đệ các ngươi bị chết thực thảm. Các ngươi không phải muốn thay hắn báo thù sao? Đáng tiếc a, hiện tại tính mạng các ngươi cũng khó bảo toàn. Nhưng không sao, con người của ta luôn thiện lương, nhất là không chịu được khổ sở của người khác. Cho nên tuy rằng không thể cho các ngươi báo thù như ý nguyện, nhưng vẫn là có thể lấy một loại phương thức khác thỏa mãn tâm nguyện nho nhỏ của các ngươi. Vậy thì, đưa các ngươi xuống địa ngục, cùng đoàn tụ với ngũ đệ của các ngươi.” Nhìn xem, lòng nàng thật tốt, lại còn giúp bọn họ nghĩ chu đáo như vậy, sợ năm huynh đệ bọn họ cô đơn. (Sally: tỷ cũng quá thiện lương rồi)

Không có cách nào, đây là nhược điểm của nàng, lòng nàng rất dễ mềm yếu. Ai, xem ra về sau phải sửa lại… (Sunny: Hix, Vân tỷ mà sửa lại thì không biết sẽ “mềm yếu” như thế nào a)

Vân Mộng Vũ cảm thấy thú vị nghĩ, mà bốn vị bên kia lại không bình tĩnh như vậy. Bọn họ hiện tại muốn đem Vân Mộng Vũ băm thành trăm mảnh, mới có thể giải được mối hận trong lòng a.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bọn họ đằng đằng sát khí nhưng lại không làm được gì, trong lòng Vân Mộng Vũ rất vui sướng. Cả đêm liên tục gặp ba lượt ám sát, trong lòng buồn bực đến cực điểm, hiện tại cuối cùng cũng tìm được niềm vui.

Trong lòng cảm thấy thoải mái một chút, đột nhiên nhìn ngân quang bên cạnh.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 53: Một Kiếm Giết Sạch

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Cả đêm liên tục gặp ba lượt ám sát, trong lòng buồn bực đến cực điểm, hiện tại cuối cùng cũng tìm được niềm vui.

Trong lòng cảm thấy thoải mái một chút, đột nhiên nhìn ngân quang bên cạnh.

Dám phát tín hiệu, bọn họ đúng là chưa tới phút cuối chưa thôi a. Nói chúng không cần phát, chúng lại càng muốn phát.

Hiện tại thì tốt rồi, vốn nghĩ sẽ ở lại cùng bọn họ lâu một chút, hiện tại xem ra là không được.

“Nói các ngươi đừng phát tín hiệu, các ngươi không nghe, ta đây chỉ có thể đưa các ngươi đi trước.”

Vương Nhất gửi tín hiệu đi, hắn biết bọn họ sống không được. Nhưng chỉ cần có một cơ hội báo thù, bọn họ cũng không thể buông tha.

Đợi khi nghe Vân Mộng Vũ nói, trong lòng bọn họ một trận lạnh lẽo, trong mắt khó có thể che dấu tuyệt vọng.

Nhìn trong mắt bọn họ mang vẻ tuyệt vọng, trong lòng nàng tuy có xúc động, nhưng nàng sẽ không nương tay, nếu không đối với địch nhân nhân từ chính là đối với chính mình tàn nhẫn.

https://thuviensach.vn

Nàng nâng tay lên, cổ tay chuyện động, vô số ngân châm liền hướng bọn họ bay đi, mấy mạng người cứ như vậy mà ngã xuống.

Nhìn thi thể đầy đất, Vân Mộng Vũ vẫn đứng thật lâu trong rừng, trong lòng suy nghĩ, thật lâu mới thở dài một hơi. Sau đó lại xoay người rời đi, đi về phía nơi ở của Tường thúc.

Khoảnh khắc nàng rời đi, trên cây có một bóng trắng bay xuống, tư thái tao nhã, giống như tiên. Sở Hiên đứng ở đó, ánh trăng chiếu xuống khuôn mặt mặt hắn, giờ phút này không có biểu tình gì, nhưng trong mắt tràn đầy sự giãy dụa.

Hắn đã tới từ sớm, mọi hành động của nàng hắn đã thấy, nhưng hắn chưa muốn hiện thân.

Thì ra, nàng có năng lực tự bảo vệ mình.

Mà hành vi của hắn dường như rất dư thừa.

Chung quy, hắn vẫn đang ảo tưởng.

Hắn mang nhiều trọng trách trên người như vậy, phải như thế nào mới có thể ở cùng một chỗ với nàng đây?

Tựa hồ là quá khó khăn.

Như vậy, hắn nên cách xa nàng một chút, như vậy đối hai người đều tốt.

Đột nhiên có tiếng động, một đám người đang đi về phía bên này.

Hắn không tránh, cứ như vậy đứng ở trong rừng.

Rất nhanh, rất nhiều Hắc y nhân đã đến, thủ lĩnh bọn chúng trên người mặc một thân hồng y, trên mặt che khăn đỏ. Hồng y kia trong đêm tối toát ra một hương vị nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Tất cả đều đến đông đủ, hồng y thủ lĩnh nhìn thấy bốn thi thể, mí mắt nhịn không được co giật. Không nghĩ tới Tuyết vệ thật sự đã xảy ra chuyện, nhưng lại là bị giết toàn bộ. Quả nhiên không thể nghĩ tới.

Võ công bọn họ tại Sở quốc mặc dù không phải lợi hại nhất, nhưng bọn họ giỏi về bày trận cùng hạ độc, cho nên tuyệt kỹ ám sát của bọn họ là thứ nhất.

Nhưng mà, không nghĩ tới đã bị giết sạch.

Nghĩ vậy, hồng y thủ lĩnh rất cẩn thận nhìn người đang đứng sâu trong rừng, trong mắt e dè kiêng kị.

Nhưng hắn không biết rằng, hung thủ sớm đã không ở nơi này, hơn nữa người đó cho tới khi giết toàn bộ Tuyết vệ đều không cho họ có cơ hội bày trận hay thi triển võ công.

Sở Hiên đứng ở nơi đó chưa động đậy, trong lòng lúc này rất khó chịu, đột nhiên thấy nhiều người đến, trong mắt nhịn không được hiện lên tia thị huyết. Những người này khẳng định là cùng một bọn, như vậy, hắn sẽ thuận tay giúp nàng giải quyết.

Hồng y thủ lĩnh nhịn không được mở miệng: “Các hạ đây là ý tứ gì?”

Không có người trả lời.

“Người trên đất là do ngươi giết sao?”

Vẫn không ai trả lời.

“Các hạ cũng quá kiêu ngạo. Chẳng lẽ các hạ cho rằng chỉ cần một mình ngươi sẽ so lại với bọn ta sao? Nếu các hạ chịu trói, ta sẽ cầu xin chủ nhân, tha cho con đường sống.” Trong lòng Hồng y thủ lĩnh rất ảo não, nhưng vẫn quyết định thử xem, xem thử có bắt được người này hay không. Hơn

https://thuviensach.vn

nữa người này cho hắn cảm giác sâu không lường được, trong lòng hắn cảm thấy thực bất an.

Đáng tiếc hắn đã tính nhầm.

Người đối diện vẫn không hề động tĩnh.

Cái này, hồng y thủ lĩnh không động thủ thì không thể được. Lặp đi lặp lại nhiều lần không ai trả lời, nếu hắn không giải quyết, về sau làm sao thống lĩnh được thuộc hạ.

Nhưng hắn vẫn ngập ngừng nhìn về người phía trước, lại nhịn không được mở miệng. “Các hạ, quả nhiên là rượu mời không uống muốn uống rượu phạt. Vậy đừng trách ta không khách khí. Người đâu lên cho ta.”

Hồng y thủ lĩnh vung bàn tay to lên, sát thủ sau lưng liền đồng loạt rút kiếm, chạy nhanh về phía trước, mà hồng y thủ lĩnh kia chỉ đứng ở sau quan sát nhược điểm của địch nhân để chỉ huy chiến đấu.

Hắn đứng phía sau nhìn tới, chỉ thấy thủ hạ của hắn kiếm đều đã ra khỏi vỏ, mà Bạch y nhân kia lại không hề động đậy. Dựa vào cảnh giác của một sát thủ, hắn đột nhiên muốn chạy đi, nhưng hắn biết hắn không thể.

Ánh mắt hắn cứ gắt gao nhìn Bạch y nhân đang đứng đó.

Rất nhiều Hắc y nhân tiến về phía Sở Hiên, kiếm của Hắc y nhân cũng đã tới trước mặt của Sở Hiên, nhưng đúng lúc này, mọi người chỉ thấy một đạo ánh sáng loé lên, ngay sau đó, mọi người đứng im tại chỗ, duy trì tư thế giơ kiếm muốn chém.

Đôi mắt của hồng y thủ lĩnh co rút lại, người này, thật đáng sợ, võ công này, quả thực làm cho người ta sợ hãi. Cảnh giới này hắn không thể nhìn rõ.

https://thuviensach.vn

Chỉ một chiêu, giết sạch trăm người, hơn nữa là tay không giết người. Hắn nhất thời không tin vào mắt mình, chỉ có thể ngốc nghếch nhìn nam tử áo trắng kia, lúc này vẫn duy trì tư thế cũ.

Hồng y thủ lĩnh cảm giác được tính mạng bị nguy hiểm, thầm nghĩ mau rời đi, nhưng ý nghĩ trong đầu vừa xuất hiện, ngay sau đó, người cũng mất đi hơi thở, té trên mặt đất, mất đi ý thức.

Trên đất chất đầy thi thể, mà giữa rừng chỉ còn lại nam tử áo trắng. Gió nhẹ nhàng thổi qua, thổi bay mấy sợi tóc bên tai Sở Hiên, sự giãy dụa trong mắt hắn cũng dần tan đi, cuối cùng chỉ còn lại ánh mắt sâu hun hút.

Một lát sau, có vài Hắc y nhân chạy tới. Vừa đến, lập tức quỳ xuống đợi lệnh.

“Đem nơi này xử lý.” Sở Hiên bỏ lại một câu, xoay người rời đi, ngay sau đó đã không thấy bóng dáng.

Lại nói đến Vân Mộng Vũ đang chạy tới nơi ở của Tường thúc.

Vừa đi vừa nghĩ chuyện đã phát sinh hôm nay.

Hôm nay hai lượt sát thủ có phải là cùng một người phái đến?

Mà Đoạt hồn lâu kia là tổ chức gì, nàng cũng chỉ nghe qua mà thôi.

Đột nhiên phát hiện nàng đang ở thế bị động, luôn bị người khác tính kế, loại cảm giác không nắm được trong tay này khiến nàng chán ghét.

Chỉ cần nàng hơi vô ý sẽ có khả năng mất mạng.

Hơn nữa là sự kiện ám sát trong hoàng cung, Yến kinh cũng sẽ có một ít chấn động, không rõ cục diện ra sao, không biết đối với nàng có lợi hay không?

https://thuviensach.vn

Đang suy nghĩ, đột nhiên cảm giác được có người đến gần. Nàng mang vẻ mặt đề phòng, tay phải liền xoa thủ trạc, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Trong lòng thực bực bội, đêm nay lại xảy ra chuyện gì a, chẳng lẽ là vì trước khi ra khỏi nhà không xem ngày, cứ chuyện này lại đến chuyện khác sao?

Cảm thấy buồn bực vô cùng, nhưng trên mặt vẫn nghiêm túc, toàn thân đề phòng.

Trong nháy mắt có hai hắc y nhân xuất hiện trước mặt

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 54: Tiếp Quản Thiên Binh Các

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Trong lòng thực bực bội, đêm nay lại xảy ra chuyện gì a, chẳng lẽ là vì trước khi ra khỏi nhà không xem ngày, cứ chuyện này lại đến chuyện khác sao?

Cảm thấy buồn bực vô cùng, nhưng trên mặt vẫn nghiêm túc, toàn thân đề phòng.

Trong nháy mắt có hai hắc y nhân xuất hiện trước mặt.

Hai hắc y nhân kia vừa đến gần, lập tức quỳ xuống, một người vội lên tiếng: “Tiểu thư, chúng tôi là người Tường thúc phái tới bảo vệ tiểu thư.”

Nghe bọn họ nói, Vân Mộng Vũ mới yên tâm. Trong mắt cũng lộ ra ý cười, Tường thúc đối với nàng rất tốt, giống như là cha đối với con gái ruột, so với người nàng gọi là phụ thân kia thì không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

“Đứng lên đi.” Nghĩ đến Tường thúc, biểu tình của nàng ôn hòa rất nhiều, thấp giọng nói.

Nói xong xoay người tiếp tục đi về phía trước, hai hắc y nhân cũng lập tức đứng dậy, đi theo sau lưng bảo vệ nàng.

Rất nhanh ba người đã tới nhà của Tường thúc, mà Tường thúc giờ phút này đang đứng ở phòng khách chờ nàng. Vừa thấy tình huống này, trong

https://thuviensach.vn

lòng Vân Mộng Vũ cảm thấy nghẹn ngào, cảm động. Cảm động trước tấm lòng của Tường thúc.

Nàng vội vàng đi tới, ôn nhu nói: “Tường thúc, đã trễ thế này, sao ngươi không nghỉ ngơi, Y Y không có việc gì.”

“Y Y nha đầu a, vừa nghe tin tức của ngươi, ta rất sốt ruột. Lập tức phái hai người kia đi tìm ngươi, hy vọng có thể cứu ngươi. May mắn ngươi bình an a, bằng không lão già như ta phải làm thế nào đây.” Tường thúc sợ hãi nói.

Nhìn Tường thúc lo lắng, Vân Mộng Vũ an ủi nói: “Ngươi xem, ta không phải không có việc gì sao, ngươi không hiểu ta sao, trên người ta không chỉ có rất nhiều độc dược còn có ‘mưa lê hoa châm’. Hơn nữa ta luôn luôn túc trí đa mưu, ta chỉ có thể đả thương người khác, người khác mơ tưởng động đến ta.” Nhìn Tường thúc lo lắng, nàng liền tự tâng bốc bản thân lên một chút.

Quả nhiên, vừa nghe nàng nói, chân mày Tường thúc giãn ra, nhịn không được cũng cười tươi.

“Nha đầu nhà ngươi a!” Tường thúc lấy tay chỉ chỉ vào trán của nàng.

Nàng cũng chỉ cười cười.

Một lát sau, Tường thúc mang vẻ mặt nghiêm túc nói: “Y y, ta có một việc muốn thương lượng cùng ngươi.”

Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của Tường thúc, trong lòng Vân Mộng Vũ nghi hoặc, trên mặt cũng thu hồi vẻ mặt nghịch ngợm.

Tường thúc kéo nàng ngồi xuống ghế, ông lấy chén trà trên bàn uống một ngụm, bắt đầu nói: “Y y, năng lực của ngươi ta đã biết. Dựa vào năng

https://thuviensach.vn

lực của ngươi, nếu tạo thế lực riêng cho mình, như vậy tất nhiên như hổ thêm cánh."

Nghe đến đó, nàng đã hiểu ý của Tường thúc, nhịn không được nói: "Tường thúc, ta……." Nhưng nàng chưa nói xong, lại bị ông ngăn cản.

Ông nói tiếp: "Y y, ngươi không cần nói, nghe ta nói hết đã."

"Tuổi ta cũng đã lớn, thầm nghĩ sẽ tìm một nơi thanh tĩnh làm chuyện mà ta thích, không màng tới thế sự. Ta biết, ngươi có lý do khó nói. Nhưng mà, Y y ngươi ngẫm lại xem, hiện tại ngươi cần Thiên Binh các giúp. Một ngày nào đó, nếu ngươi không cần, ngươi cứ giải tán nó đi." Nói xong, Tường thúc mang vẻ mặt từ ái nhìn nàng, giống như một người cha.

Nghe mấy lời này, trong mắt nàng có chút ướt át. Tường thúc đều là nghĩ cho nàng, ông hy vọng nàng sẽ không tứ cố vô thân, có thể mở ra sở trường của nàng. Mà hôm nay Thiên Binh các là tâm huyết cả đời của Tường thúc, cứ như vậy mà giao lại cho nàng.

Nàng biết, nàng không thể cự tuyệt, bởi vì đây là vì Tường thúc muốn bảo vệ nàng, nàng không thể cự tuyệt tâm ý của ông. Nhưng trong đầu nàng đột nhiên nhớ thiên hạ vô binh mà Tường thúc từng nói qua.

Thiên hạ vô binh!

Có lẽ, nàng có thể giúp ông thực hiện.

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, nhìn Tường thúc, trong mắt mang theo cơ trí và sự tự tin.

"Tường thúc, cảm ơn ngươi. Ta nhất định sẽ quản lý Thiên Binh các thật tốt, sẽ không làm cho ngươi thất vọng."

https://thuviensach.vn

Trong lòng nàng cảm động, nhưng cuối cùng mở miệng chỉ có ba chữ cảm ơn ngươi, cho dù có nói bao nhiêu đi nữa cũng không sánh được tâm ý của Tường thúc.

Tường thúc vừa lòng nhìn nàng, trong lòng cũng rất vui vẻ.

“Y y nha đầu a, chờ sau khi ngươi hoàn toàn tiếp quản Thiên Binh các, ta sẽ đi tìm nơi yên tĩnh để ẩn cư, làm việc ta thích nhất.”

Nghe nói như thế, nàng nhịn không được nói: “Tường thúc, lúc đi nhất định phải nói với Y y một tiếng, ta muốn tiễn ngươi.”

“Được.” Tường thúc sảng khoái đáp lại.

Chỉ chốc lát đột nhiên nhớ ra, hắn vội vàng nói: “Xem trí nhớ của ta này, sao ta lại quên được chứ. Đao Ngôn, Kiếm Ngữ.”

“Có!”

Hai hắc y nhân vừa rồi hộ tống nàng, tiến lên quỳ xuống trước mặt Tường thúc, đợi Tường thúc nói tiếp.

“Y y, hai người này là cao thủ của Thiên Binh các, ta tuyển riêng hai người bọn họ về sau phụ trách bảo vệ bên cạnh ngươi.”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ tò mò nhìn hai người, chỉ thấy hai người đều một thân hắc y.

Người bên trái chắc là Đao Ngôn, nhìn qua là người trầm ổn, mà bên phải chắc là Kiếm Ngữ, nhìn qua thấy có vẻ thông minh.

Nhìn hai người bọn họ, nàng rất vừa lòng. Nhìn thần sắc vừa lòng của nàng, ông cũng yên lòng. Yến kinh gần đây không yên ổn, có bọn họ bảo hộ, ông cũng có thể yên tâm.

https://thuviensach.vn

Ông lại giới thiệu: “Hai người bọn họ một người tên Đao Ngôn, giỏi dùng đao. Một người tên Kiếm Ngữ, giỏi dùng kiếm. Ở trong chốn giang hồ cũng có chút danh tiếng, trên giang hồ có câu: hai người Đao Kiếm vô ngôn, xuất hiện như gió mang theo vị tanh của máu.”

Nghe Tường thúc giới thiệu, trong mắt nàng phát sáng, hiển nhiên cực kỳ vừa lòng. Mà hai người kia thủy chung không nói gì, chỉ thản nhiên quỳ gối ở đó.

Tường thúc nói thêm một số chuyện khi tiếp quản Thiên Binh các, sau đó Vân Mộng Vũ vào trong nghỉ ngơi.

Lúc này ở Dạ vương phủ, trong phòng Vương Tuyết Nhi là một không khí lạnh như băng.

“Tại sao có thể như vậy, Tuyết vệ của ta sao lại bị giết sạch. Không có khả năng, ta không tin.” Vương Tuyết Nhi hoàn toàn không thể tin tưởng chuyện này.

Điều này sao có thể, Tuyết vệ của nàng người người đều là cao thủ đứng đầu, làm sao có thể bị giết sạch. Nàng chỉ ra lệnh cho bọn họ giết một phế vật mà thôi.

Ở trong mắt nàng, Vân Mộng Vũ vẫn là một phế vật mà thôi.

“Không có khả năng, ngươi còn dám nói hả. Không phải đã nói ngươi đừng động vào Vân Mộng Vũ sao? Nàng vẫn có chỗ dùng, ngươi lại muốn động vào. Hiện tại thì tốt rồi, tổn thất Tuyết vệ, đối với kế hoạch chúng ta càng bất lợi. Kế hoạch chúng ta vừa mới bắt đầu, hơn nữa cho tới bây giờ đều tiến hành thuận lợi. Hiện tại bị ngươi phá như vậy, nếu như bị người khác phát hiện, nhiều năm tâm huyết của chúng ta coi như là uổng phí.”

Ở trong phòng trừ bỏ Vương Tuyết Nhi, còn một nam tử toàn thân hắc y, lại choàng một cái mũ màu đen, đứng đưa lưng về phía Vương Tuyết Nhi.

https://thuviensach.vn

Cả người tản mát ra một loại khí thế hắc ám.

Hắn nói xong, phẫn nộ xoay người lại, lập tức hé lộ ra khuôn mặt quen thuộc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 55: Thần Bí Thở Dài

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Hắc y nhân kia phẫn nộ xoay người lại, lập tức lộ ra khuôn mặt quen thuộc.

Vương Tuyết Nhi nhìn bộ dáng tức giận của hắn, trong lòng sợ hãi. Người khác đều nghĩ hắn là một vương gia bao cỏ, nhưng nàng biết năng lực và thủ đoạn của hắn cao thâm ra sao.

Tuy rằng lúc này trong lòng cảm thấy hơi sợ, nhưng ngoài miệng vẫn nhịn không được mà nói: “Như thế nào, ngươi coi trọng nữ nhân Vân Mộng Vũ kia, cho nên đối với hành vi ám sát Vân Mộng Vũ của ta kích động như vậy? Hiện tại người nên khó chịu là ta mới đúng?”

Lúc này trong lòng Vương Tuyết Nhi cũng có oán khí, nàng đuổi giết Vân Mộng Vũ đã tổn thất Tuyết vệ phụ hoàng bồi dưỡng cho nàng, nàng mới là người bị tổn thất lớn nhất, nhưng hắn lại dám chất vấn nàng.

Chết tiệt, tiện nhân Vân Mộng Vũ kia, hiện tại không chỉ có Dạ vương chú ý, ngay cả người này cũng động tâm với ả.

Nhớ tới Dạ vương, trong lòng nàng không khỏi bực mình, lúc trước Vân Mộng Vũ ở Dạ vương phủ, Dạ vương ngay cả nhìn còn không thèm, hiện tại tốt rồi, hai người không có vấn đề quan hệ gì, Dạ vương lại để bụng chuyện của nàng ta. Nhất là đêm nay, sau khi phát hiện Vân Mộng Vũ mất

https://thuviensach.vn

tích, hắn lại có bộ dáng thất thố. Lại muốn đi tìm, nếu không phải vì thái tử bị hoàng đế quở trách, hắn phải ở lại giúp thái tử xử lý mọi việc, bằng không hắn thật sự đã đi tìm ả.

Bên này, trong lòng Vương Tuyết Nhi đang hoảng loạn, bên kia hắc y nam tử nghe được lời nói của Vương Tuyết Nhi cũng giận dữ cười, cười xong đi tới trước mặt Vương Tuyết Nhi. Vương Tuyết Nhi nhìn thấy hắn cách nàng càng ngày càng gần, nhịn không được lui về sau, mà hắc y nam tử vẫn không đi tới nữa, đứng lại châm chọc nói: “Kích động? Ngươi biết hôm nay chúng ta tổn thất nhiều bao nhiêu không?”

Tổn thất nhiều, kia có thể là nhiều sao?

Nàng nghi hoặc nhìn hắn.

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của nàng, hắn cắn răng nói: “Toàn bộ Tuyết vệ của ngươi bị giết, đội cận vệ Hồng ưng của ta cũng chết sạch. Ngươi nói xem tổn thất này có lớn không?”

Nghe hắn nói, nàng ngốc nghếch đứng nơi đó. Hồng ưng chết sạch, tổn thất này, thật sự rất lớn.

Đội quân tinh nhuệ của hắn có 7 chi, hồng, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử. Mỗi một chi đều có thể so với một đội quân nhỏ, phát huy tác dụng trong mọi tình huống, nhưng hiện tại lại bị diệt một chi, chuyện này nên làm thế nào cho phải.

“Ca…….” Nàng nhất thời có chút hoảng loạn.

Nhìn thấy ánh mắt bối rối của nàng, hắn nhớ tới những năm gần đây làm bạn với nàng, vẫn không tức giận được.

Kỳ thật nàng nghĩ đúng, hắn quả thật động tâm với Vân Mộng Vũ, nhưng chỉ là một sự chinh phục mà thôi. Mà chuyện đã phát sinh coi như

https://thuviensach.vn

cho hắn một lời cảnh báo đi.

Hắn nâng tay nhẹ nhàng xoa đầu Vương Tuyết Nhi, ngữ khí ôn hoà nói: “Hạo Tuyết, ta biết ngươi cũng không biết là sẽ như thế này. Kỳ thật, ta cũng sai, ta đã đánh giá sai về Vân Mộng Vũ. Từ nay về sau, ta sẽ không vì tình cảm mà ảnh hưởng đến quyết đoán của ta. Chúng ta tiếp tục đề ra kế hoạch đi, kế hoạch hôm nay thực thành công. Hôm nay Hoàng đế đối với thái tử rất bất mãn, mà đối với Diễm vương càng thêm tán thưởng. Hai người bọn họ chiến tranh cũng đã nổi lên, mà Hứa vương cũng sẽ nhanh vào kinh, đến lúc đó chúng ta lại làm ngư ông đắc lợi, có thể làm cho Sở quốc đại loạn.”

“Được, ta tin tưởng ca ca.” Vương Tuyết Nhi ánh mắt kiên định nhìn hắn.

Nhìn ánh mắt tín nhiệm của nàng, trong mắt hắn sóng ngầm bắt đầu khởi động, trong lòng suy nghĩ đến chuyện xấu có khả năng xuất hiện.

Bên kia, sau khi Vân Mộng Vũ nghỉ ngơi, lúc bình minh nàng thay đổi y phục nam màu trắng dưới sự bảo vệ của Đao Ngôn Kiếm Ngữ nàng chạy nhanh về thành.

Sau khi vào thành, ba người vẫn chưa trở về, ngược lại tìm quán trà để ăn sáng uống trà sau đó mới về nhà.

Ba người ngồi một bàn, lúc này Đao Ngôn Kiếm Ngữ không mặc y phục đen, mà thay đổi thành y phục màu xám.

Vân Mộng Vũ một bên nhàn nhã cầm thìa ăn cháo, một bên nghe mọi người xung quanh nói chuyện phiếm.

“Nghe nói Lý Tứ tối hôm qua lại bị vợ hắn mắng.” Xa xa một nam tử trung niên nói.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, ta cũng nghe nói. Chỉ có vợ hắn mới chịu nổi hắn thôi, người khác chắc đã bỏ đi từ lâu.” Một nam tử khác phụ hoạ nói theo.

Nghe xong, Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ lắc đầu.

“Ngươi biết không? Đêm qua hoàng cung xảy ra chuyện lớn.” Đột nhiên một lão nhân thần bí bên cạnh bàn của nàng nói.

“Chuyện lớn, chuyện lớn gì, chẳng lẽ lại có ai làm ra chuyện gì sao?” Một lão nhân khác tò mò hỏi.

“Không phải, ta nói ngươi nghe, đây chính là tin tức độc nhất vô nhị a, là tin tức do con ta mang về lúc sáng nay a.”

Hắn nói xong, nhìn một lão nhân khác, nhìn vẻ mặt và bộ dáng hứng thú của hắn, liền tiếp tục nói: “Đêm qua trong hoàng cung có thích khách, mà Diễm vương ngày hôm qua hộ giá có công lớn được hoàng thượng ngợi khen, thái tử lại không làm gì được nên bị hoàng thượng răn dạy một chút. Mà sự việc thích khách lần này, hoàng thượng lại giao toàn quyền cho Diễm vương phụ trách.”

“Trời ạ, thật là chuyện lớn, như vậy có phải hoàng thượng muốn đổi thái tử hay không?” Một lão nhân khác nhịn không được nói.

Mà lão nhân lớn tuổi kia vội vàng che cái miệng của hắn, “Không muốn sống nữa sao, chuyện này tới lượt ngươi nói hả?”

Lão nhân nhỏ tuổi hơn cũng không dám lên tiếng nữa, trong lòng thấy sợ không thôi, chạy nhanh ra ngoài vụng trộm nhìn bốn phía, phát hiện không ai chú ý mới thả lỏng một chút.

Hai người sau đó lại bình thường trở lại, bắt đầu tán gẫu một số chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Nhìn hai lão nhân này, trong mắt nàng có chút ý cười.

Đột nhiên nhìn thấy tiểu nhị mang đồ ăn sáng lên, trong lòng nàng buồn bực, nàng không kêu cái đó a.

Khóe mắt lại đột nhiên nhìn tiểu nhị lặng lẽ đưa cho nàng một mảnh giấy, nàng mới biết được đây là người của Linh Lung các.

Tối hôm qua nàng rời khỏi Hồng Diễm lâu, trước đó đã từng nói với Linh Lung, trên người nàng không mang bồ câu, sáng nay tại quán trà này gặp mặt, đến lúc đó có một ít tin tức báo cho nàng.

Dù sao sáng sớm vào Hồng Diễm lâu sẽ không tốt.

Nhưng về sau sẽ không dùng cách như vậy nữa, nàng tiếp quản Thiên Binh các, về sau đem người tình báo của Thiên Binh các đến Linh Lung các, như vậy nhất định có thể tạo ra một tổ chức tình báo độc nhất vô nhị. Mà dựa vào năng lực của Linh Lung, tốc độ bồ câu của Vân gia, đến lúc đó cho dù là bí mật của thiên hạ đối với Linh Lung các mà nói cũng không còn là bí mật nữa.

Sau đó lại ngồi thêm chút nữa, ba người liền rời khỏi nơi này.

Sau khi nàng rời đi, trên lầu có một cửa sổ đóng lại, tiếp theo lại có một tiếng thở dài truyền ra.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 56: Đoạn Tuyệt Quan Hệ Cha Con

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Sau khi nàng rời đi, trên lầu có một cửa sổ đóng lại, tiếp theo lại có một tiếng thở dài truyền ra.

Trong phòng, lúc này có một nữ tử mặc bạch y, che khăn lụa trắng. Bởi vì che mặt cho nên không thấy rõ thần sắc của nàng, nhưng vẫn có thể nhìn thấy nàng nhíu mày lại.

Còn có cặp mắt xinh đẹp kia giờ phút này không biết nghĩ đến cái gì, khi thì mê mang, khi thì phẫn nộ, các loại thần sắc không ngừng biến hóa.

Làm người chú ý là khóe mắt nàng có một đóa hoa mai, khiến cả người nàng tăng thêm một chút mị hoặc.

Mà lúc này, nữ tử lại khẽ vuốt đóa hoa mai bên khoé mắt, mỗi lần vuốt một chút, trong ánh mắt lại tối đi một phần. Cuối cùng hóa thành sự kiên định.

Sau khi Vân Mộng Vũ rời quán trà, Đao Ngôn đi thuê một chiếc xe ngựa. Vân Mộng Vũ vào trong xe, Đao Ngôn Kiếm Ngữ thì ngồi bên ngoài đánh xe.

Nàng ngồi ở bên trong xe, mở mảnh giấy ra xem.

https://thuviensach.vn

Nhìn một trang tin tức kia, trong mắt nàng thần sắc khẽ rung động, Yến kinh này thật sự sẽ có biến.

Sau chuyện tối hôm qua, thái tử bị khiển trách, Diễm vương lại được ủy thác trọng trách, khiến cho biến hoá trong triều đình cũng nổi gió.

Vân Mộng Vũ hiện tại cũng bình tĩnh rất nhiều, tuy rằng nàng hiện tại rất muốn phản kích, nhưng bây giờ không phải thời cơ tốt, thân thể của nàng bởi vì tối hôm qua biểu hiện xuất sắc, hiện tại cũng sẽ bị người khác chú ý, nếu hiện tại mà hành động, trong thời kỳ mẫn cảm này rất khó thành công.

Hiện tại nàng nên làm là gia tăng thời gian chỉnh sửa lại Thiên Binh các, ưu hoá Linh Lung các, để có thể không bị ảnh hưởng bởi phong ba bão táp sắp tới. Mà chỉ có thể có thế lực của mình thế, có thể công kích được địch nhân cả ngoài sáng lẫn trong tối.

Còn có một việc cũng là việc cấp bách, chính là điều tra chuyện của mẫu thân Mộc Lâm, xem ra muốn biết được đầy đủ mọi chuyện của năm đó chắc phải đợi mấy ngày nữa.

Như vậy việc nàng phải làm bây giờ là giấu tài, đợi thời cơ đến, sẽ đem từng người muốn hại nàng giẫm nát dưới chân.

Hiện tại nàng vẫn nên báo bình an cho bà ngoại ở hộ quốc tướng quân phủ. Vì thế nàng cho Đao Ngôn đưa thư báo bình an cho tướng quân phủ, mà nàng lại dưới sự bảo vệ của Ngữ Kiếm trở về hữu tướng phủ.

Tuy rằng tạm thời không nên làm gì, nhưng mà làm chút việc nhỏ thì vẫn được. Như vậy thì, nàng sẽ trở về phát tiết một chút, mà đối tượng tốt nhất là ba mẹ con kia cùng Vân Mộ.

Nghĩ đến ba mẹ con kia cùng Vân Mộ, khóe miệng của nàng tà ác cong lên.

https://thuviensach.vn

Nàng về đến Tâm Mộng cư thay đổi trang phục ở nhà, lại tránh không được bị nha đầu Lục Bình kia cằn nhằn một hồi lâu. Mà Hồng Mai luôn luôn trầm tĩnh cũng nhịn không được dặn dò nàng đủ thứ.

Trong lúc bị hai nha đầu kia cằn nhằn, nhân cơ hội ba mẹ con kia cùng phụ thân vô lương tâm đến đây, nàng liền thoát khỏi.

Đến bên ngoài, nàng liếc mắt một cái liền nhìn thấy phụ thân của nàng mang vẻ mặt giận dữ đứng nơi đó, mà Lí Như kia lại là mang vẻ mặt lo lắng nhìn nàng, giả thành bộ dáng mẹ hiền. Vân Dung Vân Ngọc đứng sau lưng Lí Như.

Vừa thấy các nàng đến, nàng đột nhiên cảm thấy rất thú vị, tốt, Lí Như ngươi không phải thích giả hiền lành sao?

Ta muốn nhìn xem lát nữa ngươi có tháo bộ mặt giả tạo kia xuống không?

Nàng tiêu sái đến trước mặt Vân Mộ, khom người ôn nhu thỉnh an Vân Mộ.

Vân Mộ còn chưa đợi nàng đứng dậy, liền nói: “Tối hôm qua ngươi đi đâu, đừng tưởng rằng hiện tại văn chương cùng cầm nghệ có chút nổi bật mà muốn làm gì thì làm. Đừng bởi vì ngươi không xem trọng tự ái, mà ảnh hưởng đến danh dự của muội muội ngươi.”(Sally: Sao càng ngày ta càng ghét cái ông Vân Mộ này, chả được cái tích sự gì)

Vân Mộng Vũ không đứng lên, mà Lí Như bên cạnh Vân Mộ nhìn thấy tình huống này, vội vàng phát huy bổn phận mẹ hiền của nàng ta. Vội vàng chạy tới nâng Vân Mộng Vũ đứng lên, nhưng kỳ quái là nàng lại không nâng dậy được.

Nàng âm thầm cắn chặt răng, xoay người ôn nhu khuyên Vân Mộ,“Lão gia ngươi không cần mắng Vũ nhi, Vũ nhi bình an trở về là tốt rồi. Ngươi

https://thuviensach.vn

xem, ngươi la Vũ nhi sợ tới mức không dám đứng dậy.”

Nghe Lí Như ôn nhu khuyên giải, Vân Mộ cảm thấy hưởng thụ vạn phần, quay đầu an ủi Lí Như:“Ngươi đó, quá thiện lương. Lần trước nàng trở về ta còn nghĩ nàng sẽ hối cải mà thay đổi, không nghĩ tới hiện tại lại hoang đường như thế.”

Nghe bọn họ kẻ xướng người hoạ, nàng không muốn nói gì. Lần trước Vân Mộ đối xử với nàng như vậy nhất định là có ẩn tình, mà lúc ấy nhìn trong mắt hắn có một tình cảm chợt lóe, chẳng lẽ là đối với Mộc Lâm.

Như vậy hắn rốt cuộc là nhớ đến chuyện của Mộc Lâm như thế nào, vì sao khi nhìn nàng lại lộ ra ánh mắt áy náy.

Đợi đến khi nàng điều tra ra, nếu như chuyện của năm đó cũng có phần của Vân Mộ, như vậy nàng tuyệt đối sẽ không tha cho hắn.

Những người ở đây giờ phút này nhìn Vân Mộng Vũ, nhưng nàng vẫn cúi đầu thỉnh an, không biết là có ý gì.

Trong mắt Vân Mộ cũng nghi hoặc, nàng bị làm sao vậy.

Lần trước bởi vì chuyện của Vân Ngọc, trong lòng hắn đối với nàng là cực độ chán ghét, mà lần này hắn cũng biết nàng rất có thể là bị bắt cóc, nhưng hắn không phái người đi cứu viện, hơn nữa hôm nay biết được nàng trở về trong lòng lại cảm thấy hoảng loạn.

Bởi vì đêm qua, bởi vì nàng xuất hiện, nữ nhi xuất sắc nhất của hắn bị hào quang của nàng che đậy. Cho nên vừa nghe nàng trở về, hắn liền không nhân từ mà gán cho nàng một tội danh.

Vốn tưởng rằng nàng sẽ nhanh mồm nhanh miệng đáp trả hắn, ai ngờ hiện tại lại là tình huống này.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Vân Ngọc lại rất đắc ý, nàng nghĩ Vân Mộng Vũ này đã bị phụ thân mắng đến choáng váng, cho nên mới ngây ngốc ở đó. Vân Dung cùng Lí Như nhất thời cũng không biết nàng muốn làm cái gì, cũng chỉ có thể nhìn nàng, chuẩn bị ứng phó.

Trong ánh mắt của mọi người, Vân Mộng Vũ rốt cục cũng ngẩng đầu lên. Ánh mắt bình thản, trên mặt lộ ra vẻ lạnh lùng, không có độ ấm nhìn bốn người ở đây.

Lí Như suy nghĩ, đây là chuyện gì, chẳng lẽ tiểu tiện nhân này muốn tuyên chiến với toàn bộ hữu tướng phủ sao? Mà Vân Mộ cũng mang vẻ mặt nghi hoặc nhìn nàng.

Nàng muốn làm cái gì, ánh mắt hắn lợi hại nhìn nàng.

Trong ánh mắt kỳ dị của mọi người, nàng đạm mạc mở miệng: “Như thế nào lại nhìn ta như vậy, rất kỳ quái sao?”

Vân Mộ vừa định nói tiếp thì bị chặn lại.

“Vân Mộ, ngươi không cần nói, nghe ta nói hết. Ta biết ngươi có rất nhiều câu hỏi, ta sẽ từng bước từng bước trả lời, không cần gấp. Đầu tiên vừa rồi ta thỉnh an ngươi nhưng lại thỉnh lâu như vậy, đó là bởi vì về sau ta cũng không thỉnh an ngươi nữa. Đây dù sao cũng là lần cuối cùng, cho nên ta mới thỉnh lâu một chút. Như vậy ngươi nhất định sẽ hỏi vì sao là lần cuối cùng. Đó là bởi vì, từ hôm nay, từ nay về sau, Vân Mộng Vũ ta không phải là nữ nhi của ngươi. Vậy ngươi có phải muốn hỏi tiếp vì sao ta đột nhiên không tiếp nhận ngươi đúng không?”

Vân Mộng Vũ nói đến đây ngừng một chút, tới gần Vân Mộ, lớn tiếng lên án:“Bởi vì ngươi căn bản không xứng làm cha, giống như ngươi căn bản không nên ở trên thế gian này. Cho nên làm nữ nhi của ngươi ta có cảm giác bị sỉ nhục, cho nên ta muốn cùng ngươi đoạn tuyệt quan hệ.”

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người sửng sốt, Vân Mộng Vũ lại dám, dám mắng to hữu tướng đương triều, lại nói ra ngôn ngữ kinh hãi như vậy, nàng không phải là bị bệnh đi.

Ba mẹ con Lí Như nhất thời cũng không biết nói gì, làm gì. Mà người bị mắng là Vân Mộ lại mang vẻ mặt âm trầm đứng ở đó, nghịch nữ này dám như thế, hắn quả nhiên là xem thường nàng.

Gân xanh trên tay nổi lên, tay phải nâng lên đã muốn ra quyền.

Giờ phút này trong lòng Vân Mộ muốn đánh chết nữ nhi chết tiệt này.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 57: Vân Ngọc Tự Cho Là Thông Minh

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Tay phải của Vân Mộ nâng lên muốn đánh nàng, lại bị một cánh tay mềm mại khác ngăn cản. Tay phải của Vân Mộng Vũ bắt lấy tay của Vân Mộ, khiến cho hắn không thể thực hiện ý đồ.

Ánh mắt như đao của Vân Mộ nhìn nàng, hận không thể giết nàng. Vân Mộng Vũ mang vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn Vân Mộ, trong mắt không rõ thần sắc. Hai người nhất thời cứ giằng co như vậy.

Nhìn tình huống này, ba mẹ con Lí Như cực kỳ vừa lòng, trong lòng các nàng hy vọng Vân Mộng Vũ cùng Vân Mộ càng đối đầu càng tốt.

Vân Ngọc vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Vân Mộng Vũ cùng tướng phủ đoạn tuyệt quan hệ, không có thân phận đích nữ để xem nàng ta sẽ nhảy nhót như thế nào?

Quan trọng nhất là, nếu Vân Mộng Vũ thật sự cùng tướng phủ đoạn tuyệt quan hệ, như vậy nàng và Vân Dung sẽ là đích nữ.

Mà Vân Dung nhìn thấy Vân Ngọc như vậy, khẽ nhăn mày, lấy tay khẽ chạm vào tay Vân Ngọc, nhắc nhở Vân Ngọc chú ý tình hình hiện tại, không cần đắc ý vênh váo, đừng làm cho phụ thân sinh nghi.

https://thuviensach.vn

Vân Ngọc nhận được sự nhắc nhở của Vân Dung, vội vàng thu hồi biểu tình vui vẻ, đổi thành biểu tình kinh ngạc nhìn chuyện đang xảy ra.

Lí Như thấy hết động tác của các nàng, trong lòng đột nhiên ý thức được, đó là cơ hội khó có được a, chỉ cần hôm nay hai cha con bọn họ thật sự đoạn tuyệt quan hệ, như vậy nàng là có thể làm chính thất, hai nữ nhi của nàng chính thức trở thành hai đích nữ tôn quý.

Trong lòng tính toán, đi đến trước mắt Vân Mộ cùng Vân Mộng Vũ. Sầu lo nói: “Làm sao vậy, lão gia ngươi làm cái gì vậy, Vũ nhi cũng chỉ là nhất thời nói vậy mà thôi, chẳng lẽ ngươi thật sự đoạn tuyệt quan hệ với nàng sao? Vũ nhi tuổi còn nhỏ, có hơi lỗ mãng một tí, nhưng nàng là nữ tử đã có một đời chồng, nếu thực đoạn tuyệt quan hệ, ngươi xem Vũ nhi nên sống như thế nào a.”

Vừa nghe Lí Như nói, trong lòng Vân Mộng Vũ thật sự vui vẻ, thật đúng là buồn cười. Lí Như này thật đúng là cao thủ a. Những lời này nói thật có nghệ thuật a, biểu hiện hiền lành lại còn bỡn cợt Vân Mộng Vũ. Vốn Vân Mộ sẽ không để ý, hơn nữa những lời này, phỏng chừng Vân Mộ kia sẽ muốn đoạn tuyệt quan hệ cha con. Bất quá ngươi đã bước đến cửa, như vậy nàng trước hết cho ngươi nếm thử cay đắng một chút, giảo hoạt trong mắt nàng chợt loé.

Quả nhiên, nghe được Lí Như nói, Vân Mộ sắc mặt càng đen, đang muốn mở miệng nói chuyện, thình lình lại bị Vân Mộng Vũ vung tay, đột nhiên Vân Mộ bị vung tay, nhất thời khống chế không được thân mình, thân hình nhoáng lên một cái, tay kia bị vung ra theo quán tính mà đưa qua một bên.

Sau đó, toàn bộ đều im lặng, chỉ nghe được âm thanh thanh thuý của bàn tay. Lí Như bất thình lình bị một cái tát đánh vào mặt hướng sang một bên, khóe miệng lại chảy ra một vết máu.

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Vân Mộ, đây là có chuyện gì, nàng nghĩ sẽ làm cho mâu thuẫn của bọn họ gay gắt hơn, thêm tí lửa, nhưng hiện tại cái chuôi lửa này sao lại đốt về phía mình.

Vân Ngọc mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn Vân Mộ, phụ thân làm sao có thể đánh mẫu thân?

Vân Dung thì bình tĩnh hơn một chút, ánh mắt nàng nghi hoặc nhìn Vân Mộng Vũ, nàng đến tột cùng là muốn làm cái gì?

Vân Mộ nhất thời có chút sửng sốt, hắn ngơ ngác nhìn bàn tay hắn, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt. Nhớ lại, năm đó hắn cũng đánh Lâm nhi một cái tát, cũng chính là lúc quan hệ của bọn họ vỡ tan. Từ đó về sau, đến khi nàng khó sanh mà chết, hắn cũng không gặp nàng.

Trong lúc nhất thời rất nhiều chuyện cũ nổi lên, dồn nén vào tim hắn.

Ánh mắt phức tạp của hắn nhìn Vân Mộng Vũ, nàng từng mất tích hai tháng, hắn từng đau lòng khi gặp lại nàng, nghĩ đây là đứa nhỏ của hắn và Lâm nhi, nghĩ nên đối tốt với nàng một chút, nhưng không nghĩ tới sau khi nàng trở về, tướng phủ bị nàng làm cho gà chó không yên. Nàng lại gây cản trở tiền đồ hai nữ nhi xuất sắc của hắn.

Mà hiện tại lại đại nghịch bất đạo như thế, có lẽ lúc trước hắn không nên cho nàng sống trên đời này. (Út: súc sinh)

Nhìn Vân Mộng Vũ bằng ánh mắt áy náy, nghi hoặc, bình tĩnh, kiên định, cuối cùng lại chuyển thành tàn nhẫn.

Nếu hắn đã lừa gạt người hắn thương yêu nhất, đều chỉ là lợi dụng, cuối cùng lại làm cho nàng u buồn khó sanh mà chết. Như vậy bây giờ cũng chỉ là một nữ nhi mà thôi, chết một đứa, hắn còn rất nhiều đứa khác.

https://thuviensach.vn

Nhìn trong mắt Vân Mộ tàn nhẫn, Vân Mộng Vũ đáy lòng phát lạnh. Đây là người như thế nào, lại có thể đem vẻ mặt tàn nhẫn ra đối với nàng, muốn giết nàng sao?

Hổ dữ còn không ăn thịt con, như vậy Vân Mộ, hắn quả nhiên là cầm thú không bằng a. (Sally: quá chính xác)

Như vậy, động cơ hôm nay của Vân Mộ nàng nhớ kỹ, nếu nàng tra ra chuyện năm đó có phần của hắn, nàng cũng sẽ không nương tay với hắn.

Vân Mộng Vũ nhìn ánh mắt tàn nhẫn của Vân Mộ, tuy rằng trong lòng có gai, nhưng trong mắt lại không có nửa điểm biểu lộ, ánh mắt nàng vẫn lạnh lùng như cũ.

Tàn nhẫn cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng, hai người bọn họ cũng đang chìm vào suy nghĩ.

Mà Lí Như bên cạnh bị xem nhẹ, nhìn đến tình hình này, cắn chặt răng, nũng nịu mở miệng: “Lão gia, cái tát này xem như ngươi đã trút hết giận, vậy không cần chấp nhặt với Vũ nhi. Ai u……”

Vân Mộng Vũ thật sự hết chỗ nói, nàng bị nữ nhân kia đánh bại a.

Đến lúc này, còn muốn sắm vai vợ hiền mẹ từ, còn muốn châm biếm nàng, còn không chấp nhặt cùng nàng.

Lí Như này nếu đưa đến hoàng cung, nói không chừng có thể lên làm hoàng hậu, hành động này, tâm cơ này, định lực này. Nhìn nàng một bên vừa nhịn đau một bên vừa tính kế, Vân Mộng Vũ cảm thấy khổ tâm cho nàng.

Mà nam nhân kia vừa nghe đến lời này, vội vàng xoay người sang chỗ khác xem, vừa thấy vẻ mặt sưng đỏ của Lí Như, khóe miệng run run, đi qua trấn an.

https://thuviensach.vn

“Như nhi, còn đau không?”

“Không đau, thiếp thân không có việc gì.” Lí Như ôn nhu trở lại còn nhìn Vân Mộ tươi cười.

Lí Như này thật giống tiểu thư khuê các ôn nhu lại hào phóng, bị ủy khuất còn mạnh miệng cười, nhu nhược mang theo kiên cường, nhìn thấy vậy, Vân Mộ hận không thể ôm vào lòng an ủi.

Bất quá Vân Mộng Vũ cũng không có tâm tình thưởng thức vở diễn này, nàng ngắt lời nói: “Các ngươi không cần phải như vậy, nơi này cũng không phải là Bách Hoa lâu, các ngươi không biết ghê tởm, thật là làm bẩn Tâm Mộng cư của ta?”

Lí Như còn muốn cùng Vân Mộ tình chàng ý thiếp một phen, vừa nghe Vân Mộng Vũ nói, sắc mặt lập tức trắng xanh.

Đây không phải đang mắng nàng là kỹ nữ sao?

Vân Mộ cũng nguy hiểm nheo mắt lại, đang muốn mở miệng, lại bị người khác giành trước.

Nguyên lai là Vân Ngọc nhịn không được, nàng vọt tới trước mặt Vân Mộng Vũ liền mắng: “Vân Mộng Vũ, ngươi có ý gì, ngươi đang nói mẹ ta là kỹ nữ? Quá đáng, ngươi còn ở tướng phủ mới là một sự sỉ nhục, nhanh cút xéo khỏi đây.”

Vừa nghe đến đây, sắc mặt Lí Như cùng Vân Mộ xấu hổ, nữ nhi này sao lại thế, những lời này có thể nói thẳng ra sao? Điều này làm cho người khác nghĩ là sự thật a.

Vân Dung đứng ở bên cạnh cũng mang vẻ mặt khó chịu, trong lòng thở dài, nàng làm sao có thể có một muội muội ngu xuẩn như vậy. Nàng lúc

https://thuviensach.vn

này đột nhiên phát hiện muội muội này bình thường xinh đẹp đáng yêu hiện tại lại như một bao cỏ không có nhan sắc gì.

Tất cả mọi người đối với lời nói của Vân Ngọc xấu hổ không thôi, không ai phát hiện Vân Mộng Vũ lúc này đang đứng ở giữa, tay nắm lại trong tay áo, cẩn thận quan sát có thể thấy tay nàng đang run run.

Vân Ngọc còn nghĩ Vân Mộng Vũ bị nàng nói thì rất xấu hổ, rất đắc ý. Lại đột nhiên nhìn thấy Vân Mộng Vũ mạnh mẽ ngẩng đầu lên, Vân Ngọc nhìn thấy ánh mắt so với băng tuyết càng lạnh thấu xương kia, chỉ cảm thấy quanh thân bị đóng băng lại, lại không biết nên phản ứng như thế nào.

Ánh mắt kia lạnh như băng như tuyết, lạnh thấu xương, không chút độ ấm, làm cho người ta như rơi xuống vực sâu, lạnh vô cùng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 58: Đuổi Ta Đi?

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Ánh mắt Vân Mộng Vũ lạnh lùng nhìn Vân Ngọc, Vân Ngọc chỉ cảm thấy một cỗ lạnh đến đáy lòng, buông xuống đầu mình, không dám nhìn thẳng vào mắt của nàng.

Vân Mộng Vũ từng bước một chậm rãi đến gần Vân Ngọc, Vân Ngọc bị dọa chỉ biết đứng tại chỗ, hai chân như nhũn ra.

Mọi người ở đây đều phát hiện biến hoá của Vân Mộng Vũ, Vân Mộ nói gấp: “Vân Mộng Vũ, ngươi muốn làm cái gì?”

“Không có làm cái gì, ta chỉ là muốn cùng Ngọc muội muội nói hai câu mà thôi.”

Nghe Vân Mộ quát lớn, nàng không thèm để ý, ngược lại giương mắt ôn nhu trả lời.

Nhìn sắc mặt nàng ôn hòa nhu uyển, cùng với ngữ khí mềm nhẹ hòa hoãn, mọi người cũng không để ý.

Mà Vân Ngọc lúc này lại bị ánh mắt vừa rồi của Vân Mộng Vũ nhìn sợ tới mức không thể nhúc nhích, ngay cả muốn nói một câu cũng không thể. Nàng chỉ có thể nhìn tiện nhân kia từng bước một tới gần nàng, mỗi bước tới gần, lòng của nàng nhịn không được trầm xuống một phần.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ tuy rằng khóe miệng mang theo ý cười, nhưng ánh mắt vẫn lạnh lùng như băng.

Đợi đi đến trước mặt Vân Ngọc, nàng hô lên "Vân Ngọc."

"Dạ……" Vân Ngọc theo bản năng ngẩng đầu trả lời.

Lúc ngẩng đầu nàng tiếp nhận hai bạt tai, nàng đứng sững sờ ở nơi đó.

Nàng bị đánh, hơn nữa là bị tiện nhân Vân Mộng Vũ đánh.

Trong lúc nhất thời nàng điên cuồng, tiến lên phía trước nghĩ sẽ đánh lại Vân Mộng Vũ, nàng sớm đã quên cảm giác tim đập nhanh. Hiện tại, nàng chỉ có một loại cảm giác, nàng bị đánh, từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ nàng luôn được che chở, yêu thương, đâu chịu nổi ủy khuất này. Nàng nhất định phải xé rách tiện nhân Vân Mộng Vũ kia.

Lúc tay Vân Ngọc gần chạm đến mặt Vân Mộng Vũ, bị Vân Mộng Vũ lấy tay đẩy ra, bởi vì là tư thế đi lên, đột nhiên bị người khác đẩy như vậy, nhất thời mất cân bằng, cả người đều té.

Lí Như nhìn thấy tình hình này, vội vàng đau lòng đi ra từ trong lòng Vân Mộ, chạy đến trước mặt Vân Ngọc xem xét Vân Ngọc có bị thương hay không.

Vân Ngọc vừa thấy Lí Như lại đây, nhất thời bổ nhào vào lòng Lí Như khóc lớn.

"Mẫu thân, đau quá a, nàng đánh ta, Vân Mộng Vũ tiện nhân kia lại dám đánh ta."

Vân Ngọc không nghĩ nhiều, trực tiếp đem hai chữ tiện nhân nói ra.

Lí Như lòng đau như cắt cũng không để ý.

https://thuviensach.vn

Vân Mộ cùng Vân Dung tuy rằng không giống Lí Như chạy tới xem, nhưng lại mang ánh mắt lo lắng nhìn bên này.

Vân Mộ nhìn Vân Mộng Vũ quát: “Ngươi muốn làm gì? Không nghĩ tới ngươi là người tâm địa rắn rết, ngay cả muội muội cũng đánh.”

Nghe Vân Mộ nói, Vân Mộng Vũ nở nụ cười, nàng lớn tiếng cười, cười đến nước mắt đều chảy ra.

Người ở đây đều không biết làm sao.

Nàng cười xong, châm chọc đối với Vân Mộ nói: “Tâm địa rắn rết? Nếu thật sự bàn luận về tâm địa rắn rết, ta so với tất cả các ngươi, ta đây quả thực chính là tâm bồ tát.”

“Vũ nhi, mau nhận sai với phụ thân đi, lão gia sẽ tha thứ cho ngươi.” Lí Như thấy Vân Mộng Vũ như vậy, sợ nàng sẽ nói ra chuyện gì nên vội vàng chen vào nói.

Ai ngờ, Vân Mộng Vũ nghe được lời của nàng, không chỉ không ngừng lại, ngược lại chỉ vào nàng nói: “Nhận sai, như vậy xin hỏi ta sai chỗ nào? Lí Như, từ khi ta còn nhỏ đến giờ ngươi đều như vậy, dùng một chiêu lấy lùi để tiến nhằm ly gián quan hệ giữa ta và Vân Mộ cùng với lão thái bà kia. Như thế nào, hiện tại đã đến nước này, còn dùng sao? Ngươi thực nghĩ ai cũng ngu xuẩn như Vân Mộ sao, người nhầm to rồi.”

Vừa nghe đến đây, Vân Mộ dáng vẻ già nua vừa chuyển được một chút sắc mặt giờ phút này cũng đen lại. Hắn chỉ vào Vân Mộng Vũ quát: “Ngươi nói cái gì?”

“Nói cái gì? Nói ngươi ngu! Chẳng lẽ ngươi nghe không hiểu. Còn trừng ta, chẳng lẽ ta nói sai rồi. Chuyện trước kia ta không nói, vậy lấy chuyện Vân Ngọc mà nói đi. Ngươi có gặp qua một thứ nữ nho nhỏ dám lên tiếng khi có người lớn hơn ở nhà chưa, lại dám lấy tay chỉ vào đích nữ? Mà Vân

https://thuviensach.vn

Ngọc ngươi yêu thương nhất lại làm như vậy! Một tiểu thiếp được ngươi sủng ải nhất lại muốn ta xin lỗi, xin hỏi ta sai cái gì?" Vân Mộng Vũ cũng không yếu thế, lớn tiếng trả lời. (Út: mắng hay lắm. Sally: Nghe rất sướng tai nha)

Vừa nghe Vân Mộng Vũ nói nàng là một tiểu thiếp, sắc mặt Lí Như tái mét. Rồi cũng ủy khuất cúi đầu nói: "Nhưng ngươi cũng đánh Ngọc nhi hai bạt tai a."

Ý tứ này chính là Vân Ngọc sai, nhưng nàng cũng đánh Vân Ngọc, lại chính là nói nàng sai. Bất quá, nàng làm sao có thể nhịn như vậy.

"Phải không? Ta đánh nàng, có vấn đề sao? Thứ nữ nhục mạ đích tỷ, mà ta chỉ là nhẹ nhàng đánh nàng hai bạt tai, có vấn đề sao? Còn nữa, Lí Như, nói đến nói đi, ngươi chỉ là một tiểu thiếp mà thôi, nơi này có nói chuyện cho ngươi xen vào sao? Ngươi lại dám nghi ngờ đích nữ là ta?"

Lí Như bị Vân Mộng Vũ nói đến mức nói không ra lời, nhìn bảo bối nữ nhi khóc thương tâm, trong lòng lại khó chịu, sóng mắt vừa chuyển, quay đầu nhìn Vân Mộ nhu nhược hô một tiếng: "Lão gia……."

Nhìn thấy nữ nhi khóc ngã vào lòng yêu thiếp, cùng với yêu thiếp mắt rưng rưng nước nhìn mình, Vân Mộ trong lòng mềm nhũn, quay đầu nhìn Vân Mộng Vũ mắt hung ác.

"Cho dù Ngọc nhi sai lầm, chẳng lẽ ngươi không thể nể tình di nương nhiều năm qua đã chiếu cố ngươi, nuôi ngươi lớn đến chừng này. Còn nữa……."

"Không cần còn nữa, lời của ngươi nói ta nghe chỉ cảm thấy ghê tởm. Cái gì nhiều năm chiếu cố, thực là mỏi miệng ngươi. Ngươi nên hỏi tiểu thiếp yêu dấu của ngươi chiếu cố ta như thế nào trong nhiều năm qua." Nàng trực tiếp ngăn chặn lời nói của Vân Mộ.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời của nàng, Vân Mộ quay đầu nghi hoặc nhìn Lí Như.

Lí Như đang muốn nói lung tung vừa thông suốt, sắm vai một chút lương mẫu hình tượng, ai ngờ lại bị một câu của Vân Mộng Vũ làm bà nghẹn không nói ra được.

“Lí Như nếu ngươi dám nói dối, hai nữ nghi của ngươi sẽ không gả đi được, không chết tử tế được.”

Cái này Lí Như thật sự là một câu nói dối cũng không nói ra được.

Vân Mộ nhìn thấy tình huống này trong lòng cũng tin Vân Mộng Vũ, lại nhìn mẹ con Lí Như trong ánh mắt dẫn theo nhè nhẹ sắc bén.

Vân Mộ trong lòng buồn bực, nghĩ là đều do Vân Mộng Vũ mà ra, lại không kiên nhẫn quay đầu nhìn nàng nói: “Tốt lắm, ngươi muốn cùng với ta đoạn tuyệt quan hệ, vậy đoạn tuyệt đi. Vậy ngươi mau đi khỏi tướng phủ đi.”

Đám người Lí Như hiện tại cũng không dám nói nữa, đỡ phải lời nhiều sai nhiều. Hơn nữa trải qua sự việc vừa rồi với Vân Mộng Vũ, nàng không tiếp tục giả làm mẹ hiền nữa.

“Vân Mộ, ngươi đang nói giỡn sao? Đuổi ta ra khỏi tướng phủ, ngươi không lầm chứ? Đến tột cùng là ai nên cút khỏi đây a? Cũng là ngươi ở lâu, thế nhưng lại nghĩ đây là nhà của ngươi sao. Thật sự là chịu không nổi, có người rõ ràng ở nhà người khác, dùng tiền người khác, còn không biết mang ơn. Loại hành vi này quả thực là heo chó không bằng a. Ngươi đường đường là một hữu tướng, rốt cuộc còn không biết xấu hổ a? Lại còn dám đuổi ta đi, này đến tột cùng đây là nhà ai? Vân Mộ ngươi nói nghe xem nào?” Vân Mộng Vũ trong lòng cực kỳ tức giận, tay nắm chặt thành quyền.

Xấu hổ cho cái gọi là đức hạnh của người làm cha!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 59: Ai Là Chủ Nhân?

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Trong lòng Vân Mộng Vũ cực kỳ tức giận, tay nắm chặt thành quyền.

Xấu hổ cho cái gọi là đức hạnh của người làm cha!

Bọn họ có lầm hay không a, đây là nhà của nàng a.

Nói đến ngôi nhà này, còn liên lụy đến hôn lễ của năm xưa.

Năm đó Mộc Lâm quận chúa gả cho Vân Mộ, tuy rằng Hoàng hậu cũng chính là Thái hậu hiện tại trong lòng không thích. Nhưng mà bà lại cực kỳ yêu thích Mộc Lâm, cho nên vẫn vì nàng chuẩn bị rất nhiều. Mà ngôi nhà có phần xa hoa này lại là Thái hậu ban thưởng. Thái hậu bởi vì không thích hôn sự này nên mới nói đây là quà tặng riêng cho Quận chúa, hơn nữa cũng đã nói, đồ cưới của Mộc Lâm từ nay về sau cũng là do đứa bé kế thừa, không có quan hệ gì với Vân Mộ.

Vân Mộ cũng từng bởi vì chuyện này vẫn canh cánh trong lòng, nhưng sau đó Mộc Lâm lại vì khó sanh mà chết, sau đó hộ quốc tướng quân Mộc Nguyên qua đời. Vân Mộng Vũ lúc ấy còn nhỏ tính tình lại quái gở nên không biết gì, hơn nữa tình huống lúc đó, không ai làm chủ cho nàng, cho nên nhà của Mộc Lâm chẳng khác nào là của Vân Mộ.

https://thuviensach.vn

Thời gian thật lâu về sau, Vân Mộ thật sự nghĩ mấy thứ này đều là của hắn.

Vân Mộng Vũ trong lòng đối với hành vi cướp bóc của bọn họ hận đến cực điểm, nhưng nàng sẽ không cho họ được như ý nguyện, nàng sẽ lấy lại tất cả những thứ nên thuộc về mẹ con nàng.

Nàng sẽ làm từng người một phải trả giá về hành vi của hắn.

Lúc này Vân Mộ mới bừng tỉnh, tiền tài phú quý mà hắn đang có đều là của Mộc Lâm cho hắn, mà hắn có quyền sở hữu cũng là Mộc Lâm ban cho.

Đột nhiên bên tai lại văng vẳng lời nói của Mộc Lâm.

“Vân Mộ, không nghĩ tới ngươi là người như thế! Cái gì mà phấn đấu quên mình, cái gì mà trọng tình trọng nghĩa thì ra đó là âm mưu của ngươi. Đồ ngụy quân tử, đồ tiểu nhân ti tiện. Mộc Lâm ta kiếp này sai lầm lớn nhất là gả cho Vân Mộ ngươi.”

Mỗi một câu, hiện tại nhớ tới, như là giết chết lòng hắn.

Nàng nói kiếp này sai lầm lớn nhất là gả cho Vân Mộ hắn.

Nhưng hắn có làm gì sai đâu?

Hắn từng có khát vọng, vì nước vì dân, nhưng không ai cho hắn cơ hội này, bởi vì hắn không có gia thế, không có người chống đỡ.

Hắn là người tài hoa, lại không có nơi để thi triển.

Hắn không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể tìm vợ có gia thế. Nhưng hắn lại là người cực kỳ cao ngạo, lòng tự trọng rất cao, sẽ không vì tìm ra được một gia tộc có thế lực mà chịu cưới về một nữ tử không vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng hắn để ý Quận chúa phong hoa tuyệt đại kia, nữ tử xuất sắc nhất Yến kinh.

Trải qua bao mưu kế, hắn cũng thành công, thành công cưới được nữ tử kia.

Nhưng sau này rất nhiều chuyện đều bị nữ tử kia phát hiện, bởi vì nàng quá thông minh.

Cuối cùng âm dương xa cách.

Đột nhiên, hắn phát hiện nữ nhi của nàng cũng xuất sắc giống nàng, đều phong hoa tuyệt đại, làm người ta mờ cả mắt.

Cũng đang phẫn nộ chất vấn giống như năm đó.

Vân Mộ muốn nói, nhưng cái gì cũng không nói nên lời.

Đó đều là sự thật, hắn căn bản không thể nào cãi lại.

Khi Lí Như bị Vân Mộng Vũ hỏi lại, nhất thời cũng thanh tỉnh.

Nàng hưởng thụ của hồi môn của Mộc Lâm kia vậy mà cũng đã quên, nay mới phát hiện tất cả đều là của Vân Mộng Vũ. Giờ phút này các nàng còn muốn đuổi người khác, lúc này nàng không biết nói gì cả.

Vân Dung nhìn sắc mặt của phụ thân cùng mẫu thân cũng đoán được một ít, sau đó mang ánh mắt sầu lo nhìn tình hình xung quanh.

Mà ở đây Vân Ngọc còn chưa hiểu rõ chuyện gì thấy tình huống trước mặt không ai vì nàng đòi lại công đạo, ngược lại đều là bộ dáng trầm mặc. Nhất thời chịu không nổi, thoát khỏi người Lí Như, nghiêng ngả lảo đảo chạy đến trước mặt Vân Mộ. Lôi kéo tay áo Vân Mộ, vừa khóc vừa nói: “Phụ thân, người làm sao vậy? Người xem, Vân Mộng Vũ kia đang nói cái

https://thuviensach.vn

gì, nàng dám nói chuyện với người như vậy. Phụ thân, người mau đuổi nàng đi a.”

Vừa nghe Vân Ngọc nói, sắc mặt Lí Như trắng bệch, chuyện này rất phức tạp, trong đó lại liên lụy đến Mộc Lâm. Mà lão gia tuy rằng đối với Mộc Lâm rất vô tình, nhưng nàng biết trong lòng hắn chỉ yêu Mộc Lâm. Nhưng bởi vì một số nguyên nhân khiến cho hắn buông phần cảm tình này. Cho nên phàm là chuyện có liên quan đến Mộc Lâm, hắn đều cực kỳ nhạy cảm. Hiện tại Ngọc nhi như vậy không biết có chọc giận lão gia hay không?

Vân Dung cũng mang vẻ mặt lo lắng nhìn Vân Ngọc, ánh mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

Vân Mộng Vũ lại mang vẻ mặt cười lạnh nhìn Vân Ngọc, ngu xuẩn chính là ngu xuẩn, tình huống trước mặt đã không biết gì còn ở chỗ này rống to. Thật sự là nghi ngờ cái đầu của Vân Ngọc có não hay không, bằng không làm sao có thể ngu như vậy. Rõ ràng là cùng một mẹ, Vân Dung kia lại bình thường, còn Vân Ngọc này, lại là thứ không có não.

Quả nhiên, Vân Mộ cực kỳ phiền chán tát Vân Ngọc một cái. Vân Ngọc bị tát như vậy, cả người ngả về phía sau, té trên mặt đất. Lí Như không thể tin nhìn Vân Mộ, nàng biết Vân Mộ vô tình, nhưng giờ phút này, loại vô tình này lại khiến cho nàng sợ hãi.

Lí Như đi tới trước mặt nâng Vân Ngọc đứng lên, Vân Ngọc còn muốn nói, lại nhìn thấy Lí Như đang rưng rưng nước mắt, vẻ mặt cùng bộ dáng bi thương. Cuối cùng nàng cũng phát hiện không khí quái dị, im lặng nép vào lòng Lí Như.

Vân Dung nhìn tình hình này ánh mắt chợt lóe, không có hành động gì khác.

So sánh với hai người kia, Vân Dung càng thêm bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nhìn thấy mẹ con bọn họ như vậy, tâm tình tốt hơn rất nhiều, ngữ khí cũng hạ xuống. Nàng nói "Vân Mộ, ta cũng không ép các ngươi phải chuyển ra khỏi nhà. Không có cách nào, ta không giống ngươi, máu lạnh như vậy. Các ngươi muốn thì cứ ở, nhưng làm người cũng không thể không biết sỉ diện, các ngươi phải đem hết những đồ của mẹ ta trả lại cho ta."

Vân Mộ tâm tình cực kém, nghe Vân Mộng Vũ nói vậy, tâm tình càng kém.

Còn? Làm sao mà còn?

Nếu mà còn, như vậy hắn có cái gì?

"Ngươi i nói là trả hết đồ, như vậy ơn dưỡng dục của tướng phủ đối với ngươi còn cái gì? Vân Mộng Vũ đừng tưởng rằng trên Mẫu Đơn hội nổi bật hơn người, hiện tại lại không coi ai ra gì. Tốt xấu gì ta cũng là phụ thân ngươi, có nữ nhi nào lại ngỗ nghịch với phụ thân như ngươi sao? Có nữ nhi bất hiếu như ngươi sao?" Vân Mộ bắt đầu cùng nàng nói về đạo làm con. (Sally: Bó tay toàn tập, không nuôi người ta được mà giờ kể công..aizz)

Nghe lời nói vô liêm sỉ của Vân Mộ, trong lòng Vân Mộng Vũ cảm thấy thật nực cười. Nàng sao lại có một người cha như vậy, thực là mất mặt a.

Nàng cũng lười giải thích, người như thế còn nói làm gì, chi bằng nói cùng cục phân thì hay hơn.

Vì thế nàng trực tiếp mở miệng hạ lệnh đuổi khách. "Vân Mộ, không cần nhiều lời, cút đi mang theo người của ngươi cút xéo khỏi Tâm Mộng cư. Không cần thử tính nhẫn nại của ta, nếu không ngươi sẽ chịu thiệt. Của hồi môn của mẹ ta, bên trong hộ quốc tướng quân phủ còn giữ lại danh sách. Trong phòng sổ sách của nhà này cũng có, ngươi vẫn không nên chọc giận ta, nếu không ta sẽ xé rách da mặt của ngươi, bẩm báo lên Thái hậu, xem thử ai chịu không nổi."

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 60: A Mi

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộ nghe lời nói không chút khách khí của Vân Mộng Vũ, sắc mặt đen như đáy nồi, nhưng cũng không còn cách nào khác.

Hiện tại tình thế phức tạp, hắn không thể để người ta bắt được nhược điểm. Vân Mộng Vũ, tạm thời cho ngươi đắc ý một thời gian, đợi thế cục chuyển đổi, đừng trách hắn không niệm tình cha con.

Trong lòng Vân Mộ cân nhắc kỹ, cố nén oán khí trong lòng. Hắn hung hăng nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái, liền vung tay rời khỏi Tâm Mộng cư.

Ba mẹ con Lí Như nhìn thấy Vân Mộ rời khỏi, các nàng cũng chỉ có thể thầm mắng Vân Mộng Vũ trong lòng. Vân Ngọc tức giận bất bình bị Lí Như cùng Vân Dung lôi đi.

Người đi rồi, Tâm Mộng cư nhất thời thanh tịnh, nàng lẳng lặng đứng nơi đó, trong lòng dâng lên một cỗ bi thương.

Đó là vì cảm thấy bi thương thay cho Vân Mộng Vũ thật.

Nàng hít sâu một hơi, vứt bỏ cảm xúc không tốt này, nàng hiện tại còn có nhiều chuyện phải làm.

https://thuviensach.vn

Lại nói ba mẹ con Vân Ngọc trở lại phòng của Lí Như, Lí Như sắc mặt âm trầm ngồi bên bàn, Vân Dung lẳng lặng đứng ở một bên. Vân Ngọc bên cạnh mắng không ngừng.

“Tiện nhân chết tiệt kia, nàng ta quá kiêu ngạo rồi. Bất quá là một khí phi mà thôi, kiêu ngạo thì có gì tốt. Mẫu thân, chúng ta nhất định phải nghĩ ra biện pháp a, không thể cho nàng ta leo lên đầu chúng ta được.” Vân Ngọc càng nghĩ càng giận, vuốt hai má đang sưng đỏ, lửa giận trong lòng bùng lên dữ dội, trong mắt tràn đầy hận ý cùng oán độc. Từ nhỏ đến lớn, nàng chưa từng chịu sự sỉ nhục như vậy, nàng nhất định phải trả lại gấp trăm lần cho tiện nhân Vân Mộng Vũ kia.

Nghe Vân Ngọc nói, trong mắt Lí Như cũng hận ý thật sâu. Nhiều năm qua, lão gia luôn luôn yêu quý nàng, nhưng hôm nay lão gia lại đối xử với nàng và nữ nhi của nàng như vậy, chuyện này nàng sao có thể không hận.

Sớm biết vậy lúc trước nên giải quyết một lần, bây giờ sẽ không phiền toái như vậy.

“Mẫu thân, ngươi nói xem. Chẳng lẽ ngươi nuốt được cơn giận này sao? Đều là bởi vì tiện nhân Vân Mộng Vũ kia, làm hại ta phải gả cho bao cỏ Sở Minh An, lại chỉ làm sườn phi. Mẫu thân, ngươi nhất định phải giúp ta a, ta không muốn gả, ngươi nghĩ ra biện pháp làm cho Vân Mộng Vũ gả đi.”

Nhìn Lí Như vẫn không nói gì, Vân Ngọc sốt ruột, hôn sự của nàng cùng An vương đã đến gần. Nàng bổ nhào vào lòng Lí Như sốt ruột nói.

Lí Như cúi đầu nhìn Vân Ngọc, lọt vào trong tầm mắt là hai má sưng đỏ, còn hai mắt sưng hồng, nàng đau lòng không thôi. Đây chính là bảo bối của nàng, bình thường không dám thương tổn đến nàng, nhưng hôm nay nàng lại bị người khác đánh thành như vậy. Nhất thời liền đem cảm xúc mất mát vứt bỏ, chú ý lên nữ nhi của mình.

https://thuviensach.vn

Nghe nữ nhi nói xong, nàng giật mình nhớ tới hôn sự của nữ nhi cùng An vương. Hắn là người như thế nào, Yến kinh mỗi người đều biết a. Hắn là một cái phế vật, bao cỏ, là vương gia không có quyền gì. Nếu thật sự đem nữ nhi gả cho hắn, như vậy nữ nhi của nàng coi như là bị huỷ. Nàng tuyệt đối không cho phép.

Lí Như nhẹ nhàng vỗ về đầu Vân Ngọc, ngữ khí nhu hòa nói: “Ngọc nhi, không có việc gì. Mẫu thân nhất định sẽ nghĩ biện pháp giải quyết. Hiện tại đang là lúc điều tra chuyện thích khách, Sở Minh An tất nhiên sẽ không đón dâu được. Đợi cho thời gian này qua đi, mẫu thân tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi.”

Vân Ngọc nghe Lí Như nói, trong lòng yên ổn không ít, ngẩng đầu tràn ngập kỳ vọng nhìn nàng, nhìn thấy Lí Như kiên định gật đầu mới yên tâm.

“Mẫu thân, ta cảm thấy Vân Mộng Vũ không thể không giết, hiện tại là thời cơ rất tốt.” Trong phòng im lặng đột nhiên truyền đến lời nói của Vân Dung.

Lí Như cùng Vân Ngọc nghe xong, đều kinh ngạc nhìn Vân Dung.

Thời cơ tốt? Hiện tại làm gì có thời cơ tốt?

Nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của họ, Vân Dung giải thích: “Tối hôm qua phát sinh chuyện của thích khách, Đương kim thánh thượng cực kỳ tức giận, hạ lệnh toàn bộ Yến kinh phải phối hợp với Diễm vương điều tra rõ việc này. Hiện tại trên triều đình ai cũng cảm thấy bất an, sợ hãi chuyện này sẽ vu khống cho mình. Nhưng cũng vì thế mà phát sinh nhiều chuyện khác nhau, các loại vu oan giá họa cho chuyện ám sát tất nhiên sẽ có. Cho nên, hiện tại cũng là một thời kỳ mẫn cảm, cũng có thể là một cơ hội tốt để giết Vân Mộng Vũ, chỉ cần chúng ta ra tay bí mật một chút, liền có thể vu oan cho người khác dễ dàng.”

https://thuviensach.vn

Lí Như nghe xong cảm thấy rất có đạo lý, chỉ cần ra tay bí mật, đến lúc đó sẽ đổ tội cho thích khách tối hôm qua là được rồi.

Vân Ngọc tuy rằng không hiểu lắm, nhưng chỉ cần giết Vân Mộng Vũ là được.

“Nhưng vấn đề chọn người có vẻ phiền toái, lần trước Thanh phi nương nương tìm Đoạt Hồn lâu cũng không giết được nàng. Lần này chúng ta nhất định phải suy nghĩ chu đáo tuyệt đối không thể có sai lầm gì. Ta đoán bên người Vân Mộng Vũ có người bảo hộ, hộ quốc tướng quân phủ chắc là sẽ không cho nàng gặp lại nguy hiểm. Mẫu thân, lần này chúng ta tìm người ở chỗ ông ngoại giết Vân Mộng Vũ đi. Bên nhà ông ngoại tất nhiên cũng có nhiều người lợi hại.” Vân Dung nói xong, nhìn về phía Lí Như chờ sự đồng ý của nàng.

“Tốt, chờ ta một chút để ta viết bức thư cho người mang đến cha. Nhờ hắn tuyển một ít người đến giết Vân Mộng Vũ, lần này nhất định phải cho nàng chết không có chỗ chôn.” Lí Như ánh mắt âm ngoan, nghiến răng nghiến lợi nói.

Vân Dung tuy rằng cảm thấy nhờ ông ngoại ra tay thì tốt rồi, nhưng trong lòng nàng vẫn cảm thấy bất an.

Tối hôm qua Thanh phi nương nương từng tìm người của Đoạt hồn lâu đến giết Vân Mộng Vũ, nhưng không thành công. Hơn nữa bên Đoạt hồn lâu cũng nói là từ nay về sau không tiếp nhận giết Vân Mộng Vũ nữa. Chuyện này thật kỳ quái, theo quy tắc của Đoạt hồn lâu, tiếp nhận nhiệm vụ sẽ phải làm cho tới cùng, đây chính là quy tắc của Đoạt hồn lâu. Nhưng hiện tại lại phá quy tắc này vì Vân Mộng Vũ. Vân Mộng Vũ, nàng rốt cuộc có bí mật gì không muốn cho người khác biết?

Tuy rằng trong lòng Vân Dung cảm thấy bất an, nhưng nàng vẫn ôm hy vọng.

https://thuviensach.vn

Ba người bên này tiếp tục thương lượng một số việc.

Lúc này trong Đoạt hồn lâu, một người toàn thân hắc y trên mặt che cái khăn đen đang ở trong phòng lo lắng đi qua đi lại.

Nữ tử này bởi vì che khăn đen cho nên không thấy rõ diện mạo, nhưng là đoá hoa mai sống động trên khoé mắt kia làm cho người ta thấy sáng ngời.

Lúc này trong phòng lại có một hắc y nữ tử đi vào, nàng nhìn nữ tử đang lo lắng đi lại, kinh ngạc nói: "A Mi, ngươi làm sao vậy. Chẳng lẽ có chuyện lớn gì sao?"

Nữ tử đi vào tên Phán Tuyết, nàng và A Mi từ nhỏ đã được lâu chủ của Đoạt hồn lâu nuôi dưỡng, nàng rất hiểu A Mi. A Mi là người tính tình lãnh đạm, nhưng hôm nay làm sao vậy, nàng thế nhưng lộ ra thần sắc lo lắng này.

Nhìn thấy Phán Tuyết, thần sắc A Mi hoà hoãn lại, "Phán Tuyết, nghe nói ngày hôm qua trong lâu tiếp nhận nhiệm vụ lấy mạng của đích nữ hữu tướng phủ, đây là sự thật sao?"

"Đúng vậy, nhưng làm sao vậy? A Mi, ngươi không phải luôn luôn không quan tâm mấy việc này sao? Hôm nay ngươi bị sao vậy?"

"Bây giờ thế nào, có người nào đi làm chưa?"

"Ngày hôm qua đã đi rồi, bất quá……"

Phán Tuyết chưa nói hết câu, A Mi đã xông ra ngoài.

Phán Tuyết ngơ ngác đứng tại chỗ, nàng chưa nói xong a, nàng muốn nói, ngày hôm qua đã đi, nhưng lại thất bại a, hơn nữa lâu chủ cũng tự mình huỷ bỏ nhiệm vụ a…..

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 61: Tâm Sự Hàn Băng

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

A Mi đi nhanh về phía hữu tướng phủ, trong lòng sợ hãi cực độ.

Không thể, tuyệt đối không thể có chuyện.

Chỉ chốc lát nàng đã đến hữu tướng phủ, nàng lợi dụng kinh công tuyệt diệu của mình, cộng thêm bóng đêm che dấu, đi nhanh trên nóc nhà.

Chỉ chốc lát đã tới Tâm Mộng cư, nàng dùng khinh công hạ xuống một cái cây, đứng ở nơi đó nhìn mọi việc trong phòng. Đến khi nhìn thấy một thân ảnh giống nàng, trong lòng mới thở phào một hơi.

Lúc này nàng mới phát hiện mình thực ngốc, buổi sáng nàng đã nhìn thấy Vân Mộng Vũ vẫn bình yên mà. Nhưng vừa về tới phòng lại thấy tên của nàng ấy có trong Đoạt hồn lâu, liền khẩn trương chạy đến, ngay cả phán đoán cơ bản cũng mất đi.

Không nghĩ tới đường đường là một trong tam đại sát thủ chi nhất Mị Ảnh của Đoạt Hồn lâu có một ngày cũng sẽ như vậy, nàng nhịn không được tự giễu cười cười.

Lại nhìn thật lâu thân ảnh trong phòng, mới xoay người lặng yên rời đi.

Lúc này trong phòng, Vân Mộng Vũ lại quay đầu nhìn ra cửa sổ, chỉ nhìn thấy lá cây bị gió thổi nhẹ nhàng rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn lá cây đang rơi kia, không biết vì sao lại có cảm giác lúc nãy có người đứng ở bên đó.

“Tiểu thư, người làm sao vậy?” Lục Bình bên cạnh nhìn Vân Mộng Vũ kinh ngạc xuất thần, mở miệng hỏi.

“Không có việc gì! Đúng rồi, Lục Bình, ngươi vừa nói cái gì” Vì không muốn tiểu nha đầu Lục Bình này truy vấn, nàng vội nói lãng sang chuyện khác.

“A? Ta vừa nói người hôm nay cùng tướng gia đoạn tuyệt quan hệ cha con, đó không phải là bất lợi đối với tiểu thư sao? Vậy phải làm sao mới tốt đây?”

Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ nói: “Lục Bình tốt của ta, đây gọi là lòng người sâu như biển. Tuy rằng Vân Mộ chán ghét ta, muốn đoạn tuyệt quan hệ cùng ta, nhưng hắn vì vận mệnh làm quan của mình, nên hắn sẽ không cho phép truyền tin tức này ra ngoài.”

Lục Bình cái hiểu cái không gật gật đầu.

Đây là lòng người a, tính tình Lục Bình đơn thuần như vậy làm sao có thể hiểu a.

Có đôi khi rõ ràng rất chán ghét, nhưng vẫn vì thanh danh mà tự lừa dối lương tâm của mình.

Giống như nàng và Vân Mộ rõ ràng rất chán ghét nhau, nhưng vẫn không nên giằng co như vậy.

Nàng cần hữu tướng phủ che đậy, nàng cần thời gian để đủ mạnh.

Mà Vân Mộ hắn cần hộ quốc tướng quân phủ sau lưng nàng, ít nhất có thể làm người ta nở mày nở mặt.

https://thuviensach.vn

Hiện tại nàng còn quá yếu, đôi cánh của nàng còn chưa đủ lông, nàng cần thời gian để đem Thiên Binh các cùng Linh Lung các nắm trong tay.

Thời cơ đến, nàng không cần phải hạ mình như vậy giống như ở Yến kinh nữa, nàng có thể tuỳ hứng muốn làm chuyện của nàng.

Có thể, nhất định có thể. Hơn nữa có thể thực hiện nhanh chóng.

Ánh mắt nàng mơ màng nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh sáng trong mắt lưu chuyển, sáng hơn cả ngôi sao trên trời kia.

Nói đến A Mi sau khi trở về Đoạt Hồn lâu, nhìn thấy Phán Tuyết chờ nàng trong phòng, lúc này mới nhớ tới Phán Tuyết đến là có chuyện gì.

Nàng vừa vào phòng chưa kịp mở miệng, Phán Tuyết đã mở miệng lo lắng hỏi: “A Mi, ngươi đã đi đâu. Lâu chủ tìm ngươi a.”

“Biết rồi, ta đi gặp lâu chủ.” A Mi nghe xong, trong mắt hiện lên một đạo quang không rõ. Nói xong, A Mi xoay người đi về phía phòng nghị sự.

Vừa thấy A Mi phản ứng ngược lại với lúc nãy, Phán Tuyết có chút không hiểu.

Đây là tình huống gì, lâu chủ triệu kiến, thế nhưng không có phản ứng gì cả. Nhưng khi nhắc tới đích nữ hữu tướng lại khẩn trương như vậy, rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra.

Phán Tuyết lộ ra thần sắc suy tư, bất quá một lát sau lại lộ ra vẻ mặt thoải mái.

Mặc kệ A Mi có chuyện gì hoặc là bí mật gì, các nàng vẫn là bạn tốt, sẽ mãi không thay đổi. Mà việc nàng phải làm là khi tới thời điểm thích hợp thì phải giúp A Mi một phen.

https://thuviensach.vn

Bên kia A Mi đi tới phòng nghị sự, nàng nhìn thấy lâu chủ Hàn Băng đưa lưng về phía nàng đang nhìn ra cửa sổ.

Nàng bước lên phía trước hành lễ, vội giải thích: “Lâu chủ, vừa rồi bởi vì ta có việc riêng, cho nên đến chậm, A Mi cam nguyện chịu phạt.”

Nói xong nàng quỳ gối xuống chờ mệnh lệnh trừng phạt.

Nhưng qua một hồi cũng không nghe được thanh âm của Hàn Băng, nàng nghi hoặc ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt không có độ ấm kia.

Lúc này Hàn Băng mở miệng: “Chuyện trừng phạt tạm thời bỏ qua, lần này là có việc cho ngươi làm. Bên Bắc quốc có việc cần xử lý, ngươi đi qua hỗ trợ một chút đi, coi như là lấy công chuộc tội.”

Nghe âm thanh không hề có độ ấm kia, trong lòng A Mi nhảy dựng.

Nàng biết, quy tắc của Hàn băng là bắt cấp dưới phải luôn phục tùng mệnh lệnh.

Nhưng nàng hiện tại không thể rời đi, không thể!

Nàng kiên định nói: “Lâu chủ, A Mi đã phụ sự kỳ vọng của người, A Mi tạm thời không thể rời Yến kinh. A Mi nguyện ý nhận trừng phạt.”

Nói xong, nàng không dám nhìn ánh mắt của Hàn Băng. Nàng cúi đầu, quỳ gối ở đó.

Nghe A Mi nói, độ ấm quanh thân của Hàn Băng chợt giảm xuống.

Hắn dùng ánh mắt không có độ ấm nhìn nàng, đáy mắt chưa bao giờ từng có biến hóa lúc này lại nổi lên gợn sóng.

Nàng vẫn cứ quật cường như vậy, một khi quyết định chuyện gì tuyệt đối sẽ không thay đổi, hắn trong lòng bất đắc dĩ thở dài, hắn lại thua bởi vì

https://thuviensach.vn

nàng.

“Niệm tình ngươi lập không ít công lao cho Đoạt Hồn lâu, chuyện lần này quên đi, lần sau không được viện cớ này nữa.” Lúc nàng đang nghĩ đến nàng sắp phải nhận hình phạt tàn khốc nhất, lại truyền đến mấy câu này. Nàng nhất thời ngây cả người, đây là tình huống gì, cứ như vậy mà không có việc gì?

“Đi xuống đi.” Nhìn nàng ngây ngốc không có phản ứng, hắn hảo tâm nhắc nhở nàng.

A Mi lúc này mới có phản ứng, vội cáo lui.

Đợi nàng đi rồi, ánh mắt lạnh như băng của Hàn Băng dần dần biến mất, hóa thành ánh mắt bất đắc dĩ, lại mang theo tia sủng ái, cặp mắt kia lúc này lại mang sắc thái của ngọc lưu ly, mê ly làm cho người ta say mê.

Hắn trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ lại hạnh phúc, trong đầu lại nhớ đến cô gái nhỏ năm ấy.

Ngay lúc đó nàng còn nhỏ như vậy, kiên định đứng ở trước mặt hắn, kiên cường nói: “Sơ Thất ca ca, A Mi sẽ luôn luôn ở bên cạnh ngươi.”

Có lẽ là lúc đó hắn đã đem lòng mình giao cho nàng, có lẽ đêm mưa rét lạnh hôm đó hai người tựa sát vào nhau thật ấm áp làm hắn nhớ mãi không quên.

Nhưng hiện tại, nàng còn nhớ Sơ Thất ca ca của nàng hay không?

Hay là không cần nhớ rõ, cứ như bây giờ thì tốt rồi.

Trong lòng nàng Sơ Thất ca ca là sạch sẽ, mà hắn lại là thích khách tay dính đầy máu tươi.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy vẫn tốt hơn, hắn cứ như vậy yên lặng nhìn nàng, đến khi nàng hạnh phúc.

Trong lòng Hàn Băng đột nhiên dâng lên một cỗ mất mát không nói nên lời.

A Mi, hắn luôn bảo vệ nang, hắn không biết mình có thể bảo vệ nàng bao lâu.

Có lẽ có một ngày nàng gặp được người cho nàng hạnh phúc, như vậy, hắn nên rời khỏi nàng.

Nếu thật sự có ngày đó, hắn nên làm như thế nào?

Hắn không dám nghĩ, ánh mắt hắn bất đắc dĩ, ánh mắt bất lực nhìn ra cửa sổ kia.

Mà trên đường A Mi đi về phòng của mình, trong mắt cũng tràn ngập sự giãy dụa, nàng làm sao vậy, mỗi lần nhìn thấy lâu chủ trong lòng lúc nào cũng rung động mãnh liệt.

Không được, trong lòng nàng chỉ có Sơ Thất ca ca.

Nhưng, trong mắt nàng nhịn không được lộ ra thần sắc suy tư, bọn họ lại giống nhau như vậy…

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 62: Lựa Chọn Diễm Vương

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Trong mắt A Mi nhịn không được lộ ra thần sắc suy tư, bọn họ lại giống nhau như vậy….

Làm sao lại có thể?

Bất quá say mê trong ánh mắt lại biến đi rất nhanh, lại hóa thành ánh mắt bình tĩnh như hồ nước, làm cho người ta nhìn không ra cảm xúc gì.

Hiện tại chuyện nàng phải làm là bảo vệ Vũ nhi, tuy rằng không biết nàng đoán chính xác hay không, nhưng trực giác cho nàng biết là Vũ nhi sẽ có chuyện.

Yến kinh nay đã không còn thái bình, Vũ nhi sẽ có nguy hiểm, nàng cần phải bảo vệ nàng ấy. Trong lòng hạ quyết định, ngay sau đó, người đã biến mất mờ mịt trong bóng đêm.

Mà Yến kinh đã nhiều ngày không giống như tưởng tượng của mọi người, sẽ gió nổi mây phun, ngược lại lại biểu hiện ra một loại bình tĩnh quỷ dị.

Dân chúng nghĩ vụ việc thích khách sẽ cứ như vậy lặng yên không một tiếng động mà cho qua, nhưng rất nhiều gia tộc hoặc quan lớn đều nói, đây chính là sự yên tĩnh trước khi bão táp nổi lên, càng yên tĩnh, đợi đến khi

https://thuviensach.vn

bùng nổ sẽ càng mãnh liệt. Mà như bây giờ dưới sự bình tĩnh này lại ẩn chứa nhiều nguy cơ.

Yến kinh đầu tiên là gió êm sóng lặng vài ngày, tiếp theo lại đột nhiên bộc phát tin tức kinh thiên động địa đầu tiên.

Có người nói Lễ bộ Thượng Thư Trần Đông cùng loạn đảng thích khách cấu kết, diễm vương Sở Diễm mang theo người đến phủ điều tra quả nhiên lục soát thấy thư liên lạc của hắn và thích khách.

Đương kim hoàng đế tức giận, đem Trần Đông nhốt vào thiên lao. Nhất thời toàn bộ Yến kinh ai cũng hoảng sợ, sợ kế tiếp sẽ đến lượt mình. Ai cũng nói Trần Đông là người bên phe của Thái tử, là cánh tay phải đắc lực. Mà thuộc hạ tín nhiệm của Trần Đông là Quảng Bố cũng đã bị bắt.

Các đại thần trong triều trong lòng đều lung lay, có phải hoàng thượng sẽ phế thái tử, lập Diễm vương lên thay thế vị trí Thái tử kia.

Mà Diễm vương đầu tiên lại bắt thế lực của Thái tử, hắn là muốn lôi kéo mọi người đứng về phía hắn sao?

Lúc này Vân Mộ cũng do dự, hắn cuối cùng nên đứng bên nào đây?

Thái tử bên kia, bởi vì chuyện của Vân Mộng Vũ, hắn cùng Dạ vương đã muốn sinh hiềm khích, mà Dạ vương và Thái tử quan hệ lại vô cùng tốt. Một nữ nhi khác của hắn lại sắp phải gả cho An vương, tuy rằng An vương này vô dụng, nhưng hắn vẫn đứng về phe của Thái tử.

Phải làm sao đây?

Hắn đi đi lại lại trong thư phòng, cảm thấy căm tức, đây đều là do Vân Mộng Vũ tạo thành. Nếu không phải do nàng, hắn cũng sẽ không cùng Dạ vương sinh hiềm khích. Nếu không phải do nàng, Ngọc nhi sẽ không phải gả cho An vương, hiện tại làm cho hắn vô cùng xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Vốn hắn có thể ẩn núp dưới hai thế lực, bảo trì mũ quan, nhưng hiện tại lại không an toàn nữa rồi.

Lúc lòng hắn như lửa đốt, ở ngoài cửa truyền đến thanh âm ôn nhu nhàn tĩnh của Vân Dung.

“Phụ thân, Dung nhi có một số việc muốn cùng phụ thân thương lượng, Dung nhi có thể vào được không?”

Nghe được thanh âm Vân Dung, Vân Mộ điều tiết lại tâm tình của mình, cho Vân Dung đi vào.

Tuy rằng Vân Mộ đã điều chỉnh nét mặt, nhưng Vân Dung vừa vào vẫn phát hiện hắn chưa đánh tan sầu lo, trong mắt nàng hiểu rõ, trong lòng lại tự tin.

Nàng tự nhiên đến bên cạnh Vân Mộ, thỉnh an hắn.

Thỉnh an xong, Vân Dung đột nhiên đi tới Vân Mộ quỳ xuống.

Thấy một màn như vậy, Vân Mộ nhất thời có chút ngây ngẩn cả người, đây là có chuyện gì, đợi phục hồi tinh thần, rồi đi đến nâng nàng đứng lên.

Vân Dung vẫn quỳ như cũ không cho hắn nâng dậy.

Vân Dung ngẩng đầu nhìn Vân Mộ kiên định nói: “Phụ thân, Dung nhi nguyện ý gả cho Diễm vương làm sườn phi.”

Vân Mộ nhìn tình huống này trong mắt hiện lên một chút tàn khốc, hắn cũng không kiên trì đỡ Vân Dung đứng lên, mà đứng đó nghe Vân Dung nói.

“Bởi vì chỉ có như vậy mới có thể làm cho tướng phủ được yên lành.”

https://thuviensach.vn

“Vì sao Dung nhi lại muốn làm thiếp của Diễm vương? Diễm vương đồng ý sao?”

“Bởi vì Diễm vương chung tình với nữ nhi, Diễm vương đồng ý ngày đại sự nếu thành, hắn lên làm Hoàng đế, sẽ cho nữ nhi làm Hoàng hậu.”

Nghe nói như thế, trong mắt Vân Mộ hiện lên một chút ánh sáng, nếu như lời Dung nhi nói là thật, như vậy ngày đó hữu tướng phủ quả nhiên là quyền thế ngập trời, phú quý cả nhà a.

Nhưng lập tức trong mắt Vân Mộ hiện lên một chút giãy dụa, nếu thành công thì từ nay về sau sẽ dưới một người, trên vạn người.

Nhưng nếu là thất bại, thì phải làm sao?

Nếu thất bại, như vậy hắn và cả Vân gia cũng xong luôn rồi.

Nhìn thấy trong mắt Vân Mộ có vẻ do dự cùng giãy dụa, Vân Dung nói nhanh.

“Phụ thân, bây giờ thế cục đã khác, địa vị của Thái tử không xong rồi. Hôm nay Hoàng thượng lại đem Lễ bộ Thượng Thư nhốt vào thiên lao là có thể nhìn thấy một ít manh mối. Phụ thân, hiện tại Diễm vương đang rất được lòng tin của Hoàng thượng, hơn nữa hữu tướng phủ cùng với lại bộ Thượng Thư hợp sức, đại sự sao có thể không thành?”

Nghe Vân Dung phân tích, Vân Mộ trong lòng cũng cảm thấy có lý.

Thái tử so sánh với Diễm vương thì vẫn quá mức nhân hậu, như vậy thì không đủ để Thái tử ngồi lên vị trí đế vương.

Ngược lại, Diễm vương tàn nhẫn lại càng dễ dàng trở thành đế vương.

Trong lòng phân tích một lúc, lại đồng ý lời nói của Vân Dung.

https://thuviensach.vn

Vân Dung nhìn phụ thân gật đầu đồng ý, trong mắt tràn đầy vui sướng.

Nàng rốt cục cũng có cơ hội có thể ở cũng với hắn, nàng rốt cục có thể đến giúp hắn. Đợi sau khi thế cục xoay chuyển, nàng có thể làm chủ của Diễm vương phủ rồi.

Mà chuyện của Vân Ngọc, bọn họ cũng đặt ở trong lòng, nhưng liên quan đến thời điểm hưng suy của tướng phủ, hạnh phúc của Vân Ngọc có vẻ quá bé nhỏ không đáng kể. Hơn nữa hôn sự của Vân Ngọc đến lúc đó còn có thể nghĩ biện pháp khác, nếu thật sự không có cách nào, thì hy sinh nàng cũng không sao.

Dù sao hắn lợi dụng nữ nhi của hắn cũng không phải là lần đầu tiên.

Mà trong lòng Vân Dung tuy rằng vẫn có lo lắng, nhưng vì hạnh phúc của nàng, nàng phải hy sinh hạnh phúc của muội muội. Hơn nữa chuyện của muội muội rất khó giải quyết, nàng còn có thể nghĩ biện pháp khác.

Các nàng đều đắm chìm trong mộng đẹp của mình, bọn họ sẽ không nghĩ đến lựa chọn hôm nay của bọn họ lại mang đến tai ương ngập đầu của ngày sau. Thái tử nhân hậu trong mắt bọn họ, lại chính là người âm hiểm.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 63: Diễm Vương Phủ Lai Khách

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Sau khi Vân Dung cùng Vân Mộ nói chuyện xong liền lặng lẽ viết một phong thơ chuyển đến Diễm vương, đợi sau khi nhận được hồi âm của Diễm vương, Vân Dung liền bắt đầu thường xuyên ra vào thư phòng của Vân Mộ cùng Vân Mộ thương lượng đại sự.

Lí Như nhìn tình huống này trong lòng tràn đầy vui mừng, dù sao đây cũng là nữ nhi xuất sắc cuả nàng.

Mà Vân Ngọc ngay từ đầu cũng nghi hoặc vô cùng, nhưng Vân Dung nói cho nàng biết là đang cùng phụ thân thương nghị giải trừ hôn ước với An vương, nàng liền vui vẻ không nghi ngờ nữa.

Mà bên kia, từ lúc Lễ bộ Thượng Thư Trần Đông bị bắt, Thái tử cũng không làm gì cả. Điều này làm cho rất nhiều đại thần đi theo Thái tử trong lòng rét lạnh, cảm thấy Thái tử quả nhiên giống như lời đồn bên ngoài, là người không quả quyết. Bởi vậy có rất nhiều đại thần đều lén lút đi theo Diễm vương.

Yến kinh tựa hồ lại khôi phục sự bình tĩnh, nhưng giờ phút này tình thế lại có sự thay đổi lớn, trong triều đình thế lực của Diễm vương càng ngày càng mạnh. Mà hoàng đế Sở Phách Thiên làm bộ dáng như không thấy, nhưng nếu cẩn thận quan sát vẫn có thể phát hiện mỗi lần vào triều, ánh mắt hoàng đế nhìn Diễm vương mang theo nhè nhẹ sắc bén. Ngược lại, mỗi

https://thuviensach.vn

khi nhìn Thái tử ánh mắt lại lộ ra sự mong đợi. Đó là một loại mong đợi vào tương lai.

Nhưng Diễm vương cùng đại thần đối với chuyện này không phát hiện ra.

Màn đêm buông xuống, trong bóng đêm kia có bao nhiêu người biết được âm mưu đang bị che giấu sẽ được tiến hành như thế nào?

Trong thư phòng Diễm Vương phủ, Sở Diễm đang đứng ở bên cửa sổ lẳng lặng đợi, hắn đang đợi một người.

Sau đó trong thư phòng có một người đi vào, người này luôn cúi đầu, trên người hắn mặc bộ hắc y, trên mặt cũng che cái khăn đen. Tuy rằng hắn cúi đầu, nhưng khí thế cuồng vọng trên người vẫn không che dấu được.

Sau khi hắn vào trong thư phòng, thị vệ bên ngoài đóng cửa lại.

Từ bên ngoài nhìn vào có thể thấy xung quanh thư phòng an bài rất nhiều thị vệ, hơn nữa trong đó còn có rất nhiều cao thủ, có thể thấy được xung quanh nhất định là an bài rất nhiều ám vệ, hơn nữa đều là người có võ công cao cường.

Nếu bảo hộ nghiêm ngặt như vậy có thể thấy được lần gặp mặt này không hề đơn giản, thân phận của Hắc y nhân vừa rồi cũng không đơn giản.

Sau khi Hắc y nhân vào phòng, Sở Diễm chậm rãi xoay người lại, cười nói: “Oai hùng hầu đại giá quang lâm, thứ cho Sở Diễm không tiếp đón từ xa.”

Hắc y nhân kia ngẩng đầu cười sang sảng, tiếp lời: “Diễm vương quá khách khí, cái gì mà phải tiếp đón từ xa chứ, Trầm mỗ là người thô lỗ, không cần nghi thức dài dòng.”

https://thuviensach.vn

“Trầm hầu gia hôm nay đến có mang tùy tùng hay không?” Sở Diễm quan tâm hỏi.

Hắc y nhân lắc lắc tay nói: “Không có, Trầm mỗ tự nhận võ công cũng coi như không tầm thường. Nếu không phải là cao thủ đứng đầu, Trầm mỗ sẽ không để trong mắt. Huống chi, Trầm mỗ tin tưởng thủ vệ của Diễm vương phủ.”

Nghe nói như thế, trong mắt Sở Diễm tinh quang chợt lóe, ngoài miệng tươi cười hơi cứng lại.

Sở Diễm ngữ khí càng thân thiện nói: “Lần này thật sự là ít nhiều nhờ oai hùng hầu giúp, bổn vương mới có thể bắt lấy nhược điểm của Trần Đông. Bất quá kia phong thư cấu kết với loạn đảng kia sao Trầm hầu gia lại có?”

“Chuyện phong thư mật tín kia là do một thuộc hạ của ta phát hiện, mà ta biết chuyện này lập tức báo cho Diễm vương.”

Trong lòng Sở Diễm tuy rằng đối với việc này có chút nghi hoặc, nhưng vẫn chưa để ý. Có lẽ phong thư mật tín kia vừa vặn là do kẻ thù của Trần Đông để lại, lại đúng lúc bị bọn họ bắt được nhược điểm.

Sở Diễm vì chuyện này mà gần đây luôn vui vẻ. Sự kiện thích khách, hắn đúng lúc bắt được cơ hội khiến cho phụ hoàng bắt đầu coi trọng hắn. Mà chuyện của Lễ bộ Thượng Thư Trần Đông lại giống như ông trời đang giúp hắn, tới đúng lúc như vậy.

Trần Đông bị nhốt vào thiên lao, thế lực của Thái tử lại bị đả kích nghiêm trọng, mà thế lực của hắn lại liên tục mở rộng.

Chuyện làm hắn để ý là oai hùng hầu Trầm Bân chủ động liên hệ muốn cùng hợp tác với hắn.

https://thuviensach.vn

Mà Trầm Bân hôm nay lại chủ động đi vào Diễm vương phủ cùng hắn bàn bạc đại sự.

Sở Diễm cảm thấy đại sự của hắn chắc chắn sẽ thành, hiện tại chỉ cần chờ thời cơ mà thôi.

Nghĩ đến những chuyện phát sinh gần đây, trong lòng hắn lại tràn đầy tự tin.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 64: Thái Tử Mưu Hoa

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Sở Diễm nay đã bị thắng lợi trước mắt làm cho hắn đắm chìm vào đó, hắn tựa hồ sớm đã quên phụ hoàng hắn từng công tích vĩ đại. Một quân vương như vậy, có thể ở Thất quốc chiếm vị trí thứ ba, trí mưu cùng thủ đoạn của hắn lại làm sao có thể bình thường được? Chỉ là gần đây hắn tựa hồ bắt đầu hưởng thụ yên vui, bề ngoài nhìn hắn có vẻ như không để ý. Hiện tại bề ngoài Yến kinh lại chỉ để ý đến đấu đá của Thái tử và Diễm vương.

Nhưng sự thật có đúng như vậy không thì không ai biết được?

“Đúng rồi, Diễm vương, nghe nói ngươi nhận lời hữu tướng phủ tương lai sẽ cho Vân Dung vị trí Hoàng hậu, chuyện này là thật sao?” Trầm Bân nhìn thấy Sở Diễm tựa hồ có chút xuất thần, liền hỏi.

Sở Diễm vừa nghe đến đây, trong mắt hiện lên một đạo mũi nhọn, ngoài miệng lộ ra một nụ cười ý bảo không sao cả.

“Trầm hầu gia, điều này sao có thể là thật? Vân Dung chỉ là một thứ nữ, như làm sao có thể đảm nhiệm được thân phận tôn quý kia? Đứng đầu hậu cung kia, vị trí tôn quý đó chỉ có hòn ngọc quý trên tay của hầu gia là Trầm Nhã tiểu thư mới có tư cách.”

Trầm Bân nghe Sở Diễm trả lời xong, trong lòng vừa lòng đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

Trầm Bân mặc dù có thê thiếp còn có vô số thứ nữ, nhưng Trầm Nhã này là đích nữ duy nhất của Hầu phủ địa vị cũng không thể dao động.

Được Sở Diễm đồng ý, trong lòng Trầm Bân đối với hợp tác của hai người cũng cực kỳ coi trọng.

“Diễm vương, ta có ba mươi vạn binh mã, đến lúc đó một khi ngươi hành động, binh mã của ta sẽ phối hợp tốt với ngươi.” Trầm Bân suy nghĩ một phen, nhìn Sở Diễm nói.

“Tốt, ngày ta hoàn thành đại sự, Trầm hầu gia là công thần số một.” Sở Diễm lúc này cảm thấy lồng ngực hào hùng, ánh mắt rạng rỡ.

Hai người sau đó lại thương lượng thêm một số chuyện, đến lúc nửa đêm Trầm Bân liền rời đi.

Trầm Bân vừa đi, Sở Diễm vẫn chưa ngủ, một mình hắn đứng bên cửa sổ, nhìn ánh trăng ngoài kia, trong mắt có chút áy náy, nhưng lại bị khát vọng quyền lực áp chế.

Hắn đối với Vân Dung quả thật có một ít cảm tình, bọn họ đã biết nhau từ trước.

Mà những năm gần đây bọn họ cũng vẫn lặng lẽ giữ liên lạc, hắn vui hắn buồn, nàng đều bên cạnh, nàng cũng thủy chung với hắn.

Cảm tình này từng làm cho hắn rung động, hắn cũng từng nghĩ chỉ lấy một mình nàng làm vợ.

Nhưng càng tham vọng, hắn bắt đầu đi vào lốc xoáy quyền lực, từ nay về sau lại càng không thể kiềm chế. Loại cảm giác có được quyền lực này quá tuyệt diệu làm cho hắn quên mất hứa hẹn với nàng. Hắn hiện tại đã nghĩ dùng hết tất cả các biện pháp để chiếm lấy quyền lực tối cao nhất.

https://thuviensach.vn

Mà có khác gì đâu, sau khi có được quyền lực, tất cả đều là của hắn.

Vân Dung cũng sẽ là của hắn, sau khi thành đại sự hắn tuy rằng không thể cho nàng làm hoàng hậu như đã nói qua trong thư, nhưng hắn có thể cho nàng làm quý phi, hắn sẽ dùng cái khác để bồi thường cho nàng.

Hiện tại hắn phải toàn tâm tính toán việc lớn của hắn trước đã. Trong bóng đêm ánh mắt của Diễm vương tản mát ra một loại ánh sáng màu sắc quỷ dị.

Giờ phút này trong phủ Thái tử cũng bắt đầu khởi động sóng ngầm.

Thái tử ở trong thư phòng Sở Thụy Phong, Dạ vương Sở Dạ mang vẻ mặt lo lắng đi tới đi lui trong phòng.

Mà thái tử Sở Thụy Phong vẫn mang vẻ mặt thanh thản uống trà, sau khi hắn uống một ngụm trà, nhìn thấy đệ đệ ruột duy nhất vô cùng lo lắng, nhịn không được nói: “A Dạ, tính tình này của ngươi nên sửa lại. Sao lại vội vàng xao động như vậy?”

Sở Dạ nghe nói như thế không chỉ không bình tĩnh, ngược lại bước đi càng nhanh hơn.

“Đại ca, ngươi tại sao lại không sốt ruột? Ngươi nói ta nghe xem tình huống này có phải là hoàng đế không gấp mà thái giám gấp không?”

Nghe Sở Dạ nói, Sở Thụy Phong nhịn không được mà bật cười.

“Xem ngươi nói kìa. Chúng ta đường đường là Dạ vương đương triều làm sao có thể là thái giám được.”

“Đại ca, chẳng lẽ ngươi thật sự một chút cũng không sốt ruột sao? Hiện tại tình thế đối với ngươi rất bất lợi. Cũng không biết phụ hoàng có ý gì, lại phóng túng cho Sở Diễm như vậy. Hiện tại trong triều thế lực của Sở Diễm

https://thuviensach.vn

rất lớn, mà phụ hoàng cũng không biết, vẫn ngầm đồng ý cho Sở Diễm thực hiện âm mưu? Vậy phải làm sao mới tốt bây giờ?" Sở Dạ cảm thấy tình thế bây giờ thật ác liệt, nhưng đại ca lại mang bộ dáng không mặn không nhạt.

Nhìn thấy đệ đệ như vậy, trong lòng hắn có chút bất đắc dĩ, đệ đệ này tất cả đều tốt, chỉ là tính tình quá nóng vội.

Sở Thụy Phong nhẹ buông chén trà, mở miệng nói: "A Dạ, ngươi thật sự cảm thấy tình thế hiện tại đối với chúng ta bất lợi sao? Người không cần nhiều mà cần tinh anh một chút."

Nghe đại ca nói, trong mắt Sở Dạ đầy vẻ mê hoặc, nhưng sau đó tinh quang chợt lóe, cũng tỉnh táo lại. Sở Dạ ngồi xuống cùng Sở Thụy Phong cùng nhau uống trà.

Sở Thụy Phong nhìn thấy phản ứng của Sở Dạ, trong mắt có thần sắc vừa lòng, hắn biết a Dạ dĩ nhiên đã nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó.

Đệ đệ này của hắn cũng không phải là nhân vật đơn giản, không có gì ngoài có chút xử trí theo cảm tính cùng lỗ mãng, trí mưu cũng rất giỏi.

Sở Dạ ngồi xuống uống mấy ngụm trà, trong lòng nghĩ lại những chuyện phát sinh gần đây, lại nhìn đại ca bằng ánh mắt sùng bái.

"Hừ, Sở Diễm kia hiện tại khẳng định là đang đắc ý vạn phần, nghĩ đến mọi việc đều do hắn nắm giữ, nhưng ai ngờ những việc này đều do đại ca cố ý làm ra."

"Vốn ta cũng không nghĩ tới ta cùng hắn sẽ tranh đấu sớm như vậy, trong lòng ta lại cảm thấy chuyện hiện tại đều có vẻ trùng hợp?" Sở Thụy Phong cảm thấy rất nhiều chuyện quá trùng hợp, thích khách, phong thư mật tín kia. Cảm thấy đây không phải là chuyện Sở Diễm có thể làm được. Nhưng hắn lại đoán không ra ai có thể làm được chuyện đó ngoài Sở Diễm.

https://thuviensach.vn

Nghe đại ca nói, Sở Dạ cũng không cho là đúng, “Đại ca, ngươi suy nghĩ nhiều rồi, có lẽ đây là trời muốn tiêu diệt hắn. Đại ca thông qua sự việc lần này chúng ta cho họ thấy ai mới là người chân chính, cũng có thể hoàn toàn rửa sạch thế lực không an phận khác.”

Sở Dạ nói xong lại không thấy đại ca trả lời, hắn quay đầu lại nhìn, thấy đại ca có chút đăm chiêu.

Nhìn đến loại tình hình này, Sở Dạ cũng không quấy rầy, hắn lặng lẽ lui ra, bình thường lúc này cũng chính là nói rằng đại ca của hắn đang gặp vấn đề nan giải.

Nhưng Sở Dạ không biết đại ca hắn lần này cũng không phải gặp vấn đề nan giải, mà là hoảng loạn. Không biết vì sao, nghĩ đến thế cục hiện tại ở Yến kinh, hữu tướng phủ như vậy tất nhiên là thế lực phải lo lắng hàng đầu.

Theo mật thám báo lại, Vân Mộ đã cùng Diễm vương hợp tác. Ý này cũng có nghĩa là hắn quyết định bỏ qua Thái tử. Vậy thì hắn sẽ cho hữu tướng phủ một bài học đắt giá

Nhưng không biết vì sao, khi nghĩ đến đây, trong đầu hắn sẽ không tự giác hiện ra thân ảnh xinh đẹp như tiên tử, thanh lệ thoát tục.

Nếu thật sự là như vậy, phải nên xử trí nàng như thế nào đây?

Mà lúc này ở bên kia trong An vương phủ, có một bóng đen lặng lẽ vào phòng của An vương. Lúc này tuy rằng là ban đêm, nhưng An vương không ngủ, mà một thân choàng bào, tóc rối tung xoã ở đầu giường. Tư thái kia lộ ra một cỗ mị hoặc, nhìn Hắc y nhân đi vào nhưng không có động tác gì.

Hắc y nhân kia vừa vào phòng lập tức quỳ xuống đất, Sở Minh An nhìn thấy hắn mí mắt khẽ nâng, trong miệng phun ra hai chữ: “Nói đi.”

https://thuviensach.vn

“Tối nay oai hùng hầu đi Diễm vương phủ cùng Diễm vương thương lượng gần hai canh giờ mới rời đi. Mà buổi tối Dạ vương cũng đến phủ của Thái tử cùng Thái tử trò chuyện với nhau thật lâu, đến đêm khuya mới rời đi.”

Hắc y nhân đem mọi việc trong Diễm vương phủ và phủ Thái tử bẩm báo.

Nghe xong, Sở Minh An không có động tĩnh, giống như hắn lúc mới vào, hắn nhẹ nhàng phất phất tay, Hắc y nhân liền lui xuống, lặng yên không một tiếng động.

“Xuất hiện đi, nói xem rốt cuộc chuyện gì có thể làm cho ngươi đêm khuya chạy tới đây?” Sở Minh An đột nhiên mở miệng nói, ngữ khí tùy ý.

Nhưng người nghe thì nghiến răng nghiến lợi, chỉ thấy từ trong góc đi ra một người.

Người này vừa đi ra liền bất mãn nói: “Như thế nào, ta không thể tới sao? Cũng là do ngươi có bí mật cũng không chịu nói cho ta biết?”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 65: Chuyện Qua Lại

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Người này vừa đi ra liền bất mãn nói: “Như thế nào, ta không thể tới sao? Cũng là do ngươi có bí mật cũng không chịu nói cho ta biết?”

“Tuyết Nhi, ta biết ngươi muốn nói cái gì. Ngươi yên tâm, chuyện của Vân Mộng Vũ ta cũng sẽ không nhúng tay vào. Vân Mộng Vũ đối với ta mà nói, chỉ là một nữ nhân mà thôi. Mặc dù có chút đặc biệt, nhưng chung quy vẫn là nữ nhân, có cái gì khác đâu. Về sau, ngươi muốn giết nàng hay cắn xé nàng đều không có quan hệ gì với ta. Còn nữa, Tuyết Nhi, ở trong mắt ngươi ta là người không biết nặng nhẹ sao? Vài năm nay chúng ta cùng chịu nhục ở Yến kinh này, là vì cái gì? Tuyết Nhi, ngươi không cần biết những chuyện không có quan hệ cùng ngươi.” Nghe Vương Tuyết Nhi nói xong, hắn từ trên giường đứng lên, khẽ đi tới bên người Vương Tuyết Nhi, ngữ khí thận trọng nói.

Sở Minh An nói xong, Vương Tuyết Nhi nhịn không được toàn thân run run một chút.

Bọn họ đều là gian tế, gian tế thì không được có tình cảm, mà nàng lại phạm vào sai lầm trí mạng này.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của Vương Tuyết Nhi ảm đạm rất nhiều, đầu muốn nổ tung ra, hơi thở sắc bén quanh thân bị hoà tan bởi một cỗ áp lực xa lạ.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy nàng như vậy, trong lòng Sở Minh An cảm giác một trận đau nhức. Bọn họ chỉ là bất đắc dĩ, nhưng bọn họ có làm sai gì đâu? Tất cả đều là lỗi của Sở Phách Thiên, hắn nhất định sẽ cho Sở gia nợ máu trả bằng máu. Hắn muốn cho đất nước suy tàn, muốn cho gia tộc bị diệt vong.

Cảm thấy hận ý cuồn cuộn, nhưng lại bị hắn áp chế xuống.

Hắn nâng tay nhẹ nhàng vuốt ve trên trán của Vương Tuyết Nhi, nói: "Tuyết Nhi, chúng ta phải nhớ kỹ mục đích chúng ta đến Sở quốc." Mỗi lần tâm tình của nàng xấu đi, hắn đều vuốt ve như vậy trấn an cảm xúc của nàng.

Vương Tuyết Nhi giương mắt nhìn về phía Sở Minh An, chỉ thấy ánh mắt sâu không thấy đáy của hắn. Thâm trầm như vậy, bên trong chứa đựng những thứ nàng không hiểu. Nhưng, không biết vì sao mỗi khi ca ca trấn an nàng như vậy, lòng của nàng liền bình tĩnh trở lại.

Trong lúc nhất thời, Vương Tuyết Nhi đột nhiên cảm thấy như vậy cũng tốt, nàng không phải là người cô độc, nàng có một ca ca yêu thương nàng, như vậy là đủ rồi. Mà hiện tại nhiệm vụ của nàng là phải phối hợp tốt với hắn, sớm ngày đạt được mục đích mà bọn họ đến Sở quốc.

Ánh mắt ảm đạm của nàng bị tiêu tán nhanh, thay bằng ánh mắt đầy vẻ toan tính.

"Cục diện gần đây như thế nào? Sở Thụy Phong kia cũng không phải là nhân vật đơn giản." Vương Tuyết Nhi phân tích cục diện trước mắt, trong lòng không khỏi có một chút lo lắng.

"Nếu so sánh với Sở Diễm, Sở Thụy Phong cũng coi như là một nhân vật lớn, nhưng hắn chung quy cũng chỉ là quân cờ của ta mà thôi. Chúng ta phái thích khách ám sát Sở Phách Thiên, lại đang âm thầm kiềm chế Sở Thụy Phong, cho Sở Diễm cơ hội biểu hiện. Quả nhiên hắn không sự kỳ vọng của ta, bắt lấy cơ hội này, có thể thấy hắn là người ra sao. Mà sau đó

https://thuviensach.vn

chúng ta giả tạo phong thư mật tín kia lại làm cho mâu thuẫn của Sở Diễm cùng Sở Thụy Phong trở nên gay gắt. Bất quá Sở Diễm kia thật sự là quá mức kiêu ngạo, nếu không phải ta âm thầm hiến kế để Trầm Bân đi trợ giúp hắn, xem chừng hắn ngay cả bản thân mình chết như thế nào cũng không biết." Sở Minh An nói đến Sở Diễm, trong giọng nói tràn đầy sự khinh thường.

"Quả thật, Sở Diễm căn bản không phải là đối thủ của Sở Thụy Phong. Bất quá Sở Thụy Phong này che dấu cũng thật sâu, nếu không phải chúng ta điều tra kỹ về hắn, chỉ sợ là chúng ta cũng đã bị bề ngoài tao nhã của hắn mê hoặc." Vương Tuyết Nhi tán thưởng Sở Thụy Phong.

"Không sai, Sở Thụy Phong quả thật cũng có thể xem như một đối thủ nặng ký. Mà nay chúng ta làm cho bọn hắn huynh đệ tranh chấp, Sở quốc chắc chắn đại loạn. Mục tiêu của chúng ta có thể thực hiện nhanh chóng." Sở Minh An đối với việc này cực tự tin, tựa hồ hết thảy đều nằm trong tay hắn.

Lúc này trong lòng Vương Tuyết Nhi cũng rất tự tin, bọn họ cố gắng lâu như vậy, dự tính lâu như vậy, rốt cục cũng sắp đến lúc thu hoạch rồi.

Hai người tiếp tục nói một số chuyện, khoảng nửa canh giờ sau Vương Tuyết Nhi rời đi.

Vương Tuyết Nhi đi khỏi, trong mắt Sở Minh An vẻ thâm trầm dần rút đi, trong mắt dần dần hiện ra hận ý.

Trong đầu nhớ tới chuyện cũ đầy đau xót.

Hắn và Tuyết Nhi là huynh muội ruột, hắn là thái tử của Hạo quốc Hạo Minh, Vương Tuyết Nhi là công chúa Hạo quốc Hạo Tuyết. Mẫu thân của bọn họ là người được đương kim hoàng đế sủng ái nhất Tĩnh Nhàn Hoàng hậu Ngọc Liễu.

https://thuviensach.vn

Mà Tĩnh Nhàn Hoàng hậu cùng mẫu thân Sở Minh An là Dương phi nương nương của Sở quốc là chị em sinh đôi.

Năm đó Sở quốc cùng Hạo quốc có va chạm, lúc đó trong Hạo quốc đang có nội chiến, thực lực giảm xuống rất mạnh, nếu lúc ấy cùng Sở quốc khai chiến, đó là chuyện cực kì bất lợi.

Nếu không thể khai chiến, chỉ có thể giải hòa. Hai nước thương lượng lâu ngày, Sở Phách Thiên cuối cùng đưa ra một điều kiện hòa thân, mà đối tượng hòa thân là tài nữ đứng đầu của Hạo quốc là Ngọc Dương. Nhưng Ngọc Dương lúc ấy đã có hôn ước với Thái tử Hạo quốc, hai người đã là thanh mai trúc mã từ nhỏ, tình cảm sâu đậm.

Sở Phách Thiên đưa ra điều kiện đó đã làm cho thái tử của Hạo quốc tức giận, nhưng lúc ấy cũng là thời kì quan trọng của Hạo quốc. Dưới tình hình như vậy, thái tử của Hạo quốc lâm vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Dưới tình hình này, Ngọc Dương nếu đi hòa thân, nhất định là sống không bằng chết. Nhưng nếu không đi, như vậy tất nhiên là sẽ đắc tội với hoàng đế Sở quốc, như vậy hắn có thể bị phế vị, mà Hạo quốc cũng sẽ lâm vào cục diện nguy hiểm.

Ngọc Dương vạn lần không muốn nhìn thấy như vậy, vì tiền đồ của người trong lòng, nàng dứt khoát quyết định đi Sở quốc hòa thân. Mà Thái tử lúc này cũng là bất đắc dĩ, hắn muốn cùng nàng bỏ trốn, nhưng bọn họ có năng lực chạy trốn tới đâu? Hai nước đuổi giết, hơn nữa sẽ liên lụy rất nhiều người vô tội, cuối cùng hắn cũng chỉ có thể nhịn đau mà chấp nhận.

Hạo quốc thái tử nghĩ người mình yêu nhất phải gả đi Sở quốc, lòng đau như cắt. Nhưng hắn chỉ còn cách đồng ý một việc với nàng chính là lấy muội muội song sinh của nàng là Ngọc Liễu, đồng ý yêu thương muội muội của nàng cả đời.

https://thuviensach.vn

Hạo quốc phong Ngọc Dương làm công chúa Hạo quốc, lấy cách thức của công chúa xuất giá qua Sở quốc.

Mà trước khi xuất phát, Ngọc Liễu đến tiễn đưa Ngọc Dương tỷ tỷ, cùng nhau uống một ly rượu. Hai người biết sau này khó có thể gặp lại. Ngọc Dương đang đắm chìm trong bi thương nên không phát hiện trong mắt của muội muội của mình mang vẻ bi thương và toát ra vẻ quyết liệt. Trong lòng nàng nghĩ tuy rằng vì đại cục mà phải xa quê hương, nhưng chỉ cần hai người mình yêu thương nhất có thể hạnh phúc vậy là đủ. Nhìn dung nhan của muội muội rất giống mình, lúc mặt trời chiếu xuống có vẻ càng thêm kinh diễm động lòng người. Nhìn dung nhan xinh đẹp của muội muội, không biết vì sao nàng có một cảm giác choáng váng, cuối cùng lại ngã xuống đất mà ngủ.

Lúc Ngọc Dương bị mê man, trong mắt Ngọc Liễu cũng tràn đầy nước mắt. Nàng nhìn tỷ tỷ đang ngủ mê, trong lòng tràn đầy vẻ quyết liệt, nàng biết tỷ tỷ muốn Thái tử ca ca lấy nàng, bởi vì tỷ tỷ biết nàng yêu Thái tử ca ca. Nhưng tỷ tỷ lại không biết, nàng cũng yêu tỷ tỷ.

Vì hạnh phúc của tỷ tỷ cùng Thái tử ca ca, cho dù là đầm rồng hang hổ nàng cũng nguyện ý đi.

Đợi đến lúc Ngọc Dương tỉnh lại thì đã là lúc cảnh còn người mất.

Nàng ngơ ngác đứng trong phòng muội muội, không biết phải làm sao.

Muội muội thay nàng gả qua Sở quốc.

Muội muội của nàng từ nhỏ đã được nàng nâng niu chăm sóc.

Muội muội của nàng được nàng bảo vệ mà luôn mỉm cười ngọt ngào.

Muội muội đơn thuần của nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng, sao lại ngu như vậy a.

Hậu cung của Sở quốc rất hiểm ác, nàng có thể sống tốt được không?

Nhưng mà, không còn kịp nữa rồi, kiệu hoa đã ra khỏi thành.

Trong lòng nàng chỉ có thể cầu nguyện cho muội muội có thể bình an.

Từ nay về sau, Hạo quốc không còn ai tên là Ngọc Dương nữa, chỉ có Ngọc Liễu mà thôi. Không lâu sau, Thái tử cưới Ngọc Liễu làm Thái tử phi. Sau này lại trở thành Tĩnh Nhàn hoàng hậu của Hạo quốc. Dân chúng từ sớm đã quên tài nữ Ngọc Dương đã gả đi xa, mà hiện tại trong lòng chỉ kính sợ Tĩnh Nhàn Hoàng hậu Ngọc Liễu đầy trí tuệ của Hạo quốc.

Nhưng kỳ quái là, Hoàng hậu này không chỉ được Hoàng đế vô cùng sủng ái, lại rất được lòng người, hơn nữa có hai đứa con cũng cực kỳ hiếu thuận, nhưng lại nằm trên giường bệnh quanh năm.

Ốm đau đã lâu, cuối cùng lại để cho vận mệnh an bài. Trong lúc bệnh tình nguy kịch, tâm nguyện duy nhất của nàng là muốn nhìn thấy đứa con của muội muội.

Mà Thái tử Hạo Minh cùng Công chúa Hạo Tuyết đảm nhiệm nhiệm vụ này.

Bọn họ nhanh chóng tới Sở quốc, tìm được Sở Minh An, nhưng lại chỉ tìm thấy thi thể lạnh băng.

Bởi vì Dương phi nương nương đã sớm qua đời, An vương Sở Minh An không được Hoàng thượng sủng ái, thường xuyên bị người trong cung khi dễ, cuối cùng lại bởi vì bệnh nặng ở trong thâm cung yên lặng mà chết, không ai phát hiện.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tình cảnh này, hai huynh muội Hạo Minh mang theo hận ý ngập tràn, nhưng mà bọn họ cũng không làm gì được.

Từ nhỏ bọn họ đã biết chân tướng sự việc của năm đó, theo lời kể của mẫu hậu đều biết tất cả về a di, đối với vị a di chưa từng gặp mặt kia càng thêm yêu kính, coi nàng như mẫu thân thứ hai của mình. Mà con của a di lại là huynh đệ của bọn hắn, nhưng hôm nay huynh đệ và mẫu thân của hắn đã chết thê thảm ở trong cung của Sở quốc, làm cho hai người bọn họ càng hận Sở quốc hơn.

Bọn họ đem tin tức này báo cho mẫu hậu, kết quả mẫu hậu phẫn nộ mà chết, có thể nói là chết không nhắm mắt.

Từ đó trong lòng huynh muội bọn họ hận Sở quốc đến thấu xương, Hạo Minh thề, phải làm cho giang sơn Sở thị biến mất, Yến kinh phồn hoa lụi tàn.

Hắn quyết định cải trang ẩn núp ở Yến kinh, mà muội muội Hạo Tuyết cũng muốn đi theo. Hai huynh muội Hạo quốc kiên trì đến tận bây giờ.

Hạo quốc nói với mọi người là Thái tử đi học ở Bồng Lai, học thành tài mới được về.

Sau khi Thái tử đến Yến kinh, dự đoán của hắn không đúng, trong lúc hắn quay về bẩm báo, người trong Hoàng cung của Sở quốc phát hiện An vương đã chết. Hắn lừa được mọi người, trở thành An vương của Sở quốc.

Hắn dồn hết tâm tư ở Sở quốc, làm cho tất cả mọi người ở Sở quốc thả lỏng cảnh giác với hắn, chưa bao giờ có người nghi ngờ hắn. Mà hắn ẩn nấp dưới hình tượng là phế vật lặng lẽ nuôi trồng thế lực của hắn.

Mà Hạo Tuyết sau khi đến Sở quốc lại mai danh ẩn tích, ở dân gian đợi cơ hội đến.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hạo Tuyết cứu Dạ vương ngoài ý muốn, đã làm cho Dạ vương nạp nàng làm thiếp.

Hạo Minh vốn không đồng ý, nhưng lại không lay chuyển được kiên trì của muội muội.

Thấy thái độ kiên trì của muội muội, hắn mơ hồ cảm nhận được muội muội động tình với Dạ vương. Nhưng lại không biết là xuất phát từ nguyên nhân gì, hắn vẫn phải chấp nhận chuyện này.

Có lẽ, vì hắn muốn sớm báo thù, ngay cả hắn cũng không phát hiện ra dã tâm của mình.

Nháy hắn và muội muội đã vào Sở quốc được ba năm, nghĩ đến ba năm này, cảm thấy rất nhiều điều thú vị.

Nghĩ đến chuyện cũ đã qua, hận ý trong lòng lại càng sâu sắc hơn, muốn tìm một người để phát tiết.

Mà trời không phụ lòng người, trải qua mấy năm chịu cực khổ, cố gắng của bọn họ sắp đạt được thành quả.

Tưởng tượng vận mệnh bi thảm của Sở quốc, nụ cười trên miệng hắn càng sâu hơn.

Đêm nay quả thật không yên tĩnh, nơi nơi đều có âm mưu và tính kế. Bọn họ đều nghĩ mình đang là người chơi cờ, bọn họ đều muốn mình thắng, nhưng cuối cùng ai mới có thể là người chơi cờ chính xác, ai mới có thể cứu thoát được Yến kinh trong thời gian tới, trở thành người chiến thắng cuối cùng? Đến cuối cùng ai là người thua? Ai là người thắng? Đợi sương mù tan đi, người đó sẽ xuất hiện, ai mới là người thanh tỉnh người khác?

Ai là người thờ ơ lạnh nhạt? Ai sẽ là người cười sau cùng?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 66: Lại Vào Danh Nhạc Các

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vương Tuyết Nhi rời khỏi An vương phủ trong đêm, sau khi trở lại phòng, tâm tình của nàng vẫn không thể bình tĩnh. Trong lòng nàng không biết vì sao cứ cảm thấy Vân Mộng Vũ là một cây gai không thể nhổ bỏ.

Nhất là mỗi khi muốn giết Vân Mộng Vũ thì lại không thành công. Tuyết vệ tinh nhuệ của nàng như vậy mà bị giết toàn bộ, toàn bộ đều bị gạt bỏ trong tay Vân Mộng Vũ.

Hơn nữa Vân Mộng Vũ có uy hiếp đối với hai huynh muội nàng, phải giết. Nhất là hiện tại ca ca đã cho phép nàng định đoạt, như vậy nàng sẽ nhanh giải quyết Vân Mộng Vũ, miễn cho đêm dài lắm mộng.

“Ám vệ.” Nàng ở trong phòng, mở miệng gọi ám vệ.

Vừa dứt lời, lập tức có một hắc y nhân quỳ dưới chân nàng.

“Hữu tướng phủ gần đây có động tĩnh gì?”

“Gần đây Vân Mộng Vũ cùng hữu tướng đoạn tuyệt quan hệ cha con, nàng đối đầu quyết liệt với hữu tướng phủ. Mà mẹ con Lí Như không cam lòng nhìn Vân Mộng Vũ kiêu ngạo, quyết định muốn tìm người ám sát nàng. Còn nữa gần đây tiểu thư Vân Dung có quan hệ rất mật thiết với Sở

https://thuviensach.vn

Diễm. Bẩm báo xong.” Hắc y nhân bẩm báo xong liền cúi đầu chờ mệnh lệnh.

Nghe Hắc y nhân báo xong, trong mắt Vương Tuyết Nhi hiện ra thần sắc nghi hoặc.

Vân Mộng Vũ này muốn làm cái gì?

Cùng Vân Mộ đoạn tuyệt quan hệ cha con thì có gì tốt? Nàng càng ngày càng không hiểu nàng ta.

Từ khi nàng sống lại, có rất nhiều sự khác biệt, trở nên hoàn toàn không giống nàng như trước.

Chẳng lẽ?

Trong đầu nàng xẹt qua một tia sáng.

Chẳng lẽ đây là Vân Mộng Vũ giả.

Nhưng mà, làm sao có thể được? Ai lại giả mạo Vân Mộng Vũ chứ?

Như vậy chính là nàng che dấu quá sâu, quả nhiên là người đáng sợ.

Nàng ta không sợ ánh nhìn của nàng, cũng khắc sâu cảm giác uy hiếp của nàng.

Bất quá, cho dù nàng ta không sợ ánh nhìn của nàng, nhưng Vân Mộng Vũ cũng sống không lâu.

Trong mắt liên tục tính kế, khóe mắt toát ra một tia ác độc, làm cho người ta phát lạnh.

Nàng mở miệng ra lệnh: “Từ ngày mai bắt đầu phái người theo dõi Lí Như cùng Vân Dung, tăng số sát thủ tùy thời phối hợp với sự ám sát của

https://thuviensach.vn

mẹ con Lí Như. Tuy rằng bọn họ biết bên người Vân Mộng Vũ sẽ có người của tướng quân phủ đang âm thầm bảo hộ, nhưng các nàng không thể tưởng tượng được bên người Vân Mộng Vũ còn có hai cao thủ không biết tên bảo vệ. Nếu theo như kế hoạch của các nàng, đến cuối cùng chắc chắn sẽ tiếp tục thất bại. Hiện tại ta sẽ giúp các nàng một tay. Đến lúc đó các ngươi cứ đánh bừa vào hai cao thủ đó, cố gắng chế trụ bọn họ là tốt rồi."

"Vâng." Hắc y nhân đáp xong lại lặng yên ẩn nấp trong bóng đêm.

Hắc y nhân đi rồi, trong lòng Vương Tuyết Nhi vẫn nghĩ đến thân phận thần bí của hai cao thủ bên người Vân Mộng Vũ, nhưng vẫn không có đầu mối.

Hai cao thủ kia xuất hiện thật đúng lúc, ngày đó Vân Mộng Vũ an toàn trở về, bên người có hai bọn họ đi theo, hơn nữa lại hoàn toàn không điều tra được thân phận của hai người bọn họ.

Nàng cũng từng hoài nghi tối hôm đó Tuyết vệ của nàng và Hồng ưng của ca ca có phải chết trong tay hai người này hay không.

Nhưng lại bị nàng bác bỏ, hai người kia mặc dù võ công cao, nhưng lại không đạt được đến trình độ này, chỉ cần hai người có thể giết được toàn bộ Tuyết vệ và Hồng ưng.

Như vậy người bí mật bảo vệ Vân Mộng Vũ là ai?

Lần này cho dù không giết được Vân Mộng Vũ, có thể dụ được người đang âm thầm bảo vệ Vân Mộng Vũ ra cũng là một thu hoạch lớn.

Nghĩ đến Vân Mộng Vũ, trong mắt nàng hiện lên sự chán ghét cùng hận ý thật sâu.

Phế vật kia từng bị nàng đùa giỡn trong tay bây giờ lại trở thành tài nữ của Yến kinh.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ kia từng bị nàng giẫm nát dưới chân lăng nhục không dám mở miệng kêu cứu bây giờ lại chôn vùi Tuyết vệ tinh nhuệ của nàng.

Bất giác, nàng nắm chặt hai tay, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay cũng không hề hay biết.

Trong đầu nhớ lại tình cảnh Sở Dạ vì nàng ta mất tích mà muốn vứt bỏ mọi thứ để đuổi theo cứu nàng, cảm giác muốn giết Vân Mộng Vũ trong lòng nàng cứ dâng lên cuồn cuộn.

Tối nay lại là một đêm dài.

Đã nhiều ngày nay Vân Mộng Vũ bề bộn nhiều việc, mỗi ngày nàng cùng Đao Ngôn Kiếm Ngữ đi vào Thiên Binh các xem xét. Mỗi ngày đều trở về vào buổi tối nàng còn lập ra kế hoạch chỉ đạo sản xuất cho Thiên Binh các. Mấy ngày nay nàng nhiều việc đến nỗi thời gian ngủ cũng không có. Nàng không chỉ muốn chỉnh sửa lại Thiên Binh các, nàng còn muốn tiến hành cải tạo lại Linh Lung các. Nàng muốn mình phân ra thành hai người, để mỗi người ở một nơi.

Bất quá, những ngày khổ cực cũng qua đi. Sau vài ngày gian khổ chiến đấu hăng hái, nàng cũng đã tu sửa thành công được Thiên Binh các.

Trong lòng Vân Mộng Vũ đã định, nếu nàng gặp lại người hại nàng thêm một lần nữa, nàng sẽ không bất lực như vậy, chỉ có thể giãy dụa trong đau khổ. Rốt cục nàng cũng có thể bắt tay vào lên kế hoạch trả thù của nàng.

Tuy nàng không phải là người ăn ở ác đức, nhưng cho dù là Bồ Tát thì cũng phải xả ra ba phần tức giận đối với bọn chúng.

Những người đó từng đem Vân Mộng Vũ giẫm nát dưới chân.

Những người đó dám quyết định sống chết của nàng, làm nàng lâm vào cảnh thập tử nhất sinh vài lần.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đã chọc giận nàng, lần này nàng muốn cho tất cả bọn họ được nhận một giáo huấn mà suốt đời sẽ khó quên, như vậy về sau mới không có người dám khi dễ nàng.

Đêm nay, rốt cục Vân Mộng Vũ có thể ngủ ngon.

Hôm sau lúc trời sáng, không khí trong lành.

Vân Mộng Vũ cùng Hồng Mai và Lục Bình ra ngoài giải sầu.

Mấy ngày nay nàng thật sự rất bí bách và mệt nhọc, rốt cục bây giờ cũng có một chút thời gian để nghỉ ngơi.

Nàng hy sinh nửa ngày an nhàn của mình, quyết định thả lỏng một chút, cùng hai tiểu nha đầu đi dạo ở Yến kinh.

Nàng tùy ý đi tới ngã tư, vì nàng thay đổi xiêm y bình thường, hơn nữa lại mang khăn che mặt, cho nên không ai nhận ra Vân Mộng Vũ.

Trong chốc lát nàng đi đến một chỗ, nàng dừng lại.

Hồng Mai và Lục Bình đang đi sau lưng cũng ngừng lại.

“Danh Nhạc các. Oa, tiểu thư, đây là nơi tập hợp tất cả các nhạc cụ tốt nhất ở Yến kinh đó.” Lục Bình vừa thấy tên của nơi này, liền kinh hỷ phát ra tiếng.

Mà Hồng Mai không khoa trương như Lục Bình, nhưng thần sắc trong mắt nàng cũng nhìn ra đây là một nơi rất tốt.

Thật ra, gần đây nàng bận rất nhiều việc, nên quên điều tra về Danh Nhạc các, còn về chiếc đàn Linh Âm kia nữa.

Khi đàn cổ được nàng mang về, có lúc nàng cũng đem ra nghiên cứu, không biết vì sao lại cảm thấy đàn cổ đó rất quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Không tự giác, nàng bước vào Danh Nhạc các.

Vẫn là tiểu nhị lần trước, nhưng lúc này Vân Mộng Vũ là con gái lại còn mang khăn che mặt, cho nên hắn nhìn không ra nàng.

“Vị tiểu thư này cần loại nhạc cụ nào, nhạc cụ ở tiệm chúng tôi là loại tốt nhất ở Yến kinh này, phẩm chất cũng tốt nhất.” Tiểu nhị này vừa thấy có người đi vào liền niềm nở tiếp đón.

“Ta tự đi xem là được rồi, ngươi đi làm việc của ngươi đi.” Vân Mộng Vũ nhìn hắn phất tay.

Tiểu nhị nghe xong liền im lặng lui xuống làm việc của mình.

Vân Mộng Vũ tuỳ ý đi dạo trong tiệm rồi lại rời đi.

Sau khi ra khỏi tiệm, nàng quay đầu nhìn lên trên lầu, cũng không thấy gì cả.

Nàng quay đầu lại, cùng Hồng Mai và Lục Bình rời đi.

Mà lúc này trong cửa sổ ở trên lầu, nhìn xuyên qua khe hở mơ hồ có thể thấy được một người ở trong đó.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 67: Thân Phận Thứ Nữ

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Xuất Trần đứng bên cửa sổ, ánh mắt bình thản nhìn bóng dáng Vân Mộng Vũ, không vui cũng không buồn.

Vân Mộng Vũ đi khỏi Danh Nhạc các lại đi về phía Trân Bảo Trai. Trân Bảo Trai là sản nghiệp trên danh nghĩa của Linh Lung các, lại là cứ điểm để thu thập tình báo của Linh Lung các.

Trân Bảo Trai này cũng là một nơi bán đồ trang sức nổi tiếng của Yến kinh, tuy rằng chỉ mới được xây dựng, nhưng cũng là nơi được các phu nhân và các vị tiểu thư thường xuyên ghé vào. Đơn giản là bất kỳ một châu báu hay trang sức nào cũng rất độc đáo, kiểu dáng mới mẻ độc đáo đến cực điểm, làm cho người ta cứ yêu thích không buông tay.

Mà kiểu dáng độc đáo mới mẻ này lại là kiệt tác của Vân Mộng Vũ, nàng cho thêm một chút nguyên tố ở hiện đại vào đây. Làm cho tất cả các trang sức càng thêm sống động, lung linh, thanh lệ bất phàm.

Hồng Mai và Lục Bình đi theo Vân Mộng Vũ cũng biết Trân Bảo Trai là của Vân Mộng Vũ. Ba người đi vào Trân Bảo Trai, tiểu nha đầu Lục Bình cái miệng bắt đầu nói không ngừng.

“Tiểu thư, ngươi thật lợi hại a. Trân Bảo Trai này bây giờ là nơi được chào đón nhất ở Yến kinh nha. Tiểu thư, ta thật sự càng ngày càng sùng bái

https://thuviensach.vn

người.” Lục Bình vui vẻ nói, nói xong hai mắt lại chớp chớp nhìn Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ thấy vậy muốn cười to một trận, trong lòng cảm thấy tiểu nha đầu này thật sự rất đáng yêu.

Nàng vươn tay, chỉ vào cái trán của tiểu nha đầu Lục Bình, cười nói: “Nếu ngươi đã thích như vậy, lát nữa ta tặng ngươi một lễ vật, bảo đảm ngươi sẽ rất thích a.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, Lục Bình kinh ngạc bưng kín miệng mình. “Tiểu thư, ngươi muốn tặng lễ vật cho ta a, hơn nữa là đồ của Trân Bảo Trai này sao?”

“Đúng vậy, là thiết kế của ta, đặc biệt ta tự tay làm, tặng cho hai tỷ muội các ngươi làm kỷ niệm a. Đảm bảo hai tiểu nha đầu các ngươi sẽ thích.”

Nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của tiểu nha đầu Lục Bình, trong lòng nàng cảm thấy buồn cười.

“Cảm ơn tiểu thư, ta và tỷ tỷ chắc chắn sẽ rất thích a.” Lục Bình nghẹn ngào nói mang theo bộ dáng cảm động. Mà nghe Vân Mộng Vũ nói, Hồng Mai tuy rằng không nói gì, nhưng trong mắt vẫn chứa đựng nhiều cảm kích.

Nhìn thấy các nàng như vậy, Vân Mộng Vũ đành phải bất đắc dĩ cười cười, sau đó xoay người đi vào Trân Bảo Trai.

Nhìn thấy tiểu thư đi vào bên trong, trong lòng Lục Bình tràn đầy vui mừng đuổi theo, Hồng Mai cũng mang vẻ mặt sung sướng đi vào theo.

Lục Bình vừa vào Trân Bảo Trai lập tức trố mắt nhìn xung quanh, Hồng Mai cũng kinh ngạc nhìn cách bố trí bên này. Hai nàng tuy rằng thường xuyên nghe được danh tiếng của Trân Bảo Trai, nhưng cũng chưa bao giờ đi vào, lần này coi như các nàng được mở rộng tầm mắt.

https://thuviensach.vn

Thiết kế của Trân Bảo Trai này, nàng cũng mất rất nhiều tâm tư, kỳ thật vẫn theo thiết kế của người cổ đại, nhưng bên trong lại thêm một chút chi tiết của hiện đại.

Ví dụ như nơi để trang sức thì xếp riêng vào tủ trưng bày, tủ trưng bày thì lại khắc hoa lên. Nhìn bên ngoài rất đẹp, đủ làm cho người ta thấy rõ các loại trang sức bên trong.

Sự bài trí trang sức cũng dựa theo chủ đề mà sắp xếp, chủ đề nào thì sẽ là ở tủ trưng bày đó.

Mỗi một chủ đề là một dãy trang sức, như hiện tại đã có "Duy nhất", "Khuynh thành".

Các dãy trang sức ở Trân Bảo Trai đều được phân bố thành vòng tròn, ở giữa là một ngọn núi giả. Trên núi giả có rất nhiều loại hoa khác nhau, làm cho người ta trong lúc lựa chọn trang sức đều mang tâm tình vui vẻ.

Trên núi giả còn có một con đường đặc biệt, trên con đường đó đều mang những loại trang sức rất đẹp, từng cái đều rất độc đáo. Mà quan trọng nhất là mỗi loại đều có giới hạn, thậm chí là độc nhất vô nhị, cho nên trang sức bên trong rất trân quý và độc đáo.

Vân Mộng Vũ đứng bên núi giả, nhìn thiết kế của mình cũng rất vừa lòng. Nhìn thiết kế của mình tại thời không này, trong lòng có một loại thoả mãn không nói nên lời.

Lúc tâm tình nàng đang sung sướng, từ bên trong truyền ra thanh âm bén nhọn không tương xứng với cảnh sắc đang yên lặng tại đây.

"Cái gì? Không bán? Các ngươi rốt cục không muốn buôn bán nữa sao? Bổn tiểu thư mua trang sức ở đây, đó là để mắt đến các ngươi, ngươi còn dám từ chối không bán vì đã có chủ nhân. Ngươi có biết ta là ai không? Ngươi lại dám đối xử với ta như vậy? Lập tức đem đôi ngọc trụy này bán

https://thuviensach.vn

cho bổn tiểu thư, nếu không, từ nay về sau ta xem Trân Bảo Trai này sẽ làm ăn như thế nào?”

Vân Mộng Vũ vừa nghe thấy thanh âm điêu ngoa, vô lý này, thì biết là nữ nhân không có giáo dưỡng kia, Vân Ngọc.

Miệng nàng bất giác cong lên, nàng chậm rãi đi vào trong. Quả nhiên nhìn thấy Vân Ngọc đang ở chỗ kia lớn tiếng quát ông chủ.

Lại thực ngoài ý muốn, vật nàng ta đang cầm trong tay, miệng ồn ào bắt ông chủ bán chính là đôi ngọc truỵ nàng đã thiết kế để tặng riêng cho tỷ muội Hồng Mai và Lục Bình.

Đúng là khéo trùng hợp!

Lúc này, Hồng Mai và Lục Bình nhìn thấy Vân Mộng Vũ đi vào bên trong, hai người cũng đi theo.

Hồng Mai nhìn thấy Vân Ngọc lập tức lo lắng nhìn về phía Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ đáp lại nàng một nụ cười trấn an, còn tay nàng lại vỗ nhẹ nhẹ lên tay Lục Bình, miễn cho nha đầu tính tình vội vàng xao động này lát nữa sẽ lao tới.

Cảm nhận được ý tứ của tiểu thư, hai tỷ muội đều đáp lại một ánh mắt nhu thuận.

Trấn an hai tỷ muội xong, Vân Mộng Vũ xoay người, ánh mắt sáng ngời, khóe miệng cười ôn nhu đến bên cạnh Vân Ngọc, nhân lúc Vân Ngọc chưa kịp phản ứng liền đoạt lấy vật trong tay nàng ta.

Ngữ khí lại ôn nhu nói: “Đương nhiên biết ngươi là ai. Ngươi không phải là tam tiểu thư của hữu tướng phủ thôi sao, thứ muội của ta. Làm sao vậy,

https://thuviensach.vn

lại bày ra thân phận thấp hèn, tranh thủ tình thương của ông chủ, làm hắn mềm lòng vì ngươi mà phá hư quy tắc đem vật này bán cho ngươi sao."

Nàng nói chuyện ngữ khí có thể nói là ôn nhu đến cực điểm, giống như đang nói chuyện với muội muội của mình, nhưng nội dung nói chuyện lại thiếu chút nữa làm Vân Ngọc tức hộc máu.

Chết tiệt, tiện nhân Vân Mộng Vũ này sao lại ở đây.

Ngay từ đầu bởi vì khăn che mặt, nàng cũng không nhận ra nữ nhân đột nhiên lao tới là ai. Lúc ấy trong lòng nghĩ không biết là nữ nhân nào lại to gan lớn mật như thế, lại dám lấy đồ trên tay nàng, đang muốn chửi ầm lên, lại nghe thấy lời của nàng ta, nàng thấy tức giận không thôi.

Dĩ nhiên là nàng ta, dĩ nhiên là Vân Mộng Vũ, là nữ nhân nàng hận nhất.

Hơn nữa nàng ta còn nói nàng là thứ nữ, tựa hồ sợ người khác không biết Vân Ngọc nàng là thứ nữ.

Thân phận thứ nữ vẫn là cái gai trong lòng nàng, bất cứ người nào nói đến, nàng đều cảm thấy đó là nỗi nhục của mình.

Mà Vân Mộng Vũ này còn nói khó nghe như vậy, thật là làm cho nàng mất hết mặt mũi, nàng hận không thể khâu miệng của nàng ta lại.

Nhưng nàng biết nàng không thể, mẫu thân nói nàng cần nhẫn nại, đợi thêm một chút thời gian nữa tiểu tiện nhân này sẽ chết rất thảm.

Tưởng tượng kết cục bi thảm của Vân Mộng Vũ kia, hận ý trong lòng nàng đã giảm xuống một ít, nhưng nàng cũng không buông tha nàng ta dễ dàng như vậy.

Ánh mắt nàng lưu chuyển, suy nghĩ ra một biện pháp

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 68: Trừng Phạt

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Ánh mắt nàng lưu chuyển, suy nghĩ ra một biện pháp.

Tỷ tỷ cùng mẫu thân nói nàng ngốc, kỳ thật nàng cũng không phải ngốc lắm, các nàng luôn nói nàng không đủ bình tĩnh, nói Vân Mộng Vũ nhanh mồm nhanh miệng. Như vậy hôm nay nàng cũng muốn đấu khẩu thắng nàng ta một lần.

Cảm thấy có lý, nàng cũng học Vân Mộng Vũ ôn hòa mở miệng.

“Tỷ tỷ thì ra là ngươi a, sao ngươi lại ở đây a. Trước đó vài ngày toàn bộ Yến kinh đều nói đến chuyện ngươi bị Dạ vương hưu cách, rất ồn ào huyên náo nha. Muội muội nghĩ đến ngươi đang rất thương tâm ở Tâm Mộng cư, cho nên đi ra ngoài cũng không gọi tỷ tỷ, tỷ tỷ sẽ không trách Ngọc nhi chứ.”

Vân Ngọc nói xong, đắc ý nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái.

Nhìn xem ngươi phải làm sao đây, còn dám nói ta là thứ nữ, ngươi thì cũng chỉ là khí phi mà thôi.

Nhìn bộ dáng tiểu nhân đắc ý của Vân Ngọc, Vân Mộng Vũ thật hết chỗ nói.

Nàng ta có não hay không vậy, lời này là lời nói của người có não sao?

https://thuviensach.vn

Thực hoài nghi có phải lúc Lí Như sinh nàng, đem nàng nuôi dưỡng ở dưới cuống rốn hay không, bằng không cũng sinh ra từ một cái bụng, chỉ số thông minh sao lại kém như vậy chứ?

Cùng Vân Dung đấu khẩu còn có chút hứng thú, cùng nàng ta đấu khẩu cứ như là đang thách thức năng lực chịu đựng của nàng vậy. Cảm thấy không nên nói gì, ánh mắt nàng vẫn bình tĩnh nhìn Vân Ngọc.

Vân Ngọc bị ánh mắt bình tĩnh của nàng nhìn đến mức buồn bực, giống như nàng chỉ là một con trâu nhỏ đang nhảy nhót cho nàng ta xem.

Vân Mộng Vũ chết tiệt, sao nàng ta lại bình tĩnh như vậy, lúc này Vân Ngọc muốn xông lên cho nàng một cái tát, một cái tát đánh nát sự bình tĩnh của nàng.

Nhất thời khống chế không được, lý trí còn sót lại cũng đã mất đi, Vân Ngọc phẫn nộ nhìn nàng quát: “Vân Mộng Vũ, ngươi kiêu ngạo cái gì, không phải chỉ là một khí phi thôi sao? Ngươi có gì để đắc ý chứ? Không phải chỉ là một phế vật, một bao cỏ thôi sao?”

Vân Ngọc mắng xong nhất thời cảm thấy trong lồng ngực hít thở dễ dàng hơn, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều, lập tức giương mắt đắc ý nhìn Vân Mộng Vũ, vốn nghĩ rằng lần này sẽ được nhìn biểu tình thương tâm hoặc tức giận của nàng ta. Nhưng khi nàng giương mắt lên, cũng là lúc nàng nghênh đón một cái tát vang dội.

Vân Ngọc bị Vân Mộng Vũ cho ăn một cái tát khiến khuôn mặt quay qua một bên.

Vân Ngọc lúc này hoàn toàn bị chọc giận, nàng kích động xông lên, nghĩ sẽ cào xé mặt của Vân Mộng Vũ, nhưng giữa chừng lại bị Hồng Mai và Lục Bình giữ lại, không thể đi tới nửa bước.

https://thuviensach.vn

Trong tình huống này, nàng càng phẫn nộ, nàng nhìn hai nha hoàn bên cạnh ra lệnh: “Các ngươi đều là người chết sao? Nhìn thấy tiểu thư bị người khác khi dễ cũng không biết giúp đỡ, chỉ biết đứng ở kia sao?”

Hai nha hoàn đứng bên cạnh Vân Ngọc lúc này mới phục hồi tinh thần lại. Trời ạ, đại tiểu thư thật sự quá đáng sợ, có thể đánh tam tiểu thư trước mặt mọi người như thế.

Hai nha hoàn kia lúc này cực kỳ sùng bái Vân Mộng Vũ, vì Vân Ngọc ở trong phủ là người điêu ngoa bốc đồng, đánh chửi hạ nhân là chuyện thường xuyên, cho nên hạ nhân trong phủ không ai thích nàng ta. Bọn họ rất muốn được như Hồng Mai và Lục Bình, bởi vì ngay cả khí lực chống lại bọn họ cũng không có.

Nhưng Hồng Mai và Lục Bình không nghĩ như vậy, các nàng sợ Vân Ngọc sẽ xông lên xúc phạm tới tiểu thư các nàng, cho nên dùng sức mạnh một chút, mà Vân Ngọc lại vẫn dùng sức giãy dụa muốn xông về phía trước. Một lúc sau, trên người Vân Ngọc có một số vết trầy xước.

Chuyện này làm Vân Ngọc lại càng điên cuồng hơn.

Nhưng nàng càng sốt ruột, càng muốn xông lên đánh Vân Mộng Vũ, càng không thể thành công, nàng tức giận đến mức muốn giết người nhưng lại không còn cách nào khác.

Vân Mộng Vũ nhìn nàng ta như một người đàn bà chanh chua, trong lòng không nói nên lời.

Vân Ngọc, tam tiểu thư được hữu tướng phủ cực sủng ái, trước mặt người ngoài luôn xinh đẹp đáng yêu. Nhưng có ai biết được sau lớp bọc bên ngoài đó, lại là một người có tâm hồn đen tối?

Trước đây, nàng ta thường xuyên cho hạ nhân bắt lấy Vân Mộng Vũ, cho phép hạ nhân tuỳ ý đánh nàng, mà chính nàng ta lại ngồi một bên thưởng

https://thuviensach.vn

thức bộ dáng thống khổ của Vân Mộng Vũ.

Vân Ngọc luôn vì cảm giác thoả mãn biến thái của mình mà tuỳ ý lăng nhục Vân Mộng Vũ thật, nàng ta luôn ở một bên lấy thư thái cao cao tại thượng để thưởng thức.

Nghĩ tới Vân Mộng Vũ thật từng chịu sự nhục nhã này, sự bình tĩnh trong mắt của nàng dần biến mất, thay vào đó là ánh mắt lạnh băng nhìn Vân Ngọc.

Đang giãy dụa Vân Ngọc đột nhiên chạm ánh mắt lạnh băng kia, thân thể đột nhiên co rúm lại. Trong lòng nàng có chút hối hận. Mẫu thân cùng tỷ tỷ từng nói qua, nàng không được chọc vào Vân Mộng Vũ, nhất định phải nhẫn nại. Nàng lại không nghe, bây giờ nhìn thấy ánh mắt lạnh băng này, nàng thật sự rất sợ.

Nàng không còn giãy dụa, ngốc nghếch nhìn Vân Mộng Vũ, ánh mắt có vẻ sợ hãi. Nhưng sự tình lại làm sao có thể chấm dứt nhanh như vậy?

Vân Mộng Vũ làm sao có thể buông tha nàng ta dễ dàng như thế?

Trong mắt Vân Mộng Vũ hàn ý chưa tắt, bên khóe miệng kéo lên một nụ cười. Nụ cười kia không làm khuôn mặt nàng xấu đi, ngược lại như có một loại xinh đẹp không nói nên lời. Nụ cười nở rộ ngàn hoa, làm cho Vân Ngọc nhất thời hoảng sợ.

Nhưng Vân Ngọc chỉ hoảng sợ trong nháy mắt, bởi vì tiếp theo, nàng bị Vân Mộng Vũ đánh thêm một lần nữa.

“Vân Ngọc, một thứ nữ nho nhỏ không có tiền như ngươi lại đi vào Trân Bảo Trai. Lại còn dám muốn vật này vật kia, mặt mũi của hữu tướng phủ mất hết là do ngươi. Người đâu, đem Vân Ngọc quăng ra ngoài cửa cho ta, cũng thông báo cho mọi người biết nàng ta không có tiền cũng bày đặt vào Trân Bảo Trai.”

https://thuviensach.vn

Lời của nàng vừa nói xong. Lập tức có hai người đến, hai người lôi Vân Ngọc ra ngoài, lúc Vân Ngọc còn đang giật mình sững sờ nghe Vân Mộng Vũ nói, cũng đã bị người khác quăng ra ngoài cửa.

Vừa xong, tiếng của hai người đó lại vang lên.

“Mọi người chú ý, vị này là thứ nữ tam tiểu thư của hữu tướng phủ. Ở trong Trân Bảo Trai thích một số đồ vật nhưng không có tiền mua, còn mang thân phận thứ nữ ra uy hiếp. Loại uy hiếp như vậy Trân Bảo Trai chúng tôi tuyệt đối sẽ không đồng ý. Cho nên đuổi nàng ta ra ngoài, từ nay về sau, thứ nữ của hữu tướng phủ cấm ra vào Trân bảo trai. Lấy đây làm cảnh cáo, hy vọng mọi người có thể xem đó mà làm gương.”

Hai người nói xong liền xoay người đi vào Trân bảo trai, chỉ để lại Vân Ngọc đang ngồi trên đất mang vẻ mặt mờ mịt không hiểu gì.

Những người xung quanh bắt đầu chỉ trỏ Vân Ngọc.

“Thì ra đây là tam tiểu thư của hữu tướng phủ a, đứng đầu Yến kinh tam đại mỹ nhân, không nghĩ tới lại là người như thế.”

“Đúng vậy, nàng kiêu ngạo gì chứ, không phải chỉ là thứ nữ thôi sao.”

“Đúng vậy, hiện tại chỉ là thứ nữ, ban ngày ban mặt lại dám ngang nhiên uy hiếp người khác để lấy đồ.”

Nghe những người xung quanh bàn luận, Vân Ngọc muốn tìm một cái động trốn vào (Sally: Cái hố cũng không có cho chị nói chi cái động). Nàng thực phẫn nộ, nàng muốn chửi bọn họ, nhưng nàng biết nàng không thể lại đánh mất lý trí, nếu không nàng sẽ thật sự phá hủy hình tượng của nàng.

Lúc này hai nha hoàn của nàng cũng đã chạy tới đỡ nàng dậy, Vân Ngọc đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình nên cũng không chú ý tới vì sao hai nha hoàn này lại không phải là hai nha hoàn lúc đầu đi theo nàng.

https://thuviensach.vn

Vân Ngọc cứ ở trong sự bàn luận của mọi người được hai nha hoàn giúp nàng hồi phủ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 69: Âm Mưu Nổi Lên

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Ngọc mặt mày xám xịt trở về hữu tướng phủ, còn Vân Mộng Vũ lúc này thì tâm tình rất tốt đang ở Trân Bảo Trai tặng lễ vật cho Hồng Mai và Lục Bình.

Vân Mộng Vũ mở chiếc hộp đã đoạt lại từ tay Vân Ngọc, một màu sắc trắng sáng ấm áp toả ra. Trong hòm là một đôi ngọc truỵ hình cỏ bốn lá, một cái khắc tên Lục Bình, một cái khắc tên Hồng Mai.

Hai ngọc trụy được tạo thành từ loại ngọc tốt nhất, nếu đeo vào rất có lợi cho thân thể.

Mấy ngày nay tuy rằng Vân Mộng Vũ bề bộn nhiều việc, nhưng vẫn bớt chút thời gian để đến đây làm đôi ngọc truỵ này. Trong lòng nàng, hai tỷ muội song sinh này như muội muội ruột của nàng, nàng rất yêu thương các nàng, vì thế nàng muốn tặng lễ vật này cho hai tỷ muội họ nhằm thay lời yêu thương đó.

Nàng lấy đôi ngọc truỵ ra, đeo lên cổ của các nàng.

Hồng Mai cảm thụ ngọc truỵ trên cổ truyền đếm cảm giác ấm áp, trong lòng nhất thời tràn đầy hạnh phúc. Đây là vật mà tiểu thư tự tay thiết kế cho các nàng, là vật độc nhất vô nhị trên thế gian này. Nàng giương mắt nhìn

https://thuviensach.vn

tiểu thư, trong mắt càng thêm kiên định. Về sau nàng nhất định phải cố gắng hơn nữa để làm việc giúp tiểu thư.

Còn Lục Bình thì nâng ngọc truỵ trên tay, ánh mắt ướt át, trong lòng cảm động không nói nên lời. Tiểu thư thật tốt, lại tặng lễ vật cho các nàng, lại lấy được từ trên tay của tam tiểu thư. Nghĩ tới, trong lòng cảm thấy vui vẻ và thoả mãn.

Nhìn thấy hai nàng vui mừng khi nhận được lễ vật, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng rất vui vẻ, nàng không nói gì cả, chỉ đứng bên cạnh cười nhẹ, ánh mắt ấm áp nhìn các nàng.

Ông chủ của Trân bảo trai đứng bên cạnh thấy một màn ấm áp như vậy, cũng thấy rất cảm động a. Hắn là người phụ trách của Trân Bảo Trai này, là Đường chủ của Linh Lung các, phụ trách thu thập tin tức tình báo. Cho nên hắn tự nhiên biết Vân Mộng Vũ chính là chủ nhân của Linh Lung các.

Lần đầu khi biết được, hắn còn giật mình sửng sốt, bởi vì thanh danh trước kia của Vân Mộng Vũ quả thật không được tốt cho lắm.

Nhưng khi đi thị sát với Vân Mộng Vũ gần đây, hắn tiếp xúc với nàng càng nhiều, hắn càng kinh ngạc, trên đời này lại có nữ tử trí tuệ như vậy, tư tưởng lớn mật của nàng làm người ta sợ hãi không thôi.

Cũng vì chuyện này mà hắn càng thêm tin tưởng Linh Lung các. Sự bình tĩnh và thong dong kia của nàng làm hắn nhìn nàng với cặp mắt khác xưa. Khi nàng trừng phạt người dưới làm cho hắn thấy được bóng dáng quyết đoán của nàng, bây giờ thì bị một mảnh ấm áp trước mặt làm cho hắn thấy được tình cảm sâu nặng của chủ tớ các nàng.

Hắn tin tưởng, tương lai Linh Lung các chắc chắn sẽ trở thành tổ chức tình báo số một trên đời. Hơn nữa, ngày đó sẽ không còn xa nữa.

https://thuviensach.vn

Trong Trân bảo Trai là một bầu không khí ấm áp, nhưng bên trong tướng phủ lại là một bầu không khí âm u.

Vân Ngọc về đến phòng mình lập tức phẫn nộ quăng hết đồ đạc trong phòng. Hiện tại nàng vô cùng phẫn nộ, đều là do Vân Mộng Vũ chết tiệt kia, sau này kêu nàng làm người như thế nào đây.

Nàng rất muốn giết tiểu tiện nhân kia, nhưng mẫu thân và tỷ tỷ bây giờ chắc chắn sẽ không đồng ý. Nhưng muốn nàng cứ bỏ qua như vậy, nàng không cam tâm. Nhưng không cam tâm thì còn biết làm gì nữa, nàng nên chờ mẫu thân sắp xếp xong xuôi mọi chuyện.

Hễ nàng nhìn thấy Vân Mộng Vũ nàng lại không chịu được. Nhưng bây giờ không có cách nào khác, nên làm gì bây giờ?

Đột nhiên nàng nhớ tới một người, vội vàng nhìn ra cửa hô lớn: “Tử Yên.”

Chỉ chốc lát một nha hoàn đi vào phòng của nàng. Tử Yên nơm nớp lo sợ vào phòng, bây giờ nàng rất sợ hãi. Trước kia nàng đều hiến kế giúp tam tiểu thư tìm đại tiểu thư mua vui. Nhưng từ khi đại tiểu thư quay về phủ, nàng không dám chọc vào nữa.

Từ sau khi đại tiểu thư quay lại phủ, giống như là một người hoàn toàn khác, lần trước ngay cả Lí di nương cũng bị đại tiểu thư phạt đánh đại bản, từ đó hạ nhân trong phủ đều kính sợ đại tiểu thư. Không dám chọc vào đại tiểu thư nữa.

Bây giờ tam tiểu thư kêu nàng, nàng sợ lại bị tam tiểu thư bắt nàng hiến kế để động chạm vào đại tiểu thư. Quả nhiên, một câu của Vân Ngọc làm cho nàng sợ tới mức muốn quỳ xuống xin tha thứ.

“Tử Yên a, ngươi là người rất được việc. Bổn tiểu thư tin tưởng ngươi, bây giờ ngươi giúp ta nghĩ biện pháp đối phó với tiện nhân Vân Mộng Vũ

https://thuviensach.vn

đi, càng làm nàng ta thống khổ càng tốt.”

“Tiểu thư, bây giờ không được đâu. Đại tiểu thư đã khác trước rất nhiều, nô tỳ không dám a.” Nghe Vân Ngọc nói xong, Tử Yên vội khóc, sau đó quỳ xuống đất.

“Không được, ngươi lại dám nói không được với ta à. Tiện nhân này, ngươi nói xem, ngươi là người của Vân Mộng Vũ rồi sao?” Vân Ngọc tức giận đi lên đạp nàng ta một cước.

Một cước này rất mạnh, đá nàng như muốn té xỉu trên đất. Nhưng nàng không dám xỉu, nếu vậy sẽ còn thảm hại hơn, nàng quỳ bên chân Vân Ngọc vừa khóc vừa nói: “Tiểu thư, ngươi phải tin tưởng ta a, ta đối với ngươi tuyệt đối là trung thành và tận tâm a.”

“Phải không? Nếu trung thành và tận tâm, vì sao ta ra lệnh cho ngươi làm có một chút chuyện ngươi cũng làm không xong? Tử Yên, ngươi phải biết rằng khế ước bán mình của nhà ngươi đều ở trong tay mẹ ta. Nếu ngươi còn dám chống lại ta, cẩn thận ta cho cả nhà các ngươi nam thì đầu quân cho triều đình, nữ thì tất cả đều bán cho kỹ viện.” Nhìn thấy nàng quỳ khóc ở đó, Vân Ngọc không có một chút động lòng, ngược lại nàng ta càng ác độc nói.

Nghe tam tiểu thư nói, nàng ngẩng đầu mang vẻ mặt không thể tin nhìn tam tiểu thư, nhìn thấy trong mắt Vân Ngọc chưa che giấu đi sự âm ngoan, nàng biết lúc này cho dù nàng không làm cũng phải làm.

Nàng quỳ trên mặt đất, trong lòng bi thương vô cùng, nhưng vẫn phải nghĩ cách hại Vân Mộng Vũ cho Vân Ngọc.

Nhưng nàng không thể nghĩ ra cách nào cả?

Đại tiểu thư đã không còn như trước, không phải là người để người khác dễ dàng chọc vào. Mà nàng làm sao có năng lực nghĩ cách để hại đại tiểu

https://thuviensach.vn

thư? Nàng cố gắng suy nghĩ, Vân Ngọc thì ngồi ở phía trên không chút kiên nhẫn.

“Rốt cục ngươi đã nghĩ ra cách gì chưa, trước kia không phải ngươi nghĩ rất nhanh sao? Lần này sao lại chậm như vậy, ngươi có muốn ta bán cho kỹ viện hay không?” Vân Ngọc đột nhiên lại đạp nàng một cước.

Tử Yên đau đến nỗi nước mắt chảy ra, bất quá trong đầu linh quang chợt loé, nghĩ ra một cách. Nhưng lại bị nàng bác bỏ, việc này sẽ gây ra đại hoạ, đến lúc đó có lẽ nàng sẽ chết không có đất chôn.

Đang định nghĩ cách khác, nàng lại nghe Vân Ngọc nói: “Tiểu tiện nhân, ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a. Còn chưa nghĩ ra sao.”

Trong lòng Vân Ngọc buồn bực không thôi, hơn nữa lúc đầu Tử Yên lại từ chối, sau đó lại không nghĩ ra được cách nào. Nàng tức giận lại nhấc chân đạp tử yên một cái.

Lại bị Vân Ngọc đạp một cái nữa, trong lòng Tử Yên dâng lên hận ý mãnh liệt.

Tốt, nếu chuyện xảy ra, vậy thì mọi người cùng chết.

Hận ý trong lòng dày đặc, nàng đột nhiên ngẩng đầu lên, làm cho Vân Ngọc hoảng sợ, đang muốn mắng thêm lần nữa, lại nghe nàng ta nói đã nghĩ ra cách. Nghe cách này xong, trong lòng Vân Ngọc vô cùng đắc ý.

Tiểu tiện nhân ngươi dám đối xử với ta như vậy, ta đây sẽ khiến cho ngươi thống khổ sống không bằng chết.

Vân Ngọc đang đắm chìm vào sự phẫn nộ của mình, không nghĩ đến tính nghiêm trọng của sự việc. Nàng không biết, vì việc làm này sẽ làm nàng thống khổ thật sự.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 70: Một Khắc Mạo Hiểm

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Tử Yên vốn không muốn dùng cách này, nhưng khi thấy vẻ mặt âm ngoan của Vân Ngọc, nàng không còn cách nào khác. Nếu phải làm như vậy, chỉ cần kết quả cuối cùng Vân Ngọc bị xử tội là được.

Hôm sau Tử Yên bắt đầu thực hiện kế hoạch kia của nàng, trong lòng Vân Ngọc rất thoải mái. Mấy ngày nay, Vân Ngọc cũng không dám ra ngoài, sợ bị người khác chê cười.

Vân Mộng Vũ lại không hề cảnh giác, nàng vĩnh viễn cũng không nghĩ đến một tiểu nha hoàn sẽ gây ra sóng to gió lớn, dẫn đến một bi kịch.

Ngày cứ vậy mà trôi qua, mọi người trong Yến kinh nghĩ mọi việc đã trôi qua, lại không biết có rất nhiều âm mưu đang tiến hành âm thầm lặng lẽ, chờ đến đúng thời cơ sẽ bùng nổ ra và gây nên hậu quả rất thảm thiết.

Gần đây người của Thiên Binh đều chuyển qua Linh Lung các làm nhiệm vụ thu thập tình báo, cho nên năng lực tình báo đã tăng cao hơn rất nhiều.

Hôm nay ở trong phòng, Vân Mộng Vũ đọc được một tin vừa mới đưa đến, nhìn thấy tin tức này, trong lòng của nàng có chút phân vân.

Xem ra Yến kinh sắp phải đổi chủ.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm gần đây tính toán rất nhiều, lại đang âm thầm cùng oai hùng hầu hợp tác, hơn nữa Sở Thụy Phong không biết việc này. Nhưng, Sở Diễm cũng không biết thực lực của Sở Thuỵ Phong.

Mọi chuyện cứ diễn ra như vậy, chưa biết ai sẽ là người cuối cùng chiến thắng.

Rốt cuộc là ai đang khống chế mọi việc ở phía sau?

Là Sở Minh An sao?

Tuy rằng nàng nghi ngờ hắn, nhưng cũng không có bằng chứng gì. Tuy rằng hắn là con của công chúa Hạo quốc, nhưng hắn vẫn là huyết mạch của Sở gia. Người này đứng trong tối không muốn đoạt giang sơn mà là muốn gây nhiễu loạn Sở quốc, tổn thương người của Sở gia mà thôi.

Thật kỳ quái, những việc này cứ như có một lớp sương mù dày đặc che phủ.

Nhưng không cần biết sự thật là gì, nàng chỉ muốn bảo vệ mình mà thôi, chỉ cần không đụng vào nàng, không đụng vào người nàng yêu thương, nàng cũng sẽ không xen vào chính trị, không biết tâm nguyện nàng có đạt được hay không.

Đột nhiên nhìn thấy một tin tức kỳ quái.

Những ngày gần đây nha hoàn của Vân Ngọc thường gặp một bà vú trong hộ quốc tướng quân phủ, theo điều tra thì hai người đều là đồng hương. Nhìn thấy tin tức này, nàng chỉ coi như là chuyện bình thường mà thôi, cũng không để ý nhiều.

Nàng cho qua tin tức này, bắt đầu xem tin tức tiếp theo. Lúc nhìn thấy tin tức tiếp theo, trong mắt của nàng gió nổi mây phun, thân mình khẽ run.

https://thuviensach.vn

Điều tra được rồi, rốt cục cũng đã điều tra được rồi. Chân tướng của năm đó cuối cùng đã được điều tra ra.

Nàng có thể biết được sự thật mẹ nàng chết như thế nào?

Nàng kích động đứng lên, cầm chặt tin tức trong tay. Nàng chạy nhanh ra khỏi Tâm Mộng cư, nàng muốn tới Linh Lung các.

Đúng lúc nàng vừa ra cửa lại gặp Hồng Mai cùng Lục Bình, Vân Mộng Vũ vội vàng nói: “Hôm nay các ngươi ở lại trong phủ đi, ta có việc cần ra ngoài một lát.”

Không biết vì sao, trong lòng nàng có một dự cảm không tốt, cứ như hôm nay sẽ có nhiều chuyện xảy ra nên nàng bảo Hồng Mai và Lục Bình ở nhà.

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, tuy rằng Hồng Mai rất lo lắng, nhưng nàng biết tiểu thư có thể bảo vệ bản thân, cho nên cũng không hỏi nhiều.

Lục Bình lại không nghĩ như vậy, nàng muốn hỏi tiểu thư đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại bị tỷ tỷ kéo lại, nàng quay đầu thấy tỷ tỷ nhìn nàng lắc đầu. Nhưng nàng vẫn cảm thấy rất lo lắng, quay đầu lại thì phát hiện tiểu thư đã đi rồi.

Vân Mộng Vũ ngồi trên kiệu ra lệnh cho kiệu phu đến ngã tư đường rẽ vào Hồng Diễm lâu. Nàng biết đã có người của tướng quân phủ còn có Đao Ngôn Kiếm Ngữ đang âm thầm bảo hộ nàng, cho nên nàng không lo lắng cho sự an toàn của mình. Lúc này trong lòng nàng muốn đến nơi nhanh chóng, nàng muốn nhanh chóng biết được toàn bộ chân tướng sự việc.

Lúc Vân Mộng Vũ vừa ra khỏi cửa, lập tức có một gã sai vặt chạy tới bẩm báo với Lí Như.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy Lí Như đang cùng Vân Dung uống trà, vừa nghe tin tức này, liền trao đổi bằng ánh mắt với Vân Dung. Nhìn thấy Vân Dung gật đầu, nàng lập tức lấy bút viết một phong thơ cho người mang đến Lại bộ Thượng Thư phủ.

Mặt khác, Vân Mộng Vũ ngồi trong kiệu, tâm tình vẫn không thể bình tĩnh.

Nàng không biết nên đối mặt với sự thật kia như thế nào?

Nếu đúng như nàng nghĩ, nàng sẽ giết Vân Mộ thật sao?

Nếu là Vân Mộng Vũ thật thì nàng sẽ giải quyết như thế nào?

Trong lòng nàng bây giờ cảm thấy rất rối loạn, chỉ biết cầu nguyện trong lòng, hy vọng sự thật không đến nỗi tàn khốc như vậy.

Nàng xốc màn kiệu lên, nhìn ngã tư đường, nhìn người đi đường qua lại, cảm thấy trong lòng bình tĩnh được một chút, làm một người bình thường hưởng thụ cuộc sống cũng rất tốt.

Nhìn cuối ngã tư đường, rẽ vào một ngõ nhỏ. Bởi vì nóng vội, cho nên nàng dặn kiệu phu chọn đường gần mà đi, khi đi vào ngõ nhỏ hẻo lánh này, nàng cảm thấy xung quanh có một cỗ sát khí đang ẩn núp.

Đúng như nàng đoán, xung quanh lập tức có vô số hắc y sát thủ lao tới từ bốn phương tám hướng, mục tiêu là lao về phía nàng.

Trong nháy mắt toàn bộ kiệu phu bị giết, bọn họ muốn vào trong kiệu, nhưng lại bị thị vệ hộ quốc tướng quân phủ âm thầm đi theo nàng chặn lại.

Hai bên giao chiến bất phân thắng bại, đao quang kiếm ảnh loé sáng liên tục. Trên sân có Hắc y nhân ngã xuống, nhưng đồng thời cũng có thị vệ tướng quân phủ ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Trên sân lâm vào trận hỗn chiến, nhưng Đao Ngôn Kiếm Ngữ đã xuất hiện, tình huống có sự chuyển biến, trên sân Hắc y nhân chết đi càng ngày càng nhiều.

Máu tươi tràn ngập trên sân, Vân Mộng Vũ cũng đã xuống kiệu, nhìn tình hình trong sân, sắc mặt đông lạnh, trong mắt ẩn chứa khí thế sắc bén.

Ánh mắt nàng như đao nhìn Hắc y nhân trong sân, đã muốn phán tử hình cho người bày ra âm mưu này.

Những người đó nếu chê mạng sống của họ quá dài, như vậy nàng sẽ thuận tay tiễn xuống âm phủ một đoạn, để cho họ không cần cảm nhận cuộc sống này quá khổ sở nữa.

Bởi vì Đao Ngôn, Kiếm ngữ đã đến nên Hắc y nhân bên kia có vẻ chật vật, ngay lúc bọn họ mất hết hy vọng, nghĩ nhiệm vụ lần này không hoàn thành được, lại có thêm vài Hắc y nhân đến.

Khi số Hắc y nhân này xông vào, chỉ chăm chú công kích Đao Ngôn, Kiếm Ngữ, rõ ràng là muốn kiềm chế hai người bọn họ.

Tuy rằng Đao Ngôn, Kiếm Ngữ võ công rất cao, nhưng những Hắc y nhân kia cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ, hai bên cứ giằng co như vậy, không phân thắng bại. Nhưng những Hắc y nhân kia cũng không nóng vội, mục đích của bọn họ là kiềm chế được Đao Ngôn, Kiếm Ngữ.

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cũng đã đoán được dụng ý của bọn họ, trong lòng sốt ruột, cứ bị kiềm chế như vậy, tiểu thư tất nhiên sẽ bị nguy hiểm, nhưng những Hắc y nhân này thật sự rất khó chơi, ngay cả cơ hội phát tín hiệu cầu cứu bọn họ cũng không có thời gian.

Vân Mộng Vũ đứng ở bên kiệu, đột nhiên cảm thấy nguy hiểm đang tới gần, nàng vội vàng khởi động ám khí trên tay, nháy mắt giết chết Hắc y nhân muốn giết nàng.

https://thuviensach.vn

Xa xa Đao Ngôn, Kiếm Ngữ thấy một màn như vậy, trong lòng mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng không đợi bọn họ thở kịp, bọn họ lại thấy có năm sáu Hắc y nhân chạy về phía Vân Mộng Vũ, lần này Vân Mộng Vũ đã lâm vào nguy hiểm.

Ám khí của nàng không có khả năng giết nhiều người như vậy, nhưng nàng vẫn có thể cầm cự. Nàng khởi động ám khí giết vài Hắc y nhân muốn đến gần nàng. Lúc nàng khởi động ám khí, vài Hắc y nhân bên cạnh cũng đồng thời giơ kiếm đâm về phía nàng.

Vân Mộng Vũ trơ mắt nhìn mấy thanh kiếm kia cách ngực của nàng càng ngày càng gần, tựa hồ sẽ đâm vào trái tim, đồng tử trong mắt nàng hơi co rút lại.

Xa xa Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cũng lo lắng nhìn về phía bên này, nhưng mặc dù bọn hắn có làm cách nào chăng nữa, cũng không thể phá được thế phòng thủ của những người kia.

Thời gian cứ như ngừng lại, Vân Mộng Vũ có thể nghe được rõ ràng tiếng tim đập của mình.

Mình thật sự sẽ chết sao, trong tiểu thuyết không phải đều viết ai xuyên qua tuổi thọ cũng rất dài sao?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 71: Nữ Tử Áo Trắng

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ trơ mắt nhìn kiếm đang đâm tới trái tim của nàng, nàng không có hành động gì khác cả.

Bất giác, nàng nở nụ cười, cười đến ấm áp mà tươi đẹp.

Có lẽ như vậy cũng tốt, có lẽ như vậy đủ để quay về thời không của nàng. Nàng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, đợi cái chết đến.

Lúc nàng nhắm mắt nghe được thanh âm kiếm đâm vào thịt, nhưng nàng không thấy đau, ngay sau đó cái chết đã rời xa nàng.

Trong phút chốc nàng cảm nhận được mình còn sống, mở to mắt, nhìn thấy nữ tử mặc áo trắng đang cầm kiếm ở đối diện, trên thân kiếm còn một giọt máu. Mà toàn bộ Hắc y nhân cũng đã vây xung quanh nàng.

Xa xa Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cảm thấy tinh thần phấn chấn, tấn công mạnh mẽ. Còn những Hắc y nhân kia biết nhiệm vụ hôm nay không thể hoàn thành. Thủ lĩnh Hắc y phát lệnh rút lui.

Nhìn Hắc y nhân chạy trốn, Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cũng không truy đuổi, nhiệm vụ bây giờ của bọn họ là bảo vệ tiểu thư, không thể để chuyện này lại xảy ra nữa. Bọn họ vội chạy đến bên người Vân Mộng Vũ, mà Vân Mộng Vũ lại đang nhìn về phía nữ tử đối diện.

https://thuviensach.vn

Nữ tử này mang đến cho nàng một cảm giác quen thuộc, chẳng lẽ các nàng có quen biết nhau sao?

Nhưng nàng dựa theo trí nhớ của Vân Mộng Vũ, cũng không tìm được dấu hiệu nào cả.

Nữ tử này rất có khí chất, cứ đứng ở nơi đó, làm cho người ta có cảm giác đứng trong gió lạnh, lạnh lùng nhưng trong trẻo, cao ngạo. Loại khí chất không thể xâm phạm này làm cho người ta không khỏi say mê. Ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng lại có chút lo lắng, mà thứ khiến cho người ta chú ý là đoá hoa mai ở khoé mắt, trông rất sống động, làm sáng ngời đôi mắt của người đối diện.

Từ cái nhìn đầu tiên, Vân Mộng Vũ rất thích khí chất của cô gái này.

Vân Mộng Vũ nhìn nàng ấy mỉm cười, cảm kích nói: “Thật cảm tạ ơn cứu mạng của cô nương, nếu không có cô nương ra tay cứu giúp, chỉ sợ lần này Mộng Vũ khó bảo toàn tính mạng.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói lời cảm tạ, nữ tử áo trắng vẫn không trả lời.

Vân Mộng Vũ nghĩ có thể là bởi vì có Đao Ngôn, Kiếm Ngữ ở đây, cho nên nữ tử đó không muốn nói chuyện.

Sau đó nàng quay đầu nhìn Đao Ngôn Kiếm Ngữ phân phó: “Các ngươi mang Hắc y nhân còn thở đến nhà lao của Thiên Binh các đi.”

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ nghe xong mệnh lệnh quay đầu nhìn nữ tử áo trắng, nhìn thấy ánh mắt nàng có sự trong trẻo, trong lòng mới thả lỏng đôi chút.

Hai người mang theo Hắc y nhân còn thở rời khỏi đây, bọn họ vừa rời khỏi, Vân Mộng Vũ nhìn nữ tử áo trắng đối diện, nhẹ nhàng hỏi: “Không

https://thuviensach.vn

biết vị cô nương này có tiện nói cho Mộng Vũ biết tên được không? Mộng Vũ không có ý gì khác, chỉ là muốn biết tên ân nhân đã cứu mình mà thôi.”

Vân Mộng Vũ ôn nhu nói, làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

Nữ tử áo trắng đang muốn mở miệng, lại đột nhiên bị người khác xen vào, những lời muốn nói lại nuốt vào trong.

“Tiểu thư, không hay rồi.” Xa xa Hồng Mai đang chạy tới đây, trong lòng Vân Mộng Vũ có một loại dự cảm không tốt.

Hồng Mai luôn luôn bình tĩnh, hôm nay sao lại có thể như thế, nhất định là đã xảy ra chuyện gì rồi.

Hồng Mai vừa chạy tới, mắt thấy thi thể của hắc y nhân nằm trên đất, kinh ngạc trong mắt chợt lóe, nàng nhìn toàn thân Vân Mộng Vũ, thấy nàng không bị thương, mới yên lòng.

Trong lòng Vân Mộng Vũ có cảm giác bối rối, nàng lo lắng hỏi: “Hồng Mai, làm sao vậy? Có phải trong phủ đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Hồng Mai nhìn Vân Mộng Vũ liếc mắt một cái, cúi thấp đầu xuống, thanh âm nghẹn ngào nói: “Tiểu thư, vừa rồi người của hộ quốc tướng quân phủ báo, nói là lão phu nhân đột nhiên bị trúng kịch độc, đại phu không còn cách cứu chữa, nói là chỉ sợ, chỉ sợ không sống được nữa. Cho nên tướng quân phủ cho người báo với tiểu thư, hy vọng có thể cho tiểu thư cùng lão phu nhân gặp mặt lần cuối.”

Nghe Hồng Mai nói, Vân Mộng Vũ cảm thấy choáng váng.

Làm sao có thể, làm sao có thể?

Bà ngoại rõ ràng đang rất khoẻ a, làm sao có thể không sống được nữa?

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, nàng thiếu chút nữa không đứng nổi, may mắn nữ tử áo trắng bên cạnh đúng lúc đỡ nàng.

“Tiểu thư, người phải bảo trọng a.” Hồng Mai nói.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn về phía nữ tử áo trắng, mở miệng nhẹ giọng nói: “Ta không sao, cảm ơn ngươi.”

Nữ tử áo trắng cũng không nói gì, mà là nhẹ nhàng buông tay Vân Mộng Vũ ra.

Nhìn ánh mắt của nữ tử áo trắng, Vân Mộng Vũ cảm giác nàng cũng đang lo lắng, lo lắng sao, làm sao có thể?

Chắc do nàng nghĩ nhiều thôi.

Bà ngoại, ngươi nhất định không sao, nhất định không thể có việc gì được. Hiện tại, nàng cảm thấy trái tim của mình giống như bị người ta bóp chặt, ngay cả hô hấp cũng rất khó khăn.

Nàng nhẹ nhàng nâng tay xoa ngực, nhưng lại không có tác dụng, vẫn cứ sợ hãi liên tục.

Nàng giương mắt nhìn nữ tử áo trắng nói: “Cô nương, thật ngại quá, bà ngoại ta đã xảy ra chuyện, ta phải lập tức đến xem. Nếu có cơ hội gặp lại, Mộng Vũ sẽ cảm tạ cô nương sau.”

Nói xong nàng xoay người chạy về phía Hộ quốc tướng quân phủ, nhưng lúc nàng xoay người cánh tay lại bị người khác bắt lấy, nàng nghi hoặc xoay người lại.

Nàng lo lắng nhìn nữ tử áo trắng kêu to một tiếng: “Cô nương?”

“Ta dùng khinh công mang ngươi đi, sẽ nhanh hơn” Nghe nữ tử áo trắng nói, nàng mới hiểu ra.

https://thuviensach.vn

Vì thế nàng quay đầu nhìn Hồng Mai nói: “Hồng Mai ngươi quay về tướng phủ đi, ta và vị cô nương này đi quân tướng quân phủ.”

Vân Mộng Vũ nói xong, nữ tử áo trắng liền mang nàng đi, cứ đi về phía tướng quân phủ. Nữ tử áo trắng đặt một tay trên lưng Vân Mộng Vũ, đưa nàng đi rất nhanh.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn nàng ấy, cảm thấy ánh mắt nàng ấy trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng trong đáy mắt lại mang theo vẻ lo lắng vô cùng.

Vì sao?

Trên người nàng ấy lại có cảm giác quen thuộc như vậy, nàng là ai?

Nàng ta có liên hệ gì với nàng?

Nàng mang theo ánh mắt nghi hoặc nhìn nữ tử bên cạnh, nhưng trong lòng lại không hiểu.

Đột nhiên có một trận gió thổi qua, Vân Mộng Vũ thấy một mảnh lụa trắng bay qua mặt nàng. Ánh mắt không tự giác nhìn theo nó, nhìn thấy mảnh lụa trong gió bay bay, cuối cùng rơi xuống vào một tiểu viện.

Cái khăn che mặt rớt.

Cái khăn che mặt rớt!

Như vậy…

Vân Mộng Vũ mạnh mẽ quay đầu lại, khi nhìn thấy dung nhan của nữ tử kia, đồng tử co rút lại, trong đầu có chút trống rỗng, ngay cả hô hấp cũng quên mất.

Khuôn mặt kia, dung nhan kia……

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 72: Bắt Đầu Trả Thù

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ vừa thấy khuôn mặt của nữ tử áo trắng kia, trong đầu muốn nổ tung ra.

Khuôn mặt giống nàng như đúc!

Hàng mi giống nhau, đôi mắt cũng giống nhau.

Điểm khác biệt duy nhất là trên khóe mắt nàng ấy có một đóa hoa mai.

Trừ đóa hoa mai rất sống động kia ra, hai người hoàn toàn giống nhau.

Các nàng có quan hệ gì?

Đáp án thực sự rất kinh ngạc!

Nhưng, đáp án này cũng làm cho nàng sợ hãi, đáp án này tàn nhẫn như thế nào đây?

Một đứa nhỏ bị bỏ quên, hai dung nhan hoàn toàn giống nhau.

Trong đó có bí mật gì, tại sao lại có ẩn tình như vậy?

Còn ý nghĩa của đóa hoa mai sống động kia là gì?

https://thuviensach.vn

Chân tướng năm đó đã được hé mở, nhưng nàng lại không biết có nên vạch trần chân tướng kia hay không?

Nàng không muốn biết hay nàng không thể thừa nhận? Trong lòng thật sự sợ hãi, tựa như có một cỗ hận ý thật sâu muốn phát ra.

Ánh mắt Vân Mộng Vũ khó nén rung động nhìn nữ tử áo trắng đối diện, mà lúc này nữ tử áo trắng lại mang vẻ mặt thoải mái nhìn Vân Mộng Vũ.

Như vậy cũng tốt, cho Vũ nhi biết sự tồn tại của nàng.

Rốt cục nàng cũng có người thân, nàng không phải là cô nhi, nàng không phải là đứa nhỏ bị cha mẹ vứt bỏ. Bởi vì nàng biết muội muội Vân Mộng Vũ sẽ không vứt bỏ nàng.

Ánh mắt của nữ tử áo trắng tuy rằng vẫn trong trẻo lạnh lùng, nhưng lại ẩn chứa một chút lo lắng.

Lúc này Vân Mộng Vũ cảm thấy nàng có rất nhiều điều muốn nói, có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng nàng lại không biết nên bắt đầu từ đâu.

Trong lúc này hai nàng chưa ai mở miệng, chỉ biết yên lặng nhìn nhau.

Trong lòng Vân Mộng Vũ cảm thấy rất phức tạp, nàng muốn mở miệng hỏi một chút, nhưng lúc nàng định mở miệng, các nàng đã đến cửa của Hộ quốc tướng quân phủ.

Vừa thấy Vân Mộng Vũ đến, vú Trịnh đang đứng đợi ở cửa lập tức đi lên, vừa tới gần, liền nói: “Tiểu thư, ngươi đã tới, mau vào với ta, hy vọng còn kịp. Mau…….”

Vú Trịnh đang nói thì đột nhiên im bặt, bởi vì khi bà nhìn thấy nữ tử áo trắng bên cạnh Vân Mộng Vũ, bà nhìn chằm chằm nữ tử áo trắng lại nhìn Vân Mộng Vũ quả thật rất giống nhau, bà rất sửng sốt.

https://thuviensach.vn

Sao lại giống nhau đến như vậy, cứ như là cùng một khuôn đúc ra.

Giống như là…, các nàng là, sẽ không là……

Nếu nói không phải, mà có thể giống nhau như vậy thì ai tin.

Nhìn thấy bà sững sờ đứng đó, Vân Mộng Vũ lo lắng nói: “Mama! Chúng ta mau vào với bà ngoại đi.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, vú Trịnh mới có phản ứng lại, nói: “Vâng, vâng, hai vị tiểu thư mau đi theo ta.” Nói xong bà liền dẫn đường đi về phía phòng của lão phu nhân.

Trong lòng vú Trịnh, đã xem vị nữ tử áo trắng bên cạnh Vân Mộng Vũ là tiểu thư rồi.

Nữ tử áo trắng nghe được, vẫn chưa có phản ứng gì, chỉ bước nhanh vào tướng quân phủ.

Đến ngoài phòng của lão phu nhân, Vân Mộng Vũ cảm giác được áp lực mãnh liệt từ bên trong.

Một bầu không khí im lặng đáng sợ, trong lòng nàng có cảm giác bất an.

Nàng chạy nhanh vào phòng, còn nữ tử áo trắng chỉ cuối đầu đi sau lưng vú Trịnh vào phòng, bởi vì vú Trịnh rất lo lắng cho lão phu nhân, nên cũng không để ý.

Vân Mộng Vũ vừa vào phòng, liền nhìn thấy bà ngoại đang nằm ở trên giường, bây giờ đang hôn mê. Mà biểu ca Mộc Phong cũng mang vẻ mặt ưu thương đứng ở bên cạnh.

Nàng bổ nhào đến bên giường, cầm tay của bà ngoại, giương mắt nhìn biểu ca như muốn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đại phu nói, bà nội đã đến lúc đèn cạn dầu. Nhưng vẫn còn tâm nguyện trong lòng, cho nên vẫn cố gắng chống chọi đến bây giờ.” Mộc Phong bi thương nói, thanh âm nghẹn ngào khó nén lại.

Vân Mộng Vũ nghe xong, trong lòng đau xót, nàng rơi lệ, nàng vừa khóc vừa nói: “Bà ngoại, Vũ nhi đến rồi đây, người mở mắt ra nhìn Vũ nhi đi. Bà ngoại, người không thể có việc gì được, người nói muốn nhìn Vũ nhi hạnh phúc a. Bà ngoại…….” Vân Mộng Vũ nói xong đã khóc thành tiếng, cứ khóc bên tai của lão phu nhân.

Trong phòng nhất thời đều lâm vào một mảnh bi thương, chỉ có tiếng khóc của Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ đang khóc đột nhiên cảm giác được sự động đậy trên tay mình, nháy mắt nàng ngừng khóc, lo lắng kêu một tiếng bà ngoại, nhìn phản ứng của bà ngoại.

Nhìn thấy Trịnh lão phu nhân trên giường đang chậm rãi mở mắt, tinh thần lúc này cũng rất tốt.

Nhất thời mọi người cũng không còn cảm thấy bi thương nữa, mọi người đều biết, đây là hồi quang phản chiếu. (Lúc sắp chết người ta luôn luôn tỉnh táo hơn bất kỳ lúc nào)

Lão phu nhân cầm tay Vân Mộng Vũ, ngữ khí hòa ái nói: “Vũ nhi, ngươi đã đến rồi.”

Lão phu nhân tinh tế nhìn mặt Vân Mộng Vũ, trong mắt tràn đầy sự sủng ái. Hàng mi kia, đôi mắt kia, giống Lâm nhi của bà đến tám phần, trong lúc nhất thời bà còn tưởng Lâm nhi đang ở trước mặt bà. Nghĩ đến nữ nhi đã sớm qua đời, trong mắt lão phu nhân không khỏi ướt ác, cứ lòe lòe như vậy, nhưng nước mắt lại không rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Bà không thể khóc, bà phải cười, bà phải cho Phong nhi và Vũ nhi của bà biết bà không sợ cái chết, cho bọn chúng đừng quá đau thương.

Chỉ tiếc là, bà không thể nhìn thấy hai đứa chúng nó được sống hạnh phúc. Nghĩ vậy, cuối cùng trong mắt lão phu nhân cũng xẹt qua một tia ảm đạm cùng ưu thương.

Mà thần sắc của bà vẫn bị Vân Mộng Vũ nhìn thấy, trong lòng Vân Mộng Vũ đau đớn mãnh liệt, cứ như từng nhát dao đâm vào lòng nàng.

Khổ sở không thể nói được, hai mắt Vân Mộng Vũ bi thương nhìn bà ngoại mà nàng luôn yêu quý.

Nhìn nàng như thế, trong lòng lão phu nhân cũng khó chịu vạn phần. Nhưng bà không có cách nào khác? Sống chết có số, sao bà có thể ngăn cản được.

Bà chèn ép bi thương trong lòng xuống, thoải mái nói: “Vũ nhi, nhìn thấy ngươi thật tốt, Vũ nhi của ta càng ngày càng đẹp. Vũ nhi tốt như vậy, tương lai nhất định có thể gặp được nam tử tốt. Vũ nhi của ta cả đời nên được người khác nâng niu trong lòng bàn tay. Vũ nhi hứa với bà ngoại, nhất định phải vui vẻ, được không?”

Nghe bà ngoại nói, Vân Mộng Vũ nói không nên lời, chỉ có thể bất lực gật gật đầu mình, nước mắt tuôn trào như mưa.

Lão phu nhân nhìn nàng như thế, trên mắt cũng đã ươn ướt, nàng cố gắng cười nói: “Vũ nhi, ngươi không cần phải như vậy, sống chết có số, bà ngoại có thể gặp ngươi lần cuối cũng đã mãn nguyện rồi. Bà ngoại cũng đã già, cũng đã đến lúc đi xuống đoàn tụ với mẫu thân của ngươi.”

Lão phu nhân nói xong, nước mắt cũng đã chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ đang khóc đột nhiên nghe được hai chữ mẫu thân, đột nhiên nhớ lại nữ tử áo trắng cùng đến đây với nàng.

Nàng ngừng khóc, cười nói: “Bà ngoại, người nhất định sẽ không có việc gì. Bà ngoại, người xem, ta dẫn đến một người. Nhìn thấy nàng, bà ngoại nhất định sẽ rất vui vẻ.”

Nàng nói xong, quay đầu tìm kiếm, lập tức phát hiện nữ tử áo trắng đang đứng ở sau lưng vú Trịnh. Nàng ấy cũng đang nhìn về phía nàng.

Nhìn thấy ánh mắt tìm kiếm của nàng, trong mắt nữ tử áo trắng nữ tử hiện lên một tia kỳ dị, nàng chậm rãi bước ra. Nàng vừa đi ra, xung quanh vang lên một thanh âm hút khí.

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, lão phu nhân nghi hoặc nhìn theo Vân Mộng Vũ, lúc nhìn thấy nữ tử áo trắng kia, trong lòng bà chấn động mạnh.

“Đây, đây là…….” Lão phu nhân không biết nên nói gì, hai mắt bà đẫm lệ nhìn nữ tử áo trắng kia.

Nữ tử áo trắng đến bên giường, ngồi xuống, nắm tay của lão phu nhân, cúi đầu hô một tiếng: “Bà ngoại.”

Tuy rằng nữ tử áo trắng mang sắc mặt thản nhiên, nhìn không ra biến hóa gì. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, vẫn có thể phát hiện tay nàng run nhè nhẹ, lạnh lùng trong trẻo trong mắt vỡ thành từng vụn nhỏ, hóa thành hơi nước.

Nghe nàng gọi tiếng bà ngoại, thanh âm của lão phu nhân cũng nghẹn ngào, bà cười nói: “Tốt, tốt, tốt.”

Lão phu nhân liên tiếp cười nói ba chữ tốt. Nói xong, bà lại hỏi tiếp: “Ngươi tên là gì?”

https://thuviensach.vn

“A Mi, ta gọi là A Mi, ‘Mày như liễu, nhẹ nhàng như mây’.” A Mi tính tình trong trẻo, lạnh lùng lại rất tiết kiệm lời nói lúc này cũng rất kiên nhẫn giải thích.

“A Mi, tốt, cháu ngoại tốt của ta.” Lão phu nhân nhìn trong mắt của A Mi mang khí chất lạnh lùng trong trẻo, đúng là cực kỳ giống thần thái của nữ nhi năm xưa.

Trong lòng lão phu nhân cũng có rất nhiều cảm xúc, lúc ở thời khắc cuối cùng bà lại có thêm một đứa cháu ngoại. Nhưng đứa cháu ngoại này, lại cho bà một cảm giác bi thương. Lần đầu tiên nhìn thấy nàng, trong lòng bà lập tức có một loại cảm giác bi thương không nói nên lời.

Bây giờ bà chỉ mong sao được sống thêm một ngày nữa cũng được. Như vậy bà có thể nhìn kỹ nàng, nhẹ nhàng ôm nàng một cái.

Bất đắc dĩ, đó chỉ là mong muốn của bà.

Bà chỉ có thể tự an ủi mình, như vậy đã tốt lắm rồi, ít nhất trước khi chết, bà có thể biết được sự tồn tại của nàng, có thể nhìn thấy nàng.

Lão phu nhân nghĩ thông suốt, cảm thấy trong lòng thỏa mãn rất nhiều, bà có thể nhìn thấy một đứa cháu gái khác. Đây có lẽ cũng là ông trời thương bà.

Đột nhiên bà quay đầu ý bảo Mộc Phong lại gần, nhìn thấy lão phu nhân gọi hắn, Mộc Phong chạy nhanh đến bên giường. Hô một tiếng bà nội.

Nghe thanh âm như thế, trên mặt lão phu nhân hiện lên vẻ cô đơn thêm mấy phần, nhưng lại biến mất rất nhanh. Bà nhìn Mộc Phong, ngữ khí hòa ái nói: “Phong nhi, ngươi phải bảo vệ hai muội muội thật tốt, biết không?”

“Vâng thưa bà nội! Phong nhi sẽ bảo vệ hai muội muội thật tốt, tuyệt đối không để bất luận kẻ nào làm hại đến các nàng.” Mộc Phong nói.

https://thuviensach.vn

Nghe Mộc Phong nói xong, sắc mặt của lão phu nhân bắt đầu trở nên tái nhợt.

Nhìn hai cháu gái và một tôn tử, lão phu nhân muốn đem dung mạo của chúng ghi tạc thật sâu vào trong đáy lòng. Cuối cùng khóe miệng mỉm cười chậm rãi nhắm hai mắt lại, tay cũng mất đi khí lực.

Đột nhiên cảm thấy tay bà ngoại dần dần buông ra, Vân Mộng Vũ và A Mi bối rối kêu: “Bà ngoại…….”

Trong phòng giờ phút này chỉ có thể nghe được tiếng kêu thảm thiết, đến nửa ngày cũng không nghe được lời đáp lại.

Trong phòng tiếng khóc không ngừng vang lên, Mộc Phong cũng đau đớn quỳ gối bên giường lão phu nhân.

Trong lòng Vân Mộng Vũ bi thống vạn phần, A Mi bên cạnh cũng thất hồn lạc phách.

Trịnh lão phu nhân là vợ cả của hộ quốc tướng quân Mộc Nguyên, cũng là thê tử duy nhất. Mộc Nguyên cả đời chỉ có một nữ nhân, cả đời đều yêu lão phu nhân.

Mà lão phu nhân cũng cực kỳ yêu Mộc lão tướng quân, sau khi lão tướng quân qua đời, một mình bà chống đỡ toàn bộ hộ quốc tướng quân phủ, điều đó có thể thấy được sự quyết đoán cùng thủ đoạn phi phàm của bà.

Một thế hệ nữ tử cứ như vậy buông tay mà đi, bên trong hộ quốc tướng quân bao trùm một không khí bi thương.

Trong lúc mọi người đang lâm vào bầu không khí tịch mịch, đột nhiên có một chuyện làm bừng tỉnh mọi người trong phòng. Moi người thấy tổng quản tướng quân phủ cùng hai cái gã sai vặt đang lôi một bà vú bị cột lại tới trước mặt Mộc Phong.

https://thuviensach.vn

“Thiếu gia, chúng tôi phát hiện bà vú phụ trách việc ăn uống cho lão phu nhân đang chuẩn bị đào tẩu.”

Mộc Phong nghe tổng quản hồi báo, ánh mắt tối sầm lại, toàn thân phát ra khí thế lãnh liệt đứng lên. Vân Mộng Vũ và A Mi cũng đứng lên, hai nàng đứng sau lưng Mộc Phong.

Mộc Phong nhìn bà vú kia, ánh mắt như đao nói: “Bà nội là vì trúng độc mà qua đời, mà ngươi là người phụ trách chuyện ăn uống của bà nội ta. Ngươi mau khai thật ra cho ta?” Nói đến hai chữ qua đời, trong mắt Mộc Phong hiện lên vẻ đau xót.

Bà vú kia vừa nghe thấy thanh âm lãnh liệt của Mộc Phong, toàn thân lập tức cứng đờ, sốt ruột ngẩng đầu nói: “Không liên quan lão nô a, xin thiếu gia xem xét, không liên quan đến lão nô. Lão nô căn bản không biết vì sao như vậy.” Bà vú kia vừa dập đầu trên mặt đất vừa nói.

Nhìn cảnh tượng như vậy, sắc mặt Mộc Phong không có một chút cảm động, ngược lại càng thêm thâm trầm.

Thanh âm hắn lại hạ thấp thêm vài độ, căm hận nói: “Không biết, không biết, ngươi nghĩ một câu không biết của ngươi là có thể cho qua chuyện này sao?”

Mộc Phong nói xong liền nhìn chằm chằm vào bà vú kia, ánh mắt như đao như kiếm. Bà vú kia bị dọa không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ, căn bản không dám ngẩng đầu.

Trong lòng bà rất hối hận, làm sao có thể tin lời nói của nha đầu Tử Yên kia, nàng ta nói chỉ là thuốc làm thân thể suy yếu mà thôi. Tam tiểu thư của nàng chỉ muốn cho lão phu nhân khó chịu một chút mà thôi, để giải tỏa bực tức trong lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ ai có thể nói cho bà biết, kết quả tại sao lại như thế này, mới ăn ba ngày, lão phu nhân cứ như vậy mà chết.

Lúc ấy vừa thấy lão phu nhân miệng phun máu đen, bà sợ tới mức chạy nhanh về phòng thu thập mọi thứ chuẩn bị chạy trốn. Lúc ấy tâm tư mọi người đều đặt trên người lão phu nhân, căn bản không có ai chú ý tới bà. Nhưng lúc bà chuẩn bị ra ngoài bằng cửa sau, lại bị tổng quản cho người bắt trở về.

Vừa vào phòng, bà nhìn thấy thần sắc bi thống của mọi người trong phòng, một số người cứ khóc không ngừng, lại nhìn thấy thiếu gia đang quỳ bên giương, bà biết được chuyện này là đại sự.

Quả nhiên lão phu nhân đã qua đời, bà phải làm sao đây, không thể nghi ngờ gì nữa, bà chắc chắn sẽ phải chết.

Mặc dù biết hy vọng xa vời, bà vẫn không muốn lập tức thừa nhận hành vi phạm tội của bà, sâu trong đáy lòng bà vẫn ôm một chút may mắn.

Có lẽ bọn họ sẽ không điều tra được, có lẽ chỉ cần bà kiên trì một chút, bà có thể thoát tội, nói không chừng cũng có thể sống sót.

Bởi vậy cho dù bị ánh mắt sắc bén của thiếu gia nhìn chằm chằm, bà vẫn cắn chặt răng, không thể nói.

Mộc Phong nhìn thấy bà vú giảo hoạt như vậy, tức giận nói: “Tốt, ngươi không nói đúng không. Xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a. Một khi đã như vậy ta sẽ khiến cho ngươi tâm phục khẩu phục. Quản gia phái người đi lục soát phòng bà ta, xem bà ta còn dám mạnh miệng nữa không?”

Quản gia đứng bên cạnh lên tiếng trả lời rồi đi xuống phái người lục soát phòng bà ta tìm chứng cớ.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Mộc Phong vô tình nhìn bà vú, không để mạng sống của bà ta vào mắt.

Buồn cười, bà ta tưởng rằng bà ta chạy trốn không ai chú ý tới, ai ngờ, lúc Mộc Phong phái người đi tìm đại phu đồng thời cũng phái người đi tìm bà ta.

Bà nội trúng độc, như vậy người có liên quan đến chuyện ăn uống của bà nội đều không tránh được bị tra khảo, mà bà ta tại thời khắc mấu chốt lại muốn chạy trốn, đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao? Như vậy chuyện này tất nhiên có liên quan đến bà ta.

Bà vú kia vừa nghe Mộc Phong nói, một chút hy vọng cuối cùng cũng tan biến. Trong phòng bà vẫn còn một ít độc dược chưa dùng, đã đến mức này thì không còn đường chạy thoát.

Bà cứ quỳ gối nơi đó, cứ cúi đầu, bà cho rằng chuyện này không lớn lắm. Sao bà lại dễ dàng tin người như thế, nhưng bà cũng không nghĩ là nha đầu Tử Yên lại muốn độc chết lão phu nhân a.

Nhưng trên thế giới này vĩnh viễn không có thuật hồi sinh, lòng của bà bây giờ là một mảnh lạnh băng, ánh mắt tuyệt vọng, chờ đợi cái chết đến với bà.

Sau một thời gian, quản gia đã trở lại, trên tay cầm một cái khay, trên khay đặt một gói thuốc.

Tay Mộc Phong run run cầm lấy gói thuốc kia, nhẹ nhàng mở ra, đưa tới mũi ngửi, ngay sau đó sắc mặt lạnh lùng xuống ba phần.

Hắn tức giận đi lên đạp bà ta một cước, bà vú kia bị đá miệng phun máu ngã nhào trên mặt đất. Nhưng Mộc Phong cũng không ngừng lại, lúc này hắn không còn mang bộ dáng thiếu niên phong nhã thường ngày, mà mang

https://thuviensach.vn

đôi mắt màu đỏ như máu, hắn lại muốn xông lên, nhưng cánh tay lại bị một bàn tay khác bắt được.

Hắn quay đầu lại nhìn thấy thần sắc bi thống Vũ nhi đang nhìn hắn lắc lắc đầu. Hắn biết bây giờ không phải là lúc giết bà ta, chuyện này một mình bà ta sẽ không dám làm, khẳng định sau lưng có người sai khiến bà ta.

Mộc Phong nhẹ nhàng nhắm mắt, buộc mình tỉnh táo lại. Khi mở mắt ra, thần sắc trên mặt cũng chưa giảm nhiều, nhưng cũng không còn mất lý trí như lúc nãy.

Hắn bình tĩnh nói: “Nói, rốt cuộc là ai sai khiến ngươi. Ngươi tốt nhất nên nói rõ, nếu không hậu quả khó lường.”

Cảm thụ được khí lực xơ xác tiêu điều của Mộc Phong, bà ta ngẩng đầu giọng căm hận nói: “Thiếu gia, là tam tiểu thư của hữu tướng phủ, tam tiểu thư sai nha hoàn của nàng ta liên hệ với lão nô. Tam tiểu thư kia bởi vì ngày hôm trước ở Trân Bảo Trai bị đại tiểu thư đánh, cảm thấy phẫn hận, lại suy nghĩ độc kế như vậy để làm cho đại tiểu thư thống khổ. Nhưng lão phu nhân chết cũng là ngoài ý muốn của lão nô a, lúc Tử Yên nha đầu kia liên hệ với lão nô, nàng nói thuốc này chỉ làm lão phu nhân suy yếu vài ngày, thân thể khó chịu vài ngày mà thôi. Lão nô cũng không biết thuốc này sẽ hại chết lão phu nhân a. Thiếu gia, lão nô thật sự biết sai rồi, xin thiếu gia tha thứ cho lão nô.”

Mộc Phong vẫn chưa để ý đến việc xử bà ta, mà chỉ cho người nhốt bà ta lại. Vân Mộng Vũ lúc này mang vẻ mặt tái nhợt, lại là Vân Ngọc.

Bởi vì do nàng, Vân Ngọc phái người đi ám hại bà ngoại của nàng.

Thần sắc trong mắt của Vân Mộng Vũ ảm đạm lại, như vĩnh viễn lâm vào trong vực sâu, khó có thể tự kiềm chế.

https://thuviensach.vn

Nàng thì thào nói: “Đều tại ta, là vì ta nên nàng mới hại bà ngoại, đều tại ta.”

Đột nhiên trong mắt nàng lóe ra tia thị huyết, Vân Mộng Vũ liền chạy ra khỏi phòng, Mộc Phong cũng muốn chạy theo, lại bị A Mi ngăn cản.

“Ngươi ở lại xử lý hậu sự đi, ta sẽ theo Vũ nhi. Yên tâm, sẽ không có việc gì.”

Nhìn A Mi đuổi theo, Mộc Phong cũng không nghĩ nhiều, hắn có thể cảm nhận được võ công của A Mi. Mà tướng quân phủ lúc này quả thật cần phải có người ở lại chủ trì đại cục.

A Mi chạy ra tướng quân phủ, nhìn thấy Vân Mộng Vũ đang chạy về phía hữu tướng phủ. Nàng lập tức vận khinh công, bay vút tới trước mặt nàng ngăn cản nàng lại.

“A Mi, ngươi đừng cản ta. Ta muốn giết Vân Ngọc kia, tiện nhân chết tiệt kia, dám hại chết bà ngoại. Không, không đủ, giết ả cũng tuyệt đối không đủ. Ta muốn làm cho ả ta sống không bằng chết, sống không bằng chết!” Vân Mộng Vũ cực kỳ phẫn nộ cùng bi thống nói.

Nhìn thấy nàng như vậy, A Mi kiên nhẫn nói: “Vũ nhi, nếu muốn nàng sống không bằng chết, chẳng lẽ ngươi cứ mang bộ dáng này mà đi sao? Nếu ngươi lỗ mãng làm ra chuyện gì, bà ngoại làm sao có thể yên tâm mà đi. Vũ nhi, bình tĩnh lại đi.” A Mi bình thường tiết kiệm lời nói lúc này lại kiên nhẫn khuyên Vân Mộng Vũ.

Nghe A Mi nói xong, tuy rằng trong lòng Vân Mộng Vũ vẫn mang hận ý ngập trời, nhưng nàng vẫn bắt mình tỉnh táo lại. Nàng không thể lỗ mãng, nếu không sẽ chỉ làm mình tổn thương mà thôi.

Nàng cần phải cẩn thận suy nghĩ nên trả thù như thế nào mới có thể đủ làm cho ác nhân kia sống không bằng chết, bị nhận báo ứng.

https://thuviensach.vn

Nàng bình tĩnh lại, trong đầu suy nghĩ một lúc, sau đó cùng A Mi đến nhà lao của Thiên Binh các. Trong nhà lao có ba Hắc y nhân còn sống lúc nãy muốn ám sát nàng. Nàng đi vào nhà lao vẫn chưa để ý tới Hắc y nhân này, mà là gọi Đao Ngôn, Kiếm Ngữ.

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ áy náy đến gần nàng, hôm nay bọn họ không bảo vệ tốt tiểu thư, thiếu chút nữa làm cho tiểu thư xảy ra chuyện. Nếu tiểu thư thật sự xảy ra chuyện, bọn họ chết cũng rất khó coi. Sau này nhất định phải cẩn thận hơn.

Lúc này trong lòng Vân Mộng Vũ luôn nghĩ đến nên làm như thế nào cho Vân Ngọc sống không bằng chết, cho nên cũng chưa để ý đến biến hóa của bọn họ.

Nhìn thấy bọn họ, nàng lập tức lạnh giọng phân phó: “Các ngươi bắt Vân Ngọc đến đây cho ta, nhớ kỹ không được kinh động đến người khác.”

Nghe được mệnh lệnh trong lòng Đao Ngôn, Kiếm Ngữ đầy nghi hoặc, có chuyện gì vậy, nhưng bọn họ cũng không hỏi, mà tuân mệnh chấp hành nhiệm vụ.

Vì Đao Ngôn, Kiếm Ngữ vẫn ở trong nhà lao, cho nên cũng không biết tướng quân phủ đã có chuyện phát sinh. Còn A Mi vừa ra khỏi tướng quân phủ lại bịt kín lụa trắng, cho nên Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cũng không biết quan hệ của các nàng.

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ đi rồi, Vân Mộng Vũ một thân lạnh lùng đứng trong phòng. A Mi cũng đang phẫn nộ đứng bên cạnh.

Trong hữu tướng phủ, lúc này ba mẹ con Lí Như đang ở trong phòng Lí Như đắc ý, vui vẻ chúc mừng.

“Mẫu thân, tiện nhân Vân Mộng Vũ kia thật sự sẽ chết sao?” Vân Ngọc lo lắng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên, phụ thân ta đích thân phái ám vệ của hắn, làm sao có thể không thành công? Vân Mộng Vũ kia chỉ có cái miệng hơi lợi hại một chút, nhưng cũng là một nữ tử tay trói gà không chặt mà thôi. Ám vệ của phụ thân ta đều là cao thủ hàng đầu, đối phó với Vân Mộng Vũ đó là chuyện dễ như trở bàn tay.”

Lí Như đối với phụ thân của mình cực kỳ tin tưởng, năm đó chuyện của Mộc Lâm ông cũng giúp nàng trừ bỏ đến thần không biết quỷ không hay. Cho nên bây giờ đối phó với Vân Mộng Vũ chỉ là chuyện vặt vãnh mà thôi.

Vân Ngọc nghe mẫu thân trả lời, tảng đá trong lòng mới rơi xuống.

Vân Dung bên cạnh cũng không nghi ngờ gì, tuy rằng nàng rất kiêng kị Vân Mộng Vũ, nhưng đối đầu với vũ lực như vậy, cho dù có tài hoa hay mưu kế gì thì cũng không làm gì được.

Lúc này trong lòng Vân Dung mới thở phào nhẹ nhõm, nàng ta rốt cục cũng chết, không còn sự uy hiếp của nàng ta nữa, về sau đường đi của nàng sẽ bằng phẳng rất nhiều.

Trong lòng ba mẹ con bây giờ rất vui mừng, nghĩ đã trừ bỏ được một đại địch.

Nhưng thời gian trôi qua cũng đã lâu, các nàng cảm thấy không ổn.

“Mẫu thân……” Vân Dung bất an kêu một tiếng.

Lí Như cũng rất khẩn trương, mồ hôi đều toát ra lòng bàn tay. Lẽ ra ám vệ hắn là đã trở về phục mệnh mới đúng a, nhưng vì sao đã trễ thế này rồi mà vẫn không có tin tức.

Thật sự là kỳ quái, rất kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lí Như rất bất an, nhưng không biết làm gì, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì sao?

Vân Dung cũng cảm thấy bất an, nhưng bây giờ trời đã sắp tối, Vân Mộng Vũ cũng chưa trở về.

Rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Trong phòng vốn sung sướng không khí nhất thời có chút ngưng trệ, Vân Ngọc không nghĩ nhiều như vậy, nàng chỉ cảm giác thần sắc của đại tỷ tỷ cùng mẫu thân có chút khác thường, khẽ hỏi: “Mẫu thân, đã xảy ra chuyện gì?”

Lí Như nhìn Vân Ngọc, chỉ há mồm, không biết nên trả lời như thế nào.

“Không có gì, chỉ là suy nghĩ Vân Mộng Vũ đã chết như vậy, nên giải thích với phụ thân như thế nào mà thôi.” Nhìn mẫu thân đang khó xử, Vân Dung giúp nàng giải thích.

“Có gì phải giải thích chứ, phế vật kia đã chết. Nàng cũng đã đoạn tuyệt quan hệ với phụ thân, sao phụ thân lại để ý đến sống chết của nàng được.”

Nghe Vân Ngọc nói xong, Vân Dung nhíu nhíu mày, đối với lời nói của Vân Ngọc có chút bất mãn.

Muội muội này đôi khi nói chuyện thật đúng là không dùng đầu óc. Đại tiểu thư của tướng phủ đột nhiên mất tích, phụ thân vô luận như thế nào cũng phải tìm ra, thái hậu cùng hộ quốc tướng quân phủ kia cũng đâu phải là người dễ nói chuyện. Đến lúc đó không thể đưa ra lý do, lại mang phiền toái lớn.

Vân Dung bây giờ cũng không muốn nhiều lời với muội muội, nàng cười có chút xa cách nhìn Vân Ngọc nói: “Tốt lắm, muội muội, nếu sự tình đã

https://thuviensach.vn

được giải quyết, vậy trước hết ngươi về phòng đi. Ta cùng mẫu thân còn muốn nghĩ cách để nói với phụ thân.”

Nghe Vân Dung nói xong, Vân Ngọc muốn nói thêm hai câu nữa, nhưng nghĩ lại thôi, quên đi, nếu các nàng thích, cứ để các nàng suy nghĩ đi. Dù sao nàng cảm thấy chuyện đó cũng không quan trọng, chỉ là một tiểu tiện nhân đã chết mà thôi.

Nghĩ đến tiện nhân Vân Mộng Vũ đã chết, trong lòng thật sự rất vui mừng.

Thật tốt quá, nàng về sau sẽ là đích nữ tôn quý của hữu tướng trong phủ.

Nhìn Vân Ngọc vui vẻ đi rồi, trong mắt Vân Dung tràn đầy bất mãn. Nhưng nàng cũng không biết muội muội của nàng chuẩn bị gặp tai họa rất lớn.

Vân Dung nhìn mẫu thân, có chút lo lắng nói: “Mẫu thân, làm sao bây giờ, có xảy ra chuyện gì hay không?”

Lí Như cũng có chút hoảng loạn, nhưng bà vẫn là tin tưởng phụ thân, lại quyết định chờ thêm một chút nữa, hiện tại trời cũng đã tối, đợi đến ngày mai bà sẽ qua phủ của phụ thân xem sao.

Nàng nhìn Vân Dung nói: “Dung nhi, không cần để ý, nhất định sẽ thuận lợi. Ngươi cũng nên về phòng nghỉ ngơi đi.”

Nghe mẫu thân nói xong, tuy rằng trong lòng Vân Dung vẫn bất an, nhưng nàng cũng không nghĩ nhiều, sau đó cũng trở về phòng.

Mà sau khi Vân Ngọc trở về phòng, bởi vì tâm tình tốt, nên cho hạ nhân lui ra, chỉ còn lại một mình ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

Thật tốt quá, Vân Mộng Vũ đã chết, tiện nhân kia rốt cục đã chết, không thể ngăn cản đường đi của nàng nữa.

Nàng sẽ trở thành hữu tướng phủ đích nữ, thân thế của nàng sẽ tôn quý vô cùng.

Nếu trở thành đích nữ hữu tướng phủ, như vậy, nàng có phải là có cơ hội gả cho Hiên vương không. Nghĩ đến khuôn mặt đẹp như tiên cùng với khí chất tự nhiên của Hiên vương, Vân Ngọc liền đỏ bừng hai má.

Vân Ngọc đang đắm chìm trong mộng đẹp của mình, lại không biết ác mộng của nàng sắp bắt đầu.

Đột nhiên có một trận gió lớn thổi qua, cửa sổ bị mở toang, trong lòng Vân Ngọc có chút sợ hãi. Nàng không dám đi qua nhìn, vừa muốn gọi hạ nhân lại cảm thấy gáy tê rần, trước mắt chợt tối đen, người đã bất tỉnh nhân sự.

Đao Ngôn ôm lấy thân thể ngã xuống của Vân Ngọc, trao đổi ánh mắt với Kiếm Ngữ, hai người lặng lẽ nhảy ra cửa sổ, lợi dụng bóng đêm mà rời khỏi hữu tướng phủ.

Đến ngoài phủ, bọn họ thi triển khinh công, bay vút lên di chuyển trên nóc nhà, chỉ chốc lát đã đến nhà lao của Thiên Binh Các.

Bọn họ mang Vân Ngọc đến trước mặt Vân Mộng Vũ, lúc này Vân Mộng Vũ vẫn còn duy trì tư thế đứng như cũ, hàn băng tỏa ra quanh người vẫn chưa hề giảm.

Nghe Đao, Ngôn Kiếm Ngữ bẩm báo, nàng chậm rãi quay đầu, nhìn thấy Vân Ngọc bị Đao Ngôn vứt dưới đất, ánh mắt sắc lạnh như dao.

A Mi đứng bên cạnh Vân Mộng Vũ cũng đang gắt gao nhìn Vân Ngọc, chỉ hận lúc này không thể dùng một kiếm đâm chết nàng ta. Nhưng khi

https://thuviensach.vn

nàng quay đầu nhìn Vân Mộng Vũ, nàng lại vội đè nén sát khí trong lòng, im lặng đứng bên cạnh Vân Mộng Vũ.

Nàng tin tưởng Vũ nhi, tin tưởng nàng có thể cho Vân Ngọc nhận lấy sự trừng phạt mà cả đời này Vân Ngọc sẽ mãi không bao giờ quên.

Lúc này Vân Mộng Vũ chậm rãi đi đến bên người Vân Ngọc, ngồi xổm xuống, một tay nâng khuôn mặt của Vân Ngọc lên, sau đó nàng khẽ nói: "Xinh đẹp, quả nhiên là khuôn mặt xinh đẹp. Khuôn mặt xinh đẹp lại rất phù hợp với thân mình băng thanh ngọc khiết này, không biết có bao nhiêu quý công tử của Yến kinh điên đảo tâm hồn vì nàng ta? Nếu như sự trong sạch kia không còn, như vậy thì còn ai thèm dòm ngó đến nàng ta không? Nàng ta có thể sống ngẩng cao đầu được không?"

Nói xong, nàng buông mạnh khuôn mặt của Vân Ngọc ra, đứng lên, nhìn bên ngoài phân phó: "Đem nữ nhân này giam giữ chung một phòng với tên ăn mày kia cho ta, nhớ rõ trước khi đem đi nhốt, phải làm cho nữ nhân này tỉnh lại."

Nàng vừa nói xong, lập tức liền có hai thị vệ đi lên bắt lấy Vân Ngọc kéo đi xuống, thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt A Mi có chút đăm chiêu.

Nàng vẫn rất lo lắng Vũ nhi sẽ nương tay, nhưng hiện tại xem ra không phải như vậy, nàng thực chờ mong hành động kế tiếp của Vũ nhi.

Hai thị vệ kia sau khi làm Vân Ngọc tỉnh lại thì đem nàng ta quăng vào một phòng, trong phòng lúc này có một nam tử áo quần rách rưới.

Lúc này sắc mặt của nam tử có mảng ửng hồng, ánh mắt mê ly, toàn thân nóng bỏng. Hắn không ngừng quay cuồng trên mặt đất, cổ họng khô nóng.

Nam tử này tên là Tam Cẩu, hắn là tên ăn mày, thường ăn xin ở đầu đường lúc trời gần tối.

https://thuviensach.vn

Không biết hôm nay là có chuyện gì, lại có hai gã sai vặt đến nói có việc cho hắn làm.

Hắn vốn là tên ăn mày nên cũng không sợ người khác có mưu đồ gì cả, liền vui vẻ đồng ý đi theo. Kết quả hắn bị đưa đến nhà lao này, sau đó lại có người đến nói là cho hắn cơ hội để sinh con.

Hắn nghe xong lại rất vui vẻ, không ngờ hắn lại có được phúc khí này. Không những được tiêu dao thoải mái, còn có thể có con nữa, đây thật đúng là chuyện tốt trời cho a.

Vì vậy hắn không cần phải suy nghĩ liền vội vàng đồng ý, vừa ăn uống lại vừa ngồi đợi mỹ nhân đến. Hắn vui vẻ đợi nữ nhân kia đến để sinh con cho hắn, trong lòng không ngừng tưởng tượng ra đó là một nhan sắc xinh đẹp và một thân thể hoàn mỹ.

Trời vừa nhá nhem tối, có một người đến mang một chén thuốc cho hắn, nói là thuốc làm cho bọn họ càng thêm vui vẻ. Nghe xong hắn lại vui vẻ uống. Không lâu sau đó thuốc đã phát tác, toàn thân hắn nóng bỏng, sâu trong đáy lòng có một loại khát vọng khó nhịn được.

Loại cảm giác này rất khó chịu khiến cho hắn muốn nổi điên, nhưng không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể nằm ở dưới đất lạnh lẽo nhằm giảm bớt sự nóng bức khó chịu trên thân thể.

Ai ngờ lúc hắn khó khăn nhất, nữ nhân sinh con cho hắn đã đến.

Hắn lập tức đi tới.

Thấy rõ dung nhan của nàng, hắn ngây người, kinh diễm đến mức nước miếng đã chảy xuống.

Trời ạ, cả đời hắn chưa bao giờ gặp được mĩ nhân như vậy, cái mũi kia, ánh mắt kia, hắn quả thực không biết nên nói như thế nào. Trong lúc nhất

https://thuviensach.vn

thời, hắn lại ngây người đứng nhìn ở nơi đó.

Vân Ngọc chậm rãi tỉnh lại từ trong hôn mê, cảm giác được sự đau đớn trên cổ, mắt còn chưa mở ra được nàng nhanh chóng đưa tay lên cổ xoa. Nhưng chưa chạm được đến cổ, tay lại bị một bàn tay khác nắm lấy.

Bàn tay mềm đột nhiên bị nắm lại, Vân Ngọc kinh hãi, mở to mắt ra, đập vào mắt là khuôn mặt dơ bẩn xấu xí. Nàng sợ tới mức kêu to, nhưng vừa mới mở miệng kêu một tiếng, miệng liền bị người khác hôn lên, cảm giác được hương vị ghê tởm kia, nàng lập tức muốn nôn ra ngoài.

Nàng bắt đầu ra sức giãy dụa, nhưng dựa vào sức lực nhỏ bé của nữ nhi làm sao có thể là đối thủ của nam nhân được?

Ngược lại nàng càng giãy dụa, nam tử đang ở trên người nàng càng hưng phấn. Lúc này Tam Cẩu đang ngồi trên người mỹ nhân, hồn xác của hắn đều đã bay mất, làm sao có thể nghĩ nhiều như vậy a. Giờ phút này trong mắt hắn chỉ có khuôn mặt đẹp như tiên của mỹ nhân mà thôi, trên tay lại chạm vào tơ lụa thượng đẳng, mềm mại nhẹ nhàng. Mà Vân Ngọc càng giãy dụa lại càng mang đến nhiều khoái cảm cho hắn.

Vì thế Vân Ngọc càng giãy dụa, hắn lại càng ra sức.

Vân Ngọc giãy dụa không hề có tác dụng, dần dần khí lực của Vân Ngọc cũng yếu đi, nhưng hận ý trong mắt nàng càng ngày càng mãnh liệt.

Là ai? Rốt cuộc là ai?

Lại ra tay với nàng như vậy, nếu nàng biết là ai, nàng nhất định sẽ làm hắn không chết được tử tế.

Trong lúc nàng không ngừng mắng người đã ra tay sau lưng, dưới thân truyền đến một cảm giác xé rách mãnh liệt, đau đến nỗi nàng thiếu chút nữa không thở được.

https://thuviensach.vn

Đau đớn, ngoài đau đớn vẫn là đau đớn, đau đến nỗi nàng chảy mồ hôi lạnh.

Còn nam tử trên người nàng ta lúc nài lại sảng khoái vô cùng, cảm giác này làm cho hắn sung sướng đến phát điên. Cảm giác đó làm cho hắn như được lên thiên đường.

Vì thế hắn cũng không biết chính mình đang làm cái gì, chỉ biết dựa theo bản năng của mình, điên cuồng không ngừng chạm vào thân thể của Vân Ngọc.

Mà thanh âm của Vân Ngọc từ sợ hãi kêu la đến bất lực, rên rỉ, sau lại chậm rãi đón nhận.

Thanh âm của nàng từ thống khổ đến hưởng thụ, những người đứng ở ngoài đều mang vẻ mặt khinh bỉ. (Sally: Beta đến đoạn này ta thấy con Vân Ngọc này đúng là hết nói, ko biết dùng từ gì để tả, hơn cả kỹ nữ)

Mà Vân Mộng Vũ vẫn đứng trong phòng nghe âm thanh phản ứng của Vân Ngọc từ xa truyền lại. Vẻ lạnh lùng trên mặt một chút cũng chưa giảm, ngược lại càng ngày càng đậm.

Vân Ngọc, quả nhiên cũng hạ lưu giống mẹ của ngươi, ngay cả kỹ nữ của kỹ viện cũng chỉ có hơn chứ không kém.

Xem ra sự trừng phạt này cũng vẫn chưa đủ.

Hơn nữa, ngược lại còn làm cho Vân Ngọc được hưởng thụ.

Bất quá cũng không sao cả, phía sau còn rất nhiều điều chờ đợi Vân Ngọc.

Lần này nàng phải giẫm lên nàng ta, phải đẩy nàng ta vào vực sâu vĩnh viễn.

https://thuviensach.vn

Đứng bên cạnh Vân Mộng Vũ trong mắt A Mi cũng mang vẻ chán ghét và hận ý tích tụ càng nhiều, trực giác trong lòng cho biết cả nhà nàng ta đều là loại người ghê tởm.

Mà Lí Như lúc này đang ở hữu tướng phủ cũng không biết gì, bây giờ nàng ta đang ở trong mộng.

“Mộc Lâm, ngươi không phải phong hoa tuyệt đại sao? Ngươi không phải cao quý vô cùng sao? Nhưng hiện tại thì thế nào? Lúc ngươi sắp sinh, trượng phu của ngươi lại cũng không chịu trở về liếc mắt một cái.” Ở trong phòng Mộc Lâm, Lí Như đắc ý nói với Mộc Lâm đang nằm trên giường chuẩn bị đến lúc sanh.

Nghe xong lời nàng nói, Mộc Lâm cũng không tức giận, chỉ là hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: “Thế thì sao chứ? Vân Mộ bất quá chỉ là một con chó vong ơn bội nghĩa mà thôi, mà ngươi lại chỉ là một tiểu thiếp nhỏ bé ỷ được Vân Mộ yêu thương mà dám lên mặt với ta sao.”

Tuy rằng ngoài miệng Mộc Lâm nói không để ý, nhưng trong lòng vẫn đau đớn, trong mắt cũng hiện lên một chút ảm đạm. Nhưng ngay lúc nàng đang có cảm xúc này, đứa nhỏ trong bụng nhẹ nhàng đá nàng một cái, nàng lập tức vui vẻ cúi đầu nhìn, tay cũng đang xoa bụng, cực kỳ mềm nhẹ, từng chút từng chút, trong lòng dâng lên từng trận thỏa mãn.

Cho dù như thế, nàng cũng còn có đứa nhỏ, đứa nhỏ là tất cả của nàng. Vân Mộ kia, nàng cũng sẽ không buông tha hắn dễ dàng như vậy.

Nàng nhất định phải cho hắn biết Mộc Lâm nàng không phải là thứ để hắn muốn dùng thì dùng, muốn vứt bỏ thì vứt bỏ.

Mộc lâm nàng hận nhất là bị lừa gạt, mà Vân Mộ lại lừa gạt nàng, như vậy hắn phải dùng sự trân quý của hắn, cả quyền lực và địa vị của hắn để đền bù lại cho nàng.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi biết bộ mặt thật của hắn và cùng hắn gây gổ, nàng liền bắt tay vào tìm kiếm chứng cớ phạm tội của hắn. Hiện tại đã có kết quả, Thủy Nhi đã tìm ra chứng cớ.

Rất nhanh, rất nhanh thôi, nàng sẽ cho người trong thiên hạ biết được bộ mặt thật của Vân Mộ.

Nghĩ vậy, khóe miệng của nàng không khỏi hiện lên một nụ cười thoải mái.

Đứa nhỏ của nàng về sau không có phụ thân, nhưng không có vấn đề gì, đứa nhỏ của nàng cũng sẽ rất hạnh phúc, nàng muốn cho đứa nhỏ của nàng là đứa nhỏ hạnh phúc nhất thiên hạ.

Nàng sẽ cho đứa nhỏ của nàng toàn bộ sự yêu thương, đem tất cả những gì nàng có đều mang lại cho nó.

Lí Như đứng bên cạnh nhìn thấy Mộc Lâm không hề tức giận, lại còn mỉm cười, tuy rằng chỉ là một nụ cười nhợt nhạt, nhưng cũng đủ làm cho nàng phẫn nộ.

“Mộc Lâm, ngươi quá tự tin rồi. Hừ, nữ tử xuất sắc nhất Yến kinh là đây sao, cuối cùng lại là một oán phụ mà thôi. Nghe nói ca ca ngươi hiện tại đang ở bên ngoài xuất chinh, hơn nữa nghe nói lần này chiến dịch rất khó đánh, ca ca ngươi chắc là không trở về được đâu. Nếu ngươi không có ngọn núi là hộ quốc tướng quân phủ này để dựa vào, ta xem ngươi sẽ sống thế nào a?”

“Ngươi nói bậy bạ gì đó, Lí Như ngươi vũ nhục ta thì có thể, nhưng ngươi không được nói người nhà của ta, nếu không ngươi tự gánh lấy hậu quả.” Trong lòng Mộc Lâm coi trọng nhất đó là người nhà, không chấp nhận được người khác lăng mạ. Nên ngữ khí của nàng nghiêm khắc nói, hơn nữa ánh mắt lại sắc bén liếc mắt nhìn Lí Như một cái.

https://thuviensach.vn

Lí Như bị ánh mắt sắc bén của Mộc Lâm liếc qua, trong lòng không ngừng run lên, chỉ sững sờ đứng nơi đó. Đợi phục hồi tinh thần lại, trong lòng giận dữ.

Nhưng sau đó khóe miệng liền lộ ra nụ cười đắc ý.

Hừ, Mộc Lâm, vốn tưởng rằng nàng không có nhược điểm, nhưng hiện tại mới phát hiện nguyên lai nàng ta cũng có nhược điểm, mà nhược điểm chính là người nhà của nàng ta, như vậy lại càng dễ ra tay.

Lí Như đứng bên cạnh Mộc Lâm khơi chuyện nói: “Không thể nói? Ta càng muốn nói. Lần này mạng của ca ca ngươi khó mà bảo toàn không chừng là có đi mà không có về. Còn mẹ của ngươi, lại xui xẻo như vậy, phu quân bà đã chết, bà sẽ sống tốt được sao. Thật là, ngươi nói xem hộ quốc tướng quân phủ của ngươi sẽ hỗn loạn như thế nào đây?”

Mộc Lâm biết nàng không thể tức giận, không thể tức giận, nhưng trong lòng nàng vẫn rất phẫn nộ. Nàng ta lại dám xúc phạm đến mẹ của nàng, Mộc Lâm tức giận đến nỗi toàn thân đều run rẩy.

Ai ngờ cảm xúc quá kịch liệt, dẫn đến động thai, nhất thời nàng thấy đau đớn vô cùng.

Không tốt, nàng biết nàng sắp sinh, nhưng hiện tại Lí Như đang ở đây, tình thế này lại càng làm cho nàng lo lắng nhiều hơn.

Nàng nhíu mày lại, răng cắn vào môi dưới để giảm bớt sự đau đớn.

Lí Như đang ở bên cạnh nhìn nàng lập tức cũng phát hiện ra tình huống này, nàng ta lập tức cho bà mụ chuẩn bị đỡ đẻ

Lí Như không phải có lòng tốt, mà là nàng thích nhìn thấy cảnh tượng giãy dụa với cái chết của nữ tử nổi danh ở Yến kinh này, còn có biểu tình bất lực phẫn hận của nàng ta nữa.

https://thuviensach.vn

Bà mụ nhận được mệnh lệnh lập tức đi vào giúp Mộc Lâm đỡ đẻ, Mộc Lâm nhìn thấy tình huống này, trong lòng kinh sợ.

Lí Như làm sao có thể tốt bụng như thế, chẳng lẽ nàng ta sẽ làm gì với đứa nhỏ của nàng.

Trong mắt nàng hiện lên sự bất lực và bối rối, nhưng cho dù nàng bất lực hay bối rối như thế nào, cũng sẽ không có người đến cứu nàng, cứu đứa nhỏ của nàng. Hơn nữa cơn đau lại không ngừng truyền đến, nàng biết hiện tại nếu không sinh, đối với đứa nhỏ của nàng cũng không tốt.

Cố nén đau đớn, Mộc Lâm phối hợp theo sự chỉ dẫn của bà mụ.

Rất nhanh đứa nhỏ đã được sinh ra.

Hai tiếng khóc oa oa to rõ, một đôi song sinh ra đời.

Nhìn đôi song sinh rất xinh đẹp và khỏe mạnh này, trong lòng Mộc Lâm tràn đầy thỏa mãn và kiêu ngạo. Nhưng nàng lại lâm vào sự bất an và bối rối, nàng có sắp xếp người của mình vào tướng phủ, nhưng hiện tại vẫn không nhìn thấy nửa bóng người, xem ra bọn họ đều đã bị Lí Như nắm đuôi.

Như vậy đứa nhỏ của nàng sẽ ra sao?

Nàng chắc chắn sẽ xảy ra chuyện, nhưng không thể làm hại đến đứa nhỏ của nàng.

Nhưng Lí Như sẽ buông tha cho đứa nhỏ của nàng sao?

Nàng giương mắt nhìn về phía Lí Như, lại vừa vặn nhìn thấy ánh mắt ghen tị và hưng phấn của Lí Như. Thấy như vậy, trong lòng Mộc Lâm đau đớn khôn cùng.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó Lí Như liền mở miệng, nhưng lời nói đó lại làm cho Mộc Lâm hồn phi phách tán.

“Thật sự là một đôi song sinh dễ thương. Nếu trưởng thành, sẽ là hai tỷ muội nổi tiếng nhất của Yến kinh. Nhưng nữ nhi của ngươi xuất sắc như vậy, vậy thì đứa nhỏ trong tương lai của ta nên làm sao đây? Nếu không thì như vậy đi, ta cũng không phải là người độc ác như vậy. Hai đứa nhỏ này ta sẽ lưu lại một đứa để nuôi dưỡng. Tuy rằng lão gia hiện tại không gặp ngươi, nhưng dù sao cũng là đứa nhỏ đầu tiên của hắn, cho nên lưu lại một đứa cho lão gia. Ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ chiếu cố hài tử của ngươi thật tốt, nhất định phải làm cho nàng sống không bằng chết, mang tiếng xấu cả đời.”

Nghe nói như thế, Mộc Lâm sợ hãi không thôi, sau đó lời nói của Lí Như lại làm cho nàng thống khổ.

“Về phần đứa kia? Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết nó, ta còn muốn nó sống thật lâu. Người đâu lấy châm đến đây.”

Mộc Lâm nghe thấy lệnh người lấy châm đến, sự lo lắng trong mắt hiện lên rõ ràng, nhưng thân thể của nàng lúc này cực kỳ suy yếu, căn bản không thể nhúc nhích. Chỉ có thể mang hận ý nhìn Lí Như.

Chỉ chốc lát châm đã được đưa đến, Lí Như cầm châm nhỏ kia, khóe miệng mang theo nụ cười sung sướng, nhìn chằm chằm kia đứa nhỏ kia. Lại khó xử nói: “Đứa nào thì tốt đây? Thật sự là khó xử, quên đi, cứ chọn đại đi, đứa nhỏ được sinh ra đầu tiên đâu?”

Nói xong, nàng bắt vú Lí chỉ đứa nhỏ, không cho nàng lộn xộn, mà đứa nhỏ lúc này hoàn toàn không biết nguy hiểm đang tới gần, vẫn mờ mịt nhìn thế giới này mà cười tủm tỉm.

Nhìn thấy đứa nhỏ xinh đẹp lại rất biết nghe lời, trong lòng Lí Như rất ghen tị, nàng ta chồm về phía đứa trẻ đó, ngón tay thuần thục như đang

https://thuviensach.vn

thêu hoa, khắc ở khóe mắt của nó một đóa hoa mai thật sống động. (Sally: Con mẹ này đứa bé mới sinh cũng không tha)

Đứa nhỏ đau xót, liền oa oa khóc lớn lên.

Nhìn thấy hành động của Lí Như, nghe tiếng khóc của đứa nhỏ, Mộc Lâm đau lòng sắp chết đi, nàng dùng hết sức lực muốn đi cứu đứa nhỏ, nhưng nàng lại té xuống giường, nàng bất lực kêu to: “Xin ngươi, cầu xin ngươi, đừng làm hại đến đứa nhỏ, trả đứa nhỏ lại cho ta.”

Lúc này, kiêu ngạo, tôn nghiêm cũng không quan trọng, nàng chỉ cần đứa nhỏ của nàng bình an. Nhìn thấy Mộc Lâm cầu xin nàng, nàng vui vẻ cười, trong lòng vui sướng đến cực điểm, chiếm được thỏa mãn trong lòng…

Nàng hạ thấp người, cúi đầu xuống, nhìn Mộc Lâm từ trên cao, ngữ khí châm chọc nói: “Buông tha chúng nó, ta vì sao lại phải tha cho chúng. Có trách thì trách tại sao chúng nó lại là con của ngươi nên chúng nó sẽ không có kết cục tốt. Thế nào, có phải đau lòng rồi hay không?

Còn chưa hết đâu? Ta muốn đem đại nữ nhi của ngươi mang đến cho kỹ viện, làm cho đóa hoa mai thanh lệ này phong trần nơi đó. Ta muốn cho tiểu nữ nhi của ngươi nhận hết mọi sự tra tấn mà lớn lên. Ta muốn làm cho chúng nó cả đời vĩnh viễn không gặp được nhau.”

Nghe xong, Mộc Lâm tức đến nỗi phun ra một ngụm máu tươi.

“Lí Như, con người lòng dạ rắn rết này, ngươi sẽ không có kết cục tốt. Nếu như ngươi thật sự làm vậy, ta thành quỷ cũng không sẽ bỏ qua cho ngươi. Ngươi tuyệt đối không có kết cục tốt, hài tử của ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt.” Hai mắt Mộc Lâm nhiễm đầy máu, thanh âm bi thương thê lương mà nói.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời nói của nàng, Lí Như cười càng to hơn. Quỷ thần báo ứng nàng cũng không tin.

Nếu không phải vì cho lão gia và hộ quốc tướng quân phủ một công đạo, thì nàng sẽ cho hai tỷ muội chúng cùng vào kỹ viện.

Lí Như mang hai hài tử đi ra ngoài, để lại Mộc Lâm vẫn còn té trên mặt đất.

Nước mắt Mộc Lâm chậm rãi chảy xuống, nàng không cam lòng, thật sự không cam lòng, nhưng còn biết làm sao đây? Cuối cùng nàng cứ nằm ở trên đất lạnh băng, dần dần mất đi hơi thở.

Tỉnh mộng Lí Như ngồi bật dậy, phát hiện cả người mình ra rất nhiều mồ hôi. Ngực nàng phập phồng kinh ngạc, không thể bình phục lại được.

Làm sao có thể đột nhiên mơ thấy chuyện của năm đó, đã qua từ rất lâu rồi mà.

Hơn nữa tối nay lại cảm nhận được rõ ràng hơn, nhất là lời thề của Mộc Lâm trước lúc chết, làm cho tim nàng đập thật nhanh.

Sẽ không, tuyệt đối không có việc gì. Nàng ta chết đã lâu rồi, còn có thể làm gì được nữa chứ.

Hơn nữa bây giờ Vân Mộng Vũ có thể cũng đã chết, nhưng cảm giác bất an trong lòng càng ngày càng nghiêm trọng.

Hiện tại thì cũng không ngủ được nữa, nàng đứng dậy, đi đến cửa sổ nhìn thấy trời cũng đã gần sáng, cũng nên chuẩn bị, chút nữa sẽ đi qua Lại bộ Thượng Thư xác nhận xem Vân Mộng Vũ đã chết chưa, như vậy nàng mới có thể yên tâm.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong nhà lao của Thiên Binh các, Vân Ngọc sớm đã bị nam tử trên người làm cho nàng ta ngất xỉu mấy lần, lần này lại tiếp tục hôn mê.

Lúc mặt trời vừa lên nam tử trên người cũng đã hết khí lực, hắn thỏa mãn mà đi ngủ.

Trong một gian phòng khác Vân Mộng Vũ cùng A Mi cũng không ngủ được, đêm qua hai người cũng không nói chuyện nhiều, chỉ lặng im đứng đó.

Nhìn thấy trời đã sáng, Vân Mộng Vũ biết đã đến lúc, nên nàng đứng lên đi qua gian phòng của Vân Ngọc.

Đợi sau khi đi vào phòng của Vân Ngọc, mở cửa phòng, nhìn thấy cảnh tượng dâm đãng bên trong, còn có hơi thở dâm dục tràn ngập trong phòng, nàng nhè nhẹ cười lạnh.

Thật không hổ là nữ nhi của Lí Như, bị người khác cưỡng bức, cũng có thể hưởng thụ được như vậy. Hơn nữa xem ra hai người cũng không nhịn được, ngay cả giường kia cũng chưa nằm lên, đêm qua hắn là một đêm điên cuồng không ngừng.

“Đao Ngôn, ngươi đem Vân Ngọc trở về đừng gây ra tiếng động ồn ào.” Vân Mộng Vũ lạnh giọng phân phó.

Nhận được mệnh lệnh Đao Ngôn nhìn hai người nằm trên đất, trong mắt lộ vẻ chán ghét, hắn đến bên giường cầm chăn, bao bọc thân mình của Vân Ngọc lại, đưa nàng ta trở về hữu tướng phủ.

Đao Ngôn lặng yên đưa Vân Ngọc về phòng, sau đó nhanh chóng rời khỏi.

Đao Ngôn đi không lâu sau đó, Vân Ngọc chậm rãi tỉnh lại, trong nháy mắt, các nơi trên người đau đớn không ngừng truyền đến, tác động đến thần

https://thuviensach.vn

kinh của nàng, nàng lập tức ngồi dậy, sợ hãi kêu ra tiếng.

Lúc nàng đứng dậy, chăn trên người cũng rớt xuống dưới, lộ ra da thịt trên người.

Mà tiếng kêu sợ hãi của nàng lại làm cho các nha hoàn vội chạy vào phòng, mấy người vừa vào phòng lại nhìn thấy hết nửa thân mình của Vân Ngọc, trên người có vô số dấu hôn, toàn bộ bị dọa đến hét lên.

Vừa nghe tiếng thét chói tai của bọn họ, Vân Ngọc mới ý thức được mình đang bị lộ nửa người, tức giận mắng: “La hét cái gì, cút ra ngoài cho ta, cút xéo đi.”

Trong phòng vài nha hoàn nghe đ

ược Vân Ngọc rống giận, lập tức chạy ra ngoài, đợi đến khi trong phòng chỉ còn lại Vân Ngọc, nàng mờ mịt không biết nên làm như thế nào cả.

Hiện tại nên làm gì đây, chuyện ngày hôm qua như một giấc mộng, nhưng bây giờ tỉnh lại mới phát hiện đây không phải là mơ, mà là sự thật, trên người đau nhức, dấu vết hồng hồng đỏ đỏ này, không thể nghi ngờ chuyện tối hôm qua đã thật sự phát sinh.

Nàng cứ ngồi một mình trên giường mà không mặc quần áo, lớn tiếng khóc, ngẫu nhiên lại thét lên vài tiếng chói tai.

Ngoài phòng Tử Yên nhìn thấy tình huống không ổn, lại chạy đến báo cho Lí Như.

Nàng vừa đến nơi ở của Lí di nương, nhìn thấy Lí di nương cùng nhị tiểu thư đang chuẩn bị ra ngoài, sau đó chạy đến bên cạnh Lí di nương.

Đầu tiên là cung kính thỉnh an.

https://thuviensach.vn

Lí Như vừa thấy Tử Yên, nghi hoặc hỏi: “Sao ngươi lại ở đây? Không phải bây giờ ngươi nên hầu hạ Ngọc nhi rời giường sao?”

Nghe Lí di nương hỏi, Tử Yên nhất thời cũng không biết nên trả lời như thế nào. Nàng mơ hồ nói: “Di nương, tam tiểu thư hôm nay không biết bị làm sao, tóm lại……, di nương vẫn nên đi qua bên đó xem đi.”

Nghe Tử Yên trả lời xong, trong long Lí Như càng thêm buồn bực, lại có chuyện gì a. Ngọc nhi ở trong phòng của mình lại có chuyện gì được chứ. Bà và Dung nhi còn muốn qua phủ của Lại bộ Thượng Thư a, nữ nhi này thật sự là không để cho người khác yên tâm. Bà do dự, nên đi hay không đây?

Mà Vân Dung đang đứng ở phía sau cũng phát hiện một chút manh mối, nàng nghĩ cũng không cần gấp, vì thế nàng nhìn mẫu thân nói: “Mẫu thân, chúng ta nên qua đó xem sao. Dù sao cũng còn sớm mà.”

Lí Như vuốt cằm, một đám người đi về phía phòng của Vân Ngọc, vừa đến nơi lại nghe thấy tiếng kêu la khóc lóc của Vân Ngọc.

Vừa nghe thanh âm này, Lí Như và Vân Dung đều kinh hãi, đều mang vẻ mặt nghi hoặc nhìn nhau.

Làm sao vậy?

Sẽ không có chuyện gì xảy ra chứ?

Không biết vì sao, lúc nghe đến tiếng kêu của Vân Ngọc, trong đầu nàng lại xẹt qua cảnh tượng năm đó khi nàng dùng châm khắc đóa hoa mai lên mắt đứa con của Mộc Lâm.

Trong mắt nàng lóe lên tia bối rối, nàng nhìn Vân Dung, hai người trao đổi ánh mắt, đi đến bên cửa phòng Vân Ngọc.

https://thuviensach.vn

Lí Như nói to: “Ngọc nhi, là mẫu thân a. Đã xảy ra chuyện gì, mẫu thân có thể vào hay không?”

Nghe được giọng của Lí Như, Vân Ngọc đang khóc lập tức nín lại. Hai mắt nàng đẫm lệ nhìn cửa phòng, nghẹn ngào trả lời: “Mẫu thân, lúc này ngươi đừng nên vào.”

Nghe được thanh âm của Vân Ngọc, các nàng càng thêm sốt ruột, nhưng vẫn chỉ biết đợi ngoài cửa.

Vân Ngọc lau khô nước mắt, đứng lên, lê thân xác mệt mỏi đau nhức xuống giường thay quần áo.

Thay xong quần áo, sửa sang lại đầu tóc sau đó nàng tới mở cửa.

Khi cửa được mở ra, trong nháy mắt các nàng thấy được Vân Ngọc, Lí Như nhịn không được che miệng kinh hô một tiếng.

Trời ạ, tại sao có thể như vậy.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lí Như bảo hạ nhân đứng bên ngoài, nàng và Vân Dung đi vào phòng, lập tức đóng cửa lại.

Vừa tới cửa, Vân Ngọc lập tức oa một tiếng bổ nhào vào lòng Lí Như khóc lớn lên.

Lí Như nhìn thấy vừa vội vàng vừa tức giận, nàng vỗ nhẹ lưng của Vân Ngọc, nghiêm khắc hỏi: “Ngọc nhi, nói đi. Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.”

Nghe mẫu thân nghiêm khắc hỏi, trong lòng Vân Ngọc cảm thấy càng thêm ủy khuất, nhưng bây giờ nàng cũng không dám ngỗ nghịch mẫu thân, rời khỏi cái ôm của mẫu thân.

Nàng đến trước mặt Lí Như cách một khoảng, nhẹ nhàng kéo quần áo của mình xuống, nhất thời những dấu hôn ghê người hiện ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lí Như thiếu chút nữa ho ra máu.

Nàng run run hỏi: “Ngọc nhi, ngươi thành thành thật thật nói, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ngươi không phải ở phòng ngủ sao? Tại sao có thể như vậy?”

Nghe Lí Như hỏi, Vân Ngọc cảm thấy lại ủy khuất, nàng lắc đầu, khóc nói: “Không biết, ta không biết. Đêm qua ta ở trong phòng đột nhiên bị người khác làm cho hôn mê rồi mang đi. Đến khi ta tỉnh lại, ta nhìn thấy một bộ mặt xấu xí, nam nhân toàn thân bẩn thiểu đó xé rách quần áo của ta. Hắn…… Không ngừng hôn ta, còn……, ta liều mạng khóc kêu, nhưng vô dụng, không có người để ý đến, không có người cứu ta. Cả đêm ta bị nam nhân ghê tởm kia……, đợi cho đến lúc ta tỉnh lại, ta lại thấy mình đang ở phòng của mình. Ta nghĩ đây chỉ là ta nằm mơ, nhưng thật ra không phải mơ. Ô ô ô…….” Vân Ngọc nói xong lại khóc to lên.

Lí Như và Vân Dung nghe xong, cảm thấy như sét đánh bên tai, đây là chuyện gì, quả thực là tai họa bất ngờ a.

Bây giờ nên làm gì đây, Lí Như cũng rất hoang mang lo sợ.

Ngọc nhi chưa lập gia đình đã bị phá thân trước, sau này Ngọc nhi sẽ như thế nào đây?

Chuyện này là do ai gây ra?

Lại dùng phương pháp ác độc như vậy để đối phó với Ngọc nhi?

Chuyện này quả thực đã phá hủy đi nữ nhi tốt của bà.

Nhìn thấy muội muội đang khóc và mẫu thân bên cạnh không biết nên làm như thế nào, Vân Dung bất đắc dĩ nói: “Mẫu thân, bây giờ nên nghĩ biện pháp để đối phó với người đã làm ra chuyện này, phải ngăn không cho

https://thuviensach.vn

chuyện này đồn ra ngoài. Hơn nữa hôm nay chúng ta còn có chuyện quan trọng phải làm.”

Nghe Vân Dung nói xong, Lí Như mới nghĩ bây giờ không phải lúc để lo lắng và phẫn hận, bây giờ nên xử lý tốt chuyện này, nếu không nữ nhi của nàng thật sự sẽ bị hủy.

Nhìn thấy nữ nhi cứ khóc, Lí Như hạ khẩu khí: “Ngọc nhi, bây giờ ngươi nên ở trong phòng, không nên đi đâu cả. Bây giờ ngươi nên nghỉ ngơi cho tốt, ta và tỷ tỷ của ngươi đi có chút việc, sau khi về sẽ xử lí chuyện của ngươi.”

Liếc mắt nhìn nữ nhi một cái, Lí Như và Vân Dung bất đắt dĩ rời khỏi phòng Vân Ngọc.

Bây giờ bà còn phải đi thăm dò xem Vân Mộng Vũ đã chết chưa, giấc mộng đêm qua bây giờ vẫn còn làm cho bà sợ hãi không thôi. Nhưng bà còn chưa ra khỏi nơi ở của Vân Ngọc, đã nhìn thấy một đoàn quan binh đi vào.

Nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng Lí Như cảm thấy kỳ quái, nhưng không đợi bà suy nghĩ nàng lại nhìn thấy hình bộ Thượng Thư Vương Nhâm Khanh đi vào, bà nheo mắt, lại cười cười nói: “Có chuyện gì vậy, Thượng Thư đại nhân hôm nay sao lại đến đây. Tướng gia vào triều sớm cũng chưa trở về.”

“Hữu tướng hắn tạm thời sẽ không về nhà, bây giờ hắn đang ở Đại Lý tự.” Hình bộ Thượng Thư Vương Nhâm Khanh là người công chính, không ở phe phái nào, được đương kim hoàng đế coi trọng. Mà hắn cực kỳ kính nể vợ chồng Mộc lão tướng quân, nhưng hôm nay lại phát sinh chuyện này, nên ấn tượng của hắn đối với hữu tướng phủ rất xấu.

Lí Như nghe Vương Nhâm Khanh nói xong cùng với khẩu khí nói chuyện của ông, trong lòng lo lắng một chút.

https://thuviensach.vn

Xảy ra chuyện gì?

“Người đâu lập tức bắt Vân Ngọc, Vân Dung cùng với Lí Như cho ta, mang về Đại Lý tự.”

Vương Nhâm Khanh cũng sẽ không lãng phí thời gian cùng bà, lập tức hạ mệnh lệnh.

Mệnh lệnh vừa hạ, lập tức có rất nhiều quan binh đi lên bắt Lí Như cùng Vân Dung, còn một số người lại vọt vào phòng Vân Ngọc, bắt Vân Ngọc đang khóc đi ra.

“Các ngươi đang làm cái gì? Các ngươi biết ta là ai không, lại dám ngang nhiên bắt ta. Ta là tiểu thư của hữu tướng phủ, các ngươi không muốn sống nữa sao? Cẩn thận cha ta giết cả nhà các ngươi.”

Đang lúc mờ mịt không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì Lí Như và Vân Dung nghe được thanh âm của Vân Ngọc, hai người có cảm giác muốn té xỉu.

Đây đã là lúc nào rồi, lại còn dám khoe khoang thân phận.

Nhìn thấy người đã đủ, Vương Nhâm Khanh hạ lệnh mang đi.

Các nàng không hề biết rằng cuộc sống của mình bắt đầu từ hôm nay sẽ có chuyển biến lớn, từ nay về sau đều bị vây trong nước sôi lửa bỏng.

Mà Vân Mộng Vũ bên kia lúc này cùng A Mi cũng vừa rời khỏi Hồng Diễm lâu, vừa đi ra, Vân Mộng Vũ xoay người nhìn về phía gian phòng cao nhất kia. Chỉ cảm thấy mới vừa bước vào đây, lại như đã ở đó một thể kỷ rồi.

Trên người tràn ngập hơi thở bi thương, Thủy di khổ, mẫu thân hận, nháy mắt đều đã xa nàng.

https://thuviensach.vn

Lí Như, ta cũng muốn cho ngươi nếm thử mùi vị đau thương đó như thế nào.

Đột nhiên có một con bồ câu đưa thư đến, nàng vội bắt lấy, lấy ra một mảnh giấy.

Ca ca đã đi cáo trạng!

Như vậy lần này cần làm cho cả nhà Hữu tướng phủ ly tán!

Nàng quay đầu nhìn về phía A Mi, tỷ tỷ sinh đôi của nàng, chỉ thấy nàng kiên định nhìn mình gật gật đầu.

Ánh mắt hai người giao nhau, trong mắt che kín thật sâu bi thương và hận ý khắc sâu.

Hận ý này chỉ có thể dùng máu tươi mới có thể rửa sạch!

Vân Mộng Vũ cúi đầu nhìn chứng cớ trong tay của Linh Lung các, khóe miệng khẽ cong lên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 73: Vân Ngọc Bi Ai

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Lúc này trong đại đường của Đại lý tự, có rất nhiều người đang quỳ ở đó.

Đang quỳ ở phía trước là ba mẹ con của Lí Như, sau lưng là bà vú và nha hoàn của Lí Như.

Lúc này Lí Như đang quỳ gối nhưng cũng rất bình tĩnh, tuy rằng trong lòng bà cũng rất bất an, nhưng trong lòng bà nghĩ vô luận là phát sinh chuyện gì, chỉ cần trên đầu có hữu tướng phủ cùng lại bộ Thượng Thư phủ chịu trách nhiệm, thì sẽ không sao rồi.

Nhưng Vân Ngọc đang quỳ kia lại không giống như vậy, nàng ta bị dọa đến lạnh run cả người.

Lúc này nàng rất sợ, sợ đến mức muốn ngất đi.

Nhưng nàng biết nàng không thể choáng váng, nếu không hậu quả sẽ càng nghiêm trọng.

Tại sao lại có thể như vậy? Nàng hiện tại phải làm như thế nào?

Còn Vân Dung thì có chút hoảng loạn, đã xảy ra chuyện gì, vì sao lại như vậy?

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Hoàng Đế ngồi trên kia còn có chủ thẩm phụ trách lần này là Lý Tự Khanh, bên cạnh còn có bồi thẩm Tam Tư, như vậy có thể nói đây là thẩm tra chuyện rất lớn.

Sự kiện trọng đại để thẩm vấn như vậy thì chỉ có thể là phản quốc hoặc có người cực kỳ quan trọng chết.

Phản quốc? Chắc là không phải.

Nếu là phản quốc, thì chắc chắn là phải giam giữ vào thiên lao trước.

Như vậy chỉ là người đã chết, là ai chứ, có liên quan gì đến các nàng chứ?

Đột nhiên nhìn thấy Mộc Phong ngồi bên kia hai mắt đỏ bừng nhìn bên này.

Ánh mắt kia như muốn ăn tươi nuốt sống các nàng.

Vân Mộng Vũ?

Đột nhiên trong đầu xẹt qua tên Vân Mộng Vũ!

Nhưng nghĩ lại cũng không đúng, nếu là Vân Mộng Vũ, như vậy cũng không cần thiết phải làm lớn chuyện như thế này. Nhưng nếu nói không phải, Mộc Phong lại làm sao có thể dùng ánh mắt giết người này nhìn các nàng?

Sự tình tựa hồ không nắm rõ, lại rất quan trọng, mà loại biến hóa này làm cho nàng có chút không hiểu.

Tình huống này, thực không ổn chút nào a.

Nàng giương mắt, nhìn tình huống xung quanh, nhìn thấy phụ thân mang vẻ mặt thâm trầm đứng bên cạnh, bị xếp vào phạm vi thẩm tra. Tuy rằng

https://thuviensach.vn

không quỳ, nhưng cũng không làm gì được. Đường đường là hữu tướng, thế nhưng lại bị đứng ở nơi đó, không có ghế ngồi.

Mà bên kia, nàng thấy ngoại công của nàng, cũng chính là lại bộ Thượng Thư Lí Nghị ngồi ở trên kia, vẻ mặt cân nhắc nhìn không ra thần sắc. Nhưng Vân Dung cẩn thận nhìn kỹ, có thể nhìn đến thấy tay hắn đặt trên chỗ vịn nắm thật chặt.

Nhìn tình huống trước mắt, trong mắt nàng xẹt qua một đạo ánh sáng nhạt.

Ông ngoại trong mắt nàng là người rất thần bí, tựa hồ chưa có chuyện gì có thể làm khó ông. Hơn nữa cảm giác ông ngoại là người rất nguy hiểm, là loại người luôn núp trong tối, làm cho người ta cảm thấy nguy hiểm.

Như vậy, lần này là có chuyện gì, có thể làm cho ông ngoại cảm thấy khó xử, cảm thấy chuyện này rất khó giải quyết.

Nàng nhịn không được lại nhìn xung quanh thêm một lần nữa.

Cảm thấy hôm nay Hiên vương, Diễm vương đều đến đây, còn có một số quan viên khác cũng đều đến đây. Nhưng không nhìn thấy Thái tử, và đám người của tả tướng.

Ngoài mặt, Diễm vương nay đã được hoàng thượng sủng ái, nhưng nàng luôn luôn có cảm giác nguy hiểm, giống như tất cả đều đang trong mộng, thật thật ảo ảo, quá mức quỷ dị.

Cảm thấy có chút lo lắng, nàng nhịn không được nhìn về phía Sở Diễm, lại thấy Sở Diễm lúc này ngồi ở phía trên đối diện với nàng. Lúc này hắn đang cúi đầu, tay trái nhẹ nhàng vuốt ve chiếc nhẫn, không thấy rõ thần sắc trên mặt, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Vân Dung có chút cô đơn, vì sao nàng hôm nay lại đặc biệt sợ hãi, trong lòng cảm thấy khủng hoảng.

Diễm vương hắn có còn như lúc trước hay không?

Nếu nàng xảy ra chuyện, hắn sẽ cứu nàng, hay là khoanh tay đứng nhìn?

Trên mặt hắn không có biểu hiện gì, Vân Dung cô đơn cúi đầu.

Mộc Phong ngồi bên kia, ánh mắt như đao nhìn chằm chằm Vân Ngọc, hận không thể đem nàng bầm thây vạn đoạn.

Nữ nhân chết tiệt này, dám hạ độc hại bà nội, hắn nhất định phải làm cho nàng trả giá thật thảm, nếu không Mộc Phong hắn đã uổng phí chức danh cháu đích tôn này.

Cảm nhận được ánh mắt của Mộc Phong, Vân Ngọc đang quỳ gối lại càng run rẩy.

Nàng hối hận, thật sự rất hối hận, nàng làm sao lại hồ đồ như vậy, làm sao có thể hại Trịnh lão phu nhân? Đó không chỉ là bà ngoại của Vân Mộng Vũ, lại là thê tử duy nhất của Mộc lão tướng quân a. Là người được toàn dân của Sở quốc kính trọng a.

Lúc này, nàng cũng biết mình đã gây ra họa tày trời. Nhưng bây giờ ngoài hối hận nàng còn biết làm gì. Cho nên vô luận nàng có bao nhiêu hối hận thì cũng vô ích thôi. Hành vi phạm tội tày trời cũng đã làm xong cả rồi.

Giờ phút này nàng chỉ có thể gửi hết hy vọng vào phụ thân và ông ngoại, hy vọng hoàng thượng có thể nể mặt bọn họ mà tha cho nàng một con đường sống. Ánh mắt tràn ngập hy vọng của nàng nhìn về phía phụ thân, lại vừa vặn thấy ánh mắt của Vân Mộ nhìn lại nàng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt kia lãnh liệt như băng, so với ánh mắt của người xa lạ còn lạnh lùng hơn ba phần. Trong nháy mắt, Vân Ngọc như bị rút đi toàn bộ khí lực, mềm nhũn hết cả người.

Đây là phụ thân của nàng, phụ thân từ nhỏ luôn chiều chuộng nàng, nhưng hiện tại lại dùng ánh mắt lạnh lùng như thế để nhìn nàng.

Xong rồi, lần này, nàng thật sự xong rồi.

Lí Như quỳ gối phía trước sau khi nhìn quanh tình hình ở đây, rốt cục cũng phát hiện có điều không đúng. Trong lòng bà cũng rất bất an, đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì. Tựa hồ có liên quan đến Ngọc nhi. Nàng lo lắng nhìn Vân Ngọc, lại nhìn thấy Vân Ngọc thất hồn lạc phách đang quỳ ở đó, giống như hoàn toàn cách ly với mọi người xung quanh.

Nhìn thấy phản ứng của Vân Ngọc như vậy, trong mắt Lí Như có vẻ ưu tư.

Nhìn thấy mọi người đã đến đông đủ, Quách Bách Thành của Đại Lý tự nhìn thoáng qua Sở Phách Thiên, nhìn thấy Sở Phách Thiên hơi hơi vuốt cằm ý bảo có thể bắt đầu, hắn liền bắt đầu thẩm tra.

Quách Bách Thành này cũng không thuộc phe phái nào cả, hắn cũng từng có một đoạn giao tình với Mộc Nguyên. Mà bản thân hắn lại là người công chính liêm minh, cho nên trong lòng hắn bây giờ thề là sẽ bắt được hung thủ của án này để phán tử hình.

Nếu không, hắn sẽ ăn nói với bạn tốt của hắn như thế nào đây, cũng làm cho dân chúng của Sở quốc thất vọng.

Quách Bách Thành đập bàn, lớn tiếng hỏi: “Vân Ngọc, ngươi cũng biết tội?”

https://thuviensach.vn

Một cái đập bàn này giống như tiếng búa đòi mạng Vân Ngọc, nàng lập tức sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, muốn té xỉu, đến nửa ngày cũng không nói ra được lời nào.

Nhìn thấy Vân Ngọc như vậy, sắc mặt Quách Bách Thành càng ngày càng trầm trọng.

Hắn lại lớn tiếng hỏi: “Vân Ngọc, ngươi có biết tội?”

Lúc này, Vân Ngọc vẫn như chú nai con bị khủng hoảng tinh thần, toàn thân lạnh run, nhìn thấy tình huống này, Lí Như kéo áo Vân Ngọc và nói: “Ngọc nhi, mau trả lời a, trả lời không biết a. Ngọc nhi…….”

Trong lòng Lí Như rất lo lắng, biết chắc Ngọc nhi đã gây ra chuyện, hơn nữa việc này không nhỏ, lại kinh động đến hoàng thượng, còn có chủ thẩm là quan cao nhất của Đại lý tự.

Hơn nữa vừa thấy bộ dáng thất kinh của Vân Ngọc, chắc chắn việc kia có liên quan đến nàng.

“Không……, không biết đại nhân…… Nói là chuyện gì……, thần nữ không biết.” Nghe mẫu thân nhắc nhở, Vân Ngọc tỉnh lại một chút, nàng kiên trì, cắn răng nói.

Cho dù bất cứ giá nào, nàng cũng không thể thừa nhận, tuyệt đối không thể thừa nhận, nếu không thì ai cũng không cứu được nàng. Đứng trước sự sống và cái chết, Vân Ngọc vẫn biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm.

Nghe Vân Ngọc trả lời, Lí Như và Vân Dung đồng thời đều thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thật tốt bây giờ Ngọc nhi không hồ đồ, nếu không hậu quả sẽ càng nghiêm trọng.

Nghe nàng phủ nhận, Mộc Phong ngồi trên kia đã muốn đứng lên, hắn muốn đi lên đá một cái cho nàng chết, nhưng hắn còn chưa kịp đứng dậy đã

https://thuviensach.vn

bị Sở Hiên kéo lại.

Sở Hiên nhẹ nhàng vỗ vỗ tay hắn, nhìn hắn nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Nhìn thấy a Hiên như vậy, hắn liền cố nén phẫn nộ trong lòng, mang vẻ mặt căm tức nhìn Vân Ngọc.

Vân Mộ đứng bên cạnh, vừa nghe đến đáp án này, trong lòng mới thả lỏng một chút. Tốt rồi, trước sự sống chết, nữ nhi này của hắn cũng coi như có đầu óc, vẫn biết cái gì nên nói cái gì không nên nói.

Nhưng nghĩ đến chuyện nàng đã làm, hắn muốn bóp chết nàng. Sớm biết như vậy lúc trước không nên sinh nàng ra để bây giờ nàng có thể làm liên lụy đến toàn bộ hữu tướng phủ.

Lí Nghị ngồi ở một bên nghe thẩm lông mày khẽ nhếch lên, ánh mắt sắc sảo liếc nhìn Vân Ngọc.

Tốt rồi, coi như là còn hiểu chuyện, sống chết trước mặt, còn biết dùng cái đầu suy nghĩ.

Nghe được Vân Ngọc nói, ánh mắt Sở Phách Thiên chợt lóe. Trong lòng hắn cực kì tín nhiệm Mộc Phong, hơn nữa hắn cũng cực kỳ kính trọng hai vợ chồng Mộc Nguyên.

Nhìn thấy ánh mắt của Hoàng thượng, Quách Bách Thành gõ búa xuống bàn, cả giận nói: “Xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a. Người đâu, đem bà vú kia lên đây cho ta.”

Một lúc sau, bà vú phụ trách việc ăn uống cho lão phu nhân đã được dẫn lên.

Nhìn thấy bà, Vân Ngọc có chút không hiểu, nàng căn bản không biết bà lão này a.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ sự tình có gì khác hay sao, bà vú kia là ai.

Bà vú kia được dẫn tới, bà nhìn thấy mọi người ở đây, sợ tới mức tim đập chân run, lập tức quỳ xuống trên mặt đất, cả người bà run run khiếp sợ.

Ngày hôm qua sau khi thiếu gia bắt bà lại, cũng chưa làm gì bà, hoặc là vận dụng hình phạt đối với bà.

Một mình bà bị nhốt trong phòng chứa củi, bà đã nghĩ rất nhiều chuyện.

Bà giật mình nhớ tới lúc bà còn rất nhỏ, đúng lúc bà sắp bị chết đói, là Trịnh lão phu nhân cứu bà.

Bà được cứu như vậy, trong lòng bà rất cảm kích với lão phu nhân. Nhưng lâu nay, bà dần dần tranh đấu quyền lợi trong tiểu viện nơi bà làm việc hàng ngày. Cứ vậy mà bà đã sớm quên ước nguyện lúc đầu.

Lúc trước bà nghĩ là sẽ cố gắng làm việc trong phủ, báo đáp lão phu nhân.

Mà lão phu nhân không bạc đãi bà, nhưng bà lại tham lam như vậy, làm sao có thể làm ra việc không bằng loài cầm thú kia mà hại chết lão phu nhân chứ?

Bà quả nhiên là heo chó cũng không bằng a!

Nhưng mọi chuyện đều đã xảy ra, có hối hận cũng đã muộn rồi. Bây giờ việc duy nhất mà bà có thể làm, chính là giúp thiếu gia đem hung thủ ra ánh sáng, như vậy bà có thể xuống dưới để chịu tội với lão phu nhân.

Hơn nữa bà cũng yên tâm, thiếu gia tuyệt đối sẽ không liên lụy đến người vô tội, cho nên bà tin tưởng thiếu gia tất nhiên sẽ không thương tổn đến những người khác.

https://thuviensach.vn

Trong lòng đã có quyết tâm, như vậy bây giờ có thể nói là bà không còn sợ hãi nữa, nghĩ như vậy, lưng bà cũng thẳng hơn.

Nhìn thấy bà vú này, thần sắc của Quách Bách Thành cũng không có nhiều dao động, hắn lớn tiếng nghiêm túc hỏi: “Vú Lý, ngươi cũng biết tội?”

Bà vú này họ Lý, tuy rằng bà có thành thân, nhưng người trong phủ vẫn kêu bà là vú Lý.

Nghe câu hỏi, trong mắt vú Lý chợt lóe lên tia kiên định, ngay sau đó, bà ngẩng đầu lên trả lời: “Lão nô biết tội.”

Nhìn thấy người này thản nhiên nhận tội, Quách Bách Thành nhìn thấy ánh mắt tràn đầy sự kiên định của bà.

“Vậy ngươi kể lại đầu đuôi mọi việc đi.” Giờ phút này thanh âm Quách Bách Thành cũng dịu đi không ít.

“Vâng.”

Vú Lý trả lời vâng, liền bắt đầu kể rõ sự việc lão phu nhân bị đầu độc.

“Lão nô là người phụ trách việc ăn uống của lão phu nhân. Hôm đó, lúc lão nô ra ngoài mua một chút đồ, lão nô gặp được một tiểu cô nương là người đồng hương với lão nô. Nàng tên là Tử Yên, là nha hoàn bên cạnh của tam tiểu thư Vân Ngọc của Hữu tướng phủ. Nàng ta nói với lão nô là có một chuyện rất tốt muốn lão nô làm.” Nói đến đây, bà ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía Tử Yên đang quỳ ở phía sau.

Bởi vì Tử Yên là nha hoàn của Vân Ngọc, cho nên cũng bị dẫn đến.

Tử Yên đang quỳ ở phía sau thấy ánh mắt không rõ ràng của vú Lý, trong mắt hiện lên một tia quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc ánh mắt của nàng lại thay đổi, trong lòng do dự không thôi, nàng nên làm gì đây?

Mà Vân Ngọc nghe đến đây, thì ra lão bà này là người của hộ quốc tướng quân phủ giúp nàng đầu độc.

Bà ta đã khai ra Tử Yên, kế tiếp thì sao?

Tử Yên cũng sẽ khai ra nàng?

Sau đó nàng sẽ bị phán tử hình?

Có khả năng sẽ bị lăng trì?

Vân Ngọc bây giờ rất khẩn trương, trong lòng của nàng không ngừng nghĩ, không được nói, không được nói.

Nàng nghĩ chỉ cần lần này ông trời không lấy mạng của nàng, như vậy về sau nàng sẽ làm nhiều chuyện tốt, không bao giờ làm chuyện xấu nữa.

Đáng tiếc ông trời không nghe thấy nàng cầu nguyện, vú Lý vẫn tiếp tục nói.

“Tử Yên nói với lão nô, tam tiểu thư bị đại tiểu thư Vân Mộng Vũ trừng phạt, trong lòng bất bình, nên bắt nàng phải nghĩ biện pháp trừng phạt lại đại tiểu thư. Cuối cùng nàng bị ép tới mức bất đắc dĩ, nàng đã nghĩ một cách là cho lão phu nhân uống thuốc, là thuốc mà có thể làm cho người ta khó chịu vài ngày, nhưng không làm hại đến thân thể. Bởi vậy tâm hồn của lão nô bị ma quỷ mê hoặc, đồng ý làm ra chuyện táng tận lương tâm kia. Kết quả lão nô đem thuốc này bỏ vào trong đồ ăn của lão phu nhân, lão phu nhân cứ như vậy mà qua đời.”

Nói đến lão phu nhân, trong lòng vú Lý có một trận áy náy, nhưng bây giờ có áy náy cũng vô dụng, trong ánh mắt đục ngầu của bà có một cỗ nước

https://thuviensach.vn

mắt dâng lên.

Vú Lý nói xong, hiện trường lập tức lâm vào sự im lặng đáng sợ.

Trịnh lão phu nhân quả nhiên là bị Vân Ngọc hại chết, sự tình này đã quá rõ ràng.

Nếu là thật, như vậy Vân Ngọc sẽ phải chết, hơn nữa Hữu tướng phủ cũng sẽ bị liên lụy, như vậy thì Lại bộ Thượng Thư phủ cũng sẽ bị liên lụy.

Mà đây đều là thế lực của Diễm vương, gần đây Hữu tướng phủ có qua lại với Diễm vương, rất nhiều người đều biết chuyện này.

Quả nhiên, giờ phút này sắc mặt của Sở Diễm rất khó coi.

Thế lực của Hữu tướng phủ và Lại bộ Thượng Thư phủ rất khổng lồ, có thể nói nếu tội danh của Vân Ngọc đã định, như vậy cũng như là chặt đứt một cánh tay của hắn.

Cho dù hắn có oai hung hầu Trầm Bân, nhưng tới lúc làm chuyện kia sẽ rất mạo hiểm. Nếu thành công thì rất tốt, nhưng một khi đã bại, thì đó sẽ là chết không có chỗ chôn.

Sở Diễm cũng không sờ chiếc nhẫn nữa, mà chỉ giương mắt, ánh mắt lợi hại nhìn Vân Ngọc.

Bao cỏ chính là bao cỏ, quả nhiên là một bao cỏ không có đầu óc.

Lúc hắn nhìn Vân ngọc, Vân Dung đang giương mắt nhìn hắn. Nhìn thấy ánh mắt chứa đựng sự bất lực của Vân Dung, trong mắt hắn có chút oán trách.

Nhìn thấy ánh mắt của Sở Diễm, sự mong chờ trong lòng của Vân Dung vỡ thành hàng trăm mảnh nhỏ, trong mắt là sự bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong lòng nàng chỉ có thể hy vọng sự tình không đến mức tệ nhất, nếu không cả đời của nàng, tất cả cũng sẽ chấm hết.

Khi Vân Ngọc nghe vú Lý nói xong, nàng rất muốn đứng lên nói to, bà lão kia nói dối, bà lão kia đang đổ tội oan uổng cho nàng. Nàng vô tội, nàng vô tội.

Nhưng nàng không thể, nàng nói không nên lời.

Nàng cúi đầu, không dám nhìn thần sắc của người xung quanh.

Lúc nàng hoảng loạn, thanh âm cứng rắn của Quách Bách Thành lại vang lên.

“Tử Yên, những lời vú Lý nói là sự thật sao?”

Tử Yên đang quỳ gối ở phía sau nghe được câu hỏi của hắn, thần sắc trong mắt từ giãy dụa chuyển sang mê võng, thống hận, cuối cùng là sự kiên quyết.

Nàng đến phía trước quỳ xuống, nàng cúi đầu thật sâu nhắm mắt lại, lúc nàng giương mắt, ánh mắt của nàng là một mảnh kiên định.

“Vú Lý nói tất cả đều là sự thật, nô tỳ nguyện ý chịu sự trừng phạt.”

Vân Ngọc nghe gọi tên Tử Yên, trong lòng lại có hy vọng thêm một lần nữa.

Nàng giương mắt, trong lòng tràn đầy vui mừng nhìn Tử Yên, đúng lúc lại nghe được câu “Vú Lý nói tất cả đều là sự thật”, làm cho nàng lập tức có cảm giác bị suy sụp.

Tử Yên nói nguyện ý chịu sự trừng phạt, lại đột nhiên quay đầu nhìn Vân Ngọc liếc mắt một cái, cái liếc mắt kia mang theo mười phần hận ý.

https://thuviensach.vn

Vân Ngọc thậm chí cảm giác được hai ngọn lửa đang cháy trong mắt của Tử Yên, giống như phải thiêu đốt nàng thành tro.

Tử yên quay đầu lên, bắt đầu tố giác Vân Ngọc: “Bởi vì ngày đó Vân Ngọc đến Trân Bảo Trai mua trang sức nhưng ông chủ không bán vì đã có người đặt trước rồi, hơn nữa lấy hữu tướng phủ ra đe dọa ông chủ của Trân Bảo Trai, nên mới bị đại tiểu thư đánh. Vì thế đại tiểu thư liền giúp ông chủ của Trân bảo trai giáo huấn Vân Ngọc một phen. Kết quả Vân Ngọc lại vì chuyện này mà thẹn quá hóa giận, hận đại tiểu thư, trở về nghĩ đủ mọi biện pháp để hãm hại đại tiểu thư. Nhưng bởi vì bên cạnh đại tiểu thư có cao thủ của hộ quốc tướng quân phủ bảo vệ, cho nên các biện pháp đều không thực hiện được. Cho nên Vân Ngọc đã nghĩ ra một biện pháp ác độc hơn, đem mũi nhọn chỉ về phía lão phu nhân của hộ quốc tướng quân phủ. Nàng cầm mấy bao độc dược ép bức nô tỳ, nếu như không thể hoàn thành việc này, sẽ đem cả nhà của nô tỳ nam thì đầu quân, nữ thì bán cho kỹ viện. Nô tỳ chỉ còn cách làm theo mà thôi.”

Tử Yên bây giờ cũng không kêu tam tiểu thư, mà là hô thẳng tên.

Chuyện đã nói xong, chứng cớ Vân Ngọc đắc tội lão phu nhân là vô cùng xác thực. Nhưng Vân Ngọc không chịu được, nàng vừa nghe Tử Yên đem hết mọi tội danh đẩy qua cho nàng, nhất thời nổi giận.

Vân Ngọc lúc này đứng lên đi thẳng đến bên cạnh Tử Yên, muốn khâu miệng của Tử Yên lại, còn ác độc mắng: “Tiểu tiện nhân này, dám đổ tội cho ta. Rõ ràng là ngươi ra chủ ý cho ta, bây giờ lại dám đổ tội cho ta. Xem ra ta phải khâu miệng của ngươi lại. Ngươi là đồ tiện nhân, tiện nhân.”

Vân Ngọc một bên mắng, người cũng xông tới trước mặt Tử Yên, tay cũng hướng về phía Tử Yên mà cào cấu.

Bây giờ Tử Yên đã không còn phải lo sợ gì nữa, làm sao có thể để cho Vân Ngọc đánh.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng ra sức phản kháng, hơn nữa nàng lại là nha hoàn, khí lực trên người so với Vân Ngọc cũng lớn hơn nhiều.

Tay Vân Ngọc bị Tử Yên bắt được, rồi sau đó lại bị đánh trên mặt. Chỉ chốc lát, Vân Ngọc bị đánh đến mức cả người đau nhức.

Nàng giận dữ, càng điên cuồng ra sức nhào về phía Tử Yên.

Hai người cứ như vậy mà đánh nhau trên công đường.

Thấy vậy, sắc mặt của Sở Phách Thiên đen lại.

Vừa thấy sắc mặt lạnh băng của Hoàng thượng, Quách Bách Thành quát to: “Mau tách hai người kia ra cho ta, dám đánh nhau trên công đường, còn ra thể thống gì nữa?”

Lập tức có vài nha dịch đi lên muốn tách hai người ra.

Nhưng lúc này Vân Ngọc đã muốn điên cuồng, làm sao có thể tách được, nàng vẫn cứ nhào về phía Tử Yên. Tử Yên cũng không muốn bị đánh vô lý như vậy, cũng ra sức chống lại Vân Ngọc, cào cấu nàng, tóm lại là làm tất cả các biện pháp làm Vân Ngọc đau đớn.

Nha dịch nhìn thấy tình huống này, nên sử dụng cường lực tách hai người ra.

Mà chuyện ngoài ý muốn lúc này đã xảy ra.

Xoẹt……

Đột nhiên một thanh âm thanh thúy vang lên, thì ra là nha dịch lôi kéo Vân Ngọc, mà Tử Yên lại vừa xé rách quần áo của Vân Ngọc, do dùng sức quá độ, nên quần áo của Vân Ngọc bị xé rách.

Nhất thời da thịt đều bị lộ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nhưng kinh dị nhất là, da thịt trắng noãn của Vân Ngọc lại có vô số dấu hôn.

Chuyện này đúng là trò cười, tam tiểu thư của Hữu tướng phủ, đứng nhất trong tam đại mỹ nhân của Yến kinh lại đang mang bộ dáng sau khi hoan ái.

Nhìn những dấu hôn kia, đủ biết đêm qua rất là kịch liệt a.

Không nghĩ tới a, tiểu thư của hữu tướng phủ lại như vậy, quả thực rất có kỹ năng a, quả nhiên là dâm phụ.

Đa số nam tử ở đây hai mắt đều mang vẻ dâm tà nhìn da thịt của Vân Ngọc đang bại lộ ra ngoài.

Thật đúng là hết chỗ nói, dáng người Vân Ngọc quả thật rất đẹp, các quan viên ở đây nhìn thấy đều mang sắc mặt phiếm hồng. Nhưng vẫn có rất nhiều quan viên lại mang vẻ mặt hèn mọn nhìn Vân Ngọc, người này quả thực là so với nữ tử kỹ viện cũng không bằng.

Kinh ngạc thấy mình thất thố trước mặt người khác, Vân Ngọc cuống quít che đậy thân thể của mình, nhưng cũng vô dụng, quần áo của nàng đã bị xé rách. Nàng che nơi này, nơi khác lại bị người nhìn. Nàng luống cuống tay chân không biết nên làm thế nào cho phải. Hai mắt của nàng đã đẫm lệ, hơn nữa vừa rồi bị đánh, trên mặt có vết cào, nhìn qua quả thực là nàng đang rất chật vật.

Thấy vậy, trong lòng Lí Như cảm thấy đau như kim châm, bà muốn xông lên trước ôm lấy Ngọc nhi của bà, nhưng chưa kịp đứng lên, cánh tay đã bị kéo lại.

Bà quay đầu nhìn thấy ánh mắt kiên quyết của Vân Dung, trong nhất thời có chút kinh ngạc, nhưng sau đó nàng đã hiểu ý tứ trong mắt Vân Dung.

https://thuviensach.vn

Lúc này nên hy sinh một người!

Nhưng bà cũng không tin được, Lí Như mở hai mắt to lên nhìn đại nữ nhi của mình, lại chỉ có thể nhìn thấy thần sắc lạnh lẽo trong mắt nàng.

Thân thể của bà có chút lay động, đây là bỏ qua một cái để bảo toàn một cái khác. Đem mọi tội lỗi đều đặt lên người của nữ nhi, phân rõ giới hạn với tiểu nữ nhi, sau đó phải bảo vệ đại nữ nhi cùng với toàn bộ hữu tướng phủ.

Nhưng đây thật sự quá tàn nhẫn, Vân Ngọc là viên ngọc bà nâng niu trên tay từ nhỏ. Từ nhỏ nó được xem như châu ngọc, nhưng bây giờ lại muốn bà mặc kệ, làm sao mà mặc kệ được đây?

Nhưng bây giờ nhìn thấy bộ dáng thất kinh của nó đang quỳ trước đại đường, ánh mắt lại bất lực như vậy. Mỗi lần bà nhìn nó, cứ như lấy dao đâm vào tim bà một lần.

Bây giờ nàng rất muốn xông lên, ôm nó, nói cho nó biết, không có chuyện gì, mẫu thân đang ở đây.

Nhưng nàng không thể, bởi vì nàng không chỉ có một nữ nhi, bà còn có một đại nữ nhi nữa.

Đại nữ nhi không thể có chuyện gì được, vì thế bà cố nén đau đớn trong lòng lại, xoay người đi chỗ khác không để ý đến nó nữa.

Ngọc nhi, không nên trách mẫu thân, họa ngươi gây ra thật sự quá lớn. Họa lớn như vậy, bà căn bản không có cách nào khác, bà chỉ có thể ra sức bảo vệ đại nữ nhi của mình.

Nhưng thật sự chỉ vì bảo vệ một nữ nhi khác sao?

https://thuviensach.vn

Nếu có một ngày tính mạng của nó và Vân Dung đều bị uy hiếp, như vậy bà sẽ lựa chọn ai?

Đáp án này Lí Như chưa hề nghĩ tới.

Vân Ngọc bất lực nhìn bốn phía, lại phát hiện bọn họ đều mang ánh mắt hèn mọn nhìn nàng. Những nam tử trước đây đều mang vẻ mặt si mê nhìn nàng lúc này lại mang bộ mặt ghét bỏ tránh ánh mắt nàng.

Trong lòng nàng nhất thời dâng lên một cỗ bi thương, không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới, có một ngày, Vân Ngọc nàng lại có bộ dáng như thế này.

Nàng chưa từ bỏ ý định nhìn lên chỗ ngồi của Hiên vương Sở Hiên, lại nhìn thấy ánh mắt của Hiên vương chưa hề liếc mắt nhìn nàng một chút nào.

Ánh mắt hắn xa xưa mà đạm mạc, tựa hồ như trong đôi mắt kia không có chứa những thứ dung tục như thế này, bởi vì này đối với tiên nhân như hắn mà nói đây chỉ là chất độc dơ bẩn mà thôi.

Mà bây giờ nàng lại không có tư cách, rốt cục bây giờ nàng cũng đã biết nàng và hắn hoàn toàn khác nhau. Hắn như người đứng trên núi cao, khí chất tao nhã, thân phận lại tôn quý vô cùng, cao quý thanh khiết như vậy. Mà nàng lúc này giống như bụi đất, hèn mọn có thể bị người khác giẫm lên.

Mộng đẹp trong lòng đã tan vỡ, chỉ còn lại một chút ấm áp cuối cùng cho nàng. Nàng biết khắp thiên hạ đều đã vứt bỏ nàng, khinh bỉ nàng, nhưng mẫu thân của nàng, tỷ tỷ của nàng thì sẽ không, người thân của nàng sẽ không vứt bỏ nàng.

Nàng nhìn xéo qua bên kia, muốn nhận một chút ấm áp, chỉ thấy mẫu thân không hề nhìn qua đây, mà tỷ tỷ lại mang vẻ mặt lạnh lùng, phụ thân lại mang vẻ mặt chán ghét nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Nháy mắt hy vọng của Vân Ngọc hoàn toàn tan biến, nàng thật sự đã bị vứt bỏ.

Nàng hối hận.

Hối hận không nên hại chết Trịnh lão phu nhân.

Hối hận không nên đối nghịch với Vân Mộng Vũ.

Hối hận rất nhiều chuyện, nhưng cũng vô dụng.

Xem ra nàng đã nhìn thấu thế giới này, ánh mắt nàng ảm đạm, không hề tức giận cứ quỳ gối ở đó, lẳng lặng đợi vận mệnh bi thảm của nàng.

Nhưng tình huống cũng có chút không rõ ràng, Vân Ngọc chắc chắn có tội, nhưng là những người khác có tội hay không đều phải đợi thẩm án tra khảo.

“Vân Ngọc, ngươi hại chết Trịnh lão phu nhân, chuyện này có ai sai khiến hoặc bày mưu đặt kế cho ngươi không?” Quách Bách Thành hỏi.

Nghe xong những lời này, Vân Ngọc chưa kịp nói gì, Vân Mộ cũng đã vội vàng đi lên, quỳ gối xuống, vô cùng đau đớn nói: “Đại nhân minh giám a, chuyện này là do một mình nghịch nữ gây ra, không liên quan đến bất kì ai trong tướng phủ. Nhưng chuyện này xảy ra đều là lỗi của thần, đều do thần không biết cách dạy con, mới có thể làm cho nàng phạm phải sai lầm này.” Nói xong ông đến bên cạnh Vân Ngọc, nâng tay đánh nàng.

Nhất thời Vân Ngọc bị đánh đến nỗi té lăn ra đất. Vân Ngọc bị đánh như vậy, thần sắc trong mắt không rõ, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này, Vân Dung cũng mở miệng, “Xin đại nhân minh giám, lần này muội muội phạm tội đều là do nàng ta tự làm, không liên quan đến ai cả.”

https://thuviensach.vn

(Sally: Cái nhà này nếu ta mà sống trong đó chắc sẽ tự tử chết sướng hơn)

Vân Dung nói xong, còn tận tình khuyên bảo Vân Ngọc: “Ngọc nhi, sao ngươi lại hồ đồ như vậy? Lại dám phạm sai lầm lớn như vậy. Tỷ tỷ thường ngày đều khuyên ngươi làm người phải biết khoan dung, ngươi làm sao có thể bởi vì một chuyện nhỏ nhặt mà phạm phải sai lầm này. Ngọc nhi, ngươi làm cho tỷ tỷ quá thất vọng về ngươi rồi.”

Vân Dung nói xong, lại đến Lí Như mở miệng, nàng làm như là cực kỳ thất vọng nhìn Vân Ngọc nói: “Ngọc nhi, ngươi làm mẫu thân quá thất vọng rồi.” Nói xong nước mắt lại dâng lên.

Vân Ngọc đang té trên mặt đất, trong lòng thấy trống rỗng. Đó đều là người thân của nàng a, nhưng bây giờ mọi người lại đang làm gì?

Các nàng không nghĩ cách cứu nàng, ngược lại là nghĩ cách để không bị liên lụy đến bản thân.

Khi nàng bị thẩm vấn, các nàng thờ ơ. Nhưng khi đề cập đến bọn họ, các nàng liền lập tức giải thích, phân chia giới hạn.

Thế giới này thật hỗn loạn. Trong lòng nàng hoàn toàn hỗn loạn.

Đời người như một vở kịch, lòng người dễ thay đổi.

Lúc nàng đau khổ nhất, người thân lại vứt bỏ nàng, trong lòng nàng nổi lên một cỗ hận ý, hận các nàng vô tình.

Nàng muốn ngẩng đầu lớn tiếng nói: “Sự thật chuyện này đều là do cả nhà nàng tính kế mà thành”, nàng nghĩ cả nhà của nàng cứ như vậy mà gánh tội cùng nhau a. Nhưng nàng vẫn cố gắng nhịn xuống, đây dù sao cũng là những người mà nàng yêu thương nhất. Mà kiếp nạn hôm nay của nàng chắc chắn là nàng chạy không thoát, như vậy nàng có nên nói ra hay không, như vậy cái chết của nàng cũng sẽ có ý nghĩa một chút.

https://thuviensach.vn

Nàng giương mắt nhìn Lí Như, cái liếc mắt kia như có một nỗi hận không bao giờ tha thứ.

Lí Như thấy cái liếc mắt kia, trong lòng nàng có một trận hít thở không thông, nàng muốn nói rằng Ngọc nhi đừng nên nhìn mẫu thân như thế.

Nhưng nàng chỉ mở miệng thở dốc, cuối cùng cũng không nói gì.

Chuyện này phải có công đạo, phải có người gánh vác. Hơn nữa sự thật là chuyện này đều do một mình Ngọc nhi gây ra. Bà nhắm hai mắt lại, không đành lòng nhìn nữ nhi của mình.

Khi bà nhắm mắt lại, bên tai vang lên lời nói của Vân Ngọc dứt khoát mà kiên quyết: “Hồi bẩm đại nhân, việc này không liên quan đến ai cả, tất cả đều là chủ ý của thần nữ. Thần nữ tự biết đã phạm tội tày trời, cam nguyện chịu tất cả mọi sự trừng phạt.” Nói xong, Vân Ngọc dập đầu thật mạnh.

Chuyện này dựa vào lời nói cuối cùng của Vân Ngọc cũng coi như là ván đã đóng thuyền.

Vân Dung thở phào một hơi, nhưng trong lòng lại cảm thấy nặng nề.

Nhìn thấy chân tướng đã rõ ràng, Quách Bách Thành quay đầu nhìn về phía đương kim thánh thượng Sở Phách Thiên, thấy hắn gật gật đầu. Vì thế bên cạnh lập tức có một tiểu thái giám cầm thánh chỉ đến, đặt trước mặt của Sở Phách Thiên.

Sở Phách Thiên quét mắt nhìn người nhà của Vân Mộ đang quỳ trên đất, tiếp theo, ánh mắt lại nhìn qua Lí Nghị, liền bắt đầu viết thánh chỉ.

Chỉ chốc lát thánh chỉ đã ghi xong, vận mệnh của các nàng cũng đã được định đoạt.

https://thuviensach.vn

Quách Bách Thành tiếp nhận thánh chỉ của Hoàng thượng, bắt đầu tuyên đọc. “Vân Ngọc mưu hại Trịnh lão phu nhân là hành vi phạm tội cực kỳ ác độc, chém đầu làm gương. Vân Mộ không biết dạy con, hạ xuống ba bậc, làm quan tứ phẩm, phạt thêm bổng lộc ba năm. Lí Như không biết dạy con, đức hạnh không tốt, cả đời làm thiếp. Vân Dung thân là tỷ tỷ của Vân Ngọc, cũng không khuyên can, đức hạnh không tốt, cả đời làm thiếp.”

Nghe đến phán quyết này, cả nhà Vân Mộ sắc mặt đều trắng toát, trong lòng họ đều coi trọng chuyện kia, hôm nay đều bị tước đoạt cả rồi.

Trong lòng Vân Mộ bây giờ rất hận Vân Ngọc, cả đời hắn kinh doanh quyền lợi, nhưng mọi cố gắng bao nhiêu năm bây giờ đã hóa thành bọt biển.

Ánh mắt Lí Như có chút ảm đạm, thân mình có chút lay động. Hôm nay bà không chỉ mất đi nữ nhi bà yêu thương nhất, còn vĩnh viễn phải làm thiếp, không có cách nào khác. Thiếp, bà ghét nhất phải làm thiếp, hận nhất chữ thiếp, nhưng từ nay về sau bà sẽ phải cõng chữ này cả đời.

Sắc mặt Vân Dung có chút tái nhợt, cả đời làm thiếp, cả đời làm thiếp. Bây giờ trong đầu của nàng chỉ có bốn chữ này. Nàng nên làm gì đây, làm sao cả đời nàng có thể làm thiếp được?

Nàng muốn làm Diễm vương phi.

Nàng muốn làm Hoàng hậu.

Như vậy, sau hôm nay, lời hứa của hắn còn có tác dụng gì không?

Nàng còn có ngày ngẩng đầu lên sao?

Nàng quay đầu nhìn về phía Sở Diễm, đúng lúc cũng thấy ánh mắt của hắn nhìn qua. Nhưng lúc nàng chạm vào ánh mắt kia, nháy mắt lòng nàng có cảm thấy thật lạnh.

https://thuviensach.vn

Cái liếc mắt kia, chán ghét mà khinh thường.

Chán ghét, là chán ghét cả đời nàng phải làm thiếp sao?

Khinh thường, là khinh thường thân phận đê tiện của nàng sao?

Về sau, nàng không còn là hòn ngọc quý của hữu tướng phủ nữa, nàng thật sự đã mất hết rồi. Có một cỗ mãnh liệt bi thương nảy lên trong lòng, ánh mắt đã ươn ướt.

Tuy rằng Sở Diễm có chút đau lòng, nhưng nghĩ đến quyền lợi, chút đau lòng này đã tan thành mây khói. Nàng bây giờ chỉ là nữ nhi tầm thường, lại bị phụ hoàng hạ thánh chỉ cả đời làm thiếp, như vậy hắn sao có thể lấy nàng.

Hữu tướng đã hoàn toàn bị phế, nàng đã không còn giá trị lợi dụng, như vậy hắn không cần phải lãng phí thời gian với nàng nữa.

Phồn hoa như mộng, lại chỉ là mộng đẹp mà thôi.

Mọi người xung quanh đều mang tâm trạng khác nhau.

Trong mắt Sở Diễm là sự khôn khéo cùng tính kế, hắn tự cho là đã nắm được phần thắng. Nhất là sự kiện trọng đại ngày hôm nay, phụ hoàng không cho Thái tử cùng Dạ vương đến, nhưng lại cho hắn đến đây. Trong lòng hắn vui mừng không thôi.

Ánh mắt của Lại bộ Thượng Thư Lí Nghị hơi trầm xuống, xem ra lần này Hữu tướng phủ tiêu rồi. Vân Ngọc này thật là vô pháp vô thiên, dám gây ra tai họa này. Mặc dù có chút thầm oán Vân Ngọc, nhưng bây giờ tâm tư của hắn không đặt ở đây, bây giờ hắn chỉ nhớ tới ám vệ của hắn. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, Như nhi nói là mượn đi giết Vân Mộng Vũ, nhưng một ngày đã trôi qua, cũng không có chút tin tức nào. Ngược lại cả nhà bọn họ đều bị đưa đến đây.

https://thuviensach.vn

Theo nhiều năm kinh nghiệm của hắn, Vân Mộng Vũ kia hắn là còn sống, ám vệ của hắn xem chừng là đã xảy ra chuyện.

Tia sáng quỷ dị trong mắt không ngừng chuyển động, hắn tự hỏi mình tiếp theo nên làm thế nào cho tốt.

Hoàng đế ngồi trên kia cũng có chút kỳ quái, thần sắc của hắn khiến cho người khác không hiểu, không biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

Sở Hiên cũng chỉ ngồi nơi đó, không quan tâm đến ai cả, hắn thủy chung thản nhiên ngồi ở kia. Tuy rằng người cứ ngồi một chỗ đó, nhưng những người khác đều cảm thấy hắn như đang phiêu diêu tự tại ở nơi khác.

Rõ ràng hắn đang ở gần trước mắt, nhưng quả thật lại cảm thấy đang cách xa hắn muôn trùng.

Cả nhà Vân Mộ cũng dần dần tỉnh táo lại, nghĩ là mọi chuyện cũng đã qua, về sau còn có cơ hội khác, những cái khác có thể từ từ kiếm lại là được.

Hôm nay trọng án cũng coi như là đã có kết quả, Vân Ngọc cũng đã trả giá cho hành vi của nàng.

Trong lòng mọi người nghĩ việc này cũng nên kết thúc ở đây, từ nay về sau Vân Mộ sẽ rời khỏi quan trường.

Chỉ là mọi việc sẽ đơn giản như vậy sao?

Có người sẽ dễ dàng buông tha cho cả nhà Vân Mộ sao?

Trò chơi chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, trong lòng Vân Mộ đột nhiên có một cỗ hơi thở nguy hiểm bốc lên. Trong lòng hắn thất kinh, có chuyện gì nữa đây, tại sao hắn lại có cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Mọi người ở đây thì khác, mọi việc cũng đã xong, bọn họ không có hứng thú ở lại. Công đường đột nhiên lâm vào một không khí im lặng kì quặc.

Đột nhiên từ bên ngoài truyền đến tiếng trống, tiếng trống kia như chấn động trời cao.

Tiếng trống vang vọng, mọi người đều khiếp sợ.

Ở cổ đại trừ phi chỉ có nỗi oan khuất trọng đại mới có thể kêu oan, nhưng bây giờ tiếng trống kia lại vang lên.

Có chuyện gì xảy ra, nơi này vừa mới thẩm tra xử lí một trọng án xong. Không nghĩ đến tiếng trống kia lại vang lên, rốt cục hôm nay có chuyện gì vậy?

Nhìn thấy Sở Phách Thiên lộ ra thần sắc không hờn không giận, hắn tức khắc hạ lệnh: “Người đâu, lập tức đi ra ngoài xem, đã xảy ra chuyện gì?”

Sở Hiên lúc này cũng không còn mang biểu tình xa cách nữa, trên mặt hắn lại có một biểu tình thản nhiên, tuy rằng chỉ đạm mạc mà thôi, nhưng lại làm người ta có một hương vị nói không nên lời. Giống như bây giờ hắn mới cảm thấy có chuyện thú vị.

Chỉ chốc lát, người đi thăm dò đã trở lại, hơn nữa hắn lại mang bộ dáng cực kỳ kinh ngạc, hắn tiến lên bẩm: “Hồi bẩm đại nhân, bên ngoài là Vân Mộng Vũ tiểu thư muốn minh oan chuyện năm xưa”

Việc này thật thú vị.

Bên này án tử vừa phán xong, bên kia nàng lại nổi lên tiếng trống đòi minh oan.

Bất quá thân phận của Vân Mộng Vũ hôm nay cũng rất đặc biệt, là người khơi nguồn chuyện của Vân Ngọc, lại là người đã bị mất đi người thân.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nàng lại đến đây, rốt cuộc là muốn làm cái gì?

Quách Bách Thành nhìn Hoàng thượng một cái, phát hiện thần sắc trong mắt hắn khẽ nhúc nhích, lập tức biết hoàng thượng muốn thấy Vân Mộng Vũ. Vì thế hắn hạ mệnh: “Người đâu, cho Vân Mộng Vũ vào.”

Quách Bách Thành nói xong, bi kịch của gia đình Vân Mộ sắp tới sẽ tiếp tục xảy ra.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 74: Kết Cục Của Lí Như (Thượng)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Theo mệnh lệnh của Quách Bách Thành, một lúc sau có hai nữ tử đi vào. Nhìn thấy hai nữ tử này, trong nháy mắt mọi người đều im lặng, hô hấp không thông.

Lúc nhìn thấy hai nữ tử này, sắc mặt Lí Như trắng bệch.

Nữ tử kia, sẽ không là, sẽ không là……

Nàng không thể tin được, thật sự không thể tin được……

Làm sao có thể như thế, rốt cuộc là tại sao lại như thế?

Vì sao Vân Mộng Vũ không chết?

Hơn nữa Vân Mộng Vũ không chỉ không chết, hơn nữa bây giờ lại cùng với một nữ tử y hệt đứng nơi đó.

Nữ tử đang đứng kia giống Vân Mộng Vũ như đúc, trong lòng bà bây giờ rất sợ hãi. Đây là muốn vạch trần tất cả mọi chuyện, như vậy hôm nay bà cũng tiêu rồi.

Đóa hoa mai ở khóe mắt kia thật nổi bật, rất xinh đẹp, nhưng trong mắt của Lí Như nhìn thấy thì như có hàng ngàn hàng vạn mũi nhọn.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong lòng bàn tay của Lí Như ra rất nhiều mồ hôi, ngay cả hô hấp cũng cảm thấy khó khăn.

Lí Như cứ tưởng mình đang nằm mơ, tất cả mọi việc đều có vẻ không giống như thật. Nhìn thân ảnh thanh lệ đang đứng kia, lại giống Mộc Lâm đến tám phần. Nàng ta đã trở lại, đại nữ nhi của Mộc Lâm đã trở lại.

Như vậy nàng ta trở về báo thù sao? Báo thù chuyện năm đó sao? Sự tình đã qua nhiều năm như vậy, nếu không phải tối qua bà gặp ác mộng, có lẽ bà đã quên rồi.

Không nghĩ tới hôm nay, đứa trẻ bị bà đặt trước cửa thanh lâu, hôm nay lại có thể trở về. Hơn nữa lại đến đúng lúc này, cũng là lúc bà chật vật nhất.

Bà có cảm giác, tựa hồ nữ nhi này của Mộc Lâm trở về sẽ hủy diệt bà. Nhưng bà không cam lòng, thật sự không cam tâm. Bà khổ tâm bày mưu tính kế nhiều năm như vậy, sắp đến lúc thành công, lại thất bại trong gang tấc. Từ sau khi Vân Mộng Vũ trở về, tất cả đều không giống trước đây, bà không thể nắm trong tay mọi chuyện như trước.

Từ đó đến nay, bà liên tục bị nhục nhã. Cái loại cảm giác này giống như lúc bà mới vào Vân gia, cảm giác giống như Mộc Lâm đối xử với bà năm đó. Cao cao tại thượng như vậy, siêu việt như thế, mà bà vĩnh viễn chỉ có thể như một con trâu nhỏ, luôn chịu nhục trước mặt nàng ta.

Mà bây giờ nữ nhi của nàng ta đã trở lại.

Thế gian này thật sự có báo ứng sao?

Nhưng cho dù báo ứng thì sao chứ? Lí Như bà mười sáu năm trước đã nói, bà không sợ báo ứng.

Bà có thể hại chết Mộc Lâm, để mình có thể đi từng bước một đến vị trí ngày hôm nay, bà đã phải cố gắng rất nhiều, hiện tại làm sao có thể buông

https://thuviensach.vn

tha như vậy được.

Hơn nữa nếu buông tha, có lẽ cũng sẽ mất mạng. Bà tuyệt đối không thể buông tha, tuyệt đối không thể. Bà giương mắt, ánh mắt mang vẻ tàn nhẫn nhìn nữ tử áo trắng có đóa hoa mai trên khóe mắt kia.

Hôm nay không biết là vì nguyên nhân gì, Vân Mộng Vũ và A Mi đều mặc áo trắng. Hai dung nhan tuyệt sắc giống nhau như đúc, lúc này lại không nhìn ra thần sắc gì hết, chỉ có thể nhìn thấy mặt hai người đều lạnh như băng và đau đớn.

Vân Mộ lúc này cũng ngốc nghếch nhìn hai nữ tử kia, giống nhau như đúc, như vậy hai nàng là chị em sinh đôi.

Là song sinh sao?

Năm đó Lâm nhi mang song thai!

Nhưng vì sao hắn lại không biết một chút gì?

Trong mắt Vân Mộ có chút khó hiểu, ngay sau đó, hắn liếc mắt nhìn Lí Như. Năm đó lúc Lâm nhi trở dạ, Lí Như là người phụ trách. Nhưng sau khi hắn trở về, nàng ấy lại nói là do khó sanh mà chết, chỉ để lại một đứa nhỏ, chính là Vân Mộng Vũ bây giờ.

Nhưng xem ra, chuyện năm đó không hề đơn giản như vậy a.

Bị ánh mắt sắc bén của Vân Mộ nhìn qua, Lí Như run bắn cả người, nhưng ngay sau đó lại khôi phục bình thường. Biết thì thế nào chứ, Mộc Lâm chết chẳng lẽ Vân Mộ hắn không có trách nhiệm sao?

Nếu như không phải Vân Mộ hắn bỏ mặc Mộc Lâm, Lí Như nàng sao lại dám xuống tay với Mộc Lâm chứ? Vân Mộ, hắn luôn tỏ ra là mình yêu thê tử, kỳ thật trong lòng hắn chỉ yêu bản thân hắn mà thôi. Nếu không Mộc

https://thuviensach.vn

Lâm sẽ không gây gổ với hắn, bà cũng sẽ không có dịp thừa nước đục thả câu.

Nhưng bây giờ hắn lại nhìn bà như thế, hắn có tư cách gì để quản giáo bà. Lí Như ngó lơ, không thèm nhìn hắn. Hôm nay bà đã chán nản hắn rồi.

Bây giờ Vân Mộ cũng không phải là hữu tướng gì nữa rồi, chỉ là một chức quan tứ phẩm mà thôi, như vậy hắn dựa vào cái gì để bắt bà phải khúm núm trước mặt hắn.

Nhìn Lí Như quay đầu đi, trong mắt Vân Mộ lập tức nổi lên bão táp. Tiện nhân chết tiệt, dám chống lại hắn. Nàng chẳng qua là một tiểu thiếp của hắn mà thôi, bây giờ lại không nhìn sắc mặt của hắn, thật là phản rồi. Trở về, hắn nhất định phải làm cho nàng biết ai mới là người đứng đầu trong nhà. Nghĩ xong hắn cũng quay đầu lại, tiếp tục nhìn hai nữ nhân kia xem hôm nay muốn làm gì?

Mà Vân Mộng Vũ và A Mi lúc này đã đến giữa công đường, coi như không nhìn thấy Vân Mộ. Vân Mộng Vũ quỳ xuống đất, nói: “Thần nữ Vân Mộng Vũ tham kiến hoàng thượng.”

A Mi bên cạnh nàng cũng quỳ xuống theo: “Danh nữ A Mi tham kiến hoàng thượng.”

Hai người đều quỳ trên mặt đất, Sở Phách Thiên nhìn thấy tình hình này cũng rất sửng sốt.

Đây cũng là nữ nhi của Mộc Lâm sao?

Vậy ra năm đó Mộc Lâm mang song thai sao?

Nhưng vì sao cuối cùng lại chỉ có một mình Vân Mộng Vũ?

Năm đó Mộc Lâm khó sanh mà chết là thật sao?

https://thuviensach.vn

Trong này chắc hẳn là có ẩn khúc.

Trong đầu Sở Phách Thiên hiện ra thân ảnh thanh lệ vô song của Mộc Lâm. Hắn nhìn A Mi quỳ trên mặt đất, chỉ cảm thấy giống Mộc Lâm đến tám phần.

Tuy rằng Vân Mộng Vũ cũng rất giống, nhưng khí chất của A Mi lại càng giống hơn.

Loại khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng cực kỳ giống với Mộc Lâm năm đó, mà Vân Mộng Vũ lại không giống mấy so với Mộc Lâm.

Năm đó Sở Phách Thiên cũng rất mong chờ Mộc Lâm, nhưng Mộc Lâm lại lựa chọn Vân Mộ. Điều này làm cho hắn không vui vẻ gì. Cho nên sau khi Mộc Lâm xảy ra chuyện, hắn cũng không tiện hỏi tới.

Bây giờ gặp lại nữ nhi của Mộc Lâm, trong lòng hắn không khỏi nhớ lại chuyện của ngày trước.

Hắn liếc mắt nhìn A Mi một cái, mà cái liếc mắt này lại làm cho Vân Mộng Vũ cảnh giác.

Không lẽ hoàng đế hắn muốn……

Nghĩ đến khả năng này, trong mắt Vân Mộng Vũ chợt lóe hàn quang. Nàng tuyệt đối sẽ không cho phép bất luận kẻ nào làm hại đến tỷ tỷ của nàng, cho dù là Ngọc Hoàng đại đế cũng không được.

Lúc Vân Mộng Vũ hạ quyết định trong lòng, lại nghe thấy thanh âm bình thân của Hoàng đế.

Vân Mộng Vũ cùng A Mi đứng dậy, hoàng đế mở miệng nói với Qúach Bách Thành: “Quách khanh gia, ngươi làm chủ thẩm đi.”

Quách Bách Thành cung kính vâng một tiếng, bắt đầu thẩm án.

https://thuviensach.vn

Lúc này thanh âm của hắn cũng dịu hơn, mà ngữ khí lại ôn hòa hơn một chút, hắn nhìn hai nữ tử rồi hỏi: “Không biết hai vị tiểu thư muốn cáo trạng chuyện gì a?”

A Mi và Vân Mộng Vũ cùng nhìn nhau, sau khi trao đổi ánh mắt, Vân Mộng Vũ bước ra, bẩm: “Bẩm đại nhân, tiểu nữ tử cáo trạng Lí Như mưu hại mẫu thân Mộc Lâm quận chúa của ta, còn mang tỷ tỷ sinh đôi của ta đem cho người khác, khiến cho tỷ muội chúng ta không được gặp nhau hơn mười năm nay.”

Lời của nàng vừa nói ra, người ở đây ồ lên một tiếng, quả nhiên là song bào thai a. Hơn nữa lại chưa từng gặp nhau. Qủa nhiên là có uẩn khúc, mọi người ngẫm lại đều cảm thấy rất là tàn nhẫn.

Năm đó nữ tử phong hoa tuyệt đại kia tuy rằng đã sớm qua đời, nhưng bây giờ đã để lại đôi nữ nhi song sinh tuyệt sắc khuynh thành này. Hơn nữa lại cùng mang cỗ khí thế hơn người a.

Còn hai nữ nhi nổi danh của Lí Như, bây giờ lại mang vẻ chật vật như thế.

Một người đã bị phán tử hình, cho dù không bị phán tử hình, tội danh dâm đãng và ác độc cũng đã rõ ràng. Một đứa khác thì chỉ mang bộ dáng thê thảm, cả đời chỉ có thể làm thiếp mà thôi.

Hai bên quả nhiên là một trời một vực, một bên cử chỉ cao quý giống như mây trắng trên trời, một bên bây giờ lại đê tiện như nước trong bùn.

Trong lúc nhất thời mọi người đều có cùng suy nghĩ, quả nhiên có sự khác biệt lớn giữa nữ nhi của tài nữ phong hoa tuyệt đại của Yến kinh và nữ nhi của một tiểu thiếp hèn mọn không ngẩn đầu lên được.

Cho dù có che giấu như thế nào, cũng không thể giấu hết được khí chất đang tản mát ra trong không khí kia.

https://thuviensach.vn

Mọi người lại cảm thấy chướng mắt khi nhìn ba mẹ con Lí Như.

Nhìn thấy những ánh mắt như vậy, trong lòng Vân Dung hận muốn giết người. Nhiều năm qua nàng cố gắng duy trì hình tượng tao nhã nhưng bây giờ lại bị đốt sạch như vậy.

Hơn nữa người nàng yêu nhất bây giờ cũng không còn để ý đến nàng. Nhưng nàng đã làm gì sai chứ, chỉ trong một đêm, mọi thứ đã biến thành cục diện như thế này?

Nghĩ đến chuyện đã phát sinh trong hai ngày nay, nàng chợt rùng mình, chẳng lẽ là âm mưu của Vân Mộng Vũ.

Chuyện của ngày hôm nay, chắc chắn có liên quan đến Vân Mộng Vũ.

Như vậy thì cao thủ được ông ngoại phái đi ám sát đã xảy ra chuyện.

Mà chuyện ngày hôm qua của Vân Ngọc muội muội cũng là do nàng gây nên, bây giờ các nàng đến đây là muốn tiếp tục hại nàng và mẫu thân sao?

Vân Mộng Vũ, Vân Dung ta sẽ nhớ kỹ ngày hôm nay ngươi đã cho ta chịu sự sỉ nhục, đợi một ngày nào đó, ta nhất định phải làm cho ngươi hối hận.

Sau khi bị đả kích một trận, bây giờ Lí Như cũng có chút thanh tỉnh. Có lẽ thật đúng là nghịch cảnh làm ra nhân tài, Lí Như này thật đúng là đánh hoài không chết, càng bị áp chế nàng ta lại càng hăng.

Có lẽ là bởi vì những năm qua nàng ta quá an nhàn, hơn nữa nàng ta lại có một nữ nhi xuất sắc như Vân Dung, thường xuyên bày mưu tính kế cho nàng, khiến nàng cũng dần dần quên mất thủ đoạn tàn nhẫn của năm xưa.

Năm đó Mộc Lâm luôn được Thái hậu yêu thích, hơn nữa Hộ quốc tướng quân phủ thế lực cũng rất lớn, nàng cũng dám xuống tay với Mộc Lâm. Mà

https://thuviensach.vn

Mộc Lâm tuy rằng tính tình cao ngạo, nhưng nàng không phải là người đơn giản, năm đó để hại Mộc Lâm, nàng cũng tốn rất nhiều tâm huyết.

Bây giờ lại lâm vào hoàn cảnh này, nàng mới giật mình nhớ tới chính nàng là người đã bắt đầu gây ra tai họa tày trời này.

Nàng sẽ dễ dàng nhận thua như vậy sao?

Đáp án là không, tuyệt đối không.

Vân Mộng Vũ, để xem hôm nay, ai là người có được nụ cười cuối cùng?

Trong lòng dần dần bình tĩnh, trong đầu cũng nhanh chóng nghĩ đến biện pháp để giải quyết hoàn cảnh khó khăn hiện tại. Vân Ngọc đã bị phán tử hình, không còn cách cứu vãn, như vậy thì cứ coi như là nàng chưa sinh ra đứa con này.

Lúc này, trong lòng Lí Như bắt đầu âm mưu tính kế. Nàng cúi đầu, mang bộ dáng không kiêu ngạo, không siểm nịnh, nếu người khác nhìn thấy thì vẫn tưởng là nàng không hề có tội.

Quách Bách Thành ngồi trên kia, bây giờ cũng có một cảm giác kỳ lạ, cứ như là đau lòng, đau lòng cho hai tỷ muội song sinh này. Nhiều năm qua hai nàng bị chia cắt như vậy, tựa hồ không biết đã gặp bao nhiêu chuyện bất công trong khi lòng người vốn rất hiểm ác.

Hắn sinh ra một loại cảm giác chán ghét đối với Lí Như, hắn gõ mạnh búa xuống bàn, quát to: “Lí Như, những lời Vân tiểu thư nói là thật sao, ngươi mau khai thật ra cho ta.”

Nghe nói như thế, vốn nghĩ rằng nàng sẽ không nhận tội, nhưng bối rối là có. Nhưng khi nàng ngẩng đầu lên, lại lộ ra đôi mắt ngập tràn nước mắt.

https://thuviensach.vn

Lí Như ngửa đầu, muốn cho người khác thấy mình bị oan, nhưng lại mang tư thái quật cường không muốn nhận tội, nàng nói: “Tội thiếp biết tội.”

Lần này làm mọi người bất ngờ, đây là tình trạng gì, vậy là nhận tội rồi sao, nhưng biểu tình kia, căn bản là không giống nhận tội. Nói chính xác là căn bản giống như không có tội.

Quách Bách Thành nghĩ nàng nói dối, đang muốn mở miệng hỏi lại, thì lại nghe được nàng nói những lời kế tiếp làm cho ông kinh ngạc.

“Thiếp biết tội, năm đó phu nhân trở dạ là lúc lão gia không hề trong phủ, tất cả đều là do thiếp thân phụ trách. Mà khi đó phu nhân đột nhiên khó sanh, thiếp thân rất sốt ruột, tìm rất nhiều bà đỡ. Nhưng mọi người đều nói là khó giải quyết, sợ sẽ có nguy hiểm. Lúc ấy thiếp thân không biết phải làm thế nào cho phải, muốn đi vào vấn an phu nhân, ai ngờ thị nữ Thủy Nhi bên người phu nhân không cho thiếp thân đi vào. Nhưng thiếp thân rất sốt ruột, sợ phu nhân ở trong phòng có chuyện gì, nên thiếp thân khẩn cầu nha hoàn kia. Nhưng Thủy Nhi lại lấy Thái hậu cùng Hộ quốc tướng quân phủ ra đe dọa, thiếp thân bất đắc dĩ phải đứng bên ngoài chờ. Một lúc sau, cũng nghe được thanh âm của tiếng trẻ con khóc. Trong lòng thiếp thân rất lo lắng, nhưng không dám đi vào. Một lúc sau thiếp thấy có chút kì lạ, thiếp thân đi vào mới phát hiện, phu nhân đã khó sanh mà đã chết. Chỉ để lại một đứa trẻ con nằm trên tã lót, chính là Vũ nhi bây giờ.”

Lí Như nói cứ như là những lời chân tình sâu đậm, hơn nữa khi nói đến phu nhân qua đời, chỉ để lại một đứa trẻ con nằm trên tã lót lại nói không thành tiếng.

Không khí xung quanh thật im lặng, tựa hồ đều bị câu chuyện bịa đặt của Lí Như cuốn hút. Xung quanh im lặng, chỉ có thể nghe được âm thanh của Lí Như đang nghẹn ngào kể lể.

https://thuviensach.vn

“Lúc ấy thiếp thân thật là không biết nên làm thế nào cho phải, lại không thấy Thủy Nhi đâu. Thiếp thân lập tức phái người đi tìm, nhưng tìm vài ngày cũng không tìm được. Sau đó lại phát hiện phu nhân thiếu rất nhiều trang sức, thiếp thân nhìn thấy lão gia bởi vì phu nhân qua đời mà bi thương, nên không lấy chuyện này ra để làm phiền lão gia, nên mới giấu nhẹm đi. Ai ngờ, hôm nay mới phát hiện Thủy Nhi không chỉ mang đi rất nhiều trang sức quý báu của phu nhân, lại còn mang theo đại tiểu thư của tướng phủ.”

Nói xong nàng cũng theo đó mà ngã xuống đất, cứ như là rất đau lòng.

Vân Mộng Vũ không nói gì, nàng lẳng lặng nhìn Lí Như diễn trò, diễn rất giống thật a, cứ như là mọi chuyện nàng ta nói đều là sự thật.

Mà A Mi bên cạnh lúc này cũng rất giận dữ, người phụ nữ độc ác này còn dám đổ oan cho Thủy di nương. Cổ tay nàng khẽ động, muốn cầm kiếm đang đeo bên hông, tự tay xử Lí Như ở đây.

Nhận thấy cảm xúc của A Mi đang dao động, Vân Mộng Vũ cầm lấy tay nàng nói: “

Nghe muội muội nói xong, cảm xúc của A Mi cũng vững vàng hơn rất nhiều. Không biết vì sao, nàng đối với muội muội có một cảm giác tín nhiệm. Bất luận là việc gì, tựa hồ đều không làm khó được nàng. Trên người nàng có một loại khí chất thong dong tự nhiên, làm người ta bị thuyết thục. Nàng nhìn muội muội gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Nàng nhìn Vũ nhi ý bảo nàng ấy yên tâm, nàng chỉ cần chờ đón kết cục thảm hại của Lí Như là tốt rồi.

Lúc mọi người còn đang đắm chìm trong lời nói của Lí Như, thì đột nhiên vang lên giọng nói mềm mại của Vân Mộng Vũ, ngữ khí ôn nhu, nhưng trong đó còn mang theo một chút sắc bén.

https://thuviensach.vn

“Di nương, những lời người nói thật sự là cảm động lòng người, nghe thấy thật thương tâm, thật muốn rơi lệ a. Nhưng Vũ nhi có một nghi hoặc, muốn nhờ di nương giải thích giúp”.

Vân Mộng Vũ nói nửa câu, nàng ngừng lại, hai mắt híp lại liếc nhìn Lí Như một cái, lại tiếp tục nói: “Nếu di nương nói Thủy Nhi mang tỷ tỷ đi, mà ngươi nói là đến tận hôm nay ngươi mới biết được. Ta đây rất tò mò, chẳng lẽ lúc ấy ở trong phòng của mẹ ta một đống người trong đó không lẽ không biết gì sao? Thật kỳ quái, một song thai được sinh ra, vậy mà không có người biết, vậy có nên nói là đã có người bày mưu tính kế trong chuyện này không?”

Vân Mộng Vũ nói xong, quét ánh mắt sắc bén nhìn Lí Như, mang theo một ý tứ ngoan tuyệt.

Lí Như lại chưa thấy ánh mắt của Vân Mộng Vũ, ngược lại nước mắt càng tích càng nhiều, muốn làm cho người khác đồng tình, nàng có chút lo lắng giải thích: “Vũ nhi có ý gì? Chẳng lẽ Vũ nhi muốn nói những người đó là do thiếp thân bày mưu tính kế? Thiếp thân sao lại phải làm như thế? Như vậy đối với thiếp thân có gì tốt chứ? Hơn nữa các bà đỡ đều do Thủy Nhi đi tìm, các nàng không nói, thiếp thân sao có thể dự đoán được tình huống trong lúc ấy? Mà trong phòng lúc đó các nha hoàn và bà vú đều là người do phu nhân mang tới từ Hộ quốc tướng quân phủ, tất nhiên là sẽ đứng về phía Thủy Nhi, làm sao có thể liên quan đến thiếp thân được chứ?”

Lí Như trả lời lại câu hỏi cũng rất có lý a. Nếu lúc ấy một đứa bị ôm đi, ai lại có thể biết được chuyện này? Dù sao cũng là một song thai, nếu không biết được sự tình thì ai cũng sẽ nghĩ như vậy cả thôi.

Mà bây giờ nhìn tư thế của Vân Mộng Vũ, ngược lại có một loại cảm giác cả vú lấp miệng em. Người chính là như vậy, tin một bên, còn đối với bên kia, thì sẽ nghĩ không tốt về họ.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi còn cảm thấy hai tỷ muội của Vân Mộng Vũ tuyệt sắc khuynh thành, hiện tại lại cảm thấy các nàng đang cả vú lấp miệng em. Đây là ý kiến của quần chúng a, chỉ biết mù quáng nhìn bên ngoài mà thôi.

Quả nhiên cổ đại cũng có nhiều thứ giống như hiện đại, ví dụ như lòng người. Lúc nào cũng chỉ tin tưởng bên ngoài, mà cũng không biết bên trong như thế nào.

Nàng khinh thường cái sự giả tạo này, nhưng thế giới này không phải chỉ có một mình nàng, vì sinh tồn, vì mục đích của nàng, nàng không thể không nhập gia tùy tục. Không thể không thay đổi chính mình để hòa hợp với xã hội này.

Tuy rằng thay đổi, nhưng trong lòng nàng vẫn kiên trì giữ tính cách của nàng. Sau đó nàng nói tiếp, nàng thay đổi biểu tình trên mặt, nàng bất bình nói: “Di nương nói chuyện rất sắc bén a, lại rất hợp tình hợp lý. Nếu nói như vậy, di nương không hề sai, ngược lại ta còn nên cảm tạ ngươi?” Nói xong nàng cũng mang vẻ mặt và bộ dáng quật cường, lập luận còn sắc sảo hơn cả Lí Như.

Tình thế này có vẻ phức tạp, thật sự là ông nói có lý, bà cũng nói có lý. Không biết lời ai nói mới là sự thật, mọi người cũng không biết nên tin ai bây giờ.

Lí Như nghe Vân Mộng Vũ nói xong, vội ngẩng đầu lên, khóc nói: “Thiếp thân nhiều năm qua vì tướng phủ tận tâm hết sức, đối với Vũ nhi cũng luôn ngoan ngoãn phục tùng, cẩn thận, sợ ngươi không thoải mái, nhiều năm trả giá như vậy, thiếp thân cũng không mong Vũ nhi báo đáp, chỉ mong Vũ nhi có thể tha thứ cho trái tim bất lực của người làm di nương này? Thiếp thân tự nhận luôn đối tốt với Vũ nhi như là đối tốt với hai nữ nhi ruột thịt của mình, thử hỏi thiếp thân lại làm sao có thể làm ra chuyện như vậy với tỷ tỷ của ngươi? Nếu biết có A Mi tồn tại, thiếp thân thương nó còn không hết? Lại làm sao có thể……”

https://thuviensach.vn

Lời này cũng có lý, Lí Như trải qua nhiều năm kinh nghiệm như vậy, bên ngoài cũng có hiền danh. Mọi người đều nói Lí Như đối với Vân Mộng Vũ như con ruột của mình, cũng không làm nàng thương tổn một chút nào, ngược lại Vân Mộng Vũ tính cách lại quái gở, không tiếp nhận ý tốt của Lí Như.

Bây giờ lại nghe Lí Như nói, mọi người cũng nhớ đến lời đồn của lúc trước.

Trong lòng Vân Mộng Vũ cười lạnh, Lí Như bây giờ nàng nhất định phải làm cho nàng ta biết thế nào là tự lấy đá đập vào chân của mình.

Đột nhiên có một trận khóc truyền đến, làm cho người ta nghe cảm thấy rất là bi thương.

“Di nương, nói đúng, đây đều là lỗi của Vũ nhi, đều là lỗi của Vũ nhi. Vũ nhi không nên như thế, nếu được thì về nhà Vũ nhi sẽ…Còn nữa di nương kỳ thật đối đãi với Vũ nhi thật tốt, tuy rằng không dốc lòng bồi dưỡng tài nghệ như nhị muội muội cùng tam muội muội. Nhưng lại ban ơn lớn cho Vũ nhi, có thể cho Vũ nhi ăn no mặc ấm. Bởi vì…… Khi bị đói bụng và mùa đông mặc không đủ ấm thật sự rất khó chịu. Vũ nhi vẫn rất cảm kích di nương, cho nên cho dù trong lòng rất muốn học tập tài nghệ với hai muội muội, nhưng không được di nương cho phép, Vũ nhi tất nhiên là không dám học. Bởi vì di nương luôn nói với người khác là tài nghệ của Vũ nhi không tốt, cho nên Vũ nhi cũng không dám biểu lộ trước mặt người khác, chỉ có thể vụng trộm học tập, vụng trộm luyện tập. Kỳ thật, nói tới, di nương đối với Vũ nhi quá tốt, rất rất tốt…….”

Nói đến câu cuối, Vân Mộng Vũ khóc còn bi thương hơn, A Mi bên cạnh nhìn thấy vội đỡ lấy nàng, nên nàng mới không khóc đến nỗi ngã xuống đất.

Vân Mộng Vũ nói xong, tình huống đột ngột xoay chuyển.

https://thuviensach.vn

Lời nói này cũng coi như là cho người ta biết Lí Như không tốt lại còn mang thêm tội danh đắc tội với đích nữ của hữu tướng phủ.

Hơn nữa lời nói này căn bản Lí Như không thể phản bác.

Nàng có thể nói gì được đây?

Vân Mộng Vũ lại cố tình nói ra mọi việc.

Mà bây giờ tài nghệ của Vân Mộng Vũ cũng là kinh diễm vô cùng, đây không phải là tự lấy đá đập vào chân mình sao?

Những lời Vân Mộng Vũ nói, từ đầu tới đuôi không có nửa chữ nào là nói Lí Như không tốt, nhưng kỳ thật đều chính là nói nàng, hơn nữa lại có ý tứ như vậy, làm bà không có cơ hội phản bác.

Hơn nữa nàng càng diễn thì Vân Mộng Vũ càng khóc to hơn.

Nói không chừng nàng mà diễn nữa, Vân Mộng Vũ sẽ khóc đến khi nào ngất đi mới thôi. (Sally: chết cười với Vũ tỷ)

Trong lòng Lí Như rất hận a. Đây là sao, trước kia cái chiêu giả vờ đáng thương, giả vờ yếu ớt này nàng luôn áp dụng. Nhưng không nghĩ tới hôm nay nàng lại bị người khác dùng chiêu này để đánh trả lại nàng.

Trong lúc nhất thời Lí Như cũng bị Vân Mộng Vũ làm cho không nghĩ ra được biện pháp gì, chỉ có thể như trước cúi đầu, tránh mũi nhọn, chờ nghĩ ra biện pháp tốt hơn.

Mà bên kia, Sở Hiên ngồi trên kia, tuy rằng biểu tình vẫn như là chưa hề dao động, nhưng nếu cẩn thận quan sát vẫn có thể thấy được khóe miệng kia đang co rúm lại. (Út: Haha, cười chết với Hiên ca mất, thấy Vũ tỷ nhà mình là không biết được bản thân mình đang làm gì)

https://thuviensach.vn

Nha đầu này chuyện gì cũng làm được, lại còn có thể diễn đến mức này. Tuy rằng bị hành động của nàng hấp dẫn, trong khóe mắt biểu lộ nhè nhẹ sự sủng nịch mà ngay cả chính hắn cũng không phát hiện được biến hóa của bản thân mình.

Sở Diễm cũng hứng thú nhìn Vân Mộng Vũ, nữ tử này không đơn giản chút nào a.

Chỉ nói mấy câu thôi mà có thể xoay chuyển được tình thế, nếu không phải nàng là khí phi của Dạ vương, có lẽ hắn sẽ nạp nàng làm sườn phi. Nghĩ vậy, trong mắt không khỏi toát ra sự tiếc nuối.

Đáng tiếc lúc này Vân Mộng Vũ không biết suy nghĩ đó của hắn. Nếu không nàng sẽ lớn tiếng mắng: "Ngươi cho rằng ngươi là ai a, còn muốn nạp ta làm thiếp. Ngươi cho rằng mình là ai chứ, chỉ là một thứ hàng hóa bị người khác dùng qua đến nỗi rách nát mà thôi. Muốn nạp ta làm thiếp sao, không có cửa đâu, không đúng, ngay cả cửa sổ cũng không có nữa. Quả thực là không biết trời cao đất dày, ngươi còn không cút đi, bản cô nương còn chê ngươi bẩn nữa là."

Quách Bách Thành lúc này nhìn thấy tình huống đã rõ ràng hơn, nên hắn lớn tiếng quát hỏi Lí Như: "Lí Như, ngươi có gì để nói nữa không?"

Lí Như nghe xong, trong mắt lóe lên tia ngoan độc, nàng sợ hãi ngẩng đầu lên, ủy khuất nói: "Thiếp thân cũng không biết nên làm gì mới tốt? Thiếp thân thật sự không biết Vũ nhi có suy nghĩ này? Thiếp thân không biết là người nào ác đức như vậy lại dùng mọi cách để li gián quan hệ giữa mẹ con thiếp? Hơn nữa đây cũng không có bằng chứng, chẳng lẽ thật sự cứ bắt thiếp thân nhận lấy nỗi oan này sao? Vũ nhi, ngươi thật sự nghĩ di nương là người như vậy sao? Xin thứ lỗi cho ta, nhưng mà ta vẫn đối đãi với ngươi như con đẻ của mình, thương yêu lo lắng. Chẳng lẽ thiếp thân chết đi, Vũ nhi mới có thể thoải mái sao? Nếu thật sự là như vậy, như vậy thiếp thân sẽ cho Vũ nhi vừa lòng?"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, Lí Như lao thẳng về phía cây trụ bên cạnh, không cho người khác có cơ hội ngăn cản.

Chỉ nghe thấy "bốp" một tiếng vang lên, sau đó lại nhìn thấy trán của Lí Như đổ máu, từ từ ngã xuống đất.

Cảnh này thật náo nhiệt a.

Vân Dung thấy thế, chạy nhanh lên phía trước, nâng người Lí Như lên, lớn tiếng kêu: "Mẫu thân……"

Vân Dung nhẹ nhàng nâng người Lí Như lên, vẻ mặt bi thương, ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ, lớn tiếng lên án: "Đại tỷ tỷ, ngươi có ý gì. Mẫu thân ta nhiều năm qua đều đối xử với ngươi rất tận tình, đến cuối cùng, chẳng lẽ lại bị ngươi ép đến chết sao? Chẳng lẽ tâm địa của ngươi thật sự ác độc như vậy sao? Phải làm cho mẫu thân ta chết thì ngươi mới cam tâm sao?"

Lí Như bị thương hôn mê trên mặt đất, thanh âm của Vân Dung khổ sở, phẫn nộ trách cứ, không ngừng vang lên giữa công đường, có vẻ như cố tình nói to lên.

Nhìn thấy tình huống này, một số quan viên mang vẻ mặt giận dữ nhìn Vân Mộng Vũ, cứ như nàng là người không thể tha thứ. Thanh âm khe khẽ nói nhỏ không dứt bên tai.

"Trời ạ, chẳng lẽ Vân Mộng Vũ là người có tâm địa tàn nhẫn đến mức này sao? Nàng tài nghệ phi phàm, nhưng lại là người lòng dạ độc ác, thật sự rất tiếc."

"Đúng vậy a, Lí Như lấy cái chết để chứng minh trong sạch, nhưng nàng lại thờ ơ như cũ, chẳng lẽ lòng của nàng làm bằng sắt đá sao?"

https://thuviensach.vn

“Xem ra lời Lí Như nói đến tám chín phần là sự thật, như vậy Lí Như cũng là một người mẹ hiền, mà Vân Mộng Vũ lại là người con bất hiếu.”

Lúc này bọn họ đã quên nữ nhi của Lí Như cũng mang tội tày trời.

Nếu bọn họ biết nghĩ một chút, không cần nhìn tình huống trước mắt, như vậy bọn họ sẽ biết thôi, thử hỏi có một người con như Vân Ngọc vậy thì mẫu thân của nàng ta sẽ tốt đến mức nào?

Thật sự rất buồn cười!

Vân Mộng Vũ nhìn sắc mặt của những người xung quanh, ẩn sâu trong mắt nàng là sự chán ghét và khinh thường.

Lúc này có một ngọn lửa đang cháy ở trong lòng Vân Mộng Vũ.

Mới có như vậy mà đã kêu la thảm thiết rồi sao?

Vậy thì Thủy di nương của các nàng có được gọi là thảm hơn thế này không?

Thủy di nương, lần đầu nàng gặp bà ấy chỉ nghĩ đó là một bà vú nào đó mà thôi, nhìn qua có vẻ như bà ấy lớn hơn mẹ nàng khoảng vài tuổi nhưng lại là nha hoàn thân cận của mẹ nàng, không đến bốn mươi tuổi, nhưng tóc đã bạc trắng cả đầu.

Còn cánh tay bên trái đã mất thì chắc chắn có liên quan đến người phụ nữ ác độc kia.

Ngay cả những người làm việc cùng với Thủy di nương bà ta đều độc ác đuổi cùng giết tận.

Nữ tử tiều tụy ốm yếu kia, chỉ vì năm đó nàng biết được bí mật của Lí Như nên cánh tay trái mới không còn nữa. Thương tổn lớn như vậy, Thủy di nương vẫn kiên cường chống đỡ đến tận bây giờ.

https://thuviensach.vn

Nếu so sánh với Thủy di nương, Lí Như bị như vậy thì có đáng gì đâu?

Nhưng bây giờ nàng lại bày ra một bộ dáng yếu đuối, bị oan uổng, khiến cho người ta ghê tởm.

Trong lòng nàng chán ghét đến cực điểm, ánh mắt lộ ra tia châm chọc, nhìn cảnh tượng được cho là bi kịch trước mắt, nàng lại muốn cười ra tiếng.

Cùng thanh âm cười khẽ của nàng, giọng nói của nàng cũng cất lên, không có chút tình cảm nào, chỉ bình thản xem như chuyện không liên quan đến nàng, nhưng mọi người ở đây nghe được cũng không biết nên nói sao cho phải.

“Đúng, lòng dạ ta ác độc. Đúng, ta thực tàn nhẫn. Nhưng có ai biết được sự thật như thế nào đâu. Khi ta đói, ta lén vào phòng bếp ăn vụng lại bị nha hoàn đánh đập, có ai lên tiếng giúp ta không? Vào mùa đông trời rét lạnh run người, ta chỉ biết trốn trong góc tường co ro lại, trên người chỉ có một mảnh vải mỏng dính, lúc đó các ngươi ở đâu? Thời thơ ấu của ta, không hề thoải mái, luôn bị sỉ nhục, vô tận tiếng chỉ trích. Lúc đó ta còn nhỏ như vậy, ta cũng rất bội phục ta làm sao lại có thể vượt qua được những ngày tháng đó.”

Nàng bình thản kể ra mọi chuyện cứ như đang nói về một ai đó chứ không phải nàng, rồi đột nhiên ngữ khí của nàng thay đổi, lời nói sắc bén, bắt đầu lên án.

“Mà ta và tỷ tỷ chia lìa nhiều năm như vậy, chẳng lẽ chuyện này chỉ cần Lí Như nói mấy câu mà có thể cho qua được sao? Hơn nữa, Lí Như ngươi nói tất cả mọi chuyện đều do Thủy Nhi làm, thật sự là làm người khác chê cười, bây giờ cũng không biết nàng ta đang ở đâu, sự tình có giống như lời ngươi nói hay không cũng không ai biết được? Ngươi có chứng cớ sao? Ta không chấp nhận cái kiểu nói suông đó.”

https://thuviensach.vn

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, trong lòng Lí Như cũng rất hận, Vân Mộng Vũ này sao lại khó đối phó như vậy chứ? Khiến cho nàng có chút lực bất tòng tâm, nhưng nàng cũng sẽ không dễ dàng nhận thua như vậy.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 75: Kết Cục Của Lí Như (Hạ)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, trong lòng Lí Như thật sự rất hận,Vân Mộng Vũ này sao lại khó đối phó như vậy chứ? Nàng có chút lực bất tòng tâm, nhưng nàng cũng không dễ dàng nhận thua như vậy.

Nàng lập tức trả lời lại một cách mỉa mai: “Chứng cớ ư? Như vậy xin hỏi đại tiểu thư có chứng cớ gì? Đại tiểu thư bây giờ cũng đang nói suông đó thôi? Năm đó mọi chuyện trong phủ thiếp thân đều tạm thời quản lý, nhưng thiếp thân tự biết thân phận của mình thấp kém, chỉ là một tiểu thiếp mà thôi, làm sao có thể quản lý chính thức mọi chuyện được? Lúc ấy Thủy Nhi lại đem Thái hậu cùng Hộ quốc tướng quân phủ ra dọa, thiếp thân làm sao dám làm gì được? Mà bây giờ lại đem hết tất cả mọi chuyện đổ lên đầu thiếp sao?”

Lí Như nói xong mặc dù những người khác nghe xong là biết nàng ta nói dối, nhưng nói dối thì đã sao chứ, mấu chốt là rất có lý.

Trên thế giới này có nhiều chuyện cứ xảy ra như thế, không cần biết nó có đúng sự thật hay không, mà là nó có thể làm người ta tin phục được hay không.Mà những lời của Lí Như vừa nói lại làm cho người ta tin phục, mọi người ở đây cũng không còn bàn luận nữa, mà là nhìn hai người bọn họ đấu nhau như thế nào.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm cũng tỏ ra có hứng thú, hắn biết cuối cùng Vân Mộng Vũ chắc chắn sẽ thắng, nhưng vẫn rất ngạc nhiên khi thấy mọi chuyện diễn ra như thế này.

Nữ nhân này còn có chiêu gì đây?

Hắn rất chờ mong!

Nghe Lí Như nói xong, trong mắt Vân Mộng Vũ xẹt qua tia sáng, nàng chậm rãi lấy một chiếc khăn lụa từ trong tay áo ra, quăng về phía Lí Như.

Đột nhiên cao giọng hỏi: “Như vậy xin hỏi, di nương nhìn chiếc khăn này có quen mắt hay không, xin đừng nói là không biết a.”

Nhìn thấy động tác lấy khăn lụa của Vân Mộng Vũ, trong mắt Lí Như lóe lên tia mỉa mai.

Nàng nhặt chiếc khăn lụa lên, nhìn thấy trên khăn có một đóa hoa mai sống động, ánh mắt lại nhìn về phía A Mi, nhìn thấy đóa hoa trên khăn lụa và đóa hoa trên khóe mắt nàng quả thật giống nhau, trong mắt nàng mang hận ý càng sâu.

Vì sao nữ nhi của Mộc Lâm còn sống, lại sống tốt như vậy. Mà nữ nhi của nàng lại sắp chết. Nghĩ đến đây, hận ý trong lòng nàng càng ngày càng đậm.

Nàng tỉ mỉ nhìn khăn lụa trong tay, đột nhiên thốt ra một tiếng thét kinh hãi.

“Vì sao này đóa hoa mai cùng…….”

Lời của nàng làm cho mọi người rất kinh ngạc, lập tức có nha dịch xuống dưới đem khăn lụa trình lên.

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên nhìn thấy hoa mai trên chiếc khăn lụa kia, cũng không tự giác nhìn A Mi, ánh mắt kia không chỉ có vẻ kinh ngạc, hơn nữa lại nhìn chằm chằm đóa hoa mai trên khóe mắt của A Mi còn mang theo vẻ si mê.

Trong nhất thời mọi người đều đoán trên khăn lụa có gì đó.

Sở Phách Thiên đưa khăn lụa cho Quách Bách Thành, Quách Bách Thành nhìn khăn lụa, lại nhìn thần sắc của Vân Mộng Vũ và Lí Như, cũng không nhìn ra manh mối gì.

Tựa hồ các nàng đều mang bộ dáng nắm chắc phần thắng.

Bất quá, hoa mai này trên khăn lụa giống với đóa hoa mai trên khóe mắt của A Mi.

Nếu nói hoa mai này là do Lí Như thêu, hắn thật không tin cho lắm. Hơn nữa nhìn thần sắc của Lý Như, hiển nhiên nàng ta cũng mang bộ dáng đã tính kỹ.

Thật đúng là kì lạ!

Vì muốn công bằng, hắn đưa khăn lụa này xuống dưới, cho mọi người chuyền tay nhau xem.

Mọi người thấy chiếc khăn lụa kia, đều không nhịn được mà nhìn về phía A Mi. A Mi đối với chuyện này tất nhiên là thờ ơ, Vân Mộng Vũ cũng chưa vội nói gì, mà chỉ mang vẻ mặt lạnh lùng nhìn Lí Như.

Trong lòng Lí Như hừ lạnh, nàng ta muốn nàng thừa nhận chiếc khăn tay này là do nàng thêu rồi sau đó lại suy ra đóa hoa mai ở khóe mắt của A Mi là do nàng thêu sao?

Trong lòng Vân Mộng Vũ đều đã tính trước, nếu nàng đã quyết định ra tay, thì sẽ là thủ đoạn phi thường, tuyệt đối làm cho Lí Như thống khổ,

https://thuviensach.vn

không thể đánh trả lại.

Lúc Vân Mộng Vũ đang suy nghĩ, âm thanh cứng rắn của Quách Bách Thành vang lên.

“Vân tiểu thư đưa ra khăn lụa này, không biết là có gì ý a?”

“Đóa hoa mai này rất giống với đóa hoa mai trên khóe mắt của tỷ tỷ ta, chắc chắn mọi người đã nhìn ra được là do một người thêu ra. Nếu không phải, thì chắc chắn sẽ có điểm khác nhau. Đại nhân, không biết ngài có đồng ý với ta hay không?” Vân Mộng Vũ chậm rãi nói.

“Quả thật có lý.” Quách Bách Thành phán đoán.

“Như vậy đóa hoa mai này, không biết di nương có biết hay không? Di nương không cần nói không biết a, nên tự mình thừa nhận thì tốt hơn là bị người khác tố giác a.” Vân Mộng Vũ tốt bụng nói, trong lời nói lại ngầm ám chỉ điều gì đó.

Nghe xong lời này, Lí Nghị ngồi trên kia ánh mắt híp lại, tản mát ra hơi thở nguy hiểm.

Mà Lí Như cũng nở một nụ cười, nàng châm chọc nói: “Đây quả thật không phải là thiếp thân thêu. Nếu như đại tiểu thư không tin, đại tiểu thư có thể đến kiểm tra phòng của thiếp thân, xem thử có tìm ra bức tranh thêu nào giống vậy hay không?” Lí Như cảm thấy rất đắc ý, khăn lụa này đúng là nàng thêu, nhưng cũng không ai biết cả. Nghệ thuật thêu này là do Ngọc Dương phu nhân dạy cho nàng.

Ngọc Dương phu nhân vốn là một tiểu thiếp của phụ thân, thêu thùa rất giỏi, nhưng cũng không ai biết cả. Mà nàng lại truyền lại bí quyết cho Lí Như nàng. Sau khi nàng bị gả đi, cũng không về nhà thường xuyên. Đợi đến khi chuyện của Vân gia êm ả, khi nàng về lại Thượng thư phủ thăm

https://thuviensach.vn

nhà, cũng không nhìn thấy Ngọc Dương phu nhân. Hỏi phụ thân, ông cũng không trả lời, trong phủ càng không có người nào biết.

Bởi vậy, nàng ở trong Vân phủ cũng không thường xuyên thêu hoa, bởi vì tài nghệ của nàng quá mức xuất sắc. Trong lòng nàng cảm thấy không thể cho người khác thấy được. Trừ lúc nàng hứng thú thêu hoa lên khóe mắt của A Mi, sau đó nàng thêu thêm một đóa hoa mai lên chiếc khăn lụa để lại cho Mộc Lâm, cũng chính là chiếc khăn đang cầm trên tay Vân Mộng Vũ, sau đó nàng không bao giờ thêu hoa nữa.

Cho nên nàng không sợ Vân Mộng Vũ đi kiểm tra phòng, nếu Vân Mộng Vũ lấy ra chứng cớ khác, như vậy nàng rất sợ hãi, nhưng nếu là chiếc khăn lụa này, vậy thật là ông trời đang giúp nàng.

Bất quá, trong lòng của nàng củng rất là lo lắng, chiếc khăn lụa kia, làm sao Vân Mộng Vũ có được, nàng nhớ đã giấu rất kỹ, làm sao có thể xuất hiện ở chỗ này.

Kỳ thật nếu quan sát kỹ, sẽ phát hiện hoa mai trên chiếc khăn lụa có những điểm khác nhau rất nhỏ, nhưng nhìn xa thì lại thấy khá giống, thủ pháp thêu thùa thì khá giống nhau, cho nên Lí Như chắc chắn sẽ nghĩ đó là khăn lụa của nàng.

Lí Như cảm thấy hôm nay chắc chắn nàng sẽ chịu một chút trừng phạt, dù sao lúc ấy nàng cũng là người quản lý trong phủ, nhưng lại để cho một đứa bé mất tích, chắc chắn Hoàng thượng sẽ điều tra ra nguyên nhân. Nàng đã nói là do nha hoàn của Mộc Lâm mang đi, cho nên tội của nàng không nặng, vì thế nàng không hề sợ hãi một chút nào. Nàng giương mắt nhìn Vân Mộng Vũ, chỉ nhìn thấy thần sắc trong mắt nàng nặng nề hơn.

Nàng muốn mở miệng nói, chợt nhìn thấy khóe miệng Vân Mộng Vũ gợi lên một nụ cười trào phúng, xoay người nhìn phụ thân Lí Nghị của nàng nói: “Lí Thượng Thư, ngươi xem xem đây có phải là đóa hoa mai do nữ nhi

https://thuviensach.vn

Lí Như của ngươi thêu không? Dù sao ngươi cũng là phụ thân của nàng, ta nghĩ ngươi chắc chắn sẽ biết. Ngươi hãy nhìn kỹ, nếu không nhìn kỹ, có thể nhìn lại. Đóa hoa này thêu xinh đẹp phi thường, trông rất sống động, như đóa hoa mai mát lạnh trên núi Bích Nguyệt a."

Lúc nãy trong lòng Lí Nghị chỉ là đoán mà thôi, nhưng bây giờ hắn đã hoàn toàn xác định Vân Mộng Vũ chắc chắn đã biết chuyện của hắn. Nhất là khi nghe đến ba chữ núi Bích Nguyệt, trong mắt hắn chợt lóe lên thần sắc nguy hiểm.

Vân Mộng Vũ này quả nhiên không đơn giản a.

Ngay cả chuyện này mà nàng ta cũng biết. Bây giờ lại đem chuyện này ra uy hiếp hắn!

Lí Như lại rất buồn bực, vì sao Vân Mộng Vũ lại hỏi phụ thân của bà? Phụ thân là cha ruột của bà, làm sao có thể nói ra được chứ?

Vân Mộng Vũ điên rồi sao?

Nàng ta quá ngây thơ rồi?

Có câu nhân chi sơ, tính bản thiện. Nhưng nhìn bộ dáng của nàng ta, lại không phải là như vậy. Nhìn thấy bộ dáng của nàng, Lí Như không hiểu lắm, trong lòng lại có chút hoảng sợ.

Bất quá trong lòng nàng vẫn luôn tự trấn an mình, sẽ không, tuyệt đối sẽ không, phụ thân tuyệt đối sẽ không làm hại đến nàng, Vân Mộng Vũ chỉ đang khoa tay múa chân mà thôi, mục đích là làm cho nàng bối rối rồi sau đó thừa nhận.

Nếu như thật sự là như vậy, nàng thật sự là đánh giá cao năng lực của Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Lí Như nàng cũng không phải là người dễ bị dọa, cho dù là bằng chứng chắc như núi, nàng cũng sẽ không dễ dàng nhận tội, huống chi là cái khác.

Mọi người ở đây cũng rất ngạc nhiên, vì sao lại hỏi Lí Nghị chứ? Trong lòng của mọi người cũng có suy nghĩ như Lí Như.

Nhưng sự tình lại ngoài dự đoán mọi người.

“Đóa hoa mai này quả thật là do nữ nhi Lí Như của ta thêu.” Lí Nghị bất ngờ đứng lên, nhìn Vân Mộng Vũ mở miệng nói.

Hắn vừa nói xong, Lí Như không thể tin giương mắt nhìn về phía hắn, kinh hô ra tiếng: “Phụ thân…….”

Tại sao lại có thể như vậy?

Phụ thân sao lại giúp Vân Mộng Vũ để mà hãm hại nàng chứ?

Nàng không thể tin được, điều này là thật sao?

Nhưng sự tình lại xảy ra trước mắt của nàng.

Nghe Lí Nghị trả lời, Vân Mộng Vũ nở nụ cười, một nụ cười vừa lòng. Nàng nhẹ nhàng nói: “Lí Thượng Thư quả thật là người chính trực a, cho dù là nữ nhi ruột thịt của mình phạm tội, cũng vẫn thẳng thắn nói ra.”

Lí Nghị nghe Vân Mộng Vũ nói xong, tức giận đến mức các ngón tay hơi co lại, thần sắc trong mắt càng lúc càng nặng nề. Bởi vì mi mắt hắn đang cụp xuống, cho nên cũng không có người phát hiện ra.

Vân Mộng Vũ nhìn về phía Lí Như, chỉ thấy nàng ta giống như người mất hồn, đang quỳ gối bên kia.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy Lí Như như vậy, tâm tình nhất thời tốt lên, nàng nhìn Lí Như hỏi: “Di nương, ngươi còn có gì muốn nói không?”

https://thuviensach.vn

Nói cái gì chứ, nàng còn có thể có nói cái gì được nữa?

Lí Như đang rất chán nản. Phụ thân ra mặt chỉ thẳng nàng, bây giờ nàng còn có thể nói gì được nữa chứ? Chẳng lẽ nàng lại cùng phụ thân giằng co trên công đường sao?

Nếu đó là cách để nàng thoát tội, như vậy chắc chắn nàng sẽ làm. Nhưng nàng biết tất cả chỉ là vô dụng mà thôi, bởi vì khi phụ thân nói như vậy thì chắc chắn có một nguyên nhân nào đó nên mới vạch tội của nàng. Nàng tiêu rồi, hữu tướng phủ cũng tiêu rồi, Lại bộ Thượng Thư phủ quay lưng với nàng, nàng còn biết trông cậy vào ai dây.

Nàng căn bản không phản bác được lời nói của phụ thân. Phụ thân đã quyết định hy sinh nàng, trong tay của phụ thân cũng có rất nhiều chứng cứ phạm tội của nàng. Mà nàng cũng không làm gì được phụ thân. Bởi vì ngoại trừ thế lực của phụ thân ra, thì nàng không còn gì cả.

Xong rồi, thật sự xong rồi.

Nàng lại bị phụ thân của mình bán đứng!

Giờ phút này bà cảm thấy thống khổ.

Trong lòng vừa nghĩ xong, nàng nhìn về phía Vân Ngọc, nhìn thấy vẻ mặt tro tàn của Vân Ngọc, ánh mắt không có chút ánh sáng, cứ lẳng lặng quỳ nơi đó. Nhìn Ngọc nhi như vậy, nàng bất đắc dĩ quay đi, nhìn về phía Vân Dung, cũng nhìn thấy vẻ mặt bị nhục nhã của Dung nhi đang quỳ ở đó.

Trong lúc nhất thời nàng cảm thấy những gì nàng có đều đã hóa thành bọt biển, không hề giữ lại cái gì. Tuyệt vọng, lần đầu tiên nàng khắc sâu cảm giác tuyệt vọng như thế, trong mắt nàng dần dần hóa thành hư vô, ảm đạm không một chút ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Bà cúi đầu mở miệng: “Thiếp thân không còn lời nào để nói, thiếp thân nhận tội. Năm đó chính thiếp thân mưu hại phu nhân, hơn nữa lại chính là người mang A Mi tiểu thư đi.”

Lí Như nhận tội, coi như đã định sẵn trước cái chết.

Quách Bách Thành nhìn Lí Như nói: “Ngươi đã nhận tội, như vậy ngươi đem kể lại đầu đuôi chuyện của năm đó đi. Không được thiếu sót hay bịa đặt thêm cái gì, nếu không tội sẽ tăng thêm một bậc nữa.”

Lúc này Lí Như cũng không còn tranh cãi, mà là bắt đầu nói chuyện của năm xưa.

“Năm đó, bởi vì thiếp thân mơ ước đến vị trí phu nhân, cho nên mới tìm cơ hội ra tay lúc phu nhân trở dạ. Khi phu nhân trở dạ, thiếp thân sai một số người của phu nhân đi tìm bà đỡ, một số khác lại bị thiếp thân ra tay xử lí. Mà ngày đó sau khi phu nhân sinh xong thì thân thể rất suy yếu, lại nhìn thấy đại nữ nhi bị thiếp thêu hoa lên khóe mắt, tuyên bố muốn đưa đến thanh lâu, cuối cùng phu nhân bi phẫn mà qua đời. Mà thiếp thân cũng chính là người bắt đứa trẻ đó đi, tức là đại nữ nhi của phu nhân, cũng chính là A Mi, rồi phái người đặt ở trước cửa thanh lâu. Chuyện năm đó chính là như vậy.”

Lí Như nói xong làm cho sắc mặt của mọi người càng ngày càng trầm xuống. Nhìn thấy hai đứa con của mình bị mang đi, hơn nữa một đứa còn bị đưa vào thanh lâu. Chuyện như vậy, thử hỏi có người mẫu thân nào tha thứ cho được?

Lí Như từng mang danh là hiền lành đức độ lúc này lại có vẻ như là trò cười của mọi người. Trong mắt bọn họ Lí Như hiền lành trước kia, thì ra bây giờ lại là một nữ nhân có tâm địa rắn rết.

Mà Vân Mộng Vũ, là bao cỏ, là phế vật trong mắt mọi người, thì ra đó là một viên minh châu có cuộc đời long đong, nhưng lại là người tuyệt diễm

https://thuviensach.vn

như mẫu thân của nàng.

Sợ tỷ tỷ vì chuyện cũ mà trong lòng không thoải mái, Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng cầm tay A Mi.

Đột nhiên cảm nhận được sự ấm áp trong tay, ánh mắt A Mi nhìn xuống, nhìn về phía tay của hai người đang nắm chặt, chỉ cảm thấy những chuyện đã từng trải qua chỉ như là một giấc mộng. Mà bây giờ chỉ có sự ấm áp này mới tồn tại thật sự. Có lẽ chuyện xưa tàn nhẫn mà nàng đã trải qua kia chỉ như là một giấc mộng.

Mà tỉnh mộng lại, nàng đã có muội muội, cũng từng có mẫu thân, có bà ngoại yêu nàng, cũng có biểu ca luôn thương yêu nàng. Nàng không phải cô nhi, không phải là một đứa nhỏ không có ai muốn, nàng có người thân, có người thân luôn yêu nàng.

Nghĩ đến hạnh phúc hiện tại, ánh mắt nàng đã có chút ươn ướt. Lúc nàng ở thời khắc đau khổ nhất, nàng lại không hề khóc, chỉ nghĩ nhất định phải kiên cường sống sót. Nhưng lúc này, sự ấm áp bây giờ lại làm cho nàng muốn khóc.

Bên này A Mi mang tâm trạng ấm áp, còn bên kia Lí Như sắp nghênh đón vận mệnh bi thảm của mình.

Quách Bách Thành nhìn về phía Sở Phách Thiên, trưng cầu ý kiến của Hoàng thượng, xem thử cuối cùng nên phán quyết như thế nào. Sở Phách Thiên thoáng suy tư một phen, quay đầu nhìn về phía A Mi, ánh mắt híp lại, như đang suy tính chuyện gì đó.

Cuối cùng lại mở miệng hỏi: “A Mi, ngươi cảm thấy nên trừng phạt Lí Như như thế nào mới có thể bù lại tổn thất của tỷ muội các người trong nhiều năm qua?”

https://thuviensach.vn

Lúc này ngữ khí của Sở Phách Thiên không còn độc đoán như bình thường, ngược lại có một chút nhẹ nhàng, mang theo vẻ thản nhiên. Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây đều nhìn về phía A Mi.

Lí Nghị cũng liếc nhìn A Mi một cái, chẳng lẽ đây là âm mưu của Vân Mộng Vũ, lấy chuyện này để củng cố địa vị của Hộ quốc tướng quân phủ.

Mà Vân Mộng Vũ lại cảm nhận được ánh mắt của Sở Phách Thiên nhìn tỷ tỷ, trong lòng càng tăng thêm sự bất mãn đối với Sở Phách Thiên, trong mắt nàng nổi lên lốc xoáy, bên trong hình như có rất nhiều trận gió lốc nổi lên. Ánh mắt của nàng lạnh băng, mọi người ở đây không ai thấy được sự biến hóa ấy, nhưng A Mi lại cảm nhận được khi nắm tay của Vân Mộng Vũ.

Nàng nhẹ nhàng siết chặt bàn tay.

Vân Mộng Vũ cảm nhận được sự siết chặt của bàn tay tỷ tỷ, nàng quay đầu lại, nhìn thấy ánh mắt thản nhiên của tỷ tỷ đang nhìn nàng. Tuy rằng ánh mắt của nàng rất thản nhiên, nhưng ẩn sâu trong đó có chứa sự lo lắng, nàng có thể cảm nhận được. Tỷ tỷ muốn nói với nàng không cần phải để ý lung tung.

Vân Mộng Vũ biết tính tình của tỷ tỷ rất lãnh đạm, không cần bất cứ thứ gì, hơn nữa võ công của tỷ tỷ cũng không kém, có năng lực tự bảo vệ mình. Mà tỷ tỷ sợ nàng sẽ làm ra chuyện điên rồ nào đó.

Kỳ thật nàng cũng biết tỷ tỷ nhất định không có việc gì, chỉ là ánh mắt kia của Sở Phách Thiên làm cho người ta rất khó chịu.

Nàng thực sự rất khó chịu.

Sở Phách Thiên đường đường là một Hoàng đế, trong hậu cung nữ nhân nhiều không kể hết, nhưng bây giờ lại dám chú ý đến tỷ tỷ của nàng. Thật đúng là lòng tham không đáy của bậc đế vương.

https://thuviensach.vn

Hắn đã lớn tuổi như vậy, so với Vân Mộ thì càng lớn hơn, còn dám chú ý đến tỷ tỷ của nàng, ngẫm lại cảm thấy thật ghê tởm.

Trăm ngàn lần đừng cho nàng có cơ hội, bằng không nàng sẽ thiến hắn luôn. (Út: a~~~~, Vũ tỷ nhà mình gan quá, dám cho vua thành "3d", ^_^)

Trong lòng Vân Mộng Vũ oán hận nghĩ vậy.

Nàng vốn nghĩ theo tính tình của tỷ tỷ thì nhất định sẽ không để ý đến Sở Phách Thiên, không nghĩ tới tỷ tỷ lại đáp lời.

Chỉ thấy tỷ tỷ nhẹ nhàng buông tay nàng ra, đi đến giữa công đường, đầu tiên là hành lễ với Sở Phách Thiên. Sau đó lại đứng lên trả lời: "Trong lòng A Mi có một ý này không biết là Hoàng thượng có chấp nhận cho thần nữ làm hay không?" A Mi nói xong, cúi đầu xuống, đợi Sở Phách Thiên trả lời.

Bởi vì bây giờ chân tướng đã rõ ràng, như vậy A Mi cũng không phải là người bình thường nữa, không cần xưng là dân nữ, mà là thần nữ.

Nghe được tỷ tỷ nói, Vân Mộng Vũ nhướng mày lên, tò mò nhìn nàng, tỷ tỷ có biện pháp gì sao?

Sở Phách Thiên nghe A Mi nói thì hắn rất vui, hắn chỉ có ý tốt muốn đòi lại sự công bằng cho A Mi mà thôi, nên hắn hào sảng nói: "A Mi, ngươi có gì cứ nói, trẫm chắc chắn sẽ đáp ứng cho ngươi."

Nghe Sở Phách Thiên đáp ứng, A Mi càng cúi người xuống, xem như là tạ ơn.

Tạ Hoàng ân xong, nàng ngẩng đầu lên nói: "Thần nữ có một viên thuốc, tên là Mộng Yểm. Thần nữ nghĩ nên cho Lí Như uống thuốc này, thuốc này có tác dụng trong vòng bảy ngày. Nếu qua được bảy ngày này, nếu Lí Như phúc lớn mạng lớn, tỷ muội chúng ta sẽ buông tha nàng, mọi việc trước đây

https://thuviensach.vn

coi như xóa bỏ. Nếu nàng không vượt qua, đó cũng là tại số phận của nàng. Không biết ý của Hoàng thượng như thế nào?”

Sở Phách Thiên cũng không biết được hiệu quả của Mộng Yểm, chính là cảm thấy cái tên của thuốc này cũng không hề đơn giản, nếu uống vào sẽ làm cho người ta rất khó chịu. Lại nghe thấy câu cuối cùng của A Mi là nếu Lí Như có thể sống qua bảy ngày, Sở Phách Thiên lại cảm thấy A Mi thật sự rất lương thiện. Đây là lấy ơn báo oán.

Nữ tử có dung mạo tuyệt sắc và tâm địa lương thiên như vậy, nên ở bên cạnh hắn.

Giống như Sở Phách Thiên, những người kia cũng không biết rốt cục hiệu quả của thuốc này là gì, chỉ là nghe A Mi nói xong, đều cảm thấy A Mi rất thiện lương, trong lòng liên tục khen ngợi A Mi.

Nhưng trong những người không hiểu này lại không bao gồm Sở Hiên, Mộc Phong và Vân Mộng Vũ.

Trong lòng Mộc Phong rất sảng khoái, không nghĩ tới biểu muội này còn có thể nghĩ ra biện pháp như vậy, quả nhiên là rất hợp ý hắn.

Sở Hiên thì lại khẽ nhếch mày lên, trong lòng nghĩ, đúng là hai chị em sinh đôi có khác, quả nhiên rất giống nhau, có thể che mắt người khác như vậy……

Khóe miệng của Vân Mộng Vũ run rẩy không ngừng, nàng không biết nói gì khi thấy những người xung quanh khen ngợi tỷ tỷ không ngừng, chỉ cảm thấy thế giới này cứ như là đã đảo lộn hoàn toàn.

Tỷ tỷ của nàng luôn trong trẻo nhưng lạnh lùng, tính tình đạm mạc lại có lúc phúc hắc như vậy a.

https://thuviensach.vn

Còn nói là nếu bảy ngày sau bà ta còn sống, vậy sẽ không tính toán chuyện cũ với bà ta.

Còn sống sao, chắc chắn là còn sống!

Đó là bởi vì nàng muốn chết cũng chết không được.

Phỏng chừng, bảy ngày sau chuyện mà Lí Như muốn làm nhất là tự sát……

Mộng Yểm là một trong ba loại độc dược không ai có thể phá giải.

Ám dược này, là một loại dược cực cực cực kì hắc ám. Mà Mộng Yểm này không phải ai cũng có thể có được. Mộng Yểm, đúng như tên của nó, có thể làm cho người ta sinh ra vô số ảo ảnh. Trong bày ngày, không có lúc nào là không bị vây trong ảo ảnh đó. Bị trúng Mộng Yểm thì đó là một hình ảnh thu nhỏ về việc nàng ta thống khổ nhất cuộc đời, vô luận là đã phát sinh, hay chưa phát sinh. Tóm lại là mang cảm xúc trong lòng của nàng ta làm cho nàng ta bị vây trong ảo ảnh của chính mình.

Người uống thuốc sẽ không ngừng sợ hãi, đợi chờ từng chuyện không tốt hiện ra. Trong lòng lúc nào cũng bị vây hãm trong sự dày vò mà không thể kiềm chế. Đến cuối cùng sẽ không phân biệt được chuyện nào đã phát sinh rồi hay chuyện nào chưa phát sinh. Bảy ngày sau sẽ không phân biệt được mình đang sống trong mộng hay là hiện thực, mọi người thay nhau xuất hiện lộn xộn, làm hoàn toàn mất đi dũng khí để sống sót.

Mà thuốc này còn có một tác dụng lớn khác, chính là cả thân thể của người đó cũng bị vây trong ảo ảnh. Toàn thân đau vô cùng, nhưng lại không biết cụ thể là đau như thế nào, đau ở đâu. Đau đến nỗi không thể làm cho người ta mơ màng gì đến bất cứ chuyện nào khác, cũng không thể chết được. Tuy rằng toàn thân đau đến nỗi không có lời nào để diễn tả, nhưng ngay cả khí lực để tự sát cũng không có. Toàn thân suy yếu chỉ có thể nằm, không thể nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Nhưng cảm quan của thân thể vẫn hoạt động tốt, ý thức cũng vô cùng tốt.

Trúng Mộng Yểm, trong bảy ngày nếu thần trí không ổn định lại thì sẽ thật sự phát điên. Còn nếu qua bảy ngày, chỉ cần thân thể có chút khí lực sẽ lập tức tự sát.

Không biết Lí Như này biểu hiện sẽ giống người nào?

Mặc kệ là như thế nào nàng cũng sẽ nhận hết tất cả sự tra tấn!

Lúc này Vân Mộng Vũ có chút bái phục tỷ tỷ của mình, tung ra một đòn quá hiểm. Hơn nữa lại còn làm cho người khác không biết có sự nguy hiểm trong đó.

Thấy Lí Như mang vẻ mặt phức tạp nhìn tỷ tỷ thì sẽ biết, trong lòng của Lí Như chắc chắn sẽ cảm thấy vì sao tỷ tỷ lại tốt bụng như thế……

Nhưng Vân Mộng Vũ không biết là A Mi cũng học từ nàng mà ra.

Bởi vì có một thời gian âm thầm bảo hộ Vân Mộng Vũ, cho nên đối với thói quen cùng phương thức xử lý sự việc của nàng, A Mi cũng bị cuốn hút.

Mà bây giờ lại nhìn thấy nàng đấu trí với Lí Như, trong lúc đó nàng cũng khá rảnh rỗi, nàng chợt nghĩ ra cách làm cho Lí Như mừng rỡ tưởng rằng nàng đang lấy ơn báo oán, rồi sau đó sẽ tàn phá Lí Như một lần cho đến chết.

Giống như sự vui sướng của Mộc Lâm vào năm đó khi có được hai đứa con sinh đôi sau đó lại bi phẫn nhìn Lí Như hãm hại con của mình.

Nhìn thấy biện pháp đối phó của muội muội vô cùng tốt, nàng đã nghĩ đến Mộng Yểm của nàng. Mộng Yểm này là khi nàng đi làm nhiệm vụ của lần trước, vô tình có được, không ngờ bây giờ lại có công dụng tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa hiệu quả của thuốc này lại phi thường tốt, làm cho nàng nghĩ chỉ cần Lí Như có ý chí kiên cường sống qua bảy ngày là tốt lắm rồi, đợi đến khi bà ta nhấm nháp được hương vị của Mộng Yểm, nhấm nháp được cái loại cảm giác sống không bằng chết này, cảm giác muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong, chắc chắn sẽ mãnh liệt hơn gấp mười lần bây giờ.

Lúc ánh mắt của Lí Như vẫn còn mang vẻ kinh ngạc, A Mi lấy Mộng Yểm ra. Mộng Yểm này nhìn qua trông rất đẹp mắt. Lại mang theo ánh sáng lấp lánh, rất mộng ảo.

Nhìn thấy lại làm cho người ta cứ nghĩ đó là thần dược, không biết nó so với sự trừng phạt của địa ngục còn đáng sợ hơn rất nhiều lần.

Nhìn Lí Như nuốt vào, A Mi về lại bên cạnh Vân Mộng Vũ, chuyện này coi như đã kết thúc.

Lúc này, Sở Phách Thiên cũng bắt đầu mở miệng. “Niệm tình A Mi và Vân Mộng Vũ phải chịu sự hãm hại của Lí Như trong nhiều năm qua, lại không được để tang cho mẫu thân. Mà Mộc gia lại có công lao rất lớn đối với Sở quốc, nên ta quyết định phong A Mi làm Liên Tinh quận chúa, phong Vân Mộng Vũ làm Phán Vũ quận chúa. Khâm thử.”

A Mi đối với chuyện này cũng không thích cho lắm, tính tình của nàng vốn dĩ rất đạm bạc. Nhìn thấy tỷ tỷ nhíu mày, Vân Mộng Vũ biết tỷ tỷ không thích việc này, nhưng nàng vẫn đưa ánh mắt nhìn về phía Vân Mộng Vũ.

A Mi hiểu ý của muội muội là muốn nàng nhận, nên nhẹ nhàng gật đầu, hai người bọn họ đến giữa công đường quỳ xuống tạ ơn.

Sở Phách Thiên vừa lòng nhìn tình cảnh trước mặt.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ cảm thấy thân phận quận chúa này chắc chắn là có quyền lực lớn hơn cả đại tiểu thư, cho nên Vân Mộng Vũ kéo tỷ tỷ quỳ xuống tạ ơn.

Mọi người ở đây đều cảm thấy kết cục thật tốt đẹp, nhìn thấy hai tỷ muội sinh đôi đang quỳ giữa công đường, cảm thấy đôi song sinh này của Mộc Lâm thật xứng đáng để nhận được kết quả này.

Lúc này Sở Hiên lại quay đầu nhìn ra ngoài. Lại chỉ kịp nhìn thấy một góc áo đen bay phấp phới trong gió, rồi lại biến mất nhanh chóng.

Hàn Băng!

Làm sao hắn lại ở đây?

Lần trước là do hắn muốn giết Vân Mộng Vũ, như vậy lần này thì sao?

Không cảm thấy có sát khí, chỉ cảm thấy có một cỗ bi thương nặng nề.

Chẳng lẽ Hàn Băng hắn……

Nghĩ đến khả năng này, không biết vì sao, trong lòng hắn lại cảm thấy ê ẩm. Tuy rằng sắc mặt vẫn không thay đổi, nhưng trong mắt cũng không còn sự lạnh nhạt như lúc nãy, mà mang theo vài phần bình tĩnh.

Hắn mang ánh mắt không tốt nhìn về phía Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ cùng tỷ tỷ vừa tạ ơn xong, nhưng vì ánh mắt kia quá mức mãnh liệt, nên nàng nhìn về phía Sở Hiên. Đợi khi nhìn thấy ánh mắt không tốt của Sở Hiên, nàng cảm thấy không hiểu.

Chính xác là không hiểu!

Tại sao hắn lại dùng ánh mắt này nhìn nàng, nàng lại không đắc tội với hắn a.

https://thuviensach.vn

Vì thế nàng cũng trừng mắt lại với Sở Hiên.

Bị nàng trừng như vậy, Sở Hiên sửng sốt.

Đến khi nhìn lại, nàng đã quay sang hướng khác.

Kỳ quái, hắn cũng cảm thấy rất kỳ quái, tại sao trong lòng hắn lại có cảm giác phiền chán chứ?

Tuy rằng không rõ, nhưng nghĩ đến Hàn Băng đứng ngoài kia cũng khá lâu, trong lòng hắn không thoải mái.

Nha dịch đứng sau nàng nhìn thấy Sở Hiên, lại đột nhiên cảm thấy độ ấm quanh thân giảm xuống vài độ. Mà tình cảnh bây giờ cũng có chút áp lực, thỉnh thoảng còn cảm thấy lạnh cả người.

Bây giờ việc minh oan cũng đã kết thúc, mọi người đối với kết quả này đều rất thỏa mãn.

Vân Mộ và Vân Dung bởi vì có quan hệ với Lí Như nên bị liên lụy, hai người đều bị đày xuống làm thứ dân. Người một nhà của Vân Mộ có thể nói hôm nay thua thảm bại.

Mà làm cho mọi người vui vẻ nhất là Vân Ngọc và Lí Như đều bị phán tội chết.

Hai người đều bị người sinh ra mình vứt bỏ.

Đây là do các nàng tự chuốc lấy.

Cả nhà Hữu tướng luôn giàu sang phú quý, nhưng nay đã tan thành mây khói.

Hai nữ nhi của Hữu tướng phủ, một đứa từng là người đứng nhất trong tam đại mỹ nhân của Yến kinh, một đứa từng là tài nữ đứng nhất của Yến

https://thuviensach.vn

kinh, cho dù có được ca tụng như thế nào, bây giờ cũng đã hóa thành bọt nước.

Nhìn thấy tình cảnh thê thảm này, trong mắt Vân Mộng Vũ không có một chút động lòng, bởi vì bọn họ không đáng để nàng phải động lòng. Bọn họ đều gieo gió gặt bão, đây chính là báo ứng.

Lí Như vì một nam nhân, vì sự giàu sang cùng địa vị, cướp đoạt tính mạng của mẫu thân nàng, lại khiến tỷ muội của nàng chia lìa nhiều năm, mà bây giờ kết quả đều là sự báo ứng. Đối phó với Lí Như, nàng cũng không cần tìm người cưỡng bức hay là các kỹ xảo khác, mà để cho nàng ta cùng nữ nhi Vân Ngọc của nàng giống nhau, không chỉ có sự thống khổ tột cùng, mà còn phải cho hai mẹ con nàng ta hưởng thụ thật nhiều. Nàng cảm thấy phương pháp của tỷ tỷ vẫn là tốt nhất.

Vân Ngọc vì hận thù của bản thân, lại đem hết sự tức giận của mình để đổ lên người bà ngoại quả thực là tội không thể tha, nhưng cuối cùng nàng cũng bị mọi người xa lánh. Cho dù cuối cùng nàng tỉnh ngộ ra thì đã sao, thương tổn đã tạo thành, như vậy sẽ dùng máu để đền bù lại sao cho xứng đáng.

Mà đối với Vân Mộ, nàng cũng có mang chứng cứ đến, vốn nghĩ rằng nàng sẽ đưa hắn xuống địa ngục, nhưng bây giờ nàng lại thay đổi chủ ý. Nàng sẽ không cho hắn chết nhanh như vậy. Nàng muốn hắn nếm thử tư vị thống khổ, sau đó sẽ tiễn hắn xuống hoàng tuyền cũng chưa muộn.

Vân Mộ năm đó chỉ là một thư sinh nghèo, dựa vào kỹ xảo thiết kế ra chiêu anh hùng cứu mỹ nhân rồi thành công cưới được Mộc Lâm quận chúa. Sau đó lại nhờ vào thế lực của Hộ quốc tướng quân phủ, từng bước một đạt được quyền lợi và địa vị mà hắn luôn mong ước.

Nhưng cái kim trong bọc cũng có ngày lòi ra, kỹ xảo của hắn có một ngày bị Mộc Lâm phát hiện. Mộc lâm là người kiêu ngạo, sao có thể chịu

https://thuviensach.vn

được sự lừa gạt trắng trợn như vậy. Bởi vì Vân Mộ và Mộc Lâm cãi nhau, lại nạp Lí Như làm thiếp. Bởi vậy, Mộc Lâm hoàn toàn hết hy vọng với hắn. Vì thế Mộc Lâm quyết định phải làm cho Vân Mộ phải trả giá thật lớn vì dám lừa gạt tình cảm của nàng. Nàng bắt đầu thu thập chứng cứ phạm tội của Vân Mộ, một ngày trước khi trở dạ, các chứng cớ đều đã thu thập đầy đủ, nàng cố ý cho Thủy Nhi giữ lại những bằng chứng đó. Nhưng không đợi đến khi Thủy Nhi trở về, nàng đã đi trước một bước.

Cứ mang theo nỗi hận, nỗi lo lắng thật sâu mà ra đi.

Vân Mộ, nàng tuyệt đối sẽ không cho hắn chết một cách dễ dàng như thế.

Lúc này trong lòngVân Mộ là một mảnh tro tàn, hắn đã mất tất cả. Vân Ngọc bị phán tử hình, Lí Như cũng không biết đi về đâu, không biết bảy ngày sau có giữ được tính mạng hay không. Mà Vân Dung bây giờ cũng chỉ là thứ dân, không còn giá trị lợi dụng.

Thứ dân, trước kia hắn cũng là thứ dân, hắn không cam lòng nên mới dùng mọi thủ đoạn để đi lên. Nhưng bây giờ lại trở về tình trạng như lúc đó.

Vân Dung bây giờ cũng cảm thấy bản thân là một trò cười, trước kia nàng không cam lòng vận mệnh làm thứ nữ của mình, hiện tại thì tốt rồi, nàng đã trở thành thứ dân.

Hôm nay tất cả đã hạ màn, lại không biết ngày mai Yến kinh sẽ nổi lên một trận gió lốc.

Sau đó, Vân Mộng Vũ và A Mi cùng Mộc Phong đi về Hộ quốc tướng quân phủ, hai người ở đó đến khi trời vừa tối, ăn cơm tối xong, lại cùng nhau trở về Hữu tướng phủ.

https://thuviensach.vn

Hai người vừa vào cửa, còn chưa kịp đi vào Tâm Mộng cư, ngay trên đường đi lại đụng phải mẫu thân của Vân Mộ.

Vừa thấy bà ta, Vân Mộng Vũ nhất thời nhớ ra, tại sao lại quên bà lão này được chứ. Hơn nữa lão thái bà này cũng không tránh đường, còn hùng hổ đứng đó, rõ ràng là tới tìm nàng.

Quả nhiên, lão thái thái vừa thấy Vân Mộng Vũ cùng A Mi, đầu tiên là sửng sốt, nhìn A Mi tỉ mỉ.

Đến khi nhìn xong, liền bắt đầu phát uy.

Bà ta đến gần, chỉ vào cái mũi của Vân Mộng Vũ mắng: “Vân Mộng Vũ, đứa con bất hiếu này, lại dám đi cáo trạng di nương của ngươi, dù sao đi nữa nàng cũng coi như là người mẹ thứ hai của ngươi. Ngươi lại không thay phụ thân cầu xin Hoàng thượng giúp nàng. Quả nhiên là cái đồ không có mẹ, ngay cả đạo làm con cũng không có. Còn nữa, ngươi thấy Tổ mẫu đứng đây, cũng không thèm thỉnh an? Quả nhiên là đứa không có giáo dục.”

Vừa nghe xong, sắc mặt A Mi lập tức âm trầm xuống. Nàng mặc kệ đây có phải là tổ mẫu của nàng hay không, nàng chỉ biết là lão thái bà này đang nhục mạ muội muội của nàng.

A Mi tuy rằng muốn động thủ, nhưng nàng vẫn nhịn xuống, nàng biết muội muội sẽ có biện pháp giải quyết.

Vân Mộng Vũ nâng tay gạt tay của lão thái bà ra. Lão thái thái nháy mắt mất đi cân bằng, lảo đảo vài cái, mới đứng vững được trên mặt đất.

Vừa ổn định tinh thần lại, bà phẫn nộ lại đến gần, bất quá lần này bà cũng không dám dùng ngón tay chỉ vào mũi của Vân Mộng Vũ. Bà phẫn nộ nhìn Vân Mộng Vũ lớn tiếng mắng: “Nghịch nữ này, bây giờ ngươi muốn thế nào, là muốn hại chết tổ mẫu của ngươi sao? Ngươi bây giờ là cái

https://thuviensach.vn

thứ…, cái gì cũng dám làm, ngay cả tổ mẫu này ngươi cũng không kiêng nể. Ngươi làm như thế, không sợ bị người trong thiên hạ chỉ trích sao?”

Vừa nghe nói xong, Vân Mộng Vũ lập tức nở nụ cười. Nàng nở một nụ cười châm chọc, nàng khinh miệt nói: “Chỉ trích, chỉ trích cái gì, chỉ trích ta bất kính đối với ngươi sao? Bà lão như ngươi thật đúng là không có mắt? Ngươi cho rằng ngươi là ai a, còn có thể làm cho người trong thiên hạ chỉ trích ta. Thật là, chỉ là một lão bà sắp xuống mồ, còn không biết tốt xấu như thế, ngươi không sợ đến lúc xuống hoàng tuyền, bị đày xuống địa ngục sao?”

Nghe được lời của nàng, lão thái thái tức giận toàn thân đều phát run. Nàng ta nói cái gì, kêu bà là lão bà, còn dám rủa bà chết, phản thật rồi.

Lão thái thái lập tức đánh trả nói: “Ngươi lại dám nhục mạ tổ mẫu của ngươi như vậy, ngươi không sợ bị báo ứng sao?”

Lão thái thái nói xong, Vân Mộng Vũ thật sự muốn cười thật to.

Nàng cười nói: “Báo ứng sao? Ngươi còn không sợ, ta sợ cái gì? Còn nữa, nói đến báo ứng ta chợt nhớ, ngươi không phải thường xuyên đi lễ phật, cầu phúc sao? Lại nghĩ bản thân mình đức hạnh lắm sao? Ta thật sự rất buồn đó, ngươi ác độc như vậy, còn có lòng tham giàu sang phú quý, lại đi đến nơi thanh tịnh của Phật gia, không sợ bẩn mắt của bồ tát sao? Ngươi nói xem, ngươi làm vậy không sợ bị báo ứng sao? Ta thật sự còn sợ giùm ngươi đó.”

Lần này lão thái thái tức giận đến mức nói không ra lời. Bà giận dữ la lên: “Người đâu, mau tới đây a, đuổi hai đứa nó ra khỏi đây, Hữu tướng phủ không chào đón chúng.”

Lão thái thái vừa nói ra, lập tức có rất nhiều gia đinh xông tới, thấy tư thế này, giống như muốn đuổi các nàng ra ngoài. Chỉ là cuối cùng ai mới là người bị đuổi thì chuyện này không phải do bà ta quyết định.

https://thuviensach.vn

Một đám gia đinh vây quanh Vân Mộng Vũ và A Mi, sắc mặt Vân Mộng Vũ vẫn không thay đổi, mà ánh mắt của A Mi lại rất âm trầm, ngay sau đó ra tay nhanh như chớp, nháy mắt những gia đinh đang vây xung quanh bị té ra đất kêu la thảm thiết.

Lần này, lão thái thái trợn tròn hai mắt, A Mi kia sao lại lợi hại như vậy, vì sao Dung nhi không nói chuyện này cho bà biết.

Bây giờ nên làm gì mới tốt đây?

“Các ngươi đang làm cái gì vậy?” Lúc lão thái thái đang khó xử, xa xa truyền đến thanh âm của Vân Mộ.

Nhìn thấy Vân Mộ đến, lông mày Vân Mộng Vũ khẽ nhếch, bộ dáng tràn ngập hứng thú.

Lão thái thái lại mang bộ dáng như có cứu tinh, đợi khi Vân Mộ đến gần, lập tức đến trước mặt Vân Mộ lên án: “Mộ nhi a, ngươi nhìn xem Vân Mộng Vũ và A Mi kia, lại dám công khai ngang nhiên hành hung người của Hữu tướng phủ. Ngươi nên trị các nàng thật tốt. Bằng không sẽ làm phản a.”

Thật là hết chỗ nói, lão thái thái đã quên Vân Mộ đã không còn là hữu tướng, hắn chỉ là thứ dân mà thôi, nơi này cũng không phải là Hữu tướng phủ gì cả. Hơn nữa Vân Mộ bây giờ cũng không có quyền lớn tiếng với các nàng.

Vân Mộng Vũ vừa nghe lão thái thái nói xong, nhất thời cảm thấy cực kỳ thú vị.

Muốn Vân Mộ trị các nàng sao?

Khôi hài!

https://thuviensach.vn

Bây giờ là lúc các nàng trị Vân Mộ mới đúng!

Vì thế nàng tốt bụng nhắc nhở lão thái thái một chút.

“Lão thái bà, ngươi đã lớn tuổi rồi cho nên mới hồ đồ như vậy. Muốn trị tỷ muội chúng ta. Ngươi nhớ kỹ cho ta, bây giờ Vân Mộ con ngươi đã không còn là Hữu tướng, hắn chỉ là thứ dân mà thôi. Mà tỷ muội chúng ta bây giờ lại là quận chúa. Quận chúa a, nói đúng ra là khi nhìn thấy tỷ muội chúng ta ngươi nên hành lễ, xưng là thảo dân a.”

Nghe xong, lão thái thái cũng nhớ đến lời Vân Dung nói, chỉ là khi bà nhìn thấy hai tỷ muội này, bị kích động nên đã quên mất.

Đúng vậy, bà đã là thứ dân a. Mà hai tỷ muội đang đứng trước mặt bà lại là quận chúa, thân phận cao quý vô cùng.

Trong nhất thời sắc mặt lão thái thái có chút khó xử, không biết nên nói gì, chỉ có thể nhìn con của mình, hy vọng con có thể nghĩ ra biện pháp.

Nhìn thấy lão thái bà như vậy, Vân Mộng Vũ nói: “Ngươi đừng nên hy vọng vào hắn, hắn chỉ là một thứ dân, không có thân phận, lại không có bối cảnh, hắn còn có thể làm gì được chứ?”

Những lời nói này đã đâm trúng nỗi đau của Vân Mộ, năm đó hắn không thể làm quan thuận lợi là do không có thân phận, không có bối cảnh. Bây giờ là thời điểm nhạy cảm, mà Vân Mộng Vũ lại dùng những lời này để kích thích hắn.

Lí trí trong lòng hắn cũng đã biến mất, không nghĩ nhiều, hắn nhìn Vân Mộng Vũ cùng A Mi mắng: “Ta là thứ dân thì sao chứ. Vậy ngươi là cái gì, cũng là nữ nhi của thứ dân thôi. Các ngươi lại dám đối xử với phụ thân như vậy? Quả nhiên là đứa nhỏ không có mẹ giáo dục. Sớm biết như vậy…….”

https://thuviensach.vn

Lời Vân Mộ chưa nói xong, cũng đã bị A Mi đá một cước vào mặt, không động đậy được thân mình.

Hai mắt Vân Mộ đỏ ngầu ngẩng đầu nhìn A Mi, ánh mắt này tàn nhẫn vô cùng, căn bản không phải là ánh mắt của phụ thân nhìn nữ nhi.

Mà lão thái thái đứng bên cạnh cũng cả kinh lấy tay che kín miệng. Không nghĩ tới hai tỷ muội này cái gì cũng dám làm a, bây giờ bà bắt đầu sợ hãi, hai người này có động thủ với bà hay không.

Các hạ nhân bên cạnh cũng ngây người ra.

Thật anh dũng a, trong lòng bọn họ nghĩ.

Mà thanh âm phẫn nộ của Vân Mộng Vũ ngay sau đó cũng truyền đến: "Có mẹ sinh, nhưng không được nuôi dưỡng. Vân Mộ, ngươi mở miệng thật là bỉ ổi. Chúng ta là người có mẹ sinh nhưng không được nuôi dưỡng đó, vậy ngươi là cái gì, ngươi là súc sinh, ngươi là cái loại heo chó cũng không bằng. Ngươi hại chết thê tử của mình, ngược đãi đứa con của mình. Sống ở trên đời này, ngươi chính là đồ vô tích sự. Đứng ở đây, quả thực là dơ bẩn nơi này. Hừ! Vốn nghĩ nể tình hôm nay cho ngươi để tang thiếp và con ngươi, muốn cho ngươi ở lại đây một ngày, xem ra, bây giờ không còn quan trọng nữa. Các ngươi mau cút đi, lập tức, bây giờ chuyển đi cho ta. Đừng làm bẩn mắt của ta."

"Chuyển đi sao, vì sao ta lại phải chuyển ra ngoài? Vân Mộng Vũ, chẳng lẽ bây giờ các ngươi là quận chúa là có thể ỷ thế ăn hiếp người khác sao? Đây là nhà của Vân gia, dựa vào cái gì mà bắt ta dọn ra ngoài?"

Lão thái thái vừa thấy nàng bắt bà rời khỏi cái nhà này, lập tức mặc kệ mọi thứ mà lên tiếng, nếu phải dọn ra ngoài, vậy bà phải ở đâu đây?

"Dựa vào cái gì sao, dựa vào ta là chủ nhân cái nhà này. Các ngươi lại chiếm nhà của ta mà ở. Các ngươi không biết xấu hổ sao? Cho dù có gặp

https://thuviensach.vn

qua người không biết xấu hổ đi chăng nữa, nhưng ta vẫn chưa thấy qua người không biết xấu hổ như các ngươi. Ở trong nhà của người khác còn không biết hạ mình một chút, lại dám kiêu ngạo như vậy. Đi mau, cút ra ngoài cho ta. Về sau nơi này không phải là Hữu tướng phủ hay Vân phủ gì nữa. Về sau nơi đây chính là phủ Quận chúa của ta và tỷ tỷ. Đi mau lên, bằng không ta sẽ cho người quăng các ngươi ra ngoài cửa."

Nói xong, hơi thở trên người Vân Mộng Vũ lập tức sắc bén.

Lão thái thái nhất thời không thể tin được, bào quay đầu lại, kêu một tiếng: "Mộ nhi……."

Vân Mộ lại không trả lời, chỉ cúi đầu xuống, một bộ dáng thất bại, xem như đành cam chịu làm theo lời nói của Vân Mộng Vũ. Lão thái thái trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy trời đất như xoay chuyển, tại sao chỉ trong một thời gian ngắn lại mất hết như vậy.

Nhìn thấy vẻ mặt thảm bại của mẹ con bọn họ vẫn không hề nhúc nhích, Vân Mộng Vũ nhất thời cảm thấy trong lòng rất phiền chán. Lập tức nói: "Đao Ngôn, Kiếm Ngữ, các ngươi theo sát bọn họ cho ta, nếu hai canh giờ sau còn không chuyển đi, vậy các ngươi cứ trực tiếp ném họ ra khỏi cửa."

Vân Mộng Vũ vừa dứt lời, bên cạnh lập tức xuất hiện hai nam tử áo trắng kêu vâng một tiếng.

Vừa thấy tư thế này, lão thái thái sợ tới mức thiếu chút nữa ngất đi.

Này, làm sao lại xuất hiện hai nam nhân ở đây?

Hơn nữa lại rất nghe lời Vân Mộng Vũ, chẳng lẽ bọn họ vẫn luôn núp ở gần đây?

Vân Mộng Vũ này khi nào thì trở nên lợi hại như vậy, vì sao bà không biết gì cả?

https://thuviensach.vn

Đến lúc bà biết thì cũng đã quá muộn rồi.

Nhìn hai nam nhân này vẻ mặt lạnh như băng, bà rất sợ, nếu không cẩn thận chọc giận hai người bọn họ, có thể bị họ cho bà một đao ngay cổ hay không.

Nhìn hai nam tử trước mắt võ công cao cường, trong lòng Vân Mộ giận dữ, nhưng cũng không có cách nào khác.

Hắn chỉ có thể giúp đỡ mẫu thân đi thu dọn dồ đạc.

Mà Vân Mộng Vũ lại dắt A Mi trở về Tâm Mộng cư.

Vừa đến Tâm Mộng cư, nàng thấy Hồng Mai và Lục Bình đứng ở cửa.

Nhìn thấy vẻ mặt tiều tụy của các nàng, Vân Mộng Vũ cảm thấy mọi cảm xúc buồn bực và bi thương trong hai ngày nay đã giảm đi rất nhiều.

Nàng lập tức đi nhanh hơn, đến trước mặt các nàng, nhẹ nhàng ôm hai nàng.

Một lát sau nàng mới buông ra, vừa buông ra, Lục Bình lại bắt đầu lải nhải.

“Tiểu thư, làm chúng ta lo lắng muốn chết. Hai ngày nay ngươi không ở trong phủ, ta và tỷ tỷ chỉ có thể nghe được một ít tin tức của ngươi. Tiểu thư, ngươi đừng đau khổ nữa, không có chuyện gì đâu, tuy rằng lão phu nhân đã mất, nhưng hai tỷ muội chúng ta vẫn luôn ở bên cạnh ngươi. Tiểu thư, ngươi không cần sợ hãi, người ăn ở ác đức sớm muộn cũng có báo ứng. Tiểu thư…….”

“Lục Bình, ngươi nhìn xem…….” Vân Mộng Vũ lấy tay chỉ chỉ, nàng thật sự không còn gì để nói, sao Lục Bình lại dài dòng như vậy chứ?

Vì thế nàng dời lực chú ý của nàng ta.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, ngươi không cần lại dùng chiêu này dời lực chú ý của ta, ta là…….” Tuy rằng Lục Bình nói không ngừng, nhưng ánh mắt vẫn nhìn theo tay của Vân Mộng Vũ, lúc nhìn thấy, miệng nàng lập tức im bặt.

Nàng ngốc nghếch nhìn A Mi thật lâi, đột nhiên nói ra một câu làm cho người ta dở khóc dở cười.

“Ồ, là một tiểu thư nữa a. Trời ạ, tiểu thư, ngươi rất lợi hại. Tiểu thư làm sao có thể biến ra thêm một tiểu thư giống như người nữa a.”

Vân Mộng Vũ bị Lục Bình nói cho một câu làm cho nàng lảo đảo, thiếu chút nữa đứng không vững.

Trên trán có vài tia hắc tuyến.

Biến ra sao? Làm sao ta biến ra được!

Tiểu nha đầu Lục Bình lại có thể nói ra câu này……

Nhưng ai có thể nói cho nàng biết vì sao sức tưởng tượng của nha đầu kia quá phong phú a.

Phong phú đến nỗi nàng có tưởng tượng như thế nào thì cũng không bao giờ nghĩ ra như thế?

Hồng Mai đang đứng bên cạnh bất đắc dĩ nói: “Lục Bình, đó không phải ra biến ra. Là người thật. Tiểu thư, vị kia là tỷ tỷ hay muội muội của ngươi?”

Vẫn là Hồng Mai làm cho người khác bình tĩnh lại.

Vừa nhìn là biết đây là cặp sinh đôi, chỉ có Lục Bình mới có thể nói ra những lời không giống người như thế.

https://thuviensach.vn

Vì thế Vân Mộng Vũ đi qua, kéo A Mi đến giới thiệu: “Vị này là tỷ tỷ của ta tên là A Mi. Đây là nha hoàn của tỷ muội chúng ta, người vừa rồi nói ra những lời không giống người là Lục Bình, mà người trầm ổn trí tuệ là Hồng Mai. Ta vẫn xem các nàng như hai muội muội tốt của ta.”

Nghe giới thiệu xong, thần sắc của A Mi vẫn không thay đổi, chỉ là có chút hơi dịu đi.

Hồng Mai nghe giới thiệu xong, chạy nhanh đến hành lễ, xưng đại tiểu thư. Mà Lục Bình bị lời nói của Vân Mộng Vũ làm cho hoảng sợ.

Một lúc sau, Hồng Mai nhìn thấy muội muội cứ đứng ở đó, nên dùng khuỷu tay huých vào nàng, Lục Bình mới phục hồi tinh thần lại.

Một lúc sao, nàng kinh ngạc hỏi: “Tỷ tỷ, sao ngươi lại đụng vào ta?”

Nhìn thấy muội muội có bộ dáng ngốc nghếch, Hồng Mai cũng dở khóc dở cười, nàng không nói gì, chỉ lấy tay chỉ chỉ. Lục Bình thấy tỷ tỷ không nói gì, mà lại dùng tay chỉ chỉ, nhất thời ngạc nhiên nói: “Tỷ tỷ, ngươi muốn nói gì?”

“Ý ta nói, hai vị tiểu thư đã vào phòng, ngươi tại sao lại còn đứng ở đó?” Hồng Mai bất đắc dĩ nhìn Lục Bình nói.

Lúc này Lục Bình mới phát hiện bên trong có người, buồn bực nói: “Tỷ tỷ, sao ngươi không nói sớm. Mau, chúng ta mau vào hầu hạ hai vị tiểu thư đi, đừng để các nàng đợi lâu.”

Mới nói xong, Lục Bình nhanh bước vào, chỉ còn Hồng Mai đứng ở đó.

Mà trong phòng lúc này Vân Mộng Vũ cùng A Mi đang tán gẫu một số chuyện. A Mi cũng hay nhìn ra ngoài cửa sổ, nên làm cho Vân Mộng Vũ thắc mắc.

https://thuviensach.vn

Vì thế nàng hỏi: “Tỷ tỷ, ngươi đang nhìn cái gì?”

“A, không có a. Đúng rồi Vũ nhi, ta còn có việc, ta ra ngoài một chút.” A Mi chỉ mới nói có nữa câu, đột nhiên thoáng nhìn thấy một góc áo màu đen, lập tức ra khỏi phòng Vân Mộng Vũ.

Mà Vân Mộng Vũ ngồi ở trong phòng, cầm ly trà trong tay, có một loại cảm giác khó hiểu.

Hôm nay bị làm sao vậy, Sở Hiên hôm nay cũng rất lạ, bây giờ tỷ tỷ cũng rất lạ.

Thật sự là kỳ quái…

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 76: Đuổi Ra Khỏi Nhà

Vân Mộng Vũ ngồi một mình trong phòng mang tâm trạng buồn bực.

Hôm nay bị làm sao vậy, Sở Hiên hôm nay cũng lạ, mà bây giờ tỷ tỷ cũng lạ.

Thật sự là kỳ quái…

Lúc Vân Mộng Vũ còn đang suy nghĩ, Lục Bình vào phòng, Hồng Mai cũng vào ngay sau đó. Tiểu nha đầu Lục Bình vừa vào phòng, hai mắt đảo tròn quanh phòng, sau khi tìm kiếm một lúc, chưa phát hiện người nàng muốn tìm, lập tức kinh hãi nói: “Nha, tiểu thư kia đâu? Sao lại đột nhiên biến mất như vậy? Chẳng lẽ vừa rồi là ảo giác? Nhất định là vậy rồi, nếu không làm sao có thể giống nhau như vậy chứ?”

Nghe được lời của nàng, Vân Mộng Vũ xấu hổ, nha đầu kia thật là càng ngày càng phóng đại mọi chuyện lên. Xem ra nàng phải xuống bếp nấu một ít thuốc bổ não cho nha đầu này……

Nàng bất đắc dĩ vẫy tay với Lục Bình, Lục Bình vừa thấy, mừng rỡ, còn nghĩ rằng tiểu thư có một bí mật lớn muốn nói với nàng?

Chẳng lẽ là về bí quyết tạo ra người sống?

Lục Bình lập tức vui tươi hớn hở chạy đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, cúi mình xuống, hai mắt như sao nói: “Tiểu thư, nói đi! Ta biết ngươi chắc chắn là có bí mật lớn muốn nói với ta. Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói ra đâu. Cho dù là tỷ tỷ, ta cũng sẽ không nói.”

https://thuviensach.vn

Dứt lời, còn lấy tay đưa ngang cổ ý là cho dù là đao cái trên cổ ta cũng không nói. Nhưng lại tập trung tinh thần đợi Vân Mộng Vũ nói ra.

Nhìn đến tình huống này, Vân Mộng Vũ dở khóc dở cười.

Nha đầu kia, tuyệt đối là một kẻ dở hơi!

Hồng Mai đứng bên cạnh lúc này cũng không biết nói gì. Muội muội này sao lại không có cảm giác như vậy chứ.

Nhìn Lục Bình bày ra bộ dáng ta sẽ giữ bí mật tốt, nói cho ta biết, ngươi yên tâm, Vân Mộng Vũ phốc xích nở một nụ cười. Bàn tay mềm khẽ nâng lên, búng một cái vào trán của Lục Bình. Cười mắng: “A đầu Lục Bình nhà ngươi, ngươi muốn chọc ta cười chết sao?”

Nhìn thấy tiểu thư không chỉ không nói bí mật ra, mà còn búng nàng một cái, Lục Bình lập tức bất mãn nói: “Tiểu thư, là ngươi bảo ta lại đây, nói có bí mật muốn nói cho ta. Nhưng người ta tới đây, ngươi không chỉ không nói bí mật cho ta, còn búng ta…….” Nói xong, còn dùng ánh mắt lên án nhìn Vân Mộng Vũ.

Vừa thấy tư thế này, Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ ngửa đầu nhìn trời, tuy rằng nhìn không tới trời, nhưng trước hết nhìn nóc nhà cũng được. Trong lòng nàng hò hét, Thượng Đế, mang nàng ta đi đi, bằng không, mang ta đi cũng được……

Cúi đầu xuống, Vân Mộng Vũ lập tức thay đổi bộ dáng nghiêm túc, nhìn Lục Bình nói: “Lục Bình, hiện tại có một nhiệm vụ bí mật muốn giao ngươi, ngươi có tin tưởng hoàn thành nó hay không?”

Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của tiểu thư, Lục Bình rất hưng phấn, gật gật đầu. Nhìn thấy Lục Bình như vậy, Vân Mộng Vũ thật sự rất muốn cười, rất rất muốn cười. Nhưng nàng vẫn liều mạng chịu đựng.

https://thuviensach.vn

Nàng làm bộ nói như thật: “Lục Bình a, trong viện chúng ta có một cây hoa Ngọc Lan, nhiệm vụ của ngươi chính là đi đếm xem trên đó có bao nhiêu lá cây. Chuyện này đối với ta rất quan trọng.” Vừa nghe đối với tiểu thư rất quan trọng, Lục Bình lập tức kiên định gật đầu, sau đó nhanh như chớp chạy ra ngoài, đi đếm lá cây……

Nhìn động tác của Lục Bình, Vân Mộng Vũ thiếu chút nữa muốn cười phun.

Nhìn thấy hành vi khôi hài của muội muội, trong mắt Hồng Mai cũng không dấu được ý cười.

Một lát sau, Vân Mộng Vũ điều tiết tốt tâm trạng của mình, liền bắt đầu phân phó Hồng Mai một chuyện.

Đột nhiên vừa nhớ ra, nàng dặn dò Hồng Mai một chút.

“Vừa rồi ngươi cũng nhìn thấy tỷ tỷ A Mi của ta. Chúng ta là chị em sinh đôi, từ nhỏ đã xa rời nhau do Lí Như gây ra. Sau này ta và tỷ tỷ đều ở đây. Hồng Mai ngươi phụ trách thông báo với mọi người trong phủ. Về sau xưng tỷ tỷ của ta là đại tiểu thư, xưng ta là nhị tiểu thư. Còn nữa, sau này những chuyện vặt vãnh trong phủ sẽ do ngươi và Lục Bình quản lý.”

“Vâng, Hồng Mai nhớ rõ.” Vân Mộng Vũ dứt lời, Hồng Mai lập tức xác nhận.

Nhìn thấy bộ dáng trầm tĩnh cẩn thận của Hồng Mai, Vân Mộng Vũ rất vừa lòng, lúc đang muốn nói chuyện của Linh Lung các, Kiếm Ngữ vọt vào phòng.

Nhìn thấy Kiếm Ngữ, Vân Mộng Vũ đã hiểu mọi việc.

Xem ra gia đình kia không muốn hợp tác a!

https://thuviensach.vn

Hừ, thật là không biết xấu hổ, chút nữa ta sẽ cho các ngươi hối hận.

Kiếm Ngữ sau khi vào nhà, cúi đầu, không nói gì, hắn thật sự rất ngượng ngùng, chuyện nhỏ như vậy mà bọn họ cũng làm không xong.

Nhìn ra được vẻ khó xử của hắn, Vân Mộng Vũ mở miệng nói: “Kiếm Ngữ, có phải bọn họ không chuyển ra ngoài hay không a, đây là việc cũng khá phiền toái, các ngươi không cần để ở trong lòng. Đi, đưa ta đến xem, ta muốn nhìn xem bọn họ muốn làm cái gì?”

Dứt lời, Vân Mộng Vũ đứng dậy, Kiếm Ngữ dẫn đường ở phía trước, Hồng Mai cũng vội đi theo.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy Hồng Mai, nghĩ nghĩ nói: “Hồng Mai, ngươi đi chuẩn bị tư liệu của Linh Lung các trong hai ngày nay cho ta, ta muốn xem lúc ta trở về.”

Hồng Mai nghe được, liền lên tiếng trả lời rồi lại đi chuẩn bị tư liệu. Bởi vì từ khi đem Thiên Binh các sáp nhập vào Linh Lung các, sau đó lại chỉnh sửa ổn định lại Linh Lung các. Hiện nay quy mô của Linh Lung các càng ngày càng mở rộng, năng lực thu thập tình báo cũng đã tăng lên rất nhiều.

Lúc đầu chuyện này là do Lục Bình phụ trách, nhưng sau khi quy mô đã lớn, nàng lại dùng Hồng Mai. Hồng Mai làm việc cẩn thận, trầm ổn, càng thích hợp phụ trách việc này.

Bên này Vân Mộng Vũ đi theo Kiếm Ngữ vào đến viện của lão thái thái, còn chưa vào được bên trong, ở bên ngoài có thể nghe được âm thanh gào khóc của lão thái thái.

Chỉ nghe thấy nàng vừa khóc vừa mắng: “Trời giết ta đi a, tại sao các ngươi lại đối xử với một bà lão đã cao tuổi như ta. Vân Mộng Vũ chết tiệt, không phải chỉ là một quận chúa thôi sao? Quận chúa là hay rồi sao? Lại còn dám đuổi ta đi, cho dù đuổi ta ra phủ, cũng không cho ta mang theo cái

https://thuviensach.vn

gì cả, nghĩ lại xem đây có phải là muốn chôn sống ta không? Nàng làm như vậy, không sợ có báo ứng sao? Quả thực là thiên lý khó dung a. Chẳng lẽ nàng……”

“Chẳng lẽ cái gì? Chẳng lẽ ngươi nghĩ ta không có ở ngoài sao? Chẳng lẽ lão bà ngươi không sợ bị ta ném ra ngoài? Chẳng lẽ ngươi không biết là quận chúa không có gì hay trong mắt ngươi, bây giờ lại có thể tùy ý xử lí các ngươi sao?” Lúc lão thái thái chưa kịp mắng xong, Vân Mộng Vũ trực tiếp đánh gãy lời bà.

Lão thái thái đang nói đột nhiên bị người khác đánh gãy câu nói, bà định nói lại vài câu, nhưng khi nhìn thấy Vân Mộng Vũ đi vào, bà vội câm miệng lại.

Bây giờ không biết vì sao, vừa thấy Vân Mộng Vũ, trong lòng bà lại có cảm giác sợ hãi.

Vân Mộng Vũ đi vào phòng, nhìn thấy lão thái bà ngồi dưới đất khóc lóc om sòm, tóc tai quần áo đều rối loạn cả lên.

Vân Mộ lại mang vẻ mặt xám xịt đứng ở bên cửa sổ.

Trong tay Vân Dung cầm theo một tay nải, đứng một bên, yên lặng cúi đầu.

Đao Ngôn nhìn thấy Vân Mộng Vũ đi vào nên vội đi qua, đứng sau lưng nàng.

Bởi vì Vân Mộng Vũ đã vào phòng, lão thái thái cũng không dám làm gì xằng bậy, trong phòng nhất thời có vẻ im lặng. Đột nhiên một tiếng cười nhạo đánh vỡ sự im lặng trong phòng.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Vân Mộng Vũ nhịn không được cười nhạo ra tiếng, người nhà này thật là khôi hài. Bọn họ đúng là trò cười cho người

https://thuviensach.vn

khác.

Làm sao lại bi thương như vậy……

Một đám đều mang vẻ mặt thảm thiết tội nghiệp như vậy sao?

Nhìn thấy đủ làm cho nàng cảm thấy buồn cười.

“Lão thái bà, ngươi nói xem sao ngươi lại thành ra thế này a? Chỉ là đuổi các ngươi đi thôi, ngươi nói xem sao ngươi lại khóc?” Nhìn thấy bọn chúng như vậy, nàng đành phải mở miệng nói.

Nghe được câu hỏi của nàng, Vân Mộ và Vân Dung không có phản ứng, mà lão thái bà lại nhìn nàng một cái, há miệng thở dốc, nhưng cũng không dám nói gì.

Chỉ là trên tay lại ôm chặt cái hòm vào trong lòng.

Vừa thấy bộ dáng này của lão thái bà, trong lòng nàng biết những năm tháng qua lão thái bà này có tích trữ. Xem bộ dáng của bà ta, bên trong chắc chắn là có rất nhiều thứ tốt.

Vân Mộng Vũ chuyển động đôi mắt, đột nhiên dùng ánh mắt nhìn Kiếm Ngữ. Kiếm Ngữ hiểu ý, đi lên phía trước, đoạt rương nhỏ trong tay của lão thái thái.

Lão thái thái vừa thấy rương nhỉ bị cướp đi, lập tức nổi điên đứng nên muốn cướp lại từ trong tay Kiếm Ngữ. Nhưng bà làm sao có thể lấy lại từ Kiếm Ngữ, bà ta còn chưa kịp đến gần Kiếm Ngữ, lại bị Kiếm Ngữ đẩy nhẹ một cái, mà lão thái thái lại mất đi thăng bằng, lập tức ngã xuống.

Kiếm Ngữ đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, đem rương nhỏ giao cho nàng. Lão thái thái vừa ngã xuống, lập tức lại bắt đầu gào khóc. Thanh âm

https://thuviensach.vn

của bà rất lớn, hơn nữa cũng không coi trọng hình tượng nữa, càng khóc to hơn.

Nhìn thấy bà ta như vậy, Vân Mộng Vũ cảm thấy hơn nhức đầu.

Thật là, lão bà chưa chịu chết đi này, sao lại lộn xộn như vậy chứ?

Bà ta không biết xấu hổ sao?

Thấy bà ta như vậy, thật là giống người đàn bà chanh chua trên phố, nhìn thấy làm cho nàng rất phiền lòng. Thở dài, nàng xoay người sang chỗ khác, thanh âm cũng hạ xuống.

“Mau đem bọn họ ra ngoài, nếu như không đi, lập tức kéo ra ngoài.”

Nghe được mệnh lệnh, Đao Ngôn, Kiếm Ngữ lập tức đi về phía Vân Mộ.

Nhìn thấy bọn họ tới gần, Vân Mộ vẫn mang biểu tình như cũ, nhưng hắn cũng bắt đầu cất bước đi ra ngoài, trên người cũng không mang gì cả. Nhìn thấy bộ dáng nghèo túng của hắn, trong lòng Vân Mộng Vũ không có chút động lòng, có chăng thì cũng chỉ là khoái ý.

Vân Mộ, cái này thôi mà cũng chịu không nổi sao?

Nhưng phải làm sao bây giờ?

Đây chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Nhìn thân ảnh của hắn dần biến mất khỏi tầm nhìn của nàng, nàng quay đầu lại, lại vừa vặn thấy Vân Dung đang nhìn nàng.

Lúc này Vân Dung ngẩng đầu lên, ánh mắt cứ nhìn nàng chằm chằm, giống như nhìn thấu tâm can nàng.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng ta như thế, Vân Mộng Vũ không thèm để ý, giương mắt thoải mái đón nhận ánh mắt của nàng ta, hai bên khóe miệng nhợt nhạt cười, tao nhã như thần tiên. Hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng nàng đang đuổi người.

Nhìn thấy Vân Mộng Vũ như thế, ánh mắt nàng chợt lóe, cũng bắt đầu đi ra ngoài, khi đi qua người nàng, lại ngừng một chút, sau đó tiếp tục lại đi ra ngoài.

Ngươi sẽ hối hận vì đã làm những chuyện hôm nay!

Vân Mộng Vũ đứng ở tại chỗ nhấm nháp từng chữ của Vân Dung vừa nói, chỉ cảm thấy có chút hứng thú.

Hối hận?

Vân Mộng Vũ nàng chưa bao giờ phải hối hận về chuyện đã làm!

Bất quá, nàng biết, Vân Dung sẽ hối hận rất nhanh!

Thương tổn đến người của nàng, nàng làm sao có thể sẽ dễ dàng buông tha?

Không phải không báo thù, chỉ là chưa đến lúc……

Trong lòng nghĩ ra kế hoạch, đột nhiên cảm giác có người đang nhìn nàng.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy lão thái thái cứ nhìn nàng chằm chằm, hiển nhiên là muốn cái rương nhỏ này, nhưng lại không dám mở miệng. Nhìn tình huống này, nàng nhẹ nhàng cười, cầm rương nhỏ trong tay, quơ quơ, cười hỏi: “Muốn sao?”

Lão thái thái nhìn thấy nàng như vậy, cũng không biết là có ý gì, nhưng bà lại rất tiếc tài sản ở trong rương, bà sợ hãi muốn nói rồi lại nhìn chằm chằm vào cái rương, nuốt nuốt nước miếng.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bộ dáng ghê tởm như vậy của lão thái bà, Vân Mộng Vũ cảm thấy muốn buồn nôn.

Thật sự không muốn đứng chung một chỗ với bà ta, nàng đột nhiên thu cái rương lại, châm chọc nói: “Muốn, rất đơn giản a. Cho con của ngươi đi tìm một tiểu thư có tiền hoặc là phu nhân nào đó của quan lớn không phải tốt lắm sao. Như vậy lão thái bà của người sẽ được đi theo hưởng phúc. Bà nói xem có đúng hay không?”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, lão thái thái tức giận đến không thở được, bà rất muốn mắng nàng, đáng tiếc bây giờ bà lại không có gan. Bây giờ đứng trước mặt bà cũng không phải là tiểu nha đầu dễ khi dễ nữa. Mà đứng trước mặt bà bây giờ lại là cô gái xinh đẹp động lòng người, tuy rằng chỉ đơn giản đứng ở đó, lại tỏa ra một cỗ khí chất tự nhiên, mà từ nay về sau bà sẽ không bao giờ đụng đến nàng ta được nữa.

Cảm thụ được hơi thở lạnh lùng phát ra trên người Vân Mộng Vũ, lão thái thái cảm thấy lạnh cả người, bây giờ bà muốn nhanh chân rời khỏi nơi này. Lúc này, bà cũng không dám nghĩ đến cái rương kia. Bà vội đứng lên, lảo đảo chạy ra khỏi phòng.

Nhìn căn phòng trống rỗng, trong lòng nàng nhịn không được có chút phiền muộn. Về sau, nơi này sẽ không còn người xấu nữa, chỉ có nàng và tỷ tỷ ở đây.

Rốt cục tỷ muội bọn họ lại có thể ở cùng nhau.

Nghĩ vậy, trong lòng thoải mái một chút, đang muốn xoay người đi về phòng của mình, đột nhiên thoáng nhìn rương nhỏ trong tay, ánh sáng trong mắt nàng chợt lóe lên. Nàng mở rương ra, thấy bên trong có rất nhiều châu báu quý hiếm còn có một ít ngân phiếu, nàng rút ra mấy tờ ngân phiếu, ôm rương nhỏ ra khỏi cửa.

Nàng giao rương nhỏ cho hạ nhân mang về Tâm Mộng cư.

https://thuviensach.vn

Mà nàng lại cầm ngân phiếu trong tay đi ra phía cửa sau.

Lúc nàng đến gần cửa sau, quả nhiên lại nghe tiếng khóc của lão thái bà, hơn nữa lại còn khóc rất lớn.

Trong mắt hiện lên vẻ chán ghét, nhưng nàng lại thay một biểu tình bi thương, bước nhanh ra ngoài.

Vừa đến cửa, nàng đầu tiên kêu bi thiết một tiếng tổ mẫu.

Nhất thời tiếng khóc của lão thái thái im bặt, mang vẻ mặt khủng hoảng quay đầu nhìn nàng, lại nhìn thấy nàng mang vẻ mặt bi thương khổ sở nhìn bà.

Nhìn thấy tình huống này, lão thái thái sửng sốt, đây là có chuyện gì? Sao nàng lại chạy đến đây, lại mang bộ dáng đau lòng như vậy.

Vân Mộng Vũ đi tới bên cạnh lão thái thái, nhìn tình huống chung quanh.

Lão thái thái mang bộ dáng thân thể suy yếu, đang được Vân Dung đỡ. Vân Mộ đứng bên cạnh lại mang vẻ mặt đau thương kịch liệt. Mà người qua đường xung quanh lại mang ánh mắt tức giận nhìn Đao Ngôn, Kiếm Ngữ.

Lại nhìn thấy một loạt động tác sau khi đi ra của Vân Mộng Vũ, biểu tình của mọi người xung quanh lại biến thành nghi hoặc.

Chuyện này rốt cục là như thế nào a?

Vừa rồi lão thái thái không phải nói Vân Mộng Vũ đuổi bọn họ ra sao? Lại không để ý bà lớn tuổi lại đang suy yếu cùng một cháu gái đau khổ cầu xin?

Nhưng bây giờ lại là tình huống gì?

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ lại mang vẻ mặt bi thương như vậy, đã xảy ra chuyện gì?

Hơn nữa trên tay nàng còn cầm…… Ngân phiếu!

Thật sự là kì lạ!

Những người xung quanh cũng im lặng, bọn họ đứng ở bên cạnh nhìn xem đến tột cùng lại là tình huống như thế nào?

Vân Mộng Vũ tay cầm ngân phiếu, vẻ mặt bi thương đi đến bên cạnh lão thái thái, ủy khuất mở miệng: "Tổ mẫu……, thân thể ngươi không tốt nhưng tính tình sao lại cố chấp như vậy? Ta biết là ngươi trách ta không cầu tình cho Lí di nương và Vân Ngọc muội muội ở trước mặt hoàng thượng, nhưng mà ta biết phải nói như thế nào đây? Vân Ngọc nàng có tâm địa rắn rết, thế nhưng……. Mà Lí di nương cũng có tâm địa ác độc như thế, thương tổn của ta không có gì để bù đắp lại cho đủ. Mà ngươi lại muốn ta thay các nàng cầu tình, ngươi này…… Điều này ta phải làm thế nào đây, còn phải lấy lại công đạo cho bà ngoại ta nữa? Tổ mẫu, vô luận như thế nào, việc này, Vũ nhi vạn vạn lần không thể làm được."

Nghe được lời của nàng, khóe miệng của lão thái thái giật giật, bà định phản bác, lại nghe thấy Vân Mộng Vũ nói tiếp, căn bản không cho bà có cơ hội mở miệng.

"Tổ mẫu, tại sao ngươi lại mang theo phụ thân và Vân Dung muội muội cùng đi chứ? Bất quá, đi rồi cũng tốt, ta biết, bây giờ các ngươi không muốn nhìn thấy Vũ nhi. Như vậy cũng tốt, hy vọng không có Vũ nhi, các ngươi có thể hạnh phúc. Nhưng tổ mẫu, thân thể ngươi không tốt, lại không mang theo tiền, sao mà được chứ? Đây, đây là một chút tâm ý của Vũ nhi, nhiêu đây tiền chắc đủ để ngươi sống được vài ngày. Bởi vì Vũ nhi vừa được biết các ngươi ở đây nên mới gấp gáp chạy đến đây, cho nên chưa kịp chuẩn bị nhiều tiền, trước hết cầm lấy nhiêu đây mà dùng. Đến lúc đó, đợi các ngươi tìm được chỗ ở rồi, Vũ nhi sẽ đến đưa thêm tiền cho các ngươi."

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ vừa nói, vừa dúi tiền vào tay của lão thái thái.

Dân chúng xung quanh nhìn thấy tình huống này đều khen ngợi Vân Mộng Vũ có hiếu.

“Vân tiểu thư thật sự là người có hiếu a, mà lão thái thái này lại là người không biết lí lẽ. Làm sao mà có thể cứu được Vân Ngọc và Lí Như chứ?”

“A, nói cũng đúng a, chuyện của Vân Ngọc cùng Lí Như, ta cũng nghe nói. Quả nhiên là biết mặt biết người không biết lòng. Ngươi xem Lí Như bình thường mang bộ dáng hiền từ, ai có thể nghĩ đến nàng ta lại là người ngoan độc như vậy. Chuyện mụ ta làm thật tàn nhẫn, quả thực là rất phẫn hận a.”

“Lão thái thái này cũng thật là, lại còn dám ở đây bịa chuyện lừa gạt mọi người, không nhìn thấy người tốt a. Làm hại ta vừa rồi còn bị nước mắt của bà ta lừa gạt, không ngờ, bà ta lại là người như thế.”

“Nếu mà là ta, ta sẽ cho bà ta lang thang đầu đường xó chợ, chứ đừng nói là đưa tiền. Cũng chỉ có tiểu thư Vân Mộng Vũ mới tốt bụng như vậy, còn chạy đến để đưa tiền cho bà ta.”

Mọi người xung quanh khen Vân Mộng Vũ không dứt bên tai, lại liên tiếp nhục mạ lão thái thái, Vân Ngọc, Lí Như.

Nghe được, lão thái thái tức giận đến nỗi ngực không ngừng phập phồng.

Bà nghiêng đầu nhìn về phía Vân Mộng Vũ, nhìn thấy nàng đang cúi đầu, bộ dáng rất ủy khuất, làm cho người ta cảm thấy thương tiếc. Lão thái thái nhìn Vân Mộng Vũ, lại cúi đầu nhìn nhìn tiền trong tay, muốn đem toàn bộ số tiền này quăng vào mặt Vân Mộng Vũ.

Số tiền này bà liếc mắt một cái là biết tiền được lấy ra từ trong rương nhỏ của bà. Bây giờ Vân Mộng Vũ lại dùng tiền này để đến bố thí cho bà.

https://thuviensach.vn

Sau khi bọn họ bị đuổi đi, tất nhiên là không dám đi ra cửa chính. Vì thế bọn họ từ cửa sau mà đi. Ai ngờ vừa ra ngoài cũng có người qua đường vây lại nhìn. Bà lại vừa biết là do áo quần không chỉnh tề, tóc tai tán loạn, hận ý trong lòng bà đối với Vân Mộng Vũ càng nhiều hơn. Nên bà ngừng lại, diễn một chút khổ sở, muốn bôi đen Vân Mộng Vũ. Mà hai người võ công cao cường bên cạnh Vân Mộng Vũ, lại không biết nên xử lý việc này ra sao. Bọn họ nhìn thấy bà ta bôi nhọ Vân Mộng Vũ đã muốn động thủ, lại vừa vặn cho bà cơ hội, bà lập tức gào khóc cả lên.

Những người xung quanh cũng vây lại chỉ trỏ.

Lão thái thái bên cạnh cũng bắt đầu khóc nói xấu Vân Mộng Vũ, nhưng lúc bà còn đang nói, ai biết được Vân Mộng Vũ lại đến đây, nhưng lại diễn vở kịch như vậy, khiến cho bà trở tay không kịp, bà không thể đánh trả lại được.

Lão thái thái nhìn phản ứng của mọi người xung quanh, biết đại thế đã mất, bà chỉ có thể xiết chặt ngân phiếu trong tay, vẻ mặt âm trầm đứng nơi đó. Vân Dung đứng cạnh giúp đỡ lão thái thái lại mang thần sắc tái nhợt.

Lão thái thái diễn trò cười bị Vân Mộng Vũ hóa giải, ba người bọn họ chỉ có thể mang vẻ mặt xám xịt rời khỏi. Vân Mộng Vũ lại mang tâm tình tốt cùng với Đao Ngôn Kiếm Ngữ đi về phía Tâm Mộng cư.

Vừa đi vừa nói với Đao Ngôn Kiếm Ngữ: “Các ngươi lập tức đi thông báo Thiên Binh các và các nơi khác không được chứa chấp ba người bọn họ. Nói với các ông chủ của nhà trọ, ai dám tiếp đãi ba người bọn họ, thì coi như là đã đối đầu với Thiên Binh các.”

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ lĩnh mệnh đi làm.

Vân Mộng Vũ trở lại Tâm Mộng cư dùng cơm tối, sau đó tắm rửa một chút. Làm xong mọi việc, nàng đi đến trước bàn trong phòng mình, bắt đầu xem tin tức Hồng Mai đã chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

Nàng lật từng tờ xem, thỉnh thoảng lại nhớ một chút chuyện ghi trên giấy.

Đột nhiên nàng ngừng lại ở một chỗ.

Tin tức này là nói đến có thám tử ở xung quanh Hiên vương phủ, điều tra đã nhiều ngày, có thể phát hiện một chút tin tức về Sở Hiên.

Sở Hiên!

Một người thần bí nhưng rất cường đại!

Hắn rốt cuộc có gia cảnh và thân phận như thế nào?

Tựa hồ hắn chưa làm gì ở Yến kinh cả, chỉ ở trong phủ của mình cả ngày mà thôi. Nhưng nàng biết đây chỉ là bề ngoài, thật ra hắn không phải là người như thế.

Như vậy hắn đến Yến kinh là vì cái gì?

Nhớ đến bóng dáng bi thương cô độc của hắn dưới ánh trăng, trong lòng nàng có một trận rung động.

Hắn bi thương, hắn đạm mạc xa cách, hắn ôn hòa cười yếu ớt, rốt cuộc người nào mới thật là hắn?

Đột nhiên nàng rùng mình một cái, nàng mới cảnh giác được mình đã lâm vào sự mê hoặc của hắn.

Nàng đứng dậy đi đến bên cửa sổ, nhìn ra ánh trăng ngoài kia.

Màu đen tràn ngập toàn bộ bầu trời đêm, đen kịt, không một tia sáng, làm cho người ta cảm giác áp lực nặng nề. Tựa hồ như là điềm báo sắp xảy ra bão táp! Mà bây giờ Yến kinh cũng bị vây trong trạng thái như vậy.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm dã tâm rất rõ ràng, xem ra nội loạn ở Yến kinh sắp bắt đầu!

Mà trong những người này, trừ bỏ Sở Hiên ra, nàng vẫn không hiểu được Sở Minh An.

Hắn là người rất bí ẩn.

Hắn họ Sở, nhưng chuyện gì hắn làm cũng chỉ là muốn phá hư giang sơn của Sở thị.

Còn Sở Diễm tranh đấu cùng Sở Thụy Phong, trong đó chắc chắn là có hắn nhúng tay vào. Hơn nữa hắn có mối liên hệ với Hạo quốc mà ai cũng không thể biết được, nàng biết được là do mộng ảo khởi la hương của Hạo quốc kia.

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, gian tế.

Vương Tuyết Nhi cũng là gian tế, như vậy nàng ta có phải là gian tế của Hạo quốc hay không?

Như vậy hai người bọn họ có phải là có liên quan đến nhau hay không?

Nếu là như vậy, nàng sẽ bắt bọn họ trả giá như thế nào đây?

Vú Vương chết, nàng chưa bao giờ quên, Vương Tuyết Nhi, nàng cũng không quên!

Nhưng trải qua việc ám sát lần trước, nàng biết bên người Vương Tuyết Nhi có rất nhiều cao thủ, cho nên nàng vẫn chưa vội động thủ. Bây giờ, nàng lại nghĩ tới một biện pháp khác.

Nếu như bọn họ có liên quan đến nhau, như vậy mục đích của bọn họ là phá hư giang sơn xã tắc của Sở quốc, làm suy yếu thực lực của Sở quốc.

https://thuviensach.vn

Như vậy nếu bọn họ muốn Yến kinh loạn, thì tức là trong lòng bọn họ có bí mật không cho ai biết.

Nàng càng muốn bảo vệ Yến kinh, phá hư kế hoạch của bọn họ, sau đó lại giành cơ hội từ trong đó.

Lúc này trong mắt Vân Mộng Vũ hàn quang lóe lên liên tục. Tay nàng đập nhẹ vào trên bệ cửa, nghĩ đến thời gian bọn họ bắt đầu hành động.

Quỳnh Hoa yến một tháng nữa sẽ bắt đầu, đến lúc đó các nhân vật thất yếu đều tập trung về Sở quốc.

Hứa vương bây giờ cũng đã lên đường, nửa tháng sau cũng sẽ tới Yến kinh. Như vậy nếu muốn động thủ, nhất định là sẽ động thủ trong vòng nửa tháng này, nếu không Hứa vương vừa đến, tình thế chắc chắn sẽ có sự biến hóa lớn, đến lúc đó Sở Diễm tuyệt đối chiếm không được ý đồ của hắn.

Nếu nàng muốn giành cơ hội, như vậy trước đó nàng nên tìm người để hợp tác, như vậy sẽ có sự bảo đảm.

Nghĩ đến hợp tác, như vậy cứ chọn Sở Thụy Phong thì tốt hơn. Nàng sẽ tìm lúc thích hợp để cùng Sở Thụy Phong bàn bạc một chút.

Đột nhiên cảm thấy có người, nàng xoay người, nhìn thấy ám vệ nàng phái giám thị Vân Mộ đang quỳ trên mặt đất chờ lệnh của nàng.

Nàng bình thản đi đến trước bàn ngồi xuống, mở miệng nói: “Nói đi.”

Ám vệ đang quỳ cũng không ngẩng đầu, nghe Vân Mộng Vũ nói, liền bắt đầu trả lời: “Sau khi ba người bọn họ rời khỏi phủ quận chúa, đầu tiên là tìm phòng trọ để nghỉ ngơi, nhưng đều bị cự tuyệt. Cuối cùng bọn họ không có chỗ ở, chỉ có thể đến một ngôi nhà bị bỏ hoang trong thành mà ở. Vân Dung lại lặng lẽ rời khỏi đó. Vân Dung một mình đi vào cửa sau của Diễm Vương phủ, đến bây giờ lại chưa thấy ra.”

https://thuviensach.vn

“Tốt lắm, ngươi đi xuống đi.” Nghe ám vệ nói, thần sắc vừa lòng trong mắt Vân Mộng Vũ chợt lóe lên, cho ám vệ lui xuống.

Vân Dung, người nên hối hận là ngươi!

Mà lúc này trong Diễm vương phủ, phòng của Sở Diễm không ngừng truyền đến từng trận thở dốc, làm cho người ta nhịn không được mặt đỏ tim đập.

Trong phòng vẫn chưa đốt đèn, hơn nữa đêm nay lại không có ánh trăng, trong phòng bây giờ tối như mực, có thể nói là không thể thấy gì cả.

Trên giường đang có hai người làm việc thoải mái. Sở Diễm lúc này vẻ mặt say mê luật động trên người Vân Dung, tràn đầy hưởng thụ. Mà Vân Dung dưới thân hắn lúc này cũng mang vẻ mặt ửng hồng, trong miệng tràn ra tiếng rên rỉ động lòng người, làm cho Sở Diễm trên người nàng muốn ngừng mà không được.

Nhìn qua, Vân Dung tựa hồ cũng rất say mê, nhưng nhìn kỹ vẫn có thể phát hiện, cặp mắt kia của Vân Dung, giờ phút này lại thanh tỉnh dị thường.

Nàng hận!

Nàng rất hận!

Đều là vì sự xuất hiện của Vân Mộng Vũ, nàng mới có thể đi đến bước đường ngày hôm nay. Nàng vốn mang thân phận tôn quý, nàng vốn có thể trở thành Diễm vương phi, nàng vốn có thể là mẫu nghi thiên hạ. Nhưng hiện tại, nàng chỉ có thể vì sự sống sót, mà lựa chọn bán thân mình.

Chỉ có thể dùng cách này mà thôi, nàng đi vào diễm Vương phủ, âu yếm người đàn ông của mình.

https://thuviensach.vn

Lúc người nàng yêu cự tuyệt, nàng chỉ có thể cởi áo tháo thắt lưng, đem bản thân dâng hiến, như vậy hắn mới có thể giữ nàng lại.

Bi ai!

Giờ phút này nàng thật sự cảm nhận được cảm giác bi ai là như thế nào. Nàng dùng thân thể của mình, bất đắc dĩ đón nhận từng trận luật động của nam nhân trên người nàng, mà bây giờ nam nhân kia không chút nào thương tiếc đây là lần đầu nàng nếm thử tư vị này, chỉ có thể liên tục phát tiết thú tính trên người nàng.

Trong mắt nàng không có nước mắt, chỉ có hận ý.

Hận ý kia là vực sâu vô tận, cứ gặm nhấm trong lòng nàng.

Giờ phút này nàng thầm nghĩ giá như hận thù của mình là ngọn lửa để có thể hủy diệt Vân Mộng Vũ.

Cùng thời gian này, bên một cái hồ ở ngoài thành, A Mi đang đứng ở sau lưng Hàn Băng, có chút không rõ.

Nàng cảm thấy hơi thở của lâu chủ trong phòng Vũ nhi, nên lập tức chạy ra, cũng không thấy bóng dáng của lâu chủ. Vì thế nàng về Đoạt Hồn lâu, kết quả lại nghe có người nói là tối này lâu chủ hẹn nàng giờ tý ở bên hồ ngoài thành, có nhiệm vụ trọng yếu muốn giao cho nàng.

Vừa nghe xong, nàng sửng sốt, nhiệm vụ trọng yếu, bên hồ ngoài thành, giờ tý đêm nay……

Tình huống này, có chút không giống như là muốn giao nhiệm vụ trọng yếu?

Mà người truyền tin cho nàng cũng mang vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn nàng, cứ như là muốn nói nàng hãy tự cầu phúc cho mình.

https://thuviensach.vn

Trước mặt người khác Hàn Băng luôn luôn lãnh huyết vô tình, một kiếm sắc bén mà giết, không hề có độ ấm, không hề có nhân tính, làm việc lại mang lòng dạ sắt đá.

Nhưng bây giờ lại đột nhiên như vậy, mọi người đều cảm thấy khủng hoảng.

Lâu chủ có gì khó chịu sao?

Lại có hành động quái dị như thế, một ngày nào đó có đến lượt mình hay không?

Trong lúc nhất thời mọi người trong Đoạt Hồn lâu đều cảm thấy bất an……

A Mi cũng mang tâm tình không tốt đi ra hồ nước ngoài thành, ai ngờ lúc nàng tới thì đã thấy lâu chủ đang đứng đó chờ nàng.

A Mi lúc này mặc một thân áo trắng như cũ, mặt che tấm lụa trắng. Hàn Băng lại mặc một thân hắc y, mặt che khăn đen đứng đưa lưng về phía A Mi. (Sally: cặp đội này ta thấy cũng rất đẹp ak)

Hắn cứ đứng đó như vậy, không nhúc nhích, toàn thân bao phủ một mảnh thâm trầm đáng sợ, áp lực làm cho người ta không thở nổi.

A Mi đứng phía sau hắn, không biết nên làm như thế nào cho phải.

Lâu chủ luôn luôn là người không hề có độ ấm, không có cảm xúc, nhưng bây giờ tại sao lại như vậy?

Cảm xúc như trầm xuống, giống như có một sự bi thương bao quanh.

Điều này sao có thể?

A Mi không thể tin ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Băng.

https://thuviensach.vn

Hắn làm sao lại có thể có cảm xúc như thế……

“Lâu chủ…….” Chịu không nổi áp lực này, cũng như sự tò mò trong lòng, A Mi mở miệng kêu.

A Mi nói xong, thật lâu sau cũng không có tiếng trả lời. Lúc A Mi nghĩ hắn sẽ không trả lời, lại nghe thấy thanh âm của hắn.

“Ngươi, bây giờ rất hạnh phúc sao?”

Dứt lời, Hàn Băng đứng đưa lưng về phía A Mi cũng nhíu mày lại. A Mi nghe nói như thế thì khóe miệng của nàng có một trận co rút.

Ngươi bây giờ rất hạnh phúc sao……

Câu này hỏi…

Sao lại làm cho người ta cảm thấy quái dị như thế……

Tựa như, tựa như người yêu cũ hỏi mình bây giờ mình rất hạnh phúc có phải không……

A Mi cũng nghĩ đến sự hạnh phúc đó với Vân Mộng Vũ nhưng lại bị nàng bác bỏ.

Vì vậy vấn đề này, làm cho người ta rất khó xử.

Nhưng là cuối cùng nàng vẫn phải trả lời, thật sự là bởi vì sự uy hiếp của lâu chủ nên nàng trước nay cũng chưa từng làm trái.

Vì thế nàng cân nhắc, trả lời: “Bẩm lâu chủ, A Mi bây giờ rất tốt, rất hạnh phúc. Nhưng lâu chủ cứ yên tâm, A Mi tuyệt đối sẽ không phản bội Đoạt Hồn lâu, nên nhiệm vụ đã giao, A Mi vẫn sẽ hoàn thành đúng hạn. A Mi đối với Đoạt Hồn lâu luôn trung thành và tận tâm, tuyệt đối không dám hai lòng.” Nói xong, hai gối A Mi quỳ xuống đất.

https://thuviensach.vn

Nghe được A Mi trả lời, khóe miệng của Hàn Băng cũng cong lên.

Ý hắn không phải là hỏi như thế, nhưng nàng lại trả lời rất rõ ràng.

Thực sự là có một cảm giác không liên quan đến nhau.

Hắn thật muốn quay đầu hét lớn một tiếng: “Ta hỏi không phải ý là như vậy, ý ta là ngươi bây giờ đã có người thân, ngươi có hạnh phúc không? Nếu như ngươi hạnh phúc, ta sẽ không miễn cưỡng ngươi ở lại bên cạnh ta, ngươi có thể ở lại Vân phủ, sống một cuộc sống bình thường qua ngày. Nếu không hạnh phúc, như vậy thì vẫn nên ở lại bên cạnh ta a.”

Hàn Băng nhắm mắt nhẫn nhịn, cuối cùng lại thở dài một hơi, ngữ khí trầm thấp nói: “Vậy là tốt rồi, nơi này không có việc gì, ngươi có thể lui xuống.”

Nghe Hàn Băng nói xong, A Mi liền lên tiếng trả lời cáo lui.

A Mi vừa đi vừa buồn bực, lâu chủ bị làm sao vậy.

Chẳng lẽ hắn gọi nàng đến đây, là muốn hỏi nàng có trung thành với hắn hay không?

Thật sự rất kỳ quái?

Lại một lần nữa, trong đầu lại nghĩ tới dung nhan của Sơ Thất ca ca.

Không biết khi Sơ Thất ca ca lớn lên sẽ như thế nào, có giống như Hàn Băng hay không. (Sally: Là một người đó tỷ)

Kỳ quái, tại sao nàng lại không tự giác đem Sơ Thất ca ca của nàng so sánh với Hàn Băng.

Nàng đem những suy nghĩ lộn xộn trong đầu vứt qua một bên, nhanh chóng đi về Đoạt Hồn lâu, nàng muốn thu dọn vài thứ, sau đó lại về phủ

https://thuviensach.vn

Quận chúa.

Cảm nhận được A Mi đã đi xa, Hàn Băng nhẹ nhàng xoay người lại, trong mắt tràn đầy sự bi thương và ảo não. Làm sao vậy, vì sao đột nhiên lại có cảm giác bi thương, bất lực, đột nhiên lại sợ hãi nàng sẽ rời xa hắn.

Không phải chỉ cần nàng hạnh phúc là tốt rồi sao?

Chỉ cần nàng hạnh phúc, hắn cũng sẽ hạnh phúc.

Nhưng bây giờ hắn lại sợ hãi khi mất đi nàng, sợ một ngày nào đó, trong lòng nàng hắn sẽ không có vị trí nào cả.

Nhưng, hắn biết làm thế nào đây?

Cho nàng biết hắn chính là Sơ Thất ca ca của nàng, như vậy nàng sẽ áy náy, sẽ cảm ơn hắn và ở lại bên cạnh hắn?

Nhưng vậy nàng có thoải mái không, có hạnh phúc không?

Nếu là như vậy, hắn nên làm như thế nào?

Hàn Băng cứ đứng đó như vậy, không động đậy cho đến khi trời sáng mới rời đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, trong một căn nhà bỏ hoang, sáng sớm lão thái thái phát hiện không thấy Vân Dung, quá sợ hãi, lập tức gọi Vân Mộ. Vân Mộ biết được, trên mặt cũng không có thần sắc sốt ruột, ngược lại là mang biểu tình không rõ.

Lão thái thái thấy Vân Mộ như vậy, lập tức sốt ruột nói: “Mộ nhi, tại sao ngươi không hề sốt ruột? Bây giờ chúng ta chỉ còn Dung nhi mà thôi a.”

Nhìn mẫu thân như thế, Vân Mộ không thể không giải thích: “Mẫu thân, ngươi không nên gấp gáp, Dung nhi chỉ ra ngoài tìm nơi cho chúng ta ở, rất

https://thuviensach.vn

nhanh sẽ trở về thôi.”

Nghe Vân Mộ nói xong, lão thái thái bán tín bán nghi.

Tìm nơi ở, Dung nhi có thể đi đâu để tìm được nơi ở đây.

Nhưng nghĩ lại, bất kể nàng tìm ở đâu, chỉ cần có thể tìm được nơi ở là tốt rồi. Bà cũng không muốn ở lại nơi rách nát này.

Quả nhiên, không bao lâu, Vân Dung đã trở lại.

Vân Dung vừa vào cửa, lão thái thái lập tức phát hiện có chút không giống.

Vân Dung ngày hôm qua mặc y phục màu xanh, nhìn rất thanh tú. Nhưng sáng nay trở về, lại mặc một bộ y phục màu hồng.

Y phục kia rất trong suốt, Vân Dung bây giờ lại mang một hương vị quyến rũ.

Nhìn thấy vậy, trong lòng lão thái thái nhảy dựng lên, loại quần áo này, bình thường chỉ có một số tiểu thiếp ở trong nhà quan muốn lấy lòng chủ nhân nên mới mặc như vậy, bây giờ Dung nhi lại mặc như vậy. Trong đó chắc chắn là có ẩn tình.

Vân Mộ nhìn thấy như vậy trên mặt cũng có vẻ không ngoài dự đoán, ngược lại là có chút vui sướng, trong đáy mắt hiện lên một chút ánh sáng. (Sally: Có người cha như vậy cũng là mộ bi ai)

Dung nhi quả nhiên thông minh, biết lợi dụng thân thể của mình để đạt được mục đích. Vân Dung tiến vào nhà, ba người vẫn không nói chuyện, không lâu sau, Vân Mộ và lão thái thái đi theo Vân Dung.

Bên kia, trong An vương phủ.

https://thuviensach.vn

Sở Minh An ngồi chơi cờ một mình.

Lúc hắn phiền chán, hắn thích chơi cờ một mình, chỉ có như vậy hắn mới có thể bình tĩnh lại.

Gần đây mọi chuyện của Yến kinh không nằm trong sự khống chế của hắn.

Bây giờ Vân Mộ đã thất thế, ảnh hưởng kế hoạch của hắn. Mà Diễm vương lại bị lấy đi lực lượng, như vậy nếu so sánh với Sở Thụy Phong, có khả năng sẽ bị Sở Thụy Phong gạt bỏ.

Sở Thụy Phong là người tài, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn có thể làm cho Sở quốc nâng cao thêm một bậc, đây là chuyện hắn không mong muốn.

Vân Mộng Vũ!

Lại là nàng!

Lúc này hắn không thể không đưa nàng vào tầm ngắm.

Nàng quả thật là một nhân tố bất an, dễ dàng khiến cho vận mệnh của bàn cờ thay đổi.

Hắn tuyệt đối không cho phép như vậy, nhiều năm vất vả của hắn tuyệt đối không thể bị phá vỡ trên tay của một nữ nhân!

Vân Mộng Vũ, phải chết!

Ánh mắt tàn nhẫn của Sở Minh An hiện lên tia thị huyết. Tản mát ra một loại ánh sáng yêu dị.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 77: Loạn Khởi (Thượng)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Bình minh lên, A Mi mang theo một ít đồ đạc về phủ Quận chúa.

Bởi vì Vân Mộng Vũ ngày hôm qua có phân phó, cho nên bọn hạ nhân đều thay đổi tấm biển từ Hữu tướng phủ thành Quận chúa phủ, cũng sửa sang lại bên trong một chút.

A Mi vào Tâm mộng cư, phát hiện Vân Mộng Vũ đã thức dậy.

Vân Mộng Vũ vừa thấy A Mi trở về, lập tức hưng phấn chạy tới, kéo cánh tay A Mi, thân thiết nói: “Tỷ tỷ, ngươi đã trở lại. Vũ nhi nhớ ngươi, về sau tỷ tỷ ở lại Tâm Mộng cư sống cùng Vũ nhi đi.”

Vân Mộng Vũ nói xong, giương ánh mắt mang vẻ chờ đợi nhìn A Mi.

Nàng biết tỷ tỷ tất nhiên là có rất nhiều bí mật mà không muốn ai biết đến, nàng cũng không muốn hỏi nhiều. Giống như nàng cũng có bí mật mà không muốn cho người khác biết được. Tuy hai nàng đều có bí mật, nhưng sẽ không ảnh hưởng đến tình thân của các nàng. Bây giờ ở Yến kinh đang là lúc gió nổi mây phun, nguy cơ tứ phía, nàng cũng cần có người thân ở bên cạnh nàng.

Cô độc thật làm cho người ta rất sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Nghe lời của nàng, trong lòng A Mi cảm động, nhịn không được nhẹ nhàng ôm Vân Mộng Vũ.

Ôn nhu nói: “Được.”

Lúc hai tỷ muội còn đang ở trong bầu không khí ấm áp, một tiếng kinh hô hưng phấn đã phá vỡ sự yên tĩnh này.

Nghe thanh âm như thế, Vân Mộng Vũ giật mình, hai người cũng buông tay nhau ra, nhìn về phía cửa phòng. Lục Bình đang rất hưng phấn vọt vào cửa, vừa chạy vừa vui vẻ nói: “Tiểu thư, ta đếm xong rồi, rốt cục ta cũng đã đếm xong rồi.”

Vừa nghe xong, Vân Mộng Vũ có chút buồn bực, đếm xong ư? Đếm cái gì?

Nhưng mà nàng cũng đã kịp nghĩ ra, khóe miệng giật liên tục.

Nàng giương mắt nhìn Lục Bình, chỉ thấy sắc mặt nàng có chút tiều tụy, hẳn là cả đêm không ngủ, nhưng ánh mắt kia lại rất sáng ngời.

Lục Bình chạy đến trước mặt Vân Mộng Vũ, bắt đầu kể rõ chiến tích cả đêm qua.

“Tiểu thư, hôm qua ta đếm cả đêm, rốt cục đến khi trời sáng, ta cũng đã đếm xong. Tiểu thư, ngươi biết không, cây hoa Ngọc Lan trong viện của chúng ta như vậy mà có tới hai ngàn hai trăm hai mươi hai phiến lá a. Có phải rất thần kỳ hay không?”

Nghe Lục Bình nói xong, Vân Mộng Vũ thật muốn phát điên, còn đếm tới 2222 phiến lá cây……

Nàng giương mắt nhìn bộ dáng ngốc nghếch của Lục Bình……

Trong lòng nàng nghĩ, ân, quả nhiên là rất nghe lời……

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư…….” Lục Bình nhìn thấy Vân Mộng Vũ nửa ngày cũng không nói gì, lo lắng gọi một tiếng.

Bất đắc dĩ, Vân Mộng Vũ ngẩng đầu, khó khăn nặn ra một nụ cười, mỉm cười nhìn Lục Bình nói: “Lục Bình, ngươi làm rất tốt, rất có năng lực. Bây giờ ngươi cũng đã mệt rồi, ngươi lui xuống nghỉ ngơi đi.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, Lục Bình nở nụ cười vui vẻ, sau đó lại lui xuống nghỉ ngơi. Nhìn Lục Bình đáng yêu như vậy, Vân Mộng Vũ cùng A Mi đều không nhịn được cười.

Hai người lại ngồi xuống nói chuyện một lúc, rồi ăn sáng cùng nhau.

Vừa ăn sáng xong, Vân Mộng Vũ đang muốn cho tỷ tỷ nhìn cây đàn Linh Âm, xem thử tỷ tỷ có biết hay không. Lúc nàng đứng lên, nhìn thấy Hồng Mai mang vẻ mặt nghiêm trọng đi vào.

Nhìn Hồng Mai như thế, Vân Mộng Vũ biết chắc chắn đã có chuyện xảy ra.

Quả nhiên, Hồng Mai đưa tư liệu điều tra được cho Vân Mộng Vũ, rồi nói: “Tiểu thư, sáng nay Linh Lung các đưa tin đến, Lễ bộ Thượng Thư Trần Đông đã tự sát trong ngục.”

Vừa nghe tin tức này, ánh mắt Vân Mộng Vũ tối đen lại.

Nhưng thần sắc trong mắt lại biến hóa rất nhanh, bắt đầu xuất hiện tia sáng, đôi mắt kia thật nổi bật, tao nhã vô song.

Ra tay rồi sao?

Như vậy cuối cùng rốt cuộc ai mới là người chiến thắng đây?

Nàng rất muốn biết!

https://thuviensach.vn

Nhận thấy được sự biến hóa trong không khí, A Mi nhịn không được mở miệng nói: “Vũ nhi, có cần ta giúp gì không?”

“Không cần, tỷ tỷ chỉ cần làm chuyện mình thích, không cần thay đổi vì Vũ nhi, Vũ nhi có thể tự lo cho mình.” Nàng biết tỷ tỷ chắc sẽ biết được một chút về việc nàng đang làm, cho nên trước mặt tỷ tỷ nàng cũng không kiêng dè gì cả.

Nàng hy vọng tỷ tỷ có thể hiểu được, nàng chỉ có thể cho tỷ tỷ sự ấm áp, mà không phải là gánh nặng, tỷ muội các nàng đều có con đường đi của riêng mình.

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, A Mi không nói gì, chỉ gật gật đầu. Nhìn thấy muội muội muốn thương lượng với Hồng Mai, A Mi trở về Tâm Mộng cư để nghỉ ngơi.

Nhìn tỷ tỷ đi rồi, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một chút giãy dụa, nếu có một ngày nàng phải rời đi, nàng sẽ nói với tỷ tỷ như thế nào đây?

A Mi đi rồi, Hồng Mai bắt đầu đem chuyện về Lễ bộ Thượng Thư Trần Đông sợ tội tự sát nói kỹ cho nàng nghe.

Càng nghe, khóe miệng của Vân Mộng Vũ càng cong lên.

Xem ra hành động ngày hôm qua của nàng, đã quấy rầy đến kế hoạch của hắn.

Vân Mộ thất thế, đối với thế lực đang suy yếu của Diễm vương thật sự rất nghiêm trọng, nếu thực lực của Diễm vương quá yếu, sẽ không đủ để tranh đua cao thấp với Sở Thụy Phong. Mà thực lực của Sở Diễm càng mạnh, thì đối với Sở Minh An càng có lợi.

Một khi Sở Diễm thắng, như vậy lấy năng lực của hắn để tiếp quản Sở quốc, chắc chắn làm cho thực lực của Sở quốc giảm xuống rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm một khi đánh bại được Sở Thụy Phong, thì giống như là đã làm cho thực lực của Sở quốc suy yếu. Nếu mục tiêu của hắn là làm Sở quốc suy yếu, như vậy, mục tiêu của nàng lại muốn làm cho Sở quốc càng thêm hung mạnh, thể hiện được cái uy ở Quỳnh Hoa yến.

Trong lòng đã nghĩ thông suốt, Vân Mộng Vũ đến bên cạnh bàn viết một phong thơ, nói Hồng Mai phái người giao cho Sở Thụy Phong.

Nàng lại thay đổi nam trang đến Thiên Binh các ngồi ở hậu viện đợi tin tức của Sở Thụy Phong.

Trong phủ Thái tử, bây giờ Sở Thụy Phong không còn mang vẻ ôn nhu nữa, mà là vẻ mặt âm trầm đập vỡ chén trà trên bàn.

“Sở Diễm kia cuối cùng muốn làm gì? Hắn điên rồi sao? Lại dám xuống tay với Trần Đông sau lưng ta. Ngày hôm qua Vân Mộ vừa thất thế, thực lực của hắn giảm mạnh. Bây giờ đúng ra hắn nên nghỉ ngơi dưỡng sức, làm sao có thể khơi mào chuyện này sau lưng ta? Chẳng lẽ hắn còn chiêu gì khác mà ta không biết sao?” Sở Thụy Phong mang chút phiền chán nói.

Sở Thụy Phong luôn luôn là người trầm ổn, nhưng bây giờ hắn quả thật không khống chế được. Bởi vì hắn có tính trăm ngàn lần đi chăng nữa thì cũng không nghĩ tới Sở Diễm sẽ xuống tay với Trần Đông. Hơn nữa cho dù xuống tay, hắn đã bố trí nhiều cao thủ ở thiên lao để phòng ngừa. Nhưng Sở Diễm vẫn có thể ra tay được, điều này làm cho hắn cảm giác nguy hiểm đang đến gần mình, cho nên bây giờ hắn rất phiền chán.

Mà mưu sĩ Mẫn Ưu đứng bên cạnh nhìn thấy Sở Thụy Phong như thế, trong mắt chợt lóe tinh quang, nhìn thái tử nói: “Thái tử điện hạ, ta thấy Diễm vương có thể là chó đã bị dồn đến đường cùng. Ngươi xem, ngày hôm qua hắn vừa mới mất đi một thế lực lớn như vậy, thực lực bị hao tổn, căn bản không có năng lực đối đầu cùng với Thái tử. Có lẽ hắn sốt ruột,

https://thuviensach.vn

cho nên mới làm như vậy. Diễm vương vốn là là người có dã tâm lớn, lại tự tin quá mức. Cho nên, chúng ta không cần phải đánh giá cao về hắn."

Nghe Mẫn Ưu nói xong, Sở Thụy Phong khẽ chau mày lại.

Không biết vì sao hắn cảm thấy lời nói của Mẫn Ưu hôm nay rất kì lạ, tuy rằng thấy không có gì, nếu để ý kỹ, hắn lại cảm thấy có chút không đúng.

Nếu Mẫn Ưu không phải là tùy tùng của hắn trong nhiều năm qua, hắn chắc chắn sẽ hoài nghi ông ta có rắp tâm gì khác.

Nhưng nghĩ lại, có lẽ là do hắn nghĩ nhiều, Sở Diễm là người như thế nào, hắn không phải rất rõ ràng sao? Trí tuệ của Sở Diễm chắc chắn sẽ không nghĩ ra được âm mưu gì lớn. Hơn nữa cũng không thấy bên cạnh hắn có người lợi hại nào có thể giúp đỡ hắn.

Nghĩ như vậy, sự cảnh giác ở trong lòng cũng đã vơi đi rất nhiều.

Mẫn Ưu bên cạnh, nhìn thần sắc hắn thoáng thả lỏng ra một chút, thì biết là lời nói của mình đã có hiệu quả. Hắn vừa định nói thêm, nhưng còn chưa kịp mở miệng đã bị tiếng đập cửa ngăn lại.

Nghe có người gõ cửa bên ngoài thư phòng, Sở Thụy Phong hơi chau mày lại, miệng nói ra hai chữ cho vào.

Nói xong, Sở Thụy Phong ngồi bên cạnh bàn, Mẫn Ưu lại đứng bên cạnh của Thái tử.

Chỉ chốc lát có một tên thị vệ từ bên ngoài đi vào, hắn nhìn thấy trên bàn có một đống mảnh vỡ, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, Thái tử luôn ôn nhuận, sao lại có lúc tức giận đến mức này.

https://thuviensach.vn

Dẹp nghi hoặc trong lòng qua một bên, hắn đến trước mặt Thái tử, quỳ xuống đất, trình bức thư lên.

“Khởi bẩm Thái tử điện hạ, phong thư này là một người mặc y phục đen đưa tới từ bên ngoài, nói rõ nhất định phải giao tận tay cho Thái tử.”

“Nga……, còn có chuyện này sao.” Nghe thị vệ bẩm báo, Sở Thụy Phong rất kinh ngạc, đây là có chuyện gì, lại có người lạ muốn viết thư cho hắn, ý hắn muốn gì?

Sau khi hắn nói xong, liền lấy thư trong tay thị vệ, mở ra xem, thấy nét chữ trên thư, ngay ngắn mà không sắc bén, khí phách lại không mất nhu hòa.

Chưa nhìn nội dung, nhưng nét chữ này lại làm cho hắn suy nghĩ rất nhiều.

Người viết thư nhất định rất bất phàm!

Xem xong nét chữ, Sở Thụy Phong sinh ra một tia tò mò đối với người viết phong thư này.

Bỏ qua sự tán thưởng trong lòng, hắn bắt đầu xem nội dung của phong thư.

Đợi sau khi xem xong, tay hắn khẽ run, trong mắt lóe ra tinh quang.

Hắn cất phong thư đi, cho thị vệ đi lĩnh thưởng.

Sở Thụy Phong đứng dậy, mang bộ dáng chuẩn bị ra ngoài, Mẫn Ưu đứng bên cạnh vội hỏi: “Thái tử, làm sao vậy, có phải chuyện của Diễm vương có chuyển biến gì hay không?”

Mẫn Ưu không hỏi phong thư này là do ai đưa, cũng không hỏi trong thư viết gì, mà là thông qua một loại phương thức khác để thử phản ứng của Sở

https://thuviensach.vn

Thụy Phong.

Sau khi Sở Thụy Phong nghe xong câu hỏi của hắn, trong mắt hiện lên vẻ phức tạp, khóe miệng hắn khẽ cong lên. Hắn quay đầu nhìn Mẫn Ưu nói: “Không phải, chỉ là một lão bằng hữu của ta mà thôi, hắn muốn ta ra ngoài ôn lại chuyện cũ với hắn. Sở Diễm bên kia tạm thời ngươi theo dõi giúp ta, ta đi ra ngoài một chút.”

Nghe Sở Thụy Phong nói, Mẫn Ưu lĩnh mệnh, nhưng lúc hắn cúi đầu lĩnh mệnh, trong mắt hắn có sự tính kế.

Tất nhiên là Sở Thụy Phong cũng không nhìn thấy, lúc này tâm tư của hắn đều đặt vào lá thư trên tay.

Thiên Binh các!

Tổ chức quan trọng có địa vị nhất trong thất quốc, hôm nay lại liên hệ với hắn.

Làm cho hắn rất kinh ngạc, trong lòng lại cảm thấy bất an.

Bởi vì cảm thấy chuyện tốt đến rất dễ dàng, tất nhiên là có chút kỳ quái.

Vì sao Thiên Binh các muốn thương lượng hợp tác cùng hắn?

Tổ chức to lớn thần bí kia sao lại tìm hắn?

Trong lòng nghĩ, chân cũng đã bước đến nơi đã hẹn trước.

Trong thư, địa điểm gặp mặt là ngay một tiệm mua bán binh khí, Sở Thụy Phong cho hạ nhân và thị vệ chờ bên ngoài.

Một mình hắn đi vào tiệm, nhìn chung quanh có phong cách cổ xưa, cảm thấy rất thoải mái, lại có một hơi thở nói không nên lời cứ quanh quẩn ở đây.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên trong đầu chợt lóe tinh quang, muốn đến thử một số binh khí kia, lại nghe một âm thanh truyền đến bên cạnh.

“Sở thái tử, các chủ của chúng tôi đang chờ ngài ở trên lầu.”

Nghe thanh âm, mặt Sở Thụy Phong cũng không xấu hổ, chỉ nhẹ nhàng buông tay, quay đầu nhìn về phía người mới lên tiếng, chỉ thấy một chưởng quầy tuổi tầm bốn mươi đang đứng đó, thái độ không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

Người này võ công rất cao!

Sở Thụy Phong nhìn thấy chưởng quầy, trong lòng nghĩ như thế.

Trong lòng hắn khẽ lung lay, Thiên Binh các quả nhiên ngọa hổ tàng long, chỉ một chưởng quầy mà cũng có võ công rất cao cường.

“Được, làm phiền chưởng quầy dẫn đường.” Hắn quyết định yên lặng xem xét, xem tình huống trước mắt rồi sẽ tính sau.

Nghe Sở Thụy Phong nói, chưởng quầy liền xoay người dẫn đường, chỉ chốc lát đã đến trước một cánh cửa ở lầu ba.

Đến ngoài cửa, chưởng quầy dừng lại, nhẹ nhàng gõ gõ cửa, dò hỏi: “Các chủ, Sở thái tử đã đến.”

Chỉ chốc lát bên trong truyền đến một âm thanh réo rắt của nam tử.

“Cho hắn vào đi.”

Nghe thanh âm từ bên trong truyền ra, chưởng quầy nhẹ nhàng đẩy cửa, nghiêng thân mình, làm tư thế xin mời với Sở Thụy Phong. Sở Thụy Phong nhìn thấy, thần sắc trong mắt càng sáng lên vài phần, vội đi vào phòng.

https://thuviensach.vn

Thanh âm của các chủ này có vẻ là một nam tử còn rất trẻ, hơn nữa chưởng quầy này cũng rất cung kính đối với hắn.

Vị các chủ này có gì hơn người sao?

Tiến vào phòng, lại không thấy ai, chỉ thấy sự bài trí tinh xảo trong phòng, trên tường có một bức họa, là cảnh đang chèo thuyền ngắm cảnh, làm cho người ta nhìn thấy tâm tình bỗng sảng khoái.

Sở Thụy Phong quét mắt quanh phòng, cuối cùng dừng mắt về phía gian phòng bên trong được ngăn cách bởi tấm lụa mỏng manh.

Ngoài phòng cũng không có người, nhưng trên bàn trà cũng đã chuẩn bị xong, Sở Thụy Phong biết người đang ở gian phòng bên trong, nên mở miệng nói: “Như thế nào, đây là cách tiếp đón của Thiên Binh các sao? Khách nhân đến đây, chủ nhân cũng không đi ra gặp mặt?”

Sở Thụy Phong nói xong, liền nghe được một trận cười truyền đến.

Tiếng cười thanh thúy, như châu như ngọc, rất là êm tai.

Tiếng cười vừa dứt, lại truyền đến một thanh âm réo rắt.

“Sở thái tử không cần để ý, các chủ ta có thói quen, không muốn lộ mặt. Nhưng, Sở thái tử yên tâm, chuyện này cũng không ảnh hưởng đến sự hợp tác của ta và Sở thái tử. Bản các chủ mang thành ý mười phần, muốn hợp tác cùng Sở thái tử.”

Nghe xong, lông mày Sở Thụy Phong khẽ nhếch, không để ý nói: “Nếu các chủ đã nói như thế, bản thái tử cứ dây dưa vấn đề này, thì bản thái tử là người không đúng.”

Sở Thụy Phong nói được nửa câu, đột nhiên sực nhớ ra, nói: “Không biết các chủ tìm bản thái tử tới là muốn bàn bạc chuyện gì, vì sao lại muốn hợp

https://thuviensach.vn

tác cùng bản thái tử?”

Sở Thụy Phong dứt lời, giương mắt nhìn tấm lụa mỏng kia, thấy bên trong có ẩn ẩn một nam tử áo trắng.

Chưa kịp nhìn kỹ, thì nghe âm thanh truyền đến.

“Sở thái tử không cần sốt ruột, trước ngồi xuống uống chén trà sau đó chúng ta trao đổi cũng không muộn. Trà trên bàn cũng đã chuẩn bị, Sở thái tử cứ tự nhiên.”

Nghe nói như thế, Sở Thụy Phong đi đến bên bàn ngồi xuống, cầm lấy chén trà trên bàn, nhấp nhẹ một ngụm, cảm thấy trà này mùi vị thơm ngát vô cùng, dư vị ngân nga.

Lúc Sở Thụy Phong còn đang thưởng thức trà, thanh âm đó lại truyền đến.

“Không biết Sở thái tử có nắm chắc được ngôi vị Hoàng đế trong tay hay không?”

Nghe xong, Sở Thụy Phong cũng không thưởng thức trà nữa, hắn cầm chén trà trên tay, dùng ngón cái ma sát, như đang ngẫm nghĩ.

Một lát sau, Sở Thụy Phong buông chén trà, giương mắt nhìn về phía tấm lụa mỏng kia, mang theo nụ cười yếu ớt hỏi: “Đúng thì sao, mà không đúng thì sao?”

“Nếu là đúng như vậy, như vậy coi như bản các chủ chưa gặp Sở thái tử.” Nói đến nửa câu đột nhiên tạm dừng một chút, lúc vang lên một lần nữa thì âm lượng đã cao hơn một chút.

“Nếu như không đúng, như vậy bản các chủ nguyện ý trợ giúp Sở thái tử.”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, Sở Thụy Phong nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Ta rất ngạc nhiên, vì sao các chủ muốn hợp tác cùng bản thái tử? Còn nữa các chủ làm sao biết được ta có cần hợp tác hay không?”

“Bởi vì bản các chủ biết sở thái tử đang rất cần sự hợp tác!”

Thanh âm chắc chắn truyền đến.

Nghe lời nói kia, Sở Thụy Phong khẽ chau mày lại.

“Chẳng lẽ Sở thái tử cho rằng chỉ dựa vào thực lực hiện nay của thái tử có thể giải quyết Diễm vương thoải mái sao?” Không chờ Sở Thụy Phong có đáp lại, thanh âm có chút chế giễu truyền đến.

Nghe nói như thế, Sở Thụy Phong cảm thấy hơi tức giận, phản bác nói: “Các chủ đang nghi ngờ năng lực của bản Thái tử? Chỉ là một Diễm vương. Bản thái tử còn không để vào mắt.”

Nghe thanh âm tức giận của Sở Thụy Phong, người ngồi trong gian phòng kia khẽ nở nụ cười.

Âm thanh réo rắt lại vang lên thêm một lần nữa.

“Phải không? Xem ra Sở thái tử rất là tự tin a. Nếu Diễm vương có sự trợ giúp của Oai hung hầu, Sở thái tử còn có thể tự tin như vậy sao?”

Dứt lời, sắc mặt Sở Thụy Phong thay đổi, thốt ra: “Chuyện này là thật sao?”

“Đương nhiên!” Thanh âm khẳng định truyền đến.

Chuyện này Sở Thụy Phong không hề tự tin như vậy, thần sắc trong mắt hắn liên tục biến ảo.

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể như thế?

Oai hùng hầu làm sao có thể cấu kết cùng Sở Diễm?

Vẫn nghĩ Oai hung hầu chỉ ở phe trung lập, tuyệt đối sẽ không nghiêng về bên nào, cho nên hắn chưa bao giờ chú ý nhiều đến động tĩnh của Oai hùng hầu.

Nếu hôm nay không biết việc này, như vậy lúc Sở Diễm bắt đầu khởi sự, Oai hùng hầu sẽ là nhân tố quyết định thắng bại.

Nghĩ vậy, Sở Thụy Phong lạnh cả người.

Hắn giương mắt nhìn người đang ở sau tấm lụa mỏng, hoài nghi: “Vì sao muốn hợp tác cùng ta? Ngươi có mục đích gì?”

“Mục đích, đương nhiên là có. Bất quá mục đích của ta rất đơn giản, chỉ cần sau khi ta giúp ngươi diệt trừ Diễm vương, ngươi giao hai người cho ta là được.”

“Hai người? Ai?” Sở Thụy Phong nghi hoặc.

“Sở Minh An và Vương Tuyết Nhi.”

Nghe được đáp án, Sở Thụy Phong lại không hiểu.

Vì sao lại là hai người kia?

Hai người kia không có gì đặc biệt.

Một người là phế vật bao cỏ Vương gia ở Yến kinh.

Một người chỉ là một sườn phi nhu nhược trong vương phủ.

Hơn nữa, nếu các chủ Thiên Binh các muốn bắt bọn họ thì không phải là chuyện rất dễ dàng sao?

https://thuviensach.vn

Trong Thiên Binh các cao thủ nhiều như mây, giết hai người trói gà không chặt này rất dễ dàng, vì sao lại muốn hắn hỗ trợ?

Chuyện này thật sự kì quái, cứ như bị che phủ bởi một lớp sương mù, lộ ra rất nhiều sự cổ quái.

Thiên Binh các lại công khai giúp hắn như vậy, nhưng điều kiện kia căn bản không phải là điều kiện.

Trong lòng hắn nghi hoặc vạn phần, cuối cùng cũng nhịn không được sự tò mò, mở miệng hỏi: “Không biết vì sao các chủ lại muốn hai người bọn họ? Hơn nữa dựa vào lực lượng của Thiên Binh, muốn bắt hai người bọn họ là chuyện rất dễ dàng, làm sao có thể cần sự hỗ trợ của bản thái tử được chứ?”

Hắn nói xong, thanh âm bên trong lại truyền ra.

“Sở thái tử, chuyện này đối với ngươi mà nói, chỉ có lợi, không có hại. Nếu ngươi đáp ứng, về sau Thiên Binh các không bao giờ hãm hại Thái tử. Về phần Sở Minh An, Sở thái tử đừng nên hỏi nhiều, bản các chủ tự có tính toán của mình.”

Nhìn Sở Thụy Phong không có phản ứng, thanh âm kia lại truyền đến.

“Sở thái tử, ngươi có thể trở về. Còn mọi chuyện cụ thể nên làm thế nào, đến lúc đó, bản các chủ sẽ cho người liên hệ với Sở thái tử.”

Nghe ý tứ của nam tử kia, Sở Thụy Phong liền đứng dậy cáo từ rời đi.

Sở Thụy Phong vừa đi, tấm lụa mỏng bị một bàn tay vén lên, Vân Mộng Vũ mang một thân nam trang đi ra.

Lúc này Vân Mộng Vũ mặc trang phục màu trắng của nam tử, tóc dùng một cây ngọc trâm màu tím để cố định.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi người ở sau tấm lụa mỏng kia thương lượng cùng Sở Thụy Phong là Vân Mộng Vũ, mà nàng lại dùng thanh âm của nam tử để nói chuyện.

Vân Mộng Vũ đi đến bên cửa sổ, nhìn Sở Thụy Phong lên kiệu, rời khỏi Thiên Binh các.

Thần sắc nàng khẽ biến đổi, không biết suy nghĩ cái gì, bên khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười không rõ ý tứ.

Sở Thụy Phong rất khinh địch.

Từng bước sai, từng bước đều sai!

Sở Thụy Phong không biết sự lợi hại của Sở Minh An, cho nên hắn không bao giờ để ý đến An vương kia.

Nhưng hắn lại vĩnh viễn sẽ không biết cuối cùng hắn có thể chết trên tay của người đệ đệ mà trong mắt hắn chỉ coi là phế vật.

Hắn nghĩ nàng có thể giải quyết được Sở Minh An cùng Vương Tuyết Nhi, hắn dự đoán quả thực rất đơn giản.

Bên người Sở Minh An cùng Vương Tuyết Nhi có bao nhiêu cao thủ cũng không thể biết hết được, mà hai người bọn họ võ công cũng không hề kém.

Hơn nữa bọn họ lại có bí mật không muốn người khác biết được, đến lúc đó nếu không an bài tốt, cho dù là Thiên Binh các, cũng có khả năng chết như thế nào cũng không biết.

Bây giờ đã tiếp cận được với Sở Thụy Phong, như vậy chuyện nàng cần phải làm bây giờ là nên chuẩn bị tốt, tính toán kỹ càng, lúc Sở Diễm khởi sự, có thể bắt được cả hai người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nàng rất muốn đi làm một việc!

Một mình nàng đi vào Danh Nhạc các, đứng ngoài cửa Danh Nhạc các, nàng ngửa đầu nhìn bảng hiệu kia, cảm giác lần này còn khắc sâu hơn cả lần trước, cứ cảm giác được có một khúc nhạc từ xa xưa truyền đến.

Vân Mộng Vũ cả kinh, muốn nghe lại, lại không nghe được gì cả.

Nàng có chút ảo não, chẳng lẽ là bởi vì mọi chuyện phát sinh gần đây, nàng suy nhược tinh thần? Nên mới xuất hiện tình trạng như vậy?

Lắc lắc đầu, bỏ suy nghĩ đang hỗn loạn trong đầu, nàng cất bước vào Danh Nhạc các, vẫn là tiểu nhị kia ra tiếp đón.

Tiểu nhị kia vừa thấy công tử kia được tổng bộ tặng đàn, lập tức nhiệt tình nghênh đón.

“Vị công tử này, ngươi muốn mua một cây đàn khác sao?”

Vân Mộng Vũ đang muốn trả lời, lại nghe thấy có tiếng bước chân trên cầu thang, hai người cùng ngẩng đầu nhìn về phía cầu thang.

Tiểu nhị vừa thấy, đây không phải là người của Tuyết Uyên sao, không phải hắn lúc nào cũng ở trên lầu cao nhất, ít khi nào xuống dưới sao. Tại sao hôm nay lại xuống dưới đây chứ?

Tiểu nhị nghiêng đầu nhìn vị nam tử trẻ tuổi kia, lập tức biết nguyên nhân, xem ra vị công tử trẻ tuổi này có lai lịch không nhỏ a.

Vân Mộng Vũ cũng mang vẻ nghi hoặc nhìn người đang đi xuống cầu thang, trong mắt nàng đầy vẻ nghi hoặc.

Trầm Thiên từ từ đi xuống, đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, nói: “Vân tiểu thư, công tử nhà ta mời ngươi lên trên lầu.”

https://thuviensach.vn

Nghe hắn xưng mình là Vân tiểu thư, Vân Mộng Vũ không có phản ứng gì.

Ngay từ đầu, nàng biết thân phận của bọn họ chắc chắn không đơn giản, đối với vẻ cải trang của nàng nếu có phát hiện thì cũng dễ như trở bàn tay.

Vân Mộng Vũ nhẹ nàng gật đầu, rồi đi theo hắn lên lầu.

Mà tiểu nhị đang đứng đó cũng lâm vào trạng thái ngây người, sao hắn lại không nhìn ra vị công tử tuấn tú này là một cô nương chứ……

Bên kia Vân Mộng Vũ đi theo nam tử kia đến tầng cao nhất của Danh Nhạc các, Trầm Thiên mở cửa cho Vân Mộng Vũ, mời Vân Mộng Vũ đi vào, còn mình lại canh giữ bên ngoài.

Vân Mộng Vũ vào phòng, nhìn thấy Xuất Trần đang ngồi bên bàn uống trà. Xuất Trần nhìn thấy nàng đến, ngẩng đầu lên, biểu tình trên mặt cũng không hề biến hóa, chỉ là trong ánh mắt hiện lên vẻ đạm mạc.

“Mời ngồi. Uống trà.” Lời nói của hắn cũng giống chính hắn vậy, thản nhiên như thế.

Vân Mộng Vũ ngồi đối diện với Xuất Trần, cầm lấy tách trà trên bàn uống một ngụm. Trà vào đến miệng, mang theo khí hơi mát lạnh, uống trà, làm cho nàng nghĩ tới trà này thật giống với tính tình của Xuất Trần.

Nàng ngồi tại kia lẳng lặng uống trà giống Xuất Trần, trong lúc nhất thời ai cũng không nói câu nào cả, ngay lúc Vân Mộng Vũ nghĩ bọn họ sẽ cứ ngồi uống trà như vậy mãi thì Xuất Trần mở miệng.

“Ta có cái này cho ngươi.” Nói xong, không chờ Vân Mộng Vũ đáp lại, hắn liền đứng dậy đi đến mở một ngăn tủ ra lấy một cuốn sách mỏng.

https://thuviensach.vn

Hắn cầm sách, đi tới đưa cho Vân Mộng, lại lẳng lặng ngồi xuống uống trà.

Động tác liên tiếp, có vẻ tao nhã tùy ý, nhưng lại làm cho nàng có một loại cảm giác, tựa hồ hắn chưa làm gì cả.

Vân Mộng Vũ cầm lấy quyển sách trên tay, nhìn nhìn.

Thấy trên bìa sách viết bốn chữ "Tuyết ảnh bí quyết".

Nàng tò mò mở tuyết ảnh bí quyết ra, bên trong chỉ có một hình vẽ người đang luyện công và một số chữ để miêu tả.

Thoáng lật xem một chút, nàng kinh ngạc ngẩng đầu hỏi: "Đây là gì?"

"Đây là một loại nội công tâm pháp, thích hợp cho ngươi tu luyện." Xuất Trần giương mắt thản nhiên trả lời.

Nghe Xuất Trần nói xong, Vân Mộng Vũ vui sướng mở ra xem lại lần nữa.

Bây giờ cái nàng thiếu nhất là võ công, nhìn bộ dáng của Xuất Trần, võ công nhất định rất lợi hại, như vậy sau này nàng có thể giống cao thủ trong tivi lúc trước nàng hay xem, giết người chỉ bằng một cái búng tay. (Út: hic, không có võ công tỷ đã náo động cả Sở quốc, nếu tỷ có võ công nữa thì … a!!! Ta không tưởng tượng ra…)

Trong lúc nhất thời Vân Mộng Vũ rất hưng phấn, cảm thấy giống như vừa muốn ngủ lập tức có người đưa gối cho nằm.

Thật sự là thiếu cái gì, sẽ có người đưa cái đó.

Nàng hưng phấn mở ra xem, thần sắc trên mặt lại có vẻ buồn rầu, nàng ngẩng đầu bất đắc dĩ nhìn Xuất Trần nói: "Xem không hiểu làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

Vừa nghe xong, tay Xuất Trần đang nắm chén trà khẽ run.

Không hiểu?

Nàng ta lại hưng phấn lật qua lật lại lâu như vậy……

Che dấu sự xấu hổ của mình, đầu tiên hắn khẽ nhấp một ngụm trà, sau đó lại trả lời: “Xem không hiểu, có thể nhờ tỷ tỷ của ngươi giải thích cho ngươi. Còn nữa nhớ kỹ, bản tâm pháp này chỉ có ngươi với tỷ tỷ của ngươi mới được xem, không thể cho người khác nhìn thấy.”

Nghe Xuất Trần nói xong, Vân Mộng Vũ giật mình.

Đúng vậy, tại sao nàng lại quên mình có một tỷ tỷ có võ công cực cao, tất nhiên là sẽ hiểu được những gì viết trong sách này. Về những lời nói sau của Xuất Trần, nàng liên tục gật đầu đáp ứng.

Tâm tình khá tốt, nàng lại lật lật mấy trang của bản tâm pháp, lật qua lật lại, nàng lại phát hiện vấn đề, vì thế chưa tự hỏi mà lại thốt lên: “Chỉ có tâm pháp, vậy thì chiêu thức đâu?”

Vừa nói xong, nàng liền hối hận. Người ta tặng không cho ngươi một quyển tâm pháp tốt, ngươi lại được voi đòi tiên.

Vân Mộng Vũ bây giờ thật muốn cắn đầu lưỡi của mình.

Để che dấu sự xấu hổ, nàng nói tiếp: “Không có gì, không có gì, ngươi coi như ta chưa nói gì cả.”

Nhìn nàng như vậy, Xuất Trần mở miệng: “Kỳ thật là có, chiêu thức, ngươi có thể nhờ Sở Hiên dạy ngươi.”

Nghe Xuất Trần nói có, Vân Mộng Vũ muốn nghe xem đó là biện pháp gì, kết quả lúc nghe đến nhờ Sở Hiên dạy, biểu tình trên mặt nàng lập tức cứng ngắt.

https://thuviensach.vn

Nhờ Sở Hiên dạy sao?

Nàng nào dám a……

Hơn nữa bọn họ không thân cũng chẳng quen, làm sao có thể nhờ hắn dạy được?

Chẳng lẽ nàng lại phải canh lúc trời tối, một mình vụng trộm chạy đến Hiên vương phủ, đánh hắn gục trên đất, sau đó uy hiếp hắn: “Ngươi phải dạy ta võ công, nếu không sự trong sạch của ngươi khó mà giữ được…….” (Út: Hắc, phụt…..*phun nước lên màn hình*. Sally: Lần sau rút kinh nghiệm ko nên edit lúc đang uống nước a)

Nghĩ nghĩ, Vân Mộng Vũ nở nụ cười tự chế giễu mình. Không biết nếu nàng làm như vậy thật thì Sở Hiên sẽ có biểu tình như thế nào?

Có phải hắn chỉ có thể đứng ngây ngốc mà không biết trả lời thế nào không?

Hay là sắc mặt xanh mét, tức giận đến toàn thân phát run?

Xuất Trần đang ngồi đối diện mờ mịt nhìn nữ tử kia lúc thì nhướng mày, lúc thì ngây ngô cười……

Như vậy gọi là căn bệnh tự kỉ sao……

Nghĩ đến khả năng này, một người luôn lạnh nhạt như Xuất Trần cũng khẽ run rẩy khóe miệng…

Vân Mộng Vũ lúc này hoàn toàn không biết nàng lợi hại như vậy, có thể làm cho thiếu chủ của Tuyết Uyên từ nhỏ đến lớn cơ hồ chưa từng biến hóa biểu tình gì mà bây giờ khóe miệng lại run rẩy, không biết nàng sẽ có cảm giác gì?

https://thuviensach.vn

Tất nhiên những cái này Vân Mộng Vũ đều không biết, đợi khi nàng tỉnh táo lại, trong phòng chỉ còn một mình nàng.

Vì thế nàng xấu hổ sờ sờ cái mũi, sắc mặt ửng đỏ rời khỏi Danh Nhạc các.

Dọa người, thật sự rất dọa người.

Nàng làm sao có thể phạm vào sai lầm này?

Tất cả đều do Sở Hiên, ai kêu hắn khôi hài như vậy làm gì?

Trăm ngàn lần đừng cho nàng gặp được hắn, nếu không thì đến trái cây hắn cũng không có mà ăn……

Mỗ vương gia giờ phút này đang ở trong nhà ngủ trưa, không biết chính mình đang bị người khác theo dõi……

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 78: Loạn Khởi (Hạ)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Mộng Vũ về tới Tâm Mộng cư, thấy tỷ tỷ đang chờ nàng về ăn cơm tối. Nhất thời cảm thấy trong lòng rất ấm áp, cảm giác có người nhà thật là tốt.

Nàng vội vàng chạy đến bên cạnh tỷ tỷ ôm nàng ấy một cái, sau đó hai người cùng nhau ăn tối.

Dùng xong cơm tối, Vân Mộng Vũ lập tức kéo tỷ tỷ vào phòng nàng, A Mi nghi hoặc đi theo nàng vào phòng. Đến phòng, Vân Mộng Vũ đưa ra 'tuyết ảnh bí quyết' của Xuất Trần cho nàng để tỷ tỷ xem. A Mi nghi hoặc lấy cuốn sách trên tay muội muội, mở ra xem.

Càng xem càng kinh hãi, khuôn mặt luôn luôn lạnh nhạt của nàng ấy bây giờ bắt đầu có biến hóa.

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn muội muội, hỏi: "Vũ nhi, bản tâm pháp này từ đâu ngươi có được?"

Nhìn bộ dáng kinh ngạc của tỷ tỷ, lòng Vân Mộng Vũ nghi hoặc, nhịn không được hỏi: "Bản tâm pháp này là một bằng hữu đưa cho ta. Làm sao vậy, tỷ tỷ, bản tâm pháp này có vấn đề sao?"

Vân Mộng Vũ không hề nghĩ bản tâm pháp này có vấn đề, bởi vì lần đầu tiên nhìn thấy Xuất Trần, nàng có cảm giác tín nhiệm đối với hắn. Cho nên,

https://thuviensach.vn

nàng tuyệt đối không tin, một nam tử thanh nhã như vậy lại là người đi hại người khác.

“Không phải, chỉ là vì bản tâm pháp này rất lợi hại, ta rất kinh ngạc.” Nhìn dáng vẻ khẩn trương của muội muội, A Mi giải thích.

Vân Mộng Vũ vừa nghe, thở dài một hơi nhẹ nhõm. Nàng hỏi: “Tỷ tỷ, tâm pháp này rất lợi hại sao? Lợi hại đến mức nào?”

Tuy rằng hiện tại trong lòng A Mi cũng rất nghi ngờ không biết muội muội làm sao có được bản tâm pháp này, nhưng nàng cũng không hỏi nhiều, nàng tin tưởng muội muội, bất cứ chuyện gì nàng cũng tin tưởng.

Nhìn thấy bộ dáng không hiểu gì về tâm pháp này của Vân Mộng Vũ, A Mi kiên nhẫn giải thích với nàng, “Bản tâm pháp này được lưu truyền từ thời xa xưa, bởi vì bản tâm pháp này không chỉ có tốc độ luyện rất nhanh, hơn nữa không hề ảnh hưởng đến bản thân người đó. Bản tâm pháp này có ba tầng, tầng thứ nhất là luyện thể, tầng thứ hai là tuyết bước, tầng thứ ba là ảnh khúc. Tầng thứ nhất có thể luyện thành trong bảy ngày, tầng thứ hai cần bảy tháng, tầng thứ ba lại chia làm bảy tầng nhỏ, nếu luyện thành mỗi tầng, đều cần nhờ ngộ tính và cơ duyên. Nếu luyện xong ba tầng này, như vậy, sẽ không có đối thủ trong thiên hạ. Cho nên, đây là bản tâm pháp có một không hai trên đời này. Vũ nhi, ngươi phải cất kỹ vào, không được để cho người khác biết, nếu không sẽ dễ dàng gặp tai họa.”

Nghe tỷ tỷ nói xong, trong lúc nhất thời Vân Mộng Vũ đứng sững sờ ở nơi đó. Bản tâm pháp này rất quý giá a!

Linh Âm của Xuất Trần đưa cho nàng cũng là vật có một không hai.

Hắn, vì sao lại tốt với nàng như vậy.

Tốt đến nỗi nàng không thể cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Một cây đàn Linh Âm, cảm giác như tác động vào trong lòng của nàng, làm nàng yêu thích không buông tay.

Một quyển tâm pháp vô cùng quý báu, lại là vật giúp nàng đúng lúc.

Nàng nên báo đáp Xuất Trần như thế nào đây?

Là cự tuyệt, hay là nhận?

Trong mắt Vân Mộng Vũ mang thần sắc giãy dụa không ngừng, A Mi cảm thấy nàng có chút khó xử, nói: “Kỳ thật bản tâm pháp này, cũng không phải là ai cũng có thể luyện được, phải là người biết đánh đàn tuyệt thế thiên hạ mới có thể luyện được. Vũ nhi, có lẽ ngươi là chủ nhân của bản tâm pháp này.”

Nghe tỷ tỷ nói xong, trong đầu Vân Mộng Vũ hiện lên một đoạn trí nhớ đã bị bỏ quên. Nàng ngẩng đầu nhìn tỷ tỷ, khẽ gật đầu, ý bảo muốn bắt đầu tu luyện bản tâm pháp này.

“Tốt lắm, trong vòng bảy ngày tới, đêm nào ta cũng sẽ giúp ngươi luyện công.” A Mi nghĩ nghĩ rồi nói.

Nói xong, thoáng nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của muội muội, nàng giải thích: “Bản tâm pháp này chỉ có thể tu luyện vào ban đêm lúc có trăng mà thôi.”

Mấy ngày kế tiếp, ban ngày Vân Mộng Vũ vội vàng nhận tin tức được đưa đến từ Linh Lung các, còn không ngừng an bài người của Thiên Binh các phối hợp với hành động của Sở Thụy Phong. Buổi tối, dưới sự trợ giúp của tỷ tỷ, nàng bắt đầu tu luyện tầng thứ nhất – Luyện Thể của bản tâm pháp.

Cứ im lặng qua sáu ngày như vậy, trong sáu ngày này Yến kinh bắt đầu không còn thái bình như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Tối ngày thứ bảy, các nơi đều bắt đầu gợn sóng mạnh mẽ, vào buổi tối lại càng tăng thêm hương vị yêu dị.

Trong phủ An vương, Sở Minh An đứng ở phía trước cửa sổ, mang thần sắc không rõ. Sau lưng hắn là bảy đội Lục Ưng đang quỳ gồm: chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử.

Lúc ánh trăng bao phủ xuống, bình thường Sở Minh An mang khuôn mặt anh tuấn mà yếu đuối, bây giờ lại biểu hiện ra một loại khí phách của người chỉ đạo, và sự quyết đoán sắc bén. Ánh mắt hắn tối đen, ẩn chứa tia thị huyết mạnh mẽ.

Mọi người ai cũng không dám thở mạnh, chỉ quỳ ở đó đợi lệnh, nhìn chủ nhân yên tĩnh mà nguy hiểm vô cùng.

Rốt cục, trong mắt Sở Minh An có tia hận ý, mở miệng ra lệnh: “Tử Ưng, đến ngày khởi sự, các ngươi thừa lúc loạn lạc, đem toàn bộ lực lượng giết Vân Mộng Vũ cho ta. Còn chanh, hoàng, lục, đến lúc đó âm thầm dùng toàn bộ lực lượng phối hợp với Sở Diễm, nếu có cơ hội, giết Sở Phách Thiên và Sở Thuỵ Phong cho ta. Còn Thanh và Lam Ưng nhân lúc đại loạn lẻn vào hoàng cung cướp quốc khố cho ta. Nhớ kỹ sau khi hoàn thành nhiệm vụ, lập tức chạy ra ngoài thành cách đó mười dặm gặp mặt. Lần này chỉ được phép thành công, không thể thất bại!”

Sở Minh An dứt lời, toàn bộ bảy đội đều trả lời lĩnh mệnh.

Xong việc, Lục Ưng nhẹ nhàng dùng khinh công, nháy mắt biến mất, trong phòng chỉ còn một mình Sở Minh An đứng, vẻ mặt cô đơn. Trong lòng không biết nên vui hay buồn, chỉ cảm thấy có chút thoải mái. Ngày này rốt cục cũng đến, hắn và muội muội sẽ nhanh chóng trở lại Hạo quốc. Còn muốn đến Quỳnh Hoa yến để giễu cợt Sở quốc, thậm chí là chia cắt Sở quốc, nghĩ đến thôi cũng đủ làm cho hắn cực kỳ vui sướng.

Sở Phách Thiên, hắn sẽ bắt ông ta phải trả giá.

https://thuviensach.vn

Trong An vương phủ bây giờ bao phủ một bầu không khí im lặng quỷ dị, vì các cao thủ trong vương phủ đã âm thầm bắt đầu làm nhiệm vụ.

Trong Diễm vương phủ, giờ phút này lại tràn ngập hơi thở khẩn trương, hưng phấn. Trong thư phòng của Sở Diễm, Sở Diễm cười to nói: “Tốt, tốt, tốt. Vân Mộ, quả nhiên là gừng càng già càng cay, không nghĩ tới ngươi còn để lại chiêu này.”

Nghe Sở Diễm nói, trong mắt Vân Mộ hiện lên một chút thần sắc.

Nhiều năm qua hắn đảm nhiệm chức Hữu tướng, hắn đã tích góp được không ít từ nhiều năm qua.

Tích trữ rất nhiều vàng bạc, ngay cả Lí Như cũng không biết, tích lũy bí mật nhiều năm qua, rất nhiều nhược điểm của quan viên, hắn âm thầm bồi dưỡng gian tế, bây giờ đều là lợi thế cho hắn. Hắn cam chịu dâng Vân Dung cho Sở Diễm cũng là có nguyên do. Hắn biết Vân Dung thích Sở Diễm, hơn nữa dựa vào sự cố gắng của hắn, tương lai nhất định sẽ không cho nữ nhi hắn chịu thiệt. Cho nên nhìn thấy nữ nhi trở về từ chỗ Sở Diễm, hắn vui sướng. Bởi vì đây là lúc cha con hắn bắt đầu trở mình. Trong mắt hắn chuyện Vân Dung làm cũng không được coi là sự hi sinh, bởi vì một ngày nào đó, hắn sẽ bồi thường lại cho nàng. Trong lòng hắn nghĩ vậy, nên cảm thấy mọi việc của mình làm đều có giá trị.

Cũng như sự lừa gạt của năm đó, khi lợi dụng Mộc Lâm, trong lòng hắn luôn cho rằng, tất cả đều do bị áp bức đến đường cùng, bởi vì không bối cảnh nên sẽ không bao giờ ngóc đầu dậy được, cho nên hắn mới có thể đi đến bước này. Mà trải qua vài ngày thỏa hiệp, cuối cùng hắn và Diễm vương cũng đã định, đợi sau khi thành sự, nữ nhi hắn là quý phi, chỉ dưới hoàng hậu một bậc, mà hắn vẫn là Hữu tướng của Sở quóc. Tuy rằng thế lực tích tụ của hắn không kém, nhưng nếu so sánh với Oai hùng hầu, vẫn không bằng được. Bây giờ trong lòng hắn nghĩ nếu ngày mai đại sự thành

https://thuviensach.vn

công, cho dù Diễm vương không có sự giúp đỡ của hắn, thì vẫn còn Oai hùng hầu giúp sức, đây chính là chuyện nằm ngoài dự đoán của hắn.

Diễm vương bây giờ cảm thấy thắng lợi đang ở ngay trước mắt, bây giờ hắn có hai con bài chưa lật, cho dù Sở Thụy Phong có nghĩ thì cũng không bao giờ nghĩ ra được. Một người ở phe trung lập, một người là thừa tướng đã thất thế. Sở Diễm cảm thấy trong lòng như lửa đốt, cháy sạch sự nhiệt tình của hắn, tối nay hắn sẽ không ngủ được, trong lòng hắn mong đến ngày mai.

Lúc này trong phủ Thái tử, Sở Thụy Phong ngồi một mình trong thư phòng, tinh tế nhìn bức thư mà Thiên Binh các vừa gửi đến.

Càng xem, hắn càng kinh hãi.

Các chủ này là thần thánh phương nào, liệu sự như thần, bố cục vô cùng chu đáo và bí mật. Ngay cả thế lực mà Vân Mộ giấu giếm đều điều tra rõ. Mà thế lực của Vân Mộ này xem chừng Sở Diễm còn không rõ được hết. Các chủ này, dù chưa nhìn thấy mặt, nhưng nghe giọng nói, chắc chỉ là một thiếu niên. Tuổi nhỏ mà đáng sợ như vậy, vì sao hắn không biết trong thiên hạ có người này. Hơn nữa các chủ này làm hắn có cảm giác rất quen, có thể hắn đã gặp qua. Nhớ tới lần trước nhìn xuyên qua tấm lụa mỏng nhìn thấy một thân ảnh màu trắng, hắn thật sự muốn biết người đó là ai.

Lúc hắn đang trầm tư, ngoài cửa vang lên tiếng của Mẫn Ưu.

“Thái tử điện hạ, thuộc hạ có việc muốn thương lượng cùng thái tử, thuộc hạ có thể đi vào được không?” Nghe tiếng của Mẫn Ưu, trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên một chút ngoan độc.

Nếu không phải Thiên Binh các đưa tới chứng cứ chính xác, hắn thậm chí không thể tin được, Mẫn Ưu là gian tế. Nhưng kỳ quái là, Thiên Binh các chỉ nói nói Mẫn Ưu là gian tế, nhưng không nói là gian tế của ai.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm? Ngoài Sở Diễm, thì còn ai vào đây?

Nghi hoặc trong mắt biến mất, hắn cất phong thư trên bàn, nhẹ nhàng mở miệng nói: “Vào đi.”

Chỉ chốc lát thì thấy Mẫn Ưu bước vào.

Mẫn Ưu mang bộ dáng rất trung thành, hơn nữa bình thường là người nghiêm túc, không có lời nào bất kính. Hắn đi vào nhìn thấy Sở Thụy Phong đang ngồi uống trà, trong mắt hiện lên vẻ không hiểu, nhưng chỉ là lóe qua. Nhưng hắn lại bị Sở Thụy Phong đang âm thầm quan sát hắn nhìn thấy. Sở Thụy Phong nắm chặt chén trà lại.

Mẫn Ưu cúi đầu bẩm: “Khởi bẩm thái tử, vừa rồi mật thám ở Diễm Vương phủ báo lại, nói là trong Diễm Vương phủ hôm nay có sự thay đổi lớn. Xem ra Diễm vương muốn động thủ, hơn nữa theo mật thám báo lại, thời gian động thủ của bọn họ là đêm mai vào giờ tý.”

Nghe hai chữ giờ tý, trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên một tia mũi nhọn.

Thời gian hắn vừa nói so với tin tức của Thiên Binh các truyền đến lại chậm hơn một giờ! Nếu thật sự chậm hơn một giờ, như vậy đến lúc đó hắn đã bị thất thủ rồi chịu trói chờ chết sao.

Bất quá, tia mũi nhọn trong mắt Sở Thụy Phong nhanh chóng biến mất, lúc ngẩng đầu là một ánh mắt ôn nhu thường ngày.

Khóe miệng Sở Thụy Phong mang theo nụ cười vừa lòng, trên mặt là biểu tình ấm áp, hắn nhìn Mẫn Ưu nói: “Mẫn tiên sinh thật sự vất vả, ít nhiều cũng nhờ có Mẫn tiên sinh phụ trợ, bản thái tử mới có thể áp chế Sở Diễm. Ngày mai mọi việc thành công, bản thái tử sẽ luận công ban thưởng.”

https://thuviensach.vn

Nghe Sở Thụy Phong nói xong, Mẫn Ưu cúi đầu tạ ơn, hai bên khóe miệng không giấu được sự khinh miệt.

“Mẫn tiên sinh, chuyện ngày mai rất quan trọng, cho nên mong tiên sinh cho người đi vào cung bảo vệ phụ hoàng giúp ta.”

Sở Thụy Phong dứt lời, trong mắt Mẫn Ưu hiện lên vẻ nghi hoặc, sao lại cho hắn vào hoàng cung chứ? Điệu hổ ly sơn? Cũng không đúng, hắn không có khả năng phát hiện mình là gian tế.

Nhìn thấy vẻ nghi hoặc trong mắt hắn, Sở Thụy Phong làm bộ như vô tình giải thích: “Đến lúc đó, Mẫn tiên sinh ở hoàng cung tiếp ứng cùng bản thái tử, tiên sinh là người bản thái tử tín nhiệm, cho nên đem hoàng cung giao cho tiên sinh, bản thái tử rất yên tâm.”

Nghe Sở Thụy Phong nói tiếp, Mẫn Ưu mới hết nghi ngờ. Tiếp theo Sở Thụy Phong thương lượng với Mẫn Ưu vài chuyện, rồi cho hắn lui xuống chuẩn bị.

Nhìn thân ảnh Mẫn Ưu biến mất ở cửa, trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên hàn ý. Mẫn Ưu, đến lúc đó ngay cả chính mình chết như thế nào cũng sẽ không biết!

Đêm nay ánh trăng nhu hòa, gió thổi nhẹ nhẹ, có vẻ rất hợp lòng người.

Lúc này trong vương phủ, Vương Tuyết Nhi đứng bên cửa sổ, ánh mắt mông lung, không biết suy nghĩ cái gì. An vương phủ truyền mật tín đến, nói kể từ bây giờ bọn họ sẽ về Hạo quốc.

Hạo quốc, nàng lại cảm thấy có chút xa lạ. Chẳng lẽ là ở Sở quốc đã lâu, nên nàng không nỡ dứt bỏ mà đi. Trong lúc nhất thời ánh mắt của nàng có chút mê mang, không biết nên đi con đường nào.

Ngày thứ hai, Yến kinh vẫn phồn vinh như trước, gió êm sóng lặng.

https://thuviensach.vn

Lại không biết phong ba đang chuẩn bị nổi lên.

Ban ngày qua đi, đêm khuya đến, dân chúng đã sớm ngủ say, đột nhiên một tiếng binh khí bén nhọn vang lên như muốn cắt đi màn đêm. Dân chúng đang ngủ say chợt bừng tỉnh, mờ mịt không hiểu chuyện gì. Chỉ có thể nghe được bên ngoài là vô số thanh âm ầm ỹ, cứ như có thiên quân vạn mã vừa đi qua.

Ngoài phủ Thái tử, lúc này đang vây quanh mấy ngàn binh lính tinh nhuệ, Sở Diễm ngồi trên kia mang vẻ mặt hăng hái.

Hôm nay hắn mặc một thân màu đen cẩm y, bên ngoài là áo choàng màu đỏ, cả người nhìn rất khí phách.

Hắn dẫn theo tám ngàn binh lính tinh nhuệ do chính hắn âm thầm bồi dưỡng đến bao vây phủ Thái tử, trong hoàng cung lại do binh lính của Oai hùng hầu vây quanh. Đợi sau khi thành đại sự, quan văn quy thuận hắn sẽ có thế lực. Vì vậy việc hắn làm hôm nay là vô cùng đúng đắn. Hắn có thể ép buộc phụ hoàng thoái vị.

Nghĩ đến ngai vàng kia, nghĩ đến từng lời nói như châu ngọc kia, lại có vô vàng mỹ nhân đang chờ hắn, thần sắc trong mắt hắn càng sáng. (Sally: Cha này chỉ mê làm vua vì có mỹ nhân thôi sao? Chắc lên làm vua được 3 ngày là mất bước luôn)

Hắn giương mắt nhìn về phía trước, thấy cánh cửa Thái tử phủ vẫn đóng chặt, cứ như không hề biết chuyện gì đang xảy ra bên ngoài. Sở Diễm nhịn không được cười nhạo trong lòng. Sở Thụy Phong nhất định rất sợ hãi, hắn bất ngờ xuất quân động thủ hôm nay, nên chắc chắn Sở Thụy Phong sẽ không phát hiện được. Bây giờ tám ngàn binh lính tinh nhuệ đã bao vây phủ Thái tử, không chừa một khe hở.

Trong tay binh lính phía trước đều cầm đuốc sáng rực, chiếu thẳng vào phủ Thái tử.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm đầu tiên nhẫn nại đợi một lúc, bất quá sau đó hắn lại mất kiên nhẫn. Hắn nhìn Thiếu tướng Lâm Vũ của Yến kinh. Lâm Vũ nhìn thấy ánh mắt của Sở Diễm, lập tức giục ngựa tiến lên, sai người đi lên gõ cửa. Sau đó lại có hai binh lính đi gõ cửa, nhưng là kỳ quái là gõ nửa ngày đều không có ai đáp lại.

Nhìn tình huống này, Lâm Vũ quay đầu hỏi Sở Diễm. Sở Diễm thấy vậy, hắn tức giận nói: "Đốt cửa Thái tử cho ta!"

Sở Diễm dứt lời, Lâm Vũ lập tức mang theo vài binh lính cầm đuốc tiến lên. Ngay lúc bọn họ chuẩn bị đốt cửa phủ Thái tử, thì cửa đã được mở ra. Lâm vũ sửng sốt, lập tức mang theo binh lính lui về bên cạnh Sở Diễm.

Nhìn thấy cửa đã được mở ra, Sở Diễm nhíu mày.

Híp mắt lại nhìn thấy một mình Sở Thụy Phong đang đi ra.

Hôm nay Sở Thụy Phong mặc bộ quần áo màu vàng, tay cầm cái quạt khẽ đưa, cả người nhìn rất nhã nhặn nho nhã, ôn nhuận vô cùng.

Nhìn thấy Sở Thụy Phong như thế, khóe mắt Sở Diễm chùng xuống. Hắn thật sự không thể hiểu được, cửa đã bị bao vậy, Sở Thụy Phong hắn sao lại mang bộ dáng không quan tâm như thế.

Phỏng chừng hắn rất tự tin!

Sở Thụy Phong này luôn luôn là người như thế, cho dù xảy ra việc gì đi chăng nữa cũng không thể làm hắn tức giận hoặc kích động. Sở Diễm lại ghét nhất điểm ấy của Sở Thụy Phong. Hắn hôm nay sẽ cho Sở Thụy Phong quỳ xuống cầu xin hắn, xé bỏ cái mặt nạ ôn nhu kia ra.

Hắn giục ngựa đi lên, mở miệng giễu cợt: "Đại ca, ngươi có vẻ rất nhàn nhã a?"

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên, trăng sáng như vậy, đêm đẹp như vậy, rất thích hợp để ta tản bộ.” Sở Thụy Phong mang bộ dáng thong thả nói.

Nghe Sở Thụy Phong nói, Sở Diễm cảm giác như bị đánh vào đầu. Chỉ biết vô lực, cứ như chỉ có một mình hắn đang sốt ruột.

Hắn âm thầm nắm tay thành quyền, giương mắt không khách khí nói: “Đại ca quả nhiên không giống người thường, còn tản bộ sao? Như vậy đi, đại ca, ta có một chuyện muốn thương lượng cùng đại ca, không biết đại ca có thể thành toàn tâm nguyện này của ta hay không.”

“Nga……, Diễm đệ nếu không ngại thì cứ nói.” Sở Thụy Phong làm ra bộ dáng như một người ca ca lớn, ôn hòa mở miệng nói.

Nghe Sở Thụy Phong nói, Sở Diễm giương mắt nhìn thẳng Sở Thụy Phong, gằn từng tiếng: “Đại ca, ta muốn giang sơn của ngươi!”

Sở Diễm vốn nghĩ rằng sẽ nhìn thấy sự biến hóa trên mặt của Sở Thụy Phong, nhưng đã làm cho hắn thất vọng, sắc mặt của Sở Thụy Phong vẫn ôn hòa như cũ.

Sở Thụy Phong nghe hắn nói xong, chỉ nhẹ nhàng cười, sau đó bất đắc dĩ nói: “Làm sao bây giờ, chuyện này quả thật làm cho ta rất khó xử. Giang sơn kia không phải của ta, mà là của phụ hoàng. Nếu không phải là của ta, sao ta lại cho ngươi được?”

“Phải không? Sở Thụy Phong, ngươi không cần bày ra bộ dáng khiêm tốn ở đó, làm ta rất chán ghét. Ta sẽ nói thẳng với ngươi, đêm nay ta đến, là đoạt vị trí Thái tử của ngươi. Niệm tình huynh đệ, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn hợp tác, ta sẽ không động đến ngươi. Nếu ngươi phản kháng, vậy đừng trách đệ đệ ta vô lương tâm.”

Sở Diễm nói xong, tay hắn đưa lên, nhất thời thanh âm rút binh khí ra khỏi vỏ vang lên, đã vào thế chuẩn bị chiến đấu.

https://thuviensach.vn

Nhìn Sở Diễm như thế. Trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên một tia sáng lạnh lùng, hắn không cần phải làm bộ ôn nhuận nữa. Bây giờ Sở Thụy Phong như một người khác, sắc mặt hắn trầm như nước, ánh mắt lóe lên hàn băng, toàn thân phóng ra một cỗ khí thế nguy hiểm mà sắc bén.

Nhìn thấy biến hóa của Sở Thụy Phong, trong mắt Sở Diễm hiện lên vẻ kinh ngạc. Sao hắn lại có bộ mặt sắc bén này.

Bình thường chỉ là một Thái tử ôn nhuận vô hại nhưng bây giờ lại thể hiện ra một loại khí thế sắc bén như vậy. Đôi mắt như kiếm nhìn Sở Diễm. Miệng bắt đầu mở: “Sở Diễm, ngươi tự làm bậy, không thể sống!”

Vừa nghe Sở Thụy Phong nói xong, Sở Diễm cười to, cười đến cuồng vọng, cười đến tà tứ, hắn không kiêng nể gì nói: “Phải không? Sở Thụy Phong, rốt cuộc ai mới là nghiệp chướng? Lấy năng lực của ngươi căn bản không thích hợp làm thái tử, tính tình yếu đuối kia sao có thể nắm Sở quốc trong tay, sao có thể làm cho Sở quốc đứng đầu trong thất quốc. Về phần có phải ta tự làm bậy hay không? Đó cũng không phải do ngươi nói mà được. Thắng làm vua, thua làm giặc. Hôm nay ai thắng, mới có tư cách nói đạo lý, nếu không thì có nói gì cũng vô ích thôi.”

Sở Diễm dứt lời, tay phải giơ lên, vung về phía trước, lập tức binh lính sau lưng ào tới như nước biển.

Tầng tầng binh lính bao vây Sở Thụy Phong ở giữa. Nhìn Sở Thụy Phong đã không có đường trốn, trong lòng Sở Diễm rất khoái chí. Hắn cuồng dã nói: “Sở Thụy Phong, như thế nào, thủ hạ của ngươi đâu? Có phải tất cả đều sợ hãi trốn bên trong rồi không? Ha ha ha……”

Nghe Sở Diễm nói, vẻ mặt trầm tĩnh của Sở Thụy Phong không có chút biến hóa nào. Nhìn Sở Thụy Phong như thế, ngọn lửa trong lòng Sở Diễm không còn bùng cháy như khi nãy, đang muốn hạ mệnh lệnh tróc nã. Lại đột nhiên nghe thấy thanh âm nhiều người đang tới, trong lòng Sở Diễm

https://thuviensach.vn

nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía sau. Nhìn thấy bốn phương tám hướng đều xuất hiện rất nhiều người, bọn họ đều mặc một thân hắc y.

Nhìn thấy bọn họ trong mắt Sở Diễm hiện lên vẻ trầm tư, từng nghe nói Thái tử đại ca có âm thầm nuôi dưỡng một đám hắc y ám vệ, nhưng khi đó hắn vẫn không đặt vào mắt, hắn muốn xem xem, lấy năng lực, tính tình của đại ca có thể dưỡng ra dạng ám vệ gì. Nhưng hôm nay vừa thấy, ánh mắt hắn đã thay đổi. Hắc y vệ này, không hề đơn giản.

Người người hơi thở sắc bén, võ công cao cường.

Tuy rằng hắn đã nhìn đại ca mình với ánh mắt khác xưa, nhưng chuyện này không có nghĩa là hắn đang sợ hãi. Hắc y vệ này hắn còn không đặt vào mắt. Lần này hắn đã chuẩn bị đầy đủ, Sở Diễm bắn ra tín hiệu, lúc Sở Thụy Phong không kịp phản ứng, liền phóng lên trời. Nhất thời màu đen của màn đêm hiện lên một tia màu tím đẹp đẽ.

Nhìn thấy, thần sắc của Sở Thụy Phong có chút biến đổi, Thiên Binh các quả nhiên là tổ chức lớn, thần bí vô cùng, ngay cả chuyện này cũng đã tính đến. Tín hiệu thả ra một lúc sau, lập tức có rất nhiều kỵ binh chạy đến. Cho dù ngay từ đầu đã biết mọi việc sẽ diễn biến như thế nào, theo lời của Thiên Binh các truyền đến, nhưng bây giờ nhìn thấy, trong lòng lại kinh ngạc khó tin.

Không nghĩ tới Vân Mộ lại có chiêu này, Vân Mộ quả nhiên là người trong quan trường. Bất kỳ ai cũng không thể biết được, hắn lại tích trữ lực lượng bí mật như vậy. Vân Mộ đi phía trước, sau lưng là hai ba ngàn kỵ binh đi theo. Lúc này Vân Mộ mặc một thân gấm vóc, vẻ mặt vênh váo, rốt cuộc cũng không nhìn ra được bộ dáng của ngày ấy bị đuổi ra khỏi nhà.

Mà từ một nơi bí mật gần đó Tam Ưng cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới Vân Mộ lại có năng lực này, chuyện này chủ nhân lại chưa tính tới. Sở Thụy Phong hôm nay cũng rất kỳ lạ, cứ như là đã biết trước mọi chuyện

https://thuviensach.vn

hôm nay sẽ xảy ra, nên mới an bài bố trí thật tốt. Bây giờ trong lòng bọn họ cực kỳ bất an. Chuyện đêm nay thật sự rất quỷ dị, từ khi Sở Thụy Phong đi ra, vốn không giống như chủ nhân tính toán. Lại giống như l chủ nhân đang bị dắt mũi. Như có một bàn tay âm thầm an bài tất cả, quỷ dị lạ thường. Hiện tại bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, mà chỉ yên lặng xem xét.

Vân Mộ dắt người chạy tới, Sở Diễm nhìn thấy Vân Mộ, khóe miệng càng cười lớn. Hắn nhìn Sở Thụy Phong, cười đắc ý, “Thế nào, Sở Thụy Phong, thấy không. Ngươi vẫn nên cầu xin tha thứ đi, không cần phải cố gắng như vậy. Ngươi xem xem, bốn phía, tất cả đều là người của ta a.”

Nghe Sở Diễm nói, Sở Thụy Phong nhướng mày, hắn bây giờ chỉ có thể đợi. Tuy rằng Thiên Binh các nói Vân Mộ sẽ dẫn người đến, nhưng chưa có an bài gì cho hắn cả, chỉ muốn hắn chờ đợi, chờ đợi Thiên Binh các đến giải vây.

Sở Thụy Phong nhìn binh lính của Sở Diễm, sóng ngầm trong mắt bắt đầu khởi động, không biết đang suy nghĩ cái gì. Sở Diễm nhìn hắn như thế, trong lòng không có chút bực mình, đã biết rõ ràng hắn không muốn chịu trói dễ dàng như vậy. Nên lập tức hạ mệnh lệnh: “Bắt.”

Sở Diễm ra lệnh, các binh lính đang bao vây quanh Sở Thụy Phong bắt đầu tiến lên. Kỵ binh của Vân Mộ lại đối phó với Hắc y vệ của Sở Thụy Phong.

Khi tới gần, bên trong phủ thái tử lao ra rất nhiều người mặc áo xám, những người này người người đều mang hơi thở thần bí, hiển nhiên là cao thủ.

Bọn họ đến gần, lập tức giết kỵ binh và binh lính.

Nhìn thấy những người này đã đến, thần sắc trong mắt Sở Thụy Phong khẽ buông lỏng. Lòng bàn tay của Sở Diễm liên tục toát ra mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Giữa sân lập tức rơi vào cảnh chiến đấu hỗn loại. Đao quang kiếm ảnh, máu tung bay.

Sở Thụy Phong tuy rằng nhìn giống như một thư sinh yếu ớt, nhưng kỳ thật võ công hắn rất cao, hơn nữa lại còn là hàng cao thủ. Những binh lính đến gần hắn, rất nhiều người còn chưa đến bên cạnh, thì đã bị chấn thương nội lực. Hắn cầm cây quạt kia, lấy quạt làm vũ khí, mỗi chiêu đều đoạt hết mấy mạng người, hơn nữa trên áo trắng của hắn lại không hề có một vết máu nào. Đây mới là khủng bố nhất. Sở Diễm nhìn thấy Sở Thụy Phong lợi hại như thế, hơn nữa thế lực của hai bên bây giờ cũng đã ngang nhau.

Đây không phải là chuyện tốt. Sở Diễm nhìn tình thế ở trong, càng nhìn, hắn càng nóng vội. Những người mặc áo xám lao ra từ trong phủ thái tử sao lại lợi hại như thế, có thể nói là thủ đoạn tàn nhẫn, đường kiếm sắc bén. Trong nháy mắt, hắn muốn rơi vào tuyệt vọng. Bây giờ phải làm sao đây?

Trong lòng Sở Diễm đang rất bất an. Hắn nhìn thấy, Sở Thụy Phong nhân lúc binh lính sơ hở, nhanh chóng thoát thân ra khỏi vòng vây binh lính của mình.

Ánh mắt sắc như đao của hắn đang nhìn về phía này. Đột nhiên hắn dùng khinh công, đạp lên đầu binh lính mà bay vút lên, chốt lát đã đến bên cạnh Sở Diễm. Sở Diễm kinh hãi, rút kiếm nghênh đón, nhưng khi đấu kiếm hắn mới phát hiện, võ công của Sở Thụy Phong cực kỳ cao cường, hắn căn bản không phải là đối thủ. Đấu được vài đường kiếm thì hắn thất bại, hắn cảm giác được cái chết đang rất gần, lúc hắn nghĩ hắn tiêu rồi thì đột nhiên có một đạo ánh sáng chợt lóe lên, Sở Thụy Phong hô lên một tiếng, lúc nhìn lại, Sở Thụy Phong đang chiến đấu với một người mặc cam y.

Người này là người nào?

Sở Diễm cảm thấy không hiểu……

https://thuviensach.vn

Hắn vô cùng tự tin, sau đó lại phát hiện tất cả mọi việc diễn ra đều nằm ngoài dự đoán của hắn.

Làm sao có thể như thế, hắn thật sự không hiểu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Vốn nghĩ trời đang giúp hắn, bây giờ nhìn lại, đây lại rõ ràng là ông trời muốn giết hắn a.

Nhưng lúc hắn đang tuyệt vọng, sự tình lại có sự chuyển biến khó hiểu……

Người mặc cam y đang đấu trên kia võ công rất cao, hai người đánh nhau bất phân thắng bại.

Sở Diễm cũng không dám ngồi trên ngựa để làm bia ngắm cho người khác nữa, hắn vội vàng xuống ngựa, được binh lính xung quanh bảo vệ, hắn giương mắt quan sát trận chiến. Đằng kia là một trận chiến hỗn loạn vô cùng, lại có tiếng xé gió vang lên, xung quanh lại có người chạy tới. Sở Diễm kinh hãi, quay đầu nhìn, thì thấy có một nhóm người đến giúp hắn.

Hai đội nhân mã một vàng một lục gia nhập trận chiến. Lúc bọn họ gia nhập, tình hình đã có sự biến đổi lớn. Lúc nãy tình thế nghiêng về phía Thái tử, bây giờ thì đã ngược lại hoàn toàn.

Sở Thụy Phong đang chiến đấu cũng kinh ngạc vạn phần, rốt cục Yến kinh này đã có chuyện gì xảy ra, tại sao lại có nhiều thế lực mà hắn không hề biết như vậy. Nhìn số người của Thiên Binh các phái tới cũng đã bắt đầu giảm xuống, trong lòng hắn có dự cảm xấu.

Sở Diễm nhìn thấy tình hình đã nghiêng về phía mình, hơn nữa chỉ cần không có gì xảy ra, thắng lợi vẫn thuộc về hắn. Thoáng nhìn Sở Thụy Phong đang cố gắng hết sức để chiến đấu, trong lòng hắn vô cùng đắc ý. Tuy rằng có chút không giống với kế hoạch đã đề ra, nhưng cuối cùng hắn vẫn giành được thắng lợi. Cuối cùng Thái tử cũng quỳ xuống đất cầu xin sự tha thứ của hắn.

https://thuviensach.vn

Sau khi hắn may mắn thoát chết nhìn thấy bộ dáng của Sở Thụy Phong như thế, hắn nhịn không được nở nụ cười. Chỉ là khóe miệng vừa mới cong lên, còn không kịp cười ra tiếng, đã bị một âm thanh réo rắt cắt ngang.

“Tin nóng hổi a, Diễm vương đại chiến với Thái tử, thật là vui, quá thú vị.”

Thanh âm này vô cùng réo rắc, lại mang vẻ thanh thúy, nghe qua rất êm tai.

Sở Thụy Phong vừa nghe giọng nói này, hắn liền mừng rỡ.

Mọi người nghe giọng nói kia, vội nhìn về phía giọng nói vừa phát ra.

Trên nóc phủ Thái tử, có một vị công tử mặc bạch y ngồi, sau lưng là có hai người mặc y phục màu xám đang che mặt.

Vừa thấy y phục màu xám, mọi người lập tức biết hắn chắc chắn là người của Thái tử. Bởi vì y phục màu xám kia trùng với y phục mà những người vừa nãy lao ra từ phủ Thái tử.

Nam tử kia đang cúi đầu xuống, đùa giỡn với bông tuyết nhỏ cầm trên tay. Bởi vì hắn cúi đầu, nên sẽ không nhìn rõ được khuôn mặt của hắn.

Đột nhiên nam tử kia ngẩng đầu lên, mọi người nhịn không được kinh hô một tiếng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 79: Tự Vẫn Tạ Tội

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn nam tử trẻ tuổi mặc bạch y, ngồi trên nóc nhà kia, mà nam tử đó lại thản nhiên cúi xuống đùa giỡn với bông tuyết trong tay.

Bởi vì hắn cúi đầu, nên không nhìn rõ khuôn mặt của hắn.

Đột nhiên, nam tử ngẩng đầu lên, mọi người đột nhiên cảm thấy hoa mắt, cứ như là bướm tiên xuất hiện.

Trên mặt nam tử có đeo mặt nạ hình con bướm, mặt nạ được chế tạo từ bạch ngọc, tinh xảo mà hoa lệ. Nam tử mang mặt nạ nên chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt của hắn như hai ngôi sao nhỏ trong đêm cùng với khóe miệng khẽ cong lên.

Nam tử kia, mặt mang mặt nạ bạch ngọc tinh xảo, tay cầm bông tuyết, tư thái tiêu sái tự nhiên, đắm chìm dưới ánh trăng, đẹp đến mức làm người ta không thở được.

Binh lính ở đây nhìn thấy cảnh tượng này, đều nhịn không được nuốt nước miếng.

Yêu nghiệt, đây chắc chắn là yêu nghiệt!

Trong lòng mọi người đều đoán như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Sở Thụy Phong chợt lóe sáng.

Có ý tứ, thực sự có ý tứ.

Không nghĩ tới các chủ của Thiên Binh các lại chỉ là một thiếu niên trẻ tuổi như thế, quả nhiên là tinh xảo như ngọc a. Bộ dạng như Ngọc Vô Song, nhưng không biết có bản lãnh gì?

Hắn mang vẻ mặt chờ mong ngẩng đầu nhìn nam tử đang ngồi trên kia. Mà Sở Diễm lại mang ánh mắt nghi ngờ nhìn nam tử xuất hiện bất ngờ trên kia. Nam tử này nhìn qua thật xinh đẹp, nhưng lại làm hắn có cảm giác thần bí và nguy hiểm.

Hắn ngửa đầu nhìn về phía nam tử kia, chỉ thoải mái ngồi như vậy, lại tản mát ra một cỗ khí chất cao quý không nói nên lời. Người có khí chất độc đáo như vậy, làm cho lòng hắn có chút cảnh giác.

Nam tử áo trắng trên nóc nhà nhẹ nhàng đứng lên, trên tay vẫn cầm bông tuyết. Mí mắt hắn cụp xuống, nhìn xuống phía dưới, người ở dưới đông như kiến. Hắn nhìn tất cả mọi người ở đây, lúc nhìn thấy Vân Mộ, khóe miệng hắn khẽ cong lên, gợi lên một nụ cười không rõ ý tứ.

Vân Mộ ơi là Vân Mộ, ngươi nghĩ là người khác không biết bí mật của ngươi sao? Ngày đó buông tha ngươi, là vì không muốn ngươi chết một cách thoải mái như vậy. Một lý do khác nữa là lúc đó thời cơ cũng chưa đến.

Thế lực Vân Mộ giấu giếm sau lưng quả thật không thể khinh thường, bởi vậy nàng mới giữ lại mạng chó của hắn a.

Mà hôm nay, Vân Mộ quả nhiên không làm cho nàng thất vọng a. Mang theo thế lực của hắn, bày ra bộ dáng đắc ý của hắn đến đây. Chỉ là không biết, một lát nữa, hắn sẽ trở thành cái dạng gì đây?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Vân Mộng Vũ nhìn xẹt qua những người khác, cuối cùng thu hồi tầm nhìn, tiếp tục đùa giỡn bông tuyết trong tay.

Chanh, hoàng, lục tam ưng, giờ phút này cũng rất nôn nóng, sao lại như vậy, sao hắn lại đến đây? Chuyện hôm nay thật sự rất kì quái. Mặt nạ bươm bướm quỷ dị, thiếu niên áo trắng quỷ dị. Cảnh tượng quỷ dị, tối hôm nay là một đêm quỷ dị.

“Ngươi là ai? Ta khuyên ngươi không nên xen vào việc của người khác, nếu không, đến ngay cả bản thân mình chết ra sao cũng không biết.” Sở Diễm nhìn nam tử áo trắng đứng lên, trong lòng cảm thấy có chút bối rối khó hiểu, để che giấu sự bối rối của mình, hắn lớn tiếng nói.

Hắn nói xong, không khí chùn xuống, lặng ngắt như tờ, không một tiếng động.

Trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên vẻ khoái chí, trong lòng nghĩ, Sở Diễm thật sự muốn chết.

Quả nhiên, nam tử trên nóc nhẹ nhàng cầm bông tuyết trong tay giơ lên, nhẹ nhàng ma sát trong tay, đột nhiên nhìn Sở Diễm, mang theo một hơi thở sắc bén.

Tiếng xé gió vang lên, Sở Diễm kinh ngạc nhận ra mình hối hận cũng đã muộn. Ngay sau đó, ngực hắn đã có vết thương, máu tươi liên tục trào ra.

Hắn không thể tin ngẩng đầu lên nhìn nam tử áo trắng vẫn cầm bông tuyết kia.

Hắn mang một bộ dáng bình yên, tựa như là người ra tay vừa rồi không phải là hắn.

Làm sao có thể?

https://thuviensach.vn

Nhanh như vậy?

Nhanh đến nỗi hắn không hề nhận ra!

Thì ra bông tuyết trên tay hắn, căn bản không phải là trang sức gì cả, mà là ám khí, hơn nữa là ám khí độc nhất.

Nhìn chuyện vừa xảy ra, mọi người lại càng im lặng. Ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, sợ, sợ ám khí xinh đẹp kia sẽ phóng đến phía mình.

Nam tử áo trắng nhìn bông tuyết trên tay mình, rất vừa lòng. Quả nhiên không hổ là Tuyết Ngọc Phiêu. Tuyết Ngọc Phiêu này là do nàng tự làm ra, kết hợp tri thức của hiện đại, thiết kế thành hình dạng rất hoàn mỹ, dựa vào sự ma sát trong không khí, khiến nó có thể bay nhanh hơn, làm cho người ta khó phòng bị. Hơn nữa nàng chỉ dùng tuyết ngọc để chế tạo.

Tuyết ngọc không chỉ đẹp, hơn nữa lại không làm cho tay nàng dính máu, đây là ám khí nàng vừa lòng nhất.

Hiện tại nàng có thể sử dụng ám khí, cũng là nhờ tâm pháp của Xuất Trần.

Bảy đêm tu luyện, nàng đã luyện thành tầng thứ nhất- Luyện thể. Luyện thể một khi luyện thành, trong cơ thể sinh ra một cỗ năng lượng, giống như nội lực của người bình thường. Nhưng lại có chút khác nhau.

Cỗ nội lực này có thể sử dụng tùy ý, như nàng bây giờ, có thể dùng nội lực để làm ra Tuyết Ngọc Phiêu, lấy ám khi nãy để đả thương địch thủ. Còn có thể dùng nội lực mà điều khiển được khinh công.

Nhưng nội lực của nàng cũng có giới hạn, không duy trì được thời gian dài, chỉ có thể sử dụng lúc khẩn cấp.

https://thuviensach.vn

Nàng lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve Tuyết Ngọc Phiêu, cảm giác có võ công thật là tốt.

Một lát sau, nàng làm như bây giờ mới nhớ tới Sở Diễm, nàng quay đầu lại, nhìn xuống dưới nghi hoặc nói: “Lúc nãy có phải là có người nói gì ta hay không? Lặp lại lần nữa được không, chỉ vì vừa rồi ta bị trượt tay, không khống chế được phi tiêu, không nghe rõ ràng.”

Nghe hắn nói, Sở Diễm vừa được binh lính xử lý miệng vết thương, thiếu chút nữa bị sự tức giận của hắn mà vỡ ra. Hắn nói gì chứ, trượt tay, sao hắn không trượt cả người, rồi trượt từ trên nóc nhà xuống đây.

Sở Diễm nhìn thân ảnh màu trắng trên nóc, ánh mắt bốc hỏa.

Chết tiệt, người này đến đây làm gì!

Trong lòng Sở Diễm đang nghĩ, thình lình bên tai lại nghe thấy thanh âm réo rắc kia.

“Ý ta nói, không phải là các ngươi, là người khoác áo choàng màu đỏ kia, khuôn mặt như quan tài kia, giống như là đang bất mãn với ta? Nếu là ngươi nói, sao lại không trả lời câu hỏi của ta?”

Người trên nóc nhà chỉ tùy ý nói, mang theo tư thái thong dong.

Nhưng người nghe cùng với người bị hắn chỉ đích danh lại không thể nhàn nhã như vậy.

Người nghe đều mang vẻ mặt hứng thú nhìn phản ứng của Sở Diễm. Đêm nay Sở Diễm muốn giết đại ca đoạt vị, nhưng bây giờ lại bị người khác tùy ý làm hắn bị thương, bây giờ lại giễu cợt hắn như vậy. Không biết Diễm vương luôn luôn tự đại cuồng vọng có thể chịu được hay không?

Quả nhiên!

https://thuviensach.vn

Sở Diễm rốt cục cũng chịu không nổi.

“Ngươi rốt cuộc là ai, lại dám quản chuyện của bổn vương, ngươi không muốn sống nữa sao?” Sở Diễm giờ phút này đã mất đi lý trí, hắn cũng không cần biết người này lợi hại ra sao, có phải là người hắn nên đụng vào hay không. Lúc này hắn chỉ muốn tự tay bóp chết nam tử kia.

Sở Diễm nói xong, giương ánh mắt phẫn nộ nhìn nam tử áo trắng đang ngồi trên nóc, nam tử áo trắng kia đang nhẹ nhàng cầm bông tuyết trong tay vòng vo vài cái, động tác này làm cho binh lính xung quanh Sở Diễm mang sắc mặt trắng nhợt. Bọn họ rất sợ bị giống như Diễm vương lúc nãy.

Mà Sở Diễm cũng đã bắt đầu điên cuồng, hắn giương đôi mắt đỏ au nhìn nam tử ngồi trên kia. Ngay lúc bầu không khí có vẻ trầm xuống, nam tử áo trắng trên nóc nhẹ nhàng nở nụ cười. Thanh âm thanh thúy, tựa như là thanh âm hồn nhiên của trẻ con, làm người nghe có cảm giác thoải mái lạ thường.

Tiếng cười chấm dứt, thanh âm réo rắt lại vang lên.

“Sở Diễm, Diễm vương, khẩu khí của ngươi quả thực rất lớn a. Ta là ai? Được rồi. Ngươi đã thành tâm hỏi, thì tất nhiên ta phải trả lời. Ta là Vấn Thiên, là các chủ Thiên Binh các. Không biết đáp án này, ngươi có vừa lòng không a?”

Nghe được ba chữ Thiên Binh các, âm thanh hít vào của mọi người vang lên. Thiên Binh các, tổ chức to lớn mà thần bí. Không nghĩ tới nam tử chưa đến hai mươi tuổi này là các chủ Thiên Binh các. Trời ạ, thế giới này thật sự loạn hết rồi.

Sở Diễm nghe đến ba chữ Thiên Binh các, trong đầu cũng oanh một tiếng nổ tung. Thiên Binh các, Thiên Binh các! Này, hắn đã đắc tội Thiên Binh các. Lúc hắn đang sợ hãi, thanh âm réo rắc kia lại vang lên, nhưng lúc

https://thuviensach.vn

này lại không mang theo vẻ thong dong như vậy, mà là mang theo sự sắc bén, lộ ra vẻ lạnh lùng như băng.

“Sở Diễm, ngươi muốn tự vẫn để tạ tội với ta? Hay muốn ta ra tay với ngươi? Không đúng, là do thuộc hạ của ta ra tay với ngươi. Ta không giết người, ta là người tốt.” (Sally: Tốt ghê, tỷ tốt vậy em là bồ tác rồi ak)

Nghe hắn nói xong, Sở Diễm thiếu chút nữa bị tức đến hộc máu, hắn nói gì chứ? Tự vẫn? Sở Diễm cảm thấy hôm nay hắn quên xem ngày trước khi ra khỏi nhà, nếu không, mọi chuyện làm sao có thể như vậy.

Quả thực là tai họa bất ngờ.

Sở Diễm nắm chặt đấm tay thành quyền, nhưng chưa kịp mở miệng nói, lại nghe được người mặc cam y vừa cứu hắn lúc nãy lên tiếng.

“Các chủ Thiên Binh các, quả thật là đại giá quang lâm a. Nhưng các hạ thật sự muốn xen vào chuyện của hôm nay sao? Không khéo lại tự lấy lửa thiêu mình. Các hạ nên biết điều một chút sẽ tốt hơn.”

Nghe có người lên tiếng, nam tử áo trắng rũ mắt nhìn hắn, chỉ thấy hắn mặc quần áo màu cam, ngũ quan bình thường.

Nhìn thấy hắn, trong mắt của nam tử áo trắng hiện lên vẻ nghi hoặc. Thế lực của Sở Diễm, hắn đã điều tra rõ ràng, như vậy hắn là ai? Người của Sở Minh An sao?

Nam tử áo trắng đảo mắt nhìn tình hình bên dưới, có ba màu sắc quần áo là nàng không biết, xem ra, quả thật là người của Sở Minh An.

Nhìn nội lực và hơi thở của ba người này, đều không giống người thường.

https://thuviensach.vn

Xem ra Sở Minh An quả nhiên thâm tàng bất lộ a. Như vậy, nếu Sở Minh An đã đưa bọn họ ra ánh sáng, vậy thì nàng cũng sẽ không khách khí mà giải quyết giúp hắn.

Nam tử áo trắng nhìn người mặc quần áo màu cam, ngữ khí cực kỳ ôn hòa nói: “Như vậy lai lịch của các hạ chắc cũng không nhỏ a, lại dám uy hiếp ta như vậy. Lấy lửa thiêu mình sao? Nhưng ta lại thích thấy lửa thiêu mình thì làm sao bây giờ? Ta hôm nay rất muốn biết, rốt cuộc ai mới là người lấy lửa thiêu mình?”

Nam tử áo trắng ôn hòa nói chuyện, vừa nói vừa đứng lên, lúc nói đến nửa câu sau, ngữ khí đột nhiên tăng thêm sự sắc bén, dùng ánh mắt quan sát nhìn người mặc cam y.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 80: Tên Đã Lên Dây

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Nam tử áo trắng đứng trên nóc nhà, lấy một loại tư thái cao nhất nhìn xuống phía dưới.

Tam ưng bị khí thế của hắn làm cho chấn động, trong lòng hoảng hốt. Khí thế sắc bén, thật khác biệt so với bậc quân vương. Khí thế trên người hắn cứ thoát ra tự nhiên như vậy, cho dù trời đất có rộng lớn ra sao cũng không thể trói buộc được hắn.

Cuồng vọng mà tiêu sái, giống như tên của hắn, Vấn Thiên, xin hỏi trời cao.

Tam ưng giương mắt nhìn nhau, đều thấy được sự kiên định và bất chấp trong mắt. Bọn họ đều là người của Hạo quốc, đi theo Thái tử. Thái tử khổ tâm bày mưu tính kế nhiều năm qua, tuyệt đối không thể thất bại như vậy.

Cho dù có hy sinh thì bọn họ cũng muốn giúp Diễm vương thành công đoạt vị, cho dù không được, bọn họ cũng muốn bám vào Sở Thụy Phong, để Thái tử khiến cho hoàng cung đại loạn, tự tay mình đâm Sở Phách Thiên, có thể mang trân bảo của Sở quốc đi.

Chỉ cần Thái tử mang trân bảo về nước, như vậy thực lực của Hạo quốc sẽ nâng lên một bực. Như vậy dựa vào năng lực của Thái tử, nếu đã có

https://thuviensach.vn

được Sở quốc trong tay, thì vị trí đứng đầu thất quốc chắc chắn sẽ thuộc về Hạo quốc bọn họ.

Trong lòng nghĩ vậy, bọn hắn cảm thấy sự hy sinh lần này là có ý nghĩa. Trong mắt bọn họ có sự tín nhiệm lẫn nhau, vì tương lai của Hạo quốc, hôm nay bọn họ sẽ liều mạng một phen.

Lúc này nam tử áo trắng đứng trên nóc nhà cũng mang vẻ mặt ảo não nhìn Tam ưng ở dưới kia, miệng nhịn không được lẩm bẩm: “Chết tiệt, thật sự không cho người khác bớt lo được. Mau chóng giải quyết một chút, ta còn vội đi lấy đồ nữa.” Nghĩ đến vật kia, trong mắt Vân Mộng Vũ lập tức tỏa sáng.

Hôm nay căn bản nàng sẽ không đến, nhưng ngẫm lại vẫn nên tự mình động thủ thì tốt hơn, cho nên mới thiết kế một mặt nạ con bướm cho mình, oanh động xuất trướng.

Đột nhiên nàng có cảm giác lạ lạ, nàng cúi đầu nhìn về phía ba người kia, nhìn thấy quanh thân của bọn họ có một cỗ tín nhiệm vây quanh.

Nhìn cảnh này, trong mắt nàng hiện lên vẻ tán thưởng.

Ba người kia xem ra rất trung thành, có tâm huyết, có khát vọng. Nhưng cho dù có như vậy đi chăng nữa, hôm nay bọn họ cũng không tránh khỏi vận mệnh đã an bài.

Trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một tia thương xót, nhưng chỉ là lướt qua, sau đó lại mang ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng yên tĩnh.

Ba người dưới kia yên lặng trao đổi ánh mắt, sau đó nhìn về thuộc hạ của mình hất hàm một cái. Những người khác đều vẫn đang say mê thưởng thức nam tử áo trắng kia, lại thấy ba người này giục ngựa điên cuồng chạy đến công kích Sở Thụy Phong.

https://thuviensach.vn

Sở Thụy Phong bị ra tay bất ngờ nên không kịp phòng bị, nên tổn thất nghiêm trọng.

Nhìn cảnh này, trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên tia thị huyết. Hắn lập tức ném cây quạt ra, nháy mắt cắt vỡ yết hầu của vài người, máu không ngừng tung bay.

Cây quạt đã bị hắn quăng đi, hắn rút ra một cây kiếm bên hông mình. Nháy mắt hơi thở quanh thân thâm trầm mà hắc ám, vốn nhìn thấy hắn đã mất vũ khí, binh lính xông lên muốn giết hắn lập công nháy mắt cảm thấy độ ấm quanh thân giảm xuống đến cực điểm. Bây giờ bọn họ cũng đã không còn đường lui, chỉ có thể kiên trì cầm kiếm liên tục lao về phía Sở Thụy Phong. Nhìn thấy bọn họ công kích, Sở Thụy Phong không hề sợ hãi, cầm nhuyễn kiếm, múa vài động tác nơi đó.

Binh lính đang công kích về phía hắn cảm thấy trước mắt có một đạo ánh sáng trắng hiện lên, ngay sau đó đầu cũng đã lìa khỏi cổ. Nháy mắt thân thể ngã xuống, đầu rớt sang một bên. Tình trạng chết rất thảm thiết, bọn họ đã chết nhưng ánh mắt vẫn không nhắm lại, mà mở thật to, không thể tin nhìn Thái tử Sở Thụy Phong.

Bọn họ khó có thể tin, Thái tử luôn luôn nhân hậu, ôn hòa lại là người tàn nhẫn như thế. Giết người không chút lưu tình, thủ đoạn tàn nhẫn. Hơn nữa lúc nãy hắn dùng quạt để chiến đấu, nhưng vừa rồi một kiếm sắc bén kia, biểu hiện ra được binh khí của hắn là kiếm, hơn nữa hắn tuyệt đối là cao thủ dùng kiếm.

Những binh lính khác xung quanh còn chưa kịp phản ứng, kiếm của Sở Thụy Phong đã lao tới, mỗi một kiếm là mất hơn chục mạng người.

Bên này Sở Thụy Phong tạo thành oanh động như vậy, nháy mắt khiến cho các nơi khác đều chú ý.

https://thuviensach.vn

Sở Diễm lúc này mới ý thức được Sở Thụy Phong tuyệt đối không phải là người đơn giản. Ánh mắt hờ hững như vậy, con ngươi không hề có độ ấm, coi mạng người như cỏ rác, lúc này đang đoạt đi sinh mạng của từng người một.

Sở Diễm đột nhiên phát hiện, hắn căn bản không phải là đối thủ của Sở Thụy Phong. Nếu không phải có Oai hùng hầu thần bí tương trợ, nếu không phải sau lưng Vân Mộ có giấu giếm thế lực, nếu không phải nhiều sự trùng hợp như vậy, thì ngay cả bản thân hắn chết như thế nào cũng không biết.

Vốn nghĩ Sở Thụy Phong chỉ là một thư sinh nhu nhược, võ công bình thường. Nhưng giờ phút này hắn thi triển võ công thật sự làm người ta sợ hãi không thôi. Vốn nghĩ rằng hắn sẽ nhân từ nương tay, là người mang lòng dạ đàn bà, nhưng bây giờ Sở Diễm mới biết suy nghĩ của mình quá thơ ngây, quá buồn cười.

Sở Thụy Phong, hắn quả thực là ma quỷ, là ma quỷ giết người không chớp mắt. Sở Diễm cảm thấy thân thể có chút bủn rủn, hắn bị ánh mắt thị huyết của Sở Thụy Phong làm cho sợ hãi. Nếu hôm nay thất bại, hắn rơi vào tay của Sở Thụy Phong, như vậy kết cục của hắn chắc chắn là sống không bằng chết.

Mà Tam ưng đang chiến đấu cũng bị Sở Thụy Phong làm cho kinh động. Bọn họ nhìn nơi phát ra động tĩnh, nhất thời cảm thấy thân thể bị một cỗ hàn ý bao phủ.

Những người bị trúng kiếm, mất đầu ở đây đều là do Thái tử gây ra sao?

Bọn họ nhất thời không thể tin được hai mắt của mình.

Bọn họ thân là tâm phúc của Sở Minh An, cũng biết một chút cơ mật, cho nên đối với thái tử Sở Thụy Phong, bọn họ đều không nghĩ Sở Thụy Phong là người nhu nhược yếu đuối giống như Sở Diễm. Ngược lại bọn họ

https://thuviensach.vn

biết Sở Thụy Phong là người biết tính kế sâu đậm, cho nên vẫn luôn cẩn thận đối phó.

Nhưng hôm nay bọn họ phát hiện Sở Thụy Phong không chỉ có tâm kế sâu đậm, võ công lại cao đến xuất thần nhập quỷ. Hơn nữa thủ đoạn làm cho người khác hoảng sợ vô cùng.

Nhìn những binh lính lần lượt ngã xuống kia, bọn họ cảm thấy có chút run tay.

Một thân áo trắng đã muốn nhuộm thành một màu đỏ tươi, cũng đủ làm cho người khác phát run.

Cảm giác được mình đang bị phân tâm, bọn họ lập tức cắn đầu lưỡi, trong miệng tràn ngập mùi máu tươi, lập tức tỉnh táo lại. Mà bởi vì máu tươi kích thích, bọn họ cũng có vẻ cuồng bạo lên, đánh nhau càng thêm kịch liệt.

Hiện trường lâm vào một trận hỗn chiến, giữa sân có thể nói là thế lực ngang nhau.

Vân Mộ ngồi trên lưng ngựa, có vài tầng kỵ binh bảo vệ xung quanh, hắn mới có thể an tâm quan sát trận chiến. Bởi vì kỵ binh của hắn chỉ nhận mệnh lệnh của hắn, lúc giao chiến hắn vẫn chưa hạ mệnh lệnh, cho nên kỵ binh vẫn chưa tham gia vào trận chiến. Hắn muốn quan sát kỹ, sau đó mới quyết định.

Hắn nhìn thấy thái tử Sở Thụy Phong giết người, trong mắt cũng hiện lên một chút sợ hãi. Thái tử này ngoan tuyệt như vậy, nếu hôm nay thất bại, hắn cũng khó thoát khỏi liên quan. Đến lúc đó nếu rơi vào tay Thái tử, như vậy kết cục của hắn chắc chắn sẽ không tốt. Như vậy con đường duy nhất của hắn bây giờ là giúp Diễm vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi hắn quay đầu nhìn về phía Diễm vương, nhất thời cảm thấy cơ hội rất xa vời. Sở Diễm lại đang ngây người mang vẻ mặt dại ra nhìn Sở Thụy Phong chém giết.

Nếu cho hắn chọn lại, hắn tuyệt đối sẽ không chọn Diễm vương, một chút khí phách cũng không có. Nhưng bây giờ có hối hận thì cũng vô dụng. Bây giờ hắn và Sở Diễm như con châu chấu đang ở trên sợi dây thừng, hắn chỉ có thể giúp đỡ Diễm vương.

Đột nhiên hắn phát hiện kỳ thật không phải không có cơ hội, nhìn thấy ba người mặc quần áo màu sắc khác nhau ở kia, mắt hắn sáng ngời. Ba người này thật không tệ. Thế lực của hai bên lại đang ngang nhau, nhưng chỉ cần kỵ binh của hắn tham gia vào, tình huống sẽ hoàn toàn khác. Như vậy hắn sẽ thừa nước đục thả câu. Đến lúc đó, Vân Mộ hắn là công thần lớn nhất rồi.

Lúc hắn muốn hạ mệnh lệnh, hắn giương mắt nhìn nam tử áo trắng trên nóc nhà. Vừa rồi nam tử áo trắng kiêu ngạo đến cực điểm, giờ phút này lại đang im lặng, hắn đùa giỡn với bông tuyết trên tay. Nhưng bây giờ cũng không còn ai đánh giá đó là trang sức nữa, đó chính là ám khí đoạt mạng người khác.

Vân Mộ đột nhiên phát hiện nam tử áo trắng này cực kỳ khó hiểu, đúng lúc này, lại như một con mèo vô hại. Lúc thì lại sắc bén, làm cho người ta không thể động đậy.

Hắn biết hắn không thể coi thường nam tử áo trắng kia, nhưng tình huống nguy cấp như lúc này. Hắn chỉ có thể lựa chọn đứng về phía Diễm vương, còn hậu quả, thôi thì cứ do ý trời đi.

Vân Mộ lập tức hạ mệnh lệnh với thuộc hạ của mình, toàn lực giúp Diễm vương diệt trừ Thái tử.

https://thuviensach.vn

Vân Mộ vừa hạ lệnh, các kỵ binh đã gia nhập trận đấu. Lúc này tình thế đã xoay chuyển, Sở Diễm nhìn sĩ khí tăng lên, giết người càng mạnh. Mà Thái tử cũng càng lúc càng cố gắng, hiện ra sự lo lắng nhè nhẹ.

Sở Diễm lúc này cũng đã lấy lại bình tĩnh, nhìn tình thế đang được xoay chuyển, trong mắt dấy lên ánh sáng hy vọng. Hắn quay đầu nhìn Vân Mộ liếc mắt một cái, trong mắt là sự khen ngợi, xem như Vân Mộ lập công đầu.

Trong lòng Vân Mộ lúc này cũng rất đắc ý, cảm thấy tiền đồ đã sáng sủa hơn. Không biết vì sao, bây giờ hắn rất muốn nhìn phản ứng của các chủ Thiên Binh các đang đứng trên nóc nhà kia.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy nam tử áo trắng vẫn đang đùa giỡn với bông tuyết trong tay. Cảm thấy không thú vị, vừa định chuyển hướng ánh mắt.

Lại bất ngờ nhìn thấy nam tử áo trắng kia ngẩng đầu lên, vẫn là chiếc mặt nạ kia, hai tròng mắt đen láy, khóe môi khẽ cong lên. Cười như không cười. Nhìn thấy, trong lòng Vân Mộ có một trận bất an khó hiểu.

Hắn cảm thấy trong này cứ như có một âm mưu lớn, tựa như mọi hành động của hắn làm hôm nay đều nằm trong sự tính toán của kẻ khác. Hơn nữa loại cảm giác này mãnh liệt lạ thường, mãnh liệt đến nỗi hắn muốn bỏ chạy.

Nhìn ánh mắt của nam tử áo trắng, trong lòng hắn tự nhiên sinh ra một loại cảm xúc sợ hãi, hắn muốn dời ánh mắt, nhưng hắn phát hiện là dời không được. Hắn chỉ có thể nhìn nam tử áo trắng kia chậm rãi giơ tay lên, làm một tư thế, sau đó hắn cảm giác hơi thở xung quanh đã xảy ra dao động lớn. Sau đó hắn nhìn thấy trên nóc nhà bốn phía đều xuất hiện rất nhiều người, toàn bộ những người này tay đều cầm cung tên.

Lúc này những người đánh nhau dưới kia cũng phát hiện ra sự biến hóa trên nóc nhà, nhất thời đều dừng lại. Ngốc nghếch đứng nhìn những người

https://thuviensach.vn

mặc áo xám trên nóc nhà, tay cầm cung tên vây quanh bọn họ. Trong lúc nhất thời tất cả đều im lặng chỉ có thể nghe thấy âm thanh giương cung. Tựa như giây tiếp theo, vạn tên sẽ bay ra.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 81: Bàn Tay Mềm Vừa Nhấc: Cướp Bóc

Mọi người đột nhiên im lặng, ai cũng cảm thấy áp lực và sợ hãi. Mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn chằm chằm những người trên nóc nhà, nhìn chằm chằm nam tử áo trắng kia.

Tam ưng bây giờ đã chuẩn bị tâm lí xong, nguyện chết để đổi lấy vinh quang.

Vân Mộ quá sợ hãi, sắc mặt kích động, ánh mắt nhìn người trên nóc nhà.

Trong lòng hắn sợ hãi vô cùng, trong miệng nhịn không được liền cầu xin tha thứ: “Các chủ đại nhân, chỉ cần ngươi buông tha tại hạ, tại hạ có thể cho đại nhân rất nhiều vàng bạc châu báu. Chỉ cần đại nhân tha mạng cho tại hạ, tại hạ nguyện ý làm trâu làm ngựa cho đại nhân.”

Nghe Vân Mộ nói, trong mắt Tam ưng hiện lên vẻ khinh thường.

Nam tử đứng trên nóc nhà kia cũng cúi đầu nở nụ cười. Cùng với tiếng cười là thanh âm nghi ngờ thản nhiên.

“Phải không? Nguyện ý làm bất cứ chuyện gì cho ta? Vậy nếu ta muốn ngươi giết Sở Diễm thì sao? Như vậy ngươi có thể làm không?”

Nam tử áo trắng nói xong, Vân Mộ lâm vào trạng thái trầm mặc, ngay lúc ánh mắt của Tam ưng hiện lên một chút khen ngợi, lại nghe thấy thanh âm kiên định của Vân Mộ.

https://thuviensach.vn

“Có thể, đương nhiên có thể. Như tại hạ đã nói lúc nãy, nếu đây ý của các chủ, tại hạ sẽ cam tâm tình nguyện mà làm. Các chủ đại nhân bắt hắn tự vẫn tạ tội, đó là nhẹ nhàng cho hắn, vậy mà hắn lại không chịu, thật sự là đáng chết. Tại hạ lập tức lấy đầu của Sở Diễm dâng lên các chủ.”

Vân Mộ dứt lời, Sở Diễm không tin ngẩng đầu lên, hắn nhìn thẳng vào Vân Mộ, muốn nhìn thấu con người của y. Lại phát hiện ra hắn không nhìn thấu được, hắn đã tin lầm lão ta.

Kỳ thật phải nói rằng, hắn chưa bao giờ nhìn thấu bất kì ai. Hắn quá cuồng vọng, luôn mù quáng, quá tự tin, cho nên mới rơi vào kết cục của ngày hôm nay. Hắn nhịn không được nở nụ cười, cười đến tà tứ, cười đến bất đắc dĩ, cười đến nỗi nước mắt đã chảy ra.

Đột nhiên thanh âm binh khí đâm vào thịt vang lên, Sở Diễm lúc này ngừng cười, quay đầu mang ánh mắt không thể tin nhìn Vân Mộ, miệng không cam lòng nói: “Vân Mộ, ngươi là phản đồ, ngươi là tiểu nhân, ngươi sẽ chết không được tử tế.”

Nghe Sở Diễm nói xong, Vân Mộ cũng không thèm để ý.

Không được chết tử tế sao, cho tới bây giờ chỉ có hắn mới có thể cho người khác không được chết tử tế, làm sao lại đến lượt người khác làm cho hắn không được chết tử tế chứ?

Vân Mộ cười ý bảo không sao cả, sau đó rút kiếm từ trong cơ thể Sở Diễm ra, nhất thời máu tươi từ trong cơ thể Sở Diễm trào ra, nháy mắt nhiễm đỏ y phục của Vân Mộ.

Nhìn vết máu trên người, trong mắt hắn hiện lên vẻ phiền chán, không hề dư thừa một chút cảm tình nào.

Mọi người hoàn toàn kinh động, bọn họ không nghĩ tới Vân Mộ là người như thế.

https://thuviensach.vn

Lúc nguy cấp, lại là phản tặc. Đây là việc mà chiến sĩ khinh thường nhất.

Lúc này binh lính xung quanh và Tam ưng đều mang ánh mắt phẫn nộ nhìn Vân Mộ.

Thái tử Sở Thụy Phong cũng cực kỳ khinh thường nhìn Vân Mộ.

Đột nhiên vài binh lính tính tình ngay thẳng, xúc động nhịn không được muốn đi lên giết Vân Mộ, lại bị thanh âm nóc nhà truyền đến làm cho bọn hắn ngừng bước.

“Như thế nào, các ngươi muốn có kết cục giống Sở Diễm sao? Trước khi các ngươi làm bất cứ chuyện gì, hãy nghĩ đến người nhà các ngươi. Còn Vân Mộ đã là người của Thiên Binh các, về sau sẽ được sự bảo hộ của Thiên Binh các, bất kì ai trong các ngươi cũng không được đụng đến. Về sau cũng chỉ có Thiên Binh các mới có thể xử trí Vân Mộ, quyết định sự sống chết của hắn.”

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Mộ như nở hoa, lại có cảm giác hy vọng thật nhiều. Chỉ là hắn mới nghe có nửa câu đầu, cũng không hề chú ý đến nửa câu sau. Đợi đến khi hắn biết được ý tứ của nửa câu sau, khi đó đã là cửa nát nhà tan.

Lúc Vân Mộ đang đắm chìm trong quyết định anh minh của mình, âm thanh réo rắc kia lại vang lên.

“Vân Mộ, trước tiên ngươi đi giúp đỡ người của Thiên Binh các xử lý mọi việc ở đây. Sau khi xong việc, ngươi đi theo người của Thiên Binh các. Còn nữa, sau khi chuyện này xong xuôi, ngươi đem nữ nhi Vân Dung và mẹ già của ngươi đi cùng. Sáng sớm ngày mai, ngươi vào thiên lao thăm tiểu thiếp và nữ nhi của ngươi đi. Ngày mai ta sẽ vào thiên lao cứu các nàng giúp ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, Vân Mộ mừng rỡ, cảm thấy hôm nay thật là may mắn, chuyện tốt cứ liên tục ùa tới.

Hắn liền vui vẻ đáp ứng.

Tam ưng cũng biết tất cả đều không kịp nữa rồi, Sở Diễm vừa chết, binh lính của hắn cũng giống như rắn mất đầu, sẽ nhanh chóng bị hắc y vệ của Sở Thụy Phong xử lý. Mà Vân Mộ bây giờ lại là người của Thiên Binh các, bọn họ thật sự đã hết cơ hội rồi.

Vân Mộng Vũ đứng trên nóc nhà, nhìn Sở Thụy Phong liếc mắt một cái, sau đó cùng Đao Ngôn Kiếm Ngữ và những cung thủ mặc áo xám trên nóc nhà rời khỏi đây.

Nam tử áo trắng vừa đi, trong mắt của Sở Thụy Phong lệ khí lại xuất hiện, đêm nay trước cửa phủ Thái tử, máu chảy thành song. Mà bên kia Vân Mộng Vũ lại cùng Đao Ngôn Kiếm Ngữ thảnh thơi lắc lư trên đường.

Hôm nay trên đường không có một bóng người, hiển nhiên dân chúng nghe được tiếng hò hét bên ngoài nên trốn trong nhà không dám ra. Nàng đi trên đường mà chán muốn chết, cũng hỏi Đao Ngôn vài chuyện.

“Trong hoàng cung tất cả đã chuẩn bị tốt chứ?”

“Thiếu gia yên tâm, trong hoàng cung tất cả đều đã chuẩn bị tốt. Chắc chắn hôm nay Sở Minh An có thể yên ổn mà thu hoạch được một mẻ lớn, hơn nữa dọc theo đường đi đều có mật thám âm thầm đi theo, tất nhiên có thể biết được thời điểm hắn rời đi.”

“Ân. Tốt lắm. Lúc này ta muốn khiến cho Sở Minh An tức đến hộc máu, cho hắn nếm thử tư vị bị người khác cho vào tròng ra sao.”

Hiện tại, trong lòng Vân Mộng Vũ cực kỳ chờ mong chuyện tiếp theo xảy ra. Nàng tỉ mỉ bày mưu nhiều ngày, cuối cùng bày ra kế liên hoàn này,

https://thuviensach.vn

ý muốn trong hôm nay sẽ bắt hết Sở Minh An, Vương Tuyết Nhi, Sở Diễm, Vân Mộ. Sở Thụy Phong bên này quả nhiên tiến hành kế hoạch như nàng dự đoán, Sở Diễm chết, Vân Mộ cũng rơi vào tay nàng, Sở Thụy Phong đã nợ nàng một cái nhân tình, hơn nữa cũng coi như bỏ đi một thế lực lớn của Sở Minh An.

Hiện tại chỉ còn hai điều tuyến là hoàng cung cùng Dạ vương phủ. Hôm nay thái tử phủ chiến đấu, Dạ vương Sở Dạ không tới quả thật là do nàng cố ý dặn dò Sở Thụy Phong. Nếu có một chút tin tức tiết lộ ra ngoài, như vậy sẽ có khả năng bị Vương Tuyết Nhi nắm được. Vì vậy, nàng mới nói Sở Thụy Phong gạt Sở Dạ.

Việc hôm nay chấm dứt, Sở quốc sẽ nhanh chóng phát hiện mọi chuyện là do Sở Minh An gây nên, đêm nay tất nhiên hắn sẽ mang theo rất nhiều vàng bạc châu báu mà rời đi. Sở Minh An dùng chiêu này cực kỳ cao minh, hôm nay cho dù là thành công hay thất bại, nguyên khí của Sở quốc cũng đã bị hao tổn. Mà Sở Minh An lại mang đi rất nhiều trân bảo của Sở quốc, để lại cho Sở quốc một đống lộn xộn.

Ý đồ của Sở Minh An, nàng có thể nhìn ra được. Nhưng nguyên nhân trong đó nàng lại không hiểu được, vì sao Sở Minh An lại hận Sở quốc như thế, hắn không phải là người của Sở quốc hay sao?

Chẳng lẽ?

Trong đầu Vân Mộng Vũ thoáng hiện một suy nghĩ táo bạo.

Sở Minh An không phải là người của Sở quốc, như vậy hắn chính là người của Hạo quốc.

Nhưng làm sao hắn có thể là người của Hạo quốc được chứ?

Như vậy Vương Tuyết Nhi cũng là người của Hạo quốc?

https://thuviensach.vn

Nghi hoặc đó cũng chỉ đợi đến khi bắt bọn họ về thẩm vấn mới biết rõ.

Lúc nàng đang trầm tư, dưới đất có một trận rung động, quả nhiên có rất nhiều người đang chạy đến.

Nghe động tĩnh, ánh mắt Vân Mộng Vũ sáng lên.

Đã đến!

Dê béo đã đến đây!

Vì thế nàng vội vàng đứng vững, đưa lưng hướng về phía bọn họ, mà Đao Ngôn, Kiếm Ngữ lại đứng đối mặt với bọn họ.

Quả nhiên, một lúc sau, Sở Minh An mặc một thân hắc y cưỡi ngựa lao về phía trước, sau lưng là hai người mặc quần áo màu xanh và màu lam đi theo, theo sau còn có rất nhiều Hắc y nhân.

Sở Minh An mới từ hoàng cung Sở quốc đi ra và mang theo rất nhiều châu báu, hơn nữa trong hoàng cung cũng đã bị hắn làm cho rối loại. Tuy rằng hắn có thể giết Sở Phách Thiên, nhưng chỉ cần bao nhiêu đây thôi Sở Phách đủ tức hộc máu rồi.

Hắn để hai thuộc hạ là xanh và lam ở ngoài giao đấu với binh lính, còn hắn một mình đi vào hoàng cung cướp sạch châu báu, trân bảo. Tuy rằng Sở Diễm tranh đấu với Sở Phách Thiên là do hắn nhúng tay vào, nhưng mục đích của hắn cũng muốn thanh lọc bớt những quan viên trong triều, bồi dưỡng năng lực của Thái tử, làm chính quyền càng thêm củng cố. Lấy đà cho Sở quốc nâng cao thêm một bước. Nhưng bây giờ hắn lại làm ngược lại, làm cho Sở quốc đại loạn, nguyên khí bị tổn thương.

Sở Minh An ngồi trên lưng ngựa cũng không che mặt, lúc này Yến kinh đang đại loạn, làm gì có ai để ý đến hắn nữa chứ.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Sở Minh An mang tâm tình tốt ngồi trên lưng ngựa, khóe miệng mang theo nụ cười tà mị.

Khi hắn nhìn thấy ba người đang cản đường ở phía trước, nụ cười của hắn lập tức cứng ngắt. Có chuyện gì vậy, ba người này bị sao vậy, còn đứng giữa đường như thế?

Tư thái kia giống như là……

Cướp! Giống như là cướp cạn!

Sở Minh An bị chính suy nghĩ của mình dọa cho nhảy dựng, nửa đêm rồi làm sao lại có cướp được chứ? Chắc là hắn đã nghĩ nhiều.

Tinh tế nhìn ba người đang chặn đường phía trước, đầu tiên là bạch y nam tử đưa lưng về phía hắn, cho hắn một cảm giác rất quen thuộc. Mà đối mặt hắn hai người áo xám che mặt, quanh thân hơi thở dao động, có thể biết hai người bọn họ đều là cao thủ.

Thật sự kỳ quái?

Rốt cuộc là ba người này bị làm sao vậy? Sao lại đứng đây? Giống như đang đợi hắn đến?

Trong mắt hắn hiện lên vẻ khó hiểu, hắn mở miệng giễu cợt: “Các hạ có ý gì? Có phải là đang đợi tại hạ hay không? Có chuyện gì sao?”

Nghe lời hắn nói, trong mắt Vân Mộng Vũ mang chút sắc thái nghịch ngợm.

Nàng bây giờ rất muốn trở về thời xa xưa, sau đó lấy một cây đại đao cản đường lại, rồi nói một câu muôn thuở “Đường này do ta mở, cây này do ta trồng, nếu muốn đi ngang qua, trước tiên nên đưa ta một ít lộ phí.”

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó sắc mặt của Sở Minh An chắc chắn rất buồn cười, nghĩ lại nàng cảm thấy muốn cười to. (Sally: tỷ cũng ít có tự kỷ lắm)

Bất quá, tốt xấu gì bây giờ nàng cũng là các chủ Thiên Binh các, sao có thể làm chuyện như vậy được? Nếu làm thì ít nhất phải có một khí chất lãnh đạo thật tốt.

Vì thế nàng yên lặng xoay người lại, đối mặt với Sở Minh An, không lên tiếng mà chỉ nhìn Sở Minh An. Lúc Sở Minh An nhíu mày, tay hắn vừa nhấc, nàng dũng cảm nói: “Cướp bóc!”

Lời này vừa nói ra, nháy mắt mọi người đều rơi vào im lặng.

Cướp bóc? Cướp bóc!

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ cũng không biết nói gì hết, tiểu thư sao lại vui tính như vậy a. Lại có thể mang bộ dáng nghiêm túc mà nói ra hai chữ này.

Sở Minh An đứng đối diện khóe miệng run rẩy.

Đây là có chuyện gì, còn muốn ăn cướp sao?

Hắn mới cướp được từ trong cung ra, bây giờ thì ngược lại, trên đường đi gặp phải người khác muốn cướp từ tay hắn, chẳng lẽ đây chính là câu “đen ăn đen” trong truyền thuyết sao?

Sở Minh An híp mắt lại nhìn nam tử áo trắng đang đứng đối diện với mình, vừa nhìn thấy, trong mắt hắn xẹt qua một tia sáng kì dị.

Mặt nạ con bướm bằng bạch ngọc tinh xảo mà lộng lẫy kia, khí chất cao quý mà thanh cao đó, thiếu niên áo trắng thần bí này quả là bất phàm.

Hắn có chút đau đầu, hắn đã chọc đến nhân vật thần bí này lúc nào chứ, sao hắn lại không biết?

https://thuviensach.vn

Mà nam tử áo trắng vừa nói là muốn ăn cướp, đó là nói giỡn sao? Hay là muốn cướp thật? Nếu sự thật muốn cướp bóc, như vậy hắn cũng muốn xem thiếu niên kia có bản lĩnh như thế nào?

Sở Minh An mang ánh mắt sắc bén nhìn nam tử áo trắng, miệng khẽ cười nhưng không rõ ý tứ.

Nhìn hắn như thế, ánh mắt Vân Mộng Vũ hiện lên chút ánh sáng nhạt, khóe miệng cũng cong lên nụ cười yếu ớt.

Sở Minh An, nàng muốn xem thử cuối cùng hắn có bao nhiêu tự tin?

Trong lòng nàng yên lặng tính thời gian Vân Mộ đến, Sở Minh An đối diện cũng đã mở miệng.

“Ngươi chắc chắn là ngươi không hề nói giỡn chứ? Vị công tử này, ngươi vẫn chưa ngủ đủ giấc hay sao mà lại muốn khi dễ ta?”

“Cũng không hẳn là như vậy, chỉ là hôm nay tâm tình của ta không được tốt, cho nên muốn đi ăn cướp, mà ngươi thực bất hạnh vừa vặn lại bị ta chọn làm mục tiêu. Cho nên thực xin lỗi, hôm nay ngươi đã gặp chuyện không may rồi. Trăm ngàn lần đừng trách ta, muốn trách thì trách ngươi hôm nay trước khi ra khỏi nhà không chịu xem lịch.”

Nghe nói như thế, sắc mặt Sở Minh An lập tức trầm xuống. Độ cong trên miệng hắn dần dần lạnh như băng, khẩu khí không tốt nói: “Tâm tình không tốt! Hay cho một cái tâm tình không tốt! Nhưng, bây giờ ngươi cũng làm tâm tình ta không tốt. Như vậy lát nữa ta sẽ cho ngươi xem thử ngươi có còn tâm tình hay không!”

Sở Minh An dứt lời, cũng nhìn thấy nam tử áo trắng kia nhẹ nhàng nở nụ cười, nụ cười tươi sáng, nổi bật hắn lên trong đêm tối.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy nụ cười kia, trong lòng Sở Minh An nhất thời cảm thấy mềm mại hơn rất nhiều, nụ cười kia hồn nhiên giống như trẻ con, làm hắn nhớ tới thời thơ ấu đẹp đẽ trước kia. Trong lòng hắn khẽ rung động, cũng không muốn xuống tay với nam tử kia.

Ngữ khí của hắn hòa hoãn nói: “Chỉ cần ngươi biết mình sai, tránh sang một bên cho ta, chuyện xảy ra hôm nay ta sẽ bỏ qua cho ngươi.”

Nghe Sở Minh An nói, nàng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hắn bị sao vậy? Người luôn độc ác như hắn cũng có lúc nhân từ sao? Hay là hắn không muốn rước lấy phiền toái vào người mình. Bất quá cho dù là nguyên nhân gì đi nữa thì cũng không quan trọng, hôm nay tất cả số vàng bạc châu báu kia phải ở lại, mạng của Sở Minh An hắn cũng phải ở lại!

Nghi hoặc trong mắt Vân Mộng Vũ cũng đã biến mất, nàng giễu cợt nói: “Nhận sai? Làm như thế nào? Xem ra các hạ am hiểu việc này, vậy thì làm mẫu trước cho ta đi.”

Lời này vừa nói ra, cảm xúc dư thừa của Sở Minh An lúc này đã tan thành mây khói. Hắn mang ánh mắt nguy hiểm nhìn Vân Mộng Vũ, quanh thân bắt đầu tràn ngập hơi thở sắc bén. Ngữ khí tràn ngập sát khí nói: “Nếu các rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt. Như vậy hôm nay ta sẽ thành toàn cho ngươi. Người đâu, bắt sống nam tử áo trắng kia cho ta, hôm nay bất luận như thế nào ta cũng phải lột da, lóc xương hắn.”

Sở Minh An vừa ra lệnh, thủ hạ sau lưng hắn lập tức rút kiếm ra khỏi vỏ.

Một nửa nhanh chóng vây quanh bảo hộ Sở Minh An, một nửa vây quanh người nàng.

Vân Mộng Vũ nhìn tình huống này, ánh mắt không có chút bối rối, ngược lại mang vẻ mặt bình tĩnh nhìn Sở Minh An, cứ như đang xem một vở kịch.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được ánh mắt của nàng, Sở Minh An phẫn nộ, hắn vung tay lên, thủ hạ nhanh chóng vây quanh Vân Mộng Vũ. Chỉ trong nháy mắt, bọn họ đã tới gần.

Vô số đao kiếm bổ tới Vân Mộng Vũ, trong mắt Sở Minh An hiện lên tia thị huyết. Hắn muốn nhìn xem nam tử áo trắng kiêu ngạo kia bị chém đứt tay đứt chân. Hắn lúc nãy đã hạ mệnh lệnh, như vậy thủ hạ của hắn tự nhiên sẽ có chừng mực, sẽ không chém chết hắn.

Tiếng đao kiếm đâm vào thịt vang lên liên tục, khóe miệng của Sở Minh An lập tức nở rộ một nụ cười xinh đẹp. Nhưng còn chưa kịp cười, khóe miệng đã cứng ngắt.

Hắn ánh mắt lóe sáng nhìn những người áo xám từ trên nóc nhà bay xuống, bọn họ lập tức giết sạch những người muốn công kích nam tử áo trắng. Chẳng mấy chốc, những thuộc hạ của hắn, đang vây quanh nam tử áo trắng đều ngã xuống.

Những người áo xám này võ công cực kỳ cao!

Nhìn thấy tình huống này, tia mũi nhọn trong mắt Sở Minh An di chuyển, chuyện này làm sao vậy, vì sao lại chặn hắn ở đây?

Bất quá bây giờ không phải lúc để nghĩ ngợi, bây giờ quan trọng nhất là phải tìm cách thoát thân. Sắc mặt hắn âm trầm như nước, lấy ra một thanh kiếm. Thanh kiếm kia chắc chắn có lai lịch không nhỏ, trong đêm tối lạnh lùng lóe sáng. Kiếm này vừa rút ra, xung quanh lập tức cảm giác được hàn khí dày đặc, độ ấm chợt giảm xuống.

Sở Minh An cầm kiếm hơi thở trên người lập tức thay đổi, tia sáng trong mắt lóe lên liên tục. Ánh mắt sắc bén, hơi thở toàn thân thâm trầm, như hòa hợp làm một với kiếm. Ánh mắt hắn mạnh mẽ nhìn Vân Mộng Vũ. Cái liếc mắt kia làm cho Vân Mộng Vũ nhất thời cảm thấy quanh thân như bị đông lại, toàn thân không thể nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Sở Minh An cầm kiếm lao tới Vân Mộng Vũ, dọc theo đường đi thuận tiện giải quyết vài người áo xám. Nhìn thấy khí thế của Sở Minh An, Đao Ngôn Kiếm Ngữ lập tức bước lên cản đường hắn. Nháy mắt đao kiếm giao nhau, bạch quang lóe sáng, ánh đao bốn phía, kiếm khí giàn giụa. Chung quanh những người có võ công yếu đều bị chấn thương. Sở Minh An chiến đấu với hai người bọn họ một lúc, đang muốn một đao nhanh chóng kết thúc chiến đấu với bên này. Đúng lúc này, bên tai đột nhiên nghe rất nhiều tiếng vó ngựa đến gần. Hiển nhiên là có rất nhiều người đang đến.

Nghe động tĩnh lớn như thế, trong mắt Sở Minh An hiện lên nghi hoặc cùng lo lắng. Hắn có một cảm giác, chuyện hôm nay không hề giống như ý nguyện của hắn.

Nhận thấy được mình đang lo lắng, tâm thần không ổn định, nên hắn kiềm chế lại, tiếp tục chiến đấu với hai người áo xám trước mặt.

Võ công của Sở Minh An cũng là đứng đầu, Đao Ngôn Kiếm Ngữ chỉ chốc lát đã rơi vào thế hạ phong. Chỉ chốc lát sau, trên người Đao Ngôn Kiếm Ngữ cũng đã có những vết thương.

Tuy rằng trên người bị thương, nhưng Đao Ngôn Kiếm Ngữ cũng không có ý định lùi bước. Lần này tuyệt đối không thể lại làm cho tiểu thư bị thương.

Nhưng vì sự tấn công của Sở Minh An càng ngày càng mạnh, bọn họ căn bản chống đỡ không được.

Đột nhiên Sở Minh An xuất chiêu kiếm chồng kiếm, lực công kích rất lớn, bọn họ không thể đánh trả được. Bọn họ liên tục thất bại, chống đỡ không được, thế công càng ngày càng mỏng manh. Ngay sau đó, đã cảm thấy kiếm trên tay Sở Minh An có hàn khí. Thanh kiếm gào thét mà lao đến, muốn cắt qua yết hầu của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Trong tích tắc, một bông tuyết hình dạng phi tiêu ngăn cản thế công của thanh kiếm kia.

Sở Minh An bị lực đạo của phi tiêu bắn vào, người lui về sau vài bước. Hắn kinh ngạc nhìn về hướng phi tiêu, nhìn thấy phi tiêu đã trở về tay của nam tử áo trắng.

Làm sao có thể, đây là cần nội lực thật sâu mới luyện được. Nhưng thiếu niên áo trắng kia, tuổi cũng chưa đến hai mươi, lại có nội lực thâm hậu cùng lực đạo chính xác và thủ pháp khống chế cao như vậy.

Nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Sở Minh An, trong lòng Vân Mộng Vũ có chút xấu hổ.

Kỳ thật không phải nàng lợi hại, nàng chỉ vừa vặn có một bản tâm pháp giúp tu luyện nhanh chóng mà thôi, về phần phi tiêu kia, cũng không phải là do nàng có tài nghệ cao siêu. Thật sự là do kho tri thức của hiện đại rất tinh thâm, chiếc phi tiêu này đã được nàng thêm vào vài nguyên tố ở hiện đại, nên khi phóng ra tất nhiên những người ở cổ đại này không thể lý giải được.

Mà bây giờ nàng nhìn thấy biểu tình khó tin của Sở Minh An, nàng thật sự rất xấu hổ.

Đột nhiên một thanh âm quen thuộc làm Sở Minh An phục hồi tinh thần lại.

“Các chủ, thuộc hạ đã xử lý xong chuyện của bên phủ Thái tử, Sở Diễm và loạn đảng đều đã đền tội.”

Vân Mộ lúc này mang tâm tình rất tốt, hôm nay hắn rơi vào tình trạng cửu tử nhất sinh, nhưng cuối cùng kết quả vẫn rất tốt. Hắn tìm được một ngọn núi to để dựa vào, hơn nữa ngọn núi này lại rất tín nhiệm hắn, nguyện ý giúp hắn cứu vợ con. Bởi vậy có thể thấy được vị các chủ Thiên Binh các

https://thuviensach.vn

này rất coi trọng hắn, như vậy sau này vinh hoa phú quý hắn đều hưởng không hết a.

Bởi vậy sau khi các chủ đi rồi, hắn vẫn ra sức chỉ huy thuộc hạ chiến đấu với loạn đảng của Sở Diễm. Cuối cùng đã bắt hết một mẻ lớn, ngay cả ba người có võ công cao cường kia, người mặc y phục màu cam, màu vàng, màu lục cuối cùng cũng bị giết.

Sau đó lại theo người của Thiên Binh các đến đây, vừa thấy bên này đang đánh nhau. Trong lòng hắn vui sướng vạn phần, thầm nghĩ cơ hội lại tới nữa. Vì thế hắn không nói hai lời, liền thúc ngựa chạy lên. Vừa đến nơi lập tức hưng phấn báo cáo với Vân Mộng Vũ.

Như vậy, ý hắn là Vân Mộ hắn đã lập công lớn.

Nhìn thấy Vân Mộ đến, nghe Vân Mộ bẩm báo, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một đạo ánh sáng quỷ dị. Nhưng chỉ chợt lóe qua, trong lòng Vân Mộ vì đang hưng phấn nên vẫn chưa nhận thấy được.

Vân Mộng Vũ thuận miệng đáp: “Vân tiên sinh quả nhiên lợi hại a, không hổ danh nhiều năm từng đảm nhiệm chức Hữu tướng của Sở quốc. Đợi về đến các, bản các chủ sẽ trọng dụng.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, trong lòng Vân Mộ lập tức cao hứng, nhịn không được nghĩ đến cuộc sống phú quý về sau.

Mà Sở Minh An bên cạnh nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nghi hoặc trong lòng càng thêm sâu sắc.

Nam tử áo trắng này rốt cục là ai, vì sao Vân Mộ gọi hắn là các chủ?

Mà nghe bọn họ nói chuyện xong, trong lòng Sở Minh An hoảng hốt.

Sở Diễm và loạn đảng đều đã bị giết?

https://thuviensach.vn

Như vậy chanh, hoàng, Lục Ưng hắn phái đi hỗ trợ đâu?

Chẳng lẽ cũng đã bị giết?

Đến cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Hắn dự tính đã lâu, thiết kế chu toàn tỉ mỉ, vì sao lại bại lộ ra ngoài như vậy? Vì sao lại có sự xuất hiện của một vị các chủ áo trắng thần bí này. Mà Vân Mộ làm sao có thể đột nhiên phản chiến, mang sắc mặt lấy lòng với nam tử kia.

Hiện tại Diễm vương đã bị đánh bại, kế hoạch của hắn, thủ hạ của hắn đều đã phá vỡ. Hiện tại lại xuất hiện tình huống như thế, nhìn phi tiêu trong tay nam tử áo trắng, rồi kỵ binh mà Vân Mộ mang đến, hắn cảm thấy tất cả mọi việc đều không như hắn đoán, có rất nhiều chuyện đã vượt xa suy nghĩ của hắn.

Bây giờ hắn nên làm gì đây?

Nam tử áo trắng này lai lịch không rõ ràng, mà theo như tình huống này, xem ra hắn ta đã biết kế hoạch của hắn. Nếu hắn đem những thứ kia giao cho nam tử đó, hắn ta có cho hắn đi hay không? Tình huống hiện tại, rõ ràng là tình hình rất xấu, hơn nữa hiện tại hắn lại không rõ tình huống, hắn thật sự không nên cố chấp để về nước.

Ánh mắt Sở Minh An lóe lên, nhìn nam tử áo trắng đối diện, không biết nên quyết định như thế nào.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 82: Hỗn Loạn Cả Đêm

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Hai mắt Sở Minh An lóe lên nhìn bạch y nam tử đối diện, không biết nên quyết định như thế nào.

Mà nam tử đang đứng đối diện hắn lúc này cũng mở miệng nói: "Thế nào? Ngươi muốn tự nguyện đưa tay chịu trói hay là muốn ta dùng vũ lực?"

Nghe xong lời này, Sở Minh An cảm thấy huyệt Thái Dương khẽ giật, đây là muốn nói cái gì?

Bị cướp, còn phải tự nguyện sao?

Mà nửa câu sau kia lại khó hiểu vô cùng, dùng vũ lực? Dùng vũ lực gì chứ? Hắn nghĩ hắn đang làm gì a? Còn muốn dùng vũ lực sao?

Sở Minh An phẫn nộ, nhưng hắn lại không thể lên tiếng.

Tình huống bây giờ, phản kháng rất nguy hiểm. Nhưng muốn hắn ngoan ngoãn chịu trói cũng là chuyện không có khả năng!

"Cuối cùng ngươi là ai?" Ánh mắt Sở Minh An sắc bén nhìn bạch y nam tử, trên mặt không có chút biến hóa.

Nhưng hắn đã thất vọng, bạch y nam tử mang mặt nạ, sắc mặt cũng không thay đổi, ánh mắt cũng chỉ khẽ động đậy.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nghe câu hỏi của Sở Minh An, nàng rất muốn trả lời ta là ai? Ta là bà ngoại của ngươi! Ta là bà ngoại Vân Mộng Vũ của ngươi a! Chuyện hôm nay là do ta sắp đặt, vì báo thù sự nhục nhã ngươi ban cho ta lúc trước.

Hôm này nàng rất muốn nhìn thấy Sở Minh An bị buộc trong cảm giác bất lực, cái loại ép buộc này chỉ có thể giả vờ bị ủy khuất mà chịu nhục nhã, nàng luôn nhớ rõ, không thể nào quên!

Hôm nay, nàng cũng muốn ép buộc hắn như vậy, cho hắn nếm thử cảm giác sợ hãi này.

Trong lòng hạ quyết tâm, nàng bình tĩnh mở miệng: “Ngươi đã muốn biết như vậy, vậy được rồi, ta sẽ tốt bụng nói cho ngươi nghe. Ta tên là Vấn Thiên, ta là các chủ Thiên Binh các. Thế nào. Ngươi nên cảm thấy được ta ăn cướp là vinh hạnh mới đúng.”

Nghe hắn nói xong, Sở Minh An vốn không để ý lời hắn nói. Nhưng sau khi nghe xong, cả người hắn chấn động.

Các chủ Thiên Binh các!

Dĩ nhiên là Thiên Binh các!

Tổ chức to lớn nhưng thần bí kia.

Đã biết thế lực của bạch y nam tử, hắn liền buồn bực. Hắn không nhớ rõ hắn đắc tội với Thiên Binh các khi nào, cuối cùng là có nguyên nhân gì không muốn người khác biết được a?

Lúc này hắn tự hỏi nguyên nhân nhưng cũng không làm được gì, chuyện phải làm bây giờ là tìm cách thoát thân mới đúng. Khóe mắt Sở Minh An nhìn thuộc hạ đang đánh nhau, trong lòng hiện lên một tia thâm độc.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn muốn có một con đường sống, như vậy hắn cũng không cần giữ lại con bài chưa lật kia!

Sở Minh An nhìn thẳng vào mắt Vân Mộng Vũ, quanh thân tản mát ra một cỗ hơi thở hủy diệt. Bị Sở Minh An nhìn như vậy, Vân Mộng Vũ cảm thấy mình là yêu ma mà hắn đang muốn thu phục.

Không tốt, đây là thực tâm đại pháp, có thể cắn nuốt ý chí của người khác, làm cho người ta vĩnh viễn trở thành nô lệ của hắn, không thể giải thoát. Công pháp này một khi sử dụng, thân thể của hắn cũng bị thương nghiêm trọng, ít nhất cũng phải nghỉ ngơi ba tháng mới có thể bình phục. Nhưng công pháp này sử dụng lúc chiến đấu cũng có thể thắng vì đánh bất ngờ.

Người sử dụng một khi vận chuyển công pháp này, quanh thân lập tức tản mát ra một cỗ khí tức, làm cho người xung quanh tâm thần hoảng hốt, lâm vào ảo giác, không thể chống cự.

Mà người sử dụng có thể vận khí trong nháy mắt, lấy công pháp này để áp chế địch, làm cho địch nhân cam tâm bỏ mạng vì hắn.

Công pháp rất âm độc, người sử dụng cũng thật ác độc.

Chết sao, Vân Mộng Vũ nàng tuyệt đối không vứt bỏ ý chí của mình, vận mệnh của nàng chỉ có thể do nàng quyết định, những người khác đừng mơ tưởng mà khống chế.

Nàng mạnh mẽ cắn nát đầu lưỡi mình, mùi máu tươi nhất thời tràn ra trong miệng. Đầu lưỡi đau rát cùng với mùi máu trong miệng, làm cho cả người nàng thanh tỉnh một chút.

Thừa dịp thanh tỉnh, nàng lập tức khởi động nội lực trong cơ thể. Nội lực lưu chuyển các nơi, cuối cùng tập trung về hai mắt nàng. Nháy mắt, hai mắt

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ lưu chuyển, như có thể xuyên thấu tất cả sự tà ác, bắn thẳng vào nội tâm người khác.

Sở Minh An bị ánh sáng bất thình lình đâm vào mắt, nhất thời, mắt hắn đau đớn không chịu nổi. Hắn lập tức ngừng sử dụng công pháp, âm thầm vận công chữa thương, nhưng Vân Mộng Vũ làm sao có thể cho hắn cơ hội này?

Vân Mộng Vũ thu hồi nội lực, một lần nữa lưu chuyển, cuối cùng tập trung ở cổ tay. Tay nàng nhẹ nhàng vòng một vòng tròn, làm một thế công quỷ dị, ngay sau đó bông tuyết hình dạng phi tiêu trên tay lập tức bắn ra. Phi tiêu ở không trung tạo nên vài đường cong đẹp đẽ, hướng đi thật quỷ dị, làm người ta khó mà phòng bị.

Sở Minh An đang điều chỉnh lại khí huyết cùng với nội lực đang tán loạn trong cơ thể, nhưng hắn cũng không dám thả lỏng, một bên công kích một đám người áo xám đột nhiên xông lên, một bên âm thầm quan sát hành động của nam tử áo trắng. Khóe mắt đột nhiên thoáng nhìn cổ tay hắn chuyển động, làm một tư thế kì dị, sau đó trong không trung có vài ánh sáng lao về phía mình, không rõ ám khí kia muốn đâm vào vị trí nào.

Sở Minh An kinh hãi trong lòng, muốn ngăn cản, nhưng đã muộn. Chỉ thấy ánh sáng màu trắng trong không trung chợt lóe lên, khoảng cách cũng đã đến gần, Sở Minh An bất đắc dĩ, chỉ có thể vận công bảo vệ điểm yếu. Ám khí màu trắng nháy mắt cắt ngang qua ngực hắn, máu tươi chảy ròng, nhưng may mà không phải ngay trái tim, quả thật rất nguy hiểm, nhưng cũng không đáng lo ngại. Sở Minh An lập tức điểm huyệt cầm máu, điểm huyệt xong, hắn giương mắt kinh hãi nhìn bạch y nam tử. Việc hôm nay chắc chắn không thể thành công, bây giờ chỉ có thể ra sức bảo vệ mình, tìm ngày báo thù mà thôi.

Vân Mộ đứng bên cạnh cũng ngây người ra, hắn hoàn toàn không hiểu lúc nãy đã xảy ra chuyện gì. Vừa rồi chỉ cảm thấy đầu hắn đột nhiên đau

https://thuviensach.vn

lên, như rơi vào mơ hồ, đợi đến khi phục hồi tinh thần, thì nhìn thấy ánh sáng trắng xóa của phi tiêu hình bông tuyết, ngay sau đó An vương đã bị thương.

An vương? Quả thật là An vương!

An vương không phải vương gia phế vật của Yến kinh sao?

Nhưng bây giờ nhìn dáng vẻ của hắn, một hơi thở sắc bén âm trầm, hơn nữa thân thủ cũng rất bất phàm, làm sao giống phế vật được?

Chuyện này là sao đây?

Trước kia là phế vật, bây giờ lại âm hiểm vô cùng, lợi hại phi phàm. Vân Mộng Vũ đã như thế, An vương Sở Minh An cũng vậy.

Cứ như trước giờ hắn chưa từng biết rõ việc gì cả. Cho dù sự thật xảy ra trước mắt, hắn vẫn khó có thể tin nhìn Sở Minh An, hy vọng có thể nhìn ra một chút gì đó. Lúc hắn đang ngây ngốc nhìn Sở Minh An, bên cạnh lại vang lên thanh âm của bạch nam tử.

“Vân tiên sinh, mau phái người của ngươi bắt bọn chúng cho ta. Ngươi còn chờ cái gì? Lúc này không động thủ, thì đợi đến khi nào?”

Nghe thanh âm réo rắt có chút bất mãn, Vân Mộ đột nhiên hoàn hồn.

Hắn đang tìm cơ hội lập công, sao có thể hành động ngốc nghếch như vậy? Vì thế hắn lập tức phân phó thuộc hạ phối hợp với những người áo xám của Thiên Binh các cùng công kích thuộc hạ của Sở Minh An.

Có thuộc hạ của Vân Mộ gia nhập chiến đấu, tình thế lập tức nghiêng về một bên.

Sở Minh An nhìn binh lính tinh nhuệ do mình bồi dưỡng đều lần lượt ngã xuống trước mặt mình, trong lòng tràn ngập không cam lòng cùng phẫn

https://thuviensach.vn

nộ. Nhưng hắn biết bây giờ mình cần bình tĩnh.

Bình tĩnh! Hắn phải bình tĩnh!

Rừng vẫn còn đó, sợ gì không có củi!

Bây giờ nếu hắn muốn phá vòng vây, bạch y nam tử kia sử dụng ám khí quả thật rất cao minh, căn bản hắn không thể tránh né, như vậy hắn chỉ có thể đối mặt.

Hiện tại, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng là một mảnh ảo não, vừa rồi thật sự đáng tiếc, không thể giết hắn trong một chiêu, như vậy lúc này nàng phải cẩn thận hơn. Bây giờ là cá chết lưới rách, nên phải cẩn thận hơn gấp nhiều lần.

Sở Minh An mắt khẽ chuyển động, lúc mọi người chưa kịp phản ứng, nhảy tới trước người Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ vẫn luôn quan sát hắn nên có đề phòng, nội lực toàn thân đều xuất hiện để bảo vệ điểm yếu của nàng. Vừa làm xong, Sở Minh An đã công kích tới. Vân Mộng Vũ lập tức đón nhận công kích của hắn. Bởi vì lúc nãy Sở Minh An bị phản nội lực hơn nữa còn bị ám khí gây thương tích, cho nên sức công kích cũng không còn sắc bén nữa. Vân Mộng Vũ mặc dù có nội lực, nhưng nàng chỉ biết một số chiêu thức cơ bản tỷ tỷ dạy cho nàng, cho nên bây giờ nàng phải cố hết sức để chiến đấu. Sở Minh An cũng ra tay rất tàn nhẫn, không lưu tình chút nào. Vân Mộng Vũ chỉ có thể cố gắng hết sức liều mình ngăn cản. Nhưng võ công chênh lệch quá lớn, Vân Mộng Vũ nhanh chóng rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm. Ánh mắt Sở Minh An hung ác, muốn tấn công điểm yếu của bach y nam tử, đột nhiên hắn lại có cảm giác lạnh băng truyền đến từ phía sau. Hắn biết cơ hội đã mất, hôm nay không có khả năng giết vị các chủ này. Vì thế hắn vội dùng một chiêu cuối cùng, công kích sau lưng Vân Mộng Vũ, mượn thế nhảy lên nóc nhà bên cạnh, xoay người chạy nhanh thoát khỏi nơi này.

https://thuviensach.vn

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ nhanh chóng đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, khẩn trương hỏi: “Thiếu gia, người không sao chứ?”

Hai người bọn họ đã bị Sở Minh An gây thương tích, đã bị trọng thương, sau đó lại bị Sở Minh An dùng công pháp, ảo giác liên tục hiện lên trước mặt. May mắn cuối cùng đã có phản ứng lại. Vừa thấy Vân Mộng Vũ bị công kích, lập tức chạy đến.

Nghe bọn họ hỏi, Vân Mộng Vũ trả lời không sao.

Vân Mộng Vũ nhìn bóng dáng Sở Minh An, ánh mắt hiện lên một tia hàn băng. Nàng lập tức xoay người, lấy cung tên trong tay một người mặc y bào xám. Giương cung nhắm về phía Sở Minh An, ánh mắt rét lạnh thấu xương. Mạnh mẽ buông tay, mũi tên lao về phía trước, nháy mắt đến gần Sở Minh An. Cung tiễn tới nhanh mà mạnh mẽ, Sở Minh An không thể tránh né, hắn chỉ có thể lấy tay ngăn lại. Nháy mắt mũi tên kia đâm vào tay hắn, Sở Minh An quay đầu nhìn về phía Vân Mộng Vũ. Trong ánh mắt là một cỗ ngoan tuyệt muốn hủy thiên diệt địa, hắn nhìn thật sâu thiếu niên đang cầm cung trong tay. Trong mắt hắn là một mảnh sương mù dày đặc.

Hôm nay, thù này, hắn nhớ kỹ!

Tên này, hắn cũng nhớ kỹ!

Mặt nạ con bướm tinh xảo, hắn cũng sẽ khắc sâu vào trong trí nhớ!

Nhìn xong, hắn quay đầu, nhanh chóng thi triển khinh công bay vút đi.

Vân Mộng Vũ cầm cung trong tay, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn bóng dáng Sở Minh An dần dần đi xa, nàng hạ lệnh: “Đuổi theo.”

Lập tức có một đám người mặc áo xám cưỡi ngựa đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ mang hơi thở trong trẻo nhưng lạnh lùng đứng đó, nhìn những người đang chiến đấu bên kia.

Trận chiến nhanh chóng chấm dứt.

Nhìn bên kia máu chảy thành sông, thi thể khắp nơi, trong mắt Vân Mộng Vũ không hề có độ ấm. Nàng đi đến chỗ Sở Minh An đứng lúc nãy, đi đến vi trí những cái rương lớn, mở thùng ra, nhất thời tia sáng chói chang xuất hiện.

Quốc khố của Sở quốc quả thật là quý hiếm vô cùng, cái gì cũng có.

Vân Mộ đến sau, nhìn thấy số vàng bạc quý hiếm này ánh mắt sáng rực lên.

Trời ơi!

Không lẽ An vương vừa mới cướp quốc khố sao? Nếu không làm sao có thể có nhiều trân bảo như vậy, hơn nữa đều là trân phẩm quý hiếm.

Vân Mộ đoán già đoán non cũng đã đoán đúng.

Vân Mộng Vũ nhìn số trân bảo, thần sắc trong mắt cũng không hề biến hóa. Mục đích chủ yếu hôm nay của nàng là giết Sở Minh An cùng Vương Tuyết Nhi, nhưng là nay xem ra Sở Minh An đã chạy thoát, như vậy người kia thì sao?

Vương Tuyết Nhi!

Nàng từng thề trong lòng, thề sẽ giết Vương Tuyết Nhi đền mạng cho vú Vương!

Mà hôm nay lại là thời cơ tốt, nàng quyết định tự mình đi một chuyến sẽ yên tâm hơn.

https://thuviensach.vn

Nàng quay đầu phân phó: “Các ngươi đem tất cả những thứ này chuyển đến Thiên Binh các đi, một số người ở lại đây thu dọn. Vân Mộ, ngươi mang theo kỵ binh của ngươi cùng ta đến Dạ vương phủ. Đao Ngôn, Kiếm Ngữ thân thể của hai người đều đã bị thương, hai người các ngươi cũng trở về với bọn họ đi. Ta không sao, các ngươi yên tâm quay về đi.”

Đao Ngôn, Kiếm Ngữ vốn rất lo lắng, nhưng tiểu thư đã nói như vậy, hơn nữa quả thật bọn họ đã bị trọng thương, đi cũng không có cách nào để bảo vệ tiểu thư, nên bọn họ đi theo những người áo xám trở về.

Vân Mộ lại mang vẻ mặt hồ đồ đi theo các chủ áo trắng đến Dạ vương phủ. Hắn đến bây giờ cũng không rõ bọn họ đi Dạ vương phủ làm gì, bất quá đây là quyết định của các chủ, hắn vẫn không nên hỏi. Nếu không, chỉ chứng tỏ sự ngu dốt của hắn mà thôi.

Vân Mộng Vũ đi phía trước, trong lòng cũng đang suy nghĩ lúc đến Dạ vương phủ sẽ thuận lợi bắt được Vương Tuyết Nhi sao?

Nàng mang Vân Mộ đi, là muốn hắn làm không công cho nàng. Hơn nữa tối hôm nay, trước hết phải làm cho Vân Mộ mệt đến chết, sáng sớm ngày mai lại cho hắn một đả kích trí mạng, ngẫm lại nàng cảm thấy vui sướng vô cùng.

Một trước một sau, tâm tư hai người đều không giống nhau, nhanh chóng đến trước cửa Dạ vương phủ.

Vừa đến Dạ vương phủ, chóp mũi lập tức quanh quẩn mùi máu tươi nồng đậm. Vân Mộng Vũ nhìn vào, bên trong đang chiến đấu kịch liệt. Có người của Thiên Binh các, có thi vệ của Dạ vương phủ, có ám vệ của Vương Tuyết Nhi. Mà Vương Tuyết Nhi cùng Sở Dạ cũng ở trong đó. Lúc này Sở Dạ cũng đang đứng đối diện Vương Tuyết Nhi. Vương Tuyết Nhi lại đang cố hết sức đấu lại người của Sở Dạ cùng Thiên Binh các.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng lạnh lùng nhìn Vương Tuyết Nhi, thân thủ linh hoạt, võ công không kém Sở Minh An.

Vân Mộ bên cạnh nhìn kỹ những người trong sân, mắt càng lúc càng mở to, sao lại như thế này a? Kia không phải là Dạ vương sao? Mà kia không phải Dạ vương sườn phi Vương Tuyết Nhi sao?

Sườn phi Vương Tuyết Nhi của Dạ vương không phải thân thể luôn suy nhược sao? Nhưng bây giờ ai nói cho hắn biết, cái người võ công cao cường kia, nữ tử lạnh lùng giết người không nương tay kia là ai a?

Sao mọi chuyện lại có thể như vậy?

Đêm nay thật sự quá quỷ dị, mọi chuyện thật ly kì, hắn lại không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Sở Dạ đang chiến đấu, trong lòng đang có một trận lửa đốt, lúc trời sắp tối, hắn nhận được một phong thơ, chỉ chứng sườn phi Tuyết Nhi của hắn là gian tế. Hắn vốn không tin, nhưng trong thư nói đêm nay Vương Tuyết Nhi sẽ mang theo người của nàng đi. Nhìn đến đây, hắn quyết định theo dõi, nhưng trong lòng vẫn tin tưởng Tuyết Nhi. Tuyết Nhi nhu nhược lương thiện như vậy sao có thể là gian tế chứ? Quả thực là lời nói vô căn cứ.

Nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của mọi người, hắn thật sự thấy Tuyết Nhi mang theo một nhóm người chuẩn bị rời đi. Vì thế hắn cảm thấy hắn bị lừa gạt, trong ngực tràn đầy tức giận. Hắn lập tức hạ lệnh bắt nàng lại. Ai biết được Tuyết Nhi bình thường nói gì nghe nấy, nghe mệnh lệnh của hắn lại xuống tay giết thuộc hạ của hắn. Vừa nghe, hắn giận dữ. Vì thế hai bên cứ giao chiến như vậy. Mà chuyện làm hắn ngoài ý muốn là người của Tuyết Nhi ai ai cũng mang võ công cao cường, ngay cả Tuyết Nhi cũng là cao thủ. Đấu một hồi, hắn cảm thấy bọn họ đã rơi vào thế hạ phong. Nhưng ai ngờ vào đúng lúc này, không biết từ nơi nào, một số người chạy

https://thuviensach.vn

đến gia nhập chiến đấu, hơn nữa rõ ràng là nhằm vào Tuyết Nhi. Sở Dạ vừa đánh nhau vừa cảm thấy không hiểu gì cả, có chuyện gì vậy a?

Mà Vương Tuyết Nhi lại không biết nói gì, làm sao có thể bị Sở Dạ phát hiện ra. Nàng đã sắp xếp kỹ càng, nhưng lại đụng phải Sở Dạ ngay cửa lớn, bất đắc dĩ, hai bên đều chiến đấu. Ai ngờ ngay lúc nàng gần thắng lợi, có thể ra khỏi Dạ vương phủ, lại có một đám người áo xám đột nhiên vọt ra.

Thời điểm những người kia lao ra cứ như là đã chờ sẵn thời cơ. Lúc nàng và Sở Dạ hai bên chiến đấu kịch liệt, nàng sắp có được thắng lợi, có thể rời khỏi thì đó là lúc những người này chạy ra. Vì thế nàng không có lựa chọn khác, chỉ có thể tiếp tục chiến đấu. Giữa sân nơi nơi đều có người ngã xuống, mùi máu tràn ngập khắp nơi.

Lúc trận đấu đang kịch liệt, lại nghe thấy tiếng vó ngựa chạy đến.

Nàng buồn bực, hôm nay đã xảy ra chuyện gì a, làm sao lại có nhiều người đến như vậy a?

Nàng quay đầu nhìn, thấy Vân Mộ đang cùng một bạch y nam tử đeo mặt nạ hình con bướm ngồi trên ngựa, sau lưng có rất nhiều kỵ binh đi theo.

Vân Mộ!

Sao hắn lại ở đây?

Nàng không nghĩ Vân Mộ lại ở đây ngay lúc này.

Mà nam tử áo trắng bên cạnh hắn là ai, cảm giác thực thần bí.

Hơn nữa, không biết có phải là ảo giác của nàng hay không, nàng cảm giác ánh mắt của bạch y nam tử có hận ý đối với nàng, trong đó còn kèm theo sát ý.

https://thuviensach.vn

Vương Tuyết Nhi vội nhớ lại, xác định không biết, thậm chí là gặp cũng chưa gặp qua nam tử áo trắng này a, nhưng hận ý và sát ý trong mắt hắn làm sao mà có được a.

Sở Dạ cũng mang vẻ mặt khiếp sợ nhìn hai người vừa tới, trong lúc nhất thời không biết là địch hay là bạn.

Vân Mộ làm sao có thể ở đây, hắn không bao giờ nghĩ đến. Mà nam tử áo trắng bên cạnh Vân Mộ là ai, tới nơi này làm cái gì?

Vân Mộ phục hồi tinh thần lại, hắn cẩn thận hỏi: “Các chủ, chúng ta có nên gia nhập chiến đấu không? Hay là yên lặng xem xét?”

Nghe Vân Mộ nói, độ ấm trong mắt Vân Mộng Vũ càng thấp, nàng lạnh lùng nói: “Gia nhập chiến đấu, giết Vương Tuyết Nhi cho ta.”

Nghe nói như thế, trong mắt Vân Mộ xẹt qua vẻ nghi hoặc, nghe ngữ khí này, các chủ cực kỳ hận Vương Tuyết Nhi a. Nhưng làm sao mà hắn lại hận đến như vậy, lại còn muốn giết nàng ta, chẳng lẽ là mối thù về tình cảm sao? Nghĩ đến khả năng này, Vân Mộ lại nhìn tình hình bên trong, tuy rằng bây giờ trên người Vương Tuyết Nhi dính đầy vết máu, nhưng vẫn là một mỹ nhân. Như vậy xem ra chắc chắn có khả năng là mối thù tình cảm.

Tuy rằng trong lòng Vân Mộ nghĩ vậy, nhưng động tác vẫn không dám chậm chạp. Hắn lập tức hạ lệnh cho thuộc hạ gia nhập chiến đấu, hơn nữa nhất định phải giết chết Vương Tuyết Nhi.

Bởi vì có kỵ binh của Vân Mộ gia nhập, Vương Tuyết Nhi bên này đã lâm vào thảm cảnh. Nhìn tình huống này, trong lòng Vương Tuyết Nhi khó chịu vô cùng, nhưng nàng không thể đầu hàng. Nàng chỉ có thể liều mình chém giết, nhưng trên người nàng nhanh chóng xuất hiện những vết thương.

https://thuviensach.vn

Sở Dạ nhìn người của Vân Mộ gia nhập chiến đấu, hơn nữa lại muốn giết Tuyết Nhi. Không biết vì sao, hắn cảm thấy tất cả mọi việc hôm nay, đều có người sắp đặt, hơn nữa có thể khống chế được bọn họ.

Mà người kia hắn cảm thấy dường như chính là bạch y nam tử kia.

Thấy ánh mắt Sở Dạ nhìn mình, Vân Mộng Vũ khẽ quay đầu, thản nhiên nhìn thoáng qua Sở Dạ, lập tức quay đầu đi. Cái liếc mắt này làm cho Sở Dạ cảm thấy tôn nghiêm của mình đã bị sỉ nhục. Nam tử áo trắng, dám khinh thường hắn, từ nhỏ đến lớn Sở Dạ hắn chưa bao giờ chịu sự nhục nhã này. Trong mắt Sở Dạ ánh lên một mảnh tức giận, nhưng do bạch y nam tử đã quay đầu đi, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng sự tức giận trong lòng, dời ánh mắt nhìn tình hình trong sân.

Giữa sân Vương Tuyết Nhi bị người vây quanh rất nhiều, thương tích trên người càng ngày càng nhiều, nàng biết hôm nay nàng không thể chạy thoát.

Đột nhiên trên người Vương Tuyết Nhi bộc phát ra một cỗ khí thế đáng sợ kinh người. Vương Tuyết Nhi mặc kệ thương tích trên người, ra sức bẻ gãy vòng vây. Ánh mắt nhìn bốn phía, lập tức tìm ra vị trí của Sở Dạ, trong mắt hiện lên vui sướng, lập tức không để ý đao kiếm bốn phía đang hạ xuống, nhanh chóng vọt tới trước mặt Sở Dạ. Mà lúc này Sở Dạ lại đang quan sát đến thế cục trong sân, Vương Tuyết Nhi đột nhiên vọt tới, làm hắn trở tay không kịp. Không tự giác, hắn giơ kiếm ra. Vương Tuyết Nhi tất nhiên là không hề phòng bị cứ chạy lại, toàn tâm toàn ý thầm nghĩ đây là lần gặp mặt cuối cùng với Sở Dạ, làm sao lường trước được Sở Dạ giơ kiếm ra. Bất ngờ nàng không kịp đề phòng, kiếm kia vừa vặn xuyên qua tim. Vương Tuyết Nhi không thể tin nhìn thanh kiến trước ngực, lập tức giương mắt bi ai nhìn Sở Dạ.

Trong lúc nhất thời, Sở Dạ cũng tưởng mình đang mơ, hắn không phải muốn giết nàng, chỉ là bản năng mà thôi. Nhìn kiếm trong tay mình, hắn

https://thuviensach.vn

mạnh mẽ buông ra, trong miệng vô ý thức thì thào nói: “Ta không phải, ta không cố ý. Không phải, không phải muốn giết ngươi, không phải…….”

Nhưng chưa nói xong, liền thấy thân thể Vương Tuyết Nhi ngã xuống đất, hắn bước lên phía trước đỡ nàng ta, ngồi trên mặt đất ôm thân thể của nàng.

Vương Tuyết Nhi cảm giác mình rơi vào cái ôm quen thuộc, giương mắt nhìn Sở Dạ, trong mắt nàng chứa đầy thâm tình. Nàng nhìn nam nhân mà mình yêu nhất, trong mắt nàng chỉ có hắn mà thôi.

Trong đầu không tự giác nhớ lại chuyện cũ.

Từng, nàng từng thiết kế ra cái bẫy rồi cứu hắn.

Từng, hắn từng hứa sẽ dùng thâm tình đối với nàng.

Từng, bọn họ từng ân ái triền miên.

Từng, hắn từng quý trọng nàng như thế.

Từng…

Trong đầu là những cảnh tượng thổi qua, ngọt ngào, bi thương, thống khổ, giãy dụa, lúc này đã là quá khứ.

Nàng nhịn không được hỏi ra vấn đề trong lòng mình.

“Vương gia, ngươi có yêu thiếp thân không? Cho dù có chuyện gì xảy ra sao?” Hỏi xong, Vương Tuyết Nhi mang ánh mắt chờ mong cùng sợ hãi nhìn Sở Dạ.

Mà Sở Dạ lúc này cũng có chút mê mang, yêu? Hắn từng nghĩ là yêu, từng được Tuyết Nhi cứu, hắn cảm thấy hắn yêu cái lương thiện của nàng, sự xinh đẹp của nàng.

https://thuviensach.vn

Rồi sau đó đến khi hai ngươi ở cạnh nhau, hai người ân ái quả thật rất ngọt ngào. Nhưng khi đề cập đến chữ yêu này, trong đầu hắn chợt xẹt qua hình ảnh của Vân Mộng Vũ, thanh lệ thoát tục, xinh đẹp như tiên nữ ở Mẫu Đơn hội.

Nhìn thấy bộ dáng suy tư của hắn, trong mắt Vương Tuyết Nhi hiện lên một chút ảm đạm.

Nàng suy yếu giương mắt nhìn hắn nói: “Không…… sao cả, thiếp thân từng…… được ở bên cạnh của vương gia, này…… Như vậy đủ rồi, vậy là đủ rồi.”

Vương Tuyết Nhi nói xong, bàn tay mềm nâng lên, muốn đụng vào khuôn mặt nàng yêu nhất. Lúc chạm được, nàng lại suy sụp hạ xuống, trong mắt là sự bi ai khôn cùng, nước mắt cũng đã rơi xuống.

Nhìn thấy cảnh này, Sở Dạ cảm thấy trái tim như bị đâm một nhát.

Một loại rung động đánh vào lòng hắn, thì ra yêu là khắc sâu như vậy.

Hắn rũ mắt nhìn dung nhan lạnh băng trong lòng, trong mắt là cảm xúc không nói nên lời. Tình hình chiến đấu trong sân cũng đã xong, người của Vương Tuyết Nhi đã bị giết.

Vân Mộng Vũ mang ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn Vương Tuyết Nhi, trong đáy mắt mang theo thần sắc phức tạp.

Một nữ tử si tình, chung quy vẫn không thể làm cho người ta hận.

Thu hồi cảm xúc trong mắt, nàng và thuộc hạ của Vân Mộ rời đi.

Chỉ để lại Dạ vương phủ một đống hỗn độn, cùng với một mình Dạ vương, ôm thân thể dần dần lạnh đi kia.

Gió đêm thổi qua, một mảnh hoang vắng, thật bi ai và cô đơn.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ trở về an bài cho Vân Mộ một chút, ngày mai sẽ mang Vân Dung cùng lão thái thái vào thiên lao cho hắn gặp tiểu thiếp và nữ nhi. Vân Mộ vừa nghe trong lòng rất vui sướng, nên trở về chuẩn bị.

Vân Mộng Vũ nhìn bóng dáng vui vẻ đi xa của Vân Mộ, trong đáy mắt là một mảnh lạnh lùng. Hừ, ngày mai ta sẽ khiến cho ngươi biết như thế nào là địa ngục, như thế nào là thống khổ.

Thu hồi tầm mắt, Vân Mộng Vũ lẳng lặng đi một mình trên đường, hưởng thụ sự im lặng khó có được này.

Chỉ là trời không chiều lòng người, nàng muốn im lặng một lúc, nhưng khi nhìn thấy nam tử mặc cẩm y màu trắng tinh xảo đang ở phía trước đưa lưng về phía nàng, nàng biết, hôm nay sự im lặng này nàng không thể hưởng thụ.

Sở Hiên, làm sao hắn lại ở đây?

Bất quá, trong lòng nàng luôn có cảm giác hắn là người rất thần bí, cho nên chuyện đêm nay tất nhiên là không thể gạt được hắn. Bây giờ hắn đến đây, là muốn làm cái gì?

Hỏi tội nàng sao? Dù sao hắn cũng mang họ Sở, là vương gia của Sở quốc.

Nàng lẳng lặng đi đến sau lưng hắn, không nói gì, chỉ im lặng đứng đó.

Qua một thời gian, thanh âm của hắn truyền đến bên tai.

“Mưu lược của ngươi không hề làm tổn hại đến một ai trong Sở quốc.”

“Trong đó cũng bao gồm ngươi sao?” Không biết vì sao, nàng thốt ra như vậy.

https://thuviensach.vn

Nghe câu hỏi của nàng, hắn không trả lời, giữa sân là một mảnh im lặng, lúc nàng nghĩ hắn sẽ không nói, hắn lại trả lời.

“Đúng vậy, cũng bao gồm ta trong đó.”

Nghe Sở Hiên trả lời, Vân Mộng Vũ cũng chỉ lơ đễnh. Nàng cũng không cho rằng mình có khả năng có thể vượt qua Sở Hiên.

“Là Xuất Trần sao?” Đột nhiên Sở Hiên hỏi một vấn đề kỳ quái.

Nghe vấn đề này, Vân Mộng Vũ có cảm giác khó hiểu.

Xuất Trần? Vì sao hắn lại nhắc tới Xuất Trần?

Vì thế nàng nhịn không được hỏi: “Có ý gì? Ngươi làm sao có thể đột nhiên nhắc tới Xuất Trần? Các ngươi quen biết nhau sao?”

“Hắn dạy ngươi nội công tâm pháp rất là độc đáo, cho nên ta tò mò quan hệ của ngươi và hắn.”

Đâu chỉ là độc đáo, đó là tâm pháp cao cấp của Tuyết Uyên, nhưng sao Xuất Trần lại cho nàng, chẳng lẽ là có ý đồ gì với nàng? Trong lòng Sở Hiên thầm oán. (Sally: Anh này chưa là gì của người ta đã ăn giấm chua nhiều như vậy, ban đầu hiểu lầm anh Hàn Băng có ý với tỷ bây giờ lại ghen với anh Xuất Trần, thích người ta ko nói mà lại đi ăn giấm chua)

“Tò mò, hay cho hai chữ tò mò của ngươi? Chuyện này không liên quan đến ngươi, thật sự ta không hiểu. Chẳng lẽ ngươi đợi ta chỉ để hỏi vấn đề này sao? Ngươi không nhàm chán đến mức đó chứ?”

Thật đúng là vì để hỏi vấn đề này, trong lòng Sở Hiên cũng cảm thấy hôm nay mình rất kỳ quái, âm thầm đi theo nàng muốn bảo hộ nàng, lại nhìn thấy nàng sử dụng võ công, nhịn không được dâng lên khí huyết sôi trào, cho nên hắn chờ ở đây để hỏi về quan hệ của nàng với Xuất Trần.

https://thuviensach.vn

Không liên quan đến hắn?

Trong lòng hắn không ngừng vọng lại những lời này.

Hắn áp chế sự phẫn nộ trong lòng, nhưng lại không áp chế được.

Đột nhiên Sở Hiên quay lại, sự chuyển động này làm Vân Mộng Vũ hoảng sợ. Nhưng không đợi Vân Mộng Vũ thấy rõ ràng, liền cảm thấy trên tay truyền đến một trận đau đớn, cúi đầu nhìn lại, nhìn thấy hai tay của Sở Hiên đang cầm hai tay của nàng.

Nhất thời, nàng cảm thấy tức giận trong lòng, nàng ngẩng đầu mang vẻ căm tức nhìn Sở Hiên, nhìn thấy đôi mắt không hiểu của Sở Hiên khẽ dao động.

Giờ phút này nhìn Sở Hiên gần như vậy, cảm thấy mặt mày hắn vô cùng tinh tế, mỗi một tấc đều hoàn mỹ không thể soi mói. Đôi mắt kia bình thường luôn không có chút gợn sóng giờ phút này lại có nhiều nhiều điểm tinh quang, nháy mắt khuôn mặt của hắn vốn đã tuyệt mỹ lại càng thêm sặc sỡ loá mắt.

Mà Sở Hiên cũng nhìn chằm chằm vào mắt nàng, dưới ánh trăng bao phủ, đôi mắt nàng có nhiều điểm sáng như ánh ngọc lưu ly, đẹp mắt mà quyến rũ như thế. Mà mặt nạ con bướm tinh xảo dưới ánh trăng, càng tăng thêm vẻ mị hoặc của nàng. Ánh trăng như thế, dung mạo như vậy, làm cho lòng Sở Hiên dâng lên một cỗ rung động khó hiểu, thầm nghĩ sẽ vĩnh viễn nhìn đôi mắt này.

Không tự giác, Sở Hiên nắm chặt tay, lúc Vân Mộng Vũ đang lâm vào tình huống không hiểu, đột nhiên ôm nàng vào lòng.

Tất cả xảy ra đều rất đột nhiên, đột nhiên đến nỗi Vân Mộng Vũ cũng không kịp phản ứng. Nàng chỉ cảm thấy hiện tại tim nàng đập cực nhanh. Mà Sở Hiên khi cảm nhận được hơi ấm quen thuộc đang ở trong lòng mình,

https://thuviensach.vn

trên mặt trở nên nhu hòa rất nhiều, ánh sáng trong mắt càng sáng rực. (Sally: Hic tác giả khi nào thì tác hợp cho anh chị này ak)

Tay hắn nhẹ nhàng giơ lên, muốn chạm vào mặt nàng, lại chạm trúng mặt nạ lạnh băng kia, trong đầu vội vàng thanh tỉnh. Cảm xúc lạnh băng kia tựa như nhắc nhở hắn một sự thật tàn khốc. Trong lúc nhất thời, hắn cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, ánh mắt cũng ảm đạm. Hắn nhẹ nhàng buông Vân Mộng Vũ ra, không dám nhìn nàng, chỉ cúi đầu nói một câu, mọi việc phải cẩn thận, sau đó xoay người rời đi. Nhìn thân ảnh dần dần mơ hồ trong không trung, trong lòng Vân Mộng Vũ có chút mất mát.

Nhưng nàng nhanh chóng phát hiện ra có chút không đúng, nàng giống như bị hắn chiếm tiện nghi, nhưng lại có cảm giác phức tạp a.

Thật sự là không còn gì để nói, trong lòng Vân Mộng Vũ khẽ rủa.

Chỉ chốc lát Vân Mộng Vũ cũng rời đi, trên ngã tư đường lại khôi phục như cũ, như chưa có chuyện gì phát sinh.

Vân Mộng Vũ về phủ Quận chúa, báo bình an cho tỷ tỷ, sau đó ngủ một lát, lại ra ngoài, đến thiên lao.

Về mặt thiên lao, nàng đã nhờ Sở Thụy Phong chuẩn bị, hôm nay không có người đến quấy rầy. Nàng mang theo một đám thuộc hạ của Thiên Binh các, đi vào thiên lao.

Nàng hôm nay mặc một thân bạch y như cũ, vẫn mang mặt nạ hình con bướm.

Bởi vì mới sáng sớm, cho nên thiên lao có vẻ im lặng dị thường.

Nàng lẳng lặng đi vào thiên lao, nhanh chóng đến phòng giam của Lí Như.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn vào bên trong, thấy Lí Như nằm trên sàn, mắt mở thật to, mang vẻ mặt sợ hãi. Trên người mềm nhũn, giống như không có xương cốt. Trên đầu có một vết thương rất lớn, xung quanh miệng vết thương, máu đã khô cạn. Hiển nhiên Lí Như đã muốn chết, chắc là ngày hôm qua hiệu quả của thuốc đã phát tác nên mới tự sát.

Nhìn Lí Như như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ không có chút thương tiếc. Đây là sự trừng phạt đúng đắn cho Lí Như, đây là báo ứng cho nàng ta. Nhìn bên này một chút, Vân Mộng Vũ liền ra khỏi phòng giam này, đi về phía phòng giam bên cạnh.

Phòng giam bên cạnh Vân Ngọc đang bị giam giữ, lúc này Vân Ngọc mang vẻ mặt si ngốc ngồi dưới đất chơi đùa với con kiến.

Hiển nhiên, Vân Ngọc đã phát điên, nếu không thì với cái tính tình lúc nào cũng coi mình như đại tiểu thư kia, làm sao có thể chơi đùa với con kiến ở đây được chứ.

Bất quá điên rồi cũng không lạ, trong mắt Vân Mộng Vũ không có vẻ ngoài ý muốn. Nhìn mẫu thân của mình liên tục gặp sự tra tấn trong bảy ngày, theo tâm tính của Vân Ngọc, không điên mới là lạ.

Chỉ là không biết Vân Ngọc điên đến mức nào?

Nhìn bộ dáng bây giờ của Vân Ngọc, nàng cảm thấy cũng đủ rồi, người đã điên rồi, có xử phạt sao cũng vô dụng, nàng cũng sẽ không có cảm giác.

Ngay tại lúc Vân Mộng Vũ nhìn chằm chằm vào Vân Ngọc, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

Nghe tiếng bước chân, ánh mắt Vân Mộng Vũ tối sầm lại, đã đến, rốt cục cũng đã đến đây.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát Vân Mộ mang theo Vân Dung và lão thái thái đến gần. Đầu tiên Vân Mộ thỉnh an Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ khẽ gật đầu, sau đó cho bọn họ nhìn Lí Như và Vân Ngọc.

Vân Dung đứng sau Vân Mộ nhìn người mang mặt nạ hình con bướm là các chủ Thiên Binh các, trong ánh mắt nàng lộ lên vẻ nghi hoặc, nàng cảm thấy rất quen thuộc.

Lúc Vân Dung đang nghi hoặc, bên tai truyền đến tiếng kinh hô của lão thái thái. Nàng đi đến nhìn vào, cũng cả kinh nhịn không được lấy tay bưng kín miệng, nếu không nàng nhất định sẽ kinh hô ra tiếng như tổ mẫu.

Nhìn mẫu thân đã chết thê thảm nằm trên mặt đất, mắt mở thật to, che kín sợ hãi, đây là chết không nhắm mắt.

Nàng muốn ôm mẫu thân, giúp mẫu thân sửa sang lại dung nhan, lúc chạm vào thân thể của mẫu thân, tay vội rụt lại, trong mắt là sự kinh hãi vô cùng. Thân thể của mẫu thân như không có xương cốt, cứ như là xương cốt bên trong đều đã vỡ vụn. Thật sự đáng sợ, trong lúc nhất thời Vân Dung cảm thấy tay chân lạnh lẽo, có một cỗ sợ hãi lan tràn trong lòng.

Mà Vân Mộ cùng lão thái thái cũng phát hiện chuyện này, trong mắt bọn họ đều mang thần sắc kinh hãi. Đây thật sự rất tàn nhẫn.

Như là nhớ ra chuyện gì, Vân Dung vội chạy ra khỏi phòng giam này, chạy qua phòng giam bên cạnh.

Lúc nhìn thấy tình trạng của muội muội, Vân Dung sợ tới mức ngồi sụp xuống. Mà Vân Mộ cùng lão thái thái đến sau, nhìn thấy vẻ mặt si mê ngốc nghếch của Vân Ngọc đang chơi đùa với con kiến, cũng mang vẻ mặt kinh hãi. Nhất thời cảm thấy gió lạnh cứ thổi quanh thân. Đây mà là thiên lao sao, đây là địa ngục a. Một người bị sự tra tấn mà tự sát, một người lại phát điên.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên trong đầu Vân Mộ lóe lên, cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy. Các chủ thần thông quản đại như vậy, chắc là biết Lí Như và Ngọc nhi đã xảy ra chuyện gì mới đúng. Nhưng ngữ khí tối hôm qua của hắn, cứ như là không muốn hắn đến đón người, không muốn cho cả nhà hắn được đoàn tụ.

Rốt cục là có chỗ nào sai lầm rồi?

Vân Mộ cảm thấy lạnh cả người, sau lưng mồ hôi lạnh tràn ra từng đợt.

Hắn giương mắt miễn cưỡng cười hỏi: “Các chủ, sao lại có chuyện này? Tiểu thiếp của thuộc hạ cùng nữ nhi vì sao lại như thế?”

Vân Mộ hỏi mà nơm nớp lo sợ, trong lòng sợ nghe được đáp án không tốt.

“Chuyện này bản các chủ cũng không biết, sáng nay bản các chủ đến đây, chuyện cũng đã thành ra như vậy. Đối với thảm kịch của người nhà Vân tiên sinh, trong lòng bản các chủ cũng biết ngươi chắc chắn rất khổ sở. Vân tiên sinh chớ đau buồn, nén bi thương lại a.”

Nghe lời nói của các chủ, trong lòng Vân Mộ thở dài nhẹ nhõm. May mắn không phải như vậy, nếu sự tình đúng như hắn nghĩ, hắn thật không biết nên đối mặt như thế nào. Ngày hôm qua vì bảo toàn tính mạng của mình, hắn đã phản chiến, cũng đã đem thế lực của hắn chuyển cho Thiên Binh các. Nếu bây giờ các chủ ra tay với hắn, hắn sẽ chết không có chỗ chôn.

Tốt rồi, thật tốt quá, lúc này Vân Mộ cảm thấy rất may mắn.

Nhìn bộ dáng kinh động của lão thái thái, ngồi sụp trên mặt đất, nửa ngày cũng không có phản ứng. Vân Dung cũng mang vẻ mặt kinh sợ ngồi dưới đất. Nhìn tình cảnh này, trong lòng Vân Mộ cảm thấy phiền chán. Các nàng làm sao vậy, muốn dọa người sao?

https://thuviensach.vn

“Thật ngượng quá, các chủ đại nhân. Đã để cho người chê cười, người nhà của thuộc hạ là người nhát gan như vậy.” Trong lòng cảm thấy xấu hổ, Vân Mộ vội vàng nhìn Vân Mộng Vũ nói.

Nhìn thấy sắc mặt xấu xí của Vân Mộ. Nghe lời nói ghê tởm của Vân Mộ, Vân Mộng Vũ thật sự cảm thấy Vân Mộ sống mà có thể ngẩng mặt đến hôm nay đúng là kỳ tích.

Trên đời này làm sao lại có người không bằng cầm thú như thế?

Lúc này đây, nhìn thấy người thân của mình chết thảm, vẻ mặt kinh ngạc bi thương, đó là chuyện bình thường. Nhưng Vân Mộ lại ngược lại, còn cảm thấy xấu hổ. Thế giới này thật đúng là không ai giống hắn.

Trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên vẻ chán ghét thật sâu, ngoài miệng cũng chỉ nói: “Không có việc gì, người nhà của Vân tiên sinh không chịu nổi đả kích lớn này mà thôi, tịnh dưỡng vài ngày là tốt rồi, Vân tiên sinh không cần chú ý.”

Nghe nói như thế, Vân Mộ cảm thấy rất vui vẻ.

Lúc này, lại truyền thanh âm réo rắc của các chủ.

“Vân tiên sinh, xem ra lệnh ái cùng lệnh đường quả thật là chịu không nổi đả kích này. Ta thấy hay là như vậy đi, ở đây ta có một ít thuốc, có tác dụng an ủi khá tốt. Vân tiên sinh mau mau cho các nàng nuốt vào, sẽ nhanh chóng có hiệu quả.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, lấy ra hai viên thuốc, đưa cho Vân Mộ.

Vân Mộ tất nhiên là rất vui vẻ, nên hắn tiếp nhận rồi đi về phía Vân Dung và lão thái thái.

https://thuviensach.vn

Lúc xoay người, trong mắt Vân Mộng Vũ trong mắt hiện lên một đạo mũi nhọn, ánh mắt này lại đúng lúc bị Vân Dung nhìn thấy.

Trong đầu Vân Dung lóe lên một tia sáng, miệng nhịn không được hô: “Vân Mộng Vũ.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 83: Trừng Phạt Đúng Tội

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Dung rốt cục biết vì sao nàng đối với vị các chủ áo trắng này có cảm giác quen thuộc, vì các chủ áo trắng kia căn bản chính là Vân Mộng Vũ.

Đôi khi cảm giác của nữ nhân rất đúng, mà Vân Dung đối với người nàng hận trong lòng là Vân Mộng Vũ thì nàng càng mẫn cảm.

Khi đoán được thân phận của vị các chủ áo trắng kia, chính nàng cũng bị hoảng sợ, nhịn không được thốt ra tiếng.

Điều này sao có thể?

Phụ thân nói qua nam tử này là các chủ Thiên Binh các, tiếng tăm lừng lẫy của thất quốc, tuy mới ở tuổi còn thiếu niên nhưng năng lực phi phàm. Hơn nữa ngày hôm qua vừa mới giết Diễm vương và thế lực mà An vương giấu giếm.

Người như vậy là Vân Mộng Vũ sao?

Bất quá mỗi khi nghĩ đến Diễm vương Sở Diễm, trong lòng nàng vẫn có một tia đau lòng. Tuy rằng Sở Diễm đối đãi với nàng không tốt, có thể nói là giẫm lên tình cảm của nàng. Nhưng nàng vẫn không thể không thương hắn, dù sao tình cảm cũng đã lâu như vậy.

https://thuviensach.vn

Khi biết được hắn tử trận, nàng cảm thấy trái tim đau một chút. Nhưng rất nhanh nàng liền khôi phục lại bình thường, như vậy cũng tốt, nàng có thể có sự bắt đầu mới, mà không phải vĩnh viễn sống trong cảnh bán mình nữa.

Khi Vân Dung nói ra ba chữ Vân Mộng Vũ, Vân Mộ đang đi tới liền cả kinh, quay đầu nhìn các chủ, chỉ nhìn thấy ánh mắt các chủ trong trẻo nhưng lạnh lùng đứng ở nơi đó, ánh mắt không có biến hóa. Trong lòng Vân Mộ thầm mắng mình đa nghi, điều này làm sao có thể? Xú nha đầu Vân Mộng Vũ sao có thể là các chủ Thiên Binh các a, nếu vậy thì chẳng lẽ là thiên hạ đại loạn rồi sao?

Vì thế hắn phẫn nộ quay đầu trừng mắt nhìn Vân Dung, mà Vân Dung bị cái liếc mắt này phục hồi tinh thần lại. Nàng nháy mắt kích động nói: “Phụ thân, nàng là Vân Mộng Vũ a, ngươi không thể tin tưởng nàng a. Ngươi hãy tin ta, cảm giác của ta không sai, nàng thật là Vân Mộng Vũ.”

Nghe Vân Dung nói, trong mắt Vân Mộ lập tức hiện ra thần sắc bất mãn, nổi giận nói: “Câm miệng, nói bậy bạ gì đó. Các chủ làm sao có thể là Vân Mộng Vũ chứ, ngươi đã bị bệnh giống muội muội rồi sao, đầu ngươi có còn tỉnh táo hay không? Các chủ đối với cả nhà chúng ta tốt như thế, ngươi nên cảm kích trong lòng mới đúng, không được nói năng xằng bậy như thế.”

Bị Vân Mộ quát lớn như vậy, Vân Dung nhất thời cảm thấy sợ hãi. Chẳng lẽ cảm giác của nàng sai rồi sao, nhưng không đâu, cảm giác này mãnh liệt như vậy. Vì thế nàng chưa từ bỏ ý định, lại giương mắt nhìn về phía các chủ áo trắng, vừa vặn nhìn thấy ánh mắt chế giễu của hắn.

Vân Dung chưa lý giải được ý nghĩa của ánh mắt kia, Vân Mộ đã đến gần.

Vân Mộ cầm viên thuốc trong tay, đưa tới trước mặt Vân Dung, ra lệnh: “Mau uống đi, không được phụ lòng tốt của các chủ.”

https://thuviensach.vn

Vân Dung giương mắt nhìn viên thuốc trong tay Vân Mộ, cảm thấy thuốc này giống như thuốc mẫu thân dùng lúc trước, trong lòng càng lúc càng sợ hãi. Ánh mắt nàng bối rối, thân thể nhịn không được run rẩy nói: "Không, ta không uống. Đây là độc dược, đây chắc chắn là độc dược. Phụ thân, nàng là Vân Mộng Vũ, nàng thật là Vân Mộng Vũ. Phụ thân, ngươi không thể tin nàng a." Vân Dung vừa nói vừa gắt gao túm góc áo của Vân Mộ, hai mắt rưng rưng, đau khổ nói.

Chỉ là lúc này Vân Mộ đang đắm chìm trong cảnh giàu sang phú quý do hắn vẽ ra, làm sao còn có thể lo lắng nhiều chuyện khác.

Vì thế hắn tiến lên từng bước, bắt nàng uống cho bằng được.

Vân Dung nhìn hắn như thế, trong lòng khẩn trương, nhịn không được chạy tới ôm lấy mẫu thân, bi thống nói: "Mẫu thân, ngươi tỉnh lại nhìn xem a. Người kia thật là Vân Mộng Vũ a, phụ thân đã bị mê hoặc. Hắn lại tin tưởng lời nói của Vân Mộng Vũ, muốn ép ta và tổ mẫu ăn độc dược a. Mẫu thân, ngươi mau tỉnh lại a, nếu không cả nhà chúng ta sẽ chết. Mẫu thân……."

Lời nói của Vân Dung không ngừng vang lên, làm cho Vân Mộ vốn muốn đuổi theo chợt dừng lại một chút.

Chẳng lẽ là hắn sai rồi sao? Hắn lại nhịn không được quay đầu lại nhìn các chủ, chỉ thấy ánh mắt của các chủ thương hại nhìn Vân Dung, lạnh lùng nói: "Xem ra lệnh ái đã bị ảnh hưởng, bắt đầu có tình trạng bị điên. Vân tiên sinh, mau ép nàng uống đi, nếu không hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi."

Vân Mộng Vũ dứt lời, Vân Mộ còn chưa kịp phản ứng, nhưng lão thái thái nghe câu hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi, trong lòng quýnh lên, liền vọt tới trước mặt Vân Mộ, bi thương nói: "Con trai ta a, ngươi cũng không

https://thuviensach.vn

thể chỉ cần nữ nhi mà không cần mẹ già như ta. Vừa rồi các chủ nói, nếu dùng trễ, hậu quả sẽ khó mà tưởng tượng. Mau, mau đưa ta uống."

Vân Mộ nhìn thấy lão thái thái như thế, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì cho tốt. Hắn chỉ có thể vô ý thức đưa viên thuốc cho mẫu thân.

Mà lão thái thái vừa thấy viên thuốc, nhất thời vui vẻ, đoạt lấy, cầm trên tay, muốn nuốt vào, lại nghe tiếng kinh hô của Vân Dung vang lên.

"Tổ mẫu, viên thuốc này không thể uống. Đó là độc dược a, độc dược a. Ngươi nhìn đi, ngươi nhìn tình trạng thảm hại của mẫu thân đi. Tổ mẫu, ngươi không thể tin tưởng nàng, nàng là Vân Mộng Vũ, nàng thật là Vân Mộng Vũ, nàng không có ý tốt a."

Nghe Vân Dung nói, sắc mặt lão thái thái trầm xuống, cả giận nói: "Ngươi nói bậy cái gì chứ, ta thấy người không có ý tốt là ngươi đó. Các chủ người ta có ý tốt cho chúng ta viên thuốc an ủi, để tránh âm khí. Nhưng ngươi lại chống cự, không những không tiếp nhận ý tốt của các chủ, lại còn dám nói xấu các chủ. Vân Mộng Vũ gì chứ, tiện nhân Vân Mộng Vũ kia có thể so sánh với các chủ sao? Ta thấy ngươi đã trúng âm khí, mau uống thuốc vào đi, đừng để đến lúc đó liên lụy chúng ta." Lão thái thái nói vừa xong, liền nuốt viên thuốc xuống.

Vân Mộng Vũ đứng bên cạnh, trong mắt hiện lên một đạo ánh sáng lạnh. Lão thái bà chết tiệt này, quả thực là muốn chết, chút nữa bà ta sẽ cảm thấy rất tốt nha.

Vân Mộ nghe mẫu thân nói xong, cảm thấy rất có đạo lý. Hắn cảm thấy hôm nay Dung nhi luôn có lí lẽ cao minh lại cố tình gây sự, ngược lại bình thường mẫu thân hay ngoan cố hôm nay lại thật hiểu lí lẽ.

Mà Vân Dung nhìn tổ mẫu uống viên thuốc kia, trong lòng cảm thấy nản chí.

https://thuviensach.vn

Việc hôm nay, xem ra là do Vân Mộng Vũ sắp đặt, xem ra hôm nay nàng khó thoát khỏi vận mệnh bi thảm.

Nàng mang ánh mắt bi thương nhìn phụ thân, tay cầm độc dược, từng bước đi đến đây. Vân Mộ đi đến trước người Vân Dung, trong lòng cảm thấy Dung nhi nên biết lí lẽ một chút. Vừa rồi mẫu thân cũng ăn, không thấy có vấn đề gì. Cho nên hắn lại đưa viên thuốc đến trước mặt Vân Dung, nói: “Nuốt vào đi, Dung nhi, đừng làm phụ thân thất vọng.”

Nhìn độc dược kia gần trong gan tấc, Vân Dung cảm thấy trong lòng của mình rất sợ hãi, chỉ có thể bất lực rơi nước mặt, bối rối lắc đầu, miệng không ngừng nói:“Không, ta không uống, ta không uống…….”

Nhìn thấy Vân Dung vẫn cứng đầu như cũ, Vân Mộ nhất thời nổi giận, hắn nắm cằm dưới của Vân Dung, mạnh mẽ đưa viên thuốc ép vào miệng. Đến khi nhìn thấy viên thuốc đang ở cuống họng, mới buông lỏng cằm của Vân Dung ra.

Lúc được buông ra, Vân Dung liền liều mạng ho khan, muốn đem dược nhổ ra, nhưng lại phun ra không được. Nàng mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ, chỉ thấy Vân Mộng Vũ cũng đang nhìn nàng, trong mắt là sự chế giễu cùng khinh thường. Nhìn đến cảnh này, trong lòng Vân Dung rất bi thương, rõ ràng biết là cạm bẫy, rõ ràng biết là độc dược, nhưng phụ thân vẫn ép nàng uống. Cuối cùng, rốt cuộc ai mới là người độc ác đây?

Làm xong việc, Vân Mộ vui sướng quay đầu nhìn các chủ, thấy cặp mắt vừa lòng của các chủ nhìn hắn, nhất thời cảm thấy tâm tình tốt lên. Hắn vội nói lời khách sáo, “Thật sự đa tạ các chủ, nếu không thuộc hạ làm sao có thể nhìn thấy tiểu nữ nhi và tiểu thiếp được chứ. Hơn nữa các chủ còn nhân từ như vậy, thay thuộc hạ an ủi nữ nhi cùng mẫu thân. Thuộc hạ thật sự không có gì để báo đáp, chỉ có thể phục tùng mệnh lệnh, quyết không chối từ.”

https://thuviensach.vn

Nghe Vân Mộ nói, Vân Mộng Vũ thản nhiên nở nụ cười, ôn hòa trả lời: “Vân tiên sinh, nói gì vậy chứ, đây không phải rất khách khí sao? Vân tiên sinh về sau chớ nên khách khí như thế.”

Vân Mộng Vũ nói xong, ánh mắt nhìn vẻ mặt cảm kích của Vân Mộ, trong lòng nàng cười lạnh, ta muốn cho ngươi muốn khóc cũng không khóc được.

Làm như đột nhiên nhớ tới chuyện gì, đột nhiên Vân Mộng Vũ lại lấy ra một viên thuốc, thuốc này rất giống với viên thuốc đưa cho Vân Dung cùng lão thái thái, quan tâm nói: “Lí Như đã chết một ngày một đêm, trên người phát ra hơi thở có thể mê hoặc lòng người, khiến người nhiễm âm khí. Vân tiên sinh cũng nên uống một viên đi, để phòng ngừa có việc.”

Vừa nghe xong, Vân Mộ kinh hãi, vội vàng cầm lấy và uống. Uống thuốc xong, ngẩng đầu vừa định nói lời cảm kích, lại nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của các chủ, lời nói bị chặn đứng ở yết hầu.

Ánh mắt lạnh như vậy, như đang nhìn một người chết, không hề có độ ấm. Bị ánh mắt kia nhìn như vậy, Vân Mộ cảm thấy lòng thật lạnh, trong lúc nhất thời, chỉ có một ý tưởng hiện lên trong đầu, trốn, nhanh chạy trốn khỏi nơi này.

Trong đầu nghĩ, chân cũng đã muốn di chuyển, nhưng còn chưa đi được nửa bước, đã bị lời nói bên tai làm cho hắn ngừng lại.

“Vân Mộ, ngươi muốn đi đâu? Thê tử, nữ nhi, mẫu thân của ngươi chẳng lẽ ngươi không cần sao?”

Thanh âm này, thanh thúy mang theo nhè nhẹ mềm mại, nghe vào trong tai, như gió nhẹ thổi qua, nhưng bây giờ trong tai Vân Mộ lại như là âm thanh của ma quỷ.

Vân Mộng Vũ, đây là thanh âm của Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Hắn gian nan ngẩng đầu nhìn các chủ, lại vừa lúc nhìn thấy hắn chậm rãi tháo mặt nạ xuống.

Nhất thời dung nhan khuynh thành bày ra trước mặt hắn, mà làm cho Vân Mộ kinh hãi không phải là dung nhan tuyệt sắc khuynh thành kia, mà là dung nhan đó hắn quá quen thuộc. Vì đó chính là người đoạn tuyệt quan hệ cha con với hắn, Vân Mộng Vũ a.

Hắn khó khăn mở miệng kêu: "Vũ nhi, như thế nào…… Làm sao có thể là ngươi a?"

"Vũ nhi, ta và ngươi có quan hệ gì sao? Sao ngươi lại kêu ta như vậy? Vân Mộ ngươi thật dễ quên a, ngươi đã quên chúng ta đã đoạn tuyệt quan hệ rồi sao?" Vừa nghe hai chữ Vũ nhi, Vân Mộng Vũ lập tức mở miệng châm chọc.

Nghe nói như thế, Vân Mộ vô cùng xấu hổ, mặt hắn khẽ đỏ lên. Nhưng tình huống bây giờ, hắn không có biện pháp nào cả, chỉ hy vọng Vân Mộng Vũ có thể nhớ tình cảm cha con, hôm nay có thể bỏ qua cho hắn.

"Trong lòng ngươi có phải đang nghĩ hy vọng ta có thể nhớ đến tình cảm cha con mà cho ngươi một con đường sống hay không?" Làm như đoán ra suy nghĩ của Vân Mộ, Vân Mộng Vũ mở miệng chế giễu.

Vân Mộng Vũ dứt lời, Vân Mộ nhịn không được nói: "Vũ nhi, tốt xấu chúng ta cũng cùng huyết mạch với nhau, ngươi không thể……."

Nhưng Vân Mộ chưa nói xong, cũng đã bị người khác chặn họng.

"Không thể cái gì? Vân Mộ ngươi thật không biết xấu hổ, thật sự là không thể hiểu được, người như ngươi cũng có thể sống tốt nhiều năm như vậy, lại không bị sét đánh chết. Ngươi nói xem trừ bỏ bộ dáng giống người của ngươi ra, những cái khác ngươi chẳng giống người chút nào. Loại hành vi này của ngươi, ta nghĩ súc sinh cũng không bao giờ làm như vậy. Mà

https://thuviensach.vn

ngươi, quả thực là súc sinh cũng không bằng. Còn có mặt mũi cầu xin ta như vậy, da mặt của ngươi, so với tường đồng vách sắt còn dày và cứng hơn gấp nhiều lần.”

Vân Mộ bị Vân Mộng Vũ nói tức quá hóa giận, lớn tiếng đáp trả: “Vân Mộng Vũ, bây giờ ngươi muốn làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn giết cha sao? Ngươi sẽ không sợ bị trời phạt sao? Vân Mộng Vũ, làm người vẫn không nên đuổi tận giết tuyệt mới tốt, nếu không sẽ có một ngày, ngươi sẽ hối hận.”

Nghe được thanh âm lớn tiếng chất vấn của Vân Mộ, Vân Mộng Vũ cảm thấy buồn cười, mà nàng cũng thật sự nở nụ cười.

Vân Mộ nhìn Vân Mộng Vũ cười điên cuồng, nhịn không được hỏi: “Ngươi cười cái gì?”

Mà Vân Mộng Vũ cũng đã cười đủ, nàng châm chọc nhìn Vân Mộ nói: “Không cảm thấy buồn cười sao? Nhưng ta lại cảm thấy rất buồn cười a. Ngươi ngẫm lại đi, nếu ông trời đi đàm phán về nhân nghĩa đạo đức với loại súc sinh như ngươi, ngươi có thấy buồn cười không? Dù sao ta cảm thấy rất buồn cười. Ngươi nói xem, một súc sinh như ngươi, có tư cách gì để bình luận về việc này, thật là không biết thân phận của mình như thế nào, chỉ là súc sinh. Không đúng không phải súc sinh mà là súc sinh cũng không bằng. Súc sinh còn biết máu mủ tình thâm, mà Vân Mộ ngươi quả thực là súc sinh không bằng.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói chuyện không lưu tình mặt mũi chút nào, mắt Vân Mộ biến thành một màu đỏ chói, phẫn nộ trong lòng thiêu đốt lý trí của hắn, lúc này trong đầu hắn không ngừng vọng lại bốn chữ ‘súc sinh không bằng’. Chỉ chốc lát, lý trí của hắn liền bị thiêu đốt. Cuối cùng hắn phẫn nộ xông lên, muốn khâu miệng Vân Mộng Vũ lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng chưa kịp đụng vào người của nàng, hắn bị một người áo xám nhấc lên, quăng đến góc tường.

Vân Mộ trở tay không kịp, bị người quăng đến góc tường, thân thể va chạm vách tường cứng ngắt, nhất thời một trận đau đến thấu xương lan ra toàn thân.

Đau, toàn thân đều đau, loại đau đớn này cực kỳ rõ ràng, mỗi thời mỗi khắc đều kích thích thần kinh của hắn.

Làm sao có thể đau như vậy chứ? Chỉ bị quăng ngã xuống một chút mà thôi, không phải sẽ đau như vậy chứ? Đột nhiên hắn nghĩ đến viên thuốc nàng cho hắn uống lúc nãy, nhất thời kinh hãi ngẩng đầu nhìn nàng.

Nhìn thấy ánh mắt của hắn, Vân Mộng Vũ tốt bụng nói cho hắn nghe.

“Vừa rồi thuốc kia ta cho ngươi uống là thuốc tăng đau đớn, có thể làm cho người uống cả người đau đớn gấp chục lần, làm người ta thống khổ. Buồn cười, vừa rồi ngươi lại vội vàng nuốt như thế, còn ép buộc nữ nhi của ngươi nuốt vào. Chậc chậc, ngươi làm phụ thân, quả thật ta cảm thấy bi ai thay cho ngươi a.”

Nghe xong, Vân Mộ cảm thấy trong lồng ngực một cuồn cuộn, phun ra một búng máu. Lập tức, toàn thân nổi lên một trận đau đớn, đau đến nỗi hắn lăn lộn trên mặt đất.

Bên cạnh Vân Dung thấy Vân Mộ như vậy, chỉ nhìn hờ hững, trong mắt là một mảnh u ám.

Nhưng lão thái thái lại không thể bình tĩnh như vậy, nhìn bộ dáng thống khổ của con trai, trong lòng nàng cũng rất sợ hãi. Nàng hoảng sợ ngẩng đầu nhìn về phía Vân Mộng Vũ, nhìn thấy vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng của Vân Mộng Vũ đứng ở đó. Bà lập tức đi qua, quỳ bên chân Vân Mộng Vũ, cầu xin tha thứ: “Vũ nhi, ta là tổ mẫu a, ta là tổ mẫu luôn luôn yêu

https://thuviensach.vn

thương ngươi a. Vũ nhi, ngươi…… Ngươi buông tha tổ mẫu đi. Tổ mẫu tuổi đã cao, cũng sắp xuống mồ, xin ngươi giúp đỡ, buông tha cho ta."

Nhìn lão thái bà làm trò hề, trong mắt Vân Mộng Vũ tràn đầy vẻ chán ghét. Nàng khinh thường nhấc chân đá lão thái bà qua một bên, sau đó ngữ khí mang theo miệt thị nói: "Yêu thương? Ta thấy lạ quá, lão thái bà ngươi yêu thương ta lúc nào a? Sao ta không có ấn tượng gì hết? Trong đầu chỉ có cảnh tượng ngươi coi thường ta, làm khó dễ ta. Bất quá, các ngươi thật đúng là hai mẹ con có khác a, đức hạnh thật giống nhau. Mau cút đi cho ta, nhìn ngươi ta cảm thấy chán ghét."

Lão phu nhân bị Vân Mộng Vũ đột nhiên đá một cái, lập tức ngã xuống đất, bởi vì lực đạo không nhỏ, lại hơn nữa lão thái thái không hề phòng bị, bởi vậy bà lăn vài vòng trên đất mới dừng lại.

Lúc dừng lại, bà lập tức cảm thấy toàn thân đều đau. Lão thái thái là người luôn sống an nhàn sung sướng, không chịu được sự thống khổ này, lập tức đau rống to lên.

"Ai ui, đau chết ta. Vân Mộng Vũ, tiểu tiện nhân ngươi lại dám đối đãi với tổ mẫu của ngươi như vậy. Ngươi không chết tử tế được, ta nguyền rủa ngươi, cả đời không gả được cho ai, không có ngày ngẩng đầu. Ai ui, đau, đau a."

Vân Mộng Vũ bên cạnh nghe lão thái bà kêu gào, đuôi lông mày khẽ nhếch lên, ngữ khí mang theo hứng thú: "Không chết tử tế được? Vậy thì trước hết ta cho ngươi không chết tử tế được! Lão thái bà như ngươi trước sau gì cũng phải chết, còn nói nhiều lời vô nghĩa như vậy? Ngươi không câm miệng được sao?"

Nghe được Vân Mộng Vũ mắng chửi, trong lòng lão thái thái khó chịu, nhưng cũng không dám nói gì, ánh mắt mang vẻ bối rối, chỉ có thể nhẹ nhàng xuýt xoa.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng lão thái bà như vậy, Vân Mộng Vũ cũng không thèm quan tâm bà ta.

Vân Mộng Vũ cất bước đi đến bên cạnh Vân Dung, ngồi xuống nhìn Vân Dung, nàng nhẹ nhàng mở miệng: “Ngươi có phải cảm thấy kỳ lạ, vì sao ngày đó trên công đường ta lại buông tha cha con các ngươi, mà nay lại làm như vậy đúng không?”

Nghe thanh âm ôn nhu nhẹ nhàng của Vân Mộng Vũ, Vân Dung ngẩng đầu lên, mang ánh mắt kinh ngạc nhìn nàng, nhưng cũng không nói câu nào.

Nhìn thấy nàng như vậy, Vân Mộng Vũ chỉ cười cười, sau đó đứng thẳng lên, cụp mi mắt nhìn nàng, ngữ khí mềm mại giải thích. Tuy rằng ngữ khí ôn hòa, nhưng ý tứ trong lời nói lại rất sắc bén.

“Đó là bởi vì ta không nghĩ sẽ buông tha các ngươi dễ dàng như vậy, nghĩ trước hết nên dày vò các ngươi, sau đó lại đối phó các ngươi. Ngươi không biết là như vậy càng thêm hiệu quả sao? Ngươi xem xem, ngươi hiến thân cho Diễm vương, nghĩ đến những gì ngươi đã trả giá, tất nhiên là ngươi rất muốn chờ ngày báo thù, ta lại giẫm nát mộng đẹp của ngươi, như vậy trong lòng của ngươi có phải có cảm giác như lửa đốt hay không? Mà bây giờ mới là bắt đầu, sau đó còn có nhiều chuyện chuẩn bị tiếp đón cha con các ngươi!”

“Chẳng lẽ ngươi giữ ta cùng phụ thân lại thật sự cũng chỉ là vì muốn chúng ta bị dày vò nhiều thêm một ít thôi sao?” Vân Dung mang ngữ khí bi thương hỏi ngược lại.

Nghe câu hỏi, Vân Mộng Vũ kinh ngạc nhìn Vân Dung, không khỏi đáng tiếc nói: “Vân Dung, ngươi thật sự rất thông minh. Đúng, giữ các ngươi lại không chỉ là vì muốn dày vò các ngươi, lại vì có thể lợi dụng thế lực Vân Mộ giấu giếm để đối phó Sở Diễm, đối phó Sở Minh An, đối phó

https://thuviensach.vn

Vương Tuyết Nhi. Mà các ngươi cũng phối hợp, ngươi thành công thay Vân Mộ giải quyết Sở Diễm. Mà ta lại thu phục Vân Mộ bên mình, đêm qua hành vi của Vân Mộ làm ta rất vừa lòng, đúng là cánh tay đắc lực của ta.”

Tuy rằng vừa rồi nàng cũng mơ hồ đoán được khả năng này, nhưng chính tai mình nghe được, trong lòng vẫn cảm thấy bi thương vô cùng.

Vì sao, Vân Dung nàng có một ngày lại là quân cờ của người khác, bị người khác đùa giỡn trong tay? Lúc nàng còn nhỏ, đã biết tính kế đùa giỡn người khác. Nàng tự nhận là người xử sự đủ ẩn nhẫn đủ cẩn thận, nhưng vẫn không thoát khỏi nàng ta. Trong lúc nhất thời ánh mắt của Vân Dung u ám không ánh sáng, trên người phát ra hơi thở của sự tàn lụi. Vân Dung dĩ nhiên tuyệt vọng, nàng đang chờ sự trừng phạt cuối cùng của mình.

Vân Mộng Vũ nhìn ba người kia, ánh mắt vô tình, thanh thanh lạnh lùng. Đột nhiên trong mắt hận ý dâng lên, nổi lên một lốc xoáy nhỏ trong mắt. Trong lòng nàng cũng rất run sợ, vì cảm xúc nàng chôn sâu trong đáy lòng đã ảnh hưởng đến nàng.

Ba người này từng gây ra thương tổn cho Vân Mộng Vũ, tuy rằng đã qua đi thật lâu, nhưng ở chỗ sâu trong trí nhớ lại không tan được nỗi sợ hãi và hận ý.

Nàng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, nhớ lại mọi chuyện, đã xong, cho nên ủy khuất, hận thù, nên chấm dứt vào hôm nay đi.

Nàng mở mắt ra đã khôi phục lại bình thường, vẫn lạnh lùng như cũ. Nàng nhìn thoáng qua, mở miệng ra mệnh lệnh vô tình: “Toàn bộ lăng trì.”*

(*)Tùng xẻo (còn gọi là lăng trì hay xử bá đao) (tiếng Hoa giản thể: 凌迟, tiếng Hoa phồn thể: 凌遲, bính âm: língchí) là một trong những hình phạt tàn khốc và dã man được dùng rộng rãi ở Trung Quốc thời cổ xưa từ

https://thuviensach.vn

năm 900 cho đến khi chính thức bãi bỏ vào năm 1905. Từ ngữ trong tiếng Hán "lăng trì" có nghĩa lấn lên một cách chậm chạp.

Đây cũng là hình thức ghê rợn vào bậc nhất trong các án tử hình, phạm nhân sẽ vô cùng đau đớn vì không được chết nhanh chóng, có trường hợp xẻo tróc nửa phần thịt trên cơ thể mà phạm nhân vẫn còn giãy dụa gào thét. Mức độ tàn bạo của nó thì không có gì có thể sánh nổi; ngoài việc xẻo từng miếng thịt trên người tử tội, đao phủ còn có nhiệm vụ là giữ cho tử tội không được chết một cách nhanh chóng, tức là sau bao nhiêu nhát xẻo thì nạn nhân mới được chết.

Nghe hình phạt tàn nhẫn như thế, lão thái thái trợn hai mắt lên, hôn mê bất tỉnh.

Mà Vân Mộ cũng sợ tới mức toàn thân run run không thôi, hắn vẫn nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ, hắn rất muốn cầu xin nàng, nhưng hắn biết tất cả đều vô dụng. Cuối cùng, hắn chỉ có thể oán độc nhìn Vân Mộng Vũ, hận không thể lột da nàng. Ánh mắt mang theo hận ý kia lúc nhìn thấy cặp mắt lạnh lùng không cảm xúc của Vân Mộng Vũ cũng đã tan thành mây khói. Bây giờ hắn trừ bỏ chờ đợi cái chết thì cũng không làm được gì nữa, nếu với tính tình của nàng ta, lát nữa sẽ tìm một biện pháp ngoan độc hơn để tra tấn hắn, lúc đó hắn có muốn chết cũng không có cách khác.

Nghĩ xong, hắn rũ mắt xuống, ngăn cảm xúc của mình, lặng im cúi đầu, chờ đến lượt hắn bị trừng phạt, nhưng thân thể vẫn không ngừng run run.

Ánh mắt của Vân Dung đang nhìn xuống đất, nghe thấy hai chữ lăng trì, trong mắt cũng mang vẻ sợ hãi, thân thể run rẩy, thiếu chút nữa không đứng vững, té ngã trên đất. Cho dù nàng tâm địa ác độc, tâm kế thâm trầm, nhưng suy cho cùng nàng cũng là tiểu thư khuê các. Vô luận bây giờ có tuyệt vọng ra sao, khi nghe đến lăng trì, vẫn khó nén sự sợ hãi kia.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ dứt lời, nhìn phản ứng của ba người, nhất thời cảm mọi sự oán hận trong lòng cũng bay mất.

Chỉ chốc lát liền có mấy người mặc áo xám đi đến mang các nàng đi, Vân Ngọc cũng bị mang đi. Vân Ngọc đã điên, Vân Mộng Vũ cũng không cho nàng uống thuốc, nhưng không tránh khỏi bị lăng trì.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng giam liền thanh tịnh, chỉ có một mình Vân Mộng Vũ lẳng lặng đứng đó.

Cuối cùng tất cả đều có kết cục, người ác độc cũng đã bị báo ứng.

Nhưng nàng biết vẫn chưa chấm dứt, còn rất nhiều cơn sóng khác nữa.

Yến kinh vừa trải qua một trận đại chiến, nhưng không có nghĩa là Yến kinh sẽ thái bình lại.

Ngược lại, trận đại chiến chính thức vẫn chưa bắt đầu. Hứa vương trong truyền thuyết kia sắp vào kinh, hắn sẽ ở Yến kinh này, gây nên sóng gió như thế nào đây? Quỳnh Hoa yến sắp được cử hành kia, tụ tập tinh anh của thất quốc, lại mang đến Yến kinh một trận gió nổi mây phun ra sao?

Mà nàng nên bảo vệ mình như thế nào trước nguy cơ của Yến kinh?

Đường về nhà, mờ mịt quá, nàng ở lại đây còn ý nghĩa gì?

Trong lúc nhất thời, nàng mê mang, nàng nên đi đâu?

Nên tiếp tục giấu tài, ngủ đông ở Yến kinh, hay nên tự do là chính mình?

Ngủ đông? Nghĩ đến ngủ đông, trong mắt nàng hiện lên vẻ đau xót. Ngày đó chính là bởi vì quá mức ẩn nhẫn, làm cho Vân Ngọc nghĩ nàng là người có thể khi dễ, mới có thể làm cho Vân Ngọc điên cuồng hướng mũi nhọn về phía bà ngoại. Nếu lúc đó nàng đủ mạnh, ngay từ đầu đã có thể đối phó bọn họ, có phải sẽ không có bi kịch kia hay không?

https://thuviensach.vn

Đêm khuya, nàng hay nghĩ đến vấn đề rối rắm này, nếu cẩn thận, nếu không ẩn nhẫn, chuyện đó có thể xảy ra hay không?

Ngủ đông? Nàng nay dĩ nhiên có thể ở trong Yến kinh tự do làm việc của mình, cần gì phải ngủ đông?

Đôi khi cúi mình thấp quá sẽ làm cho người ta khi dễ. Như vậy về sau nàng sẽ là chính mình, không bị ai quản thúc.

Mũi nhọn (Tài năng) của nàng, nàng không cần phải che dấu, nàng phải là chính mình!

Quyết định xong, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện ra tia mũi nhọn, trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Cùng với việc cả nhà Vân Mộ đã chết, Vân Mộng Vũ cảm thấy trong lòng thoải mái không ít, trọng trách trên vai cũng nhẹ hơn một chút.

Nàng mang theo tâm tình thoải mái về tới Tâm Mộng cư, vào đến Tâm Mộng cư, liền nhìn thấy Lục Bình lo lắng ở cửa phòng đi qua đi lại.

Vừa thấy nha đầu kia, nàng lập tức cảm thấy có chút đau đầu, vốn định lặng lẽ đi vào cửa bên hông, không ngờ đã chậm một bước.

“Tiểu thư! Ngươi đã trở lại, mới sáng sớm ngươi đã ra ngoài rồi sao? Hiện tại bên ngoài rất rối loạn, tiểu thư đừng nên ra ngoài nhiều. Thật sự là không nghĩ tới a, mới một buổi tối. Trong Yến kinh đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, đáng sợ thật. Không nghĩ tới Diễm vương kia lại mang binh lính bao vây phủ Thái Tử, muốn giết huynh đoạt vị. Thật sự là đáng sợ, may mắn đêm qua hắn đã bị trừng phạt. Mà An vương lại kì lạ thật, lại là bè đảng của Diễm vương. Thật sự là không nhìn ra a, một vương gia chơi bời lêu lổng như vậy, hơn nữa rõ ràng là ở phía Thái tử, không nghĩ tới lại bên phe của Diễm vương, thật sự là bất khả tư nghị. Bất quá mặc kệ như thế

https://thuviensach.vn

nào, cuối cùng hắn cũng đã đền tội. Tiểu thư a, ngươi ra ngoài nên cẩn thận, cẩn thận Diễm vương vì hắn còn chưa bị diệt trừ a. Tiểu thư……”

“Ngừng! Lục Bình a, bây giờ ta rất đói bụng, muốn ăn cơm. Ngươi nên đi chuẩn bị cơm cho nhị tiểu thư, bằng không trước khi ta bị Diễn vương hại, thì đã bị chết đói.” Vừa thấy Lục Bình mang tư thế muốn nói ba ngày ba đêm, Vân Mộng Vũ nhanh chóng ngăn cản nàng, nói đến hai chữ đói bụng, còn làm ra biểu tình ủy khuất.

Lục Bình vừa nghe tiểu thư đói bụng, lại nhìn thấy biểu tình đáng thương của tiểu thư, liền nhanh chóng lui xuống chuẩn bị.

Nhìn Lục Bình đi rồi, trong lòng Vân Mộng Vũ mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lục Bình này tất cả đều tốt, chỉ là rất dài dòng, phi thường dài dòng.

Mà chuyện hôm qua, Hồng Mai cũng biết, nhưng cũng không nói cho Lục Bình biết, bởi vì theo tính tình của Lục Bình, khẳng định sẽ bị kinh ngạc lớn. Đến lúc đó, nàng lại phải lo lắng giải thích.

Cảm thấy người thả lỏng, Vân Mộng Vũ bước vào trong phòng, phát hiện tỷ tỷ không có ở đây, trong mắt nhịn không được hiện lên một chút nghi hoặc. Bất quá sự nghi hoặc cũng nhanh chóng tiêu tan, tỷ tỷ có việc của tỷ ấy, tỷ tỷ võ công cao cường, nàng không cần lo lắng.

Vừa ngồi xuống uống ngụm trà, Hồng Mai đi vào, cầm tin tức của Linh Lung các đến.

Vân Mộng Vũ buông chén trà, tiếp nhận tư liệu, tinh tế xem.

Sở Thụy Phong này quả nhiên không ôn hòa như bề ngoài, hôm qua sau khi giải quyết Diễm vương, suốt đêm hắn mang binh lính tẩy trừ thế lực của Sở Diễm. Vây cánh của Diễm vương một số thì bị giết, một số lại bị nhốt vào thiên lao.

https://thuviensach.vn

Tóm lại đêm qua cũng có thể nói là đêm máu đổ khắp Yến kinh.

Bất quá, cũng may, tuy rằng chuyện hôm qua rất nghiêm trọng, nhưng may mắn lại xảy ra vào buổi tối, đã được khống chế, cho nên cũng không có ảnh hưởng lớn đến dân chúng.

Bất quá Sở Thụy Phong lại nổi danh, thái tử luôn luôn ôn nhuận như gió, đêm qua đã bộc lộ thủ đoạn và võ công của hắn, lúc này mọi người mới phát hiện thái tử đáng sợ, không dám coi thường hắn.

Đến khi rạng sáng, người của Thiên Binh các vẫn không bắt được Sở Minh An, nàng chỉ biết Sở Minh An có khả năng đã chạy thoát. Vì thế nàng liền đem việc này giao cho Sở Thụy Phong, cho hắn phái binh lính tìm tòi khắp nơi. Dù sao lúc ban ngày, người của Thiên Binh các cũng không tiện ra tay.

Đến sáng, binh mã của Sở Thụy Phong phát hiện thi thể Sở Minh An trong một ngôi miếu đổ nát ở ngoại ô, nhưng vì ngôi miếu đó đã cháy, cho nên phát hiện thi thể đã hoàn toàn thay đổi.

Sau đó, Sở Thụy Phong liền tuyên bố chuyện An vương đền tội.

Nhưng nàng vẫn cảm thấy trong đó có gì đó không ổn cho lắm, nhưng lại không rõ không ổn chỗ nào? Quên đi, có lẽ là do nàng nghĩ nhiều, hôm qua Sở Minh An đã bị trọng thương, căn bản trốn không xa.

Lẳng lặng để ý suy nghĩ trong đầu, trong lòng cảm thấy cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi vài ngày.

Hiện tại trong triều tạm thời sóng yên biển lặng, trong triều nay có Sở Thụy Phong tiến hành tẩy trừ, vài ngày tiếp theo chắc là không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay, trong Yến kinh tuy rằng sẽ có một chút rung chuyển, nhưng vẫn thái bình như trước. Chỉ là sự thái bình này sẽ không được bao lâu, Yến kinh nhanh chóng sẽ gợn sóng thêm lần nữa.

Sự tình bây giờ coi như là đã giải quyết được chút ít, Vân Mộ bọn họ cũng đã bị giải quyết, tiểu thiếp hay nữ nhi gì đó của hắn đều không còn liên quan gì đến nàng nữa, hiện tại trong phủ quận chúa chỉ còn lại sự ấm áp. Nàng có thể cùng tỷ tỷ yên ổn lẳng lặng ở đây, cùng nhau sống vui vẻ.

Mấy ngày kế tiếp, Vân Mộng Vũ chỉ im lặng thư giãn trong Tâm Mộng cư.

Mấy ngày nay, có khi nàng đọc tin tức, khi thì ngắm hoa, cùng tỷ tỷ nói chuyện phiếm. Tuy rằng từng ngày trôi qua rất bình thản, nhưng lại hạnh phúc vô cùng.

Mà hôm nay, Vân Mộng Vũ như thường lệ đang ngắm hoa, đột nhiên nhìn thấy Lục Bình từ xa chạy tới, vừa chạy vừa hưng phấn hét lớn:“Đến đây, tiểu thư đến đây. Đến đây…….”

Vừa nghe thanh âm này, Vân Mộng Vũ nhất thời cảm thấy đau đầu.

Đến đây? Tiểu thư đến đây?

Đây là cách gọi tiểu thư sao?

Nàng không phải đang ở đây sao? Đến đây là đến đâu?

Nàng mang vẻ mặt không hiểu nhìn Lục Bình chạy đến gần.

Lục Bình thở hổn hển chạy tới bên người Vân Mộng Vũ, vừa đến trước mặt lại thở gấp như sợ ai cướp mất lời nói của nàng.

Đợi đến khi thở đều, Lục Bình lập tức hưng phấn bắt đầu nói.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, ngươi biết không? Vừa nãy ta ở trên đường, phát hiện hai bên đường đều tự nhiên xếp hàng vào trong. Ta thấy kỳ lạ, chuyện gì đang xảy ra vậy? Bình thường chỉ có hoàng đế hoặc là đại tướng quân khải hoàn trở về thì mới có thể như vậy. Nhưng bây giờ lại không phải lúc đó, hơn nữa hoàng thượng cũng không có khả năng xuất hiện a. Cho nên nô tỳ liền đi thăm dò một chút, kết quả, tiểu thư, ngươi biết không? Hứa vương hôm nay vào kinh, lại có Du Nhiên quận chúa nga.”

Nghe đến Hứa vương cùng Du Nhiên quận chúa, lông mày Vân Mộng Vũ khẽ nhếch, trong mắt hiện lên ý cười không rõ.

Yến kinh mới im lặng vài ngày, nhanh như vậy đã tới rồi a.

Lục Bình nói xong, đột nhiên phát hiện tiểu thư giống như không nghe, lại trầm tư, nên bất mãn nói: “Tiểu thư, rốt cục ngươi có nghe ta nói hay không? Ta đang nói chuyện cùng người mà?”

“Có, có a, đương nhiên là có. Ngươi nói hôm nay Du Nhiên quận chúa vào kinh, đúng không?”

Nhìn bộ dáng bất mãn của Lục Bình, Vân Mộng Vũ vội vàng giải thích.

Nghe tiểu thư giải thích, tiểu nha đầu lập tức hớn hở, sau đó lại tiếp tục nói.

“Tiểu thư, nghe nói vị Du Nhiên quận chúa kia rất lợi hại. Không chỉ có cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, thi từ ca múa cũng biết qua. Bất quá, tiểu thư, ta biết nàng ta không lợi hại cho lắm.”

“Ngươi đã biết sao?” Nghe Lục Bình nói, Vân Mộng Vũ chọc cười nàng ta, chỉ tay vào trán của nàng.

Lục Bình không để ý chỉ biết ngây ngô cười, bất quá nàng lại nhanh chóng nghĩ ra một việc, lại mong chờ nói: “Tiểu thư, chúng ta cũng đi xem

https://thuviensach.vn

đi. Hơn nữa, tiểu thư gần đây cứ ở trong phủ cũng buồn chán. Chúng ta đi xem đi, nghe nói lần này Hứa vương hồi kinh, nghi thức rất long trọng a."

Vừa nghe xong, ý cười trong mắt Vân Mộng Vũ càng sâu, thì ra nha đầu kia muốn đi xem Du Nhiên quận chúa a.

Vì thế, nàng giả bộ tự hỏi một hồi, mới nói: "Được rồi, chúng ta đi thôi."

Lục Bình vừa nghe xong lại mừng rỡ, nhảy cẫng lên.

Nhìn thấy nàng như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng không thoải mái, sự tình lại bắt đầu phức tạp. Hứa vương hồi kinh, ý đồ không nhỏ a. Mà Du Nhiên quận chúa kia cũng không phải là nhân vật đơn giản a, nếu không làm sao có thể trong rất nhiều nữ nhân, Hứa vương lại mang theo nàng hồi kinh chứ?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 84: Du Nhiên Quận Chúa Thần Bí

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ và Lục Bình đi đến ngã tư đường, nàng cũng bị không khí náo nhiệt nơi đây cuốn hút. Dân chúng vây quanh đầy hai bên đường, ai ai cũng đàm luận, bày ra khung cảnh náo nhiệt vô cùng.

“Hứa vương lát nữa sẽ đến đây, không biết hai mươi năm sau, Hứa vương có còn anh dũng như xưa hay không?”

“Còn nhớ lúc xưa, hai mươi năm trước chiến thần Hứa vương vang danh thất quốc, thực uy phong, thực vinh quang.”

“Hứa vương năm đó thật là lợi hại! Kỳ lạ là, vì sao Hứa vương lúc đó đang vinh quang như vậy lại chọn cách thoái ẩn a?”

“Chuyện này ta có biết một ít, các ngươi lại đây ta nói nhỏ cho nghe.” Người này mang bộ dáng bí ẩn như thế, khiến cho Vân Mộng Vũ tò mò. Vì thế Vân Mộng Vũ giả bộ đang nhìn về phía trước, khóe mắt lại nhìn kỹ miệng của người đó.

Nàng nhanh chóng biết được chuyện người đó nói.

“Năm đó ta vừa vặn là một tiểu binh dưới trướng Hứa vương, từng mơ hồ biết một chút. Hình như là bởi vì, Hứa vương bị một nữ tử thần bí cảnh cáo, cho nên không thể không rời xa Yến kinh. Cho nên năm đó Hứa vương

https://thuviensach.vn

thoái ẩn, căn bản không phải vì muốn sống những ngày an nhàn, mà là bị một nữ tử thần bí uy hiếp. Mà nghe nói chỉ cần ai gặp qua nàng cả đời này đều không quên được, bởi vì nàng ta quá xinh đẹp đến nỗi siêu phàm thoát tục."

Hiểu được ý tứ của người nọ, trong mắt nàng hiện lên vẻ nghi ngờ.

Nữ tử thần bí? Uy hiếp và cảnh cáo? Hai mươi năm trước? Đẹp làm cho người ta khó có thể quên?

Tất cả chuyện này, trong đó tựa hồ như có rất nhiều bí mật.

Hai mươi năm trước đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, lại có thể làm cho Hứa vương đang đứng trên đỉnh vinh quang lại cam nguyện thoái ẩn?

Còn nữ tử thần bí kia là ai?

Mà hai mươi năm sau Hứa vương lại trở về, ý đồ có phải là nhắm vào hoàng quyền cao nhất kia không?

Trước mắt tựa hồ nổi lên sương mù, nàng có chút mê mang, chuyện này sẽ không kinh thiên động địa đó chứ?

Lúc nàng đang tự hỏi mình, đoàn xe của Hứa vương dần dần xuất hiện.

Đó là một chiếc xe ngựa xa hoa lộng lẫy, chung quanh có thân vệ đi theo, bực này tư thế, thật sự là không thua gì hoàng đế đi tuần. Hứa vương này quả thật là có dụng tâm a.

Nhìn tư thế kia, Vân Mộng Vũ tò mò Hứa vương là người như thế nào?

Có phải là loại người hay kể công kiêu ngạo cuồng vọng hay không? Hay là người lạnh như băng?

https://thuviensach.vn

Trong lòng nghĩ, tầm mắt liền tìm kiếm thân ảnh trong tưởng tượng. Bất quá tiếc là không tìm được thân ảnh kia, nàng thất vọng vừa định cúi đầu, lại đột nhiên bị một ánh mắt quấy nhiễu. Nàng hơi nhíu mày, nhìn lại, nhìn thấy trong đoàn xe có một người cưỡi ngựa mặc y phục màu đỏ tía mang vẻ mặt hứng thú nhìn chằm chằm vào nàng.

Nam tử kia rất tuấn tú, khuôn mặt tinh xảo, nhưng cũng có vẻ âm nhu.

Đây chắc là thế tử Hứa vương Hứa Hạo Nhiên, nghe đồn võ công trác tuyệt nhưng cũng là người âm ngoan dị thường.

Ánh mắt của hắn mang theo sự soi mói, bắt giữ, hứng thú làm cho nàng cực kì không thoải mái. Cái loại cảm giác này như bị rắn độc ngắm trúng con mồi, toàn thân có một cảm giác lạnh băng.

Vì thế nàng dời tầm mắt, quay đầu đi chỗ khác, dời lực chú ý, cái loại cảm giác này mới không mãnh liệt như thế nữa.

Mà Hứa Hạo Nhiên ngồi trên ngựa đôi mắt mang theo vẻ hứng thú, khóe miệng nở nụ cười tà tứ nhìn người che lụa trắng trong đám người kia, nữ tử mặc quần áo màu xanh nhạt. Trong lòng rất quan tâm đến nữ tử này, loại khí chất này làm người ta bị mê muội. Cho dù bị lẫn trong đám người, vẫn tản mát ra khí chất thanh nhã vô cùng, làm cho người ta bị hấp dẫn.

Nhìn nữ tử kia dời tầm mắt, trong mắt hắn càng âm trầm.

Vân Mộng Vũ lúc này bị lực chú ý của hai xe ngựa kia hấp dẫn.

Trong đó một chiếc mang phong cách cổ xưa thanh lịch, tựa như người đã từng trải. Xe ngựa này chắc chắn làm từ loại gỗ ngàn năm, nhưng trên xe thì lại không trang trí cầu kỳ, trên thân xe có khắc một số văn tự.

Nhìn thấy vậy, trong mắt Vân Mộng Vũ nhịn không được hiện lên sự ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Đây chắc là xe ngựa của Hứa vương, từ sở thích và thói quen của một người mà ta có thể biết được phần nào trong tính cách của họ. Từ đó có thể thấy được, Hứa vương chắc là người đã từng trải, nếm trải qua hương vị của cuộc đời.

Trong lúc nhất thời, nàng có chút không hiểu Hứa vương. Hắn rốt cuộc là đang khoe khoang hay là có tính toán gì khác?

Lại nhìn chiếc xe ngựa ở phía sau, Vân Mộng Vũ thật sự thấy choáng váng?

Giống như là xe ngựa dành cho tiên nữ giáng trần.

Bốn phía của xe ngựa được che tấm lụa mỏng màu hồng nhạt, trên bốn đầu góc xe có treo một cái chuông nhỏ, trên xe cũng có rất nhiều chuông, lại có rất nhiều sợi dây kết lại thành hình khối trong đó.

Mà xung quanh xe ngựa đó đều có thị vệ đi theo, lại có bốn nữ tử tuyệt sắc đi bên cạnh. Bốn nữ tử kia toàn bộ đều mặc xiêm y hồng nhạt, dung mạo người người tuyệt sắc, so với Vân Ngọc từng là Yến kinh thành tam đại mỹ nhân thì chỉ có hơn chứ không kém. Nữ tử tuyệt sắc như vậy lại làm nô tỳ, xem ra này Du Nhiên quận chúa rất là tự tin a, hơn nữa dung mạo chắc cũng là khuynh quốc khuynh thành.

Quả nhiên, trong mắt dân chúng xe ngựa của Hứa vương vẫn không được chú ý nhiều lắm. Nhưng, xe ngựa có tầng lụa mỏng che phủ kia vừa xuất hiện, lập tức khiến cho oanh động.

“Xe ngựa kia thật sự rất xinh đẹp, không biết ngồi ở bên trong là ai?”

“Ngươi ngốc quá, ngồi bên trong đó tất nhiên là Du Nhiên quận chúa. Ngươi không nhìn thấy bốn mỹ nhân xung quanh xe ngựa kia sao, đó là thị nữ của Du Nhiên quận chúa, nổi danh là mỹ nhân bốn mùa.”

https://thuviensach.vn

“Bốn mùa mỹ nhân, thực sự rất hay a. Sao lại là bốn mùa mỹ nhân? Không biết vị huynh đài này có thể giải thích một chút hay không?”

Nghe xong lời này, ánh mắt người kia sáng rực, bắt đầu giảng giải.

“Bốn mùa mỹ nhân chính là họ của các nàng là mỗi người một mùa. Đó là Xuân Sơ Noãn, Hạ Như Gió, Thu Biết Ý, Đông Thị Tuyết. Bốn mùa mỹ nhân này không giống thị nữ bình thường, cầm kỳ thư họa mọi thứ đều tinh thông, so với các tiểu thư khuê các của Yến kinh cũng được xem là ngang ngửa.”

“Vậy bốn thị nữ bên cạnh quận chúa xuất sắc như thế, nàng không sợ bốn nàng đó nổi bật hơn sao?”

Nghe thế, vị nam tử lúc nãy vừa giải thích cười nhạo một tiếng, khinh thường nói: “Vị huynh đài này chắc chưa bao giờ đi đâu xa, nếu không tất nhiên sẽ không hỏi câu như thế. Tiểu đệ chính là dân buôn bán, đi qua nhiều nơi, cũng từng có vinh hạnh nhìn Du Nhiên quận chúa từ xa. Chỉ cần nhìn một cái, cả đời khó quên a. Thị nữ ở bên cạnh quận chúa đã là mỹ nhân tuyệt sắc, quận chúa lại đẹp hơn, tất nhiên là đẹp không bằng nữ tử thần bí kia, nhưng sau khi gặp lần đó, mới phát hiện hai người căn bản không thể so sánh được. Tựa như một người là tiên tử, một người lại là nữ tử phàm tục. Quận chúa được dung mạo, nữ tử thần bí kia lại được vẻ đẹp sắc sảo hơn.” Nam tử kia nói xong, còn bày ra vẻ mặt và bộ dáng say mê, khiến người khác cũng phải tưởng tượng ra dung mạo tuyệt mỹ kia.

Vân Mộng Vũ bên cạnh nghe những người này nói chuyện, cũng tràn ngập hứng thú. Nàng đối với Du Nhiên quận chúa có cảm giác rất tò mò, dung mạo của quận chúa này khuynh thành ra sao? Từ bốn mỹ nhân bên cạnh quận chúa, nàng cũng nhìn ra quận chúa này sẽ không giống như tưởng tượng. Bởi vậy nàng tò mò, trong lòng có sự so sánh nho nhỏ. Quận chúa này tài nghệ lại tinh thông, mà nàng lại muốn cùng với người tinh thông của cổ đại tỷ thí, muốn xem đến tột cùng là ai hơn ai.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, ánh mắt nàng mang theo vẻ chờ mong nhìn xe ngựa kia, hy vọng người trên xe không làm nàng thất vọng.

Đột nhiên bên cạnh vang lên một tiếng thét kinh hãi ngăn cản suy nghĩ trong lòng Vân Mộng Vũ, nàng nhìn lại, kinh hãi, là Lục Bình.

Nha đầu kia, vừa đến nơi này, liền nhanh chóng chen lên phía trước, bây giờ thì tốt rồi, lại trực tiếp lao ra đường lớn, vừa vặn ngăn xe ngựa của Du Nhiên quận chúa.

Nhìn tình huống này, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên vẻ lo lắng, bước nhanh lên phía trước, muốn đi giải vây cho Lục Bình. Nhưng người quá đông, nàng căn bản không chen lên được, hơn nữa nàng và Lục Bình cách lại xa.

Trong mắt là sự lo lắng không ngừng, nhưng bây giờ lại không chen được, nàng sốt ruột nhìn về phía Lục Bình. Lúc này một thống lĩnh thị vệ đi tới, phẫn nộ nhìn Lục Bình. Đến khi tới gần Lục Bình, lập tức lớn tiếng quát lớn: “Điêu dân từ đâu tới, dám chặn xe ngựa của quận chúa, ngươi không muốn sống nữa sao?”

Lục Bình bình thường tuy tùy tiện, nhưng lá gan của nàng không lớn, chuyện này có thể bị rơi đầu, nên thân thể của Lục Bình bắt đầu có chút run run. Nàng run run nói: “Không có, ta…… Ta không có, ta bị người khác đẩy ra. Ta…… Không phải cố ý.”

Lục Bình dứt lời, thống lĩnh thị vệ kia lập tức cả giận nói: “Ta cái gì ta, trước mặt bản thống lĩnh, ngươi còn dám tự xưng ta, thật sự là không biết sống chết.”

Lục Bình sợ tới mức toàn thân đổ mồ hôi lạnh, ở trong phủ quận chúa, tiểu thư cho tới bây giờ không xem các nàng là nô tỳ, cũng không cho các nàng tự xưng nô tỳ. Bây giờ các nàng cũng đã quen, lúc này lại nói như vậy, không nghĩ tới sẽ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng lập tức vội la lên: “Ta……, không đúng không đúng, nô tỳ thật sự không phải cố ý, cầu xin thống lĩnh đại nhân tha cho ta một lần.”

“Hừ! Người đâu, mang nàng ta xuống đánh năm mươi đại bản cho ta.”

Thống lĩnh thị vệ kia không hề để ý tới Lục Bình, mà chỉ nhanh chóng hạ đạt mệnh lệnh, miễn kéo dài thời gian, chủ tử lại không vui. Hắn bây giờ còn phải nhanh chóng quay về phục mệnh với thái tử, có thời gian đâu mà xét công đạo, hắn căn bản mặc kệ năm mươi đại bản này có lấy mạng Lục Bình hay không.

Lúc Lục Bình nghe đến năm mươi đại bản, sợ tới mức nước mắt tuôn ra không ngừng.

Nhìn Lục Bình như vậy, Vân Mộng Vũ rất đau lòng, rốt cuộc bất chấp mọi thứ, vận chuyển nội lực trong cơ thể, dùng khinh công mà bay lên. Mọi người chỉ cảm thấy trên đầu có cái gì đó bay qua, ngẩng đầu lại không nhìn thấy gì. Mọi người nhanh chóng phát hiện thì ra là một nữ tử che mặt bằng lụa trắng, mặc quần áo màu xanh nhạt bay tới.

Vân Mộng Vũ vừa đến, lập tức nâng Lục Bình đứng lên, an ủi nói: “Không có việc gì, không có việc gì, có ta ở đây rồi.”

Vừa nghe đến thanh âm này, Lục Bình lại òa khóc.

Nhìn Lục Bình như vậy, trong lòng nàng cũng không chịu nổi, Lục Bình cũng như muội muội của nàng, nàng cũng không muốn nha đầu này bị ăn hiếp, vốn định an ủi hai câu, lại nghe một tiếng nói truyền vào tai.

“Điêu dân từ đâu đến, dám gây trở ngại công vụ, có phải muốn bị đánh năm mươi đại bản giống nàng ta hay không?”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 85: Thoái Nhượng?

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ vốn định an ủi Lục Bình vài câu, bên tai lại vang lên thanh âm chói tai của thống lĩnh thị vệ kia.

“Điêu dân từ đâu đến, dám gây trở ngại công vụ, khẳng định có mưu đồ gây rối, có phải muốn bị đánh năm mươi đại bản giống nàng hay không?”

Nghe hắn nói như thế, Vân Mộng Vũ nhướng mày, sắc mặt lập tức trầm xuống. Trong mắt nổi lên mũi nhọn lạnh như băng, nghiễm nhiên đã muốn giết thống lĩnh thị vệ ngạo mạn này.

Nàng quay đầu lại, ánh mắt như đao nhìn thống lĩnh thị vệ. Mà thống lĩnh đang chuẩn bị phân phó cho người bắt hai người kia lại, đột nhiên thấy ánh mắt của nàng, nhất thời cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Cái loại cảm giác này, giống như bị vương gia nhìn, không thể chống cự, chỉ có thể thần phục.

Trong nháy mắt, hắn thiếu chút nữa nhịn không được mà quỳ xuống. Đến khi phục hồi tinh thần lại, hắn nhất thời giận dữ. Hắn lập tức dẹp đi sự sợ hãi trong lòng, nhìn thị vệ bên cạnh giận dữ quát: “Các ngươi còn đứng đó làm gì, còn không mau bắt hai điêu dân dám quấy nhiễu xe ngựa của quận chúa lại cho ta.”

https://thuviensach.vn

Hai tên thị vệ bị thống lĩnh quát, mới có phản ứng lại, lập tức chuẩn bị đến bắt người. Gặp tư thế này, Vân Mộng Vũ cũng đã chuẩn bị động thủ.

Vừa lúc, gần đây nàng ở trong quận chúa phủ cũng khá rãnh rỗi, tỷ tỷ lại đi sớm về muộn, không có người giúp nàng luyện võ, vừa vặn hôm nay có thể cùng luyện tập với tên thống lĩnh này.

Bọn thị vệ bên cạnh như hổ rình mồi chuẩn bị tiến lên bắt người, Lục Bình vẫn chấn kinh trốn trong lòng Vân Mộng Vũ, mà Vân Mộng Vũ lại mang bộ dáng nóng lòng muốn động thủ.

Dân chúng bên cạnh đều nhịn không được nhắm hai mắt lại, trong mắt bọn họ, hai thiếu nữ này làm sao có thể là đối thủ của bọn thị vệ. Mà thống lĩnh thị vệ cũng mang vẻ mặt tàn nhẫn nhìn chằm chằm hai nữ tử không biết lai lịch này. Hắn cũng không sợ gây chuyện, nữ tử có thân phận có địa vị làm sao có thể xuất đầu lộ diện trên đường chứ? Trên mặt hắn lộ ra thần sắc dữ tợn, hắn thích nhất nhìn bộ dáng thống khổ của người khác.

Bọn thị vệ vây quanh Vân Mộng Vũ cùng Lục Bình ở bốn phía, dần dần thu hẹp vòng vây, lúc muốn xông lên bắt người, mà Vân Mộng Vũ cũng đã vận chuyển nội lực, chuẩn bị giết gà dọa khỉ, lại bị một thanh âm dịu dàng ngăn cản.

“Tần thống lĩnh, bên này đã xảy ra chuyện gì, quận chúa hỏi vì sao đột nhiên dừng lại?”

Dứt lời, một người mặc xiêm y hồng nhạt xuất hiện.

Tần thống lĩnh kia vốn mang vẻ mặt hung ác vừa thấy đến nữ tử mặc xiêm y hồng nhạt này, biểu tình trên mặt lập tức biến thành khuôn mặt tươi cười, cung kính nói với nữ tử kia: “Thì ra là Xuân cô nương a, sự tình là như vầy. Vừa rồi có một điêu dân đột nhiên lao tới ngăn cản xe ngựa của quận chúa, ý đồ không rõ, ta đang chuẩn bị bắt, dẫn đi thẩm vấn, lại có một nữ tử lao tới. Nàng dùng khinh công bay đến đây, biết chút võ công, ta sợ

https://thuviensach.vn

các nàng có ý gây rối, không có lợi cho quận chúa. Nên đang chuẩn bị bắt. Không nghĩ Xuân cô nương đã tới, thật sự là lỗi của ta. Ta sẽ nhanh chóng giải quyết chuyện này, làm phiền Xuân cô nương giải thích với quận chúa."

Nghe tên thống lĩnh cầm thú đó nói, Vân Mộng Vũ buồn bực thật muốn xông lên giết hắn. Thật sự là đã gặp qua vô số người không biết xấu hổ, nhưng cũng chưa thấy người không biết xấu hổ đến mức này. Câu nào cũng là ý đồ không rõ, không rõ cái đầu a. Nàng còn cảm thấy hắn thân phận không rõ, tính không rõ, toàn bộ đều không rõ a.

Trong lòng căm giận nghĩ, miệng cũng phản kích.

"Ý đồ không rõ, thống lĩnh nói cái gì, con mắt nào của ngươi nhìn thấy chúng ta có ý đồ gây rối? Ngược lại, ta cảm thấy ngươi mới là người có ý đồ gây rối đó? Muội muội ta bị người khác đẩy tới, vừa vặn ngã xuống trước xe ngựa của quận chúa nhà ngươi. Nhưng ngươi lại nói ngược lại, gán tội danh có mưu đồ gây rối cho một điêu dân. Mà ta lo cho muội muội, vội vã đến an ủi muội muội, còn chưa kịp nói được một câu, ngươi lại gán tội danh có ý đồ gây rối cho ta."

Vân Mộng Vũ nói xong, đột nhiên ngừng lại, liếc mắt nhìn thống lĩnh thị vệ một cái. Sau đó mạnh mẽ quay đầu đi, nhìn dân chúng, lớn tiếng bi phẫn nói: "Mọi người ở đây đều rõ nhất, ta và muội muội đều vô tội. Muội muội ta tính tình nóng nảy, muốn xem náo nhiệt, vô ý ngả vào đây, lại bị thống lĩnh này nói thành mưu đồ gây rối. Mà ta sốt ruột muốn cứu muội, mới đi vào, cũng bị thống lĩnh này nói là mưu đồ gây rối. Mọi người nói xem, ta và muội muội làm sao có mưu đồ gây rối được. Ở nhà bởi vì nghe đến hiền danh của Hứa vương, trong lòng có sự sùng bái, cho nên mới cùng muội muội cố ý chạy đến đây muốn nhìn tư thế oai hùng của Hứa vương. Ta và muội muội chỉ là đơn giản kính ngưỡng Hứa vương, nay lại bị nói thành mưu đồ gây rối. Ngược lại, ta lại hoài nghi vị thống lĩnh này mới là người có ý đồ gây rối, muốn hủy hoại thanh danh của Hứa vương."

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nói đến tên thống lĩnh thị vệ, quay đầu lại, ngẩng cao đầu nhìn thống lĩnh thị vệ.

Mà thống lĩnh nghe Vân Mộng Vũ nói hươu nói vượn, còn nói bậy bạ hắn có ý đồ gây rối, phẫn nộ muốn phản bác, nhưng còn chưa nói được chữ nào, lại bị Vân Mộng Vũ ngăn cản.

“Ta lại hoài nghi ngươi là gian tế. Hứa vương là người luôn luôn nhân hậu làm sao có thể có thuộc hạ không phân biệt phải trái, tâm địa ác độc. Ngươi nói xem, ngươi có phải là gian tế của nước khác hay không, muốn phá hư quan hệ của Hứa vương cùng dân chúng?”

Vân Mộng Vũ còn lâu mới cho hắn có cơ hội mở miệng, một thống lĩnh thị vệ nho nhỏ, cũng dám không phân biệt tốt xấu gán cho nàng và Lục Bình tội danh có ý đồ gây rối, còn muốn đánh năm mươi đại bản. Con bà nó, thế nào nàng cũng phải làm cho hắn mất nửa cái mạng mới có thể hết giận. Cho nên bất chấp tất cả, trực tiếp gán cho hắn tội gian tế.

Vân Mộng Vũ dứt lời, thống lĩnh thị vệ kia phẫn nộ hé ra khuôn mặt dữ tợn dị thường, trên tay gân xanh đã nổi lên, muốn xông lên đem Vân Mộng Vũ bầm thây vạn đoạn.

Xuân cô nương đứng bên cạnh, mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn Vân Mộng Vũ, trong mắt nhộn nhạo ý cười nhợt nhạt.

Mà chung quanh dân chúng bị lời nói chính đáng của Vân Mộng Vũ lừa dối, cảm thấy có đạo lý, vì thế có một số người khe khẽ nói nhỏ.

“Không nghĩ Hứa vương luôn luôn trị quân nghiêm minh dưới trướng lại có người như vậy, còn là thống lĩnh thị vệ, thật sự là không thể tin được a.”

“Ai nói không phải a, ta luôn luôn kính ngưỡng Hứa vương, đối với thủ hạ binh mã của ngài cũng rất kính trọng, nhưng hôm nay nhìn thấy người này, thật sự là làm cho ta vô cùng thất vọng a.”

https://thuviensach.vn

“Hừ, người như vậy chính là con sâu làm rầu nồi canh, nên dùng cực hình với hắn, mới có thể đập tan sự phẫn nộ của mọi người.”

Nghe dân chúng xung quanh bàn luận, trong lòng thống lĩnh thị vệ sinh ra sợ hãi. Sự tình hỗn loạn như vậy, tất nhiên sẽ kinh động thế tử cùng vương gia. Vừa rồi trước xe ngựa quận chúa, hắn dám làm như thế, đó là bởi vì quận chúa luôn luôn tốt bụng, không trách phạt người dưới, cho nên hắn mới dám lớn mật như thế, nhưng thế tử cùng vương gia sẽ không bỏ qua cho hắn như vậy.

Thế tử luôn luôn âm ngoan, nếu tội phạm rơi vào tay hắn, đến người bất tử hắn cũng phải lột da a. Mà vương gia nhìn lại rất nho nhã phi phàm, nhưng kì thực xuống tay cũng không lưu tình. Bây giờ hắn rất hoảng loạn, hắn hận là lúc nãy hắn nên trực tiếp ra tay bắt hai ả đó, đến tối tra tấn chúng. Như vậy sẽ không cho các nàng ở đây nói hươu nói vượn, bây giờ nên làm như thế nào đây, trong lúc nhất thời trên trán đã ra một tầng mồ hôi lạnh.

Nữ tử bên cạnh khẽ nhíu mày, khó xử mở miệng: “Tần thống lĩnh, này…….”

Vừa nghe thấy nữ tử này nói chuyện, thị vệ thống lĩnh lập tức hạ giọng nói: “Xuân cô nương chớ nghe điêu dân nói xằng bậy, Xuân cô nương cứ việc đi bẩm báo quận chúa bên này lập tức sẽ xử lý tốt, xe ngựa sẽ nhanh chóng di chuyển.”

Tần thống lĩnh nói xong, quay đầu mang vẻ mặt sát khí nhìn Vân Mộng Vũ cùng Lục Bình, hiển nhiên là đã muốn động thủ.

Nữ tử kia nghe xong vẫn chưa lập tức bước đi, mà chỉ mang ánh mắt lo lắng nhìn hai người Vân Mộng Vũ.

Thống lĩnh thị vệ cũng không chậm trễ, vọt tới bên cạnh Vân Mộng Vũ, muốn dùng một chưởng đánh xỉu Vân Mộng Vũ cùng Lục Bình. Tay nâng

https://thuviensach.vn

lên, sắc mặt Vân Mộng Vũ lập tức trầm xuống, khóe miệng lập tức gợi lên một nụ cười khinh thường, vận chuyển nội lực trên tay, khẽ nâng tay lên, chuẩn bị phế bỏ cánh tay kia của thống lĩnh thị vệ.

Người xung quanh tự nhiên không biết Vân Mộng Vũ có bản lĩnh phản kích, mà chỉ mang vẻ mặt phẫn nộ nhìn cảnh này. Ngay thời khắc như chỉ mành treo chuông, thống lĩnh thị vệ kia bị người đánh vào mặt, hứng chịu một cái đá mang theo lực rất lớn lên người. Trong mắt hắn tràn ngập vẻ bối rối ngẩng đầu nhìn lên, lại nhìn thấy thế tử mang vẻ mặt không vui nhìn hắn, trên tay còn cầm một cái roi đánh ngựa, trên roi còn dính máu trên mặt hắn.

Vừa thấy vậy, hắn lập tức bối rối đứng dậy, quỳ xuống hành lễ.

“Thuộc hạ tham kiến thế tử.”

Hứa Hạo Nhiên nhìn hắn một cái, không cho đứng lên, mà lại hứng thú nhìn Vân Mộng Vũ. Vừa rồi hắn đang buồn chán đi trước, đột nhiên phát hiện xe ngựa ngừng lại, hắn liền xuống dưới xem đã phát sinh chuyện gì, không nghĩ tới sẽ nhìn thấy nữ tử này, xem ra bọn họ rất có duyên a.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, trong lòng Vân Mộng Vũ lóe lên vẻ phiền chán, nhưng ánh mắt vẫn là một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Hứa Hạo Nhiên phát hiện nữ tử này không để ý đến hắn, trong lòng hắn đối với nàng càng hứng thú.

Chinh phục được nữ tử như vậy mới có cảm giác thành công, hắn sẽ nhanh chóng làm cho nàng yêu thương nhung nhớ hắn. Nghĩ tình cảnh trong tương lai, dục vọng trong mắt chợt lóe, nhưng lại tiêu tán rất nhanh. Hắn quay đầu đi, nhìn chằm chằm thống lĩnh thị vệ, âm u hỏi: “Tần thống lĩnh, giải thích mau, bên này đã xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Nghe hỏi, Tần thống lĩnh muốn đáp lời, nhưng lúc hắn muốn mở miệng, hắn lại nhanh chóng nuốt vào. Trong lòng hắn cân nhắc nên nói như thế nào thì hắn mới có thể ít bị trừng phạt nhất.

Hiển nhiên hắn làm được chức thống lĩnh thị vệ này, võ công là phải có, nhưng chuyện khác cũng rất lợi hại. Lúc hắn vừa mới bắt đầu làm khó dễ Vân Mộng Vũ là nhìn thấy hai người này không có bối cảnh, lại cảm thấy Lục Bình tươi mát, Vân Mộng Vũ thần bí phi thường, muốn bắt lại, muốn mang về để đến lúc trời tối thì sẽ giở trò. Nhưng không nghĩ sự tình lại không nằm trong sự khống chế của hắn. Xuân cô nương bên cạnh quận chúa đến đây, hắn cũng không để ý, dân chúng nói nhỏ tuy rằng hắn phẫn nộ, nhưng hắn cũng có thể xử lý.

Nhưng thế tử ra mặt thì lại khác, thế tử là người khó chịu, chắc chắn là muốn mạng của hắn.

Thế tử vội rút roi ngựa ra, hiển nhiên vì hắn vừa rồi xém làm bị thương các nàng. Như vậy thế tử chắc là đối với nữ tử che mặt có tâm tư, nếu bây giờ hắn lại đổ oan cho nữ tử kia, kết quả tất nhiên không tốt. Thôi thì nhẫn nhịn một chút, đợi đến ngày hắn sẽ đòi lại.

Tần thống lĩnh để ý đến quan hệ lợi hại đó, trên mặt liền thay đổi biểu tình áy náy, sợ hãi nói: “Đây đều là lỗi của thuộc hạ, vừa rồi một vị cô nương ngã xuống trước xe ngựa của quận chúa, ngăn cản xe ngựa của quận chúa. Thuộc hạ nhất thời nóng vội, sợ là kẻ xấu muốn làm hại quận chúa, nên muốn bắt cô nương này đi. Đợi đến khi dàn xếp xong mọi chuyện, mới hỏi lại sự tình. Không nghĩ tới còn chưa tới kịp bắt vị cô nương này lại, lại có một nữ tử chạy tới xưng là tỷ tỷ của cô nương này. Nữ tử này lại nghĩ thuộc hạ làm hại muội muội cô ấy, liền không hỏi rõ ràng lại lớn tiếng chất vấn thuộc hạ tại đây. Thuộc hạ bất đắc dĩ, sợ nàng quấy nhiễu quận chúa, muốn bắt nàng trước, dẫn đi sau đó hỏi sự tình. Ai ngờ lúc này thế tử lại đến.”

https://thuviensach.vn

Nghe hắn nói, Vân Mộng Vũ có cảm giác nhìn hắn với cặp mắt khác xưa. Nam nhân này thực sự quá lợi hại, hành động này, tài ăn nói này, về sau trên đường làm quan có thể thăng quan tiến chức. Từ đen mà bị hắn nói thàng trắng, cảnh giới nói dối của hắn quả thật là đạt đến giới hạn.

Đáng tiếc a, đáng tiếc. Dựa vào khả năng này của hắn, tương lai nhất định là tiền đồ sáng lạn. Nhưng bây giờ hắn kaji đắc tội Vân Mộng Vũ nàng, vì tình huống bây giờ không rõ ràng, tạm thời buông tha hắn, đến tối nhất định phải cho hắn biết rõ nhị hoa tại sao lại hồng như vậy.

Hứa Hạo Nhiên nghe Tần thống lĩnh nói xong, trong lòng tự nhiên biết sự tình hơn phân nửa là không giống lời hắn nói. Nhưng trong lòng lại rất tán thưởng hắn, bởi vì hắn biết xem xét thời thế.

Hứa Hạo Nhiên chưa vội trả lời hắn, mà là quay đầu nhìn về phía Vân Mộng Vũ, hỏi: “Xin hỏi vị cô nương này, lời của bản thế tử là thật sao?”

Nghe nói như thế, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một đạo mũi nhọn, bộ dạng phục tùng nhẹ giọng: “Vị thống lĩnh đại nhân này tuy rằng nói lời mở đầu không giống lắm, nhưng thôi đi, ta cùng muội muội cũng không có chuyện gì, hôm nay coi như chấm dứt tại đây.”

Nghe nói như thế, Tần thống lĩnh nhất thời cảm thấy hôm nay xem như gặp được đối thủ. Hắn tính, nữ tử che mặt hoặc là ngậm bồ hòn. Hoặc là lớn tiếng phản bác, như vậy tất nhiên làm cho thế tử không vui, nàng cũng không có lợi. Nhưng bây giờ nàng lại thốt ra lời này, hắn có lỗi, hơn nữa hắn lại không phản kích được. Bởi vì người ta đã nói quên đi, nếu hắn còn dây dưa, vậy thì hắn đã sai còn thêm sai.

Hứa Hạo Nhiên nghe xong khóe miệng cũng run rẩy. Lúc hắn cảm thấy nàng thật thú vị, bên tai lại truyền đến thanh âm của nàng.

“Thế tử, nếu không còn gì nữa, dân nữ cùng muội muội trước hết xin cáo lui.”

https://thuviensach.vn

Hứa Hạo Nhiên chỉ có thể cho các nàng rời đi, nhưng hắn lại nhìn bóng dáng rời đi của nàng, trong mắt lóe ra tia lửa cháy rực.

Vân Mộng Vũ đi phía trước, ở góc độ không ai thấy, khóe miệng khẽ cong lên nụ cười lạnh băng.

Hôm nay nhất định sẽ không bình thường!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 86: Kết Cục Của Tần Thống Lĩnh

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Chút chuyện nhỏ này đột nhiên phát sinh chỉ làm cho xe ngựa của Du Nhiên đến chậm một chút, Du Nhiên quận chúa cũng không để ý, chỉ hỏi thị nữ vài câu, sau đó lại không có động tĩnh.

Thế tử Hạo Nhiên tựa hồ lại mang tâm tình rất tốt. Tần thống lĩnh nhân lúc hai tỷ muội của Vân Mộng Vũ đi rồi, vẫn đi theo phía sau thế tử Hạo Nhiên để lấy lòng. Thế tử nhìn hắn như thế cũng vui vẻ cho hắn nịnh hót, dù sao cũng chỉ là một con chó nhỏ làm việc cho hắn, hắn câu nệ làm gì?

Dân chúng xung quanh cũng không đặt việc này ở trong lòng, dù sao sự tình cũng không liên quan đến mình, đương sự cũng đã đi rồi, bọn họ cũng không để ở trong lòng, mà là tiếp tục hưng phấn nhìn đoàn xe hoa lệ đi qua, hơn nữa thỉnh thoảng hưng phấn đàm luận vài câu.

Vân Mộng Vũ mang Lục Bình về phủ quận chúa, Hồng Mai đang ở trong phòng chuẩn bị tin tức, nhìn thấy tiểu thư cùng muội muội trở về thần sắc không thoải mái, vội vàng buông tin tức trong tay. Đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ hỏi: “Tiểu thư, có chuyện gì sao?”

Nhìn Hồng Mai đến, sắc mặt Vân Mộng Vũ dịu đi một chút, nàng gọi hạ nhân, trước hết dìu Lục Bình đi xuống nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Nhìn Lục Bình được dìu xuống, trong mắt Hồng Mai hiện lên một chút lo lắng.

Nhìn thấy thần sắc của Hồng Mai, Vân Mộng Vũ kéo Hồng Mai ngồi xuống. Sau khi ngồi xuống, nàng kể mọi chuyện phát sinh ở trên đường cho Hồng Mai nghe.

Nghe xong sự tình, trong mắt Hồng Mai cũng hiện lên tia không vui. Nhưng là rất nhanh liền tan biến, nàng ngẩng đầu, ngữ khí ngoan dịu: "Lần này ít nhiều đều nhờ tiểu thư cứu giúp, muội muội mới không có việc gì, nàng tính tình hoạt bát sáng sủa. Lần này chuyện xảy ra cũng là do muội muội quá mức hiếu động, lại mang đến phiền toái lớn như vậy cho tiểu thư, tiểu thư không nên để trong lòng."

Nghe Hồng Mai nói, nàng biết kỳ thật trong lòng Hồng Mai chắc chắn là có oán giận tên thống lĩnh kia, nhưng vì không muốn nàng phiền muộn, dù sao thế lực của Hứa vương cũng sâu không lường được, ngay cả đương kim hoàng đế cũng phải kiêng kị. Nhưng sao nàng có thể bỏ qua cho người dám ăn hiếp người nhà của nàng chứ?

Nàng nhẹ nhàng kéo tay Hồng Mai, ôn nhu nói: "Hồng Mai, về sau chớ nên khách khí như vậy, bằng không ta sẽ buồn. Ngươi cùng Lục Bình bị ủy khuất, cũng giống như muội muội của ta bị ủy khuất, thân làm tỷ tỷ như ta sao lại ngồi yên mà không để ý? Hôm nay bởi vì ở trên đường, lại không rõ Hứa vương là người ra sao, cho nên ta cũng không có tùy tiện động vào. Nhưng chuyện này ta không cho qua. Hồng Mai tin ta, ta nhất định có thể giúp Lục Bình trả thù, hơn nữa ta cũng sẽ không lưu tình."

Vân Mộng Vũ nói xong mang theo ánh mắt chân thành nhìn Hồng Mai.

Hồng Mai nghe xong, nhất thời cảm thấy mắt đã ươn ướt, nàng cũng không nói lời khách sáo. Bởi vì trong lòng nàng, nàng tin tưởng tiểu thư của nàng là lợi hại nhất. Chỉ cần tiểu thư nói được là được, ngay từ đầu

https://thuviensach.vn

nàng nói vậy là sợ gây thêm rắc rối cho tiểu thư. Nhưng bây giờ nếu tiểu thư đã nói như thế, tất nhiên là tiểu thư có thể làm được.

Nhìn băn khoăn trong mắt Hồng Mai tiêu tán, nàng mới mở miệng nói: "Hồng Mai ngươi đi thăm Lục Bình đi, an ủi nàng, hôm nay nàng chắc rất sợ hãi. Chuyện còn lại ta sẽ xử lý."

Hồng Mai lên tiếng cáo lui, Vân Mộng Vũ đứng dậy, đứng trước cửa sổ, khẽ đánh chuông, lập tức có hai người áo xám đi ra. Hai người mặc một thân xám, trên mặt nhìn không ra thần sắc, vẻ mặt thản nhiên. Hai người vừa thấy Vân Mộng Vũ, lập tức quỳ rạp xuống đất, chờ đợi mệnh lệnh.

"Các ngươi lập tức đi Linh Lung các thu thập tin tức về Tần thống lĩnh dưới trướng của Hứa vương."

Vân Mộng Vũ dứt lời, hai cái người áo xám trong nháy mắt đã biến mất.

Vân Mộng Vũ đứng tại chỗ một lúc lâu cũng không động đậy, nàng biết Hứa vương này cực kỳ không đơn giản, có thể nói là sâu không lường được. Nhưng thế thì sao chứ, ăn hiếp người của nàng, cho dù là thiên hoàng lão tử cũng phải trả giá.

Thời gian lặng yên trôi qua, trong nháy mắt, sắc trời dần tối, hoàng hôn buông xuống.

Vân Mộng Vũ ngồi chơi cờ một mình trong phòng, nàng thích lúc không làm gì thì chơi cờ một mình, như vậy có thể giữ được tâm tình bình thản, xử lý sự tình mới có thể sáng suốt.

Lúc sắp chiếu tướng, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

"Vào đi."

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ buông quân cờ trong tay, giương mắt nhìn nha hoàn đi vào. Nha hoàn vừa vào, thỉnh an xong, bẩm: “Hồi bẩm quận chúa, bên ngoài có công công đến từ hoàng cung truyền khẩu dụ của Hoàng thượng. Nói đêm nay Hoàng thượng mở tiệc trong cung cho Hứa vương đón gió tẩy trần, đặc biệt mời Liên Tinh quận chúa cùng quận chúa người đến dự tiệc.”

Nghe nha hoàn bẩm báo, khóe miệng Vân Mộng Vũ nổi lên ý cười không rõ, tựa tiếu phi tiếu nói: “Đi nói cho công công biết, ta cùng tỷ tỷ đã bị cảm phong hàn, bị trúng gió, tối nay không thể đến được, mong hoàng thượng thứ lỗi.”

Nha hoàn nghe Vân Mộng Vũ nói xong, liền lui xuống.

Vân Mộng Vũ ngồi trong phòng, cầm một quân cờ trong tay tinh tế thưởng thức.

Trong mắt lạnh như băng, nụ cười bên khóe miệng càng lúc càng sâu.

Hứa thị quả nhiên là gia đình lớn a, lúc vào kinh thì phô trương không thua gì hoàng đế xuất hành. Hiện tại lại muốn cử hành yến hội long trọng tiếp đãi, còn muốn nàng cùng tỷ tỷ đi, quả thực là si tâm vọng tưởng.

Muốn nàng đi tham gia yến tiệc đón gió gì đó của bọn họ, không có cửa đâu.

Muốn tỷ tỷ đi, lại không có khả năng. Tỷ tỷ tính tình trong trẻo, lạnh lùng, luôn luôn không thích những thứ đó. Huống chi trong hoàng cung còn có một lão bất tử nhìn tỷ tỷ như hổ rình mồi, nàng không dám mạo hiểm.

Nàng không gây chuyện, nhưng nếu chọc vào nàng, nàng cũng không phải thánh mẫu, nàng sẽ cho bọn họ phải trả giá thật thê thảm.

Buổi tối, Vân Mộng Vũ nhìn tư liệu trong tay, sắc mặt thâm trầm.

https://thuviensach.vn

Tần thống lĩnh, tên là Tần Ngũ, vốn là một tiểu binh, nhưng hắn dựa vào khả năng nịnh hót của mình, mới có vị trí ngày hôm nay. Hơn nữa hắn cũng được Hứa Hạo Nhiên trọng dụng, bởi vì hắn thường xuyên giúp Hứa Hạo Nhiên làm một số chuyện ám muội. Mà chính hắn cũng là một tiểu nhân cực kỳ xấu xa, thích nhất là đùa bỡn nữ nhân, nữ tử bị hắn làm nhục không dưới trăm người.

Hay cho một thống lĩnh thị vệ, hay cho một tên cầm thú.

Hôm nay là yến tiệc đón gió, cầm thú kia khẳng định rất vui vẻ, dù sao cũng được coi là tâm phúc của thế tử cùng Hứa vương, chắc chắn sẽ có không ít người nịnh hót hắn. Vậy thì cứ cho hắn vui vẻ một chút, đợi lát nữa, nàng sẽ khiến cho hắn đẹp mặt.

Buổi tối, tan tiệc, Tần Ngũ cùng Hứa Hạo Nhiên hồi Hứa vương phủ.

“Tần Ngũ a, ngươi nói xem trong Yến kinh này có nơi nào là tốt nhất?”

Hứa Hạo Nhiên trên yến hội có uống chút rượu, bây giờ đã có chút men say, nhất thời không nghĩ sẽ về sớm, nên hỏi trong thành có nơi nào tốt.

“Nói đến địa phương tốt, thì Hồng Diễm lâu ở Yến kinh là tuyệt nhất a.” Tần Ngũ lập tức lấy lòng đem nơi hắn biết nói ra, “Hồng Diễm lâu! Hồng Diễm lâu!” Vừa nghe đến tên này, Hứa Hạo Nhiên lập tức biết đây nhất định là thanh lâu, hơn nữa Tần Ngũ lại khẳng định là thanh lâu có danh tiếng. Hắn thì thào nhớ kỹ Hồng Diễm lâu, trong lòng cũng là muốn xem thử nữ tử của Yến kinh có khác gì so với nơi hắn ở không.

Vừa thấy thế tử có hứng thú nhớ kỹ tên Hồng Diễm lâu, biết thế tử cảm thấy hứng thú, hắn vội vàng châm thêm lửa.

“Thế tử, Hồng Diễm lâu này phi thường nổi danh, có thể nói là hồng lâu đứng nhất Yến kinh. Hồng lâu này nổi danh như vậy không những vì nó bố trí không giống người thường, trọng yếu nhất là hoa khôi thần bí trong

https://thuviensach.vn

Hồng Diễm lâu. Hoa khôi này múa cực kỳ đẹp, làm cho người ta khó quên. Mà kỳ lạ nhất là chưa có người nào có thể thấy mặt của nàng, nhưng mọi người đều truyền tai nhau nàng có dung nhan khuynh thành tuyệt sắc."

"Khuynh thành tuyệt sắc? Bản thế tử lại muốn nhìn xem có thật là khuynh thành tuyệt sắc hay không? Đi, chúng ta đến để ngắm hoa khôi kia đi." Hứa Hạo Nhiên vừa nghe, nhất thời cũng hiểu được hoa khôi thần bí này có ý gì, nên muốn đi ngắm thử.

Trước tiên Hứa Hạo Nhiên quay đầu bảo thị vệ tùy tùng đi về trước, mà hắn và Tần Ngũ lại cưỡi ngựa đi về phía Hồng Diễm lâu.

Hai người mang tâm tình tốt đến Hồng Diễm lâu, thình lình trên đường bị người khác ngăn cản.

Hứa Hạo Nhiên và Tần Ngũ ghìm ngựa lại, đứng giữa đường.

Sau khi dừng ngựa, hắn nhìn chăm chú phía trước, trước mặt bọn họ có một đám người mặc y bào xám cản đường đi. Những người áo xám này tay cầm kiếm, hướng mũi kiếm chỉ về bọn họ, hiển nhiên là không có ý tốt.

Nhìn tình huống này, Hứa Hạo Nhiên híp mắt lại, hiện lên tia nguy hiểm, muốn giết người.

Hắn nhìn đám người này, bọn họ đều mang tướng mạo bình thường. Lại tiếp tục nhìn kỹ, thấy sau lưng những người này còn có một người đang đứng. Người nọ mặc áo trắng như tuyết, lúc này đang cúi đầu, cho nên không nhìn rõ tướng mạo. Đây chính là thủ lĩnh của họ đi.

Hứa Hạo Nhiên nghĩ đến thế lực có y bào xám, đột nhiên trong đầu lóe lên.

Thiên Binh các!

https://thuviensach.vn

Là tổ chức xuất hiện nhuốm máu vào đêm hôm đó ở Yến kinh.

Là tổ chức khiến cho thất quốc ai cũng kính nể.

Mà đêm đó các chủ Thiên Binh các, Vấn Thiên xuất hiện đã tạo nên truyền kỳ.

Nghe đồn hắn mưu kế vô song, nghe đồn hắn võ công cao cường.

Có thể nói các chủ Vấn Thiên xuất hiện như một bí ẩn.

Các chủ Thiên Binh các này, ngay cả phụ vương mưu lược hơn người cũng nhìn không ra, nhìn không ra được hắn vì sao lại đấu tranh giúp Sở quốc, vì sao lại giữ lại Vân Mộ. Hiển nhiên bọn họ cũng không biết cả nhà Vân Mộ đã chết.

Trong mắt Hứa Hạo Nhiên mang vẻ suy tư, trong phút chốc im lặng. Hắn đang tự hỏi Thiên Binh các muốn làm gì, hắn không nhớ rõ hắn đã từng đắc tội với Thiên Binh các lúc nào?

Mà Tần Ngũ sau lưng Hứa Hạo Nhiên lúc này cũng mang ánh mắt vui sướng khi nhìn những người chặn đường kia. Trong mắt hắn, võ công của thế tử luôn luôn không có đối thủ. Cho nên lúc hắn nhìn thủ lĩnh và những người áo xám không biết sống chết đến từ đâu lại dám chặn đường hắn, hắn muốn bật cười. Thế tử luôn luôn tàn nhẫn thị sát, bọn họ lại dám cản đường của thế tử, quả thực là muốn chết.

Lúc Tần Ngũ nghĩ đến thế tử chắc chắn sẽ xông lên giết sạch bọn chúng, lại nghe được thanh âm khách khí của thế tử vang lên bên tai.

“Không biết các chủ ngăn cản tại hạ, là có chuyện gì?” Hứa Hạo Nhiên lúc này gặp các chủ Thiên Binh các cũng không dám xưng bản thế tử, hắn tuy rằng cuồng vọng kiêu ngạo, nhưng cũng không đến mức không coi ai ra

https://thuviensach.vn

gì. Mà vị các chủ này, phụ vương cũng kính sợ hắn ba phần, cho nên hắn chỉ có thể hạ thấp mình.

“Sự tình là như vậy, bản các chủ hôm nay tâm tình không tốt, cho nên ở đây ngắm trăng nhưng chủ tớ các người cứ chạy thẳng tới đây, cái này làm cho bản các chủ mang tâm tình không tốt. Hứa thế tử, ngươi nói xem thử việc này nên làm thế nào cho phải?” Vân Mộng Vũ chậm rãi ngẩng đầu lên, ngữ khí bất mãn nói.

Hứa Hạo Nhiên nhìn thấy các chủ mặt áo trắng ngẩng đầu lên, khiếp sợ nhìn mặt nạ hình con bướm làm từ bạch ngọc tinh xảo, lại bị lời nói của hắn làm cho tức giận muốn động thủ.

Đây là muốn nói cái gì chứ?

Đây là đường đi a!

Hay cho một lý do tâm tình không tốt, ngắm trăng trên đường đi. Đã vậy thì thôi, lại còn dám nói hắn và Tần Ngũ làm ảnh hưởng đến hắn, thật là hơi quá đáng. (Sally: chị cũng quá ko thiện lương rồi, lần trước tâm tình không tốt đi cướp quốc khố, lần này lại tâm tình ko tốt a)

Nếu người bình thường mà nói, hắn sẽ trực tiếp giết chết tên đó. Nhưng bây giờ hắn chỉ có thể nhẫn nhịn, ai kêu đó là các chủ của Thiên Binh các chứ.

Hứa Hạo Nhiên nở một nụ cười cứng ngắc, muốn mở miệng nói hai câu, để không khí hòa hoãn lại, không ngờ Tần Ngũ nói ra một câu.

“Ngươi dám hỗn xược như thế? Dám nói chuyện với thế tử như vậy, quả thực là không muốn sống nữa. Mau dập đầu xin lỗi thế tử, nếu không thì đừng mong sống sót.” Tần Ngũ nói xong khẽ hất cằm, miệt thị nhìn Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, Hứa Hạo Nhiên vừa rồi cười trừ, bây giờ thì so với khóc còn khó coi hơn. Tần Ngũ này mọi ngày bình thường đều rất hiểu chuyện, hôm nay hắn bị làm sao vậy? Hắn thật muốn rút lưỡi của y.

Tần Ngũ cũng thật có chút oan uổng, lúc hắn nói chuyện, hắn nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ. Từ hướng của hắn nhìn qua vừa vặn có thể thấy mặt nạ bạch ngọc của Vân Mộng Vũ. Mặt nạ bạch ngọc được ánh trăng chiếu xuống, nổi lên nhiều điểm nhu hòa gợn sóng, nhất thời làm cho hắn ngây người. Cho nên hắn mới không nghe thế tử nói chuyện, nếu không, hắn lúc bình thường, làm sao có thể không phát hiện ra thân phận của nam tử áo trắng kia không bình thường, không phải là người có thể đắc tội.

Lúc hắn phục hồi tinh thần lại, vừa vặn nghe được nam tử áo trắng nói chuyện, nhất thời cảm thấy cơ hội đã tới. Lập tức cáo mượn oai hùm lên giọng, giành lấy hảo cảm của thế tử.

Tần Ngũ lại không biết vì câu nói này của hắn mà hắn phải trả giá bằng máu.

Hứa Hạo Nhiên trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói gì, trong lòng hắn bây giờ rất bất mãn với Tần Ngũ. Hắn đã tính, nếu đêm nay an toàn chạy thoát, hắn chắc chắn sẽ rút gân Tần Ngũ.

Nghe tên thống lĩnh cầm thú không biết sống chết kia dám lên tiếng mắng nàng, ánh mắt nàng càng lạnh, bắt đầu nói ra những lời sắc bén.

“Hứa thế tử quả nhiên là lợi hại a, lại không thèm đặt Thiên Binh các ở trong mắt. Ngay cả thuộc hạ của ngươi lại dám nhục mạ bản các chủ như thế. Như thế nào, Hứa vương phủ muốn đối địch với Thiên Binh các sao?”

Lúc này, Tần Ngũ nghe rõ từng lời của Vân Mộng Vũ. Nghe xong, sắc mặt hắn trắng bệch.

Thiên Binh các? Các chủ?

https://thuviensach.vn

Hắn không thể tin ngẩng đầu nhìn nam tử áo trắng, thế nhưng cảm thấy giờ phút này Diêm vương đang vẫy gọi, ánh mắt đó không có độ ấm, làm hắn run rẩy.

Lúc này, hắn biết hắn đã chọc vào đại họa, toàn thân không ngừng run rẩy, nhịn không được nhìn thế tử cầu cứu. Mà Hứa Hạo Nhiên bây giờ làm sao có thời gian để ý đến sự sống chết của hắn, hắn đang tìm cách để thoát thân.

Trong lòng hắn nghĩ xong, ngữ khí khách khí: "Các chủ đã hiểu lầm, bởi vì tên cẩu nô tài này hôm nay có uống chút rượu nên mới ăn nói lộn xộn như vậy, các chủ không cần để ý. Nếu các chủ vẫn cảm thấy không thoải mái, cẩu nô tài này, các chủ muốn xử lí ra sao thì tùy."

"Như thế nào, thế tử nghĩ chỉ đưa ra một tên cẩu nô tài đưa cho ta là xem như mọi chuyện chấm dứt sao?"

Lúc Hứa Hạo Nhiên nghĩ mọi chuyện đã được giải quyết, một thanh âm không mặn không nhạt truyền đến.

Nghe được lời này, Hứa Hạo Nhiên âm thầm nắm chặt tay, trong lòng tức giận dị thường.

Đúng là tai họa bất ngờ, các chủ này sao lại làm càn như vậy, hắn (Hứa Hạo Nhiên) lại chưa đắc tội hắn (Vân Mông Vũ). Hôm nay, đến tột cùng là hắn muốn làm cái gì?

Hứa Hạo Nhiên phẫn nộ, hắn muốn xông lên động thủ với các chủ kia một trận, nhưng hắn biết hắn không thể. Nếu không, hắn so với chết còn thảm hơn. Hắn chỉ có thể đè ép cơn giận trong lòng lại, bình tĩnh nói: "Vậy các chủ muốn giải quyết như thế nào, tại hạ nhất định sẽ tuân theo."

Hứa Hạo Nhiên dứt lời, mắt nhìn chằm chằm nam tử đứng sau lưng đám người mặc áo xám kia, thấy nam tử mang vẻ khó xử, sau đó hơi khó xử nói:

https://thuviensach.vn

“Thôi, bởi vì các ngươi quấy rầy, bản các chủ cảm thấy tâm tình đã bị ảnh hưởng, cũng không cần luyện công. Mà bản các chủ nghe nói Hứa vương phủ các ngươi có Tam Khỏa Thanh Tâm Quả, bản các chủ biết vật này trân quý dị thường, cho nên cũng không làm khó dễ ngươi, ngươi cho ta mượn một viên, việc này coi như cho qua.”

Nghe nam tử áo trắng nói muốn Tam Khỏa Thanh Tâm Quả, Hứa Hạo Nhiên thiếu chút nữa hộc máu.

Các chủ này rõ ràng là muốn ăn cướp, thứ hắn muốn là Tam Khỏa Thanh Tâm Quả rất trân quý của Hứa vương phủ.

Nhưng tình thế bây giờ hắn không thể không đồng ý, hắn chỉ có thể cắn răng nói: “Được, trong vòng ba ngày tại hạ chắc chắn sẽ đưa Tam Khỏa Thanh Tâm Quả đến tay các chủ. Như vậy không biết bây giờ tại hạ có thể đi hay không?”

“Có thể, đương nhiên có thể đi. Bản các chủ cũng muốn mượn nô tài của thế tử một chút, sáng sớm mai sẽ trả lại.”

“Các chủ cứ việc lấy đi, tại hạ còn có việc xin cáo lui trước.” Hứa Hạo Nhiên nói xong cũng không quay đầu nhìn lại.

Trong mắt hắn ngay cả Tam Khỏa Thanh Tâm Quả cũng đưa cho các chủ kia, huống chi là một nô tài. Hắn bây giờ nên chạy nhanh ra khỏi đây, nếu hắn còn đứng đó thêm chút nữa chắc chắn sẽ nổi điên a.

Nhìn bóng dáng xa dần của thế tử, Tần Ngũ cảm thấy nỗi sợ hãi không ngừng lan ra. Hắn nơm nớp lo sợ ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn thấy các chủ áo trắng từng bước một đi tới, từng bước một đến gần hắn. Mặt nạ bạch ngọc tinh xảo, trong trẻo nhưng lạnh lùng tao nhã.

Vân Mộng Vũ lúc này mang ánh mắt trầm như nước, hờ hững đến gần tên cầm thú kia, lúc khoảng cách chỉ còn năm bước, đột nhiên ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Tần Ngũ sợ đến mức nhanh chóng cầu xin tha thứ: “Các chủ đại nhân, ngươi đại nhân đại lượng tha cho ta đi. Các chủ…….”

Nhưng hắn còn chưa nói xong, đột nhiên cảm giác toàn thân đau nhức vô cùng, ngay sau đó người đã ngã nhào xuống đất. Hắn kinh hãi nhìn bốn lỗ máu trên người, hai tay hai chân của hắn đã bị cắt bỏ. Hắn căn bản không có cảm giác được các chủ kia ra tay như thế nào, tốc độ thật sự đáng sợ a.

Hắn nhìn thân ảnh thanh diễm dưới ánh trăng, bây giờ lại mang vẻ ma mị làm người ta sợ hãi. Theo bản năng, Tần Ngũ lết về sau. Trong lòng hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, hắn muốn rời xa nơi này.

Nhưng Vân Mộng Vũ sao lại cho hắn như mong muốn được, Vân Mộng Vũ từng bước đi đến trước mặt hắn, nhấc chân lên giẫm lên tay hắn, nghiền thật mạnh.

Nhất thời xương cốt vỡ vụn, trên ngã tư đường im lặng dị thường.

Tần Ngũ còn chưa có phản ứng, lại bị một trận đau nhức ập đến. Tần Ngũ bây giờ thật sự muốn chết cũng không chết được, chỉ có thể trơ mắt nhìn nam tử áo trắng dùng hai chân giẫm lên hắn.

Vân Mộng Vũ không chỉ báo thù cho Lục Bình mà còn muốn báo thù cho hàng trăm nữ tử bị hắn hãm hại.

Vân Mộng Vũ nhấc chân lên, đột nhiên xoay người, nhìn đám người áo xám ra lệnh: “Đem thứ cầm thú này đi lấy cung (khẩu cung) cho ta, xong việc đuổi về Hứa vương phủ. Cũng nói cho thế tử biết, đêm nay nô tài này làm việc thay ta rất vất vả, bản các chủ cũng rất vừa lòng, hy vọng thế tử có thể khen ngợi.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, Tần Ngũ ngất xỉu đã được thuộc hạ của Thiên Binh các mang đi.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không phải là người lương thiện, buông tha tên cầm thú này. Mà là cái loại người bẩn thỉu này, nàng không muốn đụng đến. Hơn nữa nàng cho người đuổi hắn về Hứa vương phủ, lại nói những lời lúc nãy. Thế tử kia vừa nhìn liền biết là người lòng dạ hẹp hòi, tâm ngoan thủ lạt. Hắn vừa thấy Tần Ngũ tất nhiên sẽ nhớ lại sự nhục nhã đêm nay, như vậy chắc chắn sẽ trút toàn bộ oán giận lên người của Tần Ngũ. Thủ đoạn của Hứa Hạo Nhiên so với nàng ngoan độc hơn gấp trăm lần, như vậy thì việc gì nàng phải động tay vào?

Giải quyết thống lĩnh cầm thú kia, sự hờn dỗi trong lòng Vân Mộng Vũ mới được tiêu tan, nàng mang tâm tình vui vẻ chậm rãi trở về Tâm Mộng cư, lúc chuẩn bị về phòng, phát hiện đèn trong phòng tỷ tỷ còn sáng, trong lòng nghi ngờ nên đi lên gõ cửa.

“Tỷ tỷ, ta là Vũ nhi, ta có thể vào không?”

Vân Mộng Vũ dứt lời, nghe được thanh âm bước chân, cửa nhanh chóng được mở ra.

Nàng nhìn tỷ tỷ, thấy tỷ tỷ mang bộ dáng có rất nhiều tâm sự.

Nàng theo tỷ tỷ ngồi xuống bàn, A Mi nhìn muội muội muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Vân Mộng Vũ thấy tỷ tỷ như thế, trong lòng biết tỷ tỷ chắc chắn có việc muốn nói, liền ôn nhu nói: “Tỷ tỷ, ngươi có chuyện gì cứ nói đi.”

Nghe muội muội nói xong, A Mi nhìn muội muội thật lâu, sau đó cúi đầu, rầu rĩ nói: “Vũ nhi, tỷ tỷ phải đi.”

“Cái gì?” Vân Mộng Vũ bị lời này làm cho cả kinh.

Tỷ tỷ phải đi, trong một lúc, nàng khó có thể chấp nhận, dù sao nàng cũng mới vừa gặp được tỷ tỷ. Tỷ tỷ lại nhân lúc nàng không còn ai thân

https://thuviensach.vn

thích mà rời đi.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 87: Gió Nổi Lên

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Nhìn muội muội phản ứng như thế, trong mắt A Mi hiện lên một chút giãy dụa, rồi nói: “Kỳ thật ta sẽ không đi lâu, chỉ là muốn đi nghiệm chứng một việc mà thôi.”

Nghe tỷ tỷ nói xong, Vân Mộng Vũ mới phát hiện phản ứng của mình hơi quá.

Nên nàng che dấu sự xấu hổ, cười hỏi: “Tỷ tỷ muốn đi đâu sao?”

“Ta muốn đi Bắc quốc.” A Mi mang thần sắc thẫn thờ nói.

“Bắc quốc? Xa như vậy.” Vân Mộng Vũ giật mình.

“Vũ nhi, ngươi cũng biết ta từng lưu lạc thanh lâu, sau đó lúc ta sáu tuổi lại được một tiểu nam tử cứu ra. Chúng ta sống ở Bắc quốc một năm, sau đó hắn đột nhiên mất tích. Ta tìm thật lâu nhưng lại không thấy hắn, sau đó ta lại có duyên, ta gia nhập Đoạt Hồn lâu, nhưng vẫn không ngừng tìm kiếm. Bởi vì mấy ngày nay ở bên cạnh người, trong lòng ta càng nhớ hắn, cho nên muốn đi Bắc quốc tìm thử.”

Nghe tỷ tỷ nói xong, tuy rằng trong lòng Vân Mộng Vũ đã có chuẩn bị, biết thân phận của tỷ tỷ không bình thường, nhưng ba chữ Đoạt Hồn lâu cũng làm nàng chấn động.

https://thuviensach.vn

Bởi vì gặp được tỷ tỷ, trong lòng nàng đột nhiên có chút chuyện không hiểu. Từ thanh lâu đến sát thủ, tỷ tỷ đã trải qua chuyện gì? Cuối cùng thì tỷ tỷ đã trải qua bao nhiêu chuyện, nàng không thể hiểu hết, nhưng nàng biết sự gian khổ của tỷ tỷ khó mà nói hết được.

Trong lúc nhất thời, mọi tư vị cứ hiện lên trong lòng, nàng kéo tay tỷ tỷ nói: “Tỷ tỷ, ta đi với ngươi.”

Nhìn muội muội như thế, A Mi lắc lắc đầu, nói: “Vũ nhi, chúng ta đều có chuyện phải làm. Ta muốn đi một mình, ngươi yên tâm, không có việc gì.”

Nghe tỷ tỷ nói vậy, Vân Mộng Vũ cũng gật gật đầu, nàng và tỷ tỷ đều có con đường riêng phải đi.

Đêm nay Vân Mộng Vũ không về phòng mình, mà ngủ cùng tỷ tỷ, hai người cùng nhau nằm trên giường, nói rất nhiều chuyện cũ.

Vân Mộng Vũ lúc này mới phát hiện, thì ra tỷ tỷ đối với nam tử kia, cũng chính là Sơ Thất ca ca của nàng rất có cảm tình. Hơn nữa theo như tỷ tỷ nói, nàng cũng cảm nhận lâu chủ Hàn Băng của Đoạt Hồn lâu đối đãi với tỷ tỷ cũng không giống bình thường. Tuy rằng tỷ tỷ không phát hiện, nhưng nàng là người ngoài cuộc, nên có thể suy ra được như thế.

Hơn nữa nàng có một cảm giác hơi lạ, Hàn Băng và Sơ Thất ca ca có một mối quan hệ mật thiết.

Bởi vì theo như lời của tỷ tỷ, mơ hồ cảm thấy lúc tỷ tỷ rời Bắc quốc đi và vào Đoạt Hồn lâu, trong đó có quá nhiều sự trùng hợp. Nhưng còn chưa biết mọi chuyện như thế nào, nàng cũng không vội nói với tỷ tỷ, bất quá, nàng sẽ tìm cơ hội đi điều tra.

Sáng sớm, nàng nhìn bóng dáng của tỷ tỷ dần dần biến mất trong tầm mắt, trên mặt nổi lên vẻ ưu tư nhợt nhạt.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng nàng chưa bao giờ buông tha cho ý nghĩ trở về trong đầu, cũng vẫn phái người tìm phương pháp trở về, nhưng một chút tin tức cũng không có. Dần dần, nàng có chút nản lòng. Có lẽ, nàng sẽ vĩnh viễn ở lại đây.

Tỷ tỷ đi tìm hạnh phúc của nàng ấy, như vậy hạnh phúc của nàng thì sao?

Vân Mộng Vũ đưa ánh mắt xa xăm nhìn phía chân trời. Đang lúc thất thần lại bị thanh âm của Lục Bình kéo về thực tại.

“Tiểu thư, đến giờ ăn cơm rồi. Đúng rồi đại tiểu thư đâu? Sáng nay ta không nhìn thấy đại tiểu thư?”

Nghe thanh âm Lục Bình, Vân Mộng Vũ quay đầu nhìn nha đầu này, cảm thấy tiểu nha đầu này vẫn có tính tình của một đứa bé. Sau khi ngủ dậy, lại khôi phục tính cách hoạt bát thường ngày.

Nhìn Lục Bình như vậy, ánh mắt Vân Mộng Vũ mang theo ý cười, ôn hòa nói: “Tỷ tỷ có một số việc nên ra ngoài một thời gian, xong việc sẽ trở lại.”

“Như vậy sao, tiểu thư ăn cơm đi.”

Cơm nước xong, nàng kêu Hồng Mai vào thư phòng.

“Nói đi, sáng sớm nhìn ngươi mang bộ dáng muốn nói lại thôi, khẳng định có rất nhiều chuyện muốn nói.” Nàng ngồi xuống bàn, tay cầm một ly trà, nhàn nhã uống, khẩu khí nhu hòa hỏi.

Hồng Mai cắn cắn môi, mở miệng hỏi nói: “Tiểu thư, đêm qua người đối xử với thế tử Hạo Nhiên như vậy, có thể khiến cho Hứa vương bất mãn hay không? Sau đó tiểu thư có thể gặp nguy hiểm?”

Hồng Mai dứt lời, lại thấy tiểu thư cười nhợt nhạt, sau đó truyền đến thanh âm của tiểu thư.

https://thuviensach.vn

“Hứa vương sẽ không tức giận, điểm mấu chốt là hắn là sẽ không dại gì mà trở mặt với Thiên Binh các. Hứa vương đến Yến kinh ý đồ không đơn giản, hơn nữa Quỳnh Hoa yến sắp tới, đến lúc đó sứ giả của thất quốc cũng đã đến. Trong Yến kinh sẽ có gió nổi mây phun, thời điểm mẫn cảm như vậy, sao hắn chỉ vì một thế tử, vì một viên Tam Khỏa Thanh Tâm Quả mà muốn gây hiềm khích với Thiên Binh các. Lúc này, hắn không chỉ không đối phó Thiên Binh các, lại còn nhiệt tình dâng lễ vật. Bởi vì đây là cơ hội tốt, Hứa vương có cơ hội có thể cùng Thiên Binh các hợp tác.”

Nghe tiểu thư nói, mắt Hồng Mai lộ ra vẻ khó hiểu, nhịn không được hỏi: “Tiểu thư, chuyện hôm qua, Hứa vương sao lại có thể cùng Thiên Binh các hợp tác. Hắn làm sao có thể cho rằng Thiên Binh các không phải là địch của hắn mà là hợp tác với hắn chứ?”

“Bởi vì hôm qua ta cho thế tử Hạo Nhiên bình yên chạy đi, vẫn không tổn thương đến hắn, đây là chứng minh tốt nhất rồi. Hơn nữa Hứa vương quả quyết sẽ không nghĩ đến đường đường là một các chủ Thiên Binh các lại vô cớ gây ra phiền toái đối với thế tử, hoặc là sẽ vì một thống lĩnh thị vệ nho nhỏ mà đánh rắn động cỏ. Cho nên, hắn chỉ có thể nghĩ đến, đây là cái cớ của Thiên Binh các nhằm muốn thương lượng với hắn. Kỳ thật ta muốn bí mật xử tội tên cầm thú kia, nhưng sau đó lại nghĩ, cảm thấy đây là một cơ hội có thể hợp tác cùng Hứa vương. Có Hứa vương, chúng ta ở trong Yến kinh mới có thể có càng nhiều đường sống và quyền lợi.”

“Tiểu thư, nghe nói Hứa vương này là người tâm kế sâu đậm, cùng hắn hợp tác, có thể nói là ngồi lên lưng hổ hay không?” Hồng Mai lo lắng nói.

“Cưỡi lên lưng hổ, có thể nói là cưỡi lên lưng hổ. Nhưng đây là lúc loạn thế, nếu không ngồi lên lưng hổ, như vậy cũng rất dễ dàng làm sơn dương đợi người ta làm thịt. Mấu chốt là chúng ta phải thiết lập mối quan hệ thật tốt, để chúng ta đạt được lợi ích lớn nhất.”

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ có suy nghĩ quả thật sâu xa. Yến kinh này cho tới bây giờ chưa bao giờ được thái bình, âm mưu không ngừng, tranh đấu không ngừng. Nàng có cảm giác chiến tranh còn chưa chính thức bắt đầu. Nếu đã bắt đầu, không biết sẽ tổn thất hết bao nhiêu người?

Quả nhiên giống như Mộng Vũ dự đoán, sáng sớm tiếp theo, Thiên Binh các cũng truyền đến tin tức, Hứa vương tự mình tới cửa đưa Tam Khỏa Thanh Tâm Quả còn có những vật phẩm quý hiếm khác, thừa nhận sự va chạm của Hứa Hạo Nhiên với nàng.

Nhận được tin tức này, khóe miệng Vân Mộng Vũ gợi lên một nụ cười tựa tiếu phi tiếu.

Âm mưu đã đến, xem mưu kế của ai cao hơn, tâm kế của ai sâu hơn.

Vẫn là nơi gặp mặt lần trước với Thái tử, vẫn là chưởng quầy nội công thâm hậu dẫn Hứa vương lên lầu. Mà lần này, ánh mắt Hứa vương không giống Sở Thụy Phong. Hứa vương vừa vào phòng lập tức liền nhận thấy trong phòng có bố trí trận pháp, hơn nữa là trận pháp cao thâm.

Thiên Binh các quả nhiên không đơn giản, không hổ là tổ chức nổi danh ở thất quốc.

Vào phòng, Vân Mộng Vũ vẫn ngồi phía sau tấm lụa mỏng. Thấy thế, Hứa vương vẫn không để ý, mà tự mình ngồi xuống, tự động rót trà, âm thầm cảm nhận hơi thở trong phòng.

Hắn sâu sắc cảm giác được các góc trong phòng có vài hơi thở không kém, mà vị các chủ phía sau tấm lụa mỏng, hơi thở trên người tuy rằng không mạnh, nhưng lại phi thường độc đáo. Hơi thở độc đáo như vậy, hắn cảm thấy hắn đã từng gặp qua, nhưng cũng không nghĩ ra đã gặp lúc nào.

Quan sát xong hình thức trong phòng, mắt hắn nhìn về phía lụa mỏng, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một thân ảnh áo trắng ngồi sau tấm lụa. Ngẫu

https://thuviensach.vn

nhiên có thể nhìn thấy một màu xanh ngọc khẽ lưu chuyển.

Sau khi quan sát, hắn nhíu mày, lại giãn ra, trong mắt hiện lên vẻ hứng thú, lại tinh tế thưởng thức trà trong tay.

Khi Hứa vương nhìn về phía tấm lụa mỏng, Vân Mộng Vũ đã quan sát hắn.

Hứa vương mang một khuôn mặt anh tuấn, quần áo màu xanh đen, cả người nhìn thật nho nhã, hoàn toàn nhìn không ra đó là vương gia chiến thần.

Hứa vương này quả nhiên không đơn giản, một người tâm kế thâm trầm lại có võ công cao cường, quả nhiên là đáng sợ.

Giấu ánh mắt đi, Vân Mộng Vũ lạnh nhạt mở miệng.

“Tối hôm trước, bản các chủ nhất thời nóng nảy, không biết là có làm cho Hứa vương không vui hay không?” Phía sau tấm lụa mỏng đột nhiên truyền đến một thanh âm réo rắc.

Nghe thanh âm này, trong mắt Hứa vương hiện lên nghi hoặc, tuổi trẻ như vậy sao?

Hắn buông chén trà trong tay, cười trở lại: “Làm sao có thể? Tiểu tử nhà ta luôn gây phiền phức, các chủ không nên để trong lòng.”

“Tất nhiên sẽ không, Hứa vương cảm thấy trà này như thế nào?”

Nghe hỏi về trà, trong mắt Hứa vương tinh quang chợt lóe, ôn hòa nói: “Trà này hương vị rất khá, nhưng lửa còn chưa đủ.”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ ngồi sau tấm lụa mỏng thản nhiên nở nụ cười. Nàng cố ý chọn loại trà kém một chút để đưa Hứa vương uống, đó là vì muốn thử hắn.

https://thuviensach.vn

Hứa vương này quả nhiên là một đối thủ, rất thận trọng.

Nàng mang theo ý cười không rõ ý tứ, mở miệng chế giễu: “Phải không? Hứa vương cho rằng như thế nào mới có thể làm cho trà này có hương bị tốt lên?”

Vân Mộng Vũ nói xong, Hứa vương vẫn chưa nói chuyện, mà cầm lấy chén trà, uống một ngụm. Khép mắt như đang hưởng thụ, lại mở mắt ra, trong mắt tỏa ánh hào quang, ngữ khí mang theo nhè nhẹ khí phách nói: “Nên đổi người nấu trà lại, trà tốt như vậy lại giao cho người không biết nấu, vậy rất lãng phí. Nhưng nếu dùng người khác, biết nấu trà hơn, như vậy sẽ có kết quả khác.”

Nói đến đây, hơi thở của Hứa vương quanh thân cuồn cuộn, lại ẩn ẩn cảm giác làm cho người ta thần phục.

Nhìn Hứa vương như vậy, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một đạo mũi nhọn, vừa lòng mở miệng nói: “Hứa vương nói rất đúng a, như vậy Hứa vương cảm thấy nếu có một trợ thủ đắc lực, có thể dễ dàng thu được kết quả tốt hay không?”

Nghe xong, Hứa vương nở nụ cười, cao hứng mở miệng nói: “Vậy thì thật không có gì tốt bằng, trước hết, tại đây bổn vương cảm ơn các chủ. Đến ngày đại sự thành công, lợi ích của các chủ tuyệt đối sẽ không thiếu.”

“Vậy bản các chủ cũng ngay tại đây cầu chúc Hứa vương sớm ngày ngồi lên vị trí kia, cũng cầu chúc cho sự hợp tác tốt đẹp của chúng ta.” Thanh âm mang theo ý cười truyền đến sau tấm lụa mỏng. Trong thanh âm tuy mang theo sự sung sướng, nhưng ý cười này có chút gượng gạo.

Mà ý cười của Hứa vương tràn ngập trong đáy mắt nhưng cũng có sự tính toán.

https://thuviensach.vn

Đây là giao dịch lợi dụng lẫn nhau, chỉ là cuối cùng ai sẽ thắng, chỉ có thể đợi đến ngày ấy mới có thể biết được.

Bây giờ ai cũng tự tính kế cho mình, chỉ là mưu kế của ai sâu hơn? Cuối cùng là ai mới có thể nở nụ cười?

Hứa vương mang theo nụ cười vừa lòng rời đi, lúc đi ngang qua gian phòng chứa binh khí, khóe mắt vẫn nhìn sự bố trị đặc thù trong phòng, lóe lên sự âm hiểm.

Vân Mộng Vũ ngồi phía sau tấm lụa mỏng cũng đi ra, cho dù là sau tấm lụa mỏng, nàng vẫn che mặt. Vì Hứa vương là người quá sâu, không lường được, nếu vô ý, cũng có khả năng bị hắn nhìn thấy thân phận.

Nàng không biết nàng cược giao dịch này là có lợi hay có hại? Chỉ là sau sự kiện của thống lĩnh thị vệ kia, đột nhiên nàng phát hiện nàng cần một đồng minh, như vậy không chỉ có có lợi cho làm việc sau này, lại có thể chiếm được tiên cơ trong lúc gió nổi mây phun.

Người nguy hiểm như vậy, sao không trở thành đồng minh. Như vậy ít nhất nàng có thể chiếm được một chút lợi lộc cũng có thể xoay chuyển kết cục.

Bất quá Hứa vương này rất đa nghi, đến lúc cuối cùng hắn cũng sẽ không cho nàng biết kế hoạch của hắn, nàng vẫn nên tự tính toán chu toàn.

Ban đêm, trong Hoa Thanh cung.

Lúc này đêm đã khuya, trong cung chỉ đốt một ít đèn, chiếu lờ mờ vào phòng, tăng thêm vài phần mông lung.

Buổi tối im lặng, trong phòng truyền ra thanh âm rên rỉ cùng thô suyễn.

https://thuviensach.vn

Tấm lụa khẽ lay động, trên giường, tiếng động ái muội quanh quẩn triền miên, hé ra một cảnh tượng dục vọng.

Hồi lâu sau, có tiếng ồ ồ thở dốc, trong phòng truyền ra thanh âm mềm mại đáng yêu.

“Hoàng thượng, lâu rồi ngươi không qua thăm thần thiếp, có phải đã quên Thanh Nhi rồi hay không?”

“Làm sao có thể? Thanh Nhi là tâm can của trẫm a, làm sao ta có thể quên Thanh Nhi được chứ? Khi Hứa vương hồi kinh có rất nhiều việc cần hoàn thành, không có thời gian nghỉ ngơi. Nếu Thanh Nhi trách trẫm không đến thăm Thanh Nhi, như vậy đêm nay trẫm sẽ bồi thường cho Thanh Nhi được không?” Sở Phách Thiên nói xong, ý muốn đè lên người Hoa Thanh Nhi thêm một lần nữa.

“Hoàng thượng……, Hứa vương kia rõ ràng có ý đồ gây rối, vì sao còn chấp thuận hắn vào kinh a?” Hoa Thanh Nhi nhẹ nhàng đặt tay lên ngực Sở Phách Thiên, phòng ngừa hắn lại muốn thêm một lần nữa.

Nghe Hoa Thanh Nhi nói, Sở Phách Thiên lúc này dục hỏa đốt người, cũng không cảm thấy Hoa Thanh Nhi hỏi chuyện đó trong lúc này là không thích hợp. Cho nên một bên kéo tay nàng lên đỉnh đầu, thân mình cũng lập tức đè lên người nàng, một bên lại trả lời: “Hứa vương từ hai mươi năm trước đã muốn động thủ, hình như là bởi vì Tư phu nhân mới chịu thoái ẩn. Mà bây giờ hắn lại trở về, cũng là chuyện đã dự kiến. Trẫm và Phong nhi sớm đã có chuẩn bị, tuyệt đối không giống phụ hoàng trước đây cứ sợ đầu sợ đuôi.” Vừa mới dứt lời, người đã vội vàng hôn lên đôi môi đỏ mọng kiều diễm kia. Trong phòng lại bắt đầu truyền ra tiếng thở dốc.

Lúc Sở Phách Thiên ý loạn tình mê, Hoa Thanh Nhi lại vô cùng tỉnh táo. Cặp mắt mở to trong đêm lóe lên tia sáng yêu dị.

https://thuviensach.vn

Phụ thân nói đúng, hai mươi năm trước Sở Cung có qua lại với một nữ nhân thần bí. Nữ nhân này giúp Sở gia bức lui Hứa vương. Hứa vương nay lại quay về, hoàng thất Sở quốc có thể nói là tràn ngập nguy cơ a. Sở Phách Thiên cũng đem hy vọng đặt vào trên người Sở Thụy Phong, đây chính là biểu hiện của sự bất ổn.

Sở Thụy Phong tuy rằng trải qua chuyện của Diễm vương, đã muốn biểu hiện ra được thủ đoạn và trí mưu của hắn. Nhưng Sở Thụy Phong chung quy vẫn là tuổi trẻ, khó có thể so cùng Hứa vương.

Trừ phi Sở Thụy Phong có thể lại được Thiên Binh các giúp, kết quả mới không còn bàn luận nữa.

Hiện tại thực lực của Lí gia đã không còn mạnh như trước, phụ thân cũng bởi vậy mà càng cẩn thận hơn.

Nghe đồn Vân Mộ và Vân Dung đều đi theo các chủ Thiên Binh các, không biết vì sao, dựa vào trực giác của nữ nhân, nàng luôn cảm thấy việc này sẽ không đơn giản như vậy.

Vô luận như thế nào, Vân Mộ cũng đã mất tất cả, trên triều, Lí gia của nàng lâm vào hoàn cảnh xấu. Đây đều là lỗi của Vân Mộng Vũ. Nhớ tới tên này, trong mắt nàng mang hận ý càng sâu. Hơn nữa càng đáng chết hơn là, hoàng thượng lại có tâm tư với tỷ tỷ A Mi của Vân Mộng Vũ. Thái giám bên cạnh hoàng thượng cho biết ngày ấy hoàng thượng nhìn A Mi với ánh mắt không bình thường chút nào, chuyện này vẫn là tâm bệnh của nàng. Thế lực của Lí gia bọn họ không được như trước, chỉ có thể dựa vào địa vị của nàng trong lòng Hoàng thượng giúp đỡ một chút. Nếu nàng lại thất thế, như vậy kết cục của nàng và Lí gia thực thảm.

Không được, nàng phải phải nghĩ biện pháp giải quyết tình hình này. Hiện tại nàng nên chiều chuộng lão già này, nghĩ xong, thân mình mềm mại như nước, nhu nhược như không có xương đón nhận Sở Phách Thiên.

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên đột nhiên cảm giác được thân thể của nữ tử dưới thân biến hóa, lại càng hưng phấn.

Bóng đêm ở Hoa Thanh cung xinh đẹp lạ thường, Vân Mộng Vũ ở trong phòng mình trằn trọc mãi thôi.

Không biết vì sao, gần đây lại khó ngủ, đặc biệt là hay nhớ nhà.

Đây là có điềm báo gì sao?

Nàng bất an nằm trên giường, mắt mở to, nhìn chằm chằm trần nhà, trong lòng nàng rất phiền muộn.

Đột nhiên nàng có cảm giác rùng mình, trong lòng không khỏi buồn bực, đã đến mùa thu rồi sao, thời gian qua thực mau.

Không đúng, toàn thân Vân Mộng Vũ đề phòng đứng dậy, đây không phải là gió lạnh, hình như đây là hơi thở của người khác.

Hơi thở này rất quỷ dị, mang theo vị máu, lại mang tâm tính lạnh lùng.

Có sát thủ!

Hơi thở mãnh liệt như vậy, tất nhiên là sát thủ cao cường!

Trong lòng suy tư, là sát thủ do ai phái tới, nhưng suy nghĩ đến nửa ngày cũng không nghĩ ra ai lại muốn giết nàng lúc này.

Tay lặng lẽ lấy ra mấy quân cờ trong hộp, nắm chặt trong tay, lẳng lặng đợi thời cơ. May mắn gần đây nàng thích đánh cờ, nên để hộp cờ trên giường, nếu không hôm nay sẽ rất khó khăn.

Ma sát con cờ trong tay, tai chú ý động tĩnh trong phòng, trong lòng cân nhắc kế sách đối phó địch thủ. Đột nhiên cảm giác hơi thở kia khẽ di động, lập tức ngón tay cầm cờ, điểm vào mấy chỗ trong không khí, người cũng

https://thuviensach.vn

đứng thẳng lên. Nàng lập tức nhìn về phía quân cờ đã điểm ra, cũng đã nhìn thấy các quân cờ đã hóa thành bột phấn, nháy mắt đã vô hình.

Thấy như vậy, đồng tử Vân Mộng Vũ co rụt lại, nội lực thật mạnh, có thể làm các quân cờ vỡ vụn, hơn nữa lại không có cảm giác hắn ra tay.

Vân Mộng Vũ lui về phía sau, đụng vào giường, tay nàng chạm vào góc giường. Ngón cái nhẹ nhàng ma sát nơi đó, đến khi người kia tới gần, mắt nàng sáng lên, chuẩn bị ấn xuống, lại nhìn thấy thân ảnh kia, động tác vội dừng lại.

Hàn Băng!

Sao lại là hắn?

Tuy rằng hắn mang khăn che mặt, nhưng hắn mặc hắc y, bộ dáng cũng rất đặc biệt, nàng vẫn có thể liếc mắt một cái liền nhận ra.

Thấy hắn, khóe miệng Vân Mộng Vũ run rẩy dời tay đi chỗ khác, lúc này cũng phát hiện sau lưng mình ra một tầng mô hôi lạnh.

Nàng đứng thẳng thân, đi đến bên cạnh thắp đèn lên. Thắp đèn xong, nàng đi đến trước bàn, rót cho mình chén trà, an ủi bản thân.

Uống trà xong, nàng giương mắt nhìn về phía Hàn Băng, mở miệng chế giễu: “Lâu chủ Hàn Băng của Đoạt Hồn lâu đêm nay sao lại rảnh rỗi đến nhà ta a?”

Nói xong, khóe miệng của nàng co rút lại, đây làm sao có thể là đến nhà được?

Đây rõ ràng là vào khuê phòng nữ nhân a!

Sau khi phân tích, nàng phát hiện không có ai trả lời nàng.

https://thuviensach.vn

Kỳ quái, chẳng lẽ đã đi rồi sao? Nàng ngẩng đầu nhìn, thấy người vẫn chưa đi, vẫn đứng tư thế như cũ.

Bực mình!

Trước kia nhìn xa thì giống khối băng, hiện tại nhìn gần lại giống đầu gỗ.

Nàng mở miệng nói: "Ngươi có muốn nói hay không? Ngươi sẽ không nhân lúc đêm hôm khuya khoắt đến khuê phòng của ta ngốc nghếch làm đầu gỗ chứ? Mau nói, rốt cuộc là chuyện gì?"

"Đi nơi nào?" Thanh âm đạm mạc lạnh như băng truyền đến, không hề có độ ấm.

"Cái gì đi nơi nào? Làm ơn! Ngươi nói câu đầy đủ chủ ngữ vị ngữ cho ta hiểu đi?" Vân Mộng Vũ nóng nảy, người này nói như vậy rất tỉnh nha? Nói nhiều từ sẽ chết sao?

"A Mi." Lại là thanh âm đạm bạc kia, nhưng lúc nói đến hai chữ A Mi, tựa hồ như có chút độ ấm.

Nghe thế, Vân Mộng Vũ thực muốn bóp chết hắn.

Thì ra nói đến nửa ngày là muốn hỏi tỷ tỷ đi nơi nào, thật sự là không hiểu a?

Đột nhiên nàng cảm thấy được cái gì đó, nàng hứng thú nhìn hắn. Thấy hắn vẫn như khúc gỗ đứng nơi đó, nửa ngày cũng không động đậy. Nàng cứ nhìn hắn như vậy, nhưng hắn cũng thờ ơ, vẫn lạnh như băng đứng đó.

Lúc nàng nghĩ sẽ cùng hắn giằng co như vậy, hắn lại mở miệng.

"A Mi đi nơi nào?"

https://thuviensach.vn

Câu này nói ra rất đầy đủ, nhưng nàng có nên nói cho hắn biết hay không?

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, nàng nhớ tới tỷ tỷ hoài nghi hắn có phải là Sơ Thất ca ca không?

Đuôi lông mày khẽ nhếch, ngữ khí khó xử nói: “Ta cũng không biết tỷ tỷ đi đâu? Lúc trước tỷ tỷ thường đi sớm về trễ, ta cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.”

Nói tới đây, nàng vụng trộm nhìn hắn, phát hiện ống tay áo của hắn khinh động, giống như đang bị áp lực. Nhìn chi tiết nhỏ bé này, trong lòng nàng cảm thấy thú vị, vì thế lại tiếp tục nói: “Chỉ biết là đêm trước khi tỷ tỷ rời đi rất thương tâm kể cho ta nghe chuyện Sơ Thất ca ca của nàng. Nói là muốn đến nơi mà tỷ tỷ và Sơ Thất ca ca từng sống để xem thử. Nàng nói……” Vân Mộng Vũ không biết nói gì khi thấy Hàn Băng rời đi.

Nàng bất đắc dĩ uống một ngụm trà, trong lòng càng bất mãn với Hàn Băng. Dám dọa nàng vào đêm khuya, còn dám đi trước khi nàng nói hết câu. Nếu sau này thành thân với tỷ tỷ, làm tỷ phu của nàng, thế nào nàng cũng phải làm cho hắn đẹp mặt.

Sáng hôm sau, Vân Mộng Vũ buồn bã ỉu xìu ăn sáng, trong lòng lại bắt đầu nhớ tỷ tỷ. Aiz, nếu tỷ tỷ ở đây, tối đến là có thể giúp nàng luyện võ, rồi buổi tối nàng cũng không ngủ được.

Nhìn tiểu thư mang bộ dáng không vui, Lục Bình bên cạnh muốn làm nàng vui vẻ.

“Tiểu thư, nhìn bộ dáng của người buồn bã ỉu xìu, không bằng chúng ta đi ra ngoại ô giải sầu đi. Bằng không ra ngoài đi dạo cũng được.”

Nghe Lục Bình nói, Vân Mộng Vũ không khỏi vui vẻ, nha đầu thật đúng là hiếu động.

https://thuviensach.vn

Nàng đang muốn đồng ý, lại nhìn thấy Hồng Mai cầm một tờ giấy đi vào.

Vân Mộng Vũ tò mò tiếp nhận, mở ra vừa thấy, thấy chữ viết thanh tú sâu sắc, như một bức tranh thuỷ mặc, chữ này không hề thua kém nàng a.

Lại nhìn nội dung trên thư, là mời nàng đến nói chuyện, thấy người kí tên, là Du Nhiên quận chúa.

Sao nàng ta lại mời nàng đến?

Trong lúc nhất thời, nàng cũng không hiểu ý của Du Nhiên quận chúa là như thế nào?

Lúc nàng đang do dự nên đi hay không, Lục Bình bên cạnh lại hưng phấn nói.

“Là Du Nhiên quận chúa a! Hiện tại bên ngoài đều đồn đãi nói Du Nhiên quận chúa đẹp nhất thế gian a, nói sau bữa yến tiệc đón gió hôm đó, toàn bộ nam tử trong Yến kinh đều mê mệt nàng. Tiểu thư, chúng ta đi đi, đi xem Du Nhiên quận chúa có giống như lời đồn bên ngoài hay không?”

Nhìn Lục Bình như vậy, nàng nhịn không được cốc đầu nàng một chút.

“Lục Bình, bây giờ ngươi không sợ sẽ gặp chuyện giống lúc trước sao?”

Ai ngờ mặt mày nha đầu kia ngẩng lên, cao hứng nói: “Không sợ, ngày đó chỉ là ngoài ý muốn. Lần trước là vì ra ngoài không thắp nhang, cho nên mới gặp thống lĩnh thị vệ hung hăng và thế tử không biết đúng sai đó. Nhưng hôm nay không giống vậy nha, chúng ta đi gặp quận chúa xinh đẹp như thiên tiên a. Ngày đó quận chúa còn phái nha hoàn đến giúp chúng ta nói chuyện. Hơn nữa, thống lĩnh thị vệ kia nghe nói đêm hôm đó cũng đã nhiễm bệnh mà chết a, ta thấy đây là báo ứng, ngay cả ông trời cũng giúp chúng ta nha.”

https://thuviensach.vn

Nghe Lục Bình kích động nói không ngừng, trên trán Vân Mộng Vũ xuất hiện vài vạch đen, nàng thật sự không đành lòng đánh vỡ ảo tưởng của nha đầu kia……

Vì thế, nàng và Lục Bình yên lặng đi tới Nhất Phẩm trai.

Đi vào cửa Nhất Phẩm trai, nhìn cách bài trí hoa lá kì lạ, nàng cảm thấy rất quen thuộc, tựa hồ đã nhìn thấy ở đâu đó, nhưng nhất thời nghĩ không ra. Chưa kịp nghĩ, đã nhìn thấy một nữ y mặc y phục màu hồng nhạt đến tiếp đón.

“Tham kiến Phán Vũ quận chúa. Quận chúa đã ở trên lầu Nhã Các chờ Phán Vũ quận chúa, xin quận chúa theo nô tỳ.”

Thấy nàng ta, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên vẻ hứng thú, nữ tử này là Xuân Sơ Noãn, là nữ tử mà Lục Bình cứ tưởng là đến cứu nàng. Nàng cảm giác vị Xuân cô nương này nhận ra nàng. Mà Lục Bình lúc ấy lại núp trong lòng nàng, cho nên cũng không thấy rõ mặt nàng.

Nếu nàng không nói, nàng kia cũng sẽ không đề cập đến, nàng không có chút biểu tình nào đi theo nàng ta vào Nhất Phẩm trai, trong trai im lặng vô cùng, liền biết người của Nhất Phẩm trai đã được ra lệnh cho lui xuống.

Rất nhanh, các nàng đi đến Nhã Các, mở cửa ra, vị nữ tử kia dắt bọn họ đi vào.

Vừa vào Nhã Các, nàng liền bị sắc đẹp của nữ tử ngồi cạnh bàn đang lẳng lặng phẩm trà hấp dẫn.

Nàng mặc một thân áo trắng, rất đơn giản, không hề có trang sức. Hơn nữa trên người cũng không mang trang sức gì, chỉ lấy mấy sợi dây buộc tóc lại. Nàng cúi đầu, không thấy rõ dung mạo cùng thần sắc, nhưng từ hình dáng cũng biết là khuynh quốc khuynh thành.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ đi ra trước, vị Xuân cô nương kia nói: “Quận chúa, Phán Vũ quận chúa đã đến.”

Xuân cô nương nói xong, nữ tử áo trắng ngẩng đầu lên, hé ra dung nhan như bách hợp tươi mát động lòng người.

Nàng ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ, nhẹ nhàng cười, nhất thời chung quanh hết thảy đều bị sắc đẹp của nàng làm lu mờ. Nàng đứng dậy, ôn nhu nói: “Phán Vũ quận chúa mời ngồi, chớ nên khách khí.”

Vân Mộng Vũ không nói gì, nàng ngồi xuống, Hứa Du Nhiên cũng ngồi xuống, vẫn mang ý cười như cũ.

Hứa Du Nhiên nhìn dung nhan Vân Mộng Vũ, dung nhan của Vân Mộng Vũ cũng khuynh quốc khuynh thành, nhưng so với mình lại thua một chút. Nhưng trên người nàng lại có sẵn một cỗ khí chất độc đáo nhẹ nhàng uyển chuyển hàm xúc, độc đáo làm cho người ta không tự giác bị hấp dẫn thật sâu, cứ muốn đến gần, khí chất vô song và dung mạo tuyệt mỹ này quả thật là bù trừ cho nhau. (Út: với ta thì Vũ tỷ luôn đẹp nhất ^^~~)

“Vũ nhi, Phán Vũ quận chúa không ngại ta gọi như vậy chứ?” Thanh âm ôn nhu của Hứa Du Nhiên vang lên bên tai Vân Mộng Vũ.

Nghe thanh âm này, nàng ngẩn ra, ngẩng đầu, nhìn Hứa Du Nhiên mang vẻ mặt tươi cười nhìn nàng. Trong ánh mắt xinh đẹp chứa đựng sự chân thành cùng thiện ý.

Nàng nói: “Không ngại, ta cũng không thích xưng hộ quận chúa này nọ, sau này ta cũng gọi ngươi là Du Nhiên đi?”

“Vậy là tốt rồi.” Nghe xong, Hứa Du Nhiên cực kỳ cao hứng nói.

Một lát sau, làm như nhớ tới cái gì, nàng lại tiếp tục nói: “Vũ nhi có cảm thấy đột ngột không? Bởi vì hôm nay đột nhiên ta mời ngươi đến, kỳ thật ta

https://thuviensach.vn

biết Vũ nhi lúc Vũ nhi gặp chuyện. Ngày ấy ta vốn định cứu ngươi, nhưng chuyện sau đó cũng coi như đã giải quyết hòa bình, nên ta vẫn chưa lên tiếng. Rồi sau đó ta sợ hãi Tần thống lĩnh sẽ trả thù, cho nên ta phái người đi thăm dò dò xét, lại phát hiện đó là Vũ nhi, cho nên ta cũng yên tâm. Nhưng vẫn muốn thay mặt xin lỗi, thị vệ của ta thật vô lý. Còn nữa, lúc ta ở Hứa gia, vẫn nghe nói tài hoa của Vũ nhi. Cho nên đã nghĩ muốn tìm một cơ hội làm quen, hôm nay coi như đã mãn nguyện."

Nghe lời nói hợp tình hợp lý như thế. Nhưng trong lòng của nàng cũng không thể tin được.

Tuy rằng trong lòng nàng còn nghi vấn, nhưng vẫn mang bộ dáng tươi cười.

"Du Nhiên nói làm cho Vũ nhi ta thật sự là xấu hổ vô cùng. Đã sớm nghe nói Du Nhiên tài hoa hơn người, không ai là đối thủ. Về phần kết giao, Vũ nhi cầu còn không được a."

Hứa Du Nhiên nhìn bộ dáng của Vân Mộng Vũ, trên mặt rất vui vẻ, cười nói: "Vũ nhi, vậy thì tốt rồi, sau này chúng ta là bằng hữu. Về sau ta có tới nhà ngươi quấy rầy, ngươi đừng chê ta phiền phức a."

"Ta còn vui không kịp nữa là."

Hai người nhìn nhau cười, sau đó lại hàn huyên về thơ văn một chút.

Nói chuyện có chút khát nước, Vân Mộng Vũ bưng trà trên bàn uống một ngụm.

Uống xong, ánh mắt kinh ngạc, trà này rất độc đáo, uống vào thì lạnh, nhưng đến yết hầu thì cảm thấy nóng, thật là có ý tứ.

Nhìn thấy bộ dáng nghi hoặc của Vân Mộng Vũ, Hứa Du Nhiên giơ chén trà trong tay lên, ánh mắt mang ý cười tinh tế nhìn trong chén nước trà.

https://thuviensach.vn

Nhìn Vân Mộng Vũ giải thích: “Trà này tên là Băng Diễm trà, đặc tính giống như tên gọi. Uống vào thì lạnh, đến cổ họng lại nóng. Đây là đặc sản của Bích Thủy sơn trang, người bình thường cũng có thể đến uống. Hôm nay lão bản của Nhất Phẩm trai có đưa đến cho ta một ít.” Nói xong, lại tinh tế uống trà.

Bích Thủy sơn trang!

Lớn nhất trong ba thế lực nổi danh của thất quốc.

Thiên Binh các, Bích Thủy sơn trang, Nguyệt Thần cư.

Thiên Binh các vốn là thế lực đứng đầu, nhưng thời gian trôi qua, lại xuất hiện hai đại thế lực là Bích Thủy sơn trang cùng Nguyệt Thần cư lại đánh đuổi Thiên Binh các, bởi vậy Thiên Binh các xếp thứ ba. Mà Bích Thủy sơn trang xếp thứ nhất.

“Nhất Phẩm trai này chẳng lẽ là sản nghiệp của Bích Thủy sơn trang?” Vân Mộng Vũ luôn luôn đem tâm tư đặt ở Yến kinh, đối với thế lực bên ngoài cũng có nghe qua, nhưng hiểu biết cũng không sâu lắm.

“Đúng vậy, Bích Thủy sơn trang đều sản xuất tất cả các ngành, hơn nữa cũng rất xuất sắc. Nói đến Bích Thủy sơn trang, không thể không nhắc tới chủ nhân của Bích Thủy sơn trang là Tư Cảnh Hiên. Người này luôn thần bí, luôn luôn mang mặt nạ, không ai nhìn thấy hình dáng của người này. Nghe đồn hắn lạnh như băng, đạm mạc, võ công trác tuyệt.” Hứa Du Nhiên nhìn nàng có bộ dáng hứng thú, liền giải thích một chút.

Hứa Du Nhiên dứt lời, vẫn chưa nghe được Vân Mộng Vũ đáp lại, nàng giương mắt nhìn lại, phát hiện Vân Mộng Vũ đang xem xét bài trí trong phòng. Nên nàng cũng không nói gì, chỉ tiếp tục lẳng lặng phẩm trà. Thời gian cứ như vậy trôi qua, bầu không khí của hai người cứ lẳng lặng như thế.

https://thuviensach.vn

Sau đó hai người cùng ăn cơm trưa, sau đó lại cáo từ rời đi, trước khi đi còn hẹn ước ba ngày sau ở Hàn Sơn bàn về kỹ thuật đàn tấu.

Vân Mộng Vũ đi trên đường, nhìn dân chúng hưng phấn, không khỏi có chút bực mình.

“Bọn họ bị làm sao vậy, chẳng lẽ lại có người nào tới sao?”

Nghe tiểu thư nói, Lục Bình bất đắc dĩ nói:“Tiểu thư, ngươi làm sao vậy? Chuyện này ngươi cũng không biết sao? Quỳnh Hoa yến bảy ngày sau sẽ cử hành, các sứ thần của thất quốc hoặc là quý tộc vương gia gì đó đều trở về, thậm chí ngay cả Quốc Quân Vương cũng có khả năng đến nha.”

Nghe thế, Vân Mộng Vũ bất giác bật cười. Gần đây bởi vì tỷ tỷ rời đi, nàng phiền lòng, chuyện trọng yếu như vậy mà nàng đã quên.

Đúng vậy, Quỳnh Hoa yến đã tới gần.

Thất quốc gặp nhau, nhân tài tụ tập.

Không biết đối với Sở quốc mà nói là phúc hay là họa?

Hứa Du Nhiên trở lại phủ của mình, còn chưa vào phòng mình, nhìn thấy Thu Như Phong mang vẻ mặt lo lắng đến gần.

Nhìn tình huống này, Hứa Du Nhiên tựa hồ đã sớm dự liệu, hơi nhíu mày, trong mắt lóe lên tia sáng.

Thu Như Phong đến trước mặt nàng, hành lễ, rồi bẩm báo: “Quận chúa, thế tử đến đây. Nô tỳ nói quận chúa chưa trở về, thế tử liền nói muốn ở lại chờ quận chúa, bây giờ đang ở trong khuê phòng của người.”

Hứa Du Nhiên không nói gì, sắc mặt không tốt bước nhanh về phòng. Đi tới cửa, nói với những người sau lưng: “Các ngươi chờ bên ngoài, bất luận kẻ nào cũng không được vào.”

https://thuviensach.vn

Nói xong liền vào phòng, vừa vào phòng, nhìn thấy vẻ mặt thích thú của Hứa Hạo Nhiên đang đùa nghịch ngọc bội của hắn.

Nhìn tình huống này, nàng không hờn giận nói: “Ngọn gió nào đem thế tử thổi vào phòng ta vậy?”

“Gió xuân, là gió xuân thổi ta đến phòng của muội muội.” Nhìn thấy muội muội trở về, hắn lập tức mang tâm tình vui vẻ trả lời nàng.

Nghe hắn trả lời là gió xuân, Hứa Du Nhiên đột nhiên nhớ đến một chuyện, chế giễu nói: “Ngươi không phải muốn hỏi về chuyện của Vân Mộng Vũ sao?”

“Quả nhiên người hiểu ta chỉ có muội muội! Đúng vậy, vi huynh biết hôm nay muội muội đi gặp Vân Mộng Vũ. Mau nói cho ca ca biết Vân Mộng Vũ kia bộ dạng như thế nào? Có khuynh quốc khuynh thành hay không?” Hứa Hạo Nhiên vội vàng hỏi.

“Ca ca không phải ngày đó đã gặp rồi sao? Sao còn đến gặp ta để hỏi?” Hứa Du Nhiên không lập tức trả lời hắn.

“Ngày ấy, nàng mang khăn che mặt, ta làm sao có thể thấy rõ?” Hứa Hạo Nhiên bĩu môi, bất đắc dĩ nói.

“Ca ca sao ngươi dự đoán đó là Vân Mộng Vũ?” Ánh mắt nàng sáng ngời hỏi.

“Đó là tự nhiên. Trong Yến kinh này cũng chỉ có Vân Mộng Vũ mới có thể khơi mào hứng thú của ta.” Hứa Hạo Nhiên vừa nói vừa nhớ đến thân ảnh thanh lệ của Vân Mộng Vũ.

“Được, vậy sau này ngươi nghe lời ta, thì ta sẽ giúp ngươi có được nàng.” Nàng suy nghĩ một chút, sảng khoái nói.

https://thuviensach.vn

“Được, ta tin ngươi.” Hứa Hạo Nhiên mang ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm muội muội.

Tuy rằng khả năng của hắn cũng không nhỏ, võ công, mưu lược không như người bình thường, nhưng so sánh với muội muội, hắn vẫn cảm thấy mặc cảm.

Muội muội khuynh quốc khuynh thành, lương thiện vô hại, nhưng đôi khi muội muội này so với hắn còn âm ngoan hơn gấp nhiều lần. Cho nên, nếu có sự cam đoan của muội muội, như vậy việc này có thể thành công.

Chùa Hàn Sơn ngoại thành, nằm trên một ngọn núi cao vút, nếu muốn lên núi chỉ có thể đi bộ, có hàng trăm bậc cầu thang đã dẫn lên núi.

Chùa Hàn Sơn chỉ có ba mặt, chỉ có một mặt là hướng ra đường, những mặt khác đều là vách núi đen, đây cũng là một vẻ đặc sắc của chùa Hàn Sơn.

Lúc này có một người đứng phía sau vách núi, người này mặc một thân hắc y, hắn chỉ lẳng lặng đứng nơi đó, mang một khí thế lạnh lùng.

Đột nhiên phía sau có một hơi thở dao động, một người đến quỳ xuống bẩm: “Tham kiến Hoàng thượng, chuyện Hoàng thượng sai thuộc hạ làm thuộc hạ đã hoàn thành. Thuộc hạ đã cẩn thận điều tra nhiều ngày trong Yến kinh, nhưng vẫn không có một chút nào về tin tức của cây đàn Linh Âm. Thuộc hạ vô dụng, xin chủ tử trách phạt.”

“Lui ra đi.” Thanh âm lạnh như băng truyền đến, tên tùy tùng cuống quít lui ra, miệng lại tràn ngập máu tươi.

Không thấy động thủ, lại có thể làm cho người ta bị nội thương, người này võ công khó có thể đánh giá.

https://thuviensach.vn

Nam tử vẫn đứng đó, không động đậy, miệng lẩm bẩm nói: “Linh Âm xuất thế, thần thiên hạ. Câu nói này sẽ thành sự thật sao? Sẽ không, hắn tuyệt đối sẽ không cho phép. Thiên hạ này chỉ có thể nắm giữ trong tay hắn, hắn mới là bá chủ thiên hạ.”

Khi hắn thì thào nói, cây cối xung quanh đều bị một hơi thở cực kỳ cường đại biến chúng thành bột phấn.

Đột nhiên, trên vách núi, gió nổi lên, làm tung bay tóc đen bên tai, hé lộ nửa khuôn mặt ra.

Cho dù chỉ là nửa khuôn mặt, nhưng góc cạnh kia sắc như đao, muốn khắc sâu vào lòng người. Cảm giác mãnh liệt như vậy, hơi thở phách tuyệt thiên hạ, làm cho người ta chỉ muốn thần phục.

Gió nổi lên, hắc y tung bay, ngay sau đó, trên vách núi đen đã không còn bóng người, chỉ có gió thổi như trước.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 88: Hoa Thanh Nhi Thiết Cục

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Vân Mộng Vũ sau khi từ Nhất Phẩm Trai quay về Tâm Mộng cư, trong lòng vẫn rối rắm với việc kết giao của Hứa Du Nhiên.

Ngay từ đầu nàng chỉ có ý bàn luận, muốn học văn hóa cổ đại một chút. Nhưng từ lúc Hứa Du Nhiên đưa ra chuyện kết giao lại làm cho nàng cảm thấy trong này có âm mưu, làm nàng không thể không lưu tâm.

Trong lòng đang suy tư, vừa tới Tâm Mộng cư, phát hiện Hồng Mai đang lo lắng chờ ở cửa.

Trong lòng buồn bực, không có việc gì thì sao lại nóng nảy như vậy chứ?

Hồng Mai đứng ở cửa vừa thấy tiểu thư trở về, chạy nhanh lại, sốt ruột nói: “Tiểu thư, vừa rồi trong hoàng cung truyền lời đến, nói là Thái hậu mời tiểu thư vào cung nói chuyện.”

Nghe hai chữ Thái hậu, trong lúc nhất thời Vân Mộng Vũ có chút kinh ngạc. Gần đây nhiều việc xảy ra, nàng đã quên bẵng Thái hậu. Thái hậu từng đối tốt với Vân Mộng Vũ, đối với Mộc Lâm giống như nữ nhi của mình. Lần này chân tướng năm đó đã rõ ràng, nàng căn bản nên cùng tỷ tỷ vào cung thỉnh an Thái hậu. Nhưng vì chuyện của Diễm vương, nhất thời quên mất. Nay Thái hậu lại đích thân mời, nhất thời cảm thấy áy náy trong lòng.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ vội vàng vào phòng thay đổi quần áo, trang điểm một chút, nhanh chóng lên xe ngựa vào cung.

Lần này vào cung khác với Mẫu Đơn hội lần trước, trong cung chỉ có thể nhìn thấy thị vệ tuần tra cùng với cung nữ thái giám đi ngang qua mà thôi.

Chỉ chốc lát nàng đã tới Vĩnh Thọ cung, nàng vừa vào điện, liền thấy Thái hậu, đang ngồi trên kia nhắm mắt dưỡng thần.

Thái hậu tuy rằng tuổi đã cao, nhưng bởi vì được chăm sóc kỹ, nhìn cứ như phu nhân tầm bốn mươi tuổi, đẹp đẽ mà quý phái. Chỉ là trên đầu đầy tóc bạc làm cho người ta nhìn thấy năm tháng trôi qua.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy Thái hậu, cảm thấy trong lòng có tư vị nói không nên lời, trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nàng biết, đây là nỗi lòng của chính Vân Mộng Vũ. Nhưng nàng cũng vẫn có cảm giác xúc động và tâm tình phức tạp, giấu ý tứ trong mắt, nàng vội đi đến phía trước, quỳ xuống hành lễ.

“Vũ nhi thỉnh an Thái hậu, Thái hậu thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế.”

Nghe thanh âm đột nhiên vang lên trong điện, Thái hậu chậm rãi mở mắt, trong mắt tinh quang lóe ra, tràn ngập cơ trí. Thái hậu rũ mắt nhìn xuống, thấy Vân Mộng Vũ đang quỳ, lập tức kích động đứng dậy, bước nhanh đến bên cạnh Vân Mộng Vũ. Từ ái nâng nàng đứng lên, nói: “Vũ nhi mau đứng lên, đừng quỳ, sàn rất lạnh.”

Vân Mộng Vũ theo lực đạo nâng lên của Thái hậu mà đứng lên, tươi cười ấm áp nói: “Vũ nhi thật sự đáng chết, lại không đến thăm Thái hậu sớm hơn, làm phiền Thái hậu quan tâm. Lần sau Vũ nhi chắc chắn tìm lúc thích hợp cùng tỷ tỷ đến bái kiến Thái hậu.”

“Ngươi cũng biết ngươi sai sao, về sau ngươi nên đến đây thường xuyên với lão thái bà này mới đúng. Lão thái bà này một mình ở trong cung khó

https://thuviensach.vn

tránh khỏi phiền muộn, luôn nghĩ tỷ muội các ngươi sẽ đến thăm ta. Nhưng, tiểu nha đầu ngươi không có lương tâm, một lần cũng không đến. Vũ nhi, không phải là ngươi trách ta năm đó không quan tâm đến ngươi đó chứ?" Thái hậu nói đến đây, nhịn không được có chút sầu não.

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ lập tức quỳ rạp xuống đất, vẻ mặt khẩn thiết nói: "Thái hậu đối với Vũ nhi rất tốt, Vũ nhi đều ghi tạc trong lòng, cũng không dám quên, lại làm sao có thể trách người chứ? Vũ nhi biết Thái hậu chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, Vũ nhi tính tình yếu đuối, không biết kết giao. Là lỗi của Vũ nhi, đã làm cho Thái hậu thất vọng. Nhưng trong lòng Vũ nhi vẫn biết rõ, trong lòng Thái hậu vẫn luôn nhớ Vũ nhi. Vũ nhi biết, biết rất rõ."

Nói xong, Vân Mộng Vũ rơi nước mắt. Nước mắt này là nửa thật nửa giả, có cảm kích Thái hậu, nhưng là đúng là vẫn không đủ sâu. Thái hậu đối với nàng cũng có yêu thương. Nhưng lúc xung đột hoàng quyền, thì lại không để ý đến nàng. Giống như lúc thẩm án Vân Ngọc, Thái hậu cũng không xuất hiện, bởi vì liên lụy tới hoàng quyền, sợ ảnh hưởng đến lợi ích của Hoàng thượng.

Nhưng Thái hậu từng đối với Vân Mộng Vũ rất tốt, nàng vẫn ghi tạc trong lòng, tương lai nếu có cơ hội nàng cũng sẽ hết sức báo đáp.

Nhìn Vân Mộng Vũ khóc, Thái hậu nâng nàng dậy, ôm vào lòng. Thanh âm từ ái nói: "Vũ nhi chớ khóc, đều là ta không tốt. Ta biết Vũ nhi luôn nhớ lão thái bà này, trách ta vừa mới gặp đã lên tiếng trách móc, làm Vũ nhi rơi nước mắt. Vũ nhi, đừng khóc, nếu không ta cũng sẽ khóc theo."

"Được, Vũ nhi không khóc, Thái hậu cũng không cần khóc theo." Vân Mộng Vũ ngừng nước mắt, nở nụ cười.

"Được, Vũ nhi, chúng ta không nói đến chuyện thương tâm nữa. Cũng đã đến lúc dùng cơm tối, ta truyền lệnh cho các nàng, chúng ta ăn cơm trước

https://thuviensach.vn

a.” Nhìn nụ cười này, trong mắt Thái hậu hiện lên nỗi nhớ thương. Như gặp Vũ nhi và mẫu thân của nàng, diễm quang bắn ra bốn phía.

Sau bữa tối, Vân Mộng Vũ cùng Thái hậu nói chuyện một lúc. Sau đó vì sắc trời đã tối, thái hậu muốn nàng ở lại mấy ngày, nhưng bị nàng khéo léo từ chối. Vì thế nói một lúc sau, nàng liền cáo từ Thái hậu.

Ra khỏi Vĩnh Thọ cung, Vân Mộng Vũ đi theo chỉ dẫn của cung nữ, một mình rời khỏi cung. Dù sao nàng cũng tìm được đường ra, nên muốn lẳng lặng thưởng thức cảnh sắc trong cung.

Một mình nàng lẳng lặng ngắm cảnh trong ngự hoa viên, cảm thấy rất là thích ý.

Lúc nàng cảm thấy tâm tình yên ổn, đột nhiên cảm thấy có bóng người dưới chân.

Giương mắt, nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp như hoa phù dung kia.

Hoa Thanh Nhi hôm nay mặc một bộ y phục màu hồng nhạt, cả người đáng yêu lại đơn thuần. Lúc này Hoa Thanh Nhi mang vẻ mặt ôn hòa cười cười nhìn Vân Mộng Vũ, nhưng nụ cười đó không có chút thiện ý.

Vân Mộng Vũ nhìn nàng, trong lòng đề phòng, trên mặt cũng mang nụ cười như gió, hành lễ: “Thần nữ tham kiến Thanh phi nương nương.”

“Mau đứng lên, không cần hành lễ với bản cung.” Hoa Thanh Nhi đi lên từng bước, nâng Vân Mộng Vũ dậy, tươi cười ôn nhu nói.

Vân Mộng Vũ đứng dậy, chưa kịp tạ ơn, lại nghe Hoa Thanh Nhi nói.

“Phán Vũ quận chúa không ngại cùng bản cung ngắm hoa tại ngự hoa viên này chứ?” Hoa Thanh Nhi nắm tay Vân Mộng Vũ, ngữ khí nghịch ngợm nói.

https://thuviensach.vn

“Chỉ sợ phụ sự kỳ vọng của nương nương, hiện tại sắc trời đã tối, thần nữ còn phải trở về.” Vân Mộng Vũ mang bộ dáng sợ hãi, áy náy nói.

Nghe xong, Hoa Thanh Nhi cũng không để ý, mà là tiếp tục ôn hòa nói: “Nếu quận chúa vội vàng về nhà, vậy bản cung cũng không giữ lại. Chỉ là đường về nhà của quận chúa nhất định phải đi ngang qua ngự hoa viên này. Như vậy đoạn đường này, có thể đi cùng với bản cung không? Quận chúa đừng cự tuyệt bản cung, nếu không bản cung sẽ tức giận.”

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ càng nghi hoặc, Hoa Thanh Nhi muốn làm cái gì?

Nàng mang tâm tình không rõ đi cùng Hoa Thanh Nhi trong ngự hoa viên, thỉnh thoảng cũng có nói vài chuyện linh tinh.

“Quận chúa, ngươi nhìn xem đóa hoa bên kia có đẹp không?” Đột nhiên Hoa Thanh Nhi mang tâm tình sung sướng chỉ vào đóa hoa mẫu đơn bên đường nói.

Vân Mộng Vũ quay đầu lại, nhìn đóa hoa kia nở rất đẹp mắt. Chỉ là nàng cảm thấy Hoa Thanh Nhi tuyệt đối không phải có ý muốn khen đóa hoa, khẳng định còn có ý đồ khác.

“Quận chúa hãy chờ ở đây, bản cung tự mình đi hái đóa hoa kia.” Dứt lời, Hoa Thanh Nhi đi về phía đóa hoa kia.

Đóa hoa kia nở ở vị trí cũng rất độc đáo, một hoa mẫu đơn lại nở ra trong bụi Hoa Đằng. Mà loại Hoa Đằng kia Vân Mộng Vũ cũng chưa gặp qua, có một màu đỏ sậm cũng rất đặc biệt. Hoa kia nở thật sự đặc biệt, một đóa hoa lớn lại có rất nhiều đóa hoa nhỏ, xếp tầng tầng lớp lớp, rất xinh đẹp, trong đêm tối có vẻ kinh diễm dị thường. Hoa này nàng cảm thấy rất quen thuộc, nhưng lại không nhớ rõ là thấy ở đâu?

Đúng rồi! Là hoa được bày biện trong Nhất Phẩm trai.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nàng cũng đột nhiên nhớ tới ở trên đường cũng từng ngẫu nhiên nhìn thấy ống tay áo kia, trên ống tay áo cũng có thêu loại hoa này.

Hoa này rốt cuộc là hoa gì?

Tựa hồ là một loại dấu hiệu? Tựa hồ có một ý nghĩa không giống bình thường?

Lúc nàng đang tự hỏi mình, bên tai truyền đến thanh âm của Hoa Thanh Nhi.

“Quận chúa, bản cung với tay không tới, quận chúa có thể tới đây giúp bản cung hay không?”

Nghe xong, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một đạo mũi nhọn, cảm giác có âm mưu. Nàng đi đến, đứng bên cạnh Hoa Thanh Nhi, giữ chặt một tay Hoa Thanh Nhi. Hoa Thanh Nhi giơ tay kia lên dựa vào sức kéo của Vân Mộng Vũ, lớn mật bước từng bước về phía trước.

Lúc nàng ta chạm được vào bông hoa Mẫu Đơn kia, tai đột nhiên nghe được tiếng bước chân, muốn quay đầu nhìn, thình lình, tay có một trận đau đớn truyền đến. Giương mắt nhìn lại, thấy Hoa Thanh Nhi nhìn nàng cười quỷ dị. Nhìn Hoa Thanh Nhi như thế, trong mắt nàng lại mang theo ý cười trong suốt, lúc Hoa Thanh Nhi kinh ngạc nàng buông tay đẩy Hoa Thanh Nhi xuống.

Hoa Thanh Nhi bất ngờ không kịp đề phòng, cả người hung hăng ngã xuống giữa bụi hoa Đẳng.

Tai nghe được tiếng bước chân tới gần, nàng vội vàng bối rối nâng Hoa Thanh Nhi đứng lên, quan tâm hỏi: “Nương nương, ngươi không sao chứ? Có bị thương hay không?”

https://thuviensach.vn

Hoa Thanh Nhi lúc này cũng chỉ cúi đầu không nói gì, một lúc sau mới nói: “Không có việc gì, quận chúa, lần sau quận chúa đừng nên đến đây làm gì. Về hoa Phượng Hoàng này, bản cung không biết, một chút cũng không biết.”

Lời nói này sao lại kì lạ như vậy?

Hơn nữa nàng cảm thấy Hoa Thanh Nhi đang muốn vu oan cho nàng?

Hơn nữa chọn vị trí cũng rất quỷ dị, ngay lại bụi hoa kỳ lạ này. Trong này có âm mưu gì sao?

Nàng cũng không nói chuyện, tình huống bây giờ không rõ lắm, càng nhiều lời thì càng sai. Vẫn nên quan sát trước rồi nghĩ biện pháp giải quyết.

Nàng lẳng lặng giúp đỡ Hoa Thanh Nhi, cảm giác được hoàng đế Sở Phách Thiên nhìn hai người, rồi sau đó lại dùng ánh mắt nhìn kỹ trên người nàng.

Trong lòng nàng khẽ trầm xuống, trong này có điều cấm kỵ mà nàng không biết!

Mà vừa rồi lời nói của Hoa Thanh Nhi đã quấn nàng vào sự cấm kỵ trong cung.

Lúc này nếu nàng không nói gì, như vậy rất có khả năng nàng bị định tội. Như vậy nàng từ vô tội cũng thành bị vu oan, có lẽ vậy, rất có khả năng đêm nay nàng không ra được hoàng cung này.

Như vậy, chỉ có thể dẫn rắn ra khỏi động, đi nước cờ hiểm mà thôi.

Vì thế nàng đột nhiên quỳ xuống trước mặt Sở Phách Thiên, ngữ khí chân thành nói: “Thỉnh hoàng thượng trách phạt. Vừa rồi nương nương muốn đi hái hoa Mẫu Đơn ở đằng kia, thần nữ có thể ngăn cản, làm cho

https://thuviensach.vn

thân thể của nương nương bị tổn hại, thần nữ có tội. Khi nương nương gặp nguy hiểm, thần nữ không thể giữ chặt tay nương nương, thần nữ có tội.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, trong không khí nháy mắt lặng im vài giây, tiếp theo liền truyền đến thanh âm nghi vấn của Sở Phách Thiên.

“Là Thanh nhi muốn đến đây sao?”

“Là lỗi của nô tì, nô tì vốn định cùng quận chúa đi một đoạn đường, ai ngờ lại đến đây. Mà quận chúa hình như đối với hoa Đằng cảm thấy rất hứng thú, hỏi nô tì về chuyện của hoa Phượng Hoàng. Nhưng nô tì đối với chuyện của hoa Phượng Hoàng cũng hoàn toàn không biết gì cả, nên không muốn nói nhiều. Vừa vặn nhìn thấy hoa Mẫu đơn kia nở rất đẹp, muốn cùng quận chúa ngắm hoa mẫu đơn.”

Hoa Thanh Nhi nói, hơn nữa lại đổ hết tội lên đầu nàng.

Vân Mộng Vũ bên cạnh cũng hiểu được chút ít.

Hoa Đằng cũng không phải cấm kỵ, chỗ này cũng không cấm kỵ.

Chính xác là tên của hoa Phượng Hoàng mới bị cấm kỵ, tên này thật đúng là chưa bao giờ nghe nói qua.

Như vậy hoa Đằng này vốn vô danh, cho nên mới tùy ý đặt ở đây, người hiểu rõ nó rất ít.

Nếu cái tên này là điều cấm kỵ, như vậy cũng cấm người khác nói về tên này.

Như vậy, nàng phải làm cho ra lẽ!

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu, vội vàng giải thích: “Hoàng thượng, đây là lỗi của thần nữ, hoàng thượng chớ trách lầm nương nương. Thật sự là thần nữ tò mò, nên hỏi chút chuyện về Hoa Đằng. Mà nương nương cũng không nói

https://thuviensach.vn

gì, nàng chỉ nói cho thần nữ, hoa này không có gì đặc biệt, nhưng hoa này cũng có liên quan đến một người. Thần nữ nhất thời tò mò, nên mới gặng hỏi nương nương."

Vân Mộng Vũ dứt lời, sắc mặt Hoa Thanh Nhi trắng bệch, Sở Phách Thiên trầm xuống.

"Thanh phi!" Thanh âm âm trầm của Sở Phách vang lên.

"Có nô tỳ." Hoa Thanh Nhi yếu ớt trả lời.

"Thanh phi không chú trọng lễ nghi, dám không để ý có người ngoài ở đây, lại còn dám hái hoa, bộ dáng thất lễ. Nay ta cấm cung Hoa Thanh ba tháng, coi như cảnh cáo."

"Nô tì lĩnh chỉ, tạ chủ long ân." Hoa Thanh Nhi lĩnh chỉ xong, mang vẻ mặt xụi lơ trên mặt đất, Sở Phách Thiên hạ xong mệnh lệnh liền vung tay áo rời đi.

Hoa Thanh Nhi ngẩng đầu nhìn Vân Mộng Vũ, hận ý tràn ngập trong mắt.

Từ khi nàng tiến cung đến nay, chưa bao giờ bị nhục nhã như thế này, mà hôm nay lại thua trên tay Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ không để ý đến nàng, mà chỉ xoay người rời đi.

Nhìn thân ảnh Vân Mộng Vũ đi xa, Hoa Thanh Nhi suy nghĩ, hôm nay quả thật không chu đáo, bố trí chưa cẩn thận, mới có thể bị bại lộ như thế. Sau này, không thể làm cho Vân Mộng Vũ thoải mái như vậy nữa.

Vân Mộng Vũ trên đường trở về nhà, cảm thấy lòng bàn tay toàn mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Hoa Thanh Nhi quả nhiên là người ngoan độc, vừa ra tay liền khiến cho nàng kinh diễm như thế.

Kết quả của Hoa Thanh Nhi hôm nay có thể nói là liên quan đến sự cấm kỵ chưa nói rõ nên lời.

Chỉ cần một câu nói, liền có thể định ra tội danh của nàng. Hơn nữa nàng không chút nào cảm kích, không thể biện bạch, cho dù có thể, thì đây cũng là việc cấm kỵ, càng nói càng sai.

Trong thâm cung này, bề ngoài thì xinh đẹp phồn hoa, lại cất giấu rất nhiều bí mật làm cho người ta không thể biết?

Vân Mộng Vũ ngẩng đầu nhìn đình viện này, trong mắt dần hiện lên vẻ kiên quyết. Nàng không cần vinh hoa phú quý, chỉ cần được an bình.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 89: Ám Lãng Sinh Mãnh Liệt

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Trong cung âm mưu trùng trùng điệp điệp. Nàng chỉ cẩn thận, đề phòng mọi lúc, mới có thể sống sót tại nơi thị phi này. Khi về tới phủ quận chúa, trời cũng đã khuya, người mệt mỏi, Vân Mộng Vũ sớm đi ngủ.

Sáng hôm sau, nàng lại mang vẻ tự tin, thong dong.

Ăn điểm tâm xong, nàng ngồi ở thư phòng nghe Hồng Mai bẩm báo.

Quỳnh Hoa yến càng ngày càng gần, trong Yến kinh cũng đã có nhiều sứ giả các nước đến. Hiện tại trong Yến kinh vô cùng náo nhiệt.

Thất quốc gặp nhau, nhân tài hội tụ.

Hơn nữa dạo này Hứa vương cũng có nhiều hoạt động, thế tử của Hứa vương có nhiệm vụ tiếp đãi các sứ thần thất quốc. Hoàng đế Sở Phách Thiên tuy rằng trong lòng không vui, nhưng lại không cự tuyệt, chỉ có thể cho thái tử Sở Thụy Phong và thế tử Hứa vương Hứa Hạo Nhiên cùng nhau nhận nhiệm vụ tiếp đãi các sứ thần của thất quốc.

Hôm qua Đông quốc thái tử Đông Thành Vũ đã tới Sở quốc, Thái tử được thế tử Hứa vương tiếp đón long trọng. Đến giữa trưa Hoàng đế Sở Phách Thiên tự mình mở tiệc trong cung hoan nghênh hắn.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Linh Lung các truyền tin tức đến, Hứa Hạo Nhiên mời Đông Thành Vũ đi Hồng Diễm lâu nghe nhạc.

Nghe tin tức này, trong lòng Vân Mộng Vũ đột nhiên nhớ ra nàng cũng lâu rồi chưa đến Hồng Diễm lâu. Lần này cũng thuận đường, cũng muốn xem thử Đông Thành Vũ có giống lời đồn là người tâm ngoan thủ lạt, quỷ kế chồng chất hay không?

Ban đêm, trong Hồng Diễm lâu đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày.

Vân Mộng Vũ mặc trang phục màu lam của nam nhân một mình ngồi ở lầu hai phòng một nghỉ ngơi, nhìn ra cửa sổ nhìn xuống cảnh tượng dưới lầu.

Hứa Hạo Nhiên và Đông Thành Vũ lại ngồi ở phòng đối diện, lúc này cửa sổ phòng bọn họ được mở ra, hai người cũng đang đứng trên cửa sổ nhìn cảnh tượng dưới lầu.

“Vũ thái tử, Hồng Diễm lâu này là nơi phồn hoa nhất Yến kinh. Nơi này có nhiều cô nương tài sắc song toàn, ai ai cũng hiểu ý, kỹ thuật rất tốt.” Hứa Hạo Nhiên một bên giải thích cho Đông Thành Vũ, khi nói đến kỹ thuật rất tốt, trong mắt lại lộ ra tia dục vọng.

Nhìn Hứa Hạo Nhiên như thế, Đông Thành Vũ cũng cảm thấy hứng thú, nhưng ngữ khí vẫn cao ngạo nói: “Bình thường bản cung không để vào mắt các cô nương gì đó. Bất quá bản cung nghe nói hoa khôi của Hồng Diễm lâu này là tuyệt sắc nhân gian, hơn nữa tài múa siêu phàm, nam tử nào đã thấy nàng múa, cuộc đời này sẽ khó quên. Bản cung hôm nay đã đến Hồng Diễm lâu này, cũng rất muốn thưởng thức.”

Nghe hắn nói xong, ánh mắt Hứa Hạo Nhiên lộ ra tia nghi hoặc, khó xử nói: “Hoa khôi của Hồng Diễm lâu không giống như nữ nhân của thanh lâu, một tháng nàng chỉ đến Hồng Diễm lâu một đêm. Hơn nữa đêm nào cũng

https://thuviensach.vn

mang khăn che mặt, chỉ ở trong lâu đánh đàn một khúc hoặc là múa xong một bài là rời đi. Cho đến nay, không có ai có thể nhìn thấy diện mạo của nàng. Chỉ là nhìn qua tài nghệ khuynh thành cùng hình dáng khuôn mặt sau cái khăn che mặt kia, mọi người đều đoán, dưới cái khăn che mặt đó là một dung nhan tuyệt mỹ."

"Một tháng chỉ một lần. Tốt lắm, phi thường thần bí, bản cung thích nữ tử như vậy, như vậy chinh phục thành công mới có hứng thú. Vậy, đêm nay, nàng sẽ đến sao?" Nghe được Hứa Hạo Nhiên nói, Đông Thành Vũ sảng khoái nói.

"Ta đã cố ý hỏi thăm, hôm nay vị thần bí hoa khôi sẽ đến." Hứa Hạo Nhiên mang vẻ mặt chờ mong nói.

"Tốt, tốt, bản cung muốn xem xem mỹ nữ của Sở quốc có gì đặc biệt?" Dứt lời, Đông Thành Vũ dời ánh mắt về phía đại đường ở lầu một.

Hứa Hạo Nhiên bên cạnh lúc này cũng rất hứng thú, hắn cũng đi đến phía trước cửa sổ nhìn cảnh tượng dưới kia. Chỉ thấy trong đại đường đều kín hết chỗ, đa số đều là vì muốn xem hoa khôi.

Đột nhiên, đèn tắt, trong đại đường một mảnh tối đen, nhưng cũng không có ai kinh ngạc. Ngược lại quanh mình Đông Thành Vũ mang hơi thở lãnh liệt, muốn rút kiếm. Mà Hứa Hạo Nhiên lanh lẹ, nhanh chóng giữ tay Đông Thành Vũ, nói: "Thái tử đừng lo, đây là quy củ của Hồng Diễm lâu, mỗi lần hoa khôi xuất hiện, đều phải tắt đèn. Khi đốt đèn lên, thì có nghĩa là hoa khôi đã đến."

Nghe hắn nói xong, Đông Thành Vũ tựa tiếu phi tiếu nói câu phải không. Dứt lời, giấu đi hơi thở quanh thân, hàn ý trong mắt cũng biến mất, ánh mắt thỉnh thoảng đảo vài vòng.

Lúc sau, đèn đại đường đã đốt lên, trên đài cao là một nữ tử mặc hồng y mặt mang lụa màu hồng. Lúc này nàng cầm trên tay một cây bạch ngọc

https://thuviensach.vn

tiêu, để bên miệng.

Gió nổi lên, lụa mỏng bay lên bốn phía trên đài cao, khúc nhạc bắt đầu.

Một khúc sầu triền miên từ trong miệng nàng mà ra, mang theo một cỗ bi thương cùng áp lực. Giữa sân giống như bị cuốn hút, nhất thời lặng im không một tiếng động. Trong mắt mọi người chỉ có hồng y nữ tử trên đài cao, tiếng nhạc bên tai như tiếng khóc nức nở.

Đột nhiên sau tiếng tiêu, tiếng đàn bên trong thanh thoát truyền ra. Nháy mắt thanh âm tiếng tiêu thay đổi như vui vẻ hẳn lên. Sự chuyển tông đột ngột như vậy, làm cho mọi người ở đây đều bị rung động. Tiếng đàn thấp, tiêu âm làm giọng chính, tiếng đàn là bè phụ, mang đến hiệu quả kinh ngạc.

Mọi người nhất thời đều ngây người.

Mới mẻ, rung động, lớn mật, nhưng cũng không mất đi sự hài hòa.

Giữa sân vô luận là người có hiểu biết âm nhạc hay không thì cũng bị mê hoặc.

Không phải chưa có ai hợp tấu, nhưng lại chưa có ai dùng tông cao tông thấp mà hợp lại, không ai có thể làm được như thế, làm cho người ta cứ ngơ ngác hãm vào đó thật sâu.

Vân Mộng Vũ nhìn Linh Lung, trong mắt có vẻ khiếp sợ và tán thưởng.

Lúc này nàng chỉ thoáng nói cho nàng ta nghe về một thể loại âm nhạc khác, âm nhạc thời hiện đại, cho nàng hợp tấu thử một chút. Không nghĩ tới hiệu quả lại tốt như vậy!

Thân thế của Linh Lung nàng vẫn không thể hiểu hết, trong đó hình như nàng đã quên chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Đông Thành Vũ ngồi trên lầu cao cũng bị rung động, không nghĩ tới Sở quốc lại có nhiều nhân tài như vậy. Hơn nữa hoa khôi này quả nhiên không đơn giản, có thể thổi ra khúc nhạc như vậy nhất định không phải là nữ tử bình thường.

Đột nhiên tai Đông Thành Vũ khẽ động, khóe miệng cong lên.

Đầu của hắn nhẹ nhàng nghiêng qua, ngay sau đó một cái phi tiêu lướt qua tai hắn, nhanh chóng cắm vào cái cột đối diện hắn. Thanh âm ám khí cắm vào cột thanh thúy vang lên, nháy mắt làm mọi người ở đây phục hồi tinh thần lại.

Trong lúc mọi người chưa kịp phản ứng, nháy mắt có bảy tám gã thân hắc y từ các hướng khác nhau bay vút đến, mục tiêu là Đông Thành Vũ.

Đông Thành Vũ không hề hoang mang rút kiếm từ bên hông ra, nghênh chiến với Hắc y nhân. Hứa Hạo Nhiên tuy rằng không có cảm giác sâu sắc như Đông Thành Vũ, nhưng võ công hắn cũng không kém, lúc hắn phản ứng lại cũng rút kiếm bên hông ra, gia nhập chiến đấu.

Đông Thành Vũ kiếm thuật rất cao minh, chỉ chốc lát liền giải quyết xong ba Hắc y nhân. Hứa Hạo Nhiên cũng giải quyết được hai người. Hắc y nhân bên này có thể nói là quân lính tan rã, mà khóe miệng Đông Thành Vũ cũng đã cong lên, làm cho người ta nhìn mà phát lạnh.

Thấy một màn như vậy, trong mắt Vân Mộng Vũ mang vẻ nghi hoặc, làm sao có thể có chuyện này a?

Đông Thành Vũ làm người tàn nhẫn vô tình, kết thù cũng không ít.

Mà lần này là báo thù hay là……

Ánh mắt Vân Mộng Vũ như điện nhìn vài Hắc y nhân, thấy trong mắt bọn chúng lóe lên tia sáng. Nhưng nếu cẩn thận quan sát sẽ phát hiện trong

https://thuviensach.vn

ánh mắt không có hận ý. Ngược lại giống như là đang làm nhiệm vụ.

Âm mưu!

Trong mắt Vân Mộng Vũ lóe ra tia sáng, trong mắt nổi lên lốc xoáy nhỏ, trong lúc nhất thời nhìn không ra thần sắc trong mắt nàng, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt sâu như hồ nước mà thôi.

Đột nhiên lốc xoáy nhỏ trong mắt tiêu tán, nàng đứng dậy lấy cung trên tường, xuyên thấu qua khe hở cửa sổ, bắn một mũi tên vào phòng đối diện.

Mũi tên đột nhiên lao ra, hơn nữa cực nhanh, làm cho người ta khó lòng phòng bị, nháy mắt bắn vào ngực của một Hắc y nhân. Đông Thành Vũ kinh ngạc quay đầu nhìn mũi tên kia, cũng nhìn thấy mũi tên đã cắm vào ngực của Hắc y nhân. Hắc y nhân ngã xuống, vừa vặn lộ ra thân ảnh Hứa Hạo Nhiên. Mà Hứa Hạo Nhiên lúc này lại muốn rút kiếm chém Hắc y nhân đó, trong khóe mắt chớp động thần sắc vừa lòng. Thần sắc đó lại vừa vặn lọt vào tầm mắt của Đông Thành Vũ, nhưng Đông Thành Vũ không phải là kẻ đầu đường xó chợ, hắn giấu đi mũi nhọn trong mắt. Sau khi Hứa Hạo Nhiên đâm kiếm vào không khí, trong mắt mang vẻ nghi hoặc không hiểu, lại giương mắt nhìn thấy Đông thái tử mang vẻ mặt vừa lòng nhìn mình.

Nhìn ánh mắt này của Đông thái tử, Hứa Hạo Nhiên vì mũi tên này quấy rầy mà bất an trong lòng cũng tiêu tan, sắc mặt thả lỏng, đi đến cạnh Đông thái tử, lo lắng hỏi:“Vũ thái tử, ngươi không sao chứ?”

“Không có việc gì, lần này thật sự là ít nhiều nhờ Hứa thế tử hỗ trợ, nếu không bản cung cũng không biết làm sao.” Đông Thành Vũ mang ý cười trả lời.

“Không có gì, chỉ cần Vũ thái tử có hứng thú. Vũ thái tử, chớ nên vì những tên tặc tử này mà làm mất nhã hứng.” Hứa Hạo Nhiên mang vẻ mặt không sao cả, nói.

https://thuviensach.vn

Đông Thành Vũ cúi đầu nhẹ nhàng cười: “Tất nhiên là sẽ không, tâm tình của bản thái tử rất tốt, tuyệt đối sẽ không vì chuyện không quan hệ này mà ảnh hưởng đến tâm tình.” Tuy rằng cười, nhưng ánh mắt cụp xuống lại lóe ra tia lạnh.

Vân Mộng Vũ đối diện nhìn động tác của người bên này, trong mắt thoáng hiện ra sắc thái nghiền ngẫm. Nhẹ nhàng thu cung về, khóe miệng khẽ cười.

Lúc này trong đại sảnh cũng là một mảnh hỗn loạn, tuy rằng vừa rồi Hắc y nhân đều là nhằm về phía lầu hai, nhưng người dưới lầu vẫn sợ hãi vạn phần, sợ sẽ hại đến bọn họ, nên đều muốn vội vàng chạy ra khỏi đây.

Nhưng bởi vì Hồng Diễm lâu hôm nay khách thật sự rất nhiều, cho nên khó tránh khỏi có chút chật chội. Từ trên lầu nhìn xuống, đại đường là một mảnh hỗn loạn, ồn ào không thôi.

Đông Thành Vũ thấy một màn như vậy, nhịn không được cười nhạo: “Người của Sở quốc đều sợ chết sao? Một đám người chỉ biết chạy trối chết? Lại loạn lên như vậy.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 90: Linh Lung Biến Hóa

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Đông Thành Vũ thấy một màn như vậy, nhịn không được cười nhạo: " Người của Sở quốc đều rất sợ chết sao? Một đám người chỉ biết chạy trối chết? Lại loạn lên như vậy."

Đông Thành Vũ dứt lời, Hứa Hạo Nhiên cũng mang ánh mắt chán ghét nhìn xuống dưới, những người đó cũng ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn điên cuồng chạy ra ngoài, không hề có trật tự.

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ nhíu mày, nàng rất muốn mở miệng đánh trả. Nhưng lại sợ sẽ tiết lộ thân phận, khiến cho gặp phiền toái không cần thiết. Nên chỉ có thể nhịn cảm giác khó chịu trong lòng xuống, chỉ có thể thầm mắng vài câu.

"Đông Thái Tử nói câu này quả thật rất kỳ lạ, muốn sống vốn là bản năng của con người. Ở thời khắc nguy nan người bình thường lại không có võ công, bọn họ chạy trốn thì có gì không đúng? Nhưng nếu Đông thái tử đã nói như vậy, vậy lúc thích khách đi vào, vì sao lại nhanh chóng rút kiếm nghênh chiến? Mà không phải ngồi xuống, trước hết cùng nói chuyện với bọn họ?"

Vân Mộng Vũ đang thầm mắng trong lòng, lại đột nhiên nghe thanh âm của Linh Lung trong trẻo nhưng lạnh lùng dễ nghe ở đại đường. Nàng kinh

https://thuviensach.vn

ngạc ngẩng đầu lên nhìn Linh Lung, không nghĩ Linh Lung vì sao lại làm như thế?

Tính tình của Linh Lung cùng tỷ tỷ khá giống nhau, trong trẻo nhưng lạnh lùng nói chuyện không dư thừa câu nào.

Nhưng bây giờ Linh Lung lại phản bác Đông Thành Vũ như thế, hơn nữa lời nói lại mang theo nụ cười sắc bén.

Hứa Hạo Nhiên thấy hoa khôi dám lớn tiếng như vậy, muốn đi lên nói hai câu. Chân vừa bước ra, tay đã bị người từ phía sau kéo lại. Hứa Hạo Nhiên quay đầu nhìn lại, thấy Vũ thái tử mắt không hề chớp động nhìn chằm chằm hoa khôi kia.

Nhưng ý tứ cũng đã rõ ràng, chuyện này hắn sẽ giải quyết, không cần mình nhúng tay vào.

Đông Thành Vũ buông tay Hứa Hạo Nhiên ra, đột nhiên đi đến phía trước, trong mắt lóe ra mê mang, không thể tin, kinh hỉ, nhưng sự vui sướng trong mắt lại tiêu tan nhanh chóng, cuối cùng là sự tuyệt vọng và đau kịch liệt.

Trong nháy mắt, ánh mắt quật cường này cực kỳ giống Chỉ nhi của hắn.

Nhưng cũng không phải, ánh mắt của Chỉ nhi không trầm tĩnh như vậy, ánh mắt Chỉ nhi trong suốt, làm cho người ta chỉ cần liếc mắt một cái là nhìn ra ý nghĩ của nàng.

“Vũ thái tử, làm sao vậy?” Hứa Hạo Nhiên nhìn bộ dáng thất thần của hắn, nghi hoặc hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì, có thể là lâu lắm rồi cũng không ai dám nói chuyện như vậy với bản cung, nhất thời có chút sửng sốt.” Nghe

https://thuviensach.vn

Hứa Hạo Nhiên nói, Đông Thành Vũ mạnh mẽ phục hồi tinh thần. Thần sắc phức tạp trong mắt biến mất, khôi phục lại khí phách ngày thường.

Sau khi khôi phục thái độ, hắn mở miệng đánh trả: “Vị cô nương này nói tựa hồ rất có đạo lý a? Chỉ là bọn hắn chẳng lẽ chạy đi mà không có trật tự gì sao? Ngược lại bất chấp sự chật chội như vậy mà chạy ra, như vậy càng dễ dàng tạo thành thương vong vô tội. Bản cung không có ý tứ gì khác, chỉ lo lắng cho bọn họ mà thôi.”

Lời này vừa nói ra, trong mắt Linh Lung thần sắc có chút ôn nhu, nhưng sự ôn nhu lại bị cái lạnh của nàng bao phủ. Sau đó, thanh âm lạnh lùng nhưng trong trẻo vang lên.

“Đông thái tử thật sự rất nhân nghĩa a, thật sự làm tiểu nữ tử bội phục. Nếu Đông thái tử nhân nghĩa như thế, tiểu nữ tử muốn hỏi một câu. Xin hỏi thái tử tình huống bây giờ là do ai tạo thành? Là ai làm cho sinh mệnh của họ gặp nguy hiểm?”

Nghe nói như thế, Đông Thành Vũ không chỉ có không tức giận, ngược lại là hơi hơi nở nụ cười. Nụ cười này không hề giả dối, nụ cười này mang theo sự chân thực, mang theo độ ấm.

Nhìn nụ cười này, Linh Lung trong lúc nhất thời có chút ngây người, chân muốn đi qua, đi đến bên cạnh hắn, nhưng lại bị nàng kiềm lại. Lúc nàng đang ảo não, đột nhiên cảm thấy bên tai có một hơi thở ấm áp phất qua.

Khi nàng phục hồi tinh thần lại, hơi thở đã tan, chỉ có bên tai lưu lại một câu.

“Chúng ta còn có thể gặp lại, nha đầu có võ mồm lanh lợi.”

Nàng xoay người chỉ có thể nhìn bóng dáng của hắn, trong lúc nhất thời nghĩ đến cảnh nhà cửa tan nát, ánh mắt mông lung.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ đứng trên cửa sổ nhìn thấy tất cả, trong mắt liên tục nghi hoặc.

Trong Hồng Diễm lâu chỉ còn lại sự im lặng, Vân Mộng Vũ cùng Linh Lung ngồi trên phòng đàm luân chuyện đã xảy ra ở Hồng Diễm lâu hôm nay.

“Gần đây biên giới của Đông quốc cùng Sở quốc càng ngày càng nghiêm trọng, mà Đông thái tử nếu ở Sở quốc gặp chuyện gì bất trắc, như vậy mũi nhọn sẽ chỉ về phía Sở quốc. Nhưng, sự tình không chỉ đơn giản bên ngoài như vậy, Sở Phách Thiên cùng Sở Thụy Phong chắc cũng sẽ không phá hư chuyện của hai bên. Bởi vì như vậy thì người đạt mục đích sẽ là Hứa vương.” Linh Lung đem một ít tin tức nàng biết nói ra.

“Không sai! Ngươi phân tích thật sự rất có đạo lý. Vừa rồi thích khách hắn là Hứa vương phái đến, chiêu này của hắn rất cao thâm, có thể nói là một hòn đá ném hai con chim. Hắn muốn chiếm được hảo cảm của Đông quốc thái tử, thứ hai là hắn muốn Bắc quốc cùng Sở quốc. Hứa vương hắn rất biết cách làm ngư ông đắc lợi. Chiêu này của hắn hôm nay có vẻ rất thuận lợi, nhưng là bị ta phá hư, hắn chỉ có tiền mất tật mang. Đến lúc đó Đông thành vũ chẳng những không nghiêng về phía hắn, cuối cùng còn có thể cắn ngược lại hắn.” Nghe Linh Lung hồi báo xong, Vân Mộng Vũ đồng ý nói.

Lúc Vân Mộng Vũ nói chuyện, khóe mắt quan sát sự biến hóa trên mặt của Linh Lung. Nàng phát hiện mỗi khi nhắc tới Đông Thành Vũ, biểu tình của Linh Lung sẽ nhu hòa hơn rất nhiều, thần sắc trong mắt cũng không còn lạnh như băng, ngược lại còn có sự ôn nhu ở trong đó.

Trong đầu không tự giác nhớ tới cuộc tranh luận vừa rồi của bọn họ, Linh Lung tính tình luôn lãnh đạm, làm sao có thể vì cái gọi là quốc gia mà lên tiếng tranh luận. Còn khúc nhạc kia, tựa hồ như có ý. Từ bi thương đến vui sướng.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nghiêng đầu, nhìn bên mặt xinh đẹp của Linh Lung, trong mắt nổi lên vẻ nghi hoặc, nhưng lại nhanh chóng trở nên nhu hòa.

Sau sự kiện thích khách của Hồng Diễm lâu, mấy ngày sau chuyện làm ăn đã bị ảnh hưởng.

Mà Đông Thành Vũ tựa hồ bởi vì chuyện này nên có quan hệ tốt với Hứa vương, thường xuyên đến Hứa vương phủ làm khách.

Vân Mộng Vũ biết, nhưng cũng không manh động, tựa hồ như đang chờ đợi điều gì đó phát sinh.

Ba ngày đã hẹn với Hứa Du Nhiên lúc trước cũng đã đến, sáng sớm hôm nay Vân Mộng Vũ mang theo Hồng Mai cùng nhau đến chùa Hàn Sơn. Lục Bình bởi vì trời sanh tính thích náo nhiệt, cho nên chùa Hàn Sơn không thích hợp với tính tình của nàng, Vân Mộng Vũ liền dẫn Hồng Mai theo.

Trong chùa Hàn Sơn, sáng sớm, trong một biệt viện, có hai người đang ngồi đánh cờ.

Một người mặc hắc y, toàn thân tràn ngập hơi thở lãnh liệt phách tuyệt, hơi thở bá đạo và khuôn mặt anh tuấn làm hắn càng tăng vài phần khí thế.

Người còn lại thì có hơi thở ngược lại hoàn toàn. Tên còn lại mặc áo lam, ấm áp như gió xuân, chỉ ngồi ở kia, có thể cảm thấy gió xuân bắt đầu khởi động.

Áo lam như gió, hắc y như mực.

Hai loại hơi thở khác nhau, giờ phút này lại hài hòa như thế.

“Ngươi thua.” Hắc y nam tử hạ cờ xuống, trực tiếp tuyên bố kết cục của trận cờ này.

https://thuviensach.vn

Mà nam tử áo lam giờ mới giật mình phục hồi tinh thần lại, cười nói: “Mạc, kỹ thuật đánh cờ của ngươi lại cao hơn. Ta nhận thua, lần sau mời ngươi đi Thần Y cốc của ta uống rượu.”

“Không phải là kỹ thuật chơi cờ của ta cao hơn, mà là tâm tư của ngươi không ở ván cờ này. Hạo, gần đây ngươi bị làm sao vậy, tại sao lại luôn mất hồn mất vía?” Hắc y nam tử tò mò hỏi, vị bằng hữu này của hắn luôn luôn ấm như gió xuân, tiêu sái tự tại. Nhưng gần đây lại mang bộ dáng đầy tâm sự.

Nghe hắc y nam tử nói, trong đầu nam tử áo lam không tự giác hiện lên một người mặc áo trắng, thanh lệ như tiên tử.

Hắc y nam tử nhìn hắn như thế cũng không để ý, tự ý bưng chén trà lên, chậm rãi thưởng thức.

Mà nam tử áo lam tựa hồ như nhớ lại chuyện gì đó, khóe miệng lại khẽ cười.

Đột nhiên có một con bồ câu đưa tin bay tới, nam tử áo lam phục hồi tinh thần lại, đứng dậy. Lấy tờ giấy từ chân bồ câu ra, vừa thấy, liền nhíu mày lại. Sau đó quay đầu nhìn hắc y nam tử nói: “Mạc, Đặc phái viên Tây quốc đã đến, ta thân là Hạo vương của Tây quốc, lần này có việc, ta phải đi một chuyến.”

Hắc y nam tử cũng không nói gì, bất quá nam tử áo lam cũng không để ý. Quân Lãnh Mạc (Lãnh trong lãnh đạm, hờ hững) chính là như thế. Người cũng như tên, dị thường lạnh lùng, nên hắn cũng không để ý, xoay người rời đi.

Mà ở trong viện khác của chùa Hàn Sơn, Hứa Du Nhiên không còn bình thường dịu dàng nữa, mà là sắc mặt ngưng trọng phân phó một loạt Hắc y nhân đang quỳ trước mặt: “Đến lúc đó các ngươi nhìn thủ thế cùng ánh mắt của ta rồi hành động.”

https://thuviensach.vn

Nói xong lại quay đầu nhìn bốn thị nữ bên cạnh, mở miệng nói: “Về phần các ngươi. Đến lúc đó chỉ cần thấy cơ hội là phải ra tay.”

“Thiếu chủ, trong chùa Hàn Sơn này có một cỗ hơi thở rất cường đại? Chúng ta làm sao đây?” Đột nhiên Xuân Sơ Noãn lo lắng hỏi.

“Đó là Quân Lãnh Mạc, là hoàng đế của Quân quốc đứng nhất trong thất quốc. Hắn luôn luôn lãnh khốc vô tình, tính tình đạm mạc. Chỉ cần các ngươi làm việc cẩn thận một chút, không trêu chọc đến hắn, hắn sẽ không quản việc này.” Hứa Du Nhiên đối với người này cũng không để ý, Quân Lãnh Mạc làm sao có thể nhúng tay vào chuyện này được?

Lúc này Vân Mộng Vũ cùng Hồng Mai đang ngồi xe ngựa đi đến chùa Hàn Sơn.

Dọc đường đi Vân Mộng Vũ nhàm chán thỉnh thoảng nhấc màn xe lên, nhìn cảnh sắc một hồi. Vì đường xá hơi xa, thời gian lại lâu, nàng xem hoài cũng chán. Nên buông màn xuống, chuẩn bị nhắm mắt.

Lúc nàng sắp nhắm mắt, đột nhiên cảm giác có một trận gió thổi qua. Màn xe cũng bị trận gió này thổi tung lên, nàng xốc màn lên nhìn ra ngoài, cũng không có gì cả. Nhìn về phía sau, cũng chỉ nhìn thấy một người cưỡi ngựa rất nhanh đi về hướng ngược lại.

Người nọ mặc áo lam, tuy rằng chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng, nhưng Vân Mộng Vũ không khỏi cảm thấy có chút quen thuộc, người này giống như nàng đã từng gặp qua.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 91: Sát Khí Ẩn Hiện

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Xe ngựa đi tới chân núi chùa Hàn Sơn, Hồng Mai xuống xe ngựa trước, sau đó xoay người giúp Vân Mộng Vũ bước xuống.

Vân Mộng Vũ xuống xe ngựa liền bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn.

Trước mắt có khoảng mấy trăm bậc thang không ngừng uốn lượn lên tới chùa Hàn Sơn. Đứng ở dưới nhìn về phía trước, cảm thấy chùa Hàn Sơn trôi lững lờ giữa biển mây. Nhìn cầu thang cao cao kia, trong lòng dâng lên sự nhiệt tình. Muốn chinh phục nó.

Vân Mộng Vũ hít sâu một hơi, bắt đầu đi trước, còn ngắm hoa cỏ ven đường. Tự nhiên tiếp xúc thân mật như vậy, nàng cảm thấy trong lòng có cảm giác không nói nên lời.

Lên tới đỉnh núi, Vân Mộng Vũ đứng trên đỉnh nhìn xuống phía dưới. Cảm thấy mọi sự phiền não trong lòng đều tan biến, nhất thời cảm thấy thể xác và tinh thần thoải mái.

Đứng một hồi, liền nhìn thấy Xuân cô nương bên cạnh Hứa Du Nhiên ra nghênh đón. Vân Mộng Vũ và Hồng Mai vui vẻ đi theo nàng vào viện của Hứa Du Nhiên.

https://thuviensach.vn

Chùa Hàn Sơn độc đáo ở chỗ không phải ai cũng có thể đến. Chùa Hàn Sơn này do một người nước khác xây nên, người này làm việc rất khác với thường dân. Hắn xây chùa này không phải để thờ cúng hay dâng hương gì cả, chỉ là hắn muốn xây vậy thôi. Cho nên người có thể đến đây thân phận cũng khá đặc biệt. Nơi này chỉ có vài hòa thượng, có người đến, bọn họ cũng không tiếp đãi, bọn họ chỉ để ý tu hành.

Lúc trước đến quy định của chùa Hàn Sơn, Vân Mộng Vũ còn khen ngợi một phen. Hòa thượng ở chùa Hàn Sơn, đó mới là dứt duyên trần, quy y cửa phật.

Không giống một số người hiện đại, làm hòa thượng không phải chỉ vì muốn xuất gia, mà là có âm mưu trong đó. Có nơi, thậm chí còn có chuyện hòa thượng lấy tiền lương.

Ở cổ đại có rất nhiều chùa miếu lục căn thanh tịnh, nhưng trên núi cao này, lại có thể có được những con người như vậy thật sự rất quý hiếm.

Vân Mộng Vũ đi theo Xuân cô nương, nghĩ đến nơi thần thánh này, lại có chút chùn bước. Một nơi như vậy không nên bị thế tục quấy rầy. Trong lòng giãy dụa, bên tai truyền đến tiếng nói dễ nghe của Hứa Du Nhiên.

“Mộng Vũ, ngươi đã đến rồi a. Ngươi xem, chỗ này thế nào?”

Vân Mộng Vũ phục hồi tinh thần lại, cười cười trả lời: “Chỗ này vô cùng tốt, núi cao ở trên, tầng mây ở dưới. Mọi sầu não đều tan biến, là nơi thanh tịnh. Chỉ là….”

“Chỉ là cái gì? Mộng Vũ, ta thấy lúc ngươi đi vào tâm thần ngươi có vẻ hoảng hốt, nhưng ngươi có băn khoăn hay nghi vấn gì? Nói cho ta biết, có lẽ ta có thể giúp ngươi.” Vân Mộng Vũ mới nói xong, Hứa Du Nhiên thân thiết mở miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghe Hứa Du Nhiên nói, Vân Mộng Vũ khẽ ngẩng đầu lên, nhìn đôi mắt trong suốt của Hứa Du Nhiên. Trong đáy mắt có vẻ thả lỏng, nhưng trong lòng cũng sẽ không khinh địch như vậy. Trong mắt nàng mang theo ý cười, ngữ khí nhu hòa nói: “Ta suy nghĩ, một nơi thanh tịnh như vậy, lại có những người tu hành lặng lẽ, chúng ta đến đây có phải là đã mang hơi thở của thế tục rồi hay không?”

Vân Mộng Vũ nói xong, Hứa Du Nhiên cũng xì ra một tiếng nở nụ cười. Nàng nhẹ giọng cười, một lúc sau mới trả lời: “Người tu hành được ở nơi này thì cũng chỉ là cao nhân trở lên mới được, bọn họ đều là lục căn thanh tịnh, đã không quan tâm đến sự quấy nhiễu của người ngoài nữa.”

Nghe xong lời này, Vân Mộng Vũ giật mình, nhịn không được bật cười nói: “Đúng vậy, ta là người thế tục, bọn họ trong lòng chỉ có phật, làm sao có thể để ý này nọ, ngược lại là ta lại có sự băn khoăn nghi ngờ lung tung. Xem ra hôm nay ta thật sự rất đường đột.”

Cảm thấy thoải mái một chút, nụ cười trên mặt cũng tự nhiên vài phần, Vân Mộng Vũ cùng Hứa Du Nhiên đi vào trong.

Xung quanh sân có đủ các loại cây đại thụ cao cao, càng kỳ lạ là, bây giờ mùa thu sắp đến, lá trên cây cũng vẫn là màu xanh biếc. Nhìn cây cối, trong lòng cảm thụ được hơi thở sinh mệnh.

Thấy Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn cây cối, Hứa Du Nhiên nhân lúc Vân Mộng Vũ không thấy, trong mắt hiện lên tia nguy hiểm. Nhưng khi Vân Mộng Vũ quay đầu, nháy mắt, thần sắc nguy hiểm biến mất hầu như không còn, đổi thành ánh mắt nhu hòa.

Vân Mộng Vũ khẽ quay đầu lại, nhìn ánh mắt ôn hòa của Hứa Du Nhiên, trong lòng hiện lên nghi ngờ. Chẳng lẽ thật sự là nàng đa nghi, vừa rồi cứ như là có cảm giác có hơi thở nguy hiểm bên cạnh bắt đầu khởi động.

https://thuviensach.vn

Trong lòng nàng vẫn đang nghi ngờ, Hứa Du Nhiên thân thiết kéo nàng đến một cái bàn. Hứa Du Nhiên chỉ vào nước trà trên bàn nói: “Mộng Vũ, đây là đặc sản của chùa Hàn Sơn. Ngươi nhất định phải nếm thử.”

vân Mộng Vũ ngồi xuống, Hứa Du Nhiên cũng ngồi đối diện với nàng.

Hai người một bên phẩm trà một bên tán gẫu phong cảnh cùng bố cục của chùa Hàn Sơn, sau khi hàn huyên, Hứa Du Nhiên cười nói: “Mộng Vũ, lúc ta ở nhà, nghe nói kỹ nghệ đàn tấu của ngươi rất cao. Hôm nay, Mộng Vũ ngươi nhất định phải diễn tấu một khúc, để ta rửa tai nghe.”

Vừa nghe xong, trên mặt Vân Mộng Vũ ửng sắc hồng, ngượng ngùng nói: “Du Nhiên, ngươi giễu cợt ta. Ai lại không biết Du Nhiên quận chúa ngươi tài nghệ mọi thứ đều tinh thông, mà kỹ thuật đàn lại xuất thần nhập hóa, ta sao có thể so sánh với ngươi? Du Nhiên, chớ giễu cợt ta, bằng không sau này ta cũng không có mặt mũi ra khỏi nhà.”

“Sao ta lại giễu cợt ngươi, ta nói thật. Mộng Vũ, sao ngươi lại khiêm tốn như vậy? Bằng không như vậy đi, chúng ta lần lượt đàn, đến lúc đó Mộng Vũ ngươi cũng không nên khiêm tốn như thế.” Hứa Du Nhiên nghe Vân Mộng Vũ nói, đầu tiên là nghiêm túc, sau đó biểu tình lại thay đổi, cười nói.

Nghe xong, trong lòng Vân Mộng Vũ khẽ động, trong mắt hiện lên ánh sáng không rõ ý tứ, sau đó cũng cười đồng ý.

Theo như Hứa Du Nhiên nói, Vân Mộng Vũ đàn trước một khúc.

Sau đó, Hứa Du Nhiên cho tỳ nữ dọn dẹp trà trên bàn. Hồng Mai cũng nhanh chóng lấy cây đàn cổ từ trong hộp ra, đặt lên bàn.

Vân Mộng Vũ ngồi cạnh bàn, nhìn khung cảnh tự nhiên xung quanh, tâm tình bình thản nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng nhắm mắt, cảm thụ được hơi thở tự nhiên trong không khí. Lắng lặng như hòa làm một với cảnh vật xung quanh. Chậm rãi mở mắt, đôi mắt yên tĩnh như nước, tự nhiên mà hài hòa.

Ngón tay nhẹ nhàng đặt trên đàn, ánh mắt nhìn cây đàn, giống như đang nhìn người bạn tri kỷ. Ngón tay khẽ động, thanh âm từ trong tay nàng bắt đầu vang lên.

Lúc bắt đầu, tiếng đàn có chút dao động, cứ như đang điều hòa việc gì đó. Nhưng lúc sau, tiếng đàn liền hài hòa.

Trong núi chỉ có thể nghe tiếng đàn yên tĩnh như thế, du dương, như hòa hợp với cây cỏ. Dần dần, chim chóc xung quanh dừng đùa vui, lẳng lặng đứng ở trên cây, mang bộ dáng hưởng thụ âm nhạc.

Giờ phút này, xung quanh tất cả đều im lặng, trong trời đất bao la chỉ có thể nghe âm thanh ôn nhu của tiếng đàn kia. Làm cho người ta động lòng, làm cho người ta say mê.

Ở một nơi khác trong chùa, một đôi mắt âm trầm khí phách chợt mở ra.

Quân Lãnh Mạc vốn ngồi thiền trong viện, bên tai đột nhiên bay vào làn điệu xa xưa này. Làn điệu này mang theo một loại ma lực, làm cho hắn muốn đến gần. Âm thanh kia cứ như có ma lực, gọi hắn đến gần.

Lần đầu tiên, Quân Lãnh Mạc có loại cảm giác không thể nắm giữ. Loại cảm giác này thực kỳ diệu, hắn không thể kháng cự, không muốn kháng cự. Hắn đứng dậy, vẫn là một thân hắc y, vẫn mang khí phách lãnh tuyệt như cũ.

Hắn chậm rãi tìm kiếm hướng phát ra tiếng nhạc, trong mắt có khát vọng mà ngay cả chính hắn cũng không hề biết.

https://thuviensach.vn

Hứa Du nhiên nghe tiếng đàn của Vân Mộng Vũ, biểu tình từ lạnh nhạt đến kinh ngạc, cuối cùng thậm chí ức chế không được mà đứng lên.

Điều này làm sao có thể, thế nhưng đã đạt tới cảnh giới người và đàn hòa làm một, Ly Thiên còn kém xa rất nhiều.

Vân Mộng Vũ!

Nàng tuy rằng vẫn đánh giá cao nàng ta, nhưng bây giờ nàng mới phát hiện, nàng vẫn xem nhẹ nàng ấy.

Kỹ thuật đàn như vậy, khí chất như vậy, dung mạo như vậy, có cảm giác làm cho nàng thấy uy hiếp.

Trong đầu xẹt qua thân ảnh tuấn tú cùng thanh nhã kia, trong mắt nàng hiện lên một chút ưu tư.

Hắn đến Yến kinh vài tháng nay, theo năng lực của hắn, không có khả năng không biết điểm đặc biệt của Vân Mộng Vũ.

Như vậy hắn có cảm giác sao?

Tiếng đàn duyên dáng như vậy, ngay cả nàng cũng cảm thấy rung động.

Nhìn thân ảnh đang lâm vào thế giới riêng của mình kia, chỉ cảm thấy rất hài hòa và đẹp đẽ, nhưng lại làm ánh mắt của nàng đau đớn.

Từ nhỏ nàng lớn lên ở Bồng Lai đảo, cảnh vật ở Bồng Lai đảo rất xinh đẹp. Mỗi một chỗ cũng thanh tịnh như chùa Hàn Sơn này. Được lớn lên tại đây, tâm tình tu dưỡng tất nhiên là không giống bình thường. Mà tâm tình đối với một người đánh đàn là cực kỳ quan trọng. Mà nàng lại tìm ra được tâm huyết hòa hợp với thiên nhiên. Từ nhỏ đã cảm thụ được hơi thở tươi mát, bồi dưỡng ra khí chất độc nhất vô nhị của nàng. Bởi vậy tiếng đàn của nàng luôn có thể xâm nhập lòng người, nàng tự nhận mình cầm nghệ phi

https://thuviensach.vn

phàm, thiên hạ chỉ có Cầm Ca mới có thể so sánh với nàng. Nhưng hôm nay nàng lại không thể tin vào mắt mình.

Nhìn Vân Mộng Vũ đánh đàn, quanh thân nàng ấy toát ra một hơi thở yên tĩnh. Loại khí chất này nàng vẫn luôn luôn mong muốn có được, nhưng hôm nay nàng mới thấy được có người như thế.

Nàng vốn định cho nàng ta một sự giáo huấn, làm tan đi nhuệ khí của nàng ta. Nhưng hôm nay nàng cũng muốn giết nàng ta, nhưng nghĩ lại, nếu hôm nay giết nàng, phỏng chừng sẽ khó ăn nói. Thần sắc tàn nhẫn trong mắt lóe lên, trong lòng đã có quyết định.

Ám quang trong mắt chợt lóe, lặng lẽ nhìn về các nơi trong không khí. Các nơi lập tức có sát khí ẩn hiện, chỉ đợi ra lệnh, thì có thể hành động.

Vân Mộng Vũ đang đánh đàn, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia nguy hiểm.

Thầm nghĩ trong lòng, Hứa Du Nhiên quả nhiên không phải là người dễ bắt nạt, nàng quyết định động thủ. Nàng vốn nghĩ rằng cho dù nàng ta muốn động thủ, nhưng vẫn bận tâm về đặc thù của chùa Hàn Sơn. Nhưng thật không ngờ, nàng cứ vậy mà động thủ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 92: Tình Thế Nghịch Chuyển

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Từ sau khi tu luyện tâm pháp mà Xuất Trần đưa cho, nàng thấy hơi thở của bản thân mình cũng từ từ có tiến bộ. Nàng một bên lưu ý tình huống xung quanh mình, một bên tiếp tục làm bộ đánh đàn như không biết mọi chuyện.

Hứa Du Nhiên nhìn nàng đánh đàn khi yên tĩnh, mang dung mạo thanh nhã tuyệt sắc, trong lòng có một cỗ bất an không hiểu càng lúc càng lớn. Nàng tuyệt đối không cho phép người khác xuất sắc hơn nàng, nhất là lúc này Hiên ca ca đang ở trong Yến kinh này.

Trong mắt hiện lên tia ngoan độc, Hứa Du Nhiên khẽ động ngón tay, làm ra một thế rất kỳ lạ. Nhất thời lá cây xung quanh đều rung động, trong viện có nhiều nơi hiện ra sát khí. Nháy mắt, sáu người bịt mặt xuất hiện từ trên cây hoặc là bụi cỏ.

Cùng lúc đó, Hứa Du Nhiên nhanh chóng thay đổi sắc mặt, đó là khuôn mặt mang theo vẻ lo lắng. Lại có biểu tình như đang sợ hãi, không dám đến gần.

Những Hắc y nhân này trên tay cầm binh khí, mũi kiếm đưa về phía Vân Mộng Vũ. Bọn họ nhắm vào Vân Mộng Vũ từ sáu hướng khác nhau, bày ra một trận thế khép kín.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nhìn thế công của những người này, nhưng vẫn không dừng đánh đàn. Chỉ là ngón tay có tần suất nhanh hơn, làn điệu bị cuốn theo, lại mang theo hương vị tiêu điều xơ xác. Ánh mắt tàn khốc của Vân Mộng Vũ bắt đầu khởi động, trong lòng muốn động sát khí với những người muốn giết nàng. Ánh mắt nàng nhìn về phía Hứa Du Nhiên đứng ở xa, chỉ thấy lúc này Hứa Du Nhiên mang bộ dáng bị kinh hãi, ngơ ngác đứng tại chỗ, mang ánh mắt hoảng sợ nhìn bên này.

Nhìn một màn như vậy, trong lòng nàng cười nhạo, Hứa Du Nhiên này quả thật diễn trò rất hay, đến nay nàng vẫn chưa nhìn ra được một chút sơ hở nào của Hứa Du Nhiên. Nàng chỉ dựa vào trực giác của nữ nhân và chuyện đã xảy ra để phán đoán Hứa Du Nhiên là người nàng cần đề phòng. Nàng nhanh chóng dời ánh mắt khỏi người Hứa Du Nhiên, một lần nữa nhìn Hắc y nhân đang đánh tới.

Nàng cẩn thận tính toán vị trí và góc độ xuất kiếm của bọn họ, tay càng đánh đàn nhanh hơn. Ánh mắt lạnh như băng, trong lòng mang vẻ lo lắng. Sáu Hắc y nhân không ngừng tới gần nàng, ngay thời khắc nguy hiểm này, lại truyền đến thanh âm lo lắng của Hứa Du Nhiên.

“Mộng Vũ cẩn thận, ta đến giúp ngươi.” Hứa Du Nhiên nói xong, liền nghe được thanh âm của nhuyễn kiếm cắt qua trong không khí.

Nghe thanh âm này, thần sắc trong mắt Vân Mộng Vũ càng thêm cẩn thận.

Mà đồng thời, nhìn tình huống này Hồng Mai muốn xông lên bằng tay không. Vân Mộng Vũ thoáng nhìn ra ý định của Hồng Mai, động tác trên tay vẫn chưa ngừng, nhưng ánh mắt lại nhanh chóng quét đến chỗ của Hồng Mai, trong mắt tràn ngập sự tự tin cùng với lời nhắn bảo Hồng Mai cứ yên tâm.

https://thuviensach.vn

Hồng Mai thấy được ánh mắt của tiểu thư, tuy rằng nàng vẫn rất lo lắng, nhưng bây giờ nàng cũng không dám xông lên. Không phải là nàng sợ chết, mà là sợ sẽ liên lụy đến tiểu thư hoặc là quấy rầy kế hoạch. Cho nên, nàng tìm một góc đứng, ánh mắt gắt gao nhìn về phía tiểu thư, sợ tiểu thư gặp chuyện không may.

Mà bên kia, Vân Mộng Vũ lại di chuyển ánh mắt, kiếm của sáu hắc y nhân bịt mặt đã đến trước mặt, mục tiêu của bọn họ, mũi kiếm đều chỉ về phía đôi tay đang đánh đàn kia. Tuy rằng nàng đã tính toán ra hướng của mũi kiếm sẽ đâm tới, nhưng đến khi diễn ra, trong lòng nàng vẫn nhịn không được lo lắng. Bọn họ muốn chặt đôi tay của nàng, không phải là muốn mạng của nàng, mà là muốn hai tay.

Đây là vì sao vậy?

Nếu đây là mưu kế của Hứa Du Nhiên, như vậy ý nàng muốn như thế nào?

Chẳng lẽ là bởi vì kỹ thuật đánh đàn của nàng, nhưng rõ ràng vụ ám sát này đã được an bài từ trước. Tóm lại là muốn phá hủy nàng.

Không cho nàng nghĩ nhiều, hắc y nhân bịt mặt đã đưa kiếm đến tay nàng. Nàng đột nhiên liếc mắt nhìn Hắc y nhân một cái, trong mắt là tia lạnh lùng. Hắc y nhân bị cái liếc mắt này của nàng làm cho ngây người, nhưng ngay sau đó bọn họ lại hoảng sợ. Vân Mộng Vũ nhấn mạnh ngón tay xuống cây đàn, tiếng đàn ngưng lại, dây đàn đứt, dây đàn bắn về phía sáu Hắc y nhân kia, làm cho cả sáu người kia đều bị thương. Thừa dịp có cơ hội, lúc Hắc y nhân này trở tay không kịp, cổ tay Vân Mộng Vũ khẽ động, đoạt được một cây kiếm trong tay Hắc y nhân.

Sau khi đoạt được kiếm, cả người nàng lập tức lui về sau, làm thành biên độ lạ. Đầu nàng lúc này hướng xuống đất, cầm kiếm chỉ về phía của ba hắc y nhân. Sau đó ở lấy kiếm chống đỡ, nhào lộn một vòng, nhân cơ hội này

https://thuviensach.vn

nàng lấy chân công kích các hướng. Sau khi công kích, cả người nàng lộn một vòng trên không trung, sau đó thuận thế rồi lăn một vòng dưới đất, liền thoát khỏi phạm vi công kích.

Lúc này Vân Mộng Vũ lập đứng thẳng người, cầm kiếm mang ánh mắt lạnh lẽo nhìn đám Hắc y nhân. Cứ như vậy, giờ phút này hình thành cục diện giằng co.

Đột nhiên có một Hắc y nhân ngã xuống, những Hắc y nhân khác kinh hãi, nhìn qua bên cạnh, lại nhìn thấy Hứa Du Nhiên rút kiếm ra.

Thấy như vậy, Vân Mộng Vũ vẫn không thả lỏng phòng bị với Hứa Du Nhiên.

Trong lòng Vân Mộng Vũ vẫn luôn hoài nghi nàng ta, đây chỉ là diễn trò mà thôi. Có lẽ Hứa Du Nhiên muốn giết một Hắc y nhân để áp chế sự cảnh giác của nàng, sau đó thừa dịp nàng lơi lỏng thì lại cho nàng một kích trí mạng. Chuyện này cũng không phải là không có khả năng.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cũng không xác định là như thế, hơn nữa đây chỉ là dự đoán, không có chứng cớ. Nên Vân Mộng Vũ nhìn Hứa Du Nhiên, tín nhiệm nói: “Du Nhiên, ta ở bên này, hai người kia giao cho ngươi giải quyết.”

“Được, Mộng Vũ, ngươi yên tâm đối phó với ba tên kia đi.” Hứa Du Nhiên vui vẻ đồng ý.

Tình hình cũng đã có chuyển biến, lúc nãy Vân Mộng Vũ còn bị bao vây, giờ phút này có vẻ chiếm được ưu thế. Nhìn Hứa Du Nhiên động thủ, Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng đưa kiếm lên, đâm tới một Hắc y nhân. Hắc y nhân kia bị đâm nên liên tục lui về phía sau, Hắc y nhân bên cạnh thừa cơ xông lên, Vân Mộng Vũ đột nhiên cuối thấp người xuống, xoay người đảo kiếm qua hai Hắc y nhân khác, sau đó xoay người qua bên kia. Nhất thời ba Hắc y

https://thuviensach.vn

nhân đều bị thất thế trước Vân Mộng Vũ, nhưng Vân Mộng Vũ cũng không chiếm được thế thượng phong.

Vân Mộng Vũ cầm kiếm chỉa thẳng vào ba người kia, liếc mắt nhìn Hứa Du Nhiên, phát hiện nàng thật sự chiến đấu, không giống giả chút nào.

Nhưng đây dù sao cũng là chùa Hàn Sơn nơi nàng đề nghị đến, bây giờ đã xảy ra chuyện, nàng cũng không thể trốn tránh trách nhiệm.

Vân Mộng Vũ lần này cũng không ra chiêu trước, mà là chờ bọn họ ra chiêu. Sau khi Hắc y nhân trao đổi ánh mắt, lại liên thủ tấn công về phía Vân Mộng Vũ. Vân Mộng Vũ rút kiếm đón nhận, trong lòng tự hỏi nên làm gì để tốc chiến tốc thắng. Đột nhiên nàng nhớ tới trong tay áo còn có giấu vài quân cờ.

Trong tay áo có quân cờ là vì gần đây nàng cũng mê chơi cờ, cho nên giữ lại vài quân cờ trên người, đôi khi lấy ra nhìn cũng làm cho tâm tình yên tĩnh. Giờ phút này, quân cờ lại chính là ám khí tốt nhất.

Vân Mộng Vũ nghĩ kế sách tiêu diệt địch, bây giờ việc cần phải làm là tìm đúng thời cơ cho bọn chúng một kích trí mạng.

Bên kia Hứa Du Nhiên một bên đánh một bên âm thầm quan sát Vân Mộng Vũ, nhìn thấy nàng và ba Hắc y nhân càng đấu càng không phân được cao thấp, trong mắt nàng sát ý càng đậm.

Vân Mộng Vũ này quả nhiên không tầm thường, cầm nghệ giỏi, võ công cũng không kém, hơn nữa lại nhìn không ra chiêu thức võ công của Vân Mộng Vũ. Chỉ có thể cảm giác được võ công và tâm pháp của nàng lại không giống nhau.

Nghĩ vậy, nàng quyết định, muốn tốc chiến tốc thắng, bằng không tình thế cứ như vậy thì sẽ bị Vân Mộng Vũ phát hiện. Dù sao Vân Mộng Vũ

https://thuviensach.vn

cũng không thể chết được, mà nàng cũng có một thân phận khác không thể bại lộ.

Vì thế nàng một bên cùng hai Hắc y nhân đánh nhau, tạo ra một bộ dáng đánh nhau kịch liệt, một bên âm thầm dùng ánh mắt nhìn Xuân Sơ Noãn.

Xuân Sơ Noãn hiểu ý, lập tức phóng một ám tiễn từ trong tay áo ra, ám tiễn cắt qua không khí, nhanh chóng bay về phía tay trái của Vân Mộng Vũ.

Mà bên kia, Vân Mộng Vũ vừa tìm được thời cơ tốt, một tay cầm ám khí, một tay xuất kiếm. Muốn dùng ám khí giải quyết hai Hắc y nhân, bây giờ chỉ còn một tên. Mà ngay tại lúc nàng muốn dùng kiếm đâm chết Hắc y nhân, thình lình lại bị tiếng xé gió làm ảnh hưởng. Nàng quay đầu nhìn ám tiễn kia biết là không thể ngăn cản, nàng lập tức phóng ra một quân cờ. Ám tiễn kia bị đánh trật hướng khác, nhưng đồng thời tay kia của nàng đã bị mất quân cờ. Nàng quay lại, thấy Hắc y nhân đang cầm kiếm chạy tới muốn chặt bỏ tay cầm kiếm của nàng.

Mà nàng cũng đã không còn thời gian để ngăn cản thế công này nữa, ánh mắt nàng trợn to nhìn thanh kiếm kia cách tay nàng càng ngày càng gần.

Bởi vì khẩn trương cùng sợ hãi, nàng cảm giác được sức lực của nàng đang suy yếu.

Nhưng ngay lúc nàng nghĩ tay nàng bị chặt bỏ, nàng lại cảm thấy sau lưng có một đạo hơi thở rất mạnh, nhanh chóng chạy đến đây.

Trong lòng bất đắc dĩ nghĩ, không phải chứ, còn có sát thủ ẩn nấp sao, có cần phải khoa trương như vậy không, lại bố trí thiên la địa võng này với nàng, chỉ vì đôi tay của nàng thôi sao?

Ngay tại lúc nàng cảm thấy sự tình đã không thể nghịch chuyển, đột nhiên bóng người trước mắt chợt lóe, ngay sau đó, nàng đã rời xa nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Đến khi Vân Mộng Vũ nhìn lại, trái tim của nàng nhịn không được có một trận co rút.

Hứa Du Nhiên giờ phút này lại nắm thanh kiếm của tên Hắc y nhân muốn chặt tay nàng, máu tươi không ngừng chảy xuống. Thấy như vậy, nàng nhất thời ngẩn người.

Trong đầu mình luôn hoài nghi Hứa Du Nhiên, mà bây giờ lại nhìn thấy chuyện máu chảy như thế này, cảm thấy nàng thật sự hiểu lầm nàng ta.

Lúc nàng đang thất thần, thanh âm suy yếu của Hứa Du Nhiên truyền đến.

“Mộng Vũ, mau giết hắn a.”

“Ân? Nga!” Vân Mộng Vũ lúc này mới tỉnh lại, lập tức dùng một kiếm giết Hắc y nhân kia.

Vân Mộng Vũ giết người xong, thân mình Hứa Du Nhiên lập tức ngã nhào xuống.

Vừa thấy tình hình này, Vân Mộng Vũ lập tức đi qua đỡ nàng, lo lắng nói: “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi……”

“Ta không sao, Mộng Vũ, ngươi nói cái gì vậy? Có cái gì phải xin lỗi chứ, ta không sao.” Nghe Vân Mộng Vũ nói, Hứa Du Nhiên ngẩng đầu lên ôn nhu nói với Vân Mộng Vũ.

Bốn thị nữ của Hứa Du Nhiên bây giờ cũng chạy tới đây, cuống quít chạy tới xem tình hình của Hứa Du Nhiên. Xuân Sơ Noãn hai tay run run cầm đôi tay đổ máu của nàng, ngữ khí run run nói: “Quận chúa, sao ngươi lại ngốc như vậy? Bây giờ thì tốt rồi, tay ngươi phải làm sao bây giờ? Sắp đến Quỳnh Hoa yến phải làm sao đây?”

https://thuviensach.vn

Hứa Du Nhiên cũng cười yếu ớt nói: “Không có việc gì, chỉ bị thương nhẹ mà thôi, ta không sao. Mộng Vũ là do ta đưa đến chùa Hàn Sơn, như vậy ta sẽ không để cho nàng có chút tổn thương nào. May mắn, Mộng Vũ không có việc gì. May mắn là tay ta bị thương, mà không phải là tay Mộng Vũ, nếu không mất đi đôi tay cầm nghệ giỏi như vậy thì thật đáng tiếc.” Khi nói đến cầm nghệ, trên mặt Hứa Du Nhiên không che dấu được sự cô đơn.

Nhìn Hứa Du Nhiên như vậy, phòng bị trong lòng của Vân Mộng Vũ nháy mắt tan thành mây khói.

Hứa Du Nhiên cầm nghệ cũng phi thường lợi hại, nhưng bây giờ nàng ta vì cứu nàng mà hy sinh đôi tay. Bây giờ nàng thật sự không dám hoài nghi Hứa Du Nhiên, đối với một người yêu đàn, lại nguyện ý vì cứu nàng mà dùng hai tay để chắn kiếm. Phần ân tình này nàng không biết nên báo đáp như thế nào cho phải, cho nên nàng nguyện ý tin tưởng nàng ta một lần.

Nàng nhìn Hứa Du Nhiên kiên định nói: “Du Nhiên ngươi tuyệt đối không có việc gì, ta nhất định sẽ nghĩ cách chữa khỏi tay cho ngươi. Bây giờ trước hết ta giúp ngươi cầm máu, sau đó sẽ đưa ngươi xuống núi tìm đại phu.”

Nghe xong lời của nàng, hai mắt Hứa Du Nhiên rưng rưng nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Sau đó, thị nữ của Hứa Du Nhiên nhanh chóng tìm được Bạch Bố cùng với ở một ít thảo dược cầm máu theo lời miêu tả của Vân Mộng Vũ trên núi. Vân Mộng Vũ cẩn thận giúp Hứa Du Nhiên xử lý miệng vết thương, nhìn thấy miệng vết thương thật sâu, trong lòng Vân Mộng Vũ cảm thấy áy náy.

Du Nhiên đối xử với nàng như thế, mà ngay từ đầu nàng hoài nghi nàng ta.

https://thuviensach.vn

Hứa Du Nhiên nhìn biến hóa trong mắt của Vân Mộng Vũ, thầm nghĩ trong lòng biến hóa lần này của Vân Mộng Vũ cũng coi như nàng có thu hoạch.

Nhưng đồng thời cũng nhìn ra được Vân Mộng Vũ lợi hại vô cùng, không chỉ có cầm nghệ phi phàm, võ công sắc bén, còn biết y thuật, hơn nữa lại có thể làm cho Quân Lãnh Mạc ra tay cứu nàng.

Nghĩ đến Quân Lãnh Mạc, nàng quay đầu nhìn lại, cũng không nhìn thấy gì.

Trong đầu nàng nhớ tới một màn kia, đáng ra lúc nãy đã đạt được mục đích, lại đột nhiên nhìn thấy Quân Lãnh Mạc đứng trước cửa viện. Hơn nữa hai ngón tay giơ lên, bắn ra một đạo khí kình với Hắc y nhân muốn ám sát Vân Mộng Vũ.

Thấy như vậy, nàng cũng không có thời gian tự hỏi vì sao. Nàng chỉ có thể tự hỏi nên làm thế nào để cứu cục diện không tốt này. Cuối cùng nàng âm thầm cắn răng, mạnh mẽ giết hai Hắc y nhân trước mặt, nhanh chóng vọt tới bên cạnh Vân Mộng Vũ. Lấy tay bắt lấy thế công của Hắc y nhân, âm thầm lại nhẹ nhàng đem kiếm dời đi một chút, mà đạo khí kinh kia cũng đã đánh trật, nhập thân cây đối diện.

Vân Mộng Vũ xử lý xong miệng vết thương, ngẩng đầu nhìn thấy bộ dáng thất thần của nàng, nghĩ đến nàng vì chuyện hai tay, nên nhẹ nhàng nói: “Không có việc gì, không có việc gì, không có việc gì …….”

Mà kế tiếp các nàng vội vàng xuống núi, Hứa Du Nhiên cùng Vân Mộng Vũ cùng ngồi trên một chiếc xe ngựa. Hồng Mai cùng Xuân Sơ Noãn ngồi ở xe ngựa khác.

Trên đường Hứa Du Nhiên mê man suy yếu, trong lòng Vân Mộng Vũ suy nghĩ rất nhiều. Cúi đầu nhìn sắc mặt tái nhợt của Hứa Du Nhiên, trong lòng nàng áy náy liên tục. Vân Mộng Vũ khẽ thở dài một hơi, đem ánh mắt

https://thuviensach.vn

dời về cửa sổ, vừa vặn nhìn thấy một thân ảnh màu lam lóe qua. Nhìn bóng dáng kia, Vân Mộng Vũ cảm thấy thật quen thuộc.

Đang suy nghĩ, đột nhiên cảm giác được Du Nhiên tỉnh, nàng nhanh chóng xoay người lại chăm sóc nàng ta.

Tây Lâm Hạo cưỡi ngựa nhanh chóng về chùa Hàn Sơn, trên đường nhìn thấy mấy chiếc xe ngựa, trong lòng rất nghi hoặc. Ai đã đến rồi lại đi, chùa Hàn Sơn không phải là nơi ai cũng có thể đến.

Nhưng hắn cũng không muốn quản chuyện người khác, chỉ thích tiêu dao tự tại, nên cũng không để ở trong lòng.

Đến chùa Hàn Sơn, nhìn thấy Quân Lãnh Mạc đứng một mình ở cửa chùa Hàn Sơn, ánh mắt nhìn xa xăm, không biết là đang nhìn cái gì.

Nhìn Quân Lãnh Mạc như vậy, trong lòng Tây Lâm Hạo buồn bực, làm sao vậy?

Hắn chỉ mới đi ra ngoài một lúc, khi trở về, lại thấy hoàng đế của Quân quốc luôn luôn khí phách lãnh tuyệt lại có bộ dáng đa sầu đa cảm như thế. Lại còn đứng trước cửa, không phải là đang nghênh đón hắn đó chứ?

Tây Lâm Hạo đi đến trước mặt hắn, nghi hoặc hỏi: “Mạc, ngươi làm sao vậy, chẳng lẽ đã có chuyện lớn gì xảy ra sao?” Có thể làm cho Mạc biến thành bộ dáng này thì chỉ có chuyện rất kinh động mà thôi.

“Không có gì, đi vào thôi.” Quân Lãnh Mạc thản nhiên nói một câu, sau đó xoay người đi vào trong.

Tây Lâm Hạo đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, nhưng cũng không nghĩ ra nguyên nhân. Hắn lắc đầu, vứt bỏ nghi hoặc. Cũng đi vào.

https://thuviensach.vn

Mà bên kia Vân Mộng Vũ cùng Hứa Du Nhiên về tới Hứa vương phủ, Hứa vương vừa thấy Hứa Du Nhiên bị thương, lập tức lo lắng mời thái y và đại phu nổi danh ở dân gian đến chữa trị. Nhưng tất cả các đại phu đều nói tay của Du Nhiên quận chúa về sau không thể đánh đàn.

Nghe thấy tất cả các đại phu đều có một kết quả như nhau, Hứa vương tức giận, đem tất cả các đại phu và ngự y nhốt vào đại lao. Mà trên mắt Hứa Hạo Nhiên cũng lộ ra thần sắc lo lắng, Vân Mộng Vũ ở Hứa vương phủ cũng cực kỳ xấu hổ, nhưng nàng cũng không để trong lòng, cái nàng để ý là tay của Du Nhiên. Nhìn thấy đại phu không có cách nào, trong lòng nàng ngầm hạ quyết định, nàng nhất định sẽ nghĩ cách chữa khỏi tay cho Du Nhiên.

Cuối cùng Hứa vương vẫn uyển chuyển mời Vân Mộng Vũ ra khỏi Hứa vương phủ, tuy rằng nàng vẫn rất muốn ở lại chăm sóc cho Du Nhiên. Vân Mộng Vũ đi rồi, Hứa Du Nhiên trong phòng cũng đã tỉnh. Xuân Sơ Noãn bước lên phía trước hầu hạ, Hứa Du Nhiên dựa lưng vào trên giường, nhìn các nàng.

Bốn thị nữ bị nàng nhìn đến mức run cả người, Xuân Sơ Noãn chủ động hỏi: “Thiếu chủ, người bị sao vậy?”

“Các ngươi biết vì sao hôm nay ta hành động như vậy không?” Hứa Du Nhiên đột nhiên mở miệng hỏi.

Bốn thị nữ ngẩng đầu nghi hoặc nhìn nàng, cuối cùng vẫn là lão đại Xuân Sơ Noãn lên tiếng hỏi.

“Tiểu thư, lúc ấy Hắc y nhân cũng sắp chặt được tay nàng ta. Vì sao, ngươi lại cứu nàng phúc cuối cùng? Hơn nữa lại lấy cách tự mình hại mình? Thiếu chủ, tay ngươi sau này sẽ làm sao?”

Nghe được câu hỏi của nàng, Hứa Du Nhiên cười, sau đó nói: “Ta biết các ngươi sẽ hỏi câu này. Lúc ấy, ta cũng nghĩ là sẽ chặt bỏ được đôi tay kia

https://thuviensach.vn

của Vân Mộng Vũ. Nhưng lúc gần đạt được mục đích, ta nhìn thấy Quân Lãnh Mạc xuất hiện, hơn nữa hắn còn ra tay."

"Cái gì? Quân Hoàng ra tay, Quân Hoàng võ công sâu không lường được. Nếu hôm nay hắn ra tay, Vân Mộng Vũ kia tất nhiên là không có việc gì. Nhưng tiểu thư, ngươi cần gì phải tự mình hại mình chứ? Chẳng lẽ chỉ vì muốn chiếm được sự tin tưởng của Vân Mộng Vũ sao, trả giá đó cũng quá lớn đi." Thu Như Phong lanh mồm lanh miệng thốt lên.

Hứa Du Nhiên nhìn nàng một cái, cười nói: "Tự mình hại mình không phải là ta mong muốn, nhưng tình huống lúc ấy, nếu có Quân Lãnh Mạc tham gia, tình huống sẽ càng tệ hơn. Mà ta cũng không xem như tự mình hại mình, tay của ta, ta đương nhiên yêu quý phi thường. Lúc ấy ta có vận chuyển võ công đặc thù của Bồng Lai đảo, như vậy kiếm kia cũng sẽ không gây thương tổn cho gân mạch của ta. Cho nên tuy rằng nhìn qua rất nghiêm trọng, nhưng kỳ thật là có thể hoàn toàn chữa khỏi."

"Nhưng hôm nay đại phu đều nói tay của thiếu chủ……" Xuân Sơ Noãn lo lắng hỏi.

"Bọn họ có y thuật bình thường tự nhiên không nhìn ra manh mối trong đó, ta vụng trộm điểm huyệt tay chân, bọn họ tất nhiên là đã bị ta lừa. Hôm nay ta quyết định như vậy cũng chỉ là khẩn cấp. Hôm nay ta không gây ra thương tổn cho nàng, nàng sẽ ở Quỳnh Hoa yến thi triển tài năng, mà khúc nhạc này, ta biết ta là không bằng nàng. Tuy rằng ta không muốn tin, nhưng đây là sự thật. Mà nếu không thể ngăn cản nàng tham dự Quỳnh Hoa yến, tay ta lại bị thương, làm cho trong lòng nàng sẽ áy náy, có khả năng không tham gia Quỳnh Hoa yến."

Nghe nói như thế, Thu Như Phong vẫn mang bộ dáng không hiểu, nhịn không được hỏi: "Thiếu chủ, lần này giết không thành, lần sau sẽ tìm cơ hội khác tốt hơn. Vân Mộng Vũ chỉ là một nữ tử bình thường, muốn giết nàng ta chỉ dễ như trở bàn tay."

https://thuviensach.vn

Nghe Thu Như Gió nói xong, biểu tình của Hứa Du Nhiên trở nên nghiêm túc, nói: “Vân Mộng Vũ, nàng không phải là người đơn giản. Một người đạt tới cảnh giới chơi đàn đó là một nữ tử bình thường được sao? Một người có thể đánh với ba sát thủ mà vẫn giành được thắng lợi là nữ tử bình thường sao?”

Nghe được lời của nàng, trong phòng nhất thời im lặng.

Xuân Sơ Noãn lúc này mới phát hiện nàng quả thật là xem nhẹ Vân Mộng Vũ. Ngay từ đầu nàng là người tiếp xúc đầu tiên, nàng vẫn nghĩ Vân Mộng Vũ chỉ có chút tài hoa, là nữ tử có chút thông minh. Nhưng hôm nay nghe thiếu chủ nói như thế, nàng mới đột nhiên phát hiện, nàng thật sự ngay từ đầu đã xem nhẹ nàng ấy.

Đúng vậy, một người cầm nghệ xuất thần nhập hóa, võ công cũng rất bất phàm, lại hiểu được một chút y thuật thì làm sao có thể là nữ tử bình thường. Sau này, nàng nhất định phải chú ý Vân Mộng Vũ chặt chẽ, hy vọng có thể giúp thiếu chủ.

Hứa Du Nhiên nói một hồi, cũng cảm thấy hơi mệt, nên cho các nàng lui xuống.

Trong phòng chỉ còn lại mình nàng, nghĩ đến thân ảnh thanh lệ vô song của Vân Mộng Vũ khi đánh đàn, còn có thân thủ sắc bén kia.

Vân Mộng Vũ nàng chỉ là thiên kim của một gia đình nhà quan bình thường của Sở quốc, nhưng vì sao lại học được thân thủ tốt như thế. Hơn nữa cầm nghệ của nàng lại rất cao, trước khi Mẫu Đơn hội diễn ra cũng chưa bao giờ nghe nói đến.

Theo điều tra của nàng có thể thấy được, tựa hồ là từ sau khi bị Dạ vương bỏ, tính tình của nàng mới thay đổi. Trong lúc đó nàng lại vô cớ biến mất hai tháng, hai tháng này, nàng đã đi đâu? Đã xảy ra chuyện gì? Làm sao có thể thay đổi như vậy, có thể nói là hai người khác nhau. Hơn nữa

https://thuviensach.vn

hôm nay Quân Lãnh Mạc còn ra tay cứu nàng ta, năng lực này quả nhiên đáng sợ. Nàng ta luôn có người âm thầm giúp đỡ, hoặc là nàng ta có thế lực của mình. Xem ra, muốn trừ bỏ nàng ta, còn phải bàn bạc kỹ lưỡng.

Lúc nàng đang nghĩ lung tung, chóp mũi đột nhiên ngửi được mùi của hoa cỏ, sắc mặt lập tức vui vẻ.

Hứa Du Nhiên vui vẻ quay đầu nhìn ra bên ngoài hô một tiếng Hiên ca ca.

Nàng vừa kêu xong, trong phòng liền xuất hiện một nam tử áo trắng, tuấn tú như thần.

Hứa Du Nhiên nhìn hắn, trong mắt mang vẻ ôn nhu.

Hiên ca ca vĩnh viễn luôn tuấn tú như vậy, bây giờ cũng chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, cảm thấy trên người hắn có vô số ánh trăng đang chiếu sáng.

Sở Hiên nhìn Hứa Du Nhiên, ở chỗ sâu trong đáy mắt xẹt qua một tia phiền chán, nhưng bên ngoài cũng nhìn không ra, vẫn là ánh mắt đạm mạc như cũ.

Mà Hứa Du Nhiên bị ánh mắt này nhìn, cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Hứa Du Nhiên thẹn thùng cúi đầu, lại nghe Sở Hiên nói chuyện.

“Du Nhiên, tay ngươi bị thương, có sao không?”

Nghe như thế, trong mắt Hứa Du Nhiên hiện lên vẻ tính kế, trong lòng suy nghĩ một phen, lại nói: “Không sao cả, trên người ta có thuốc tiên của Bồng Lai đảo, nếu dùng thì có thể hoàn toàn hồi phục.”

Nàng không thể nói dối trước mặt Hiên ca ca, Hiên ca ca tinh thông mọi việc, dễ dàng điều tra ra, đến lúc đó lại phá hư ấn tượng của hắn, như vậy bây giờ nàng nên nói thật thì hơn.

https://thuviensach.vn

Sở Hiên nghe xong, trong mắt hiện lên một tia tàn khốc.

Tuy rằng bên ngoài là một bộ dáng thản nhiên, nhưng trong lòng hắn cũng rất bất an, lúc này vẫn rất bất an. Khi biết chuyện nàng gặp sát thủ, trong lòng hắn có sự bối rối không hiểu, làm hắn không làm được chuyện gì cả. Nhưng hắn biết hắn không thể đi nhìn nàng, bởi vì Du Nhiên đang ở đây. Du Nhiên tất nhiên đã an bài một số mật thám ở phủ Quận chúa, hắn không thể mạo hiểm. Du Nhiên bây giờ đã thấy được tài hoa của nàng, cũng đã hạ sát thủ đối với nàng, nếu biết hắn có liên quan đến nàng, như vậy nàng ta sẽ lại không từ thủ đoạn đối phó nàng. Bây giờ hắn chỉ có thể cố hết sức trấn an Du Nhiên, không cho nàng ta phát hiện ra chuyện gì.

Hứa Du Nhiên cúi đầu một lát sau cũng không nghe được tiếng trả lời, nghĩ Hiên ca ca đã đi rồi, nên lo lắng ngẩng đầu. Nhìn thấy Sở Hiên vẫn đứng đó, trong mắt mới lộ ra thần sắc thoải mái.

Nàng làm nũng nói: “Hiên ca ca, sao ngươi không nói gì? Có phải Du Nhiên làm chuyện gì sai hay không, chọc cho ngươi tức giận?”

Sở Hiên thấy vậy, trong lòng không kiên nhẫn, nhưng ngoài miệng cũng nói: “Sẽ không, Du Nhiên từ nhỏ chúng ta cùng nhau lớn lên, chẳng lẽ ngươi còn không hiểu ta sao? Chỉ là đang suy nghĩ không biết có nên gọi Tây Lâm Hạo đến xem tay của ngươi hay không?”

Nghe nói như thế, trong mắt Hứa Du Nhiên hiện lên vẻ hoảng hốt, ngẩng đầu cười nói: “Không cần phiền như vậy, Hiên ca ca, chẳng lẽ ngươi đối với thuốc tiên của Bồng Lai đảo không yên tâm sao?”

Nghe nói như thế, trong mắt Sở Hiên hiện lên một tia sáng, chợt lóe rồi biến mất, hắn nhìn nàng thật sâu, sau đó mở miệng nói: “Nếu Du Nhiên nói như vậy, ta đây cũng yên tâm. Đêm đã khuya, ngươi cũng đang bị thương nên nghỉ ngơi sớm đi, ta phải đi, lần sau sẽ đến thăm ngươi.”

Sở Hiên dứt lời, không đợi nàng phản ứng, nhanh chóng rời khỏi.

https://thuviensach.vn

Nhìn căn phòng chỉ có một mình nàng, trong mắt Hứa Du Nhiên hiện lên vẻ cô đơn.

Thì thào nói: “Hiên ca ca, khi nào thì mới có thể biết tâm tình của ta, mới có thể ở cùng một chỗ với ta?”

Sở Hiên đi rồi, nhưng không về Hiên vương phủ, hắn đứng trên một nóc nhà cao cao trong thành, nhìn về phía phủ quận chúa. Trong lòng có chút bối rối, nàng hôm nay có bị thương hay không? Nàng bây giờ bị Du Nhiên theo dõi, về sau chắc chắn sẽ gặp rất nhiều phiền toái.

Sở Hiên đứng thật lâu tại kia, trong miệng vang lên tiếng thở lại, mới xoay người rời khỏi nơi này.

Mà lúc này Vân Mộng Vũ cũng trằn trọc trong phòng mình, vẫn ngủ không được.

Chuyện hôm nay ngoài dự đoán của nàng, làm cho nàng trở tay không kịp. Lý trí thì bảo nàng không nên tin tưởng Hứa Du Nhiên, nhưng bây giờ nàng lại không có chút hoài nghi với Hứa Du Nhiên. Quên đi, nghĩ nhiều như vậy làm gì? Có lẽ là do nàng nghĩ nhiều. Dù sao thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, sau này hắn nghĩ cách đối phó, bây giờ nghĩ nhiều cũng vô dụng. Vẫn nên an tâm ngủ, sáng sớm mai còn phải đi tìm Tây quốc Hạo vương Tây Lâm Hạo chữa tay cho Du Nhiên.

Hôm nay nàng từ Hứa vương phủ trở về, cho người đi thăm dò danh y. Kết quả người có y thuật tốt nhất thiên hạ là chủ nhân vô danh của Thần Y cốc, nhưng nhiều năm nay hắn không ra khỏi cốc. Mà người ngoài cũng bị cấm vào cốc. Bởi vậy muốn nhờ hắn xem bệnh là chuyện rất khó khăn. Nhưng đệ tử Tây Lâm Hạo của hắn thì khác, nghe đồn y thuật của hắn đã giỏi hơn thầy. Hơn nữa Tây Lâm Hạo là người ôn hòa, hay giúp đỡ người khác, thường xuyên đi lại trong thiên hạ, là người có tình có nghĩa, luôn giúp người nghèo chữa bệnh. Cho nên, nàng cảm thấy ngày mai nhờ hắn

https://thuviensach.vn

đến chữa tay cho Du Nhiên, hắn tất nhiên sẽ đến. Nàng tin tưởng, chỉ cần Tây Lâm Hạo ra tay, tay của Du Nhiên có thể sẽ hồi phục lại.

Nên nàng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, chậm rãi đi vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, trời còn tờ mờ sáng, Vân Mộng Vũ và Hồng Mai đi đến trước cửa quán của Hạo quốc. Nhưng khi nàng nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, không thể không kinh hô một tiếng, đây giống như là cảnh xếp hàng mua vé tàu Tết ở nhà ga thời hiện đại.

Nhìn hàng ngũ từ cửa đến hết hàng, nhưng nàng vẫn không thấy điểm cuối, người đông như kiến.

Đây cũng quá khoa trương đi. Nàng đã đếm sớm như thế, cũng đã có nhiều người như thế này a. Nàng nhìn hàng ngũ như vậy, thật sự là không có dũng khí xếp hàng, chắc đến sang năm cũng chưa tới lượt nàng a.

Lúc nàng đang âm thầm buồn bực, thanh âm nghi hoặc của Hồng Mai vang lên bên tai.

“Tiểu thư, sao ngươi không trực tiếp cầm lệnh bài của quận chúa đi vào gặp Hạo vương? Như vậy chẳng phải là bớt được thời gian, chứ nếu xếp hàng, cũng không biết sẽ xếp đến năm nào tháng nào nữa?”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ bật cười một chút, nhẹ giọng nói với Hồng Mai: “Hôm qua ngươi cũng thấy được tư liệu của Hạo vương, trên tư liệu nói Hạo vương không thích quyền thế phú quý, chỉ thích cuộc sống tiêu diêu tự tại. Hơn nữa hắn cực kỳ hiệp nghĩa. Ta nghĩ hắn không thích người khác lợi dụng thân phận để ép buộc hắn. Hắn tính tình tiêu sái, không câu nệ tiểu tiết. Cho nên chúng ta chỉ có thể ở chỗ này chờ, tối hôm nay sẽ chờ, chắc là có thể đợi được cho đến khi…….”

Nghe được tiểu thư nói, Hồng Mai cảm thấy có đạo lý, nhưng nghe câu cuối cùng, Hồng Mai cũng nhịn không được run rẩy khóe miệng. Buổi tối

https://thuviensach.vn

chờ, Hạo vương quả nhiên là thần y nổi tiếng của thiên hạ a, lại có thể làm cho người ta cam tâm tình nguyện làm như thế.

Vân Mộng Vũ dứt lời, muốn rời khỏi đây, về nhà ngủ một giấc, như vậy buổi tối mới có sức để xếp hàng. Nhưng nàng vừa cất bước, chợt nghe thấy âm thanh mở cửa của y quán. Nàng lập tức dừng lại, quay đầu nhìn.

Một nam tử mặc y phục hộ vệ đi ra, hắn vừa đi ra, đầu tiên là nhìn đội ngũ xếp hàng trước mắt. Sau đó ra lệnh cho mọi người im lặng.

Nhìn thấy mọi người đều im lặng, trên mặt hộ vệ kia lộ ra thần sắc kiêu ngạo, lập tức lớn tiếng nói: “Các ngươi không cần chờ, Hạo vương nói sẽ không đến đây trong vài ngày nữa. Nhưng các ngươi cũng đừng sốt ruột, Hạo vương nói, các ngươi viết rõ bệnh của người nhà lên mảnh giấy rồi bỏ vào trong hộp kia. Hắn có thời gian sẽ đến từng nhà trị bệnh, bây giờ các ngươi có thể bắt đầu.”

Hộ vệ kia vừa nói xong, mọi người lập tức huyên náo lên, nhiều người nhanh chóng tìm giấy bút.

Vân Mộng Vũ nghe xong, trong lòng nghĩ nghĩ, lấy lệnh bài của quận chúa giao cho Hồng Mai. Sau đó nhẹ giọng nói: “Hồng Mai, ngươi cầm lệnh bài này đến hỏi hộ vệ kia, xem thử Hạo vương bận việc gì, khi nào về?”

Hồng Mai nghe xong, nhận lệnh bài, bước đến bên cạnh hộ vệ kia hỏi.

Vân Mộng Vũ nhìn chằm chằm động tĩnh của Hồng Mai, thấy hộ vệ kia ngay từ đầu thấy Hồng Mai đi lên, sắc mặt lập tức không hờn giận, muốn đẩy Hồng Mai ra. Nhưng khi Hồng Mai đưa ra lệnh bài của quận chúa, sắc mặt lập tức chuyển biến một trăm tám mươi độ, nhiệt tình nói chuyện với Hồng Mai.

https://thuviensach.vn

Nhìn biến hóa của hộ vệ, trong lòng nàng lạnh lùng, hộ vệ này đúng là tiểu nhân, chỉ biết dựa hơi của Hạo vương.

Hồng Mai nhanh chóng trở lại, thuật lại lời nói của hộ vệ kia.

Thì ra hôm qua Hạo vương chỉ ở trong quán vào ban ngày, lúc chạng vạng thì đã đi, nói chờ đến Quỳnh Hoa yến mới trở về.

Nhìn tình huống này, nàng cũng không có cách thay đổi. Vì thế nàng cũng viết chứng bệnh của Du Nhiên nộp lên. Nếu có cơ hội gặp Hạo vương ở Quỳnh Hoa yến, nàng sẽ trực tiếp nói với hắn về chuyện tay của Du Nhiên. Nếu không có cơ hội, vậy chỉ có thể gửi hy vọng lên tờ giấy này.

Sau khi làm mọi việc, nàng cho Hồng Mai về quận chúa phủ trước, mà một mình nàng lại đến Hứa vương phủ thăm Du Nhiên.

Nàng không cho Hồng Mai đi theo, là vì chuyện của Lục Bình ngày ấy. Hứa Hạo Nhiên khẳng định là nhận ra Lục Bình, mà Hồng Mai và Lục Bình lại giống nhau, vì vậy để phòng ngừa, nàng đi một mình. Nàng muốn vào Hứa vương phủ thăm Du Nhiên, tận lực cúi mình, không nên gây sự, để Du Nhiên khó xử.

Nhưng mỗi lần đi nàng đều rất buồn bực, Hứa Hạo Nhiên lúc nào cũng ở đó, hơn nữa lại dùng ánh mắt ái muội nhìn nàng. Nàng bị nhìn đến mức không được tự nhiên, thầm nghĩ nhanh chóng rời đi. Nhưng là ngại Du Nhiên ở đây, nàng không tiện mở miệng nói, nên chỉ có thể chấp nhận bị ánh mắt của Hứa Hạo Nhiên quấy rầy.

(Sally: tác giả khắc họa nhân vậy Du Nhiên này cũng quá biến thái, mọi người có thấy giống ta không? Vì người ta đánh đàn hơn mình nên muốn chặt tay người ta, đúng là biến thái a)

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 93: Quỳnh Hoa Yến (Thượng)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Hai ngày sau khi vào Hứa vương phủ, bởi vì Quỳnh Hoa yến đến, nàng cũng phải đi chuẩn bị, cho nên nàng cũng không đến phủ của Hứa vương nữa. Nàng ở trong phủ quận chúa tự nhủ đợi đến khi Quỳnh Hoa yến bắt đầu nhất định phải tìm một cơ hội nói chuyện với Tây Lâm Hạo, mời hắn bớt chút thời gian để chữa trị tay của Du Nhiên.

Bởi vì Quỳnh Hoa yến đến, sứ thần của các quốc gia đều đã đến đông đủ. Lần này người mà các quốc gia phái tới có thể nói đều là người rất quan trọng trong nước, vì vậy Quỳnh Hoa yến lần này cũng được tổ chức long trọng nhất từ trước đến nay.

Quân quốc lần này đến là Quân hoàng Quân Lãnh Mạc, Quân Lãnh Mạc đến làm cho toàn hoàng thất Sở quốc đều khẩn trương. Quân quốc Đế vương là người luôn lạnh lùng khí phách nhất thất quốc, vậy mà hôm nay lại đích thân tới Quỳnh Hoa yến của Sở quốc, chiếm hết mặt mũi của Sở quốc.

Hạo quốc lần này đến là Quân chủ, Hạo quốc Quân chủ Hạo Hàn tự mình đến Sở quốc. Hắn đến làm cho hoàng thất Sở quốc cảm thấy rất xấu hổ, bởi vì chuyện của Sở Minh An, Sở quốc vẫn chưa nói rõ với Hạo quốc. Dù sao Sở Minh An cũng là cháu ngoại của Hạo hoàng, mà mẹ con bọn họ bây giờ một người thì đã chết, một người thì sống chết không rõ, Sở Phách Thiên cảm thấy xấu hổ khi nhìn mặt Hạo hoàng.

https://thuviensach.vn

Đông quốc lần này đến là thái tử Đông Thành Vũ, Đông Thành Vũ nghe nói là người tính tình âm trầm khó đoán. Mà bây giờ ở biên giới của Sở quốc và Đông quốc lại có ma sát lớn, điều này làm cho Sở Phách Thiên đối với hắn cũng có thái độ không thích. Khi thì thân cận, có vẻ dối trá, khi lại xa cách, như tỏ vẻ không coi ai ra gì.

Đến từ Miền Nam là Nhiếp chính vương Nam Thiếu Dục, là Hoàng đế nhỏ tuổi của miền Nam. Nam Thiếu Dục này rất có danh tiếng ở thất quốc, bởi vì hắn làm người rất trượng nghĩa, từng giúp đỡ không ít người, bởi vậy bằng hữu của hắn cũng có thể nói là rộng khắp thiên hạ. Mà hắn còn có một truyền kỳ, vương phi của hắn là một sơn tặc, hắn chỉ có một thê tử duy nhất, không có một tiểu thiếp nào.

Đến từ Tây quốc là thần y nổi tiếng nhất thiên hạ Hạo vương Tây Lâm Hạo, Tây Lâm Hạo này cũng là một người rất kỳ lạ. Từ nhỏ hắn không thích cuộc sống trong hoàng cung, lúc bảy tuổi hắn trốn ra khỏi nhà, kết quả gặp được y thần vô danh, lại bái người này làm sư phụ. Mười năm sau, thiên hạ lại có một thần y khác ở tuổi thiếu niên.

Đến từ Bắc quốc là Bắc hoàng Bắc Ngạo Thế, Bắc Ngạo Thế này cũng là người khá nổi danh. Tính ra thì hơn hai mươi năm trước thiên hạ chỉ có sáu quốc gia, tức là Quân, Sở, Hạo, Đông, Tây, Nam, không có Bắc quốc. Bắc Ngạo Thế này lại dựa vào năng lực của chính mình và một thanh kiếm thành lập Bắc quốc nơi hoang vu hẻo lánh. Vừa thành lập, Bắc quốc khốn khổ không chịu nổi, may mà Bắc Ngạo Thế nhờ trời phú lại có mưu lược hơn người. Hắn mang theo thần dân cuả hắn, gieo trồng một loại cây kì lạ, gọi là Linh Thủy Đằng. Cây này một khi được bán ra, rất được hoan nghênh. Bởi vì nó có thể nâng cao tác dụng của dược liệu. Mà Bắc quốc lại nhờ vào cây Linh Thủy Đằng, tạm thời vượt qua thời kì gian khổ. Sau này, Bắc Ngạo Thế lại không ngừng trồng nhiều loại cây mới lạ khác, dần dần Bắc quốc càng ngày càng hưng thịnh. Bắt đầu được lục quốc chú ý tới. Lục quốc cũng thay đổi thành thất quốc.

https://thuviensach.vn

Sự thay đổi này liên quan đến trận đấu xếp hạng của lục quốc.

Lục quốc thi đấu, tức là các quốc gia tranh đoạt theo thứ tự. Nếu quốc gia nào thắng thì quốc gia được xếp thứ vị cao, còn quốc gia nào thua thì bị đá khỏi trận đấu, nhưng được đấu thêm trận phụ để giành các xếp hạng còn lại. Bắc quốc là ví dụ thật hiếm có, bởi vì lần đó Bắc quốc và Miền Nam có lực lượng ngang nhau, cho nên khó có thể phân thắng bại, cuối cùng mới có thất quốc như bây giờ.

Cuộc thi đấu của thất quốc diễn ra mười năm một lần, bây giờ cũng còn không tới hai năm nữa sẽ được tổ chức tiếp.

Lần này thất quốc gặp nhau tại Quỳnh Hoa yến, những người đến tham dự là những người có quyền cao chức trọng, hoặc là người có danh tiếng cực cao. Nhất là có thể nhìn thấy tình hình của các quốc gia khác nhau, trao đổi chút ít, thứ hai là bày ra thế lực và sự uy dũng của các quốc gia.

Gần đây dân chúng Yến kinh đều hưng phấn dị thường, đám người kia đối với bọn họ mà nói đều là người trong truyền thuyết, bây giờ lại hội tụ tại Yến kinh. Trong khoảng thời gian này cũng tăng cường phòng vệ trong thành. Sở quốc trong khoảng thời gian này cũng có thể nói là khá ổn định. Dù sao đây cũng là lúc thất quốc hội tụ, Hứa vương không dám giở trò sau lưng. Bằng không, hắn sẽ là tội nhân thiên cổ. Bởi vì đây không chỉ làm cho Sở quốc lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm, mà còn có khả năng sẽ bị quốc gia khác nhân cơ hội chèn ép hoặc làm ngư ông đắc lợi. Hơn nữa làm cho Sở quốc thân là nước chủ nhà mà để xảy ra hỗn loạn, đó mới thật sự là làm trò cười cho thiên hạ.

Trước đêm diễn ra Quỳnh Hoa yến, các nơi đều tích cực chuẩn bị, lúc này Vân Mộng Vũ đứng bên cửa sổ một mình, trong lòng nghĩ rất nhiều chuyện lung tung.

Quỳnh Hoa yến, nàng nên làm gì đây?

https://thuviensach.vn

Quỳnh Hoa yến chia làm ba ngày, ngày đầu tiên là tiệc tối, để tiếp đãi các quốc gia. Trong Sở quốc chỉ có quan viên tam phẩm trở lên mới được tham gia. Những ngày còn lại là các nước biểu diễn tài nghệ. Mà nước biểu diễn đầu tiên là Sở quốc do những người tài nghệ phi phàm trổ rài. Quỳnh Hoa yến cử hành vào buổi tối, ban ngày Sở Phách Thiên và các đại biểu của quốc gia thương lượng một số chuyện quốc sự hoặc là cùng bọn họ ngắm cảnh ở Yến kinh.

Kỳ thật đây cũng coi như là sự đánh giá trước khi thi đấu của thất quốc, đánh giá tài nghệ các quốc gia.

Sở quốc phái ra ba người biểu diễn, chính là nàng, Du Nhiên và Tâm Lan. Nhưng bây giờ Du Nhiên đã bị thương như vậy, nên không thể biểu diễn. Bây giờ Du Nhiên có thể nói là giống như một thiên kim tiểu thư của nhà quan.

Nghĩ vậy, trong lòng Vân Mộng Vũ cảm thấy có chút khó chịu, nàng được tham gia Quỳnh Hoa yến, nhưng Du Nhiên lại cứu nàng mà không thể đi.

Nàng nên đi, hay là không đi đây?

Lúc trong lòng đang có sự do dự, đột nhiên trong đầu nhớ tới mẹ đã từng nói một câu.

“Nghệ thuật luôn có linh hồn, không thể có hành vi nào khác mà làm bẩn nó.”

Đúng vậy, nếu nàng từ bỏ hoặc không dốc hết sức lực, chẳng phải là bôi nhọ nghệ thuật hay sao?

Hơn nữa đây cũng không phải là chuyện của một mình nàng, mà liên quan đến vinh dự của Sở quốc. Nàng làm sao có thể bởi vì ý nghĩ cá nhân mình mà làm ảnh hưởng đến Sở quốc chứ?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Du Nhiên chắc cũng sẽ không hy vọng nàng bỏ cuộc vì tay nàng ấy bị thương?

Ngày tiếp theo, chỉ mới ban ngày nhưng dân chúng của Yến kinh đều tập trung hết về ngã tư đường. Bởi vì các đại biểu của quốc gia đều muốn cưỡi ngựa hoặc cho xe ngựa đi qua ngã tư, đi vào hoàng cung, chuẩn bị tham gia tiệc tối.

Dân chúng Yến kinh lâm vào sự cuồng nhiệt không thể khống chế, mặc dù có người bọn họ vẫn chưa thấy mặt. Nhưng chỉ cần một khắc như vậy, bọn họ có thể trong khoảng cách gần như vậy với những người trong truyền thuyết này thì cũng đủ làm bọn họ tự hào cả đời.

Buổi tối, bóng đêm buông xuống, trong hoàng cung là một cảnh tượng náo nhiệt vô cùng.

Trong khoảng sân rộng lớn vô cùng trong cung điện, bởi vì vị trí của nơi này rất tốt. Chung quanh là núi giả, hồ nước, khung cảnh tuyệt đẹp hợp lòng người, nên được Sở Phách Thiên chú ý, cải tạo thành sân để cử hành Quỳnh Hoa yến.

Xung quanh, hoa Đăng được kết thành một vòng thật lớn, lại dùng hoa Đăng và các loại hoa tươi kết thành một cánh cổng thật đẹp. Các cung nữ có dung mạo xinh xắn đều xếp hàng đứng xung quanh, đầu đội vòng hoa, cầm cờ các quốc gia hoan nghênh đại biểu các nước.

Ở trên cao treo một tầng vải đỏ, chính giữa là một đài cao thật lớn, là nơi để biểu diễn tài nghệ. Trên đài cao bốn góc là bốn Trụ Tử, trên bốn Trụ Tử đều có những màu sắc khác nhau, trên đó có treo một số chuông nhỏ. Bốn Trụ Tử đều được cột những tấm lụa dài được căng ra đến giữa đài cao rồi kết thành một đóa Hoa Quỳnh thật lớn. Mà trên bốn Trụ Tử đều thả đèn kéo quân, trên đèn có đủ thứ hình dáng như hình con bướm, phượng hoàng, ngôi sao, ánh trăng. Bởi vậy ở đây tạo thành những tia sáng đẹp mắt. Toàn

https://thuviensach.vn

bộ được trang trí tựa như ảo mộng, đẹp lộng lẫy. Ánh trăng khẽ di chuyển kia, ngôi sao sáng xoay tròn trên kia, phượng hoàng nơi đó, con bướm khẽ bay lượn, ở trong bóng đêm, tất cả đều mang vẻ đẹp xa hoa.

Hai bên là hai dãy bàn thật dài được làm từ bạch ngọc, ngay cả ghế cũng được chế thành từ ngọc. Vị trí chính giữa là lấy bạch ngọc hiếm có chế tạo thành một cái bàn rất dài, trên bàn khắc những hình thù kì lạ. Nhìn kỹ cách chạm trổ kia, thì chắc chắn sẽ biết là được bàn tay của người nổi tiếng nhất nơi đây làm ra. Dãy bàn dài này quả thực chính là một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, hoàn mỹ đến không thể soi mói.

Tất nhiên, cái bàn được chế tạo tỉ mỉ từ bạch ngọc là vì đại biểu của lục quốc và Sở Phách Thiên mà chuẩn bị. Thái hậu Sở quốc, phi tần cùng với gia đình của các quan viên, và những người đi theo các đại biểu của lục quốc đều được xếp ngồi dưới bàn này.

Bốn phía trên mặt hồ cũng được trang trí các loại hoa đăng xinh đẹp, màu sắc sặc sỡ, toàn bộ số hoa đăng được đốt đèn làm cả mặt hồ bừng sáng.

Lúc này mọi người cũng đã đến khá đông đủ, vị trí cũng được các cung nữ sắp xếp cẩn thận. Bây giờ chỉ còn thiếu đại biểu của lục quốc và Sở hoàng mà thôi.

Vân Mộng Vũ ngồi phía trên, dùng ánh mắt xinh đẹp nhìn mọi thứ xung quanh, mùi hoa bay tán loạn, thanh âm thanh thúy liên tục vang lên. Ở cổ đại có thể xây dựng nên một không khí như thế này quả thật là rất khó. Tuy rằng so với hiện đại, có thể còn làm tốt hơn như thế này. Nhưng ở cổ đại nơi mà khoa học kỹ thuật chưa phát triển, có thể làm thành như vậy thì đã quá tốt rồi. Xem ra, lần này Sở Phách Thiên đối với Quỳnh Hoa yến rất coi trọng. Nên mới tiêu phí nhiều tâm tư như vậy, từ lựa chọn nơi tổ chức đến công đoạn trang trí đều bỏ ra công phu cùng tâm huyết rất lớn.

https://thuviensach.vn

Xem ra Sở Phách Thiên vẫn chưa thỏa mãn, vẫn muốn tranh giành thứ hạng cao hơn trong thất quốc. Xem ra Sở Phách Thiên này có tâm tư cẩn thận, ý tưởng lớn mật, cũng không biết là hắn lấy đâu ra sự tự tin lớn như vậy?

Vân Mộng Vũ nhìn trên đài cao, lại nhìn hoa Đẳng ở bốn phía, cuối cùng ánh mắt của nàng dừng lại trên mặt hồ. Lúc này mặt hồ rất yên tĩnh khác với cảnh tượng náo nhiệt nơi đây. Xem tất cả cảnh vật nơi đây xong, nàng di chuyển ánh mắt nhìn những người đến hôm nay. Hôm nay nàng được ngồi bên cạnh Mộc Phong biểu ca, mà Du Nhiên lại ngồi trên bọn họ, bởi vì địa vị của Hứa vương ở Sở quốc tất nhiên là không nhỏ chút nào. Nàng giương mắt nhìn sắc mặt tái nhợt của Du Nhiên, trong lòng cảm thấy rất băn khoăn. Ngay lúc nàng nhìn Du Nhiên, Du Nhiên cũng quay lại, hơn nữa còn cười lên một nụ cười yếu ớt. Nhìn Du Nhiên như vậy, nàng cũng khẽ mỉm cười đáp lại, cười xong, nàng nhanh chóng cúi đầu, không dám nhìn khuôn mặt tuyệt sắc tái nhợt của Du Nhiên kia.

Vừa cúi đầu một lúc, đột nhiên xung quanh chợt im lặng, trong lòng thầm nghĩ, chắc là đại biểu của lục quốc và Sở Phách Thiên đã đến.

Quả nhiên, ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy bảy người vào cổng. Mọi người đều đứng dậy hành lễ, quỳ trên mặt đất, đợi bọn họ ngồi xuống, mới đứng lên.

Vân Mộng Vũ đứng lên, ngồi ở vị trí của mình, lặng lẽ giương mắt nhìn về bảy người trên kia. Một bên xem, một bên thầm nghĩ, phong thủy cổ đại thật tốt. Hôm nay vì Sở quốc là chủ nhà, cho nên Sở Phách Thiên ngồi ở chính giữa. Sau đó dựa theo bảng xếp hạng tám năm trước của thất quốc mà sắp xếp. Quân quốc Quân Lãnh Mạc ngồi phía trên bên trái Sở Phách Thiên, Hạo quốc Hạo Hàn ngồi phía trên bên phải của Sở Phách Thiên, Đông quốc Đông Thành Vũ ngồi bên trái Quân Lạnh Mạc, Miền Nam _ Nam Thiếu Dục ngồi bên phải Hạo Hàn, Tây quốc Tây Lâm Hạo ngồi bên

https://thuviensach.vn

trái Đông Thành Vũ, Bắc quốc Bắc Ngạo Thế ngồi bên phải Nam Thiếu Dục.

Vân Mộng Vũ nhìn vị trí của bọn họ, coi như là đã nắm được vị trí và tên của bọn họ. Nhìn nhìn, nàng cảm thấy có chút không đúng. Nhìn kỹ lại, rốt cục cũng phát hiện ra điểm không đúng, thì ra là trừ bỏ Sở Phách Thiên, Đông Thành Vũ, lại có một gương mặt quen thuộc.

Gương mặt quen thuộc kia lại chính là vị đại phu nàng đã gặp qua hai lần, hơn nữa lần thứ hai nàng lại trốn trong nhà của hắn. Nhớ tới chuyện kia, nàng vẫn cảm thấy có chút xấu hổ, dám trèo tường đột nhập vào nhà người khác. Lần trước hắn cho nàng một ít dược liệu, mà nàng cũng không hỏi danh tính của hắn, bây giờ nghĩ lại quả thật có chút thất lễ. Bất quá, bây giờ cũng đã biết danh tính của hắn, hắn, ngồi ở vị trí kia là Tây quốc, như vậy hắn là?

Tây Lâm Hạo!

Trời ạ? Đây có được xem như là ‘đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu’. (Đi mòn dép tìm kiếm cũng không được gì, đến khi không chú ý tới tự nhiên xuất hiện không tốn phí chút công sức nào.)

Thì ra thần y Tây Lâm Hạo mà nàng vẫn luôn tìm kiếm, là người nàng có quen biết. Bây giờ thì tốt quá rồi, nàng cũng coi như đã gặp hắn hai lần, coi như là có một chút hữu tình. Như vậy, hắn tốt bụng như thế, tất nhiên sẽ chữa trị cho tay của Du Nhiên. Chuyện bây giờ nàng cần phải làm là tìm một cơ hội thương lượng cùng hắn.

Trong lòng nghĩ như vậy, sự buồn bực trong nhiều ngày nay cũng giảm bớt không ít. Nàng giương mắt nhìn về phía hắn, phát hiện hắn lại đang nhìn nàng. Nàng vội vàng nở nụ cười, nhất định phải lưu lại ấn tượng tốt cho hắn, sau đó mới nhờ hắn giúp nàng……

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ cười với Tây Lâm Hạo xong liền cúi đầu, thưởng thức một chút đồ ăn trên bàn.

Mà Tây Lâm Hạo bây giờ lại có cảm giác lâng lâng như đang trên mây. Hắn chỉ nhàm chán nhìn xung quanh, không nghĩ tới là sẽ thấy nữ tử mà hắn luôn mong nhớ ngày đêm. Vốn hắn còn nghĩ rằng có lẽ là do hắn quá nhớ nàng nên mới sinh ra ảo giác. Nhưng khi hắn nhìn lại, xác nhận nàng quả thật là nữ tử không biết tên mà hắn luôn mong nhớ ngày đên, trong lòng nhất thời mừng như điên. Không nghĩ tới hắn đã tìm bao lâu nay, muốn mang theo sự tiếc nuối rời xa Sở quốc. Không nghĩ tới hôm nay đã được nhìn thấy, hơn nữa, nữ tử kia nhìn hắn nở nụ cười. Rồi sau đó, lại ngượng ngùng cúi đầu. Đây có phải là nàng cũng có tâm tư đối với hắn hay không?

Trong lòng nghĩ như thế, khóe miệng nở ra nụ cười thật tươi. Tây Lâm Hạo cười lại làm cho Đông Thành Vũ ngồi bên cạnh hắn có một trận run rẩy.

Đông Thành Vũ không nói gì mà nhìn theo ánh mắt của Tây Lâm Hạo, nhìn thấy một nữ tử đang cúi đầu ăn. Bởi vì nàng cúi đầu, cho nên không thấy rõ dung mạo, chỉ có thể nhìn thấy nàng mặc bộ quần áo màu lam. Nhìn như vậy, Đông Thành Vũ mang ánh mắt ái muội nhìn cẩm bào màu lam trên người Tây Lâm Hạo. Xem ra hai người kia có vấn đề, bọn họ có quan hệ như thế nào? Còn có, không phải nghe đồn thần y Tây Lâm Hạo có tấm lòng bồ tát sao, không cầu gì cả? Nhưng bây giờ là chuyện gì xảy ra? Ánh mắt không tự giác lại nhìn về phía Tây Lâm Hạo, mà Tây Lâm Hạo vẫn cứ cười một cách ngây ngô. Nhìn hắn như vậy, Đông Thành Vũ cảm thấy vị giác của mình đã bị ảnh hưởng, nên xoay người qua, không nhìn hắn nữa. (Sally: ta rất thích anh Hạo này, nhưng rất tiếc đây không phải NP, anh cũng không phải N9, đành ngậm ngùi đau khổ a.)

Trên bàn trừ bỏ Tây Lâm Hạo không được bình thường, còn có một người khác cũng không bình thương chút nào, cảm xúc của hắn lại ngược

https://thuviensach.vn

lại với Tây Lâm Hạo.

Sở Hiên ngồi ở phía dưới bây giờ trong lòng có sự phiền chán nói không nên lời. Hắn vốn muốn nhìn nàng một chút, kết quả lại đúng lúc thấy nàng nhìn người khác nở nụ cười. Hắn nhìn theo ánh mắt của nàng, lại nhìn thấy tên thần y Tây Lâm Hạo. Hơn nữa hắn cũng cười với nàng, trong mắt hắn lại vô cùng ôn nhu nhìn nàng. Lại phát hiện bọn họ mặc quần áo có màu sắc giống nhau. Chuyện này, hắn không bình tĩnh. Đây là do bọn họ hẹn ước, hay chỉ là trùng hợp?

May mà định lực của hắn luôn tốt, cho nên trên mặt cũng không nhìn ra cái gì, vẫn là bộ dáng thanh cao như cũ. Nhưng trong lòng lại cảm giác khó chịu như bị mèo cào. Hắn rất muốn đi hỏi bọn họ có quan hệ gì, nhưng hắn không thể. Hắn bây giờ chỉ có thể đè nén cảm xúc khó chịu ở trong lòng xuống.

Mà các quan viên ngồi bên cạnh hắn có chút buồn bực, đột nhiên bọn họ có cảm giác lạnh, một đám đều buồn bực không thôi, không rõ đã xảy ra chuyện gì? Bọn họ có nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra là Hiên vương cao cao tại thượng trên kia lại đang ăn dấm chua.

Mà Hứa Du Nhiên bên kia cũng đang nhìn Sở Hiên, khi nàng ngẩng đầu nhìn hắn, phát hiện hắn tựa hồ đang tức giận. Nàng thích Sở Hiên, tất nhiên là đối với nhất cử nhất động của hắn đều quan sát tỉ mỉ, rõ như lòng bàn tay. Khi nàng phát hiện hắn tức giận, nàng cũng sẽ buồn bực. Nàng và Hiên ca ca sống trên đảo nhiều năm nay, cho tới bây giờ không thấy được vẻ mặt của hắn có sự biến hóa. Nhưng bây giờ Hiên ca ca mất hứng là vì cái gì? Hay là khi nàng ở nhà, Hiên ca ca đã xảy ra chuyện gì mà nàng không biết sao?

Vân Mộng Vũ không biết cái mỉm cười của nàng sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy, bây giờ tâm tình nàng đang rất mà tốt ăn một chút.

https://thuviensach.vn

Ngồi phía dưới, các quan viên đặc phái viên đều nhỏ giọng đàm luận một số việc vặt, người ngồi ở chính giữa của thất quốc thì đang đàm luận về chuyện quốc gia đại sự.

Sở Phách Thiên hôm nay có vẻ rất tích cực, không ngừng đàm luận về chuyện thống trị với những người cầm quyền của các quốc gia khác.

Đối với chuyện hắn đàm luận, mấy người khác đều mang bộ dáng thiếu hứng thú. Sở Phách Thiên nhìn thấy tình huống tẻ ngắt này, trong lòng không hờn giận, nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài. Ngay lúc hắn ảo não, đột nhiên truyền đến thanh âm của Đông quốc Thái tử Đông Thành Vũ.

“Đúng rồi, Sở hoàng, ngươi cùng Hạo hoàng coi như là quan hệ thông gia, nhưng sao các người trông có vẻ không thân thiết nhỉ?”

Vừa nghe xong, sắc mặt của Sở Phách Thiên lập tức trở nên rất khó coi. Đông Thành Vũ này sao lại không an phận một chút, bây giờ hắn đang ở Sở quốc chứ không phải Đông quốc. Nhưng bây giờ hắn cũng không dám làm gì với hắn ta. Bằng không sẽ không có phong độ của đại quốc.

Vì thế Sở Phách Thiên cố nén tức giận, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Đông quốc thái tử sao lại quan tâm đến chuyện này a? Bây giờ là Quỳnh Hoa yến, là lúc thất quốc hội tụ. Chúng ta nên đàm luận một số chuyện đại sự mới đúng, thân là chủ nhà như ta sao lại đàm luận chuyện vặt đó chứ?”

Nghe nói như thế, trong mắt Hạo Hàn lóe lên tia tức giận, trong lòng mắng to. Sở Phách Thiên này dám nói đây là chuyện vặt, hắn thật muốn dùng một đao giết tên súc sinh Sở Phách Thiên này.

Sở Phách Thiên vừa mới nói xong, Đông Thành Vũ liền nở nụ cười. Tiếng cười kia nghe vào tai Sở Phách Thiên mang theo sự châm chọc.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trong lòng Sở Phách Thiên rất phẫn nộ, nhưng bây giờ hắn phải nhẫn nại. Bởi vì công chúa của Hạo quốc sớm đã chết, mà đứa con duy nhất nàng để lại là người mà mấy ngày trước trộm tất cả trân bảo trong cung chạy thoát. Đến nay cũng không tìm thấy người, trân bảo cũng không tìm thấy. Tuy rằng trân bảo này đối với tài chính của Sở quốc không bị ảnh hưởng gì, nhưng Sở quốc chỉ giống như một ông chủ có tiền. Chỉ có tiền, không có trân bảo. Nếu như liên minh với nước khác, Sở quốc của bọn họ ngay cả sính lễ cũng tìm không ra.

Mà bây giờ lại nói chuyện đó với Hạo Hàn, đây không phải là tự làm cho mình không vui sao? Không chỉ có làm cho quan hệ với Hạo quốc càng xấu hơn, hơn nữa cũng sẽ làm trò cười cho thất quốc.

Nhìn Sở Phách Thiên không nói tiếp, Đông Thành Vũ cũng không để ý Sở Phách Thiên nữa. Hắn muốn làm ông ta phẫn nộ trong lòng, làm ông ta chịu khổ sở. Hắn đối với Sở Phách Thiên này rất phản cảm, năng lực của Sở Phách Thiên chỉ có thể xem là bình thường, khi còn trẻ thì đúng là rất có năng lực, nhưng càng già lại càng ham hưởng lạc. Sở quốc có thể được như ngày hôm nay, cũng là nhờ phu nhân thần bí của năm xưa.

“Nghe nói cách đây vài ngày Sở quốc có thẩm tra một đại án kinh thiên động địa, là về một đôi quận chúa song sinh tuyệt sắc?” Ngay lúc không khí có chút quái dị, Nam Thiếu Dục đột nhiên nói chuyện.

Mà mọi người nghe xong cũng không thấy kì lạ, Nam Thiếu Dục này cũng là người hành xử rất kỳ lạ. Nếu không cũng sẽ không lấy một sơn tặc làm vợ, lại chỉ cưới một mình nữ tử này. Nam Thiếu Dục luôn luôn thích xem náo nhiệt, nhất là đối với đồ vật đẹp, nhưng hắn chỉ thuần túy thưởng thức, tuyệt đối không có một chút lòng riêng.

Nghe hắn hỏi xong, sắc mặt của Sở Phách Thiên mới dịu đi một ít. Tuy rằng nói án oan này đối với hình ảnh của Sở quốc vẫn không tốt lắm, nhưng khi nói đến quận chúa song sinh tuyệt sắc, cũng coi như là rất đáng khen.

https://thuviensach.vn

Vì thế Sở Phách Thiên mang vẻ mặt tươi cười nói.

“Đúng vậy, hai tỷ muội song sinh này dung mạo tuyệt đối xứng với bốn chữ khuynh quốc khuynh thành. Nhất là muội muội Vân Mộng Vũ lại kinh tài tuyệt diễm, bất kể là văn chương hay tài nghệ đều vô cùng am hiểu.” Sở Phách Thiên không nói A Mi, lại cực lực khen Vân Mộng Vũ, trong lòng vẫn có chút tâm tư.

Hắn không khen A Mi là sợ đến lúc đó những người ở đây muốn cầu hôn A Mi, vì vậy trong lòng hắn muốn chặt đứt tư tưởng đó, hắn tuyệt đối không cho phép. Mà khen Vân Mộng Vũ là bởi vì cảm thấy rất có mặt mũi, ám chỉ Sở quốc bọn họ nhân tài đông đúc, nhất định là sẽ thi triển tài nghệ ở Quỳnh Hoa yến.

Nghe xong, Nam Thiếu Dục lại cảm thấy hứng thú, hỏi tiếp: “Vân Mộng Vũ kia có tài nghệ gì là tốt nhất?”

Tốt nhất sao? Hỏi như thế thật là làm cho Sở Phách Thiên nghi hoặc? Hắn nhớ rõ Vân Mộng Vũ thư pháp, thi từ, kì nghệ, cầm nghệ đều đứng nhất, hơn nữa mọi thứ đều phi thường kinh diễm, trong lúc nhất thời cũng không biết nàng tốt nhất về cái gì?

“Việc này, ta trong lúc nhất thời cũng không biết nàng tốt nhất về cái nào. Từ thư pháp, thi từ, kì nghệ, cầm nghệ đều đứng nhất Yến kinh này, thật đúng là không thể phân biệt được cái nào lợi hại hơn?” Sở Phách Thiên có chút khó xử nói.

Lúc này trong lòng Sở Phách Thiên cực kỳ đắc ý, ở Quỳnh Hoa yến này, Sở quốc bọn họ là một quốc gia không hề thất bại.

“Phải không? Thế gian còn có nữ tử kinh tài tuyệt diễm như vậy sao, hơn nữa lại tinh thông nhiều tài nghệ như vậy. Nếu là thật, Nam Thiếu Dục ta nhất định phải thưởng thức nàng biểu diễn. Đúng rồi, Vân Mộng Vũ có biểu diễn vào ngày thứ ba không?” Nam Thiếu Dục mang vẻ mặt và bộ

https://thuviensach.vn

dáng hứng thú, nói đến câu sau đột nhiên nhớ đến trọng điểm, vội hỏi một câu.

“Đó là đương nhiên. Kỳ thật cũng có một nữ tử cực kỳ xuất sắc cũng muốn biểu diễn, nhưng bởi tay nàng bị thương, cho nên lần này không tham gia.” Sở Phách Thiên tiếc nuối nói.

“Còn nữa sao, ý của Sở hoàng là Hứa Du Nhiên sao?” Nam Thiếu Dục tò mò hỏi. Nam Thiếu Dục gần đây đã điều tra rõ ràng những người tài hoa ở Sở quốc.

“Đúng vậy, Du Nhiên cũng là nữ tử tài nghệ phi phàm.” Sở Phách Thiên cao hứng nói.

Những người khác ở đây đối với chuyện này lại không có hứng thú, Bắc Ngạo Thế chỉ đến xem cách quản lý của Sở quốc, xem cuộc sống của dân chúng ở Sở quốc. Hạo Hàn đến đây chỉ là do Quỳnh Hoa yến này, trong lòng hắn đối với Sở Phách Thiên là hận cực, làm sao có tâm tình nghe hắn nói về nữ tử này nọ? Tây Lâm Hạo cũng không nghe bọn họ nói gì, lúc này trong lòng hắn chỉ có nụ cười của nữ tử kia. Quân Lãnh Mạc mặc dù có nghe, nhưng cũng không cảm thấy hứng thú. Lúc nghe thấy hai chữ cầm nghệ, trong đầu không tự giác hiện lên nữ tử ở chùa Hàn Sơn ngày ấy. Khi đánh đàn lộ ra khí chất bình tĩnh, gặp địch lại bình tĩnh cơ trí, một màn này không tự giác hiện ra trước mắt hắn. Đáng tiếc hắn không có hứng thú nhìn xuống phía dưới, nếu không hắn sẽ phát hiện nữ tử kia cũng có mặt hôm nay.

Mà Đông Thành Vũ lúc này nhìn Sở Phách Thiên vui tươi hớn hở khen nữ tử của Sở quốc, trong lòng cảm thấy cực kỳ phiền chán. Vì thế hắn cụp mắt xuống, bắt đầu suy nghĩ chuyện khác. Hắn nghĩ nghĩ, trong đầu liền hiện lên hoa khôi nhanh mồm nhanh miệng ở Hồng Diễm lâu.

https://thuviensach.vn

Đông Thành Vũ trong lòng nghĩ, cũng muốn tối nay đến thăm nàng, để phòng ngừa hoa khôi kia mắng hắn sau lưng……

Tiệc tối hôm nay cũng đã xong, đại biểu của lục quốc và Sở hoàng đã đi trước.

Lúc rời đi, Tây Lâm Hạo yên lặng nhìn nữ tử kia một cái, lại dở khóc dở cười phát hiện nữ tử kia lại đang ngủ gà ngủ gật. Vì thế hắn chỉ có thể sủng nịch lắc đầu, sau đó đi khỏi nơi đây.

Mà Vân Mộng Vũ thật sự là rất nhàm chán, nên mới ngủ gật. Đợi yến hội chấm dứt, Mộc Phong biểu ca lay nàng tỉnh, nàng vội vàng nhìn lên phía trên. Kết quả lại phát hiện trên kia trống trơn, trong lúc nhất thời trong lòng nhịn không được thầm mắng chính mình, tại sao lại ngủ gật lúc này chứ? Đành phải đợi đến ngày mai kiếm cơ hội khác.

Vân Mộng Vũ đứng dậy, lại nhìn thấy Du Nhiên đi tới. Vì thế nàng quay đầu cho biểu ca đi trước, Mộc Phong dặn dò nàng phải cẩn thận rồi đi trước.

Vân Mộng Vũ mỉm cười chào hỏi Hứa Du Nhiên.

Hứa Du Nhiên đi đến bên cạnh của nàng bất đắc dĩ nói: “Phán Vũ quận chúa của ta ơi, sao ngươi lại có thể ngủ ở yến hội được chứ?”

“A, cái kia a. Thật sự là vì yến hội rất nhàm chán, ta thật sự rất buồn ngủ, cho nên ta cứ nhắm mắt lại thôi.” Nghe được Hứa Du Nhiên hỏi, Vân Mộng Vũ cười khẽ nói.

“Ngươi a!” Hứa Du Nhiên bất đắc dĩ cười nói.

Vân Mộng Vũ đang muốn về cùng Du Nhiên, khi ngẩng đầu lại phát hiện Du Nhiên nhìn về hướng khác. Nàng tò mò nhìn theo, cũng phát hiện thì ra là Sở Hiên đi đến bên này.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Sở Hiên, nàng đột nhiên phát hiện đã lâu nàng không thấy hắn. Nhất thời nhịn không được nhìn vài lần, lại bị âm thanh ôn nhu gọi Hiên ca ca bên cạnh ngăn cản.

Hiên ca ca?

Nàng kinh ngạc quay đầu nhìn lại, lại phát hiện Du Nhiên mang ánh mắt ôn nhu nhìn Sở Hiên, mà thanh âm Hiên ca ca là nàng ấy gọi. Bọn họ có quan hệ gì? Du Nhiên lại gọi hắn thân thiết như vậy.

Trong lòng nàng mang vẻ nghi hoặc, cũng nhìn thấy Sở Hiên đi tới. Sở Hiên đi đến trước mặt Du Nhiên hỏi một câu, "Tay ngươi có khá hơn chút nào không?"

"Tay của ta đã tốt hơn nhiều, cảm ơn Hiên ca ca quan tâm." Du Nhiên mang vẻ mặt tươi cười nhẹ giọng nói.

Lúc Du Nhiên vừa dứt lời, Sở Hiên lập tức rời đi.

Tuy rằng bọn họ chỉ nói hai câu, nhưng hai câu này làm cho Vân Mộng Vũ kinh hãi. Nàng giả vờ mang khuôn mặt tươi cười hỏi: "Du Nhiên, ngươi quen biết Hiên vương sao?"

"Đúng vậy, ta và Hiên ca ca quen nhau từ rất sớm." Nghe xong lời này, sắc mặt Vân Mộng Vũ có chút tái nhợt.

Nàng đột nhiên lấy tay vỗ đầu, miễn cưỡng cười nhìn Du Nhiên nói: "Du Nhiên, vừa rồi ở trên yến hội, ta có uống vài chén rượu, bây giờ cảm thấy đầu có chút choáng váng. Ta không đi dạo với ngươi được, ta phải về trước."

Nghe xong, Hứa Du Nhiên cảm thấy có vấn đề, nhưng trên mặt cũng không biểu hiện ra. Hơn nữa còn thân thiết hỏi: "Mộng Vũ, có khỏe không? Có nghiêm trọng không?"

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, về nhà ngủ một giấc thì tốt rồi.” Vân Mộng Vũ nói.

“Vậy được rồi, vậy ngươi nhanh chóng trở về đi.” Hứa Du Nhiên ôn nhu trả lời.

Vì thế Vân Mộng Vũ nhanh chóng rời khỏi, bước chân càng nhanh hơn.

Nhìn Vân Mộng Vũ như vậy, trong lòng Hứa Du Nhiên càng nghi hoặc. Ngay từ đầu Vân Mộng Vũ rất tốt, hình như là từ lúc Hiên ca ca lại đây về sau mới biến thành như vậy. Như vậy nàng cũng thích Hiên ca ca, xem ra sau này nàng cần phải chú ý đến nàng ta nhiều hơn.

Trong mắt Hứa Du Nhiên hiện lên tia tàn nhẫn, Hiên ca ca là của một mình nàng, cho nên người nào mơ ước đến hắn, nàng sẽ không buông tha dễ dàng.

Vân Mộng Vũ mang theo tâm tư bối rối trở về quận chúa phủ, vì phân tán lực chú ý, nàng lấy cờ ra đánh. Dần dần, lòng của nàng mới khôi phục sự yên tĩnh.

Đêm khuya, trong một căn phòng ở Hồng Diễm lâu.

Linh Lung một mình đứng trước cửa sổ, nhìn ánh trăng trên trời, trong đầu cũng nghĩ vài chuyện.

Từng, nàng là người thích lãng mạn.

Từng, nàng đối với tương lai tràn đầy hy vọng tốt đẹp.

Từng, nàng chờ mong cùng thanh mai trúc mã sống cả đời với nhau.

Nhưng đồng thời, từng, cả nhà nàng chết sạch.

Từng, nàng trôi dạt khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Từng, nàng gặp rất nhiều chuyện khủng khiếp.

Từng, nàng lưu lạc nơi phong trần.

Mà bây giờ đã hai năm rồi, hắn sao có thể nhận ra nàng chứ?

Kìm lòng không được, tay trái của nàng nhẹ nhàng xoa mặt mình. Cho dù đã là hai năm, nàng vẫn mang khuôn mặt xa lạ như cũ.

Hắn tới Sở quốc, lại tới Hồng Diễm lâu. Kỳ thật nàng không nên có hy vọng, đời này nàng có thể gặp lại hắn đây không phải là do ông trời thương xót sao? Có thể lại nhìn thấy dung nhan tuấn tú kia, có thể nhìn thấy hắn đứng trước mặt nàng, đây không phải là tốt lắm rồi sao?

Trong lòng không ngừng an ủi chính mình, nhưng nước mắt vẫn cứ chảy xuống.

Ngay lúc nàng bi thương, bên tai truyền đến một thanh âm, làm cho nàng cứ nghĩ mình bị ảo giác.

“Chỉ nhi?” Đông Thành Vũ nhìn nàng thật lâu, nhìn thấy nàng rơi lệ, cảm thấy biểu tình kia cực kỳ giống Chỉ nhi của hắn. Nên hắn nhịn không được nhảy xuống, kích động vào phòng của nàng, thâm tình nói.

Linh Lung nghĩ đây chỉ là ảo giác, nhưng khi nàng quay đầu, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc kia, nàng mới phát thì ra hắn thật sự đã đến bên cạnh nàng.

Nhìn khuôn mặt ngày nhớ đêm mong, nàng rất muốn giống như trước, bổ nhào vào lòng hắn kể khổ. Nói cho hắn, nàng là Chỉ nhi của hắn. Nói cho hắn, nàng chịu khổ rất nhiều. Nhưng nàng không thể, dung nhan này của nàng làm sao hắn có thể tin tưởng. Mà nàng lại đang lưu lạc nơi phong trần. Nàng như vậy làm sao có thể xứng với người cao cao tại thượng như hắn?

https://thuviensach.vn

Nàng lau khô nước mắt, lạnh lùng mở miệng hỏi: “Vị công tử này đêm khuya xâm nhập khuê phòng của nữ tử, chẳng lẽ không cảm thấy xấu hổ sao?”

Nghe được lời nói lạnh lùng của nàng, Đông Thành Vũ cũng phát hiện mình nhận sai người. Trong lòng Đông Thành Vũ cũng ảo não, gần đây không biết làm sao vậy, cứ luôn nhớ đến Chỉ nhi, bây giờ lại nhận nhầm nữ tử khác là Chỉ nhi. Hắn thật muốn đánh chính mình một cái tát, Chỉ nhi cao quý như vậy, thánh khiết như thế, hắn làm sao có thể tưởng tượng ra nữ tử thanh lâu là nàng được chứ.

Đông Thành Vũ tự mắng mình một chút, sau đó lại khôi phục khôi phục khí phách đàng hoàng ngày thường của mình. Hắn trêu tức nói: “Bản công tử đến đây, lại nhìn thấy cô nương một mình ngắm trăng thương tâm rơi lệ. Bản công tử là người thương hoa tiếc ngọc, thật sự không đành lòng, nên muốn an ủi cô nương vài câu. Cũng không nghĩ lại bị cô nương đưa cho một tội danh, thật sự là oan uổng a.”

Nghe hắn nói, trong lòng Linh Lung nhịn không được nở nụ cười. Hắn vẫn giống như trước đây, nói năng ngọt như vậy, không biết hắn đối với nữ tử nào cũng vậy hay sao?

Nghĩ đến có khả năng hắn đối với nữ tử nào cũng là như thế, sắc mặt không khỏi âm trầm vài phần. Nàng bắt đầu xuất khẩu phản kích: “Công tử đều dùng chiêu này để dỗ dành nữ tử sao? Lúc nào cũng đợi đến nửa đêm xâm nhập vào khuê phòng của nữ tử sao?”

Nghe được thanh âm mang theo sự tức giận của nàng, Đông Thành Vũ nhất thời có chút ngây ngẩn cả người. Nàng đang tức giận, vì sao hắn lại cảm thấy đương nhiên. Hơn nữa hắn lại cảm thấy ngữ khí của nàng rất quen thuộc. Thật sự là gặp quỷ, hắn có thể xác định hắn chưa bao giờ gặp nàng, vì sao lại cảm thấy nàng quen thuộc được?

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng ngốc nghếch của Đông Thành Vũ và thần sắc nghi hoặc trong mắt hắn, trong lòng Linh Lung thầm hô không tốt. Nàng đã không tự giác biểu lộ cảm xúc với hắn, không tốt rồi, nếu để hắn nhìn ra sơ hở, thì không tốt rồi.

Vì thế Linh Lung chuyển hoán thần sắc, khinh thường nói: “Công tử dùng chiêu này cũng quá cũ rồi. Ở Hồng Diễm lâu lâu như vậy, dạng kỹ xảo gì bổn cô nương lại chưa thấy qua, công tử lần sau tìm phương pháp mới thì tốt hơn.”

Nghe xong, trong mắt Đông Thành Vũ hiện lên thần sắc chán ghét. Nhất thời mất đi hứng thú. Vì thế chế giễu nói: “Phải không? Nếu cô nương đã mở miệng nói như thế, bản công tử ở lại cũng vô dụng. Được rồi, bản công tử trở về, suy nghĩ thêm ý tưởng mới, đến lúc đó sẽ đến thăm cô nương. Cáo từ, bản công tử đi trước.”

Dứt lời, Đông Thành Vũ đã ra khỏi phòng, bay vút vài cái thì không thấy bóng dáng.

Nhất thời trong phòng chỉ còn một mình Linh Lung, nàng như người mất đi khí lực toàn thân ngã xuống đất, nước mắt trên mặt lại thi nhau rơi xuống.

Nàng nên làm gì bây giờ? Nàng nên làm gì bây giờ? Ai có thể chỉ cho nàng, nàng nên làm như thế nào mới không bị thống khổ như vậy?

Bóng đêm tan hết, một ngày mới lại bắt đầu.

Ban ngày Vân Mộng Vũ không có việc gì chỉ ngồi đợi ở trong phủ quận chúa, gọi Lục Bình đến bên cạnh, nghe nàng ta nháo một hơi.

“Tiểu thư, ngươi biết không? Thì ra Nhiếp chính vương ở Miền nam lấy sơn tặc làm Vương phi a. Hơn nữa lại làm cho người ta khó có thể tin là

https://thuviensach.vn

hắn đường đường là một vương gia nhưng chỉ có một nữ nhân duy nhất. Trời ạ, quả thực là không thể tin.”

Nghe Lục Bình nói xong, nói đến Nam Thiếu Dục, nàng cũng bắt đầu bùng phát.

“Trời ạ, Lục Bình ngươi có thể đừng thêm câu ‘Tiểu thư, ngươi biết không?’ ở đầu mỗi câu được không?”

“Vì sao a?” Lục Bình buồn bực nói.

“Ta không muốn nghe, còn nữa, ngươi sắp hỏi ‘vì sao’ gần mười vạn lần rồi đó.” Vân Mộng Vũ buồn cười nói.

“Mười vạn câu hỏi vì sao, làm sao có thể có nhiều câu hỏi ‘vì sao’ như vậy? Thật sự là thần kỳ. Tiểu thư, mười vạn câu hỏi ‘vì sao’ kia người đều trả lời được sao?”

Nghe những lời này của Lục Bình, Vân Mộng Vũ muốn té xỉu. Nha đầu này sao lại đáng yêu như vậy, đáng yêu đến nỗi nàng muốn đưa nàng xuyên qua. Cho nàng đến hiện đại, mua cho nàng quyển sách mười vạn câu hỏi vì sao. Sau đó sẽ đưa nàng trở về, như vậy nàng sẽ không hỏi nhiều vấn đề kỳ quái như thế nữa.

Nhìn tiểu thư không nói gì, mà lấy tay xoa đầu. Lục Bình lập tức khẩn trương xông tới, hỏi: “Tiểu thư, ngươi không sao chứ? Vì sao lấy tay xoa đầu, có phải không thoải mái hay không?”

Nghe được nửa câu đầu, Vân Mộng Vũ còn muốn trả lời là ta không sao. Nhưng nghe đến nửa câu sau lại là câu hỏi ‘vì sao’, nàng thật muốn bổ đầu Lục Bình ra xem, nhìn xem bên trong có gì không? Nếu không làm sao có thể như đứa trẻ con suốt ngày hỏi ‘vì sao’ chứ?

Lúc Vân Mộng Vũ đang buồn bực, Hồng Mai cầm một phong thơ đi vào.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ tò mò tiếp nhận, là Đông Thành Vũ gửi đến.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 94: Quỳnh Hoa Yến (Trung)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Đông Thành Vũ?

Hắn có chuyện gì sao?

Vân Mộng Vũ tiếp nhận thư trong tay Hồng Mai, mở ra xem, xem xong thì lại ngẩn người. Trong đầu không tự giác nhớ tới Linh Lung ngày ấy khi nhắc tới Đông Thành Vũ thì có thái độ rất kỳ lạ, Linh Lung tựa hồ đã sớm biết được Đông Thành Vũ. Chẳng lẽ có liên quan đến nội dung trong thư hay sao?

Đông Thành Vũ trở về suy nghĩ thật lâu, đột nhiên nghĩ đến năm đó Chỉ nhi chắc là trốn về Sở quốc. Tuy rằng cẩu tặc kia nói Chỉ nhi đã chết, hắn cũng từng tin là như vậy. Nhưng không biết vì sao, hôm qua hắn đột nhiên liền hoài nghi. Cái gọi là sống phải thấy người, chết phải thấy xác. Đột nhiên, hắn liền quyết định muốn điều tra lại. Cho dù chuyện này giống như tìm tòi trong miệng vết thương còn chưa khép lại, nhưng cho dù là như thế, hắn cũng muốn thấy Chỉ nhi, cho dù là thi thể, hắn cũng muốn.

Vì thế hắn suy nghĩ nên tìm ai hỗ trợ cả buổi tối, tìm Hứa vương chắc chắn là không được. Hứa vương rõ ràng chính là người tuyệt đối âm hiểm, chuyện đêm đó ở Hồng Diễm lâu là có thể thấy rõ. Đêm đó, nếu không có người trong Hồng Diễm lâu giúp hắn, hắn chắc chắn sẽ tin cha con Hứa vương. Cho nên, từ chuyện đó, hắn coi như là nhìn thấy rõ bộ mặt của nhà

https://thuviensach.vn

họ Hứa. Nhưng hắn vẫn như cũ làm như không có việc gì, tiếp tục ở cùng hai cha con kia. Dù sao cũng chỉ là âm mưu, lâu rồi cũng không có ai chơi đùa với hắn, hắn muốn nhìn xem đến cuối cùng ai mới là kẻ thắng. Hứa vương kia thật ra có ý kiến hay, muốn thấy hắn mâu thuẫn với Sở Phách Thiên, để hắn làm ngư ông đắc lợi, vậy cũng nên hỏi Đông Thành Vũ hắn có làm hay không a. Tuy rằng ở mặt ngoài rất hòa hợp, nhưng trong lòng hắn lại rất rõ ràng, đó chỉ là bộ mặt ngoài của hắn.

Hiện tại quốc gia nào chẳng xếp vài gian tế vào trong quốc gia khác. Mà thái tử như hắn lại là người cầm quyền của Đông quốc, Đông Thành Vũ nắm rõ gian tế của Đông quốc là ai. Vì thế chuyện này cũng có chút công dụng, tuyển chọn thế lực Yến kinh một lần, cuối cùng lại chỉ định Thiên Binh các. Hôm nay Thiên Binh các là tổ chức nổi tiếng, tổng bộ được đặt ở Sở quốc.

Đông Thành Vũ bên này tâm tình cũng tốt một chút, bây giờ hắn chỉ chờ nhận tin tức. Nhưng Vân Mộng Vũ lại không giống vậy, nàng đoán đó là Linh Lung. Cuối cùng, nàng quyết định nàng không tự mình điều tra, chỉ cho thủ hạ cùng tiếp xúc với Đông Thành Vũ, cho thủ hạ đi thăm dò.

Khi điều tra chuyện này, tâm tình Vân Mộng Vũ có chút phức tạp.

Tỷ tỷ cũng không biết khi nào thì có thể trở về, lúc này ngay cả người để nàng nói chuyện cũng không có.

Chuyện của Du Nhiên làm cho nàng không thở nổi, nàng cảm thấy áy náy với Du Nhiên, muốn bồi thường, nhưng trong lòng cũng có tia cảnh giác hiện lên.

Buổi chiều, Vân Mộng Vũ vào hoàng cung. Dù sao ở nhà cũng không có việc gì để làm, nên vào cung sớm một chút, còn có thể đi thăm Thái hậu.

Tuy nói chuyện lần trước làm cho nàng thiếu chút nữa lâm vào nguy hiểm, nhưng là nàng cũng không thể bởi vì chuyện này mà vĩnh viễn không

https://thuviensach.vn

đến hoàng cung, đó cũng không hợp lí.

Mà Thái hậu vừa thấy Vân Mộng Vũ đến, bà rất vui mừng. Cầm tay nàng, chủ yếu là hỏi chuyện thường ngày. Ăn ngon không, ở quận chúa phủ có được không.

Cuối cùng cũng không quên hỏi rõ buổi tối sẽ biểu diễn như thế nào? Ngày mai đến nàng biểu diễn, Thái hậu đem toàn bộ hy vọng đều đặt ở trên người Vân Mộng Vũ. Không biết vì sao, từ sau Mẫu Đơn hội, bà không hiểu sao lại có niềm tin đối với đứa nhỏ này.

Nhìn thấy ánh mắt tràn ngập sự chờ mong của Thái hậu, Vân Mộng Vũ cười gật gật đầu. Thái hậu nhìn Vân Mộng Vũ như thế, khóe miệng cũng lộ ra tươi cười, trong lòng cũng rất mong đợi đến ngày mai.

Hôm nay khác với hôm qua, đêm qua chỉ uống chút rượu nói chuyện phiếm, hoan nghênh các sứ giả của các quốc gia. Hôm nay lại khác, hôm nay có biểu diễn. Tuy rằng biểu diễn này chỉ là cho các quốc gia trao đổi một chút. Nhưng thất quốc gặp nhau như thế này, lại không thể thua cuộc, một đám người đều âm thầm sắp xếp. Mà trong lòng Sở Phách Thiên cũng rất yên tâm, hắn cảm thấy Vân Mộng Vũ làm được.

Từ sớm, đặc phái viên của các quốc gia đến trước để chuẩn bị một chút.

Vị trí vẫn giống như ngày hôm qua, nhưng Thái hậu cố ý muốn Vân Mộng Vũ ngồi ở bên cạnh bà.

Đại biểu của cùng Sở Phách Thiên hôm nay đến sớm hơn so với hôm qua, phỏng chừng trong lòng đều muốn xem xem các quốc gia biểu diễn như thế nào?

Trên kia là vũ cơ của Sở quốc đang khiêu vũ, điệu nhảy vừa xong, các quốc gia cũng bắt đầu biểu diễn. Lúc đang biểu diễn trên đài cao, mọi người ngồi ở dưới cũng không nhàn rỗi.

https://thuviensach.vn

“Nghe nói người Bắc quốc rất khỏe mạnh, Bắc hoàng sẽ không biểu diễn tiết mục đấu võ đó chứ?” Sở Phách Thiên luôn luôn khinh thường Bắc quốc, cảm thấy Bắc quốc chỉ giống như nhà giàu mới nổi, không giống các quốc gia khác đã thành lập lâu năm rồi. Mà thời gian Bắc quốc thành lập quả thật là kém rất nhiều so với các quốc gia khác, cho nên tuy rằng bọn họ phát triển rất nhanh. Nhưng đó cũng chỉ là kinh tế có phát triển một chút, dân chúng của Bắc quốc cũng đều có thể ăn no.

Nhưng bọn họ lại không hiểu biết về văn hóa, làm sao có thể so sánh với nước khác. Sở Phách Thiên nói như vậy với Bắc Ngạo Thế, đó là bởi vì dân chúng Bắc quốc rất khỏe mạnh. Dù sao cũng là quốc gia được phát triển từ vùng đất hoang sơ, dân chúng tự nhiên sẽ khỏe mạnh hơn. Sở Phách Thiên nói như thế mang theo vẻ chế giễu Bắc quốc, Bắc Ngạo Thế trong lòng cũng không vui. Nhưng dù sao cũng đang ở Sở quốc, hắn không nên nóng giận, nhưng nếu Sở Phách Thiên cứ hạ thấp hắn, hắn cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt.

Vì thế, Bắc Ngạo Thế cười nói: “Sở hoàng nói đùa rồi, Bắc quốc của ta đã chuẩn bị biểu diễn cầm kỹ. Nhưng Sở hoàng lại rất sáng tạo, chẳng lẽ muốn biểu diễn đánh võ sao?”

Bắc Ngạo Thế dứt lời, Sở Phách Thiên giận dữ, muốn mắng to. Còn bày đặt biểu diễn cầm kỹ, hắn muốn xem xem ở nơi hoang vu như thế lại bồi dưỡng ra dạng nhân tài gì.

Nam Thiếu Dục nhìn thấy tình huống bên này cũng không xen vào, đợi bọn hắn nói xong, mới cười nói: “Quỳnh Hoa yến lần này, xem ra mọi người đều chuẩn bị thật sự rất kỹ càng a. Ta đây sẽ cố gắng thưởng thức.”

“Đúng là ý này. Ta cũng rất chờ mong, xem xem năm nay có xuất hiện người kinh tài tuyệt diễm hay không?” Đông Thành Vũ cũng mang bộ dáng hứng thú.

https://thuviensach.vn

Mà những người khác lại không có phản ứng gì.

Quân Lãnh Mạc vẫn ngồi ở chỗ kia, biểu tình vẫn thản nhiên như cũ.

Tây Lâm Hạo thần trí lại mơ mơ màng màng, ngẫu nhiên nhìn đến một chỗ, nhìn xong khóe miệng lại nở nụ cười. Người bên cạnh mặc dù phát hiện, nhưng cũng không nói ra.

Hạo Hàn đêm nay cũng không nói gì, chỉ mang biểu tình lãnh đạm ngồi ở kia.

Phía trên là bầu không khí quỷ dị, nhưng phía dưới lại mang bầu không khí sinh động hơn hẳn. Thì ra đã đến lúc các quốc gia biểu diễn, lên sân khấu đầu tiên là người của Bắc quốc.

Trình tự này cũng là do bảng xếp hạng của thất quốc mà lần lượt biểu diễn là từ dưới lên, cho nên Bắc quốc biểu diễn đầu tiên, Quân quốc biểu diễn cuối cùng.

Mà lúc này tất cả mọi người đều dời ánh mắt về phía đài cao, dù sao đây cũng có liên quan đến danh dự và danh vọng của các quốc gia.

Trên đài cao, các loại ánh sáng liên tục chuyển động, làm sáng bừng lên trong đêm tối.

Đúng lúc này, một nữ tử mặc quần áo màu lam nhạt, trên tay ôm một cây đàn, lẳng lặng bước lên.

Nữ tử này không phải khuynh thành tuyệt sắc, nhưng là người thanh tú. Khuôn mặt nhìn qua làm cho người ta một loại cảm giác rất thoải mái, muốn nhìn lại thêm lần nữa. Toàn thân có loại khí chất ôn nhu nhàn nhã, làm cho quanh thân nàng tựa hồ có một vầng sáng. Thấy nữ tử này, có rất ít người không thích. Không phải là thương hại, mà là cảm thấy ở cùng nàng

https://thuviensach.vn

chắc chắn sẽ rất hạnh phúc. Bởi vì nàng tựa như hồ nước trong suốt, không hề có tạp chất.

Vân Mộng Vũ nhìn nàng lần đầu tiên, liền đặc biệt thích nàng, nữ tử như vậy sau này sẽ có người mang đến hạnh phúc cho nàng. Mà Vân Mộng Vũ lại không biết, sau này quả thật là nàng đem hạnh phúc đưa đến trước mặt nữ tử kia.

Nữ tử kia im lặng bước đi, nhẹ nhàng cầm cây đàn, mang bộ dáng cực kỳ đáng yêu. Chuẩn bị đàn xong, nàng bắt đầu ngồi xuống.

Người ở bên dưới nhìn thấy tư thế này, đều nghĩ là cầm ca, đương nhiên người của Sở quốc lại nghĩ đến Vân Mộng Vũ.

“Bắc hoàng, nữ tử này có phải là đệ tử cầm ca hay không?” Nam Thiếu Dục nhìn thấy nàng, trong mắt hiện lên tia hiểu biết, nhưng vẫn muốn hỏi một chút.

“Không sai, Thủy Nhu quả thật là đệ tử cầm ca. Không gạt ngươi, Thủy Nhu đã từng được cầm ca khen là trò giỏi hơn thầy. Ta cực kỳ thích Thủy Nhu, đứa nhỏ này tính tình rất tốt, nhân phẩm cũng tốt, nàng là thái tử phi tương lai của Bắc quốc, là hoàng hậu tương lai.” Nói đến Thủy Nhu, trong mắt Bắc Ngạo Thế chứa đựng sự vừa lòng và yêu thương. Hơn nữa khi nhắc tới lại khen không dứt lời.

Sáu người khác nghe xong cũng không nói gì, nữ tử này quả thật là khó gặp trên thế gian.

Chỉ chốc lát đã truyền đến khúc nhạc thản nhiên, khúc nhạc này cũng giống như nàng, thản nhiên, ấm áp. Làm cho người ta nghe cảm thấy mọi sự mệt mỏi đều tan biến, cảm thấy ấm áp trong lòng.

Giờ khắc này, mọi người đều im lặng, mọi người đều hưởng thụ âm thanh của tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nhìn nữ tử đánh đàn trên kia, trong lòng đánh giá nàng cực cao. Nữ tử này có kỹ thuật đàn rất khá, nhìn ra được nàng dùng lòng mình để biểu diễn.

Một người trong sáng như vậy, giống như không thuộc về thế gian này, không nhiễm chút bụi bặm nào.

Tuy rằng tất cả mọi người vẫn nghĩ nàng cứ tiếp túc đàn, nhưng khúc nhạc cũng đã chấm dứt. Lúc khúc nhạc kết thúc, mọi người ở đây đều đắm chìm trong không khí ấm áp kia.

Đàn xong, Thủy Nhu vẫn như cũ nhẹ nhàng ôm đàn vào trong lòng. Sau đó lại im lặng bước xuống đài. Mà mọi người cũng không dám vỗ tay, chỉ sợ quấy rầy đến sự yên tĩnh của nàng. Mọi người cứ yên lặng nhìn nàng đi ra khỏi đây, người cũng đã mệt mỏi, nên về đặc phái viên quán để nghỉ ngơi.

Bắc quốc biểu diễn cũng đã xong, làm cho Sở Phách Thiên thấy rất xấu hổ. Hắn vừa mới nói Bắc quốc có khả năng biểu diễn đánh võ, nhưng lại không nghĩ tới người ta vừa lên lại làm cho mọi người rung động. Bây giờ trong lòng Sở Phách Thiên chỉ hy vọng Vân Mộng Vũ đến lúc đó giống như ở Mẫu Đơn hội, làm cho mọi người kinh diễm một phen.

Vân Mộng Vũ tất nhiên là không biết ý nghĩ trong lòng của Sở Phách Thiên, nếu biết sẽ cảm thấy hắn lấy nàng làm công cụ, nàng tất nhiên sẽ không làm.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 95: Quỳnh Hoa Yến (Trung 'Tt')

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Bắc quốc biểu diễn đã xong, bây giờ đến lược Tây quốc biểu diễn.

Tây quốc lên cũng là một nữ tử, nàng biểu diễn múa đơn. Nữ tử này cũng mặc thân lam y, chỉ là y phục của nàng có phần đậm hơn. Nữ tử này có tướng mạo và bộ dạng khá giống Hạo vương Tây Lâm Hạo, xem ra nữ tử này chắc là công chúa của Tây quốc. Lúc nữ tử này đi lên, trên mặt mang theo nụ cười dịu dàng. Đầu tiên nàng khẽ khom người như hành lễ, sau đó tay áo dài khẽ vung lên, bắt đầu múa. Nhạc cũng bắt đầu nổi lên. Làn điệu có vẻ mỗi lúc một tăng, nữ tử kia bắt đầu múa theo nhạc.

Mọi người phía dưới thấy như vậy, tuy rằng múa cũng rất tốt, nhưng nếu so với Bắc quốc thì lại thua một bậc.

Vài người xem tiết mục này, cũng mang vẻ mặt đáng tiếc.

"Công chúa Tây quốc múa quả thật rất đẹp, đáng tiếc là thiếu thứ gì đó." Sở Phách Thiên cười mở miệng bình luận. Sở Phách Thiên lên tiếng, cảm thấy bây giờ là ở Sở quốc a, những người khác chỉ là khách, hắn phải xuất ra phong độ.

Cho nên, hắn mới nói vài câu, giống như nơi này là do hắn làm chủ. Kỳ thật nếu Quân Lãnh Mạc lên tiếng, phỏng chừng ngay cả phát biểu ý kiến hắn cũng không dám.

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên dứt lời, không ai thèm đáp lại. Dù sao công chúa của Tây quốc múa cũng rất đẹp, nhìn làm cho người ta thấy cảnh đẹp ý vui. Mà lời nói này của Sở Phách Thiên lại có chút cuồng vọng, mọi người đều đang chờ xem ngày mai Sở quốc của hắn có thể biểu diễn ra cái gì đặc biệt kinh diễm, nếu không Sở quốc cũng chỉ biết khua môi múa mép mà thôi.

Không có người đáp lại, trong lòng Sở Phách Thiên không vui, muốn nói tiếp vài câu để giảm bớt sự xấu hổ. Ai ngờ đúng lúc này, âm nhạc đột nhiên biến đổi. Âm thanh nhẹ nhàng truyền đến. Đợi đến khi mọi người nhìn lên đài thì đã không còn ai trên đó.

Mọi người nhìn bốn phía tìm kiếm, đến khi nhìn thấy, trong mắt hiện lên tia kinh ngạc.

Chỉ thấy nàng thi triển kinh công và múa, tư thái tuyệt vời như tiên.

Mũi chân nàng nhẹ nhàng chạm vào đèn lồng trên mặt hồ, mượn lực nhảy, nhẹ nhàng đến giữa mặt hồ. Sau khi đến giữa hồ, nữ tử ở không trung nhẹ nhàng xoay vài vòng, sau đó chậm rãi hạ xuống đứng trên mặt hồ.

Vân Mộng Vũ thấy một màn như vậy, trong lòng cũng có cảm giác ngạc nhiên.

Nàng thật sự kinh ngạc sao nữ tử kia lại có thể đứng trên mặt hồ được?

Nàng quan sát cẩn thận ở mặt hồ, bởi vì khoảng cách xa nên nàng nhẹ nhàng nheo mắt lại. Cũng bởi vì nàng đã luyện nội công tâm pháp, ngũ quan của nàng cũng có cảm giác sâu sắc hơn. Nếu không ngày ấy ở chùa Hàn Sơn, cũng sẽ không dễ dàng cảm giác được có nguy hiểm, hơn nữa còn có thể nhanh chóng tiếng hành phán đoán.

Lúc này, nàng nheo mắt lại nhìn về phía mặt hồ, nhưng lại thấy không rõ lắm, chỉ có thể lờ mờ nhìn trong hồ tựa hồ có cái gì đó. Trong đầu nghĩ lại

https://thuviensach.vn

thì đã biết, trong hồ hẳn là có một số cọc gỗ có thể làm cho nàng ta mượn lực.

Nữ tử kia đứng ở giữa hồ một lát, âm nhạc càng ngày càng ôn nhu, nàng nhẹ nhàng múa, vũ đạo lúc này lại khác với trên đài cao. Vũ đạo bây giờ mềm mại lụa, nhìn giống như bích ba tiên tử nhẹ nhàng đi trên hồ. Nhẹ nhàng bay vọt, tay khẽ đưa lên, trên hồ lại có ánh đèn chiếu vào, lại có ánh sáng lấp lánh của hồ nước, cảm thấy tràn ngập tình thơ ý hoạ.

Điệu múa chấm dứt, sắc mặt của Sở Phách Thiên đen lại, nhìn điệu múa như vậy, nếu hẳn còn lên tiếng, thì đó mới thật sự là tự tìm phiền phức.

Tây quốc biểu diễn xong, lúc này nên đến lượt Miền nam, tất nhiên màn biểu diễn của Miền Nam cũng sẽ không kém.

Đông Thành Vũ nhìn Nam Thiếu Dục, phát hiện hẳn vẫn mang vẻ mặt đầy ý cười nhìn đài cao. Trong lòng Đông Thành Vũ hiểu rõ, Miền nam lần này chắc chắn cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Vì thế hẳn cũng dời ánh mắt về phía đài cao, chờ mong màn biểu diễn.

Người biểu diễn của Miền Nam cũng nhanh chóng lên sân khấu, lúc này đi lên không phải là một người, mà là bảy người.

Bảy nữ tử tuyệt sắc như hoa như ngọc, các nàng mặc thân y phục có màu khác nhau, lần lượt đi lên, màu sắc theo thứ tự là hồng, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử (tím). Hơn nữa trên tay và chân mỗi người đều đeo chuông nhỏ, chuông này khác với chuông bình thường. Chuông này dùng các loại bảo thạch, Ngọc Thạch, mã não khác nhau mà chế thành, như vậy một khi rung lên sẽ phát ra âm thanh khác nhau. Chuông được đeo lên tay và chân của mỗi người đều cùng màu với quần áo.

Bảy nữ tử sau khi đứng trên đài cao, lập tức tách ra đứng thành vòng cung.

https://thuviensach.vn

Lúc này xung quanh cũng không có người đánh đàn, hay thổi tiêu, bởi vì hai lượt biểu diễn trước đã làm cho mọi người say mê nên trong lòng càng thích thú đối với Quỳnh Hoa yến lần này. Một đám người đều tập trung tinh thần nhìn, sợ bỏ lỡ một biểu tình, một động tác. Bởi vì yến tiệc hoàn mỹ như thế này, về sau chắc là không thể xem lại được.

Trên đài cao nữ tử đứng vị trí đầu tiên nhẹ nhàng động đậy, nàng lấy chân nhẹ nhàng đạp trên mặt đất, lập tức phát ra vài thanh âm thanh thúy.

Sau khi thanh âm vang lên, sáu nữ tử sau lưng cũng bắt đầu động đậy. Các nàng đều bắt đầu múa, hơn nữa động tác lại khác nhau, như vậy có thể đủ để âm thanh phát ra cũng khác nhau.

Trên đài cao, hồng y nữ tử tuyệt sắc nhẹ nhàng tung bay. Thanh âm thanh thúy không ngừng bên tai, âm thanh này khác với các loại nhạc cụ, mang theo sự tươi mát tự nhiên. Sự phối hợp như vậy thật sự là làm cho người ta không thể không sợ hãi mà khen nhà thiết kế rất độc đáo. Mà khó nhất là khi biểu diễn. Âm thanh đã khó phối hợp, lại còn phối hợp thêm bước chân, mỗi một bước chân đều mang theo tâm huyết và khéo léo trong đó. Quan trọng hơn là sự phối hợp của bảy người, cái này lại càng khó khăn hơn gấp nhiều lần.

Nhìn màn biểu diễn này, Vân Mộng Vũ cũng được mở rộng tầm mắt. Âm nhạc được biểu hiện ở nhiều hình thức khác nhau, chỉ cần dụng tâm nghe, sẽ có hiệu quả không thể tưởng tượng được.

Tất cả mọi người đều nghe thanh âm Ngọc Thạch, mắt nhìn bảy nữ tử múa trên đài, mỗi người có một điệu múa khác nhau, nhưng lại phối hợp vô cùng nhịp nhàng, làm cho người ta nhìn các nàng như hòa làm một. Các nàng không ngừng biến hóa đội hình, âm thanh phát ra cũng khác nhau, nhưng lại không bị ngắt quãng, từ đầu tới cuối hình thành nên khúc nhạc sinh động.

https://thuviensach.vn

Điệu múa chấm dứt, âm thanh ngưng lại.

Tự tin trong lòng Sở Phách Thiên tựa hồ bắt đầu có chút suy yếu, năm nay lục quốc quả nhiên là nhân tài đông đúc, trong lòng hắn cũng sợ hãi than không thôi.

Bảy nữ tử tuyệt sắc đi xuống, Đông quốc cũng bắt đầu lên sân khấu.

Mọi người nghĩ lần này chắc chắn lại là nữ tử tuyệt sắc, nhã nhặn lên đài, sau đó sẽ biểu diễn cầm khúc hoặc là vũ đạo.

Kết quả, đúng là tuyệt sắc, nhưng lại không nhã nhặn.

Lúc mọi người chưa hồi phục tinh thần, một trận trống vang lên.

Tiếp theo lại nhìn thấy một hồng y nữ tử trực tiếp dùng khinh công bay vút lên đài cao.

Nàng mặt y phục màu hồng, mặt mày sáng sủa, xinh đẹp, là tuyệt sắc của nhân gian.

Hồng y nữ tử cầm trong tay một thanh kiếm, nhìn tư thế này quả thật là múa kiếm.

Nhìn nàng ta muốn biểu diễn múa kiếm, Vân Mộng Vũ nhíu mày nhịn không được toát ra vẻ sầu não.

Nàng nhớ tới Trầm Nhã, là nữ tử múa kiếm rất khá. Đáng tiếc bởi vì bị phụ thân nàng liên lụy, cuối cùng may mắn nhờ tả tướng cầu tình, mới được vô tội, nếu không cũng khó tránh được bị chém đầu. Dù sao phụ thân Trầm Bân của nàng đã phạm vào tội danh tạo phản. Sau khi Trầm Nhã được cứu, nàng không muốn ở Yến kinh, vì thế nên một mình tha hương. Mà sau này Vân Mộng Vũ mới biết được chuyện này, trong lòng cũng rất tiếc nuối,

https://thuviensach.vn

cảm thấy tuy không gặp mặt, nhưng chỉ nhìn liếc mắt nhìn nàng thôi cũng đủ rồi.

Tiếng trống đột nhiên ngừng lại, trên đài cao đặt năm cái trống. Mọi người vừa thấy buồn bực, chẳng lẽ nàng muốn tự mình đánh hết năm cái trống, nàng chỉ có một đôi tay mà thôi a.

Vừa thấy, Vân Mộng Vũ liền nhớ tới ở hiện đại đã từng thấy qua một người đánh được mười cái trống cùng lên tiếng một lần, lúc này tâm nàng quả thật rung động.

Vân Mộng Vũ giương mắt nhìn hồng y nữ tử, phát hiện tay áo của nàng ấy lại rất bình thường.

Vì thế nàng cũng rất tò mò, nữ tử kia sẽ làm thế nào?

Hồng y nữ tử rút kiếm ra bắt đầu múa.

Đột nhiên nàng ngừng lại, vẫn duy trì tư thế như cũ, đột nhiên nhảy lên trên không, múa ra vài đường kiếm.

Đúng lúc này, tiếng trống đồng loạt vang lên, giống như có người đánh trống, hơn nữa lại có tiết tấu, rõ ràng là nhất thủ khúc.

Mọi người ở đây đều chấn động kinh ngạc, sao có thể được, sao trống lại đồng loạt vang lên.

Hồng y nữ tử kia quả nhiên là bất phàm.

Hồng y nữ tử nhẹ nhàng bay lên, tiếng trống cũng quanh quẩn trên không trung.

Tiếng trống làm cho người ở đây có cảm giác trên đài cao giống như có thiên quân vạn mã đang đến.

https://thuviensach.vn

Bực khí thế này, bực công lực này, bực tài múa này, làm cho mọi người ở đây mở rộng tầm mắt.

Sở Phách Thiên nhìn màn biểu diễn này, đột nhiên cảm thấy lòng có chút lạnh.

Đông quốc đã biểu diễn xong, kế tiếp là Hạo quốc lên sân khấu.

Sở Phách Thiên lúc này cũng tập trung tinh thần nhìn, trong lòng cũng có chút khẩn trương. Đợi đến khi hắn thấy rõ người của Hạo quốc biểu, ánh mắt hắn cũng nhịn không được mà mở to.

Tổng cộng có năm nữ tử áo trắng lên đài, bốn người đang kéo một tấm vải màu trắng thật lớn, người còn lại thì đang đứng trên tấm vải màu trắng đó.

Năm nữ tử đồng thời bắt đầu múa, không có âm nhạc, chỉ múa đơn giản như thế, nhưng vũ đạo lại rất đẹp. Nữ tử áo trắng đứng trên tấm vải trắng, trên người có một loại khí chất tự nhiên, giống như là vị thần đứng trên núi bao phủ đầy tuyết, mỗi một động tác đều tao nhã, tạo thành một khung cảnh tuyệt đẹp.

Sự phối hợp này tuy rằng kém hơn một chút so với màn biểu diễn trước đó của Miền nam, nhưng để đứng được trên tấm lụa mà múa thì cũng rất khó khăn. Cho nên Hạo quốc biểu diễn tuy rằng kém với Miền Nam, nhưng cũng được coi như là một màn biểu diễn khó gặp.

Nhìn điệu múa dần dần kết thúc, biểu tình của Sở Phách Thiên cũng được thả lỏng. Khóe miệng khẽ nhếch, chuẩn bị mỉm cười nhưng chưa kịp cong lên liền cứng ngắt ở đó.

Nữ tử kia đột nhiên nhảy xuống, bốn nữ tử kia lại nhảy lên tấm vải mà đứng. Nử tử áo trắng ở dưới giơ tay, bắn hai quả ám khí vào tấm vải kia.

https://thuviensach.vn

Tấm vải trắng lớn cứ như vậy mà bị dính trên đỉnh đầu của dải băng, giống như là đang treo trên không trung.

Trên tấm vải trắng lúc này lại hiện ra một bức tranh thủy mặc thật lớn, chủ đề bức tranh là "sơn cẩm tú dài vạn dặm".

Bức họa là trân phẩm trong các trân phẩm, hơn nữa lại được vẽ trong lúc múa, lại còn được vẽ bằng chân.

Sở Phách Thiên lúc này không còn gì để nói, lần này Hạo quốc biểu diễn vô cùng kinh diễm.

Bây giờ chỉ còn lại Quân quốc.

Quân quốc luôn luôn là bá chủ của thất quốc, vô luận là phương diện nào cũng đều rất mạnh, hơn nữa Hoàng đế Quân Lãnh Mạc cũng là người kinh tài tuyệt diễm.

Cho nên tất cả mọi người muốn xem xem, Quân quốc sẽ biểu diễn như thế nào?

Chỉ thấy một nữ tử có tướng mạo bình thường cầm trên tay một cây ngọc tiêu đi đến đài cao, nhìn thấy nữ tử có diện mạo xấu xí này, tất cả mọi người có chút buồn bực.

Sao lại thế này a, ai lên biểu diễn cũng đều tuyệt sắc, nhưng người này sao lại ngược lại như thế?

Sáu người ngồi trên kia cũng rất tò mò, bọn họ muốn hỏi có phải đã chọn sai người rồi không, nhưng bọn họ không dám. Quân Lãnh Mạc mang khí phách lạnh lùng như vậy mà ngồi tại kia ai dám nghi ngờ. Bọn họ bán tín bán nghi nhìn nhau, trong lòng nghĩ nữ tử này có lẽ thật sự có chỗ đặc biệt nào đó.

https://thuviensach.vn

Nữ tử kia mặc một thân lục y, không phải cẩm y, cũng không phải tơ lụa, chỉ là loại y phục dân chúng bình thường hay mặc mà thôi.

Vân Mộng Vũ nhìn nàng, cảm thấy nữ tử này không đơn giản. Trên người nàng có một loại hơi thở, là hơi thở tự nhiên. Tuy rằng diện mạo bình thường, nhưng cũng vì hơi thở đặc biệt này, nên mới cảm thấy nàng đứng đâu cũng thích hợp, tựa như một bức tranh làm cho người khác thấy thoải mái.

Nữ tử đi lên, đem ngọc tiêu đặt ở bên miệng bắt đầu thổi.

Tiếng tiêu ngay từ đầu có chút hỗn loạn, chậm rãi cứ trầm trầm, có vẻ như âm thanh tiếng tiêu cũng rất bình thản.

Mọi người nhìn nàng thổi tiêu, vốn nghĩ người của Quân quốc chắc chắn là rất lợi hại, biểu diễn không thua gì các quốc gia khác. Nhưng bây giờ bọn họ lại cảm thấy có chút thất vọng. Nữ tử diện mạo bình thường, thổi tiêu cũng không thành thạo. Trong lúc nhất thời mọi người đều cảm thấy kỳ lạ, đây là có chuyện gì a.

Chẳng lẽ Quân quốc muốn bỏ cuộc sao?

Vì thế có rất nhiều người cúi đầu xuống, mang bộ dáng không hứng thú.

Những người ngồi trên kia cũng muốn quay đầu đi, màn biểu diễn này thật sự rất quỷ dị, kém một cách quỷ dị. Nhưng Quân Lãnh Mạc lại đang ngồi chỗ kia, bọn họ cũng không dám có lời nói hay hành động gì gây hiểu lầm.

Lúc mọi người đều không kiên nhẫn, âm thanh của tiếng tiêu không còn vang lên bên tai nữa, mà là vang lên trong lòng của mỗi người. Tiếng tiêu cứ thẳng tắp xâm nhập trong lòng, như gió nhẹ ôn nhu thổi qua. Tiếp theo mọi người liền cảm giác mình đang ở trong một sơn cốc. Sơn cốc này có hoa có cỏ, có chim có ngư, có mây có dã thú.

https://thuviensach.vn

Sơn cốc nở đầy các loại hoa, chim trên trời lượn cánh không ngừng, cá nhỏ trong nước tung tăng bơi lội, con hổ đang lăn lộn trên cỏ, có mấy con sói đang phơi nắng ở bên cạnh. Sói phơi nắng thư thái tru lên một tiếng, lập tức xung quanh tựa hồ có nhiều con sói khác đáp lại, cùng tru lên, âm thanh đến tận trời cao.

Ở bên tai, rõ ràng có thể nghe.

Có một số người nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, phát hiện quả nhiên bên tai có tiếng sói kêu. Nhưng khi nhìn xung quanh lại không có, vẫn đang ở trong hoàng cung a. Nhưng lại phát hiện ra, thanh âm này giống như được truyền đến từ trong rừng cây ở ngoài thành.

Hết thanh âm của sói tru, đến hổ gầm, đủ các loại thanh âm cuối cùng là tiếng kêu của các loại động vật. Nhưng kỳ quái là thanh âm cuối cùng của chúng lại không hỗn loạn, giống như âm thanh của tiếng tiêu, từ âm thanh của muôn thú mà phối hợp với âm thanh tiếng tiêu, quả thực phi phàm.

Lúc này, cũng không còn ai dám nói gì nữa. Nữ tử này là người kỳ tài, loại âm nhạc này cả đời sẽ không nghe được lần thứ hai.

Âm thanh của muôn thú, lại có thể tập hợp lại thành một khúc nhạc, khúc nhạc này làm cho người ta cảm thấy như đang lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Mọi người lại ngẩng đầu nhìn nữ tử kia, mới phát hiện có điểm khác.

Sợi tóc của nàng khẽ bay, tựa hồ như cũng hiểu được loại âm nhạc này. Cây cối xung quanh cứ như có cảm ứng, gió thổi trên cây có cảm giác cũng tuân theo quy luật của khúc nhạc.

Nhìn cảnh tượng như vậy, mọi người rất kinh ngạc.

Vân Mộng Vũ cũng kinh ngạc vô cùng, lúc này nàng mới phát hiện, thế giới này quả nhiên là thật rộng lớn.

https://thuviensach.vn

Âm nhạc là một phương thức tốt đẹp, nó có thể liên kết tất cả các sự vật. Vô luận là có sinh mệnh hay không có sinh mệnh. Mà hôm nay, nữ tử này biểu diễn đã làm cho Vân Mộng Vũ rất xúc động. Âm nhạc biểu hiện dưới rất nhiều hình thức, nhưng bản chất của nó thì vẫn giống nhau. Âm nhạc là thứ thuần túy nhất trên thế giới này, nếu ai có dụng tâm thì chắc chắn sẽ nắm bắt được nó.

Quỳnh Hoa yến đêm nay, lục quốc biểu hiện đều phi thường xuất sắc, làm cho tất cả mọi người ở đây đều rung động. Nhưng không thể nghi ngờ là Quân quốc biểu diễn cuối cùng lại làm chấn động lòng người.

Lục quốc biểu diễn chấm dứt, bây giờ chỉ mong chờ biểu hiện của Sở quốc vào đêm mai.

Tâm Sở Phách Thiên bây giờ thật sự rất lạnh, thiên hạ này thật sự là không đơn giản, loại nhân tài nào cũng có. Ngày mai, Sở quốc sẽ làm như thế nào đây?

Biểu tình của Hứa Du Nhiên tựa như không có biến hóa gì, từ đầu tới đuôi vẫn cứ cười yếu ớt nhìn mọi người biểu diễn trên đài cao. Nhưng trong lòng nàng lại không thể bình tĩnh như thế, không nghĩ ra người bên ngoài lại lợi hại như thế.

Xem ra nàng ở Bồng Lai đảo đã lâu, luôn tự đề cao năng lực của mình. Hứa Du Nhiên bỗng nhiên nhìn về phía Vân Mộng Vũ, chỉ nhìn thấy bộ dáng đăm chiêu của Vân Mộng Vũ. Trong lòng Hứa Du Nhiên không vui, mang ánh mắt lạnh lùng nhìn nàng. Vân Mộng Vũ cảm giác có người đang nhìn mình, nàng giương mắt nhìn lên, chỉ nhìn thấy Du Nhiên đang mỉm cười nhìn mình. Vân Mộng Vũ cũng đáp lại một nụ cười nhẹ nhàng.

Vân Mộng Vũ trở về nhà, cũng không nghĩ sẽ nói chuyện với Tây Lâm Hạo. Căn bản là tìm không được cơ hội, vì thế nàng đợi Quỳnh Hoa yến kết thúc, đến y quán tìm hắn thì có vẻ tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ quay về quận chúa phủ, sau khi vào phòng của mình thì vẫn ngơ ngác đứng trước cửa sổ.

Ngày mai, nàng thật sự không nắm chắc, nhìn thấy Quân quốc biểu diễn, nàng thật sự là khó có thể siêu việt hơn. Chẳng lẽ ngày mai nàng sẽ thất bại trước lục quốc sao?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 96: Ban Hôn?

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Ngày mai, nàng thật sự không nắm chắc, nhìn thấy Quân quốc biểu diễn, nàng thật sự khó có thể siêu việt hơn. Chẳng lẽ ngày mai nàng sẽ thất bại trước lục quốc sao? Vân Mộng Vũ tự hỏi mình.

Ban đêm, trong đặc phái viên quán, Tây Lâm Hạo một mình đứng trước cửa sổ, khóe miệng mang theo ý cười hạnh phúc. Trong lòng hắn bây giờ lúc nào cũng có hình ảnh thanh lệ vô song của Vân Mộng Vũ. May mắn là nàng ở Sở quốc, nếu không hắn thật sự sẽ nuối tiếc cả đời. Ngày mai là ngày cuối cùng của Quỳnh Hoa yến, Sở hoàng vẫn có ý muốn liên minh với Tây quốc. Nếu mình mở miệng muốn cưới nữ tử kia làm Hạo vương phi, Sở hoàng chắc sẽ rất vui.

Mọi người ai cũng có nhiều phê bình khác nhau đối với hôn sự của Nam Thiếu Dục, nhưng chính hắn cũng cảm thấy đó mới là vợ chồng chân chính. Một chồng một vợ, cả đời là một đôi. Nếu có thể cùng với nữ tử mình thương yêu nắm chặt tay nhau, như vậy cuộc đời này cũng đã quá đủ.

Trong một phòng khác của đặc phái viên quán, Quân Lãnh Mạc cũng một mình đứng bên cửa sổ, trên mặt hắn có chút cô đơn. Trong mắt người khác, hắn là người tàn khốc lãnh huyết, cả đời hắn đều nhuốm màu của máu. Nếu hắn không độc ác, như vậy người khác sẽ đối với hắn ác hơn. Hai tay của hắn có thể nói là dính đầy máu tươi, thế giới của hắn cũng là màu đen cũng giống như là quần áo hắn mặc. Không biết vì sao, hôm nay trong

https://thuviensach.vn

lòng hắn đột nhiên nhớ tới rất nhiều chuyện, thỉnh thoảng lại nhìn chằm chằm vào hai tay của mình.

Ngày tiếp theo, Vân Mộng Vũ chỉ ngủ đến chạng vạng đã thức dậy chuẩn bị. Nàng không chọn đánh đàn, bởi vì tiếng đàn của nữ tử kia ở Bắc quốc cũng rất khá. Cuối cùng, nàng lại lựa chọn khiêu vũ. Hôm nay nàng chuẩn bị một ít hoa đào để khiêu vũ, xem như có vẻ phù hợp với tình hình. Kỳ thật nàng cảm thấy khiêu vũ hay múa thì cũng không khác nhau, mấu chốt là cần có dụng tâm.

Đến buổi tối, Sở Phách Thiên mang sắc mặt không tốt lắm ngồi trên kia. Trải qua sự kích thích mạnh mẽ của ngày hôm qua, trong lòng hắn đối với màn biểu diễn đêm nay không hy vọng nhiều lắm.

Đêm nay Sở quốc có ba lượt biểu diễn, Vân Mộng Vũ là người biểu diễn cuối cùng.

Người đầu tiên là Du Nhiên, nàng biểu diễn thư pháp. Nếu nàng vì Quỳnh Hoa yến mà có sự chuẩn bị, như vậy tất nhiên là sẽ không tệ. Trước mặt nàng có hai bình phong màu trắng, tay nàng cầm bút bắt đầu vẽ. Tuy rằng kém hơn lục quốc, nhưng có thể vẽ được bằng hai tay, đây quả thật là phi phàm.

Màn biểu diễn đầu tiên của Sở quốc cũng kết thúc, Đông Thành Vũ mang vẻ mặt tựa tiếu phi tiếu nhìn Sở Phách Thiên. Hạo Hàn vẫn mang khuôn mặt cứng đơ mấy ngày nay hôm nay lại dịu đi một chút. Nhìn bọn họ như thế, Sở Phách Thiên tức giận muốn lật bàn. Hắn không ngừng cắn răng tự nói với mình, không có việc gì, không có việc gì, đây chỉ là màn mở đầu, còn hai màn nữa, màn biểu diễn sau chắc sẽ có chuyển biến.

Người thứ hai đi lên là Phó Tâm Lan, nàng biểu diễn cầm khúc. Phó Tâm Lan cầm kỳ cũng vô cùng tốt, nhưng bởi vì đêm trước đã có nữ tử của

https://thuviensach.vn

Bắc quốc biểu diễn đàn, Phó Tâm Lan hôm nay chỉ có thể xem như là bình thường.

Phó Tâm Lan kết thúc màn thứ hai, sắc mặt Sở Phách Thiên càng đen lại, ngón tay nhịn không được mà nắm chặt lại. Trong lòng không ngừng nói vẫn còn một người, vẫn còn một người.

Đông Thành Vũ nhìn hắn như vậy, trong lòng rất vui sướng, nên chuẩn bị chờ đến phút cuối cùng sẽ châm chọc Sở Phách Thiên một phen.

Trên mặt của Hạo Hàn lúc này cũng mang theo ý cười, trong lòng cũng nghĩ đến kết cục của Sở Phách Thiên, cuối cùng Sở quốc mới là đất nước không làm nên trò trống gì.

Vân Mộng Vũ vào trong thay y phục màu hồng nhạt.

Vân Mộng Vũ vừa bước lên đài, ánh mắt của mọi người đều sáng ngời, vì trên người nàng mặc bộ quần áo đó, thật sự là rất đẹp.

Xiêm y màu hồng nhạt này là do chính Vân Mộng Vũ thiết kế, bên trong là có cẩm y màu hồng nhạt, bên ngoài là một tầng lụa mỏng manh, nhìn từ bên ngoài có thể làm cho người khác cảm thấy đẹp mắt. Hình thức của xiêm y này cũng khá giống với y phục múa, chỉ là ở xung quanh cổ tay áo nàng may vào thêm một dải lụa màu đỏ. Trước ngực lại buộc cái nơ thành hình con bướm thật to, cứ như vậy mà nàng từ từ đi lên đài cao, cước bộ vừa di chuyển, có thể nhìn thấy dải lụa khẽ bay bay, cả người nhìn như con bướm muốn bay đi.

Đi tới trên đài cao, nàng lẳng lặng đứng đó, mặt nhìn về phía ánh trắng, hơi giương mắt, trong mắt là một mảnh gợn sóng.

Đột nhiên nàng di chuyển, nhẹ nhàng khiêu vũ theo giai điệu của gió, bước chân của nàng rất quái dị nhưng lại tuyệt đẹp lạ thường. Điệu múa của

https://thuviensach.vn

nàng là của người hiện đại, người ở đây tất nhiên không thể hiểu được, nhưng lại cảm thấy như tiên tử bước đi.

Không có âm nhạc, nàng chỉ cảm thụ giai điệu của gió mà khiêu vũ.

Đột nhiên gió lớn hơn, lá cây xung quanh bị thổi trúng phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Bước chân Vân Mộng Vũ cũng nhanh hơn, mang theo hơi thở thanh thoát. Nếu ngay từ đầu gió nhẹ từ từ là sự báo hiệu gió đông đã đến, như vậy hiện tại từng bước khiêu vũ của nàng lại như hoa đào nở rộ.

Trên đài cao, nàng nhẹ nhàng bay lên, bước chân tràn đầy sinh lực, mang theo sức mạnh của linh hồn.

Trong nháy mắt trong lòng mọi người ở đây không hề có ý nghĩ gì khác, chỉ có thể thuần túy nhìn tinh linh trên kia khiêu vũ. Ngay cả ánh trăng cũng giống như rất thích điệu múa này, toàn bộ ánh sáng từ vầng trăng trên kia đều chiếu xuống người nàng. Lá cây xung quanh phát ra tiếng sàn sạt như là nhạc đệm, mang theo vẻ hài hòa tự nhiên.

Mọi người phía dưới không hề chớp mắt chỉ chăm chú nhìn nàng, trong mắt mọi người chỉ có phấn y nữ tử, mọi người đều phát hiện ngay cả ánh trăng cũng chiếu sáng lên người nàng. Giống như là tất cả các loại ánh sáng đều tập trung trên người nàng, nàng là tiêu điểm của nơi đây, là người duy nhất không thể thay thế.

Múa xong, ánh trăng bình thường trở lại, ánh mắt của mọi người sáng ngời, mọi người nhất thời có chút kinh ngạc, ngơ ngác nhìn thân ảnh tự nhiên bay xuống kia, cứ như lúc này là nguyệt thần đang khiêu vũ.

“Trời ạ…….”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên có một tiếng thét kinh hãi đánh tan bầu không khí bình tĩnh này, mọi người không biết làm sao, giật mình hoàn hồn. Mọi người đều mang vẻ mặt không hiểu nhìn người vừa kêu lên kia, nhưng chỉ thấy hắn đang ngơ ngác nhìn về phía bên kia hồ nước.

Mọi người đều tò mò, hắn nhìn thấy gì sao?

Bên kia hồ là một cây hoa Quỳnh, bởi vì thời tiết của năm nay nên vẫn chưa nở rộ.

Mọi người nhìn theo hắn, nhất thời liên tiếp truyền đến tiếng kinh hô. Cây hoa kia lúc đầu chỉ có nụ, bây giờ lại nở rộ toàn bộ, hơn nữa lại không chừa sót một cái nụ nào.

Trước mắt là một cảnh tượng đẹp đẽ, cách một cái hồ, trong mắt mọi người chỉ có ánh sáng màu trắng xinh đẹp kia.

Quỳnh Hoa yến, điệu múa bắt đầu, hoa Quỳnh nở, nhiều năm sau đã trở thành huyền thoại của Quỳnh Hoa yến.

Quỳnh Hoa yến lần đầu cử hành cũng là bởi vì năm ấy nhạc thánh Vô Nhai Tử dựa vào một khúc đàn mà làm cho hoa Quỳnh nở rồi từ đó mới có yến hội này.

Mà hôm nay, vũ đạo này lại có thể sánh vai với nhạc thánh năm đó.

Trong mắt của mọi người là một mảnh rung động không thể thay thế, nhìn gió nổi lên, hoa Quỳnh bay qua, tạo thành một vòng hoa ở sau lưng Vân Mộng Vũ. Ánh trăng kia cũng nhẹ nhàng rọi xuống thân thể của nàng.

Màn biểu diễn này, không thể so sánh với những màn biểu diễn trước đây.

https://thuviensach.vn

Bởi vì nó rất đầy đủ, bởi vì Vân Mộng Vũ không phải biểu diễn, mà là một sự triển lãm của sinh mệnh.

Mọi người ở đây không nói nên lời, phế vật như nàng cũng có thể cảm nhận được loại linh hồn vui sướng này. Hơn nữa ánh trăng lại nhẹ nhàng chiếu xuống như trong mộng đẹp, nàng lại giống như tiên nữ ở trong giấc mộng đó.

Mà cuối cùng hoa Quỳnh cũng nở, đã làm cho Quỳnh Hoa yến hoàn mỹ thuyết phục.

Điệu múa bắt đầu, hoa Quỳnh nở, từ nay về sau Vân Mộng Vũ nổi tiếng cả thất quốc, kinh diễm thiên hạ.

Ánh mắt Sở Hiên không ngừng dừng trên người nàng, cứ nhìn nàng chăm chú.

Trong lòng Sở Hiên nhịn không được mà nổi lên một ý tưởng, nếu có thể vì nàng đệm nhạc, như vậy hắn sống trên đời này cũng không uổng phí. Nhìn vũ đạo của nàng, mỗi một động tác, mỗi một biểu tình, mỗi một ánh mắt đều khắc sâu vào lòng hắn. Lúc này trong mắt hắn có một loại tình cảm sâu sắc, sâu đến nỗi chỉ cần nhắm mắt, trong đầu đều là bóng dáng của nàng.

Hứa Du Nhiên cũng phi thường khiếp sợ, có thể tạo ra hiệu quả này, lại làm cho nàng phiền lòng. Hứa Du Nhiên mang tâm tình không tốt quay đầu đi, lại nhìn thấy trong mắt Sở Hiên có tình cảm nồng đậm chưa biến mất. Thấy như vậy, sắc mặt của nàng tái nhợt, người nàng khẽ run run. Cho tới bây giờ trong mắt Hiên ca ca không có tình cảm như thế dành cho nàng, cho tới bây giờ hắn vẫn luôn bình tĩnh. Nhưng hôm nay, ánh mắt hắn lại như thế, loại ánh mắt này nàng biết, giống như ánh mắt nàng thường xuyên nhìn Hiên ca ca.

https://thuviensach.vn

Trong mắt nàng nổi lên phẫn nộ, ghen tị, không cam lòng, trong lòng nàng bắt đầu điên cuồng, không tiếc muốn dùng tất cả các thủ đoạn để Vân Mộng Vũ biến mất hoặc là lập gia đình.

Vân Mộng Vũ quay lại chỗ ngồi, đột nhiên cảm giác được có một ánh mắt thâm tình nhìn mình chăm chú, nàng khẽ quay đầu nhìn lại.

Thân ảnh kia vẫn mặc thân bạch y, ánh mắt lại chứa đầy sự ôn nhu, nhìn thấy làm cho trong lòng nàng có một chút mềm mại.

Nàng thu hồi tầm mắt, cúi đầu tiếp tục đi tới, khóe miệng cũng khẽ cong lên.

Sở Phách Thiên sắc mặt cũng đã đỡ hơn, tay cũng buông ra, vẻ mặt vui mừng. Hắn đưa mắt nhìn về phía Hạo Hàn, nhìn thấy vẻ mặt của Hạo Hàn so với hôm qua càng thêm cứng ngắc. Nhìn thấy hắn như vậy, mọi sự lo lắng ban đầu của Sở Phách Thiên đều tan biến. Lại quay đầu nhìn Đông Thành Vũ, lại phát hiện trên mặt Đông Thành Vũ không có biểu tình gì, trong mắt lóe lên thần sắc không hiểu, hắn nhìn Vân Mộng Vũ. Nhìn nàng như vậy, Sở Phách Thiên nghĩ Vân Mộng Vũ muốn làm hắn kinh diễm. Nhìn thấy nàng như vậy, trong mắt Sở Phách Thiên có chút đăm chiêu.

Bây giờ tâm tình của Sở Phách Thiên có thể nói là rất tốt, hắn nhìn biểu tình của mọi người xung quanh. Đột nhiên phát hiện Hạo vương mang nụ cười yếu ớt nhìn Vân Mộng Vũ, nhất thời trong lòng có chủ ý.

Tây Lâm Hạo ở Tây quốc danh vọng cực cao, hơn nữa y thuật vô song, về sau là chủ nhân của Thần Y cốc. Người như vậy, Sở Phách Thiên muốn mượn sức. Nhưng Tây Lâm Hạo cơ bản là không cần gì cả. Nhưng bây giờ, trong lòng của Sở Phách Thiên cũng đã chuẩn bị một bao lễ vật cho hắn.

Vân Mộng Vũ đi trở về vị trí của mình, chỉ cúi đầu im lặng.

Sở Hiên cũng thu hồi tầm mắt, khôi phục biểu tình thường ngày.

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên nhìn tình huống này, mặt mang vẻ tươi cười mở miệng.

“Vũ nhi, ngươi đến đây.”

Nghe thế, Vân Mộng Vũ ngoan ngoãn đứng dậy đi đến giữa sân, quỳ xuống hành lễ.

“Thần nữ tham kiến hoàng thượng.”

“Tốt, mau bình thân.” Sở Phách Thiên cao hứng nói.

Sở Phách Thiên vừa lòng nhìn Vân Mộng Vũ, đôi song sinh của Mộc Lâm rất xuất sắc, hơn nữa đều làm cho người ta kinh diễm vô cùng.

“Vũ nhi a, hôm nay biểu hiện của ngươi phi thường xuất sắc a. Nói đi, Vũ nhi muốn ta thưởng cái gì, trẫm đều có thể cho ngươi.”

Vân Mộng Vũ đứng dậy, cũng chưa ngẩng đầu, vẫn cúi đầu như cũ. Cụp mắt xuống, trong mắt là một tia ánh sáng thật lạnh. Sở Phách Thiên sao lại làm như vậy trong lúc này, rõ ràng là có âm mưu, nếu không sao không đợi đến khi Quỳnh Hoa yến kết thúc rồi phong thưởng sau. Mà bây giờ lại khẩn cấp như vậy, hắn muốn làm gì chứ?

Trước hết nên yên lặng xem xét, xem hắn muốn làm gì.

Vì thế Vân Mộng Vũ cúi người bẩm: “Đây đều là việc thần nữ phải làm, thần nữ không dám mong được ban thưởng.”

Nghe Vân Mộng Vũ trả lời, Sở Phách Thiên vừa lòng cười, nói: “Vũ nhi thật sự là đứa nhỏ tốt, nhưng biểu hiện của Vũ nhi quả thật là rất xuất sắc nên phải ban thưởng ngay lập tức. Ban thưởng như bình thường tất nhiên là không đủ, như vậy trẫm nên thưởng cái gì đây? Trẫm phải suy nghĩ chu đáo mới được.”

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên làm ra bộ dáng tự hỏi, sau đó giống như đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó, nên vui vẻ nói: “Như vậy đi, trẫm ban thưởng cho ngươi hạnh phúc nửa đời còn lại có được không?”

Sở Phách Thiên dứt lời, sắc mặt của mọi người đều biến đổi.

Vân Mộng Vũ cũng rất kinh ngạc, thì ra là muốn quyết định hôn sự của nàng. Thật là làm phiền hắn suy nghĩ, mở miệng lại có ý tốt, lão già này quả thật là không có việc gì làm sao? Muốn tác thành hôn sự cho nàng, không có cửa đâu!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 97: Tâm Tư Các Hữu

Lão già này thật sự không có việc gì để làm. Muốn chủ trì hôn sự cho nàng, không có cửa đâu!

Nàng muốn mở miệng dạy dỗ hắn một phen, nhưng nghĩ lại, dù sao người của lục quốc vẫn còn ở đây. Nếu nàng mở miệng, thì đối với ai cũng không tốt.

Vì thế Vân Mộng Vũ ngẩng đầu, cười nói: "Đa tạ ý tốt của Hoàng thượng, chỉ là……." Còn chưa nói xong, người cũng đã suy yếu ngã xuống. Chỉ là chưa kịp tiếp đất, lại rơi vào trong ngực của người mặc áo lam.

Tây Lâm Hạo ngồi trên kia vẫn luôn quan sát Vân Mộng Vũ, nghe Sở hoàng nói về hôn sự của nàng, trong lòng hắn rất khẩn trương. Nhưng càng khẩn trương hơn khi nghe nàng trả lời, nhưng khi nhìn thấy nàng té xỉu, hắn lại không do dự lao xuống đỡ nàng. (Út: hic, ta không thích ông này đụng vào người Vũ tỷ, ta thích Hiên ca thôi a~~~~. Sally: em để cho ca ấy ăn đậu hủ chút đi, tội nghiệp người ta mà)

Sở Phách Thiên nghe Vân Mộng Vũ nói chỉ là, trong lòng sinh ra dự cảm không tốt, sắc mặt hắn không tốt. Hắn mang ánh mắt lãnh liệt nhìn Vân Mộng Vũ, trong đó có ý muốn cảnh cáo. Nhưng ánh mắt hắn còn chưa đảo qua, lại nhìn thấy nàng té xỉu. Hắn muốn mở miệng nói, cảm giác bên cạnh có một trận gió lướt qua. Sau đó lại nhìn thấy Hạo vương lao xuống đỡ Vân Mộng Vũ, vẻ mặt lo lắng bắt mạch cho nàng.

Thấy như vậy, sắc mặt của Sở Phách Thiên lập tức tốt lên, còn mang theo ý cười.

https://thuviensach.vn

Thật sự là trời đang giúp hắn, Hạo vương này khẩn trương như vậy, rõ ràng là có ý với Vân Mộng Vũ.

Tây Lâm Hạo lo lắng bắt mạch cho nàng, nhưng kỳ quái là, hắn lại không phát hiện được gì, tất cả đều bình thường a. Lúc hắn đang nghi hoặc khó hiểu, hắn nhìn thấy Vân Mộng Vũ đột nhiên mở mắt, trừng mắt nhìn hắn.

Nhìn thấy nàng như vậy, trong lòng Tây Lâm Hạo đã rõ. Xem ra nàng sợ Sở hoàng ép buộc chuyện hôn nhân, đây cũng rất hợp ý hắn, hắn cũng sợ Sở hoàng sẽ ép buộc nàng. Vì thế Tây Lâm Hạo cũng trừng mắt nhìn Vân Mộng Vũ, trong mắt lại tràn ngập sự sủng ái.

Nhìn thấy hắn nháy mắt đối với nàng, Vân Mộng Vũ trong lòng mới được thả lỏng. Thật may Tây Lâm Hạo không cổ hủ như người khác, bằng không nếu nàng bị vạch trần thì quả thật rất xấu hổ.

Vân Mộng Vũ lúc này an tâm nhắm hai mắt lại, Tây Lâm Hạo cũng nhanh chóng bắt mạch cho nàng.

Mà Mộc Phong lại mang vẻ mặt lo lắng đứng bên cạnh, khẩn trương nhìn Hạo vương bắt mạch. Vừa rồi nhìn thấy Vũ nhi té xỉu, hắn cũng vội vàng chạy lại đây, nhưng không kịp với Hạo vương.

Sở Hiên ngồi trên kia cũng cực kỳ khẩn trương, hắn cũng muốn xông lên, nhưng Du Nhiên đang ở đây nên hắn không muốn mạo hiểm, nếu không dựa vào thủ đoạn của Du Nhiên, nàng nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

Sở Hiên chỉ có thể ngồi ở bên kia mang ánh mắt lo lắng nhìn nàng, khi thấy Tây Lâm Hạo ôm nàng, trong mắt có một đạo ánh sáng mãnh liệt. Giờ phút này hắn hận lực lượng của mình còn chưa đủ, không đủ để chống lại Bồng Lai đảo, nếu không hắn làm sao có thể nề hà Hứa Du Nhiên. Đột nhiên, trong mắt hắn có một tia ngoan tuyệt, Bồng Lai đảo muốn giải quyết hắn cũng không phải dễ dàng như vậy. Bồng Lai đảo cũng không biết rõ,

https://thuviensach.vn

lực lượng của hắn cũng không thể khinh thường. Nếu có ngày đó, hắn chỉ còn cách "cá chết lưới rách".

Một lát sau, Tây Lâm Hạo buông tay Vân Mộng Vũ, nhìn Sở Phách Thiên nói: "Sở hoàng, Vân tiểu thư chỉ là mệt nhọc quá độ, không có gì trở ngại, nghỉ ngơi một chút thì tốt hơn thôi."

Nghe hắn nói xong, mọi người mới yên lòng.

Sở Phách Thiên nghe xong, trầm tư một chút, sau đó nhìn Tây Lâm Hạo nói: "Hạo vương, lần này thật sự là nhờ có ngươi a. Như vậy đi, làm phiền Hạo vương đưa Vũ nhi đến Thiên điện nghỉ ngơi, tránh gặp chuyện trên đường đi."

Nghe nói như thế, Mộc Phong hơi nhíu mi lại, Hoàng thượng làm như vậy thật sự là không hợp lý. Làm sao có thể cho một nam tử một mình đưa Vũ nhi rời đi. Như vậy sau này Vũ nhi sao có thể lập gia đình? Nhưng hắn lại nghĩ, Hạo vương là người không cần gì cả, tuân thủ lễ nghi, chắc là hắn sẽ không đồng ý. Nhưng là sự tình lại không như thế, bên tai lại nghe được thanh âm vui sướng của Hạo vương.

"Nếu Sở hoàng đã nói như thế, vậy bổn vương sẽ đưa Vân tiểu thư đến Thiên điện, để Vân tiểu thư không gặp chuyện gì khác trên đường."

Lúc này trong lòng Tây Lâm Hạo cũng không nghĩ nhiều. Sau khi nghe Sở hoàng nói, hắn cảm thấy có thể ở cùng với nàng, trong lòng tự nhiên là vui đến cực điểm, làm sao còn có thể nghĩ thích hợp hay không thích hợp được.

Mộc Phong nhất thời không kịp phục hồi tinh thần lại, không biết sự tình sao lại phát triển đến mức này.

Hứa Du Nhiên nhìn tình huống như vậy, trên mặt không có thần sắc gì. Nếu sự tình cứ như vậy, như vậy nàng sẽ nhẹ tay với Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

Sở Thụy Phong nhìn thấy tình huống như vậy, trong mắt hiện lên thần sắc lo lắng. A Dạ không biết là vì Vân Mộng Vũ hay là vì chuyện của Vương Tuyết Nhi, đi khỏi nhà, để một bức thư lại nói đợi cho tâm tình bình phục thì sẽ trở về. Phụ hoàng đối việc này cũng không vui vẻ gì. A Dạ đây là đang đau khổ vì tình, là vì hắn đã biết mình thẹn với Vân Mộng Vũ, nên mới tránh mặt nàng hay sao?

Mà bây giờ lại thấy tình huống này, phụ hoàng muốn chỉ hôn Vân Mộng Vũ cho Hạo vương. Nếu a Dạ trở về, nhìn thấy như vậy, hắn có thể chịu được sao?

Nhưng bây giờ hắn cũng không làm được gì, tuy rằng phụ hoàng tín nhiệm hắn, nhưng phụ hoàng cũng có suy tính riêng của người. Nếu hắn tùy tiện làm loạn, chỉ sợ sẽ chọc giận phụ hoàng. Xem ra, a Dạ với nàng cũng chỉ có thể như thế.

Tất cả mọi người đều thấy Hạo vương của Tây quốc ôm quỳnh hoa tiên tử trong lòng bọn họ vào ngực, tuy rằng bọn họ cực kỳ không muốn, nhưng cũng chỉ có thể đứng nhìn.

Nhưng vẫn có người không cam tâm.

Sở Hiên mang ánh mắt không tốt nhìn chằm chằm Mộc Phong, Mộc Phong đột nhiên cảm giác sau lưng có một mảnh lạnh lẽo. Hắn khẩn trương quay đầu lại, lại nhìn thấy Sở Hiên mang vẻ mặt không tốt nhìn hắn. Mộc Phong nhất thời không hiểu được, a Hiên bị sao vậy? Sao lại trừng mắt nhìn hắn? Hắn mang ánh mắt nghi hoặc nhìn Sở Hiên, Sở Hiên bị ánh mắt nghi hoặc này của Mộc Phong nhìn lại thiếu chút nữa hắn muốn lật bàn. Hắn cố nén tức giận, khởi động nội lực, dùng nội lực bí mật truyền âm đến Mộc Phong.

Lúc Mộc Phong đang nghi hoặc, lại nghe bên tai truyền đến thanh âm nghiến răng nghiến lợi.

https://thuviensach.vn

“Mộc Phong! Muội muội của ngươi mà ngươi không cần nữa sao? Chẳng lẽ ngươi thật muốn cho Tây Lâm Hạo cứ ôm muội muội của ngươi đi sao? Vậy sau này muội muội của ngươi phải làm sao đây? Ngươi muốn chôn vùi nửa đời còn lại của nàng sao?”

Sở Hiên nói đúng, kỳ thật Vân Mộng Vũ sau này còn có thể làm gì được nữa? Chỉ còn nước gả cho Tây Lâm Hạo làm Hạo vương phi a, nữ tử trong thiên hạ cầu cũng không được. Tây Lâm Hạo không chỉ anh tuấn phi phàm, hơn nữa tính tình lại rất tốt, ôn nhu săn sóc, lại là tuyệt thế thần y, tương lai là chủ nhân Thần Y cốc, phu quân tốt như vậy thì tìm đâu ra chứ? Nhưng theo như Sở Hiên nói, sự tình lại hoàn toàn ngược lại……

Mộc Phong nghe Sở Hiên nói, mới chợt tỉnh ra, vội vàng ngăn cản Tây Lâm Hạo chuẩn bị ôm Vân Mộng Vũ rời đi.

“Hạo vương đợi đã.”

Nghe nói như thế, Tây Lâm Hạo nghi hoặc ngẩng đầu lên.

“Tại hạ là Mộc Phong là biểu ca của Vân Mộng Vũ, hiện tại thân thể nàng không khoẻ, vẫn là ta hộ tống nàng đến Thiên điện thì thích hợp hơn, thật sự không dám quấy rầy Hạo vương.” Mộc Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Nghe Mộc Phong nói, trên mặt Tây Lâm Hạo hiện lên tia xấu hổ. Miễn cưỡng cười nói: “Bổn vương nhìn Vân tiểu thư đột nhiên té xỉu, dùng tấm lòng của người làm nghề y, nhất thời lo lắng mới quên mất quy củ. Bây giờ ngươi là biểu ca của Vân tiểu thư, vậy Vân tiểu thư trả lại cho ngươi.” Tây Lâm Hạo đem Vân Mộng Vũ giao vào tay Mộc Phong.

Đem Vân Mộng Vũ trả lại cho Mộc Phong, Tây Lâm Hạo nhất thời cảm thấy trong lòng trống trơn, hắn hơi mất mát đi về chỗ ngồi của mình.

https://thuviensach.vn

Vốn thấy Mộc Phong đi ra quấy rầy, Sở Phách Thiên trong lòng cũng mất vui, nhưng bây giờ nhìn thấy Hạo vương như vậy, trong lòng Sở Phách Thiên cũng an tâm. Như vậy thì tốt rồi, Tây Lâm Hạo càng lún càng sâu, hắn có thể giành lợi ích trong đó.

Mộc Phong ôm Vân Mộng Vũ rời khỏi đây, đi về phía Thiên điện.

Nhìn nàng rời đi, trong đầu hiện lên hình ảnh hoa Quỳnh đầy trời, tạo thành một cánh cổng sau lưng nàng, loại xinh đẹp này khắc vào lòng hắn thật sâu. Hắn đã hiểu tình cảm hắn giành cho nàng, hắn đã yêu nàng. Có lẽ là do cái nhìn đầu tiên, có lẽ là từ khi cứu nàng ở ngoài thành. Tóm lại, hắn không biết trong lòng hắn đã có nàng từ bao giờ.

Quân Lãnh Mạc nhìn nàng trong lòng Mộc Phong, thần sắc trong mắt càng lúc càng đen lại.

Những người khác không có biểu tình gì, đều có bộ dáng xem kịch vui.

Hứa Du Nhiên nhìn Vân Mộng Vũ bị ôm đi, trong lòng cân nhắc nên giải quyết nàng như thế nào mới không làm cho Hiên ca ca chú ý. Nếu không Hiên ca ca mà hận mình thì không tốt.

Mộc Phong ôm Vân Mộng Vũ đi về phía Thiên điện. Lúc này Mộc Phong lại buồn bực, vì sao cảm thấy chuyện hôm nay rất lạ. Nhất là a Hiên, vì sao lại sốt ruột hơn hắn, hơn nữa lúc ấy còn rất phẫn nộ, phẫn nộ cái gì……

Lúc hắn đang thất thần, đột nhiên cảm giác có người đang túm áo hắn. Hắn nghi hoặc nhìn quanh, sao lại không có ai chứ?

“Ca, ở đây, ở trong lòng ngươi.” Nhìn bộ dáng của hắn, Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ mở miệng.

“Nga, là Vũ nhi a. Nha……, Vũ nhi, ngươi tỉnh rồi a. Thật tốt quá……”

https://thuviensach.vn

“Ngươi mau thả ta xuống.” Vân Mộng Vũ lại mở miệng nói.

Mộc Phong thả nàng xuống, sau đó xấu hổ sờ sờ cái mũi.

Mộc Phong nhìn Vân Mộng Vũ tò mò hỏi: “Vũ nhi, sao ngươi lại giả vờ té xỉu?”

“Nếu không giả vờ, thì tên Hoàng đế sẽ ban hôn cho ta, nếu hắn tùy tiện chỉ hôn cho ta người kém cỏi, nửa đời còn lại của ta cũng coi như xong rồi.” Vân Mộng Vũ hơi u oán nói, bộ dáng giống như rất sợ hãi.

Mộc Phong nghe được câu đầu, trong lòng cảnh giác nhìn bốn phía. Sợ Vũ nhi nói lời đại nghịch bất đạo, nàng sẽ rước lấy tai vạ. Nhìn một vòng, mới yên lòng. Nghe nàng nói xong, trong lòng cũng biết hôm nay hoàng đế muốn ban hôn cho muội muội. Cho nên hắn cũng lo lắng cho nàng, tránh được hôm nay, vậy ngày mai thì phải làm sao?

Nhìn bộ dáng khẩn trương của biểu ca, trong lòng Vân Mộng Vũ khẽ cười. Nàng đã cảm nhận bốn phía đều không có ai, cho nên nàng mới nói chuyện tùy ý như vậy. Nhìn bộ dáng lo lắng của ca ca, Vân Mộng Vũ nắm tay hắn, tự tin nhìn hắn nở nụ cười.

Nhìn muội muội như thế, trong lòng Mộc Phong cũng cảm thấy tin tưởng đối với muội muội, nhưng cũng nhịn không được hỏi một vấn đề.

“Vũ nhi, ngươi có người trong lòng sao? Vẫn nên tính toán đem sính lễ tới đi, để hoàng thượng không ban hôn lung tung nữa.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 98: Nhất Ba Chưa Bình, Nhất Ba Lại Khởi (*)

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

(*) Chuyện này chưa qua, chuyện khác lại cứ ùn ùn kéo tới.

“Vũ nhi, ngươi có người trong lòng sao? Vẫn nên tính toán đem sính lễ tới đi, để hoàng thượng không ban hôn lung tung nữa.”

Nghe Mộc Phong nói, Vân Mộng Vũ khẽ nhíu mày.

Người trong lòng sao?

Trong đầu không tự giác hiện lên thân ảnh mặc áo trắng kia, nhưng lại bị nàng nhanh chóng dập tắt.

Không thể, hắn và nàng không thể. Nàng đến từ thời không khác, sao lại có thể ở cùng nhau được? Nếu một ngày nào đó nàng tìm được đường về, vậy nàng sẽ mở miệng như thế nào đây?

Giấu đi sự dao động trong mắt, nàng chua sót nói: “Ca ca, đừng giỡn với Vũ nhi như thế. Vũ nhi làm sao có thể có người trong lòng chứ, Vũ nhi cũng không phải là cô nương bình thường, Vũ nhi cũng đã từng thành thân. Như vậy có ai còn muốn Vũ nhi nữa chứ? Vũ nhi không dám có ý gì khác, bây giờ chỉ muốn sống cuộc sống của mình.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói xong, Mộc Phong mới giựt mình nhớ lại chuyện của Vũ nhi từng là khí phi. Có lẽ là bởi vì tất cả các biểu hiện gần đây của

https://thuviensach.vn

Vũ nhi đều rất xuất sắc, nhất là điệu múa khuynh thành đêm nay, lại danh chấn thất quốc. Trong mắt hắn Vũ nhi tất nhiên là tuyệt sắc khuynh thành, nữ tử làm cả thiên hạ phải ngoái nhìn. Làm sao hắn có thể nhớ chuyện Vũ nhi đã từng thành thân chứ? Có lẽ bởi vì Vũ nhi là muội muội của hắn, cho nên, trong mắt hắn nàng luôn luôn tốt đẹp, sớm đã quên chuyện không tốt này.

Mà bây giờ lại đột nhiên nhắc lại, sẽ có thương tổn rất lớn đối với Vũ nhi. Mộc Phong nghĩ đến đây, bất an hô một tiếng: “Vũ nhi…….”

Nghe tiếng gọi lo lắng của ca ca, trong lòng Vân Mộng Vũ rất ấm áp. Nàng tươi cười nhìn ca ca nói: “Ca ca, ta không sao, thật sự không có việc gì. Bây giờ ta chỉ muốn bình yên sống cuộc sống của mình, hơn nữa ta còn có ngươi và tỷ tỷ a.”

Nhìn Vân Mộng Vũ như thế, Mộc Phong nhất thời không biết nói gì, hai người đều im lặng. Mộc Phong đưa Vân Mộng Vũ đến Thiên điện, sau đó liền rời khỏi.

Vân Mộng Vũ một mình đứng bên cửa sổ, nhìn bóng dáng rời đi của hắn.

Ở lại? Vì tình yêu, vì tình thân ấm áp.

Không có khả năng!

Không được, nàng tuyệt đối không thể dao động.

Trong lòng kiên quyết nghĩ, Vân Mộng Vũ không đứng bên cạnh cửa sổ nữa, nên nàng vào trong nghỉ ngơi.

Ngày tiếp theo, sáng sớm Vân Mộng Vũ được Thái hậu gọi đến dùng điểm tâm.

https://thuviensach.vn

Thái hậu đầu tiên là quan tâm hỏi hình hình sức khỏe, Vân Mộng Vũ chỉ nói là do mệt nhọc quá độ. Thái hậu an ủi vài câu, cho thái y xem mạch mới an tâm, cuối cùng lại ban cho một đống thuốc bổ.

Dùng xong điểm tâm, hoàng thượng phái người đến truyền Vân Mộng Vũ, Thái hậu cũng muốn đi gặp Hoàng thượng.

Đi vào Ngự thư phòng, nhìn thấy Tây Lâm Hạo và Đông Thành Vũ đã ở đó. Vân Mộng Vũ nhíu mày, lão già này còn không hết hy vọng, vẫn muốn chỉ hôn, đối tượng rõ ràng là Tây Lâm Hạo. Tuy rằng nàng có ấn tượng tốt với Tây Lâm Hạo, hắn cũng từng giúp nàng, hơn nữa nàng còn có chuyện muốn nhờ hắn. Nhưng nàng không thích hắn a, nàng cũng không phải là người nơi đây, cho dù tương lai có ở lại, nàng cũng không gả cho hắn. Nàng có định nghĩa đối với tình yêu là, mặc áo cưới vì người mình thương mến.

Vân Mộng Vũ vào Ngự thư phòng hành lễ xong, liền ngoan ngoãn đứng một bên.

Thái hậu đi đến bên cạnh Hoàng đế, lập tức có người mang ghế đến. Thái hậu ngồi xuống, nhìn Hoàng đế, nhìn thấy trên mặt hắn không có biểu tình gì. Ánh mắt hạ xuống, tức giận hỏi: “Hoàng thượng mới sáng sớm sao lại truyền Vũ nhi đến đây? Bản cung và Vũ nhi đang nói chuyện, Hoàng thượng mau giải thích cho bản cung. Bằng không lần sau, bản cung sẽ không dễ dàng để người đi như thế.”

Nghe Thái hậu nói, sắc mặt Sở Phách Thiên tốt hơn một chút, nhưng trong lòng vẫn khó chịu. Hắn vốn chỉ mời Tây Lâm Hạo vào cung, muốn chỉ hôn cho hắn và Vân Mộng Vũ. Nhưng ai ngờ lại xuất hiện ra một Trình Giảo Kim, Đông Thành Vũ kia mới sáng đã vào cung, nói là muốn cùng với hắn chơi cờ. Khiến cho hắn và Tây Lâm Hạo đang nói chuyện đã bị ngăn cản. Nhưng hắn đã phái người đi truyền Vân Mộng Vũ, sự tình cũng đã nói với Tây Lâm Hạo, cũng không thể ngừng giữa chừng được.

https://thuviensach.vn

Vì thế Đông Thành Vũ cứ xông thẳng vào như thế, khiến cho hắn vốn mang tâm tình tốt trở nên không tốt.

Sở Phách Thiên cười nói: “Thật sự quấy rầy Thái hậu, trẫm chỉ quan tâm thân thể của Vũ nhi, cho nên muốn hỏi một chút. Mà vừa vặn Hạo vương đã ở đây, y thuật của Hạo vương là độc nhất vô nhị, cho nên mới cho Vũ nhi lại đây, mời Hạo vương xem xem.”

Sở Phách Thiên dứt lời, Tây Lâm Hạo nhanh chóng đứng lên nói: “Sở hoàng quá khen. Hôm qua bổn vương đã chẩn trị Vân cô nương, hôm nay cũng nên tái khám.”

Tây Lâm Hạo nói xong, đứng dậy đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ.

Nhìn Tây Lâm Hạo đi tới, Vân Mộng Vũ nói: “Vậy làm phiền Hạo vương.”

Nói xong liền đưa tay ra, hạo vương cười cười, lấy ra một sợi tơ hồng, lập tức có cung nữ đi lên cột vào tay Vân Mộng Vũ.

Nhìn sợi tơ hồng này, trên đầu Vân Mộng Vũ có ba vạch đen. Ngày hôm qua không như thế, hôm nay lại bày đặt làm như vậy. Trong lòng nghĩ, Tây Lâm Hạo hẳn là hôm qua bị biểu ca nói, bây giờ mới chú trọng lễ nghi.

Hạo vương cầm sợi tơ, lại nhìn sắc mặt của Vân Mộng Vũ. Sau đó ôn hòa nhìn Vân Mộng Vũ nói: “Thân thể của Vân tiểu thư không sao rồi, chỉ cần trở về nghỉ ngơi vài ngày thì có thể hồi phục.”

Tây Lâm Hạo nói xong, cung nữ bên cạnh lập tức tháo sợi dây ra. Tây Lâm Hạo lấy lại sợi dây, mang ý cười trong suốt nhìn Vân Mộng Vũ, sau đó trở về chỗ ngồi.

Vân Mộng Vũ bị cái nhìn của hắn làm cho không hiểu, không biết nói gì mà chỉ ngồi im tại đó. Trong lòng thầm mắng, thật sự quá đáng, một đám

https://thuviensach.vn

bọn họ lại ngồi, nhưng lại cho "Bệnh nhân" như nàng đứng, quả thật là không có thiên lý a.

Sở Phách Thiên vừa lòng nhìn Tây Lâm Hạo, cười mở miệng nói: "Hạo vương thật sự là người lương thiện, tương lai nếu có nữ tử may mắn nào làm Hạo vương phi, thì thật là có phúc."

Sở Phách Thiên nói xong, ánh mắt nhìn nhìn Tây Lâm Hạo. Phát hiện miệng hắn khẽ cười, ánh mắt nhìn về phía Vân Mộng Vũ, trong lòng mừng rỡ, hắn muốn nhân cơ hội rèn sắt khi còn nóng. Nhưng hắn mới mở miệng, còn chưa kịp nói, chợt nghe Đông Thành Vũ lên tiếng.

"Sở hoàng, kỳ thật bản cung hôm nay đến cũng không phải vì chơi cờ. Mà là có liên quan đến sự trao đổi của hai nước chúng ta."

Nghe xong, Sở Phách Thiên có chút buồn bực, quan hệ của hai nước, vì sao nhất định phải sốt ruột chứ? Hắn nghi hoặc liếc nhìn Đông Thành Vũ.

Trong lòng Đông Thành Vũ cười đắc ý, miệng khó xử nói: "Thật không dám đấu diếm, hôm qua Vân Mộng Vũ tiểu thư biểu diễn điệu múa khuynh thành làm bản cung thật khó quên. Cho nên bản cung muốn cưới Vân tiểu thư làm Đông quốc thái tử phi, lấy việc này liên mình hai nước, coi như là hai nước Đông Sở bắt đầu liên minh, vấn đề biên giới kia, Đông quốc nguyện ý lui bước. Bản cung thật lòng mong Sở hoàng đồng ý."

Nghe xong, sắc mặt Sở Phách Thiên biến đổi lớn, chiêu này của Đông thành Vũ thật sự rất lợi hại. Hắn ta đã phát hiện hắn muốn lấy lòng Tây Lâm Hạo, cho nên bây giờ muốn chặn ngang kế hoạch của hắn. Bây giờ nếu hắn không đồng ý, dân chúng của Sở quốc sẽ nhìn hắn ra sao? Nếu đồng ý với hắn ta, vậy thì hắn sẽ đối mặt với Tây Lâm Hạo ra sao, vừa rồi những lời hắn nói, Tây Lâm Hạo cũng đã hiểu rõ ý hắn, hơn nữa lại rất vui. Nếu bây giờ đột nhiên đổi ý, thì nhất định là muốn cùng Tây quốc trở mặt, trở mặt với Thần Y cốc.

https://thuviensach.vn

Lúc này Sở Phách Thiên rất khó xử, đồng ý cũng không xong, không đồng ý cũng không được. Sớm biết vậy hôm qua hắn không nóng vội, làm cho Đông Thành Vũ nhìn ra ý đồ, hôm nay lại đưa mình vào thế khó xử.

Vân Mộng Vũ nghe Đông Thành Vũ nói, trong lòng rất cao hứng, nàng muốn xem bọn chúng tranh chấp, nàng sẽ làm ngư ông đắc lợi. Vì thế nàng đứng đó im lặng, xem bọn họ tranh đấu.

Tây Lâm Hạo đang cười lại nghe được lời nói của Đông Thành Vũ, liền cứng ngắc. Lúc này, trong lòng hắn rất khẩn trương lại xấu hổ. Hắn không nói gì, chính là mang ánh mắt nghi hoặc và lạnh lùng liếc nhìn Sở Phách Thiên. Ý tứ đó, rõ ràng là Tây quốc cũng không phải dễ chọc vào.

Vì thế Sở Phách Thiên tươi cười, ngữ khí ôn hòa nói: “Đông thái tử thật sự làm cho trẫm khó xử, hôn sự này Sở quốc tất nhiên là cầu còn không được. Nhưng lúc nãy, Hạo vương đã đến trước, trẫm đã chỉ hôn Vân Mộng Vũ cho Hạo vương. Hạo vương cũng đã đồng ý, chỉ là chưa kịp hạ chỉ mà thôi. Đông thái tử, ngươi xem xem, nữ tử ở Sở quốc này, chỉ cần ngươi coi trọng, trẫm lập tức ban hôn.”Sở Phách Thiên mặt không đỏ nói dối, dù sao hắn biết Tây Lâm Hạo khẳng định là sẽ phối hợp với hắn.

Đông Thành Vũ nghe nói như thế, trong lòng rất khinh thường, Sở Phách Thiên này không biết xấu hổ, ngay cả khí phách của bậc quân vương cũng không có. Đã không giải quyết được, lại còn nói dối, quả thật là hết chỗ nói.

Trong lòng khinh thường, nhưng bên ngoài lại làm bộ tiếc nuối: “Nếu như vậy, bản cung sẽ không nói gì nữa. Nữ tử tốt như thế này, bản cung cũng chỉ có thể phụ lại ý tốt của Sở hoàng.”

Nghe xong, Sở Phách Thiên sắc mặt lập tức tốt lên. Hắn quay đầu nhìn về phía Tây Lâm Hạo, cười nói: “Thật sự là không nghĩ tới Hạo vương cùng Đông thái tử có ánh mắt tốt như thế, lại cùng coi trọng một nữ tử.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tây Lâm Hạo đối với hành vi của Sở Phách Thiên cũng không đồng ý, nếu không vì chuyện này, hắn tuyệt đối sẽ không phối hợp. Nhưng có liên quan đến nữ tử hắn thích, hắn không thể không phối hợp.

Tây Lâm Hạo cũng cười nói: “Đây gọi là yểu điệu thục nữ, quân tử hảo cầu.”

“Không sai, không sai, đây quả thật là như vậy.”Sở Phách Thiên cười nói, còn thiếu chút nữa là muốn vỗ tay phụ họa.

Thái hậu ở bên cạnh hơi hơi cười, nhưng trong mắt cũng có một tia lo lắng. Vài lần tiếp xúc với Vũ nhi, nàng thấy Vũ nhi không phải là người để cho người khác dễ dàng an bài, chỉ mong lần này Vũ nhi sẽ không làm loạn. Nhưng nghĩ lại chắc là nàng sẽ không làm như thế, phu quân tốt như Hạo vương, vô luận là nhân phẩm, tướng mạo, võ công, đều đứng nhất, huống chi còn có danh phận là thần y và Thần Y cốc sau lưng, người như vậy Vũ nhi chắc chắn sẽ nắm giữ.

Nhưng Thái hậu sẽ nhanh chóng biết được bà đã đoán sai, tư duy của Vân Mộng Vũ bà không thể hiểu được.

Lúc mọi người nghĩ việc này đã định, trong Ngự thư phòng lại truyền đến một tiếng khóc, mọi người nhìn lại, chỉ thấy Vân Mộng Vũ đứng đó che mặt khóc. Mọi người có chút sững sờ, sao lại thế này chứ?

Trong lòng Thái hậu có dự cảm không tốt, Tây Lâm Hạo có chút đau lòng, Đông Thành Vũ mang bộ dáng xem kịch vui, Sở Phách Thiên có chút nghi ngờ hỏi: “Vũ nhi làm sao vậy, có phải không thoải mái chỗ nào không, có muốn Hạo vương bắt mạch cho ngươi hay không?”

Sở Phách Thiên dứt lời, Vân Mộng Vũ quỳ rạp xuống đất, cúi đầu, nghẹn ngào nói: “Không phải, thân thể của Vũ nhi rất tốt, rất thoải mái. Vũ nhi khóc là vì quá cảm động, hoàng thượng đối với Vũ nhi thật tốt, Vũ nhi thật

https://thuviensach.vn

sự là không biết báo đáp như thế nào.” Nói xong nàng làm bộ như rất cảm động, lại nghẹn ngào khóc.

Vừa nghe xong, trong lòng Sở Phách Thiên mừng rỡ, nên cười nói: “Vũ nhi, mau đứng lên, đừng quỳ, trên đất rất lạnh. Mẫu thân và bà ngoại của ngươi đã mất, trẫm lo lắng chung thân đại sự cho ngươi cũng là lẽ thường tình. Bây giờ thì tốt rồi, nhìn thấy ngươi tìm được lang quân như ý, trẫm cũng có thể vui mừng.”

Vân Mộng Vũ vẫn quỳ như cũ cũng không đứng lên, tiếp tục khóc nói: “Hoàng thượng đối đãi với Vũ nhi thật tốt, Vũ nhi thật sự rất cảm động. Hoàng thượng thương nhìn Vũ nhi từ lúc Vũ nhi còn nhỏ, trước kia lại ban hôn Vũ nhi cho Dạ vương gia. Nhưng Vũ nhi lại không biết chừng mực, đố kỵ với sườn phi làm Dạ vương không vui, để Dạ vương đuổi ra khỏi nhà. Vũ nhi đáng lẽ ra không nên sống trên đời, nhưng Hoàng thượng vẫn thương Vũ nhi như vậy, Vũ nhi không dám làm cho Hoàng thượng thương tâm, nên mới tiếp tục sống. Không nghĩ tới, bây giờ Hoàng thượng vẫn thương Vũ nhi, lại chỉ hôn cho Vũ nhi. Vũ nhi thật sự là cảm động vô cùng, chỉ là trong lòng Vũ nhi thật sự không thể quên được Dạ vương, mong Hoàng thượng thành toàn cho Vũ nhi một lòng với Dạ vương.”

Vân Mộng Vũ nói làm cho trong lòng mọi người nổi lên một trận sóng to gió lớn, trong phòng chỉ có thể nghe được thanh âm của Vân Mộng Vũ.

Sở Phách Thiên sắc mặt liên tục thay đổi, không biết nên nói cái gì cho phải. Bởi vì gần đây Vân Mộng Vũ rất xuất sắc, Mẫu Đơn hội, Quỳnh Hoa Yến đều biểu hiện kinh diễm, trong lúc nhất thời hắn đã quên đi lời đồn này. Nhưng bây giờ lại do chính nàng nói ra, giống như là đánh một cái tát lên mặt hắn. Hơn nữa hắn lại không thể tức giận, bởi vì lời nàng nói thật hợp tình hợp lý, lại chung tình với con hắn. Sở Phách Thiên há miệng thở dốc, nửa ngày chưa nói ra được một chữ.

https://thuviensach.vn

Tây Lâm Hạo mang ánh mắt ảm đạm, không nghĩ tới nữ tử trong lòng đã là vợ của người khác, lại một lòng với người ta. Hắn mang thần sắc cô đơn nói:“Ý tốt của Sở hoàng bổn vương xin nhận. Nếu Vân tiểu thư vẫn một lòng với Dạ vương, hoàng thượng vẫn nên tác thành cho bọn họ đi.”

“Sở hoàng vẫn không hiểu Vân tiểu thư. Nếu không lỡ có chuyện gì thì cũng không tốt. Bản cung thật sự không đành lòng nhìn thấy tình huống như vậy, dù sao Vân tiểu thư cũng là người trong lòng của bản cung.” Thanh âm ẩn chứa sự lo lắng của Đông Thành Vũ vang lên, nhưng Sở Phách Thiên nghe được lại là ý tứ châm chọc.

Nhìn thấy tình huống này, Thái hậu mở miệng, đánh vỡ cục diện bế tắc.

“Hoàng thượng, hôn sự của Vũ nhi sau này hẳn bàn lại đi. Bản cung còn muốn Vũ nhi ở bên cạnh ta thêm một thời gian nữa, Hoàng thượng cũng không thể gả nàng đi sớm như vậy.”

“Là lỗi của trẫm, trẫm sẽ cho Vũ nhi ở cạnh Thái hậu. Trẫm đã quên bây giờ phải trao đổi đại sự, đi, Đông thái tử và Hạo vương đi ngự hoa viên với trẫm, thuận tiện trao đổi về quốc sự.”Nghe Thái hậu nói xong, Sở Phách Thiên nhanh chóng tìm cái cớ để cho qua việc này.

Sở Phách Thiên đi rồi, Vân Mộng Vũ cũng lập tức nói thân thể không khoẻ, muốn trở về nghỉ ngơi.

Ngồi trong kiệu trở về nhà, Vân Mộng Vũ mắng Sở Phách Thiên không ngừng. Nếu không phải hắn muốn chỉ hôn cho nàng, thì việc gì nàng lại nhắc đến chuyện năm xưa? Bất quá, lần này mặt mũi của hắn cũng đã mất hết.

Vân Mộng Vũ trở lại quận chúa phủ, nghỉ ngơi tốt một phen. Đã nhiều ngày qua nàng cũng có vẻ nhàn nhã, cả ngày chỉ ở trong phủ luyện võ. Vốn nàng muốn đến y quán nhờ Tây Lâm Hạo đi xem tay của Du Nhiên, nhưng cũng vì chuyện cự tuyệt hôn sự kia, làm cho nàng cũng không biết nên nhìn

https://thuviensach.vn

mặt hắn như thế nào. Vì thế, nghĩ tới nghĩ lui, nàng quyết định mấy ngày sau mới đi, dù sao gần đây Du Nhiên cũng nói tay nàng đã có bí dược điều trị, đã tốt hơn nhiều.

Hôm nay, Vân Mộng Vũ ở hậu viện luyện kiếm, nhìn thấy Hồng Mai cầm phong thư đến đây. Nàng thu kiếm, lấy thư, thì ra là Du Nhiên mời nàng đến quý phủ du ngoạn. Vân Mộng Vũ nghĩ, cho dù nàng ta thật sự có ý xấu, ngay quý phủ của nàng ta, chắc là nàng ta không hạ sát thủ với nàng.

Vì thế, Vân Mộng Vũ trở về phòng thay quần áo rồi đi Hứa vương phủ.

Lúc này ở ngoài thành, có mấy người cưỡi ngựa, đi vào thành. Người đi đầu là Sở Hiên, sau lưng là năm người khác, rõ ràng toàn là cao thủ.

Năm người kia là năm trưởng lão của Bồng Lai đảo, lần này phụng mệnh của đảo chủ, đến Yến kinh trợ giúp thiếu chủ Minh Du Nhiên làm một chuyện.

Sở Hiên trong lòng không yên cưỡi ngựa đi trước, không biết Du Nhiên muốn làm gì, lại đưa năm trưởng lão tới. Nàng rốt cuộc là muốn làm gì? Hơn nữa thế nhưng còn muốn hắn tới đón tiếp, hắn cảm thấy sẽ có chuyện xảy ra.

Đột nhiên, nhìn thấy có một người cưỡi ngựa đến gần hắn. Hắn tập trung nhìn lại, là ẩn vệ của hắn, Ẩn Nhất. Trong mắt hiện lên tia ưu tư, hắn phái Ẩn Nhất bảo vệ bên cạnh Vân Mộng Vũ.

Ẩn Nhất nhanh chóng chạy tới, nói mấy câu vào tai của Sở Hiên. Sở Hiên nghe xong, liền nhíu mày lại.

Vân Mộng Vũ bị Du Nhiên kêu đến Hứa vương phủ, mà hôm nay Hứa vương phủ lại mở tiệc chiêu đãi đặc phái viên của lục quốc, Sở Phách Thiên cũng đến. Trong đó có liên quan gì sao? Hôm nay hắn luôn có cảm giác bất an, giống như có chuyện gì sẽ xảy ra. Vô luận như thế nào cũng

https://thuviensach.vn

không thể để nàng gặp chuyện không may, hắn trực tiếp dừng ngựa, vận tuyệt thế khinh công, nhanh chóng đi về Hứa vương phủ. Ẩn Nhất thấy vậy, cũng thả ngựa ra, vận khinh công đuổi theo phía sau.

Năm người kia thấy như vậy, đều nhìn nhau. Sở Hiên này là có chuyện gì xảy ra a? Sao lại đi như vậy, cũng không thèm nói một câu.

Trong một gian phòng khác của Hứa vương phủ, Hứa Du Nhiên cẩn thận rót trà cho Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ cầm lấy chén trà, đầu tiên là đưa lên mũi ngửi, ngửi được mùi hương, sau đó uống một ngụm, khen trà ngon. Sau đó mang ý cười nhìn Du Nhiên, nói: “Du Nhiên, xem ra tay ngươi đã tốt hơn nhiều, ta cũng yên tâm một chút. Đợi mấy ngày nữa, ta chắc chắn đi đặc phái viên quán, mời Hạo vương chẩn trị cho ngươi. Y thuật của hắn rất siêu phàm, tất nhiên có thể chữa khỏi tay cho ngươi, cho tay ngươi khôi phục như lúc ban đầu.”

Nghe Vân Mộng Vũ nói, sắc mặt Hứa Du Nhiên cứng đờ, lộ ra biểu tình cô đơn. Nàng chua xót nói:“Vũ nhi, không có việc gì. Ta đã chấp nhận sự thật này rồi, ngươi không cần nhọc lòng thay ta.”

Hứa Du Nhiên dứt lời, tay đã bị Vân Mộng Vũ bắt được. Vân Mộng Vũ cầm lấy tay nàng, cổ vũ nói: “Sẽ không, Du Nhiên tay ngươi nhất định sẽ không có việc gì, tin tưởng ta.”

“Tin tưởng ngươi? Vậy ngươi tin tưởng ta sao?”Thanh âm Hứa Du Nhiên có chút kỳ quái.

Vân Mộng Vũ không chú ý đến sự biến hóa của nàng, chỉ là bị câu hỏi của nàng làm cho kinh ngạc.

Du Nhiên cảm giác được sao? Nàng không nghĩ sẽ hoài nghi Du Nhiên, nhưng lòng của nàng lúc nào cũng hoài nghi. Nhưng nàng cũng không vì nguyên nhân này mà có hành động gì thương tổn đến Du Nhiên, nàng cũng

https://thuviensach.vn

cố gắng chữa trị cho tay Du Nhiên. Bây giờ lại bị Du Nhiên hỏi như vậy, Vân Mộng Vũ nhất thời không biết nên trả lời như thế nào?

“Như thế nào, không phản đối sao?”Hứa Du Nhiên cười nhạo nói.

“Không phải, ta…….”Vân Mộng Vũ chưa nói xong đã bị ngăn cản.

“Không phải, đó là cái gì? Không phải sao, vì sao trước khi ngươi uống trà lại đưa lên mũi ngửi xem có độc hay không? Còn nữa, vì sao mỗi lần gặp ta, lại có hai hộ vệ âm thầm đi theo ngươi.”

Vân Mộng Vũ rốt cục phát giác được ngữ khí nói chuyện của Du Nhiên không đúng, nàng kinh ngạc nhìn nàng ta, nghi hoặc nói: “Du Nhiên, ngươi làm sao vậy?”

“Làm sao vậy? Vân Mộng Vũ, ngươi có biết ta thích Hiên ca ca không? Còn nữa, ngươi không phải cũng thích Hiên ca ca sao?”Hứa Du Nhiên thình lình hỏi một câu.

“Ta…….”Bị câu hỏi này khiến cho nàng trở tay không kịp, Vân Mộng Vũ nhất thời không trả lời được.

“Như thế nào? Trả lời không được? Vân Mộng Vũ, ta vốn không muốn đối đãi tàn nhẫn với ngươi như vậy. Nhưng đều là tại ngươi, sao lại làm cho Hiên ca ca nhìn ngươi với ánh mắt như vậy?”Hứa Du Nhiên đột nhiên lãnh khốc nói.

Vân Mộng Vũ đột nhiên đứng dậy, cô đơn nói: “Quả nhiên, ngươi quả nhiên là người dụng tâm kín đáo.”

Vân Mộng Vũ xong, muốn nhân lúc Hứa Du Nhiên không chú ý để công kích nàng ta, mượn cơ hội chạy trốn. Nhưng lúc nàng vừa ra tay, mới phát hiện toàn thân mình mềm nhũn ra, trong nháy mắt, liền ngã xuống. Vân

https://thuviensach.vn

Mộng Vũ lập tức phẫn nộ ngẩng đầu nhìn Hứa Du Nhiên, trong mắt tràn đầy sự lạnh lẽo.

“Ngươi không phải đang tự hỏi, ngươi làm sao có thể trúng độc?” Hứa Du Nhiên vẫn ngồi ở trên kia, nhìn nàng.

Vân Mộng Vũ chỉ nhìn nàng ta, không nói gì.

Nhìn thấy nàng không nói gì, Hứa Du Nhiên cũng không tức giận. Nàng đầu tiên là chậm rãi uống một ngụm trà, sau đó đắc ý nói: “Đó là bởi vì ta hạ dược ở trong không khí, không phải trong trà. Ngươi yên tâm, đó không phải độc, chỉ là làm cho cả người ngươi không có sức lực mà thôi, ba canh giờ sau sẽ hồi phục.”

“Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?”Vân Mộng Vũ lúc này có chút bất lực hỏi.

“Ta không làm gì cả, chỉ là muốn cho ngươi thoải mái một chút mà thôi.” Hứa Du Nhiên đột nhiên nở nụ cười, cười như tỏa nắng, nhưng mà cười xong lại nói ra những lời như rắn độc nháy mắt làm cho toàn thân Vân Mộng Vũ lạnh lẽo.

Hứa Du Nhiên nói xong, vỗ tay với bên ngoài.

Xuân Sơ Noãn nhanh chóng đi vào, sau lưng còn có ba nam nhân mặc y phục gia đinh.

Hứa Du Nhiên quét ánh mắt lên ba người kia, vừa lòng gật gật đầu. Cười như gió xuân nói: “Ba người các ngươi lát nữa phải hầu hạ Vân tiểu thư thật tốt a, Vân tiểu thư là cành vàng lá ngọc, các ngươi nên nhẹ nhàng một chút.”

Nghe Hứa Du Nhiên nói xong, ba gia đinh trong lòng nở hoa. Trên đời lại có chuyện tốt này, ngay từ đầu bọn họ vẫn bán tín bán nghi. Lúc này thật

https://thuviensach.vn

sự nghe quận chúa nói, còn có cảm giác không giống thật.

Vân Mộng Vũ a, bây giờ là nũ tử được người ở Yến kinh bàn luận nhiều nhất. Không chỉ có tuyệt sắc khuynh thành, lại làm giật mình thất quốc. Mà bây giờ quận chúa lại cho bọn họ hầu hạ Vân Mộng Vũ, tuy rằng biết hậu quả sẽ khó lường. Nhưng quận chúa đã cam đoan là sẽ không có việc gì, hơn nữa cho dù là có đi chăng nữa thì đó cũng đáng.

Hứa Du Nhiên mang ánh mắt châm chọc nhìn Vân Mộng Vũ, trong lòng vô cùng vui vẻ, sau đó đi ra khỏi phòng. Xuân Sơ Noãn theo sau, khóa cửa phòng lại.

Hứa Du Nhiên vừa đi, ba gia đinh kia lập tức vây quanh Vân Mộng Vũ. Ánh mắt Vân Mộng Vũ lạnh như băng nhìn bọn họ, mở miệng nói: “Các ngươi tốt nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ, nếu không tương lai của các ngươi sẽ đáng sợ hơn cả địa ngục gấp chục lần, hơn nữa người nhà các ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt. Không nên nghi ngờ lời ta nói, ta là Phán Vũ quận chúa do Hoàng thượng phong, ta được Hoàng thượng và Thái hậu yêu thích. Hôm nay, nếu các ngươi đụng vào ta, ai cũng cứu không được các ngươi.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, một trong ba người sợ hãi nói:“Đúng vậy, nàng là quận chúa a. Như vậy chúng ta có thể gặp chuyện không may hay không a?”

“Sẽ không, làm sao có thể xảy ra. Như ngươi nói, nàng là quận chúa, loại chuyện này, nàng càng sợ hơn chúng ta. Hơn nữa nàng cũng đã được gả một lần, thân cũng không còn trong sạch nữa, có liên quan gì đến chúng ta chứ? Như thế nào, chẳng lẽ các ngươi không muốn nếm thử tư vị của tuyệt thế mỹ nhân sao?”Người cao nhất trong đó mang ánh mắt dâm tà nhìn chằm chằm Vân Mộng Vũ, rồi nói.

https://thuviensach.vn

Hai người bên cạnh sau khi nghe được, nhanh chóng nói: “Muốn. Như thế nào lại không chứ. Ta vừa vào cửa nhìn thấy nàng, ngay cả linh hồn cũng đã mất rồi.”

“Đúng vậy, bộ dáng của nàng rất khá a, quả thực giống như thiên tiên. So sánh với Du Nhiên quận chúa, cũng không kém bao nhiêu.”

“Bây giờ hai người các ngươi đứng bên cạnh nhìn, đại ca ta lên trước. Chờ ta làm xong, sẽ tới lượt các ngươi.”Người cao cao kia lên tiếng, lời nói rất bá đạo.

Mặt khác hai người kia nghe xong cũng không dám phản kháng, chỉ có thể nhìn mỹ nhân đang ở trên mặt đất kia, để thỏa mãn cơn tức trong lòng.

Vân Mộng Vũ bị hai người kia nhìn trong lòng nàng là một trận ghê tởm. Nàng cố gắng không cho ba nam nhân này không đụng vào nàng, làm mình bình tĩnh lại.

Sau đó nhân lúc nam nhân cao ráo kia chưa đi tới, lại mở miệng nói: “Các ngươi chỉ vì một chút sắc đẹp mà không cần mạng sống của mình, không cần tất cả sao? Chỉ cần hôm nay các ngươi thả ta ra, ta có thể cho các ngươi rất nhiều tiền bạc. Đến lúc đó, các ngươi muốn cái gì lại không có? Nữ nhân không phải là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu sao?”

Người cao cao kia nghe nói vậy, hắn cười nhạo: “Tiền bạc vô tận sao, Phán Vũ quận chúa tôn quý, ngươi dụ chúng ta sao? Chúng ta làm sao có thể tin tưởng ngươi được? Ngươi vừa được cứu còn không phải lập tức tìm người giải quyết chúng ta, còn có thể tha mạng cho ta sao? Ngươi không nên nhiều lời, ngoan ngoãn, ta sẽ nhẹ nhàng đối với ngươi, bằng không làm đau ngươi, ngươi cũng không nên trách ta không thương hương tiếc ngọc.”

Vân Mộng Vũ mắng to trong lòng, chờ hôm nay qua đi, nàng khiến cho ba người này muốn sống không được, muốn chết không xong. Hôm nay nàng coi như chấp nhận, chỉ là một cái màng mỏng mà thôi. Đến lúc đó,

https://thuviensach.vn

nàng muốn cho Hứa Du Nhiên trả giá nhiều hơn gấp trăm lần. Lúc này cho dù bất đắc dĩ, nàng cũng chỉ có thể mặc cho số phận.

Tên kia đi đến bên cạnh Vân Mộng Vũ, ngồi xổm xuống, ôm Vân Mộng Vũ, sau đó ôm đến trên giường.

Sau đó tên đó nói với hai tên còn lại: “Các ngươi chờ bên ngoài, lát nữa sẽ đến lượt các ngươi.”

Tên kia vừa nói xong, liền bò lên giường, sau đó thả màn xuống. Nhất thời không gian nhỏ hẹp cũng chỉ còn lại nàng và nam nhân ghê tởm kia. Vân Mộng Vũ hiện tại cũng không muốn nói, lãng phí nước miếng. Hứa Du Nhiên chắc chắn sẽ cho bọn họ làm đủ thứ trên người nàng. Vân Mộng Vũ cũng không giãy dụa, giãy dụa cũng vô dụng a, bây giờ toàn thân nàng không có một chút khí lực.

Nam nhân kia chậm rãi bò lên người Vân Mộng Vũ, đè lên nàng.

Tên đó nhìn dung nhan tuyệt sắc trước mặt, chỉ cảm thấy toàn thân như có lửa đốt. Đẹp, thật sự rất đẹp. Hắn vươn tay, chậm rãi mở cái nơ trước ngực Vân Mộng Vũ.

Lúc này trong hoa viên của Hứa vương phủ, Hứa vương, Sở Phách Thiên và đặc phái viên của lục quốc đang du ngoạn.

Đoàn người bọn họ đang đi, trên đường đụng phải Du Nhiên quận chúa.

“Du Nhiên, sao ngươi lại vội vàng như vậy?”Sở Phách Thiên nhìn thấy bộ dáng vội vàng của Hứa Du Nhiên nên hỏi.

Hứa Du Nhiên dừng lại, khom người bẩm: “Hồi bẩm hoàng thượng, thần nữ vội vàng như vậy là bởi vì Mộng Vũ quận chúa bây giờ không khoẻ, thần nữ vội vàng đi tìm đại phu cho nàng.”

https://thuviensach.vn

Hứa Du Nhiên dứt lời, sắc mặt Tây Lâm Hạo có chút lo lắng.

Hứa vương nhìn tình huống này, liền biết nhất định có chuyện xảy ra, vội vàng nói giúp.

“Hoàng thượng, thần xem Phán Vũ quận chúa có khả năng là rất nghiêm trọng. Ở đây có thần y Hạo vương, không bằng mời Hạo vương xem xét đi. Đúng rồi, Du Nhiên, ngươi mau nói chứng bệnh của Phán Vũ quận chúa nói đi.”

“Là như vậy, hôm nay Phán Vũ quận chúa đến làm khách trong phủ, sau đó nàng nói mệt mỏi muốn nghỉ ngơi. Thần nữ đưa nàng đến phòng khách nghỉ ngơi, ai ngờ, quận chúa đột nhiên vội vàng cho thần nữ lui ra. Thần nữ cảm thấy có chút kỳ lạ, sợ nàng bị làm sao, nên vội vàng đi ra, muốn tìm đại phu.”Lúc này Hứa Du Nhiên cũng không xem xem kỹ xảo có vụng về hay không. Bây giờ Hiên ca ca đã bắt đầu chú ý hành động của nàng, như vậy nàng chỉ có thể tốc chiến tốc thắng.

Cho dù cách nói chuyện của nàng có vẻ không thuyết phục cho lắm. Đó cũng không quan trọng, quan trọng là hôm nay Vân Mộng Vũ xiêm y không chỉnh tề ở trong phòng với ba nam nhân. Chỉ cần cho người ở đây nhìn thấy, về sau Vân Mộng Vũ không thể sống ở thất quốc, về sau thanh danh của nàng sẽ không còn nữa.

Nghe nói như thế, Đông Thành Vũ cảm thấy không ổn. Nhưng hắn biết trong đó có trò vui, hắn thích nhất là xem diễn kịch. Vì thế, hắn nói giúp: “Chúng ta mau đi xem xem, nếu chậm trễ, sợ sẽ xảy ra chuyện mất.”

Nghe Đông Thành Vũ nói, Sở Phách Thiên muốn nói gì đó nhưng bị chặn lại. Lúc này hắn cũng phát hiện có chút kì lạ, nếu chút nữa bị gièm pha thì không tốt cho lắm. Vì thế Sở Phách Thiên châm chước nói: “Chư vị vẫn nên chờ ở đây đi, ta, Hạo vương và Du Nhiên qua đó. Chúng ta đi nhiều người như vậy cũng không thích hợp.”

https://thuviensach.vn

“Có cái gì không thích hợp chứ, chúng ta chỉ quan tâm mà thôi, không có ý khác. Bằng không như vậy đi, dù sao cũng đã đi dạo, cứ như vậy tiện đường đi dạo qua bên kia, chúng ta không vào phòng là được. Dù sao đêm hôm ấy cảnh tượng hoa Quỳnh nở thật đẹp, trong lòng mọi người đều rất quan tâm Vân tiểu thư. Chúng ta chỉ đứng ở ngoài, nghe Vân tiểu thư không có việc gì thì sẽ rời khỏi. Sở hoàng, như vậy có được không? Sở hoàng không cự tuyệt chứ?” Đông Thành Vũ nếu phát hiện có trò hay để xem, làm sao có thể buông tha dễ dàng như vậy.

“Đúng vậy a, Sở hoàng sẽ không câu nệ lễ nghĩa như vậy chứ? Mau qua đó xem xem, chứ không đến chút nữa lại xảy ra chuyện không hay.”Nam Thiếu Dục phía sau cũng mở miệng.

Sở Phách Thiên bất đắc dĩ đi cùng với đoàn người đến ngoài phòng Vân Mộng Vũ, sau đó Hứa Du Nhiên và Hạo vương đi vào.

Sau khi vào sân, trong sân là một mảnh im lặng, trong lòng Hứa Du Nhiên nghi hoặc, nhưng cũng không để ý, nàng đã an bài không ít cao thủ xung quanh, tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may. Đi tới ngoài phòng của Vân Mộng Vũ, phát hiện Ấm nhi canh giữ ngoài cửa cũng không thấy. Nhưng vì bên cạnh có Tây Lâm Hạo, nàng cũng không có phản ứng gì. Vì thế nàng làm bộ như quan tâm gõ cửa hỏi: “Vũ nhi, ngươi thế nào? Ta dẫn theo Hạo vương đến đây, mau mở cửa, cho chúng ta vào.”

Hứa Du Nhiên dứt lời, đợi một lúc, bên trong không ai trả lời.

Làm sao có thể không có tiếng động gì chứ? Theo lý thuyết thì ít ra cũng phải có thanh âm mới đúng, Hứa Du Nhiên lúc này nhất thời không biết có nên đẩy cửa vào hay không.

Nhưng ngay lúc nàng do dự, cửa lại bị Tây Lâm Hạo đẩy ra.

Hứa Du Nhiên chạy nhanh vào phòng, phát hiện một đống quần áo trên đất, nàng còn chưa nhìn kỹ quần áo kia đã kinh ngạc kêu lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tiếng kêu sợ hãi của nàng, mọi người ngoài kia cũng nhanh chóng đi vào. Mọi người nhìn quần áo tán loạn dưới đất, cũng biết đã xảy ra chuyện gì. Mọi người đều nhìn về trong màn.

Nhìn thấy vậy, Sở Phách Thiên cảm thấy bị mất thể diện, giận dữ nói:“Người đâu, đem tiện nhân dâm loạn ở trong Vương phủ mang ra cho ta.”

Lúc này cho dù cho bọn họ rời khỏi đây cũng vô dụng, họ cũng đã thấy hết. Còn không bằng trước mặt bọn họ xử phạt, còn có thể để lại danh tiếng nghiêm minh.

Sở Phách Thiên dứt lời, lập tức có hai bà vú già đi vào. Hai bà đến bên giường, xốc màn lên. Nhất thời cảnh tượng bên trọng làm mọi người nhịn không được mà hô hấp một hơi, rất dâm loạn. Ba nam nhân, một nữ tử, hơn nữa quần áo trên người lại không có. Lúc này nàng ta ở trong góc, đang ôm một nam nhân, mặt đã bị che khuất.

Sở Phách Thiên lúc này thật hối hận, sớm biết như vậy thì đã không cho bọn họ đi theo. Mặt mũi hắn đã mất hết, hắn chỉ có thể dùng ánh mắt nhìn hai bà vú, ý bảo hai bà buông màn xuống.

Ai ngờ hai bà vú kia sợ tới mức nhanh chóng mang nử tử kia ra, đợi nữ tử kia đi ra, mọi người rốt cục thấy rõ dung mạo của nàng. Tuy rằng cũng là mỹ nhân, nhưng tuyệt đối không phải là Vân Mộng Vũ.

Nhìn khuôn mặt kia, trong mắt Hứa Du Nhiên đọng lại ý cười. Ấm nhi, làm sao có thể là Ấm nhi, Vân Mộng Vũ đâu? Chỉ là nàng chưa kịp tự hỏi, lại nghe được thanh âm của Sở Phách Thiên.

“Hứa vương, vị nữ tử này là ai? Tại sao lại ở Hứa vương phủ làm ra chuyện này?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện này, thần không biết a. Du Nhiên, còn không mau giải thích.”Hứa vương bất đắc dĩ mang ánh mắt tàn khốc nhìn Hứa Du Nhiên, trong mắt mang ý cảnh cáo.

Hứa Du Nhiên bị cái nhìn này làm cho nàng mất vui, nhưng vẫn tự nói với mình, trước tiên nên làm lão già Hứa vương này bớt giận, chờ đến khi qua chuyện này sau đó sẽ giáo huấn hắn. Nàng giả làm nữ nhi của hắn vài ngày, chẳng lẽ hắn thực sự nghĩ hắn là cha nàng sao?

Hứa Du Nhiên lập tức làm ra bộ dáng sợ hãi, quỳ trên mặt đất khổ sở nói: “Hoàng thượng, thần nữ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì a. Những lời thần nữ nói đều là sự thật, không chút giả dối. Lúc thần nữ ra khỏi phòng, Phán Vũ quận chúa vẫn ở trong phòng. Mà bởi vì thần nữ lo lắng, cho nên mới phái tỳ nữ Xuân Sơ Noãn bên người ở lại chăm sóc a. Ai ngờ lại biến thành như vậy a, có lẽ là có kẻ xấu xâm nhập, cướp Phán Vũ quận chúa đi, sau đó lại bày ra cảnh tượng này. Hoàng thượng, hiện tại việc cấp bách là phái người đi tìm Phán Vũ quận chúa mới đúng. Tặc tử này không thể đi xa được, trước tiên nên tìm trong phủ xem sao?”

Giờ phút này Hứa Du Nhiên chỉ có thể nói như thế, hơn nữa nàng cũng muốn biết Vân Mộng Vũ đã đi đâu. Hắn là còn ở trong phủ mới đúng, trong Hứa vương phủ có bố trí trận pháp, vào phủ dễ ra phủ khó. Như vậy Vân Mộng Vũ hẳn là còn ở trong Hứa vương phủ.

Người ở đây cũng không hiểu có chuyện gì đã xảy ra, mọi việc cứ phức tạp lên.

Sở Phách Thiên nghe nói như thế, cũng không thể mặc kệ, bất đắc dĩ hạ lệnh tìm kiếm Vân Mộng Vũ.

Trong lúc nhất thời, trong Hứa vương phủ náo loạn lên, nơi nơi tìm kiếm.

https://thuviensach.vn

Tây Lâm Hạo nhìn tình huống trong phòng, cảm thấy lo lắng cũng tham gia tìm kiếm. Đông Thành Vũ tất nhiên cũng đi tìm, trong lòng hắn nghĩ nói không chừng còn có thể có thu hoạch ngoài ý muốn.

Những người còn lại thì không hứng thú cho lắm, mà Quân Lãnh Mạc vẫn mang vẻ mặt lạnh lùng đứng đó. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, vẫn có thể phát hiện trong mắt hắn cũng có chứa thần sắc không hiểu, chỉ là bị hắn che dấu thật quá tốt, nên không dễ dàng phát hiện.

Trong lòng Hứa Du Nhiên cũng bất an, chuyện hôm nay nàng đã tính toán kỹ, làm sao có thể bại lộ như thế? Bây giờ Ấm nhi bị đưa vào nhà lao của Hứa vương phủ chờ xử lý, Vân Mộng Vũ lại không rõ ở đâu.

Chẳng lẽ là Hiên ca ca?

Đột nhiên Hứa Du Nhiên nghĩ, nhưng lại bị nàng phủ nhân, làm sao có thể chứ?

Bây giờ Hiên ca ca đang ở ngoài thành tiếp năm vị trưởng lão của Bồng Lai đảo, lúc đến ngoài thành, trưởng lão còn dùng bồ câu đưa tin cho nàng. Lúc ấy Sở Hiên còn ở bên cạnh bốn vị trưởng lão khác, lúc ấy đến bây giờ lại chưa đến nửa canh giờ a. Trong nửa canh giờ mà từ ngoài thanh trở về, còn đem mọi việc tráo đổi thành như vậy, thời gian chắc chắn là không đủ.

Lúc nàng đang nghi hoặc, lại nghe thấy thanh âm của Đông Thành Vũ đang đứng trên nóc nhà lớn tiếng nói:“Tìm được rồi, ở đây.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 99: Đêm Kinh Hồn Ngoài Quận Chúa Phủ

Lúc nàng đang nghi hoặc, lại nghe thấy thanh âm của Đông Thành Vũ đứng trên nóc nhà lớn tiếng nói: “Tìm được rồi, ở đây.”

Mọi người đang tìm kiếm nghe nói như thế, đều ngẩng đầu nhìn Đông Thành Vũ.

Đông Thành Vũ lúc này đang đứng trên nóc nhà, ngón tay chỉ về hướng bên kia, biểu tình có chút quỷ dị.

Hứa Du Nhiên nhìn theo ngón tay của hắn, phát hiện đó là rừng hoa đào của Hứa vương phủ. Nhìn thấy rừng hoa đào, sự bất an trong lòng nàng càng ngày càng lớn. Mọi người đều mang bộ dáng muốn xem kịch vui, bọn họ nhanh chóng đi về phía rừng hoa đào.

Nhìn thấy nhiều người đi về phía bên kia, Hứa Du Nhiên cũng chỉ có thể theo sau.

Lúc này trong rừng hoa đào, dưới một gốc cây hoa đào, Sở Hiên ngồi dưới đất, ôm Vân Mộng Vũ vào lòng. Ngón tay thon dài của Sở Hiên lúc này đang buộc lại dây áo trước ngực Vân Mộng Vũ, cẩn thận từng chút một.

Mà lúc này Vân Mộng Vũ đang ở trong lòng Sở Hiên vẫn không thể bình phục nhanh như vậy, vừa rồi một màn kia vẫn tồn tại trong lòng nàng, trong đầu lại không tự giác hiện lên cảnh tượng lúc nãy.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của hắn màu đỏ, ngón tay nhẹ nhàng tháo cái nơ trước ngực nàng. Vân Mộng Vũ tuy rằng không ngừng an ủi trong lòng mình là không có việc gì, không có việc gì, chỉ là một cái màng mỏng mà thôi. Đến lúc đó sẽ làm bọn họ toàn bộ xuống địa ngục, nhất định phải làm bọn họ sống không bằng chết. Nàng cắn răng chịu đựng, ánh mắt lạnh lẽo nhìn động tác của tên kia, nhìn chiếc áo từ từ mở ra.

Tên kia đột nhiên mạnh mẽ kéo áo nàng, quần áo bên ngoài bị hắn kéo ra. Nhất thời, tên kia chỉ cảm thấy trước mắt có một mảnh lụa hồng nhạt bay lên, ngay sau đó người đã mất đi cảm giác.

Vân Mộng Vũ lúc quần áo nàng bung ra, thân thể của hắn cũng đồng thời ngã xuống. Ngay sau đó, người đã rơi vào cái ôm ấm áp, chóp mũi quanh quẩn mùi hoa cỏ tự nhiên. Khi nàng giương mắt chạm vào đôi mắt kia, sự sợ hãi trong lòng cũng tan thành mây khói.

Sở Hiên nhìn Vân Mộng Vũ suy yếu trong lòng, sắc mặt hắn lạnh như băng. Hắn một tay ôm nàng, một tay tung chưởng, dựa vào nội lực của hắn làm choáng váng hai tên còn lại và hút Xuân Sơ Noãn đang té xỉu đến, ném toàn bộ lên giường. Sau đó vung tay lên, làm cho quần áo của bọn họ đều bị cởi ra, phân tán khắp phòng. Ngay cả như vậy, Sở Hiên vẫn nhìn bọn họ với ánh mắt lạnh băng.

Đột nhiên ánh mắt hắn phát lạnh, mạnh mẽ nhìn người trên giường chém một lực rất lớn, nháy mắt tiếng xương vỡ vụn vang lên.

Vân Mộng Vũ nghe được thanh âm kia biết Sở Hiên vì nàng xử lý bốn người này, nhưng đây chỉ mới bắt đầu, sau này còn rất nhiều cái khác nữa.

Sở Hiên làm xong mọi việc, ôm Vân Mộng Vũ bay ra ngoài, lúc hắn bay vút ra khỏi phòng, màn che trên giường cũng rớt xuống, cửa cũng đóng lại.

Sở Hiên ôm Vân Mộng Vũ bay ở không trung, đi qua nhiều mái nhà, cuối cùng dừng lại ở rừng hoa đào. Sở Hiên ôm Vân Mộng Vũ chậm rãi hạ

https://thuviensach.vn

xuống, cảm thấy hắn muốn dừng lại, Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng nâng mắt, nhìn xung quanh. Thấy xung quanh đều là một màu hồng nhạt, rất nhiều hoa đào đang nở.

Bởi vì thân thể của Vân Mộng Vũ không có sức lực, Sở Hiên liền ôm nàng ngồi dưới một gốc cây.

Hắn cúi đầu nhìn nàng, phát hiện nàng đang nhìn cảnh sắc xung quanh, trong ánh mắt tràn đầy hoa đào. Khiến cho đôi mắt vốn đã xinh đẹp, giờ phút này lại mang theo sự mị hoặc. Nhìn ánh mắt của nàng, hắn nhất thời chỉ biết nhìn một cách ngây ngốc.

Đột nhiên, nàng giương mắt, vừa vặn nhìn vào mắt của hắn. Ánh mắt tràn đầy tia sáng, sáng như ngọc.

Gió nhẹ khẽ thổi qua, hoa đào bay xuống, nhiều đóa hoa bay xuống vương trên vai, trên tóc của bọn họ.

Đột nhiên xung quanh có động tĩnh, mọi người đã vào rừng hoa đào.

Hứa Du Nhiên gắt gao nhìn chằm chằm hai người đang ôm nhau dưới gốc cây kia, trong mắt hận ý càng sâu, mọi sự hận thù đều hướng về Vân Mộng Vũ. Ở trong mắt nàng, Hiên ca ca của nàng không sai, sai là do Vân Mộng Vũ. Nàng gắt gao nắm chặt tay mình, móng tay đâm vào trong tay, tràn ra máu tươi.

Tây Lâm Hạo nhìn hình ảnh đẹp đẽ trước mắt mà tan nát cõi lòng, đầu rầm rầm rung động, chỉ cảm thấy lòng đau như cắt. Lúc trước nghe nàng nói thương người khác, hắn đã khó chịu vô cùng. Nhưng lúc này, khi hắn tận mắt thấy như vậy, hắn mới biết được thì ra lòng hắn lại còn có thể đau hơn thế. Trong đầu hiện ra cảnh lúc mới gặp nàng, đêm đó phong hoa tuyệt đại, Quỳnh Hoa yến làm cho hoa Quỳnh nở đầy trời. Bất tri bất giác, hắn đã bi lún sâu, không thể tự kềm chế. Nữ tử tốt đẹp như vậy, giờ phút này lại

https://thuviensach.vn

nằm trong lòng người khác, loại chua xót này, thật sự là mất mát. Hắn nhìn hình ảnh kia, cố gắng nén bi thương của mình lại.

Phát giác có người đến, Vân Mộng Vũ nhìn Sở Hiên, dùng ánh mắt hỏi nên làm như thế nào? Sở Hiên nhìn nàng, nhẹ nhàng cười, trong mắt tràn đầy ý cười ấm áp. Mở miệng ôn nhu nói: “Chuyện còn lại, ta sẽ giải quyết.”

Nghe xong, Vân Mộng Vũ cảm thấy không được tự nhiên cho lắm.

‘Chuyện còn lại, ta sẽ giải quyết.’ Lời này nghe giống như là người nam nhìn người nữ nói, sau đó tộc trưởng đuổi tới, người nam liền nói như vậy. Như là có ý “Nàng an tâm chờ làm tân nương của ta.”

Lúc nàng miên man thất thần, bên tai truyền đến thanh âm trầm thấp dễ nghe của Sở Hiên.

“Làm sao vậy, như thế nào lại có nhiều người như vậy?”

Câu hỏi như vậy, mọi người không biết trả lời làm sao. Vấn đề này thực sự rất xấu hổ, chẳng lẽ nói nhiều người tới là muốn xem bệnh cho Vân Mộng Vũ. Hơn nữa lại có tình huống kì lạ này, bọn họ không phải đang đi bắt kẻ thông dâm sao?

Nhưng tình huống bây giờ kì lạ như vậy, hai người bọn họ mang vẻ mặt rất tự nhiên, ngược lại nhóm người này lại mất tự nhiên.

Trong lòng Sở Phách Thiên luôn bất mãn đối với Hoàng đệ này, không có nguyên nhân, chỉ là cảm giác tự nhiên trong lòng. Tuy rằng phụ hoàng từng nói với hắn, không thể xem Sở Hiên như đệ đệ của hắn, mà là phải kính sợ hắn như bậc cha mẹ. Nhưng hắn lại chán ghét Sở Hiên, có thể là bởi vì hắn có quan hệ với Tư phu nhân. Mà sau này, ngoài mặt hắn đối với Sở Hiên vô cùng tốt, nhưng trong lòng lại cực kỳ không thích. Bởi vì hắn không thích lời nói của phụ hoàng, nói cái gì mà sau này Sở Hiên chắc

https://thuviensach.vn

chắn có thể giúp Sở quốc. Giúp cái gì? Chính hắn có thể thống trị tốt Sở quốc. Hơn nữa còn rất vĩ đại. (Sally: Tự kỷ).

Mà bây giờ chuyện này có liên quan đến Sở Hiên, trong lòng của Sở Phách Thiên suy nghĩ mãi mới mở miệng: "Là như vậy, Du Nhiên quận chúa sợ Vũ nhi không khoẻ, cho nên cố ý mời Hạo vương đến xem. Ai ngờ lại phát hiện trong phòng không có Vũ nhi, mọi người lập tức đi tìm, sợ Vũ nhi xảy ra chuyện gì. Không nghĩ tới Vũ nhi lại ở đây cùng Hoàng đệ, không biết hoàng đệ và Vũ nhi làm sao lại ở đây?"

"Ta cùng Phán Vũ quận chúa vừa gặp nhau lúc nãy." Sở Hiên không mặn không nhạt nói. Sở Hiên nói chuyện bình thường cũng không xưng bổn vương, cũng không xưng thần, không bao giờ hạ mình. Cho nên nhiều người ở đây đều biết hắn đến từ Bồng Lai đảo, khẳng định không đơn giản, bây giờ mới phát hiện hắn có thân phận khác.

Nghe xong, trong lòng Sở Phách Thiên rất tức giận, sắc mặt cũng có chút không vui. Hắn châm chọc hỏi: "Hiên vương đang ôm Phán Vũ quận chúa, tại sao lại như vậy? Đừng nói với trẫm là bởi vì Phán Vũ quận chúa lạnh, ngươi ôm nàng để sưởi ấm a."

Trong lòng Sở Phách Thiên phẫn nộ, nói chuyện cũng không chừa mặt mũi cho Sở Hiên. Hắn muốn Sở Hiên giải thích, nhưng lại nhận được một câu vừa mới gặp. Vừa mới gặp sao? Chẳng lẽ Sở Hiên nhàn rỗi không có chuyện gì làm, vừa mới đi dạo đến đây, Vân Mộng Vũ không thoải mái cũng vừa mới đi tới nơi này. Sau đó, bọn họ cũng vừa mới ôm nhau?

"Phụ hoàng…" Sở Thụy Phong bên cạnh Sở Phách Thiên vốn định nói hai câu để giảm bớt không khí căng thẳng, nhưng còn chưa nói xong đã bị ánh mắt của phụ hoàng ngăn lại.

Trong mắt Sở Hiên hiện lên tia tàn khốc, giương mắt lạnh lùng nhìn Sở Phách Thiên, mở miệng nói: "Ta cùng Vũ nhi gặp nhau ở đây, đó là duyên

https://thuviensach.vn

phận của chúng ta. Hoàng thượng chẳng lẽ không cảm thấy vui cho bọn ta sao? Sao Hoàng thượng lại mang bộ dáng bất mãn đối với ta?”

Sở Hiên nói xong, Sở Phách Thiên thiếu chút nữa tức hộc máu, hắn đang nói gì vậy? Cao hứng sao, cao hứng cái rắm. Bất mãn ư? Hắn thật sự thực bất mãn. Vân Mộng Vũ tốt xấu cũng từng là con dâu của hắn, bây giờ lại cùng với đệ đệ của hắn ôm nhau, đây là có chuyện gì chứ?

Sở Phách Thiên phẫn nộ, cao giọng hỏi: “Hiên vương, chẳng lẽ ngươi muốn trẫm hạ chỉ ban hôn cho các ngươi sao?”

Sở Phách Thiên lúc này mới biết Vân Mộng Vũ từng là con dâu của hắn, cảm thấy rất mất mặt. Nhưng lúc trước muốn gả nàng cho Hạo vương, sao hắn lại không nghĩ đến chứ?

“Hoàng thượng có ban hôn hay không cũng không liên quan, ta vẫn muốn cưới nàng, hơn nữa sẽ cho nàng một đám cưới thật lớn.” Sở Phách Thiên nói xong, thanh âm kiên định của Sở Hiên vang lên.

Lời này vừa nói xong, biểu tình của mọi người lập tức phong phú. Đây đúng là thú vị, đầu tiên là phát hiện trong phòng khách của Hứa vương phủ, thị nữ bên người Du Nhiên quận chúa ở cạnh ba người đàn ông. Sau đó lại phát hiện không thấy Phán Vũ quận chúa, mọi người vội tìm, lại thấy Phán Vũ quận chúa đang ở trong rừng hoa đào được Hiên vương ôm ấp. Mà bây giờ Hiên vương lại tranh chấp với Hoàng thượng vì chuyện này. Còn nhất định phải cưới, hơn nữa là đám cưới thật lớn.

Ngày ấy ở Quỳnh Hoa yến, sau khi Vân Mộng Vũ biểu diễn, người của các quốc gia trở về đều điều tra Vân Mộng Vũ, cũng chỉ có Tây Lâm Hạo nhớ nàng cả đêm mà không điều tra. Mọi người cũng đều đã biết chuyện Vân Mộng Vũ từng là khí phi, tuy rằng không rõ chân tướng, nhưng đã là người được gả đi một lần. Dù sao nàng đã từng gả cho con của hoàng đế, đó là chuyện thật. Nhưng bây giờ lại muốn thành thân với đệ đệ của hoàng

https://thuviensach.vn

đế, đây lại là chuyện lớn. Sở Phách Thiên có thể chấp nhận chuyện như vậy sao? Nhìn sắc mặt đen thui của hắn là biết không có khả năng đồng ý.

Sở Phách Thiên bây giờ muốn sai người kéo hai bọn họ ra ngoài mà chém, nhưng hắn biết là không có khả năng. Hắn nếu thật sự làm như vậy, Thái hậu sẽ không đồng ý. Thái hậu giống phụ hoàng cực kỳ coi trọng Sở Hiên, không có khả năng cho hắn giết Sở Hiên.

Hắn nhẫn nhịn lần nữa, cố nén tức giận nói: “Tốt, chuyện này ta sẽ nói sau. Sở Hiên ngươi đi về trước đi, Phán Vũ quận chúa tạm thời cứ nghỉ ngơi trong Hứa vương phủ.”

Hắn làm vậy coi như đã nhượng nộ, trong lòng hắn nghĩ tốt nhất Sở Hiên nên phối hợp một chút. Nếu không, hắn cũng không nhịn nữa.

Nhưng thường thường sự tình lại làm cho người ta không tưởng tượng được, Sở Phách Thiên nói xong, nửa ngày cũng không có ai đáp lại.

Sở Phách Thiên mang vẻ mặt tức giận nhìn Sở Hiên, nhưng lại thấy hắn đang nói gì đó vào tai Vân Mộng Vũ, sau đó lại nhìn thấy Vân Mộng Vũ đỏ mặt. Tiếp theo Sở Hiên ôm Vân Mộng Vũ đứng dậy, mang vẻ mặt lạnh lùng liếc nhìn mọi người ở đây. Lúc nhìn thấy Du Nhiên, ánh mắt như dao cắt lên người nàng. Đảo mắt xong, hắn không để ý bất kỳ ai, vận khinh công, biến mất trước mắt bọn họ.

Mọi người nhất thời im lặng, khinh công của Sở Hiên quả nhiên là tuyệt thế vô song. Người ở đây cũng không nói gì, lúc mọi người kinh ngạc nhìn hắn vận khinh công, bên tai truyền đến thanh âm của hắn.

“Ta sẽ lấy Vân Mộng Vũ làm vợ, yêu nàng cả đời, cả đời nhất thế một đôi nhân.”

Lời này quanh quẩn bên tai mọi người thật lâu.

https://thuviensach.vn

Nam Thiếu Dục ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm gốc cây đã không còn một bóng người. Thật lâu sau mới nhẹ nhàng nở nụ cười, trong miệng lẩm bẩm nói, “Tri âm a.”

Sở Hiên ôm Vân Mộng Vũ bay đi, thật lâu sau mới tới ngoài thành. Hắn buông nàng ra, cho nàng dựa vào một thân cây, sau đó lấy một bình sứ, lấy ra một viên thuốc, cho nàng nuốt vào.

Vân Mộng Vũ để viên thuốc vào trong trong miệng, cảm thấy mùi thơm ngát vô cùng. Nuốt xong, nàng ngẩng đầu nhìn Sở Hiên, nghi hoặc hỏi: “Đây là thuốc gì?”

Nhìn nàng tin tưởng hắn như vậy, tâm tình của Sở Hiên rất tốt, chế giễu hỏi: “Nàng không sợ ta cho nàng uống thuốc độc sao?”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ sửng sốt. Nàng thật sự không nghĩ đến chuyện này a, nàng chỉ theo bản năng mà tin tưởng hắn. Vì thế nàng cười yếu ớt: “Nếu ngươi muốn hại ta, sao có thể đợi đến hôm nay chứ?”

Nhìn nàng như vậy, hắn cũng không giấu nàng, mở miệng nói: “Thuốc này có thể giải được hiệu quả trên người nàng, bây giờ nàng có thể động đậy rồi.”

Vân Mộng Vũ nghi hoặc thử thử, phát hiện quả nhiên có thể động đậy. Trong lúc nhất thời rất là vui vẻ, xoa xoa cái tay, dùng chân đá lên thân cây.

Thử xong, Vân Mộng Vũ xoay người nhìn rừng cây này, cảm thấy rất quen thuộc. Nàng nghi hoặc nhìn xung uqanh, đột nhiên nhớ tới nơi này nàng đã từng bị Sở Minh An bắt, sau đó nàng trốn thoát, đi qua rừng cây này. Khó trách lại cảm thấy quen như vậy, lúc trước nàng ở trong rừng cây này bị ngã không biết bao nhiêu lần.

Nhìn xong, nàng nghi hoặc ngẩng đầu lên nhìn Sở Hiên, hỏi: “Sao ngươi lại mang ta tới đây?”

https://thuviensach.vn

Sở Hiên không nói gì, chỉ kéo tay nàng đi về phía trước. Vân Mộng Vũ đi theo hắn, mặt đỏ hồng nhìn tay bọn họ đan vào nhau. Trong đầu nhớ đến lời hắn nói

"Ta sẽ lấy Vân Mộng Vũ làm vợ, yêu nàng cả đời, cả đời nhất thế một đôi nhân." Nhưng chỉ chốc lát, sắc mặt lại trở nên ảm đạm, bọn họ là người của hai thế giới khác nhau, bọn họ sẽ có kết quả sao?

Nghĩ đến đây, cảm xúc của Vân Mộng Vũ trầm xuống, nàng yên lặng đi theo Sở Hiên. Đi được một đoạn đường, Sở Hiên đột nhiên ngừng lại, nàng cũng ngừng lại. Nàng ngẩng đầu lên, phát hiện nơi này như tiên cảnh mà lúc trước nàng phát hiện ra.

Hồ nước thật lớn, bốn phía mọc đầy hoa dại. Cạnh hồ là một đồng cỏ thật lớn, bên cạnh đồng cỏ là rừng rậm, bên kia có một thác nước nhỏ.

Nước dập dờn bồng bềnh, nhiều loại hoa màu sắc đẹp đẽ, cỏ xanh mơn mởn, nước chảy róc rách.

Nơi này thật sự rất đẹp, rất đẹp. Cho dù từng gặp qua, nhưng bây giờ cũng không tiếc lời khen ngợi.

Sở Hiên xoay người lại, đứng đối diện với nàng, nâng hai tay của nàng lên, ôn nhu hỏi: "Thích nơi này sao?"

Bị hắn ôn nhu nhìn như vậy, nhất thời Vân Mộng Vũ cảm thấy không thích ứng được. Nàng rút tay về, quay đầu đi, cô đơn nói: "Thích thì sao, không thích thì sao chứ?"

"Nếu thích, sau này chúng ta có thể ở đây. Chúng ta ở trong một cái nhà gỗ nhỏ, sau đó sống ở đây." Sở Hiên mang giọng điệu mềm nhẹ, sung sướng nói.

Nghe hắn nói, trong lòng nàng có một trận gợn sóng.

https://thuviensach.vn

Ở nơi này, thật sự tốt lắm. Nơi đẹp như vậy, nếu ở trong một nhà gỗ nhỏ như vậy, thì quả thật là rất đẹp.

Nhất là cùng với người mình thương, cùng sống ở đây, như vậy nơi này sẽ trở thành thiên đường.

Chỉ là bọn hắn không có khả năng!

Vân Mộng Vũ cố nén sự cảm động trong mắt, giọng điệu lạnh lùng nói: "Sở Hiên, chúng ta không có quan hệ gì. Ta sẽ không ở đây với ngươi."

Nàng sợ mình sẽ nhịn không được mà rơi lệ, cho nên nói xong, liền xoay người muốn rời khỏi đây. Nhưng mới bước đi nửa bước, tay đã bị giữ lại.

"Vì sao?" Thanh âm của Sở Hiên có chút khàn khàn, tựa hồ như đang áp chế cảm xúc.

"Chúng ta chưa từng hứa hẹn? Trên thế gian có rất nhiều chuyện vốn không có vì sao. Đây là số mệnh đã định, chúng ta là hữu duyên vô phận." Vân Mộng âm thanh thê lương lạnh lùng nói.

Thật lâu sau cũng không ai nói nữa, bọn họ vẫn duy trì động tác như vậy.

Đột nhiên, Sở Hiên buông tay. Vân Mộng Vũ khẽ nhắm mắt lại, mở mắt ra lại là một mảnh trong suốt, nàng đang chuẩn bị phải đi, lại nghe Sở Hiên nói.

"Chúng ta đây coi như là hỗ trợ nhau đi, không vì tình yêu."

Nàng kinh ngạc quay đầu, nghi hoặc nhìn hắn, trong mắt mang theo sương mù dày đặc.

"Nàng các chủ Thiên Binh các, cũng là các chủ Linh Lung các." Thanh âm của Sở Hiên khôi phục lại bình thường.

https://thuviensach.vn

Nghe xong, nàng xoay người lại, giương mắt nhìn hắn, đợi hắn nói tiếp.

Nhìn nàng xoay người lại, trong mắt hắn xẹt qua một đạo ánh sáng, hắn nói tiếp: “Mà ta cũng có thế lực của mình, bây giờ Yến kinh đang loạn như vậy, sao chúng ta lại không hợp tác chứ?”

Hắn nói xong, nàng nghi hoặc hỏi: “Cho dù là muốn hợp tác, vì sao chúng ta lại phải dùng cách thành thân?”

“Như vậy ta có thể bảo vệ nàng, nàng có biết thân phận chính của Hứa Du Nhiên không?” Hắn tung ra một vấn đề.

Thân phận gì chứ?

Không phải là nữ nhi của Hứa vương, Du Nhiên quận chúa sao?

Chẳng lẽ nàng ta còn có thân phận gì sao?

Nhìn bộ dáng không hiểu của nàng, hắn nói tiếp: “Hứa Du Nhiên chân chính sớm đã chết, Hứa Du Nhiên bây giờ là thiếu chủ của Bồng Lai đảo Minh Du Nhiên.”

“Minh Du Nhiên? Vì sao nàng lại làm như vậy? Bởi vì ngươi?” Nàng thật sự không biết nguyên nhân gì lại làm nàng trở nên như thế, bản năng nghĩ là vì hắn.

Nhìn nàng mang vẻ mặt ghét bỏ nhìn hắn, trong lòng hắn rất buồn bực, nhưng hắn vẫn nói tiếp: “Một lần ta và nàng cãi nhau trên đảo, nàng tức giận rời khỏi Bồng Lai đảo. Nàng một mình đi vào Sở quốc, lại thấy trong Hứa vương phủ có người tên là Du Nhiên giống nàng. Mà lúc ấy Hứa Du Nhiên kia đã bệnh sắp chết, vì thế nàng liền thế thân nàng ấy. Lúc đó Hứa Du Nhiên chỉ là một thứ nữ, thui thủi một mình trong nhà. Người trong Hứa vương phủ cũng chưa từng nhìn thấy mặt nàng, cho nên nàng ta cứ như vậy mà trở thành Du Nhiên quận chúa trong Hứa vương phủ. Sau đó

https://thuviensach.vn

nàng dựa vào thủ đoạn của mình mà được Hứa vương tin cậy, thanh danh lan xa. Sau đó theo Hứa vương tới Yến kinh."

Nghe hắn nói, nàng thật là khiếp sợ. Không nghĩ tới Hứa Du Nhiên lại là người của Bồng Lai, lại là thiếu chủ của Bồng Lai đảo. Hơn nữa nhìn bộ dáng, nàng ta cũng rất kiêng kị nàng. Bồng Lai đảo, rốt cuộc là cái dạng thế lực gì? Nàng cũng từng điều tra, nhưng đáp án đều nói Bồng Lai đảo và Tuyết Uyên đều là tổ chức thần bí to lớn, nhưng mạnh như thế nào thì cũng không ai nói được. Thật sự rất thần bí. Nếu đúng như vậy, Hứa Du Nhiên kia, không đúng, phải là Minh Du Nhiên, thật sự đáng sợ.

Nhìn nàng lộ ra vẻ nghiêm túc, hắn tiếp tục nói tiếp: "Hôm nay có năm vị trưởng lão của Bồng Lai đảo phụng mệnh đến Yến kinh để giúp nàng. Năm người này mặc dù ở Bồng Lai đảo võ công không cao lắm, nhưng cũng là đại cao thủ. Ngươi chắc chắn đánh không lại một trong năm người bọn họ!"

Hắn nói tới đây rồi ngừng lại, nhìn thấy nàng còn đang nhìn hắn, hắn tiếp tục nói: "Năm người này có một chiêu liên thủ rất đáng sợ. Năm người bọn họ liên thủ lại, giống như bày trận pháp để tấn công địch. Cho nên nếu nàng ta muốn đối phó với nàng, tình cảnh của nàng rất nguy hiểm."

Nàng đột nhiên cúi đầu, hỏi một câu, "Ngươi vì sao phải giúp ta, như vậy ngươi sẽ là địch với Bồng Lai đảo?"

Nghe nói như thế, sắc mặt hắn có chút ảm đạm, trong mắt tràn ngập hận ý nói: "Ta và Bồng Lai đảo vốn có thù không đợi trời chung. Nhưng bởi vì tạo thêm thế lực và muốn thăm dò Bồng Lai đảo, nên ta mới liên thủ. Nàng yên tâm chúng ta chỉ giả vờ thành thân, đến lúc đó nguy cơ của nàng được giải trừ, chúng ta sẽ tách ra."

Nghe nói như thế, nghe qua hình như rất hợp tình hợp lý, nhưng nàng lại cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng lại không phát hiện ra chỗ không

https://thuviensach.vn

đúng. Nàng nghĩ nghĩ, cân nhắc một phen, phát hiện thành thân quả thật là phương pháp tốt. Như vậy Sở Hiên có thể danh chính ngôn thuận bảo vệ nàng, nàng cũng có thể giúp Sở Hiên báo thù.

Vì thế nàng ngẩng đầu lên, vươn một bàn tay ra, cười nói: “Được, chúc mừng chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Hắn cũng vươn tay ra, nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, nói: “Hợp tác vui vẻ.”

Trong lòng hắn nghĩ, chỉ cần đặt nàng bên cạnh mình, là có thể bảo vệ nàng mọi lúc. Lúc này hắn thầm nghĩ bảo hộ nàng, không thể làm cho nàng bị thương tổn, những chuyện khác hắn tạm thời không nghĩ đến.

Vân Mộng Vũ nghĩ chỉ vì bảo vệ cho bản thân mình, chỉ là muốn hợp tác mới đồng ý thành thân. Nàng không muốn thừa nhận có nguyên nhân khác, không muốn thừa nhận tình cảm trong lòng. Cho dù nàng nghĩ không cần thông qua cách này, nhưng bọn họ vẫn cố chấp cho rằng đây là phương thức tốt nhất.

Cho nên trong rừng hoa đào, nhìn đám người kia, ánh mắt thâm tình của Tây Lâm Hạo, ánh mắt của Quân Lãnh Mạc nổi lên gợn sóng. Sở Hiên không khống chế được, không khống chế được nói ra muốn lấy Vân Mộng Vũ làm vợ. Nhưng khi nói xong, hắn phát hiện mình không hối hận, một chút cũng không hối hận, ngược lại có chút vui sướng, hơn nữa còn mong chờ ngày đó sẽ mau đến.

Mà Vân Mộng Vũ nghe Sở Hiên nói câu kia, ‘Cả đời nhất thế một đôi nhân’, trong lòng nàng gợn sóng liên tục. Nàng cự tuyệt, là vì trong lòng có băn khoăn, sợ tình yêu mới nảy sinh này sẽ bị vùi dập trong nước lũ. Nhưng khi nghe Sở Hiên nói xong, nàng loại bỏ suy nghĩ đó. Cố chấp cảm thấy đây chỉ là sự hợp tác, cố chấp lựa chọn phương thức này, không thèm nghĩ có phải sẽ có chuyện xảy ra như hắn nói hay không?

https://thuviensach.vn

Sở Hiên nghĩ, muốn bảo vệ nàng một thời gian, đến lúc đó hắn sẽ cùng Minh Du Nhiên trở về, giải quyết ân oán. Đến lúc đó, nàng có thể tiếp tục cuộc sống của nàng.

Vân Mộng Vũ nghĩ, chỉ là hợp tác mà thôi, đến lúc đó hợp tác chấm dứt, nàng vẫn có thể tiếp tục tìm đường trở về. (Sally: huhu tác giả này khiến ta rất ức chế khi cho hai nhân vật chính cứ yy trong suy nghĩ của mình, ta muốn lật bàn a)

Hai người sau đó cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng ngồi bên hồ, lẳng lặng nhìn mặt trời lặn. Sắc trời dần tối, Sở Hiên đưa Vân Mộng Vũ về quận chúa phủ.

Mới vào phủ, Lục Bình liền hưng phấn xông ra, cao hứng nói: “Tiểu thư, nghe nói ngươi sẽ thành thân với với Hiên vương. Trời ạ, Hiên vương, nam tử ưu tú nhất Yến kinh. Tiểu thư, cũng chỉ có hắn mới xứng với ngươi.”

Nhìn Lục Bình, Vân Mộng Vũ nhịn không được đau đầu, nghe được lời nàng nói, trong lòng bất đắc dĩ nghĩ, sự tình sao lại truyền nhanh như vậy.

Nàng bất đắc dĩ hỏi: “Lục Bình, chẳng lẽ chuyện này mọi người đều đã biết sao?”

Vừa nghe tiểu thư hỏi, Lục Bình bắt đầu thao thao bất tuyệt.

“Đương nhiên a, chuyện lớn như vậy thì đương nhiên truyền đi rất nhanh nha. Trời ạ, nghe nói Hiên vương còn nói muốn tổ chức lễ cưới thật lớn, hơn nữa là nói trước mặt thất quốc. Còn nói chỉ yêu một mình người, cả đời nhất thế một đôi nhân. Trời ạ, lời thề đẹp quá. Các ngươi thật sự rất xứng đôi, quả thực là trời đất tạo nên một đôi. Tiểu thư, khi nào ngươi với Hiên vương cưới nhau a? Nhất định phải mang ta và tỷ tỷ đi theo, ta muốn tiếp tục hầu hạ tiểu thư. Còn nữa a, tiểu thư....., ách....., người đâu rồi?”

https://thuviensach.vn

Lục Bình đang nói vốn định ngẩng đầu nhìn phản ứng của tiểu thư, không nghĩ tới khi ngẩng đầu, đại sảnh cũng chỉ có một mình nàng. Vì thế Lục Bình bĩu môi, đột nhiên cười lên, trong lòng quyết định đi nói chuyện với tỷ tỷ. Vì thế, nhanh như chớp, người lại không thấy bóng đâu.

Đêm khuya, ngoài quận chúa phủ, sáu bóng đen từ xa nhanh chóng bay về bên này.

Trong nháy mắt liền đến trước cửa quận chúa phủ, người cầm đầu nhìn năm người khác nói: “Các ngươi đi vào giết Vân Mộng Vũ cho ta.”

“Vâng.” Năm người cùng đáp, thanh âm nghe qua tuổi chắc là rất lớn.

“Ai dám động đến Vân Mộng Vũ, chết!” Nhưng năm người này chưa kịp nhảy vào phủ, liền nghe được một thanh âm vô cùng lạnh lùng.

Nghe thanh âm này, cầm đầu Hắc y nhân lập tức xoay người lại, u oán hô một tiếng, Hiên ca ca.

Lúc này Sở Hiên vẫn mặc một thân bạch y, đứng cách mấy người kia tầm hai thước, toàn thân lãnh liệt, khuôn mặt không còn vẻ nhu hòa thường ngày, mà là mang theo góc cạnh sắc bén.

Minh Du Nhiên nhìn Sở Hiên như vậy, trong lòng nảy sinh tia không cam tâm.

Nàng không cam tâm, thật sự không cam tâm, Hiên ca ca là của một mình nàng, ai cũng không thể cướp đi. Đều là vì Vân Mộng Vũ, đều là nàng ta sai, hôm nay nàng tuyệt đối không lưu tình, hôm nay nàng sẽ tự tay giết nàng ta.

Trong lòng hận ý thật sâu, trong mắt cũng mang theo tia thị huyết, nàng lạnh lùng nói: “Hiên ca ca, chuyện này ngươi không cần lo. Chuyện trước kia, ta coi như chưa từng xảy ra.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Minh Du Nhiên mang theo tình ý nhìn Sở Hiên, hy vọng hắn có thể thấy rõ tình thế.

Nhưng nàng thất vọng, lời nói kia lại làm nàng thương tâm.

“Ta nói rồi, ta sẽ lấy Vân Mộng Vũ. Như vậy nàng chính là thê tử của ta, chuyện này sao ta lại không thể không quản. Minh Du Nhiên, hôm nay nếu ngươi tổn hại đến Vân Mộng Vũ, ta sẽ giết ngươi.” Sở Hiên nói câu này lãnh khốc vô cùng, câu cuối cùng lại mang theo mười phần sát ý.

Nghe Sở Hiên nói, cả người Minh Du Nhiên chấn động, nàng không dám tin nhìn Hiên ca ca trong lòng nàng. Nhưng ánh mắt hắn không hề có độ ấm, cùng với sát khí toàn thân không hề che dấu.

Nàng không thể tin được, Hiên ca ca của nàng lại muốn động sát ý với nàng. Hiên ca ca, đó là Hiên ca ca nàng yêu mười năm nay. Từ nhỏ Hiên ca ca tuy rằng luôn mang vẻ mặt lạnh nhạt với nàng, nhưng cũng chưa bao giờ nói nặng với nàng, hôm nay Hiên ca ca lại muốn giết nàng. Giờ khắc này, sự bình tĩnh của Minh Du Nhiên biến mất hầu như không còn, giờ phút này nàng chỉ có một ý nghĩ là giết Vân Mộng Vũ, nhất định phải giết Vân Mộng Vũ. Như vậy, Hiên ca ca mới thuộc về một mình nàng.

Vì thế khóe miệng Minh Du Nhiên khẽ cong, phun ra một chữ lạnh lẽo: “Giết!”

Năm trưởng lão chỉ nghe theo thiếu chủ Minh Du Nhiên phân phó, vì thế cũng không dừng lại, lập tức rút kiếm nhảy về phía trước, muốn vào quận chúa phủ giết người.

Nhìn Minh Du Nhiên vẫn kiên quyết muốn giết Vân Mộng Vũ, Sở Hiên hoàn toàn nổi giận. Hắn lấy ra một phen nhuyễn kiếm, đón tiếp năm vị trưởng lão.

https://thuviensach.vn

Nhìn Sở Hiên và năm vị trưởng lão dây dưa cùng một chỗ, trong mắt Minh Du Nhiên tràn ngập sát ý, nhanh chóng nhảy lên, muốn vào giết Vân Mộng Vũ. Nhưng còn chưa đi vào, trước mặt lại nghênh đón ba hắc y bịt mặt. Nhìn ba người này, cảm thụ được hơi thở trên người bọn họ, Minh Du Nhiên khinh thường nói: "Ảnh vệ, chỉ bằng ba người các ngươi mà muốn ngăn cản ta?"

Ba ảnh vệ không nói gì, chỉ rút kiếm công kích Minh Du Nhiên.

Nhìn ba bọn họ như thế, Minh Du Nhiên cũng không nói nhiều lời, cũng rút kiếm đón nhận.

Vừa tiếp xúc, trong lòng Minh Du Nhiên lộp bộp một chút. Bọn họ phối hợp một loại trận pháp công kích nàng, hơn nữa loại phối hợp này, nàng chưa từng thấy qua. Mỗi một chiêu của bọn họ hiện ra bảy ảo ảnh, mà bọn họ có ba người. Ba người liên thủ có thể tạo ra hai mươi mốt ảo ảnh. Tuy rằng này có chút khó chơi, nhưng muốn động đến nàng, cũng là không có khả năng. Muốn rời khỏi bọn họ, vào trong quận chúa phủ giết Vân Mộng Vũ cần thời gian.

Minh Du Nhiên không ngừng biến hóa chiêu thức, chiêu nào cũng tàn nhẫn, nhanh chóng công kích. Giờ phút này chỉ có thể nhanh chóng công kích, làm cho bọn họ trở tay không kịp, như vậy có lẽ còn có cơ hội vào quận chúa phủ, vì thế cổ tay xoay chuyển, nháy mắt đưa kiếm lên, tự động xoay tròn trong không trung, xung quanh kiếm tạo ra vô số kiếm hoa, đánh cho ba ảnh vệ trở tay không kịp.

Minh Du Nhiên chớp lấy cơ hội, nàng dùng một chưởng đánh vào người của một tên ảnh vệ, phá vỡ liên hợp của bọn họ. Ba người bọn họ căn bản không phải là đối thủ của Minh Du Nhiên. Mấy chiêu sau, ba ảnh vệ đều đã bị thương.

https://thuviensach.vn

Minh Du Nhiên cười đắc ý, muốn vào quận chúa phủ, đột nhiên cảm giác được sau lưng lạnh lẽo. Vội vàng nghiêng người né qua, nàng quay đầu nhìn lại, cũng là nhìn thấy Hiên ca ca đang đứng đối diện với nàng.

Nàng không thể tin nhìn về phía bên kia, tức là nơi Hiên ca ca và năm trưởng lão đánh nhau, lại khiếp sợ nhìn thấy năm vị trưởng lão toàn bộ mất mạng dưới kiếm của Hiên ca ca. Bây giờ thi thể của năm vị trưởng lão đang nằm thê thảm trước cửa phủ quận chúa.

Năm vị trưởng lão liên thủ, lại chỉ giữ chân Hiên ca ca được một chút. Sao Hiên ca ca lại có võ công cao như thế chứ? Quả thực là cao đến đáng sợ.

Giờ phút này nàng biết muốn giết Vân Mộng Vũ không dễ dàng như vậy, có Hiên ca ca ở đây, cơ hội thành công của nàng rất ít.

Minh Du Nhiên mang ánh mắt u buồn nhìn Sở Hiên, mà Sở Hiên biểu tình không có chút biến hóa nào. Hắn cầm kiếm trong tay, khuôn mặt lạnh lùng, ánh mắt lạnh băng, trên thân kiếm không thấm một giọt máu.

Bọn họ cứ giằng co như vậy, không khí quỷ dị lưu chuyển trong đêm.

Thật lâu sau, Sở Hiên phun ra hai chữ lạnh băng.

“Đi đi.”

Minh Du Nhiên quật cường vẫn đứng đó, bi thương nói: “Không, không, ta không đi. Hiên ca ca, chẳng lẽ ngươi thật sự chỉ vì một Vân Mộng Vũ mà sẵn sàng đối địch với Bồng Lai đảo sao? Vân Mộng Vũ nàng có gì tốt chứ? Không phải chỉ là múa đẹp thôi sao? Nếu là vì cái này, ta cũng có thể, ta cũng có thể múa đẹp như thế, chỉ cần Hiên ca ca thích. Còn nữa, rõ ràng Hiên ca ca đã biết, phụ thân đã từng chỉ hôn cho ta và ngươi. Nếu ngươi vì Vân Mộng Vũ mà hối hôn, phụ thân sẽ không từ bỏ. Đến lúc đó, ngươi và nàng đã lọt vào sự trừng trị nghiêm khắc của Bồng Lai đảo. Hiên ca ca,

https://thuviensach.vn

ngươi thật sự muốn thấy cục diện như vậy sao? Hiên ca ca chỉ rời khỏi Bồng Lai đảo có mấy tháng mà đã quên thực lực của Bồng Lai đảo. Ngươi không nghĩ Vân Mộng Vũ nàng là các chủ của Thiên Binh các cùng Linh Lung các sao, nàng làm sao có thể so sánh với Bồng Lai đảo được chứ? Ngươi phải biết rằng dựa vào thế lực của Bồng Lai đảo là có thể hủy diệt thế lực của Vân Mộng Vũ. Hiên ca ca, chuyện này ngươi đều biết rõ a."

Nghe Minh Du Nhiên nói, trong mắt của Sở Hiên cũng hiện ra vẻ lo lắng.

Thực lực của Bồng Lai đảo không thể tưởng tượng được, nó lớn đến mức có thể chống đối với cả thất quốc. Nếu lời nàng nói là thật, đảo chủ tự mình phái người đến, Vũ nhi thật là cửu tử nhất sinh. Trong lòng hắn sợ hãi cùng giãy dụa cứ lan tràn. Nhưng nghĩ lại, nếu hôm nay hắn buông tha, Minh Du Nhiên sẽ buông tha cho Vũ nhi sao? Không có khả năng. Theo tính tình của Minh Du Nhiên, nàng dĩ nhiên hận Vũ nhi tận xương, muốn giết nàng cho thoải mái. Như vậy, một khi kết quả đã giống nhau như thế. Vậy hắn cần gì phải khuất phục chứ? Ít nhất bây giờ hắn có thể bảo hộ nàng, chỉ cần hắn còn sống, hắn sẽ bảo hộ nàng!

Minh Du Nhiên mang vẻ mặt chờ mong nhìn chằm chằm biểu tình của Sở Hiên, trong lòng lường trước Hiên ca ca có lẽ sẽ thay đổi chủ ý. Dù sao nàng cũng đã phân tích lợi hại rõ ràng, Hiên ca ca hắn là biết nên lựa chọn như thế nào.

Nhưng đã làm nàng thất vọng, khi nàng nhìn thấy trong mắt Hiên ca ca không có sự thay đổi, lòng của nàng như ngã vào đáy cốc.

Sở Hiên nhìn nàng, vẻ mặt lạnh lùng, thanh âm không có độ ấm từ trong miệng hắn nói ra.

"Ngươi đi đi, nể tình ta ở Bồng Lai đảo, hôm nay ta không giết ngươi. Nhưng nếu ngươi lại đến tìm Vân Mộng Vũ gây phiền toái hoặc làm ra

https://thuviensach.vn

chuyện bất lợi đối với nàng. Như vậy, lần sau ta tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.”

Nghe nói như thế, toàn thân Minh Du Nhiên nhịn không được run run một chút. Nàng không cam lòng hô: “Hiên ca ca.....”

Nhưng không ai trả lời nàng, trong không khí chỉ nghe thấy thanh âm của nàng. Trong đêm khuya, thanh âm gọi Hiên ca ca mang theo vẻ thê lương.

Thấy Hiên ca ca không trả lời, trong mắt Minh Du Nhiên hiện lên sự tuyệt vọng.

Nhưng lại nhanh chóng biến thành hận ý, hận ý sâu như biển. Vân Mộng Vũ, nàng chết thì cũng phải kéo theo Vân Mộng Vũ. Trong lòng đã quyết định, nàng mang theo tấm lòng đau xót rời đi.

Minh Du Nhiên đi rồi, Sở Hiên quay đầu nhìn bóng đêm xung quanh. Sau đó lại nói với người bên trong quận chúa phủ: “Người muốn giết Vũ nhi rất lợi hại, các ngươi chắc là người của Thiên Binh các, phải cẩn thận bảo vệ nàng thật tốt.”

Sở Hiên nói xong, liền rời khỏi đây.

Mà trong quận chúa phủ lúc này có nhiều hơi thở dao động, nhưng lại nhanh chóng bình tĩnh lại.

Trong phủ quận chúa im lặng đến cực điểm, tựa hồ như chuyện gì cũng không có.

Ở một nơi bên ngoài phủ đột nhiên nhảy ra một người, đứng lẳng lặng trong không trung.

https://thuviensach.vn

Người này là Đông Thành Vũ, hắn đứng trong không trung, nhìn một nơi khác nói: “Như thế nào. Quân hoàng còn chưa chịu ra sao?”

Dứt lời, trong không khí có một trận dao động, ngay sau đó, Quân Lãnh Mạc cũng xuất hiện bên cạnh Đông Thành Vũ.

Nhìn thấy Quân Lãnh Mạc xuất hiện, Đông Thành Vũ chế giễu nói: “Quân hoàng thật đúng là có lòng, khuya khoắt chạy tới hộ tống giai nhân. Mị lực của Vân Mộng Vũ thật sự là rất cao.”

Quân Lãnh Mạc nghe hắn nói nhưng không trả lời, chỉ nhíu mày, nhìn vào trong phủ quận chúa thật lâu. Sau đó xoay người rời đi.

Đông Thành Vũ nhìn bóng dáng hắn rời đi, lại nhìn nơi đây đã yên tĩnh lại, trong lòng lại có cảm giác buồn bã.

Hôm nay hắn vốn muốn xem náo nhiệt, nhưng nhìn thấy Sở Hiên bảo hộ Vân Mộng Vũ như vậy, hắn thực hâm mộ. Bởi vì Sở Hiên còn có người để bảo hộ, mà hắn ngay cả cơ hội bảo hộ cũng không có. Chỉ nhi, đã sớm rời xa hắn.

Lắc lắc đầu, đè nén cảm xúc trong lòng lại, hắn bây giờ muốn biết tình hình trong Yến kinh.

Không nghĩ tới trong Yến kinh lại phức tạp như vậy, Vân Mộng Vũ, Sở Hiên, Hứa Du Nhiên, mỗi một người thân phận đều không đơn giản.

Vân Mộng Vũ lại là các chủ Thiên Binh các, xem ra về sau muốn tìm hiểu tin tức, vậy sẽ tìm đến nàng đi.

Vừa rồi theo như thanh âm bên trong, hắn đã nghe ra là Hứa Du Nhiên, thân phận đã bị bại lộ.

https://thuviensach.vn

Nhưng vẫn có chút buồn bực, hai người bọn họ đều biết bên ngoài có người, nhưng vẫn cứ nói chuyện như không coi ai ra gì, không kiêng kỵ chút nào. Đây là chuyện gì chứ?

Thở dài một hơi, hắn nghĩ, ai lại dám đem chuyện đêm nay đi nói lung tung chứ, Bồng Lai đảo là đại mãnh hổ, ai dám chọc vào?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 100: Ai Là Kẻ Lỗ Mãng?

Ngoài phủ quận chúa gió nổi mây phun, bên trong quận chúa phủ lại có người đang trằn trọc. Tối nay Vân Mộng Vũ cũng không ngủ ngon được, trong đầu không ngừng vọng lại tiếng lời thề của Sở Hiên. Khi thì cảm thấy trong lòng vắng vẻ, khi thì lại cảm thấy trong lòng vô cùng ngọt ngào. Ngày hôm nay, trong Yến kinh mọi người đang lan truyền chuyện này nhanh chóng.

Kỳ quái là giống như có người đã an bài sẵn. Mọi người đối với hôn sự của Vân Mộng Vũ và Sở Hiên đều mang thái độ chúc phúc, liên tục ca ngợi. Mà đối với Hứa vương phủ cùng với Hứa Du Nhiên thì lại phê bình. Cái gì mà Du Nhiên quận chúa đức hạnh không tốt, để thị nữ học theo, lại còn xảy ra chuyện một nữ ba nam. Thanh danh của Hứa Du Nhiên ở Yến kinh có thể nói là xuống dốc không phanh, danh vọng của Hứa vương phủ cũng bởi vậy mà bị ảnh hưởng.

Hứa vương đối với việc này rất giận dữ, tối hôm qua định tìm Hứa Du Nhiên chất vấn, nhưng lại được báo là Hứa Du Nhiên không ở trong phủ. Nghe tin, Hứa vương lại phẫn nộ, lúc này hắn cũng phát hiện Hứa Du Nhiên có chút là lạ.

Hắn không ngủ một đêm, luôn chờ trong thư phòng. Hứa Du Nhiên sau khi rời phủ quận chúa, lại chạy đến ngoài thành luyện kiếm cho hả giận. Vốn muốn trở về nghỉ ngơi, không nghĩ tới nửa đường lại bị thị vệ bên người của Hứa vương chặn lại, nói là Hứa vương cho mời. Vốn nàng không muốn để ý, nhưng nghĩ lại, dù sao cũng đã đến bước này, vậy thì nàng sẽ trực tiếp ngả bài, biến thế lực của Hứa vương làm thuộc hạ của nàng.

https://thuviensach.vn

Vì thế nàng cứ mặc một thân hắc y, trên tay cầm kiếm vào thư phòng của Hứa vương.

Hứa vương đêm qua không ngủ nên sáng sớm tính tình không được tốt. Lại nhìn thấy Hứa Du Nhiên cứ đi vào như vậy, nhất thời lớn tiếng trách cứ: "Ngươi bây giờ càng ngày càng không có phép tắc, thân là một nữ tử, lại ở bên ngoài cả đêm không về nhà. Ngươi nói xem, ngươi đi đâu, làm gì?"

Hứa vương vốn nghĩ, chỉ cần Du Nhiên giải thích rõ ràng. Như vậy, chuyện này cũng cho qua.

Nhưng hắn lại không thấy Du Nhiên giải thích, ngược lại còn nhìn thấy bộ dáng không kiên nhẫn của nàng. Hứa Du Nhiên chậm rãi ngồi xuống ghế của hắn, sau đó giương mắt liếc nhìn Hứa vương. Không kiên nhẫn nói: "Nói cái gì, có gì để nói chứ? Đêm qua ta cũng không làm gì cả, chỉ đi phủ quận chúa giết Vân Mộng Vũ mà thôi."

Hứa Du Nhiên vừa nói xong, Hứa vương lập tức phẫn nộ đứng dậy, đập tay xuống bàn. Cái bàn lập tức vỡ vụn hóa thành bột phấn, Hứa vương đứng ở kia mang ánh mắt bốc hỏa nhìn chằm chằm Hứa Du Nhiên, hình tượng nho nhã bình thường đã không còn nữa. Cũng khó trách, cả đêm qua Hứa vương không ngủ, mà nữ nhi bình thường luôn luôn ôn nhu hiếu thuận, có hiểu biết, hôm nay có thái độ như thế. Hắn làm sao có thể không phẫn nộ, làm sao duy trì được hình tượng nho nhã.

Bị Hứa vương nhìn chằm chằm, Hứa Du Nhiên vẫn thờ ơ, cứ ngồi ở kia.

Thấy nàng không nhìn mình, Hứa vương vươn tay phải, mạnh mẽ đưa lên mặt Hứa Du Nhiên. Muốn đánh nàng một cái tát, giáo huấn nàng một chút, nhưng cổ kình khí này cũng chỉ mới đi được nửa đường đã bị người ta triệt tiêu. Hứa Du Nhiên tùy ý nhấc tay trái, liền hóa giải công kích của Hứa vương.

https://thuviensach.vn

Thấy như vậy, ánh mắt của Hứa vương lập tức trở nên sắc bén lên. Hắn lạnh lùng nói: “Vẫn biết ngươi có võ công, nhưng không nghĩ ngươi là cao thủ. Ngươi căn bản không phải là nữ nhi của ta, ngươi rốt cuộc là ai?”

Hứa vương cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt, sau khi biết Hứa Du Nhiên có nội lực thâm hậu, hắn biết nàng không phải là nữ nhi của hắn. Dù sao nội công sâu như thế cũng là được rèn luyện từ lúc nhỏ, nếu không thì cũng phải nhờ vào tâm pháp thượng đẳng mới có thể được như thế. Mà nữ nhi của hắn bị bỏ quên trong phủ mười mấy năm, làm sao có thể có võ công thâm hậu như thế? Lại còn có nhiều phương diện am hiểu sâu sắc như thế, trừ phi là từng được giáo dục từ nhỏ mà nên. Hơn nữa nữ nhi lại kỳ lạ như vậy, trong lòng hắn lại càng hoài nghi.

“Nha, lão già này cũng chưa hồ đồ, ngươi cuối cùng cũng đã phát hiện. Đúng vậy, ta quả thật không phải nữ nhi của ngươi. Như thế nào, bây giờ ngươi tính đối phó với ta như thế nào đây? Muốn giết ta sao? Hay là bỏ qua? Bất quá, ngươi không quan tâm đến nữ nhi Hứa Du Nhiên của ngươi sống chết ra sao ư?” Minh Du Nhiên cũng không muốn giả mạo nữa, nên nói thẳng vào vấn đề.

Nghe được lời của nàng, Hứa vương cười nhạo một tiếng, tiếp theo nói: “Nữ nhi thật ư? Sống chết ra sao ư? Chuyện đó có ý nghĩa sao? Dù sao nữ nhi của ta cũng còn nhiều, thiếu nàng cũng đâu có sao. Hơn nữa, ngươi có thể công khai ở trong Hứa vương phủ làm Du Nhiên quận chúa lâu như vậy, nếu so với nàng thì cũng là lành ít dữ nhiều.”

“Ngươi có phải là phụ thân của nàng không vậy? Đã vậy còn không muốn quan tâm đến nữ nhi của mình, tốt xấu thì cũng do mình sinh ra. Bất quá, ngươi nói đúng, quả thật nàng đã chết. Còn chết rất đáng thương! Bởi vị nữ nhi của ngươi bị bỏ đói lại mệt nhọc quá độ, cuối cùng ở trong viện phía sau bị bệnh, không ai thèm hỏi thăm mà chết.” Nhớ tới Du Nhiên đáng thương kia, trong lòng Minh Du Nhiên mặc dù có chút đau lòng, nhưng nàng cũng không quan tâm, bởi vì kẻ yếu không đáng để thương hại.

https://thuviensach.vn

Nghe nữ nhi chết, Hứa vương thờ ơ, bây giờ hắn không quan tâm đến nữ nhi của mình, mà là nữ tử lai lịch không rõ này. Nữ tử này võ công rất cao, nếu có thể làm thuộc hạ của mình, vậy hắn có thể cho nàng một con đường sống.

Nhìn thấy hắn đang tính kế, Minh Du Nhiên khinh thường nói: "Ngươi đừng vọng tưởng, muốn lợi dụng ta, ngươi không có bản sự đó đâu."

Minh Du Nhiên dứt lời, ý định của Hứa vương bị nhìn thấu, hắn cũng không giận, ngược lại là cười nói: "Nga, ta lại rất tò mò về thân phận của cô nương. Kỳ thật cô nương không nên cự tuyệt sớm như vậy, có điều kiện gì chúng ta có thể từ từ bàn bạc."

Nghe nói như thế, Minh Du Nhiên giống như đang nghe chuyện cười nên nhịn không được nở nụ cười khanh khách.

Hứa vương thấy nàng cười, tức giận hỏi: "Cười cái gì?"

Nghe nói như thế, Minh Du Nhiên nhịn cười, trả lời hắn.

"Chẳng lẽ ngươi không biết là chuyện rất buồn cười sao? Còn nói điều kiện? Ngươi có tư cách gì mà bàn điều kiện với ta? Ngươi biết ta là ai sao?"

Minh Du Nhiên dứt lời, sắc mặt của Hứa vương cũng đã dịu đi, đổi thành biểu tình chế giễu, hắn buồn cười hỏi: "Không biết cô nương có lai lịch như thế nào a? Nói ra thử xem có làm cho bổn vương kinh ngạc không a."

"Thiếu chủ của Bồng Lai đảo, thân phận này có đủ hay không?" Minh Du Nhiên nói.

Nghe thế, biểu tình của Hứa vương lập tức cứng đờ. Hắn có nghĩ sao thì cũng không nghĩ là Bồng Lai đảo, lại còn là thiếu chủ. Lúc này đã có chút phiền toái, Bồng Lai đảo không phải dễ chọc vào. Trên đảo đi ra đều là tuyệt thế cao thủ.

https://thuviensach.vn

Nhìn cô nương này thì sẽ biết, tuổi còn nhỏ, võ công lại cao như thế.

Nghĩ đến Bồng Lai đảo này, Hứa vương cảm thấy sau lưng mình đầy mồ hôi lạnh.

Nhìn biểu tình kia của hắn, Minh Du Nhiên rất vừa lòng, nàng cười nói: "Hứa vương không nên khẩn trương, ta sẽ không làm vậy với ngươi. Chỉ cần ngươi làm việc cho ta, đến lúc đó ta không chỉ không làm khó dễ ngươi, còn có thể cho ngươi nhiều phần thưởng."

Đây đúng là sự chuyển biến lớn, lúc nãy Hứa vương lại định mời Minh Du Nhiên. Nhưng sau đó, lại biến thành Minh Du Nhiên đe dọa và mời lại Hứa vương.

Trong lòng Hứa vương không ngừng giãy dụa, nhưng đến cuối cùng, hắn bỗng phát hiện, hắn có khả năng để giãy dụa sao? Nếu nàng là người của Bồng Lai đảo thật, như vậy ngay cả cơ hội cự tuyệt hắn cũng không có, huống chi nàng còn nói sẽ có thưởng. Cho nên chỉ cần xác nhận thân phận của nàng, như vậy chuyện này cũng như ván đã đóng thuyền.

Tựa hồ nhìn ra nghi ngờ của hắn, Minh Du Nhiên lấy ta một tấm lệnh bài bên hông, ném về phía hắn.

Lúc Hứa vương đang tự hỏi cũng không phát hiện có vật bay tới, hắn theo bản năng mà tiếp nhận. Kết quả vừa thấy trước mắt, là tín vật của Bồng Lai đảo. Hứa vương lật qua lật lại vài lần, xác nhận là thật. Tuy rằng chưa từng gặp qua thứ này, nhưng về tin tức của tấm lệnh bài Bồng Lai đảo này hắn biết. Đây không thể là giả.

Sau khi Hứa vương suy nghĩ kỹ, ngẩng đầu lên. Trước hết là trả lại lệnh bài cho Minh Du Nhiên. Sau đó cẩn thận mở miệng hỏi:"Không biết thiếu chủ có gì cần hỗ trợ, cứ việc nói ra, bổn vương có thể làm, nhất định sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành."

https://thuviensach.vn

Nhìn biểu hiện cùng phản ứng của Hứa vương, Minh Du Nhiên vừa lòng, nàng khen nói: “Người thức thời mới là trang tuấn kiệt, tương lai Hứa vương nhất định có thể làm nên việc lớn.”

“Cảm ơn thiếu chủ khen ngợi.” Hứa vương nói.

“Được, tốt lắm. Bây giờ ta muốn ngươi lập tức vào cung, vô luận như thế nào cũng phải ngăn cản hôn sự của Sở Hiên cùng Vân Mộng Vũ.” Minh Du Nhiên nghiêm túc nói.

Tuy rằng Hứa vương rất tò mò, vì sao lại phải ngăn cản hôn sự của bọn họ, nhưng hắn không hỏi. Hắn biết cái gì nên hỏi, cái gì không nên hỏi. Vì thế Hứa vương cũng không nói gì khác, chỉ vâng một tiếng, rồi lui xuống chuẩn bị vào cung.

Trong phủ Lại bộ Thượng Thư, lúc này Lí Nghị đang bí mật bàn chuyện với một người trong thư phòng.

“Hoàng thượng hôm qua rất tức giận sao?” Lí Nghị hỏi.

Mà vị thái giám ngồi trên kia lập tức trả lời: “Đúng vậy, hôm qua hoàng thượng ngủ lại Hoa Thanh cung, lúc đó sắc mặt của Hoàng thượng không được tốt. Sau đó lại dùng bữa tối với nương nương. Lúc nói chuyện với nương nương, lại thổ lộ ra đối với hôn sự của Hiên vương cùng Phán Vũ quận chúa rất bất mãn. Hơn nữa lại nói tuyệt đối sẽ không đồng ý hôn sự này, giọng điệu lại rất hung hãn.”

Nghe xong, Lí Nghị nheo mắtlại, tinh tế nghĩ. Trong lòng nghi hoặc vạn phần, Hiên vương sao lại muốn cưới Vân Mộng Vũ. Mà bây giờ dân chúng bên ngoài lại rất tán thành hôn sự của bọn họ, chuyện này chắc là do Sở Hiên làm. Tuy rằng dân chúng đều đứng về phía bọn họ, nhưng hoàng thượng tuyệt đối sẽ không đồng ý chuyện này.

Hắn cũng tuyệt đối không thể nhìn hai người bọn họ thành thân.

https://thuviensach.vn

Hắn có thù oán với Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ nữ nhi và cháu ngoại của hắn.

Thù này nhất định phải trả. Hơn nữa Vân Mộng Vũ cũng biết bí mật của hắn, chuyện này lại uy hiếp đến hắn. Nếu nàng thành thân với Hiên vương, thành Hiên vương phi. Như vậy sau này nàng càng không kiêng nể gì. Lần trước ở trong hoàng cung Thanh Nhi muốn hãm hại nàng, theo tính tình của Vân Mộng Vũ thì sao có thể từ bỏ ý đồ được chứ. Mà nếu có Hiên vương giúp nàng, như vậy Lí gia bọn họ làm sao còn đường sống. Cho nên, hắn tuyệt đối không thể ngồi yên, không thể trơ mắt nhìn hai người bọn họ thành thân.

Trong lòng hắn cân nhắc kỹ, hắn cho công công hồi cung. Mà hắn lại nhanh chóng thay đổi quan phục, chuẩn bị vào cung. Hắn nhất định phải ngăn cản chuyện này, tuyệt đối không cho hai bọn họ thành công.

Lí Nghị vào hoàng cung, lại đụng phải Hứa vương trước cửa ngự thư phòng.

Lí Nghị làm người luôn cẩn thận, không tranh đấu trong triều. Ngay lúc Diễm vương tạo phản, hắn cũng chỉ cho Lí Như hứa hẹn nói lúc Diễm vương đăng cơ thì hắn sẽ giúp một tay, nhưng trên thực tế lại không có hành động gì. Cho nên chuyện lần đó mới không liên lụy đến hắn. Sau đó Hứa vương vào kinh, lòng hắn không yên, bởi vì hắn biết, cơ hội thành công của Hứa vương rất lớn. Nhưng vẫn không có cơ hội nói chuyện với Hứa vương.

Mà hôm nay lại gặp mặt ở đây, trong lòng Lí Nghị nghĩ đợi đến khi giải quyết xong việc, hắn sẽ tìm cơ hội nói chuyện với Hứa vương.

Chỉ chốc lát trong ngự thư phòng có một công công đi ra, phụng ý chỉ của hoàng thượng cho hai bọn họ vào.

https://thuviensach.vn

Vào ngự thư phòng, sau khi hai người hành lễ xong, Sở Phách Thiên liền mở miệng hỏi: “Hai vị ái khanh hôm nay tới là có chuyện gì a?”

Lí Nghị vụng trộm giương mắt, nhìn về phía hoàng thượng, phát hiện mặt hắn không tốt, trong lòng biết hôn sự của Hiên vương cùng Vân Mộng Vũ chắc chắn khó thành.

Lí Nghị không bẩm báo, hắn chờ Hứa vương nói trước, dù sao Hứa vương cũng có chức quan lớn hơn hắn.

Hứa vương bước lên, bẩm: “Là như vậy, thần vì chuyện hôm qua ở Hứa vương phủ thỉnh tội với hoàng thượng.” Nói xong liền quỳ xuống.

Sở Phách Thiên tuy rằng không thích Hứa vương, nhưng ngoài mặt vẫn phải giả tạo. Hắn nói: “Hứa vương sao lại nói như vậy, chuyện hôm qua có liên quan gì đến ngươi chứ. Hứa vương mau đứng lên, chớ để chuyện này trong lòng.”

Nghe hoàng thượng nói xong, Hứa vương vẫn không đứng lên, hắn tiếp tục nói:“Thần còn có một chuyện muốn bẩm báo hoàng thượng.”

“Có chuyện gì, Hứa vương cứ nói đừng ngại.” Sở Phách Thiên giọng điệu ôn hòa nói, mang bộ dáng của minh quân.

“Hoàng thượng tuyệt đối không thể đồng ý hôn sự của Hiên vương cùng Phán Vũ quận chúa a. Phán Vũ quận chúa là Dạ vương vương phi a, Hiên vương lại là đệ đệ của Hoàng thượng a, là chú của Dạ vương a. Cho dù bây giờ nàng đã không còn là Dạ vương phi, nhưng chuyện này vẫn không thể thay đổi a. Hai người này làm sao có thể cưới nhau chứ? Nhất là bây giờ đặc phái viên của lục quốc đều ở Yến kinh, việc loạn luân này, chẳng phải là sẽ bị nhạo báng sao? Đến lúc đó, Sở quốc làm sao có thể ngẩng đầu với các nước khác?”

https://thuviensach.vn

Hứa vương dứt lời, Lí Nghị cũng vội vàng quỳ xuống, vô cùng đau đớn nói:“Hứa vương nói rất đúng. Bọn họ có quan hệ như vậy làm sao có thể trở thành vợ chồng được, này không phải là làm trò cười trong thiên hạ sao? Hoàng thượng việc này ngàn lần không thể cho phép, không chỉ không thể cho phép, mà còn phải nghĩ cách giải quyết chuyện này mới được.”

Sở Phách Thiên trong lòng vốn đã không đồng ý, bây giờ nghe bọn họ nói vậy, ý nghĩ trong lòng càng kiên quyết. Nghe Lí Nghị nói xong, Sở Phách Thiên nhẽ nhếch mày, hỏi:“Lý ái khanh có cách gì để giải quyết chuyện này sao.”

Lí Nghị vừa nghe xong, lập tức hiến kế.

“Hoàng thượng, thần nghĩ nếu muốn ngăn cản hai người bọn họ thành thân, có hai biện pháp. Một là nhanh chóng gả Phán Vũ quận chúa đi, một cái khác là cho Hiên vương nhanh cưới vợ. Nhưng cách thứ hai lại không được, Hiên vương tất nhiên là không chịu. Mà cách thứ nhất gả Phán Vũ quận chúa đi, chuyện này có vẻ dễ dàng thực hiện. Nhưng bởi vì chuyện này làm ồn ào trong Yến kinh, chỉ sợ nhất thời cũng không ai dám lấy Phán Vũ quận chúa, cho nên chỉ có thể gả Phán Vũ ra ngoài. Thần nghĩ tới một nơi, ở gần biên giới không phải có một đám thổ phỉ trên núi sao? Chúng ta có thể gả nàng cho bọn húcng, như vậy cũng có thể giải quyết vấn đề loạn lạc ở biên giới, cũng có thể giải quyết vấn đề loạn luân hiện nay.”

Nghe xong, trong lòng Hứa vương cũng đã để ý đến Lí Nghị. Lí Nghị ra chiêu này thật sự là độc a, lại đem quận chúa như hoa như ngọc gả cho thổ phỉ. Nghĩ ra cách này, thực không phải người bình thường.

Lí Nghị không biết, bởi vì chuyện này, Hứa vương lại phòng bị với hắn. Bởi vì Hứa vương cũng là người giả dối. Nhưng vẫn không hạ thủ ngoan độc với một nữ tử như thế.

https://thuviensach.vn

Nhưng Sở Phách Thiên ngồi trên kia nghe xong cách này lại rất. Bởi vì chuyện của Hạo vương cùng Hiên vương, bây giờ hắn cực kỳ chán ghét Vân Mộng Vũ.

Mà biện pháp này lại có thể giải quyết việc này, còn có thể trừng phạt Vân Mộng Vũ, sao lại không làm chứ?

Vì thế Sở Phách Thiên quyết định muốn dùng biện pháp này, cho hai bọn họ lui ra, chuẩn bị viết thánh chỉ.

Ra khỏi ngự thư phòng, Lí Nghị và Hứa vương cùng nhau trở về. Trên đường Lí Nghị không ngừng tìm đề tài nói chuyện với Hứa vương, nhưng Hứa vương cũng không thèm trả lời hắn. Lí Nghị buồn bực, hắn thật sự là không biết mình đã đắc tội với Hứa vương lúc nào, sao hắn lại không để ý đến mình. Vấn đề này, Lí Nghị vẫn suy nghĩ không ngừng đến khi về nhà.

Thánh chỉ cũng nhanh chóng được đưa đến phủ quận chúa, lúc ấy Vân Mộng Vũ đang ngủ trong phòng. Bởi vì đêm qua cơ bản nàng không ngủ, đến sáng vừa ngủ được một chút, lại bị người khác kêu dậy tiếp chỉ, trong lòng rất buồn bực a.

Sau khi nàng chuẩn bị, mới bước đến đại sảnh tiếp chỉ.

Công công truyền chỉ ở trong đại sảnh đợi đã lâu, trong lòng đã sớm không kiên nhẫn, lại nhìn thấy bộ dáng như vậy của Vân Mộng Vũ, trong lòng lại tức giận.

Nhưng suy nghĩ lại hắn sắp truyền chỉ, tâm tình tốt hơn một chút. Ngươi dám đắc ý, còn muốn làm Hiên vương phi, xem làm nương tử của thổ phỉ thì sao.

Thái giám kia bắt đầu đọc thánh chỉ.

https://thuviensach.vn

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết. Phán Vũ quận chúa tài đức vẹn toàn, làm gương cho các vị nữ tử khác. Hiện nay ở biên giới thổ phỉ tàn sát bừa bãi, Phán Vũ quận chúa vẫn luôn là người lương thiện, luôn lo lắng cho việc của quốc gia. Nên ta đặc biệt phong cho Phán Vũ quận chúa làm hòa thân công chúa, thành thân với thủ lĩnh của thổ phỉ để bảo vệ biên cương. Khâm thử.”

Vân Mộng Vũ đang ở trạng thái chưa tỉnh ngủ, mơ mơ màng màng tiếp chỉ. Hồng Mai đã phản ứng kịp, lo lắng nói:“Tiểu thư, phải làm sao bây giờ? Hoàng thượng lại bắt ngươi đi hòa thân ở biên giới, làm sao có thể chứ? Nơi đó thổ phỉ hung tàn có tiếng, ngươi đến đó làm sao có đường sống?”

Sau đó, Vân Mộng Vũ cũng có phản ứng.

Dựa vào cái gì chứ, dám cho nàng đi hòa thân, lại là thổ phỉ hung tàn. NND, cẩu hoàng đế kia sao lại không phái Hoa Thanh Nhi của hắn đi a. Theo bộ dáng trong sáng và mị hoặc của Hoa Thanh Nhi không phải không có chỗ dùng. Mỹ nhân như vậy được đưa đi, toàn bộ thổ phỉ trên núi kia, không đúng hắn là toàn bộ sinh vật giống đực trên núi sẽ hàng phục nàng.

Sở Phách Thiên rốt cuộc là bị ma quỷ sai khiến rồi sao. Làm sao có thể làm ra chuyện kinh động như vậy, loại chuyện này người bình thường sẽ không làm. Muốn gả nàng, không có cửa đâu!

“Tiểu thư, nếu không ta phái người lặng lẽ giết đám thổ phỉ kia.” Hồng Mai ở bên cạnh nghĩ, đột nhiên nghĩ tới một biện pháp.

Nghe vậy, Vân Mộng Vũ cũng không vui.

“Không cần, đó là đang giúp tên cẩu hoàng đế kia, giúp hắn ổn định tình hình biên giới. Loại chuyện này ta sẽ không làm, chỉ có kẻ lỗ mãng mới làm. Bây giờ ta không làm gì, chỉ ở phủ quận chúa, ta xem xem hắn sẽ làm như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Bên kia, trong Hiên vương phủ.

“Nàng có phản ứng gì?” Thanh âm thản nhiên của Hiên vương vang lên.

“Quận chúa nói nàng không làm gì cả, chỉ ở trong quận chúa phủ, xem hắn phải làm sao. Hơn nữa quận chúa còn nói, đi giết thổ phỉ thì chuyện này chỉ có kẻ lỗ mãng mới làm, nàng kiên quyết không làm.” Một mật thám bẩm báo.

Nghe Ẩn Nhất bẩm báo, khóe miệng của Sở Hiên hơi nhếch lên, tâm tình rất sung sướng.

“Chủ tử, chúng ta có nên đi giết đám thổ phỉ kia không? Như vậy quận chúa sẽ không bị gả đi.” Ẩn Nhất đề nghị.

“Giết thổ phỉ? Ngươi muốn chủ tử ta là kẻ lỗ mãng sao? Sao lại làm việc ngốc nghếch như vậy? Cái gì cũng không làm, ta lại muốn xem xem hắn có thể ngăn cản hai chúng ta thành thân như thế nào? Không có gì, các ngươi tiếp tục bắt đầu chuẩn bị chuyện kết hôn, chọn ngày tốt để thành thân, căn bản không cần Sở Phách Thiên đồng ý.”

Nghe chủ tử nói xong, trên trán của Ẩn Nhất không ngừng đổ mồ hôi. Bây giờ mới phát hiện chủ tử cùng quận chúa thật sự xứng, rất xứng. Bình tĩnh giống nhau, làm việc quỷ dị giống nhau.....

Trong Hứa vương phủ, Hứa vương đem tin tức vừa rồi bẩm báo cho Minh Du Nhiên.

“Núi hoang, thổ phỉ, Lí Nghị này thật đúng là một nhân tài, lại nghĩ ra được cách này. Tốt lắm, nếu Vân Mộng Vũ đã bị gả đi, ta đây sẽ mang lòng từ bi mà buông tha cho nàng, không hề truy cứu lỗi của nàng. Đáng tiếc là, nàng là người không để cho người khắc sắp đặt, phương pháp kia của Lí Nghị tuy rằng rất tốt, nhưng cũng vô dụng đối với Vân Mộng Vũ.” Minh

https://thuviensach.vn

Du Nhiên trong lòng rất muốn Vân Mộng Vũ bị gả đi như vậy, nhưng Vân Mộng Vũ tuyệt đối sẽ không chấp nhận.

Nghe nói như thế, Hứa vương nghi hoặc hỏi:“Như thế nào? Chẳng lẽ Hiên vương sẽ ra mặt giải quyết chuyện này, Hiên vương sẽ giải quyết như thế nào chứ?” Hứa vương căn bản không nghĩ tới Vân Mộng Vũ có thể tự giải quyết, hắn chỉ có thể suy nghĩ đến Sở Hiên.

Nghe được câu hỏi của hắn, Minh Du Nhiên không nói gì, nàng tựa tiếu phi tiếu nhìn hắn một cái, sau đó bắt đầu nói:“Hứa vương, ngươi không cảm thấy Vân Mộng Vũ rất quen thuộc sao? Vân Mộng Vũ là các chủ Thiên Binh các, ngươi nói xem chỉ là một vùng đất hoang sơ, nàng sẽ để ở trong mắt sao? Giết người ở đó, chỉ là chuyện nhỏ với nàng mà thôi. Các ngươi nghĩ biện pháp này tốt sao.”

“Cái gì? Vân Mộng Vũ, các chủ Thiên Binh các.” Hứa vương thật sự là có chút không tin. Hơn nữa hắn cũng từng nói chuyện với nàng, nhưng một chút cảm giác cũng không có. Bây giờ hắn mới phát hiện, Yến kinh này không giống hắn tưởng tượng, nơi nơi đều là bí mật, nơi nơi đều là thế lực.

“Quên đi, chút nữa ta sẽ phái người chú ý nhất cử nhất động của Vân Mộng Vũ, đến lúc đó, nếu nàng có hành động gì, ta sẽ phái người chặn lại. Về phần ngươi? Ngươi phải đi thu phục quan viên trong triều, làm cho tất cả đều phản đối hôn sự Sở Hiên cùng Vân Mộng Vũ.” Minh Du Nhiên nghĩ, trong lòng đã có kế hoạch.

Hứa vương nghe xong, lui xuống làm việc.

Vì thế mấy ngày tiếp theo, trong Yến kinh lại ồn ào huyên náo. Phán Vũ quận chúa bị đưa đi hòa thân, Phán Vũ quận chúa đã sắp làm Hiên vương phi. Dân chúng trong lúc nhất thời không rõ rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì. Hơn nữa trong quận chúa phủ và Hiên vương phủ cũng không truyền ra tin tức gì. Giống như là hai người kia cam chịu. Nhưng mọi người lại

https://thuviensach.vn

nhanh chóng phát hiện, Hiên vương không phải cam chịu, mà là căn bản không để ý, căn bản không để trong lòng.

Hiên vương phủ đã chuẩn bị xong các công việc kết hôn.

Mà trong cung, Thái hậu nhiều lần nói chuyện với Sở Phách Thiên, hy vọng hắn đồng ý Sở Hiên, cho hai bọn họ thành thân. Nhưng Sở Phách Thiên vẫn kiên trì không đồng ý. Hơn nữa trong hoàng cung cũng bắt đầu chuẩn bị tất cả công việc cho Vân Mộng Vũ hòa thân.

Mà trong lúc này, Hạo hoàng Hạo Hàn không muốn ở lâu trong Sở quốc, nên cáo từ rời khỏi Sở quốc.

Miền nam Nhiếp chính vương Nam Thiếu Dục bởi vì nhớ thê tử, cũng cáo từ rời khỏi Sở quốc.

Bắc hoàng Bắc Ngạo Thế bởi vì quốc gia có việc cần xử lý, cũng cáo từ rời khỏi Sở quốc.

Mà Quân hoàng Quân Lãnh Mạc, Đông thái tử Đông Thành Vũ, Hạo vương Tây Lâm Hạo còn lại là muốn ở lại thưởng thức phong cảnh ở Sở quốc nên ở lại.

Sau khi ở lại, cả ngày Tây Lâm Hạo ở trong y quán xem bệnh cho mọi người, làm cho mình có nhiều việc phải làm.

Quân Lãnh Mạc lại không biết tung tích, không biết đang làm gì?

Đông Thành Vũ tối nào cũng đến Hồng Diễm lâu.

Hôm nay, Vân Mộng Vũ đang xem tin tức điều tra được về chuyện của Đông Thành Vũ. Nhìn tư liệu kia, trong lòng nàng chấn động. Chẳng lẽ Linh Lung là Chỉ nhi của Đông Thành Vũ? Xem ra nàng phải tìm thời gian

https://thuviensach.vn

nói chuyện với Linh Lung. Về tư liệu này, vẫn nên chờ khi nói chuyện xong với Linh Lung, rồi sẽ quyết định đưa cho Đông Thành Vũ hay không.

Vì thế nàng cất tư liệu rồi đứng lên, liền nghe được bên ngoài có người gõ cửa. Nàng cho vào, nhìn thấy Hồng Mai mang vẻ mặt vui mừng đi vào.

Nhìn thấy Hồng Mai như vậy, nàng tò mò, bây giờ trong Yến kinh còn có chuyện gì vui sao, lại làm cho Hồng Mai vui vẻ như vậy. Vì thế, nàng ngạc nhiên hỏi:“Hồng Mai, có việc gì vui thế?”

Hồng Mai cười nói:“Đương nhiên là có a! Tiểu thư, thổ phỉ ở biên giới đã bị giết. Tiểu thư, ngươi nói xem chuyện này có phải là chuyện tốt hay không a?”

Nghe tin tức như vậy, Vân Mộng Vũ rất kinh ngạc. Nàng có nói qua với Sở Hiên, chuyện này Sở Hiên chắc chắn không làm. Nhưng ai làm? Ai lại lỗ mãng như vậy, không có tầm nhìn như thế?

Lúc nàng đang nghi hoặc, tiểu nha đầu Lục Bình hưng phấn chạy vào. Sauk hi vào, hứng thú lớn tiếng nói:“Tiểu thư, tiểu thư, đại tiểu thư đã trở về, lại dẫn theo một nam tử rất đẹp trai nha.” Khi Lục Bình nói đến nam tử kia, trong ánh mắt có nhiều ngôi sao nhỏ.

Lục Bình dứt lời, A Mi đã đi vào, bên cạnh có một nam tử anh tuấn đi theo.

Nam tử kia có khuôn mặt hoàn mỹ, bộ dạng quả thật rất tuấn tú.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy A Mi, trong lòng nhất thời cảm thấy rối rắm, lại rất muốn khóc. Nàng đi qua, ôm A Mi một cái, tinh tế cảm thụ độ ấm trên người tỷ tỷ.

Nhưng kỳ quái là, không chỉ không cảm nhận được độ ấm, còn có thể có cảm giác lạnh lùng. Vân Mộng Vũ nghi hoặc quay đầu nhìn lại, lại nhìn

https://thuviensach.vn

thấy nam tử kia căm tức nhìn nàng. Cũng không đúng, hắn căm tức nhìn tay nàng đang ôm tỷ tỷ.

Kỳ quái, sao hắn lại có bộ dáng như thế? Đây là tỷ tỷ của mình mà? Có gì không đúng sao? Hắn làm sao lại có bộ dáng như ai cướp vợ của hắn như thế?

Vợ?

Đúng rồi, đây là nam tử tỷ tỷ mang về, như vậy chính là Sơ Thất ca ca mà tỷ tỷ đi tìm, đó cũng chính là tỷ phu tương lai của nàng?

Kỳ quái, sao lại không phải là Hàn Băng? Hàn băng đã chạy đi đâu? Dựa theo suy luận của nàng, Hàn Băng chính là Sơ Thất a.

Không đúng!

Nam tử bịt khăn đen kia.....

Không phải là Hàn Băng sao?

Vân Mộng Vũ có chút buồn bực nhìn Hàn Băng, thật sự là khó có thể nhận ra bộ dáng hắn không mang khăn che mặt. Lúc nàng đang buồn bực, thanh âm của Hàn Băng vang lên bên tai. “Buông nàng ra.”

Nói chuyện, tay lại không chút khách khí ôm tỷ tỷ nàng đi qua đó.

Kiệm lời, đây đúng là chiêu của Hàn Băng. Chỉ cần hắn nói ra, nàng biết hắn là ai.

“Sơ Thất ca ca, ngươi làm cái gì vậy? Ngươi đi ra ngoài trước, ta cùng muội muội nói chuyện.” Nhìn thấy động tác của Hàn Băng, A Mi nhanh chóng cho hắn đi ra ngoài, bằng không căn bản không có cách nào nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Nghe A Mi nói, Hàn Băng không hề động đây, ánh mắt có chút đáng thương nhìn A Mi.

Nhưng là A Mi cũng không dao động, lại mang bộ dáng tức giận. Nhìn tỷ tỷ như vậy, Hàn Băng lập tức đi ra ngoài, nhanh chóng biến mất, hoàn toàn không thấy rõ, cũng không biết đã chạy đi đâu.

Nhìn thấy Hàn Băng nghe lời như vậy, trong đầu Vân Mộng Vũ hiện ra hai chữ “thê nô”. (Út: cười chết với Vũ tỷ a)

Tuy rằng bây giờ còn chưa giống lắm, nhưng chỉ cần dạy dỗ, đợi thời gian qua đi, tuyệt đối sẽ là thê nô tốt a.

Thê nô tốt, trong lòng Vân Mộng Vũ tán thưởng.

Hồng Mai cùng Lục Bình cũng đi ra ngoài, còn đóng cửa lại.

Vân Mộng Vũ kéo tỷ tỷ ngồi xuống, mình cũng ngồi bên cạnh. Nàng kéo tay tỷ tỷ thủ, khóe miệng cười hỏi:“Tỷ tỷ, nói chuyện của ngươi và Hàn Băng đi. Ta tò mò muốn chết, sao các ngươi lại ở cùng với nhau?”

Nhưng A Mi không có trả lời vấn đề này, ngược lại là quan tâm hỏi:“Vũ nhi, chuyện của ta sau này từ từ nói cho ngươi nghe. Còn ngươi, lúc ta không ở đây, đã xảy ra chuyện lớn như vậy. Vì sao ngươi bị đi hòa thân, lại bị gả đến núi hoang.”

Nghe tỷ tỷ nói, Vân Mộng Vũ xấu hổ sờ sờ cái mũi, cười khổ mà nói:“Tỷ tỷ đây không phải vấn đề của ta a, đều là do cái người nhàm chán đó, cả ngày rất nhàn rỗi, kiếm chuyện gây với ta.”

Nhìn thấy biểu tình này của muội muội, A Mi nhịn không được nở nụ cười, vuốt mũi nàng, sủng nịch nói:“Ngươi a, về sau tỷ tỷ không bao giờ rời xa ngươi như vậy nữa. Bằng không, ở nơi khác nghe được chuyện của ngươi, ta thật sự là sợ tới mức kinh hồn. May mắn ta và Hàn Băng ở gần

https://thuviensach.vn

đó, sau đó Hàn Băng nghe nói chuyện này, liền phẫn nộ rút kiếm tiêu diệt toàn bộ thổ phỉ trên núi.”

A Mi dứt lời, nhưng không nghe ai trả lời, nàng ngẩng đầu lên nghi hoặc nhìn muội muội, lại phát hiện muội muội mang bộ dáng ngốc nghếch, giống như bị kinh hách.

Vân Mộng Vũ có thể không bị chấn kinh sao?

Thì ra là Hàn Băng, tỷ phu của nàng.

Bất quá, nói thật, Hàn Băng rất có tư chất lỗ mãng của một người đầu gỗ a.

“Vũ nhi, ngươi làm sao vậy.” Ngay lúc Vân Mộng Vũ không nói gì, bên tai vang lên thanh âm quan tâm của tỷ tỷ. Nàng vội phục hồi tinh thần lại, cười nói:“Tỷ tỷ, ta không sao. Chuyện này, thật đúng là nên cảm ơn tỷ phu a. Về sau ta nhất định sẽ tìm cơ hội báo đáp hắn.”

“Không cần, báo đáp gì chứ, về sau đều là người một nhà.” A Mi cũng cười nói.

“Muốn, nhất định phải báo đáp.” Vân Mộng Vũ cũng kiên trì.

Nàng nhất định sẽ báo đáp hắn thật tốt, còn chuyện dọa nàng lúc nửa đêm, nàng phải tính toán rõ ràng với hắn.

Mà Hàn Băng đang ở trong sân đột nhiên lạnh run, hắn nghi hoặc vạn phần nhìn bốn phía, phát hiện không có gì dị thường a. Trong lòng liền buốn bực, sao lại thế này a, sao lại cảm thấy quận chúa phủ này có chút tà mị.....

“Vũ nhi, ngươi thích Sở Hiên sao?” A Mi hỏi muội muội.

Thích? Chắc là thích.

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt ôn nhu của muội muội, A Mi đã biết đáp án.

Nàng ôn nhu nói với muội muội:“Vũ nhi, ta thấy Sở Hiên là người có thể làm phu quân của ngươi. Nhưng trên người hắn có bí mật. Cho nên, đây là đại sự cả đời của ngươi, chỉ cần ngươi thích thì tốt, tỷ tỷ đều ủng hộ ngươi.”

Nghe tỷ tỷ nói, Vân Mộng Vũ trong lòng có chút hỗn loạn. Lúc này nàng thật sự không biết nàng yêu Sở Hiên sâu đậm, rốt cuộc có thể vì hắn hy sinh bao nhiêu?

Nàng không nghĩ nhiều, bây giờ nàng thầm nghĩ sẽ thuận theo tự nhiên. Nếu thật sự trở về không được, có lẽ bọn họ cứ cả đời như vậy. Nhưng, nếu, nàng đột nhiên sợ hãi chứ nếu này.

Vân Mộng Vũ ở trong thư phòng hàn huyên với tỷ tỷ đến tối.

Mà tỷ tỷ cũng nói cho nàng nghe chuyện của Hàn Băng.

Thì ra sau khi tỷ tỷ đến Bắc quốc, ở nơi mà nàng và Sơ Thất ca ca sống trước đây. Kết quả lại gặp Hàn Băng, sau đó sự tình cứ như vậy mà được điều tra ra. Hàn băng nói cho tỷ tỷ biết hắn chính là Sơ Thất ca ca, và nguyên nhân rời đi. Vì thế hai người trở về cùng nhau, tỷ tỷ coi như là đồng ý ở bên Hàn Băng.

Đang nói đến vấn đề ở cạnh nhau, trong lòng Vân Mộng Vũ có một kế.

Hừ, Hàn Băng này, ngay cả thổ lộ cũng không có. Chỉ giải thích nguyên nhân rời khỏi đó là có thể ôm mỹ nhân về, hắn quá may mắn.

Không biết, Hàn Băng này khi thổ lộ sẽ mang bộ dáng gì. Còn nếu làm hắn thổ lộ, hắn sẽ nói cái gì? Vân Mộng Vũ rất hiếu kỳ, nghĩ đến nội dung hắn sẽ thổ lộ.

https://thuviensach.vn

Vì thế, trong lòng Vân Mộng Vũ đã có mầm móng như vậy. Hàn Băng bên kia lại nhịn không được mà rùng mình. Hắn thật sự hoài nghi quận chúa phủ này có phải có vấn đề gì hay không. May mắn là Vân Mộng Vũ không biết, nếu nàng biết Hàn Băng có suy nghĩ đó, nàng sẽ tự tay xử lý Hàn Băng sạch sẽ.....

Buổi tối, Vân Mộng Vũ, A Mi cùng với Hàn Băng ăn cơm cùng nhau.

Trên bàn cơm, Hàn Băng lại thể hiện manh mối làm thê nô tương lai của hắn.

Không ngừng gắp rau cho A Mi, mình lại không ăn được bao nhiêu, mà là nhìn ánh mắt của tỷ tỷ, nhìn thấy ánh mắt của tỷ tỷ nhìn đi đâu, đôi đũa của hắn lập tức gắp đồ ăn cho nàng.

Nhìn Hàn Băng như vậy, trong lòng Vân Mộng Vũ liên tục ra mồ hôi lạnh.

Ăn xong cơm tối, Vân Mộng Vũ dạo hoa viên cùng tỷ tỷ, Hàn Băng lại muốn đi theo.

Lúc ngủ lại càng buồn cười hơn, tỷ tỷ muốn ngủ với nàng, Hàn Băng không chịu. Kết quả tỷ tỷ kiên trì, Hàn Băng nói sẽ ngủ bên ngoài phòng bọn họ, tỷ tỷ tức giận, Hàn Băng mới không cam lòng trở về phòng đã an bài cho hắn.

Trong lòng Vân Mộng Vũ khen ngợi, thê nô rất đáng yêu, tính rất trẻ con.

Ngày kế sáng sớm vừa dùng điểm tâm xong, khẩu dụ của hoàng thượng truyền tới, muốn mời tỷ tỷ vào cung.

Vừa nghe đến tin tức này, Vân Mộng Vũ không nói gì. Lão già háo sắc kia, sao lại không muốn yên tĩnh. Tỷ tỷ vừa mới trở về, hắn liền nhớ

https://thuviensach.vn

thương. Thật là, muốn đoạt tỷ tỷ, cũng phải nhìn xem thê nô có chịu hay không a.

Trong lòng nghĩ đến thê nô, lập tức bên người cũng cảm giác được trên người thê nô phát ra khí lạnh, rất rất lạnh a.

Nhìn bộ dáng kia của Hàn Băng, Vân Mộng Vũ nhanh chóng nói nàng sẽ cung đi với tỷ tỷ, hơn nữa luôn cam đoan không để tỷ tỷ bị tổn hại một sợi tóc của nàng, hắn mới không tình nguyện đồng ý.

Hai người ngồi kiệu vào cung, chỉ chốc lát đã đến ngự thư phòng của Hoàng thượng.

Vân Mộng Vũ có chút buồn bực, sao lại ở ngự thư phòng chứ? Giống như là có chuyện trọng đái, kỳ thật chỉ là dục vọng của lão già kia mà thôi.

Lúc Sở Phách Thiên nhìn A Mi, ánh mắt đều thiếu chút nữa muốn rớt ra. Thật sự là lâu lắm không thấy nàng, khi nhìn lại, Sở Phách Thiên phát hiện A Mi tựa hồ đẹp ra. Khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng vẫn tồn tại như cũ. Sở Phách Thiên cứ ngồi như thế nhìn chằm chằm vào A Mi, lại quên làm chuyện khác.

Nhìn tình huống này, Vân Mộng Vũ muốn xông lên giết lão già kia. Nhưng bây giờ không phải lúc giết hắn, vì thế nàng chỉ có thể nhanh chóng lớn tiếng hành lễ, lấy chuyện này gọi hồn hắn về.

“Thần nữ thỉnh an hoàng thượng.”

Bị Vân Mộng Vũ thỉnh an lớn tiếng như vậy, Sở Phách Thiên đột nhiên hoàn hồn, phát hiện Vân Mộng Vũ cũng đến đây.

Vừa thấy Vân Mộng Vũ, Sở Phách Thiên cảm thấy hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 101: Trước Đêm Xuất Giá

Bị Vân Mộng Vũ thỉnh an lớn tiếng như vậy, Sở Phách Thiên đột nhiên hoàn hồn, phát hiện Vân Mộng Vũ cũng đến đây.

Vừa thấy Vân Mộng Vũ, Sở Phách Thiên cảm thấy hoảng hốt.

Trong lòng hắn buồn bực, tại sao chuyện gì chỉ cần dính vào Vân Mộng Vũ thì sẽ không như hắn mong muốn.

Nói đến bọn thổ phỉ kia đi, đang êm đẹp tại sao chỉ sau một đêm đã bị giải quyết. Hơn nữa nghe nói người kia giống như diêm vương, mang khăn đen che mạt, tóm lại là toàn thân đều đen, lại thêm thủ pháp giết người tàn độc kia. Thật sự là khó hiểu, không biết kẻ lỗ mãng này từ đâu đến, lại xen vào chuyện của người khác. Làm cho bây giờ hắn cũng không biết nên giải quyết Vân Mộng Vũ như thế ào. Vốn nghe nói A Mi đã quay về, tâm tình hắn rất tốt muốn truyền nàng vào cung, có thể giải được nỗi tương tư trong lòng, ai biết lại nhìn thấy Vân Mộng Vũ.

Sở Phách Thiên chỉ có thể miễn cưỡng cười nói:“Không cần đa lễ, không biết hôm nay Vũ nhi vào cung làm gì a?”

Nghe được câu hỏi của Sở Phách Thiên, Vân Mộng Vũ chuyển động hai tròng mắt. Nàng bày ra bộ dáng đau thương, rút khăn lụa từ trong tay áo ra, lấy khăn lụa che mặt, khổ sở kể:“Hoàng thượng, Vũ nhi thật sự rất khó khăn. Lần trước được hoàng thượng ban thánh chỉ hòa thân, trong lòng Vũ nhi rất cảm động. Vũ nhi nghĩ, rốt cục mình có thể đền đáp Sở quốc, cống hiến sức lực của mình. Mấy ngày trước, Vũ nhi cũng luôn luôn ở trong phủ quận chúa chuẩn bị đi hòa thân. Nhưng thật không ngờ a, giữa đường lại có

https://thuviensach.vn

bất trắc, người có họa có phúc. Không nghĩ tới, Vũ nhi còn chưa gặp mặt phu quân, nhưng phu quân đã đi rồi. Đây là chuyện không tốt, hoàng thượng, ngươi nhất định phải làm chủ cho Vũ nhi a."

Nói xong, liền khóc lóc, giống như khổ sở vạn phần.

Nghe nói như thế, Sở Phách Thiên thiếu chút nữa tức muốn ngất xỉu. Còn rất cảm động, đây quả thực là nói hươu nói vượn. Chuẩn bị hòa thân, lại nói bậy, nàng rõ ràng là cả ngày trốn trong nhà ngắm hoa ngắm cảnh. Bây giờ, nàng chắc chắn rất vui vẻ, còn bày ra bộ dáng thương tâm.

Sở Phách Thiên vô cùng buồn bực, nhưng ngoài miệng hắn vẫn cười nói:"Vũ nhi, chớ nên như vậy. Sau này Sở quốc sẽ có lúc cần đến ngươi, lần sau trẫm sẽ tìm cho ngươi một hôn sự tốt."

Sở Phách Thiên nghĩ, ngươi cứ vui sướng khi người gặp họa đi, hắn sẽ cho nàng bị ngột ngạt, xem nàng có thể ngủ an ổn được không.

Nhưng ai ngờ, Vân Mộng Vũ lại mở khăn lụa ra, mặt mày hớn hở nói:"Thật vậy chăng, còn có chuyện tốt như vậy a, vậy Vũ nhi nhất định không từ chối. Nhưng, nếu lúc nào cũng như vậy, có thể làm hoàng thượng phiền toái hay không?"

Vân Mộng Vũ nói đến nửa câu sau, trên mặt biểu lộ ra biểu tình lo lắng.

Nhìn thấy nàng như thế, Sở Phách Thiên muốn mắng to. Vân Mộng Vũ này, đây là muốn uy hiếp hắn. Uy hiếp hắn sau này không nên tùy tiện đưa ra chủ ý với nàng, nếu có hậu quả gì, hắn chắc chắn sẽ hối hận.

Sở Phách Thiên cắn răng, nghiến chặt rang mà nói.

"Cảm ơn Vũ nhi thay trẫm suy nghĩ như vậy. Nhưng Vũ nhi yên tâm, trẫm nhất định sẽ tìm một hôn sự tốt hơn thế này. Đến lúc đó trẫm nhất định sẽ dùng hết mọi cách, để ngươi được bình an gả đi."

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ âm thầm buồn cười, muốn nói thêm hai câu nữa làm cho hắn không mở miệng được. Ai ngờ, còn chưa kịp mở miệng, Sở Phách Thiên lại muốn đuổi khách.

“Vũ nhi, Thái hậu gần đây luôn nhắc tới ngươi, ngươi nên đi thỉnh an Thái hậu đi. Trẫm có một số việc muốn trao đổi với tỷ tỷ ngươi.” Sở Phách Thiên muốn nhanh chóng đuổi Vân Mộng Vũ đi, sau đó lại đưa A Mi vào tay mình.

Sở Phách Thiên dứt lời, Vân Mộng Vũ cũng không nhúc nhích, ngược lại còn cười nói:“Hoàng thượng, ngươi có chuyện gì cứ nói. Vũ nhi muốn cùng tỷ tỷ đi thăm Thái hậu, Thái hậu chắc chắn cũng sẽ nhớ đến tỷ tỷ. Hơn nữa tỷ tỷ vừa trở về, tinh thần cũng không tốt lắm. Hoàng thượng có chuyện gì thì trao đổi với Vũ nhi cũng được, chuyện của tỷ tỷ Vũ nhi đều biết hết.”

Vân Mộng Vũ nói xong, nửa ngày cũng không có ai đáp lại, trong phòng là một mảnh yên lặng, tựa hồ ngay cả tiếng hít thở cũng nghe được rõ ràng. Một lát sau sau, mới nghe được thanh âm cắn rang của Sở Phách Thiên truyền đến.

“Nếu như vậy, trẫm sẽ nói thẳng. A Mi tài đức vẹn toàn, mĩ mạo vô song, trong lòng trẫm, trẫm muốn nạp A Mi làm Mi phi. Nếu Vũ nhi thương tỷ tỷ như vậy, như vậy chuyện A Mi chuẩn bị vào cung, phải nhờ Vũ nhi chuẩn bị giúp rồi. Vũ nhi, đây chính là khẩu dụ của trẫm, quận chúa phủ chắc là không kháng chỉ chứ.” Sở Phách Thiên nói đến câu cuối, đã nói ra hai chữ kháng chỉ để uy hiếp.

Sở Phách Thiên dứt lời, A Mi khẽ nhíu mày, trong mắt hiện lên vẻ chán ghét.

Mà Vân Mộng Vũ nghe nói như thế trong lòng cũng rất chán ghét, lão già này, tuổi đã cao, còn muốn tỷ tỷ của nàng. Nàng nhịn không được suy

https://thuviensach.vn

nghĩ trong lòng, không biết hắn già như vậy, còn…. được không.

Nàng nhẫn nhịn, cười nói:“Hoàng thượng nói đùa cũng quá lớn rồi, chuyện này làm sao có thể được? Hoàng thượng ngươi sẽ không quên là trước đây vài ngày người đã dùng lý do gì để cự tuyệt hôn sự của thần nữ cùng Hiên vương sao? Năm đó ngươi nhưng nhận mẫu thân của thân nữ làm nghĩa muội, Thái hậu lại rất tán thành. Hơn nữa tỷ muội chúng ta vẫn luôn xem ngươi là thúc thúc, tôn trọng như bậc trưởng bối. Hoàng thượng nếu nạp tỷ tỷ làm phi, thần nữ cũng không muốn sống, thật sự là không có mặt mũi để sống. Đây quả thật là loạn luân a.”

Vân Mộng Vũ nói xong, trên mặt cũng đưa ra biểu tình kiên quyết.

Nghe nói như thế, Sở Phách Thiên mới giật mình nhớ tới quả thật có một chuyện như vậy. Nhưng đây chỉ là ước định bằng miệng, người trong thiên hạ sớm đã quên. Nhưng bây giờ lại bị Vân Mộng Vũ nhắc lại, chuyện này hắn bị á khẩu.

Trước đó vài ngày mình lại lấy lý do này để phản đối hôn sự của nàng cùng Sở Hiên, bây giờ mình cũng bị nàng làm cho á khẩu.

Cuối cùng, Sở Phách Thiên bất đắc dĩ cho hai nàng rời đi.

Hai người mới đi ra khỏi ngự thư phòng, nhìn thấy thái giám bên cạnh của Thái hậu đang đứng chờ. Vốn Vân Mộng Vũ không nghĩ sẽ vào cung Thái hậu, nhưng bây giờ lại tự mình đến mời, nói gì thì cũng phải đi. Vì thế hai tỷ muội nàng đi theo công công kia vào cung của Thái hậu.

Còn chưa kịp vào, chợt nghe bên trong truyền đến tiếng cười của Thái hậu. Vân Mộng Vũ kinh ngạc, sau khi đi vào, mới nhìn thấy thì ra là Hoa Thanh Nhi đang ở đó. Mà vừa rồi không biết Hoa Thanh Nhi nói gì với Thái hậu, làm cho Thái hậu mang bộ dáng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Sauk hi hai người đi vào, quỳ xuống thỉnh an Thái hậu. Thái hậu nhìn thấy. Nên cho hai nàng đứng lên. Sau đó sai người mang ghế đến, cho các nàng ngồi nói chuyện.

“Vừa rồi mới nhắc tới các ngươi, không ngờ các ngươi đến nhanh như vậy.” Thái hậu nhìn hai tỷ muội song sinh này, mang ánh mắt từ ái cười nói.

“Phải không? Thái hậu nói gì về chúng ta. Thái hậu có phải đang nói xấu hai tỷ muội chúng ta hay không, vậy Vũ nhi cũng không để ý.” Vân Mộng Vũ cười khẽ nói.

Nghe nàng nói, Thái hậu cũng vui vẻ, bà cười nói:“Không có, lúc nãy ai gia đang nói về chuyện tốt của các ngươi.”

Nghe được hai chữ chuyện tốt, trong lòng Vân Mộng Vũ cảnh giác.

Quả nhiên Thái hậu lại nói tiếp.

“Trước đó vài ngày hôn sự của Vũ nhi cùng Hiên vương hoàng thượng vẫn không đồng ý. Kỳ thật ai gia lại rất tán thành, chỉ cần hai người thương nhau thì tốt rồi, những cái khác đều không quan trọng. Bây giờ Hoàng thượng có ý với A Mi, như vậy cũng tốt. Như vậy hoàng thượng cũng không có lý do gì để phản đối hôn sự của Vũ nhi cùng Hiên vương. Kỳ thật chuyện này cũng không có gì, chỉ cần xử lý tốt, sau này sẽ trở thành giai thoại. Hiên vương và hoàng thượng là tay chân, mà các ngươi lại là tỷ muội, rất là xứng đôi. Đây vẫn là do Thanh phi nhắc nhở ai gia, bằng không thật đúng là đã làm lỡ mất việc tốt. Vừa rồi ai gia và Thanh phi đang thảo luận việc này, nghĩ xem đến lúc đó ai trong hai ngươi muốn xuất giá trước?”

Nghe Thái hậu nói xong, Vân Mộng Vũ ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn thấy ánh mắt ý vị thâm trường của Hoa Thanh Nhi. Nàng nghĩ, đây nhất định là kế của Hoa Thanh Nhi, chỉ là không nghĩ ra Hoa Thanh Nhi có ý gì.

https://thuviensach.vn

“Thần nữ không muốn, thần nữ đã có người trong lòng.” Trên điện đột nhiên truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của A Mi.

Nghe vậy, Thái hậu lập tức thay đổi sắc mặt, giọng điệu không tốt nói:“A Mi, nữ tử chưa lấy chồng, sao có thể nói ra chuyện này. Còn cái gì mà người trong lòng, hắn là ai vậy? Nói ra cho ai gia xem xem, có vĩ đại hơn hoàng thượng hay không?”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ thật muốn cười. Đây không phải rất vô nghĩa sao, chỉ cần tùy tiện tìm một người, tính cách cũng đủ hơn Hoàng thượng. Hoàng thượng tuổi đã cao, có thể làm cha nàng và tỷ tỷ. Hàn băng tuy rằng lạnh một chút, sửng sốt một chút, nhưng những mặc khác vẫn phi thường vĩ đại. Bất luận là võ công hay tướng mạo, đều là tuyệt đỉnh, làm sao có thể so sánh với lão già kia. Quan trọng nhất là trên người Hàn Băng lại có tiềm lực thê nô, là vô song cái thế a.

Nghe Thái hậu nói, A Mi vẫn mang vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng trả lời:“Thần nữ không muốn.”

Nhìn A Mi như vậy, Thái hậu rất tức giận, run run chỉ tay vào A Mi, nửa ngày không nói được câu nào.

Hoa Thanh Nhi bên cạnh thấy tình hình này, lập tức dùng tay vỗ nhẹ sau lưng Thái hậu, giúp thái hậu hít thở. Nàng một bên trấn an thái hậu, một bên ôn nhu nói:“Thái hậu, đừng làm Liên Tinh quận chúa khó xử. So sánh với nam tử trong lòng nàng, thì chắc chắn nàng không muốn làm phi tử của hoàng thượng. Tuy rằng hoàng thượng thích quận chúa, nhưng nếu quận chúa không muốn, chúng ta không nên chia rẽ bọn họ thì tốt hơn.”

/

“Cái gì không muốn chứ, nàng không muốn cái gì? Nếu hoàng thượng thích nàng, thì đó là phúc khí của nàng, không muốn cũng phải nguyện ý.” Hoa Thanh Nhi nói xong, Thái hậu liền tức giận nói.

https://thuviensach.vn

Nghe như vậy, Vân Mộng Vũ xem như đã biết, mẹ con giống nhau cực kỳ. Lúc không uy hiếp đến bọn họ, bọn họ sẽ đối với ngươi rất tốt. Nhưng nếu uy hiếp bọn họ, hoặc là người mà bọn họ không thích, thì sẽ cứng rắn áp bức như thế.

Tuy rằng trước kia Thái hậu rất tốt với mẫu thân, sau này cũng đối với nàng không tệ. Nhưng bây giờ bà muốn gả tỷ tỷ cho lão già kia, nàng tuyệt đối sẽ không chấp nhận. Bà thật sự là hơi quá đáng, lại muốn đẩy tỷ tỷ vào hố lửa.

Nàng suy nghĩ trong lòng một chút, lạnh nhạt mở miệng nói:“Thái hậu, ngươi thật sự muốn ép tỷ tỷ gả cho hoàng thượng sao?”

Nghe nói như thế, thái hậu sửng sốt.

Bà vốn nghĩ chuyện này đã được giải quyết, dù sao cũng là chuyện vui. Nhưng vì sao bây giờ lại biến thành như vậy a, thái độ A Mi cương quyết, giọng điệu của Vũ nhi lạnh nhạt. Trong lòng Thái hậu có chút dao động, bà bị những lời Thanh phi nói làm cho động tâm. Vốn nghĩ hai tỷ muội sẽ rất cảm kích. Nhưng theo như tình huống bây giờ, các nàng sau này chắc chắn rất hận nàng.

Nhìn Thái hậu do dự, Hoa Thanh Nhi bên cạnh vội nói:“Thái hậu, hai vị quận chúa có thái độ cương quyết như thế, thật không tốt. Vẫn nên nghe theo các nàng đi, bằng không lát nữa, hai vị quận chúa làm ra chuyện gì, thì sẽ không tốt. Về phần hoàng thượng, thì chỉ có thể làm cho hoàng thượng thất vọng rồi.”

Hoa Thanh Nhi nói xong, Thái hậu vốn có chút dao động, giờ phút này lại kiên quyết.

Bà là Thái hậu, con trai của bà là hoàng thượng, cho A Mi làm con dâu của nàng, đó là nàng có phúc lớn. Nhưng nàng lại chê, lại không muốn, thái độ hai tỷ muội lại cương quyết. Hai nàng lại đang uy hiếp bà. Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng chung quy là hoàng thượng, sao lại để hoàng thượng chịu thiệt chứ? Ngay cả bà cũng luôn không thích Thanh phi bây giờ bà rất biết thức thời, biết lo lắng cho hoàng thượng, suy nghĩ vì đại cục, suy nghĩ ra cách đẹp cả đôi đường. Nhưng tỷ muội các nàng lại không chịu, chỉ nói một câu không muốn mà trả ngược lại. Tôn nghiêm của hoàng gia còn đặt ở đâu chứ.

“Vũ nhi, A Mi, chuyện này ai gia cũng đã suy nghĩ kĩ. Như vậy đối mọi người đều tốt, như vậy Vũ nhi là có thể nên duyên với Hiên vương. Hơn nữa A Mi được vào hoàng cung, về sau vinh hoa phú quý tràn ngập. Bao nhiêu nữ tử trong thiên hạ cầu cũng không được? Hơn nữa ai gia cam đoan, A Mi vào cung, ai gia chắc chắn toàn tâm toàn ý che chở cho nàng, như vậy các ngươi còn gì không vừa lòng nữa?” Tuy rằng nghe Thanh phi nói xong, trong lòng bà rất tức giận, nhưng cũng không ảnh hưởng đến suy nghĩ của bà. Vì thế, bà lại tận tình khuyên bảo các nàng, hy vọng các nàng có thể hiểu, đối với các nàng mà nói đây là chuyện tốt, bà sẽ không hại các nàng.

“Thần nữ không muốn.” A Mi cùng Vân Mộng Vũ đồng thời trả lời.

Thanh âm kiên định của các nàng vọng lại trên đại điện, làm Thái hậu đau đầu một phen.

Giờ phút này sự kiên nhẫn của Thái hậu cũng đã hết, nàng tức giận chỉ vào cửa, lớn tiếng nói:“Hỗn xược, các ngươi lập tức cút ra ngoài cho ta.”

Thái hậu rất phẫn nộ, hai đứa nhỏ này rất giống mẫu thân của chúng. Năm đó bà thương mẫu thân các nàng, nhưng cũng không có nghĩa là bà sẽ thương hai nàng như vậy. Sống nhiều năm trong cung, làm Thái hậu cao cao tại thượng, bây giờ bà rất khó để tha thứ cho những ai chống cự lại bà.

Nghe Thái hậu nói, Vân Mộng Vũ và A Mi nhìn nhau, hai người đứng dậy, rời khỏi đại điện.

Nhìn bóng dáng xa dần của các nàng, trong mắt Hoa Thanh Nhi lóe lên tia hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Phương pháp này có vẻ rất tốt, nàng biết Vân Mộng Vũ không đồng ý. Như vậy tỷ muội các nàng sẽ mâu thuẫn gay gắt với hoàng thất. Mất đi sự che chở của Thái hậu, sau này đối phó với hai tỷ muội này đơn giản hơn rất nhiều. Cho dù A Mi có đồng ý thì cũng không quan trọng, theo tính cách này của A Mi, nàng chỉ cần nhẹ nhàng bày một thủ đoạn nhỏ, A Mi sẽ hương tiêu ngọc vẫn tại hoàng cung này.

Nàng nghĩ phương pháp này có thể nói là cao minh đến cực điểm, vừa chiếm được hảo cảm của Thái hậu, làm cho nàng có quyền lớn hơn, còn làm cho hai tỷ muội Vân Mộng Vũ mâu thuẫn sâu sắc với hoàng thất.

Vân Mộng Vũ cùng A Mi về tới phủ quận chúa, vào Tâm Mộng cư liền nhìn thấy Hàn Băng đang khẩn trương đứng chờ. Nhìn cảnh tượng này, Vân Mộng Vũ nhìn tỷ tỷ với ánh mắt ái muội.

Mà A Mi nhìn thấy muội muội như thế, sắc mặt ửng đỏ đi qua lôi Hàn Băng về phòng, xem ra là muốn răng dạy một phen.

Lúc ăn cơm tối, Hàn Băng không ngừng dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ bị hắn nhìn mà không hiểu gì, nửa ngày cũng không hiểu ý của hắn. Nàng nhìn tỷ tỷ, phát hiện cũng không có gì. Nhìn thần sắc của Hàn Băng, ánh mắt phẫn nộ, tựa như có người cướp vợ của hắn. Trong đầu nàng chợt lóe, nói vậy hắn là tỷ tỷ nói cho hắn nghe chuyện xảy ra hôm nay. Cho nên bây giờ sắc mặt của Hàn Băng mới như thế, nhưng sao lại nhìn nàng như thế? Hắn không phải nên vào cung giáo huấn hoàng đế cùng Thái hậu sao?

Vân Mộng Vũ vừa ăn vừa nghĩ, lúc nghĩ ra, sau ót nhịn không được mà đổ mồ hôi lạnh. Hàn Băng này, muốn cho nàng trấn an tỷ tỷ, để tối nay hắn có thể giải quyết. Nàng không nói gì mà quay đầu liếc hắn, đáng tiếc Hàn Băng không thay đổi sắc mặt.

https://thuviensach.vn

Cơm nước xong, nàng cảm giác được từng đợt lạnh run đang tới gần. Nàng không khỏi tức giận mắng trong lòng, Hàn Băng này vội gì chứ, không phải nàng đang chuẩn bị nói đó sao.

Vì thế Vân Mộng Vũ đi đến bên cạnh tỷ tỷ, kéo cánh tay tỷ tỷ, làm nũng nói:“Tỷ tỷ, đêm nay ta muốn ngủ với ngươi, được không?”

“Được, Vũ nhi muốn thì được thôi.” A Mi sủng nịch nói.

Nghe tỷ tỷ nói xong, Vân Mộng Vũ đột nhiên lo lắng hỏi:“Tỷ phu có mất hứng hay không a?”

Nàng nói xong, A Mi lập tức nói:“Hắn dám!”

Vân Mộng Vũ quay đầu nhìn Hàn Băng, phát hiện hắn bây giờ rất giống một người con dâu, ngoan ngoãn đứng đó, không dám lên tiếng.

Trước khi đi ngủ, Vân Mộng Vũ cố ý phân phó Hồng Mai đi lấy tin tức ở hoàng cung để sáng mai nàng xem. Đêm nay Vân Mộng Vũ ngủ rất tốt, trong lòng nghĩ Hàn Băng sẽ đối phó với hai người kia như thế nào.

Sáng hôm sau lúc ăn cơm, nàng nhìn thấy sắc mặt của Hàn Băng đã tốt hơn, xem ra hôm qua hai vị kia trong cung chắc chắn là có chuyện không tốt.

Cơm nước xong, Vân Mộng Vũ nhanh chóng vào thư phòng, Hồng Mai cũng đem đến tin tức cho nàng. Nàng vừa thấy kết quả, thiếu chút nữa cười chết mất.

Hàn Băng này lại xử lý chỗ đó của hoàng thượng, nghe nói tối hôm qua triệu rất nhiều thái y, nhưng đều không có cách. Mà tối hôm qua Thái hậu lại bị một con rắn lớn dọa, sợ tới mức hôm nay bị bệnh.

https://thuviensach.vn

Tỷ phu này của nàng thật sự là rất tài tình, phỏng chừng sau này hoàng đế kia sẽ không muốn tìm nữ nhân nữa, bây giờ hắn chỉ muốn giấu đi chỗ đó thôi.

Phương pháp này của Hàn Băng rất tốt, một công đôi chuyện a.

Mà bây giờ trong cung rất loạn, tối hôm qua hoàng thượng bị tập kích, Thái hậu lại gặp con rắn lớn. Trong lúc nhất thời trong hoàng cung ai ai cũng xem bệnh, điều tra án này nọ, lòng người hoảng sợ vô cùng.

Trong cung Hoa Thanh, Hoa Thanh Nhi ngồi trên ghế, một tay chống lên trán, trong lòng nghĩ tới chuyện xảy ra tối hôm qua.

Thật sự kỳ quái, làm sao có thể xảy ra chuyện này. Hộ vệ trong cung làm gì, chẳng lẽ không có chút phát hiện nào sao? Hơn nữa người kia là ai, lúc đó người ta nói chỉ có thể nhìn thấy một bóng đen nhanh chóng rời khỏi. Mọi chuyện gần đây thật ly kỳ, có liên quan đến hai tỷ muội kia không? Nàng đã moi được tin tức từ miệng của cung nữ hầu hạ bên cạnh hoàng thượng, hoàng thượng hôm qua không chỉ bị thương bên ngoài, quan trọng nhất là, chỗ kia của hoàng thượng cũng bị thuoeng. Hơn nữa đã mời rất nhiều thái y, đều nói không có cách chữa trị.

Cái này không phải là quá tiện nghi cho tiện nhân A Mi kia sao, Vân Mộng Vũ có lẽ đang rất đắc ý.

Không biết chuyện này có liên quan đến hai tỷ muội kia không, bởi vì cuối cùng hai tỷ muội đều đạt được mục đích lớn.

Chạng vạng, Vân Mộng Vũ mượn Hàn Băng từ trong tay tỷ tỷ đến đây, hai người đang ngồi trong lương đình của phủ quận chúa.

“Hàn Băng, không nghĩ ra ngươi là người như thế.” Vân Mộng Vũ lên án.

https://thuviensach.vn

“Không phải cố ý.” Hàn Băng nói ngắn gọn.

Nghe Hàn Băng trả lời, Vân Mộng Vũ phẫn nộ đứng lên, lớn tiếng nói:“Ngươi cho rằng một câu không phải cố ý của ngươi là có thể cho qua chuyện này sao? Ngươi lừa gạt tỷ tỷ lâu như vậy, làm cho nàng nghĩ Sơ Thất ca ca của nàng đã chết. Ngươi cũng biết tỷ tỷ rất khổ sở, chẳng lẽ ngươi nói như vậy là có thể cho qua sao?”

Nghe nói như thế, sắc mặt của Hàn Băng mặt lộ ra vẻ áy máy, trong mắt chứa đầy sự đau lòng. Hắn hơi khàn khàn nói:“Làm sao bây giờ?”

Hàn Băng trả lời xong, Vân Mộng Vũ thật muốn đánh hắn, sao hắn không thể nói nhiều hơn chứ.

“Ngươi xem ngươi làm cho tỷ tỷ bị ủy khuất như vậy, sau này ngươi nhất định phải bồi thường cho tỷ tỷ. Sau này cho dù tỷ tỷ nói gì, ngươi đều phải nghe theo, không thể kháng cự. Vô luận tỷ tỷ nói cái gì, làm cái gì, ngươi cũng phải phục tùng vô điều kiện. Tạm thời cứ như vậy, sau này ta sẽ viết cho ngươi thủ tục thương vợ, ngươi phải chấp hành thật tốt.” Vân Mộng Vũ nói tiếp.

Nghe được lời của nàng, Hàn Băng không cãi lại, còn thật sự gật đầu đồng ý.

Nhìn bộ dáng nghe lời của Hàn Băng, trong lòng Vân Mộng Vũ âm thầm cười trộm, sau đó nghiêm túc mở miệng nói:“Hàn Băng, bây giờ ngươi đã ở chung với tỷ tỷ, vậy ngươi đã thổ lộ với tỷ tỷ chưa.”

“Thổ lộ?” Hàn băng nghi hoặc ngẩng đầu lên, hắn chưa từng nghe qua thổ lộ, nhất thời không biết là có ý gì.

“Cái gì, chẳng lẽ ngươi chưa từng thổ lộ với tỷ tỷ? Hàn băng, không nghĩ ngươi là người như thế, ăn xong rồi không chịu trách nhiệm a.” Vân Mộng

https://thuviensach.vn

Vũ vốn muốn ngồi xuống, vừa nghe Hàn Băng nói, lập tức phẫn nộ vỗ cái bàn đứng lên.

Vừa thấy nàng như thế, Hàn Băng cũng nhanh chóng đứng lên theo, giải thích:“Không có, A Mi vẫn mang thân trong sạch.”

Nghe nói như thế, sắc mặt Vân Mộng Vũ vẫn không biến đổi, khẩu khí không tốt nói:“Quan trọng không phải là chuyện này, ngươi đã ở chung với tỷ tỷ, sao lại chưa thổ lộ? Ngươi biết thổ lộ là cái gì không? Nhìn bộ dáng lỗ mãng kia của ngươi, là biết ngươi không hiểu. Ta nói cho ngươi nghe, thổ lộ chính là đem tình yêu trong lòng ngươi nói ra. Ví dụ như, ngươi là đóa hoa hồng trong lòng ta, ta vĩnh viễn yêu ngươi. Tóm lại là linh tinh như vậy. Ngươi có hiểu không?”

“Đã hiểu. Tối nay làm.” Hàn băng kiên định gật đầu nói.

Nhìn bộ dáng của Hàn Băng, Vân Mộng Vũ cố nén cười, nhanh chóng nói:“Để phòng ngừa ngươi nói lỡ lời, làm tỷ tỷ tức giận. Cho nên tối nay ta cũng đến, ta sẽ trốn ở chỗ tối quan sát. Nếu ngươi nói lỡ lời, làm tỷ tỷ tức giận, ta sẽ đi ra giúp ngươi.”

Nghe nàng nói, Hàn Băng rất cảm kích nói cảm ơn.

Nghe hắn cảm ơn, chân nàng mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã xuống. Hàn Băng này thật sự khôi hài……

Sau đó, nàng còn dạy Hàn Băng một ít kỹ xảo thổ lộ, thời gian, địa điểm và cách thổ lộ.

Nhìn bộ dáng chăm chú của hắn, cũng không biết thực tế hiệu quả sẽ ra sao.

Buổi tối, màn đêm buông xuống, trong hoa viên của quận chúa phủ.

https://thuviensach.vn

A Mi không hiểu nhìn Hàn Băng, buồn bực nói:“Chuyện gì a, sao lại kéo ta đến đây?”

Hàn băng cúi đầu, sau đó đột nhiên ngẩng đầu lên, nắm tay A Mi, nói:“A Mi, mấy năm nay ngươi đã chịu khổ rồi. Trước kia là ta không tốt, không nên lừa gạt ngươi. Bởi vì ta muốn tiếp quản Đoạt Hồn lâu của phụ thân, mà cái này nhất định là cả đời này ta phải sống trong chém giết. Ta thật sự không muốn ngươi giống ta, sống không yên bình. Cho nên, bất đắc dĩ, năm đó ta mới không nói gì mà đi. Nhưng thật không ngờ, ngươi cũng vào Đoạt Hồn lâu. Ngươi biết không, lúc ấy nhìn thấy ngươi, ta rất vui vẻ, lại khổ sở. Vui vẻ là, về sau đều có thể nhìn thấy ngươi. Khổ sở là, ngươi đã lâm vào cuộc sống đầy mùi máu này. Sau lại nghe nói ngươi rời khỏi, ta mới phát hiện nếu dứt bỏ ngươi, thì càng không thể. Vì thế ta đuổi tới Bắc quốc, trong lòng nghĩ lần này vô luận như thế nào ta cũng không buông tay nữa.”

Nghe Hàn Băng nói, ánh mắt A Mi đã ươn ướt.

Vân Mộng Vũ trốn phía sau núi giả nghe Hàn Băng thổ lộ thật lòng như vậy cũng rất cảm động, khóe miệng mang theo ý cười. Trong lòng nghĩ Hàn Băng này cũng rất dễ dạy a.

Mà Hàn Băng cũng chưa nói xong, hắn giúp A Mi lau nước mắt đang chảy xuống, sau đó lại bắt đầu nói tiếp:“Ta từ nhỏ đã luyện kiếm, muốn dùng kiếm bảo vệ người ta thương. Dần dần, ta đã tự mình luyện ra một thanh kiếm. Một thanh kiếm sắc bén vô cùng. Mà bây giờ ta rốt cục cũng tìm được một vỏ kiếm thích hợp. A Mi, ngươi là vỏ kiếm thích hợp nhất của ta.” (Út: @@, nói cái gì vậy Băng ca, huynh đang quíu hay sao í,=)))

Hàn Băng nói xong, liền ôm A Mi vào lòng.

Vân Mộng Vũ nghe Hàn Băng nói linh tinh gì mà vỏ kiếm, thiếu chút nữa không thở được. Sức tưởng tượng của người này quả nhiên không như

https://thuviensach.vn

bình thường.

Lại đem tỷ tỷ hoa như ngọc của nàng so sánh với vỏ kiếm. Vân Mộng Vũ mãnh liệt hít sâu, mới xem như bình phục lại.

Lúc nàng thở ra, đột nhiên vang lên thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“Người nào?”

A Mi nói xong, muốn công kích qua đây, may mắn đã được Hàn Băng ngăn cản.

Vân Mộng Vũ bất đắc dĩ sờ sờ cái mũi, xấu hổ đi ra.

“Vũ nhi, sao ngươi lại ở đây? Cái kia, vừa rồi ngươi nghe hết rồi sao?” A Mi nói nửa câu sau, sắc mặt ửng hồng.

Vân Mộng Vũ vốn muốn chọc ghẹo một chút. Nhưng nghĩ lại nên thôi, chỉ cần tỷ tỷ vui thì tốt rồi. Vì thế nàng cười nói:“Không có, ta vừa vặn tản bộ ở đây, mới vừa tới. Sau đó, đã bị tỷ tỷ phát hiện. Tỷ tỷ, các ngươi; hai người đang nói gì vậy?”

“Không nói gì, chúng ta chỉ tùy tiện đi dạo ở đây mà thôi.” A Mi vội vàng nói.

Nhìn tỷ tỷ như thế, nàng đành phải thức thời rời đi, nhường khoảng không gian này cho đôi tình nhân kia.

Nàng một mình quay về, cách một cái sân ở dưới gốc cây quế, chóp mũi nghe được mùi hoa cỏ tự nhiên. Nàng theo bản năng ngẩng đầu nhìn, nhìn thấy trong tay của Sở Hiên có một cây tiêu, một mình ngồi trên thân cây quế.

Mà lúc này hắn cũng đang cúi đầu nhìn nàng, ánh mắt ôn nhuận, ấm áp, tản ra vầng sáng ôn nhu. Hắn vươn tay, ôn hòa nói:“Lên đây.”

https://thuviensach.vn

Nhìn cái tay kia, Vân Mộng Vũ không chút do dự nắm lấy.

Sở Hiên ở trên cây, vận khí, kéo Vân Mộng Vũ lên.

Một giây trước còn đứng trên mặt đất, ngay sau đó liền cảm giác bên cạnh tràn ngập mùi hoa cỏ tự nhiên. Mà Sở Hiên lúc này lại dùng tay đỡ thắt lưng của nàng, nàng vẫn cảm giác được tay hắn rất lạnh.

Hai người ngồi cạnh nhau, thật sự rất gần.

Nàng quay đầu nhìn một bên mặt của hắn, chỉ thấy dưới ánh trăng, vẫn là khuôn mặt anh tuấn. Giờ phút này lại có chút mông lung, giống như là rất xa vời. Nàng trong lúc nhất thời có chút ngây người, chậm rãi cảm thấy trên người hắn lộ ra vẻ đau thương, giống như lần trước hắn thổi tiêu dưới ánh trăng.

Nàng quan tâm hỏi:“Làm sao vậy, có tâm sự gì sao?”

Hắn không nhìn nàng, nhưng cũng mở miệng nói.

“Gả cho ta, sẽ mang đến rất nhiều phiền toái, rất nhiều nguy hiểm cho ngươi, ngươi vẫn đồng ý sao?”

“Ta nguyện ý.” Theo trực giác, Vân Mộng Vũ thốt ra. Nói xong mới phát hiện mình rất sốt ruột, vừa rồi một khắc kia nàng lại có cảm giác như được mục sư hỏi có nguyện ý hay không. Nói xong mới phát hiện có chút xấu hổ, nàng giải thích:“Không chỉ ngươi có rất nhiều phiền toái, ta cũng có rất nhiều phiền toái. Bây giờ địch nhân của ta cũng rất nhiều a, cưới ta, sau này ngươi cũng rất nguy hiểm. Cho nên ngươi cũng phải suy nghĩ cho kỹ, ngươi nguyện ý sao?”

Nàng nói xong, Sở Hiên liền lẳng lặng quay đầu, kiên định nói:“Nguyện ý, ta vĩnh viễn nguyện ý.”

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau, trong lúc nhất thời lại nhìn thấy bóng dáng của mình trong mắt đối phương, nhưng vẫn cảm thấy không thể thỏa mãn.

Nàng nhìn hắn, nhợt nhạt nở nụ cười, sau đó vươn ra một bàn tay, gắt gao nắm chặt tay hắn.

Nàng nhìn đôi mắt kia của hắn, còn thật sự nói:“Về sau, ngươi không còn một mình nữa, ngươi còn có ta. Ta sẽ giúp ngươi, địch nhân của ngươi cũng là địch nhân của ta.”

Nghe nói như thế, Sở Hiên nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng.

Bị ôm vào lòng, cảm giác rất ấm áp, khóe miệng Vân Mộng Vũ khẽ cười, im lặng rúc vào người hắn.

Hai người cứ ôm nhau như vậy, lẳng lặng nhìn ánh trăng trên cao, không nói gì nữa.

Ngày tiếp theo, Vân Mộng Vũ tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trên giường. Cẩn thận nghĩ, mới nhớ tới hôm qua lại ngủ trong lòng Sở Hiên.

Dùng xong điểm tâm, Hồng Mai mang đến một tin tức, nói là sáng sớm hôm nay Hiên vương vào cung.

Vào cung? Sở Hiên vào cung làm gì?

Bất quá nàng nhanh chóng đã biết vì sao.

Lúc chạng vạng, thánh chỉ ban hôn của Hoàng thượng ban xuống, vẫn là thái giám lần trước. Bất quá lúc này thái độ của thái giám lại vô cùng tốt, thật cẩn thận, sợ nàng sẽ truy cứu tội bất kính của hắn lần trước.

Nhìn thấy hắn như vậy, Vân Mộng Vũ thật sự là lười quan tâm đến hắn, đây là tiểu nhân gió chiều nào theo chiều đó điển hình.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng hôm nay hạ chỉ ban hôn cho nàng cùng Sở Hiên. Bất quá hoàng thượng ban hôn lần này cũng không ban thưởng gì cả, bất quá nàng cũng không để ý đến những thứ đó.

Trong thư phòng của Lại bộ Thượng Thư phủ, một nữ tử mang khăn che mặt đang ngồi trên ghế cùng thương lượng với Lí Nghị.

“Phụ thân, hôm nay hoàng thượng đã hạ chỉ ban hôn.” Nữ tử che mặt không cam lòng nói.

“Việc này phụ thân cũng biết, nhưng bây giờ thánh chỉ đã ban, hôn sự của bọn họ đã được đồng ý, cũng lập tức sẽ thành thân. Chúng ta còn có cách gì chứ?” Lí Nghị bất đắc dĩ nói.

“Nhưng mà phụ thân, chẳng lẽ thật sự cứ buông tha hai tỷ muội này như vậy sao?” Nữ tử che mặt bất mãn nói.

“Thanh Nhi, làm việc phải luôn bình tĩnh, ngươi không nên vì hai người kia mà phá đi sự bình tĩnh của mình. Làm chuyện gì cũng không thể vội vàng xao động, nếu không, ngươi sẽ thua mình trước tiên.” Lí Nghị nhìn nữ nhi Hoa Thanh Nhi nói.

“Đã biết, nữ nhi ghi nhớ lời phụ thân dạy bảo.” Hoa Thanh Nhi gật đầu, nghe Lí Nghị dạy bảo.

“Đúng rồi, vì sao hai người kia trong cung lại chuyển biến thái độ? Hiên vương đã nói gì, lại làm cho bọn họ thay đổi suy nghĩ, còn tự mình hạ chỉ ban hôn.” Lí Nghị ngạc nhiên nói.

Nghe câu hỏi của phụ thân, Hoa Thanh Nhi khẽ nhíu mày, lắc lắc đầu nói:“Nữ nhi cũng không biết, chỉ biết là hôm nay Sở Hiên vào cung nói chuyện một lúc với Thái hậu thì rời đi. Sau đó Thái hậu phải đi gặp hoàng thượng, nói chuyện với hoàng thượng rất lâu, sau đó truyền ra tin tức ban

https://thuviensach.vn

hôn. Cụ thể rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Sở Hiên rốt cuộc đã nói gì, nữ nhi không điều tra ra.”

Nghe nữ nhi trả lời, Lí Nghị cũng nhíu mày. Bây giờ có rất nhiều chuyện hắn không lường trước được, ngay cả chuyện xảy ra như thế nào cũng không biết.

Trong lúc nhất thời hắn lâm vào cục diện bị động. Trong phòng nhất thời im lặng, hai người đều tự hỏi bước tiếp theo nên làm gì trong cục diện như thế này.

Sau đó, trong Yến kinh lại bắt đầu đàm luận hôn sự lần này. Lần này Hiên vương phủ tìm người mai mối bậc nhất đến, trang sức đều là loại quý nhất, quần áo cũng là như thế. Mà ngày cưới cũng đã chọn, mấy ngày nữa sẽ đến.

Mấy ngày nay, Vân Mộng Vũ vẫn ở trong nhà, nhiều chuyện cũng phân cho thuộc hạ làm.

Hôn sự lần này, A Mi cũng có vẻ rất cao hứng, nàng muốn tự mình may y phục cưới cho muội muội.

Bởi vì muốn may y phục cưới, cho nên tỷ tỷ trở nên bề bộn nhiều việc, không có thời gian quan tâm đến Hàn Băng. Vì thế Hàn Băng thường xuyên trừng mắt nhìn nàng.

Vân Mộng Vũ buồn bức, Hàn Băng không phải là lâu chủ của Đoạt Hồn lâu sao?

Sao hắn lại nhàn rỗi như vậy? Sau này hỏi tỷ tỷ mới biết được, thì ra chuyện gì hắn cũng giao cho thuộc hạ. Thật sự là nhìn không ra Hàn Băng và nàng có thói quen giống nhau, thích đem mọi việc cho thuộc hạ làm……

https://thuviensach.vn

Từng ngày cũng đã trôi qua, ngày mai chính là ngày thành thân, sau ngày mai nàng sẽ không ở phủ quận chúa, mà là vào Hiên vương phủ, thành Hiên vương phi.

Buổi tối, tỷ tỷ cho nàng mặc thử áo cưới.

Vân Mộng Vũ nhìn áo cưới trên tau, trong lòng cảm thấy vui vẻ, tỷ tỷ luôn đối tốt với nàng như vậy.

Áo cưới được làm từ tấm lụa đỏ, loại vải này rất tốt, nhẹ như sa mỏng. Dùng để làm áo cưới là thích hợp nhất, lửa đỏ như thiêu đốt sinh mệnh, chói mắt vô cùng.

Loại vải này cũng trân quý dị thường, toàn bộ Sở quốc cũng không có. Vải dệt này là tỷ tỷ nhờ Hàn Băng đi tìm, cũng không biết hắn làm sao lại tìm ra.

Tỷ tỷ thêu trên áo cưới là những bông hoa quỳnh xinh đẹp, bởi vì trong mắt mọi người hoa quỳnh tượng trưng cho hạnh phúc. Hoa quỳnh trên áo cưới rất sống động, nhộn nhạo, nhợt nhạt lại ôn nhu.

Vân Mộng Vũ cầm trên tay, nhẹ nhàng vuốt ve chiếc áo, chỉ cảm thấy quanh thân hạnh phúc ngập tràn.

Nàng lẳng lặng mặc áo cưới này, nhìn màu đỏ đẹp đẽ trên người, cảm thấy tâm tình phập phồng, khó có thể bình phục.

Nàng sẽ lập gia đình, ngày mai sẽ lập gia đình. Trong lúc nhất thời nàng có chút mê mang, không biết bây giờ nên làm gì mới tốt.

Lúc nàng đang mê mang, trong phòng có một người. Đến khi nàng phát hiện, quay đầu lại, phát hiện ra Xuất Trần.

https://thuviensach.vn

Xuất Trần vẫn mặc y phục màu xanh thanh nhã, bộ dáng phiêu dật như tiên.

Nhìn thấy hắn, Vân Mộng Vũ cười nói:“Xuất Trần, sao ngươi lại đến đây?”

“Rất đẹp.” Nhưng Xuất Trần không trả lời câu hỏi của nàng, mà là khen, không biết là khen áo hay khen người.

Tuy rằng không biết hắn khen cái gì, nàng vẫn nói cảm ơn, sau đó hỏi tiếp:“Ngươi còn chưa trả lời câu hỏi của ta? Hôm nay sao ngươi lại đến? Hẳn là có chuyện gì rồi, bằng không ngươi sẽ không thèm đến.”

Xuất Trần lẳng lặng nhìn Vân Mộng Vũ, nhìn nàng mặc áo cưới, xinh đẹp như lửa, trong lòng nổi lên gợn sóng. Trong ánh mắt ẩn dấu cảm xúc không hiểu, tay lặng lẽ nắm chặt lại, tựa hồ như đang áp chế tình cảm của mình. Hắn cứ lẳng lặng nhìn nàng như thế, không nói gì. Thật lâu sau mới nói:“Ta muốn đi khỏi đây.”

“Rời đi? Vì sao? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Đột nhiên nghe Xuất Trần nói muốn rời đi, Vân Mộng Vũ rất kinh ngạc, trong lòng cũng rất luyến tiếc. Nàng trong lòng vẫn xem Xuất Trần như bạn tốt, hơn nữa lại hoàn toàn tin tưởng, bởi vì Xuất Trần giúp nàng rất nhiều. Bây giờ đột nhiên nghe nói hắn phải đi, trong lúc nhất thời nàng có chút sầu não.

Nhìn ánh mắt của nàng, trong mắt hắn dâng lên ý cười. Hắn ôn hòa nói:“Ta đến từ Tuyết Uyên, Tuyết Uyên gần đây có tranh cãi một chút với Bồng Lai đảo, chắc là sắp xảy ra chiến tranh, cho nên ta muốn quay về.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 102: Hôn Lễ Sinh Biến

“Rời đi? Vì sao? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Đột nhiên nghe Xuất Trần nói muốn rời đi, Vân Mộng Vũ rất kinh ngạc, trong lòng cũng rất luyến tiếc. Nàng trong lòng vẫn xem Xuất Trần như bạn tốt, hơn nữa lại hoàn toàn tin tưởng, bởi vì Xuất Trần giúp nàng rất nhiều. Bây giờ đột nhiên nghe nói hắn phải đi, trong lúc nhất thời nàng có chút sầu não.

Nhìn ánh mắt của nàng, trong mắt hắn dâng lên ý cười. Hắn ôn hòa nói:“Ta đến từ Tuyết Uyên, Tuyết Uyên gần đây có tranh cãi một chút với Bồng Lai đảo, chắc là sắp xảy ra chiến tranh, cho nên ta muốn quay về.”

“Bồng Lai đảo? Tuyết Uyên?” Nghe đến mấy chữ này, nàng cảm thấy vừa quen thuộc vừa xa xôi.

“Đúng vậy, gần đây ngươi phải cẩn thận một chút. Minh Du Nhiên là thiếu chủ Bồng Lai đảo, nàng cũng sẽ nhanh chóng rời Yến kinh trở lại Bồng Lai đảo. Mà bây giờ ngươi cũng sắp thành thân với Sở Hiên, nàng chắc chắn sẽ có hành động điên cuồng.” Xuất Trần kiên nhẫn dặn dò nàng, trong ánh mắt có tia ôn nhu mà ngay cả hắn cũng không phát hiện ra.

“Được, ta sẽ cẩn thận.” Nàng cũng trả lời.

Xuất Trần nhìn nàng, sau đó lấy ra một quyển sách cũ đưa cho nàng. Nàng vừa nhận, nhìn thấy hai chữ Âm Sát trên sách. Nét chữ đàng hoàng khí phách, mang theo nhè nhẹ sắc bén. Nàng tò mò mở ra xem, phát hiện đây là quyển cầm phổ. Nhìn thấy vậy, nàng nghi hoặc ngẩng đầu nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Những cầm khúc trong quyển sách này là dùng Linh Âm đàn, hơn nữa phối hợp với quyển tâm pháp lần trước ta đưa cho ngươi. Một khi luyện thành, trong thiên hạ này sẽ không có gì có thể uy hiếp ngươi nữa.” Xuất Trần giải thích.

Vân Mộng Vũ nghe được rất sửng sốt, giống như sau này nàng sẽ có võ công cái thể. Đây có chút huyền huyễn, trong lúc nhất thời nàng tiêu hóa không được. Đột nhiên, nàng rất muốn hỏi một vấn đề.

“Vì sao đối với ta tốt như vậy?”

Nghe vậy, Xuất Trần sửng sốt, hắn giương mắt nhìn nàng, ánh mắt dẫn theo chút phức tạp cùng chua xót. Cuối cùng vẫn thản nhiên nói:“Ta không phải giúp ngươi, chỉ là vì tính cho tương lai của Tuyết Uyên. Nếu có một ngày cần ngươi, ngươi sẽ giúp ta sao?”

“Đương nhiên, nghĩa bất dung từ.” Nàng không chút do dự trả lời.

Hắn nhìn nàng nở nụ cười thản nhiên, tao nhã vô song, giống như hoa sen nở rộ, thanh nhã yên bình.

Nhìn Xuất Trần như vậy, Vân Mộng Vũ cũng cười yếu ớt đáp lại, trong lòng hạ quyết định, nếu có một ngày Xuất Trần cần nàng, nàng nhất định muôn lần chết không chối từ.

Xuất Trần nhanh chóng rời đi, đến như gió, đi cũng như gió.

Vân Mộng Vũ một mình ngồi trong phòng, tay cầm bản cầm phổ kia, trong lòng cảm thấy càng ngày càng ràng buộc với thời không này.

Mà trong phòng của Minh Du Nhiên ở Hứa vương phủ, có ba ông lão mặc áo choàng màu đỏ, bọn họ là trưởng lão nội sự của Bồng Lai đảo, địa vị cũng coi như ngang ngửa với Thái thượng trưởng lão, đảo chủ cùng thiếu chủ.

https://thuviensach.vn

Trong Bồng Lai đảo có sáu vị trưởng lão nội sự, lần này đảo chủ Minh Huy phái ba trưởng lão đến mời Minh Du Nhiên trở về, có thể thấy được chuyện lần này rất nghiêm trọng.

“Thiếu chủ, lần này Tuyết Uyên quật khởi đối với Bồng Lai đảo có uy hiếp rất lớn. Đảo chủ rất coi trọng tranh đấu lần này, cho nên cố ý ra lệnh cho ba chúng ta mời thiếu chủ trở về.” Nhị trưởng lão nói.

“Tuyết Uyên có gì đặc biệt hơn người, hai mươi năm trước bọn họ đã bị Bồng Lai đảo đánh cho rụt cổ vào trong Tuyết Uyên hai mươi năm nay. Bây giờ còn dám gây chuyện, cứ trực tiếp phái người đi giết bọn họ là xong.” Minh Du Nhiên khinh thường nói, trong mắt nàng Tuyết Uyên căn bản không thể so sánh với Bồng Lai đảo.

Nghe nói như thế, ba trưởng lão đều nhíu mày lại. Thiếu chủ thật sự là không hiểu chuyện, tương lai sẽ nắm trong tay Bồng Lai đảo thế nào đây. Tuyết Uyên hai mươi năm trước đại bại, đó là bởi vì Bồng Lai đảo bọn họ sử dụng thủ đoạn không quang minh. Nếu không làm sao có thể thất bại được?

“Thiếu chủ, thực lực của Tuyết Uyên không thể khinh thường a. Tuyết Uyên luôn luôn đoàn kết, hơn nữa có Xuất Trần kinh tài tuyệt diễm. Xuất Trần nghe nói võ công rất cao, hơn nữa trí mưu hơn người, chúng ta không thể coi thường a.” Ngũ trưởng lão nhớ tới hôm nay nghe được tin tức về Xuất Trần, trong lòng luôn đề phòng Xuất Trần.

“Xuất Trần? Hắn có thể có bao nhiêu lợi hại, có lợi hại hơn Hiên ca ca không?” Minh Du Nhiên cũng là không cho là đúng, trong lòng nàng luôn tự đề cao mình.

Nghe nói như thế, ba trưởng lão thiếu chút nữa tức hộc máu. Nói gì chứ, Sở Hiên võ công có cao thì cũng đâu có lợi ích gì? Bây giờ Sở Hiên và thiếu chủ trở mặt, dĩ nhiên sẽ không giúp Bồng Lai đảo. Ngược lại, tương

https://thuviensach.vn

lai nếu hắn biết thân thế bí mật của hắn, vậy đó sẽ là họa lớn của Bồng Lai đảo. Còn muốn hắn đối phó với Xuất Trần, người ta cùng Xuất Trần còn có quan hệ huyết thống a? Bọn họ rất muốn lớn tiếng dạy bảo thiếu chủ, nhưng nhớ tới công đạo của đảo chủ nên phải nén xuống. Thiếu chủ cũng rất xuất sắc, đáng tiếc dính vào tư tình, nhất là ngày mai lại đến hôn sự của Sở Hiên, hôm nay nàng không còn lý trí nữa.

Lúc này nhị trưởng lão đột nhiên lấy ra một phong thơ, đưa cho Minh Du Nhiên.

Minh Du Nhiên nhận được, phát hiện là thư của phụ thân. Nàng mở ra xem, khi xem xong nội dung, cả người như mất hết khí lực ngã ngồi trên ghé, khí huyết trên mặt đều mất hết.

Tại sao có thể như vậy? Thì ra phụ thân của Hiên ca ca là do phụ thân hại chết, nàng và Hiên ca ca sau này nên làm gì, sao có thể sống cùng nhau? Còn nữa, mẫu thân của Hiên ca ca làm sao có thể là muội muội của thủ lĩnh của Tuyết Uyên được? Như vậy sau này Hiên ca ca sẽ trở thành kẻ thù của Bồng Lai đảo sao, nàng nên làm gì bây giờ?

Trong thư phụ thân nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị làm cho nàng hiểu rõ tình thế, buông tha cho tình cảm này. Sớm ngày trở lại Bồng Lai đảo cùng đối phó Tuyết Uyên, hơn nữa sau khi giải quyết Tuyết Uyên, cũng sẽ không bỏ qua Hiên ca ca.

Buông tha sao, nói dễ hơn làm? Nàng thích Hiên ca ca lâu như vậy, nàng vẫn nghĩ cuối cùng nàng sẽ là thê tử của Hiên ca ca. Nhưng bây giờ phải làm sao?

Nhìn thấy tiểu thư xem thư xong, trên mặt hiện ra thần sắc giãy dụa, Thất trưởng lão vội rèn sắt khi còn nóng khuyên nhủ:“Thiếu chủ, Sở Hiên này ẩn mình rất sâu, nhiều năm ở Bồng Lai đảo vẫn luôn ẩn nhẫn. Nhờ Vân Mộng

https://thuviensach.vn

Vũ chúng ta mới thấy rõ thế lực của hắn. Tuy rằng vẫn không rõ ràng thực lực của hắn, nhưng người này chắc chắn sẽ uy hiếp đến Bồng Lai đảo."

Thất trưởng lão luôn là người liều lĩnh. Hắn không cẩn thận như những người khác, không đánh giá Sở Hiên cao như vậy. Trong lòng nghĩ muốn thừa cơ hội này giết luôn Sở Hiên, khi trở về sẽ lập công lớn.

Minh Du Nhiên nghe nói như thế, nàng không nghĩ đến tương lai Hiên ca ca có thể uy hiếp Bồng Lai đảo hay không. Nàng nghĩ đến là ngày mai Hiên ca ca sẽ thành thân, nếu không nghĩ cách ngăn cản, như vậy sau này nàng sẽ vĩnh viễn mất Hiên ca ca.

Vì thế, Minh Du Nhiên nhìn ba trưởng lão nói:"Ngày mai sau khi bọn họ bái đường xong, chúng ta thừa lúc Hiên ca ca đi tiếp rượu, vào Hiên vương phủ mang Vân Mộng Vũ đi xử lý."

Nghe nói như thế, ba vị trưởng lão thiếu chút nữa nổi giận. Nhưng cũng vội vàng khuyên can.

"Thiếu chủ việc này không thể a, đảo chủ nói chúng ta nhanh chóng trở lại a." Nhị trưởng lão luôn luôn cẩn thận, lại rất nghe lời đảo chủ Minh Huy.

Nhị trưởng lão dứt lời, Minh Du Nhiên cười nói:"Phụ thân nói chúng ta mau quay về, ta cũng không làm chậm trễ bao nhiêu thời gian. Ngũ trưởng lão, ngươi nói có phải hay không?"

Ngũ trưởng lão là người gió chiều nào theo chiều đó, ở đây ai địa vị cao, hắn sẽ nghe theo. Cho nên Minh Du Nhiên nhắm ngay hắn, hỏi hắn.

Vì thế vừa nghe Minh Du Nhiên hỏi, ngũ trưởng lão vội đáp:"Thiếu chủ nói cũng có lý, quả thật cũng không mất bao lâu."

https://thuviensach.vn

“Chúng ta sao không thừa dịp vào ngày mai, trực tiếp giết Sở Hiên, bóp chết sự uy hiếp này.” Thất trưởng lão vừa nghe, cảm thấy hấp dẫn, vì thế nói nhanh.

Nhị trưởng lão bất đắc dĩ nhìn cục diện này, biết rõ hành động ngày mai chắc chắn sẽ thực hiện.

Nghe Thất trưởng lão nói, Minh Du Nhiên trầm mặc. Giết Hiên ca ca? Nàng không ra tay được. Nhưng nghĩ đến lời thề của hắn với Vân Mộng Vũ ở rừng hoa đào, hận ý trong lòng nàng dâng lên.

Tốt, đến lúc đó nếu hắn vẫn ngoan cố, nàng sẽ giết hắn. Nàng tình nguyện giết hắn, cũng không nguyện ý nhìn hắn cùng Vân Mộng Vũ hạnh phúc. Nếu nàng không chiếm được, như vậy sẽ phá hủy hắn, ai cũng đừng mơ có được.

“Được, nếu hắn không chịu hối cải, như vậy ta sẽ giết hắn.” Minh Du Nhiên nói đến đây, trong mắt mang theo sự điên cuồng.

Ba trưởng lão lạnh run, trong lòng nghĩ thật đúng là hai cha con. Tác phòn làm việc, tàn nhẫn vô tình, giống nhau như vậy. Năm đó đảo chủ cũng ôm tâm tính như vậy giết mẫu thân của Sở Hiên, lúc ấy ai cũng không ngờ đảo chủ ra tay, dù sao đảo chủ yêu nàng ba nhiêu, mọi người đều thấy rõ. Nhưng, cuối cùng cũng không nghĩ tới, vẫn tự mình xuống tay.

Sau đó, ba vị trưởng lão lui xuống nghỉ ngơi. Minh Du Nhiên một mình đứng trong phòng, trong mắt lóe lên tia điên cuồng.

Nàng không chiếm được, ai cũng đừng mong có được.

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng, Vân Mộng Vũ bị gọi thức dậy trang điểm.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tối qua nàng không ngủ được, sáng sớm lại mơ mơ màng màng, ngồi một chỗ cho các nàng tô tô vẽ vẽ.

Sau khi làm xong mọi việc, tỷ tỷ kéo nàng đứng lên, tán thưởng nói:“Vũ nhi, hôm nay ngươi thật đẹp, nhất định là tân nương đẹp nhất của Yến kinh.”

Lúc này, Vân Mộng Vũ cũng có chút tỉnh táo, nàng quay đầu nhìn mình trong gương, lúc này cũng tán thưởng không ngừng.

Da trắng nõn nà, mắt ngọc mày ngài, nhất là cặp mắt kia, bên trong lóe lên ánh sáng li ti. Một thân áo cưới đỏ rực, lại làm cho sự xinh đẹp này càng tăng thêm. Hoa quỳnh thêu trên áo cưới rất bình thường, nhưng lại nở rộ khi mặc lên người Vân Mộng Vũ.

A Mi đứng sau Vân Mộng Vũ, ánh mắt vui mừng nhìn muội muội. Trong lòng cũng rất hạnh phúc, đây là muội muội của nàng, bây giờ đã sắp lập gia đình.

Tuy rằng nàng không hiểu Sở Hiên nhiều lắm, nhưng nghe Hàn Băng đánh giá và cảm giác của nàng, nàng cảm thấy tương lại muội muội nhất định sẽ hạnh phúc.

Nhìn nàng, ánh mắt có chút ươn ướt. Nàng ôm muội muội vào lòng, trong lòng có chút không nỡ.

Nhìn tỷ tỷ như thế, Vân Mộng Vũ cố kiềm nước mắt, cười nói:“Tỷ tỷ không có gì đâu, sau này tỷ tỷ có thể đến Hiên vương phủ thăm ta. Mà ta cũng sẽ thường xuyên về phủ quận chúa thăm ngươi, tỷ tỷ, ta vĩnh viễn là Vũ nhi của ngươi.”

“Được, Vũ nhi nhất định phải hạnh phúc.” A Mi buông Vân Mộng Vũ ra, nhẹ nhàng vỗ về đầu của nàng, ôn nhu chúc phúc.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này bà mối cũng đi vào, nàng tươi cười nói:“Quận chúa kiệu hoa đã đến, nhanh chuẩn bị lên kiệu.”

Nghe bà mối nói, A Mi giúp muội muội kiểm tra xem có quên gì không. Sau đó lại chỉnh sửa một chút, A Mi cầm một cái khăn voan màu đỏ trùm lên đầu Vân Mộng Vũ.

Bên ngoài chiêng trống vang trời, pháo nổ liên tục, đội ngũ đón dâu thật dài đi theo Hiên vương đến phủ quận chúa.

Hôn sự lần này, trong Hiên vương phủ là do Sở Hiên tự mình chuẩn bị, mà quận chúa phủ là do A Mi cùng Hàn Băng chuẩn bị, cho nên hiệu quả cũng rất tốt. Đồ cưới đã được đưa đến phủ quận chú. Đội ngũ đón dâu cũng là đội hình khổng lồ, kiệu hoa lớn được mười sáu người khiên. Kiệu hoa nhìn qua rất tinh xảo đẹp đẽ, tất cả đều dùng nguyên liệu tốt nhất mà tạo thành.

Hôn sự hôm nay cơ hồ vượt qua hôn sự của Hoàng thượng và Hoàng hậu, làm oanh động toàn bộ Yến kinh.

Người hai bên đường ai cũng bàn rán, làm chấn động hôn lễ hoa mỹ này.

“Trời ạ, tư thế này rất lớn. Phán Vũ quận chúa thật hạnh phúc, lại được gả cho một tướng công tốt như vậy.” Một nữ tử thanh xuân hâm mộ nói.

Vừa nghe có người nói, bên cạnh lập tức có người khác phụ họa.

“Đúng vậy, Hiên vương hôm nay rất anh tuấn. Không nghĩ tới ngày thường luôn mặc một thân áo trắng đẹp như thiên tiên, hôm nay lại mặc áo cưới cũng phong hoa tuyệt đại như vậy. Trời ạ, ta sắp hôn mê rồi.”

“Ngươi hôn mê cũng vô dụng, Hiên vương cũng không phải là của ngươi.”

https://thuviensach.vn

Bên cạnh lập tức vang lên tiếng chọc ghẹo.

Mà lúc này có một nữ tử áo trắng che mặt đứng lẫn trong đám người, ánh mắt dâng lên hận ý, nàng nhìn chằm chằm Sở Hiên đang ngồi trên lưng ngựa. Lửa đỏ trong mắt dần tan biến, thay vào đó là ôn nhu thâm tình. Nhưng khi nhìn đến kiệu hoa kia, ngọn lửa trong mắt lại bắt đầu bùng cháy.

Muốn thành thân, muốn hạnh phúc, cũng phải xem Minh Du Nhiên nàng có đồng ý hay không a. Không được nàng đồng ý, bọn họ muốn hạnh phúc, quả thực là nói xàm.

Nàng cứ đi theo đội ngũ đón dâu, càng chạy trong lòng hận ý càng dày, nhưng nàng muốn đi theo, nhìn Hiên ca ca cả nàng lấy nữ nhân này, phản bội nàng ra sao. Như vậy, nếu nàng xuống tay giết hắn, sẽ không do dự nhiều.

Cùng lúc này, trên một nóc nhà ở ngã tư đường, Quân Lãnh Mạc mặc một thân hắc y đứng ở nơi đó. Hắn ánh mắt cô đơn nhìn kiệu hoa, tưởng tượng nàng bây giờ xinh đẹp vô song. Hắn nghi hoặc vuốt ngực của mình, trong mắt hiện lên tình cảm phức tạp. Trong lòng nghĩ không biết khi nào lòng hắn cứ nhảy lên vì nàng. Là do tiếng đàn kia, hay là đêm mà nàng như một con bướm muốn bay đi. Hoa quỳnh nở, nhất cử nhất động, phương hoa tuyệt đại, làm cho hắn lại khó quên.

Gần đây hắn cũng điều tra ra tin tức của Linh Âm, nhưng hắn không đi cướp, đơn giản là Linh Âm đang ở trong tay nàng.

Bây giờ hắn cũng nên rời đi, nhìn nàng trở thành Hiên vương phi, hắn cũng nên đi khỏi Sở quốc, nơi này đã không còn gì để hắn phải lưu luyến. Mà Hạo cũng đã rời khỏi đây vào tối hôm qua. Nghĩ đến Hạo, đột nhiên cảm thấy bọn họ đã đến nhầm Sở quốc.

Gặp được nàng, rốt cuộc là duyên, hay là kiếp?

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ bây giờ đang ngồi trong kiệu hoa, cảm nhận bên ngoài náo nhiệt phi phàm, trong lòng đột nhiên có cảm giác hạnh phú. Khăn voan màu đỏ ánh vào mắt, khóe môi khẽ cười, bình yên mà tốt đẹp.

Kiệu hoa đi tới Hiên vương phủ, đầu tiên là đá cửa kiệu, sau đó là cái gì mà bước qua chậu lửa. Sau một loạt lễ nghi, Vân Mộng Vũ cầm một dải băng màu đỏ với Sở Hiên đi tới đại đường.

Lần này chủ hôn là Thái hậu, Sở Phách Thiên tất nhiên không đến. Dù sao lần trước nàng và Sở Dạ thành thân là do hắn làm chủ hôn, bây giờ nếu hắn lại làm chủ hôn cho nàng và Sở Hiên, vậy đúng là có chút không thoải mái.

Tất cả đều đã chuẩn bị, lễ quan bắt đầu chủ trì hôn lễ.

“Nhất bái thiên địa.”

Vân Mộng Vũ và Sở Hiên xoay người sang chỗ khác, bái thiên địa.

“Nhị bái cao đường.”

Vân Mộng Vũ bĩu môi, cùng Sở Hiên cúi đầu với Thái hậu.

“Phu thê giao bái.”

Nghe thế, lòng của nàng xúc động, phu thê, hai chữ rất đẹp. Nhưng nàng và hắn là vì yêu nhau mà thành sao? Vân Mộng Vũ lâm vào sầu não.

“Lễ đã xong, đưa vào động phòng.”

Vân Mộng Vũ được một người dắt vào động phòng, ngồi trên giường lẳng lặng đợi phu quân đến.

Nàng lẳng lặng ngồi trên giường, cảm thụ được trong lòng có phần xa lạ. Trong đầu nhớ lại một số chuyện với Sở Hiên, đột nhiên phát hiện cơ hồ

https://thuviensach.vn

đều là hắn tới cứu nàng. Mỗi lần đều là lúc cận kề với cái chết, hắn cứ từ từ đi vào lòng nàng, lấy đi hy vọng và dũng khí của nàng.

Lúc nàng đang nhớ lại, đột nhiên nàng rùng cả mình. Nàng lập tức cảnh giác xốc khăn voan lên, nhìn ba lão già mặc áo choàng đỏ đứng trước mặt mình, trong mắt hiện lên vẻ đề phòng.

“Các ngươi là ai, muốn làm gì?” Thanh âm lạnh lùng của Vân Mộng Vũ vang lên.

Ba trưởng lão kia nhìn thấy bộ dáng thanh lệ vô song của Vân Mộng Vũ, trong lòng khó chịu như mèo cào, trong lòng suy nghĩ chút nữa sẽ xin thiếu chủ ban nàng cho hắn.

Cảm nhận được ánh mắt dâm tà của hắn, trong lòng Vân Mộng Vũ rất phản cảm. Nhưng trên mặt cũng không có biểu tình gì, trong lòng nàng nghĩ về lai lịch của những người này. Đầu tiên nàng nghĩ là Minh Du Nhiên, nghĩ là nàng, hàn quang trong mắt Vân Mộng Vũ hiện ra. Đợi đến lúc nàng có năng lực đối phó với Minh Du Nhiên, nàng nhất định phải làm cho nàng ta sống không bằng chết. Mà nhiệm vụ bây giờ là nên nghĩ cách thoát thân. Ba người này có thể công khai vào đây, lại có thể nói chuyện với nàng, chứng tỏ thủ vệ và ám vệ quanh tân phòng của Hiên vương phủ đều đã bị giải quyết. Bây giờ nàng kêu to cũng vô dụng, mà Sở Hiên nhất thời cũng không phát hiện được nàng xảy ra chuyện. Như vậy đợi đến lúc Sở Hiên về phòng, nàng nhất định phải nghĩ biện pháp bảo hộ chính mình.

“Chúng ta là ai ngươi không cần biết, bây giờ ngươi mau ngoan ngoãn đi theo chúng ta.” Nhị trưởng lão nhìn Vân Mộng Vũ, nhịn không được tán thưởng trong lòng. Nữ tử này vô luận là tướng mạo, khí chất, gặp tình huống này lại không hề sợ hãi. So sánh với thiếu chủ của bọn họ cũng là ngang ngửa. Khác biệt là, nữ tử này trên người có một tia linh khí, còn có một loại khí chất đặc biệt. Nữ tử đặc biệt như thế, khó trách Sở Hiên thích.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng rất thích nàng, nhưng là không có nghĩa là hắn sẽ cãi lệnh. Hắn đối với mệnh lệnh được giao, cho tới bây giờ chỉ là hai chữ, chấp hành.

Ngũ trưởng lão không nói gì, hắn không muốn làm chuyện vô dụng. Dù sao Nhị trưởng lão cũng đã nói ra hết. Mà Thất trường lão lại dùng ánh mắt kia nhìn Vân Mộng Vũ, không biết trong lòng có nghĩ chuyện gì xấu xa hay không.

Nhìn tình huống này, Vân Mộng Vũ chỉ có thể phối hợp. Nàng có thể cảm giác được hơi thở của ba người này rất cường lại, nàng căn bản không phải là đối thủ.

“Được, vậy ta đi thôi.” Nàng thản nhiên nói.

Nghe trả lời, nhị trưởng lão kinh ngạc, nữ tử này ở trong tình huống này, lại có phản ứng như thế. Ngay cả ngũ trưởng lão cũng đều nhịn không được mà nhìn nàng, mà Thất trường lão vẫn nhìn nàng chằm chằm như thế.

Nhìn thấy nàng như vậy, nhị trưởng lão mang tâm tình tốt hỏi:“Ngươi cứ đi theo chúng ta như vậy, nếu trên đường kêu to thì phải làm sao bây giờ?”

Nghe vấn đề này, nàng nhíu mày, sau đó nghi hoặc hỏi:“Bằng không thì cứ nhét vải vào miệng ta, hay là đánh cho ta xỉu? Hai cách này vẫn không được lắm? Các ngươi tới bắt ta là vì muốn uy hiếp Sở Hiên, như vậy nếu làm ta bị thương chọc giận Sở Hiên, như vậy sẽ không tốt lắm.”

Vân Mộng Vũ nhìn khí chất trên người bọn họ, hắn là đứng trong hàng cao thủ, đương nhiên nàng không tính Thất trường lão kia. Mà người như họ bình thường rất cao ngạo, bọn họ sẽ không làm khó một tiểu cô nương như nàng. Điều kiện tiên quyết là muốn người này phối hợp, nếu không để hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ cũng không tiếc thủ đoạn. Cho nên, giờ phút này Vân Mộng Vũ biểu hiện muốn hợp tác. Dù sao thái độ quá mạnh mẽ cứng rắn, đối với nàng không có lợi.

https://thuviensach.vn

Nhị trưởng lão ngh nàng nói như thế, từ chối cho ý kiến nhìn nàng. Sau đó đột nhiên liếc mắt nhìn Thất trường lão, muốn cảnh cáo hắn.

Thất trường lão nhận được ánh mắt cảnh cáo nhị trưởng lão, vội cụp mắt. Nhưng khóe mắt vẫn không ngừng nhìn trộm, không dám công khai. Mà Vân Mộng Vũ cũng không thèm để ý đến lão già này, trong lòng buồn bực, gần đây sao lại có nhiều lão già vô liêm sỉ như vậy.

Nhị trưởng lão kia nói xong, sau đó dẫn đường đi trước.

Ngũ trưởng lão đi theo sau lưng nhị trưởng lão, mà Thất trường lão lại đi bên cạnh Vân Mộng Vũ, cho nhị trưởng lão lý do là phụ trách trông coi Vân Mộng Vũ, tránh xảy ra chuyện gì trên đường.

Vân Mộng Vũ cảm thụ được ánh mắt của lão già bên cạnh liên tục nhìn nàng, nàng cảm thấy da đầu run lên. Nếu nếu có thể, nàng thật sự rất muốn đá hắn một cước, sau đó đánh hắn đến nỗi không nhận ra. Nhưng bây giờ nàng đang ở thế hạ phong, không thể không cúi đầu. Nàng chỉ có thể nghĩ trong lòng, trên mặt cũng bày ra bộ dáng khó chịu.

Theo bọn họ ra khỏi tân phòng, phát hiện thị vệ bên ngoài vẫn đứng đó, tựa hồ không có gì biến hóa.

Nhìn xung quanh cũng không có gì khác, thị vệ vẫn đứng như cũ, mọi vật xung quanh cũng không động đậy. Từ bên ngoài, quả thật rất khó nhìn ra người vào tân phòng cướp tân nương. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, vẫn có thể phát hiện ánh mắt của thị vệ có chút khác. Nhìn qua như tan rã, giống như không có linh hồn, bộ dáng trống rỗng.

Vân Mộng Vũ lạnh run, đây là công phu gì, lại cao như thế. Khó trách trong Hiên vương phủ cũng không có chút động tĩnh nào, ba người này võ công rất cao. Khó trách bọn hắn không cần nàng phải té xỉu hay gì gì đó, cũng không sợ nàng la lớn. Bọn họ tự tin với năng lực của mình. Bọn họ tự tin có thể nắm trong tay toàn bộ cục diện.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng nàng không rõ bọn họ là ai, nhưng trong lòng nàng tin tưởng Sở Hiên.

Tin tưởng hắn nhất định sẽ đến cứu nàng, nhất định có thể cứu nàng ra.

Bọn họ cứ đi một đường thẳng, rồi theo cửa sau đi ra ngoại. Lúc này cửa sau của Hiên vương phủ không có người, bởi vì mọi người đều tập trung ở phía trước.

Cho dù trên đường ngẫu nhiên gặp người khác, chỉ cần bị nhị trưởng lão kia vung tay lên, tinh thần của người đó đột nhiên tan rã. Nhưng không có ảnh hưởng đến ai khác. Bọn họ vẫn như cũ tiếp tục làm chuyện phải làm, thế cho nên bốn người bọn họ như đang tàng hình.

Chỉ chốc lát quẹo vào một ngõ nhỏ hẻo lánh, hai người phía trước nhảy lên, tất nhiên là dùng khinh công. Vân Mộng Vũ muốn nhảy theo, lại nghe thấy thanh âm khó nghe bên tai.

“Vị mỹ nhân này, có cần ta ôm ngươi nhảy cùng ta hay không a?” Âm điệu kia thật sự rất ghê tởm, hơn nữa trên mặt còn lộ ra nụ cười dâm đãng. Nhìn hắn, Vân Mộng Vũ lo lắng tối nay mình có gặp ác mộng hay không. Lão già này sống đến tận bây giờ quả là kỳ tích, không nghĩ tới còn đáng khinh như vậy, quả thực là kỳ tích.

Vì thế nàng nhanh chóng nhảy theo hai người kia, ở không trung, mới thản nhiên nói hai chữ không cần.

Thất trưởng lão đứng trên mặt đất, vốn mang sắc mặt khó coi lại nghe thấy thanh âm của Vân Mộng Vũ, lập tức biến đổi. Trong lòng nghĩ thanh âm này thật dễ nghe, không biết khi rên rỉ có thể hay như vậy không. Hắn một mình đứng trên mặt đất suy nghĩ, mới dùng khinh công nhanh chóng đuổi theo Vân Mộng Vũ.

Đoàn người nhanh chóng đến sân của một ngôi nhà bị bỏ hoang.

https://thuviensach.vn

Nhìn nơi này, Vân Mộng Vũ không có cảm giác gì, nàng chỉ ngoan ngoãn đứng đó, chờ hắn đến.

Lúc này, Ngũ trưởng lão mở miệng.

“Nhị trưởng lão, ngươi xem bây giờ có nên báo với thiếu chủ hay không?”

Nghe được hai chữ thiếu chủ, ánh mắt Vân Mộng Vũ khẽ nhúc nhích, đoán ra là ai.

“Không cần, thiếu chủ có dự tính, chúng ta nên đứng đây chờ.” Nhị trưởng lão thấp giọng nói.

Mà trong phủ Hiên vương, lúc này cũng đang nghênh đón một người làm cho Sở Hiên phòng bị.

Mọi người đang rất vui vẻ náo nhiệt, nhưng lại dừng lại, kinh ngạc nhìn ra cửa.

Một nữ tử áo trắng tuyệt sắc, lúc này trên mặt lại ai oán đi vào.

Người này chính là Minh Du Nhiên, hôm nay nàng cố ý mặc áo trắng, muốn mang vận xui đến cho Vân Mộng Vũ cùng Sở Hiên.

Sở Hiên một thân màu đỏ, khuôn mặt đang nhu hòa cười, giờ phút này lại lạnh như băng. Ánh mắt hắn như đao nhìn Minh Du Nhiên từng bước một đi vàp, cảm thấy lo lắng, sợ nàng sẽ quấy rối.

Minh Du Nhiên không để ý tới ánh mắt lạnh như băng của hắn, cũng không để ý ánh mắt tò mò xung quanh. Nàng chậm rãi đi đến trước mặt Sở Hiên, ôn nhu cười hô một tiếng “Hiên ca ca”.

Nghe thế, mọi người ồ lên, đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ Hiên vương có tư tình với Du Nhiên quận chúa sao? Mọi người khẽ bàn luận, ánh mắt nhìn

https://thuviensach.vn

Sở Hiên cùng Minh Du Nhiên.

Hứa vương ngồi trên kia cũng mang vẻ mặt vui vẻ nhìn cảnh tượng này, bây giờ hắn cũng không hy vọng Sở Hiên cùng Vân Mộng Vũ có thể nên đôi. Bây giờ, hắn cảm thấy Vân Mộng Vũ có uy hiếp với hắn. Hắn cho tới bây giờ vẫn cảm thấy khiếp sợ, không nghĩ tới, Vân Mộng Vũ lại là các chủ Thiên Binh các, đây thật sự là ngoài ý muốn. Mà ngày ấy Vân Mộng Vũ ở trong Hứa vương phủ thiếu chút nữa gặp chuyện không may, nàng chắc chắn sẽ trả thù hắn. Mà đối với Minh Du Nhiên, hắn không dám đắc tội, nhưng hắn không thích bị nàng khống chế cùng uy hiếp. Giờ phút này nhìn bọn họ phát sinh xung đột, trong lòng hắn tất nhiên là rất vui.

Nghe được thanh âm Hiên ca ca, Sở Hiên nhíu mày, trên mặt hiện lên sắc mặt không tốt. Hắn thản nhiên mở miệng:“Du Nhiên, ngươi có biết vì sao cho tới bây giờ ta không thích ngươi không.”

“Đúng, cho tới bây giờ ngươi vẫn không thích ta. Vô luận ta làm như thế nào, vô luận ta đối với ngươi tốt bao nhiêu, tình cảm sâu bao nhiêu, ngươi đều không để ý. Vốn ta nghĩ tính tình ngươi là như thế, đối với cảm tình không coi trọng cho lắm. Cho nên, ta không cần vẫn trả giá, chỉ hy vọng có một ngày ngươi quay đầu lại có thể nhìn thấy ta. Nhưng vì sao, vì sao ta vẫn trả giá, đổi lấy lại là ngươi và nữ nhân khác thành thân? Hiên ca ca, ngươi quá tàn nhẫn. Ta hoàn toàn đã hết hy vọng đối với ngươi.” Nghe được Sở Hiên nói chưa từng thích nàng, trong ánh mắt nàng hiện lên tia ai oán.

Nghe mấy lời này, Sở Hiên cũng khẽ động lòng. Kỳ thật Minh Du Nhiên không sai. Sai là do phụ thân nàng, cùng với tính tình bá đạo của nàng, từ nhỏ nàng xem ca ca hắn như là vật sở hữa. Trước kia, tâm tư của hắn đều đặt vào luyện võ, âm thầm bồi dưỡng thế lực của mình. Cho nên đối với sự trả giá của nàng, hắn tận lực không tiếp nhận, nhưng nàng không tỉnh ngộ, nàng luôn nghĩ đến cuối cùng hắn nhất định sẽ thuộc về nàng.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này nhìn ánh mắt lên án của nàng. Trong lòng hắn cũng nhịn không được có chút động lòng, hắn cúi đầu nói:“Thực xin lỗi.”

Nghe câu thực xin lỗi, Minh Du Nhiên cũng nở nụ cười, rơi nước mắt nở nụ cười. Nàng cười thực điên cuồng, mọi người ở đây đều hoảng hốt.

Thái hậu chủ trì xong hôn lễ liền rời khỏi, bằng không giờ phút này cũng không biết là sẽ có tình huống gì. Người ở đây chỉ biết nàng là Du Nhiên quận chúa, nhưng lại không biết thân phận khác của nàng. Bây giờ nghe nàng lên án, chỉ cảm thấy như lọt vào trong sương mù, nửa ngày cũng không hiểu. Duy nhất có thể hiểu là, tình cảm của bọn họ đang lâm vào khúc mắc. Du Nhiên quận chúa yêu Hiên vương, Hiên vương lại cưới Phán Vũ quận chúa.

Minh Du Nhiên cười xong, châm chọc nói:“Thực xin lỗi? Xin lỗi là được sao? Ngươi nhìn rõ lòng của ta, sau đó lại nói xin lỗi. Sở Hiên, ngươi cảm thấy ta có nên rộng lượng tha thứ cho ngươi không.”

Sở Hiên không nói gì. Nhưng trong lòng hắn biết, hắn chưa hề nợ nàng bất cứ cái gì.

Nhìn bộ dáng của hắn, Minh Du Nhiên cũng không để ý. Nàng lại nói tiếp.

“Thực xin lỗi? Như vậy nếu ta giết Vân Mộng Vũ, sau đó lại nói xin lỗi với ngươi, ngươi có thể tha thứ cho ta hay không?”

Những lời này nói xong, biểu tình của Sở Hiên lập tức thay đổi, trong mắt có sự bối rối. Hắn vội vàng hỏi:“Ngươi đã làm gì nàng? Ngươi đã làm gì nàng rồi?”

Mà A Mi cùng Hàn Băng đứng bên cạnh lập tức vào tân phòng xem xét.

https://thuviensach.vn

Minh Du Nhiên nhìn bộ dáng sốt ruột của Sở Hiên, ánh mắt bối rối của hắn làm nàng đau lòng. Nàng lạnh lùng nói:“Không làm gì cả. Chỉ mời nàng đi làm khách mà thôi. Như thế nào, đau lòng sao, đau lòng thì đi theo ta.”

Minh Du Nhiên dứt lời, xoay người đi về phía cửa. Sở Hiên không chút do dự đi theo Minh Du Nhiên ra Hiên vương phủ, sau đó bay theo nàng đến ngôi nhà bỏ hoang.

Vừa vào sân đã thấy Vân Mộng Vũ mặc áo cưới, nhìn nàng đẹp đến siêu phàm thoát tục. Lòng hắn khẽ đau, nàng như vậy, hắn lại không bảo vệ nàng tốt, lại làm nàng lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

Vân Mộng Vũ nhìn Sở Hiên, trong lòng có loại tình cảm không hiểu. Nàng yên lặng nói khẽ, hắn đã đến, nàng biết, hắn nhất định sẽ đến. Lúc nàng đang ở trong nguy hiểm, hắn nhất định sẽ đến cứu nàng.

Nhìn hai bọn họ ngọt ngào như vậy, trong mắt Minh Du Nhiên hiện lên tia tàn nhẫn. Nàng phẫn nộ quát Thất trưởng lão:“Thất trưởng lão, phế một cánh tay Vân Mộng Vũ cho ta.”

Nghe nói như thế, Sở Hiên nắm chặt tay lại. Nhưng hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, thật không ngờ ba trưởng lão đều đã đến đây. Hắn thật sự là đáng chết, sao lại không phái nhiều người đến bảo vệ Vũ nhi chứ. Nhưng nghĩ lại, ba trưởng lão ra tay, trừ phi hắn ở bên cạnh Vũ nhi, người khác không thể bảo vệ Vũ nhi.

Minh Du Nhiên lại mời các trưởng lão tới, quả nhiên nàng đã hạ quyết tâm chọc giận hắn.

Minh Du Nhiên nói xong, Thất trưởng lão cũng không động thủ, mỹ nhân như vậy, hắn thật sự là không hạ thủ được.

https://thuviensach.vn

Ba vị trưởng lão kia đứng theo hình tam giác vây quanh Vân Mộng Vũ, cơ hồ như không có chỗ trống. Nhưng bây giờ Thất trưởng lão lại đứng lệch một chút. Sự lệch hướng này, làm cho Sở Hiên tìm được điểm yếu. Tay hắn hóa quyền trảo, muốn ra tay, nửa đường lại bị bàn tay khác chặn lại.

Minh Du Nhiên bắt lấy tay hắn, châm chọc nói:“Hiên ca ca, ngươi thật sự không thấy ta đứng đây sao? Vừa thấy nàng, trong mắt chỉ có nàng. Nhưng ngươi càng sốt ruột, càng khẩn trương, lại càng không nên cứu nàng.”

Sở Hiên quay đầu nhìn nàng, nhìn lửa đỏ thiêu đốt điên cuồng. Hắn rát tay ra, hỏi:“Ngươi muốn thế nào? Muốn như thế nào mới có thể buông tha nàng?” Nghe thế, nàng châm chọc nói:“Ta muốn thế nào? Chẳng lẽ Hiên ca ca không biết sao? Ta chỉ muốn ở cùng một chỗ với Hiên ca ca mà thôi. Ta cũng không muốn làm hại nàng, nhưng nàng lại muốn làm hại ta. Nàng gả cho ngươi, chẳng khác nào là cầm một cây đao đâm vào tim ra, không lưu tình chút nào. Vậy ngươi nói xem, đối với người hại ta, ta cần khách khí sao? Hiên ca ca, lúc này ta muốn làm nhất là lấy một cây đao, đâm mấy nhát vào lòng nàng, xem xem nàng có biết đau hay không.”

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ buồn bực vô cùng. Minh Du Nhiên thật sự là cực phẩm, sao lại lý luận như thế này. Nếu mỗi người đều giống nàng, vậy ở hiện đại, trái tim bệnh nhân có rất nhiều máu a. Đây quả thực chính là muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do a.

Sở Hiên nghe nói như thế, khóe miệng khẽ cong, cúi đầu nói:“Nàng không sai, muốn trách thì trách ta đi. Tất cả đều nhằm vào ta. Nếu ngươi thật sự cảm thấy như vậy có thể tiêu tan hận thù, như vậy hãy đâm ta đi.”

Sở Hiên nói xong, nhẹ nhàng cởi áo, đưa ra nơi có trái tim. Sở Hiên làm xong tất cả, nhẹ nhàng quay đầu lại, nhìn Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng cười, trong ánh mắt có chứa ý tứ muốn nàng yên tâm.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ thất thần nhìn Sở Hiên, nhìn trái tim của hắn. Tựa hồ cách xa như vậy, vẫn có thể cảm giác được nó đang nhảy lên. Đột nhiên lại cảm thấy ánh mắt mơ hồ, thì ra là hốc mắt đã ẩm ướt, nước mắt mơ hồ chảy xuống. Nhưng nàng vẫn quật cường, nàng cố gắng nhìn, nhìn hắn vì nàng làm tất cả.

Minh Du Nhiên nhìn vị trí trái tim của Sở Hiên, si ngốc nở nụ cười. Sau đó nhẹ nhàng đưa tay lên đặt ở vị trí kia, cảm thụ nơi đó có giai điệu nhảy lên. Sau đó khóc nói:“Đâm tim ngươi, sao ta hạ thủ được. Ta yêu ngươi như vậy, sao lại nhẫn tâm làm ngươi bị thương. Đâm nó, ta đau lòng hơn ngươi. Hiên ca ca, nó đang nhảy lên, nếu một lần nhảy lên là một lần nhớ tới ta, ta sẽ rất hạnh phúc. Nhưng không phải, nó nhảy lên đại biểu là ngươi yêu Vân Mộng Vũ. Nếu, nếu nó không nhảy lên, có phải đại biểu là ngươi hết yêu Vân Mộng Vũ rồi không. Nếu ngươi hết yêu nàng, như vậy có phải ta và ngươi có cơ hội hay không?”

“Ta vĩnh viễn không bao giờ hết yêu Vân Mộng Vũ, vĩnh viễn cũng không ngừng lại. Cho dù nó không nhảy lên nữa, linh hồn ta vẫn yêu nàng. Tình yêu của ta vĩnh viễn tồn tại, vĩnh viễn đuổi theo Vân Mộng Vũ.” Sở Hiên kiên định nói, nói xong, trong ánh mắt mặt có vẻ ôn nhu chưa từng thấy.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy nàng trong ánh mắt kia, cảm thấy trái tim của mình cũng bị giam giữ. Giờ phút này nàng cũng nhịn không được nhẹ nhàng xoa ngực của mình, cảm thụ được bên trong cũng nhảy lên. Đột nhiên cảm thấy nó nhảy lên là vì Sở Hiên. Nó nhảy lên vì hắn, vì muốn hạnh phúc lâu dài với hắn.

Minh Du Nhiên dán tay trên ngực Sở Hiên, bên tai quanh quẩn tiếng của Sở Hiên.

Ánh mắt thâm tình nhìn Sở Hiên, nhìn ánh mắt hắn ôn nhu thâm tình. Thâm tình trong mắt nàng cũng tiêu tán, bên trong dấy lên hận ý điên

https://thuviensach.vn

cuồng, thiêu đốt lý trí của nàng.

Nàng đột nhiên lấy ra một cây đoản đao trong tay áo, rút đao ra khỏi vỏ.

Vân Mộng Vũ nhìn cây đao kia, cảm thấy tim đập thật nhanh, nàng nhìn chằm chằm cây đao kia, không dám chớp mắt, móng tay đâm vào thịt mà cũng không phát hiện.

Sở Hiên không có phản ứng gì, vẫn mang ánh mắt thâm tình nhìn Vân Mộng Vũ.

Minh Du Nhiên lẳng lặng nhìn cây đao kia, trong mắt hiện lên một tia quyết liệt, mạnh mẽ cầm đao, hướng vào ngực của Sở Hiên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 103: Đêm Tân Hôn

Minh Du Nhiên lẳng lặng nhìn cây đao kia, trong mắt hiện lên một tia quyết liệt, mạnh mẽ cầm đao, hướng vào ngực của Sở Hiên.

Mắt nhìn ngực hắn, khóe miệng khẽ cong lên. Nàng không chiếm được thì ai cũng đừng mơ tưởng tới.

Nhìn thanh đao lạnh như băng gần đến ngực, lúc muốn đam vào, bị hai ngón tay chặn đứng. Sở Hiên dùng hai ngón tay kẹp lấy thân đao, Minh Du Nhiên kinh hãi, muốn hạ lệnh, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt. Ngay sau đó người đã bị Sở Hiên đánh bay, nàng quay đầu nhìn, phát hiện ba trưởng lão đang chiến đấu với A Mi và một nam tử. Mà Vân Mộng Vũ đã được bình yên trong lòng Hiên ca ca.

Sao bọn họ lại đến đây, chẳng lẽ Hiên ca ca đã sớm biết bọn họ ở gần đây, cho nên mới chịu phối hợp, muốn phân tán lực chú ý của nàng.

Nàng phẫn nộ đứng thẳng lên, rút ra một phen nhuyễn kiếm bên hông. Kiếm chĩa thẳng tới, mũi kiếm chỉ thẳng vào Sở Hiên. Bây giờ nàng không hề do dự, giết một thì còn một, giết luôn một đôi là tốt nhất.

Nhìn nàng công kích, Sở Hiên giơ ngón tay lên, đầu ngón tay ngưng tụ kình khí màu trắng.

Minh Du Nhiên càng đến gần Sở Hiên, lại càng cảm giác được cỗ kình khí kia phi thường đáng sợ. Từng trận hơi thở như thiêu đốt, nàng mở to hai mắt nhìn đến hắn chậm rãi cầm thanh kiếm, cỗ kình khí kia làm cho thanh kiếm hóa thành bột phấn.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt Minh Du Nhiên đã mất vũ khí, nàng hoàn toàn khó có thể tin, nàng mở to hai mắt nhìn tay trống rỗng. Nhưng sự đau đớn ở cổ lại làm cho nàng phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình đã bị năm ngón tay của Sở Hiên hút lại, lúc này đang bị hắn bóp cổ. Nàng giương mắt nhìn hắn, nhìn biểu tình lạnh như băng của hắn, không còn vẻ đạm mạc xa cách ngày thường, mà là có rất nhiều cảm xúc. Hắn phẫn nộ, tức giận nàng muốn làm hại Vân Mộng Vũ. Lại nhìn cặp mắt độc nhất vô nhị kia, lúc này cũng đang rũ mắt nhìn nàng. Trong mắt có sự tuyệt tình, thậm chí mang theo tia tàn nhẫn.

Nàng cứ ngốc nghếch nhìn hắn, đọc cảm xúc trong mắt hắn, lòng cũng đã hóa thành tro bụi. Giờ này khắc này, tình yêu của nàng đã hóa thành tro bụi, chỉ còn lại thù hận của hai người. Trong mắt có vẻ chế giễu, bọn họ sẽ không chấm dứt như vậy, bọn họ nhất định sẽ vì chuyện hôm nay, thù ngày xưa, vĩnh viễn dây dưa trong sự báo thù. Giờ phút này nàng cũng không sợ hắn sẽ giết nàng, chỉ cần hắn yêu Vân Mộng Vũ, sẽ không giết nàng. Nàng là thiếu chủ của Bồng Lai đảo, là nữ nhi duy nhất của đảo chủ. Nếu nàng xảy ra chuyện gì, Bồng Lai đảo sẽ điên cuồng trả thù hai bọn họ. Đến lúc đó, bọn họ vĩnh viễn phải sống chui sống nhủi, không có ngày bình an.

“Sở Hiên, ngươi mau thả thiếu chủ ra.” Ba trưởng lão bên kia thấy Minh Du Nhiên bị Sở Hiên bóp cổ, lập tức đều dừng chiến đấu, chạy nhanh lại đây. Vừa đến, Nhị trưởng lão lập tức khuyên can.

Mà A Mi và Hàn Băng cũng chạy tới, A Mi mang muội muội từ trong lòng Sở Hiên ra, đau lòng xem xét, thấy muội muội không có việc gì, mới yên tâm.

Lúc này Sở Hiên đang bóp cổ Minh Du Nhiên, sau khi nghe Nhị trưởng lão nói, quay đầu cười nhạo:“Ta muốn làm như vậy thì sao?”

Nghe hắn hỏi như vậy, Thất trường lão lập tức phẫn nộ nói:“Sở Hiên, ngươi không muốn sống nữa sao? Ngươi phải biết rằng trong tay ngươi là

https://thuviensach.vn

ai, nàng là thiếu chủ của Bồng Lai đảo, là hòn ngọc quý của đảo chủ hòn. Hôm nay nếu ngươi động đến một sợi lông của nàng, sự tức giận của đảo chủ không thể xem thường.”

Trong lòng Thất trưởng lão như bị lửa đốt. Vừa thấy Sở Hiên có hành vi đại nghịch bất đạo, nên đi ra mắng hắn. Vốn nghĩ tất cả sẽ thuận lợi, không nghĩ tới lúc đảo chủ sắp giết Sở Hiên, bọn họ mới nới lỏng cảnh giác. Nhưng chỉ vừa nới lỏng cảnh giác. Không biết từ đâu lại nhảy ra hai sát thủ có kiếm pháp cao minh. Cho nên bất ngờ không kịp đề phòng, kiếm quang hiện lên, bọn họ lập tức phòng vệ. Lúc bọn họ phòng vệ, Vân Mộng Vũ đã bị người khác mang ra ngoài. Mà hai người kia, liên tục ra chiêu, ba người bọn họ cũng phải toàn lực ứng phó, mới có thể có phần thắng. Nhưng khi đánh nhau, bọn họ mới phát hiện sự thật rất khác so với bọn họ nghĩ. Chiêu nào của hai người đó cũng vô cùng tàn nhẫn, nhưng ba người bọn họ lại không liều mạng như vậy. Nhiều năm sống an nhàn ở Bồng Lai đảo, cũng chưa từng chiến đấu, giờ phút này làm sao có thể so sánh với hai người kia. Trong lòng bọn họ nghĩ, chỉ cần bảo toàn được cái mạng, cho nên bọn họ không dám mạo hiểm, chiêu chiêu đều phòng thủ chặt chẽ. Cho nên bọn họ rơi vào thế hạ phong.

Mà nhị trưởng lão vốn cẩn thận, lúc đang đánh nhau lại nhìn thấy thiếu chủ đã bị bóp cổ, lập tức tung một chiêu rồi bỏ chạy. Hai người kia nhìn thấy tình hình này cũng lập tức ngừng lại.

Thất trưởng lão nói xong, trong lòng cũng nhẹ nhõm. Nhưng ngay sau đó hắn lại sợ hãi. Bởi vì Sở Hiên cầm lấy tay phải của Minh Du Nhiên, đột nhiên dùng một chút lực. Lập tức thanh âm vỡ vụn và thanh âm đau đớn của nàng vang lên.

Sở Hiên làm xong, quay đầu tựa tiếu phi tiếu nhìn Thất trưởng lão. Cười hỏi:“Ngươi nói xem ta có muốn sống hay không?”

https://thuviensach.vn

Thất trường lão nhìn khuôn mặt tươi cười kia của Sở Hiên, vốn như tiên nhân, giờ phút này lại giống như tử thần đang uy hiếp. Nhìn cổ tay của thiếu chủ, hắn không dám lên tiếng. Nếu hắn nói thêm mấy câu nữa, Sở Hiên thật sự sẽ bóp chết thiếu chủ, như vậy bọn họ cũng cũng đừng mong trở về. Sở Hiên tất nhiên cũng sẽ giết bọn họ. Cho nên giờ phút này quyết định của Sở Hiên không chỉ liên quan đến sống chết của thiếu chủ, cũng liên quan đến sự sống chết của bọn họ.

Thất trường lão không nói gì, hai người kia cũng không lên tiếng, giờ phút này bọn họ chỉ có thể im lặng chờ quyết định của Sở Hiên.

Sở Hiên nhìn bọn họ, trong mắt hiện lên tia tàn nhẫn. Bọn họ dám cướp Vũ nhi, vậy phải trả giá.

“Lập tức tự hủy đi hai tay của mình.” Thanh âm lạnh như băng của Sở Hiên vang lên.

Thất trường lão không thể tin ngẩng đầu nhìn chằm chằm Sở Hiên, muốn nhìn biểu tình trên mặt hắn, nhưng chỉ thấy một mảnh lạnh băng. Ngũ trưởng lão cúi đầu, không hề động đậy. Nhị trưởng lão cúi đầu, cũng không thấy rõ thần sắc.

Đột nhiên một thanh âm vỡ vụn vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đôi tay của nhị trưởng lão đã mềm nhũn. Mà ngay sau đó, lại là thanh âm vỡ vụn vang lên, ngũ trưởng lão cũng động thủ. Nhìn bọn họ như thế, Thất trường lão chỉ có thể không cam lòng, chỉ cắn răng, phát ra một cỗ kình khí trong cơ thể, mạnh mẽ hướng về phía hai tay của mình. Ngay sau đó thanh âm vỡ vụn lại vang lên.

Nghe thanh âm vỡ vụn liên tiếp như vậy, Minh Du Nhiên run rẩy. Loại thống khổ này, nàng cảm nhận được. Cảm giác người trong tay run run, Sở Hiên quay đầu nhìn nàng, nhẹ giọng nói:“Sợ hãi sao? Nhưng ngay từ đầu

https://thuviensach.vn

ngươi có nghĩ tới hay không, người khác cũng sợ hãi, người khác cũng biết đau.”

Thanh âm nhẹ nhàng của Sở Hiên bên tai, ngay sau đó nàng lại cảm giác được loại thống khổ này. Xương cốt vỡ vụn, loại thống khổ này người bình thường cũng không thể chịu được.

Sở Hiên làm xong mọi việc, ném Minh Du Nhiên ra ngoài.

Minh Du Nhiên bị vứt trên mặt đất, trên người rất đau đớn, trong lòng cũng hối hận. Nàng vốn không nên đến đây, nàng nên đợi chiến tranh của Bồng Lai đảo chấm dứt, sau đó lại mang đủ người đến. Tay nàng tuy rằng như vậy, nhưng thuốc quý của Bồng Lai đảo rất nhiều, có thể hoàn toàn chữa khỏi tay nàng. Chỉ là tay nàng cần thời gian khôi phục, mà ba trưởng lão lại không có may mắn như vậy. Bọn họ tuổi đã cao, cốt cách khôi phục năng lực không bằng Minh Du Nhiên.

Hơn nữa Minh Huy tất nhiên là sẽ vì cứu nữ nhi duy nhất của mình mà dùng hết tất cả các loại dược liệu trân quý. Mà sau này công lực của ba người bọn họ cũng không còn nữa.

Bên kia, Sở Hiên làm xong mọi việc, liền xoay người kéo tay Vân Mộng Vũ chuẩn bị rời đi. Hắn không sợ bọn họ, bởi vì tay của bọn họ như vậy, cho dù trên người có mang dược liệu, cũng không nhanh chóng khôi phục, mà bọn họ cũng sẽ không ở đây được bao lâu nữa. Hôm nay hắn làm như vậy, thứ nhất là quả thật không thể giết bọn họ, thứ hai như vậy có thể cho bọn họ một chút giáo huấn, chặt đứt tư tưởng muốn làm hại Vũ nhi về sau.

Nhưng ngay lúc bước ra cửa, lại truyền đến thanh âm của Minh Du Nhiên.

“Sở Hiên, Băng Tuyết Chi Sâm trên người ngươi nếu không có ta lấy thuốc giải từ phụ thân, ngươi tuyệt đối sống không qua ba tháng.”

https://thuviensach.vn

Sở Hiên chỉ dừng lại một chút, lập tức kéo Vân Mộng Vũ đi.

Nhưng Vân Mộng Vũ lại nhớ kỹ bốn chữ Băng Tuyết Chi Sâm này, bị hắn nắm tay, lại cảm nhận được từng trận lạnh như băng. Lần này, nàng rốt cục có thể xác định, hắn là vì trúng độc nên mới như thế. Nghĩ vậy, trong mắt nàng nổi lên vẻ ưu tư.

Bọn họ về tới Hiên vương phủ, A Mi và Hàn Băng ngây người một lúc mới trở về quận chúa phủ.

Mà Sở Hiên lại kéo tay Vân Mộng Vũ, đi vào tân phòng.

Trở lại tân phòng, trên mặt Vân Mộng Vũ có chút ửng đỏ. Trải qua chuyện vừa rồi, nàng đã biết lòng của mình. Bản thân cũng đã thừa nhận cuộc hôn nhân này, nhưng để đến giai đoạn kia thì vẫn còn sớm. Sở Hiên kéo nàng đến tân phòng sau, quay đầu lại nhìn nàng, phát hiện mặt nàng ửng đỏ, ánh mắt cụp xuống, mang bộ dáng giãy dụa. Nhìn thấy nàng như vậy, hắn cảm thấy buồn cười, nhịn không được muốn chọc nàng. Vì thế nhân lúc nàng ngây người, ghé vào tai nàng, nhẹ nhàng nói:“Vũ nhi, nàng đang nghĩ gì vậy?”

“Ta suy nghĩ chút nữa ta và ngươi….” Lúc nàng ý thức được nàng lời nàng nói, mới vội dừng lại. Trong lòng thầm hô may mắn, vừa rồi thật sự là nguy hiểm quá. Nàng thiếu chút nữa nói ra là ai nằm trên ai nằm dưới. May mắn là chưa nói, bằng không, nàng thực có thể kiếm cái lỗ mà nhảy xuống.

Nhìn biểu tình xấu hổ của nàng, Sở Hiên cũng không hiểu rõ suy nghĩ của nàng. Giờ phút này, hắn chỉ nghĩ nàng xấu hổ vì mới bắt đầu chung sống với hắn.

Cho nên hắn giải thích:“Tân phòng này có hai gian, sau này nàng ngủ trong phòng, ta ngủ bên ngoài. Nàng yên tâm, không có sự cho phép của nàng, ta sẽ không làm gì nàng cả.”

https://thuviensach.vn

Sau khi nghe được nửa câu, Vân Mộng Vũ thật sự rất xấu hổ, mình vừa rồi còn nghĩ lung tung, người ta là chính nhân quân tử, trên mặt nàng lại ửng hồng. Vì tránh cho sự xấu hổ, nàng vội quan sát tân phòng.

Ban đầu ở trong tân phòng nàng vẫn đội khăn voan nên không nhìn thấy sự sắp xếp trong tân phòng. Sau đó có người đột nhập, tình huống lúc đó, lại càng không có tâm tình quan sát. Bây giờ mọi chuyện cũng coi như đã qua, nàng cũng có tâm tình quan sát tân phòng này.

Tân phòng này có hai gian, dùng một bức bình phong để ngăn cách. Tân phòng bố trí tinh xảo hoa mỹ, rất đẹp, thích hợp cho đôi uyên ương.

Nhìn thấy tất cả, trong lòng Vân Mộng Vũ khẽ rung động. Sở Hiên đã vậy còn lo lắng cho nàng, cẩn thận, làm cho nàng cảm thấy thoải mái.

“Thích không?” Bên cạnh truyền đến thanh âm mềm nhẹ của Sở Hiên.

“Thích.” Nàng xoay người, cười trả lời hắn, trong mắt nhộn nhạo vẻ tao nhã say lòng người.

“Nàng chắc đã đói rồi, ta sai người làm đồ ăn cho nàng.” Nói xong, còn chưa chờ nàng phản ứng, bước ra ngoài.

Sở Hiên vừa đi, nàng cũng thở phào một cái, cảm giác không biết vì sao hôm nay tâm tình rất đặc biệt. Nàng rất muốn nhìn hắn, nhưng lại không dám nhìn hắn. Mâu thuẫn quá, nàng bất đắc dĩ ngồi cạnh cái bàn. Một tay chống cằm, vừa nghĩ đến tâm sự trong lòng, một bên chờ ăn cơm.

Các món ngon đều nhanh chóng đưa lên. Nhìn bàn đồ ăn này, trong lòng nghĩ không ngờ thức ăn của Hiên vương phủ lại phong phú như vậy a. Nàng thật đúng là đói bụng, vội vàng cầm lấy chiếc đũa, vui vẻ ăn.

Cơm nước xong, cũng không thấy Sở Hiên trở về, trong lòng có sự mất mát nho nhỏ. Nàng cũng không có chuyện gì làm, cũng chỉ có thể đứng ở

https://thuviensach.vn

phía trước cửa sổ, nhìn trăng ngắm sao. Hôm nay ánh trăng thật tròn cũng rất sáng, nàng nhất thời nhìn có chút xuất thần. Trong lòng có gợn sóng, hơi thở cũng có chút biến hóa, nỗi nhớ người thân cứ lượn lờ.

Sở Hiên lại đi vào, nhìn thấy nử tử còn mặc đồ cưới kia. Tóc đen ở trong gió nhẹ tung bay dưới ánh trăng, mang theo vẻ thánh khiết nhu hòa. Cao quý xinh đẹp, lại làm cho người ta sợ hãi tới gần.

Hắn chậm rãi đến trước mặt nàng, nhẹ nhàng nắm tay nàng, nói:“Ta đưa nàng đến một nơi, được không?”

Nghe được thanh âm của hắn, lo lắng trong lòng nàng cũng tiêu tán đi. Hắn như gió xuân, mang ấm áp tiến vào lòng của nàng. Nàng khẽ quay đầu, nhìn khuôn mặt anh tuấn của hắn, trong lòng bỗng nhiên ôn nhu. Nàng cười yếu ớt trả lời:“Được.” Trong thanh âm có chứa hạnh phúc mà ngay cả nàng cũng không biết.

Sở Hiên nắm tay nàng đi tới cửa sau của Hiên vương phủ, sau đó nhìn nàng cười. Nàng nhất thời không hiểu ý hắn, chỉ cảm thấy bên hông căng thẳng, ngay sau đó người đã rời khỏi mặtđất. Sở Hiên dùng khinh công mang nàng bay lên, lúc nàng điều chỉnh tốt tư thế, nàng nghiêng đầu nhìn hắn. Nhìn khuôn mặt hắn, nhìn đôi mắt hắn, lúc này trong mắt đều là hắn. Nhưng ngay sau đó, cảm nhận được cánh tay bên hông lạnh lẽo như băng. Cái lạnh này làm nàng để ý, ánh mắt của nàng mang theo vẻ đau lòng cùng lo lắng.

Tựa như cảm nhận được độ ấm của ánh mắt nàng, hắn nghiêng đầu nhìn. Nhìn ánh mắt đau lòng và lo lắng của nàng, trong lòng ấm áp.

Hàn Băng Chi Sâm là loại thực vật mọc ở nơi sâu nhất của hồ nước lạnh băng, loại thực vật này mọc như rừng rậm, hình dáng lại giống nhân sâm. Bởi vậy được gọi là Hàn Băng Chi Sâm. Kỳ thật nó không độc, chỉ làm cho người quanh năm rét lạnh. Mà nhiều năm này hắn chịu cơn rét lạnh này,

https://thuviensach.vn

sớm đã thành thói quen. Mà bây giờ hắn đã biết cách làm sao để giảm bớt thống khổ, chính là bắt nó tụ lại ở đầu ngón tay.

Chỉ là Hàn Băng Chi Sâm này không độc, nhưng cũng cần thuốc để làm giảm bớt. Nếu không có, như vậy lúc nào cũng sẽ bị đau đớn. Nhưng đó cũng chỉ là tạm thời, Minh Du Nhiên mỗi lần đưa thuốc cho hắn thì cũng chỉ có thể giảm bớt một năm, mà bây giờ lại chỉ còn ba tháng. Nghĩ đến sự thống khổ này, cho dù hắn luôn ẩn nhẫn, tính tình cứng cỏi nhưng trong đáy lòng vẫn sợ hãi. Loại đau đớn này nếu không nếm qua thì sẽ không biết rõ, giống như là xuống địa ngục, toàn thân lạnh như băng đến vô tận, xâm nhập vào trong tâm. Khi nó xâm nhập vào trong lòng, nếu có bi thương thì nó càng đau hơn, trong lòng rất lạnh lẽo, cảm giác toàn bộ thiên hạ đều quay lưng với mình.

Ba tháng, bọn họ chỉ có ba tháng, ba tháng sau hắn phải làm sao đây?

Nhìn ánh mắt của nàng, hắn khẽ nghiêng đầu, né ánh mắt của nàng.

Mang nàng đi qua nhiều nơi ở Yến kinh, bay thẳng đến ngoài thành.

Vân Mộng Vũ khóe miệng khẽ cong, nàng biết hắn muốn dẫn nàng đi đâu, là nơi đó.

Quả nhiên, ngay sau đó bọn họ liền tới nơi ảo mộng như tiên cảnh.

Hắn vừa đặt nàng xuống đất, nàng bắt đầu quan sát cảnh sắc xung quanh. Tuy rằng lần trước cũng đến đây, nhưng ngay lúc đó tâm tình lại khẩn trương và sợ hãi. Mà giờ phút này lại khác, giờ phút này nàng có thể quan sát kỹ nơi này.

Cỏ xanh ướt át, hoa tươi đẹp đẽ, hồ nước dập dờn sóng nước, nơi đây như có ma lực thu hút người xung quanh. Có thể làm cho tâm tình bình thản.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, nàng bị hấp dẫn một màn trước mắt. Là đôi tiên hạc kia, chúng nó lúc này đang chơi đùa trên cỏ. Nhìn chúng nó, nàng muốn chạm vào, nhưng lại sợ sẽ quấy nhiễu đến chúng. Trong lúc nhất thời, chân tay luống cuống giống như một đứa trẻ con.

Nhìn nàng đáng yêu như vậy, ánh mắt hắn sủng nịch, ôn nhu cười yếu ớt nói:“Không có gì đâu, chúng nó đối với tất cả mọi thứ đều vui sướng đón nhận.”

Nghe nói như thế, sắc mặt Vân Mộng Vũ ửng đỏ, hắn hiểu nàng nghĩ gì sao.....

Nàng đến gần đôi tiên hạc kia, quả nhiên nhìn thấy chúng không hề sợ hãi, còn thân mật đón nhận nàng.

Nàng vui vẻ sờ đầu tiên hạc này một lúc, lại sờ sờ lông của tiên hạc kia. Mà hai tiên hạc cũng đáng yêu như hai đứa nhỏ, lúc nàng sờ đứa này, đứa kia lại đi lên tranh giành. Vân Mộng Vũ bị chúng nó làm cho nổi lên tính trẻ con, đùa vui quanh hồ với chúng.

Sở Hiên đứng ở xa xa, ánh mắt sáng ngời, mang theo vô tận sủng nịch. Hắn nhìn nàng tươi cười, nhìn nét mặt xinh đẹp tuyệt sắc, khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp. Trong nụ cười hắn lại không phát hiện ra nàng rất hạnh phúc.

Vân Mộng Vũ đùa cũng đã mệt, muốn nghỉ ngơi một lúc, kết quả phát hiện hai tiên hạc kia không thuận theo. Nàng chạy đến nơi trống, kết quả hai tiên hạc kia lại đuổi theo nàng. Tiên hạc này thật sự rất có tình người nha, giống như một đứa nhỏ vậy.

Nàng vội vàng chạy đến bên cạnh Sở Hiên, hai tiên hạc cũng đuổi đến đây. Nhưng bị ánh mắt của Sở Hiên đảo qua, liền đáng thương hề hề nhìn Vân Mộng Vũ, sau đó bất đắc dĩ trở về, vừa đi vừa quay đầu lại u oán nhìn nàng vài lần.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy nàng có cảm giác như là mẫu thân của chúng, lúc này giống như là nàng đang vứt bỏ chúng.

Nhìn tiên hạc đi xa, Sở Hiên kéo nàng ngồi bên hồ nghỉ ngơi.

Hai người lẳng lặng ngồi dựa vào nhau, cùng nhau nhìn sao trên trời, cảm giác bầu không khí lúc này vô cùng ấm áp.

Vân Mộng Vũ cảm thấy ngẩng đầu đã mệt, cúi đầu xuống nhìn cảnh sắc xung quanh. Nhìn cảnh sắc xinh đẹp, bỗng nhiên nghĩ đến ngôi nhà mà Sở Hiên từng nói muốn ở.

Vì thế nàng lấy đẩy Sở Hiên ra, Sở Hiên có chút nghi hoặc quay đầu nhìn nàng. Nàng bị nhìn đến đỏ mặt, nhỏ giọng hỏi:“Cái kia, lần trước ngươi nói cái kia khi nào thì có thể?”

Nàng nói xong, liền cúi đầu, chờ hắn trả lời.

Mà Sở Hiên nghe xong câu hỏi của nàng, lại không hiểu mà sững sờ ở đó. Hắn suy nghĩ nửa ngày cũng không hiểu nàng nói cái kia là cái gì, nhưng nhìn nàng thẹn thùng cúi đầu. Vì thế hắn cố gắng nghĩ ra, trong lòng suy nghĩ, có phải là đang nói đến động phòng không? Nghĩ đến khả năng như vậy, hắn cúi đầu nhìn về phía nàng, nhìn sắc mặt ửng đỏ, bộ dáng thẹn thùng. Rõ ràng không giống nữ tử hào phóng a, đó là cái gì?

Vân Mộng Vũ cúi đầu, nửa ngày không nghe câu trả lời. Nàng nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn thấy bộ dáng tự hỏi của Sở Hiên. Nhìn hắn như vậy, miệng nàng giác nhịn không được run rẩy. Còn tự hỏi sao, hay là hắn nghĩ đi đâu rồi. Nàng đã nói như vậy, sao hắn lại không hiểu? Chẳng lẽ nàng phải hỏi, lần trước ngươi nói sau này chúng ta ở chung một phòng, nằm chung một giường, vậy khi nào thì bắt đầu a? Nếu hỏi như vậy, chẳng phải là giống như hỏi khi nào thì chúng ta động phòng chứ..... (Út: híc, tỷ hỏi thế em cũng nghĩ như thế chứ đừng nói là Hiên ca)

https://thuviensach.vn

Vì thế, nàng rất tức giận nhéo tay hắn.

Lần này đã làm cho hắn phục hồi tinh thần lại, hắn kinh ngạc nhìn Vân Mộng Vũ, khóe miệng cũng hơi co rúm lại. Mang bộ dáng bị dọa đến ngây người, cũng không thể trách hắn a. Thật sự là không nghĩ tới thê tử của hắn lại có một bộ mặt bạo lực. Hắn nhìn nàng, sau đó liền nhịn không được cười ngây ngô. Trong lòng nghĩ, nếu cho nàng bạo lực như vậy thì cả đời này rất hạnh phúc.

Mà Vân Mộng Vũ trợn tròn mắt, đây là tình huống gì? Vì sao nàng nhéo hắn một chút, hắn còn ngây ngô cười. Chẳng lẽ hắn là người chịu ngược cuồng trong truyền thuyết, nhưng nàng lại không thích ngược đãi. Nếu bình thường hắn chịu ngược đãi không đủ, có thể thân thể không thoải mái, hoặc là cảm xúc dễ bị này nọ.....

Nàng lo lắng nhìn hắn, nhịn không được nắm tay hắn, khẽ nói:“Không có việc gì, nếu ngược đãi có thể giúp ngươi thoải mái. Như vậy, ta sẽ cố gắng trở thành người ngược đãi ngươi.”

Nàng nói xong, Sở Hiên cảm thấy hỗn loạn, khóe miệng co rúm, hơn nữa thực nghiêm trọng.

Nàng nhìn miệng hắn co rúm lại, thực sợ hắn sẽ biến thành mặt than.

Nàng vội vàng hỏi:“Sở Hiên, ngươi có khỏe không?”

Hắn thật vất vả mới khôi phục lại bình thường, thiếu chút nữa bởi vì câu này mà vỡ tan.

Có khỏe không? Hắn rất khỏe a. Hắn có chỗ nào nhìn không khỏe sao?

Nhưng thấy biểu tình lo lắng của nàng, hắn biết nàng suy nghĩ lung tung. Vì thế hắn vội kéo nàng về thực tại, trở về vấn đề chính, hỏi:“Vừa rồi nàng nói cái kia là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Nghe câu hỏi, Vân Mộng Vũ muốn bốc hỏa. Hỏi đến nửa ngày, hắn lại không hiểu. Vì thế nàng trừng mắt nhìn hắn, lửa giận thiêu đốt. Đột nhiên mạnh mẽ đẩy hắn ra, tức giận nói:“Cái gì là cái kia? Lần trước ngươi tự mình nói đó thôi, muốn ở trong một cái nhà gỗ nhỏ, sau đó cùng nhau ở đây. Chẳng lẽ, bây giờ ngươi không giữ lời sao?”

Vân Mộng Vũ nói xong, Sở Hiên khẽ cong miệng lên, lộ ra nụ cười tươi đẹp. Hắn đứng lên, không quan tâm trên người dính cỏ xanh. Ánh mắt nhìn nàng, miệng ôn nhu nói:“Nhớ rõ, vẫn nhớ rõ. Ta sẽ làm một ngôi nhà gỗ nhỏ ở đây. Nàng thích nhà gỗ nhỏ có hình dáng như thế nào?”

Nàng nhìn động tác tao nhã của hắn, trong lòng ai oán nói, chuyện gì hắn cũng thong dong. Nàng nghe hắn hỏi xong, lập tức hưng phấn.

Trong đầu tưởng tượng, cảnh sắc mê người nơi đây, nơi non xanh nước biếc có một cái nhà gỗ nhỏ. Sau này có thể lên thác nước hoặc núi cao ngắm mặt trời mọc, buổi tối có thể nằm ở trên cỏ đếm sao.

Nghĩ đến đây, trên mặt nàng bừng sáng, nhiều vẻ nhiều màu, nàng sung sướng bắt đầu miêu tả:“Nhà gỗ nhỏ phải mang theo mùi của hương gỗ thật sự tạo thành, nhà gỗ phải làm thành hai tầng, như vậy sẽ không đơn điệu. Nóc nhà thì phải bằng phẳng, sau đó trồng các loại hoa tươi ở trên. Xung quanh nhà gỗ dùng hoa đằng vây quanh một vòng, trên cửa treo một cái chuông gió. Như vậy mỗi khi gió nổi thổi, là có thể nghe được âm thanh hạnh phúc nỉ non. Từ trong nhà ra đến cửa phải thật rộng rãi, như vậy mùa hè ngươi có thể thổi tiêu, ta có thể đánh đàn hoặc là khiêu vũ.” Nàng nói xong, lâm vào tưởng tượng của mình, không biết vì sao, nàng cảm thấy nó cách xa nàng quá, sẽ không dễ dàng mà có được.

Nhìn nàng giảng giải, hắn bên cạnh hạnh phúc lắng nghe, sủng nịch cười, trong lòng nhớ kỹ từng câu từng chữ của nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn đi đến bên cạnh thân thể của nàng, ôn nhu nói:“Được, tất cả đều theo ý ngươi.”

Nghe hắn nói, nàng hạnh phúc cười.

Đột nhiên nàng làm như nhớ tới cái gì, khẩn trương hỏi:“Nơi này có ai biết nữa hay không?”

“Sẽ không, xung quanh nơi này ta có bố trí trận pháp, người ngoài vào không được.” Hắn nhẹ giọng giải thích.

Nàng vừa cảm thấy yên tâm, đột nhiên lại nhớ tới lần trước không phải nàng vào được sao?

Thấy nàng nghi hoặc, hắn lập tức đoán ra ý nghĩ trong lòng nàng. Hắn bất đắc dĩ nói:“Lúc nàng vào đây, chỉ do ngoài ý muốn. Dù sao cũng không có ai đi theo lỗ hổng duy nhất mà vào đây. Bất quá nàng yên tâm, để phòng ngừa người khác đi vào, ta đã lấp lỗ hổng đó lại. Cho nên sau này chỉ có nàng và ta mới vào được. Nơi này, sau này sẽ là nơi của riêng hai chúng ta.”

Nghe hắn nói nửa câu đầu, nàng xấu hổ sờ sờ cái mũi. Trong lòng buồn bực đến, lần trước sống chết trước mắt, nàng không thể không tìm cách chạy trốn. Mà lỗ hổng duy nhất này lại cho nàng một đường sống. Đó cũng coi như là bắt đầu duyên phận của bọn họ. Nghĩ đến chuyện cũ, cảm thấy có chút buồn cười, nàng lại từ trong một cái động mà đi vào thế giới của hắn. Trong lòng đang nghĩ chuyện bọn họ trải qua cùng nhau, tay lại đột nhiên bị kéo.

Nàng quay đầu nhìn lại, nhìn hắn kéo tay nàng, cười hỏi:“Có muốn thử cảm giác cưỡi không?”

“Cưỡi sao?” Nàng tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

Hắn không nói, mà là cười kéo nàng đến đôi tiên hạc. Hai tiên hạc vừa thấy bọn họ đến, lập tức đi lên, lần lượt dựa vào người bọn họ.

Nhìn tiên hạc trước mắt, Vân Mộng Vũ đã biết ý tứ của hắn, vì thế hai mắt tỏa sáng nhìn hắn, vui vẻ gật gật đầu.

Sau đó cúi đầu nhìn hai tiên hạc, nghi hoặc hỏi:“Chúng ta mỗi người ngồi một con sao?”

“Không phải, là hai người cưỡi một con. Lần đầu tiên nàng cưỡi, chắc chắn không quen, cho nên ta ôm nàng cưỡi.” Sở Hiên nói.

Vì thế hai người cưỡi con lớn, mà con nhỏ cũng muốn đi theo.

Vân Mộng Vũ ngồi ở phía trước, Sở Hiên ngồi sau ôm thắt lưng nàng, sau lưng có một tiên hạc nhỏ đuổi theo.

Nàng ngồi ở phía trước, cảm thụ được gió đêm thổi tới, cảm thấy vui sướng vô cùng. Cảm giác trên trời thật thoải mái, tự do tự tại, vô câu vô thúc, làm cho nàng nhịn không được mở hai tay ra, theo cùng nhau cưỡi.

Sở Hiên ngồi sau nàng, hai tay ôm nàng, cảm thấy trong lòng rất hạnh phúc. Hắn ngồi ở sau lưng, sủng nịch nhìn bộ dáng vui vẻ của nàng, lẳng lặng thưởng thức dung mạo tuyệt sắc của nàng.

Gió thổi nhẹ nhàng, sợi tóc Bay lên, tóc bọn họ quấn lấy nhau trong gió, ấm áp mà ngọt ngào.

Tiên hạc bay qua rừng rậm, bay qua dòng suối nhỏ, bay qua núi cao.

Nàng ngồi trên tiên hạc thưởng thức cảnh đẹp xẹt qua dưới chân.

Ngồi thật lâu, nàng phát hiện có chút mệt mỏi, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, miệng nàng cười xấu xa, trong đầu nghĩ tới một chủ ý. Nàng đột nhiên quay đầu lại, muốn nói cho Sở Hiên, vì nàng bất ngờ quay

https://thuviensach.vn

đầu, môi vô ý thức chạm nhẹ và lướt qua miệng hắn. Nháy mắt cảm giác này như bị sét đánh trúng, nàng ngốc nghếch nhìn hắn. Mà hắn lại bị hôn bất ngờ, hắn dùng tay mình chạm vào mội, cảm thụ được độ ấm. Tựa hồ cảm xúc kia vẫn còn, sau đó hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, cười đến vui vẻ.

Nhìn hắn tươi cười, nàng có chút ngượng ngùng, buồn bực cúi đầu, xem như mình đang chiếm tiện nghi của hắn.

Hắn nhìn bộ dáng nhận sai của nàng, cảm thấy rất đáng yêu, nên cười hỏi:“Làm sao vậy?”

“Ta không phải cố ý muốn ăn đậu hũ của ngươi.” Nàng cúi đầu nói, không dám nhìn hắn, sợ sẽ bị hắn mê hoặc, trong lòng thầm mắng, yêu nghiệt.

Nghe những lời này của nàng, trong đầu nhớ tới câu nói lần trước của nàng cũng như vậy. Lần trước, nàng tựa hồ là lấy tay vuốt ve hai má hắn, sau đó còn để lại dấu vết trên mặt. Nghĩ chuyện kia, hắn nhịn không được cười vui vẻ. Tựa hồ ở một chỗ với nàng, hắn cảm thấy lúc nào cũng hạnh phúc.

Nhìn nàng cúi đầu, không dám ngẩng đầu lên, hắn không muốn trêu nàng nữa. Tò mò hỏi:“Vừa nãy có phải nàng muốn nói gì hay không?”

Nói xong, xấu hổ trong lòng nàng lập tức thành hư không, ngẩng đầu lên, bắt đầu nói chủ ý trong lòng nàng.

“Chúng ta đi quấy rầy Sở Phách Thiên đi. Lão già kia không phải là người tốt, không chỉ muốn tỷ tỷ, còn phản đối hôn sự chúng ta. Hôm nay chúng ta thành thân, cũng nên cho hắn một lễ vật. Đúng rồi, chúng ta đi tìm một tảng đá lớn đi.”

Tìm tảng đá lớn, tuy rằng không biết nàng muốn tìm tảng đá lớn làm gì, nhưng hắn vẫn cho tiên hạc đáp xuống.

https://thuviensach.vn

Tiên hạc vừa rơi xuống đất, nàng lập tức nhảy xuống tiên hạc, chọn tảng đá khắp nới. Cuối cùng cũng chọn được một tảng đá lớn. Nàng vui vẻ ôm tảng đá kia chạy về.

Nhìn nàng ôm tảng đá chạy về phía hắn, hắn thực cảm thấy muốn cười. Bức họa này rất thú vị, một nữ tử mặc áo cưới ôm một tảng đá lớn, vui vẻ chạy về phía tướng công. Bức tranh này rất là quỷ dị.

Nhưng Vân Mộng Vũ cũng không nghĩ nhiều như vậy, nàng chạy lên tiên hạc, sau đó nhìn Sở Hiên nói:“Sở Hiên, nếu chúng ta ngồi trên tiên hạc đem tảng đá lớn này ném xuống tẩm cung Sở Phách Thiên. Sau đó chúng ta lập tức chạy, phía dưới thủ vệ dưới kia có thể phát hiện chúng ta hay không?”

Nghe vấn đề này, gân xanh của hắn nhảy dựng. Phương pháp này thật đúng là hiếm thấy a, ngồi trên tiên hạc cầm tảng đá lớn đi ném người khác.

Hắn vốn muốn nói có khả năng sẽ dọa đến người khác, nhưng vừa thấy vẻ mặt hưng phấn của nàng, lúc nói thì lại khác:“Sẽ không, nàng ném đi, ta khống chế tốc độ của tiên hạc. Tốc độ của tiên hạc rất nhanh, nháy mắt nó sẽ biến mất ra khỏi hoàng cung.”

Vừa nghe hắn nói xong, nàng lập tức vui vẻ, trong lòng nghĩ đến bộ dáng Sở Phách Thiên bị dọa xanh mặt. Ngẫm lại cảm thấy cũng hết giận a, nếu chút nữa nàng ném chuẩn, ném trúng đầu hắn cho hắn bị đứt vài dây thần kinh, vậy thì quá tốt.

Vì thế Sở Hiên khống chế tiên hạc bắt đầu bay vào trong thành, nàng ngồi phía trước bị vây trong trạng thái hưng phấn, khó có thể tự kiềm chế.

Nàng tò mò nhìn Yến kinh, phát hiện khi nhìn từ trên xuống, nhìn thấy nhà cửa rậm rạp. Lúc này trong Yến kinh nơi nơi đều là một mảnh tối đen. Trên đường ngẫu nhiên có một đám binh lính đi tuần. Nàng ngồi trên tiên

https://thuviensach.vn

hạc nhìn xuống, chỉ có thể nhìn thấy đám binh lính này như đám kiến nhỏ, chậm rãi di chuyển.

Chỉ chốc lát, tiên hạc đã đến hoàng cung. Nàng lập tức nhìn xuống, nhìn thấy một màu vàng sáng rực, thật sự là rất tráng lệ. Nhìn hoàng cung, tầng tầng lớp lớp, nhìn từ trên xuống, giống như mê cung. Có thể thấy được hoàng cung này rất lớn, cung điện rất nhiều.

“Tẩm cung của Sở Phách Thiên ở đâu?” Đến hoàng cung, nàng nhìn xuống đã lâu, cũng không nhìn ra chữ nào, không phát hiện ra nơi nào là tẩm cung của ngựa đực kia.

Nghe nàng hỏi, Sở Hiên khẽ cười, nhịn không được hỏi:“Lúc vào cung, không phải ngươi luôn dòm ngó lung tung sao? Hơn nữa nàng cũng đã tới hoàng cung nhiều lần? Làm sao có thể không tìm thấy chứ.....”

Sở Hiên dứt lời, không nghe nàng trả lời, trong lòng nghĩ nàng tức giận. Nên hắn cúi đầu xuống, phát hiện hai mắt nàng nhìn chằm chằm một nơi, hắn nhìn theo ánh mắt của nàng. Khi thấy rõ, hắn nghi hoặc hỏi:“Ngươi nhìn chằm chằm phòng bếp làm gì? Chẳng lẽ nàng đói?”

Nghe được là phòng bếp, khóe mắt nàng đảo đi. Nàng còn tưởng đó là tẩm cung của Sở Phách Thiên, bởi vì nơi đó khá rộng, không nghĩ tới là phòng bếp a.

Lại nghe hắn hỏi nàng có đói bụng không, nàng thật muốn xỉu. Nàng là người mau đói như vậy sao, nàng chỉ tìm sai nơi mà thôi.

Cuối cùng, nàng bất đắc dĩ quay đầu lại hỏi:“Ách....., tẩm cung của Sở Phách Thiên ở đâu? Ta thật sự tìm không thấy, phía dưới rất rậm rạp, giống như mê cung. Ta nhìn đến hoa mắt, thật sự không biết ở đâu.”

“Tẩm cung của Sở Phách Thiên rất dễ tìm. Nàng xem, trên nóc nhà bên kia có một con rồng thật to đang nằm chính là tẩm cung của Sở Phách

https://thuviensach.vn

Thiên a.”

Sở Hiên dứt lời, nàng vội nhìn, quả nhiên nhìn thấy bên kia có một tòa cung điện, bên trên có một con rồng. Sau đó trong lòng liền buồn bực, vừa rồi sao lại không phát hiện? Còn nữa, nếu hắn biết thì sao không bay qua, hại nàng tìm đến nửa ngày. Nhìn ánh mắt lên án của nàng, hắn bất đắc dĩ giải thích:“Ta nghĩ nàng biết ở đâu, nghĩ nàng muốn thưởng thức cảnh đẹp trong cung. Cho nên ta điều khiển tiên hạc theo ánh mắt của nàng.”

Được rồi, là nàng sai.

Sau khi tìm được địa điểm, đã chuẩn bị thật tốt. Nhanh chóng bay lên nóc của cung điện, Vân Mộng Vũ ôm tảng đá kia, ánh mắt hưng phấn nhìn xuống dưới, bộ dáng nóng lòng muốn thử. Nàng nhíu mày nhìn hắn, nghi hoặc hỏi:“Ta muốn thả từ đây xuống, có thể trúng người hay không?”

Nàng cũng không muốn giết người, chỉ muốn dọa Sở Phách Thiên mà thôi, nếu chút nữa có tai nạn chết người, vậy thì không tốt.

“Sẽ không, nơi này đối diện với cái bàn trong đó, bây giờ xung quanh cũng không có người. Sở Phách Thiên ngủ trong phòng, gác đêm cũng đứng ngoài cửa. Nên không có vấn đề gì cả.”

Nghe được câu trả lời vừa lòng, nàng xem như có thể yên tâm. Nàng giơ tảng đá lên, ánh mắt nhìn Sở Hiên, sau đó nhìn hắn gật đầu một cái, thả tảng đá ra, tảng đá rơi xuống thẳng tắp. Mà người cũng nháy mắt theo tiên hạc bay đến ngoài hoàng cung. Ở ngoài hoàng cung vẫn có thể nghe được trong hoàng cung không ngừng truyền ra tiếng thét chói tai, còn có tiếng rống giận dữ của Sở Phách Thiên.

Lúc tảng đá rơi xuống tạo ra âm thanh rất lớn. Cả cung điện cứ như bị nứt ra.

Trong hoàng cung lập tức sôi trà0

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 104: Việc Lạ Liên Tục

Sở Hiên và Vân Mộng Vũ ngồi trên tiên hạc bay ra ngoài hoàng cung. Ở ngoài hoàng cung vẫn có thể nghe được trong hoàng cung không ngừng truyền ra tiếng thét chói tai, còn có tiếng rống giận dữ của Sở Phách Thiên. Lúc tảng đá rơi xuống tạo ra âm thanh rất lớn. Cả cung điện cứ như bị nứt ra.

Trong hoàng cung lập tức sôi trào….

Từ khi Sở Phách Thiên bị Hắc y nhân tấn công vào nơi đó, cả ngày tìm thầy thuốc, tâm tình lại không tốt. Nhưng hôm qua tìm được một đại phu dân gian, rốt cục thì có chút khởi sắc, cho nên tối hôm qua mới có cảm giác ngủ an ổn một chút. Nhưng, ai biết được, lúc đang ngủ, lại bị một tiếng "Bùm" làm cho hắn tỉnh giấc. Hắn bị dọa nên lập tức đứng lên, chạy ra ngoài. Vừa thấy, thiếu chút nữa hắn tức hộc máy. Đây là chuyện gì chứ, đang ngủ một giấc ở tẩm cung, lại có một tảng đá lớn rơi xuống. Lúc này hắn thật sự không nghĩ ra là ai làm. Một người bình thường không có khả năng lại không biết làm gì mà ôm một tảng đá lớn đi vào hoàng cung chọi vào tẩm cung của hắn. Hơn nữa để làm được việc này phải là một cao thủ, bằng không làm sao có thể ôm một tảng đá lớn từ không trung thả xuống được.

Vì thế hắn chỉ có thể nghĩ vậy, lửa giận nổi lên mắng toàn bộ cung nữ và thị vệ một trận. Vì thế trong điện cung nữ, thái giám đều quỳ, ngoài điện thị vệ cũng quỳ, mà Sở Phách Thiên lại tức giận mắng không ngừng.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói xem, các ngươi đang làm gì vậy? Tảng đá lớn như vậy mà cũng không biết ngăn lại, để cho bọn họ quăng xuống đây. Nếu ném chết trẫm, các ngươi chắc là rất cao hứng? Nói cho các ngươi biết, nếu trẫm chết, các ngươi cũng không có kết cục tốt, đến lúc đó tất cả các ngươi đều phải chôn theo trẫm. Thật là một đám ngu xuẩn, không biết gì cả, chỉ là việc nhỏ cũng làm không xong.”

Những người bị mắng trên mặt đất đều sửng sốt, chuyện này có liên quan gì đến bọn họ chứ. Nhưng bọn họ cũng không dám lên tiếng, bằng không sẽ bị hoàng thượng lôi ra ngoài chém đầu. Lúc tảng đá lớn vừa rơi xuống, bọn họ lập tức nhìn lên trên, nhưng không thấy gì cả. Trên không rỗng tuếch, lúc tảng đá rơi xuống nóc nhà tạo ra âm thanh đến lúc bọn họ ngẩng đầu thì chỉ trong nháy mắt. Theo lý thuyết, thì bọn họ có thể nhìn thấy. Có thể thấy được có khả năng là từ trên trời rơi cuống. Vì thế bọn họ nhanh chóng đi vào tẩm cung vấn an hoàng thượng, nhưng, hoàng thượng chỉ bị kinh hách, không ai bị thương cả. Nhưng sau khi bọn họ bẩm báo với Hoàng thượng, liền bị hoàng thượng mắng liên tục.

Bên này Sở Phách Thiên mắng không ngừng, bên kia Thái hậu mang theo một đống cung nữ thái giám đến đây, bên cạnh còn có Hoa Thanh Nhi đi theo mang vẻ mặt lo lắng. Từ sau khi Hoa Thanh Nhi ra chủ ý hôn sự của A Mi cùng Vân Mộng Vũ trước mặt Thái hậu. Sau đó, nàng ta liền rèn sắt khi còn nóng, thường xuyên ra vào điện Thái hậu, nghĩ hết mọi cách lấy lòng thái hậu. Mà Thái hậu lại bởi vì bệnh của hoàng thượng,trong lòng cũng buồn bực không vui, may là mỗi ngày đều có Hoa Thanh Nhi khuyên giải an ủi. Cứ như vậy, Hoa Thanh Nhi thành tâm phúc của Thái hậu, thay thế được vị trí của Vân Mộng Vũ trước mặt Thái hậu. (Út: bà này giống như nhặt rác mà Vũ tỷ bỏ lại vậy đó ~~~)

Bên này Sở Phách Thiên vừa thấy Thái hậu và Thanh phi đến đây, trên mặt mới thả lỏng một chút. Bất quá hắn cũng đã mắng lâu rồi, nên cũng đỡ tức giận hơn. Hắn nhanh chóng đến thỉnh an Thái hậu, dư quang nhìn về

https://thuviensach.vn

phía Hoa Thanh Nhi. Gần đây bởi vì nơi đó bị thương, làm cho nhiều ngày nay hắn không sủng ái phi tần, trong lòng vốn đã ngứa ngáy. Gần đây tâm tình buồn bực, hắn cự tuyệt gặp phi tần, chỉ có hoàng hậu mới có thể vào chiếu cố hắn. Mà bây giờ nhìn thấy Thanh phi, Sở Phách Thiên đột nhiên phát hiện Thanh phi càng quyến rũ hơn trước.

Hoa Thanh Nhi bị hắn nhìn như vậy, trong lòng vô cùng đắc ý, trên mặt lại có biểu tình thẹn thùng, làm cho Sở Phách Thiên tâm thần nhộn nhạo.

Thái hậu nhìn hoàng thượng thỉnh an bà, ánh mắt lại ở trên người Thanh phi. Trong lòng cũng hiểu, hoàng thượng gần đây nhẫn nhịn thật khổ. Thanh phi gần đây cũng là tâm phúc của bà, nên cũng không nói gì.

Sở Phách Thiên thỉnh an Thái hậu xong, Thái hậu vội vàng hỏi:“Hoàng thượng, có chuyện gì xảy ra sao? Hoàng thượng có bị thương không?”

Nói đến chuyện này, sắc mặt Sở Phách Thiên không tốt. Ngữ khí hắn phẫn nộ lại liếc mắt nhìn một đám đang quỳ trên đất.

“Đêm nay trẫm ngủ trong tẩm cung, ai ngờ lại có một tảng đá lớn từ nóc nhà rơi xuống, làm thủng một lỗ. Cho nên bây giờ trẫm đang giáo huấn toàn bộ thái giám, cung nữ, thị vệ một phen.”

Nghe Hoàng thượng nói, Thái hậu cũng ngây người. Từ trên trời đột nhiên rơi xuống một tảng đá lớn, đây là tình trạng gì?

Chẳng lẽ là có người ám sát hoàng thượng, muốn ném chết hoàng thượng?

Nghĩ đến khả năng này, bà vội vàng hỏi:“Hoàng thượng, hay là có người muốn ám sát hoàng thượng?”

“Không phải, bọn thị vệ đều có thể làm chứng, lúc ấy xung quanh không thấy ai cả. Cho nên có khả năng là từ trên trời rơi xuống.” Tuy rằng trong

https://thuviensach.vn

lòng hắn vẫn không tin, nhưng cũng không thể không thừa nhận.

Nghe Hoàng thượng giải thích, trong lòng Thái hậu vẫn cảm thấy bất an, nên đề nghị:“Hoàng thượng, vẫn nên truyền Khâm Thiên Giam đến xem đi.”

Nghe Thái hậu nói xong, Sở Phách Thiên cũng thấy có lý, vì thế phái người đi truyền Khâm Thiên Giam.

Khâm Thiên Giam nhanh chóng chạy tới. Mang vẻ mặt sợ hãi quỳ trên mặt đất, không biết nửa đêm hoàng thượng triệu hắn tới là vì chuyện gì. Vừa rồi thái giám đến triệu hắn cứ không ngừng thúc giục. Cho nên, hắn không có cơ hội hỏi, bây giờ mới mang vẻ mặt không an tâm chờ Hoàng thượng phân phó.

“Khâm Thiên Giam, giờ tý đêm nay, đột nhiên có một tảng đá lớn từ trên trời rơi xuống tẩm cung của trẫm, ngươi mau tính xem đây là có chuyện gì?” Nhìn thấy Khâm Thiên Giam đến, Sở Phách Thiên nói tóm tắt lại chuyện này một phen.

Hắn nói xong, Khâm Thiên Giam sửng sốt một chút. Tảng đá lớn từ trên trời rơi xuống, sao hắn có thể tính được chứ?

Bình thường hắn chỉ nhìn trời, tính ngày hoàng đạo mà thôi, về phần hiện tượng kỳ lạ của trời đất, hắn thật sự không biết tính như thế nào. Nhưng là trong lòng hắn biết nếu trực tiếp trả lời, phỏng chừng hắn sẽ tiêu tán, như vậy phải trả lời như thế nào mới làm vừa lòng Hoàng thượng đây?

Vì thế hắn bắt đầu nghĩ đến đối sách, cuối cùng đột nhiên nhớ tới chuyện của Hứa vương. Vì thế nổi lên lòng hung ác, quyết định nói lung tung.

“Khởi bẩm hoàng thượng, đây là thiên địa dị tượng. Tảng đá này rơi xuống, ý bảo là Sở quốc sẽ có đại họa xuất hiện.”

https://thuviensach.vn

“Đại họa? Khâm Thiên Giam, ngươi có biết ngươi đang nói gì không? Chuyện này không thể nói lung tung.” Thái hậu vừa nghe hai chữ đại họa, nhướng mày, mang ý tứ cảnh cáo nhìn hắn.

Sở Phách Thiên không nói gì, chỉ nhìn Khâm Thiên Giam, muốn nhìn ra manh mối trên mặt hắn, nhưng không phát hiện chuyện gì.

“Ngươi tiếp tục nói đi.” Sở Phách Thiên cân nhắc một phen, cho hắn nói tiếp.

“Vâng, hoàng thượng. Tảng đá này chính xác là ý tứ cảnh báo của ông trời. Ý bảo quốc gia có sự cảnh báo này sẽ có đại họa, đại họa này có thể làm cả quốc gia diệt vong.” Khâm Thiên Giam mang bộ dáng suy nghĩ vì nước.

Nghe nói như thế, Sở Phách Thiên bị bốn chữ “quốc gia diệt vong” làm chấn động, trong đầu lập tức nghĩ đến hai chữ Hứa vương. Chẳng lẽ Hứa vương đã có hành động rồi sao?

Mà bây giờ Thái hậu cũng nghĩ tới Hứa vương, dù sao tâm tư của Hứa vương cũng rất rõ ràng.

Hoàng thượng phất phất tay, cho Khâm Thiên Giam lui xuống. Thái hậu nhìn hoàng thượng như thế, biết hắn cần thời gian cẩn thận suy nghĩ nên xử lý chuyện này như thế nào, cho nên cũng rời khỏi.

Sở Phách Thiên một mình suy nghĩ một đêm, cuối cùng vẫn quyết định nên có sự chuẩn bị nghênh đón Hứa vương tạo phản.

Mà Thái hậu vừa về tẩm cung, vừa nói với Hoa Thanh Nhi:“Thanh phi a, ai gia luôn cảm thấy tâm thần không yên, nói vậy thì sẽ có chuyện xảy ra. Ai gia muốn ra ngoài chùa dâng hương, cầu phúc cho hoàng thượng, cho Sở quốc, ngươi cũng theo ai gia đi.”

https://thuviensach.vn

“Vâng, thái hậu.” Hoa Thanh Nhi bên cạnh đáp.

Sáng sớm ngày tiếp theo, Vân Mộng Vũ tỉnh dậy, phát hiện mình đã ở trên giường. Nàng đứng dậy, nghĩ lại chuyện đã xảy ra hôm qua. Đầu tiên là nàng cầm tảng đá lớn ném vào tẩm cung của Sở Phách Thiên, sau đó lại vui vẻ ngồi trên tiên hạc bay khắp nơi, cuối cùng hình như là ngủ quên mất.

Nghĩ đến mình ngủ quên, sắc mặt lập tức có chút đỏ. Nàng cúi đầu nhìn mình, phát hiện mình chỉ mặc áo ngủ. Quần áo của nàng có phải do hắn thay hay không? Nàng chỉ có thể thắc mắc trong lòng, nàng cũng không dám chạy đến bên cạnh hắn hỏi.

Nàng đứng dậy thay đổi xiêm y màu lam, sau đó tự mình trang điểm, nhìn mình trong gương, đuôi lông mày khóe mắt đều mang theo ý cười nhợt nhạt.

Tuy nói việc này đều có nha hoàn làm, nhưng nếu mặc quần áo, nàng vẫn có thói quen tự mình làm. Mà lúc đầu nàng không biết búi tóc, mới có thể cho Hồng Mai hỗ trợ. Mà bây giờ nàng đã thành thạo, cho nên tất cả mọi việc nàng đều tự mình làm.

Sửa sang lại bản thân xong, nàng liền mở cửa ra gian ngoài, vừa lúc nhìn thấy Sở Hiên cầm một phen kiếm trở về. Xem ra, hắn vừa đi luyện kiếm về. Nhìn trên trán hắn có một tầng mồ hôi, biết hắn nhất định là muốn tắm rửa thay quần áo. Vì thế nàng cười nói:“Ta đi chuẩn bị đồ ăn sáng, lát nữa ngươi ra ăn nhé.”

“Được.” Sở Hiên thản nhiên trả lời. Ngữ khí tuy rằng bình thản, nhưng trong mắt lại chứa ý cười.

Vân Mộng Vũ đến nhà ăn nhìn thấy một đám nha hoàn đang chuẩn bị đồ ăn, trong lòng nghĩ mình đã có thói quen làm thân phận thê tử của hắn. Loại cảm giác này bắt đầu từ khi nào? Là lần đó ôm nhau trên cây hoa quế,

https://thuviensach.vn

hay là trong căn nhà bỏ hoang hôm qua, lời nói và ánh mắt ôn nhu thâm tình của Sở Hiên.

Trong lúc nhất thời, nàng đứng đó ngây người.

Sở Hiên vừa đến nhà ăn liền nhìn thấy nàng xuất thần, trong mắt chứa sự sủng nịch. Hắn đi qua, ngồi đối diện nàng, tay quơ quơ trước mặt nàng, cười hỏi:“Nghĩ gì vậy? Sao lại xuất thần rồi?”

Bị hắn làm như vậy, nàng đột nhiên hoàn hồn, thấy hành vi của nàng, trong lúc nhất thời cảm thấy có chút xấu hổ. Vì thế nàng nói:“Không có gì, chỉ đói bụng muốn xỉu thôi.”

Nàng nói xong, mọi người trong nhà ăn giật mình. Vương phi mới gả vào Vương phủ buổi sáng ngày đầu tiên, đã nói đói muốn xỉu. Đây là chuyện xưa nay chưa từng có……

Sở Hiên nghe nàng nói xong cũng có chút sửng sốt, đói muốn xỉu sao. Hắn giương mắt nhìn nàng, muốn nhìn ra gì đó trên mặt nàng, lại phát hiện nàng đã cầm lấy chiếc đũa gắp đồ ăn.

Không có cách nào khác, hắn bất đắc dĩ cười cười, cũng cầm chiếc đũa ăn cơm.

Cơm nước xong, bọn hạ nhân thu dọn mọi thứ. Sở Hiên cho hạ nhân lui xuống, sau khi chỉ còn hắn và Vân Mộng Vũ, đưa một tin tức cho nàng xem.

Nàng hơi nghi hoặc mở ra xem, sau khi xem xong lại nở nụ cười, vừa cười vừa nói: “Sở Phách Thiên này quả là cực phẩm, cảnh báo của ông trời sao, thật sự là rất vui. Vậy thì tự nhiên mâu thuẫn của hắn và Hứa vương sẽ càng trở nên gay gắt.”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tin tức này, trong lòng Vân Mộng Vũ nhất thời vui vẻ. Đại thần trong triều lại phản ứng rất khôi hài, có người nói là có điềm lành, vận mệnh của Sở quốc sẽ càng ngày càng phồn vinh. Còn có người nói là trời cao bất mãn, bất mãn với quốc sự của Sở quốc. Giống như đang ám chỉ phe phái của Hứa vương, Sở Phách Thiên rất muốn đem những người này ra chém đầu, nhưng lại sợ sẽ mang danh tiếng là bạo quân.

Mà Thái hậu hai ngày sau lại muốn đi chùa cầu phúc cho Hoàng thượng và Sở quốc, nàng buồn bực, cầu phúc là được sao. Nếu cầu phúc mà linh nghiệm, còn muốn làm hoàng đế sao? Nếu vậy thì chỉ cần mọi người luôn ở trong nhà cầu phúc là được, không làm gì cả xem sao.

Bất quá lúc biết được Hoa Thanh Nhi cũng sẽ đi, trong mắt nàng tinh quang chợt lóe.

Sở Hiên nhìn thấy bộ dáng vui sướng khi người gặp họa của nàng, bất đắc dĩ nói:“Ngươi đó, thật sự rất nghịch ngợm. Chỉ vì một tảng đá của ngươi, lại sinh ra nhiều vấn đề như vậy.”

Nghe hắn nói, nàng lập tức không phục trả lời:“Đây cũng không phải là ý của ta, những vấn đề của quốc gia sớm đã tồn tại, cũng không phải là do tảng đá của ta rơi xuống thì mới xuất hiện. Mà tảng đá của ta chỉ có tác dụng trợ giúp vấn đề của bọn họ càng nhanh bén lửa mà thôi.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, Sở Hiên kinh ngạc ngẩng đầu nhìn nàng, trong lòng không biết nên vui hay buồn.

Hắn vẫn biết nàng không giống nữ tử bình thường, nhưng không nghĩ tới trừ bỏ các phương diện tài nghệ xuất sắc. Chuyện chính sự, nàng cũng có cách giải thích độc đáo. Từ trong lời của nàng, hắn biết chỉ cần cho nàng đủ quyền lợi, nàng sẽ biểu hiện thật kinh diễm.

Nàng độc nhất vô nhị, thông minh cơ trí, làm cho hắn có cảm giác lo được lo mất. Làm cho hắn cảm thấy nàng không phải là nữ tử trong khuê

https://thuviensach.vn

phòng bình thường.

Hai ngày sau, Thái hậu đi cùng Thanh phi đến chùa cầu phúc.

Hoa Thanh Nhi vẫn đi theo Thái hậu, trên mặt vẫn là nụ cười dịu dàng, điều này làm cho Thái hậu càng vừa lòng. Trong lòng Hoa Thanh Nhi đắc ý, bây giờ Hoàng thượng, Thái hậu đều đã bị nàng thu phục, như vậy sau này nàng sẽ đối phó với tỷ muội kia dễ dàng hơn. Nhưng nàng lại không nghĩ đến, lúc nàng còn chưa kịp đối phó, trước hết nàng đã bị đối phó.

Dùng xong cơm chay trong chùa, Thái hậu ở trong sương phòng của chùa nghỉ ngơi. Bởi vì nửa canh giờ tới, bà còn phải nghe cao tăng giảng kinh phật.

Hoa Thanh Nhi cũng được an bài trong sương phòng, hôm nay đã đi một chặng đường dài, nàng cũng khá mệt. Vì thế nàng cũng nằm trong sương phòng nghỉ ngơi, đột nhiên ngoài cửa sổ truyền đến một tiếng vang quỷ dị, nàng lập tức bừng tỉnh.

Nàng đứng dậy, đến bên cửa sổ, gọi cung nữ bên người, nhưng nửa ngày cũng không đáp lại. Hơn nữa bên ngoài còn truyền đến tiếng đánh nhau, trong lúc nhất thời nàng bị không khí này làm cho khẩn trương, cảm thấy có chuyện không hay xảy ra.

Vì thế, nàng nhanh chóng đi ra cửa lớn. Trong lòng nàng cảm thấy nếu cứ ở đây thì không tốt. Nàng nhanh chóng đến bên cửa, tay còn chưa đụng tới cửa, cửa đã bị người đẩy vào. Nàng chấn động, lui qua một bên, muốn kêu to. Nhưng nhìn thấy người đến nên ngừng lại. Người đến là tiểu hòa thượng bên cạnh phương trượng của chùa.

Lúc sáng, phương trượng giảng phật pháp cho Thái hậu, nàng cũng nghe bên cạnh bà. Cho nên, tự nhiên biết được tiểu hòa thượng bên cạnh phương trượng.

https://thuviensach.vn

Vì thế nàng thu hồi biểu tình bối rối, hai tay tạo thành chữ thập, cúi hỏi:“Tiểu sư phó sao lại đến đây, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?”

“Là như vậy, trong chùa vừa có đạo tặc. Thái hậu đã được đưa đến nơi an toàn. Phương trượng cố ý phái tiểu tăng tới đón thí chủ đến nơi an toàn. Lúc nãy cũng có đạo tặc muốn đi vào, nhưng đều bị tiểu tăng và các sư huynh đệ chặn lại. Bây giờ thí chủ mau đi cùng tiểu tăng.” Ngữ khí của tiểu hòa thượng hơi lo lắng nói.

Nghe xong, Hoa Thanh Nhi không nghi ngờ gì. Nàng là người luôn cẩn thận. Mà tiểu hòa thượng này lại là người có thể tin, vì thế nàng đi theo tiểu hòa thượng. Đi đến cạnh cửa, phát hiện cung nữ cùng thị vệ đều nằm trên đất, còn có vài hòa thượng khác.

Nhìn cảnh tượng như vậy, Hoa Thanh Nhi nhanh chóng chạy theo tiểu hòa thượng. Chỉ chốc lát bọn họ đi đến một rừng cây nhỏ trong chùa, tiểu hòa thượng đứng im mà không đi nữa. Lúc này, Hoa Thanh Nhi rốt cục phát hiện không ổn, tiểu hòa thượng này sao lại đến rừng cây, không phải hắn đưa nàng đến chỗ Thái hậu sao. Phải là một sương phòng khác, làm sao có thể đến rừng cây nhỏ hoang vu này?

“Nơi này rất hoang vu, tiểu sư phó sao lại đưa ta đến đây?” Hoa Thanh Nhi làm mình tỉnh táo lại, nghĩ cách giải quyết chuyện trước mắt.

Tiểu hòa thượng ngẩng đầu lên, trên mặt không phải là dáng vóc tiều tụy, mà mang theo nụ cười dâm tà.

Hoa Thanh Nhi nhìn nụ cười kia, trong lòng lộp bộp một tiếng, thầm kêu không tốt. Quả nhiên, lời nói của tiểu hòa thượng làm nàng sợ hãi.

“Tiểu tăng cảm thấy rất có duyên với thí chủ, nên muốn cùng thí chủ tiến thêm một bước để học hỏi phật pháp.” Tiểu hòa thượng kia nói xong, trên mặt ại mang nụ cười đáng khinh, ánh mắt lại không thành thật nhìn chằm chằm Hoa Thanh Nhi.

https://thuviensach.vn

Hoa Thanh Nhi đương nhiên hiểu được ý của hắn, nhưng nàng làm sao có thể cho hắn. Nếu hôm nay nàng bị hắn làm bẩn thân, nếu bị hoàng thượng và Thái hậu biết, nàng sẽ chết không có đất chôn.

Lúc Hoa Thanh Nhi kinh ngạc, tiểu hòa thượng kia đi về phía nàng. Nhìn tình hình như thế, nàng việc liên tục lui về phía sau, nhưng tiểu hòa thượng lại đột nhiên đánh tới. Nàng vội vàng giãy dụa, cuối cùng không biết là may mắn hay sao, nàng lại giãy dụa được. Sau khi giãy giụa, nàng chạy như điên ra bên ngoài.

Mà tiểu hòa thượng kia cũng không đuổi theo, tay hắn sờ sờ trên mặt, sau đó lột mặt nạ ra. Trong tai nghe được động tĩnh, hắn xoay người hành lễ, đem mọi việc bẩm báo.

“Bẩm các chủ, mọi việc đã làm xong.”

“Tốt lắm, quay về lĩnh thưởng đi.”

“Hòa thượng” kia liền đi khỏi đây, chỉ còn một người mang mặt nạ con bướm ở lại, khóe miệng gợi lên nụ cười tựa tiếu phi tiếu.

Hoa Thanh Nhi, đây chỉ là bắt đầu, muốn cho tỷ tỷ gả vào hoàng cung, vậy cũng phải bị trả giá, vừa vặn tính luôn thù mới nợ cũ. Trước hết cho ngươi nếm thử cảm giác sợ hãi, bị nghi ngờ, mỗi ngày ngươi đều sống trong sự sợ hãi, cuối cùng sẽ cho ngươi chết oanh liệt.

Tuyệt đối là oanh liệt, nghĩ xong, độ cong trên khóe miệng liền kéo ra.

Hoa Thanh Nhi chạy thẳng ra khỏi rừng cây nhỏ, nhanh chóng chạy đến sương phòng của Thái hậu, nhìn thấy chỉ có một tiểu hòa thượng đang quét rác. Nàng không dám bước lên, sợ sẽ giống như tiểu hòa thượng kia. Vì thế nàng đứng ở tại chỗ quan sát một lúc, phát hiện tiểu hòa thượng kia cũng rất bình thường. Vì thế, nàng bước lên phía trước hỏi:“Xin hỏi tiểu sư phó, Thái hậu đã đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Cái kia hòa thượng buông chổi xuống, đáp lễ trả lời:“Thái hậu vừa rồi đợi trong sương phòng một lúc, thấy thí chủ chưa qua, mang người đi qua sương phòng của thí chủ xem sao.”

Nghe nói như thế, nàng chỉ cảm thấy đầu bị chấn động, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Trong lúc nhất thời trong lòng nàng vô cùng bối rối, căn bản không biết người trong tối muốn làm gì? Nên nàng không có cách đối phó. Loại tình huống này nàng chưa từng gặp qua, giờ phút này, bối rối, sợ hãi, tất cả cảm xúc đều nảy lên.

Nhưng dù sao nàng cũng là người trong thâm cung, thường xuyên gặp âm mưu quỷ kế, cho nên nàng nhanh chóng tỉnh táo lại.

Bây giờ việc cấp bách là phải đi gặp Thái hậu, bằng không nếu để thời gian qua lâu, không biết sẽ còn chuyện gì xảy ra nữa? Vừa muốn đi, đột nhiên phát hiện quần áo của mình có chút hỗn độn, trong lòng thầm hô may mắn. Nếu bộ dáng này bị Thái hậu nhìn thấy, không biết nên giải thích như thế nào. Nàng cúi đầu đưa tay sửa lại một chút, nhưng tay nàng còn chưa đụng tới quần áo, khóe mắt cũng nhìn thấy một đám người chạy đến.

Tay nàng ngừng giữa không trung, cho dù cách xa, nàng vẫn cảm nhận được ánh mắt như đao của Thái hậu.

Tuy rằng bị Thái hậu nhìn lạnh như băng, nhưng nàng vẫn bắt buộc mình bình tĩnh, nhanh chóng sửa sang lại quần áo. Tuy rằng nhìn qua có chút hỗn độn, nhưng ít nhất cũng không làm cho người ta suy nghĩ theo chiều hướng kia.

Thái hậu nhanh chóng đến cạnh nàng, nàng thỉnh an:“Tham kiến thái hậu.”

Nghe nàng thỉnh an, Thái hậu cũng không cho nàng đứng dậy. Mà mang vẻ mặt không chút biểu cảm, ánh mắt hoài nghi quét trên người nàng. Thái hậu nhìn thấy xiêm y hỗn loạn, giày thêu lại dính bùn đất. Đem tất cả thu

https://thuviensach.vn

vào đáy mắt, ánh mắt thái hậu càng sắc bén, bà mở miệng hỏi:“Thanh phi sao lại không ở trong sương phòng của mình, vừa rồi đã đi đâu?”

Nghe câu hỏi của Thái hậu, trong lòng Hoa Thanh Nhi khẩn trương, không biết nên trả lời như thế nào. Nàng nhìn thấy thị vệ lại bình yên vô sự đứng trước cửa, mà cung nữ bên cạnh cũng mang vẻ mặt nghi hoặc nhìn nàng. Nhanh chóng phân tích mọi việc, nàng đã có chút ý thức được sự việc.

Sau khi châm chước trong lòng, nàng nghi hoặc mở miệng:“Nô tì đang ở trong phòng nghỉ ngơi, lại đột nhiên nghe tiếng đập cửa. Mở cửa ra thì thấy, thì ra là tiểu hòa thượng bên cạnh phương trượng mời nô tì đi nghe giảng phật pháp. Nhưng ai ngờ hắn dẫn nô tì vào rừng cây nhỏ, sau đó lại đột nhiên biến mất. Nô tì không biết đã xảy ra chuyện gì, nên nhanh chóng trở về. Mọi việc chính là như vậy.”

Hoa Thanh Nhi nói xong, Thái hậu nhìn kỹ vẻ mặt của nàng, trong lòng đo lường lời nói của nàng có sự tin cậy bao nhiêu.

Thái hậu nghĩ, cảm thấy lời nói của nàng cũng có thể tin. Nàng quay đầu nhìn về phía cung nữ bên người Thanh phi, thấy nàng cũng gật đầu, nên cũng tin ba phần.

Cung nữ bên cạnh Hoa Thanh Nhi cũng đã lâu, tự nhiên cũng biết cách xử lý vấn đề. Cho nên trong tình huống này, các nàng chỉ cảm thấy lung lay một chút, lúc hoàn hồn lại thì không thấy nương nương. Nhưng xung quanh lại không có dấu vết đánh nhau, nên các nàng cũng cũng chỉ có thể làm bộ như cái gì cũng không biết, muốn đợi mọi việc sáng tỏ hoặc là nương nương trở về sẽ nghĩ cách mà nói. Cho nên các nàng nhìn Thái hậu liên tục gật đầu.

Nhưng Thái hậu cũng không phải người bình thường, tự nhiên biết các nàng đang nói dối, nhưng chỉ cần chuyện này không có ảnh hưởng gì, cứ

https://thuviensach.vn

chấm dứt như vậy, nàng cũng coi như không có gì xảy ra. Nhưng, trời lại không chiều lòng người.

Đột nhiên có một tiểu hòa thượng đi tới, chắp tay nói:“Phương trượng mời Thái hậu và nương nương đi qua, nói là có thể bắt đầu giảng kinh.”

Nghe thanh âm như thế, Hoa Thanh Nhi ngẩng đầu lên, trong ánh mắt là sự hoảng sợ.

Đúng vậy, là hắn, hắn lừa nàng ra ngoài. Nhưng bây giờ sao hắn lại ở đây?

Nàng vốn nghĩ tiểu hòa thượng chắc là chạy thoát, nhưng bây giờ sao lại ở đây?

Vậy những lời nàng vừa nói có khác gì bịa đặt cơ chứ?

Quả nhiên, ngay sau đó ánh mắt như đao của Thái hậu quét qua người nàng, chứa đầy sự bất mãn.

Lúc này Hoa Thanh Nhi cảm thấy mình bị oan, đến bây giờ nàng vẫn không rõ, rốt cục là có chuyện gì? Mọi chuyện xảy ra sao lại quỷ dị như thế, người đứng sau muốn làm gì?

Ánh mắt sắc bén của Thái hậu liếc nhìn Thanh phi một cái, lại đi theo tiểu hòa thượng. Lúc này bà không muốn truy cứu, dù sao nơi đây cũng là chùa, không phải hoàng cung. Cho nên bây giờ bà cũng chỉ có thể chịu đựng, nhưng về đến hoàng cung, bà nhất định sẽ hỏi cho rõ, bà tuyệt đối không cho phép nàng ta lừa gạt bà.

Hoa Thanh Nhi nhìn thấy Thái hậu đi rồi, nàng vội vàng đuổi theo. Nhưng bây giờ nàng không dám đứng cạnh Thái hậu, mà là theo sau Thái hậu.

https://thuviensach.vn

Vừa đi, nàng vừa âm thầm quan sát tiểu hòa thượng kia, không phát hiện được gì. Trong lòng nàng âm thầm nghĩ, xem ra người phía sau này, thủ đoạn rất cao minh, tiểu hòa thượng này cho tới bây giờ không lộ ra chút sơ hở nào.

Nàng mang một bụng nghi ngờ đi theo Thái hậu tới đại điện. Lúc này phương trượng cũng đang ngồi đợi. Thái hậu vội đến gần, chắp tay nói:“Đã để đại sư đợi lâu.”

“Không sao, chúng ta có thể bắt đầu chưa?” Đại sư mặt mũi hiền lành hỏi.

Thái hậu vốn định đồng ý, nhưng nhìn thấy Thanh phi, mở miệng hỏi:“Đại sư, vị tiểu sư phó này vẫn luôn đi theo bên cạnh đại sự, một tấc cũng không rời sao?”

“Đúng vậy, đây là tiểu đồ của ta, bình thường đều ở bên cạnh ta, học tập phật pháp. Cả ngày hôm nay hắn luôn ở cạnh ta. Chỉ có lúc nãy ta bảo hắn đi gọi thí chủ thì mới rời khỏi ta một lúc.” Đại sư hòa ái nói.

Nghe nói như thế, Hoa Thanh Nhi như bị sét đánh, sao có thể chứ. Vậy là tiểu hòa thượng trong rừng cây kia là giả. Chuyện này, chờ khi trở về hoàng cung, Thái hậu chắc chắn sẽ thẩm vấn nàng. Đến lúc đó, nàng biết trả lời thế nào?

Buổi chiều khi giảng phật pháp, Hoa Thanh Nhi vẫn đần độn. Đến khi về đến hoàng cung, vào tẩm cung của Thái hậu, Thái hậu lập tức sai người đóng cửa lại.

Ánh mắt sắc bén của Thái hậu nhìn nàng, cao giọng hỏi: “Thanh phi, ngươi mau giải thích cho ai gia, chiều hôm nay trong chùa cuối cùng là có chuyện gì xảy ra?”

https://thuviensach.vn

Trên đường Hoa Thanh Nhi trở về, nghĩ ra một cách, phải đem chuyện này lôi cả Hoàng thượng vào. Như vậy, Thái hậu sẽ không điều tra kỹ. Thái hậu cũng chỉ hỏi sơ thì chuyện này cũng sẽ trôi qua.

Vì thế nàng lập tức quỳ xuống, nghẹn ngào nói: "Kỳ thật hôm nay nô tì đang ngủ trong phòng, ai ngờ lại có một tờ giấy bay vào. Nô tì nhặt lên thì thấy có dòng chữ "Tảng đá rơi vào điện, hoàng thượng bất lợi, muốn cứu hoàng thượng, mau mau ra đây", lúc ấy nô tì vừa thấy, liền chấn động, trong lòng nghĩ chẳng lẽ là cao tăng đắc đạo trong chùa biết Sở quốc gặp chuyện, muốn ra tay chỉ điểm. Vì thế nô tì đẩy cửa sổ ra thì thấy một tiểu hòa thượng đứng ở lối nhỏ vào rừng cây. Lúc nô tì nhìn qua, tiểu hòa thượng kia cũng nhìn lại. Nô tì nhìn thấy kia đúng là tiểu hòa thượng bên người phương trượng, nên không hề nghi ngờ. Vì thế liền đi ra ngoài, đi theo tiểu hòa thượng vào rừng cây nhỏ. Ai ngờ sau khi vào rừng cây nhỏ, hắn lại bắt nô tì gây bất lợi cho hoàng thượng. Nô tì không chịu, hắn định ra tay với nô tì, nô tì phản kháng, không biết tiểu hòa thượng có phải cố ý buông tha nô tì hay không, lại để nô tì chạy thoát. Sau đó lại thấy tiểu hòa thượng bên cạnh phương trượng. Nô tì biết người trong rừng cây là giả. Sự tình chính là như vậy."

Thái hậu nghe Thanh phi nói xong, trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư, căn bản không biết là thật hay là giả. Nhưng việc này lại có quan hệ đến hoàng thượng và danh dự của hoàng thất, thật sự là không nên lộ ra. Hơn nữa cũng không nên điều tra, nếu đi điều tra trong chùa, đó là bất kính với thần linh. Cho nên, việc này, cũng chỉ có thể tạm thời như thế. Nhưng qua việc này, trong lòng Thái hậu cũng đã giảm bớt sự tin tưởng với Thanh phi.

Sau đó Thái hậu cũng không hỏi gì, phất phất tay, cho Thanh phi lui xuống.

Thanh phi về tới tẩm cung của mình, trong lòng suy tư về chuyện hôm nay, nhưng cũng không nghi ngờ gì. Lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng cảm thấy may mắn. Người phía sau kia vô luận muốn làm cái gì, Hoa

https://thuviensach.vn

Thanh Nhi nàng cũng không phải ngồi không. Hôm nay là do không hề phòng bị, lần sau sẽ không như vậy nữa.

Đêm khuya, gió ngoài Hoa Thanh cung nổi lên, làm lá cây trong viện xào xạc, có cảm giác quỷ dị.

Lúc này, từ xa có hai cái bóng đen bay tới, hai người bay đến một cây to rồi hạ xuống. “Ta canh chừng bên ngoài, ngươi đi vào làm việc đi. Tiểu tử, quá tiện nghi cho ngươi rồi.” Một bóng đen hâm mộ nhìn một bóng đen khác nói. “Được, đợi thị về tuần tra đến gần, ngươi kêu tiếng mèo, đến lúc đó ta sẽ lập tức chạy ra.”Bóng đen kia dặn dò ngược lại.

Hai người nhất trí, sau đó có một bóng đen thần không biết quỷ không hay bay vút vào trong tẩm cung. Sau khi vào bên trong, hắn cẩn thận dùng ám khí đánh choáng váng toàn bộ cung nữ và thái giám. Sau đó tìm được giường của Hoa Thanh Nhi. Chỉ thấy lúc này Hoa Thanh Nhi mặc một chiếc áo mỏng, im lặng ngủ. Hắc y nhân nhìn tình huống này, bên miệng lộ ra vẻ tươi cười tà ác.

Hắc y nhân một bên dung nhan quyến rũ của nữ tử trên giường, một bên nhanh chóng cởi quần áo. Hắn cởi hết trên người, tùy ý vứt trên mặt đất và trên giường. Sau đó tay liền vuốt ve khuôn mặt trơn bóng của người trên giường.

Cảm thụ được phía dưới căng lên, trong mắt Hắc y nhân dục vọng dày đặc, vì thế không chút do dự đè lên người nàng.

Hoa Thanh Nhi đang ngủ đột nhiên cảm thấy trên mặt lạnh như băng. Trong nháy mắt, nàng mở mắt sợ hãi. Nhưng nghênh đón nàng là một thân hình cường tráng, trong nháy mắt, nàng có cảm giác bị ép đến không thở nổi.

Mắt nàng trợn to, nhìn nam tử trên người nàng. Chỉ thấy một gương mặt xa lạ, trong lúc nhất thời không biết nên làm như thế nào. Nàng không thể

https://thuviensach.vn

kêu, nếu kêu, binh lính tuần tra bên ngoài sẽ vào, nhìn thấy trường hợp này. Như vậy hoàng thượng cùng thái hậu vì bảo vệ tôn nghiêm của Hoàng thất, nhất định sẽ giết nàng.

Ánh mắt nàng lạnh như băng nhìn nam tử trên người, giọng điệu lạnh lùng hỏi: “Ngươi là ai? Ngươi muốn làm cái gì?”

Nam tử ngồi trên người nàng giờ phút này cũng là cúi đầu nở nụ cười, sau đó giật giật trên người nàng, làm Hoa Thanh Nhi sợ run. Thấy nàng như thế, hắn cười ái muội, sau đó mở miệng chế giễu: “Sao vậy, mới gặp lúc chiều mà ngươi đã quên rồi sao? Về phần ta muốn làm gì, ngươi không đoán được sao? Từ buổi chiều sau khi thấy nương nương, trong lòng của tiểu tăng liền động, vẫn đối với nương nương nhớ mãi không quên. Nên buổi tối mới lẻn vào cung, muốn cùng nương nương tìm hiểu phật pháp.”

Nghe hắc y nam tử nói, Hoa Thanh Nhi tức giận muốn hộc máu. Nàng không nghĩ đến là tiểu hòa thượng giả kia. Bất qúa bây giờ lại nói như vậy, hơn nữa lại có ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào, nàng cũng thấy rõ cái đầu trơn kia.

Nhưng bây giờ nàng phải làm sao, nàng không thể kêu. Chẳng lẽ lại không phản kháng như vậy sao, cứ để hắn chiếm tiện nghi sao?

Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, nhớ tới ám vệ nàng an bài ở Hoa Thanh cung, nên tay lặng lẽ chuyển xuống đầu gối. Nhưng giữa chừng lại bị chặn lại.

Nam tử kia cầm tay nàng, khẽ hôn tay nàng, sau đó nhìn Hoa Thanh Nhi nói: ” Nương nương có phải muốn kêu ám vệ hay không a? Không cần kêu, bởi vì bọn họ đều bị tiểu tăng làm cho hôn mê. Vì đêm nay có thể cùng nương nương học phật pháp, tiểu tăng đã chuẩn bị rất kỹ. Chút nữa nương nương nên phối hợp, không nên phản kháng, bằng không gây ra tiếng động quá lớn sẽ làm người khác đến thì không tốt.”

https://thuviensach.vn

Nam tử kia nói xong, sắc mặt Hoa Thanh Nhi trắng bệch, biết đêm nay không chạy thoát. Vì thế, nàng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại. Trong lòng yên lặng an ủi chính mình, không có gì, ngày mai lập tức tìm phụ thân hỗ trợ, nhất định sẽ làm những người này chết không có chỗ chôn, đêm nay nên nhịn một chút. Dù sao ngay cả lão nam nhân như Sở Phách Thiên nàng đều có thể chịu được, còn người này, so với Sở Phách Thiên còn nhỏ tuổi hơn nhiều.

Nhìn nàng nhắm mắt lại, ngoan ngoãn không giãy dụa, nam tử rất hưng phấn.

Hắn lập tức không khách khí bắt đầu hành động, hai tay bắt đầu xé rách y phục trên người Hoa Thanh Nhi. Chỉ chốc lát trong phòng liền vang lên tiếng thở dốc và thanh âm rên rỉ.

Thật lâu sau, lâu đến nỗi Hoa Thanh Nhi nghĩ sẽ không bao giờ ngừng, rốt cục cũng đã xong. Nam tử trên người Hoa Thanh Nhi đứng lên, ánh mắt ái muội nhìn nàng, trong miệng lại dâm uế nói: “Khó trách Sở Phách Thiên lại sủng ái ngươi, ngươi thật đúng là dâm đãng a. Mới một buổi tối, hồn của ta đã bị ngươi lấy mất. Nương nương, tạm thời hầu hạ nương nương đến đây. Chờ thêm mấy ngày nữa, ta sẽ lại đến.”

Nam tử kia nói xong, lại mặc quần áo lại, sau đó xuống giường, nhanh rời đi.

Lúc này toàn thân Hoa Thanh Nhi đau nhức, không thể hỏi hắn rốt cục muốn làm gì.

Đột nhiên một trận binh khí lách cách vang kên, nàng giương mắt nhìn, nhìn thấy nam tử kia gõ gõ. Đột nhiên biết rõ hắn muốn làm gì, Hoa Thanh Nhi nhanh chóng lấy hết sức lực, sửa sang lại quần áo. Sau khi mặc xong, bên tai truyền đến một tiếng mèo kêu, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn, lại

https://thuviensach.vn

phát hiện nam tử. Nhưng ngay sau đó, trong cửa phòng lại có nhiều người vọt vào.

Trưởng thị vệ phụ trách tuần tra nhìn thấy cảnh tượng hỗn loạn trong phòng, còn có hắc y phân tán trên giường, trong lúc nhất thời lại sững sờ ở nơi đó.

Hoa Thanh Nhi cũng sửng sốt, không biết mọi việc sao lại phát sinh nhanh như vậy, nhanh đến nỗi nàng chưa kịp nghĩ ra đối sách.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 105: Hoa Thanh Cung Hỗn Độn

Thị vệ trưởng nhìn cảnh tượng hỗn độn trong phòng, trên giường lại có hắc y phân tán, trong lúc nhất thời chỉ biết sững sờ nơi đó.

Hoa Thanh Nhi cũng sửng sốt, không biết sự tình sao lại xảy ra nhanh như vậy, nhanh đến nỗi nàng chưa kịp nghĩ ra đối sách.

May mắn hôm nay thị vệ trưởng tuần tra là môn sinh của lại bộ Thượng Thư Lí Nghị, bởi vậy vừa thấy tình hình trong phòng, hắn lập tức ra lệnh cho thuộc hạ đi ra ngoài.

“Hoa Thanh cung có thích khách, lúc thích khách vừa đến đã bị chúng ta phát hiện. Bây giờ không biết thích khách đã đi đâu, bây giờ các ngươi lập tức theo ta đi tìm thích khách.”

Thị vệ trưởng nói xong, toàn bộ thị vệ lui ra. Bọn họ cũng đã hiểu tình hình trong cung.

Mà thị vệ trưởng đến cạnh cửa, lúc chuẩn bị rời đi, quay đầu nhìn Hoa Thanh Nhi liếc mắt một cái. Mà Hoa Thanh Nhi cũng đang nhìn hắn, thấy hắn nhìn, hướng hắn gật gật đầu. Thị vệ kia cũng gật đầu với Hoa Thanh Nhi, sau đó đóng cửa phòng lại, lui ra.

Lúc này trong phòng chỉ có một mình Hoa Thanh Nhi, cung nữ cùng thái giám đều bị thị vệ trưởng dẫn đi. Nàng nhìn cảnh tượng hỗn độn xung quanh, cùng với hắc y phân tán kia, chỉ cảm thấy ngực nghẹn lại, hoảng loạn, khó chịu đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhận thua, nàng nhất định phải bắt được người đứng sau, sau đó bầm thây vạn đoạn hắn.

Mà việc phải làm bây giờ là phải tìm cách che dấu việc này, nhìn quanh cả phòng, lại cúi đầu nhìn dấu hôn trên người mình. Cái này thì giải quyết nhanh thôi, nàng vừa vặn có bí dược để xóa những dấu vết này. Thuốc này là được tiến cống, lúc ấy nàng được sủng ái, hoàng thượng ban cho nàng một lọ. Không nghĩ tới bây giờ lại có dịp để dùng. Thuốc này sử dụng vốn có tác dụng tiêu trừ vết sẹo, dưỡng dung nhan. Nhưng bây giờ nàng muốn dùng nó để làm biến mất dấu vết trên người.

Thị vệ trưởng sau khi rời khỏi Hoa Thanh cung, giờ phút này cũng rất rối loạn. Vốn hắn nghĩ người kia sau khi xuất hiện trong tẩm cung của Thanh phi nương nương thì sẽ rời khỏi hoàng cung, như vậy hắn sẽ phái người đi thông báo cho Thượng Thư đại nhân, hạ lệnh bịt miệng binh lính lại. Sau đó ngày mai sẽ bẩm báo là có thích khách xâm nhập vào hoàng cung, như vậy việc này cũng đã được Thượng Thư đại nhân chuẩn bị, hắn là nhanh chóng trôi qua. Nhưng mọi việc lại không như vậy.

Vốn hắn vừa vặn tuần tra đến bên này, liền nhìn thấy một nam tử đầu bóng lưỡng quần áo không chỉnh tề từ trong cửa sổ phòng Thanh phi nương nương đi ra.

Ngay từ đầu hắn thầm nghĩ phải bảo vệ nương nương, nhưng sau khi đi vào, hắn mới phát hiện mọi việc đã nghiêm trọng. Vì thế hắn lập tức đi điều tra, nhưng không thu hoạch được gì, trong lòng muốn thở dài. Lại nghe hạ nhân bẩm báo, nói là nam tử đầu bóng lưỡng kia không chỉ không rời đi, ngược lại còn chạy tán loạn trong cung, làm náo loạn. Nam tử kia thiếu chút nữa cũng vào cung của Thái hậu, ít nhiều cũng bị thị vệ chặn đúng lúc.

Thái hậu giận dữ, yêu cầu muốn điều tra rõ việc này.

https://thuviensach.vn

Thị vệ trưởng cảm thấy rối loạn, điều tra rõ, nếu sự việc bị bại lộ, Thanh phi nương nương nên làm sao đây?

Lập tức thị vệ trong cung bắt đầu đi tìm, nhưng không phát hiện được gì.

Tất cả thị vệ đều rất kinh ngạc, nam tử kia rốt cuộc đã đi đâu? Sao lại không tìm được, các cửa chính trong hoàng cung đều phái trọng binh gác, hắn không có khả năng đi ra ngoài a, nhưng vì sao lại không tìm thấy?

Mà lúc này trong lãnh cung, một hắc y nam tử che mặt cùng một nam tử đầu bóng lưỡng đang ăn ở đây.

“Thịt chim này ngươi làm như thế nào? Hương vị thơm quá a.” Nước miếng của nam tử đầu bóng muốn chảy ra. Vừa rồi trong Hoa Thanh cung vận động quá nhiều, bây giờ muốn ăn gì đó để bổ sung.

Mà người bên kia cầm một cái cây có một con chim nướng trên đống lửa, không ngừng truyền đến mùi thơm. Người đó nghe nam tử kia nói, miệng hừ lạnh một tiếng, bất mãn nói:“Như thế nào, ngươi ở trong phòng tiêu dao thoải mái, bây giờ còn muốn ăn nhiều sao.”

Vừa nghe xong, nam tử kia vội lấy lòng:“Ngươi nói gì vậy, chúng ta làm huynh đệ nhiều năm qua, sao lại thiếu ngươi được chứ? Các chủ nói, ba ngày sau sẽ cho ba chúng ta cùng vào trong đó.”

“Lời này là thật sao?” Hắc y nam tử vừa nghe, trong mắt lập tức hiện lên tia dâm đãng.

“Đó là đương nhiên, Hoa Thanh Nhi kia cũng không phải là thứ tốt gì. Người này cũng sắp chết, các chủ nói sẽ thưởng cho ba huynh đệ chúng ta giải sầu. Ngươi xem xem ta chỉ vì ba huynh đệ chúng ta đi tìm hiểu một phen thôi.” Nam tử kia hăng say nói, còn gật gật đầu làm vẻ thật lòng.

https://thuviensach.vn

Hắc y nam tử nhìn bộ dáng của hắn, gõ tay lên đầu hắn, cười nói:“Được, ngươi thật đúng là được tiện nghi lại còn khoe mã.”

Nghe xong, nam tử kia cũng nở nụ cười, đột nhiên nhớ tới cái gì, tò mò hỏi:“Sao ngươi có được con chim này? Ta chưa từng thấy qua nó lần nào”

Vừa nói đến con chim này, hắc y nam tử cũng rất hưng trí, hắn lập tức bắt đầu kể lại việc trộm chim.

“Khi ngươi đi tiêu dao thoải mái, ta nhàm chám đi dạo trong cung. Đột nhiên đi vào một tòa cung điện, phát hiện trên cây có treo một lồng chim, bên trong có một con chim. Vừa thấy đến con chim này, ta nghĩ chúng ta chắc phải ở trong cung đêm nay, vậy nên mới bắt nó. Ai biết được lúc lấy nó ra từ trong lồng sắt, nó lại biết nói chuyện. Ta căng thẳng nên bóp chết nó. Sau đó sợ bị phát hiện liền nhanh chóng giấu con chim chết vào trong lòng, sau đó lại lặng lẽ đi về Hoa Thanh cung.”

Nam tử kia nghe vậy rất vui vẻ, có loài chim biết nói sao, hắn tò mò hỏi:“Con chim kia nói cái gì?”

“Nam mô a di đà Phật.” Hắc y nam tử bắt chước ngữ điệu con chim kia nói.

Nam tử kia nghe xong, trong lòng suy nghĩ đây là loại chim gì? Lúc ăn, trong lòng hắn cũng nghĩ con chim này là của ai a, lại còn có thể niệm kinh.

Mà trong tẩm cung của Thái hậu, Thái hậu ngồi ở ghế trên tức giận đến cả người run run, lớn tiếng hỏi thị vệ đang quỳ phía dưới.

“Các ngươi đang làm cái gì, lại để cho người khác không kiêng nể gì mà vào cung. Để hắn tùy ý đi lại trong cung, bây giờ lại không tìm thấy. Các ngươi không muốn đầu của mình nữa hay sao?”

https://thuviensach.vn

Qùy bên dưới đều là thị vệ trưởng, mà môn hạ của Lí Nghị cũng có trrong đó. Giờ phút này bọn họ quỳ trên mặt đất, đến thở cũng không dám.

Đúng lúc này, một bà vú khẩn trương chạy vào, đến bên cạnh Thái hậu bẩm:“Thái hậu không tốt rồi, tiểu vẹt không thấy nữa. Lồng sắt bị ai đó mở ra, bên trong trống trơn chỉ còn một thanh cây chắn ngang.”

Nói xong, bà vú cầm cái cây đưa cho Thái hậu.

Thái hậu vừa thấy xong, thiếu chút nữa ngất xỉu. Lại dám trộm chim. Rốt cuộc là do ai làm, bà phẫn nộ vỗ tay lên ghế, làm cho toàn bộ thị vệ run rẩy không dám động đậy.

Thái hậu bây giờ rất tức giận, nửa đêm toàn bộ hoàng cung bị thích khách làm náo loạn. Phái người đi báo cho hoàng thượng, ai ngờ hoàng thượng lúc này đang lâm hạnh phi tử vừa tiến cung, nên không gặp. Nếu hoàng thượng mặc kệ, như vậy chuyện này chỉ do ai gia quản. Ai biết được đã không phát hiện được gì. Bây giờ, cả con chim bà thích nhất cũng không thấy đâu. Chim anh vũ kia cực kỳ hiếm thấy, không chỉ có bộ dạng xinh đẹp, lại biết nói theo. Bà đã lớn tuổi, có con chim này, cũng giải buồn được. Nhưng bây giờ, chim đã bị trộm. Bà tức giận hỏi:“Nam tử kia hình dáng ra sao? Ai là người đầu tiên nhìn thấy hắn?”

“Nam tử kia mặc quần áo màu trắng, quần áo lại rất hỗn độn, hắn là chưa kịp mặc quần áo. Người đầu tiên nhìn thấy hắn chắc là Vương thống lĩnh, mọi người đều thấy hắn chạy tới Hoa Thanh cung.”

Nghe thanh âm nghiêm khắc của Thái hậu, một thị vệ trưởng vội giải thích.

Mà Vương thống lĩnh là môn sinh của Lí Nghị. Nghe người bên cạnh nói, hắn cảm thấy sau lưng lạnh lẽo. Suy tư một hồi, hắn cắn răng trả lời:“Nam tử đầu bóng lưỡng kia quả thật là từ Hoa Thanh cung đi ra, nhưng

https://thuviensach.vn

lúc hắn chuẩn bị vào Hoa Thanh cung, đã bị tiểu nhân phát hiện. Tiểu nhân vội đuổi theo bắt hắn, ai ngờ hắn vẫn chạy trốn."

Thái hậu cũng không nghe Vương thống lĩnh giải thích, lực chú ý của bà đều nhằm vào "Đầu bóng lưỡng","Hoa Thanh cung". "Đầu bóng lưỡng" làm cho bà nghĩ đến lúc chiều Thanh phi nói hòa thượng giả, nếu Thanh phi nói thật, như vậy nam tử đầu bóng lưỡng kia có khả năng là hòa thượng giả kia. Như vậy tối nay hắn vào cung làm gì, hơn nữa mục đích lại là Hoa Thanh cung. Xem ra Thanh phi chắc chắn có gì đó lừa gạt bà. Xem ra, bà phải phái người đi âm thầm tra xét.

Thái hậu phất tay, cảm thấy mệt mỏi, liền cho bọn họ lui xuống tiếp tục điều tra.

Đợi bọn hắn đi rồi, thái hậu lập tức hô một tiếng:"Long vệ."

Thái hậu vừa dứt lời, lập tức có một nam tử xuất hiện.

"Ngươi âm thầm tra điều tra Thanh phi, xem nàng có vấn đề gì hay không?"

Thái hậu dứt lời, Hắc y nhân biến mất trong chớp mắt.

Trong hoàng cung cũng có thể nói là sóng sau đè sóng trước, chuyện tảng đá lớn còn chưa được giải quyết, hiện tại lại có chuyện thích khách này, mọi người trong cung ai cũng nơm nớp lo sợ, sợ sẽ liên lụy đến mình.

Lúc này trong Hứa vương phủ, Hứa vương mang vẻ mặt hứng thú nhìn tư liệu trong tay. Trong lòng nghĩ hoàng cung không cần hắn ra tay cũng đã rối loạn, đại thế của Sở gia đã mất. Mà chuyện lần này, dựa vào suy đoán và cảm giác của hắn cũng biết là do Vân Mộng Vũ làm. Lúc này hắn mới phát hiện Vân Mộng Vũ đáng sợ hơn so với tưởng tượng của hắn, liên tục dùng thủ đoạn trả thù, làm cho người ta khó phòng bị. Nếu không phải do Minh Du Nhiên nói Vân Mộng Vũ là các chủ Thiên Binh các, hắn cũng sẽ

https://thuviensach.vn

không nghĩ đến nàng là người ra tay. Hắn cũng không chắc là Vân Mộng Vũ làm, dù sao lão già Lí Nghị kia chắc cũng không vừa.

Dù sao, cho dù là ai bài trí, đều cần phải có lực lượng lớn mạnh vô cùng. Mà Lí Nghị cho dù có đánh giá Vân Mộng Vũ cao tới đâu, nhiều lắm cũng cho rằng nàng tài hoa hơn người, thông minh cơ trí mà thôi, tuyệt đối không thể tưởng được nàng lại nắm thế lực lớn như vậy trong tay. Lí Nghị làm việc rất cẩn thận, nhưng lúc này hắn chắc chắn là thua rồi. Ngay cả địch nhân là ai cũng không biết, hắn sẽ phản kích như thế ào. Lần này Lí gia bọn họ và Thanh phi cũng chỉ có thể chờ chết.

Bây giờ Vân Mộng Vũ đấu với Sở gia và Lí gia, như vậy hắn lại muốn ngồi xem hổ đấu.

Mặt ngoài có vẻ như Lí Nghị muốn hợp tác với hắn, nhưng hắn nhìn rõ Lí Nghị là người không thể tin. Bởi vì hắn thật sự rất khéo léo cẩn thận, nếu vô ý thì sẽ bị hắn cắn lại.

Lại một đêm nữa, Vân Mộng Vũ nhàm chán ngồi trên nóc nhà của phòng nàng. Trong lòng nghĩ, gần đây quá nhàm chán rồi, không còn gì để chơi cả. Tuy rằng gần đây hay chỉnh Hoa Thanh Nhi, nhưng cách thì cũng đã nghĩ ra, cũng đang thực thi. Cho nên bây giờ nàng chỉ cần xem kết quả, xem Hoa Thanh Nhi bi thảm, xem một nhà của Lí Nghị bị Sở Phách Thiên tiêu diệt. Bất quá trong khoảng thời gian này nàng có chút nhàm chán.

Đột nhiên nghĩ tới Linh Lung, ánh mắt nàng thay đổi. Sau khi kiểm chứng, cuối cùng nàng đã biết quan hệ của bọn họ. Thật sự là không nghĩ tới Linh Lung là nữ nhi Nguyễn Chỉ của Thái Phó Nguyễn Thiên của Đông quốc, khó trách lần đầu tiên nhìn thấy nàng lại cảm giác được trên người nàng ta có một cỗ khí chất cao ngạo.

Thái Phó của Đông quốc cũng là lão sư của Đông thái tử Đông Thành Vũ. Hơn nữa Hoàng đế của Đông quốc đã chỉ định hôn ước cho Thái tử và

https://thuviensach.vn

Nguyễn Chỉ, chỉ chờ đủ tuổi là có thể thành thân. Mà Nguyễn Chỉ và Đông Thành Vũ cũng có thể nói là thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư. Hai người tình cảm phi thường tốt. Nhưng ác mộng lại đè lên họ, một năm trước khi đại hôn diễn ra, Thái Phó bị vu hãm thông đồng với địch bán nước, cả nhà bị chém, chỉ còn Nguyễn Chỉ đi đâu không ai biết.

Ngay lúc đó Đông Thành Vũ cũng chỉ là một thiếu niên, lúc đó cũng không có quyền lực, căn bản không thể giúp gì được. Lúc Nguyễn gia bị chém, Hoàng đế Đông quốc cố ý để Đông Thành Vũ đi quấy rối, rồi bắt hắn lại. Sau ngày đó, Đông Thành Vũ không ăn không uống không nói lời nào, cứ ở trong Nguyễn phủ ba ngày ba đêm. Ba ngày sau, khi Đông Thành Vũ đi ra, khôi phục lại bộ dáng hồn nhiên của ngày thường, không có tâm cơ, không có thành phủ.

Nhưng một năm sau Đông Thành Vũ lại lấy chính thủ đoạn tả tướng hãm hại một nhà Thái Phó mà giết lại một nhà ông ta. Đông hoàng từng vì bảo toàn giang sơn Đông quốc, thỏa hiệp với tả tướng, bởi vậy sinh hiềm khích với Thái tử. Từ đó quyền lực thống trị Đông quốc rơi vào tay Đông Thành Vũ, Đông hoàng bị mất quyền lực. Sau khi Đông thành vũ nắm quyền lực trong tay, đi khắp nơi tìm Nguyễn Chỉ, nhưng lại không thu hoạch được gì. Mà tả tướng ở bị tra tấn tàn nhẫn một tháng, lúc sắp chết, mới nói Nguyễn Chỉ đã bị hắn giết.

Từ đó về sau, tính tình Đông Thành Vũ càng cực đoan, mang tiếng tàn nhẫn cũng từ đó mà ra.

Nhớ tới chuyện của Đông Thành Vũ cùng Linh Lung, trong lòng Vân Mộng Vũ cũng chỉ có thể cảm thán một câu, vận mệnh vô thường a. Thường thường lúc người ta nghĩ đến hạnh phúc nhất, thì sẽ có sóng gió tới cướp đoạt hạnh phúc đó, đem người ta nhấn chìm xuống địa ngục.

Linh Lung bị đuổi giết trượt chân rơi vào vách núi đen, bởi vậy mới bị cho rằng nàng đã chết. Nhưng ai ngờ nàng lại không chết, chỉ bị trọng

https://thuviensach.vn

thương, nhưng dung mạo đã bị hủy. May mà được một đại phu tốt bụng cứu. Mà vị đại phu này y thuật cực kỳ cao minh, không những trị thương cho nàng, còn trị mặt cho nàng. Nhưng dung mạo của Linh Lung bị thương quá nặng, căn bản khó có thể khôi phục như cũ, cho nên mới biến thành như vậy giờ, ngay cả Đông Thành Vũ cũng không nhận ra.

Việc này nàng cũng không điều tra được, chỉ là đại phu kia vừa vặn cũng là bằng hữu với Tường thúc. Một lần nọ lúc nói chuyện phiếm với Tường thúc có nghe nói, Tường thúc nghe người đó tả lại dung mạo của cô nương, mới phát hiện thì ra là Linh Lung. Vì thế Tường thúc đang ở nơi xa kia, lập tức dùng bồ câu đưa tin đến đây. Bởi vậy nàng mới có thể dễ dàng xâu chuỗi lại mọi việc.

Đã biết được mọi chuyện, nàng cũng cảm thấy đau lòng cho Linh Lung. Mỗi khi nhắc đến Đông Thành Vũ trước mặt Linh Lung, đều có thể cảm thấy cảm xúc của nàng dao động, xem ra Linh Lung cũng rất nặng tình với Đông Thành Vũ. Mà Linh Lung bây giờ cũng không chịu thừa nhận với hắn, nguyên nhân hơn phân nửa là vì cảm thấy bản thân lưu lạc nơi phong trần, không xứng với Đông Thành Vũ.

Lúc này, Vân Mộng Vũ không khỏi cảm thán, trong cuộc sống kì diệu nhất vẫn là tình yêu. Rõ ràng yêu nhau đến chết nhưng lại không muốn nhận nhau, nhưng lại muốn ở cùng nhau.

Sở Hiên vừa lên nóc nhà nhìn thấy Vân Mộng Vũ đã ngồi ở đó, nhìn bầu trời đêm, không biết nghĩ chuyện gì, bộ dáng u sầu.

Hắn cầm áo choàng trên tay, đến bên người nàng, nhẹ nhàng phủ áo. Đột nhiên cảm giác được sự ấm áp, nàng ngẩng đầu nhìn, phát hiện Sở Hiên mang vẻ mặt đầy ý cười nhìn nàng.

Sở Hiên ngồi xuống cạnh nàng, sóng vai với nàng. Hắn nghiêng đầu nhìn nàng, phát hiện nàng cũng đang nhìn mình. Vì thế, hắn giả bộ tức giận

https://thuviensach.vn

nói:“Buổi tối gió lớn, sao lại mặc ít như vậy mà ra đây, thật sự là không biết quý trọng thân thể.”

Nhìn thấy hắn như thế, nàng cười trở lại:“Sợ cái gì, không phải có Hiên vương điện hạ săn sóc đưa áo choàng cho ta sao.”

Thấy nàng như thế, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ sủng nịch cười cười.

“Vừa rồi nghĩ gì vậy, sao lại có bộ dáng tâm sự. Không biết, có chuyện gì có thể làm khó Hiên vương phi thông minh tuyệt đỉnh của chúng ta sao?” Sở Hiên thấy nàng cười, nhưng trong mắt vẫn mang bộ dáng ưu tư, liền nhịn không được trêu chọc.

Nghe hắn hỏi, nàng nhìn mắt hắn. Phát hiện ánh sáng lưu chuyển trong mắt, cất giấu rất nhiều cảm xúc. Trong lòng cảm thấy nghi hoặc, Sở Hiên luôn luôn mang bộ dáng vô cầu, rất khó nhìn ra cảm xúc, nhất là trong mắt. Nhưng là giờ phút này nàng lại thấy được cảm xúc trong mắt hắn. Đây là vì nàng sao?

Không biết vì sao, trong lòng đối với hắn có cảm giác ỷ lại, cảm thấy chỉ cần có hắn bên cạnh, chuyện gì cũng có thể giải quyết.

Trong lòng nghĩ vậy, nhịn không được hỏi:“Ngươi cảm thấy Đông Thành Vũ là người thế nào?”

Nghe ba chữ Đông Thành Vũ, Sở Hiên kinh ngạc không hiểu nàng làm sao có thể để ý đến Đông Thành Vũ? Bây giờ lại hỏi về nhân cách của hắn. Nhưng, hắn vẫn trả lời, bởi vì nàng muốn biết.

“Đông Thành Vũ này tuy rằng bên ngoài đồn đãi hắn tâm ngoan thủ lạt, làm người cuồng vọng. Nhưng kỳ thật lại không, hắn như thế là vì hắn từng mất đi người thương. Mà nội tâm của hắn thì vẫn là thái tử thuần khiết sạch sẽ của Đông quốc.”

https://thuviensach.vn

Nghe Sở Hiên nói xong, Vân Mộng Vũ không khỏi bội phục. Nàng nhìn hắn, cười hỏi:“Sao ngươi lại hiểu hắn như vậy?”

“Không phải ta hiểu biết hắn, chỉ là bằng cảm giác cùng với những thông tin điều tra về hắn mà đoán.” Hắn nhẹ giọng trả lời.

“Được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa. Đúng rồi, sao ngươi lại lên đây?” Vân Mộng Vũ không muốn nói chuyện về Đông Thành Vũ, nên đổi đề tài.

Biết nàng không muốn nói chuyệnnày, hắn cũng không để ý, mà là cười nói:“Ta cho nàng một thanh kiếm, đi, ta dẫn nàng đi xem.”

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ không khỏi sửng sốt. Hắn muốn đưa kiếm cho nàng, trong lúc nhất thời nàng cũng rất tò mò, Sở Hiên sẽ cho nàng cây kiếm gì đây.

Không đợi nàng suy nghĩ, Sở Hiên liền đứng lên kéo nàng, sau đó nắm thắt lưng nàng, nhanh chóng rời khỏi nóc nhà.

Đến mặt đất, sau khi nàng đứng vững, Sở Hiên kéo nàng vào phòng bọn họ. Sau khi vào phòng, quả nhiên nàng nhìn đến trên bàn có một cái hòm dài, chắc là để đựng kiếm. Sở Hiên nhẹ nhàng buông tay nàng, đi đến trước bàn, mở cái hòm kia ra, nhất thời có cảm giác rùng mình.

Nàng tập trung nhìn, phát hiện trong hòm có một thanh kiếm bạch ngân. Nhìn thân kiếm liên tục tỏa ra khí lạnh, nàng biết kiếm này nhất định không phải vật phàm.

“Ngươi lấy nó ra đi.” Sở Hiên quay đầu nhìn nàng nói.

Nghe nói, nàng đến bên cạnh, tay lấy kiếm ra. Chạm vào cảm thấy một mảnh lạnh lẽo, nhìn kỹ mới phát hiện trên thân kiếm có khắc hoa văn tinh mỹ. Hoa văn này, giống như là hoa đã nhìn thấy trong cung..

https://thuviensach.vn

Hoa phượng hoàng.

Nàng dùng tay tinh tế ma sát hoa văn trên thân kiếm, kinh ngạc hỏi:“Hoa này?”

Nhìn tay nàng chạm vào hoa văn kia, trong mắt hắn hiện lên sắc kì dị, trong mắt có một loại đau kịch liệt, cuối cùng thanh âm mang theo chua sót nói:“Đây là hoa phượng hoàng, hoa phượng hoàng đại biểu cho tình yêu bất diệt. Hoa này là do mẫu thân của ta tình cờ mà có được, sau đó trồng ở trong viện của mình, lấy tên là hoa phượng hoàng. Ngụ ý nàng và phụ thân mãi mãi là tình yêu bất diệt. Mà thanh kiếm này là do phụ thân ta lấy về từ nơi lạnh nhất của trái đất, sau đó tự mình đánh một cây kiếm khác cho mẫu thân ta. Hoa văn và chữ trên thân kiếm này là do mẫu thân ta tự tay khắc.”

Vừa nghe có chữ, Vân Mộng Vũ lập tức tò mò nhìn xem, nhìn thấy hai chữ Hải Gíac trên thân kiếm. Nhìn thấy chữ này, nàng nhịn không được hỏi:“Vậy thanh kiếm kia của phụ thân ngươi chắc là có khắc hai chữ Thiên Nhai?”

“Đúng vậy, trên thanh kiếm của cha ta có khắc hai chữ Thiên Nhai. Mẫu thân của ta muốn cùng phụ thân đi đến chân trời góc biển. Nhưng, nguyện vọng của bọn họ cuối cùng cũng không được thực hiện.” Sở Hiên càng nói âm điệu càng thay đổi, trở nên trầm thấp.

Nhìn hắn như vậy, nàng cảm thấy đau lòng, nhịn không được đi ra phía trước. Nắm lấy tay phải của hắn, lúc này nàng mới phát hiện tay hắn hơi run run. Nàng kinh ngạc giương mắt nhìn hắn, phát hiện đôi mắt hắn như vực sâu thăm thẳm, không thấy đáy. Bên trong có hận ý nổi lên, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bùng nổ.

Nhìn hắn như vậy, nàng càng nắm chặt tay hắn, kiên định nói:“Tất cả sẽ tốt thôi, ta sẽ giúp ngươi.”

https://thuviensach.vn

Hắn cúi đầu nhìn hai tay nắm chặt, hận ý dày đặc trong mắt cũng dần tiêu tan.

Hắn nắm tay nàng, giương mắt nhìn nàng, trong mắt có một tia kiên định. Một loại tình cảm kiên định mà nàng nhìn không thấu.

Nhìn nàng, nhìn thật lâu, tựa hồ như đã đủ. Sau đó hắn mở miệng nói:“Sau này thanh kiếm này chính là của nàng, bắt đầu từ tối hôm nay, ta sẽ dạy nàng một ít võ công và kiếm pháp.”

Nghe hắn nói cong, mặt nàng đỏ hồng, trong đầu nhớ đến lời của Xuất Trần ở Danh Nhạc các. Lúc ấy Xuất Trần cho nàng nội công tâm pháp, nàng còn hỏi sao lại không có chiêu thức, mà lúc ấy Xuất Trần nói để Sở Hiên dạy. Mà nàng lúc này không chỉ nhớ tới lời nói, còn nhớ đến cảnh tượng lúc ấy. Bây giờ lại cảm thấy rất xấu hổ, nhất thời có chút ngượng ngùng cúi đầu.

Sở Hiên nhìn sắc mặt ửng đỏ của nàng. Trong lòng hắn nghi hoặc, đây là có chuyện gì a? Nàng đang nghĩ đi đâu vậy, sao lại như vậy chứ. Đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, nên mở miệng nói:“Nếu nàngcảm thấy không tiện, vậy thì để phần điểm huyệt cho A Mi tỷ tỷ dạy nàng.”

“A?” Vân Mộng Vũ nhất thời không hiểu ý của Sở Hiên, không biết sao hắn lại nói ra câu này.

Đột nhiên, nàng xem như đã hiểu ý của Sở Hiên, nên đáp:“Ân, tốt.”

Điểm huyệt? Đây thật đúng là không thích hợp. Nếu cho Sở Hiên thí nghiệm trên người nàng, kia thật đúng là xấu hổ, điểm tới điểm lui, nếu điểm nhầm nơi thì không tốt cho lắm.

Vì thế, Sở Hiên mang Vân Mộng Vũ đi tới một cái viện bắt đầu dạy cho nàng chiêu thức.

https://thuviensach.vn

Hắn dạy phi thường cẩn thận, mà nàng cũng học phi thường dụng tâm. Nàng phát hiện khi cầm thanh kiếm Giác Hải trên tay, lại có cảm giác như hòa với cơ thể, thuận lợi sử dụng. Trong lòng nàng có chút ngoài ý muốn, bởi vì đây dù sao cũng là lần đầu tiên nàng dùng thanh kiếm này.

Ngày hôm sau, Sở Hiên cũng dạy Vân Mộng Vũ luyện kiếm. Sau khi luyện mệt, hắn sẽ mang nàng bay lên nóc nhà, hai người cứ như vậy nằm trên nóc nhà. Có khi không nói gì, lẳng lặng nhìn bầu trời đêm. Có khi, hai người nói chuyện với nhau, tán gẫu tùm lum chuyện trên trời dưới đất.

Lại một đêm trôi qua, trong Hiên vương phủ Sở Hiên đang dạy Vân Mộng Vũ luyện kiếm.

Mà lúc này không khí trong hoàng cung cũng phi thường quỷ dị, Sở Phách Thiên lúc này đang ngồi trong cung Thái Hậu, nghe thái hậu răn dạy. Sở Phách Thiên lúc này cảm thấy đau đầu, bởi vì Thái Hậu liên tục nói từ bữa cơm chiều tới giờ.

Đầu tiên là đem chuyện ngày ấy hắn đang sủng hạnh phi tử mà cự tuyệt tiếp kiến thị vệ trưởng đi báo tin ra mà nói. Không thể nghi ngờ hắn thân là hoàng đế phải lấy quốc gia làm trọng, làm sao có thể trầm mê nữ sắc.

Mà Sở Phách Thiên cũng cảm thấy rất oan uổng, đây là chuyện gì a. Hay hay, trong cung lại có thích khách đầu bóng lưỡng. Thích khách đến thích khách đi, lại vẫn là đầu bóng lưỡng, khiến cho lòng người hoảng sợ. Mà ngày ấy hắn cũng hưng phấn, bởi vì nơi đó bị thương rốt cục cũng tốt hơn, mà lại vừa vặn đụng tới phi tử mình vừa lòng, nên mới sung sướng mây mưa trong nội cung. Lúc quan trọng nhất, lại có người vào bẩm báo. Lúc ấy dưới tình huống này, sao hắn dừng lại được, sao lại tiếp kiến. Hắn cảm thấy bản thân lúc ấy đã rất lý trí, bằng không thì sẽ ra lệnh chém thị vệ trưởng đang bẩm báo kia. Nhưng ai biết hôm sau tỉnh lại, lúc vào triều, liền cảm thấy thần sắc của các đại thần không tốt. Nhưng lúc ấy hắn cũng không để

https://thuviensach.vn

trong lòng, bởi vì tối hôm trước rất mệt. Nhưng sau đó, Thái Hậu cho người mời hắn đi.

Hắn vừa đến cung Thái Hậu liền nhìn thấy Thái hậu sắc mặt tiều tụy ngồi ở chỗ kia, hắn bước lên phía trước thân thiết vấn an. Ai ngờ Thái hậu không trả lời hắn, mà là cho tiểu thái giám bên cạnh nói lại chuyện buổi tối. Vừa nghe xong, hắn còn chưa kịp mở miệng, liền bị Thái hậu chất vấn. Bị lời nói nghiêm khắc của Thái hậu răn dạy, hắn không dám nói gì. Ai kêu lúc trong cung gà chó không yên, mà hắn lại có tâm tư mây mưa với phi tần.

Nói xong chuyện này, Sở Phách Thiên nghĩ có thể rời đi. Ai ngờ Thái hậu lại nhắc tới Thanh phi, nói là Thanh phi có hành vi quái dị. Nghe thế, hắn có chút không hờn giận, trong lòng nghĩ Thái hậu còn thành kiến với Thanh phi.

Nhưng hai ba hôm tiếp theo, trong cung không ngừng phát sinh chuyện quái dị.

Bên ngoài Hoa Thanh cung luôn có người lui tới, nhưng thị vệ không bắt được, lần này, Sở Phách Thiên cũng bắt đầu nghi ngờ Thanh phi.

Mà nay Thái hậu lại kêu hắn đến, lại răn dạy hắn thêm một lần nữa.

Mà bên kia, trong cung điện của Hoa Thanh Nhi.

Hoa Thanh Nhi mang sắc mặt trắng bệch nhìn ba nam tử trước mặt, ba nam tử đều mang cái đầu bóng lưỡng giả làm hòa thượng. Ba người đều mặc hắc y, lúc này đều mang ánh mắt dâm tà nhìn Hoa Thanh Nhi.

Lúc này trong lòng Hoa Thanh Nhi rất khủng hoảng, nàng vốn tưởng rằng hòa thượng giả kia đã rời khỏi Hoàng cung từ sớm.

https://thuviensach.vn

Sau đêm đó, nàng tìm nhiều thời gian bên người Sở Phách Thiên, làm cho Sở Phách Thiên không hoài nghi nàng, nhưng Thái hậu lại bắt đầu bài xích nàng.

Nhưng đó cũng không quan trọng, chỉ cần qua một thời gian nữa, mọi chuyện phai nhạt đến lúc đó nàng sẽ tìm lý do, giải thích với Thái hậu. Mà nàng và phụ thân âm thầm phái người đi tìm, nhưng căn bản không có đầu mối.

Mà càng quỷ dị là từ sau đêm đó, người ta luôn nói là nhìn thấy một nam tử đầu trọc chạy quanh Hoa Thanh cung của nàng. Khiến cho ban ngày tâm thần nàng không yên, buổi tối khó có thể ngủ được, khiến tinh thần nàng kém cỏi. Nhưng là may mắn là nam tử kia không làm gì với nàng. Ai ngờ đêm nay, nàng vất vả mới buồn ngủ, lại đột nhiên bị một thanh âm kì quái bừng tỉnh. Bởi vì sau chuyện kia, nàng trở nên cực kì mẫn cảm.

Nàng trợn mắt nhìn, liền nhìn thấy ba hắc y nam tử đứng trước mặt nàng, làm cho nàng nhịn không được lạnh run. Rõ ràng là đã tăng cường phòng vệ trong Hoa Thanh cung, vì sao vẫn vô dụng, hắn vẫn vào được, lại còn dẫn theo hai người khác.

Nàng nhìn ba nam tử trước mặt, trong mắt mang theo sợ hãi.

Nam tử đầu trọc kia nhìn thấy sắc mặt Hoa Thanh Nhi tái nhợt, trong mắt mang theo sợ hãi, nên nhìn hai Hắc y nhân bên cạnh trêu đùa nói:“A, thật sự là không nghĩ tới ba ngày nay không gặp, Thanh phi nương nương thật sự là càng ngày càng đẹp, chỉ mới liếc mắt một cái, hồn của ta đã bay đi mất.”

Hai nam tử bên cạnh nghe xong, cũng nở nụ cười theo.

“Các ngươi rốt cuộc là ai, rốt cuộc có mục đích gì?” Hoa Thanh Nhi cường trang trấn định hỏi.

https://thuviensach.vn

“Chuyện này không quan trọng, quan trọng là đêm nay ngươi vui vẻ với ba bọn ta là được.” Một Hắc y nhân nói.

“Đúng vậy, ta sớm nghe đại ca nói công phu trên giường của ngươi rất cao, có thể làm cho người ta dục tiên dục tử, hôm nay ta phải mở mang kiến thức.” Một nam tử khác hưng phấn nói tiếp.

“Các ngươi.....” Hoa Thanh Nhi mới nói được một nửa thì không nói được nữa. Bởi vì vừa rồi nam tử kia thừa lúc nàng nói chuyện, đã bắn một viên thuốc vào miệng của nàng.

“Không cần nhả ra, viên thuốc đã vào cơ thể của ngươi, lập tức sẽ có tác dụng. Không có gì đâu, viên thuốc kia chỉ làm chúng ta càng thoải mái mà thôi.” Nam tử kia thấy nàng liên tục ho ra, vì thế tốt bụng nhắc nhở nàng.

Nghe nói như thế, Hoa Thanh Nhi ngừng động tác lại, ánh mắt mê mang như cũ. Hiển nhiên không còn phản kháng nữa.

Nhìn nàng như thế, ba Hắc y nhân đồng thời thoát y, lao về trên giường.

Một lúc lâu sau, ba nam tử thoả mãn ngừng lại. Trong đó hai hắc y nam tử đứng dậy mặc quần áo, sau đó nhìn nam tử còn lại vẫn đang ngồi trên người Hoa Thanh Nhi.

Nam tử kia ngẩng đầu lên, nhìn hai hắc y nam tử gật gật đầu. Mặt khác hai người kia cũng hiểu ý, cũng nhìn hắn gật gật đầu, sau đó ra khỏi phòng.

Mà nam tử còn lại thì đè thấp thân mình, đưa môi tới gần lỗ tai Hoa Thanh Nhi, sau đó bắt đầu nói chuyện.

“Hoàng thượng, nô tì..... Nô tì không phải cố ý muốn phản bội ngươi. Là nam tử đầu trọc kia dụ hoặc nô tù, nô tì cũng là bị buộc bất đắc dĩ a. Hoàng thượng, nô tì cũng không muốn, nhưng phụ thân Lí Nghị nói nơi đó của Hoàng thượng không được, đã không sinh được đứa nhỏ. Cho nên mới tìm

https://thuviensach.vn

một nam tử ở ngoài cung cho nô tì. Nô tì không nghĩ như vậy, nô tì chỉ muốn tìm một nơi để tuổi già dựa vào mà thôi. Hoàng thượng, ngươi tạm tha nô tì, nô tì về sau không dám nữa."

Nam tử kia nói xong, chạm vào trên người Hoa Thanh Nhi một chút, sau đó nói tiếp:"Lát nữa, thấy Hoàng thượng tới, ngươi lập tức bổ nhào vào người hắn, lặp lại lời ta nói."

"Vâng." Lúc này hai mắt Hoa Thanh Nhi vô thần, thuận theo đáp.

Nam tử đầu trọc nhìn Hoa Thanh Nhi như vậy thì rất vừa lòng, sau đó lại lấy một con gấu bông trong tay áo, để trên giường.

Làm xong mọi việc, nam tử đó cũng đứng dậy mặc quần áo. Mặc xong, lại quay đầu nhìn Hoa Thanh Nhi, tiếc nuối nói:"Không có ai tốt như vậy, thân mình lại rất tốt, đáng tiếc sau đêm nay, không biết sẽ ra sao?"

Nói xong, hắn bắt đầu làm cho căn phòng hỗn độn, đem y phục Hoa Thanh Nhi vứt trên mặt đất, ngay cả cái yếm đỏ tươi cũng ném xuống đất. Chỉ chốc lát nghe được tiếng mèo kêu bên ngoài, hắn nhảy ra cung điện, một bên bay vút, một bên tùy tay bắn ra vô số ám khí. Nhất thời người của Hoa Thanh cung như vừa tỉnh mộng, nghĩ thấy vừa rồi chắc mình buồn ngủ. Vừa tỉnh, vội vàng khôi phục tinh thần tiếp tục làm chuyện ban đầu. Gác đêm, bảo hộ.

Nhưng người trong Hoa Thanh cung nhanh chóng phát hiện bên ngoài Hoa Thanh cung có nhiều người đến, đến khi thấy rõ, vội quỳ xuống hành lễ. Trong lòng rất buồn bực, Hoàng thượng cùng Thái hậu sao lại đến đây.

Mà Hoàng thượng cùng Thái hậu cũng không nói chuyện, không cho bọn họ đứng dậy. Vì thế, bọn họ chỉ có thể tiếp tục quỳ trên mặt đất.

Mà Hoàng thượng cùng Thái hậu mang vẻ mặt âm trầm vào nội điện.

https://thuviensach.vn

Sở Phách Thiên vừa vào nội điện, cung nữ cùng bọn thái giám gác đêm nhanh quỳ xuống hành lễ. Nhưng hắn không thèm nhìn, lập tức đi vào phòng Thanh phi.

Mới vừa mở cửa, đã nghe đến một cỗ hương vị sau khi hoan ái. Thần sắc của Sở Phách Thiên lập tức âm trầm đáng sợ, Thái hậu ngửi được hương vị này, ánh mắt sắc bén như dao.

Lúc này Hoa Thanh Nhi đang ngồi trên giường, xiêm y không chỉnh, trên mặt lại mang theo vẻ ửng hồng sau khi hoan ái.

Sở Phách Thiên nhìn tất cả mọi thứ hỗn độn trong phòng, trong lòng tức giận ngập trời, hắn rống lớn nói:“Hoa Thanh Nhi, ngươi muốn chết sao?”

Hoa Thanh Nhi ngồi trên giường nghe thấy thanh âm của Sở Phách Thiên, trong đầu hiện lên đoạn nói chuyện lúc nãy.

Sau đó Hoa Thanh Nhi quỳ xuống chân của Sở Phách Thiên, lớn tiếng khóc nói:“Hoàng thượng, nô tì..... Nô tì không phải cố ý muốn phản bội ngươi. Là nam tử đầu trọc kia dụ hoặc nô tù, nô tì cũng là bị buộc bất đắc dĩ a. Hoàng thượng, nô tì cũng không muốn, nhưng phụ thân Lí Nghị nói nơi đó của Hoàng thượng không được, đã không sinh được đứa nhỏ. Cho nên mới tìm một nam tử ở ngoài cung cho nô tì. Nô tì không nghĩ như vậy, nô tì chỉ muốn tìm một nơi để tuổi già dựa vào mà thôi. Hoàng thượng, ngươi tạm tha nô tì, nô tì về sau không dám nữa.”

Hoa Thanh Nhi hoàn toàn không biết mình đang nói gì, nàng chỉ biết là mình phải nói như vậy. Vừa nói xong, nàng lại khôi phục bộ dáng ban đầu.

Nghe Hoa Thanh Nhi nói, hắn thật sự phẫn nộ đến cực điểm. Sắc mặt đáng sợ. Ngón tay nắm chặt, gân xanh nổi lên, có thể thấy được bây giờ hắn rất phẫn nộ, rất tức giận.

Nhưng chưa hết.

https://thuviensach.vn

Chỉ một tiếng thét kinh hãi của Thái hậu truyền đến.

“Hoàng thượng, ngươi xem.”

Sở Phách Thiên đi đến bên cạnh Thái hậu, nhìn gấu bông trong tay Thái hậu, lúc này đã hoàn toàn phát điên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 106: Kiếp Thiên Lao

Tiếng thét kinh hãi của Thái hậu truyền đến.

“Hoàng thượng, ngươi xem.”

Sở Phách Thiên đi đến bên cạnh Thái hậu, nhìn gấu bông trong tay Thái hậu, lúc này đã hoàn toàn phát điên.

Gấu bông kia không có vấn đề gì, chỉ là một con gấu bông tầm thường mà thôi. Nhưng vấn đề là ở bên trên có khắc ngày sinh tháng đẻ của Sở Phách Thiên. Mà quan trọng nhất là bên dưới còn viết tám chữ, “Đoạn tử tuyệt tôn, không chết tử tế.”

Sở Phách Thiên gân xanh trên trán nổi lên, trong mắt nhiễm đầy tia máu. Bình thường hắn luôn sủng ái Hoa Thanh Nhi, nhưng nếu nữ nhân hắn sủng ái lại muốn hại hắn chết, như vậy hắn tuyệt đối không dễ dàng tha thứ.

Hắn lập tức ra lệnh: “Người đâu, nhốt Hoa Thanh Nhi vào thiên lao. Thông báo cho Ngự Lâm quân lập tức đi lục soát Lại bộ Thượng Thư phủ, nhốt cả nhà vào thiên lao.”

Lúc này Hoa Thanh Nhi cảm thấy choáng váng, sau đó mới lấy lại ý thức, dần tỉnh lại. Nhưng lúc nàng vừa tỉnh lại, vừa vặn nghe Hoàng thượng ra lệnh. Nhất thời hoa mắt choáng váng, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh. Đồng thời những chuyện xảy ra khi nãy cũng đập vào trong óc nàng. Nàng bị ép uống thuốc, sau đó mất đi ý thức. Không hiểu sao bị người khác ép buộc nói những lời kia trước mặt Hoàng thượng. Nàng tỉnh ra, nàng lập tức

https://thuviensach.vn

đến bên chân Hoàng thượng, khóc nói: “Hoàng thượng, những lời vừa nãy của nô tì là giả, nô tì bị oan a.....”

Nhưng chưa kịp nói xong, nàng đã bị Sở Phách Thiên đá văng một cước ra xa.

Bây giờ Sở Phách Thiên không cần nghe nàng giải thích, trong mắt hắn không còn sự dịu ngoan, thanh thuần, quyến rũ của nàng. Trong đầu của hắn bây giờ chỉ còn là những lời lúc nãy của nàng.

Thì ra, nàng là nữ nhi của Lí Nghị. Cho tới nay, hắn chỉ nghĩ nàng là dân nữ bình thường. Cho nên phá lệ với nàng, bởi vì cảm thấy nàng sẽ không liên lụy đến chính trị. Cảm thấy nàng là nữ nhân thuộc về hắn, mà không phải là quân cờ được an bài. Cho nên lúc ở cùng nàng, hắn luôn tâm sự thật lòng với nàng, bí mật chính trị cũng nói. Là do hắn nghĩ nàng chỉ là một dân nữ bình thường mà thôi. Nhưng, thì ra ngay từ đầu hắn đã bị đưa vào tròng. Thì ra, Hoa Thanh Nhi này là quân cờ Lí Nghị an bài bên người hắn. Hay cho một cái lợi ích, nhìn thật trung thành và tận tâm, làm việc cẩn thận, thì ra cũng đã rắp tâm hại người từ sớm.

Hắn là hoàng đế, tuyệt đối sẽ không cho phép bị người khác lừa gạt, bọn họ phải trả giá bằng máu cho Sở quốc.

Hoa Thanh Nhi bị Sở Phách Thiên đá, liền phun ra một búng máu tươi. Nàng là nữ tử khuê phòng, vào cung lại sống trong an nhàn sung sướng, làm sao có thể chịu đựng được cú đá đó. Phun ra một búng máu, Hoa Thanh Nhi muốn cầu tình, nhưng cú đá kia quá nặng. Nàng vừa mở miệng ra, chưa nói được chữ nào, cảm thấy trước mặt tối đen, sau đó ngất xỉu.

Mà lúc nàng vừa ngất xỉu, bà vú cũng đi đến bên cạnh, lôi nàng ra ngoài không thương tiếc chút nào.

Có thể nói, kiếp sống chuyên được sủng ái của Hoa Thanh Nhi đã chấm dứt, nghênh đón nàng sẽ là sự thật tàn khốc nhất.

https://thuviensach.vn

Trong phủ Lí Nghị, nhiều ngày này cũng không tốt lắm, bởi vì trong cung cứ truyền tin tức nói là có một nam tử đầu trọc cứ chạy quanh cung của Thanh nhi.

Vừa nghe tin tức này, hắn cảm thấy là có người đang đối phó Thanh Nhi, không chỉ có Thanh Nhi, còn bao gồm Lí gia của hắn. Trong lòng hắn vẫn luôn bất an, cho nên hắn đã sớm đề phòng.

Mà đêm nay, hắn vẫn đang ở trong thư phòng, dự tính việc này, lại đột nhiên nghe được bên ngoài có tiếng bước chân hỗn độn và ồn ào hắn lên. Hắn đột nhiên cảm thấy trong lòng có dự cảm không tốt càng mạnh.

Quả nhiên, thống lĩnh Ngự Lâm quân mang theo một đám Ngự Lâm quân xông vào. Vừa thấy tình huống này, hắn lập tức muốn đứng lên hỏi có chuyện gì.

Nhưng hắn vừa đi được hai bước đã bị chặn lại. Hắn cố nén tức giận hỏi: “Đây là có ý gì?”

Thống lĩnh Ngự Lâm quân nói: “Ý gì sao?Lí đại nhân không thấy sao? Cũng đúng, Lí đại nhân luôn luôn là tâm phúc bên cạnh Hoàng thượng, không nghĩ đến cũng sẽ có ngày bị xét nhà diệt tộc. Vậy thì bản thống lĩnh sẽ tốt bụng nói với ngươi. Thanh phi nương nương có ý đồ mưu hại hoàng thượng, là tội tru di cửu tộc, Lí đại nhân là phụ thân của Thanh phi, đương nhiên cũng không tránh khỏi.”

Vừa nghe xong, Lí Nghị cảm thấy trước mắt là một màu đen. Sao sự tình lại đến nước này. Trước giờ cho dù hắn có làm gì đi nữa, thì cũng luôn chuẩn bị tốt, đây cũng là nguyên nhân nhiều năm qua hắn vẫn luôn bình yên vô sự. Nhưng giờ phút này, hắn vẫn cảm giác không thể tin. Quan hệ của hắn và Thanh Nhi bí ẩn như vậy, sao lại có người biết được.

Đột nhiên linh quang trong đầu chợt lóe, nhớ tới lần trước trên công đường, Vân Mộng Vũ uy hiếp hắn. Nàng chắc chắn là biết việc này, như

https://thuviensach.vn

vậy chẳng lẽ chuyện này có liên quan đến nàng ta, nhưng sao nàng lại có thế lực lớn như vậy. Hắn nhất thời cũng nghĩ không ra.

Hắn còn chưa kịp suy nghĩ, thống lĩnh Ngự Lâm quân đã hạ lệnh mang hắn đi.

Thống lĩnh Ngự Lâm quân là đệ đệ một phi tử trong cung, nhưng tỷ tỷ của hắn ở trong cung vẫn bị Thanh phi đè ép, bây giờ Thanh phi xem như xong rồi, như vậy tỷ tỷ của hắn có khả năng đắc thế, đến lúc đó gia tộc của hắn cũng được lên đời.

Cho nên Thống lĩnh lúc này tới bắt Lí Nghị, trong lòng cực kỳ vui vẻ, tâm tình rất tốt, cũng chỉ châm chọc vài câu ngoài miệng mà thôi. Trong lòng hắn lại có dự tính khác. Hôm nay cao hứng, chút nữa hắn sẽ đi Hồng Diễm lâu ăn mừng, chờ khi bọn họ bị nhốt vào thiên lao, sẽ đối xử thật tốt với bọn họ.

Ngày tiếp theo, chuyện này ồn ào huyên náo, mọi người đều bàn luận tích cực về việc này. Ai cũng không nghĩ ra Lí Nghị và Thanh phi có quan hệ cha con, lại che dấu quá tốt, càng không nghĩ tới là phi tử được sủng ái nhất trong cung và đại thần Thượng Thư quan trọng trong triều lại bị bắt. Đây quả nhiên là họa phúc khó lường, thiên ý khó dò a.

Vân Mộng Vũ nằm trên ghế trong vườn hoa, hưởng thụ cảnh đẹp. Nàng cầm tin tức về Thanh phi trên tay, khóe môi nhếch lên một nụ cười sung sướng.

Thanh phi, phi tử hoàng thượng sủng ái nhất, lại bị nàng giải quyết. Mà lão hồ li Lí Nghị kia, xem chừng đến bây giờ còn không rõ mọi việc sao lại xảy ra như vậy, làm sao có thể liên lụy đến hắn, lại không biết là ai ở sau lưng hại hắn.

Miệng nàng cười sung sướng, trong mắt phát ra những tia sáng như ngọc. Nhìn tư liệu trong tay, tâm tình càng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong Hứa vương phủ, Hứa vương nghe hạ nhân bẩm báo, trong mắt hiện lên sự tính kế.

Đợi hạ nhân bẩm báo xong, hắn liền vẫy tay cho người lui xuống, trong lòng nghĩ Vân Mộng Vũ quả nhiên là không thể coi thường a, quả nhiên rất giỏi tính kế.

Tung chiêu liên tục, lão hồ li Lí Nghị kia chắc vẫn còn đang trong sương mù, không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nếu không phải hắn biết được thân phận của Vân Mộng Vũ, hắn căn bản không thể nghĩ tới chuyện này là do nàng làm, hơn nữa còn làm thật oanh động.

Trong chùa nàng làm cho Thái hậu phát ra mầm móng nghi ngờ đối với Thanh phi, bên ngoài Hoa Thanh cung có nhiều lời đồn, lại thêm chuyện Hoàng thượng mây mưa không nghe bẩm báo làm cho Thái hậu nóng giận. Mà trong lúc đó Thanh phi chắc chắn không ngừng lấy lòng hoàng thượng, nhưng ba ngày sau, tình huống cũng không có chuyển biến, như vậy Hoàng thượng, Thái hậu càng lúc càng hoài nghi nàng. Đến ngày cuối cùng, lại thấy tận mắt mọi việc, một tia tin tưởng trong lòng cũng gần như tiêu tan. Căn bản sẽ không cho Thanh phi cơ hội giải thích.

Hơn nữa như vậy không chỉ có thể làm cho Hoàng thượng không mềm lòng giải quyết Thanh phi cùng với Lí Nghị, còn có thể làm cho bọn họ hoảng loạn, cảm nhận được sợ hãi, nhưng lại không có cách nào khác, cuối cùng lại đưa bọn họ vào ngục tù.

Hứa vương cực kỳ tán thưởng Vân Mộng Vũ, trong lòng nghĩ sẽ tìm ngày nói chuyện hợp tác với nàng. Phỏng chừng lần này chắc là không cần ngăn cách bởi tấm lụa mỏng. Nghĩ đến đây, khóe miệng gợi lên một độ cong.

Lúc này, ngoài cửa vang lên một trận đập cửa.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng đập cửa, Hứa vương thu hồi ý cười trên miệng, nói: “Vào đi.”

Tiếp theo có một thị vệ đi vào, bẩm báo: “Khởi bẩm vương gia, bên ngoài có người tự xưng là thuộc hạ của Lí Nghị, nói là có văn kiện quan trọng đưa vương gia.”

Hứa vương nghe nói như thế, nhíu mày, thuộc hạ của Lí Nghị sao, trong mắt nhất thời có hứng thú, nói: “Cho hắn vào đi.”

Chỉ chốc lát một người ăn mặc bình thường, diện mạo bình thường đi vào. Người này bình thường đến nỗi ai vừa thấy hắn thì sau đó cũng quên đi hình dạng của hắn.

Nhìn người này, trong mắt Hứa vương có tia sáng.

Người kia tự xưng là thuộc hạ của Lí Nghị, vừa vào liền xoay người hành lễ: “Tiểu nhân tham kiến Hứa vương.”

Hứa vương chỉ nhìn hắn, cười nhưng không nói. Mà người kia vẫn quỳ như cũ, không đứng lên.

Sau khi uống một ngụm trà, Hứa vương cười nói: “Đứng lên đi, thuộc hạ của Lí Nghị quả nhiên rất khác biệt, rất biết quy tắc.”

Người kia đứng dậy, trên mặt không có biểu tình gì, bộ dáng không kiêu ngạo không siểm nịnh. Sau khi đứng lên, hắn lấy ra một phong thơ, trình lên, nói: “Đây là thư lão gia viết từ ba ngày trước, lúc ấy lão gia nói nếu hắn có chuyện gì, lấy phong thơ này đi tìm Hứa vương.”

Hứa vương nghe xong, tia sáng trong mắt càng sáng, hắn nhận thư xem, càng xem, ý cười trên khóe miệng càng dày đặc. Thầm nghĩ trong lòng, Lí Nghị quả nhiên không phải một người đơn giản, chính xác là lão hồ li.

https://thuviensach.vn

Mà giờ phút này Lí Nghị trong đại lao chịu không ít đau khổ, không hiểu sao lại bị đánh. Nhất là thống lĩnh Ngự Lâm quân đi bắt hắn ngày hôm qua, hôm nay lại vào nhà lao, dám ra tay đánh hắn, hơn nữa lại mua chuộc người trong thiên lao phá lệ ra tay với Lí Nghị.

Lí Nghị không nói gì, trên mặt cũng không có biểu tình gì. Nhưng trong lòng hắn sẽ nhớ kỹ thống lĩnh Ngự Lâm quân này, nếu hắn được thả, nhất định sẽ đòi lại gấp trăm lần hắn đã gây ra cho mình.

Sau bữa tối trong Hiên vương phủ, sau khi Vân Mộng Vũ cân nhắc một phen, mở miệng nói với Sở Hiên: “Sở Hiên, tối này ta có việc nên phải ra ngoài một lát.”

Bởi vì Vân Mộng Vũ cảm thấy xưng Sở Hiên là vương gia, xưng chính mình là thiếp thân nàng cảm thấy cả người nổi da gà. Cho nên nàng đều gọi tên hắn, nhưng đó là khi không có ai, nếu không nàng vẫn theo quy cũ mà gọi. Sở Hiên cũng không chú trọng việc này, cảm thấy nàng thích là được.

Nghe nàng nói, tuy rằng trong lòng Sở Hiên nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi nhiều, mà chỉ ôn nhu trả lời: “Được, nhớ về sớm.”

Vân Mộng Vũ khẽ gật đầu, nàng rất vừa lòng đối với thái độ của Sở Hiên. Bởi vì chuyện của nàng, Sở Hiên chưa bao giờ can thiệp, cũng cho tới bây giờ không cản trở gì nàng. Nàng sống trong Hiên vương phủ, cảm giác giống như ở Quận chúa phủ.

Buổi tối, Vân Mộng Vũ mặc một thân nam trang, lặng lẽ vào Hồng Diễm lâu.

Chuyện của Linh Lung nàng vẫn để trong lòng, nàng luôn cảm thấy phải nhanh chóng giải quyết, mà ngay từ đầu bởi vì chuyện của Hoa Thanh Nhi, nàng nhất thời cũng không có tâm tình đến Hồng Diễm lâu. Nhưng hôm qua Hoa Thanh Nhi và Lí Nghị đều bị nhốt vào thiên lao, chỉ chờ hành

https://thuviensach.vn

quyết. Cho nên, nàng coi như yên tâm. Bởi vậy trong lòng cũng buông lỏng, nên nghĩ đến chuyện này.

Nàng đi đến một gian phòng trên lầu hai, sau đó Linh Lung cũng đến đây.

Nàng giương mắt nhìn Linh Lung, phát hiện nàng ấy có nhiều ưu tư, hơn nữa nhiều ngày nay cũng không thấy, bây giờ nhìn lại, phát hiện người tiều tụy đi rất nhiều. Nhịn không được thân thiết hỏi: “Linh Lung, sao vậy, có phải thân thể không thoải mái hay không?”

Linh Lung vừa nghe, giương mắt cười nói: “Không có, Linh Lung rất tốt. Đúng rồi, tiểu thư, hôm nay sao lại rảnh rỗi mà đến Hồng Diễm lâu?”

“Bởi vì nhớ ngươi a, cho nên mới tới. Như thế nào, Linh Lung ngươi không chào đón ta sao?” Vân Mộng Vũ mang ý cười trong suốt nói.

Linh Lung vừa nghe, ưu phiền tan biến một chút, cười trả lời: “Làm sao lại như vậy chứ, nhìn thấy tiểu thư, ta vui mừng còn không kịp.”

Không khí vui vẻ một chút, Linh Lung liền ngồi xuống, cùng Vân Mộng Vũ hàn huyên một chút. Một lát sau, ánh mắt Vân Mộng Vũ nhìn thấy một bóng người bên ngoài cửa sổ, nhất thời trong mắt hiện lên ý cười, nên tìm cớ, cho Linh Lung lui xuống.

Mà chính nàng lại khoanh tay đến bên cửa sổ, nhìn Đông Thành Vũ đang đi lên.

Trong lòng thầm than, chẳng lẽ hai người yêu nhau sẽ cảm ứng được nhau sao?

Cho nên cho dù khuôn mặt của Linh Lung thay đổi, Đông Thành Vũ không nhận ra, nhưng hắn vẫn thường xuyên tới đây, là vì trong lòng có cảm giác khó kháng cự được?

https://thuviensach.vn

Đông Thành Vũ đang đi lên, đột nhiên cảm giác có người nhìn hắn, hắn quay đầu lại, nhìn thấy Vân Mộng Vũ. Lúc này Vân Mộng Vũ mang một thân nam trang, đứng phía trước cửa sổ, vẻ mặt cao thâm cười cười nhìn hắn. Thấy nàng cười, hắn cảm thấy da đầu run lên.

Hắn cố nén cảm giác quái dị trong lòng, vẫn đi đến gian phòng của mình. Ai ngờ vừa ngồi xuống, đưa ly trà lên miệng, còn chưa kịp uống, đã bị một nha hoàn mời qua gian phòng của Vân Mộng Vũ.

Đông Thành Vũ vừa đi vừa nghĩ. Chẳng lẽ nàng nói về chuyện của Chỉ nhi sao? Nghĩ đến chuyện này, trong ánh mắt liền tràn ngập sự mong chờ. Có thể giống cảm giác của hắn hay không, Chỉ nhi chưa chết, vẫn còn sống, sống rất tốt?

Hắn nhanh chóng đi vào gian phòng của Vân Mộng Vũ, hắn không khách khí đi vào, trực tiếp ngồi đối diện với Vân Mộng Vũ.

Vân Mộng Vũ nhìn hắn như thế cũng không để ý, chỉ cười cười cũng làm cho Đông Thành Vũ cân nhắc mãi, cảm thấy chuyện hôm nay không đơn giản như vậy.

Nàng chỉ liếc mắt nhìn hắn, không có động tác khác. Trong lòng nàng tự nhiên biết hắn đã biết nàng là các chủ Thiên Binh các. Dù sao đêm đó Hứa Du Nhiên đến Quận chúa phủ muốn giết của nàng, xung quanh vẫn có người của Thiên Binh các. Cho nên chuyện đêm đó, nàng cũng đã biết.

Đông Thành Vũ thấy nàng không nói gì, trong lòng có chút nóng nảy. Nếu là bình thường hắn tự nhiên cũng sẽ chịu đựng, nhưng việc này có khả năng liên quan đến Chỉ nhi, sao có thể làm cho hắn không nóng nảy được. Vì thế hắn nhịn không được mở miệng hỏi: “Không biết Vân tiểu thư hôm nay tìm bản cung là có chuyện gì?”

Hắn tận lực làm cho thanh âm của mình không phập phồng, giống như bình thường. Nhưng vẫn mang theo chút run run. Mà sự biến hóa này cũng

https://thuviensach.vn

bị Vân Mộng Vũ nhìn thấy. Nàng thầm nghĩ trong lòng, Đông Thành Vũ này là phu quân xứng đáng để gửi gắm. Vô luận trước đây hắn vì Chỉ nhi mà ẩn nhẫn, cuối cùng lại bùng nổ. Hay là hôm nay đến Hồng Diễm lâu, cùng với sự khẩn trương lúc này. Tất cả đều làm cho nàng rất vừa lòng.

“Đông thái tử cho rằng bổn tiểu thư tìm ngươi tới là có chuyện gì?” Nàng sẽ không nhanh chóng nói ra chuyện của Linh Lung, trước hết nàng muốn hành hạ hắn.

Vừa nghe Vân Mộng Vũ nói, Đông Thành Vũ cũng không để ý đến chuyện lộ cảm xúc. Nếu nàng là các chủ Thiên Binh các, như vậy có rất nhiều chuyện đều đã biết. Một khi đã như vậy, hắn cũng không cần giả vờ bình tĩnh.

Vì thế hắn hỏi: “Ngươi đã tra ra được chuyện của Chỉ nhi rồi sao?”

Nhìn bộ dáng hắn như vậy, nàng nhịn không được nhíu mày. Sau đó bình tĩnh nói: “Đúng vậy, đã tra ra. Nhưng, ta sẽ không dễ dàng nói cho ngươi biết.”

“Vậy ngươi muốn thế nào mới bằng lòng nói cho bản cung? Ngươi muốn điều kiện gì, cứ nói, chỉ cần bản cung có thể làm thì chắc chắc sẽ đồng ý.” Đông Thành Vũ mang giọng điệu thành khẩn nói, cứ như nếu nàng nói cho hắn, có khả năng ngay cả giang sơn hắn cũng sẽ đưa cho nàng.

Nhìn hắn như vậy, Vân Mộng Vũ cảm thấy chính mình có chút tàn nhẫn. Nhưng nghĩ lại mấy năm nay Linh Lung khổ sở, vì thế quyết định nhất định phải khảo nghiệm một phen, mới có thể cho hắn biết chân tướng. Hơn nữa, chuyện này, nàng biết Linh Lung cũng nóng ruột. Cho nên lát nữa Đông Thành Vũ đi, nàng còn phải thương lượng với Linh Lung.

Vì thế nàng cười yếu ớt: “Được rồi, ngươi đã nói thẳng, ta đây cũng sẽ nói thẳng luôn. Ngươi hắn là biết trên núi của Bắc quốc có một loại hoa tên

https://thuviensach.vn

là Tuyết Lan. Mà điều kiện của ta chính là ngươi đi lấy đóa hoa này đem đến trước mặt ta, ta sẽ nói cho ngươi biết tin tức của Chỉ nhi."

Nghe điều kiện, Đông Thành Vũ nhịn không được nhíu mày. Tuyết Lan này có chút khó hái, hơn nữa đến một tháng sau mới có. Nghĩ đến đi một tháng rồi trở về, hắn cảm thấy trong lòng có chút không nỡ, không biết là vì sao.

Nhưng, hắn vẫn gật đầu đồng ý.

Nhìn hắn như vậy, nàng nhịn không được trêu chọc vài câu.

"Đông thái tử, ngươi không sợ ta lừa gạt ngươi sao?"

Vừa nghe xong, Đông Thành Vũ nở nụ cười. Sau khi Đông Thành Vũ cười xong, nói: "Gạt ta, bây giờ hắn là Vân tiểu thư nên lo lắng mới đúng. Dù sao ta đã biết ngươi là các chủ Thiên Binh các. Ta nghĩ, chuyện này, chắc ngươi không muốn cho cả thiên hạ biết đó chứ? Cứ như vậy, Sở Phách Thiên sẽ không dễ dàng bỏ qua, tất nhiên là sẽ nhắm vào ngươi, còn có các thế lực của các nước khác, ta nghĩ đều rất thích thú canh chừng Thiên Binh các. Dù sao ngươi chỉ là một nữ tử, làm cho người ta cảm thấy rất nhu nhược. Thiên Binh các luôn luôn là tổ chức thần bí nổi danh. Nếu để người ta biết các chủ Thiên Binh các là nữ tử, tổ chức thần bí kia phải suy nghĩ lại. Cho nên so sánh với ta, ta chỉ đi hái thuốc mà thôi, bên trọng bên khinh, bản cung tin tưởng Vân tiểu thư hiểu rõ."

Nghe Đông Thành Vũ nói, Vân Mộng Vũ thầm mắng to. Vừa rồi sao lại bị bộ dáng ngây thơ si tình của hắn mê hoặc chứ. Thì ra trong lòng hắn đã có tính toán, âm thầm tính kế trên người nàng.

Vì thế nàng chỉ có thể bất đắc dĩ mắng hắn trong lòng, sau đó cho hắn nhanh chóng đi Bắc quốc.

Đông thành vũ đi rồi, nàng liền tìm người gọi Linh Lung vào.

https://thuviensach.vn

Linh Lung mang vẻ mặt sầu bi tiến vào, hơn nữa trong mắt còn chứa sự khó hiểu.

Thấy nàng như vậy, nàng cũng đã đoán được một chút, vì thế, nàng kéo nàng ngồi bên cạnh mình, nhẹ nhàng nói: “Ta chưa nói cho hắn biết, ta chỉ cho hắn đi Bắc quốc hái Tuyết Lan. Tuyết Lan là một loại thuốc để khôi phục dung mạo.”

Nàng nói tới đây, Linh Lung đột nhiên không thể tin giương mắt nhìn nàng, trong mắt hàm chứa tia hi vọng.

Nhìn nàng ấy như thế, nàng ôn nhu cười nói: “Chỉ cần mang Tuyết Lan về, trong Thiên Binh các sẽ có người giúp ngươi khôi phục dung mạo. Mà ngươi chỉ cần ăn vào, ba ngày sau sẽ khôi phục lại dung mạo như cũ. Chỉ cần ngươi khôi phục lại dung mạo, như vậy ngươi có thể cùng Đông Thành Vũ về Đông quốc, sống một cuộc sống mới.”

Nghe ba chữ Đông Thành Vũ, Linh Lung thương tâm cúi đầu. Nhìn nàng như vậy, Vân Mộng Vũ biết trong lòng của nàng vẫn bị mặc cảm. Dù sao Hồng Diễm lâu này luôn làm cho nàng cảm thấy không xứng với Đông Thành Vũ.

“Nếu Đông Thành Vũ có một ngày bị mất tất cả, thậm chí làm ăn mày, ngươi sẽ không cần hắn, ghét bỏ hắn sao?” Thanh âm Vân Mộng Vũ vang lên bên tai Linh Lung.

Nhìn nàng như vậy, Vân Mộng Vũ nở nụ cười. Mà Linh Lung còn muốn nói nữa, Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng che miệng nàng lại. Vân Mộng Vũ cười nói: “Không cần nghĩ nhiều, ngươi chỉ cần đặt mình vào góc độ của Đông Thành Vũ mà suy nghĩ. Biết hắn chân chính cần cái gì, chân chính để ý cái gì. Ngươi không cần lo lắng. Một tháng sau Đông Thành Vũ mới có thể trở về. Nhưng vô luận ngươi quyết định chuyện gì, ta đều hy vọng cuối cùng ngươi có thể hạnh phúc.”

https://thuviensach.vn

Linh Lung nghe nàng nói, khẽ gật đầu, trong mắt đã ươn ướt.

Hàn huyên một chút với Linh Lung, Vân Mộng Vũ trở về Hiên vương phủ, ngủ thật say. Trong lòng nghĩ, sự tình cuối cùng cũng đã phát triển theo hướng thuận lợi.

Nhưng hôm sau nàng thức giấc, Hồng Mai mang đến cho nàng một tin tức giật gân.

Hoa Thanh Nhi cùng Lí Nghị trong ngục ngày hôm qua lúc nửa đêm đã bị cướp đi.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 107: Đàm Phán

Vân Mộng Vũ vừa thức dậy, Hồng Mai liền báo cho nàng một tin xấu.

Hoa Thanh Nhi cùng Lí Nghị đêm qua đã bị cướp đi.

Thật đúng là có ý tứ a, là do ai làm?

Trong kinh thành người có năng lực làm việc này là nàng, Sở Hiên, Hứa vương và thái tử Sở Thụy Phong.

Tựa hồ là Hứa vương làm, nhưng Hứa vương này giả dối dị thường, sẽ không làm ra chuyện phiền phức. Như vậy Lí Nghị chắc chắn cho hắn lợi lộc, nhưng đó là cái gì mà có thể làm cho Hứa vương động tâm, mà không tiếc đối địch với Thiên Binh các?

Hơn nữa Hứa vương chẳng lẽ không bận tâm đến Sở Hiên sao?

Đáp án này nàng sẽ nhanh chóng biết được.

Lúc ăn cơm, sắc mặt của Sở Hiên không được tốt, ngẫu nhiên nhìn Vân Mộng Vũ vài lần.

Vân Mộng Vũ bị hắn nhìn làm nàng không được tự nhiên, ăn xong, bọn hạ nhân dọn dẹp rồi lui xuống. Nàng lập tức bất đắc dĩ mở miệng hỏi:“Nói đi, ngươi muốn nói gì.”

Sở Hiên nhìn nàng một lát, sau đó mở miệng nói:“Sáng nay Hứa vương đưa ta một phong thơ, trong thơ nhắc lại việc của 20 năm trước. Cho nên sau này sẽ xảy ra tranh đấu về chính trị, ta không tiện nhúng tay vào.”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Mộng Vũ lập tức nghĩ đến vị Tư phu nhân kia. Xem ra người đã từng ép buộc Hứa vương rút lui, phỏng chừng còn có chuyện khác nữa. Nếu không, Hứa vương sẽ không quay về thêm một lần nữa, hơn nữa bây giờ lại tìm lí do bắt Sở Hiên rời khỏi sự tranh đấu này.

Bất quá như vậy rất tốt, nàng càng thích thù của mình thì mình báo. Hoa Thanh Nhi cùng một nhà của Lí Nghị phải chết, nếu Hứa vương càng muốn tranh đấu, nàng sẽ không khách khí. Trong lòng nàng cũng không nghĩ nhiều, nàng cười nói với Sở Hiên:“Không có gì, chuyện này ta có thể giải quyết.”

Thấy nàng như thế, trong lòng hắn có chút mất mát. Trong lòng hy vọng nàng có thể ỷ lại vào hắn, nhưng nàng luôn đem mọi việc thành chuyện nhỏ.

Vân Mộng Vũ cũng không còn nhàn hạ nữa, bây giờ nàng muốn đấu pháp với Hứa vương. Bởi vậy nàng muốn dùng biện pháp nhanh nhất. Hứa vương là người có tâm cơ thâm trầm, có dũng có mưu, là một đối thủ đáng gờm.

Hứa vương muốn uy hiếp Sở Hiên, như vậy hắn muốn công kích Thiên Binh các và Sở gia. Vì sao hắn lại làm chuyện không lí trí như vậy? Hắn cứu Lí Nghị, bây giờ chẳng khác nào là địch của Thiên Binh các. Cho dù hắn không liên minh được với Thiên Binh các, nhưng cũng không nên làm chuyện này. Vậy chỉ có thể nói Hứa vương có thể được lợi lộc rất lớn từ chỗ Lí Nghị, làm cho Hứa vương cảm thấy cái đó có giá trị, đáng giá đối địch với Thiên Binh các.

Đột nhiên nghĩ, Lí Nghị nhiều năm qua vẫn rất bình thường. Nhưng hắn là người như vậy, chắc chắn sẽ chuẩn bị cho mình nhiều thứ phía sau. Như vậy chắc chắn hắn sẽ cho Hứa vương một thứ. Là cái gì chứ? Vàng bạc châu báy, hay là vũ khí binh mã?

https://thuviensach.vn

Vàng bạc châu báu tất nhiên là không cần nói, nhiều năm qua Lí Nghị chắc chắn có không ít. Mà nếu là vũ khí thì cũng không có khả năng làm cho Hứa vườn trở mặt với Thiên Binh. Như vậy, có khả năng Lí Nghị lặng lẽ nuôi dưỡng tư binh.

Xem ra, nàng đã xem thường Lí Nghị.

Mà Hứa vương là người coi trọng lợi ích, không đến vạn bất đắc dĩ cũng sẽ không chọn đối đầu. Như vậy, hắn sẽ nhanh chóng tìm nàng nói chuyện trước, xem xem có đường sống hay không.

Quả nhiên, lúc chiều Hứa vương đưa một phong thư đến, mời nàng đến quán trà ở Yến kinh nói chuyện. Nhận được phong thư này, ánh mắt Vân Mộng Vũ hiện lên tia kiên định, muốn làm hại người của nàng, nàng sẽ không bỏ qua. Nhưng, nàng vẫn muốn đi, xem Hứa vương muốn thế nào.

Vân Mộng Vũ ngồi kiệu đi đến quán trà, đi vào mới phát hiện toàn bộ quán trà Hứa vương đã bao hết. Nhìn như vậy, miệng nàng khẽ cong, có vẻ hơi khoa trương rồi?

Nàng vừa vào, lập tức có người đến dẫn đường.

Nàng nhanh chóng được đưa đến một gian phòng. Đi vào phòng, nhìn Hứa vương mang vẻ mặt bí hiểm ngồi thưởng trà. Biết nàng đi vào cũng không có phản ứng gì. Nàng cũng không để ý, nàng cho người dẫn đường lui xuống, tự mình đến bên bàn rồi ngồi xuống. Sau đó trực tiếp mở miệng hỏi:“Hôm nay Hứa vương mời thần nữ đến, không biết là có chuyện gì?”

Vừa nghe xong, Hứa vương lại nở nụ cười, chế giễu:“Sao vậy, hôm nay không xưng mình là các chủ. Sao lại xưng là thần nữ rồi?”

“Vậy không biết Hứa vương hẹn gặp bản các chủ là có chuyện gì sao?” Thấy hắn như thế, nàng nói.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng như thế, Hứa vương nhất thời cảm thấy không vui. Ánh mắt chợt tắt, hắn đi thẳng vào vấn đề: " Một nhà Lí Nghị, Hứa vương ta bảo vệ."

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ cười nhạo một tiếng, sau đó nhìn Hứa vương nói: "Một nhà Lí Nghị, ta chắc chắn phải diệt."

Vân Mộng Vũ dứt lời, ánh mắt Hứa vương mang theo tia sắc bén.

Ngữ khí Hứa vương giảm đi độ ấm, hắn thản nhiên hỏi: "Diệt, ngươi diệt như thế nào? Tuy rằng ngươi có Thiên Binh các, nhưng thế lực của Hứa vương phủ cũng không thể khinh thường. Có lẽ trước kia ta còn kiêng kị Thiên Binh các, nhưng bây giờ thì không. Ngươi có biết vì sao ta phải bảo vệ một nhà của Lí Nghị không?" Nói đến nửa câu sau, giọng điệu của Hứa vương tăng lên một chút, có vẻ như rất tự tin.

Nhìn hắn như vậy, Vân Mộng Vũ thật muốn tát một cái. Không phải là chiếm được Lí Nghị thôi sao, kiêu ngạo như vậy sao? Nàng khinh thường mở miệng nói:"Còn có thể vì sao nữa? Không phải là hắn cho ngươi thế lực. Hắn chắc là lặng lẽ nuôi dưỡng không ít cao thủ cùng với một ít tư binh."

Nghe Vân Mộng Vũ nói, ý cười trên khóe miệng của Hứa vương lập tức thu hồi, hắn lạnh lùng hỏi: "Sao ngươi biết?"

"Biết chuyện này khó lắm sao? Lão hồ li Lí Nghị chắc chắn không dễ giết. Ngay từ đầu, ta thừa nhận là ta khinh địch. Nhưng sau đó ta có điều tra một chút và dựa vào suy đoán, tự nhiên sẽ biết. Thế lực của Lí Nghị hơn thế lực của ngươi, Hứa vương bây giờ chắc chắn cũng đã dự liệu trước. Dù sao ngươi cũng đã âm thầm chuyển thế lực của Hứa vương phủ vào trong Yến kinh, mà thế lực của Lí Nghị lại ở trong Yến kinh. Mà ngươi nhất định cho rằng tuy rằng Thiên Binh các có thế lực rất mạnh, nhưng trong Yến kinh cũng không có bao nhiêu, đúng không? Cho nên, ngươi vẫn cứ cảm

https://thuviensach.vn

thấy mình đang thắng.” Không bị giọng điệu của hắn làm cho ảnh hưởng, nàng lạnh nhạt phân tích cho hắn thấy.

Mà lúc này, sau khi Hứa vương nghe được Vân Mộng Vũ phân tích, trong lòng cảm thấy rất bất an. Nàng bình tĩnh, phân tích chuẩn xác. Như vậy, trong đó có gì hắn còn chưa biết sao. Lúc này, Hứa vương cũng nghi ngờ với tài phán đoán của mình.

Nhìn thấy hắn có dấu hiệu buông lỏng, nàng cười mở miệng nói:“Không biết Hứa vương có nhớ trước đây chúng ta từng hợp tác hay không?”

Lời này như một tiếng sét trong lòng Hứa vương. Hợp tác, ngay từ đầu hắn nhớ rõ, nhưng từ khi Minh Du Nhiên cho biết Vân Mộng Vũ là các chủ Thiên Binh các, hắn không còn ôm hy vọng với sự hợp tác này, cảm thấy hai bọn họ sẽ trở thành địch. Cho nên, hắn đã sớm xem nhẹ chuyện hôm đó. Nhưng bây giờ nàng lại nhắc đến chuyện này, thật sự là không biết nên làm gì nữa.

Vì thế, hắn nghi hoặc:“Hợp tác? Chúng ta từng có sự hợp tác sao? Lúc trước ta nhớ rõ ta với các chủ Thiên Binh các nói chuyện cách một tầng sa mỏng, hơn nữa lúc ấy các chủ Thiên Binh các lại mang theo một cái mặt nạ. Hợp tác như vậy, ta thật sự là không tin tưởng cho lắn. Nếu Vân tiểu thư không nhắc, ta chắc chắn sẽ quên.”

Chết tiệt, lão hồ li, đây là ám chỉ hành vi giấu đuôi của nàng. Hơn nữa, bây giờ hắn không tin nàng sẽ hợp tác với hắn. Xác thực, nàng không muốn hợp tác với hắn. Bây giờ nàng phải làm hắn và Lí Nghị tách ra, sau đó đánh tan từng người.

Vì thế, nàng vẫn giữ biểu tình ôn hòa như cũ, giọng điệu nhu hòa nói:“Hứa vương nói như thế, là không tin ta?”

“Chẳng lẽ, ta nên tin tưởng Vân tiểu thư sao?” Hứa vương chế giễu một câu.

https://thuviensach.vn

“Như thế nào, Hứa vương sẽ tin Lí Nghị sao?” Vân Mộng Vũ cũng chế giễu lại.

Cái này, Hứa vương lại trầm mặc. Lí Nghị quả thật không đáng tin tưởng, vốn hắn cảm thấy Lí Nghị nhất định không có cách khác, chỉ có thể hợp tác với hắn.

Nhưng bây giờ nàng làm hắn tỉnh ra, hắn lại cảm thấy sự tình sẽ không đơn giản.

Lí Nghị kia đã sớm chuẩn bị, như vậy sẽ còn nữa. Này đến lúc đó, nếu hắn bảo vệ Lí Nghị, thật sự đối đầu với Thiên Binh các, cuối cùng Lí Nghị không thực hiện lời hứa. Như vậy, hắn chẳng phải là trộm gà không thành còn mất nắm gạo. Hơn nữa, bây giờ hắn lại lo lắng, nếu Lí Nghị thừa dịp hắn không đề phòng, cắn ngược lại hắn, vậy hắn có muốn khóc cũng không kịp.

Ngay từ đầu, cũng không cảm thấy gì, còn cảm thấy như là đã chiếm tiện nghi. Nhưng nghĩ lại, cảm thấy sau lưng lạnh buốt.

Nhìn thấy lời nói của mình có hiệu quả, Vân Mộng Vũ lại nói tiếp:“Hứa vương, ngươi có thể giả vờ hùa theo Lí Nghị a. Lấy được thứ ngươi cần trên tay hắn, đến lúc đó giao một nhà Lí Nghị cho ta thì tốt rồi. Như vậy, Hứa vương sẽ không bị phiền phức.”

Lời này nghe như là nàng đang nghĩ cho hắn, nhưng sao hắn lại không thể tin. Dù sao Vân Mộng Vũ sao có thể vô duyên vô cớ thay hắn suy nghĩ. Trong lúc nhất thời hắn có chút nghi ngờ, không biết nên làm vậy hay không.

“Dù sao mục đích của ta chỉ muốn mạng một nhà của Lí Nghị, cái khác không quan trọng với ta. Dù sao, bây giờ ta cũng là Hiên vương phi.” Vân Mộng Vũ tốt bụng giải thích.

https://thuviensach.vn

Nghe ba chữ Hiên vương phi, trong mắt Hứa vương hiện lên một đạo mũi nhọn, trong lòng tin vài phần.

Nhìn thấy hắn nghe lời nàng, nàng cũng yên tâm. Chuyện còn lại, xem thử thủ đoạn ai cao minh hơn.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 108: Lộc Tử Thùy Thủ

Nhìn thấy hắn nghe lời nàng, nàng cũng yên tâm. Chuyện còn lại, xem thử thủ đoạn ai cao minh hơn.

Sau khi Vân Mộng Vũ ra khỏi quán trà, sai người chọn đường hẻo lánh mà đi. Chỉ chốc lát thì đi tới một ngõ nhỏ, trong kiệu Vân Mộng Vũ mặc xiêm y trắng, mặt che lụa trắng. Lúc này nàng đang nhắm mắt lại, đột nhiên tai nghe được âm thanh, khóe miệng mỉm cười, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên.

“Ta còn thật sự không biết thái tử điện hạ lại đi theo dõi người khác?”

Vân Mộng Vũ dứt lời, trong ngõ nhỏ xuất hiện một người mặc cẩm y màu trắng, thái tử Sở Thụy Phong.

Mà lúc này cỗ kiệu của Vân Mộng Vũ cũng ngừng lại, nàng mở mắt ra, trong ánh mắt chứa đầy tia sáng. Màn kiệu bị xốc lên, Vân Mộng Vũ không mang khăn che mặt bại lộ trước mặt Sở Thụy Phong.

Sở Thụy Phong nhìn bóng dáng tuyệt sắc khuynh thành kia, vẫn khó có thể tin được. Hắn thật sự khó có thể tưởng tượng Vân Mộng Vũ là Vấn Thiên, các chủ Thiên Binh các.

Nếu không phải hắn vẫn âm thầm phái người quan sát Hứa vương phủ để ngăn ngừa Hứa vương đột nhiên tạo phản, kết quả hôm nay hắn lại phát hiện một bí mật ngoài ý muốn. Hắn âm thầm đi theo đến quán trà, lại nghe Hứa vương và các chủ Thiên Binh các thương lượng sự tình. Vì thế, hắn luôn chờ bên ngoài. Đợi đến khi nhìn thấy một nữ tử đi ra, trong lòng kinh

https://thuviensach.vn

ngạc. Nhưng vì đứng xa, hắn nhìn không rõ, chỉ cảm thấy cỗ khí chất kia rất quen thuộc.

Vì thế hắn vẫn âm thầm đuổi theo. Không nghĩ ra vị các chủ này không những không sợ hắn, ngược lại còn dẫn hắn tới đây.

Mà vừa mới đuổi kịp Sở Thụy Phong liền bị các chủ Thiên Binh các đùa cợt một phen.

Bất quá hắn cũng không thèm để ý, Sở Thụy Phong nổi tiếng là tốt tính. Hắn chỉ để ý là sao các chủ lại hẹn gặp mặt Hứa vương, mà bây giờ lại làm như là cố ý muốn gặp hắn.

Ai ngờ, sau khi hắn hiện thân, người trong kiệu cũng vén màn lên. Hơn nữa lại tháo khăn che mặt xuống. Hắn định tìm lí do thoái thác. Hắn nhìn dung nhan kia, giờ phút này mới phát hiện mọi người đều ngây thơ, thế gian có mấy ai hiểu được nàng. Vốn nghĩ tài cao như vậy là đã cực hạn, làm cho người ta cảm thấy xấu hổ. Nhưng lúc này mới phát hiện, nàng thi triển tài hoa và mưu lược, mới thấy mình không phải là đối thủ của nàng. Nhớ tới đêm Diễm vương mưu phản, nàng mang phong thái thoải mái nắm trong tay toàn cục. Mọi người như là quân cờ trong tay nàng, hoàn toàn đi theo bố cục nàng bày ra.

Nhìn bộ dáng say mê của hắn, nàng biết Sở Thụy Phong cũng giống Sở Dạ. Sở Dạ tự đại cuồng vọng, luôn chướng mắt với nữ tử, cảm thấy nữ tử đều dựa vào nam nhân mà sống. Mà Sở Thụy Phong tuy rằng khiêm tốn ôn nhuận, nhưng cũng có suy nghĩ giống như Sở Dạ. Cho dù trước đây Vân Mộng biểu hiện tài hoa xuất chúng, nhưng đó cũng chỉ là giải trí mà thôi.

Mà lúc này phát hiện nàng mang một thân phận khác, hắn chắc chắn khiếp sợ và nghi ngờ đây chỉ là bố cục của Hứa vương mà thôi.

Vân Mộng Vũ cũng không muốn giải thích nhiều với hắn, bây giờ trừ bỏ Sở Hiên, trong lòng nàng không thích người nào của Sở gia.

https://thuviensach.vn

Lúc Sở Thụy Phong nghi hoặc, bên tai có một trận xé gió vang lên. Hắn lập tức theo bản năng mà tránh đi. Sau đó phát hiện một ám khí quen thuộc dính trên tường còn kèm theo một mảnh giấy.

Mà khi hắn quay đầu lại, phát hiện trong ngõ nhỏ chỉ có một mình hắn. Tay hắn lấy tờ giấy trên tường xuống, nhìn thấy có một bức tranh, vẽ một ngôi nhà ở ngoài thành. Mà chính giữa còn viết một chữ Lí, nhìn chữ Lí này, hắn tự nhiên nghĩ đến Lí Nghị. Bởi vì gần đây Lí Nghị bị cướp đi trong thiên lao, trong Yến kinh lại ồn ào huyên náo, phụ hoàng cũng bởi vì việc này mà phẫn nộ không thôi. Gần đây, lại thường xuyên gọi hắn đến thư phòng quở trách.

Lúc này Sở Thụy Phong có chút không hiểu ý đồ của Vân Mộng Vũ, không biết nàng muốn làm gì. Nhưng nếu nàng đưa hắn tấm bản đồ này, chắc chắn có tác dụng.

Mà bên kia, trong một ngôi nhà trong thành. Lí Nghị và Hoa Thanh Nhi đang ngồi trong một gian phòng thương lượng sự tình.

“Phụ thân, vì sao chuyện lần này lại quỷ dị như thế? Mỗi bước đều nhắm vào Lí gia chúng ta, cuối cùng lại đẩy Lí gia chúng ta vào hoàn cảnh này.” Bây giờ khuôn mặt của Hoa Thanh Nhi có chút tiều tụy, không còn khí chất tôn quý thường ngày nữa.

Nghe nữ nhi nói, Lí Nghị thở dài một tiếng. Sau đó nói tiếp:“Chuyện lần này ta cũng không biết là do ai làm, chỉ cảm giác được sẽ mang đến nguy cơ cho Lí gia. Cho nên trước đó cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Nhưng người đứng sau, phụ thân thật sự không biết.” Lúc này trên mặt Lí Nghị cũng xuất hiện vẻ không hiểu. Nhiều năm qua hắn cũng biết cách tránh né âm mưu quỷ kế lại luôn thuận buồm xuôi gió. Nhưng lần này hắn lại cảm thấy bất lực tòng tâm.

https://thuviensach.vn

Nhìn phụ thân như thế, trong mắt Hoa Thanh Nhi cũng có chút ảm đạm. Gia đình nàng không phải đơn giản, tâm tư thủ đoạn đều hơn người thường. Nhưng thất bại lần này làm cho nàng không có cơ hội phản kháng. Loại cảm giác này, thật không tốt. Như đột nhiên nghĩ ra chuyện gì, trong mắt Hoa Thanh Nhi hiện lên một tia lo lắng vội mở miệng hỏi:“Phụ thân, Hứa vương này cũng là người phi thường giả dối, chúng ta có thể tin hắn sao? Nếu hắn lấy được cái gì của chúng ta, không những không giúp chúng ta, mà còn giết chúng ta thì phải làm sao? Theo tính tình của Hứa vương thì có khả năng đó.”

“Vấn đề này, ta đã sớm lo liệu. Cho nên ta đã chuẩn bị kỹ. Đến lúc đó, chúng ta sẽ bắt đầu làm lại, dựa vào năng lực của cha con ta nhất định có thể lại được huy hoàng.” Lí Nghị nghe nữ nhi lo lắng, trong mắt cũng không lo lắng nhiều. Hiển nhiên, hắn đã chuẩn bị từ sớm.

Nghe phụ thân nói, Hoa Thanh Nhi tất nhiên là hiểu được ý tứ trong đó. Nghĩ đến kết quả này, trong mắt Hoa Thanh Nhi cũng lộ ra tia chờ mong. Lúc này, nàng không thể không bội phục phụ thân đã tính xa như vậy. Ít nhiều trước kia phụ thân đã dứt bỏ nàng một lần, bây giờ lại để cho cha con họ một con đường sống.

Lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa. Lí Nghị lên tiếng, cho hắn đi vào.

Một hắc y đi vào, xoay người bẩm:“Lý tiên sinh, đã an bài tốt, vương gia cũng đã chuẩn bị xong. Không biết tiên sinh muốn xuất phát khi nào?”

“Chúng ta đều đã chuẩn bị xong. Không để đêm dài lắm mộng, bây giờ mau xuất phát.” Lí Nghị cảm thấy trong Yến kinh có nhiều người tính kế hắn, không rời khỏi Yến kinh thành, không rời đi Sở quốc, lòng hắn luôn bất an.

https://thuviensach.vn

Hai cha con Lí Nghị đã được người của Hứa vương cải trang. Bọn họ cải trang thành thương nhân buôn bán bên ngoài. Lí Nghị giả dạng làm một tùy tùng đi theo chủ nhân. Hoa Thanh Nhi lại giả thành nha hoàn, ở trong xe ngựa hầu hạ chủ nhân.

Bên ngoài nhìn vào thật sự là rất khó nhìn ra sơ hở, trừ phi người cực kỳ tinh tế, mới có thể phát hiện đội thương nhân này quá mức chỉnh tề. Hơn nữa trên người bọn họ lại mang theo mùi máu tươi.

Nhưng lính canh cổng sao có thể quan sát kỹ bọn họ được, bọn họ chỉ hỏi một số vấn đề. Lại cầm mấy bức họa nhìn đi nhìn lại vài lần là xong.

Kỳ thật lần này rời đi chỉ có Lí Nghị cùng Hoa Thanh Nhi, những người khác của Lí gia đều được hắn gửi trong một tầng hầm của một căn nhà. Lí Nghị biết lần này vô cùng nguy hiểm, mang theo mọi người sẽ không tiện. Cho nên trước hết cho bọn họ tạm lánh ở Yến kinh thành. Đợi khi an toàn, mọi việc lắng xuống, lại đến đón bọn họ. Mà bọn họ nóng lòng rời khỏi cũng là bởi vì chuyện này là nhằm vào hai người họ, cho nên bọn họ phải nhanh chóng rời đi, nếu không sẽ rất nguy hiểm. Mà một khi bọn họ rời đi, người ở phía sau chắc chắn không tìm đến người nhà của Lí Nghị. Cho dù bắt được người nhà của hắn, cũng sẽ không moi được cái gì.

Đoàn người của Lí Nghị ra khỏi thành, trong lòng Lí Nghị luôn cảm thấy mọi việc quá mức đơn giản, mà ngược lại là mang dấu hiệu nguy hiểm. Chẳng lẽ Hứa vương thật sự muốn giết bọn họ, hay là hắn đang bị theo dõi. Loại bất an này càng ngày càng lớn dần.

Chỉ chốc lát, bọn họ đến một ngôi miếu đổ nát bên ngoài thành. Sau khi bọn họ đến ngôi miếu, liền chờ Hứa vương đến.

Sau đó, Hứa vương cũng đã đến.

Hứa vương khách khí cùng Lí Nghị chào hỏi một chút, liền đề cập đến thế lực mà Lí Nghị đã đồng ý.

https://thuviensach.vn

“Lí Thượng Thư, không biết chuyện ngươi đồng ý với bổn vương có thể thực hiện hay không?” Bởi vì Lí Nghị là lại bộ Thượng Thư, cho nên Hứa vương trực tiếp gọi là Thượng Thư.

Nhìn Hứa vương như thế, Lí Nghị tuy rằng không vui, nhưng lúc này dù sao cũng đang núp bóng hắn, không thể không cúi đầu, cho nên cũng dè chừng một chút.

Vì thế, hắn cười nói:“Nếu ta đã đồng ý với Hứa vương, tất nhiên sẽ làm được. Nhưng bây giờ mọi việc chưa thành, vương gia có phải là quá nóng vội không?”

“Không phải chỉ cần đưa đến đây là xong rồi sao?” Hứa vương nhíu mày có chút không vui nói, trong lòng nhớ lại lời của Vân Mộng Vũ. Thầm nghĩ trong lòng, may mắn cũng đã chuẩn bị tốt, bằng không lần này có khả năng sẽ làm không công.

Nghe nói như thế, Lí Nghị giải thích tiếp:“Đúng vậy, lúc trước là có hứa đưa đến đích, nhưng nơi này lại không phải.”

“Vậy theo Lí thượng thư thì muốn đưa đi đâu?” Hứa vương nhẫn nại hỏi.

“Địa đạo dưới đất.” Lí Nghị cười chỉ chỉ mặt đất.

“Ta hộ tống lí Thượng Thư đi xuống sao?” Hứa vương thấy tình huống này, trên mặt xuất hiện thần sắc không vui. Trong lòng nghĩ, Lí Nghị thật không đơn giản, làm việc chu đáo. Bây giờ quả nhiên đã lộ mặt, lại đào một thông đạo ở đây.

“Hứa vương nói đúng, thông đạo rất hẹp, chỉ có thể đi từng người một. Cho nên nhiều người xuống thì không thích hợp. Ý của ta là một mình vương gia hộ tống hai cha con ta đi xuống. Đến lúc đó, ta sẽ thực hiện hiệp ước lúc đầu. Không biết, ý vương gia như thế nào?” Lí Nghị lúc này cười tủm tỉm nói.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe xong, Hứa vương nhíu chặt mày lại. Lí Nghị ra chiêu này thật sự là độc, nếu mình không đi xuống với hắn, hắn sẽ không đồng ý thực hiện. Nhưng nếu mình thật sự hộ tống hắn, nếu phía dưới có cơ quan gì, thì hắn muốn ám hại mình. Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy hắn không có lí do để ám hại mình.

Trong lúc nhất thời, hắn cũng thoáng có chút do dự. Vốn hắn muốn đồng ý, nhưng không biết vì sao, hắn lại nhớ tới lời nói của Vân Mộng Vũ. Cho nên cảm thấy Lí Nghị này không thể tin.

Nhìn thần sắc của Hứa vương, trong lòng Lí Nghị chùng xuống. Biết Hứa vương lo lắng, đồng thời cũng lộ ra ý muốn sát hại hắn.

Lí Nghị cười nói:“Vương gia sao lại do dự như vậy? Ta và tiểu nữ ở chỗ vương gia sắp xếp thôi mà.”

“Nếu không thì như vậy đi, các ngươi hai người thì ở lại một người. Như vậy, bản vương có thể yên tâm đi xuống.” Hứa vương nghĩ nghĩ, đột nhiên nghĩ tới một biện pháp, trên mặt lập tức dịu đi rất nhiều, nói ra cách này với Lí Nghị.

Nghe Hứa vương nói, Lí Nghị đang cười mặt lập tức cứng lại. Đề nghị này của Hứa vương thật sự là làm cho hắn trở tay không kịp, như vậy quả thật rất khó xử.

Nhìn thấy Lí Nghị cứng đờ, Hứa vương cười nói:“Thế nào, như vậy rất công bằng. Bổn vương cũng không để ý hộ tống hai lần, chẳng lẽ Lí Thượng Thư để ý?”

Lí Nghị nhíu mày, quyết định này làm cho hắn rất khó xử.

Hoa Thanh Nhi giương mắt nhìn thấy bộ dáng khó xử của phụ thân, trong lòng giãy dụa vạn phần. Trong đầu hiện lên chuyện cũ. Từng, bởi vì mẫu thân có dung mạo xuất chúng, phụ thân liền cưới mẫu thân về. Mà khi

https://thuviensach.vn

sinh ra biết nàng là nữ tử, phụ thân lại cao hứng. Sau đó lại bí mật đem nàng bồi dưỡng thành nữ tử tài sắc vẹn toàn, cuối cùng lại mê hoặc Sở Phách Thiên. Cho nên, nàng đối với phụ thân không hề có chút tình cảm nào. Sau khi nàng vào cung, quan hệ của bọn họ đã là quan hệ lợi ích. Mà giờ phút này nghe Hứa vương nói, trong lòng nàng đã có đáp án. Lí Nghị tất nhiên là sẽ chọn hắn, dù sao nữ nhi đối với hắn mà nói thì chỉ có giá trị lợi dụng. Hoa Thanh Nhi cúi đầu, đợi vận mệnh của mình. Nàng có dự cảm, hôm nay sẽ là lần cuối cùng nàng và Lí Nghị gặp nhau. Mà bây giờ chắc chắn nàng không còn đường sống.

Lí Nghị quay đầu nhìn về phía Hoa Thanh Nhi, nhìn nàng xinh đẹp vô song. Trong lòng lại nhớ tới chuyện cũ, đột nhiên phát hiện từ đầu đến cuối Thanh Nhi đều ở trong kế hoạch của hắn. Lòng hắn luôn lạnh lẽo, lúc này lại có chút rung động.

Đột nhiên hắn nghĩ có nên nhường cơ hội sống cho nữ nhi hay không, ít nhất như vậy coi như là trước lúc chết làm chuyện có ý nghĩa.

Vì thế, Lí Nghị có quyết định, ngoài miệng lại lộ ra nụ cười dối trá của hắn nói:“Nếu vương gia cho rằng cần như vậy mới có thành ý, vậy thì cứ theo ý của vương gia đi.”

Khóe mắt nhìn nụ cười dối trá kia, bên tai nghe được thanh âm của hắn, trong lòng Hoa Thanh Nhi lạnh lẽo, biết kết quả sẽ là gì. Cho dù sớm đã biết là kết quả này, nhưng lúc nó đến, vẫn cảm thấy khó có thể nhận, có cảm giác hít thở không thông.

Hứa vương nhìn Lí Nghị như thế, trong lòng đoán rằng hắn sẽ giữ nữ nhi lại. Vì thế, hắn chế giễu:“Lí Thượng Thư muốn để nữ nhi ở đây sao?”

Hứa vương dứt lời, chờ Lí Nghị nói tiếp.

“Để Thanh Nhi cùng ngươi đi xuống đi, ta già rồi, không muốn đi lại nhiều.” Lí Nghị vẫn cười nói như cũ, nhưng lúc này lại mang theo hương vị

https://thuviensach.vn

ấm áp.

Nói xong, Hoa Thanh Nhi không thể tin nhìn hắn. Lí Nghị cũng giương mắt nhìn nàng, lúc này ánh mắt đã không còn âm mưu quỷ kế, mà là sự trân trọng. Nhìn ánh mắt như vậy, nước mắt của Hoa Thanh Nhi rơi xuống. Lúc này nàng khát vọng tình thương của cha, khát vọng thân tình, chỉ là đã đến quá muộn.

Nhìn Hoa Thanh Nhi nhòe lệ, Lí Nghị cảm thấy quyết định hôm nay là quyết định chính xác của cả đời hắn. Hắn vỗ vai Hoa Thanh Nhi, cười nói:“Thanh Nhi, đi thôi.”

Nghe nói như thế, Hoa Thanh Nhi quỳ xuống, sau đó nhìn Lí Nghị dập đầu ba cái. Rồi xoay người, dứt khoát ra đi.

Mà Hứa vương còn lại mang thần sắc phức tạp nhìn Lí Nghị, sau đó cũng đi xuống theo.

Lí Nghị nhìn cửa thông đạo khép lại, ánh mắt có chút mê ly, hắn đứng ở đó, trong lòng lẳng lặng nhớ tới chuyện mình đã làm. Lúc hắn nghĩ đến chuyện hôm nay, lúc khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp, bên ngoài vang lên tiếng bước chân ồn ào.

Nghe thế, khóe miệng của Lí Nghị lộ ra vẻ thoải mái.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 109: Thông Đạo Bí Mật

Lí Nghị nhìn cửa thông đạo khép lại, ánh mắt có chút mê ly, hắn đứng ở đó, trong lòng lẳng lặng nhớ tới chuyện mình đã làm. Lúc hắn nghĩ đến chuyện hôm nay, lúc khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp, bên ngoài vang lên tiếng bước chân ồn ào.

Nghe thế, khóe miệng của Lí Nghị lộ ra vẻ thoải mái.

Bên ngoài càng ngày càng nhiều tiếng bước chân truyền đến, trong phút chốc hắn thấy được ánh mắt những người đi theo Hứa vương lộ vẻ nghi hoặc và khủng hoảng. Nhìn biểu tình của họ, khóe miệng Lí Nghị càng cong lên. Trong lòng nghĩ, xem ra hôm nay người chôn cùng hắn không phải ít.

Chỉ chốc lát sau, bên ngoài truyền đến một thanh âm trầm thấm ôn nhuận:“Lí Nghị, đưa tay chịu trói đi, như vậy bản cung sẽ cầu tình với phụ hoàng, giữ lại thi thể cho ngươi.”

Lí Nghị không động đậy, vẫn đứng đó như cũ, trong mắt không nhìn ra thần sắc gì.

Những người đi theo Hứa vương có chút khó xử, bây giờ Hứa vương không ở đây, bọn họ rất khó lựa chọn a. Nhưng lúc này tình huống lại cực kỳ khẩn trương, ngôi miếu đổ nát đã bị người của Sở Thụy Phong bao vậy, không có một khe hở.

Sở Thụy Phong khoanh tay đứng bên ngoài, nhìn thấy người ở bên trong không có phản ứng, trong mắt có chút không vui. Nhưng bây giờ hắn cũng

https://thuviensach.vn

không có hành động gì khác, trong lòng hắn tự hỏi chuyện đã xảy ra bên trong. Người của hắn xác định thấy Hứa vương, hai cha con Lí Nghị đi vào, lại khẳng định chưa bước ra. Vậy, vì sao bây giờ hắn đứng ở bên ngoài cũng không có ai đi ra? Đây không hợp với phong cách của Hứa vương a, Hứa vương tuy rằng giả dối, nhưng ở tình huống này, chắc chắn sẽ phô trương thân phận. Nếu không, nếu Hứa vương không nói lời nào, không phản kháng, cho hắn giết thoải mái. Người khác thì không nói gì. Nhưng mọi việc sao lại đơn giản như vậy.

Như vậy chính xác là Hứa vương không có ở trong, mà lại không ai nhìn thấy hắn đi ra. Chẳng lẽ, dưới ngôi miếu này có thông đạo gì đó. Mà Hứa vương đã rời khỏi trước. Nghĩ đến đây, vừa rồi không có ai đáp lại, trong đó có phải là không còn một ai rồi hay không. Nhưng có lẽ đây là kế sách của Hứa vương, đặt bẫy bên trong, sau đó dụ hắn vào.

Sau khi phân tích tình hình một phen, lại mở miệng. Bây giờ thanh âm không còn ôn nhuận, mà là lạnh như băng.

“Nếu không ai trả lời, bản cung sẽ bắn tên.”

Người ở bên trong cả kinh, thái tử sẽ bắn tên thật. Vậy thì bọn họ chắc chắc không thoát khỏi cái chết. Nhất thời mọi người đều nhìn về phía Lí Nghị, phát hiện hắn lại đang nhắm mắt dưỡng thần. Tuy rằng tức giận, nhưng không thể nói gì hắn. Khi Sở Thụy Phong dứt lời, bọn họ cũng nghe thanh âm kéo cung bên ngoài, nhất thời một đám đều mang sắc mặt nghiêm túc. Cuối cùng một thủ lĩnh đứng lên ra lệnh bắn tên.

“Khoan.”

Sở Thụy Phong đứng bên ngoài mới chỉ ra lệnh được một nữa lại bị cắt ngang. Nghe thế, Sở Thụy Phong nhướng mày, thì ra bên trong có người a. Vì thế hắn ra lệnh hạ tiễn, chế giễu:“Thì ra bên trong có người a, bản cung

https://thuviensach.vn

còn tưởng rằng không có ai? Hứa vương không có ở đây sao? Bản cung đến đây, Hứa vương cũng không chịu đi ra sao?”

Vẫn là người vừa lên tiếng lúc nãy nói.

“Vương gia không ở đây, chúng tôi chỉ phụng mệnh trông coi ở đây mà thôi. Khi Hứa vương đến, nếu Thái tử có việc, hãy trở về đợi vương gia. Chờ vương gia đến, thuộc hạ chắc chắn sẽ bẩm báo là có Thái tử đến.”

Nghe nói như thế, khóe miệng Sở Thụy Phong cũng cong lên. Xem ra Hứa vương còn ở bên trong hoặc là dưới đất, mà bây giờ bọn họ lại đang tranh thủ thời gian. Xem ra ngôi miếu này không bình thường a. Như vậy, hắn lại càng muốn ở lại xem ngôi miếu này cổ quái ra sao. Vì thế, hắn ôn nhuận nói:“Hết cách rồi, nếu Hứa vương sắp đến. Như vậy bản cung sẽ chờ ở đây, miễn cho Hứa vương chạy thoát.”

Sở Thụy Phong trong nói xong, người ở bên trong đều mang sắc mặt không tốt. Bất quá, ngay từ đầu bọn họ cũng biết Thái tử không dễ dàng rời đi. Lúc này, bọn họ cũng chỉ là cấp dưới, cũng không thể ra lệnh cho Thái tử. Hơn nữa, cũng không nên nhiều lời.

Sở Thụy Phong thấy bên trong im lặng, trong lòng nghĩ bên trong chắc chỉ để lại một ít thuộc hạ. Cho nên trong đó như rắn mất đầu, chắc là không có bày ra cái bẫy nào. Vì thế, Sở Thụy Phong đưa mắt nhìn người bên cạnh.

Lập tức, thống lĩnh thị vệ kia hiểu ý, liền mang theo một tiểu đội, chậm rãi đi vào. Hơn nữa quá trình cũng rất thuận lợi, không có mai phục. Thống lĩnh thị vệ nhanh chóng đi vào bên trong. Bọn họ nhìn thấy tình huống bên trong thì vô cùng sửng sốt.

Lí Nghị bị cướp ngục, lúc này đang thảnh thơi nhắm mắt dưỡng thần, mang bộ dáng không liên quan đến mình. Mà những người khác lại mang bộ dáng khẩn trương nhìn ra phía cửa.

https://thuviensach.vn

Mà người ở bên trong nhìn thấy vị thị vệ kia đi vào, không khỏi sửng sốt. Bọn họ nghĩ đến thái tử phải xông vào trực tiếp mới đúng. Nhưng bây giờ là tình huống gì, bọn họ nhất thời có chút ngây người nhìn thị vệ đó.

Mà thống lĩnh thị vệ thoáng kinh ngạc, lại hồi phục tinh thần. Hắn lập tức bảo các thị vệ đi thăm dò, đề phòng có bẫy. Vì thế, các thị vệ tản ra tìm kiếm xung quanh.

Mà người của Hứa vương bên kia, bởi vì ngay từ đầu không nghĩ tới ngôi miếu này có người đến, cho nên vẫn bị vây trong trạng thái bị động, hoàn toàn không biết nên làm gì cho tốt. Vương gia không ở đây, bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ, sợ hỏng chuyện của vương gia. Cho nên chỉ cần bọn họ không phát hiện bí đạo, không bắt và giết Lí Nghị, tạm thời bọn họ không có hành động gì.

Mà thống lĩnh thị vệ kia đem người vào ngôi miếu điều tra tình hình một lúc, xác nhận không có cơ quan và bẫy. Thấy vậy, mới cho các thị vệ đứng bên trong canh giữ những người này. Sau đó chính hắn nhanh chóng ra ngoài bẩm báo với Thái tử.

Sở Thụy Phong nghe hắn nói xong, trong lòng nghi hoặc vô cùng, không phát hiện gì, không phát hiện cơ quan, không phát hiện thông đạo bí mật. Hơn nữa Lí Nghị quả thật là ở bên trong, nhưng Hứa vương và Hoa Thanh Nhi cũng không có ở đây. Chuyện này thật lạ, làm sao có thể để Lí Nghị ở lại chứ. Chẳng lẽ ngay từ đầu Hứa vương biết hắn sẽ đến, sau đó cố ý để Lí Nghị lại, làm lễ vật cho hắn?

Sở Thụy Phong nghĩ vậy, nhịn không được nở nụ cười. Hứa vương không ngốc đến mức đó, làm ra chuyện không có não như vậy.

Lúc này Sở Thụy Phong không suy nghĩ nhiều, chỉ có thể đi bước nào tính bước đó. Hắn chậm rãi đi vào ngôi miếu kia.

https://thuviensach.vn

Sau khi đi vào, nhìn thấy cảnh tượng kia, nhìn bộ dáng của Lí Nghị, hắn cũng nghi hoặc vô cùng. Đây không giống Lí Nghị chút nào a, sao hắn lại có bộ dáng thản nhiên như vậy. Trước kia lúc nào hắn cũng mang bộ dáng thâm trầm, cảm giác căn bản nhìn hắn không thấu, quỷ dị vô cùng. Nhưng giờ phút này Lí Nghị lại giống một lão nhân đang nghỉ ngơi. Quỷ dị, thật là quỷ dị.

Nhìn hắn như vậy, cộng thêm tình huống quỷ dị, hắn mở miệng hỏi:“Lí Nghị, nữ nhi của ngươi cùng Hứa vương đã đi đâu?”

Sở Thụy Phong dứt lời, Lí Nghị vẫnkhông có phản ứng gì, bộ dáng giống như đang ngủ. Nhìn tình huống này, sắc mặt Sở Thụy Phong không tốt. Lí Nghị cứ như thế, làm cho hắn cảm giác mình đang làm trò cười, giống như bị Lí Nghị đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Nhất thời, hắn lạnh lùng nói:“Bắt tất cả người của Hứa vương lại cho ta.”

Hắn nói xong, lập tức có rất nhiều thị vệ xông lên, nhưng thuộc hạ của Hứa vương sao lại có thể dễ dàng để bị bắt như vậy, nhất thời toàn bộ đều rút kiếm, chuẩn bị phản kích. Nhưng, lúc bọn họ nghe câu tiếp theo của Sở Thụy Phong, tất cả đều ngừng lại.

“Nếu có phản kháng, giết tại chỗ, bao gồm Lí Nghị.”

Lần này, bọn họ đều ngừng lại, nhất là nghe đến lúc muốn giết Lí Nghị. Giết Lí Nghị, không thể được, tình huống của vương gia không biết thế nào. Lí Nghị ở lại là làm con tin, nếu hắn chết, chút nữa vương gia lên thì phải làm sao, ngay cả lợi thế trao đổi Thanh phi cũng không có. Cho nên, giờ phút này bọn họ cũng chỉ có thể đợi, chờ đợi chuyện sắp xảy ra.

Sở Thụy Phong nhìn thấy bọn họ đều ngoan ngoãn đưa tay chịu trói, sắc mặt cuối cùng cũng tốt hơn một chút. Ngay sau đó hạ lệnh:“Lập tức lục soát ở đây, không được bỏ qua ngóc ngách nào, thậm chí là mặt đất, xem xem có thông đạo gì hay không.”

https://thuviensach.vn

Sở Thụy Phong dứt lời, liền tinh tế quan sát biểu tình trên mặt của thuộc hạ Hứa vương, phát hiện trên mặt họ có vẻ khẩn trường. Xem ra, nơi đây quả thật rất kì quái.

Phòng trong lập tức phát ra các loại thanh âm. Bọn thị vệ dùng kiếm lục soát, không buông tha chỗ nào. Đột nhiên có một tên thị vệ hô lên.

“Thái tử điện hạ, bên này có một bí đạo.”

Vừa nghe thanh âm này, Sở Thụy Phong lập tức chạy tới xem. Đây là một thông đạo hẹp, chỉ đủ cho từng người đi qua. Hơn nữa bên trong tối đen, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ.

Sở Thụy Phong nhìn thông đạo này, nhíu mày lại. Nếu bị đạo này có cơ quan như vậy nếu hắn cứ vậy mà xuống, không có người dắt đi, có khả năng sẽ xuất hiện nhiều tình huống không tốt.

Giờ phút này, hắn rất khó xử, nếu phái người đi xuống, lại sợ bọn họ sẽ bỏ qua cơ hội giết chết Hứa vương. Nhưng nếu hắn xuống, lại lo lắng có nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 110: Uy Lực Trận Pháp

Giờ phút này, hắn rất khó xử, nếu phái người đi xuống, lại sợ bọn họ sẽ bỏ qua cơ hội giết chết Hứa vương. Nhưng nếu hắn xuống, lại lo lắng có nguy hiểm.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn quyết định đi xuống. Nếu không, bỏ qua cơ hội tốt kia thì thật là đáng tiếc. Nhưng, hắn không muốn đi xuống một mình. Hắn dẫn theo một nửa thuộc hạ đi xuống, còn một nửa thì ở lại canh giữ Lí Nghị.

Vào bên trong bí đạo, đập vào mắt là một mảnh tối đen.

Màu đen thường tượng trưng cho sự nguy hiểm luôn rình rập, làm cho người ta sợ hãi. Cho nên vừa thấy cảnh tượng như vậy, Sở Thụy Phong cũng bị dọa đến mất hồn. Vì thế, hắn lập tức lấy ra một viên dạ minh châu bên hông. Lập tức trong bí đạo có một chút ánh sáng, tuy rằng ánh sáng kia rất yếu nhưng cũng còn hơn không thấy gì. Bí đạo này, không nên tùy tiện đốt lửa, nếu không sẽ có nguy hiểm khôn lường.

Mà thấy được chút ánh sáng kia, trong lòng mọi người cũng an tâm một chút. Bọn họ lập tức bắt đầu quan sát bí đạo này, phát hiện hai bên tường đều có bích hoạ.

Sở Thụy Phong nhìn bích họa trên tường, trong lòng cảm thấy bí đạo này không đơn giản, có thể có lại lịch. Chỉ thấy trên bích họa có một số dòng chữa. Mà người trong bích họa đều mặc áo trắng, phong cách của trang sức kia giống như Quân quốc. Quân quốc, áo trắng, đem ghép lại hai chi tiết này, Sở Thụy Phong tựa hồ ý thức được cái gì. Hắn lập tức đem dạ minh

https://thuviensach.vn

châu tới gần vách tường, cẩn thận nhìn cổ tay áo của người mặc áo trắng, bên trên đều có thêu một dấu hiệu.

Nhìn dấu hiệu này, Sở Thụy Phong giật mình, không biết con đường này có nên đi tiếp hay không? Dù sao cũng đã biết thế lực sau lưng của bí đạo này, mà thế lực này ngay cả Sở quốc cũng kiêng kị.

Nhất thời, trong lòng Sở Thụy Phong xẹt qua rất nhiều ý tưởng. Lí Nghị sao lại liên kết với thế lực này, mà Hứa vương cũng biết chuyện này. Nếu chuyện này có liên quan đến người kia, vậy thì rất khó giải quyết. Nên tiến hay lùi, đây là một sự lựa chọn gian nan vô cùng.

Nhìn dấu hiệu Nguyệt Nga trên bích họa kia, trong mắt Sở Thụy Phong hiện lên tia kiên định. Cho dù không thể chống lại, nếu muốn đoạt lấy giang sơn của Sở quốc, như vậy hắn cũng không sợ hãi, chết không đáng tiếc.

Vì thế, Sở Thụy Phong hạ lệnh mọi người tiếp tục đi tới. Mà càng đi vào, trong lòng hắn biết bí đạo này không hề đơn giản, lại không có phòng bị gì. Hắn nhắc nhở mọi người phải cẩn thận, nhưng cũng không tránh khỏi một số việc xảy ra.

Khi mọi người bình yên vô sự đi tới thêm một chút nữa thì thấy ánh sáng ở phía trước, lại đột nhiên và quỷ dị như thế. Bởi vì vầng sáng hiện ra bất ngờ, rất nhiều người cũng không thích ứng, lấy tay che mắt. Nhưng, mọi việc lại xảy ra ngay lúc này. Lúc mọi người lấy tay che mắt, đồng thời lại cảm giác được tiếng xé gió bên cạnh. Mọi người lập tức lấy kiếm ngăn cản. Nhưng vẫn có người ngã ra chết.

Những người ở phía sau đều do có người phía trước chống đỡ nên không có chuyện gì.

Lúc này, Sở Thụy Phong không còn mang vẻ ôn nhuận mà mang vẻ sắc bén lạnh lùng. Bí đạo này không đơn giản, bọn họ đi theo một hàng dài, mà

https://thuviensach.vn

hắn lại đứng ở giữa. Lúc phát sinh tình huống, hắn cũng không thể phản ứng. Bởi vì cách nhau khá xa, nhưng bây giờ mới phát hiện sự tình nghiêm trọng. Thì ra trên các ngọn nến ở phía trước bắn ra vô số ngân châm, mà người bị ngân châm bắn trúng đều không sống sót. Không phải bàn cãi, những ngân châm này đều độc vô cùng. Nhất thời mọi người đều ngừng lại, chờ lệnh của hắn.

Đã đi đến đây, Sở Thụy Phong thật sự không muốn bỏ qua, nhưng hắn không thể không bỏ qua. Người kia bày trận thiên hạ vô song, mà bây giờ bọn họ mới đụng vào thì đã không có cách đối phó. Như vậy, nếu vẫn tiếp tục đi, hậu quả sẽ không tưởng tượng được. Vì thế, hắn chỉ có thể mang vẻ mặt lạnh lùng rút quân.

Sở Thụy Phong chật vật mang theo thị vệ đi lên, cũng không mang theo thi thể của thuộc hạ. Bởi vì bọn họ trúng độc mà chết, cho nên Sở Thụy Phong cẩn thận không cho người khác đụng vào. Hơn nữa chỉ có những người ở phía trước chết, nếu cho người đi lên mang thi thế, có khả năng sẽ làm cho cơ quan kia khởi động.

Sở Thụy Phong mang mặt mày xám xịt đi lên trên, thủ hạ của Hứa vương nhìn thấy chỉ có ít người đi lên, trong mắt hiện lên một vẻ khoái trá, nhưng lập tức cũng lo lắng. Thái tử điện hạ dẫn theo nhiều người như vậy, lại nhanh chóng trở về, tổn thất không ít người. Như vậy, không biết vương gia thế nào.

Sau khi Sở Thụy Phong đi lên, Lí Nghị mở mắt nhìn thoáng qua, nhưng chỉ là thoáng nhìn, sau đó lại tiếp tục nhắm mắt lại.

Tuy rằng Lí Nghị chỉ thoáng nhìn, hơn nữa lại nhanh chóng nhắm hai mắt lại. Nhưng Sở Thụy Phong vẫn nhanh chóng nhìn ra. Xem ra, Lí Nghị quả nhiên là có quan hệ với thế lực kia, hơn nữa lại rất quen thuộc cơ quan bên dưới có gì. Cho nên mới dám để Hoa Thanh Nhi đi xuống, như vậy không biết bọn họ có ý gì với Hứa vương.

https://thuviensach.vn

Lúc này, hắn cũng không biết làm gì, chỉ có thể đứng ở trên chờ. Nhưng bọn họ vừa lên còn chưa kịp nghỉ ngơi, liền cảm giác được mặt đất bị chấn động. Nhất thời hắn có cảm giác là có nguy cơ, Sở Thụy Phong lập tức nhảy lên, phá tan nóc nhà. Khi hắn vừa ổn định đứng trên nóc nhà, lại nghe thấy một âm thanh chấn động bên dưới, lúc đi xuống, chỉ nhìn thấy một đống hoang tàn.

Giờ khắc này, Sở Thụy Phong vô cùng khiếp sợ. Nếu lúc nãy hắn không tỉnh táo, cho dù hắn bất tử, cũng sẽ bị thương nặng. Hắn chậm rãi đi xuống phía dưới, xem thử có ai còn sống, kết quả là không ai sống sót. Chuyện này, lại đánh sâu vào tâm lý của hắn. Cơ quan ở dưới của ngôi miếu này quả thực đáng sợ. Hắn có chút mờ mịt đứng bên cạnh ngôi miếu, nhìn thấy một đống phế tích. Đột nhiên, hắn phát hiện mình rất nhỏ bé, chút võ công cao cường, năng lực nhìn người quả thực không đáng nhắc đến.

Mà cũng sắp đến ngày thi đấu của Thất quốc, hắn khiếp sợ khi nhìn lại chính mình. Hắn từng hăng hái, nghĩ có thể mở ra khát vọng, nghĩ rằng có thể làm cho Sở quốc ngẩng đầu lên với thất quốc. Nhưng giờ đây, hắn không tự tin như bậy.

Gần đây xuất hiện nhiều người kinh tài tuyệt diễm, người người đều phi thường. Ngay cả Vân Mộng Vũ hắn chưa từng để vào mắt nay cũng đã là một các chủ. Nếu nàng cùng Thiên Binh các tham gia trận thi đấu của thất quốc, như vậy Sở quốc có ngăn cản hay không. Giờ phút này, trong đầu hắn nhớ lại, lần đầu ở Thiên Binh các gặp nàng. Nơi gặp mặt lần đó cũng có cảm giác như lúc hắn đi xuống cơ quan, lúc ấy chỉ cảm thấy kỳ dị, không để trong lòng. Nhưng bây giờ nhớ lại, mới phát hiện thì ra đó là một trận pháp, hấp thu tinh hoa trời đất mà hóa thành trận pháp như vậy.

Thiên Binh các quả không hổ danh, chỉ cần một đống binh khí bình thường mà lại bày ra được trận pháp như vậy, lại còn chỉ là những binh khí tầm thường. Như vậy, có thể thấy được, người của Thiên Binh các quả nhiên là bất phàm, các chủ cũng anh tài không kém.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời, Sở Thụy Phong có chút mất mát, hắn đứng yên, yên lặng nhìn đống phế tích thật lâu, trong lòng suy nghĩ vô số ý niệm. Cuối cùng trong mắt vẫn lộ ra một chút bất đắc dĩ, nhưng cũng lóe ra tia kiên định. Cho dù bây giờ là như vậy, nhưng vẫn còn thời gian, hắn thân là thái tử Sở quốc, hắn tuyệt đối sẽ không lùi bước. Cuối cùng, hắn cũng không ở lại, mà trở về Yến kinh, chỉ phái vài người đến xem xét, một khi có tin tức thì lập tức hồi báo.

Nhưng quỷ dị nhất là, Hứa vương kia lại không xuất hiện.

Vì thế, Sở Thụy Phong bắt đầu phát tán tin tức nói là Hứa vương tương trợ đi bắt cha con Lí Nghị mất tích không rõ, có khả năng gặp chuyện bất trắc. Chuyện này làm cho thế lực của Hứa vương bắt đầu thấp thỏm lo âu. Nếu Hứa vương không ở đây, như vậy tình cảnh của bọn họ cực kỳ nguy hiểm, có khả năng sẽ bị Sở gia tiêu diệt. Nhưng, Hứa vương không có, bọn họ cũng không thể không đề phòng.

Sở Phách Thiên vì chuyện của Hoa Thanh Nhi mà sinh bệnh, cả người nhìn tựa hồ già đi mười tuổi. Đến tận đây, Sở Phách Thiên giao quyền lực cho Sở Thụy Phong, để Sở Thụy Phong xử lý. Còn hắn lại mang theo rất nhiều phi tần xinh đẹp đến dân gian để hưởng lạc. Mà Sở Thụy Phong xem như chân chính tiếp quản Sở quốc, hắn cũng có thể bắt đầu chấp hành kế sách. Hắn cũng tiếp tục tìm kiếm Hứa vương, lại âm thầm phát tán tin đồn, làm cho nhân mã của Hứa vương lâm vào cảnh hỗn loạn và mâu thuẫn. Đồng thời, hắn cũng phái người thông báo với Sở Dạ nhanh chóng về giúp đỡ hắn.

Mà Vân Mộng Vũ gần đây cũng bề bộn nhiều việc, nàng vội vàng học võ với Sở Hiên. Bây giờ võ công của nàng đã có tiến bộ. Gặp gỡ cao thủ, có thể thong dong ứng phó. Gặp gỡ cao thủ võ công cao cường, vẫn có cơ hội chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Cho nên buổi tối, nàng theo Sở Hiên học võ, ban ngày lại học bày trận, cơ quan, ám khí. Ngay từ đầu nàng cũng chỉ đi theo Tường thúc học một chút. Sau đó Tường thúc lại cầm vài quyển sách đưa nàng xem. Mà ngay từ đầu nàng cảm thấy bây giờ cũng không dùng đến, nên không để ý. Nhưng ngày ấy nàng nhìn phế tích kia, ẩn ẩn cảm giác trận pháp phía dưới vô cùng cường đại, nàng trở về bắt đầu khổ tâm nghiên cứu. Nàng tổng cảm thấy, tự tay bày ra trận pháp kia, một ngày nào đó nàng sẽ chống lại được các thế lực uy hiếp nàng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 111: Sở Dạ Trở Về

Từ ngày Vân Mộng Vũ nhìn phế tích kia, ẩn ẩn cảm giác trận pháp phía dưới vô cùng cường đại, nàng trở về bắt đầu khổ tâm nghiên cứu. Nàng tổng cảm thấy, tự tay bày ra trận pháp kia, một ngày nào đó nàng sẽ chống lại được các thế lực uy hiếp nàng.

Đêm nay, Vân Mộng Vũ ngồi bên cửa sổ, nghĩ về một số chuyện xảy ra gần đây.

Yến kinh vừa mới được thanh tẩy lại, sự việc náo động lần này không biết sẽ có hậu quả gì. Nàng tất nhiên không vui khi nghĩ về Hứa vương, hy vọng loại bỏ hắn. Mà Sở Thụy Phong này, nàng cũng không thể nói rõ nàng có thích hay không. Mà trận đấu này lại liên quan đến tranh đoạt quyền lực, nàng cũng không tiện nhúng tay vào. Vậy, nàng nên ngồi xem họ đấu nhau đi.

Hứa vương kia chắc chắn sẽ không mất tích như lời đồn. Chắc hắn đang trốn trong tối, yên lặng quan sát thế cục. Hắn giống như con sói trong đêm, chờ thời cơ tốt nhất, sau đó mạnh mẽ lao tới cắn người ta một phát trí mạng.

Đối với thái tử Sở Thụy Phong, lúc này lại là một thời cơ cực kỳ tốt, chỉ cần nắm trong tay mọi việc, hắn có thể đạt được mục đích của hắn. Hành vi của Sở Phách Thiên cũng rất kỳ quái, hắn quả nhiên cao tay. Trốn một bên để tránh gió lốc sắp đến.

Mà trong phủ Thái tử bên kia.

https://thuviensach.vn

Sở Thụy Phong ngoài ý muốn nhìn người đang ngồi đối diện đang uống trà, là đệ đệ Sở Dạ. Tuy rằng hắn có cho người truyền tin, thông báo cho hắn về gấp.

Nhưng đây cũng quá nhanh, hơn nữa lần này A Dạ trở về, không giống với trước kia. A Dạ trước đây, cuồng vọng bá đạo, tự cho mình là đúng. Khí chất hoàng gia rõ ràng, làm cho ai cũng nhận ra khí thế của hắn. Nhưng, bây giờ A Dạ trước mặt lại không như trước. Đến bây giờ hắn vẫn chưa hết ngạc nhiên. A Dạ ngồi đối diện hắn, lúc này đang thanh thản uống trà, khóe miệng thậm chí mang theo ý cười. Đây là đệ đệ A Dạ của hắn sao? Sao chỉ đi một thời gian, rồi trở về, giống như một cao nhân lánh đời.

Hắn không nhịn được kinh ngạc, giọng điệu bất an nói:“A Dạ, ngươi có khỏe không? Có phải bên ngoài xảy ra chuyện gì hay không?”

Kỳ thật, Sở Thụy Phong rất muốn hỏi, “A Dạ, ngươi có bị bệnh hay không? Muốn gọi thái y đến xem mạch không?”

Nghe nói như thế, Sở Dạ cũng không có phản ứng gì. Hắn chỉ tiếp tục uống trà.

Lúc Sở Thụy Phong chuẩn bị đi mời thái y, Sở Dạ rốt cục cũng mở miệng.

“Đại ca, lần này ngươi tính đối phó với Hứa vương như thế nào?”

Nghe được câu hỏi của Sở Dạ, lực chú ý của Sở Thụy Phong chuyển dời đến chính sự. Nhắc đến Hứa vương, trong lòng hắn cũng có chút phiền chán. Hứa vương này cũng không dễ đối phó, bây giờ lại trốn ở nơi bí mật. Hắn không biết hắn làm có đúng hay không, nhưng là nếu bỏ qua cơ hội lần này, như vậy sau này nếu động đến Hứa vương cũng rất khó khăn. Hơn nữa Hứa vương đối với hắn cũng như một cái gai trong mắt. Không trừ bỏ Hứa vương, hắn sẽ suốt ngày bất an. Cho nên, thời cơ lần này là ngàn năm có một.

https://thuviensach.vn

Mà lần này A Dạ đã thay đổi, làm cho hắn cảm thấy an tâm rất nhiều. Vô luận như thế nào, hắn rất tin tưởng A Dạ. Có A Dạ bên người, hắn có thể yên tâm rất nhiều. Bởi vậy, hắn tự nhiên nói kế hoạch với Sở Dạ.

“Đại khái kế hoạch chính là như thế, chủ yếu là lợi dụng Hứa vương không ở Yến kinh, sau đó tạo ra lời đồn, làm cho binh lính của Hứa vương sinh ra mâu thuẫn. Như vậy, chúng ta cũng rất dễ dàng tìm được sơ hở, sau đó bắt hết bọn chúng.”

Nghe Sở Thụy Phong nói, trên mặt Sở Dạ cũng không có thần sắc gì. Nhưng, bây giờ đây cũng là cách tốt nhất. Bằng không, nếu bỏ lỡ thời cơ này, như vậy đợi đến lần sau thì không biết bao lâu. Hơn nữa giữ một người có uy hiếp bên cạnh mình, ai cũng khó có thể chịu được. Địch nhân như vậy, càng giải quyết sớm càng tốt.

“Thời cơ tốt như vậy quả thật là không dễ dàng bỏ qua. Hơn nữa Sở gia cùng Hứa vương cũng đã có ân oán nhiều năm. Sớm giải quyết thì tốt hơn, hơn nữa chúng ta đang nắm quyền chủ động. Chỉ là, nhất định phải chú ý, hôm đó phải rất rất cẩn thận.” Tuy rằng biết đó là cơ hội ngàn năm có một, nhưng chắc chắn cũng có một chút nguy hiểm. Cho nên, hắn vẫn nhịn không được nhắc nhở đại ca. Đến lúc đó tình huống nhất định sẽ loạn, chỉ cần không cẩn thận, đến lúc đó, có khả năng sẽ thua cuộc.

Nghe Sở Dạ nói, Sở Thụy Phong đồng ý, rồi gật gật đầu. Đột nhiên, hắn giương mắt nhìn A Dạ mang bộ dáng lạnh nhạt, hắn lại cảm thấy kì lạ hơn. Đến bây giờ, hắn vẫn khó chấp nhận được sự chuyển biến lớn như vậy của đệ đệ.

“A Dạ, chờ mọi việc xong xuôi, Sở quốc thái bình. Mà ta cũng được nắm giữ quyền lực, đến lúc đó làm việc cũng thoải mái hơn. Sau đó, ta nhất định tìm cho ngươi một vương phi cao quý xinh đẹp.”

https://thuviensach.vn

Sở Dạ đang uống trà, nghe hắn nói nửa câu trước, cũng không thèm để ý. Nhưng lại bị nửa câu sau của hắn làm bị sặc nước trà.

Vương phi?

Vừa nghe đến hai chữ này, trong đầu hắn hiện lên khuôn mặt thanh lệ thoát tục của Vân Mộng Vũ.

Sau khi trải qua nhiều việc như vậy, hắn cũng đã hiểu được tâm ý của mình. Mình đối với Vân Mộng Vũ mới là động lòng, mới là thích. Nhưng khi phát hiện ra thì đã muộn. Khi hắn phát hiện ra tâm tư của mình, thì lại nghe được tin tức nàng và Sở Hiên thành thân.

Sở Hiên, là thúc thúc trên danh nghĩa của hắn. Hơn nữa, từ nhỏ hắn cũng rất là sùng bái vị thúc thúc này. Ai ngờ thúc thúc mà mình sung bái lại cưới nữ tử mình thích. Hắn rất muốn quay về ngăn cản, nhưng lại chua sót phát hiện mình không có dũng khí. Vốn hắn không hợp với Vân Mộng Vũ, nếu phá hủy cuộc nhân duyên tốt đẹp này, vậy nàng có hận mình cả đời hay không.

Tuy rằng rất khó khăn, nhưng cũng không thể không thừa nhận, nàng và thúc thúc là một đôi trời định. Vô luận là khí chất, hay là dung mạo, bọn họ đều xứng như vậy. Hơn nữa thúc thúc lại vĩ đại như vậy, căn bản hắn không có dũng khí tham gia tiệc cưới này.

Rồi sau đó lại nghe nói Du Nhiên quận chúa đại náo hôn lễ của Hiên vương, sau đó Hứa vương lại đuổi Du Nhiên quận chúa lặng lẽ quay về nhà.

Mà lúc đó hắn cũng có quyết định quay về, rồi lại du lịch đây đó.

Trải qua nhiều ngày bên ngoài, lại thay đổi lại mình, tâm tình của hắn đã tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng đến bây giờ, bị đại ca nói vậy, hắn lại có cảm giác thất kinh. Vì che dấu xấu hổ, hắn cười nói: “Đại ca nghĩ xa quá. Tạm thời ta chưa tính đến chuyện đó.”

Tuy A Dạ che dấu, nhưng sự cô đơn trong mắt Sở Thụy Phong vẫn thấy được. Nhìn A Dạ như thế, trong lòng Sở Thụy Phong cũng có chút phiền chán. Vân Mộng Vũ quả thật rất vĩ đại, nhưng đã là thê tử của người khác.

Sở Thụy Phong mang ánh mắt thâm trầm, không dấu vết nhìn Sở Dạ. Trong lòng lại giãy dụa, có nên cho A Dạ biết thân phận của Vân Mộng Vũ không? Nếu cho hắn biết, chắc hắn sẽ càng thêm mất mát. Dù sao cũng từng là khí phi bị hắn bỏ, bây giờ lại phong hoa tuyệt đại, còn là Hiên vương phi. Hơn nữa còn là các chủ của Thiên Binh các, sự chênh lệch này thật sự là rất khó làm cho người ta chấp nhận. Cho nên, lúc này Sở Thụy Phong cũng không nói gì nữa, vẫn nên đợi thêm vài ngày nữa mới nói cho A Dạ biết, bây giờ nên tính toán đường để đối phó với Hứa vương.

Mà lúc này ở trong một cung điện, Hứa vương ngồi trên nhìn Hoa Thanh Nhi đang quỳ dưới kia, khóe miệng lại có nụ cười đùa cợt, khinh thường nói:“Thật sự là không nghĩ tới a, Thanh phi nương nương của Sở quốc lại là sứ giả của Nguyệt thần. Xem ra bổn hộ pháp thật sự đã già, mắt cũng kém, lại không phát hiện ra. Thanh sứ giả, ngươi nói xem bổn hộ pháp có nên nói chuyện với Cư chủ Nguyệt thần, cho Thanh sứ giả thay thế vị trí của ta, thăng lên làm hộ pháp?”

Mà lúc này Hoa Thanh Nhi quỳ trên đất cắn chặt răng, cúi đầu, trong mắt ẩn chứa thật sâu gió lốc. Nàng thật không ngờ Hứa vương lại là người của Nguyệt Thần, hơn nữa chức vị lại trên mình.

Nguyệt thần cư, Cư chủ Nguyệt Thần là lớn nhất. Tiếp theo chính là bảy đại hộ pháp, dưới hộ pháp là mười sáu sứ giả, xuống lần nữa là bảy mươi hai thần vệ, cuối cùng là người dân bình thường sống ở đây.

https://thuviensach.vn

Nàng vốn nghĩ thân phận của mình rất bí ẩn, làm người ta khó có thể tưởng tượng. Nhưng không nghĩ tới, Hứa vương này lại thâm tàng bất lộ, lại là một trong bảy đại hộ pháp. Mà bây giờ, mình đang ở trước mặt hắn như là một con nai đang chờ bị làm thịt, không đánh trả được. Hiện tại mình chỉ có thể cúi đầu, chịu thua, nếu không hắn có giết mình thì cũng không ai dám lên tiếng.

Không được, mình không thể chết như vậy. Mình bị rơi vào thế cục này rất có thể là do Vân Mộng Vũ tạo thành, nếu không báo thù này, nàng chết không nhắm mắt. Hơn nữa phụ thân có thể đã gặp bất trắc. Như vậy mình càng phải sống sót, bằng không tất cả cố gắng, hy sinh của mình đều uổng phí. Mình phải sống, sống thật tốt, sau đó đến Quân quốc để vào Nguyệt Thần Điện, sau đó cố gắng lấy được tín nhiệm của Cư chủ, cuối cùng lại mượn thế lực của Nguyệt thần báo thù, đạt tới mục đích của mình. Mà bây giờ mình phải làm cho Hứa vương tin tưởng chính mình, buông tha cho mình. Nàng đang suy nghĩ phải trả lời Hứa vương như thế nào, Hứa vương lại mở miệng nói.

“Không cần nói dối, thành thật trả lời, bổn hộ pháp còn có thể cho ngươi thoải mái.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 112: Kêu Ca Nổi Lên Bốn Phía

“Không cần nói dối, thành thật trả lời, bổn hộ pháp còn có thể cho ngươi thoải mái.”Bên tai nghe được lời nói của Hứa vương, Hoa Thanh Nhi rùng mình một cái.

Trong đầu không tự giác nhớ lại chuyện vừa xảy ra.

Lúc đi xuống thông đạo, nàng cũng không phát hiện cái gì không ổn. Nhưng, sau khi đến cung điện này, Hứa vương lập tức thay đổi bộ dáng. Xoay người lại bùng phát nội lực trong cơ thể, sau đó lại âm ngoan bóp cổ nàng. Một khắc kia, ngay cả cơ hội phản ứng nàng cũng không có, tựa hồ cảm giác được hơi thở tử vong đang đến. Mặc dù nàng sắp chết, nhưng lý trí của nàng vẫn còn tồn tại, trong đầu nàng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, trong lúc nhất thời cũng đoán không được ý đồ và động cơ của Hứa vương. Cho nên, nàng dùng ánh mắt bình tĩnh nhìn Hứa vương. Nhìn ánh mắt như vậy, trong mắt Hứa vương hiện lên suy nghĩ sâu xa.

Hắn buông tay ra, vung tayquăng nàng ra đất. Ánh mắt hắn lạnh lùng âm hiểm nhìn Hoa Thanh Nhi té ngã trên đất, khẩu khí không tốt hỏi:“Nói, ngươi rốt cuộc là ai, làm sao có thể biết nơi này?”

Nghe được Hứa vương hỏi, trong lòng Hoa Thanh Nhi đã hiểu một chút. Thông đạo bí mật này là cung điện của Nguyệt Thần ở Sở quốc, người biết chỉ là thân tín của Nguyệt Thần hoặc là nhân vật quan trọng trong Nguyệt Thần. Mà Hứa vương này lại biết rõ, hơn nữa lại có võ công cao cường, vậy hắn có quan hệ gì đó với Nguyệt Thần. Nghĩ như vậy, trong lòng cũng thả lỏng một chút, nàng ngẩng đầu, giọng điệu chân thành nói:“Ta là Thanh

https://thuviensach.vn

sứ giả của Nguyệt Thần cư, nếu các hạ biết cung điện này, vậy cũng có quan hệ với Nguyệt Thần cư. Không biết thân phận của các hạ là ai?”

Nghe được Hoa Thanh Nhi đáp lời, Hứa vương nhìn chằm chằm ánh mắt nàng, nói:“Ta là hộ pháp của Nguyệt Thần ở Sở quốc. Nhưng, sứ giả như ngươi làm sao có thể biết sự tồn tại của cung điện này, lại quen thuộc các bố cục của cơ quan và trận pháp? Nói, ngươi rốt cuộc có bí mật gì?”

Hứa vương dứt lời, Hoa Thanh Nhi run lên, trong đầu suy nghĩ cách để ứng đối, nhưng nàng chưa kịp nghĩ ra, thanh âm lãnh khốc của Hứa vương nổ vang bên tai.

Lúc này, nàng có chút mờ mịt. Nghe theo ý của hắn thì cho dù thành thật, cũng chỉ đổi lấy cái chết thoải mái hơn thôi, như vậy thì có gì khác nhau đâu? Nhưng nếu không nói, như vậy hắn có thể làm cho nàng sống không bằng chết! Trong mắt hiện lên sự giãy dụa, bây giờ nàng không thể chết, tuyệt đối không thể chết được, nàng còn muốn trở về báo thù.

Ánh mắt nàng chuyển động vòng vo, quyết định mạo hiểm một lần. Vì thế, nàng mở miệng nói:“Nguyệt thần tin tưởng ta, nói cho ta nghe bố cục của trận pháp. Đó là bởi vì ta cùng phụ thân có tặng một phần đại lễ cho Nguyệt thần.”

Nói đến hai chữ đại lễ, trong mắt Hoa Thanh Nhi cũng lộ ra tia sáng khác thường.

Nghe đến đại lễ, ánh mắt của Hứa vương mở to. Trong lòng nghi ngờ, cái gì mà có thể khiến cho Nguyệt thần lập tức tin tưởng được chứ.

Hứa vương nhướng mày, giọng điệu hoãn lại một chút, hỏi:“Là cái gì?”

“Nó có thể giải vạn độc trong thiên hạ, là Bạch Cốt Chi Hoa trong truyền thuyết.” Ánh mắt Hoa Thanh Nhi sáng ngời, giọng điệu tăng lên.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe tên, Hứa vương khẽ chấn động. Cái đó có thể làm gia tăng công lực gấp chục lần, hơn nữa nghe nói cũng có công hiệu trường sinh bất tử. Khó trách Nguyệt thần lại tín nhiệm, lại đem bí mật của cung điện nói cho nàng. Nếu so sánh với Bạch Cốt Chi Hoa, thì thật là không đáng kể. Hoa kia làm cho vô số người theo đuổi. Chỉ cần lộ ra một tin tức, vậy thì sẽ đưa đến những tên tham lam đến tranh đoạt.

Giờ phút này Hứa vương dùng ánh mắt lợi hại nhìn Hoa Thanh Nhi, giống như muốn nhìn thấu nàng, trong lòng cân nhắc sự tin cậy đối với lời nàng nói. Cuối cùng, tuy cảm thấy lý do này hoang đường, nhưng vẫn có thể tin. Bởi vì Nguyệt thần trước đây cũng luôn tìm kiếm loài hoa này, nghe đồn là muốn cứu một vị nam tử. Tuy rằng lời đồn không biết có thật không, nhưng có thể khẳng định là Nguyệt thần luôn luôn tìm kiếm nó, hơn nữa còn không tiếc bất kì cái gì.

Mà Nguyệt Thần, mọi người chỉ biết nàng là một nữ tử, nhưng không biết nàng bao nhiêu tuổi. Chỉ biết là nàng thủ đoạn cao siêu, tâm tư tinh tế, mẫn cảm đa nghi. Cho nên nếu nàng nghi ngờ, sẽ không bao giờ tin tưởng. Cho nên, lời Hoa Thanh Nhi nói, có thể tin.

Bạch Cốt Chi Hoa, quả thật là đem đến sự khát vọng. Mà hắn, cũng khát vọng. Nếu hắn có quyền lực, như vậy hắn cũng sẽ nghĩ cách tìm loài hoa đó, như vậy hắn sẽ thống trị cả thế gian.

Hứa vương mang ánh mắt tối đen Hoa Thanh Nhi, muốn lợi dụng nàng để có đóa hoa kia. Nếu như vậy, tất cả sẽ trở thành sự thật.

Vì thế lúc Hoa Thanh Nhi không kịp phản ứng, hắn đột nhiên lấy tay bóp cằm Hoa Thanh Nhi, đưa một viên thuốc cho nàng. Nhìn nàng nuốt xuống, mới buông lỏng tay ra.

Hoa Thanh Nhi mãnh liệt ho vài cái, lúc nàng đang ho, bên tai vang lên thanh âm lãnh khốc của Hứa vương.

https://thuviensach.vn

“Thanh sứ giả, ta nghĩ ngươi chắc là biết loại thuốc này. Đây là tử cổ, một khi ăn vào, sẽ bị người cho ngươi uống khống chế. Mà bây giờ ngươi lại bị ta khống chế, nên nhiệm vụ của ngươi chính là quay về nghĩ cách lấy lại cây hoa trong tay Nguyệt Thần. Ngươi không cần phản kháng ta, ngươi sẽ phản kháng không được. Tử cổ chỉ có chủ nhân của nó mới khống chế được, cho nên, ngươi sẽ không có cơ hội phản kháng. Tốt nhất ngươi không nên có tâm tư khác, nếu không, ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết.”

Hoa Thanh Nhi chỉ cúi đầu, mang bộ dáng thuận theo, nhưng trong mắt lại ánh lên tia sáng. Tử cổ sao? Thật là khéo, cái gì không chọn, lại chọn cái này? Mẫu thân nàng là cao thủ cổ độc, từ nhỏ mẫu thân đã thử nghiệm rất nhiều cổ trên người nàng, để nâng cao thể chất và năng lực của nàng. Bởi vậy, nàng đều miễn dịch với tất cả các loại cổ. Xem ra, nàng có thể nói là trời cũng đang giúp nàng.

Mà kế tiếp, rất nhiều chuyện đều hợp lòng người, Hứa vương đã biết thế lực của Lí Nghị ở Sở quốc từ Hoa Thanh Nhi. Hơn nữa an bài cho Hoa Thanh Nhi một ít nhiệm vụ. Tuy rằng nàng không thích bị người khác sai khiến, nhưng lúc này, nàng cũng vui vẻ chấp nhận.

Vài ngày sau, Hứa vương nghỉ ngơi ở trong cung điện này, ngẫu nhiên đi ra ngoài xem xét tình hình. Mà Hoa Thanh Nhi cũng vẫn ở đây. Kỳ thật thì cũng không sao cả, trong lòng chỉ lo cho Lí Nghị bên ngoài. Tuy rằng trước giờ nàng bị Lí Nghị lợi dụng, nhưng một khắc kia, Lí Nghị cho nàng cảm giác được tình thương của cha.

Cho dù có hận, nhưng tình thân máu mủ kia cũng không thể vứt bỏ. Lúc vào phòng, nàng đang nằm trên mặt đất nghỉ ngơi, đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh, trái tim vô cùng đau đớn. Nhất thời, hiểu được cái gì đó, trong mắt quanh quẩn một cảm xúc không hiểu. Lí Nghị, thật sự đã đi rồi, để nàng một mình ôm nỗi hận. Giờ phút này, nàng cảm thấy mình sống sót chỉ vì báo thù, đưa từng người làm tổn thương Lí gia vào địa ngục.

https://thuviensach.vn

Vài ngày sau, trong Yến kinh không còn bình tĩnh nữa, nơi nơi đều mang cảnh tượng loạn lạc. Sau vài ngày Hứa vương phủ nội loạn, tựa hồ lại tìm được một người lãnh đạo mới. Dưới sự dẫn dắt của người lãnh đạo, mọi người bắt đầu nhất trí với hau. Bởi vì bọn họ nhất trí cho rằng Hứa vương mất tích là có liên quan đến thái tử Sở Thụy Phong. Cho nên, bây giờ bọn họ ở trong tư thế sẵn sang khai chiến với thái tử. Vì bọn họ là binh lính do Hứa vương một tay dẫn dắt, cho nên trong mắt họ Hứa vương là lớn nhất. Dù Hoàng thượng, thái tử, trong mắt bọn họ không có một tấc. Vì thế, bọn họ bắt đầu làm loạn cả Yến kinh.

Đầu tiên là ở quán trà, tửu lâu náo loạn, lấy chuyện này để phát tiết sự bất mãn với Sở quốc. Đối với thái tử bất mãn. Bọn họ chạy đến quán rượu đập đổ, hoặc là ăn cơm không trả tiền. Một khi có chưởng quầy đi lên hỏi, bọn họ phẫn nộ nói:“Tiền cái gì? Thái tử điện hạ công nhiên mưu hại Hứa vương, bây giờ hắn lại ở trong phủ hưởng phúc. Chúng ta chỉ ăn một bữa cơm mà thôi, sao phải trả tiền. Thái tử gây chuyện trước, không có lương tâm như vậy. Nếu so với Thái tử, bọn ta không bằng hắn nữa là.”

Nghe bọn chúng nói xong, các chưởng quầy đều vô lực. Đây là chuyện gì chứ, quả thực là không hiểu được, lại trút giận lên người bọn họ, vậy bọn họ nên làm gì đây?

Vì thế nên dân chúng vô tội chỉ có thể đến quan phủ cáo trạng. Lúc đầu, quan phủ đưa một ít người đi trấn áp binh lính của Hứa vương. Nhưng sau đó, bọn họ phát hiện căn bản là vô dụng a. Binh mã của Hứa vương thật sự rất mạnh. Một chữ, hung! Sợ tới mức quan phủ cũng không dám quản, không thể quản được, binh mã của Hứa vương không biết được huấn luyện như thế nào, binh mã trong Yến kinh căn bản không phải là đối thủ.

Cuối cùng, các loại tấu chương đều dâng lên trước mặt thái tử. Mọi người nhất trí cho rằng muốn áp dụng cường lực trấn áp binh mã Hứa vương. Có rất nhiều đại thần đều nói đây là thời cơ tốt, giết hết binh mã của

https://thuviensach.vn

Hứa vương. Như vậy dân chúng có thể cảm kích thái tử, có lợi cho thái tử đăng cơ.

Mà thái tử Sở Thụy Phong nhìn tấu chương trên tay, trong mắt tinh quang liên tục lóe lên. Cùng lúc, trong lòng cảm thấy hình như có cái gì không ổn. Nhưng lại cảm thấy phải bắt được cơ hội này. Lúc hỏi A Dạ, A Dạ chỉ thần bí nói một câu cứ thuận theo tự nhiên.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 113: Hư Hư Thực Thực Trúng Độc

Thái tử Sở Thụy Phong cũng không biết nên làm thế nào. Sự tình tựa hồ phát triển thuận lợi hơn mong muốn, lại cảm thấy có âm mưu nào đó. Nhưng lại cảm thấy vì không có Hứa vương, cho nên mới bị hắn dễ dàng mê hoặc, tiện đà làm ra chuyện tạo phản như vậy. Mà làm hắn khó hiểu nhất là thái độc của Sở Dạ, A Dạ chỉ cười thần bí, sau đó nói thuận theo tự nhiên. Chuyện này, xem ra cũng chỉ có thể xem chuyện tiếp theo xayra. Hy vọng không có sự tình gì khác, nếu không Sở quốc sẽ có đại họa. Nhớ tới lần trước Diễm vương tạo phản, quốc khố trân bảo bị lấy đi. Nếu lần này lại có gì ngoài ý muốn, Sở quốc phỏng chừng không còn gì để tranh đấu với Thất quốc.

Lập tức, thái tử hạ lệnh phái nhân mã đi trấn an và đàm phán, hy vọng binh lính của Hứa vương không náo loạn nữa. Mà theo như dự kiến, binh mã Hứa vương đối với quan viên do Thái tử phái tới còn chửi rủa, sau đó lại đuổi đi. Hơn nữa tuyên bố, muốn giải quyết hòa bình, vậy thái tử Sở Thụy Phong phải tự mình đến.

Nói xong, trong phủ Thái tử lập tức im lặng một ngày. Một ngày này, trong Yến kinh lại yên tĩnh vô cùng. Người của Hứa vương tựa hồ cũng yên tĩnh rất nhiều, không có chuyện gì xảy ra. Nhưng mọi người có thể cảm giác được hơi thở bất thường trong thành bắt đầu khởi động. Hơn nữa, hai ngày này trong thành binh mã đi lại cũng rất thường xuyên, có rất nhiều sinh gương mặt nếu nhìn kỹ liền phát hiện ra đó là binh mã từ ngoài thành vào. Tóm lại những binh mã đó là do ai quản lý thì lại không biết.

Mà lúc này trong Hiên vương phủ, lại có một màn hoà thuận vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hàn băng ở một chỗ với A Mi, trước mặt người khác cũng không che mặt. Tuy rằng vẫn là một thân hắc y, lạnh như băng. Nhưng cẩn thận quan sát vẫn có thể nhìn thấy sự lo lắng trong mắt Hàn băng. Ánh mắt nhìn A Mi lại hàm chứa ôn nhu.

Vân Mộng Vũ nhìn bộ dáng của tỷ tỷ cùng Hàn Băng, trong lòng cũng phi thường cao hứng. Nàng thấy Hàn Băng là người đáng giá để chung thân, tỷ tỷ cùng hắn tất nhiên sẽ hạnh phúc cả đời. Đồng thời, trong lòng cũng dâng lên vài phần không xác định, nàng và Sở Hiên có thể cùng một chỗ được bao lâu?

Nhìn muội muội sầu lo, A Mi lo lắng hỏi:“Vũ nhi, làm sao vậy? Có phải có chuyện gì không hài lòng hay không?”

Nghe tỷ tỷ hỏi, nàng vội vàng giấu đi vẻ u sầu, cười nói:“Không có gì, chỉ là gần đây trong Yến kinh có chút loạn, không biết khi nào mới có thể được thái bình.”

Nghe muội muội nói, trong mắt A Mi cũng có nghi ngờ. Tuy rằng nàng không hiểu rõ về chính trị, nhưng cũng có thể cảm thụ được sóng ngầm các nơi bắt đầu khởi động,tình thế hết sức căng thẳng. Nàng tuy rằng được phong làm quận chúa, nhưng cũng không có cảm giác gì, nàng vẫn làm nữ tử trong giang hồ. Nhưng vì có quan hệ với muội muội, nàng mới có thể để ý đến thế cục trước mặt. Mà tình thế đang hỗn loạn như vậy, nàng cũng không gấp gáp làm gì, nàng có thể làm chính là khi Vũ nhi cần thì sẽ giúp. Nhưng, nàng biết Vũ nhi không cần, Vũ nhi của nàng luôn vĩ đại như vậy.

A Mi nhìn muội muội, ôn nhu nói:“Chuyện của Yến kinh sẽ nhanh chóng có kết quả. Vũ nhi, thời gian này cũng nên hạn chế ra ngoài. Ở trong Hiên vương phủ vẫn an toàn hơn, bọn họ cũng không dám đến Hiên vương phủ gây chuyện. Đúng rồi, sao lại không thấy Hiên vương đâu?”

https://thuviensach.vn

Nói đến Sở Hiên, trong mắt Vân Mộng Vũ hiện lên một chút nghi ngờ. Kỳ thật nàng cũng thấy lạ, Sở Hiên gần đây không biết bận việc gì, đi sớm về trễ. Hơn nữa mỗi lần trở về, hắn đều mang bộ dáng mệt mỏi. Mỗi khi nhìn thấy bộ dáng mệt mỏi của hắn, nàng cũng chỉ có thể đem nghi ngờ âm thầm giấu trong lòng, yên lặng chuẩn bị nước rửa mặt cho hắn. Sau đó, thấy hắn rửa mặt xong ngã đầu liền ngủ. Mà đến buổi tối, hắn cũng không dạy nàng võ công. Lúc ấy hắn chỉ nói, nên dạy đều đã dạy. Hắn nói vậy, nàng cũng tin. Nhưng lúc nàng nhìn hắn, phát hiện sắc mặt hắn tựa hồ không tốt lắm. Ngẫu nhiên, lại để lộ ra sắc mặt tái nhợt.

Trong lòng tựa hồ ẩn ẩn đoán được cái gì, dự cảm không tốt rất là mãnh liệt. Ngày ấy lời nói của Minh Du Nhiên còn văng vẳng bên tai, giờ phút này nhớ tới vẫn làm nàng kinh hồn bạt vía.

Nhưng khi tỷ tỷ hỏi đến Sở Hiên, vẻ nghi hoặc trong mắt nàng cũng biến mất, cười nói:“Hắn gần đây có vẻ bận, dù sao hắn cũng là họ Sở, cũng nên làm một chút việc.”

Vân Mộng Vũ dứt lời, Hàn Băng cũng bình tĩnh nhìn nàng một cái. Lời này tuy rằng không có gì lạ. A Mi nghe xong cũng không có phản ứng gì, hai tỷ muội lại nói về chuyện khác. Nhưng lúc này, trong lòng Hàn Băng cũng lo lắng. Sở Hiên làm sao có thể làm chuyện này được, Sở quốc không có quan hệ gì với hắn.

Theo tình hình của năm đó, có khả năng hắn sẽ khoanh tay đứng nhìn mới đúng a. Mà Vũ nhi lại nói gần đây hắn có việc, việc gì chứ? Vũ nhi là muội muội của A Mi, trong lòng A Mi nàng rất quan trọng. Bởi vậy, nếu xảy ra chuyện không tốt, A Mi nhất định không chịu được. Xem ra, sắp tới hắn cần để ý chuyện ở đây.

Mặc dù Vân Mộng Vũ cùng A Mi nói chuyện phiếm, nhưng vẫn thấy được ánh mắt nghi ngờ của Hàn Băng. Nhất thời trong lòng nàng có chút lo lắng, Hàn Băng chắc là biết thân phận của Sở Hiên, như vậy lời nàng nói

https://thuviensach.vn

thì tất nhiên hắn cũng không tin. Nhưng bây giờ nàng cũng là không muốn cho người khác biết thân phận khác thường của Sở Hiên.

Nàng và tỷ tỷ nói chuyện một lúc, sau đó ăn cơm tối cùng nhau, tỷ tỷ và Hàn Băng vội rời khỏi.

Sau khi tỷ tỷ rời khỏi, nàng cũng bắt đầu tự hỏi về chuyện của Sở Hiên. Nhưng cũng là không có đầu mối. Nàng không có cách nào biết trên người hắn rốt cuộc có trúng độc hay không. Trong lòng nghĩ nếu nàng biết y thuật thì tốt rồi, như vậy là có thể biết hắn như thế nào.

Đột nhiên, trong đầu linh quang chợt lóe. Ngày đó Minh Du Nhiên từng nói qua Sở Hiên trúng độc Băng Tuyết Chi Sâm, như vậy chỉ cần biết phương thuốc thì có thể điều chế thuốc giải. Nghĩ đến đây, nàng lập tức vào thư phòng của Hiên vương phủ tìm kiếm sách.

Sau khi tìm rất nhiều quyển, rốt cục nàng cũng thấy được Băng Tuyết Chi Sâm. Nhưng lúc nhìn kỹ nội dung, nàng cảm thấy trái tim đông cứng lại, một mảnh lạnh lẽo. Bệnh trạng quả thật rất giống, nhưng giải dược thật sự rất khó tìm. Trong sách nói, người trúng Băng Tuyết Chi Sâm, nếu không thuốc làm giảm đau, sẽ bị cái lạnh bao quanh, hơn nữa là lạnh thì trong lòng ra đến thân thể. Trong sách miêu tả rất nhiều, làm cho nàng cảm thấy đau lòng. Nhớ tới ngón tay luôn lạnh lẽo của hắn, cùng với tình hình của hắn, giống với trong sách miêu tả. Nhưng ngay cả như vậy, cũng không thể hoàn toàn khẳng định. Mà thư thượng lại nói loại độc này bắt mạch không thấy được, nhưng trên thượng thư lại nhắc đến một phương pháp phán đoán. Phương pháp này, nàng có thể thử một lần, lúc nhìn thấy cách này, nàng vội đỏ mặt. Lại nhìn thấy miêu tả ở trong sách, trong mắt hiện lên tia kiên định. Nếu là sự thật, nàng sẽ vì hắn lấy thuốc giải.

Mà cùng lúc này, ở trong thành lại có vô số nhân mã đang đi lại.

https://thuviensach.vn

Thái tử phái người phong tỏa các cửa thành, lại phái rất nhiều tinh binh đến Hứa vương phủ. Rất nhiều binh lính bao vây Hứa vương phủ, chuẩn bị tróc nã toàn bộ.

Đa số binh lính của Hứa vương đều ở trong Hứa vương phủ, chỉ có một ít trấn thủ ngoài thành. Nhưng, nếu giết toàn bộ binh lính trong Hứa vương phủ, binh lính ở ngoài thành cũng không dám phản kháng.

Hứa vương phủ hiện ra cục diện giằng co, mà trong phủ Thái tử thì Thái tử đang chơi cờ với Dạ vương.

Mặc dù Thái tử chơi cờ, nhưng tinh thần cũng có chút không yên. Nghĩ đến tình huống ở Hứa vương phủ, bởi vậy trên bàn cờ biểu hiện ra dấu hiệu thua cuộc. Chỉ chốc lát sau Sở Dạ thắng.

Vừa thấy thua, Thái tử bất đắc dĩ nói:“Quên đi, không được rồi. A Dạ, tài đánh cờ của ngươi thật sự là tiến bộ thần tốc a, bây giờ ta cũng không phải là đối thủ của ngươi.”

Thấy Thái tử như thế, Sở Dạ chỉ cười khẽ lắc đầu, bất đắc dĩ nói:“Làm sao ta lại tiến bộ thần tốc, do tâm tư của ngươi hoàn toàn không ở đây mà thôi, cho nên ta mới thắng. Nếu không, dựa vào tài chơi cờ của người, sao ta có thể thắng nhẹ nhàng như vậy.”

Sở Dạ dứt lời, thái tử cũng bất đắc dĩ nói:“Ngươi bây giờ là người tự do tự tại, tất nhiên không biết nỗi khổ của ca ca. Bây giờ tình thế khẩn trương, bên Hứa vương phủ có lẽ đã khai chiến. Thời gian đã trôi qua lâu như vậy, cũng không có ai trở về báo tin, ta thật sự cảm thấy bất an a. A Dạ, ngươi nói xem có chuyện gì xấu hay không.”

Biết ca ca đang lo lắng, Sở Dạ liền nói:“Hứa vương người này tâm cơ thâm trầm, giấu giếm thế lực kinh người. Giờ phút này, chúng ta chỉ có thể thuận theo tự nhiên, gặp chiêu ra chiêu. Nếu thật sự không được, chỉ có thể dựa theo thời thế.”

https://thuviensach.vn

Nghe Sở Dạ nói, Sở Thụy Phong lập tức nghĩ đến Vân Mộng Vũ. Nhớ tới thân phận các chủ Thiên Binh các của nàng, chỉ cần có nàng giúp, như vậy đối phó Hứa vương dễ như trở bàn tay. Chỉ là, nếu muốn mược thế lực của nàng, hắn nên mở miệng như thế nào đây? Hắn cũng không cho rằng Vân Mộng Vũ đột nhiên có tâm địa bồ tát cho hắn mượn thế lực vô điều kiện. Trong lòng nhất thời lâm vào trầm tư, nghĩ nếu có tình huống xảy ra, hắn nên làm cái gì bây giờ.

Mà trong lòng Sở Dạ cũng nghĩ đến Vân Mộng Vũ, tạm thời hắn không biết thân phận này của Vân Mộng Vũ. Mà Sở Thụy Phong vì chuyện của Hứa vương cũng không nói cho hắn. Sở Dạ cũng nghĩ đến Sở Hiên. Hắn bởi vì may mắn, hắn cũng đã biết một ít chuyện. Bởi vậy hắn đã biết một chút về thân phận và thế lực của Sở Hiên. Tuy rằng chỉ một góc thế lực của Sở Hiên, nhưng cũng làm cho hắn rất kinh ngạc. Không nghĩ tới, tiểu thúc thúc này lại thâm tàng bất lộ. Hơn nữa, hắn căn bản không có quan hệ với Sở gia. Nếu muốn nhờ hắn hỗ trợ, còn phải hao tổn chút tâm tư a.

Lúc hai người đang trầm tư, bên ngoài truyền đến một trận thanh âm.

“Không tốt, Thái tử điện hạ. Không tốt rồi……”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 114

Lúc hai người đang trầm tư, bên ngoài truyền đến một trận thanh âm.

“Không tốt, Thái tử điện hạ. Không tốt rồi.....”

Vừa nghe đến tiếng kinh hô này, Sở Thụy Phong nhảy dựng, mang dự cảm không tốt, nhưng mặt cũng không biểu lộ gì. Sở Dạ nhìn qua tựa hồ không có phản ứng, nhưng khóe miệng mím lại cũng lộ ra tia lo lắng.

Trong nháy mắt, một sĩ binh từ ngoài cửa lớn chạy vào.

Trên người binh lính kia có vô số vết thương, chạy vào, bối rối bẩm báo:“Thái tử..... Điện hạ, không tốt..... Không tốt.....”

Thấy hắn như thế, tuy rằng trong lòng Sở Thụy Phong sốt ruột, nhưng trên mặt vẫn ôn nhuận, ấm áp nói:“Không cần gấp, từ từ nói.”

Binh lính kia nghe Thái tử nói, trong mắt hiện lên vẻ kính nể, lập tức điều chỉnh tốt chính mình hô hấp, sau đó mới mở miệng bẩm báo nói:“Khởi bẩm thái tử điện hạ, nhân mã chúng ta dựa theo sự phân phó của Thái tử điện hạ bao vây bốn cửa thành. Sau đó lại có rất nhiều binh mã bao vây Hứa vương phủ, chuẩn bị tróc nã bọn chúng. Nhưng ngay lúc tướng quân hạ lệnh bắn tên, ở sau lưng lại có thanh âm của rất nhiều nhân mã. Đến khi chúng ta nhìn thấy, phát hiện Hứa vương tự mình mang theo binh lính đông gấp ba lần chúng ta đuổi tới, rồi bao vây chúng ta. Chúng ta liều chết phản kháng, nhưng binh lính của Hứa vương rất đông. Hơn nữa võ công cũng rất cao, lần này chúng ta bị thất bại thê thảm. Thuộc hạ phụng mệnh tướng quân, thừa dịp loạn lạc mà chạy ra, trở về báo tin.”

https://thuviensach.vn

Binh lính bẩm báo xong, liền ảo não cúi đầu. Trong lòng cảm thấy uể oải, trong mắt hắn thái tử mới là quân vương trong tương lai. Mà Hứa vương kia chính là loạn thần tặc tử, cho nên phải chết. Mà tình hình bây giờ, hắn cũng rất bất lực. Hắn có thể trốn đi báo tin, là nhờ các huynh đệ hy sinh, vì hắn mở ra đường máu.

Lúc Sở Thụy Phong nghe tin tức đó, trong lòng đã có chút bối rối. Hắn cũng đã từng nghĩ Hứa vương sẽ trở về, nhưng hắn thật không ngờ lần này Hứa vương hành động nhanh chóng như vậy. Hơn nữa, quan trọng nhất là, sao hắn lại mang nhiều người đến như vậy, đã vậy lại không cho mình trở tay. Tình huống này quả thật là hắn trở tay không kịp, trong lúc nhất thời hắn vắt hết óc nghĩ biện pháp giải quyết, tất nhiên là không chú ý đến người đang quỳ dưới đất.

Mà phía sau, Sở Dạ lại có sự bình tĩnh của người ngoài cuộc. Đầu tiên hắn tươi cười cho binh lính kia lui xuống để xem thương tích, sau đó nhìn thấy vẻ mặt và bộ dáng buồn rầu của đại ca. Trong lòng cũng suy nghĩ về chuyện lần này.

“A Dạ, có phải bọn họ có thể đang trên đường đến phủ Thái tử không?” Thanh âm Sở Thụy Phong lúc này có chút trầm thấp, không còn khí phách tao nhã ngày thường.

Nghe xong, Sở Dạ chỉ cười nói:“Cho dù hắn có đến phủ Thái tử cũng không sao, ngay từ đầu không phải chúng ta cũng đã nghĩ đến kết quả này sao? Hứa vương người này vốn sâu không lường được, có rất nhiều bí mật không cho người khác biết. Hơn nữa bên trong phủ Thái tử có để lại trận pháp năm đó của Tư phu nhân, tạm thời có thể ngăn cản mấy ngày. Trận pháp của Tư phu nhân thiên hạ vô song, Hứa vương cho dù có thể phá cũng không nhanh như vậy.”

“Lại nói tiếp, thật sự là không biết nên khóc hay nên cười. Trận pháp này vốn là hai mươi năm trước, tư phu nhân bố trí, vì ngăn cản Hứa vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng thật không ngờ Hứa vương năm đó cũng biết thời thế, lại bị tư phu nhân khuyên bảo lui về ngoại ô. Không nghĩ tới hai mươi năm sau, trận pháp này lại được dùng tới, vẫn dùng để chặn Hứa vương. Chẳng lẽ đây là ý trời. Năm đó Hứa vương rời đi, không biết sự tồn tại của trận pháp này, không biết sau khi hắn đến, nhìn trận pháp này sẽ có biểu tình gì?" Bởi vì lời nói của Sở Dạ, Sở Thụy Phong tạm thời cũng không còn lo lắng, bọn họ vẫn có thời gian suy nghĩ biện pháp giải quyết. Mà nghĩ đến khi Hứa vương đụng phải trận pháp trong Thái tử phủ, hắn liền cảm thấy sầu muộn trong lòng cũng giảm đi một chút.

Nhìn thấy đại ca như thế, Sở Dạ cũng nhẹ nhõm. Chỉ là lúc này trong lòng hắn lại nhớ tới Vân Mộng Vũ, không biết đêm nay ở Yến kinh hỗn loạn như vậy, nàng đang làm gì? Nhưng nghĩ lại, chính mình lại tự cười mình. Nàng ở Hiên vương phủ, tất nhiên là an toàn vô cùng. Giờ phút này Hiên vương phủ cũng có thể xem như một khối niết bàn trong Yến kinh, ít nhất Hứa vương chắc sẽ không khai chiến với Hiên vương phủ. Mà lúc này hắn cũng lâm vào khốn cảnh, còn phải nghĩ cách thoát khỏi nguy hiểm. Có lẽ phải cầu cứu Hiên vương phủ, điều này làm cho hắn cảm thấy rầu rĩ, khó chịu đến cực điểm. Mỗi khi nhớ tới chuyện trước kia, hắn cảm thấy hối hận không thôi. Vì sao lúc hạnh phúc ngay bên cạnh, hắn không bắt lấy. Mà bây giờ tất cả đều đã tan biến, hắn lại cảm thấy trong lòng khó có thể dứt bỏ.

Sở Thụy Phong đang bình ổn tâm tình trở lại, lúc nhìn Sở Dạ, trong lòng chợt tắt. Lúc này trên mặt Sở Dạ tràn đầy hối hận và cô đơn, nhìn hắn như thế, Sở Thụy Phong tất nhiên đoán được hắn đang nghĩ gì. Trong lúc nhất thời hắn cũng không biết nên an ủi hắn như thế nào, dù sao chuyện này đã không còn cứu vãn được. Chỉ là nhìn vẻ mặt như vậy của đệ đệ, hắn cũng có chút không đành lòng. Vì thế, vẫn nhịn không được khuyên nhủ:"A Dạ, có một số việc nên buông tay thì tốt hơn."

Nghe xong, Sở Dạ cũng không trả lời, nhưng trong lòng cũng không đồng ý với cách nói của Sở Thụy Phong.

https://thuviensach.vn

Buông? Có một số chuyện khi đã để trong lòng, thì sẽ nhớ cả đời, như thế nào có thể buông. Hơn nữa ở đáy lòng lại không cam tâm, cứ cảm thấy có một ngày nào đó có thể khiến cho nàng liếc mắt nhìn hắn.

Sở Thụy Phong thấy hắn không nói chuyện, chỉ nghĩ chắc hắn hiểu được. Không nghĩ hắn đang lâm vào trầm tư. Vì thế, nhẹ dời đi đề tài.

“A Dạ, ngươi xem xem lát nữa Hứa vương sẽ bao vậy nơi này. Chúng ta cho dù có trận pháp bảo hộ, nhưng đây cũng không phải là biện pháp a. Như vậy thì vẫn còn ở trong Thái tử phủ, chẳng lẽ phải đợi bọn họ tróc nã chúng ta sao? A Dạ, ngươi nghĩ sao?”

Sở Thụy Phong nói xong, Sở Dạ cũng đã phục hồi tinh thần. Hắn cau mày tự hỏi một hồi, nói:“Trước hết nên gởi thư tín hào điều động toàn bộ binh mã, nếu không được thì phải đi Hiên vương phủ xin giúp đỡ.”

Nghe đến đi Hiên vương phủ xin giúp đỡ, Sở Thụy Phong nghĩ Sở Dạ chắc đã biết thân phận của Vân Mộng Vũ, cho nên mới nói như vậy. Vì thế hai người liền phân tích lại tình thế thêm một lần nữa.

“Binh mã của Hứa vương mang đến, chắc là đã mai phục trong Yến kinh. Hay là hắn lặng lẽ công phá một cửa thành, mang vào từ bên ngoài?”

Nghe được ý nghĩ của Sở Thụy Phong, Sở Dạ không cho là như vậy.

“Nếu nói có mai phục trong Yến kinh, thật sự là không có khả năng. Dù sao ngay từ đầu chúng ta đã sờ qua các thế lực trong Yến kinh. Mà Hứa vương hôm nay mang nhân mã không ít, nhiều người như vậy giấu trong Yến kinh, chúng ta không có khả năng không phát hiện một chút nào. Về phần công phá cửa thành, cũng không có khả năng. Nếu nói là công phá một cửa thành, động tĩnh vẫn là rất lớn. Hứa vương cho dù có lợi hại cũng không có khả nănng im lặng giết hết người ở đó. Cho nên, nếu hắn phá cửa xông vào, sẽ có một người sống sót trốn tới báo tin. Hứa vương mang theo

https://thuviensach.vn

nhiều người như vậy đột nhiên xông vào Yến kinh, ta cũng có một chút nghi ngờ rằng."

Sở Dạ nói đến đây cũng là ngừng một hồi, nhìn ánh mắt của Sở Thụy Phong, sau đó tiếp tục nói:"Bí đạo, bọn họ có thể từ bí đạo mà đến. Có thể bí đạo ở ngoài thành dẫn đến một chỗ trong thành."

Nghe được hai chữ bí đạo, Sở Thụy Phong bị chấn động, như nghĩ đến cái gì.

Lúc này trong đầu Sở Thụy Phong lập tức liên tưởng đến chuyện ngày trước. Lúc ấy Hứa vương đi vào bí đạo, sau đó vì bí đạo quỷ dị hung hiểm, hắn lại bận việc trong thành, trong lúc nhất thời cũng quên. Không nghĩ tới lúc này bí đạo đó lại giúp Hứa vương, đánh cho hắn trở tay không kịp. Hắn cười khổ nói:"Chắc là bí đạo, ngày ấy ở ngoài thành Hứa vương đi vào bí đạo."

"Bí đạo? Bí đạo gì?" Sở Dạ đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng hỏi.

"Bí đạo kia ta cũng không hiểu biết, bởi vì rất hung hiểm, cho nên chỉ có thể đi vào một chút rồi lại lui ra. Bất quá bí đạo kia cho ta hai cảm giác khắc sâu. Một cái là trận pháp, bên trong có bố trí trận pháp cực kì cao thâm. Một cái khác là đồ án hai bên trong bí đạo." Sở Thụy Phong nhớ lại tình huống hôm đó, lại nhớ tới bí đạo kia, vẫn cảm thấy rất hung hiểm.

Mà lúc Sở Dạ đang nghe đến đồ án, vội vàng hỏi:"Đồ án? Là đồ án gì? Đại ca, ngươi mau tả lại cho ta, chuyện này rất quan trọng."

Sở Thụy Phong vừa nghe, tuy rằng trong lòng rất buồn bực. Nhưng thấy bộ dáng thận trọng của Sở Dạ, nhớ lại đồ án kia rồi tinh tế tả lại.

"Trên tường có rất nhiều bức tranh tựa hồ như một câu chuyện. Mà người trên bức họa đều mặc áo trắng, mà phong cách trang phục chắc là Quân quốc, trên cổ tay áo đều có một kí hiệu. Lúc ta vừa thấy, liền nghĩ đây

https://thuviensach.vn

chắc là thế lực của Quân quốc. Cho nên dưới tình huống đó, hơn nữa kiêng kị Quân quốc Quân Lãnh Mạc, cho nên liền lui ra. Làm sao vậy, a Dạ, chẳng lẽ này Hứa vương đang âm thầm làm tay sai cho Quân Lãnh Mạc sao?"

Nghe Sở Thụy Phong nói, Sở Dạ cũng nghĩ như thế. Hắn cũng không cho rằng hắn là Quân Lãnh Mạc sai người làm thông đạo, kết hợp với tin tức của đại ca cung cấp, hắn suy đoán không phải là Quân Lãnh Mạc. Mà là một thế lực so với Quân quốc càng thêm đáng sợ.

"Quân Ánh Nguyệt....."

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 115

"Quân Ánh Nguyệt....."

Sở Dạ nghĩ đến Quân Ánh Nguyệt, trong lòng có cảm giác phức tạp. Lần đó hắn vô ý gặp được nữ nhân này, sau khi gặp, không thể không thừa nhận nàng thật sự rất vĩ đại. Cho dù che mặt, nhưng loại khí chất tuyệt thế vô song, bễ nghễ thiên hạ.

Kỳ thật, lúc rời đi, hắn chán nản. Cả ngày lang thang, có một lần thiếu chút nữa bị người ta ám sát. Bất quá, may mắn được một người cứu, người kia đợi hắn khỏe hơn, dạy hắn rất nhiều thứ. Từ thế cục của thiên hạ, chỉ dạy võ công, cơ quan trận pháp, dạy tất cả những thứ có lợi cho hắn. Nhưng người kia không nhận hắn làm đồ đệ, chỉ nhờ hắn làm một chuyện báo đáp. Cho đến bây giờ hắn đều mặc áo trắng, trắng tinh khiết. Làm cho người ta có cảm giác siêu thoát thế tục. Nhưng không biết vì sao, hắn cảm thấy rùng mình khi nghĩ đến Quân Ánh Nguyệt, chính là những người dạy thứ đó cho hắn.

Sở Dạ nắm chặt tay, trong thiên hạ người tài vô kể. Hắn từng cuồng ngạo, từng tự đại đều đã xóa sạch, bây giờ đã học được cách giấu đi tất cả. Giờ phút này, bởi vì nghĩ tới Hứa vương có quan hệ với Quân Ánh Nguyệt, hắn không biết nên xuống tay như thế nào. Lúc này hắn mới phát hiện mình thật sự rất yếu, cho dù đã trải qua nhiều chuyện, nhưng ở trước mặt những thế lực lớn cũng cứ yếu ớt như thế.

Yếu, thật là quá yếu. Ngay cả năng lực tự bảo vệ mình cũng không có, đừng nói là đi bảo hộ người trong lòng. Chờ xong chuyện ở Yến kinh, hắn

https://thuviensach.vn

cần ra ngoài, hắn phải thay đổi.

“Làm sao vậy?”

Sở Thụy Phong nghe được Sở Dạ nói tên Quân Ánh Nguyệt, sau đó liền lâm vào trầm tư, không khỏi thấy kỳ quái.

A Dạ làm sao có thể đột nhiên nhắc tới Quân Ánh Nguyệt, tiểu công chúa của Quân quốc, muội muội của Quân Hờ Hững. Nữ tử kinh tài tuyệt diễm, được gọi là thiên hạ đệ nhất nữ tử. Vô luận là dung mạo hay tài hoa, đều xếp thứ nhất. Tuy rằng nàng rất lợi hại, là mẫu người nam tử trong thiên hạ muốn chọn làm thê tử. Nhưng tuy lợi hại, cũng chỉ là nữ giới mà thôi. Vì sao vừa rồi a Dạ lại nhắc đến cái tên này, trong giọng nói có mười phần kiêng kị.

Nghe được câu hỏi của đại ca, Sở Dạ phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc thấy mình vừa rồi đã để lộ cảm xúc. Hơn nữa lại lâm vào trầm tư. May mắn là ở trước mặt ca ca ruột, nếu không thật là chết như thế nào cũng không biết. Xem ra, hắn cần cẩn thận hơn.

“Không có gì, chỉ là vô luận Hứa vương có bí mật gì. Lần này chúng ta đi đến bước này với hắn, như vậy cũng đã không có cơ hôi quay đầu. Bây giờ cục diện rất nguy hiểm, mặc kệ chuyện khác, đem hết toàn lực chiến đấu. Tuy rằng trong phủ Thái tử có cơ quan tinh diệu, Hứa vương trong thời gian ngắn không thể đánh vào, nhưng dù sao cũng không phải kế lâu dài. Trong hoàng cung lại không có liên quan gì cả, lần trước Diễm vương tạo phản, hoàng cung bị An vương nhân cơ hội cướp sạch không còn. Cũng không còn gì để Hứa vương lấy. Hiện tại vấn đề mấu chốt là sống chết của đại ca, cho nên Hứa vương cũng sẽ không hứng thú đi tấn công hoàng cung.”

Sở Dạ đơn giản phân tích tình hình hiện tại.

https://thuviensach.vn

Sở Thụy Phong nghe được, biết là như thế. Như vậy bây giờ hắn nên tìm người kiềm chế Hứa vương, cùng hắn nội ứng ngoại hợp. Mà người này tất nhiên là Vân Mộng Vũ. Hắn không nghĩ đến Sở Hiên, tuy rằng trong lòng cũng biết Sở Hiên rất bất phàm, nhưng hắn chưa từng thấy Sở Hiên ra tay.

“Ta viết phong thư, cho người đi Hiên vương phủ.”

Sở Thụy Phong dứt lời, Sở Dạ cũng không nói gì, hắn nghĩ trong lòng đại ca cũng nghĩ đến tiểu thúc thúc.

Mà lúc này ở ngoài thành, đang có một đám Hắc y nhân lặng lẽ vào hoàng cung.

Hắc y nhân nhanh chóng đi vào. Cửa lớn được mở ra, Hắc y nhân cung kính đứng thành hai hàng, Hoa Thanh Nhi đứng bên ngoài, trên mặt mang theo nụ cười không có cảm xúc, thản nhiên đi vào trong cung.

Vào cung, nhìn đám thị vệ, ám vệ bất động trong mắt nàng hiện lên một chút bạc lạnh. Những người này sống chết nàng không cần quan tâm.

Nàng tao nhã đi vào hoàng cung, tựa hồ như thưởng thức cảnh vật xung quanh, nhưng trong mắt không có một tia gợn sóng.

Hoa Thanh Nhi quen thuộc đi tới, sau lưng có một đám Hắc y nhân đi theo. Lần này có thể công phá hành cung như vậy, đó là bởi vì trước kia Hoa Thanh Nhi thường xuyên cùng Sở Phách Thiên tới đây du ngoạn. Mà Sở Phách Thiên vẫn nghĩ nàng không phải là quân cờ của ai, cho nên yên tâm với nàng, cơ hồ không hề phòng bị. Bởi vậy nàng mới có thể từng bước hiểu bố cục ở đây, cũng lặng lẽ cho người đi vào. Cho nên việc hôm nay việc mới có thể thuận lợi như vậy.

Rất nhanh, Hoa Thanh Nhi đứng lại, lẳng lặng đứng ở đó, nhìn căn phòng sáng rực. Lúc này trong phòng lại thỉnh thoảng truyền ra thanh âm ái muội, nhưng người ngoài cửa nghe được, cũng không có phản ứng gì.

https://thuviensach.vn

“Thủy nhi, da của ngươi thật sự là càng ngày càng đẹp. Nha, nhất là nơi này.....”

“Hoàng thượng....., đáng ghét.....” Thanh âm lạc lạc truyền ra thật thô tục.

Tiếp đó là một trận thở dốc.

Hoa Thanh Nhi nghe thanh âm đó, trên mặt Hoa Thanh Nhi đã đổi thành nụ cười tươi rói, trong mắt cũng có ý cười. Đợi trong phòng yên tĩnh lại, Hoa Thanh Nhi nâng tay phải lên, bên cạnh lập tức có hai Hắc y nhân đi lên đá văng cánh cửa.

Khi cửa văng ra, trong phòng cũng đồng thời vang lên một tiếng kêu sợ hãi.

Hoa Thanh Nhi vẫn tao nhã đi vào phòng, nhìn Hoa Thanh Nhi đi vào, Sở Phách Thiên cũng không bị mất tự nhiên. Trên mặt lộ ra biểu tình thản nhiên, làm Hoa Thanh Nhi khẽ nhướng mày.

Trong lúc nhất thời cũng không biết tâm tư của Sở Phách Thiên, vì thế, Hoa Thanh Nhi dùng ánh mắt lẳng lặng nhìn Sở Phách Thiên.

Sở Phách Thiên rất sớm biết có người xâm nhập vào đây, nhưng hắn cũng không quan tâm. Bởi vì hắn đã biết được thế giới này có rất nhiều chuyện hắn không thể nắm trong tay.Thế lực ở chỗ tối, những người đó mưu lược và tính kế, làm cho hắn không biết theo ai. Hắn vẫn luôn cuồng ngạo, nhưng ở cục diện trước mặt, hắn vẫn không còn đường sống. Lúc này, hắn mới phát hiện mình đã già, rất nhiều chuyện hắn không thể giải quyết. Mà Yến kinh bắt đầu khởi động phong ba, hắn cũng có thể cảm nhận được. Giờ phút này hắn cũng không muốn làm gì cả, thầm nghĩ chỉ muốn vui chơi đợi đến ngày rời xa nhân thế.

https://thuviensach.vn

Mà hôm nay, hắn biết là ngày chết của mình. Trong lòng rất bình tĩnh, không có cảm giác, hắn nhìn Hoa Thanh Nhi, phát hiện lúc này nàng cũng không có cảm xúc gì.

Một lát sau, Hoa Thanh Nhi khẽ cười một tiếng, ôn nhu mở miệng nói:“Hoàng thượng ở hành cung này thật sự rất vui vẻ?”

Nghe thế, Sở Phách Thiên cười cười, cũng không nói gì.

Nhìn hắn như vậy, Hoa Thanh Nhi cũng không để ý, mà là tiếp tục ôn nhu nói:“Hoàng thượng nếu tiện thì nói chuyện của tư phu nhân đi.”

Nghe được ba chữ tư phu nhân, Sở Phách Thiên khẽ nhíu mày.

Im lặng.

Nhìn thấy Sở Phách Thiên không trả lời, trong mắt Hoa Thanh Nhi ý cười càng đậm, tiếp tục ôn nhu nói:“Hoàng thượng, vẫn nên trả lời đi, để chút nữa không phải chịu khổ.”

Kỳ thật, Sở Phách Thiên đối với tư phu nhân cũng không hiểu biết. Hắn chỉ biết một chút, những người khác chỉ cần tốn chút tâm tư đều có thể tra được. Bởi vì phụ hoàng năm đó sợ tin tức liên quan đến tư phu nhân bị tiết lộ, cho nên không nói cho hắn, như vậy cũng có thể để hắn tránh khỏi phiền toái không cần thiết.

Tuy rằng như thế, Sở Phách Thiên cũng không có ý mở miệng.

Thấy Sở Phách Thiên như thế, trên mặt Hoa Thanh Nhi cũng không đổi sắc. Tựa hồ đã sớm dự đoán được hắn sẽ có bộ dáng như thế, cuối cùng nhìn kỹ Sở Phách Thiên, sau đó bên khóe miệng lộ ra nụ cười đẹp đẽ, sau đó tao nhã đi ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

Cửa phòng nhanh chóng bị đóng lại, trong phòng Sở Phách Thiên nhìn các nàng đi ra ngoài, trên mặt lộ ra biểu tình thoải mái.

Nhân sinh, đã xong.

Rất nhanh, chóp mũi truyền đến mùi dầu hỏa. Hắn nhìn phi tử trong lòng đã xỉu đi, trong mắt lộ vẻ giết người. Hắn vung chưởng, đánh vào mặt phi tử kia. Hắn thật sự không thích chết cùng nữ tử như vậy, sau đó hắn lẳng lặng ngồi ở bên giường, ánh mắt nhìn về hướng Yến kinh.

Lửa nhanh chóng bén vào phòng, Hoa Thanh Nhi trong lòng cũng có cảm giác, sau hôm nay, cuộc sống của nàng sẽ khác.

Đêm nay, hành cung bên ngoài thành toàn bộ đều bị ngọn lửa bao phủ. Ngọn lửa kia làm sáng rực như ban ngày. Sau trận lửa, hành cung bị cháy sạch.

Cùng lúc này, trong Hiên vương phủ Vân Mộng Vũ cũng nhận được thư của Sở Thụy Phong.

Nhìn bức thư, Vân Mộng Vũ cũng thán phục mưu lược của Sở Thụy Phong.

Kỳ thật, không cần nàng giúp, hắn cũng có thể thắng, nhưng sẽ rất nguy hiểm.

Tuy rằng cửa thành bị Hứa vương chiếm lĩnh, hơn nữa Hứa vương lại bao vây phủ Thái tử, nhưng thế lực của Sở gia cũng rất bất phàm. Hơn nữa kỳ diệu hơn là bên trong phủ Thái tử lại có cơ quan trận pháp rất thực tinh diệu. Xem ra Sở gia này quả nhiên cất giấu rất nhiều bí mật.

Mà bây giờ, Sở Thụy Phong mở miệng, xem ra hắn vẫn không đủ quyết đoán.

https://thuviensach.vn

Nếu lấy thực lực hai bên, chỉ cần mưu lược xảo diệu, vẫn có cơ hội thắng. Nếu hắn mở miệng, vậy giúp giúp hắn đi. Dù sao cũng là người Sở quốc, vẫn nên vì Sở quốc lo lắng một chút, hơn nữa cũng có thể nhân cơ hội thăm dò.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 116

Edit: Sunny Út

Vân Mộng Vũ gọi một ám vệ tới, thì thầm vào tai hắn. Ám vệ nghe xong, thận trọng gật gật đầu, sau đó yên lặng lui xuống.

Sau khi ám vệ lui ra, Vân Mộng Vũ một mình đứng bên cửa sổ, nhìn trăng sáng, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Chuyện của Sở quốc cũng đã giải quyết, thù nàng cũng đã báo, có thể lấy lại được mọi thứ. Bây giờ đã đến lúc lựa chọn đi hay ở? Gần đây cả ngày cũng không thấy Sở Hiên, mỗi lần trở về cứ mệt mỏi. Nhìn dáng vẻ của hắn chắc là bị giày vò rất nhiều. Trong lòng nghĩ Sở Hiên trúng độc, Vân Mộng Vũ yên lặng cúi đầu, trong mắt hiện lên tia ảm đạm.

Mà bức thư nàng đã đốt lúc này cũng đã thành tro tàn.

Ngày thứ hai, toàn bộ Yến kinh đều vỡ òa.

“Ngươi biết không, đêm qua Hứa vương đã trở lại, hơn nữa còn tạo phản.”

“Đúng vậy, đúng vậy. Tin tức này ta cũng biết, ta có một người cháu họ làm việc trong phủ Thái tử. Sáng nay hắn vì không muốn người nhà lo lắng, cho nên cố ý lặng lẽ truyền tin tức về nhà.”

Mọi người xung quanh đều kinh ngạc, ai cũng muốn biết. Mọi người đều dùng ánh mắt sáng ngời nhìn người kia, chờ hắn tiếp tục nói.

https://thuviensach.vn

Người kia vừa thấy thế, nhất thời cảm thấy tự hào vô cùng, lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực lên. Sau đó bắt đầu thao thao bất tuyệt nói.

“Mọi người cũng đã biết, gần đây có tin tức Hứa vương bị ngộ hại, làm cho thế lực của Hứa vương ở Yến kinh rục rịch. Hơn nữa, rất nhiều binh mã của Hứa vương làm ra chuyện khác người. Thủ hạ của Hứa vương làm vậy, Thái tử điện hạ sao có thể dễ dàng tha thứ. Cho nên, đêm qua, Thái tử điện hạ liền phái người đi Hứa vương phủ tróc nã vài người để thẩm vấn, cho dân chúng một lời công đạo. Ai ngờ, tối qua, Hứa vương lại trở về, hơn nữa lại mang binh mã bao vây phủ Thái tử. Hứa vương này thật là to gan lớn mật, đây là tạo phản.”

“Trời ạ, Hứa vương thật là lòng muông dạ thú a. Nghe nói hai mươi năm trước hắn đã muốn tạo phản, may mắn tiên đế nhân từ, mới miễn tội chết. Ai có thể nghĩ đến, hai mươi năm sau hắn ngóc đầu trở lại.” Bên cạnh có một người nhất thời nhớ tới lời đồn hai mươi năm trước. Nếu là hai mươi năm trước thì việc đàm luận Hứa vương tạo phản không thể công khai, nhưng bây giờ đã có chứng cứ xác thực. Cho nên, hiện tại mọi người có bình luận thì cũng không sao.

“Xem ra Hứa vương đã có âm mưu từ lâu. Bất quá hôm qua Hứa vương đột nhiên đột kích, Thái tử điện hạ làm sao để bắt được Hứa vương?”

“Đúng vậy. Binh mã của Hứa vương ở Yến kinh không yếu, hơn nữa hắn lại cực kì giả dối, hôm qua đột nhiên có chuyện, Thái tử đối phó như thế nào?”

Người đang nói lúc nãy nhìn mọi người xung quanh náo nhiệt hẳn lên, hắn tự đắc nở nụ cười. Đợi mọi người nói xong, lại cực kỳ tò mò nhìn hắn, chờ hắn giải thích.

Hắn lại mang dáng vẻ đắc ý, bắt đầu nói:“Hôm qua khí thế của Hứa vương hừng hực, nhưng Thái tử điện hạ không thể đứng nhìn? Thái tử điện

https://thuviensach.vn

hạ sớm đã phát hiện có gì đó bất thường khi binh lính Hứa vương làm loạn ở Yến kinh. Cho nên, Thái tử điện hạ đã lặng lẽ bày ra thiên la địa võng, chỉ chờ Hứa vương chui vào. Thái tử nhân hậu, ngay từ đầu chỉ nghĩ nếu Hứa vương không làm chuyện đại nghịch bất đạo, vậy thì chỉ đe dọa thôi. Không nghĩ tới Hứa vương vẫn làm ra chuyện này, cuối cùng lại rơi vào kết cục này.” Người kia nói xong, cho rằng Hứa vương là người không biết cao thấp. Lại tán thưởng Thái tử, cho rằng Thái tử là người nhân hậu.

“Không sai, Thái tử quả thật là người nhân hậu. Cho dù Hứa vương phạm tội như vậy, nhưng cuối cùng vẫn đồng ý với nguyện vọng của Hứa vương, buông tha cho thế tử, để lại mạch máu của Hứa gia.” Người bên cạnh lập tức phụ họa, hiển nhiên cực kỳ tôn sùng Thái tử.

Sau hôm nay, mọi người trong Sở quốc đều ca tụng Thái tử nhân hậu.

“Hôm qua còn xảy ra một chuyện lớn, không biết các vị có biết không?” Bên cạnh có một người không thích nhìn người kiêu ngạo kể chuyện kia, lập tức tung ra một tin tức dụ hoặc. Chuẩn bị nói cho mọi người biết tin tức độc nhất vô nhị.

“Nga, không biết trừ bỏ chuyện của Hứa vương thì còn có chuyện lớn gì? Lưu lão đệ, đừng nên lấy việc nhỏ rồi phóng đại ra cho to.”

Người kia cảm thấy mình bị đoạt đi sự chú ý, nên châm chọc.

Người bên cạnh cũng hiểu rõ, so với Hứa vương tạo phản còn có thể có chuyện lớn gì?

Người kia vừa nghe, nhất thời cảm thấy cơn tức dâng lên, lại nhìn những người khác mang vẻ mặt không tin, lập tức nói:“Hôm qua đại lang nhà ta lên núi ở ngoài thành săn thú. Vì cũng khuya rồi nên không kịp về, nên nghỉ ngơi trên núi. Mà chỗ của hắn rất gần hành cung của Hoàng thượng.”

https://thuviensach.vn

Vốn mọi người nghe câu đầu tiên đã không muốn nghe nữa, nhưng lúc nghe được câu cuối cùng, họ rất hứng thú. Đây là liên quan đến hoàng thượng a, đó là người cả đời họ chưa bao giờ được tiếp xúc a. Cho nên bọn họ rât vui vẻ, nói không chừng có thể nghe được chuyện phong lưu của hoàng thượng a.

Người kia vừa thấy lực chú ý đều dời qua mình, lập tức cảm thấy mát mặt, cũng bắt đầu dương dương tự đắc nói:“Đêm qua, đại lang nhà ta nói nhìn thấy hành cung bị thiêu. Ngọn lửa kia bao phủ hành cung, ánh lửa rực sáng, cực kỳ đồ sộ.”

Nói đến đây, người kia không nói tiếp, bởi vì lời hắn nói chỉ tin được chút ít. Nên bọn họ chỉ dám đoán bừa, nếu nói gỡ, thì sẽ bị tội mất đầu. Mà người bên cạnh cũng thông minh không hỏi, nhưng nhìn thần sắc trong mắt mọi người thì ai cũng đoán già đoán non. Nhưng đại khái cũng đoán ra được. Thì ra, đêm qua hành cung của hoàng thượng bị công kích. Mà hoàng thượng và các nương nương bên trong có thể lành ít dữ nhiều. Dù sao cả tòa hành cung đều bị thiêu. Nhưng bọn họ cũng chỉ dám đoán trong lòng. Dù sao cũng chưa có chứng cớ, ở trên chưa công bố, cho nên bọn họ không dám nghị luận bừa bãi.

Dân chúng đối với chuyện tối qua cũng chỉ là đoán, nhưng tổng thể mà nói thì vẫn cho rằng do thái tử cơ trí thông minh đánh chết Hứa vương, dẹp loạn trong thanh.

Thái tử lại nhân hậu, buông tha thế tử của Hứa vương. Mà về hành cung thì chắc cũng là do người của Hứa vương tập kích, hơn nữa còn lành ít dữ nhiều.

Mà lúc này trong phủ Thái tử, Thái tử cơ trí nhân hậu trong lòng dân chúng lại đang nhốt mình trong phòng.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong mắt Sở Thụy Phong mang theo sự thất bại, hắn tự biết mình không cơ trí như vậy, nếu không hôm qua cũng sẽ không lâm vào hiểm cảnh. Hứa vương không như hắn tưởng tượng, thật là sâu không lường được đến cực điểm, cho dù lúc tự tay giết hắn, hắn cũng không có sức lực. Chỉ cảm thấy sau khi Hứa vương chết, rất nhiều chuyện càng trở nên khó phân biệt.

Chuyện tối qua cũng thật quỷ dị, lúc bị Hứa vương bao vây, lại đột nhiên có người đưa cho môt phong thư. Khi hắn vừa mở ra, mới phát hiện là Vân Mộng Vũ, chỉ cách thoát khỏi sự gian nan này. Khi hắn nhìn thấy vậy, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, có cảm giác không hiểu. Cảm thấy bên trong hình như không liên quan gì đến thế cục bây giờ. Nhưng theo bản năng, trong lòng có sự tin cậy đối với nàng. Không biết vì sao, chỉ là tin tưởng mà không cần lý do. Cho nên, hắn làm theo cách của nàng.

Đầu tiên hắn phái người lặng lẽ ẩn trong cung, từ ngự thư phòng cầm ra một vật. Đến khi vật đó vào trong tay hắn, hắn tựa hồ hiểu được nguyên do trong đó. Đó là một khối ngọc bội trắng noãn, thánh khiết như tuyết có ánh huỳnh quang. Đặc biệt nhất là mặt trên có khắc một chữ tuyết. Lại có một bức thư đi kèm khối ngọc bội này, phong thư này rất là kỳ quái, phong thư này lại đưa cho Hứa vương. Chữ viết bên trên đã có chút ố vàng, nhưng nội dung thì vẫn còn hoàn hảo, không có ai chạm qua.

Khi hắn cho người đem phong thư cùng khối ngọc bội kia đưa cho Hứa vương xem, hắn nhìn thấy biểu tình của Hứa vương từ kinh ngạc rung động đến thật sâu vô lực. Trong nháy mắt người hắn mềm nhũn ra, tựa hồ già đi mười tuổi. Cuối cùng nói:“Thua, chung quy là thua. Gặp được nữ tử kinh tài tuyệt diễm như vậy, liệu sự như thần. Ta thua tâm phục khẩu phục!”

Nhìn thấy hắn như thế, Sở Thụy Phong có cảm giác không biết theo ai. Mà ngay lúc hắn suy nghĩ, thanh âm Hứa vương lại vang lên.

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ có một yêu cầu cuối cùng, phải cho con ta một con đường sống. Nếu không, ta thà rằng cá chết lưới rách.”

“Được, bản cung đáp ứng ngươi.” Sở Thụy Phong trầm giọng trả lời.

Một hồi đại loạn cứ như vậy ngừng lại không một tiếng động, cơ hồ không hy sinh người nào, cứ như vậy kết thúc.

Nhưng, trong lòng Sở Thụy Phong lại nặng trịch. Sau khi giải quyết mọi chuyện, hắn nhốt mình trong phòng. Mà Sở Dạ cũng mờ mịt mất mát ở trong phòng mình. Khi hắn biết được Vân Mộng Vũ đưa lá thư này tới, hắn kinh ngạc. Khi nhìn thấy đại ca làm theo lời trong thứ, sau đó không hy sinh một ai mà giải quyết việc này, hắn rung động, mờ mịt.

Hắn nghĩ mình đã mạnh mẽ rồi, nhưng lúc này mới phát hiện thì ra hắn vẫn yếu ớt như cũ.

Mà khoảng cách của hắn và nàng đã kéo dài cực điểm

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 117

Edit: Sunny Út

Sở Dạ thức trắng đêm trong phủ Thái tử. Trong lòng hắn nghĩ về chuyện của mấy ngày nay, phát hiện gần đây mình có chút đắc ý. Từ khi ra ngoài, hơn nữa còn gặp rất nhiều chuyện, cảm thấy mình đã chín chắn hơn nhiều. Cũng nghĩ mình sẽ không bị người khác đùa giỡn trong lòng bàn tay như trước, nghĩ mình có năng lực bảo hộ người trong lòng. Nhưng cuối cùng lại hung hăng cho hắn một cái tát.

Trong đầu hiện lên nữ tử khuynh thành tao nhã kia, thần sắc trong mắt hắn thay đổi. Cuối cùng, khi bình minh sắp lên, hắn yên lặng rời khỏi đây.

Lúc này trong Hiên vương phủ, Vân Mộng Vũ kinh ngạc dị thường nhìn nam tử trước mặt, khó tin nói:“Đông Thành Vũ, sao ngươi quay lại nhanh vậy?”

Đông Thành Vũ mang theo tia mỏi mệt, ánh mắt lại phi thường sáng ngời. Trong tay hắn cầm một cái hộp, Vân Mộng Vũ cứ nhìn chằm chằm vào nó. Nàng mở ra, trong mắt có sự vui sướng khó có thể che dấu. Lại giương mắt nhìn Đông Thành Vũ bằng ánh mắt khác, nàng tinh tế đánh giá nam tử này. Không thể phủ nhận, hắn đối với Linh Lung có cảm tình rất sâu, hơn nữa trả giá cũng rất nhiều.

Mà người yêu nhau nếu có thể ở bên cạnh nhau thì đó là chuyện hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến tương lai của Linh Lung và Đông Thành Vũ, lòng của nàng cũng vui vẻ. Nàng tin tưởng, Đông Thành Vũ sẽ là trượng phu tốt. Nàng mở miệng nói:“Ngươi đi về trước đi, ba ngày sau, ở rừng cây nhỏ ngoài thành, ta sẽ dẫn Chỉ nhi đến.”

Nghe được hai chữ Chỉ nhi, cả người Đông Thành Vũ run lên, trong mắt tinh quang lóe ra, cuối cùng hóa thành thâm tình. Hắn trầm thấp nói hai chữ cảm ơn, sau đó lập tức rời khỏi.

Đợi hắn đi khỏi, Vân Mộng Vũ liền vội vàng chạy tới Hồng Diễm lâu.

Đến một gian phòng ở Hồng Diễm lâu, không nhìn Linh Lung đối diện, nàng chỉ nhìn cái hòm trong tay cười ngây ngô. Giống như mẹ vợ đánh giá về con rể, càng nhìn càng thuận mắt. Hơn nữa nàng thỉnh thoảng nhìn cái hòm, lại thỉnh thoảng nhìn Linh Lung ở đối diện. Linh Lung bị nàng nhìn trong lòng sợ hãi, rốt cục nhịn không được hỏi:“Tiểu thư, ngươi làm sao vậy, có phải không thoải mái không?”

Linh Lung nói xong, còn dùng ánh mắt nhìn toàn thân Vân Mộng Vũ. Nhìn thấy nàng bình thường, bình yên vô sự ngồi ở kia, mới yên lòng. Nhưng nàng cũng không bình tĩnh, nếu không phải chuyện của tiểu thư, như vậy chẳng lẽ có liên quan đến nàng.....

Vân Mộng Vũ thấy Linh Lung nhìn nàng, trong lòng cũng cảm thấy rất buồn cười. Nghĩ mình là người làm bà mai nên ánh mắt nhìn Linh Lung càng sáng long lanh.

Linh Lung cứ run run không ngừng, rốt cục cũng lắp bắp mở miệng.

“Tiểu thư, ngươi có chuyện gì hãy nói đi.”

“Có chuyện. Nhưng là chuyện tốt.” Vân Mộng Vũ cười cười nói.

Chuyện tốt? Có chuyện tốt gì? Chẳng lẽ?

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, ngươi có?” Linh Lung hỏi. Suy nghĩ nửa ngày, nàng cũng chỉ có thể nghĩ đến khả năng này.

Nghe đáp án như vậy, biểu tình của Vân Mộng Vũ cứng ngắc, im lặng bất thường, nửa ngày cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

Có? Có thai? Ngay cả động phòng cũng không có, sao mà có được?

Ách….. Trên mặt Vân Mộng Vũ hiện lên một tia đỏ ửng, sau đó bình tĩnh ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói:“Kỳ thật lần này ta tới là có chuyện thương lượng với ngươi.”

Thấy tiểu thư mang vẻ mặt nghiêm túc, Linh Lung nghĩ có chuyện lớn xảy ra, cũng khôi phục sắc mặt thường ngày, cẩn thận nghe.

Nhìn bộ dáng của Linh Lung, Vân Mộng Vũ sắp xếp lời nói trong lòng, sau đó bắt đầu:“Là như vậy, gần đây trong Yến kinh đã xảy ra rất nhiều chuyện. Các thế lực lớn đã đến, hắn là có rất nhiều thế lực khác chú ý đến chúng ta. Để tránh sóng gió, Linh Lung, ngươi vẫn nên đến một nơi khác để nghỉ ngơi.”

Nghe nói như thế, Linh Lung cũng không có cảm giác gì cả. Vì thế, nàng yên lặng gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Nhìn thấy Linh Lung gật đầu, Vân Mộng Vũ thử hỏi:“Linh Lung, ngươi muốn đi đâu nhất?”

Nói đến đây, Linh Lung cúi đầu, hơi thở quanh thân có chút trầm lại. Hình như có một cỗ bất đắc dĩ, lại giống như bi thương.

“Ta muốn về Đông quốc, thăm cha mẹ ta, thăm nhà, thăm.....”

Linh Lung cúi đầu thanh âm nghẹn ngào thương cảm vang lên, làm cho Vân Mộng Vũ cũng đỏ mắt theo.

https://thuviensach.vn

“Linh Lung, nếu có khả năng, ngươi sẽ buông tay hắn sao?”

Nghe được Vân Mộng Vũ hỏi, Linh Lung mạnh mẽ ngẩng đầu lên. Nhìn ánh mắt trong trẻo của tiểu thư, nàng nhịn không được bối rối, vội vàng tránh đi ánh mắt của tiểu thư, muốn nói, nhưng lại bị Vân Mộng Vũ ngăn lại.

“Linh Lung, ta đã từng nói, cho ngươi suy nghĩ. Làm theo ý mình thích, không cần làm chuyện khiến mình tổn thương. Dung mạo của ngươi có thể khôi phục, hơn nữa, quan trọng nhất là, hắn đối với ngươi không thay đổi. Cái này là đủ rồi, thật sự đủ, nếu hai ngươi không thể cùng một chỗ, như vậy không phải chỉ một mình ngươi khổ, hắn cũng sẽ khổ. Ngươi có bao nhiêu đau, hắn sẽ có bấy nhiêu đau, có lẽ, hắn càng đau hơn ngươi.” Vân Mộng Vũ không thể không nói như thế, nếu không Linh Lung sẽ không muốn ảnh hưởng đến tiền đồ của Đông Thành Vũ hoặc là cảm thấy mình không xứng với hắn mà lựa chọn yên lặng rời đi. Chỉ có như vậy, Linh Lung mới có thể nhận thấy rõ chuyện của hai người, đơn phương buông tay là không công bằng.

Nghe nói như thế, trong lòng Linh Lung chấn động, cảm thấy trong lòng có cảm giác sụp đổ ý tưởng vững chắc. Nhất thời trong lòng có cảm giác áp lực, giờ phút này lại chạy vọt đi.

Vân Mộng Vũ nhìn thấy Linh Lung như vậy, liền lặng lẽ lui ra, nàng đi Thiên Binh các điều chế giải dược.

Ba ngày nhanh chóng trôi qua, Đông Thành Vũ sáng sớm đã đứng chờ ngoài rừng cây nhỏ. Hôm nay Đông Thành Vũ cố ý ăn mặc chỉnh tề, lui đi vẻ thường ngày bừa bãi tùy ý, thậm chí là tàn nhẫn đa tình. Hôm nay nhìn hắn ôn nhu mà ấm áp, giống một công tử thanh khiết như ngọc.

Hắn tràn đầy vui mừng đứng trong rừng cây, ánh mắt nhìn về hướng cửa thành, trong mắt chứa đầy thâm tình, lẳng lặng đứng đó đợi người trong

https://thuviensach.vn

lòng đến. Lúc này Đông Thành Vũ không phải là thái tử nổi tiếng thất quốc, lúc này hắn chỉ là một nam tử đứng đợi người trong lòng. Hắn khẩn trương lặng lẽ nắm chặt hai tay. Trên mặt không biểu lộ gì.

Từ sáng đến giữa trưa, từ giữa trưa đến hoàng hôn, nhìn mặt trời chậm rãi hạ xuống, Đông Thành Vũ dần dần bị cảm giác hỗn hợp mất mát cùng tuyệt vọng thay thế.

Chỉ nhi, chẳng lẽ, chúng ta thật sự hữu duyên vô phận sao?

Trải qua nhiều như vậy, chẳng lẽ kết quả vẫn là như vậy sao?

Đông Thành Vũ ngẩng đầu, nhìn trời cao, nước mắt muốn chảy xuống. Tay không tự giác buông lỏng ra, tựa hồ mất đi khí lực toàn thân, không có cách nắm chặt hai tay lại.

Lúc đang tuyệt vọng nhất, thanh âm giày thêu giẫm nát lá rụng vang lên.

Nghe được thanh âm nhỏ kia, Đông Thành Vũ bừng tỉnh như điện giật, lại không dám quay đầu nhìn, sợ sẽ thất vọng quá lớn.

Nhất thời, trong rừng cây lâm vào im lặng quỷ dị. Tựa hồ đã qua thật lâu.

“Thành ca ca.”

Thanh âm ôn nhu xinh đẹp vang lên bên tai, như cô gái năm đó dưới tàng cây. Cô gái mang quần áo màu hồng nhạt, ngẩng đầu, ôn nhu gọi tên người thiếu niên.

“Thành ca ca.”

Ngẩng đầu, nhìn nữ tử bên cạnh, vẫn là xiêm y màu hồng nhạt, vẫn là dung nhan xinh đẹp. Quen thuộc như vậy, khắc cốt ghi tâm. Vốn tưởng rằng chỉ có thể thấy trong mọng, giờ phút này lại rõ ràng ở trước mắt. Rất rung động, thâm tình, như năm đó.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, hắn khó có thể ức chế nhắm hai mắt lại, cố gắng điều chỉnh cảm xúc của mình. Sau đó, lại mạnh mẽ mở to mắt, nhìn thấy nữ tử bên cạnh vẫn ở đó, thần sắc trong mắt phong phú lên. Mang theo tia kinh hỷ, vui sướng và hạnh phúc.

Hắn thâm tình nhìn ánh mắt đối phương, đối phương cũng nhìn hắn như vậy.

“Chỉ nhi.....”

“Thành ca ca.....”

Sau nhiều năm gặp lại, tiếng kêu này vô cùng tha thiết.

Mặt trời gần xuống nũi, tầng tầng lớp lớp lá cây rụng quanh hai người làm nên cảnh đẹp tuyệt trần.

Trong lúc này, một đôi nam nữ lẳng lặng ôm nhau.

Thế gian này tựa hồ dừng lại tại giây phút này.

Cách xa nhiều năm, hai người lại được sum họp.

Thầm nghĩ, vĩnh viễn, không bao giờ buông tay nữa.

Giờ phút này, đến già, đến mãi mãi.

Buổi tối, hai người cùng ngồi dưới bầu trời đầy sao. Thỉnh thoảng nhắc đến một vài chuyện ấm áp trước kia.

Giờ phút này, trong mắt Đông Thành Vũ tràn đầy nhu tình. Hắn biết, cả đời này cũng sẽ không buông tay.

Mà lúc này ánh mắt Linh Lung nhìn sao trên trời, trong lòng mang theo một chút phức tạp.

https://thuviensach.vn

Ngày đó tiểu thư nói sẽ cho nàng nghỉ ngơi, thì ra đã chuẩn bị tất cả cho nàng, muốn nàng rời khỏi đây, đến cuộc sống của nàng.

Đối với tiểu thư, trong lòng nàng có tình cảm không nói được nên lời. Vì tiểu thư, cho dù chết, nàng cũng sẽ không do dự. Nhưng giờ phút này nàng lại vì hạnh phúc của mình mà rời đi.

Trong lòng không vui là khó tránh khỏi, nhưng nhớ lời tiểu thư nói, trong lòng lại nhịn không được muốn ích kỷ một lần.

“Hạnh phúc của ngươi là hạnh phúc của ta, bởi vì ngươi hạnh phúc, vô luận ta ở đâu, ta đều cố gắng cuộc sống hạnh phúc. Đừng để lòng ta cảm thấy tiếc nuối.”

Lời nói của tiểu thư lại vang lên, Linh Lung nhìn trời cao, thầm chúc.

Tiểu thư, ngươi nhất định phải hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 118

Edit: Sunny Út

Trong Hiên vương phủ, một mình Vân Mộng Vũ cầm bầu rượu ngồi trên nóc nhà nhìn ánh trăng trên cao.

Hạnh phúc của Linh Lung, nàng coi như đã giải quyết xong.

Tỷ tỷ hiện tại đã có Hàn Băng chiếu cố, nàng cũng yên tâm.

Mà trong Yến kinh cũng đã dần ổn định lại, Sở quốc sẽ từ từ tốt hơn.

Bây giờ đã đến lúc phải giải quyết chuyện của nàng. Từ khi gả cho Sở Hiên, nàng ít khi hỏi vấn đề của mình, không phải làm loạn ở Yến kinh thì cùng Sở Hiên tập võ.

Sở Hiên, nàng nên làm sao mới không để cho mọi người bị tổn thương?

Cái cảm giác mãnh liệt muốn quay về cũng đã không còn nữa. Có lẽ bất tri bất giác, nàng sớm đã quen thuộc với nơi đây. Nơi này có thân nhân của nàng, có bằng hữu, còn có phu quân của nàng.

Giờ phút này, nàng nhớ đến biểu hiện của Sở Hiên. Hàng lông mày hắn mỏi mệt, trên người lạnh như băng, tác động vào lòng nàng.

Đêm nay, nàng không về phòng ngủ, mà vẫn ở trên nóc nhà, chờ Sở Hiên trở về.

Trời vừa sáng, Sở Hiên đã trở lại.

https://thuviensach.vn

Khi Sở Hiên xuất hiện, ánh mắt Vân Mộng Vũ dán chặt trên người hắn. Vẫn là áo trắng trong trẻo đẹp đẽ nhưng lạnh lùng, hơn nữa dung nhan hoàn mỹ như thiên tiên. Nhưng hai hàng mi đầy mỏi mệt, cả người tản ra khí lạnh. Nhìn hắn như vậy, nàng cảm thấy rất đau lòng.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của nàng, hắn giật mình ngẩng đầu lên, nhìn thấy bóng dáng trong trẻo trên nóc nhà. Trong mắt chỉ có bóng dáng của nàng. Trong mắt nàng có tia đau lòng, trong lòng hắn hung hăng run lên. Lúc này Sở Hiên có cảm giác không nói nên lời. Vừa vui sướng lại sợ hãi, vui sướng là Vũ nhi rốt cục cũng dừng ánh mắt lên người hắn, sợ hãi là hắn không thể bảo vệ chính mình.

Nghĩ đến chất độc trong người và có nhiều kẻ thù như vậy. Trong lúc nhất thời cảm thấy trong lòng bị ép tới không thở nổi, vô cùng khó chịu. Hắn nghĩ nàng có thể vẫn ở bên cạnh để hắn sủng nàng, yêu nàng. Nhưng hạnh phúc của người bình thường đó lại là hy vọng xa vời với hắn.

Hắn luôn thường xuyên đi ra ngoài là vì độc trên người bắt đầu phát tác. Hắn ra ngoài tìm nơi nàng không tìm được, cố nén vẻ thống khổ khi bị độc hành hạ. Không dám cũng không muốn cho nàng phát hiện hắn đang thống khổ. Hắn sợ thấy nàng buồn, nhất là nỗi buồn này lại vì hắn.

Ngay từ đầu, bởi vì Minh Du Nhiên áp bức, hắn giữ nàng bên người, muốn dùng đôi tay mình che chở cho nàng. Mà mục đích này cũng thành công, Minh Du Nhiên đi rồi, nàng cũng an toàn. Nhưng hắn lại khó buông tay.

Hắn sai lầm rồi sao, bây giờ hắn còn muốn giữ nàng bên cạnh sao?

Vân Mộng Vũ mang ánh mắt phức tạp nhìn Sở Hiên, không biết mình có nên làm gì đó cho hắn hay không. Ánh mắt mang theo tia bi thương, có chút thê lương.

https://thuviensach.vn

Hai người dùng ánh mắt phức tạp giao nhau, cuối cùng lại cố tình lảng tránh.

“Chúng ta nói chuyện đi.”

Cuối cùng, Vân Mộng Vũ nhịn không được mở miệng nói. Nàng muốn biết bây giờ hắn ra sao, độc của hắn rốt cuộc nghiêm trọng như thế nào.

Nhìn đôi mắt kia, vốn muốn cự tuyệt nhưng lại không nỡ. Hắn nhanh chóng bay lên nóc nhà, đứng bên cạnh nàng. Mà lúc này Vân Mộng Vũ vẫn bất động ngồi đó, bên chân có một bình rượu trống rỗng. Nhìn bình rượu kia, trong mắt Sở Hiên hiện lên cảm xúc phức tạp. Như đau lòng, không đành lòng chút nào. Nhưng nghĩ đến mình, muốn quan tâm hỏi thăm nàng cũng không nói được.

Cảm giác hắn đứng bên cạnh nàng, trong lòng nàng an tâm không ít. Giống như chỉ cần có hắn, nàng có thể an tâm nhắm mắt lại. Cảm xúc phức tạp trong mắt dần mất đi, chỉ để lại sự bình tĩnh. Ánh mắt nàng yên tĩnh nhìn xa xa, không biết đang nhìn cái gì. Nhìn bộ dáng bình yên của nàng, Sở Hiên cũng nhìn theo tầm mắt của nàng. Trong mắt hắn hiện lên vẻ nghi hoặc, nhưng hắn nhanh chóng biết nàng đang nhìn gì. Đó là hướng ở ngoài thành, nàng đang nhìn nơi xinh đẹp kia. Đó là nơi hắn sẽ làm nàng ngạc nhiên.

Trong đầu không tự giác nhớ đến ngôi nhà nhỏ nàng miêu tả, trong lòng nghĩ nếu đưa nàng đến xem ngôi nhà đó trở thành sự thật, nàng sẽ có biểu tình gì.

Hắn đưa mắt nhìn nàng, nhìn mái tóc mềm mại, trong lòng vô cùng ôn nhu.

Không tự chủ được, hắn vươn tay đi khẽ vuốt tóc nàng. Hắn đột nhiên đụng vào, làm cho cả người nàng cứng ngắt một chút.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được nàng đột nhiên cứng ngắc, hắn tạm dứng lại. Nhưng nhanh chóng hắn lại tiếp tục ôn nhu vuốt ve. Một chút một chút, như đang chạm vào báu vật.

Trong lòng có một loại dự cảm, bọn họ sẽ nhanh chóng tách ra. Mà lúc này, hắn muốn cảm thụ hơi thở của nàng. Nếu không, đến một ngày không có nàng bên cạnh, hắn nên vượt quá năm tháng dài dằng dặc kia như thế nào.

Vân Mộng Vũ sau khi cứng ngắt lại khôi phục bộ dáng như thường. Lẳng lặng nhắm mắt, cảm thụ ánh mắt của hắn, chỉ cảm thấy giờ phút này rất là ấm áp. Có cảm giác như sẽ vĩnh viễn được như thế.

Nghĩ đến vĩnh viễn, nàng mạnh mẽ mở to mắt.

Làm sao có thể vĩnh viễn đây?

Ánh mắt nàng hiện lên một chút ảm đạm cùng bất đắc dĩ.

Sở Hiên cảm nhận được trên người nàng tản mát ra hơi thở bất đắc dĩ cùng thản nhiên xa cách, trong mắt hiện lên một chút bi thương. Rụt tay lại, sau đó vô lực buông xuống.

“Trong Yến kinh sẽ nhanh chóng an bình, sau này ngươi có thể sống ở đây, sẽ không ai đến quấy rối.” Thanh âm của Sở Hiên vang lên, thản nhiên, không mang theo một tia tình cảm.

Nghe nói như thế, Vân Mộng Vũ có chút khó hiểu, trong lúc nhất thời không hiểu được ý tứ của hắn. Nhưng nàng nhanh chóng hiểu được. Hắn chỉ nói ngươi, mà không phải chúng ta. Hắn đang ám chỉ cái gì sao?

Nàng ngẩng đầu, nhìn hắn, nhìn thấy ánh mắt vô tận. Sâu không thấy đáy. Ánh mắt của Sở Hiên có ánh lên tia tình cảm, nhưng rất nhanh, Vân Mộng Vũ chỉ cảm thấy trong mắt Sở Hiên có một tia sáng hiện lên. Nàng

https://thuviensach.vn

đó rất quan trọng với nàng, nhưng là, nàng vẫn không bắt được. Lúc này, nàng thấy hắn chỉ mang vẻ hờ hững, tựa hồ hắn lại khôi phục bộ dáng ôn hòa, ánh mắt lạnh lùng của Hiên vương.

Khẽ chuyển động ánh mắt, trong mắt hiện lên vô số cảm xúc, nhưng cuối cùng vẫn hóa thành một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Có lẽ, đây cũng là một kết cục tốt.

“Sở Hiên.....”

Trong lòng Sở Hiên cảm thấy đau, nhưng hắn biết đây là chuyện không thể mềm lòng. Hắn mất mát cúi đầu. Đúng lúc này, bên tai đột nhiên vang lên thanh âm dễ nghe của nàng. Thanh âm kia mang theo một tia run run, mang theo một tia không hối hận. Hắn cả kinh, ngẩng đầu lên. Nháy mắt chỉ cảm thấy gió bên người nổi lên, quần áo lay động, chuyển quá mặc mâu, chưa tới kịp thấy đã xảy ra chuyện gì thì lại cảm giác được xúc cảm trên môi.

Sở Hiên co rụt ánh mắt lại, bất khả tư nghị nhìn khuôn mặt của nàng. Trên mặt hiện lên một tia không xác định, nhưng lại nhanh chóng biến thành kinh hỉ. Hắn nâng tay lên, muốn giữ chặt gáy của nàng, muốn làm nụ hôn này thêm sâu sắc. Nhưng tay vừa mới nâng được một nửa, cảm giác trên môi đã biến mất. Khi nhìn lại, chỉ nhìn thấy nữ tử xinh đẹp thuần khiết kia giờ phút này cũng mang vẻ trong trẻo lạnh lùng nhìn hắn. Loại vẻ mặt này làm cho trong lòng hắn vừa vui sướng lại bị dập tắt, thay vào đó là sự sợ hãi. Tựa như có thứ quan trọng sắp rời xa, hắn kinh ngạc nhìn đôi mắt nàng, cũng không thấy gì cả.

“Sở Hiên, chúng chấm dứt quan hệ hôn nhân này đi, coi như là một kết thúc tốt với hôn lễ của chúng ta.”

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Vân Mộng Vũ vang lên, lúc này cũng không mang theo tình cảm gì. Tựa hồ, đây như là thật sự chấm

https://thuviensach.vn

dứt.

“Vì sao?”

Tuy rằng, trong lòng hắn cũng có quyết định này. Nhưng lúc phiền muộn trong lòng hắn sắp thành sự thật, trong lòng hắn vẫn rất đau.

Đáp án có lẽ không quan trọng, quan trọng là nàng sắp rời xa hắn. Nhưng bây giờ hắn chỉ muốn nàng cho hắn một đáp án, tựa hồ như vậy hắn mới có đủ sức chống đỡ để không ngã xuống.

“Bởi vì chúng ta không thích hợp, ta muốn sống yên ổn như người thường. Ta biết ngươi có thân thế phức tạp, có thù hận phức tạp. Mà ta, chỉ là một nữ tử bình thường, không muốn cuốn vào nhiều lốc xoáy như vậy.” (Út Sunny: Đau lòng, vậy mà tỷ bảo là sẽ bên cạnh Hiên ca để giúp Hiên ca sao??)

Nghe nàng nói một câu, hắn chỉ cảm thấy có cảm giác chóng mặt. Tựa như giờ phút này mọi người đều rời bỏ hắn. Bây giờ hắn muốn mình biến mất tại đây.

Nhưng, hắn không thể, hắn dùng hết khí lực của mình rồi nói:“Tốt, ta cũng có chuyện của mình cần xử lú. Ta sẽ nhanh chóng rời khỏi Yến kinh, ngươi vẫn cỏ thể ở lại trong Yến kinh, không có ai quấy rầy ngươi cả.”

“Được.”

Thanh âm Vân Mộng Vũ nhẹ nhàng truyền đến, vô vui vô buồn, như từ một nơi xa xôi truyền đến.

Nghe vậy, khí lực của Sở Hiên cũng đã muốn mất đi. Ngay cả khí lực ngẩng đầu lại nhìn nàng cũng không có, hắn vô thanh vô thức rời khỏi đây.

https://thuviensach.vn

Thật lâu sau đó, Vân Mộng Vũ đột nhiên ngẩng đầu, nhìn bốn phía, đã không còn ai cả. Lúc này, trời cũng đã sáng. Ánh mặt trời chiếu xuống, nhưng người cũng đã rời đi.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 119: Vũ Nhi, Chúng Ta

Edit: Sunny Út

Vân Mộng Vũ thất hồn lạc phách về tới phòng, vừa vào trong, cả người nàng lạnh như băng ngã xuống đất. Lúc này, nàng không biết là vì vừa rồi tiếp xúc với Sở Hiên mà bị nhiễm lạnh, hay trong lòng nàng lại lạnh như băng.

Nàng khẽ nâng tay lên, nhìn thấy trong tay có khí lạnh, trong ánh mắt hiện lên một chút bi thương. Sở Hiên trúng độc, như vậy giải dược?

Mấy ngày nay, nàng cũng có viết thư cho Tường thúc, hỏi cách giải độc. Mà trong thư hồi âm của Tường thúc, ngay từ đầu đã nói chuyện này có ít khả năng thực hiện, ẩn ẩn có ý khuyên nàng buông tay. Ngay từ đầu trong lòng nàng vẫn còn nghi hoặc, nhưng nàng xem đến cuối cùng, rốt cục đã biết kết quả.

Độc này, mọi người đều biết không có thuốc giải. Nhưng Tường thúc không biết từ đâu mà biết một cách giải quyết, nhưng trong đó có hai vị thuốc khó tìm. Một cái là thảo dược mà Bắc quốc tôn sùng là bảo vật trấn quốc, một cái là Sinh Mệnh Chi Hoa đến nay chưa ai tìm được.

Như vậy nếu muốn có thuốc giải, nhất định phải có hai loại này. Mà bây giờ, một cái thì không biết ở đâu. Nhưng lại biết được một cái khác. Chỉ là, Bắc quốc sao lại có thể nhường cho bảo vật trấn quốc vô điều kiện được.

Thế lực của Sở Hiên có thể làm được!

https://thuviensach.vn

Chỉ là, bây giờ Sở Hiên không rảnh để chú ý đến việc này. Hơn nữa, hắn không những trúng kịch độc, cả ngày ở thống khổ. Hắn còn phải đối phó với thế lực của Bồng Lai đảo. Như vậy, nàng có nên nhắc nhở hắn hay không?

Nói, nếu cuối cùng không có thuốc giải, làm hắn có hy vọng. Đến cuối cùng, lại bị đả kích hơn nữa.

Như vậy, nàng phải nhờ vào chính nàng.

Nàng biết Sở Hiên đối với nàng rất đặc biệt. Nhưng sự đặc biệt rốt cuộc có bao nhiêu đặc biệt, tình cảm này rốt cuộc có quan trọng hay không? Tuy rằng, hắn vì nàng đối đầu với thế lực của Bồng Lai đảo, nhưng là trong lòng nàng rất rõ ràng, Sở Hiên cùng Bồng Lai đảo còn có thâm cừu đại hận. Cho nên, nàng không thể xác định được tình cảm của hắn.

Về phần tình cảm của mình, nàng cũng không biết sâu đậm đến đây. Ở cạnh hắn đã lâu, lại quên đi tình cảm của mình. Mà bây giờ, nàng cũng không nghĩ nhiều như vậy, cứ thuận theo tự nhiên là tốt rồi. Nàng tin tưởng mọi việc sẽ tốt, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.

Nếu, đó là hy vọng, như vậy nàng nên vì hắn tranh thủ.

Bắc quốc, đôi mắt nàng xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại. Lúc này Vân Mộng Vũ mang ánh mắt trong trẻo. Tựa hồ có thể nhìn thấu hết thảy, Bắc quốc xa xôi kia sắp nghênh đón vận mệnh của nàng.

Mà lúc này Sở Hiên một mình múa kiếm trong rừng cây nhỏ ngoài thành. Đường kiếm hỗn độn, tâm tình của người múa đang rối loạn.

Vì sao?

Sở Hiên bi phẫn, giờ phút này, hắn hận, thật sự rất hận. Hận trời không công bằng, làm cho hắn khổ sở. Hận người tàn nhẫn, mang đến cho hắn vô

https://thuviensach.vn

tận thống khổ. Nhiều năm qua, hắn nghĩ mình đã quen cô độc, quen tàn nhẫn. Nhưng giờ phút này hắn mới phát hiện, nguyên lai hắn cũng khát vọng làm bạn, khát vọng hạnh phúc bình thường. Chỉ là chuyện này đối với người thường mà nói thì cực kỳ đơn giản, đối với hắn mà nói lại rất khó khăn.

Vô luận là chất độc trên người, hay là kẻ thù luôn truy đuổi hắn. Tất cả đều là chướng ngại để hắn có được hạnh phúc, trong lòng nghĩ muốn lạnh lùng đối mặt tất cả, muốn bình tĩnh trù tính, muốn đi báo thù. Nhưng lòng hắn đã sớm rối loạn, đã sớm không bình tĩnh. Bởi vì nữ tử kia, nữ tử như tiên giáng trần đó.

Hắn vốn nghĩ mình sẽ luôn lạnh lùng, nhưng giờ phút này, hắn động tâm, chỉ muốn gặp nàng. Mà giờ phút này, gặp, gần nhau, bây giờ lại muốn ly biệt, như vậy cảm giác càng đau đớn. Loại đau đớn này, thấu xương làm cho hắn run run.

Nhưng, vô luận như thế nào cũng phải chấm dứt nếu không sẽ chỉ làm hai người đều thống khổ.

Buổi tối, hắn chậm rãi đi đến nơi xinh đẹp kia. Hắn nhìn cảnh tượng quen thuộc, các màu hoa tươi diễm lệ. Vẫn là hồ nước trong suốt kia, cỏ mọc xanh mướt. Hai tiên hạc không biết thế sự vẫn vui vẻ chơi đùa. Như vậy hài hòa, như vậy khôi hài.

Đôi mắt khẽ động, mang sắc thái vui mừng, hắn đi vài bước, rồi ngừng lại trên ngôi nhà nhỏ.

Trong tai tựa hồ nhớ lại những lời nàng nói, ấm áp vô cùng.

“Ta muốn làm nhà bằng lại gỗ tốt, phải có hai lầu, như vậy sẽ không đơn điệu. Nóc nhà phải bằng phẳng, sau đó trang trí nhiều hoa tươi lên. Quanh nhà dùng hoa đẳng vây thành một vòng, trên cửa treo một cái chuông gió.

https://thuviensach.vn

Như vậy mỗi khi gió nổi lên, là có thể nghe được âm thanh hạnh phúc…… Như vậy ngươi có thể thổi tiêu, ta cũng có thể hợp tấu.”

Mà bây giờ, hắn làm xong ngôi nhà này, chỉ là không biết còn có cơ hội cùng nàng hợp tấu hay không. Hình ảnh như vậy, sẽ vô cùng đẹp đẽ.

Ngôi nhà này, đều là do hắn tự tay làm, hắn dùng tâm tư đi hoàn thành, chỉ muốn cho nàng có mộng đẹp. Khi làm việc này, tâm tình của hắn rất sung sướng. Hắn một bên làm, một bên tưởng tượng khi nàng thấy nó, sẽ có biểu tình gì. Sẽ là sung sướng cười tươi, sau đó vui vẻ chạy quanh nhà. Hay là ngạc nhiên đứng đó, không biết nói gì.

Nhưng bây giờ không biết còn cơ hội đó hay không.

Thời gian ba tháng cũng sắp đến, mà hắn cũng cần đi tìm dược liệu giảm đau. Rời đi, đây là bi thương. Trong lòng hắn vẫn còn hy vọng, có lẽ sẽ có ngày hắn bình yên quay về, tiếp tục ở bên cạnh nàng.

Cảm nhận có người đến. Hắn nhẹ nhàng quay lại. Nhìn Vân Mộng Vũ một thân áo trắng đi từng bước đến đây. Vẫn là dung nhan xinh đẹp, vẫn là khí chất tuyệt trần như thế. Lúc này nàng giống như tiên tử Hằng Nga, xinh đẹp vô cùng.

Vân Mộng Vũ biết hôm nay là lúc chia tay, không tự giác mặc một y phục màu trắng. Màu trắng kia đã trở nên quen thuộc với nàng. Trong mắt nàng đều là bóng dáng màu trắng của hắn, hắn vẫn đẹp đẽ quý phái như lúc đầu, vẫn là dung nhan xinh đẹp như thần, nhưng không còn vẻ xa cách như lúc đầu gặp mặt. Lúc này hắn chân thật mà bi thương.

Nàng đi từng bước như đang dẫm nát tâm hắn.

Sở Hiên nhìn nàng như vậy, lòng đau như cắt. Hắn gắt gao nắm chặt tay lại, nếu không hắn sợ mình nhịn không được, sẽ liều lĩnh chạy tới ôm nàng vào lòng, lại khó buông tay.

https://thuviensach.vn

Hắn cần nhiều nghị lực, mới có thể nhẫn nại chèn ép tình cảm xuống.

Vân Mộng Vũ đi đến trước mặt hắn, nhìn vào mắt hắn, nàng ngây người. Nàng biết, nàng bị đôi mắt không cảm xúc của hắn làm cho giật mình sửng sốt. Nhưng chỉ trong nháy mắt mà thôi. Nàng nhanh chóng phục hồi lại cảm xúc của mình.

Cho tới nay, hắn cho nàng, nàng nhận mà không hồi đáp. Giờ phút này, càng không thể liên lụy hắn. Tường thúc từng nói, hắn rời đi, tự nhiên có thể tìm được thuốc giải cho hắn.

Mà hắn rời đi, nàng cũng có thể đi Bắc quốc tìm kiếm nguyên liệu giải dược.

Hai người tách ra là lựa chọn tốt nhất, nếu không sẽ càng tổn thương.

Phân tích rõ lợi hại, cảm thấy đã hạ quyết tâm. Lúc nàng nâng mắt lên, trong mắt chỉ là vẻ thanh tịnh.

Nhìn nàng như thế, hắn biết nàng đã hạ quyết định rời xa hắn.

Lần này chia xa, không biết khi nào mới có thể gặp lại.

Đôi mắt của Sở Hiên cũng dần hóa thành trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“Tối nay ta sẽ đi, ta muốn tìm thuốc giải cho ta, hẹn gặp lại.”

Thanh âm thản nhiên của Sở Hiên truyền đến, trầm thấp mà dễ nghe.

“Vậy sao? Như vậy thì tốt rồi, ngươi nhất định sẽ sống đến trăm tuổi. Còn nữa, chúc ngươi sớm khôi phục khỏe mạnh, sớm báo thù.”

Thanh âm Vân Mộng thanh thúy, mang theo một tia mềm mại, nghe qua cũng như bình thường, làm cho người ta không tự giác sinh ra hảo cảm.

https://thuviensach.vn

Sống đến trăm tuổi sao?

Hắn không nghĩ vậy!

Lúc này, hắn thậm chí cảm thấy rất đau, thâm cừu đại hận, lúc này cũng có vẻ rất là xa xôi. Từng đau xót thấu xương. Lúc này ở trước mặt nàng thì chuyện đó cũng là bình thường.

Giờ phút này, hắn phát hiện, tuy không ở lâu với nàng. Nhưng cuộc sống như thế vẫn được coi là toàn bộ sinh mệnh của hắn.

Lúc hắn chỉ nàng luyện kiếm, cùng nàng ngồi tiên hạc, cùng nàng náo loạn thoải mái.

Từng rung động khi mới gặp nàng, rất nhiều kỉ niệm, rất nhiều….

Thì ra, bọn họ đã trải qua nhiều chuyện như vậy, nhưng cũng đủ chiếm lấy cả thể xác và tinh thần hắn.

Trong đầu hắn, mỗi biểu tình của nàng, mỗi cái nhíu mày, giờ phút này như đang ùa về vây lấy hắn.

Đột nhiên, trong lòng dâng lên một cỗ hò hét, muốn giữ nàng lại, cho dù là tan xương nát thịt, cũng là một loại hạnh phúc.

“Vũ nhi, chúng ta, chúng ta,...”

Sở Hiên nói đến đây, cũng không phát ra thêm chữ nào nữa.

Hắn nghĩ mình đã đủ quyết đoán, nhưng bây giờ lại phát hiện mình không đủ thanh tỉnh, thầm nghĩ giữ nàng lại.

Nhưng khi mở miệng, phát hiện mình không đủ dũng cảm, không dám mở miệng, sợ nàng cự tuyệt, càng sợ nàng làm hắn thương tổn.

https://thuviensach.vn

Tuy nói ra được nửa câu. Hắn không dám ngẩng đầu nhìn biểu tình cùng ánh mắt của nàng, chỉ lẳng lặng đợi câu trả lời của nàng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 120

“Chúng ta, chúng ta là bằng hữu.”

Thanh âm nhẹ nhàng truyền đến, mang theo một tia phiêu miểu khí chất. Sở Hiên bất khả tư nghị mạnh mẽ ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt như ngọc của nàng dưới ánh trăng mang thần thái lạnh lùng nhưng trong trẻo. Đôi mắt kia trong trẻo nhưng lạnh lùng, ánh mắt cụp xuống, ánh mắt khẽ chớp. Vũ nhi như vậy, hắn chưa bao giờ nhìn thấy, trong trẻo nhưng lạnh lùng mà xa xôi.

Vân Mộng Vũ chưa bao giờ nghĩ mình có thể nói ra như vậy, cho dù trong lòng không nghĩ thế, nhưng lý trí vẫn bắt nàng phải nói. Nàng cụp mắt xuống, sợ hắn nhìn thấu ý tưởng trong lòng nàng. Trong ánh mắt nàng cất giấu sự đau khổ tột cùng.

Nhìn bóng dáng đã khắc sâu vào lòng mình, Sở Hiên cảm thấy tâm thần chấn động hoảng hốt. Cuối cùng cũng nói một câu:“Tốt, bằng hữu.”

Nghe Sở Hiên trả lời, lòng Vân Mộng Vũ đột nhiên đau xót, đau đến nỗi nàng mất đi tri giác. Nàng đè ép lại, mới ngăn chặn nước mắt. Lúc này, toàn thân Vân Mộng Vũ đã cứng ngắc, không dám động đậy, sợ sẽ để hắn thấy cảm xúc của nàng.

Sở Hiên nói xong, bi thương trong lòng không thể ngăn cản. Hắn sợ, thật sự sợ mình nhịn không được ôm nàng lại, đem nàng thâm nhập vào xương tủy.

https://thuviensach.vn

Sở Hiên mạnh mẽ xoay người sang chỗ khác, hắn không thể nhìn nàng, liếc mắt một cái cũng không thể, nếu không, sự cao ngạo của mình sẽ không duy trì được lâu.

Cảm nhận hắn xoay người sang chỗ khác, nàng đưa mắt nhìn bóng dáng hắn, chỉ cảm thấy lòng mình trống trơn. Chỉ cần quay người lại, có lẽ bọn họ sẽ vĩnh viễn chia xa. Nhưng là, cho dù vĩnh viễn, họ cũng phải bước đi.

Nhìn bóng dáng màu trắng thật sâu, nàng cũng dứt khoát rời đi.

Sự từ biệt này, không biết là kết thúc, hay là bắt đầu?

Sở Hiên cảm nhận hơi thở đã xa, trong mắt hắn là ngàn vạn tia đau xót. Đôi mắt kia càng thêm tối đen như mực, áp lực mà đau kịch liệt.

Hắn giương mắt, thất thần nhìn ngôi nhà trước mặt, thần sắc hắn mất mát mà bi thương. Trong đầu lại xẹt qua sự tưởng tượng của hắn khi nàng thấy ngôi nhà này. Nhưng không nghĩ tới lại là như vậy. Cứ lạnh lùng mà bỏ qua.

Hắn mạnh mẽ nâng tay, tay tập hợp nội lực, ngón tay hóa trảo, muốn đánh tới ngôi nhà đó. Chỉ là lúc ra tay, hắn vẫn thu hồi lại. Hắn bỗng buông tay, chung quy là không hạ thủ được. Trong lòng đau xót, một ngụm máu tươi phun ra. Nhìn chất lỏng đỏ tươi, hắn nhịn không được cười ra tiếng.

“Vì sao, vì sao, vì sao,...”

Hắn nhìn trời cao quát lớn, hắn không cam lòng, toàn bộ muốn bùng nổ lúc này.

Mà Vân Mộng Vũ cũng không dám ở lâu, nàng cưỡi ngựa đến đây. Nàng vừa ra rừng cây nhỏ, lập tức lên ngựa, chạy vào Yến kinh. Nàng không muốn ở lại, không dám nhìn hắn, nàng sợ mình nhịn không được, sẽ làm thương tổn hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng sợ mình ở lại bên cạnh hắn, sẽ lại ảnh hưởng đến quyết định của hắn.

Như vậy, là tốt rồi, tốt rồi.

Trở lại Hiên vương phủ, nàng một mình ôm đầu gối ngồi dưới gốc cây, ngồi như vậy mà không nhúc nhích.

Ngày hôm sau, trời vừa sáng, khi nàng đứng lên, dĩ nhiên đã điều chỉnh lại cảm xúc của mình, cũng đã đem tình cảm của mình cất giấu, cả đời trân quý.

Lúc hoàng hôn, nàng cưỡi xe ngựa đi tới quận chúa phủ. Khi xuống xe, nàng thấy tỷ tỷ A Mi đã đứng ngoài cửa. Nhìn thần sắc của tỷ tỷ, Vân Mộng Vũ cảm thấy ấm áp.

Được Hồng Mai giúp đỡ xuống xe ngựa, nàng nhìn tỷ tỷ, khóe miệng tươi cười, lộ ra nụ cười đẹp đẽ. Sau đó, chạy đến cạnh tỷ tỷ, vô cùng thân thiết kéo tay tỷ tỷ nói:“Tỷ tỷ, sao ngươi biết ta sẽ đến?”

A Mi nhìn thấy muội muội mang bộ dáng vui vẻ, nhưng trong mắt lại có một cỗ bi thương. Nhưng nếu muội muội biểu hiện như thế, tất nhiên là không muốn cho nàng biết, không muốn làm nàng lo lắng. Cho nên, nàng cũng không nói thẳng, nên làm bộ không biết, cũng mang bộ dáng vui vẻ, ôn nhu nói:“Không biết vì sao, hôm nay ta đặc biệt nhớ ngươi, cho nên cố ý ra cửa chờ ngươi, nghĩ xem ngươi có thể đến hay không. Không nghĩ tới, ta vừa ra, thật sự đã thấy Vũ nhi.”

Nghe tỷ tỷ nói, Vân Mộng Vũ biết trong lòng tỷ tỷ không có ý như vậy. Chỉ là chút nữa phải rời đi, nàng muốn cho tỷ tỷ nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, không muốn tỷ tỷ lo lắng.

“Tỷ tỷ, xem ra chúng ta có tâm linh tương thông.”

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ nghịch ngợm nói, nói xong lại nhìn A Mi.

Nhìn muội muội cười sáng lạn, A Mi không nói gì, chỉ ôn nhu mang muội muội vào quận chúa phủ.

Khi vào quận chúa phủ, Vân Mộng Vũ nhìn thấy Hàn Băng đang ở trong. Hơn nữa, thấy nàng vào, lại dùng thần sắc phức tạp nhìn nàng. Thấy vậy, Vân Mộng Vũ biết, hắn đã đoán được ý đồ của nàng. Dù sao Đoạt Hồn Lâu cũng không phải ngồi không, cho nên sẽ biết được tình hình của nàng. Nhìn thần sắc lo lắng và khó hiểu trong mắt Hàn Băng, nàng nhất thời cảm thấy có chút bối rối, không dám đối diện. Nàng cảm giác hắn đã biết được chuyện của mình, chỉ là nàng không nghĩ ra cách khác, cho nên cho dù ai không hiểu rõ, nàng vẫn phải đi.

A Mi kéo Vân Mộng Vũ đi tới trước mặt Hàn Băng, Hàn Băng thu hồi thần sắc phức tạp, lại khôi phục sự lạnh lùng.

Ba người chốc lát đi đến một cái đình, bọn nha đầu mang lên một ít trà bánh liền lặng yên lui xuống.

Vân Mộng Vũ lẳng lặng phẩm trà, Hàn Băng lạnh lùng ngồi một bên, như không có cảm giác gì. Nhưng trên người hắn phát ra hàn khí nhè nhẹ, vẫn có thể làm cho người ta cảm giác được hắn tồn tại.

Đột nhiên nghĩ ra, Vân Mộng Vũ đột nhiên nhìn về phía Hàn Băng. Chỉ thấy, hôm nay Hàn Băng vẫn là một thân hắc y, khuôn mặt phi thường lạnh lùng. Tuy rằng hắn vẫn lạnh lùng như băng, nhưng nếu cẩn thận quan sát, vẫn là có thể phát hiện biểu tình của hắn đã có thay đổi, không máy móc lạnh lùng nữa. Mà ngẫu nhiên khi nhìn tỷ tỷ lại toát ra sủng nịch, không còn tia lạnh lùng nữa.

Nhìn thấy vậy, Vân Mộng Vũ cảm thấy tỷ tỷ nhất định sẽ hạnh phúc, thực hạnh phúc. Như vậy, nàng có thể yên tâm.

https://thuviensach.vn

Nàng lại cúi đầu, muốn mở miệng nói với tỷ tỷ mình phải rời khỏi Sở quốc như thế nào?

Nhưng nàng chưa kịp mở miệng, A Mi đã nói trước.

“Vũ nhi, ngươi muốn rời khỏi Sở quốc?”

Thanh âm A Mi đột nhiên truyền đến, giọng điệu khẳng định.

Nhìn thần sắc lo lắng của tỷ tỷ, Vân Mộng Vũ nhất thời có chút nghẹn lời, không biết nên nói gì cho tốt. Nàng không thể nói cho tỷ tỷ biết nàng muốn đi Bắc quốc lấy nguyên liệu giải độc cho Sở Hiên. Nếu nàng nói, tỷ tỷ tất nhiên cũng sẽ yêu cầu đi cùng. Nhưng lần này đi Bắc quốc, khẳng định là phi thường hung hiểm. Tỷ tỷ là người thân của nàng, sao có thể làm cho tỷ bị liên lụy.

“Đúng vậy, ta muốn rời Sở quốc.”

Vân Mộng Vũ nói xong, dừng lại nhìn tỷ tỷ, quả nhiên trong mắt tỷ tỷ hiện lên vẻ không đồng ý và lo lắng.

A Mi vừa nghe Vân Mộng Vũ nói, muốn mở miệng khuyên bảo hai câu, nhưng còn chưa mở miệng, đã bị Vân Mộng Vũ đánh gãy.

“Tỷ tỷ, ngươi không cần lo lắng cho ta. Ta rời khỏi Sở quốc cũng không phải là đi làm chuyện nguy hiểm, ta chỉ muốn giải sầu mà thôi.”

“Giải sầu? Vì sao lại giải sầu, ngươi và Sở Hiên đã xảy ra chuyện gì? Vũ nhi, không cần gạt tỷ tỷ.”

Thanh âm A Mi mang theo tia vội vàng, từ nhỏ nàng chính là cô nhi, thật vất vả mới tìm được muội muội, sao có thể không đau lòng. Nàng thầm nghĩ muốn muội muội bình an thì tốt rồi, nàng không cầu gì khác.

https://thuviensach.vn

Nghe tỷ tỷ nói, trong lòng Vân Mộng Vũ run lên, muốn nói rõ với tỷ tỷ. Nhưng cuối cùng vẫn nhịn xuống. Chuyện này, nguy hiểm như vậy, nàng thầm nghĩ muốn hoàn thành một mình, không muốn tỷ tỷ bị thương tổn. Tỷ tỷ vất vả lắm mới có tháng ngày hạnh phúc, nàng tuyệt đối không thể phá hư hạnh phúc đó.

Vì thế, nàng ổn định tinh thần, ngẩng đầu lên, ôn nhu nói:“Tỷ tỷ, ta nghĩ ngươi đã biết Sở Hiên có rất nhiều bí mật. Mà hiện tại hắn vì cuộc sống hạnh phúc của chúng ta. Cho nên, hắn muốn giải quyết chuyện của hắn nên cho ta đến nơi khác để sống, bởi vậy, ta thật sự không có việc gì. Mà ta như vậy là vì lo lắng cho Sở Hiên. Tỷ tỷ yên tâm, Sở Hiên nói với ta, hắn nhất định sẽ không có việc gì. Dù sao hắn đã tính toán nhiều năm qua, tự nhiên sẽ có phần thắng.”

Kỳ thật Sở Hiên vì báo thù, quả thật đã tính toán rất nhiều năm. Nhưng Vân Mộng Vũ không biết, Sở Hiên từ đầu đã tính đến cái chết, hắn muốn cá chết lưới rách. Chỉ là, từ sau khi gặp Vân Mộng Vũ, ý nghĩ này bị hắn chôn thật sâu.

A Mi nghe muội muội nói xong, lại nhớ đến tin tức Hàn Băng tìm hiểu được. Nên cũng tin bảy tám phần, chỉ là vẫn có chút lo lắng.

Thấy tỷ tỷ như thế, nàng không thể không tìm chuyện khác phân tán lực chú ý.

“Gần đây biểu ca tiếp chỉ đi trấn thủ biên giới, nhưng biên giới có vẻ nguy hiểm. Hơn nữa, biểu ca cũng đi lần đầu tiên, tỷ tỷ, nếu không ngươi và Hàn Băng đi giúp hắn đi. Mà ngươi và Hàn Băng cũng có thể đi giải sầu, nếu không cả ngày ở đây, cũng rất bí bách.”

Bởi vì tin lời muội muội lúc nãy, cho nên lúc nghe chuyện của biểu ca, A Mi liền có vẻ để bụng. Bởi vậy, A Mi thoáng tự hỏi một phen, sau đó cũng đồng ý với Vân Mộng Vũ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 121: Rời Đi

Sau khi nói chuyện với tỷ tỷ, nàng nghĩ sẽ nhanh chóng rời khỏi đây, nên đêm nay ở lại quận chúa phủ dùng cơm.

Hôm nay, Vân Mộng Vũ tự mình xuống bếp vì Hàn Băng cùng A Mi làm một bữa cơm phong phú.

A Mi nhìn trên thức ăn trên bàn, mắt khẽ ngấn nước, trong lòng tràn đầy ấm áp. Đây là muội muội của nàng, là người có chung dòng máu. Trước kia nàng khát vọng tình thân, muốn quan tâm đến thân nhân của nàng. Mà bây giờ hạnh phúc lại đang ở gần, thế nhưng lại làm nàng cảm thấy có lỗi. Tuy rằng muội muội phải rời đi, nhưng cũng không ảnh hưởng đến tình cảm của họ. Kỳ thật, nàng có cảm giác, mơ hồ biết Vũ nhi sẽ làm chuyện không như nàng nói. Nhưng nếu Vũ nhi không muốn nói, thì sợ nàng lo lắng. Nếu như vậy, như vậy nàng sẽ giả bộ không biết, cho Vũ nhi có thể an tâm đi làm chuyện nàng muốn làm. Mà chuyện của biểu ca Mộc Phong, nàng cũng có chút lo lắng. Nàng nghĩ đi giúp biểu ca trước, sau đó lại đi tìm Vũ nhi.

Ba người ngồi xuống cùng nhau ăn cơm, trên bàn cơm rất ấm áp. Hàn Băng tuy vẫn lạnh lùng, nhưng trong ánh mắt có sự nhu hòa biểu hiện tâm tình tốt.

Vân Mộng Vũ ngậm thức ăn trong miệng, không có cảm giác ngon, ngược lại nổi lên một tia cay đắng. Trong lòng nghĩ đến Sở Hiên có sống tốt hay không?

Sở Hiên, người này đã trở thành người không thể thiếu trong lòng nàng.

https://thuviensach.vn

Miệng ngậm thức ăn, nhưng tâm tư lại không có ở đây, lại nhớ đến Sở Hiên. Nghĩ nghĩ, trong mắt có một tia ướt át. Nhưng nhanh chóng bị nàng che dấu. Nàng cố gắng trấn định tiếp tục ăn cơm, ngẫu nhiên mỉm cười gắp rau cho tỷ tỷ. A Mi cũng thỉnh thoảng gắp rau cho Vân Mộng Vũ, trong mắt chứa sự ấm áp nhu hòa, trên mặt cũng không còn biểu tình đạm mạc, lúc này trên mặt là tràn đầy hạnh phúc, như gió xuân thổi vào lòng Vân Mộng Vũ. Nhìn tỷ tỷ như vậy, Vân Mộng Vũ có chút khó chịu. Lúc này, nàng cảm thấy mình làm cho tỷ tỷ quá ít. Mà tỷ tỷ muốn hạnh phúc cũng chỉ đơn giản như vậy, nhưng do mình ích kỷ.

Đem thời gian để đi nơi khác, chưa từng chú ý tỷ tỷ. Bây giờ nhớ đến, mới phát hiện mình có chút quá đáng. Nàng lặng lẽ giương mắt nhìn tỷ tỷ, phát hiện lúc này, Hàn Băng đang gắp rau cho tỷ tỷ, mà tỷ tỷ lại vui vẻ ăn. Nhìn cảnh tượng này, Vân Mộng Vũ cũng bình tĩnh lại. Nàng chung quy không có khả năng ở một chỗ cùng tỷ tỷ. Người ở cùng tỷ tỷ cả đời là Hàn Băng. Tuy rằng hàn băng rất lạnh lùng nhưng khi ở cạnh tỷ tỷ thì sẽ lộ ra ánh mắt nhu hòa, sủng nịch.

Vân Mộng Vũ buông chiếc đũa, giơ ly rượu lên, nhìn Hàn Băng nói:“Hàn Băng, ly rượu này ta kính ngươi.”

Hàn Băng kinh ngạc ngẩng đầu lên, trong ánh mắt có một tia mờ mịt, trong lúc nhất thời không hiểu được vì sao Vân Mộng Vũ đột nhiên kính rượu hắn. Nhưng khi hắn thấy rõ thần sắc trong mắt nàng, tựa hồ đã hiểu được. Hàn Băng nhìn quanh, nhìn Vân Mộng Vũ và A Mi. Nhìn đến A Mi, ánh mắt hắn ôn nhu, khóe miệng mỉm cười. Hắn đưa mắt nhìn Vân Mộng Vũ, trong ánh mắt có tia kiên định. Vân Mộng Vũ hiểu được ý tứ của hắn. Tỷ tỷ có Hàn Băng bên cạnh, nàng thực yên tâm. Hai người không nói gì cầm rượu trong tay uống cạn, lại nhìn nhau rồi hiểu rõ.

Bữa cơm tối nay, ba người dùng thật sự khoái trá, trên bàn cơm truyền đến thanh âm nói chuyện của Vân Mộng Vũ cùng A Mi, Hàn Băng lại thủy chung yên lặng ngồi bên cạnh dùng cơm, thỉnh thoảng gắp thức ăn cho A

https://thuviensach.vn

Mi, mang bộ dáng là một phu quân tốt. Một bữa cơm thật ấm áp, nhưng ẩn sâu trong đó lại mang cảm giác sầu não.

A Mi biết đây là bữa cơm ly biệt, nhưng nàng vẫn làm bộ như rất khoái trá.

Vân Mộng Vũ cũng biết có thể đây là lần cuối cùng, nhưng nàng không muốn làm cho tỷ tỷ lo lắng, muốn nhìn bộ dáng hạnh phúc của tỷ tỷ.

Hàn Băng tựa hồ biết ý đồ Vân Mộng Vũ, nhưng hắn không nói gì, chỉ mang ánh mắt hàm chứa lo lắng nhìn Vân Mộng Vũ.

Buổi tối, Vân Mộng Vũ cùng A Mi đi ngủ.

Hai người không ngủ được, mà thỉnh thoảng nói chuyện. Nói chuyện trên trời dưới đất. A Mi hỏi sở thích của Vân Mộng Vũ. Vân Mộng Vũ hỏi chuyện của A Mi cùng Hàn Băng…….

Một lúc sau, hai người từ từ đi vào giấc ngủ.

Lúc nửa đêm, Vân Mộng Vũ chậm rãi mở mắt, trong mắt thanh tỉnh vô cùng, không có nửa phần buồn ngủ. Nàng lặng lẽ điểm huyệt ngủ của A Mi, làm cho A Mi lâm vào trong mộng. Trong phòng tối đen, ánh mắt trong trẻo của Vân Mộng Vũ, lẳng lặng nhìn bộ dáng của A Mi. Vân Mộng Vũ nhìn A Mi giống mình như đúc, trong mắt đều là sự ấm áp.

Tỷ tỷ, ngươi nhất định sẽ hạnh phúc.

Vân Mộng Vũ yên lặng nói xong, sau đó đứng dậy, khi đến cửa, tạm dừng một chút, không chút do dự rời khỏi gian phòng này. Lại nhìn thấy Hàn Băng đang đứng ở trong viện.

Cảm giác Vân Mộng Vũ đã đến, Hàn Băng nhẹ nhàng nhìn nàng, đứng bên cạnh Vân Mộng Vũ. Hắn vẫn lạnh lùng như cũ, ở dưới ánh trăng, lại

https://thuviensach.vn

mang theo một tia lạnh như băng. Nhưng trong mắt lại mang thần sắc phức tạp.

Hàn băng nhìn Vân Mộng Vũ, cuối cùng chỉ nói bốn chữ.

“Yên tâm, cẩn thận.”

Bốn chữ cũng nói ra vô số ý tứ.

Hắn cho nàng yên tâm rời đi, tỷ tỷ có hắn chiếu cố, nàng có thể yên tâm làm chuyện mình muốn.

Hắn nhắc nàng cẩn thận, hắn hắn là cảm giác được mình đang làm chuyện nguy hiểm.

Hàn băng, tỷ phu của nàng, giờ phút này cũng là thân nhân của nàng.

Vân Mộng Vũ đột nhiên nở nụ cười sáng lạn, thân thiết nói: “Tỷ phu, cảm ơn ngươi.”

Đây là lần đầu tiên Vân Mộng Vũ gọi Hàn Băng là tỷ phu, giờ phút này lại cảm thấy thân thiết, tự nhiên. Nàng rất cảm động, cảm động vì bên cạnh tỷ tỷ có Hàn Băng.

Nhìn Vân Mộng Vũ tươi cười và nghe được lời của nàng, Hàn Băng vẫn lạnh lùng như cũ. Hắn không trả lời nàng, mà lẳng lặng nhìn Vân Mộng Vũ nói xong, chậm rãi đứng lên mà đi.

Trong lòng có một loại cảm giác, ngày gặp lại, nàng sẽ làm cho người ta kinh diễm.

Vân Mộng Vũ rời khỏi quận chúa phủ, sau đó một mình đi đến ngã tư đường. Tại đây đêm mùa thu, một nữ tử cô đơn đi trên đường, có một cảm giác thê lương.

https://thuviensach.vn

Vân Mộng Vũ không biết vì sao mình muốn đi dạo ở đây, trong lòng chỉ cảm thấy có cảm xúc không thể phát ra, chỉ có mượn ban đêm tĩnh lặng để áp chế cảm xúc.

Nàng đi thật lâu, lúc gần bình minh, nàng đột nhiên vận khởi khinh công, nhẹ nhàng nhảy lên nóc nhà bên cạnh, sau đó một đường lướt qua, nhanh chóng lao đến một chỗ.

Khi bóng dáng nàng biến mất, ngã tư đường chậm rãi đi ra một người.

Một thân áo trắng, Sở Hiên chậm rãi bước ra. Khuôn mặt tinh xảo mang theo tia mệt mỏi. Hắn lẳng lặng đứng đó nhìn ngã tư đường, ánh mắt yếu ớt.

Vân Mộng Vũ một đường đi tới Hộ quốc tướng quân phủ, trong đầu lập tức hiện lên ánh mắt ôn nhu của bà ngoại, và hình ảnh vỗ về tóc nàng từ ái.

Bà ngoại, ngươi ở thế giới kia, vậy là tốt rồi.

Trong mắt ướt át, thần sắc đau thương, nhìn qua cửa, tựa hồ có thể nhìn thấy bà ngoại đang đứng chờ nàng. Nhìn khuôn mặt ấm áp của bà ngoại, Vân Mộng Vũ giống như bị mê hoặc, từng bước một đi đến trước cửa, tay chạm vào cửa lạnh như băng, mới phát hiện mình đã bị ảo giác.

Che đi sự lưu luyến trong mắt, điều chỉnh tốt cảm xúc, Vân Mộng Vũ tránh ám vệ và thị vệ trong phủ, lặng lẽ đi tới trước cửa phòng Mộc Phong.

Đứng ở ngoài phòng, lẳng lặng đứng một hồi, sau đó lặng lẽ nhét một phong thơ, lại yên lặng rời khỏi.

Một mình lẳng lặng trở về Hiên vương phủ, nhìn cảnh tượng quen thuộc, trong mắt có sự lưu luyến cùng bi thương.

https://thuviensach.vn

Lúc bình minh, phòng của vương phi trong Hiên vương phủ dấy lên một ngọn lửa. Đến khi thị vệ cứu hỏa, phòng đã bị thiêu đốt thành tro tàn.

Mà hôm đó Hiên vương gia cũng vừa hồi phủ. Đồn đãi Hiên vương không nói một câu đứng ở nơi đó nhìn, không được kẻ nào dám tới gần, một mình đứng một đêm. Ngày thứ hai, người trong phủ mới phát hiện không thấy Hiên vương gia.

Từ nay về sau, trong thiên hạ truyền lưu một câu chuyện.

Hiên vương phi và hai tỳ nữ bên cạnh ở trong phủ bất hạnh chết trong ngọn lửa, mà Hiên vương gia nhìn thấy ái thê chết thảm, chịu không nổi đả kích, cuối cùng phát điên, không biết kết cuộc ra sao.

Cũng có người nói, sau khi Hiên vương phi chết, Hiên vương gia yêu thê tử, cuối cùng cũng chết theo.

Người trong thiên hạ, mọi thuyết xôn xao. Trong lúc nhất thời vô số người thở dài cho đôi vợ chồng này.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 122: Vào Nhầm Bụi Hoa

Bắc quốc do Bắc hoàng Bắc Ngạo Thế xây dựng, hơn hai mươi năm trước thiên hạ chỉ có sáu quốc gia, là quân, sở, hạo, đông, tây, nam, không có Bắc quốc. Bắc Ngạo Thế dựa vào năng lực của mình thành lập Bắc quốc ở nơi hoang dã.

Vừa thành lập Bắc quốc rất khó khăn, may mà Bắc Ngạo Thế có tài. Hắn mang theo thần dân, dùng trí tuệ và sự gan dạ sáng suốt làm cho Bắc quốc mạnh lên. Tiếp theo lại không ngừng mở rộng, dần dần Bắc quốc càng hưng thịnh.

Khi thi đấu tại lục quốc biểu hiện ra khí thế, bởi vậy được phá lệ làm một quốc gia.

Bắc Ngạo Thế năm đó thành lập Bắc quốc hơn nữa làm cho Bắc quốc thuận lợi phát triển, cuối cùng lại trở thành một đại quốc gia. Khoảng thời gian đó, có năm người đi theo hắn không thể không kể công. Mà Bắc Ngạo Thế là người trọng tình trọng nghĩa, nên lúc thành lập, hắn phong năm người đó thành vương gia, hơn nữa còn có cơ hội thừa kế vương vị.

Năm người như năm ngũ hành khác nhau là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Năm người này cũng vốn là người sống ở nơi hoang sơ. Cho nên khi gặp tai họa thì cũng sẽ bị diệt tộc như chơi. Mà có một năm bị hạn hán nặng, năm gia tộc cũng phải đối mặt với tình trạng diệt tộc và bạo loạn. Năm gia tộc cũng xảy ra nhiều mâu thuẫn. Ngay lúc hỗn loạn, Bắc Ngạo Thế xuất hiện, hắn chỉ mang theo một phen kiếm, nhanh chóng trấn áp bạo loạn. Lại nghĩ cách chống nạn hạn hán. Năn gia tộc biết ơn sâu sắc Bắc Ngạo Thế,

https://thuviensach.vn

hơn nữa thấy Bắc Ngạo Thế tài hoa và có năng lực, tin tưởng hắn có thể làm cho mọi người được sống sung sướng, bởi vậy mọi người nhất trí đưa hắn lên làm vua. Mà Bắc Ngạo Thế cũng không làm cho mọi người thất vọng, trong vòng vài năm, thành lập Bắc quốc, cuộc sống phồn vinh.

Bắc Ngạo Thế có thể nói là anh hùng trong lòng dân chúng Bắc quốc, vị thần ở Bắc quốc!

Vân Y đứng trước một bức tượng, đầu khẽ nâng, người mặc xiêm y màu tím, tay phải cầm kiếm, ánh mắt cơ trí nhìn nam tử xa xa. Tai nghe giọng của một lão giả mặt mày hồng hào đang kể lịch sử của Bắc quốc và Bắc Ngạo Thế vĩ đại.

“Bắc hoàng chính là vị thần của Bắc quốc, vô luận là võ công hay buôn bán hoặc là chính trị, đều thông minh tuyệt đỉnh, không ai bằng. Bắc hoàng.....” Lão giả kia vẫn cố gắng giảng giải, chưa có biểu hiện kết thúc, phỏng chừng phải chờ cho Vân Y bị cảm động đến khóc rống lên mới hết được.

Vân Y nhìn pho tượng kia, trong lòng nghĩ pho tượng này được làm từ cái gì, vì sao nàng chưa từng biết chất liệu này?

Tốt xấu nàng cũng là cô gái hiện đại, nhưng sau khi vào Bắc quốc, nơi nơi gặp đả kích. Nàng muốn tìm nơi bình thường để làm việc, có thể thám thính một ít tin tức của Bắc quốc. Nhưng lại bị ghét bỏ, người ta ngại hắn gầy yếu.

Nữ phẫn nam trang thì chắc chắn không thể khỏe mạnh được. Nhưng cho dù không tìm được việc, nàng cũng nhịn, nhưng vì sao khi nàng đi trên đường, những người nhìn nàng đều mang bộ dáng đồng cảm hoặc mang thần sắc hèn mọn chứ? Nàng thật sự gầy yếu vậy sao? Khi trở lại chỗ ở, đem việc này nói với Hồng Mai và Lục Bình, Lục Bình cũng mang bộ dáng rốt cục ngươi đã biết. Cuối cùng, nàng rốt cục tiếp nhận mình rất gầy so với

https://thuviensach.vn

ở đây. Nhưng, nàng chỉ nghĩ là do khí hậu không hợp, không thừa nhận có nhân tố khác.

Lúc nàng nhàm chán đến cực điểm, muốn đánh gãy lời của ông lão, lại cảm thấy bên cạnh im lặng. Nàng chậm rãi quay đầu, nhìn lão nhân mang vẻ mặt đau kịch liệt đứng đó.

Nhìn thấy bộ dáng đau thương của lão, Vân Y cả kinh, nàng quan tâm hỏi: “Lão nhân gia, ngươi làm sao vậy? Có phải không thoải mái a? Muốn ta đưa đi đại phu hay không?”

Vân Y mang vẻ mặt sốt ruột nhìn ông lão, đợi hắn trả lời, kết quả lão nhân chậm rãi ngẩng đầu, sau đó nói một câu làm Vân Y cười ngất.

“Bắc hoàng anh hùng vô địch, nhưng ông trời không giúp ta, để Bắc hoàng ra đi sớm. Ta ngày ngày bi thống a, hận không thể đi theo ngài a.”

Vân Y khóe miệng co rút liên tục.....

Bắc Ngạo Thế, mất rồi sao? Thật sự không nhầm? Nhớ rõ khi thấy hắn ở Quỳnh Hoa yến lúc đó hắn khoảng năm mươi hoặc là hơn năm mươi. Sao lại đi nhanh vậy? Còn ngày ngày bi thống? Thật là ngày ngày bi thống sao? Sao nàng lại không thấy? Rõ ràng vừa rồi còn mang bộ dáng hồng hào, còn hưng phấn dị thường, nước miếng bay tứ tung a! Bi thống chỗ nào a? Hơn nữa, câu cuối còn nói, hận không thể đi cùng Bắc Ngạo Thế? Lúc ấy hắn tự tử sao?

Nhìn tuổi của hắn, thật sự là quá cao rồi!

Lão nhân này rất buồn cười nha!

Vân Y thở dài nói: “Nói cũng đúng, Bắc hoàng tài cao ngút trời. Nhưng nếu sự thật là như vậy, chúng ta càng nên sống tốt, sau đó đền đáp quốc gia, an ủi Bắc hoàng trên trời có linh thiêng a.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Vân Y cảm thấy buồn cười cho mình, mình lại có thể nói ra được như vậy, thật không dễ dàng a.

Vừa nghe Vân Y nói, lão nhân kia lập tức nhìn nàng.

Ánh mắt kia rất khôn khéo như hồ ly thấy được con mồi, âm hiểm giả dối.

Nhìn thấy ánh mắt như vậy, thân thể Vân Y co rúm lại. Lão nhân này, có âm mưu, chắc chắn có âm mưu.

Lão nhân kia cũng phát hiện hành vi khác thường của mình, vì thế vội vàng giả bộ mang bộ dáng hòa ái, từ ái nói:“Tiểu huynh đệ a, là như vậy, ta thấy ngươi là người thành thật, cho nên biểu hiện ra sự chân thật trước mặt người. Cho nên, tiểu huynh đệ đừng để trong lòng.”

Vừa thấy nụ cười chói lọi trên mặt lão nhận kia, Vân Y cảm thấy da đầu run lên, không biết nói g. Thật sự là lão nhân kia không như người thường. Còn thấy mình là người thành thật! Sao nàng lại không phát hiện mình có phẩm chất tốt như vậy chứ? Đây là tính tình của hắn? Rất kinh ngạc nha? Lại đừng để trong lòng nữa chứ!

Bất đắc dĩ, đây là ở Bắc quốc a, nhân ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a.

Không có cách, ở Bắc quốc nàng không có thế lực, hơn nữa mới đến, cũng không cũng biết thế lực ở đây, nếu không Bắc hoàng biết, trước hết sẽ tiêu diệt thế lực này, kia thật sự chính là rất mất nhiều hơn được. Hơn nữa bảo vật còn không rõ ở đâu, vì vậy chỉ có Bắc Ngạo Thế biết. Mà hiện tại Bắc Ngạo Thế đã chết, như vậy cũng chỉ có đứa con duy nhất của hắn, Bắc Dương biết. Nhưng theo tin tức thì vật này không ở trong hoàng cung, mà là bị giấu ở một nơi cực kì bí ẩn. Như vậy, trừ phi chính hắn tự mình nói ra, bằng không cũng đừng muốn biết. Nhưng vật trân quý như vậy, sao có thể cho nàng? Hơn nữa bắt buộc hắn nói cũng không được. Bởi vì đã có người

https://thuviensach.vn

từng làm vậy, Nhiếp chính vương Kim Thịnh từng uy hiếp hoàng đế, nhưng cũng không thu hoạch được gì.

Cho nên, cuối cùng không còn cách khác, Vân Y chỉ có thể nghĩ ra cách. Phải mau chóng vào trung tâm chính trị của Bắc quốc, sau đó được đương kim hoàng đế tín nhiệm, cuối cùng làm hắn cam tâm tình nguyện nói cho nàng nơi giấu quốc bảo. Tuy rằng rất khó làm, nhưng nàng vẫn quyết định làm cho bằng được.

Cho nên, trước tiên nàng sống ở đây một tháng, cố gắng làm cho thân phận của mình Bắc quốc nhỏ lại. Mà trải qua cuộc sống ở đây, nàng cũng dần dần quen thuộc, hiểu biết tập tục và lịch sử Bắc quốc đôi chút. Kỳ thật lịch sự của Bắc quốc rất ngắn, dù sao cũng mới thành lập.

Vân Y đột nhiên ngẩng đầu lên, mắt nhìn chằm chằm vào lão nhân kia, cảm thấy lão nhân này rất cổ quái. Lúc trước khi đi nàng cũng có suy nghĩ về Bắc Ngạo Thế, sau đó tưởng tượng ra hình dáng. Ai biết được khi đến đây, một lão già nhìn thấy nàng lại vui vẻ chạy tới kể về sự tích của Bắc Ngạo Thế. Bởi vì lúc ấy mới đến, đối với Bắc quốc không có hiểu biết, cho nên cũng cam chịu với ông lão này, cam chịu cho hắn thao thao bất tuyệt giảng giải. Nhưng ai ngờ, từ đó về sau, lúc nào nàng cũng thấy ông lão này. Hơn nữa lần nào cũng nói về Bắc Ngạo Thế, càng kỳ lạ hơn là lần nào cũng giảng giải chuyện không quan trọng. Chỉ là khi tổng kết lại đều làm cho nàng co rúm lại. Mỗi lần như vậy nàng cũng chỉ tán dương qua loa, sau đó yên lặng rời đi.

Chỉ là hôm nay, lão nhân này có chuyện gì xảy ra?

Sao lại nói vậy, chẳng lẽ hắn có ý đồ, muốn gây rối?

Nàng lặng lẽ cúi đầu nhìn thân thể gầy yếu, hơn nữa mình đang giả nam. Thật sự hắn không thể có ý đồ, nhìn lại, lão già kia cũng không phải là người như vậy? Bởi vì mình có dùng bí dược, cho nên bên ngoài cũng thấy

https://thuviensach.vn

nàng có yết hầu, vậy nên nàng không lo lắng người khác nhìn ra nàng là nữ nhân.

Tuy rằng nàng có nhiều tiền, bởi vì thế lực của nàng bình thường ở Sở quốc phát triển, quốc gia khác cũng có một ít, Bắc quốc là ít nhất. Trên cơ bản hiện tại có thể đưa nàng tiền tài cùng với một ít tin tức. Lão nhân này chẳng lẽ nhìn ra nàng không giống người thường, muốn cùng nàng kết giao? Lý do này nàng không thể tiếp nhận được.

Lúc nàng đang nghi hoặc, lão nhân kia lại bắt đầu nói chuyện.

“Tiểu tử, ta cảm thấy hai chúng ta rất có duyên. Không bằng đến nhà của ta uống một ly trà như thế nào?”

Vân Y thu hồi tâm tư của mình. Trong lòng bắt đầu tự hỏi thân phận của lão nhân này. Lại nói, lão nhân này xuất hiện quả thật rất quái dị. Nàng chỉ mới đến, làm sao có thể mời nàng được chứ?

Trong lúc nhất thời, trong lòng Vân Y bối rối. Ở một nơi lạ lẫm, có cảm giác không an toàn, hơn nữa một địch nhân không rõ, vậy càng làm người ta cảm thấy tim đập nhanh.

Lúc này, nàng nâng mắt, nhợt nhạt cười, giọng điệu ôn hòa xa cách nói:“Thật sự là không khéo, hôm nay trong nhà có việc, cho nên ý tốt của lão nhân gia, tại hạ chỉ có thể khéo léo từ chối.”

Nghe Vân Y nói, lão nhân không có một tia không vui, ngược lại vui vẻ vuốt râu, sau đó cười nói:“Không có việc gì, nếu có duyên, sau này gặp lại. Nếu ngươi có việc, vậy nhanh trở về đi.”

Nghe lão nhân nói, Vân Y cười đáp lại, liền xoay người rời đi. Nàng chậm rãi đi trên được, cảm giác xung quanh, phát hiện không ai theo dõi nàng, mới yên tâm về nơi mình ở.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, lẳng lặng đến nơi. Nàng cùng Hồng Mai, Lục Bình ở trong một cái viện, do các thế lực của Thiên Binh các ở Bắc quốc sắp xếp. Với thân phận là thân thích với chủ tửu lâu ở phương xa, mang theo hai muội muội đến Bắc quốc tạo sự nghiệp.

Lúc đến cửa nhà, nàng sửng sốt, thấy mọi người vây quanh? Những người vây quanh đều hưng phấn đàm luận, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn vào trong.

Vân Y cũng không lo lắng cho Hồng Mai và Lục Bình nhiều, dù sao đi theo nàng lâu như vậy, một ít quyền cước và khinh công hai nàng đều học một ít. Hơn nữa đến nơi xa lạ này, Vân Y rất là lo lắng các nàng. Cho nên thiết kế một ít ám khí và một ít độc dược để phòng thân. Hơn nữa Vân Y có nói cho các nàng, một khi gặp được nguy hiểm hãy để lại ám hiệu thông báo, nếu nàng thấy tín hiệu, hơn nữa nơi này toàn dân chúng ít biết võ công, lại đang bàn tán. Cho nên, nàng cũng không vội vã đi vào, ở ngoài nghe mọi người bàn tán.

“Đôi song sinh kia có bộ dáng rất đẹp.”

“Đúng vậy, ta cũng thấy, lại có đôi song sinh đẹp như vậy. Hơn nữa kỳ lạ hơn là tính tình cũng đặc biệt. Một cái nhìn qua trầm tĩnh dịu dàng, một cái nhìn lại hoạt bát đáng yêu.”

“Đúng vậy, ta cũng thích đôi song sinh này, nếu ta có một đôi nữ nhi như vậy, ta nằm mơ cũng sẽ bật cười.”

“Ngươi mơ đi. Người ta bộ dạng xinh đẹp, ngươi xem xem ngay cả cháu ngoại của Nhiếp chính vương cũng tự mình tới cửa đến cầu thân.”

“Đúng vậy, kia là cháu ngoại của Nhiếp chính vương a. Mẫu thân hắn là muội muội duy nhất của Nhiếp chính vương, quận chúa đương triều a. Đôi song sinh này lại có số tốt có được cuộc nhân duyên này.”

https://thuviensach.vn

Vân Y đã hiểu. Thì ra là cháu ngoại của Nhiếp chính vương nhìn trúng Hồng Mai cùng Lục Bình nên đến xin cưới.

Thật sự là máu chó a, làm sao có thể có chuyện này. Nàng coi Hồng Mai cùng Lục Bình là muội muội ruột, hiện tại hắn dám đến xin cưới cả hai. Hắn nghĩ mình là ai a, nghĩ mình là hoàng đế sao, hậu cung ba ngàn sao. Thật là, Vân Y phát hỏa. Hắn mạnh mẽ chen lên, mang vẻ mặt lạnh lùng đi tới.

Bị nàng chen lên một số người buồn bực, đang muốn mở miệng mắng to. Lại thấy ánh mắt sắc như dao của Vân Y, lập tức thưa dạ. Mà một ít số người lập tức nhận ra Vân Y là ca ca của đôi song sinh kia, lập tức đố kỵ nhìn hắn. Trong lòng nghĩ, ca ca này thật đúng là phát đạt. Nghe nói ca ca này vừa vặn đến Bắc lập nghiệp, hiện tại có cơ hội rồi còn không vui vẻ được sao.

Nếu Vân Y biết trong lòng bọn họ suy nghĩ vậy, thế nào nửa đêm cũng phải đi tìm bọn họ chỉnh lại.

Vân Y vừa vào sân liền thấy nơi nơi đều màu hồng, kia chắc là sính lễ. Nhìn đến mấy thứ này, Vân Y khóe miệng cong lên. Hôm nay là ngày gì, sao lại có chuyện lạ liên tục như vậy?

Nâng mắt, nhìn thấy Hồng Mai cùng Lục Bình đang đứng, lúc này Lục Bình cuối mặt xuống. Vừa thấy dáng vẻ mập mạp kia, Vân Y thiếu chút nữa vấp té. Lại còn có người như vậy trên đời, tai to mặt lớn, giống đang mang thai, lúc này lại mang vẻ mặt say sưa nhìn chằm chằm Hồng Mai và Lục Bình.

Thấy vậy, Vân Y thật muốn tát hắn một phát. Hắn cũng đã lớn thành như vậy, phải nên ở trong nhà, thế nhưng còn dám ra ngoài gây chuyện.

Nàng đảo mắt nhìn Hồng Mai cũng mang vẻ mặt không vui. Mà người trong viện đột nhiên nhìn thấy một nam tử bộ dạng xinh đẹp mang vẻ mặt

https://thuviensach.vn

tức giận đi vào.

Hồng Mai cùng Lục Bình vừa thấy Vân Y, nhất thời vui vẻ hô:“Ca ca, ngươi đã trở lại.”

Mà người kia vừa thấy Vân Y, ánh mắt lập tức mở to. Hắn lập tức nhìn xiêm y trên người, phát hiện không có vấn đề. Lại cầm cây quạt mở ra, sau đó chậm rãi đi đến trước mặt Vân Y, ánh mắt nhìn chằm chằm Vân Y, sau đó tươi cười dâm tà nói:“Tại hạ Mộc Vũ, là cháu ngoại của Nhiếp chính vương, con của quận chúa Kim Tử Hà, con của Mộc gia Nhị gia. Không biết nên xưng hô vị công tử này như thế nào?”

Nghe hắn giới thiệu, Vân Y không khỏi hò hét một tiếng, thì ra là quan nhị phẩm. Khó trách kiêu ngạo như vậy. Hơn nữa thật sự là không nghĩ tới a, hắn quả là mặt người dạ thú a, nam nữ đều muốn ăn a. Thật sự là muốn chết!

Nhưng nàng nhanh chóng nghĩ ra một ý, bây giờ nàng đang tìm cách làm quan? Bây giờ có một đầu heo đưa lên, nếu nàng không lợi dụng, đó mới là hết nói nổi.

Vì thế, Vân Y lập tức đưa ra nụ cười mị hoặc chúng sinh, kinh hô nói:“Nha, thì ra là cháu ngoại của Nhiếp chính vương a.”

Nói xong, còn kinh ngạc bịt miệng mình. Mộc Vũ vừa thấy bộ dáng như vậy của Vân Y, trong lòng rất hưởng thụ, trên mặt cũng rất đắc ý. Thân phận của hắn tôn quý, mỗi lần chỉ cần hắn nói ra, vốn không có người dám ngỗ nghịch hắn.

Mà lần này cũng không ngoại lệ, hắn vừa nói ra, thiếu niên có bộ dạng vô cùng xinh đẹp này lập tức kinh ngạc. Mộc Vũ cao hứng, trong lòng nghĩ hôm nay thật sự vui vẻ, thế nhưng lại có ba bảo bối. Vô luận là đôi song sinh xinh đẹp kia hay là thiếu niên tuyệt sắc này, đều là cực phẩm a. Mộc Vũ cao hứng, tay bắt đầu có chút ngứa ngáy.

https://thuviensach.vn

Vân Y nhìn thấy tay của hắn, không đúng, tay hắn còn to hơn tay lợn. Người có đôi tay đó mang theo tia hưng phấn, tay muốn chạm vào mặt Vân Y.

Vân Y không nói gì. Nếu mặt nàng bị đôi tay heo này sờ soạng, chắc nàng ói đến một tháng cũng không hết. Vân Y hơi nheo mắt lại, cước bộ nhẹ nhàng rời đi, khi đôi tay kia sắp chạm vào, đột nhiên lui về sau một bước.

Mộc Vũ sắp bắt được lại thất bại, trong mắt có chút do dự.

Ánh mắt hắn nhìn lên, nhìn thấy đôi mắt hơi nheo lại của Vân Y, không còn vẻ bất mãn. Cặp mắt kia lúc này thản nhiên nhìn hắn, trong mắt có vẻ tao nhã khó che giấu, đôi mắt kia còn ánh lên vẻ hồn nhiên. Mộc Vũ ngốc nghếch đứng nhìn đôi mắt của nàng, trong lúc nhất thời lại quên cái khác. Đôi mắt kia rất đẹp, như có ma lực, làm cho hắn muốn ngừng mà không được. Trong ấn tượng của hắn, cũng chỉ có mỹ nhân đứng nhất Bắc quốc mới có thể so sánh.

Vân Y nhìn bộ dáng mập mạp kia, nhất thời trong lòng không vui, trong mắt có vẻ khinh thường. Nhưng vì muốn lợi dụng hắn, nàng đành phải nhẫn nại.

“Vị Mộc công tử này làm sao vậy?” Vân Y nhẹ giọng hỏi, lại dùng một cánh tay nhẹ nhàng quơ quơ trước mặt hắn.

Mộc Vũ bị làm giật mình, tập trung lại tinh thần, chỉ thấy một bàn tay trắng muốt ở trước mặt, nhất thời cảm thấy hồn đã lạc mất. Lại nghe hắn ôn nhu gọi tên mình, nhất thời giật mình, phục hồi tinh thần:“Không có gì, nếu hôn sự đã định, như vậy bây giờ ta sẽ cho người đi chuẩn bị, tối nay chuyển vào phủ của ta.”

Vừa nghe Mộc Vũ nói, Vân Y rất muốn cười to ba tiếng, sau đó dùng một chưởng đánh chết hắn. Người này có chứng ảo tưởng sao? Sao lại tự

https://thuviensach.vn

cho là đúng như vậy? Trình tự này cũng quá nhanh rồi, cái gì cũng chưa nói, thì hôn sự này đã định, còn muốn tối nay chuyển vào phủ hắn. Hắn thật đúng là ảo tưởng, lại muốn cả ba người.

Vân Y khé nâng khóe miệng, ánh mắt híp lại, nhìn Mộc Vũ, giọng điệu càng mềm nhẹ.

“Nếu công tử đã để mắt hai muội muội, hơn nữa tại hạ cũng rất đau lòng. Vậy cứ làm như Mộc công tử nói, đi chuẩn bị rồi tối nay chuyển vào phủ.”

Mộc Vũ vừa nghe nhất thời mừng rỡ, chính là hắn không có mắt, không biết nhìn người. Hơn nữa khi hắn vui vẻ, nhìn lại nàng, lại có cảm giác lạnh lẽo.

Cứ như vậy, Vân Y mang theo Hồng Mai Lục Bình ngồi xe ngựa của Mộc Vũ đi tới Mộc phủ.

Bọn họ vừa đi, đám người vây quanh bàn tán.

“Trời ạ, ta không nhìn lầm chứ, bọn họ đã đi cùng Mộc công tử sao? Chuyện này không hợp lễ nghĩa cho lắm? Ta vẫn luôn nghĩ ba người kia là tốt, không nghĩ tới lại là người ham phú quý.”

“Ai nói không phải chứ, vừa thấy Mộc công tử biểu hiện là biết đã động tâm với hai nữ nhân kia. Nhưng ca ca kia tốt xấu cũng là người đọc sách chuẩn bị đi thi, sao lại làm ra chuyện này chứ.”

“Ngươi không hiểu sao, người ta làm sao muốn tham gia khoa cử, đó không phải là vì muốn có tiền đồ sao, có thể hưởng cuộc sống vinh hoa phú quý. Mà bây giờ có cơ hội sao không bắt lấy. Các ngươi xem, đó là ai, là cháu ngoại duy nhất của Nhiếp chính vương a. Chỉ cần hầu hạ hắn tốt, muốn cái gì không có, còn cần phải đi thi sao?”

Mọi người có hâm mộ, có ghen tị, cái gì cũng có.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này Vân Y ngồi trên xe ngựa cũng mặc kệ, nàng chỉ biết là đây là một cơ hội tốt, có thể mau chóng tiếp cận chính trị của Bắc quốc. Không nghĩ tới đi ra ngoài một chuyến, rồi trở về lại gặp được cháu ngoại của Nhiếp chính vương, thật đúng là vừa định ngủ lại có người đưa gối. Tuy rằng nói Mộc phủ rất sâu, chắc chắn ba người bọn hon sẽ bị chú ý. Nhưng nàng đã sớm an bài, bọn họ tuyệt đối không tra được xuất xứ của ba bọn họ.

Trong lòng nghĩ cách lợi dụng tên mập mạp này, để hắn cho nàng tham gia một vài bữa tiệc, như vậy khi mình tham gia thi khoa cử sẽ dễ dàng hơn bởi vì không có quan hệ sẽ bị người khác coi thường.

Trong lòng đang nghĩ cách làm cho tên mập mạp kia tin tưởng, xe ngựa cũng đã đến trước cửa của Mộc phủ. Vân Y xuống xe, nhìn Mộc phủ, phủ này đứng thứ hai trong năm đại thế gia. Nghe đồn Mộc gia là phe phái của Nhiếp chính Vương, âm thầm giúp đỡ Nhiếp chính vương làm rất nhiều chuyện bí mật. Mà lại nghe đồn Mộc phủ quả thật là thiên tài, cũng là tứ đại anh kiệt của Bắc quốc cũng là cánh tay của Mộc Bách Nhiên. Xem ra Mộc phủ cũng là một nơi hỗn loạn a, lục đục chắc chắn sẽ không thiếu, nhưng vậy cũng có lợi cho hành động của nàng.

Giấu đi ý nghĩ trong lòng, lẳng lặng nhìn Mộc phủ. Mộc phủ bởi vì ở trong ngũ hành nên mới mang chữ Mộc, cho nên toàn bộ phủ đều mang hơi thở của cây cỏ. Theo Mộc Vũ vào bên trong, lại có thể thấy được các loại cây khác nhau, hơn nữa đều là giống quý hiếm. Hơn nữa lại làm cho không khí trong lành mát mẻ, nếu sống ở đây cũng sẽ rất thích thú, có cảm giác hòa hợp làm một.

Mộc Vũ nhìn ba người đều mang vẻ mặt tò mò, nhất thời cảm thấy kiêu ngạo dị thường, ngẫu nhiên nói chuyện vài câu với Vân Y, biểu hiện tài hoa của mình.

https://thuviensach.vn

Mà thấy hành vi và thần sắc kiêu ngạo của Mộc Vũ, Vân Y không nói gì. Nàng nhìn vậy, thật sự là bởi vì rất ít thấy có người có thể khiến trong phủ tràn đầy sinh lực, nơi nơi đều mang cảm giác thoải má, cho nên mới sùng bái nhìn.

Mộc Vũ mang theo ba người đến mẫu đơn viện, vừa đến nơi, nàng lơ đãng nhìn bảng hiệu, trực tiếp không biết nói gì.

Mẫu đơn viện?

Mẫu đơn!

Mộc gia này làm gì vậy, ba chữ này quả thật làm mất đi vẻ hài hòa trong phủ!

Hơn nữa, trong sân lại có cây cối quý hiếm um tùm, sao lại có cái tên như vậy chứ? Còn mẫu đơn? Có hoa mẫu đơn sao?

Bất quá, nàng nhanh chóng phát hiện trong viện có hoa mẫu đơn, hơn nữa rất nhiều. Lầu ở giữa viện được vòng thành một vòng đủ loại hoa mẫu đơn, thực sự nhìn không hài hòa. Quả thực viện này là một nét bút bị hỏng.

Mẫu đơn các càng nhìn càng thấy không hài hòa. Nếu xung quanh cũng có cây cổ thụ thi quả thật tình thơ ý hoạ.

Nhưng vì đây là mẫu đơn, nên mang theo hơi thở mị tục.

Nhìn đến đây, nàng tuyệt vọng với nhân phẩm của người ở đây. Rõ ràng ở trên đường, nhìn nơi khác, không phải là Thanh tùng viện thì là Ngô Đồng viện, sao đến đây lại là Mẫu Đơn viện chứ?

Mộc Vũ mang theo ba người Vân Y đi vào trong căn lầu hẻo lánh, Vân Y cũng không để ý. Dù sao nàng cũng không trông cậy vào việc có thể tìm một nơi tốt ở đây. Nhưng khi nàng vào đây, cũng không tự giác thích thú.

https://thuviensach.vn

Lầu các này không mang tên thược dược hay hoa quế mà mang tên là Toái Hoa các, ngược lại có vẻ ý cảnh sâu xa. Hơn nữa nơi này hẻo lánh, lại tinh mỹ lịch sự tao nhã, ngược lại mang theo sự yên tĩnh vô cùng.

Mộc Vũ tuy rằng rất thích ba người Vân Y, nhưng trong mắt hắn ba bọn họ chỉ là đồ chơi mà thôi, không có khả năng cho bọn hắn ở nơi đẹp hơn. Hơn nữa hắn cũng đã có rất nhiều tiểu thiếp, lại có bối cảnh, so sánh với ba người Vân Y có thể ở nơi như vậy hắn là cảm thấy thỏa mãn mới đúng. Mộc Vũ nhìn thấy Vân Y không có gì bất mãn, lại cảm thấy đắn đo với ba bọn họ. Mộc Vũ lúc này có tâm tình tốt, muốn mang các nàng đi vào, sau đó nói chuyện một phen, ai biết lúc này lại có người đến báo nương tìm hắn.

Vừa nghe nương tìm hắn, hắn nhanh chóng rời đi.

Vân Y đứng ở nơi đó nhìn một đám người rời đi thì giật mình. Mộc Vũ giống như tiểu bá vương, nghĩ hắn được sủng ái, không nghĩ tới hắn lại sợ mẫu thân. Xem ra nơi này đúng là thú vị a.

Mà bên kia, Mộc Vũ vừa nghe mẫu thân tìm hắn, lập tức hoang mang rối loạn đi đến nơi ở của mẫu thân. Khi vào bên trong, nhìn thấy mẫu thân mang vẻ mặt nghiêm túc ngồi trên ghế, lập tức đi lên thỉnh an.

“Mẫu thân, sao hôm nay rảnh mà gọi con a?”

Người ngồi trên kia diện mạo bình thường, nhìn có vẻ phúc hậu, mặc quần áo đỏ tươi, trên mặt lại trang điểm đậm. Nhìn giống như nhà giàu mới nổi. Nếu cho Vân Y nhìn thấy, chắc chắn sẽ phê phán một phen.

Đây là mẫu thân của Mộc Vũ, nữ nhi duy nhất của Kim gia, là con gái duy nhất của Nhiếp chính vương, Tử hà quận chúa Kim Tử.

Lúc này Kim Tử mang vẻ mặt không vui nhìn con trai, trong mắt như muốn nói chỉ tiếc rèn thép không thành sắc. Lại nhớ đến chuyện lúc nãy hạ

https://thuviensach.vn

nhân bẩm báo, nhất thời sắc mặt càng trầm lại, lập tức vỗ bàn, tức giận nói:“Ngươi nói cho ta nghe, cả ngày chỉ biết trêu hoa ghẹo nguyệt, không làm chính sự?”

Vừa thấy mẫu thân tức giận, hơn nữa lại bắt đầu răn dạy mình. Mộc Vũ nói:“Con cố gắng đọc sách, cũng có tập võ, muốn tham gia thi khoa cử vào tháng sau. Mà ba tháng sau đấu võ nghệ, con cũng có lòng tin, xin mẫu thân yên tâm.”

“Yên tâm, ta làm sao có thể yên tâm. Ta nói bao nhiêu lần rồi, trong khoảng thời gian này ngươi nhịn một chút, ngươi có hiểu không?”

Nghe Mộc Vũ trả lời, thần sắc của Kim Tử không chỉ không dịu đi, ngược lại càng thêm khó coi.

Mộc Vũ bị mẫu thân mắng, lập tức im lặng đứng bên cạnh. Mộc Vũ là như vậy, biết mẫu thân rất yêu thương hắn, ngoài miệng mắng, nhưng lòng không vậy. Cho nên khi mẫu thân mắng lớn, hắn sẽ cúi đầu im lặng đứng bên cạnh, như vậy một lát sau, mẫu thân tức giận xong sẽ thôi.

Quả nhiên một lát sau, Kim Tử nhìn thấy bộ dáng cúi đầu nhận sai của con, nửa phần tức giận cũng tan biến. Nhất thời giọng điệu dịu đi nói:“Vũ nhi, ta đã nói với ngươi, trong khoảng thời gian này ta và cậu ngươi thương lượng muốn ngươi lấy tiểu nữ của Thổ gia gia, cho nên ngươi nên ít lại một chút, sao ngươi lại không nghe?”

Mộc Vũ nghe mẫu thân nói, sắc mặt lập tức bối rối, sốt ruột nói:“Mẫu thân, ta không cần lấy nàng, nàng thật sự là rất điêu ngoa.”

Mộc Vũ trong lòng nghĩ nếu đem như vậy một cái giống cọp mẹ giống nhau nữ tử thú trở về, kia hắn về sau còn như thế nào ngoạn? Cái kia thổ cũng linh thật sự là rất bưu hãn, kia một thân công phu nhất làm cho người ta sợ hãi, nếu rơi xuống tay nàng thượng, kia còn làm sao có đường sống?

https://thuviensach.vn

Vừa thấy bộ dáng uất ức của con, Kim Tử cũng không tức giận nữa. Nàng cao giọng:“Nữ tử như Thổ Cũng Linh như vậy mới tốt. Bắc quốc chúng ta thượng võ, nếu ra ngoài đại chiến, nữ tử cũng có thể ra chiến trường lập công. Mà Thổ Cũng Linh cũng có gia thế, một khi cưới nàng, ngày nào đó có thể làm cho nhà chúng ta nâng cao một bước. Hơn nữa nữ nhân càng bưu hãn, khi thành thân, đến lúc đó sinh đứa nhỏ, sẽ trở nên vô cùng dịu ngoan. Vũ nhi, ngươi nhìn đại bá Mộc Bách Nhiên đi, nay đã rất nổi bật. Ngay cả cậu là Nhiếp chính vương cũng áp không được hắn, chẳng lẽ ngươi muốn cả đời đều bị hắn dẫm nát dưới chân sao?”

Mộc Vũ vừa nghe mẫu thân nói xong, sắc mặt lập tức không vui. Vì thế hắn cắn răng nói:“Tốt, con sẽ chú ý, cũng sẽ lấy Thổ Củng Linh.”

Kim Tử nhìn thấy con như vậy thật là vừa lòng, vì thế mang tâm tình tốt cho hắn lui xuống.

Mà lúc này đại a đầu Hoa Sen luôn hầu hạ Kim Tử đang bưng ấm trà sau khi nghe Kim Tử nói, tay run run một chút.

Trong Toái Hoa các, Vân Y lười biếng nằm trên giường, có hứng thú nhìn một đám nữ nhân đột nhiên vọt vào. Xem ra đều là thê thiếp của Mộc Vũ, đội hình này thật sự khổng lồ a, ít nhất cũng có hơn hai mươi người. Hơn nữa nhìn nữ tử này, thật đúng là dạng gì cũng có. Có la lị hình, có ngự nữ hình, có thanh thuần quyến rũ, có đầy đặn xinh đẹp, thật sự là cái gì cần cũng có.

Những nữ nhân đó cũng đang dùng ánh mắt đánh giá ba người Vân Y, các nàng ghen tị nhìn khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp của Vân Y. Tuy rằng nói Vân Y là nam tử, nhưng chỉ cần uy hiếp đến vinh hoa phú quý của các nàng thì đều là địch nhân. Cho nên hôm nay vừa bọn họ vừa nhận được tin tức liền lập tức chạy đến đây, thật sự là thiếu gia chưa từng làm chuyện này.

https://thuviensach.vn

“Nhìn xem, đôi tỷ muội này có bộ dạng thật đúng là mê người a, ngay cả ta nhìn cũng ngừa ngáy. Khó trách thiếu gia nhịn không được, mới nhìn thấy liền lập tức cho người nâng sính lễ tới cửa đón về.” Một nữ nhân diện mạo xinh đẹp dẫn đầu nói, nói xong còn cầm khăn lụa che miệng ha ha nở nụ cười.

Có người mở đầu, phía dưới lập tức phụ họa.

“Thật đúng là a, cũng không biết là dạng người gì, có thể sinh ra ba huynh muội như vậy, đều quyến rũ người khác. Tốt lắm, ba người đều vào Mộc phủ, lúc này thật có thể nói là bay lên cây biến phượng hoàng.”

“Đúng vậy a, ngươi xem xem khuôn mặt kia. Còn đôi mắt thật quyến rũ!”

“Ai nha, Lệ phu nhân ngươi cũng nên cẩn thận, ba người này tuyệt sắc như vậy, cẩn thận địa vị của ngươi bị đoạt a.”

Trong đám người một người mặc xiêm y đỏ thẫm, nữ tử tản ra hơi thở đàng hoàng trong đám người không nói gì, mà là dùng đôi mắt kia nhìn kỹ Hồng Mai cùng Lục Bình.

Hiển nhiên nữ tử này có vẻ biết tính toán, biết Vân Y là nam nhân, cho dù được sủng ái cũng không lên mặt được.

Một nam tử sẽ không tạo thành uy hiếp, mà đôi song sinh kia có sự hấp dẫn a. Chỉ là Thiếu gia đối với đôi song sinh này cũng có cảm giác mới mẻ thôi. Tuy rằng đôi song sinh này rất được, nhưng lẫn trong đám mỹ nữ ở đây cũng không khá hơn mấy. Bởi vậy, thần sắc trong mắt nàng buông lỏng, trong lúc nhất thời cảm thấy bình tĩnh, muốn rời đi, lúc này cũng là nghe một cơ thiếp bên cạnh nói:“Lệ phu nhân, chúng ta nên nhanh chóng rời khỏi đây, bằng không thiếu gia trở lại sẽ không tốt lắm. Dù sao thiếu gia có bộ dáng coi trọng ba người này.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong, hồng y nữ tử kia ánh mắt hơi nheo lại, rõ ràng đây là châm ngòi ly gián. Nữ tử kia vừa thấy ánh mắt của nàng lập tức co rúm lại. Nhìn nàng như thế, đề phòng của Lệ phu nhân tiêu tán, sau đó cảm thấy lời của nàng không phải không có lý. Gần nhất bởi vì muốn đám hỏi với Thổ gia, bởi vậy thiếu gia không có dẫn người về. Như vậy hiện tại, ba người này có gì đặc biệt, có lẽ thật sự sẽ ảnh hưởng đến địa vị của mình.

Lệ phu nhân đảo ánh mắt, nhìn nữ tử mặc xiêm y hồng nhạt, dung mạo xinh đẹp. Nữ tử kia hiểu ý, lập tức đi đến trước mặt Hồng Mai cùng Lục Bình, nâng cằm lên, đưa tay muốn cho Lục Bình một cái tát.

“Ba.”

“Chát.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 123: Chỉ Có Thanh Ảnh, Như Ngọc Như Tùng

Edit: Sunny Út

“Ba.”

“Chát”

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, ngay sau đó lại nghe tiếng hét vang lên.

“Ai nha, đau chết mất.”

Vừa nghe thanh âm này, toàn bộ nữ nhân đều kích động, xoay người sang chỗ khác nhìn. Khi các nàng thấy tình cảnh trước mắt, lập tức khẩn trương đi qua.

Vân Y khẽ nâng mắt lên, vừa vặn thấy được toàn bộ quá trình.

Nữ tử kia, vênh váo đắc ý đến bên cạnh Hồng Mai và Lục Bình. Nàng nâng cằm lên, bộ dáng cao ngạo, tay phải nâng lên muốn cho Lục Bình một cái. Nhưng Lục Bình lại là người bị ăn hiếp cũng không dám lên tiếng. Hồng Mai cùng Lục Bình đi theo Vân Y, không chỉ có võ công, làm người xử thế, tính cách cũng thay đổi.

Vân Y đã nói trước với Hồng Mai cùng Lục Bình, nếu bị người khác đánh, nhất định phải đánh trở lại, đánh gấp hai lần, đến lúc đó có hậu quả gì nàng sẽ gánh.

Mà bây giờ xem ra hiệu quả dạy bảo của nàng đã thành công a.

https://thuviensach.vn

Lúc cánh tay kia sắp đánh tới Lục Bình, Lục Bình nhanh chóng bắt lấy cái tay kia, tay còn lại nhanh chóng quăng cho nàng một cái tát. Mà Hồng Mai bên cạnh cũng phối hợp đá nàng một cước, nàng kia bị Hồng Mai đá tới cửa, lại vừa vặn trúng Mộc Vũ.

Mộc Vũ đáng thương, còn chưa thấy rõ chuyện gì, đã bị một vật thể bay tới. Nhất thời từng nấc thịt của hắn đau đến run lên.

Các nữ tử liền vội vàng đem kéo nữ tử trên người Mộc Vũ đứng lên, sau đó lại sốt ruột quan tâm Mộc Vũ.

“Thiếu gia, ngươi không sao chứ, có bị thương hay không a?”

“Đúng vậy a, có đau hay không a?”

“Muốn mời đại phu không a?”

Mộc Vũ bị bọn họ nâng dậy, lúc này đang ngồi đó, sắc mặt không tốt.

Mộc Vũ lúc này không vui, các nữ nhân này hôm nay có chuyện gì xảy ra a. Đến đây làm gì, nếu các nàng không đến, hắn làm sao có thể gặp tai bay vạ gió?

Mộc Vũ một đám nữ nhân trang điểm lòe loẹt trước mắt, lại cảm nhận trên người đau đớn, nhất thời áp chế không được sự tức giận. Hắn lớn tiếng quát:“Các ngươi ăn no không có chuyện gì sao a, chạy đến đây làm gì?”

Vừa nghe xong, nhiều người co rúm lại. Trong lòng các nàng rất sợ Mộc Vũ, Mộc Vũ bình thường rất thích mỹ nhân, mà mỹ nhân cũng sẽ đáp ứng hắn. Nhưng khi hắn chán hoặc là mỹ nhân đắc tội hắn, vậy thì phú quý của người đó cũng đã xong. Nếu người nào không được sủng, thì sẽ bị ức hiếp đến chết. Nếu đụng đến Mộc Vũ, hậu quả sẽ vô cùng thê thảm, Mộc Vũ là người háo sắc nhưng cũng là người tâm ngoan thủ lạt.

https://thuviensach.vn

Lệ phu nhân đứng sau lưng ngầm hung hăng trừng mắt nhìn nữ tử kia. Nữ tử kia vô cùng hoảng sợ, thủ đoạn của Lệ phu nhân nàng đã biết, nhất thời bị hoảng sợ mặt không còn chút máu. Nhưng không ai để ý đến nàng.

Lệ phu nhân nhìn toàn bộ nữ nhân nhát gan ở đây, nhất thời trong lòng hừ lạnh một tiếng, sau đó chậm rãi đến trước mặt Mộc Vũ. Nàng ngồi xổm xuống ôn nhu nói:“Thiếu gia, ngươi không sao chứ, có thoải mái không. Nếu không thoải mái chỗ nào thì nói với Lệ nhi a, để Lệ nhi làm cho chỗ đó tốt lên a.”

Thanh âm Lệ phu nhân thanh thúy mà kiều my, giọng điệu mềm mại, nhất thời câu mất hồn của Mộc Vũ. Mộc Vũ lập tức quên đi chuyện trừng phạt, cười tủm tỉm kéo tay Lệ phu nhân, ôn nhu nói:“Làm sao bây giờ, ta đau cả người, Lệ nhi, chúng ta trở về phòng từ từ xoa nha.”

Mộc Vũ nói rất rõ ràng, ai cũng hiểu. Mộc Vũ hành vi luôn phóng đãng, cho nên chuyện như vậy cũng là bình thường.

Lệ phu nhân nghe thanh âm của Mộc Vũ, nhất thời khóe mắt đều mang xuân tình, xinh đẹp quyến rũ. Trong mắt lộ vẻ đắc ý, hai tay nàng nâng Mộc Vũ lên, hai người ôm nhau đi ra ngoài.

Mọi người ở đây thấy bọn họ rời đi, có người hiện lên vẻ cô đơn, có người lại ghen tị vô cùng.

Cho dù là ghen tị phát cuồng, cũng không ai dám nói gì.

Bởi vì Lệ phu nhân cũng không phải là thê thiếp bình thường, nàng là thứ nữ của Kim gia. Tuy rằng là thứ nữ, nhưng cũg được sủng ái ở Kim gia. Bởi vì nữ tử của Kim gia rất ít, chính thất chỉ có một mình Kim Tử là nữ. Cho nên Lệ phu nhân có Kim gia là chỗ dựa, hơn nữa Kim Tử rất thích Kim Lệ. Cho nên, Kim Lệ lên mặt tự cho mình là phu nhân. Kim Lệ rất thủ đoạn, làm Kim Tử cùng Mộc Vũ nịnh nọt. Trong hậu viện có thể nói nàng

https://thuviensach.vn

xưng vương xưng bá, hơn nữa thủ đoạn đối phó với người đắc tội cực kì tàn nhẫn.

Cho nên nữ tử ở đây chán ghét và hận nàng thấu xương, nhưng dưới uy nàng, cũng chỉ giận mà không dám nói gì mà thôi.

Vân Y nhìn bức họa này, trong mắt có sự trào phúng. Đau khổ chờ đợi một nam nhân để mắt tới, đây là việc đáng buồn. Sống như vậy giống như sói đang sống trong nhà hổ, lúc nào cũng đề phòng người khác hãm hại. Mỗi bước đi đều phải cẩn thận, vô ý một chút thì có khả năng vạn kiếp bất phục.

Những nữ tử kia thấy Lệ phu nhân cùng thiếu gia đã đi, không có tâm tình ở lại, nên mọi người tính rời khỏi. Ở phía sau, một bóng dáng hồng nhạt đứng lên, vọt nhanh đến một chỗ.

Mọi người vừa thấy vậy, nhất thời ngừng lại. Trong hậu viện này, các nữ nhân thích nhất là xem náo nhiệt. Mà lúc này, thấy có người muốn sinh sự, nên ở lại xem kịch vui.

Nữ tử kia bị Lệ phu nhân trừng mắt nhìn, trong lòng vô cùng sợ hãi. Nàng sợ hãi Lệ phu nhân sẽ đến xử phạt nàng.

Nghĩ đến thủ đoạn của nàng, nàng sợ hãi toàn thân run run. Mà Lệ phu nhân vừa đi, ánh mắt nàng ngơ ngác không biết nên làm thế nào mới tốt, đột nhiên ánh mắt mở lớn, nhìn đôi song thai đang đứng đó, nhất thời đồng tử sáng lên, toàn thân máu đều sôi trào. Nàng nghĩ, chỉ cần hủy dung đôi song sinh này, như vậy đến lúc đó Lệ phu nhân không chỉ không trách nàng, ngược lại còn thưởng cho nàng, về phần lão gia có tức giận hay không thì không quan trọng, dù sao Lệ phu nhân cũng được sủng ái, chỉ cần nàng làm tốt, đến lúc đó Lệ phu nhân nói giúp nàng trước mặt thiếu gia, chuyện này chắc chắn sẽ xong.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy, nàng nhìn chằm chằm hướng của Hồng Mai cùng Lục Bình, khi mọi người chuẩn bị bước đi, đột nhiên nàng đứng lên, chạy về phía trước.

Nhìn động tác của nữ tử đó, Hồng Mai vẫn trầm tĩnh, Lục Bình lại hưng phấn.

Nhìn ánh sáng trong mắt Lục Bình, khóe miệng Vân Y cong lên. Sao trước kia nàng không phát hiện Lục Bình có khuynh hướng bạo lực chứ?

Nữ tử kia tính toán khá chuẩn, muốn vọt tới trước mặt Hồng Mai cùng Lục Bình, hai tay nâng lên, móng tay dài sắc nhọn, muốn xé rách mặt người ta. Nhìn thấy móng tay sắp chạm vào mặt của Hồng Mai, trong mắt nàng lóe tia quỷ dị. Lúc này nàng khá thông minh, chọn người ngoan hiền xuống tay trước. Nhưng kết quả không theo ý nàng, khi nàng đắc ý, cả người bị một cỗ lực đạo rất lớn nâng lên, bay trên không trung, sau đó bị quăng ra ngoài sân.

Lục Bình thu chân về, Hồng Mai nhìn thấy vậy, trong mắt ẩn chứa ý cười.

Mà nữ tử ở đây cũng bị dọa mất hồn, lần đầu tiên có thể hiểu là do sợ hãi không khống chế được nên mới ra tay, nhưng lần này lại không đơn giản. Có thể nói đôi song sinh này rất kiêu ngạo. Nhưng lại có võ công. Mọi người cũng không dám ở lâu, nếu không cũng sẽ bị liên lụy, kia thật sự là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo. Mà mọi người cũng không dám đi cáo trạng. Cho tới bây giờ còn không rõ thiếu gia có thái độ gì với ba người này.

Vì thế trong nháy mắt trong viện trở nên trống rỗng, mà nữ tử đang ngã lên đất đã được nha hoàn mang đi.

Lục Bình nhìn gian lầu trống rỗng, bất mãn bĩu môi, khinh thường nói:“Các nữ nhân đó không có đầu óc, ngay từ đầu còn hênh hoang, kết quả lại sợ chạy đi như ong vỡ tổ.”

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng tức giận của Lục Bình, Vân Y buồn cười.

Nàng cũng không nói gì, để Lục Bình lảm nhảm. Mà Hồng Mai lại mang vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Lục Bình đang nói không ngừng.

Ngày đầu tiên trải qua bình an vô sự.

Hôm sau, Vân Y dậy thật sớm, nàng đứng một mình, nhìn cây phong trong viện. Nghe nói trong viện sân nào cũng có cây phong, đúng là rất hợp với tên phủ.

Nhớ đến tin tức nàng nhận được, ánh mắt nàng càng sâu thẳm.

Bắc quốc không có vương gia, Bắc Ngạo Thế chỉ có một đứa nhỏ, chính là hoàng thượng hiện nay. Bởi vậy ngũ đại thế gia ở Bắc quốc thân phận tôn quý. Mà ngũ đại thế gia cũng có danh vọng, trong đó thực lực của Kim gia lại lớn nhất, hơn nữa Kim gia có Nhiếp chính vương, nên càng nổi bật.

Mà Mộc gia đứng thứ hai, Thủy gia thứ ba, Đồng sự cùng Thổ gia lại tương xứng. Đồng sự vốn thực lực cũng rất mạnh, nhưng vì chuyện gì một năm trước Đồng sự đột nhiên thoái ẩn. Mà nguyên nhân thoái ẩn của Đồng sự đến nay không ai biết, có lẽ chỉ có Bắc hoàng đã quy tiên mới biết được.

Do quan hệ cưới hỏi, năm thế gia có quan hệ rắc rối phức tạp.

Mà Vân Y hiện tại đang ở Mộc gia. Mộc gia lão thái gia đã mất từ vài năm trước, chỉ để lại ba con trai trưởng, thứ tự là Mộc Chi Hằng, Mộc Chi Nghị, Mộc Hành. Mà càng kì lạ là ba vị đó lại chỉ có ba con trai trưởng duy nhất, thứ tự là Mộc Bách Nhiên, Mộc Vũ, Mộc Văn. Vốn Mộc lão thái gia muốn đặt tên cho con Mộc Chi Nghị là Mộc Văn, nhưng Kim Tử không đồng ý. Bởi vì tuy rằng Bắc quốc tuy rằng đã muốn bắt đầu thi hành chinh sách khoa cử, đối với quan văn phi thường coi trọng, nhưng mọi người ở Kim gia cho rằng vũ lực mới là chính, bởi vậy mới khăng khăng đặt tên là Mộc Vũ. Như vậy tên con của tam lão gia phải là Mộc Văn. Nhưng Kim Tử

https://thuviensach.vn

ỷ lại có chỗ dựa sau lưng, cho nên tam lão gia đành chấp nhận. Về phần tên con của đại lão gia, Kim Tử không dám lên tiếng. Cũng vì nguyên nhân này nên nhị lão gia và tam lão gia luôn như nước với lửa.

Phu nhân của nhị lão gia là Kim Tử, đích nữ Kim gia. Phu nhân đại lão gia là là đích nữ Đồng sự, phu nhân tam lão gia là đích nữ Thủy gia. Bởi vậy Kim Tử mới kiêu ngạo trong nhà, không ai dám chọc nàng, cho dù gia chủ Mộc gia cũng phải chịu đựng.

Đứa con duy nhất của Bắc Ngạo Thế là Bắc Dương, Bắc Dương năm nay mười bảy tuổi, kỳ thật người sáng suốt đều biết ở tuổi này có thể chấp chính, cần gì tới Nhiếp chính vương? Nhưng vị trí Nhiếp chính vương của Kim Dịch đã được ghi trên di chiếu. Tiên hoàng vì sao làm như thế, không ai biết. Có người nói là vì Kim gia hiếp bức Bắc hoàng, cũng có người nói Bắc hoàng lo lắng Bắc Dương không thể đảm đương trọng trách với Bắc quốc, cho nên mới cho Kim Dịch phụ tá hắn. Dù sao sang năm sẽ cử hành thi đấu thất quốc, liên quan đến sự sống còn của Bắc quốc.

Nếu vô ý, có khả năng sẽ thất bại, như vậy Bắc quốc sẽ biến mất.

Nhưng sự tình thật sự đơn giản như vậy sao? Thử hỏi người như Bắc hoàng sao có thể giữ lại một tai hoạ cho con mình chứ? Nếu vậy thì chắc là bị uy hiếp sao. Mà tuy rằng Bắc Dương là thiên tử, nhưng không làm gì được, chỉ là một hoàng đế hữu danh vô thực. Chắc chắn bây giờ hắn muốn thu hồi lại quyền lực của hắn. Như vậy nàng sẽ giúp hắn đoạt lại quyền lực, đổi lấy phương thuốc, chắc là không lớn.

Chắc chắn không lớn!

Nghĩ thông suốt xong, Vân Y nhất thời cảm thấy vui vẻ, tâm tình tốt.

Nghĩ bây giờ còn sớm, không có người, nàng quyết định đi dạo quanh phủ, thưởng thức cảnh sắc của Mộc phủ.

https://thuviensach.vn

Lẳng lặng đi dạo trên con đường nhỏ, phát hiện trong viện có rất nhiều cây phong. Khi đi tới cửa, ngẩng đầu lại nhìn thấy bảng hiệu Mẫu Đơn viện, Vân Y khẽ mím môi lại.

Nàng rốt cục đã biết nơi này vì sao gọi là Mẫu Đơn viện.

Thì ra sân này tên là Hồng Phong viện, cùng đại lão gia ở Thanh Tùng viện, tam lão gia ở Ngô Đồng viện là ba cái sân tốt nhất trong phủ. Mà vì Kim Tử thích mẫu đơn muốn đổi tên thành Mẫu Đơn viện, mà lão gia tính cách có chút yếu đuối, không lay chuyển được Kim Tử, bởi vậy cuối cùng đổi thành Mẫu Đơn viện. Kim Tử cao hứng trồng rất nhiều mẫu đơn, còn đổi tên nhiều nơi khác.

Lúc này Vân Y vô cùng may mắn, nàng lại ở trong Toái Hoa các.

Vì thế, Vân Y lại lắc đầu, đi tiếp. Nàng chọn nơi không có người mà đi, nếu bị hiểu lầm sẽ không hay. Mà ám vệ kia nhìn thật thảnh thơi, không chú ý đến nàng, bởi vì biết nàng đi theo nhị thiếu gia vào phủ, nên hắn không làm gì cả.

Vân Y thấy Ngô Đồng viện của lão tam, quả nhiên là đầy ngô đồng vây quanh. Mà Vân Y cũng không vào, dù sao không phải là Mẫu Đơn viện. Nàng lại đi về phía trước, bỗng nhiên xa xa truyền đến một tiếng đàn phiêu miểu.

Này tiếng đàn trong suốt như hồ nước, nhẹ nhàng uyển chuyển hàm xúc. Nhè nhẹ tiến vào đáy lòng. Tiếng đàn chậm rãi, như Băng Sơn Tuyết Liên, lạnh như băng. Tiếng đàn êm tai, làm cho nàng nhớ tới một người, một người mà nàng giấu trong đáy lòng, không có tình yêu, mà là một sự tin cậy.

Nàng bước theo tiếng đàn, trong lòng yên lặng gọi Xuất Trần.

https://thuviensach.vn

Nàng từng bước đi vào Thanh Tùng viện, không khống chế được, rất muốn nhìn thấy người đánh đàn.

Chung quanh Thanh Tùng trải rộng, cao ngất mang theo một cỗ tuấn tú. Xuyên qua mấy tầng thanh tùng, Vân Y nhìn thấy một nam tử áo xanh ngồi trên chiếu, ngón tay phiên thiên, tiếng đàn lượn lờ.

Nhìn cảnh tượng này, ánh mắt Vân Y chợt lóe, tấm lưng kia đúng là cực kỳ giống Xuất Trần, tư thái cũng giống Xuất Trần, như không phải người ở nhân gian.

Vân Y cứ lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn bóng dáng kia, bên tai quanh quẩn tiếng đàn Xuất Trần.

Một khúc kết thúc, bóng dáng màu xanh chậm rãi đứng dậy, động tác lộ ra vẻ tao nhã.

“Dễ nghe sao?”

Thanh âm nhu hòa rất dễ nghe, làm cho người ta rất thoải mái.

Nghe âm thanh này, Vân Y mạnh mẽ phục hồi tinh thần lại.

Hắn không phải Xuất Trần!

Tuy rằng khí chất rất giống Xuất Trần, nhưng âm thanh này không giống. Xuất Trần thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng đạm mạc, mà hắn lại nhu hòa trong suốt. Tuy rằng không phải Xuất Trần, nhưng nghe thanh âm này cũng không làm người khác chán ghét.

Ánh mắt nàng trong suốt, chậm rãi nói:“Dễ nghe, trong suốt như nước, ấm như ánh dương.”

Vân Y dứt lời, bóng dáng màu xanh cứng ngắc một chút.

https://thuviensach.vn

Vân Y mở to mắt, nhìn bóng dáng màu xanh xoay người lại.

Ấm áp như họa, nhu hòa như gió, làm cho người ta cảm thấy quý mến.

Giờ phút này Vân Y phát hiện mình không phòng bị đối với nam tử như vậy, trong lòng có cảm giác không giống bình thường. Nàng không biết là vì giống khí chất của Xuất Trần hay là do vẻ tao nhã của hắn.

Dưới ánh mặt trời, dung nhan kia mang theo sắc thái ấm áp. Giờ khắc này, Vân Y cảm thấy hắn là nam tử sạch sẽ trong thế giới này, một cái làm cho người ta ấm áp, làm cho người ta quý mến.

Mộc Bách Nhiên xoay người lại, liền nhìn thấy một nam tử mặt mày tinh xảo uyển chuyển hàm xúc đang đứng bên ngoài. Xuyên thấu qua tầng tầng quang ảnh, hắn nhìn nam tử kia tinh xảo xinh đẹp nhiễm một chút ánh sáng mặt trời.

Mãi sau này, một thân nguyệt sắc tinh xảo nhu hòa, xinh đẹp lại trở thành một kiếp lớn nhất trong lòng Mộc Bách Nhiên, không thể quên được.

Mộc Bách Nhiên kinh ngạc, hắn đánh đàn trước giờ, chưa ai biết tiếng đàn của hắn cô đơn và ưu thương. Nhưng hôm nay thiếu niên này mới gặp lần đầu chỉ nói một câu mà nêu ra được ý nghĩ của hắn.

Nhìn thiếu niên tinh xảo xinh đẹp trước mặt, đôi mắt kia chứa muôn vàn ánh sáng, làm cho hắn nhìn mãi, muốn đọc hết cảm xúc trong đôi mắt kia.

Vân Y nhìn người đối diện cũng đang nhìn mình, trong lúc nhất thời cảm thấy xấu hổ. Mình không muốn rình xem, nhưng đôi chân dường như không nghe lời. Trong ánh mắt nàng mang theo tia khó xử nhìn nam tử kia.

Nhận thấy thần sắc trong mắt của thiếu niên kia, Mộc Bách Nhiên mới phát hiện mình đang nhìn thiếu niên xinh đẹp này đến mất hồn. Hắn cũng

https://thuviensach.vn

có chút xấu hổ, ho vài tiếng. Sau đó mở miệng nói:“Không biết vị công tử này xưng hô thế nào, sao lại đến đây?”

Nghe thế, Vân Y lại cảm thấy xấu hổ. Sao lại đến? Vấn đề này thật sự không biết nên trả lời làm sao.

“Tại hạ tên Vân Y. Vừa ở bên ngoài tản bộ, đột nhiên có tiếng đàn êm tai truyền đến, tại hạ như bị mê hoặc mà đi vào. Nếu có lỗi, mong công tử đừng trách, vì tiếng đàn của công tử như tiên, tại hạ không kìm được, mong công tử thứ lỗi.”

Vân Y dứt lời, Mộc Bách Nhiên ôn hòa cười.

“Để cho Vân công tử chê cười. Tại hạ Mộc Bách Nhiên, nếu có cơ hội hy vọng có thể cùng Vân công tử đàm luận về tiếng đàn.”

Nghe được ba chữ Mộc Bách Nhiên, mắt Vân Y chợt lóe.

Tuy rằng chỉ trong chốc lát, nhưng vẫn bị Mộc Bách Nhiên thấy được.

Thấy vậy, trong chỗ sâu nhất trong mắt của Mộc Bách Nhiên hiện lên lãnh ý.

Hôm nay hắn đến, rốt cuộc là ngoài ý muốn, hay là cố ý.

Ngay từ đầu rất đẹp, giờ phút này lại như một bóng ma.

Ngón tay Mộc Bách Nhiên cứng ngắc, nhưng biểu tình trên mặt vẫn ấm áp như cũ, làm cho người ta không chán ghét.

Đối với tâm tư của Mộc Bách Nhiên, Vân Y cũng không phát hiện. Vân Y đối với hắn cũng chỉ là hảo cảm mà thôi.

Nàng cảm thấy hôm nay đến đây, sau này sẽ ít gặp hắn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, Vân Y không biết, nàng cùng Mộc Bách Nhiên hôm nay mới là bắt đầu, về sau sẽ càng ngày càng nhiều.

Thật lâu sau này, Mộc Bách Nhiên sẽ trở thành sự tiếc nuối của Vân Y.

“Tại hạ đi đã lâu, bây giờ phải trở về. Lần sau nếu có cơ hội sẽ gặp lại.”

Vân Y thanh âm mềm mại, thấm vào ruột gan.

Nghe thế, thần sắc của Mộc Bách Nhiên khẽ động, nhưng cuối cùng không nói gì, mà là cười yếu ớt gật đầu.

Sau khi Vân Y gặp Mộc Bách Nhiên thì không đi dạo nữa, mà là nhanh chóng về Toái Hoa các. Tuy rằng đối với Mộc Bách Nhiên có hảo cảm, cũng biết hắn không phải người xấu, nhưng luôn làm cho nàng cảm thấy bất an, nên không muốn đi dạo. Lúc Vân Y về Toái Hoa các, Hồng Mai cùng Lục Bình đều đã dậy.

Hồng Mai cùng Lục Bình ngủ dậy không thấy Vân Y, trong lòng lo lắng, nhưng không dám làm gì, sợ sẽ phiền toái đến Vân Y, nên chỉ có thể chờ nàng.

Vân Y quay về nói chút việc, mới làm hai người yên tâm, tin tưởng nàng tuyệt đối không có chuyện gì. Về sau nếu có chuyện này, không cần lo lắng, nàng biết chừng mực.

Sáng nay Vân Y không ra ngoài nữa, cũng không phải nàng không muốn đi. Nếu nàng ra vào thường xuyên, tthực dễ dàng khiến cho ám vệ cảnh giác, như vậy sẽ không ổn.

Vì thế lúc chiều, Vân Y lấy cái ghế nằm đặt trong viện, một mình nằm trên ghế. Hiện tại đã sắp mùa đông, ánh sáng mặt trời chiếu trên người, mang theo ấm áp, làm nàng buồn ngủ. Mà Vân Y nằm trên ghế, cũng

https://thuviensach.vn

không buồn ngủ, nàng chỉ nghĩ đến Mộc Bách Nhiên mà nàng gặp sáng nay.

Mộc Bách Nhiên, đứa con duy nhất của gia chủ Mộc gia, nếu không có gì thì sẽ là gia chủ đời tiếp theo của Mộc gia.

Mà Mộc Bách Nhiên lại là thiếu niên đứng nhất trong tứ đại anh tài.

Tứ đại anh kiệt của Bắc quốc thứ tự là ấm áp như gió Nhiên thiếu Mộc Bách Nhiên, tao nhã như nước Triệt thiếu Thủy Ngàn Triệt, điệu thấp xa hoa Ảnh thiếu Hỏa Ảnh, hỏa bạo nhiệt tình Lôi thiếu Thổ Lôi.

Tứ đại anh kiệt này chính là bốn người trẻ tuổi xuất sắc nhất, mà Mộc Bách Nhiên có thể nói là người trẻ tuổi xuất sắc của Bắc quốc. Vô luận văn hay võ đều đứng thứ nhất.

Hơn nữa có phong độ, tất cả điểm tốt đều hội tụ trên người hắn, có thể nói là người trong mộng của phân nửa cô gái trong thành. Tài hoa đã định, chỉ chờ đợi ngày biểu hiện ra thôi. Mà một tháng sau thi khoa cử cùng ba tháng sau tỷ thí võ nghệ là cây cầu tốt, là cơ hội có thể làm cho Mộc Bách Nhiên lên như diều gặp gió.

Mộc Bách Nhiên!

Quả nhiên là nam tử xuất sắc, tao nhã hiếm thấy.

Kỹ thuật cầm nghệ cũng hiếm thấy, còn hơn cả nàng.

Người như vậy, rất nguy hiểm, nhưng lại làm người khác mê muội tin tưởng.

Tin tưởng, như Xuất Trần, Mộc Bách Nhiên làm cho Vân Y có sự tin tưởng.

https://thuviensach.vn

Như vậy, một tháng sau thi khoa cử cùng ba tháng sau tỷ thí võ nghệ có thể nhìn ra được thực lực, nam tử hiếm có này có phải là người theo đuổi danh lợi không.

Hy vọng, hắn không phải.

Nếu không, đối đầu với nam tử như vậy, nàng khó xử.

Hơn nữa, quan trọng hơn là rất khó giải quyết.

Đột nhiên trong tai vừa động, khóe miệng khẽ cong, ánh mắt có tia trào phúng.

Mộc Vũ này, nàng muốn cho hắn vài ngày để tiêu dao tự tại. Ai biết, hắn thật không biết xấu hổ. Quả nhiên ác nhân chính là ác nhân, hắn không làm chuyện xấu thì không được. Ba người các nàng cũng không trông chờ gì vào hắn nữa.

Ngoài sân truyền đến tiếng bước chân, lập tức thấy Mộc Vũ mang theo một đám nha hoàn cùng tùy tùng đến đây.

Người này, không khoa trương thì sẽ không thoải mái sao?

Nhiều người như vậy tiến vào, không khí ở đây trở nên ngột ngạt.

Biết hắn vào, Vân Y cũng không muốn đứng dậy, vẫn nằm trên ghế.

Hồng Mai cùng Lục Bình cũng biết hắn đến, cũng không muốn đi ra nghênh đón, mà vẫn làm việc cần làm, làm như chưa xảy ra chuyện gì.

Mà Mộc Vũ cũng không chú ý, tâm thần hắn đều ở trên người Vân Y.

Hắn đứng trên cao nhìn Vân Y, Vân Y lại nằm trên ghế, tóc đen như mực, có sự xinh đẹp dụ hoặc. Dung nhan tinh xảo, hàng lông mi run rẩy như cảnh bướm, như yêu tinh đang mê hoặc.

https://thuviensach.vn

Mộc Vũ nhìn Vân Y, đã sớm quên việc hắn muốn hỏi Vân Y gặp Mộc Bách Nhiên. Vốn Mộc Vũ nghe ám vệ bẩm báo, nói sáng sớm nay Vân Y ra khỏi Toái Hoa các, cuối cùng lại vào Thanh Tùng viện, gặp Mộc Bách Nhiên nói chuyện.

Lúc nghe tin này, Mộc Vũ cực kỳ phẫn nộ. Hắn cảm thấy mình bị lừa gạt, thậm chí đoán rằng Vân Y có phải là gian tế Mộc Bách Nhiên phái đến bên cạnh hắn không. Vì thế hắn thực phẫn nộ dẫn theo người đến Toái Hoa các, muốn hỏi tội. Nhưng thật không ngờ vừa đến nơi lại thấy hình ảnh như vậy.

Nhìn Vân Y hỗn độn thanh thuần như vậy, Mộc Vũ sôi máu lên, nhất thời mất đi năng lực, trong lúc nhất thời ngốc nghếch đứng ở nơi đó, ánh mắt nhiễm đầy dục vọng, nhìn chằm chằm Vân Y.

Vốn Vân Y muốn khiêu khích hắn, nhưng bị hắn nhìn như vậy, nàng có cảm giác như có mũi nhọn sau lưng, cảm thấy cả người không thoải mái. Trong lòng nghĩ, nếu mình vẫn không đứng lên, không biết Mộc Vũ kia có nổi thú tính lên không, lập tức nhào đến?

Vân Y đột nhiên mở mắt. Vân Y chậm rãi đứng lên, động tác lại cố ý mị hoặc hắn. Quả nhiên Mộc Vũ bị câu hồn, nàng đứng lên, nhẹ giọng mở miệng:“Thiếu gia, ta có việc muốn nói với ngươi, nhưng ở đây nắng quá, chúng ta nên vào phòng đi.”

Vừa nghe vào phòng, hơn nữa vừa rồi bị câu hồn, Mộc Vũ lập tức điên đảo đi theo sau lưng Vân Y. Vừa vào phòng, Mộc Vũ lập tức vội vàng. Nhìn động tác của hắn, trong mắt Vân Y hiện lên tia chán ghét. Mộc Vũ lúc này sắc tâm nổi lên, đã sớm đã quên mình là ai, làm sao còn có thời gian nhìn ánh mắt Vân Y, xem nàng có ý gì xấu hay không. Mà Vân Y nhìn hắn như vậy, thân mình nhẹ nhàng vừa chuyển. Vừa thấy Vân Y như thế, Mộc Vũ không chán ghét, ngược lại cảm thấy như vậy thật là hữu tình. Bởi vậy thân hình mập mạp lại nhào tới thêm lần nữa, mà Vân Y lại xoay người, né

https://thuviensach.vn

tránh. Như thế sau vài lần, Mộc Vũ hết kiên nhẫn, vì thế híp mắt lại, nói:“Ngươi có ý gì?”

Nghe nói như thế, Vân Y khẽ cười, giọng điệu mềm mại, mang theo nhè nhẹ dụ dỗ nói:“Thiếu gia bây giờ còn là ban ngày, vô luận thiếu gia muốn làm cái gì, để tối hắn đến. Đến lúc đó, ba huynh muội chúng ta sẽ cho thiếu gia bất ngờ.”

Nghe nói như thế, Mộc Vũ nghĩ nghĩ, nhất thời cảm thấy cũng đúng. Hắn thật đúng là chưa thử qua cảm giác được ba huynh muội hầu hạ. Nghĩ đến cảnh tượng đó, Mộc Vũ liền đáp ứng.

Sau đó, Hồng Mai cùng Lục Bình cũng từ trong phòng đi ra. Hôm nay Hồng Mai cùng Lục Bình không cùng mặt quần áo có màu sắc giống nàng. Nhìn tỷ muội như vậy, ánh mắt Mộc Vũ lại sáng. Đôi song sinh này, Mộc Vũ cũng khó có thể phân ra ai là tỷ tỷ, ai là muội muội, chỉ cảm thấy vô cùng hứng thú.

Mà Vân Y đứng sau Mộc Vũ, lúc này ánh mắt hơi hơi nheo lại, cong miệng lên. Nàng âm thầm quan sát một phen, phát hiện ở đây không có ám vệ, vì thế yên tâm nâng tay phải lên. Bàn tay nàng liên tục lượn lờ. Sau đó điểm vào vài huyệt đạo trên người Mộc Vũ. Sau đó lại chậm rãi thu hồi kình khí trên tay.

Mà Mộc Vũ lại đang nhìn Hồng Mai cùng Lục Bình, lúc ấy căn bản không cảm giác được gì cả.

Mộc Vũ nhìn Hồng Mai cùng Lục Bình thật lâu mới lưu luyến rời đi.

Sau khi Mộc Vũ rời Toái Hoa các, liền vội vàng đi ra ngoài. Chiều nay có yến hội trong cung, hắn phải tham gia. Trên đường đến hoàng cung, trong lòng vẫn nghĩ cách tối nay tra tấn ba huynh muội kia. Càng nghĩ, thân thể càng nóng, Mộc Vũ rất muốn không phải tham gia yến hội, nhưng yến

https://thuviensach.vn

hội là do cậu phụ trách tổ chức, nếu hắn không đi, chắc chắn bị hắn mẫu thân mắng chết.

Vì thế, sau khi nhịn vài canh giờ trong cung, Mộc Vũ rốt cục lại nhớ tới Mộc phủ. Vừa đến Mộc phủ, Mộc Vũ kích động đến Toái Hoa các.

Mà lúc này trong Toái Hoa các, ba người Vân Y nhàn nhã ngồi trên bàn phẩm trà.

“Tiểu thư, về sau Mộc Vũ thật sự..... Liền.....”

Lục Bình nói xong, lại ngượng ngùng đem ý tứ kia nói ra.

Vừa nghe Lục Bình hỏi, Vân Y nhất thời vui vẻ.

Nàng buồn cười nói:“Thật sự cái gì? Ngươi chưa nói rõ ràng, ta làm sao mà biết ngươi muốn hỏi cái gì?”

Vân Y dứt lời, Lục Bình lập tức đỏ mặt, không biết nên nói gì cho tốt.

Hồng Mai cũng không nói câu nào.

“Tiểu thư, chiêu này thật sự là thay trời hành đạo.”

Hồng Mai nói xong, Lục Bình cũng hưng phấn phụ họa:“Đúng vậy, đúng vậy, tiểu thư, ngươi thật sự thần kỳ a.”

Lục Bình nói xong, hai mắt còn nheo lại nhìn Vân Y.

Vân Y bị tiểu nha đầu nhìn như thế, trong lòng cũng cười cảm thấy mình đang làm chuyện tốt.

Chỉ chốc lát, lỗ tai Vân Y vừa động, Vân Y thần bí nhìn Hồng Mai cùng Lục Bình cười cười.

https://thuviensach.vn

Hai tiểu nha đầu lập tức hiểu ý, sau đó ba người đều nhanh chóng vào giường, ba người đều mặc quần áo ban ngày.

Đều có màu sắc giống nhau.

Chỉ chốc lát, Mộc Vũ mang mặt mày hồng hào đi vào.

Nhất thời một mùi rượu nhẹ nhàng tiến vào, Vân Y cảm thấy mùi này thật ghê tởm. Nhưng nghĩ đến cuộc sống sau này của Mộc Vũ, nên có lòng tốt bỏ qua.

Mộc Vũ đi vào phòng, phát hiện trong phòng chỉ đốt một cây nến nhỏ. Mộc Vũ cảm thấy không khí đêm nay rất hợp ý hắn, đôi mắt nhỏ đảo qua cả phòng, phát hiện trong phòng cũng không có người. Vì thế lại đi đến nội thất. Hắn tự nhận ba người đều là con cừu nghe lời, nghĩ bọn họ chỉ biết một ít công phu mèo quào, bởi vậy hắn đi nhẹ nhẹ, bọn họ sẽ không cảm giác được có người đến.

Vân Y nghe thanh âm nhẹ nhẹ của hắn, trong lòng cười nhạo không thôi, đồ con lợn, trừ bỏ gia thế, những cái khác đều không được. Hơn nữa nghe nói hắn còn muốn đi tham gia thi khoa cử cùng tỷ thí võ nghệ, thật sự là rất buồn cười.

Mộc Vũ đi đến bên giường, mạnh mẽ vén màn, nhất thời ba khuôn mặt xinh đẹp đều ở trước mắt. Nhìn ba tuyệt sắc tiểu mỹ nhân, máu Mộc Vũ sôi lên, trong mắt tràn đầy dục vọng.

Hắn vươn tay vào, muốn chạm vào Lục Bình cách hắn gần nhất, ai ngờ chuyện ngoài ý muốn xảy ra. Hạ thân của hắn đột nhiên đau đớn, sau đó vô cùng đau đớn.

Trong nháy mắt, Mộc Vũ lăn lộn trên mặt đất.

Sau đó, Lục Bình cùng lúc kêu ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Vân Y vẫn không nói gì, trên mặt mang theo nụ cười, Lục Bình lại kêu thê thảm.

Không thể không thừa nhận, Lục Bình thật sự là đệ tử chân truyền của nàng.

Tiếng kêu này cất lên, nhất thời trong phòng có nhiều người đi vào. Mọi người vừa đến liền nhìn thấy thiếu gia, sau đó lại thấy ba người trên giường, cũng đồng dạng kêu vô cùng thê thảm. Nhất thời, mọi người cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, trong lúc nhất thời khó có thể tiêu hóa tình cảnh trước mặt.

Sau đó, trong phòng chứa củi, Vân Y mang ánh mắt tựa tiếu phi tiếu nhìn Lục Bình.

Lục Bình bị Vân Y nhìn có chút chột dạ, sau đó mở miệng bất đắc dĩ nói:“Tiểu thư, này thật sự không liên quan đến ta, ta chỉ muốn phối hợp một chút, làm cho người ta thấy chúng ta vô tội.”

Nghe nói như thế, Vân Y cùng Hồng Mai lâm vào hỗn độn.

Có vẻ vô tội?

Cái này là càng có tật giật mình mới đúng a.

Vân Y đột nhiên phát hiện, Lục Bình thật sự là càng ngày càng giống mình.

Bất quá sự tình hôm nay, nàng đã sớm chuẩn bị. Cho nên không sợ chuyện này liên lụy đến các nàng.

Hơn nữa nàng còn muốn lợi dụng cơ hội này!

Dù sao, nàng vào Mộc phủ, không phải là vì làm nam sủng!

https://thuviensach.vn

Đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, tiếp theo cửa phòng bị đá ra. Vài thị vệ đi vào, trong đó một thị vệ sắc mặt không tốt nói:“Nhanh đi theo chúng ta, phu nhân gọi các ngươi đến.”

Nghe nói như thế, trong mắt Vân Y hiện lên tia sáng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 124: Ngân Mặt Hắc Y

Edit: Sunny Út

Vân Y cùng Hồng Mai, Lục Bình bị đưa đến đại sảnh. Lúc này trong đại sảnh, nữ tử diễm lệ, tuổi trung niên đang ngồi phía trên.

Nhị lão gia Mộc Chi Nghị làm việc ở xa, bởi vậy chuyện ở Mẫu Đơn Viện là do Kim Tử chủ trì. Kỳ thật, cho dù nhị lão gia ở đây, chủ sự cũng vẫn là Kim Tử.

Vân Y cụp mắt, yên lặng đứng phía sau thị vệ.

Thị vệ vào đại sảnh, mang bộ dáng phục tùng khom người đi về trước, sau đó bẩm báo:“Khởi bẩm phu nhân, ba huynh muội Vân Y đã đưa đến.”

Kim Tử không nói gì, chỉ cúi đầu mân mê móng tay. Cho dù là cúi đầu, Vân Y có thể nhìn ra tia bạo ngược trên người nữ tử đó.

Người này cực kì tàn nhẫn!

Một bà lão bên cạnh Kim Tử bảo thị vệ lui xuống. Lúc ra ngoài, lại đóng cửa lại. Tiếng đóng cửa kia, Vân Y cảm thấy trong lòng cũng chấn động.

Vân Y lặng lẽ nhắm mắt, khi mở mắt, đã rõ ràng là một mảnh.

Kim Tử này, hơi thở trên người âm trầm. Xem ra có nhiều mạng người trên tay nàng, thiếu chút nữa ảnh hưởng ý chí của nàng. May mắn, nàng là người kiên cường. Nếu không, hôm nay sẽ chết ở đây. Vân Y nhìn Hồng Mai và Lục Bình, phát hiện mặt các nàng đều khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Vân Y lúc này mới phát hiện mình đã xem nhẹ Kim Tử, trước kia chỉ nghĩ nàng là một thiên kim điêu ngoa ương bướng. Bởi vì thân phận cao, cho nên làm việc rất bá đạo. Nhưng lúc này nàng mới phát hiện, Kim Tử không đơn giản như vậy.

Như vậy, nàng rốt cuộc là nhân vật như thế nào?

Đột nhiên, toàn thân Vân Y cứng ngắc. Kim Tử bình thường tuy rằng làm việc có vẻ tàn nhẫn, nhưng cho tới bây giờ cũng không nghe nói qua nàng ta có sát khí mạnh như vậy. Như vậy, hôm nay nàng sẽ biểu hiện ra bộ mặt thật cho ba bọn họ thấy. Có thể nói, hôm nay hơi thở trên người nàng không che lấp. Nàng làm như thế, có phải hôm nay ba bọn họ không có cơ hội bước ra ngoài.

Vân Y cả kinh, nàng xem nhẹ cái gì? Sao lại lệch ra khỏi quỹ đạo tính toán của nàng? Nàng nhanh chóng nghĩ lại chuyện xảy ra, cũng không phát hiện gì cả. Chiều hôm nay, nàng lặng lẽ ra tay với Mộc Vũ, điểm vài huyệt trên người hắn. Có thể nói chờ đến lúc, hắn vừa động dục niệm, phía dưới sẽ đau nhức vô cùng. Từ nay về sau, Mộc Vũ sẽ trở thành người không thể chịu mỹ nữ kích thích. Hơn nữa loại thủ pháp này, nàng tự tin không ai giải được. Trừ phi là Xuất Trần, dù sao ngay cả nàng cũng chỉ biết hạ, mà không biết giải.

Mà nàng trước đó cũng hỏi thăm được Mộc Vũ tham dự yến hội vào buổi tối. Như vậy trên yến hội, Mộc Vũ sẽ tiếp xúc với nhiều người, hơn nữa cũng sẽ uống rượu. Như vậy đợi lúc hắn vào phòng, sẽ lập tức phát tác.

Mà nàng làm vậy, chỉ là đoán chắc chuyện này sẽ không liên lụy đến mình. Bởi vì này loại bệnh một khi tìm đến đại phu bắt mạch, chỉ biết cho rằng nó là trúng độc, tên là Mộng Xuân Đoạn Độc. Bởi vì Mộng Xuân Đoạn Độc có tình trạng như Mộc Vũ. Mà Mộng Xuân Đoạn có thời gian phát tác là hai canh giờ. Nếu vậy y sẽ nói Mộc Vũ trúng độc trong cung.

https://thuviensach.vn

Kế hoạch này, nàng đã làm rất tốt, đoán chắc thời gian.

Nhưng bây giờ tại sao có thể như vậy? Rốt cuộc xảy ra vấn đề gì?

Đột nhiên, Vân Y nghĩ tới một khả năng.

Có thể nàng ta đã hoài nghi một số người, nhưng người này lại không thể xúc phạm, sau đó cấp bách tìm một người chịu tội thay, che giấu chuyện này.

Như vậy, người không thể xúc phạm, trong hoàng cung chính là Kim Dịch.

Kim Dịch?

Cũng không đúng, Kim Dịch dù sao cũng là cậu của Mộc Vũ. Hắn không có lý do gì làm như vậy, Kim Tử tất nhiên cũng sẽ không tin tưởng.

Như vậy, chẳng lẽ là Bắc Dương, đế vương trẻ tuổi vừa đăng cơ ở Bắc quốc.

Đột nhiên thấy được một âm mưu ở trước mặt nàng lộ ra một tia manh mối.

Mà hiện tại có người muốn lấy chuyện này làm cơ hội để lật đổ cái gì đó.

Như vậy, hôm nay, Kim Tử sẽ không dễ dàng thả nàng.

“Các ngươi có biết tội không?”

Đột nhiên có một thanh âm khan khan truyền đến. Vân Y biết đây là thanh âm của Kim Tử, tuy nghe không lọt tai nhưng cũng làm Vân Y rung động một chút.

https://thuviensach.vn

Kim Tử rất thương Mộc Vũ, kỳ thật nàng định không muốn dùng chuyện này để làm cơ hội. Nhưng nàng không có lựa chọn khác, cuối cùng chỉ có thể như thế. Nàng rất mỏi mệt, trong thanh âm mang theo vẻ mệt nhọc.

Khó trách hôm nay nàng khác như thế, áp lực mà âm trầm, làm cho người ta có cảm giác bất an.

Nghe thế, Hồng Mai cùng Lục Bình đều không lên tiếng, các nàng không dám trả lời, sợ trả lời không tốt, sẽ mang đến phiền toái cho tiểu thư.

“Tiểu nhân biết tội!”

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Vân Y vang lên trong đại sảnh.

Vân Y nói xong, Kim Tử nhướng mắt kinh ngạc nhìn thiếu niên đang quỳ. Tuy rằng cúi đầu, quỳ dưới chân nàng.

Nhưng bóng dáng thẳng thắn kia tản ra một cỗ bất khuất mãnh liệt. Mà bóng dáng nho nhỏ kia cũng mang vẻ không phục.

Không phục!

Thật giống nàng khi còn trẻ a!

Nhưng năm đó nàng cuối cùng lại bị vinh hoa phú quý cám dỗ, không cần tự do.

Mà hiện tại thiếu niên này lại có nét giống nàng, nhưng đây là vận mệnh, không thể chối cãi.

“Nga....., nếu biết tội. Như vậy, người đâu kéo ba người này xuống lăng trì!”

Kim Tử cụp mắt, không nhìn ba bọn họ, mà thản nhiên ra lệnh. Ngữ khí đạm mạc nói chuyện như đang bàn luận về thời tiết.

https://thuviensach.vn

Kim Tử nói xong, Hồng Mai cùng Lục Bình đều cứng lại.

Tay phải của Vân Y lặng lẽ bỏ vào trong lòng, lặng yên đem một khối ngọc bội kéo ra bên ngoài vài phần.

Vài mama đứng trong đại sảnh lập tức vọt tới trước mặt ba người Vân Y, kéo ba bọn họ ra ngoài.

Vân Y bị một mama kéo đi, đôi mắt vẫn cụp xuống.

Kim Tử nhìn cảnh tượng này trong lòng đột nhiên chấn động, cảm thấy hình ảnh này rất quen thuộc, làm lòng của nàng đau từng trận.

Kim Tử đưa tay xoa ngực, cảm xúc quay cuồng. Nàng không dám nghĩ, không dám nghĩ đến chuyện kia.

“Đinh!”

Đột nhiên một thanh âm thanh thúy vang lên.

Kim Tử vừa buông tay, trong giây lát bị thanh âm này kinh động, ngẩng đầu nhìn, lúc nhìn thấy, đôi mắt cũng mở to lên.

Đó là một khối ngọc bội màu tím, xanh ngọc trong suốt, tỏa ra nhiều màu, hiển nhiên là trân phẩm vô giá.

“Tử nhi, ngươi nhìn kìa.”

Một thiếu niên cầm một khối ngọc bội màu tím, đưa đến trước mặt cô gái.

Cô gái vừa thấy ngọc bội này, nhất thời ánh mắt sáng lên, đưa tay đón nhận, không muốn buông ra.

“Thật tốt a, Phong ca ca, làm sao huynh có khối ngọc bội này?”

https://thuviensach.vn

Thanh âm thanh thúy như chuông của cô gái vang lên.

Thanh âm vào tai của thiếu niên, rất êm tai, thiếu niên cười híp mắt lại, trong ánh mắt tràn đầy sủng nịch.

“Đây là bí mật, ta muốn tặng nó cho thê tử tương lai của ta.”

Thiếu niên nói đùa, trong thanh âm khó nén ý cười.

Cô gái vừa nghe, khuôn mặt trắng noãn như bừng sáng.

Nhìn cô gái như vậy, thần sắc trong mắt của thiếu niên khởi động, cuối cùng nhẹ nhàng cúi đầu, chậm rãi tới gần.

Cô gái cảm giác được, nhất thời tim đập nhanh hơn, khẩn trương nhắm hai mắt lại.

Khi đó, hoa mẫu đơn chứng kiến hình ảnh mềm mại của hai người.

“Ngọc bội của ta, a.....”

Đột nhiên tiếng hét thảm thiết khiến Kim Tử trở về.

Kim Tử đột nhiên hoàn hồn, nhìn thấy Vân Y đột nhiên giãy ra. Khi thoát khỏi, Vân Y lập tức phóng tới, nhặt ngọc bội lại, bảo vệ trong ngực. Mama kia thấy động tác của Vân Y, nhất thời sợ hãi, nhanh chóng chạy tới, dùng sức tha Vân Y đi.

Kim Tử nhìn như vậy, ánh mắt tối sầm lại, sau đó trầm thấp mở miệng:“Buông bọn họ ra.”

Kim Tử nói xong, các mama lập tức lui xuống.

“Toàn bộ các ngươi lui xuống đi.”

Thanh âm của Kim Tử mang theo vài tia lãnh ý cùng vội vàng.

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe nói như thế, toàn bộ đều cúi đầu lui ra ngoài, không lại dám do dự.

Kim Tử lẳng lặng nhìn Vân Y, sau đó mở miệng nói:“Sao ngươi có được khối ngọc bội này?”

Nghe Kim Tử nói, Vân Y chấn động toàn thân, ngẩng đầu lên nhìn Kim Tử.

Toàn bộ động tác và biểu tình của Vân Y bị Kim Tử thấy hết, nhìn biểu hiện của nàng, trong mắt Kim Tử có chút mềm mại. Nàng nhẹ nhàng mở miệng hỏi:“Trên miếng ngọc bội này của ngươi có khắc một chữ Tử đúng không, chữ Tử này chính là tên của ta. Như vậy, bây giờ ngươi có thể nói cho ta biết chuyện về miếng ngọc bội này không?”

Nghe nói như thế, trong mắt Vân Y hiện lên một chút kinh ngạc. Nàng ngẩng đầu, chớp mắt, lặng lẽ đánh giá Kim Tử. Tựa như cân nhắc lời của nàng có nên tin hay không, đôi mắt Vân Y chuyển thành ưu thương.

Kim Tử thấy tia ưu thương trong mắt nàng, ánh mắt Kim Tử ánh mắt mạnh mẽ run lên, trong thanh âm có tia run run.

“Ngươi nói mau a, về chuyện của miếng ngọc bội này.”

Vân Y nghe thanh âm của Kim Tử, nước mắt nàng rơi xuống, thanh âm nghẹn ngào nói:“Khối ngọc bội này là khi nghĩa phụ lâm chung nhờ ta bảo quản.”

“Lâm chung!?”

Thanh âm bén nhọn của Kim Tử quanh quẩn trong phòng, mang theo tia mãnh liệt, trong mắt có sự bi ai.

https://thuviensach.vn

Vân Y cụp mắt, ở góc độ Kim Tử nhìn không thấy, trong mắt hiện lên tia giảo hoạt.

Khi nâng mắt lên, lại mang bộ dáng thương cảm. Khóe miệng của Vân Y hơi rủ xuống, bày biện ra sự bi thương, sau đó bắt đầu tinh tế kể lại.

“Ta cùng hai muội muội vốn là cô nhi, lúc ta sáu tuổi thì được nghĩa phụ thu dưỡng ba chúng ta. Nghĩa phụ là người vô cùng tốt, vô cùng ôn nhu. Nhưng thân thể của nghĩa phụ không tốt, cứ dựa vào thuốc mà sống. Nhưng mùa đông năm trước, nghĩa phụ vẫn không qua khỏi. Lúc lâm chung, nghĩa phụ đưa cho ta khối ngọc bội này. Hắn nhờ ba bọn ta đem miếng ngọc bội này trả về cho chủ nhân, cũng nói cho nàng biết, hắn vẫn không thay đổi.”

Nói xong, Vân Y cúi đầu ẩn nhẫn.

Kim Tử nghe xong, nhất thời mất đi khí lực, lập tức xụi lơ trên ghế. Trong đầu quanh quẩn bốn chữ vẫn không thay đổi.

Phong ca ca!

Kim Tử nháy mắt mặt trắng như tờ giấy, thật lâu sau, mới phất phất tay, nhẹ nhàng mở miệng:“Lui xuống đi.”

Vân Y nghe nói như thế, lẳng lặng ngẩng đầu, nhìn Kim Tử, sau đó yên lặng đem ngọc bội đặt lên bàn, sau đó cùng Hồng Mai, Lục Bình yên lặng lui ra.

Đến Toái Hoa các, nha đầu Lục Bình kinh ngạc mở miệng nói:“Tiểu thư, rốt cục có chuyện gì xảy ra a? Ngọc bội màu tím kia có ý gì, vì sao nhìn thấy, lão bà kia không giết chúng ta. Hừ, lúc đầu lão bà kia còn muốn lăng trì chúng ta, thật sự là lão bất tử.”

Vừa nghe Lục Bình nói, khóe miệng Vân Y khẽ cong.

https://thuviensach.vn

Lão bà?

Lão bất tử?

Nếu Kim Tử nghe được, thế nào nàng ta cũng phải thét chói tai vài tiếng.

“Lục Bình, xem ra ngươi rất oán hận Kim Tử a.”

Vân Y nhợt nhạt mở miệng nói, trong thanh âm cất dấu ý cười.

Tiểu nha đầu vừa nghe đến lời này, lập tức kích động:“Đương nhiên, nữ nhân kia muốn lăng trì ba chúng ta, tội ác tày trời, nàng không sợ trời phạt sao.”

Trời phạt?

Còn có loại này sao?

Vân Y xuyên qua, đối với nguyên sinh như vậy cũng không hiểu biết lắm.

Ở hiện đại, nếu có chuyện trời phạt thì đủ làm cho người khác cười chê. Nàng là nữ nhân hiện đại, tin trời phạt, còn không bằng tin vào đôi tay của mình.

Mà, Kim Tử, trải qua việc hôm nay, nàng có đồng cảm với nàng ta.

Kim Tử cũng không tàn nhẫn đến mức đó, chỉ là nàng bị một ít này nọ che mắt thôi.

Kỳ thật sâu trong lòng nàng, vẫn có chút lương thiện.

Thế giới này có người xấu hay không?

Có lẽ không có, dù ai xấu xa đi nữa nhưng trong đáy lòng vẫn có một tia lương thiện.

https://thuviensach.vn

Mà ngọc bội màu tím này là khi nàng thu thập tin tức ở Bắc quốc, ngoài ý muốn mà có. Tuy rằng Thiên Binh các ở Bắc quốc không có thế lực, nhưng Vân Y có tiền, rất nhiều tiền.

Nàng không chỉ có Thiên Binh các cùng Linh Lung các vì nàng kiếm tiền, nàng còn sở hữu quốc khố của Sở quốc. Bởi vậy ở Bắc quốc xa lạ này, nàng phát huy được câu có tiền có thể sai khiến ma quỷ. Nên tin tức của Bắc quốc liên tục đến tay nàng.

Tin tức gì cũng có, có phân bố đảng phái, có đại thần mật tân, có luôn cả nhược điểm của các đại thần tham lam.

Mà bí mật của Kim Tử khó khăn lắm nàng mới lấy được, không nghĩ tới lại được dùng nhanh như vậy.

Hôm nay nàng đưa Mộc Vũ vào bẫy, nàng vốn tưởng rằng sẽ không liên lụy đến mình, không nghĩ tới vẫn bị liên lụy.

Khối ngọc bội này, nàng tính tìm một thời cơ thích hợp mới cho Kim Tử thấy.

Nhưng nếu nàng đã thấy, như vậy cũng không sao, kết quả vẫn giống nhau.

Kết quả giống nhau là được Kim Tử tín nhiệm, sau đó nàng ở trong quan trường thăng chức từng bước.

Kim Tử là muội muội của Nhiếp chính vương ở Bắc quốc, bởi vậy một khi chiếm được sự tin tưởng của Kim Tử, như vậy nàng tin tưởng có thể giúp Bắc Dương đoạt lại quyền lực không đến một năm, sau đó mở miệng muốn lấy cái kia cũng là chuyện dễ dàng.

Sau đó, Kim Tử nhất định sẽ điều tra nàng. Tra đi, cứ việc tra đi, nàng đã sớm an bài tất cả. Tin tưởng không đến ba ngày, Kim Tử nhất định sẽ tìm

https://thuviensach.vn

nàng.

Hồng Mai cùng Lục Bình nhìn Vân Y lâm vào trầm tư cũng yên lặng lui xuống.

Vân Y phục hồi tinh thần lại, đứng dậy đi đến bên cửa sổ, nhìn ánh trăng trên kia, ngực nổi lên từng đợt gợn sóng.

Vân Y nhảy ra từ cửa sổ, lặng lẽ né qua các trạm gác ngầm, chậm rãi ra Mộc phủ.

Ra khỏi Mộc phủ, Vân Y đi trên đường, không có mục đích, như là muốn gửi gắm sự tương tư.

Hôm sau, Vân Y vẫn trong phòng ngủ. Khiến cho nha đầu Lục Bình cười nói có phải tối qua nàng ra ngoài làm tặc hay không. Lúc Vân Y nghe nói như thế, nhất thời bị chột dạ.

Mà ban ngày Mộc phủ cũng đặc biệt náo nhiệt, phải nói là phòng của Mộc Vũ càng náo nhiệt hơn. Thái y trong cung toàn bộ được mời đến, nhưng vẫn không có cách chữa.

Đến trưa, nghe nói Nhiếp chính vương tự mình đến, còn mang đến rất nhiều dược liệu trân quý cùng thuốc bổ. Mà kỳ quái là, phu nhân cũng cáo bệnh không ra nghênh đón. Mà kỳ quái hơn là, Nhiếp chính vương cũng không giận, ngược lại còn tỏ thái độ tốt an ủi Mộc Vũ, sau đó lúc chạng vạng mới quay về. Nhưng thái y cũng phải ở lại.

Nghe đến tin tức này, Vân Y cười yếu ớt, xem ra Kim Tử cùng Nhiếp chính vương cũng không có quan hệ tốt.

Mà cái này cũng là nhược điểm của Nhiếp chính vương, xem ra cử chỉ vô tâm hôm qua của nàng, lại dẫn đến nhiều nguy cơ.

https://thuviensach.vn

Đêm đó, Vân Y tâm tình rất tốt. Nàng mở cửa sổ ra, trên bàn bày ra giấy trắng, tay cầm bút, vẽ gì đó dưới trăng.

Không có đèn, chỉ là nhờ vào ánh sáng của ánh trăng, đứng bên cạnh bàn, lẳng lặng vẽ cái gì đó. Mặt mày nhu hòa, thần sắc ôn nhu, chăm chú vô cùng.

Vân Y dùng bút tinh tế vẽ, rất là cẩn thận, toàn bộ thể xác và tinh thần đều trút xuống bức họa này. Thời gian trôi qua, bức họa cũng hoàn thành.

Chỉ thấy trên giấy có hai người đứng cạnh nhau, đôi mắt nam tử như đang lưu chuyển, nữ tử ôn nhu cười yếu ớt.

Nam tử tuấn mỹ như thiên thần, nữ tử tĩnh lặng như tiên tử. Hai người rất xứng đôi, hoàn mỹ nói không nên lời.

Nét bút cuối cùng cũng hoàn thành, Vân Y nhẹ nhàng đặt bút xuống, hai mắt khẽ chớp, mang theo cảm xúc phức tạp. Nàng lẳng lặng nhìn nam tử trong bức họa, thật lâu cũng không động đậy.

Sở Hiên.....

Nàng thì thào khẽ gọi.....

Khi nàng khẽ gọi, sân bên kia có một bóng dáng nháy mắt toàn thân cứng ngắc.

Vân Y không hề phát hiện bức họa này giống như khi họ kết hôn.....

Bàn tay mềm chậm rãi xoa xoa bức họa.

Thật xinh đẹp, hai đôi mắt, quả thực sâu như đáy hồ, một khi vào, sẽ không ra được.

Đôi mắt khẽ chớp tràn đầy màu sắc, trời đất cũng còn kém sắc xa.

https://thuviensach.vn

Vân Y nghĩ như thế, thần sắc trong mắt càng sâu.

Đôi mắt nàng khẽ chuyển, càng ngày càng đen lại.

Sở Hiên, hắn nhất định phải còn sống, phải còn sống, sống thật tốt.

Cho dù có một ngày nàng mất, hắn cũng phải sống, sống thật tốt.

Trong đôi mắt lóe lên tia kiên định, trong lòng càng kiên định với quyết định của mình.

Lúc nửa đêm, đêm lạnh như nước, Vân Y sớm đã ngủ say.

Bức họa vẫn ở kia, dưới ánh trăng càng đẹp đẽ.

Đột nhiên ngoài cửa nổi lên một trận gió, trong phòng có một người.

Một thân hắc y, cổ tay áo có hoa văn tinh xảo, trên mặt lại mang mặt nạ màu bạc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 125: Lựa Chọn Gian Nan

Bức họa vẫn ở kia, dưới ánh trăng càng đẹp đẽ.

Đột nhiên ngoài cửa nổi lên một trận gió, trong phòng có thêm một người.

Một thân hắc y, cổ tay áo có hoa văn tinh xảo, trên mặt lại mang mặt nạ màu bạc, chỉ lộ ra cái cằm kiên nghị, còn có đôi mắt thâm trầm.

Người mang mặt nạ bạc nhẹ nhàng đi tới trước bàn, đôi mắt quét về phía bức họa. Vốn chỉ tò mò nàng đang làm cái gì, nhưng khi nhìn rõ, cũng nhịn không được cả người chấn động.

Chỉ thấy trên bức họa có hai người đứng cạnh nhau, mà mặt của nam tử kia lại quen thuộc như thế.

Nam tử không tự giác vuốt ve mặt mình, khi chạm đến mặt nạ màu bạc, đột nhiên chấn động.

Ánh mắt mãnh liệt mênh mông, cuối cùng chỉ có thể hóa thành tiếng thở dài.

Tiếng thở dài này rất nhẹ, nhưng trong không trung cũng hỗn loạn không ít.

Nữ tử đang ngủ say trên giường, vì động tác nhỏ bé này lại có dấu hiệu tỉnh lại.

Nam tử cả kinh, ngón tay khẽ động, điểm huyệt ngủ của Vân Y.

https://thuviensach.vn

Vân Y bị điểm huyệt ngủ, nhanh chóng ngủ lại. Hô hấp đều đều truyền đến, nam tử chậm rãi đến bên giường.

Nhìn kiều nhan đang ngủ say. Khí chất lạnh lùng của nam tử tan đi không ít. Nam tử lẳng lặng nhìn dung nhan xinh đẹp kia, sau đó nhẹ nhàng lên giường, cùng Vân Y nằm một chỗ. Hắn nhẹ nhàng nghiêng đầu, nhìn khuôn mặt xinh đẹp kiều diễm của nàng, cùng với hương khí thản nhiên quanh chop mũi, làm cho cả người hắn đều thoải mái. Hắn vươn tay, xoa mặt Vân Y, tinh tế vẽ lên mặt nàng.

Cảm thụ được sự ấm áp, ánh mắt nam tử hoảng hốt. Đôi mắt hắn chứa đựng nhu tình, ôn nhuận như nước chứa đựng sự quyến luyến.

Tay hắn dùng sức, mạnh mẽ đem Vân Y ôm trong lòng, trong nháy mắt, trong đáy lòng nhịn không được phát ra một tiếng rên rỉ thỏa mãn.

Cảm thụ được thân thể mềm mại trong lòng, làm cho khóe miệng của nam tử cong lên, tựa như hết sức vừa lòng. Hắn vươn một bàn tay vuốt ve sau lưng Vân Y, vỗ về từng chút, mang theo một tia sủng nịch. Giống như đang dỗ thê tử, lại giống như cảm thụ sự ỷ lại của nàng.

Đêm lạnh như nước, giờ phút này hai người trên giường vẫn ngủ say sưa. Hai người đều cong khóe miệng, có một loại ăn ý bất khả tư nghị (khó có thể tin).

Hai người cứ như vậy ôm nhau mà ngủ, mãi cho đến khi trời bắt đầu sáng, nam tử mới lưu luyến không rời buông Vân Y ra. Nam tử đứng dậy, chuẩn bị rời đi nơi này, lúc đến trước cửa sổ, tựa hồ nhớ tới cái gì, lại quay trở về. Nam tử đứng ở trước giường, nhìn nữ tử trên giường, đột nhiên cúi đầu, hôn đôi môi xinh đẹp đỏ mọng kia. Cảm nhận được cảm xúc ôn nhuận, nam tử sửng sốt, ngơ ngác đứng đó, vẫn duy trì tư thế đó.

Hai mắt lưu chuyển, nhìn nữ tử xinh đẹp đang nhắm mắt, trong mắt xẹt qua một tia xấu hổ, nên đứng dậy. Tay không tự giác đưa lên môi mình,

https://thuviensach.vn

chạm đến đôi môi đầy cảm xúc, nhớ lại cảnh tượng khi nãy. Lại cúi đầu nhìn nữ tử trên giường, trong mắt hiện lên ý cười.

Nam tử như bị thôi miên, không ngừng nhìn nữ tử đang ngủ trên giường, như nhìn không bao giờ đủ.

Đột nhiên nam tử bên tai vừa động, thì ra ngoài phòng truyền đến tiếng bước chân, hắn giấu đi ý cười trong mắt, đi vào bên cửa sổ, phi thân, nhanh chóng bay vút ra ngoài. Động tác tiêu sái tự nhiên, vô thanh vô tức, làm cho người ta hoảng sợ.

Lúc ra ngoài, đột nhiên cảm giác một trận gió thổi qua, bức họa trên bàn cuộn tròn như muốn bay ra cửa sổ, bị một bàn tay tiếp được.

Lúc nam tử kia nhảy ra cửa sổ, trên người nữ tử trên giường cũng được giải huyệt.

Nữ tử chậm rãi có dấu hiệu tỉnh lại.

Vân Y nhẹ nhàng mở mắt, đột nhiên nghiêng đầu, thấy trống rỗng, trong lòng có cảm giác mất mát. Giống như có gì đó rất quan trọng mất mát, vì sao đột nhiên lại buồn bã như vậy?

Vân Y đứng dậy mặc quần áo, loại cảm giác buồn bã này giảm đi một chút. Trong lúc nhất thời nàng cũng không biết mình bị sao, chẳng lẽ là đi đã lâu nên nhớ Sở Hiên?

Không, làm sao có thể?

Nàng mới không nhớ hắn!

Nhắc đến Sở Hiên, nghĩ đến bức họa tối qua, trong lòng nghĩ nhanh chóng cuộn lại. Bằng không nha đầu Lục Bình thấy, thế nào cũng giễu cợt nàng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến Lục Bình, Vân Y cười cười đi đến bàn, chuẩn bị thu hồi bức họa.

Nhưng khi Vân Y đi đến trước bàn, nhìn bàn trống trơn, trong đầu trống rỗng, không phản ứng lại được. Khi phản ứng lại, mới khẩn trương tìm khắp nơi, có phải gió đã thổi bay đi hay không.

Vân Y tìm dưới bàn, trên, trong phòng, tìm khắp trong ngoài, nhưng không phát hiện tung tích. Vân Y buồn bực, sao lại thế này a? Không phải chỉ là đi ngủ một chút, sao bức họa lại không thấy tăm hơi?

Nhìn bên ngoài cửa sổ, nghĩ bức họa kia có thể bị gió thổi bay ra. Tuy rằng ý nghĩ này không thực tế, nhưng Vân Y vẫn bắt đầu tìm.

Vân Y ở trong sân, chạy tới bụi hoa, rồi lại chạy tới gốc cây tìm kiếm. Sáng sớm, một mình Vân Y chạy quanh tìm kiếm.

Lục Bình đã dậy từ sớm, luôn ở phòng bên cạnh Vân Y nấu nước. Nước đã nóng, đi ra muốn kêu Vân Y rửa mặt. Ai ngờ, lại nhìn thấy Vân Y chạy tới chạy lui trong sân, nhất thời cả kinh mở to hai mắt.

Tiểu thư mặc dù có lúc hoạt bát, nhưng hành vi trước mặt mọi người đều nhàn tĩnh, chưa từng nhìn thấy tiểu thư như vậy, nhất thời có chút ngạc nhiên.

Lục Bình bởi vì hành vi khác thường của Vân Y, trong lúc nhất thời cũng đã quên nàng tới hầu hạ tiểu thư rửa mặt chải đầu, cứ lẳng lặng đứng ở nơi đó nhìn. Một lát sau, Hồng Mai tới tìm người ăn cơm, nhìn thấy Lục Bình ngốc đứng đó, liền vỗ đầu Lục Bình, nhẹ giọng quát:“Sao lại thế này a? Nói ngươi lại đây hầu hạ tiểu thư rửa mặt chải đầu, sao lại đứng dây?”

Lục Bình bị Hồng Mai nói vậy, lập tức phục hồi tinh thần, nhưng vẫn kinh ngạc lắp bắp:“Tỷ tỷ, ngươi nhìn tiểu thư……”

https://thuviensach.vn

Lục Bình chỉ vào hướng Vân Y, ngón tay có chút run run.

Hồng Mai kinh ngạc, tiểu thư xảy ra chuyện gì vậy? Nên nhìn theo ngón tay run run của Lục Bình, nhìn cảnh tượng cũng làm cho Hồng Mai trợn mắt há mồm.

Tiểu thư?!

Gió thổi qua, hai người trực tiếp hỗn độn ……

Vân Y lúc này mới cảm thấy có người đang nhìn nàng, kỳ quái quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Hồng Mai cùng Lục Bình mang vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn nàng. Vân Y hiểu được, trên mặt nổi lên một tia đỏ ửng.

Vân Y ngượng ngùng đứng lên, trong lòng nghĩ nên giải thích làm sao mà hành vi mới sáng sớm của nàng lại kinh động như vậy? Xem, hai nha đầu này mở to mắt……

Vân Y đi vào bên cạnh Hồng Mai cùng Lục Bình, giọng điệu nhu hòa như thường nói:“Hai người làm sao vậy?”

Hồng Mai cùng Lục Bình phục hồi tinh thần lại, Hồng Mai thật cẩn thận hỏi:“Tiểu thư, ngươi có khỏe không?”

Nghe Hồng Mai hỏi, Vân Y khẽ cong miệng, cảm thấy hôm nay chắc chắn không phải ngày tốt. Nếu không, sáng sớm lại có chuyện xảy ra như vậy……

“A, hoàn hảo, hoàn hảo.”

Vân Y trả lời, thật sự là nàng không biết nên làm thế nào để bình thường trở lại…….

Nghe thế, Hồng Mai cùng Lục Bình đều nghi hoặc nhìn Vân Y.

https://thuviensach.vn

Nhìn ánh mắt của các nàng, trong lòng Vân Y ra mồ hôi lạnh, nửa thật nửa giả nói:“Là như vậy, ta rớt một chiếc vòng tay, vừa rồi mới đi tìm?”

Nghe xong lời này, Hồng Mai cùng Lục Bình nhớ lại động tác của tiểu thư, giống như đang tìm kiếm. Nên hỏi:“Tiểu thư, cái vòng kia rất quan trọng sao?”

“Rất quan trọng, đối với hành động sau này của chúng ta.”

Vân Y nói dối mặt không đỏ.

Hồng Mai cùng Lục Bình vừa nghe, nhất thời cũng khẩn trương, cũng xem nhẹ hành vi lúc nãy của Vân Y. Hai người cũng bắt đầu tìm kiếm, Vân Y cũng tiếp tục tìm.

Nửa canh giờ sau……

Vân Y nhìn hai người uể oải, nên an ủi:“Không có gì, mất rồi thì thôi. Không có thì ta sẽ nghĩ cách khác.”

Hai nha đầu trên mặt vẫn mang thần sắc lo lắng, Vân Y khuyên can mãi một trận, ba người mới ăn điểm tâm.

Trong lúc đó, trong lòng Vân Y oán niệm bức họa vô số lần. Nàng buồn bực, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a, sao bức họa lại không cánh mà bay chứ?

Có người trộm?

Hay lắm, sao lại có người ăn trộm bức họa được chứ?

Ai mà ăn no không có chuyện gì, hơn nữa trộm cái gì không trộm, cố tình trộm bức họa kia.

https://thuviensach.vn

Khi Vân Y rầu rĩ không vui, trong phủ truyền đến một tin tức làm người ta khiếp sợ.

Phu nhân lăng trì một thị thiếp của Mộc Vũ, nguyên nhân là thị thiếp này độc hại Mộc Vũ.

Mà Mộc Vũ thương thế cũng được giấu giếm, chỉ nói là bị thương, cần tĩnh dưỡng một thời gian, cấm các tiểu thiếp đi thăm, ngay cả Lệ phu nhân cũng không thể đi.

Lúc nghe được tin tức, trong mắt Vân Y như đã hiểu rõ.

Nàng biết thị thiếp kia vô tội.

Nhưng nàng biết thì sao chứ?

Ở đây, nàng ngay cả chính mình cũng không thể bảo toàn, sao lại có năng lực đi lo lắng được chứ?

Bây giờ việc nàng có thể làm là cố gắng còn sống, sau đó dùng hết khả năng để bảo hộ người trong lòng nàng.

Buổi tối, phu nhân triệu Vân Y vào nói chuyện.

Lúc nghe được, Vân Y biết Kim Tử đã điều tra hắn. Nàng có tự tin, thân thế của mình đã an bài tốt. Kim Tử kia tất nhiên đã tin tưởng, như vậy sau này nàng ở Mộc phủ an toàn còn có bảo đảm. Mà ở Mộc phủ đứng vững gót chân, như vậy khi thi khoa cử cùng tỷ thí võ nghệ, hay là sau này ra vào triều đình, nàng đều có người chống lưng.

Lần này Kim Tử không triệu nàng vào đại sảnh, mà đưa nàng đến một hoa viên trong phủ.

Nhìn tư thế này của Kim Tử, trong mắt Vân Y hiện lên một đạo ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Xem ra hành động của nàng đã thuận lợi, Kim Tử càng coi trọng nàng.

Thật không nghĩ tới Kim Tử tàn bạo điêu ngoa lại có lúc như vậy. Bất quá mặc kệ như thế nào, Kim Tử cuối cùng cũng bắt đầu tin tưởng nàng, chỉ cần không có chuyện gì khác, Kim Tử tất nhiên sẽ bảo hộ nàng chu toàn.

Trên người Vân Y mang theo một cỗ tao nhã, trong ánh mắt lại mang theo vẻ tiêu sái. Phức tạp như vậy, làm cho ánh mắt Kim Tử xuất hiện hoảng hốt quen thuộc, loại quen thuộc này làm cho hơi thở sắc bén quanh thân Kim Tử hòa tan rất nhiều. Kim Tử nhìn như vậy, đối với thân phận của Vân Y càng tin tưởng, nhìn ánh mắt nhìn Vân Y như trưởng bối nhìn vãn bối.

Nhìn thấy biến hóa của Kim Tử, Vân Y đối với hành động của mình thật sự là càng ngày càng vừa lòng. Bất luận là giả nam hay giả nữ, đều là chuyện dễ như trở bàn tay. Mà nàng đem tin tức về Phong ca ca kia đọc vô số lần, nghiền ngẫm tính cách của người kia, bắt chước cử chỉ của hắn.

Mà, đến bây giờ, cố gắng của nàng rốt cục chiếm được một tia đáp lại.

“Tham kiến phu nhân.”

Thanh âm thanh nhuận của Vân Y vang lên, như một cơn gió thổi đến.

Kim Tử nhìn Vân Y phi thường vừa lòng, vội mời nàng ngồi xuống.

Vân Y ngồi xuống, trong ánh mắt mang vẻ thản nhiên.

“Ngươi tên Vân Y?”

Kim Tử hỏi.

Vân Y nghe thế, vội vàng cung kính trở lại:“Đúng vậy, tiểu nhân là Vân Y.”

https://thuviensach.vn

Nhìn Vân Y mang bộ dáng không nóng nảy, giọng điệu của Kim Tử không tự giác trở nên nhu hòa, lại hỏi Vân Y về quan hệ với hai muội muội và quan hệ với nghĩa phụ.

Vân Y đem chuyện của các nàng từ từ nói cho Kim Tử nghe. Mà Kim Tử có vị trí hôm nay, vinh sủng không suy, tất nhiên không phải người đơn giản. Địa vị càng cao càng đa nghi, bởi vậy Kim Tử hỏi rất nhiều chi tiết. Mấy vấn đề này, Vân Y đều trả lời rõ ràng.

Cuối cùng, Vân Y thân thiết hỏi tình hình của Mộc Vũ. Nghe thế, sắc mặt của Kim Tử lập tức trở nên không tốt, hơn nữa nhìn Vân Y với ánh mắt khác thường.

Thấy ánh mắt nghi ngờ của Kim Tử, thanh âm ôn nhuận của Vân Y vẫn như cũ, không vội vàng giải thích:“Phu nhân, tiểu nhân đi theo nghĩa phụ nhiều năm qua, cũng học được vài phần y thuật của người.”

Vân Y dứt lời, trên mặt Kim Tử xuất hiện một loại thần sắc phức tạp, lại nhớ tới nam tử kia có y thuật bất phàm.

Mà nghe được Vân Y nói như vậy, Kim Tử không có cảm thấy không ổn, nên cho Vân Y đi xem bệnh của Mộc Vũ.

Đi vào sân của Mộc Vũ, ở xa nhưng vẫn nghe được tiếng ồn bên trong. Nghe tiếng ồn ào, Kim Tử trên mặt có chút không vui, đi nhanh hai bước, đi tới phòng Mộc Vũ, nhìn thấy thái y và nha đầu đang quỳ. Mà Mộc Vũ lúc này đang dựa vào đầu giường, lớn tiếng mắng.

“Các ngươi là đồ phế vật, bệnh như vậy cũng trị không hết, giữ các ngươi có ích lợi gì, toàn bộ lui xuống cho ta.”

“Không cần a, thiếu gia tha mạng a.”

“Tha mạng a.”

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng ồn ào bên tai, Vân Y khẽ nhíu mày. Trong lòng không muốn thấy Mộc Vũ, nhưng trên mặt lại mang thần sắc quan tâm.

Kim Tử nhìn thái y, nha hoàn xin tha mạng, còn con đang chửi rủa không ngừng trên giường, nhất thời cảm thấy não đau từng đợt. Trong lòng cũng biết con mắng đúng, thái y này thật sự không có chỗ dùng, hai ngày nay, không khởi sắc chút nào, thật là một đám phế vật. Nhìn con, lòng tràn đầy lo lắng cùng đau lòng.

Kim Tử đi đến trước giường Mộc Vũ, nói: “Cho bọn họ lui xuống đi.”

Thái y nha hoàn nghe xong, vội vàng lui xuống. Nháy mắt trong phòng một mảnh thanh tĩnh, giống như chưa xảy ra chuyện gì. Tốc độ rời đi làm Vân Y ngạc nhiên. Trong lòng khen, bản năng sống của con người quả thật rất lớn.

Vân Y im lặng đứng ở một bên, lẳng lặng nghe Kim Tử trấn an Mộc Vũ.

“Vũ nhi, ngươi yên tâm, bệnh của ngươi nhất định sẽ tốt.”

“Thật sự được không, nếu không thì làm sao bây giờ?”

Thanh âm lo lắng của Mộc Vũ có vẻ phá lệ rõ ràng. Nghe thế, ánh mắt Kim Tử co rụt lại, có sự đau xót vô cùng.

Nàng ngồi bên giường, ôm Mộc Vũ, ôn nhu an ủi:“Sẽ không, nhất định sẽ tốt. Vũ nhi, tin tưởng mẫu thân, nhất định sẽ tốt. Đúng rồi, Vân Y y thuật cũng tốt lắm, để hắn xem cho ngươi đi.”

Nghe được hai chữ Vân Y, Mộc Vũ không có cảm giác gì.

Trong ấn tượng của hắn chỉ có người đẹp, về phần tên, hắn chưa bao giờ cần nhớ kỹ. Cho nên khi Kim Tử nhắc tới Vân Y, hắn không có phản ứng.

Nhưng lúc Vân Y đi ra, Mộc Vũ có phản ứng.

https://thuviensach.vn

“Là ngươi, ngươi tới làm gì? Là muốn đến chê cười ta sao?”

Mộc Vũ đối với chuyện ngày đó vẫn canh cánh trong lòng, lúc muốn hoan ái, chính mình lại không được. Mộc Vũ cho rằng đây là chuyện dọa người, cho nên bây giờ thấy Vân Y, vốn không có dục vọng nữa, mà là tràn đầy phiền muộn.

Nghe được tiếng la của Mộc Vũ, Vân Y chỉ cúi đầu, không nói gì. Nhưng khi cụp mắt xuống lại nhanh chóng hiện lên khoái ý. Xứng đáng, trong lòng Vân Y nghĩ. Bình thường ngươi bá đạo như vậy, hiện tại đã bị báo ứng.

Mà nghe Mộc Vũ nói, Kim Tử nhưng không có chút gì không vui, chỉ tiếp tục ôn nhu khuyên giải:“Vũ nhi, Vân Y y thuật tốt lắm. Để hắn xem đi, nói không chừng có thể chữa khỏi.”

Mộc Vũ nghĩ nghĩ, cuối cùng cau mày nói:“Được rồi, cho hắn thử, nếu trị không hết, như vậy bắt hắn lăng trì, ta mới hết giận.”

Mộc Vũ nói xong. Kim Tử sửng sốt một chút.

Lăng trì?

Kim Tử quay đầu nhìn về phía Vân Y, chỉ thấy lúc này hắn đứng dưới ánh nến. Khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp. Làm một nam nhân, Vân Y cũng là quá mức xinh đẹp. Nhưng nhìn yết hầu của hắn, cùng với khí chất tiêu sái tùy ý của nam tử, như vậy người ta cũng chỉ nghĩ hắn là nam tử xinh đẹp mà thôi, không ai nghĩ là nữ tử.

Kim Tử nhìn Vân Y, cũng cảm thấy vui vẻ. Nghĩ đến lời con nói, nhất thời cảm thấy phức tạp. Đối với con, tuy rằng nàng bình thường nghiêm khắc, nhưng cũng hết sức sủng ái. Mà lúc này, giết Vân Y, đó là không có khả năng, chỉ là vì con, làm cho Vân Y chịu khổ trên da thịt. Cùng lắm thì, cuối cùng lại bồi dưỡng tốt cho hắn.

https://thuviensach.vn

Nghĩ vậy, nhìn về phía Vân Y ánh mắt hơi xin lỗi. Vân Y thấy ánh mắt đó, trong lòng cười lạnh một tiếng. Kim Tử này, có lẽ trong lòng năm đó là thương hắn, chỉ là so với vinh hoa phú quý, vẫn chấp nhận bỏ hắn. Mà hiện tại, nàng vì con trai của nàng lại có thể làm bẩn đi tình cảm hồn nhiên đó.

Trong lòng Vân Y nhất thời có chút rầu rĩ, từng nghe chuyện như thế, nàng cảm động, cảm thấy trên thế giới lại có nam tử si tình như vậy. Nhưng lúc này nàng đột nhiên cảm thấy si tình như vậy có chút châm chọc.

Nàng, đột nhiên, có chút hối hận, không nên đem chuyện này để đạt mục đích của mình.

Đáng tiếc, đây cũng chỉ là khả năng mà thôi. Mà hiện tại, nàng còn phải làm theo kế hoạch.

Vân Y ngẩng đầu, trong mắt yên tĩnh một mảnh, vô cùng bình tĩnh. Nhìn Vân Y, Kim Tử lảng tránh ánh mắt của Vân Y. Trong lòng hắn có nghĩ mình hơi quá đáng không, lúc muốn trấn an Vân Y, lại nghe thấy thanh âm của Vân Y truyền đến. Thanh âm cũng bình thương, tựa hồ không bị ảnh hưởng gì.

“Nếu ta trị không hết bệnh của thiếu gia, ta cam nguyện bị phạt.”

“Bị phạt, cái gì bị phạt? Là lăng trì, lăng trì! Lăng trì!”

Vân Y nói xong, Mộc Vũ lập tức bất mãn lớn tiếng.

Ánh mắt Kim Tử nhìn Vân Y, có chút ngạc nhiên Vân Y sẽ như thế. Nên Kim Tử có ấn tượng với Vân Y tốt hơn, sau này nhất định phải tìm một cơ hội bù đắp cho hắn.

Mộc Vũ lớn tiếng nói, nhưng thấy không ai phụ họa. Nên hắn dừng lại. Quay đầu nhìn mẫu thân, thấy mẫu thân mang vẻ mặt vui mừng nhìn Vân Y, nhất thời xìu xuống như quả bóng cao su.

https://thuviensach.vn

Kim Tử nhìn con như vậy, vội vàng hoà giải.

“Vũ nhi, cho hắn xem trước, nếu không có cách nào, mới thương lượng trừng phạt hắn được không?”

Nghe mẫu thân nói vậy, Mộc Vũ cũng không có cách, đành mang vẻ mặt mất hứng cho Vân Y chẩn trị.

Vân Y đi đến, lập tức có một mama đưa ghế đến cho Vân Y.

Vân Y ngồi trên ghế, kéo tay Mộc Vũ tiến hành bắt mạch.

Kỳ thật ở hiện đại Vân Y biết chút y thuật, nàng cũng có học một ít trung y, có thể điều trị thân thể cho ông ngoại.

Từ từ học hỏi, kết quả thế nhưng cũng có chút chút y thuật.

Sau khi vào cổ đại, lúc nhàn rỗi không có chuyện gì, nàng xem các loại y thư. Mà vì độc của Sở Hiên, nàng lại tìm các loại sách thuốc tiến hành nghiên cứu, như vậy hiện nay y thuật cũng không kém.

Tuy rằng Vân Y y thuật không kém, nhưng muốn trị cho Mộc Vũ, cũng không cần dùng đến. Vân Y tiến hành bắt mạch, cũng chỉ làm bộ dáng mà thôi.

NhưngVân Y cũng nhân cơ hội dò xét thân thể Mộc Vũ, phát hiện thân thể hắn thật là, chậc chậc, cách sống của hắn như vậy, sớm hay muộn chết ở trong tay nữ nhân.

Hiện tại vốn là thời kì tốt, nhưng thân thể Mộc Vũ lại xuất hiện bì thái, xem ra thân thể hắn đã bị nữ tử đào không ít.

Vân Y làm bộ hỏi hỏi một số vấn đề, sau đó để lại tay Mộc Vũ, đứng dậy, đi đến trước bàn. Trên bàn đã có chuẩn bị giấy và bút mực, đại phu có thể kê đơn.

https://thuviensach.vn

Vân Y đi đến trước bàn, sau đó nhíu mày, bộ dáng khó xử.

Kim Tử nhìn Vân Y như thế vội bước tới trước người Vân Y, sốt ruột hỏi:“Vũ nhi bị sao? Mặc kệ cần thuốc gì, ta đều phái người đi tìm.”

Kim Tử nghĩ chắc là phương thuốc khó tìm, nên nhanh chóng mở miệng.

Mộc Vũ ở trên giường, cũng mang vẻ mặt sốt ruột nhìn bên này.

Mà Vân Y nghe Kim Tử nói, trong lòng chấn động.

Mặc kệ thuốc gì?

Nếu nàng đưa ra thuốc mà Sở Hiên cần, có phải nàng cũng có thể đưa hay không?

Dù sao nàng là muội muội của Nhiếp chính vương, Mộc Vũ là cháu ngoại của Nhiếp chính vương. Kim Dịch ngay cả giang sơn Bắc quốc cũng dám đào trộm, như vậy chỉ là một dược liệu mà thôi. Tuy rằng là quốc bảo hàng đầu, nhưng chung quy chỉ là một dược liệu mà thôi?

Vân Y do dự, nói hay không? Nói, có thể lộng xảo thành chuyên hay không? Không nói, có thể mất một cơ hội hay không?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 126: Chỉ Mành Treo Chuông

Vân Y do dự, nói hay không? Nói, có thể lộng xảo thành chuyên hay không? Không nói, có thể mất một cơ hội hay không?

Nếu hôm nay thành, như vậy Sở Hiên có thể sớm ngày hết bị kịch độc tra tấn.

Trong lòng Vân Y giãy dụa, Kim Tử cứ nghĩ 'hắn' đang khó xử cho bệnh của con mình, nên không khó xử hắn, mà ở bên cạnh lẳng lặng chờ đợi.

Lúc này, Vân Y kinh hoàng, trong nháy mắt muốn thốt ra, nhưng nghĩ Kim Tử thâm trầm như biển, ánh mắt mang theo một trận ma mị, nhất thời như hắt một chậu nước lạnh, lòng nàng thật lạnh.

Nàng làm sao có thể hồ đồ như vậy, Kim Tử này có thể không bình tĩnh như vậy sao? Cho dù Kim Tử sốt ruột cứu con, đồng ý với nàng, nhưng Nhiếp chính vương sẽ để yên sao?

Nghe đồn Nhiếp chính vương so sánh với Bắc hoàng Bắc Ngạo Thế cũng có mưu lược, cũng có tâm cơ. Người như vậy làm sao có thể vì mấy câu của nàng mà đi bức bách Dương đế?

Nàng, quả thật quá nóng vội!

Hiện nay quan trọng nhất là lấy được sự tin tưởng của bọn họ, từng bước một lấy dược liệu. Nếu có sơ hở, như vậy cả đời này nàng không tha thứ cho mình.

https://thuviensach.vn

Sau khi bình tĩnh suy nghĩ, Vân Y ngẩng đầu lên, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhẹ giọng nói:“Bệnh của thiếu gia có thể chữa khỏi, nhưng cần thời gian.”

“Có thể chữa khỏi? Thật sự có thể chữa khỏi sao?”

Thanh âm Kim Tử vui mừng, vội vàng hỏi.

Nghe xong, Vân Y cẩn thận giải thích: “Đúng vậy, có thể chữa khỏi. Đại khái cần một năm, một năm này, hàng tháng ta sẽ châm cứu cho hắn, từ từ sẽ tốt. Nhưng một năm này, thiếu gia đối với việc khuê phòng, cũng phải tiết chế, một tháng nhiều nhất chỉ có thể ba lượt.”

Nghe xong, Kim Tử chưa kịp nói gì, Mộc Vũ bất mãn lớn tiếng hét lên: “Cái gì? Một tháng nhiều nhất ba lần? Ngươi nói lại lần nữa?”

Lần này Vân Y chưa kịp trả lời, Kim Tử đã quát Mộc Vũ.

“Nói cái gì? Đây là sự thật, về sau ngươi tiết chế một chút, Vân Y nói một tháng như thế thì sẽ như thế. Sau này ta sẽ phái người canh ngươi, ngươi cẩn thận một chút cho ta. Nếu không, ta sẽ đánh chết ngươi.” Nghe Kim Tử nói, Mộc Vũ sợ tới mức run lên, lập tức im lặng.

Vân Y nhìn Mộc Vũ như vậy, trong lòng cảm thấy buồn cười, trong lòng nghĩ, Mộc Vũ lại sợ mẫu thân hắn, thật sự là chuyện hiếm có.

Bệnh của Mộc Vũ đã được cứu, tâm tình của mọi người tốt hẳn lên, không như lúc nãy. Mà Kim Tử cũng cho người chuẩn bị ngân châm cho Vân Y.

Chỉ chốc lát ngân châm được tạo thành từ vàng ròng được đưa lên.

Nhìn ngân châm, mặt mày Vân Y mang theo nhè nhẹ ý cười.

Đúng, ý cười, chính là ý cười.

https://thuviensach.vn

Vân Y hiện tại rất vui vẻ!

Mộc Vũ, ngươi kiêu ngạo! Ngươi bá đạo! Ngươi khi nam phách nữ!

Hôm nay trước hết cho ngươi chút giáo huấn, sau này sẽ có cái khác.

Trong lòng vui nghĩ, ý cười càng đậm.

Lúc này mọi người đều khẩn trương nhìn ngân châm trên tay Vân Y, không ai nhìn biểu tình.

Vân Y tâm tình sung sướng, nhưng tâm tình Mộc Vũ lại u ám.

Nhìn dãy ngân châm kia, đôi mắt Mộc Vũ lóe lên tia sợ hãi. Nhưng không có cách khác, mẹ hắn đang ngồi đó, hắn không dám phát tác a.

Vì thế một buổi tối, trong tiếng hét bi thảm như giết heo của Mộc Vũ, Vân Y cũng đã châm cứu xong.

Sau khi châm cứu, đau đớn của Mộc Vũ tan đi. Nhất thời Mộc Vũ cao hứng, muốn thoải mái chúc mừng một phen. Nhưng nghe Vân Y nói, mỗi lần châm cứu xong, đều phải nghỉ ngơi năm ngày, nếu không ngày mai hắn sẽ tiếp tục châm cứu, Mộc Vũ lập tức nghe lời.

Vốn mỗi tháng đều phải một lần, đã làm cho hắn ngẫm lại mà run rẩy, nếu hôm nay vừa xong, ngày mai lại đến, đó không phải muốn mạng của hắn sao!

Vì thế, Mộc Vũ im lặng, Vân Y vừa lòng.

Vân Y mang tâm tình tốt đi về phòng mình, nhìn Hồng Mai, Lục Bình chưa ngủ, luôn chờ nàng. Đó là hạnh phúc của mình, nhưng lúc này cảm giác ấy càng khắc sâu.

https://thuviensach.vn

Vân Y lo lắng, nàng an ủi Hồng Mai cùng Lục Bình, cho hai người yên tâm, hai người mới đi nghỉ ngơi.

Mà Vân Y lại không ngủ được, không biết là vì chuyện xảy ra hôm nay, hay là trong lòng có cảm xúc chờ mong không nói nên lời.

Vì thế, Vân Y không ngủ. Một mình ôn tập tâm pháp, chờ người trộm tranh đến.

Nhưng đến hôm sau, hai mắt Vân Y như gấu trúc, người kia vẫn không tới. Vì thế, Vân Y vô cùng phẫn nộ.

Bởi vì buổi tối không ngủ, ăn xong điểm tâm, Vân Y về phòng ngủ dưới ánh mắt kinh ngạc của Hồng Mai cùng Lục Bình.

Ai ngờ, ngủ tới trưa, lại bị Lục Bình làm cho tỉnh lại. Vân Y mơ mơ màng màng, không biết đã xảy ra chuyện gì, đã bị Lục Bình thay quần áo, chải đầu. Ánh mắt Vân Y mông lung, thấy một thiếu niên tuấn mỹ từ trong gương.

Vân Y nhìn hình ảnh trong gương, nhất thời cảm thấy hoảng hốt. Có bao nhiêu lâu, ở trong mộng, vô số lần bồi hồi. Luôn nghĩ đây chỉ là giấc mộng.

Chỉ là, nếu là mộng, có ngày tỉnh ra hay không?

Tâm tư chuyển động, Vân Y lại nghĩ tới Sở Hiên. Nhớ tới nam tử xinh đẹp kia, nam tử có đôi mắt sáng ngời. Nghĩ tới hôm đó, không quên được ánh mắt bi thương nhìn nàng.

Nghĩ xong, ánh mắt nhất thời cảm thấy ướt át. Lục Bình đứng bên cạnh tựa hồ cũng cảm nhận được hơi thở quanh quẩn của Vân Y, trong lúc nhất thời Lục Bình cũng không biết làm sao, không biết nên làm thế nào cho phải.

https://thuviensach.vn

Lắng lặng, ánh mắt Vân Y kiên định lại.

Bây giờ nàng muốn hắn sống tốt, cái khác nàng không có thời gian suy nghĩ, cũng không có sức để nghĩ.

Vân Y đứng lên, lưng thẳng tắp.

Nhìn tiểu thư như vậy, trong lòng Lục Bình rất đau lòng. Nhưng nàng lại không biết nên làm gì, bây giờ chuyện nàng có thể làm là ở cạnh tiểu thư.

Vân Y vừa ra cửa, trên mặt lập tức biến thành bộ dáng cẩn thận. Nghiễm nhiên thành người ăn nhờ ở đậu, muốn dựa vào người khác để thăng chức.

Nàng biết, nàng phải phóng thấp tư thái, giảm bớt sự nghi ngờ trong lòng Kim Tử. Làm cho Kim Tử nghĩ nàng cũng là người theo đuổi phú quý. Như vậy, Kim Tử sẽ không cảnh giác nhiều.

Vân Y đi vào đại sảnh, nhìn Kim Tử cùng Mộc Vũ đang uống trà. Kim Tử ngồi ở vị trí cao nhất, mà Mộc Vũ lại ngồi bên phải Kim Tử.

Kim Tử thấy hắn vào, ánh mắt ấm áp, làm bộ dáng như đã yên tâm với hắn.

Nhìn Kim Tử như vậy, trong mắt Vân Y hiện lên thần sắc mừng rỡ. Vân Y cố ý làm vẻ mặt như vậy, để Kim Tử vừa thấy được, không có vẻ như cố ý.

Thấy thần sắc của Vân Y, Kim Tử bày ra bộ dáng như chưa quyết định. Nhưng Vân Y vẫn phát hiện tay của Kim Tử nắm ly trà buông lỏng, như không còn cảnh giác.

“Vân Y, lần này thật là cảm ơn ngươi.”

Thanh âm của Kim Tử truyền đến.

https://thuviensach.vn

Nghe thế, thần sắc Vân Y mang theo một tia sắc.

Vân Y đi lên, cười nói:“Đây là việc tại hạ phải làm, phu nhân không cần khách khí như vậy.”

Vân Y nói xong, thần sắc Kim Tử cuồn cuộn vài cái.

Thôi, hắn là nghĩa tử của Phong ca ca, nên thoả ý nguyện của hắn. Chính là vinh hoa phú quý mà thôi, nàng vẫn cho được. Hơn nữa, hắn quả thật có chút năng lực, như vậy sau này sẽ là trợ thủ cho Vũ nhi.

Vốn nàng còn lo lắng, bởi vì biểu hiện của y hôm qua, ngay từ đầu nàng phi thường vừa lòng. Nhưng nghĩ lại, hắn rất thông minh, rất xuất sắc. Mà, thật sự là bởi vì rất xuất sắc, cho nên sẽ có uy hiếp với nàng. Hơn nữa, nhìn hắn trong trẻo nhưng lạnh lùng, bộ dáng như không liên quan đến ai, như vậy làm cho nàng cảm thấy lạnh lẽo.

Nhưng, hôm nay hắn làm cho nàng vừa lòng hơn. Chỉ cần hắn có sơ hở, để nàng bắt được nhược điểm, như vậy hắn mới có thể làm cho nàng yên tâm. Nếu không, nếu như bị hắn cắn ngược lại một cái, hậu quả thật không tưởng tượng nổi.

Nhìn hắn biết cách thay đổi xưng hộ, nhìn hắn gặp chuyện không sợ, Kim Tử vừa lòng.

Lúc này, trong lòng Kim Tử nghĩ, bây giờ thân thể của Vũ nhi còn dựa vào hắn, cho nên mới như vậy. Bất quá người như vậy tuy rằng làm cho người ta phản cảm, nhưng vậy cũng là người đáng dùng.

“Ngươi cứu Vũ nhi, bản phu nhân sẽ không bạc đãi ngươi. Gần đây Nhiếp chính vương ban thưởng châu báu cho ta, để ta cho người chuyển đến. Mà nghe nói ngươi còn muốn chuẩn bị tham gia khoa cử, ngươi cứ việc yên tâm đi thi, cái khác ta đã chuẩn bị tốt cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, trong lòng Vân Y nghĩ, quả nhiên cần phải yếu thế.

Khi sơ khảo, lộ ra một ít thực lực, làm cho Kim Tử để bụng. Sau đó, lại lộ ra một ít nhược điểm, như vậy Kim Tử sẽ càng thêm vừa lòng. Quả nhiên, biểu hiện khác nhau như vậy lại làm cho Kim Tử muốn nâng đỡ nàng.

"Vậy cảm ơn phu nhân. Phu nhân yên tâm, tại hạ nhất định sẽ điều trị thân thể thiếu gia, sớm ngày làm cho thiếu gia khỏe mạnh."

Vân Y lập tức làm bộ dáng cảm động.

Hai người còn nói chuyện một chút, chủ yếu là về bệnh của Mộc Vũ. Cuối cùng Kim Tử cũng hỏi văn chương và võ nghệ của Vân Y. Mà Vân Y đều trả lời rõ ràng.

Sau đó, Kim Tử làm như hơi mệt, rời đi trước. Trước khi rời đi cố ý nói Mộc Vũ mang theo Vân Y đi dạo quanh Mộc phủ.

Mộc Vũ không cam lòng, hắn mang theo Vân Y đi dạo quanh Mộc phủ.

Tuy rằng lần trước Vân Y lặng lẽ đi dạo, nhưng lần trước dù sao cũng vội vàng. Lần này không giống, nàng có thể từ từ dạo, đến nơi không biết, thì hỏi Mộc Vũ. Tuy rằng Mộc Vũ không muốn trả lời, nhưng vẫn trả lời. Nếu không, ngân châm mỗi tháng sẽ làm hắn khó chịu hơn.

Kỳ thật bệnh hắn chỉ cần duy trì một tháng, nhưng nếu Vân Y hàng tháng đều châm cứu cho hắn, bệnh hắn vĩnh viễn sẽ không tốt.....

Đôi khi, Vân Y cũng biết mình rất phúc hắc.....

Mộc Vũ ở phía trước tâm tình không vui đi trước, Vân Y lại mang tâm tình tốt đi dạo sau lưng hắn.

https://thuviensach.vn

“Nha, không phải là nhị ca sao? Như thế nào, bây giờ không thể làm được, nên muốn đi dạo quanh vườn sao?”

Đột nhiên, bên tai Vân Y vang lên thanh âm the thé.

Nghe thanh âm này, Vân Y cảm thấy trên người đều nổi da gà.

Vân Y hướng ánh mắt đi chỗ khác, nàng cũng không muốn tham dự vào chuyện của Mộc gia.

Nhưng Mộc Vũ lại khác. Vì trúng độc kì lạ, mỗi tháng còn phải chịu thống khổ. Nhưng cơn giận này hắn không phát ra với Vân Y. Bởi vì hiện tại không chỉ có mẫu thân coi trọng hắn, hơn nữa bệnh của mình còn trông cậy vào hắn.

Cho nên, hắn chán ghét Vân Y, nhưng không dám động đến hắn.

Ai biết, Mộc Văn lại đi ra đâu.

Hắn cùng Mộc Văn đã có ân oán từ khi sinh ra, cho nên hai người thấy nhau chắc chắn sẽ có chuyện.

Mà nay, hắn đang khó chịu, vừa vặn có thể mượn Mộc Văn hạ hỏa.

Vì thế, Mộc Vũ đi đến trước mặt Mộc Văn, trừng mắt, lớn tiếng mắng.

“Ai cần ngươi lo, đồ đàn bà. Đừng tưởng rằng học một chút, thì nghĩ mình giỏi. Ta nói cho ngươi, ngươi giống loại bán nam bán nữ, nên trốn đi, đừng ra ngoài, không sẽ dọa người khác.”

Nghe Mộc Vũ nói, Vân Y mạnh mẽ ngẩng đầu lên, trong mắt lóe ánh sáng nhìn Mộc Vũ.

Nha, Mộc Vũ còn có phương diện thiên phú này, mắng người cũng rất độc.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Mộc Văn lúc đỏ lúc trắng.

Nghe nói tam thiếu gia Mộc Băn ghét nhất bị người khác mắng hắn giống nữ nhân, nhưng Mộc Vũ lại nói vậy, mắng thật sự có chút độc.

“Ngươi, ngươi.....” Mộc Văn run run chỉ vào Mộc Vũ, khó thở, nửa ngày cũng không nói được.

Mộc Văn lúc này rất khó thở, nhưng hắn không thể dùng bạo lực với Mộc Vũ. Dù sao nhìn dáng người, Mộc Văn khẳng định không phải đối thủ của Mộc Vũ.

Phía sau, Vân Y cũng bắt đầu đánh giá Mộc Văn.

Chỉ thấy Mộc Văn mặc một thân màu lam nhạt xiêm y, người hơi ẻo lả, hơn nữa có dấu hiệu bị bạch tạng.

Nhìn Mộc Văn như vậy, lại nhìn Mộc Vũ thừa dinh dưỡng.

Trong đầu Vân Y đột nhiên nghĩ đến thanh ảnh giống Xuất Trần.

Quả nhiên là cùng loại thước dưỡng trăm loại nhân!

Vân Y xuất thần xong, khi hoàn hồn, nhìn thấy chỉ còn nàng với Mộc Vũ.

Xem ra Mộc phủ mâu thuẫn rất sâu a, tuy rằng nàng không muốn can thiệp vào. Nhưng, nếu có thể lợi dụng, mà làm cho nàng sớm đạt được mục đích của mình, vậy nàng cũng rất là vui.

Vừa rồi thấy Mộc Văn muốn phản kháng, nhưng lại bị một người lớn tuổi ngăn cản. Nhìn quần áo, cùng với thần thái khi nói chuyện với Mộc Văn. Vân Y nghĩ hắn là quản gia trong Ngô đồng viện hoặc là người có chức.

https://thuviensach.vn

Ẩn nhẫn!

Vân Y thấy được ẩn nhẫn trên người của hắn!

Không sợ hắn phản kháng, chỉ sợ hắn ẩn nhẫn!

Như vậy, tam thiếu gia này cũng là người ẩn nhẫn, ý đồ dĩ nhiên rất rõ ràng.

Nếu, nàng thêm lửa, như vậy nhiều chuyện sẽ khác đi.

Ban đêm, người trong ngô đồng viện đã sớm ngủ say, gió nhẹ nhàng thổi.

Đột nhiên, trong đêm đen một bóng dáng tới gần sân này.

Chỉ thấy bóng dáng kia linh hoạt phóng về bên này, thoát khỏi ám vệ.

Vân Y thừa dịp đêm tối lặng lẽ vào ngô đồng viện, đứng dưới gốc cây.

Vân Y lẳng lặng quan sát tình hình trong viện.

Lúc này, trên tay nàng cầm một vật, trong mắt Vân Y hiện lên vẻ âm u.

Nàng tìm đúng mục tiêu, lại yên lặng bước về bên kia.

Vào phòng, lặng yên đưa tay phóng tới một chỗ khó tìm, sau đó khóe miệng cong lên, tâm tình sung sướng nhảy ra khỏi phòng.

Ra phòng, Vân Y ngửi thấy mùi hoa quen thuộc.

Mùi hoa này rất quen thuộc, trong lúc nhất thời lại muốn không đứng dậy.

Cái gì vậy?

Lòng hiếu kỳ sẽ hại chính mình!

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, giờ phút này Vân Y lại đi theo mùi hoa kia.

Chỉ chốc lát, Vân Y sẽ đến một cái sân hẻo lánh trong viện.

Trong sân nhìn rất lộn xộn, nhưng cẩn thận cảm giác, cũng có thể cảm thụ nơi này có an bài trận pháp.

Có cổ quái!

Vân Y càng hiếu kì, càng đi tới. Nàng nhanh chóng đến một viện ngô đồng có một cái cây to.

Nhìn cây này, trong đó có vẻ dị thường, nhưng lại không thấy khác thường.

Lúc Vân Y muốn thả khí, dưới tàng cây truyền đến một trận động tĩnh.

Vân Y nghiêng đầu nhìn cây kia nhẹ nhàng di chuyển, từ trong khe hở lộ ra ánh sáng.

Biến hóa này tới quá nhanh, Vân Y thậm chí không kịp phản ứng.

Mà bên kia, trong sân di động, trận pháp cũng đã xảy ra thay đổi.

Vân Y nhất thời cảm thấy cả người lạnh lẽo, rõ ràng là có người muốn đi ra.

Mà hiện tại, trận pháp trong viện không ngừng biến hóa, nàng căn bản không có cách trốn khỏi đây trong thời gian ngắn, mà lại không bị phát hiện.

Cho dù chạy đi, nếu bị phát hiện tung tích, như vậy cố gắng trước đây của nàng đều uổng phí?

https://thuviensach.vn

Trong lòng có vô số ý niệm trong đầu, nhưng không nghĩ ra cách hoàn mỹ để trốn thoát.

Phía sau, trong sân như có lực đạo, đột nhiên đánh về phía nàng.

Như vậy, nàng sẽ bại lộ sao?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 127: Sát Khí Tái Hiện

Trong lòng có vô số ý niệm trong đầu, nhưng không nghĩ ra cách hoàn mỹ để trốn thoát.

Phía sau, trong sân như có lực đạo, đột nhiên đánh về phía nàng.

Như vậy, nàng sẽ bại lộ sao?

Trong nháy mắt, Vân Y cảm nhận được hơi thở khủng bố truyền tới. Loại hơi thở âm u này mang theo sự hủy diệt. Mà nàng có thể cảm nhận được, hơi thở kia đang hướng về nàng.

Lúc này, nàng cảm giác mình bị uy hiếp tới cái chết. Rất chân thật. Vân Y nhịn không được co rụt đồng tử lại, chờ cảm giác đó đến. Đột nhiên nghĩ đến cái chết, Vân Y vốn nghĩ sẽ sợ hãi, sẽ kinh hoàng. Nhưng kì lạ, giờ phút này nàng không có cảm giác đó. Trong đầu trống rỗng, cũng không băn khoăn gì.

Tựa như loại cảm giác này rất tốt, cứ như là được giải thoát. Giờ phút này, nàng không nghĩ gì khác, chỉ muốn đi theo gió.

Ánh mắt trầm tĩnh, khóe miệng mang theo nụ cười trong suốt. Nụ cười này thật bình tĩnh cứ như bọt biển.

Như đã chuẩn bị sẵn, nàng từ từ cảm giác được mình đang bay lên.

Mình đã chết sao? Nếu không làm sao có thể cảm giác được mình đang bay. Đó là lực lượng linh hồn sao, cho dù chết, sao mình lại có ý thức, có

https://thuviensach.vn

cảm giác.

Vân Y cũng không mở mắt, chỉ yên lặng hưởng thụ cảm giác này.

Đột nhiên chóp mũi truyền đến mùi hoa cỏ, trong đầu Vân Y lóe sáng. Vân Y mạnh mẽ phục hồi tinh thần lại, quay đầu, nhìn thấy đôi mắt thâm trầm như biển. Đôi mắt kia so với Sở Hiên càng sâu. Mà đôi mắt này, giờ phút này cũng đang nhìn nàng, trong mắt chứa sự xa cách.

Nhìn như vậy, Vân Y thu hồi lại ánh mắt của mình.

Hắn cứu nàng, vì sao?

Nàng không nhớ rõ mình có quen biết người này a?

Một thân hắc y, lãnh liệt như băng, đôi mắt đạm mạc xa cách. Trên mặt lại mang mặt nạ màu bạc lại làm cho hắn có vẻ lạnh lùng như băng.

Vân Y cảm giác như đi vào hầm băng, nhịn không được co rúm lại.

Nam nhân này rất cường đại, rất nguy hiểm.

Hơi thở lạnh như vậy, lạnh hơn cả Hàn Băng!

Nhưng Hàn Băng chỉ lạnh lùng mà đạm mạc như nước, mà Hắc y nhân này lại là cực độ rét lạnh.

Hơn nữa trên người Hắc y nhân có một hơi thở cường đại, làm cho người ta có cảm giác tôn quý dị thường.

Vân Y cụp mắt, lẳng lặng để Hắc y nhân ôm thắt lưng bay vút lên.

Giờ phút này, Vân Y có một cảm giác không nói nên lời, cứ vương vấn trong lòng.

https://thuviensach.vn

Hai người cứ bay vút thật lâu trên không trung, Vân Y nhất thời cảm thấy tâm thần có chút mê võng.

Cảm giác này rất quen thuộc, hắn cũng từng làm vậy với nàng. Năm tháng trôi qua, nàng không bao giờ quên được cảm giác này.

Nam tử kia đỡ lấy Vân Y, bay nhanh trên không trung. Nam tử kia khinh công cao cường, lúc bay lên, lại không nghe có âm thanh gì, chỉ có thể cảm giác được bên tai có tiếng gió gào thét.

Chỉ chốc lát sau, hai người đi tới một nơi vắng vẻ.

Vừa rơi xuống đất, Vân Y như bị điện giật, nhanh chóng rời cái ôm của nam tử kia. Vừa ra khỏi, Vân Y cúi đầu, thấp giọng nói câu cảm ơn.

Vân Y nói xong, chỉ cúi đầu, mà người đối diện cũng không trả lời.

Vân Y cúi đầu, nhưng thật lâu cũng không nghe hắn trả lời. Nàng không khỏi buồn bực ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy hắn đang lẳng lặng nhìn mình.

Nhìn ánh mắt hắn, Vân Y không tự giác tránh né. Không biết vì sao, Vân Y sợ hãi ánh mắt của hắn, sợ hãi ánh mắt này quá mức quen thuộc, sẽ làm nàng lại nhớ tới ánh mắt đau xót của Sở Hiên.

Mỗi khi nghĩ đến Sở Hiên, Vân Y cảm thấy lòng mình rất đau, thậm chí còn đau hơn bình thường, đau đến không thể hô hấp.

Nam tử này tính cách lạnh lùng, thậm chí có chút lãnh khốc, mà Sở Hiên cho tới bây giờ đều mang bộ dáng ấm áp.

Tuy rằng Sở Hiên cực kỳ lạnh lùng, nhưng bọn họ khác nhau. Không biết vì sao, vừa thấy nam tử này, nàng luôn không tự giác nghĩ đến Sở Hiên. Loại cảm giác này thật không tốt, nàng đột nhiên sợ hãi tiếp xúc với hắn.

https://thuviensach.vn

Khi Vân Y rời khỏi cái ôm, nam tử cũng cảm thấy lòng mình đã theo nàng. Chóp mũi còn quanh quẩn mùi hương thơm ngát, trong lòng dâng lên cảm giác buồn bã. Muốn nắm tay nàng lại, nhưng lại sợ hãi từ chối. Lúc hắn do dự, giai nhân cúi đầu trầm mặc. Hắn lẳng lặng nhìn Vân Y, nhìn khuôn mặt của nàng, trong lòng nhất thời vui vẻ.

Nhìn nàng, tựa hồ vĩnh viễn không đủ. Nếu như vậy cả đời thì hạnh phúc biết bao.

Đáng tiếc, đây chỉ có thể là hạnh phúc trong nháy mắt. Lúc bình minh, lại phải đối mặt với kẻ thù ở phía trước.

Lúc Vân Y ngẩng đầu, khi bốn mắt nhìn nhau, nhìn thấy Vân Y cuống quit lơ đễnh, trong lòng hắn có chút mất mát.

“Xin hỏi danh tính của các hạ, ơn cứu mạng, tại hạ suốt đời khó quên.”

Muốn giảm bớt không khí xấu hổ, Vân Y không thể không nói cảm ơn. Bất quá nghe mình nói xong, trong lòng Vân Y rét lạnh.

Nghe nói như thế, nam tử kia không trả lời.

Nhìn nam tử đối diện không nói một câu nào, Vân Y nghĩ, có phải bị câm điếc rồi không?

Bất quá, Vân Y nhanh chóng mắng mình trong lòng một trận. Người ta tốt xấu cũng là ân nhân cứu mạng, sao lại nói như vậy chứ?

Kỳ thật, nếu người này không phải câm điếc, như vậy hắn là một khối băng.

Vân Y nghĩ như vậy, đột nhiên phát hiện Hàn Băng không giống vậy. Kỳ thật bây giờ Hàn Băng không lạnh như vậy, bây giờ hắn đã dịu đi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Mà người này, trên người lại càng lạnh lùng, cảm giác lạnh lùng như khinh thường tất cả.

Vân Y rất khó tưởng tượng, người lạnh lùng như vậy sao lại giúp nàng.....

Lúc Vân Y chuẩn bị nói vài câu cảm kích, rồi về Mộc phủ ngu. Thanh âm của nam tử kia truyền đến.

Nghe hắn nói, Vân Y thiếu chút nữa không đứng vững.

Chỉ cảm thấy muốn phát tiết!

Người này không muốn nói nhưng đã nói thì làm cho người ta chết theo.

“Có thể lấy thân báo đáp.”

Lấy thân báo đáp?

Lấy thân báo đáp!

Này, này?

Có phải rất khoa trương hay không?

Thật sự phải lấy thân báo đáp sao?

Người này mang bộ dáng lạnh lùng vô tình, sao lại nói như vậy. Nhìn hắn không giống như người thiếu nữ nhân a?

Nữ nhân?

Nữ nhân!

Đúng vậy, bây giờ nàng là nam tử.

https://thuviensach.vn

Mình dùng thượng cổ bí thuật, Tường thúc đã nói, sẽ không ai phát hiện nàng là nữ tử, trừ phi mở quần áo ra xem.....

Như vậy, nam tử này biết mình là nữ tử sao?

Hay không biết?

Chắc là không biết!

Như vậy, nói như vậy, nam tử này rất kỳ quặc a.

Nhất thời, Vân Y lại nhìn nam tử kia mang theo vẻ khó xử.

Nên mở miệng sao đây? Nói cho hắn, nàng không ham muốn chuyện này?

“Công tử, tại hạ là người bình thường.....”

Vân Y xấu hổ vô cùng, ấp a ấp úng nói, lại không biết nói gì tiếp theo.

Nam tử đối diện nghe Vân Y nói xong, khóe miệng cong lên. Chỉ là Vân Y đang xấu hổ cúi đầu, cho nên không thấy.

“Ta không ngại.”

Vân Y cúi đầu, chuẩn bị nghênh đón lửa giận hay sát ý của hắn. Nhưng ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ hắn sẽ nói vậy.

Giờ phút này, Vân Y dở khóc dở cười.

Nam tử này sao lại không giống người bình thường chứ?

Hắn đang giỡn sao?

Chắc là vậy.

https://thuviensach.vn

Nếu không, làm sao có thể nói ra những lời hoang đường như vậy.

Vân Y ngẩng đầu lên, khóe miệng bất đắc dĩ cười, muốn nói nam tử kia bây giờ không phải là lúc để đùa, lại phát hiện không thấy người ở đối diện.

Nhất thời, trong lòng có cảm giác mất mát.

Hắn đi rồi, xem ra vừa rồi chỉ là đùa. Nhưng trong lòng mình cũng không né tránh. Làm sao vậy? Vì sao bởi vì người xa lạ mà sinh ra nhiều cảm xúc như vậy.

Ân tình của hắn, nàng sẽ nghĩ cách báo đáp!

Cũng không nên liên lụy nhiều!

Vân Y hít thở sâu, trong ánh mắt lộ ra tia đau lòng, vì mình, cũng vì Sở Hiên.

Mình và Sở Hiên bất tri bất giác đã ở cùng một chỗ, bởi vậy bây giờ mình cần phải cẩn thận, nếu không sẽ dễ dàng tan xương nát thịt.

Ân tính của hắn, cũng không biết có cơ hội báo đáp hay không?

Quên đi, bây giờ mình nên lo lắng cho mình, nhanh chóng lấy sự tín nhiệm của Bắc Dương. Về phần, cái khác, chỉ có thể do duyên phận.

Trong lòng Vân Y cũng bình tĩnh hơn, gần đây trong lòng nàng cứ có cảm giác khó chịu vào ban đêm. Nàng không biết mình sợ cái gì, có lẽ là hắn thần bí, có lẽ là hắn đã làm nàng nhớ tới ánh mắt thâm thúy kia.

Vân Y cúi đầu, xoay người, chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay lúc nàng vừa nhấc chân, trong không khí lại truyền đến thanh âm của hắn.

https://thuviensach.vn

“Tư Cảnh Hiên, tên của ta, nhớ kỹ!”

Nghe cái tên, Vân Y đứng lại.

Tên này rất quen thuộc!

Tư Cảnh Hiên, chủ nhân của Bích Thủy sơn trang.

Bích Thủy sơn trang đứng đầu trong tam đại thế lực trong thiên hạ.

Tuy rằng Thiên Binh cũng là thế lực lớn, nhưng chỉ đứng thứ hai. Mà Bích Thủy sơn trang lại là thế lực đứng nhất.

Thế lực của Bích Thủy sơn trang sâu không lường được, nếu Bích Thủy sơn trang tham gia tỷ thí của thất quốc, như vậy ít nhất có thể đứng thứ ba.

Thực lực này, cho dù là Quân quốc cũng cực kì kiêng kị, không muốn đắc tội Bích Thủy sơn trang.

Mà trang chủ của Bích Thủy sơn trang là Tư Cảnh Hiên, là một người thần bí.

Nghe đồn hắn lạnh như băng đạm mạc, võ công trác tuyệt.

Hắn xuất quỷ nhập thần, chưa từng ai nhìn thấy bộ mặt của hắn. Hắn luôn mang theo mặt nạ màu bạc, cho tới bây giờ đều là một thân hắc y. Hắc y liễm diễm, tôn quý tẫn hiển.

Nhân vật như vậy, sao có thể đột nhiên xuất hiện, sao lại cứu nàng?

Nguyên nhân là gì?

Trong không khí tựa hồ có thể nghe được lời nói của Tư Cảnh Hiên, đạm mạc trong trẻo nhưng lạnh lùng, trong giọng nói lại mang theo khí phách tôn quý.

https://thuviensach.vn

Nam tử như bậy, làm sao có thể như thế, Tư Cảnh Hiên khác xa trong tưởng tượng của nàng. Hắn có thể ảnh hưởng đến kế hoạch của nàng hay không?

Không được, kế hoạch của nàng không ai có thể ảnh hưởng!

Cho dù là ân nhân cứu mạng, cũng không thể!

Tư Cảnh Hiên nói câu cuối vào tai Vân Y, nhẹ nhàng vào lòng Vân Y, dần dần ẩn sâu trong lòng.

Đối với Vân Y mà nói, chuyện không liên quan đến Sở Hiên, đều là việc nhỏ. Chuyện có liên quan đến Sở Hiên, đều là đại sự.

Vân Y chậm rãi quay về Mộc phủ, vừa đến cửa sau, chuẩn bị phi thân vào, đột nhiên phát hiện kì lạ. Hôm nay không khí của Mộc phủ rất quỷ dị, rất áp lực.

Có cao thủ mai phục ở gần!

Ý thức được nguy hiểm, Vân Y chuẩn bị tìm nơi che giấu, đã cảm giác được hơi thở cường đại ở sau lưng.

Cường thế, tàn nhẫn!

Vân Y chậm rãi xoay người lại, khi thấy người trước mặt, Vân Y cứng ngắc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 128

Edit: Sally

Cảm giác được hơi thở cường đại, nguy hiểm, Vân Y cảm thấy lạnh cả người.

Hơi thở này giống như vừa này trong biệt viện kia, như vậy hắn muốn tới giết nàng.

Vân Y buồn bực, hôm nay có chuyện gì xảy ra a? Bây giờ có phải mình đang trong miệng cọp hay không?

Tuy rằng vẻ ngoài vẫn không quan tâm, kỳ thật trong lòng lại không bình tĩnh. Sát khí như vậy, làm cho Vân Y cảm thấy huyệt Thái Dương giật giật. Nhưng lúc mạng sống của Vân Y đang bị uy hiếp, cũng không thể trơ mắt ra nhìn.

Vân Y xoay người lại, trong lòng nghĩ có phải sẽ gặp một lão nhân âm ngoan.

Nhưng lại không phải, mà là một nam tử tuấn tú.

Mộc Bách Nhiên!

Sao hắn lại ở đây?

Sát khí lúc nãy? Là hắn sao? Nhưng lúc xoay người lại, nhìn thấy Mộc Bách Nhiên mang khí chất ôn nhuận đứng đó, khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp. Mà sát ý vừa rồi, bây giờ lại không còn gì.

https://thuviensach.vn

Sự khác biệt như vậy làm cho Vân Y cảm thấy mình như bị ảo giác.

Ảo giác? Vừa rồi thật sự chính là ảo giác sao?

Không, tuyệt đối không phải ảo giác.

Sát khí mãnh liệt, làm cho người ta nháy mắt toàn thân lạnh như băng, toàn thân cứng ngắc, sao lại là ảo giác được chứ?

Hơn nữa cảm giác lạnh như băng ở trên người của nàng cho nàng biết, đó là thật.

Chỉ là người kia đã đi rồi.

Xem ra, nàng lại được cứu.

Tựa hồ, sau khi vào Bắc quốc, nàng trở nên yếu đi, liên quan đến mạng sống của mình. Tình huống như vậy, làm cho mình cảm thấy vô lực. Nhưng mình có cách gì chứ? Vì mục đích cuối cùng, cảm giác vô lực này, nàng phải chấp nhận.

“Ngươi không sao chứ?”

Bên tai truyền đến lời nói ôn hòa, làm cho Vân Y cảm giác được sự ấm áp.

“Làm sao vậy? Đại thiếu gia sao lại hỏi như vậy? Có phải có chuyện gì hay không? Tại hạ đang ở trong phòng ngủ, lại đột nhiên cảm giác như có người xâm nhập, tại hạ lập tức đuổi theo, nhưng đến đây lại không có dấu vết.”

Tuy rằng, trong lòng đối với Mộc Bách Nhiên có chút tin tưởng, nhưng chuyện gì ra chuyện đó.

Vân Y làm bộ dáng không biết gì, và giải thích lý do mình ở đây.

https://thuviensach.vn

Vân Y nói xong, đưa mắt nhìn Mộc Bách Nhiên, phát hiện hắn đang nhìn mình.

Ánh mắt Mộc Bách Nhiên rất ôn nhuận. Ánh mắt hắn có thể làm cho người ta hãm sâu trong đó, sinh ra sự tin tưởng không rõ.

Mà lúc này, Mộc Bách Nhiên nhìn Vân Y với ánh mắt mang theo chút lo lắng, như gió nhẹ lướt qua thân thể Vân Y.

Không tự giác, Vân Y nở một cười đẹp.

Nụ cười này thiếu chút nữa làm Mộc Bách Nhiên hoảng hốt, đến bây giờ Mộc Bách Nhiên vẫn luôn hoàn mỹ, giờ phút này lại có biểu hiện như thế quả là ngạc nhiên.

Sau khi Vân Y nở nụ cười, đã dời ánh mắt sang hướng khác, tất nhiên là không phát hiện sự bất thường của hắn.

Vân Y nhìn về sau lưng Mộc Bách Nhiên, có một đám người đi đến, cầm đầu là Kim Tử.

Thấy Kim Tử mang theo rất nhiều thị vệ, ánh mắt Vân Y chợt lóe, sau đó thu hồi nụ cười tươi, đổi thành một nụ cười bí hiểm.

Xem ra, không cần tốn sức, Mộc phủ đã đến nước này.

Tốt, tốt lắm, rất tốt!

Nàng sẽ cố gắng, cố gắng làm cho Mộc phủ này càng loạn càng tốt.

Vân Y cùng Mộc Bách Nhiên đều đắm chìm trong suy nghĩ của mình, cho nên không phát hiện được gì.

Mộc Bách Nhiên đã sớm phát hiện Kim Tử đến, giờ phút này Mộc Bách Nhiên híp mắt lại, nhìn Kim Tử đang đi tới.

https://thuviensach.vn

Kim Tử tuy rằng tục tằng, bộ dạng khó coi, nhưng trên người cũng có chút khí chất. Hỗn hợp khí phách, âm ngoan, vô tình khí chất.

Kim Tử nhìn Mộc Bách Nhiên, ánh mắt có vẻ mất tự nhiên.

Nam tử kia, vô luận ở đâu, luôn có thể làm cho người ta để ý tới hắn.

Vô cùng xuất sắc.

Mộc Bách Nhiên, rất xuất sắc, thật là rất xuất sắc.

Người như vậy ở đây, Vũ nhi của nàng sao có ngày ngóc đầu lên được?

Kim Tử có thể nói là nữ tử tôn quý nhất của Bắc thành, như vậy con trai của nàng tương lai cũng là người tôn quý.

Nàng làm sao có thể cho phép người khác đoạt hào quang của nó.

Trong lòng nghĩ muốn cho Mộc Bách Nhiên không chết tử tế được, nhưng trên mặt lại bày ra thần sắc hiền lành.

Kim Tử từng bước một, đi đến trước mặt Mộc Bách Nhiên, nhìn Mộc Bách Nhiên, ôn hòa nói: “Nhiên nhi sao lại ở đây? Hôm nay trong phủ có thích khách, ta rất lo lắng, bây giờ ngươi nên ở trong phủ, người làm thím như ta sợ ngươi và Văn nhi có chuyện, chiếu cố không tốt như vậy tội ta đáng chết.”

Kim Tử nói xong, âm điệu thấp dần, bộ dáng lại lo lắng.

Lúc Kim Tử đi đến đây, Vân Y cũng đã ngoan ngoãn lui xuống. Vân Y vâng lời đứng bên cạnh, nghe Kim Tử nói, trong mắt hiện lên vẻ trào phúng.

Kim Tử nói lời này rất có ý tứ, đại phu nhân cùng tam phu nhân trực tiếp đã bị Kim Tử gạt qua. Kim Tử này xem ra rất bá đạo a, khó trách lại có đứa

https://thuviensach.vn

con như Mộc Vũ. Chỉ là ưu điểm của Kim Tử, Mộc Vũ không có chút di truyền.

Nhưng khuyết điểm, Mộc Vũ tất cả đều có.

Vân Y trong lòng đen tối nghĩ, nếu Kim Dịch ngã, Kim Tử cùng Mộc Vũ nên sẽ có kết cục gì? Khẳng định phi thường thê thảm, mẹ con bọn họ cũng làm nhiều việc ác quá rồi.

Vân Y bên này, trong lòng cao hứng tưởng tượng kết cục của mẹ con Kim Tử, bên kia lại truyền đến thanh âm của Mộc Bách Nhiên.

“Thím coi trọng Nhiên nhi như vậy, Nhiên nhi không biết nên báo đáp thế nào. Mấy năm nay nhờ thím chiếu cố, Nhiên nhi mới có ngày hôm nay. Mà thím vì chiếu cố Nhiên nhi, mới có thể làm cho nhị đệ có bộ dáng như hôm nay.”

Mộc Bách Nhiên dứt lời, Vân Y khóe miệng co rút không ngừng.

Mộc Bách Nhiên này cũng rất đen tố a, lời này nói ra rất độc.

Chỉ nói một câu lại đổ hết lý do lên người Kim Tử.

Vân Y lặng lẽ quan sát phản ứng của Kim Tử, quả nhiên nhìn thấy Kim Tử tức giận.

Mộc Vũ tuy rằng không có tích sự nhưng Mộc Vũ vẫn có một ưu thế. Mộc Vũ là con của Kim Tử. Mộc Vũ là điểm yếu của Kim Tử, không ai có thể đụng vào.

Cho nên Mộc Bách Nhiên nói vậy là giáng một đòn cho Kim Tử. Tuy rằng Kim Tử cũng biết Mộc Vũ hư hỏng, nhưng chưa có ai dám nói vậy trước mặt Kim Tử. Mà nay Mộc Bách Nhiên lại nói như vậy, cho dù Kim Tử bình tĩnh đến mấy cũng không che giấu được.

https://thuviensach.vn

Kim Tử mang sắc mặt khó coi, không nói ra được câu nào.

Lúc này, Kim Tử rất muốn lớn tiếng mắng Mộc Bách Nhiên, nhưng thấy bộ dáng ôn hòa lạnh nhạt của hắn, thật sự là nói không nên lời.

Mộc Bách Nhiên lúc nào cũng vậy, luôn có bộ dáng ôn nhu, làm cho người ta không phát hỏa được với hắn.

Kim Tử thầm hận trong lòng, nhưng cũng không thể làm gì.

Kim Tử trong lòng đè nén vài lần, mới làm cho mình bình tĩnh. Tiếp tục thực hiện kế hoạch.

“Nhiên nhi, hôm nay có thích khách xâm nhập vào phủ, luống cuống nghiêm trọng, cho nên thím quyết định phái người lục soát. Nhưng thím vừa rồi không thấy ngươi, lại rất lo lắng, nên nhanh chóng đi tìm ngươi, mới có thể làm chuyện khác. Mà bây giờ, đã tìm được ngươi, thím cũng có thể yên tâm. Nhiên nhi, ngươi đi theo thím, cùng thím điều tra thích khách. Có ngươi bên cạnh thím cũng yên tâm.”

“Thím nói gì vậy, Nhiên nhi đều nghe theo thím, sao lại nói là chỉ điểm được chứ? Nếu đi theo thím, Nhiên nhi có thể học được rất nhiều thứ a.”

Kim Tử nói xong, Mộc Bách Nhiên đáp trở lại.

Đối với phản ứng của hắn, Kim Tử cười lạnh trong lòng.

Cho ngươi cười thêm một lát, lát nữa sẽ cho ngươi nếm đau khổ.

“Nhiên nhi thật sự là đứa trẻ ngoan. Không nói nhiều, Nhiên nhi vẫn mau theo ta tìm thích khách đi.”

Kim Tử nói xong, cười cười kéo tay Mộc Bách Nhiên rời đi.

Nhìn một màn như vậy, Vân Y chỉ cảm thấy hưng phấn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Âm mưu a, âm mưu a, tuyệt đối có âm mưu!

Xem ra hôm nay còn có chuyện khác, đêm nay thật sự là có trò hay a. Đã có diễn thì nên xem, sao nàng lại bỏ qua cơ hội chứ?

Vân Y lẳng lặng đi theo những người đó, trong lòng nghĩ có chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ là có dấu vết gì lúc nãy nàng để lại, cũng không đúng, lúc nãy đã lục soát rồi mà. Hơn nữa nhìn bộ dáng của Kim Tử, lần này nàng đã chuẩn bị trước.

Như vậy thích khách trong miệng bọn họ sao lại như vậy chứ? Hôm nay thật sự có thích khách sao?

Nàng ra ngoài một lúc, Mộc phủ lại có nhiều chuyện xảy ra như vậy. Lại thích khách, lại lục soát. Chẳng lẽ là do người kia thao túng, mục đích muốn tìm nàng? Có khả năng, như vậy hiện tại nàng vẫn nên bình tĩnh một chút, tránh mũi nhọn.

Mọi người nhanh chóng đến Mẫu Đơn viện.

Vì có thể phục chúng, Kim Tử hạ lệnh bắt đầu điều tra từ đây trước.

Đám thị vệ nghe lệnh, lập tức vọt vào trong viện bắt đầu điều tra.

Kim Tử đứng ở bên ngoài vẻ mặt mang ý cười cùng Mộc Bách Nhiên trò chuyện, Mộc Bách Nhiên thỉnh thoảng cười yếu ớt trả lời. Giống như không phải điều tra thích khách, mà là đi dạo. Hai người kia hành vi kỳ quái, thậm chí quỷ dị!

Đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi từ trong viện truyền ra, nghe thanh âm như vậy, hai chân Vân Y mềm nhũn, thiếu chút nữa đứng thẳng không được, trên mặt lại lập tức trắng bệch.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 129

Đứng ở trong viện Vân Y đột nhiên nghe được tiếng kêu sợ hãi từ trong phòng truyền ra, trên mặt Vân Y trở nên trắng bệch.

Đây là thanh âm Hồng Mai!

Hồng Mai luôn luôn trầm ổn, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì có thể làm cho nàng luống cuống như thế? Vân Y cảm thấy trong lòng lo lắng, nàng lập tức muốn lao vào phòng.

Nhưng mới vừa nhấc chân, đột nhiên bị một người ngăn cản. Vân Y nhìn lại, có thể nhìn thấy đôi giày màu tím. Khi nhìn lên thì thấy khuôn mặt kia của Kim Tử.

Giờ phút này, khuôn mặt kia mang theo tia cảnh cáo cùng lãnh ý. Ánh mắt sắc bén của Kim Tử nhìn Vân Y, ý tứ kia không cần nói cũng biết.

Vân Y không thể vào, nếu không, Kim Tử tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Vân Y chậm rãi di chuyển ánh mắt, nhìn xuống đất, như đang cân nhắc.

Kim Tử nhìn thấy biểu hiện của Vân Y thì rất vừa lòng, nàng thích kẻ thức thời, như vậy nàng mới có thể nắm trong tay. Mà chuyện này, cũng là khảo nghiệm của nàng với Vân Y. Nếu Vân Y thông qua khảo nghiệm này, như vậy sau này nàng sẽ dụng tâm bồi dưỡng Vân Y.

Mà lúc này, Vân Y cũng dần dần biết ý đồ của Kim Tử.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Vân Y mới phát hiện mình đã sai khi đánh giá Kim Tử vô tình. Nàng nghĩ Kim Tử ít nhất sẽ nể mặt Phong ca ca của bà ta mà sẽ không động đến ba bọn họ, nhưng hiện tại nàng đã biết mình rất ngốc, ngốc đến độ tin tưởng mỗi người đều có cái thiện trong tâm.

Kim Tử có lẽ sẽ có thiện tâm, chỉ cần không chạm đến lợi ích của nàng. Nếu lợi ích của nàng bị chạm vào, thì cái gì nàng cũng sẽ hi sinh.

Nhưng Vân Y không giống vậy!

Vân Y khẽ cong khóe miệng, lúc Kim Tử nghĩ Vân Y sẽ lui về, Vân Y lại đột nhiên vọt đi. Trên mặt Kim Tử thần sắc chưa kịp tan đi. Kim Tử bất khả tư nghị xoay người nhìn Vân Y chạy vọt vào phòng.

Lúc này, trên mặt Kim Tử xuất hiện vẻ dữ tợn. Đây là khiêu chiến với nàng, từ khi Kim Tử cầm quyền tới giờ, chưa từng có người dám không nhìn nàng, khiêu chiến uy nghiêm của nàng. Vân Y này, không thể giữ!

Mộc Bách Nhiên lo lắng nhìn Vân Y, ánh mắt ôn nhuận phát ra tia sáng.

Vân Y lúc này chỉ muốn nhanh chóng đi xem Hồng Mai cùng Lục Bình thế nào, không lo lắng chuyện khác nữa.

Tuy rằng, nàng biết bây giờ không phải là lúc trở mặt với Kim Tử. Nhưng là, Hồng Mai và Lục Bình như muội muội ruột của nàng, nàng cũng không muốn các muội ấy gặp chuyện không may. Chuyện lấy thuốc, sau này sẽ nghĩ cách khác.

Vân Y nhanh chóng chạy vào phòng, khi thấy rõ, đồng tử của nàng co rút lại. Máu muốn dâng lên não, nước mắt khẽ dâng lên.

Chỉ thấy giờ phút này trong phòng hỗn loạn, quần áo khắp nơi. Có nam nhân, có nữ nhân. Trên giường lại có hình ảnh không nên có.

https://thuviensach.vn

Hồng Mai và Lục Bình lúc này xiêm y đều không chỉnh tề, mà Lục Bình lại bị đặt dưới thân của nam tử. Lục Bình bất lực giãy dụa, mà Hồng Mai ở một bên nhìn thấy vậy, ra sức muốn đánh. Nhưng, Hồng Mai ngay cả đứng lên cũng khó, nhìn qua sắc mặt Hồng Mai có sắc ửng hồng không bình thường, xem ra đã bị hạ dược.

Mà Hồng Mai vừa rồi kêu ra tiếng này, chắc là nhìn thấy muội muội bị người khác khi dễ trước mặt mình, nhưng lại không có cách nào khác.

Vân Y nhìn hình ảnh như vậy, đầu tiên là cứng ngắc một lúc. Khi phục hồi tinh thần lại, Vân Y lập tức đi lên bắt lấy nam tử đang nằm trên người Lục Bình.

Nam tử kia bị Vân Y kéo lên, còn chưa phản ứng kịp, cũng đã bị Vân Y đá vào góc tường. Nhất thời, trên tường để lại một đóa huyết hoa xinh đẹp.

Vân Y bây giờ cũng không rảnh nhìn nam tử kia là ai, cũng không thèm liếc mắt nhìn nam tử kia bị nàng đá ra hình dạng gì. Lúc này Vân Y đều đặt tinh thần vào Hồng Mai cùng Lục Bình.

Hồng Mai cứ nhìn chằm chằm nam tử và muội muội trước mặt, trong ánh mắt tràn đầy sự phẫn nộ. Nàng hận, hận mình không có năng lực bảo hộ muội muội, chỉ có thể tùy ý để nam tử này khi dễ muội muội. Rất lâu rồi nàng không có cảm giác bất lực như vậy, chỉ có thể bất lực nhìn nam tử kia cởi quần áo của muội muội. Mà muội muội chỉ có thể bất lực giãy dụa, hai nàng đều bị trúng độc, giờ phút này toàn thân như nhũn ra, không có khí lực. Tuy rằng toàn thân vô lực, nhưng giác quan lại vô cùng rõ ràng. Nàng thấy muội muội bị khi dễ, nghe thấy muội muội bất lực xin giúp đỡ, cảm giác được muội muội bất lực cùng hận ý.

Nhưng nàng cũng không có cách. Nàng bất lực, nàng hận, nhìn thấy nam tử kia cởi kiện quần áo cuối cùng trên người muội muội, rốt cục chịu không nổi cũng kêu ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Mà bởi vì thanh âm này, nam tử kia tạm dừng lại một chút. Hắn khẽ quay đầu, nhìn Hồng Mai liếc mắt một cái. Ánh mắt kia làm cho Hồng Mai giật mình, chỉ trong nháy mắt, nam tử kia lại quay đi.

Trong suốt, ánh mắt rất trong suốt!

Nhưng cũng chỉ là suy nghĩ nhất thời. Hồng Mai lại nhanh chóng lâm vào bất lực nhìn nam tử kia cởi quần áo của muội muội. Lần này, động tác của hắn rất chậm.

Ngay cả như vậy, trong mắt Hồng Mai vẫn có hận ý, đến khi nam tử kia bị đá vào tường. Nhìn máu trên tường, trong mắt Hồng Mai hiện lên một đạo huyết quang, trong lòng cảm thấy rất vui vẻ.

Sau đó, Hồng Mai thấy Vân Y, tiểu thư của nàng đứng bên giường nhìn các nàng.

Vân Y nhìn tình cảnh như vậy, tay nàng run run. Nàng sợ hãi, thật sự sợ hãi. Nếu nàng đến trễ, không biết có hậu quả gì, hậu quả này, nàng không dám tưởng tượng. Nếu Hồng Mai và Lục Bình xảy ra chuyện gì, cả đời nàng cũng không tha thứ cho mình, cả đời nàng đều sống trong hối hận.

Vân Y cầm chăn trên giường, nhẹ nhàng đắp cho hai người, miệng ôn nhu an ủi.

“Không có việc gì, không có việc gì, tất cả đều đã qua.”

Vân Y lúc này không biết nên ai ủi ra sao thì mới thích hợp, chỉ có thể không ngừng lặp lại. Mà Hồng Mai và Lục Bình nghe Vân Y nói, cũng bắt đầu bình tĩnh lại, chỉ là trong mắt chưa tan vẻ sợ hãi và hận ý.

Nhìn Hồng Mai cùng Lục Bình như vậy, Vân Y thiếu chút nữa thương tâm rơi lệ. Nếu ở hiện đại, ở tuổi của Hồng Mai cùng Lục Bình vẫn còn con

https://thuviensach.vn

nít, được người nhà yêu thương. Nhưng bây giờ nàng lại không nghĩ nhiều như vậy.

Nàng nghĩ nàng đã có đủ năng lực đi bảo hộ Hồng Mai cùng Lục Bình, có thể cho các nàng sung sướng. Nhưng hiện tại nàng không thể không hoài nghi chính mình. Bây giờ, nàng đã đem hai cô gái lương thiện này kéo vào lốc xoáy.

Bắc quốc khác với Sở quốc, ở Sở quốc nàng tốt xấu có Tường thúc và người nhà che chở. Nhưng ở Bắc quốc, nàng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nàng nghĩ nàng có thể ứng phó tốt, nàng nghĩ chỉ cần nàng kiên trì, nhất định sẽ thành công, vấn đề là ở thời gian.

Nhưng lúc này nàng có chút hoài nghi. Đôi khi, có nghị lực có mục tiêu tựa hồ vẫn không đủ. Bởi vì thực lực trước mắt, nàng quá nhỏ bé.

Nàng không để ý sống chết của mình, không an ủi mình, chỉ có thể cố gắng làm tốt chuyện ở Bắc quốc. Nhưng nàng không bảo hộ tốt Hồng Mai cùng Lục Bình. Các nàng vô tội, có khả năng sẽ bị liên lụy, các nàng đã chịu khổ rất nhiều. Mà chuyện hôm nay là ví dụ điển hình.

Giờ phút này, mục tiêu của Vân Y có chút dao động, nàng làm sai sao?

Lúc Vân Y đang giãy dụa, cửa phòng bị đá văng ra. Sau đó, Kim Tử mang theo một đám người xông vào.

Nghe động tĩnh, Vân Y không xoay người lại. Trong lòng nàng vẫn giãy dụa, tay nhẹ nhàng vỗ về Hồng Mai vàLục Bình, cho hai nàng cảm thấy an tâm.

Nhưng ngay cả như vậy, Hồng Mai cùng Lục Bình nghe âm thanh đá cửa, hai người vẫn run run.

https://thuviensach.vn

Thấy phản ứng của hai người, trong mắt Vân Y lệ khí càng sâu.

Thà làm ngọc vỡ, không vì ngói lành!

Cảm giác được bọn họ đã đến, Vân Y cũng tính toán xong. Cho dù chết, cũng tuyệt đối không thể để Hồng Mai cùng Lục Bình bị lăng nhục. Nhìn hai người xinh đẹp như hoa, Vân Y cảm thấy trong lòng áy náy.

Mặc kệ đây là Vân Mộng Vũ, hay là Vân Y xuyên qua, bên người đều không thể thiếu Hồng Mai cùng Lục Bình làm bạn. Người bạn này đã từng làm Vân Mộng Vũ ấm áp, là ánh sáng trong cuộc sống của Vân Y.

Nếu, còn có cơ hội, nàng nhất định sẽ dùng hết sức bảo hộ hai người.

Chỉ là, nàng còn có thể có cơ hội này sao?

“Vân Y, ngươi thật to gan, không nghe lời ta, tự ý xông tới. Hơn nữa lại đả thương tam thiếu gia.”

Thanh âm Kim Tử mang theo vẻ sắc bén hắn lên.

Tam thiếu gia? Mộc Văn?

Vân Y nhìn về phía góc tường, giờ phút này đang được thị vệ đỡ dậy, trong mắt có tia ngoan tuyệt.

Mộc Văn, ngươi đáng chết, động đến người của ta!

Tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt lạnh băng của Vân Y, Mộc Văn mạnh mẽ ngẩng đầu lên, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía Vân Y. Ánh mắt kia mang theo sự trong sáng, như hiểu rõ thế sự. Loại ánh mắt này, có cảm giác như thánh hiền.

Vân Y cả kinh, có chút không thể tin được, Mộc Văn sẽ có loại ánh mắt này. Vân Y không thể tin được, nhìn lại, cũng chỉ thấy Mộc Văn mang vẻ

https://thuviensach.vn

mặt oán độc nhìn mình.

Vân Y nghĩ có lẽ mình đã nhìn nhầm.

Vân Y hung hăng nhìn Mộc Văn, Kim Tử không đợi Vân Y trả lời, phẫn nộ vô cùng, lập tức hạ lệnh.

“Người đâu, đem hai tiện nhân trên giường bán vào kĩ viện cho ta. Về phần Vân Y, kéo xuống đánh một trăm đại bản, sau đó nhốt vào đại lao.”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 130

"Người đâu, đem hai tiện nhân trên giường bán vào kĩ viện cho ta. Về phần Vân Y, kéo xuống đánh một trăm đại bản, sau đó nhốt vào đại lao."

Thanh âm Kim Tử sắc bén mà tàn nhẫn, giống như một thanh đao sắc bén, lăng trì tâm Vân Y. Vân Y luôn để ý Hồng Mai cùng Lục Bình, nhưng Kim Tử lại muốn bán vào kỹ viện. Kim Tử, không thể tha thứ.

Vân Y đột nhiên ngẩng đầu, con mắt nhìn vào Kim Tử.

Kim Tử hạ xong mệnh lệnh, nghĩ Vân Y sẽ thất kinh hoặc là lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ. Không nghĩ là Vân Y dùng đôi mắt xinh đẹp lẳng lặng nhìn nàng không có cảm xúc gì, tựa như đang nhìn một người chết.

Kinh ngạc, Kim Tử nhìn lại Vân Y. Lại phát hiện Vân Y đã cúi đầu, nhưng Kim Tử khẳng định vừa rồi không phải là ảo giác.

Ánh mắt này thực đáng sợ, làm tim Kim Tử đập nhanh.

Vân Y này, xem ra thật sự không phải một người bình thường, nàng không dễ nắm trong tay. Như vậy, hôm nay nàng nhất định phải giết chết ba bọn họ. Nếu không, Vân Y này sẽ thành mối họa lớn.

Nghĩ đến đây, Kim Tử đang chuẩn bị dùng mắt sai bọn thị vệ động thủ. Kim Tử đầu vừa nâng lên, chưa kịp làm gì, thanh âm Mộc Bách Nhiên vang lên.

https://thuviensach.vn

“Thím, sự tình hôm nay là do tam đệ không đúng. Bởi vậy, đừng trách Vân Y, hắn chỉ quan tâm hai muội muội.”

Mộc Bách Nhiên nói xong, sắc mặt Kim Tử có chút khó coi.

Mộc Bách Nhiên có ý làm trái lệnh nàng, nhưng nghĩ nàng sẽ buông tha ba người này sao, quả thực là vọng tưởng.

Vì thế, Kim Tử khẽ cười, nhưng trong ánh mắt lại mang theo tia ác độc đến bên cạnh Mộc Bách Nhiên. Kim Tử thân thiết cầm tay hắn, ôn hòa nói:“Nhiên nhi, ngươi không biết lòng người hiểm ác a. Đây sao có thể là lỗi của Văn nhi? Văn nhi lớn lên từ nhỏ ở đây, hắn là người ra sao, sao ta lại không biết? Chuyện tối hôm nay là do đôi song sinh này quyến rũ Văn nhi. Nhiên nhi, thím biết ngươi tâm địa thiện lương, nhưng ngươi không nên vì người ngoài mà hại đệ đệ của mình.”

Kim Tử lời này rất độc, tuy rằng lời của nàng mọi người đều biết là giả. Nhưng giả thì thế nào, quan trọng là Kim Tử muốn tốt cho Mộc phủ. Nói ra rõ ràng, Mộc Bách Nhiên tâm địa thiện lương cũng không thể vì người ngoài mà hại đệ đệ mình. Lúc này, Mộc Bách Nhiên im lặng, theo ý Kim Tử, để ba người này làm vật hi sinh.

Nghe Kim Tử nói, Vân Y khẽ cười, hơn nữa cười rất tùy ý.

Kim Tử này, nàng hôm nay đã biết rõ, vô sỉ.

Nụ cười của Vân Y nhanh chóng tắt đi, nàng nâng mắt, thản nhiên nhìn Mộc Bách Nhiên.

Mộc Bách Nhiên, thiên tài Bắc quốc, tình nhân trong mộng của ngàn vạn cô gái trong Bắc quốc. Dung mạo xuất sắc, tao nhã, lại văn võ song toàn.

Ở trong mắt Vân Y, hắn quả thật là một nam tử tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Cảm giác của ngày ấy bây giờ cũng rất rõ ràng, sự tin tưởng.

Mà vừa rồi, nàng không có địch ý với hắn. Trong mắt hắn tựa hồ vĩnh viễn đều là lo lắng hoà thuận vui vẻ, ấm áp.

Vân Y nhìn Mộc Bách Nhiên ánh mắt mang theo thản nhiên lo lắng, đối với lời nói đỡ của Mộc Bách Nhiên, nàng nhớ kỹ.

Mộc Bách Nhiên nghe Kim Tử nói, thần sắc trên mặt cũng có chút mất tự nhiên. Hắn quả thật không có lí do bảo vệ ba người này, nếu tranh cãi nữa, sẽ làm hại đến đệ đệ.

“Bắt.”

Thấy Mộc Bách Nhiên trầm mặc, trong mắt Kim Tử chứa tia đắc ý. Ánh mắt nhìn Vân Y lại âm ngoan, nhanh chóng ra mệnh lệnh.

Kim Tử dứt lời, lần này bọn thị vệ không do dự, lập tức xông lên, muốn bắt các nàng.

Nhìn thấy vậy, Vân Y trong mắt hiện lên tia quyết tuyệt.

Tay trái của nàng như vô tình sờ vào trong tay áo bên phải, khóe miệng mang theo nụ cười châm chọc.

Kim Tử nhìn nụ cười này cũng thấy lo sợ, nhưng không để ở trong lòng.

Rất nhiều thị vệ cùng xông lên, nháy mắt đến trước mặt Vân Y. Lúc tay họ muốn bắt Vân Y, chỉ cảm thấy có một mùi bay qua ở chop mũi, trong nháy mắt, bọn họ lập tức cảm giác toàn thân vô lực, ngã xuống đất.

Chuyện xảy ra trong nháy mắt, khi mọi người phản ứng lại, mọi người đã bị bao phủ trong sương mù. Sương mù tỏa mùi thơm ngát, lập tức làm cho người ta toàn thân vô lực, nháy mắt té trên mặt đất, không có sức chiến đấu.

https://thuviensach.vn

Sương mù dày đặc bên trong, căn bản thấy không rõ ai là ai. Mọi người cũng không dám lộn xộn, chỉ có thể bảo vệ chính mình. Hiện trường hỗn loạn một mảnh, Kim Tử nhìn tình huống này, tức giận ngút trời, trong lòng sợ hãi vô cùng. Trong lòng nàng vẫn cảm thấy hôm nay sẽ có chuyện không tốt xảy ra, hiện tại lại rõ ràng. Nàng cố gắng trấn định, dùng khí lực cuối cùng la to:“Ám vệ, ám vệ, nhanh vào bắt tặc tử.”

“Ám vệ? Chỉ sợ ngươi đợi không được ám vệ!”

Kim Tử vừa dứt lời, trong phòng lập tức truyền đến thanh âm của Vân Y.

Nghe thế, cả người Kim Tử run lên. Tay nàng dính đầy máu, hàng năm đều làm chuyện tàn nhẫn. Nhưng, bây giờ nghe được thanh âm Vân Y, lại cảm thấy sợ hãi vô cùng.

Kim Tử muốn chạy ra ngoài, nhưng mới đi một bước, tay trái của nàng đã bị bẻ.

Thanh âm xương cốt vỡ vụn, trong phòng đồng thời vang lên thanh âm trong trẻo phẫn nộ của Vân Y.

“Đau không? Đây mới là bắt đầu, sau này ta sẽ cho ngươi đau hơn. Tổn thương người ta quý trọng, ta sẽ cho ngươi ngày ngày sống trong địa ngục.”

Vân Y nói xong, đôi chân đang dẫm trên tay Kim Tử khẽ nâng lên. Kim Tử vừa thở dài một hơi, Vân Y dùng một cước thật mạnh nhanh chóng dẫm nát tay Kim Tử. Nháy mắt, trong phòng lại vang lên thanh âm xương cốt vỡ vụn.

Thanh âm kia thật sự là rất quỷ dị, thanh âm xương cốt vỡ vụn, thanh âm xương cốt bị nghiền, làm cho người ta sợ hãi không thôi.

Mà Kim Tử lại không may, vốn muốn kêu lên, nhưng lại không có sức lực, thiếu chút nữa hôn mê. Lúc này, đến cả thở cũng không có khí lực, chỉ

https://thuviensach.vn

có thể nằm trên mặt đất.

“Ta đi trước, bất quá Kim Tử, ta còn đến thường xuyên.”

Vân Y nói xong, vội vàng ôm Hồng Mai cùng Lục Bình nhanh chóng lao ra khỏi phòng. Khi ra được, trong phòng truyền ra một thanh âm thê lương.

Mọi người vừa nghe, lập tức nhận ra đây là thanh âm Kim Tử. Mọi người buồn bực, vừa rồi nhị phu nhân không phải không có khí lực kêu to sao. Sao lại có tiếng kêu sợ hãi này.

Vân Y mặc kệ Kim Tử như thế nào, bây giờ nàng chỉ để ý Hồng Mai cùng Lục Bình. Nàng biết Mộc phủ ám vệ đông, cao thủ nhiều như mây. May mắn, nàng có âm thầm tìm hiểu qua, hiện tại tuy nàng hơi mất sức, nhưng chỉ cần cố gắng, vẫn có thể thoát ra ngoài. Chỉ là, nàng lo lắng sẽ gặp đại cao thủ trong Mộc phủ.

Toàn bộ Mộc phủ không chỉ có ám vệ võ công bình thường, chắc chắn còn có đại cao thủ, nếu không lão gia trong phủ đều đi ra ngoài, đột nhiên có cao thủ đến, không phải có thể phá tan Mộc phủ sao.

Vân Y trong lòng rất khẩn trương, thân mình bay vút cố gắng không phát ra thanh âm. Nàng cố gắng phối hợp giai điệu của gió, làm cho người ta không biết sự tồn tại của nàng.

Trải qua gian nan, Vân Y cũng thấy cửa lớn của Mộc phủ.

Bây giờ, Vân Y cảm thấy cánh cửa này thật thân thiết, làm Vân Y muốn rơi lệ. Nhưng nàng còn chưa cảm khái xong, đột nhiên nàng cảm giác được một hơi thở cường đại nguy hiểm dần dần tới gần nàng.

Không tốt, cao thủ đến đây.

https://thuviensach.vn

Vân Y cắn răng, điều động nội lực trong thân thể, muốn liều mạng, toàn lực chạy ra ngoài.

Nhưng chỉ còn một chút nữa thì bị một lực cường đại chặn đứng lại.

Bị cái chưởng này cản trở, Vân Y không thể không dừng lại, dùng khinh công, bay lên một nhánh cây gần đó.

Đứng ở trên cây, Vân Y nhìn người đã ngăn chặn lại mình.

Đó là một người mặc áo xanh, đầu bạc, trong mắt mang theo một đạo tinh quang, đánh giá Vân Y.

Nhìn lão giả này, trong lòng Vân Y sợ hãi. Đêm nay có lão già này, nàng chắc chắn không qua khỏi. Đêm nay, có khả năng nàng sẽ chết tại đây. Nàng chết, không quan hệ, nhưng nếu liên lụy đến Hồng Mai cùng Lục Bình, vậy……

Vân Y không dám tưởng tượng kết quả, tuy rằng ngay từ đầu, nàng cũng đã tính đến chuyện này. Nhưng giờ phút này, chuyện đó sắp thành sự thật, trong mắt Vân Y vẫn hàm chứa thật sâu áy náy cùng sợ hãi.

Sợ hãi, không phải sợ hãi cái chết. Nàng là một nữ tử xuyên qua, tính mạng của nàng không quan trọng. Cho nên, nàng không sợ hãi trước cái chết.

Nàng sợ hãi tính mạng hai người nàng ôm trong tay sẽ tiêu tán. Các nàng còn trẻ, các nàng còn tương lai tốt đẹp, nhưng hôm nay phải chết ở đây.

Nghĩ đến đây, trong mắt Vân Y biến hóa các loại thần sắc, cuối cùng, bất đắc dĩ cúi đầu nhìn hai người trong lòng.

Nhưng khi nhìn lại, đồng tử của nàng đột nhiên co rụt lại, toàn thân khẽ run run.

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể……

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 131

Vân Y thấy rõ tình huống, đồng tử của nàng đột nhiên co rụt lại, toàn thân khẽ run run.

Làm sao có thể……

Tay nàng chỉ ôm một người, nàng chỉ ôm Hồng Mai. Vậy Lục Bình đâu?

Vân Y nhìn Hồng Mai bây giờ đã rơi lệ đầy mặt, cắn chặt môi dưới, cho dù đã cắn ra máu, cũng không buông ra.

Hồng Mai buộc mình đừng khóc ra tiếng. Nàng sợ khóc, nhưng mất đi muội muội, nàng không thể khống chế cảm xúc của mình.

Vân Y lúc này phi thường hận chính mình, hận mình vì sao lại yếu như vậy, ngay cả người mình để ý cũng không bảo vệ được.

Lục Bình bị cướp đi khi nào?

Chẳng lẽ là khi mình hành hạ Kim Tử, nhưng sao mình không có cảm giác gì. Lúc ấy tâm thần mình phẫn hận chỉ chú ý Kim Tử, chỉ nghĩ mình vẫn ôm Hồng Mai và Lục Bình.

Mình thật là đáng chết a, làm sao có thể phạm sai lầm này.

Nhìn Hồng Mai nhẫn nhịn, trong mắt Vân Y đầy huyết quang.

Vân Y cảm giác trong cơ thể mình có một ngọn lửa, thiêu cháy ý chí của mình. Nàng mạnh mẽ ngẩng đầu lên, trong mắt mang theo ánh lửa, nhìn

https://thuviensach.vn

ông lão đối diện, tựa hồ phải thiêu đốt hắn thành tro.

Ông lão áo xanh bị nàng nhìn trong lòng lạnh run, ánh mắt này thật đáng sợ, là ánh mắt giết người. Người này không thể giữ, nếu không, sẽ gây ra họa cho Mộc gia.

Trong lòng đã quyết định, hơi thở từ trên người ông lão thay đổi, từ giấu đi cho tới phóng ra. Hơi thở của hắn từ từ lớn hơn, làm Vân Y có cảm giác mình sẽ chịu không nổi.

Vân Y cảm giác ngực như có một tảng đá đè lên, làm cho nàng khó có thể hô hấp. Hơi thở cường đại này làm cho Vân Y có loại cảm giác muốn thần phục. Nhưng Vân Y không thể thần phục.

Vân Y vẫn dùng nghị lực ngăn cản, cứ như thế, khóe miệng của Vân Y bắt đầu chảy ra chất lỏng màu đỏ sẫm. Ngay từ đầu chỉ rất ít, càng về sau càng nhiều, cuối cùng lại hộc máu.

Hồng Mai nhìn Vân Y không ngừng hộc máu, trong lòng đau xót vạn phần, nhưng không có cách nào khác. Bây giờ nàng cũng không thể lộn xộn, nếu tiểu thư phân tâm, hậu quả chỉ sợ sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Mà trong mắt Vân Y tràn đầy quyết tuyệt, nàng vẫn biết Bắc quốc không bình thường, Bắc quốc có rất nhiều cao thủ. Nhưng nàng vẫn không nghĩ sẽ có cao thủ như vậy.

Nhưng sự thật trước mặt, nàng không thể không tin.

Bắc quốc cùng Sở quốc khác nhau, tuy rằng Bắc quốc thấp nhất trong thất quốc, nhưng không có nghĩa là Bắc quốc yếu thế. Trong Bắc quốc có rất nhiều cao thủ lánh đời, những người này không màn thế sự, chỉ một lòng theo đuổi võ đạo. Tuy có nhiều cao thủ, nhưng vẫn đứng cuối cùng.

https://thuviensach.vn

Cho dù những cao thủ đó ra tay, địa vị của Bắc quốc cũng không thay đổi.

Thành lập một quốc gia thì vũ lực là không đủ, nó còn cần nhiều yếu tố khác.

Mà Vân Y gặp phải ông lão này, nhìn hắn đầu đầy tóc bạc, vẻ mặt có nếp nhăn, tuổi chắc đã vượt qua một trăm. Lão quái vật như vậy, võ công tích lũy càng đáng sợ.

Nhưng lão quái vật như vậy, nếu không phải họa diệt phủ thì sẽ không xuất hiện. Nhưng, đã có chuyện gì xảy ra? Sao nàng có thể chọc tới lão quái vật này, Vân Y trong lòng hậm hực, nhưng nhìn lão quái vật thì vẫn bình tĩnh. Nàng chỉ có thể duy trì nghị lực, nhưng thân thể cũng đã sắp không duy trì được.

Mà ông lão đối diện, trong lòng có chút buồn bực. Người này, thật sự là người diệt Mộc gia sao? Lão giả nghi hoặc, nhưng hắn vẫn tin tưởng lời tiên đoán.

Nhiều năm trước, hắn ngẫu nhiên đến Bồng Lai đảo gặp bạn tốt, tức là đảo chủ Bồng Lai đảo Minh Huy. Tuy rằng tuổi tác cách xa, nhưng tính tình lại giống, nên trở thành anh em kết nghĩa. Mà Minh Huy võ công tiến bộ thần tốc, biết bói toán, có thể đoán trước một ít Thiên Cơ.

Khi biết được võ công của Minh Huy, lão giả rất kinh hãi.

Tuổi này, tu vi này, quả nhiên đáng sợ. Nhưng cũng rất là may mắn, dù sao đó cũng là bằng hữu của mình, mà không phải địch nhân. Khi biết được năng lực của Minh Huy, hắn khẩn cầu bạn tốt bói cho Mộc phủ. Ai ngờ bạn tốt bói xong, sắc mặt đại biến.

Nhìn sắc mặt khó coi của hắn, trong lòng hắn lập tức có dự cảm bất hảo, nên hỏi kết quả. Vì thế Minh Huy nói cho hắn kết quả.

https://thuviensach.vn

Tầm năm này, Mộc phủ sẽ có họa diệt môn, mà người làm ra chuyện này là một nữ tử. Khi nghe được, hắn cũng khó tin tưởng, nhưng năng lực bói của bạn tốt không giống người thường. Bởi vậy, hắn lo lắng về Mộc phủ, tìm nơi kín đáo luyện võ.

Hắn cứ canh giữ Mộc phủ, ai ngờ cũng đã nhiều năm qua, nhưng cũng không có gì. Dần dần, hắn cũng quên việc này, cho rằng chuyện này không xảy ra.

Nhưng hôm này ở mật thất dưới đất trong Mộc phủ đang nói chuyện với tiểu bối, lại đột nhiên cảm giác được có người nghe lén. Hắn lập tức đi lên tìm người để giết, ai ngờ lúc đi lên, lại thấy không có ai. Vì thế, hắn mang tâm tình không vui quay về. Chuyện tìm người thì giao cho người dưới đi làm. Nhưng khi hắn quay lại, tâm tình càng nghĩ càng không thoải mái, sao hắn chịu sự khiêu khích như vậy. Bởi vậy, hắn lại quay lên, đi dạo trong phủ, xem có thể gặp được hay không.

Không nghĩ sẽ gặp, tuy rằng hắn không biết người kia có bộ dáng ra sao. Nhưng hắn có thể cảm nhận được hơi thở quanh thân hắn. Bởi vì trên mật thất có một loại cây đặc biết, khi có người đến gần, như vậy trong bảy canh giờ trên người hắn sẽ có mùi của cây đó. Bởi vậy, hắn tìm được người có ý đồ gây rối.

Hắn nhìn tiểu nữ oa trước mặt, trong đầu đột nhiên nhớ lại. Khi hắn nhìn mắt nàng, không biết vì sao trong lòng liền chắc chắn quẻ kia đang nói tiểu nữ oa này. Dù sao với cảnh giới võ công của hắn, có thể biết được họa phúc. Mà Vân Y bí thuật giả nam của Vân Y không có tác dụng với hắn.

Ông tinh tế nhìn tiểu nữ oa trước mắt, thấy nàng diện mạo tinh xảo, nhưng cỗ khí chất trên người cũng làm cho người ta kinh hãi. Người như thế, chỉ cần không chết, nàng sẽ không kiêng kị cái gì.

https://thuviensach.vn

Trong mắt ông lão hiện lên vẻ lo lắng, chỉ cần uy hiếp đến Mộc gia thì không thể giữ lại. Hôm nay, mạng của tiểu nữ oa này phải ở đây.

Vân Y dùng ánh mắt kiên nghị nhìn ông lão đối diện, trong thân thể tản mát ra một loại ánh sáng tuyết trắng, không ngừng thiêu đốt sinh mệnh của nàng.

Ông lão đối diện thấy vậy, trong mắt thần sắc càng thêm tàn nhẫn. Nàng càng xuất sắc, hắn càng muốn đuổi tận giết tuyệt. Ông lão vận công lực toàn thân, tập trung trên tay, muốn một chưởng giết chết Vân Y. Dựa vào công lực của ông thì không cần sử dụng toàn lực vẫn giết được Vân Y.

Nhưng để ngừa vạn nhất, hắn vẫn dùng toàn lực.

Càng là người âm hiểm, đôi khi càng phải cẩn thận, bọn họ tuyệt đối không cho địch nhân có cơ hội xoay người.

Vân Y nhìn nội lực tụ tập trên tay của ông lão, tốc độ thiêu đốt sinh mệnh càng nhanh. Đồng thời cũng làm cho Vân Y không ngừng hộc máu tươi. Cả người Vân Y đều dính máu, cuối cùng cũng xuất một chưởng, đánh tới ông lão. Mà phía sau, hắn cũng lao tới.

Hai chưởng tiếp xúc, mặt đất rung chuyển, sau đó một trận bụi đất bay lên. Ông lão thu chưởng lại, bên khóe miệng mang theo nụ cười tàn nhẫn, đợi bụi đất tan đi, lại nhìn bộ dáng của Vân Y.

Nhưng, đến khi bụi đất sạch sẽ, lại không có ai cả. Ông ta lập tức ngây ngẩn cả người, làm sao có thể? Đây là có chuyện gì? Vừa rồi bên cạnh còn có nhiều người, nhưng sao hắn không phát hiện? Người này là ai vậy, có thể nhân lúc hắn không chú ý mà mang người đi.

Ông lão phẫn nộ đánh một chưởng vào thân cây Vân Y, nhất thời cả cây đều tan thành bụi phấn.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong mẫu đơn viện, Kim Tử đang được ngự y chữa trị.

Trong phòng các nha hoàn đều quỳ rạp, Mộc Vũ mang vẻ mặt lo lắng ngồi ở đầu giường, nhìn ngự y băng bó cho mẫu thân. Giờ phút này, trong lòng hắn có chút bồn chồn, Vân Y là do hắn mang vào phủ. Bây giờ gây ra chuyện lớn như vậy. Hơn nữa, Vân Y đi rồi, bệnh của hắn làm sao bây giờ?

Mộc Vũ cứ như vậy một bên nhìn ngự y trị thương cho mẫu thân, một bên nghĩ chuyện của mình.

Mà Mộc Bách Nhiên chỉ lẳng lặng đứng ở trong phòng, Mộc Văn được một nha hoàn đỡ lên ngồi trên ghế, thỉnh thoảng rầm rì, trong ánh mắt tràn đầy tia quang mang.

Chỉ chốc lát, các ngự y đã chữa trị xong vết thương trên tay Kim Tử. Xong việc, các ngự y đều nơm nớp lo sợ đứng đó, trên trán lại không ngừng ra mồ hôi.

Nhìn thấy vậy, trong mắt Kim Tử đầy âm ngoan, không hờn giận nói:“Các vị ngự y, tay của ta như thế nào?”

Kim Tử nói xong, lập tức cái ngự y đều quỳ xuống.

Nhìn đến tình huống này, mặt mày Kim Tử lạnh như băng.

“Nói, nếu không, chết.”

Các ngự y đang quỳ cũng đã chết tâm, bởi vì một khi chọc Kim Tử mất hứng, kết quả của bọn họ là chết.

Nhưng bây giờ bọn họ phải trả lời câu hỏi của Kim Tử. Các ngự y nhìn nhau, cuối cùng một ngự y lớn tuổi đi ra đáp lời.

“Hồi bẩm phu nhân, vết thương của phu nhân rất nặng, trừ phi có thể tìm được sinh mệnh chi hoa, như vậy tay phu nhân có thể khôi phục như lúc

https://thuviensach.vn

ban đầu.”

Ngự y nói xong, các vị còn lại đều nghĩ gừng càng già càng cay. Trả lời như vậy thật tốt quá, không nói bọn họ không có cách trị, mà trước hết nói là cần thuốc. Chỉ cần tìm ra thuốc, bọn họ có thể khôi phục lại đôi tay.

Mộc Bách Nhiên nghe được bốn chữ sinh mệnh chi hoa, trong mắt hiện lên một thần sắc đen tối, nhưng không ai nhìn ra.

Mà trên giường Kim Tử nghe tới sinh mệnh chi hoa, trong mắt hiện lên một chút cuồng nhiệt. Nhưng lại nhanh chóng nhíu mày. Sinh mệnh chi hoa này, tuy rằng nói là tồn tại.

Nhưng lại cực kỳ khó tìm. Trong thiên hạ chỉ có một đóa, hơn nữa lại không biết ở đâu.

Sinh mệnh chi hoa này cùng với bảo vật của Bắc quốc là hai vật quý hiếm.

Sở dĩ nó trở thành tiên dược, là vì chúng nó có tác dụng rất lớn. Mà hai vị thuốc này lại được người trong thiên hạ tìm kiếm không ngừng, Hồi sinh chi thảo của Bắc quốc chỉ có Bắc Đế biết, được một vị cao thủ thần bị bảo hộ. Bởi vậy tuy người trong thiên hạ khát vọng, nhưng đến nay không ai dám cướp. Cho dù người có võ công rất cao, bối cảnh lớn, cuối cùng đều chỉ có một kết quả, chết. Cho nên, muốn loại thảo dược này, chỉ có một cách, trừ phi Bắc Đế tự mình tặng cho, nếu không không còn cách khác.

Nhưng muốn một đế vương đồng ý tặng trấn quốc chi bảo, có thể sao?

Mà sinh mệnh chi hoa lại không ai biết ở đâu, Kim Tử tất nhiên nghĩ mình không đủ khả năng tìm được. Mà ngự y kỳ thật cũng có ý tứ khác, nếu có thể thì dùng Hồi sinh chi thảo. Chỉ là, đó là bảo vật trấn quốc của Bắc quốc trấn quốc, bọn họ không thể tùy ý đoạt.

https://thuviensach.vn

Kim Tử nhìn các ngự y đang quỳ, trong lòng nghĩ hướng khác. Những ngự y này có giết cũng vô dụng, chính nàng cũng biết vết thương của mình nghiêm trọng ra sao, nếu không có thuốc tốt, sao có thể chữa khỏi được? Các ngự y đó nên giữ lại, nếu không thân thể hai mẹ con nàng có vấn đề, nếu giết sạch ngự y thì sao có thể tìm được nhiều đại phu đến xem bệnh được.

Kim Tử tuy rằng không giết bọn hắn, nhưng tội sống khó tha.

“Người đâu, kéo toàn bộ ngự y xuống đánh ba mươi đại bản.”

Kim Tử nói xong, ngự y đang quỳ thiếu chút nữa hạnh phúc mà khóc.

Ba mươi đại bản! Bọn họ quả thực không thể tin được, chỉ phạt nhẹ như vậy. Theo tính tình của Kim Tử trước kia thì bọn họ phải chết mới bỏ qua.

Mà lần này, các ngự y đều nghi ngờ thiện tâm nàng nổi lên, cho nên mới nhẹ tay như vậy.

Vì thế, toàn bộ ngự y lui xuống chịu phạt.

“Nhị phu nhân, thân thể ta không thoải mái, được nghỉ ngơi chưa?”

Mộc Văn cùng Kim Tử quan hệ vẫn không tốt, cho nên Mộc Văn cho tới bây giờ đều là xưng hô Kim Tử là nhị phu nhân.

Kim Tử nghe Mộc Văn nói, giờ phút này cũng không có tâm tình cùng hắn so đo, phất phất tay cho hắn lui xuống.

Lúc này Mộc Văn cúi mặt, trong mắt có ý cười thản nhiên, trong lòng nghĩ nhanh chóng đem tiểu nha đầu kia đến bên cạnh. Nếu không, sẽ rất lo lắng.

Mà lúc này trong Bích Thủy sơn trang, nam tử mang một thân hắc y, trên mặt mang theo mặt nạ màu bạc đang ôm hai người, nhanh chóng đến Bích

https://thuviensach.vn

Thủy các.

Ngân mặt nam tử khinh công vô cùng tốt, trong nháy mắt đã đi rất xa, không phát ra âm thanh. Ngân mặt nam tử nhanh chóng tới Bích Thủy các.

Ngân mặt nam tử vẫy tay sai hai thị nữ, mang Hồng Mai đi thay quần áo và xử lý vết thương. Mà ngân mặt nam tử lại ôm Vân Y đang hôn mê đi vào phòng hắn.

Sau khi vào phòng, ngân mặt nam tử ôm Vân Y đến bên giường hắn, nhẹ nhàng đặt nàng trên giường, sau đó mình cũng nằm bên cạnh nàng.

Hắn nằm bên cạnh nàng, nhẹ nhàng ôm Vân Y vào lòng. Giữ chặt Vân Y trong ngực, tay trái hắn nâng lên, trên vách tường ở phía sau giường có một cơ quan. Sau đó, giường liền lộn lại. Ngân mặt nam tử ôm chặt Vân Y trong lòng, sử dụng khinh công, chỉ chốc lát liền tiếp đất an toàn.

Lập tức có thể cảm nhận được một trận băng hàn ập tới. Tay áo của hắn vung lên, bóng đen tan biến tức khắc, trên vách tường được khảm vô số viên dạ minh châu, giờ phút này chiếu sáng căn phòng như ban ngày.

Chỉ thấy vách tường của gian phòng này đều dùng Ngọc Thạch tạo ra, trên tường được khảm dạ minh châu, có thể nói là vô giá. Mà trong phòng này lại không bài trí gì, chỉ có một cái giường ở giữa phòng. Đó là dùng một khối hàn ngọc tạo ra giường, trong phòng có khí lạnh là do chiếc giường này tản mát ra.

Ngân mặt nam tử đem Vân Y nhẹ nhàng đặt trên giường hàn ngọc, vừa tiếp xúc với giường, sắc mặt Vân Y đang tái nhợt lại nháy mắt không có huyết sắc. Nhưng chỉ một lát sau, sắc mặt Vân Y bắt đầu chậm rãi khôi phục một ít. Cả người nhìn lại không giống khi nãy.

Hắn cứ lẳng lặng nhìn Vân Y, trong ánh mắt có nhu tình, có lo lắng.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau, quanh thân Vân Y đều kết một tầng băng. Nhìn như khắc băng vậy, quanh thân quanh quẩn một cỗ khí chất Xuất Trần.

Ngân mặt nam tử nhìn Vân Y như vậy, ánh mắt hắn sáng rực như sao.

Tay áo của hắn vung lên, thân mình vừa động, ngay sau đó Vân Y được hắn cho ngồi lên. Mà hắn lại ngồi sau lưng Vân Y, giờ phút này hai tay hắn đặt trên lưng Vân Y, vì nàng truyền nội lực, chữa trị gân mạch trong cơ thế nàng.

Vân Y lần này bởi vì không để ý hậu quả mà áp bức chính mình, không ngừng dùng nội lực. Nội lực một khi luyện thành, sẽ giống như tính mạng. Mà Vân Y lại liều lĩnh dùng mạng của mình, hậu quả có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng.

Mà trong cơ thể của Vân Y giờ phút này cũng có thể nói là vỡ nát, bị thương như thế chỉ có dùng giường hàn ngọc làm đông lại thương thế, sau đó lại dùng nội lực thâm hậu chữa trị, mới có thể chậm rãi chữa hết, trong lúc đó lại phải dùng vô số dược liệu trân quý.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, hắn không ngừng chữa trị cho Vân Y, môi hắn từ từ trở nên tái nhợt, trở nên trong suốt.

Ba canh giờ sau, ngân mặt nam tử thu hồi hai tay, Vân Y lại thuận thế ngã vào lòng hắn. Ngân mặt nam tử nhìn Vân Y trong lòng mình sắc mặt đã tối tăm, đôi môi gần như trong suốt khẽ cong lên. Trên mặt tràn đầy sủng nịch và đau lòng.

Ngân mặt nam tử lẳng lặng nhìn Vân Y một hồi, sau đó nhẹ nhàng đặt Vân Y nằm xuống. Ngân mặt nam tử nhẹ nhàng nhảy xuống. Đứng trên mặt đất, hắn thật sâu nhìn Vân Y, sau đó rời khỏi đây.

Bảy ngày sau, Vân Y từ từ tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này ý thức của Vân Y chưa rõ ràng, chỉ cảm thấy đau đớn, toàn thân đều tràn ngập đau đớn. Tựa hồ mỗi tế bào đều kêu gào đau đớn, lục phủ ngũ tạng trong cơ thế đau vô cùng.

“Tiểu thư, ngươi tỉnh sao?”

Hồng Mai vẫn canh giữ bên giường nhìn Vân Y lông mi khẽ run, lập tức kích động nhẹ giọng hỏi. Bảy ngày, tiểu thư đã hôn mê bảy ngày, không tỉnh lại. Bảy ngày nay nàng cũng không dám nhắm mắt, sợ tiểu thư sẽ bỏ nàng đi. Nàng đã mất đi muội muội, hiện tại nàng chỉ có tiểu thư, nàng nhất định phải bảo vệ tiểu thư.

Nghe Hồng Mai gọi, Vân Y nhớ lại mọi chuyện. Sự tuyệt vọng, hận ý nháy mắt tràn ngập toàn thân. Trong đau đớn và giãy dụa, Vân Y chậm rãi mở mắt.

Khuôn mặt đầy lệ của Hồng Mai lập tức hiện vào mắt, nhìn thấy Hồng Mai, Vân Y vui vẻ, áy náy, tự trách. Các loại cảm xúc nhồi trong đó, cuối cùng chỉ có thể hóa thành một câu cúi đầu nỉ non.

“Thực xin lỗi.”

“Tiểu thư, ngươi nói cái gì? Ngươi không khỏe chỗ nào? Ngươi có muốn uống nước không?”

Thanh âm Vân Y rất thấp, Hồng Mai không nghe rõ ràng, nên lo lắng hỏi. Hồng Mai nghĩ tiểu thư vừa tỉnh, chắc sẽ khát, nên đi rót nước cho Vân Y.

Vân Y nhìn Hồng Mai bước đến một bức tường trước mặt, sau đó xoay một viên dạ minh châu trên tường, lập tức có một khe trống mở ra. Hồng Mai đi vào, chỉ chốc lát cầm một cái chén đi ra.

Hồng Mai cho Vân Y uống nước xong, thân thiết hỏi có uống nữa không.

https://thuviensach.vn

Nhìn Hồng Mai, Vân Y rất muốn tạ lỗi với Hồng Mai.

Nhưng cuối cùng nàng vẫn chôn ở đáy lòng. Nàng không thể nói, nếu không sẽ làm Hồng Mai tổn thương. Nàng âm thầm hạ quyết định, nàng nhất định sẽ vì Lục Bình báo thù. Người làm tổn thương Hồng Mai cùng Lục Bình, nàng Vân Y nàng nhất định sẽ băm thây vạn đoạn bọn họ. Mộc phủ, nàng nhất định sẽ làm nó trả giá đại giới.

Vân Y thu hồi cảm xúc, giọng điệu nhu hòa hỏi:“Hồng Mai, sao chúng ta lại ở đây, là ai đã cứu chúng ta?”

Vân Y nhìn nơi đây, cũng không cho rằng là người của Mộc phủ đả thương các nàng, sau đó lại đưa tới nơi tốt như vậy, còn giúp nàng chữa thương. Vân Y có thể cảm giác được, gân mạch trong cơ thể đang được chữa trị.

Nghe Vân Y hỏi, Hồng Mai nhẹ giọng đáp:“Tiểu thư, nơi này là Bích Thủy sơn trang, lần này là trang chủ Tư Cảnh Hiên của Bích Thủy sơn trang đã cứu chúng ta. Hơn nữa mỗi ngày hắn đều chữa trị cho tiểu thư, liên tục bảy ngày.”

Tư Cảnh Hiên, nghe cái tên này, lòng Vân Y đột nhiên nhảy dựng.

“Tư Cảnh Hiên……”

Vân Y khẽ gọi tên nầy.

Hai người đang nói chuyện, Tư Cảnh Hiên tới, vẫn như cũ là ngân mặt hắc y.

Tư Cảnh Hiên đi vào phòng, nhìn người trên giường đã tỉnh, hơn nữa khí sắc đã tốt hơn, sự lo lắng trong ánh mắt cũng đã dịu đi. Hắn đi đến bên người Vân Y, ánh mắt lặng lẽ nhìn cả người Vân Y một vòng, sau đó cụp mắt xuống, hờ hững đứng đó.

https://thuviensach.vn

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên đạm mạc, nhất thời cảm thấy có chút xấu hổ, không biết nói gì cho phải. Khóe mắt nhìn Hồng Mai, trong lòng nhớ tới một việc, nên nhìn Hồng Mai nói:“Hồng Mai, ngươi chiếu cố ta lâu như vậy cũng mệt mỏi, ngươi đi nghỉ ngơi đi.”

Hồng Mai nghe Vân Y nói, liền lẳng lặng lui xuống, nàng biết tiểu thư có việc muốn nói với trang chủ.

Chỉ chốc lát trong phòng chỉ còn Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên.

“Tư trang chủ, tại hạ muốn hỏi ngươi một việc.”

Thanh âm Vân Y mang theo nhè nhẹ bi thương, châm chước hỏi.

Nghe Vân Y nói xong, Tư Cảnh Hiên khẽ nâng ánh mắt, nhất thời đôi mắt kia ánh vào mắt Vân Y. Ánh mắt này không giống Sở Hiên, nhưng lại làm Vân Y có cảm giác xinh đẹp như mắt hắn.

Nhìn ánh mắt này, trong mắt Vân Y xẹt qua một chút bi thương. Nhưng Vân Y đã bị lời nói của Tư Cảnh Hiên hấp dẫn.

“Mấy ngày nay ta có phái người đi Mộc phủ tìm tin tức của Lục Bình cô nương, nhưng không tra được gì.”

Nghe vậy, Vân Y như bị sét đánh, trái tim như bị dao đâm, đau đớn vô cùng.

Đôi mắt xinh đẹp từ từ dâng nước mắt, hơi nước mênh mông, nháy mắt làm ẩm ướt lòng Tư Cảnh Hiên. Tư Cảnh Hiên vội giải thích:“Không có tin tức chính là tin tức tốt, cái này thuyết minh Lục Bình cô nương vẫn có thể bình an.”

Những lời này của Tư Cảnh Hiên giống như mở ra cửa sổ cho Vân Y.

Đúng vậy, không có tin tức chính là tin tức tốt a.

https://thuviensach.vn

Bằng không, nếu Lục Bình có việc gì, lấy năng lực của Bích Thủy sơn trang sao có thể điều tra không được?

Như vậy chỉ có một khả năng, có người lặng lẽ đem Lục Bình dấu đi.

Chỉ cần Lục Bình còn sống, như vậy nàng sẽ dốc sức cứu nàng ra.

Khi trong lòng Vân Y tràn đầy chờ mong, bên tai lại truyền đến thanh âm đạm mạc của Tư Cảnh Hiên.

“Còn có một tin tức xấu muốn nói cho ngươi……”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 132

“Còn một tin xấu muốn nói cho ngươi.....”

Lúc trong lòng Vân Y tràn đầy chờ mong, thanh âm lạnh lùng của Tư Cảnh Hiên vang lên bên tai. Nghe nói như thế, sắc mặt Vân Y lập tức có chút trắng bệch. Lúc này, thân thể nàng chưa tốt, không có năng lực bảo hộ người mình để ý, sợ nhất là nghe tin không tốt.

Vân Y có chút run run hỏi: “Là tin tức gì?”

Vân Y rất sợ tin này có liên quan đến Hồng Mai hoặc là Lục Bình, nàng thật sự không chịu nổi.

Tư Cảnh Hiên nói được một nửa, sau đó nhìn thần sắc trên mặt Vân Y. Lúc nhìn sắc mặt trắng bệch của nàng, trong lòng châm chước nên nói với nàng như thế nào mới không làm nàng đau lòng.

Nhìn sự do dự của Tư Cảnh Hiên, trong lòng Vân Y càng thêm bối rối, ánh mắt khẩn trương nhìn hắn.

Nhìn Vân Y như thế, Tư Cảnh Hiên mở miệng, nhẹ giọng: “Ngày ấy ngươi bị Mộc gia lão tổ đánh trúng một chưởng, tuy rằng chỉ có ba tầng lực đạo. Nhưng thân thể của ngươi bị thương rất nặng, trong cơ thể lại có một cỗ âm khí không tiêu tan. Cần vài năm nghỉ ngơi, nếu không về sau sẽ không sinh con được.”

Tư Cảnh Hiên nói đến đây, trong thanh âm có vẻ run nhè nhẹ. Hắn lo lắng nàng nghe xong sẽ khổ sở, thậm chí tuyệt vọng. Hắn không cần, hắn

https://thuviensach.vn

biết một nữ tử nếu không sinh con được, đó là chuyện rất tàn khốc.

Chỉ là, Vân Y không phải nữ tử bình thường.

“Thì ra ngươi nói cái này, làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng Hồng Mai cùng Lục Bình có chuyện gì.”

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, tuy rằng trong lòng Vân Y có chút buồn. Nhưng so sánh với nỗi lo của nàng thì không sao cả.

Về phần có thể sinh con hay không, bây giờ cũng không quan trọng. Tương lai của nàng cùng Sở Hiên xa vời, ở cùng nhau thôi cũng rất xa xỉ, sao có thể hy vọng xa vời được? Hơn nữa, nàng không phải người ở đây, nếu có ngày nàng được quay về. Tuy rằng khả năng rất nhỏ, nàng cũng có chút hy vọng. Nhưng cảm thấy số phận đã được định sẵn. Đến thời cơ, cũng sẽ được quay về.

Tư Cảnh Hiên vốn nghĩ sẽ thấy trên mặt Vân Y lộ ra biểu tình khổ sở, nhưng trên mặt Vân Y lại không có. Ngược lại lúc nghe thấy, trên mặt lại có chút thoải mái, tựa như đây không phải chuyện lớn. Tuy rằng không biết nàng đang nghĩ gì, trên mặt nàng có chút cô đơn.

Tư Cảnh Hiên nghĩ nghĩ, cảm thấy ngực hoảng hốt. Chẳng lẽ nàng thật sự không cần sao, chẳng lẽ nàng chưa từng nghĩ sẽ cùng hắn sinh một đứa nhỏ đáng yêu sao? Hay là, tới bây giờ nàng vẫn chưa nghĩ sẽ sống với hắn. Hay là, nàng thật sự chưa từng yêu hắn?

Tư Cảnh Hiên càng nghĩ càng phiền chán.

“Ngươi nghỉ ngơi cho tốt, cần cái gì thì để Hồng Mai nói cho hộ vệ ở ngoài.”

Tư Cảnh Hiên nói xong, không đợi Vân Y phản ứng thì vội vàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Vân Y đang chìm đắm trong suy nghĩ, trong giây lát nghe được thanh âm cứng rắn của Tư Cảnh Hiên và bóng dáng rời đi của hắn, trong lúc nhất thời không hiểu gì.

Đây là có chuyện gì?

Nàng lại đắc tội hắn sao? Bây giờ nàng mới là người mất hứng, sao hắn lại như vậy?

Phát giận? Đúng, nàng biết hắn tức giận. Thật sự là kỳ quái, nàng với hắn là hai người xa lạ. Tuy rằng lúc này, bọn họ coi như là thấy mặt hai lần, nhưng vẫn không tính là thân quen nha. Nhưng trong lòng lại cảm thấy hắn rất quen thuộc, quen thuộc như đã ở chung với nhau rất lâu.

Cảm giác này, giống như Sở Hiên ở bên cạnh nàng.

Sở Hiên? Hắn là Sở Hiên sao?

Làm sao có thể?

Sở Hiên tuy rằng cũng đạm mạc như Tư Cảnh Hiên, nhưng bề ngoài là bộ dáng tao nhã ôn nhuận. Trên người luôn có một loại khí chất thiên tiên, mà Tư Cảnh Hiên này bề ngoài hắn cũng đạm mạc, thậm chí có lãnh khốc.

Hơn nữa quan trọng nhất là đôi mắt khác nhau, Sở Hiên có đôi mắt đen láy mà trong sáng. Mà đôi mắt của Tư Cảnh Hiên không giống với Sở Hiên. Đôi mắt Sở Hiên luôn ôn nhuận phát sáng. Mà đôi mắt của Tư Cảnh Hiên luôn chứa băng tuyết bàn đạm mạc, mang theo lãnh liệt bức người sắc bén.

Hai người khác xa như vậy, sao nàng lại cho là giống chứ?

Xem ra gần đây đầu óc của nàng không tốt, nếu không, làm sao có thể nghĩ xa vời như vậy?

https://thuviensach.vn

Vân Y nghĩ chuyện đã xảy ra gần đây, trong đầu lập tức bắt đầu phân tích. Nàng cứ nghĩ nghĩ, đến khi Hồng Mai bưng bữa tối đến, Vân Y mới phát hiện thời gian qua nhanh.

Nhưng tuy rằng suy nghĩ đã lâu, nàng vẫn không rõ ràng.

Ngay cả Tư Cảnh Hiên cũng không điều tra được nơi ở của Lục Bình, ở đây nàng không có thế lực, bây giờ lại trở mặt với Mộc phủ. Nàng càng không có khả năng điều tra nơi Lục Bình ở, tiếp theo nàng nên làm gì đây, như thế nào mới có thể an toàn cứu Lục Bình ra?

Xông vào Mộc phủ, điều tra? Phỏng chừng còn chưa đi vài bước thì đã bị người khác đánh một chưởng.

Phái người âm thầm điều tra? Đợi khi nàng tìm được người, Hoàng đế Bắc quốc đã thay đổi.

Tình trạng bây giờ làm người ta xấu hổ a, muốn liều mạng, cũng không biết làm sao. Sao năng lực của nàng lại yếu như vậy? Nếu đi, chính là chịu chết, mà người ta không bị ảnh hưởng.

Ăn bữa tối Hồng Mai bưng tới, Vân Y thật sự là thực không biết vị. Ánh mắt ngẫu nhiên nhìn Hồng Mai, nhất thời hội cảm thấy trong lòng buồn không thôi. Đến bây giờ, nàng không cùng Hồng Mai nói chuyện nhiều. Không phải nàng không dám thừa nhận sai lầm, chỉ là nàng thật sự sợ hãi đối mặt Hồng Mai. Hồng Mai cùng Lục Bình vẫn ở bên cạnh nàng, vô luận thoải mái, hay là bi thương, các nàng vẫn ở bên người nàng. Nàng vẫn nghĩ cho các nàng tương lai tốt, cũng không muốn đem đến tai hoạ cho các nàng.

Nàng bắt đầu hoài nghi mình có năng lực bảo hộ người mình để ý không. Nếu không, người bên cạnh mình gặp tai họa không ngừng. Bà ngoại, Sở Hiên, bây giờ Hồng Mai cùng Lục Bình cũng vậy.

https://thuviensach.vn

Trong miệng nuốt đồ ăn, trong mắt cũng đã ngập nước.

Hồng Mai bên cạnh nhìn Vân Y ăn cơm như thế, cũng nhịn không được đỏ hốc mắt. Nhưng bây giờ nàng thật sự không biết nên an ủi tiểu thư như thế nào.

“Tiểu thư, ngươi có khỏe không?”

Thanh âm nghẹn ngào của Hồng Mai truyền đến, đột nhiên Vân Y bừng tỉnh.

Vân Y đột nhiên nghe được thanh âm thân thiết của Hồng Mai, cả người mạnh mẽ tỉnh táo lại. Nàng đang làm gì chứ, sao nàng lại có tư tưởng tiêu cực như vậy. Bây giờ nàng phải bình tĩnh, phải kiên cường. Lục Bình còn chờ nàng cứu đi.

Vân Y mạnh mẽ ngẩng đầu lên, thu hồi nước mắt. Vân Y nhìn Hồng Mai, tuy rằng mắt vẫn chưa khô. Nhưng đã thông suốt trở lại. Nàng cười nhìn Hồng Mai nói:“Ta không sao, ta không có việc gì. Ta sẽ tốt thôi, ta muốn dưỡng thương thật tốt, ta còn muốn đi cứu Lục Bình.”

Thanh âm mềm mại của Vân Ymang theo kiên cường, làm Hồng Mai rơi lệ.

“Tiểu thư, không có gì, ta cùng Lục Bình đã thề, cam nguyện hy sinh vì tiểu thư. Lục Bình sẽ không trách ngươi, Lục Bình cũng không hy vọng nhìn thấy tiểu thư như vậy. Lục Bình.....”

Hồng Mai nói đến đó thì khóc không thành tiếng.

Nhìn Hồng Mai như vậy, Vân Y giải thích:“Hồng Mai, Lục Bình vẫn còn sống. Ta nói thật, Tư trang chủ mấy ngày nay đã muốn phái người điều tra tin tức của Lục Bình. Nhưng là, tất cả đều không thu hoạch được gì. Không ai biết Lục Bình ở đâu. Hiện tại người của Mộc phủ đều nghĩ Lục Bình

https://thuviensach.vn

được chúng ta mang đi. Nói lên điều gì? Có thể Lục Bình đã được người khác cứu, cho nên mọi người trong Mộc phủ không biết. Kết quả xấu nhất là Lục Bình bị bao vây, nhưng vẫn an toàn. Người bắt Lục Bình có khả năng muốn áp chế chúng ta. Nếu không, Lục Bình gặp chuyện không may, làm sao có thể không có tin tức. Cái gọi là sống phải thấy người, chết phải thấy xác. Chỉ cần một ngày không có tin tức chuẩn xác, chúng ta tin Lục Bình còn sống. Lục Bình còn sống, ta cảm giác Lục Bình đang ở một chỗ chờ chúng ta đi cứu nàng. Hồng Mai, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ cứu Lục Bình ra."

Hồng Mai nghe Vân Y nói, kinh hỉ lấy tay che miệng mình, làm như có chút không thể tin được. Nàng thật sự có cảm giác như được lên thiên đường. Tuy rằng bên ngoài nàng không có gì, nhưng chỉ nàng mới hiểu rõ, Lục Bình đối với nàng rất quan trọng. Nàng và Lục Bình là song sinh. Các nàng từng còn thề, tương lai các nàng phải gả cho cùng một ngừoi, vĩnh viễn cùng một chỗ, vĩnh viễn cũng không tách ra.

Cho nên, mất đi Lục Bình, nàng như mất đi nửa sinh mệnh. Lúc nghĩ tới Lục Bình đã mất đi, nàng biết sau này mình sẽ không hạnh phúc. Nàng còn sống chỉ là hoàn thành tâm nguyện của nàng cùng Lục Bình, bảo vệ tiểu thư.

Mà bây giờ, tuy rằng không nhìn thấy Lục Bình, nhưng nghe tiểu thư nói, nàng cảm thấy an tâm. Ngực luôn trống rỗng, giờ phút này cũng nhảy lên.

Vân Y nhẹ nhàng vươn hai tay, ôm Hồng Mai vào lòng, hai người an ủi lẫn nhau, cảm thấy bây giờ yên ổn.

Mà bên kia, một ngõ nhỏ ở trong thành.

Lúc này có một chiếc xe ngựa đi vào ngõ nhỏ, xe ngựa thực bình thường, dùng màn che cũng rất bình thường.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát, xe ngựa ngừng lại ở một căn nhà nhỏ. Một cánh tay trắng noãn đưa ra, cánh tay trắng toát, có dấu hiệu suy nhược.

Cánh tay đưa ra, ngay sau đó người từ trong xe ngựa nhảy xuống, nháy mắt lộ ra khuôn mặt quen thuộc.

Mộc Văn, Mộc phủ tam thiếu gia.

Người này bình thường luôn ở trong phủ, tam thiếu gia ốm yếu bây giờ nên ở nhà đọc sách. Nhưng lại xuất hiện ở đây, tuy rằng trên mặt vẫn tái nhợt. Nhưng khí chất trên người đã thay đổi.

Mộc văn xuống xe, xa phu lập tức rời đi, Mộc Văn cũng lắc mình đi vào khu nhà dân này. Ngõ nhỏ lại khôi phục sự im lặng, giống như chưa xảy ra chuyện gì.

Mộc văn đi vào một nhà dân, trước nhà là một cái sân nhỏ xinh. Trong sân có một ít hoa tươi nở rộ.

Nếu cẩn thận cảm giác, tất nhiên có thể cảm thấy xung quanh sân có hơi thở cường đạo, trong viện này có cao thủ bảo hộ.

Mộc Văn đứng trong viện, khóe miệng mang theo ý cười thản nhiên, ánh mắt mềm mại, đi đến một gian phòng.

Hắn mở cửa ra, nhìn lục y nữ tử đang vui vẻ ăn điểm tâm, cước bộ liền ngừng.

Khi lục y nữ tử nhìn thấy nam tử, lập tức thủ thế, trừng mắt vào Mộc Văn.

Mộc Văn nhìn như vậy, tâm tình sung sướng. Hắn bỡn cợt nói:“Bên này rất vui vẻ sao? Nếu không hài lòng, ta chuyển qua đây ở với ngươi?”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, lục y nữ tử lập tức đứng dậy, nắm điểm tâm trên bàn chọi qua nam tử.

Nhìn động tác của nữ tử, nam tử vẫn mang nụ cười trong suốt đứng đó, không che giấu.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 133

Lục y nữ tử đột nhiên đứng dậy, cầm điểm tâm trên bàn ném vào nam tử.

Nhìn động tác của nàng, nam tử vẫn đứng đó cười yếu ớt mà trong suốt. Phần điểm tâm đều dính trên người Mộc Văn, làm cho áo trắng trở nên hỗn độn.

Thấy hắn không né không tránh, Lục Bình giật mình sửng sốt. Nàng không nghĩ hắn sẽ như thế, lại đứng im cho nàng ném.

Trong mắt Lục Bình, Mộc Văn là người xấu, không chỉ muốn khi dễ nàng, còn giam lỏng nàng. Mà người như vậy là người xấu trong mắt Lục Bình, mà bây giờ Lục Bình lại ném vào hắn. Lục Bình nghĩ, nếu để cho cái tên xấu xa này kiện thì nàng phải làm sao. Nếu người này gây rối nàng nên làm gì đây, nàng muốn dùng cái chết sao?

Lục Bình nghĩ nghĩ, cảm thấy có chút đáng sợ, trên trán ra một tầng mồ hôi. Ánh mắt nàng bối rối nhìn Mộc Văn, chỉ thấy Mộc Văn đứng đó bất động, dùng ánh mắt vui vẻ nhìn nàng.

Lục Bình bị hắn nhìn trong lòng rất sợ hãi, cứ đứng yên chỗ đó.

Mà Mộc Văn lúc này lại mang tâm tình tốt, hắn lẳng lặng nhìn Lục Bình, nhìn biến hóa trên mặt nàng, cảm thấy rất thú vị.

Một lát sau, thấy tiểu nha đầu giống như bị dọa, muốn khóc, Mộc Văn không đùa nàng. Mộc Văn lấy khăn tay trong tay áo, nhẹ nhàng lau sạch

https://thuviensach.vn

vết bẩn trên người. Sau đó đi về phía Lục Bình, mỗi một bước đều đi rất chậm.

Thấy Mộc Văn chậm rãi tới gần, Lục Bình rất sợ hãi. Nhưng nàng sẽ không khuất phục, sẽ không biểu hiện ra yếu đuối, nàng sẽ không để tiểu thư mất mặt.

Nghĩ đến tiểu thư, Lục Bình lập tức lại tràn ngập ý chí chiến đấu. Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt bất khuất nhìn Mộc Văn. Mà lúc này Mộc Văn vừa vặn đi đến bên cạnh Lục Bình bị ánh mắt của nàng làm ngẩn ra. Mộc Văn kinh ngạc, không nghĩ tiểu nha đầu này thay đổi nhanh như vậy, vừa rồi còn sợ hãi, sao lại trở nên kiên cường như vậy. Là cái gì làm cho tiểu nha đầu này thay đổi nhanh như vậy.

Mộc Văn đối với tiểu nha đầu này thật sự là càng ngày càng cảm thấy hứng thú. Không đúng, phải là đối với đôi tỷ muội song sinh này càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Dung mạo giống nhau, tính cách lại khác nhau, nhất động nhất tĩnh.

Trong lúc vô ý, Mộc Văn đã khắc sâu vào lòng đôi song sinh này. Hắn vốn không tin vào duyên phận, nhưng khi thoáng nhìn hai nàng, hắn thấy vui sướng.

Vì thế, sau khi thấy các nàng, kế hoạch hắn tính toán đã lâu đã có thay đổi. Để các nàng ít bị tổn thương, để có được các nàng, hắn bắt đầu hành động.

Hắn ẩn nhẫn, kế hoạch của hắn, hắn trù tính, đều không quan trọng. Hắn phát hiện, sinh mệnh của hắn, hắn đã tìm được, đáng để hắn bảo vệ cả đời.

Mà ngày ấy hắn bị Kim Tử đột nhiên hạ xuân dược, dược hiệu kia lại cực liệt. Hơn nữa lòng mình chỉ có hai mỹ nhân, thiếu chút nữa hắn không tự chủ được. Đơn giản, hắn vẫn cố gắng trấn tĩnh. Nhất là nhìn thấy hai

https://thuviensach.vn

nàng rơi lệ cầu xin, nước mắt kia như rơi xuống lòng hắn, làm hắn tỉnh táo lại.

Mà sau đó ca ca các nàng đã đến, đây là việc ngoài ý muốn của hắn. Mọi chuyện diễn ra, hắn có chút không hiểu, ca ca kia của các nàng, làm cho hắn mở rộng tầm mắt. Thân mình mảnh khảnh, bộ dạng như nữ nhi, nhưng tác phong làm việc lại nhanh nhẹn vô cùng. Sự quyết đoán cùng quyết tuyệt này, thật là làm cho người ta rung động. Nhất là lúc bẻ đôi tay của Kim Tử, Mộc Văn rất rung động.

Vân Y này, quả thực không phải người thường, cái gì cũng dám làm. Tại Bắc thành này, tại Mộc gia, có thể nói là địa bàn của Kim Tử, lại dám làm như thế. Mà Mộc Văn lúc ấy lại không rảnh xem Kim Tử bi thảm thế nào, hắn chỉ nghĩ hai thê tử tương lai của hắn, không thể để Vân Y mang đi, phải giữ lại một.

Mà kết quả coi như thành công, hắn đã giữ lại được một người.

Nhìn ánh mắt trong suốt của Lục Bình, ánh mắt hắn mềm mại, trong lòng bất đắc dĩ nghĩ, Mộc phủ sâu như vậy, may mắn là giấu ở đây, bằng không nha đầu có tính cách đơn thuần kia nên làm sao?

Mộc phủ, rất sâu, thật sự rất sâu. Dựa vào Mộc văn điều tra, hắn cảm giác hôm đó có bốn nhóm người có liên quan đến chuyện của Mộc phủ.

Mà giữ lại Lục Bình, còn có một nguyên nhân hắn cảm thấy Vân Y tuy rằng nhìn sâu không lường được, nhưng dù sao đây là Bắc thành, thế lực Kim Tử không thể khinh thường. Hơn nữa, quan trọng là sau lưng Kim Tử còn có nhiếp chính vương làm chỗ dựa, bởi vậy Vân Y muốn giết hai người đó thì có chút khó khăn. Mà Mộc Văn hắn lại lương thiện, không để người khác khó xử, cho nên mới quyết định giúp Vân Y một phen.

Ân, chính là như vậy, Mộc Văn nghĩ thế.

https://thuviensach.vn

Mộc Văn nghĩ vậy, miệng cũng từ từ nói ra. Hắn nghĩ, chỉ cần nói với nàng, như vậy nha đầu kia có thể hiểu nỗi khổ của hắn.

Mộc Văn vừa lòng nhìn Lục Bình càng nghe càng run run thân mình, trong lòng nghĩ, quả nhiên chỉ cần nói ra, nha đầu này sẽ hiểu. Có lẽ nha đầu này muốn dùng thân báo đáp cũng không chừng. Mộc Văn càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng này, nếu Lục Bình làm vậy, hắn nên nhận không? Hay giả vờ từ chối?

Mộc văn cảm thấy có chút rối, không biết làm gì mỹ nhân sẽ vui vẻ?

Mộc Văn vui mừng đợi kết quả, nhưng chỉ nghe một rống giận.

“Ngươi nên giết ngàn đao, sao lại có người ác độc như vậy. Không chỉ chiếm tiện nghi tỷ muội chúng ta, còn muốn cướp ta. Bây giờ ngươi không thả ta ra, lại còn bóp méo sự thật. Làm sao có thể có người như thế? Ta giết ngươi, cho dù giết không được ngươi, ta cũng muốn sống chết liều mạng.”

Lục Bình tức giận gào thét lớn, sắc mặt đỏ bừng. Càng nói, càng cảm thấy tức giận, vì thế chân tiến tới Mộc Văn, muốn liều mạng với hắn.

Mà Mộc Văn bị Lục Bình mắng, cũng trở nên ngốc nghếch. Sao nha đầu này lại có phản ứng này. Hơn nữa nếu người bình thường, hắn nói như vậy, không phải đều sẽ tin tưởng sao? Cho dù là không tin lắm, nhưng là nhất cũng sẽ có chút dao động chứ. Nhưng bây giờ là tình huống gì?

Ai có thể nói cho hắn, vì sao nha đầu này lại khác với người bình thường.

Hắn ngơ ngác nhìn Lục Bình đi đến, hắn không phản kháng. Nếu không, sẽ làm tiểu nha đầu bị thương thì không tốt, hắn thấy Lục Bình lao tới. Vì sợ tiểu nha đầu bị thương, hắn thuận thế ôm nàng, hai người đều ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Sau đó, có vấn đề xuất hiện.

Tư thế này, sao lại đặc biệt như vậy.

Chỉ thấy, Lục Bình nằm trên người Mộc Văn, bốn mắt nhìn nhau, mặt hai người đều đỏ.

Hai người đều chưa có kinh nghiệm, trong tình huống xấu hổ này, đều rất bối rối. Vì thế, hai càng hoảng loạn. Suy nghĩ cả nửa ngày mới xong.

So với không khí vừa rồi lại khác xa. Lục Bình đã sớm không còn cổ khí thế kia, mà là giống như một con dâu nhỏ đứng đó, cúi đầu.

Mà Mộc Văn cũng đứng đó, không biết nên làm gì.

“Có thể hay không cho ta viết thư cho ca ca, nói cho hắn ta rất bình an, để hắn yên tâm.”

Một lát sau, Lục Bình nhớ tới chuyện quan trọng, vội vàng nói với Mộc Văn. Lục Bình nói xong, ngẩng đầu lên, mang vẻ mặt chờ mong nhìn Mộc Văn, hy vọng hắn có thể đồng ý.

“Không được!”

Lục Bình nói xong, thanh âm kiên quyết của Mộc Văn vang lên.

Nghe vậy, thần sắc trên mặt Lục Bình chợt tắt, thần sắc tốt đẹp trong ánh mắt chợt biến mất. Vốn vừa cảm thấy hắn là chính nhân quân tử, không hại nàng, mới đổi thái độ với hắn. Không nghĩ hắn vẫn như thế. Nàng chỉ muốn báo bình an với tiểu thư và tỷ tỷ, nàng không đi được. Hắn lại không chịu, chẳng lẽ hắn muốn bắt mình, để uy hiếp tiểu thư?

Nghĩ lại, thân thể Lục Bình có chút rét run. Nghĩ lại, người này rõ ràng có mục đích? Hắn không có khả năng vô duyên vô cớ bắt nàng. Về phần Mộc Văn nói là vì ba huynh muội bọn họ, nàng không tin.

https://thuviensach.vn

Vì thế Lục Bình đầu cũng bắt đầu suy nghĩ, nghĩ hắn có mục đích gì.

Nếu hắn thương tổn tiểu thư hoặc là tỷ tỷ, nên làm gì bây giờ?

Nàng tuyệt đối không cho hắn thực hiện được, nàng tuyệt đối không liên lụy tiểu thư.

Bên này trong đầu Lục Bình hiện lên vô số ý niệm, bên kia Mộc Văn nhìn Lục Bình đột nhiên không vui, trong lòng lộp bộp một chút.

Có phải hắn làm tiểu nha đầu hiểu lầm gì không, như vậy không tốt.

Lúc Mộc Văn còn muốn nói tiếp, trong tai đột nhiên nghe được thanh âm "phốc phốc", giống như tiếng chim. Đây là thanh âm gì, hắn nhìn bốn phía, muốn xem có chuyện gì.

Mà lúc này, sắc mặt Lục Bình có chút trắng bệch, tay hơi run run.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 134

Edit: Sunny Út

Nghe được âm thanh quen thuộc, sắc mặt Lục Bình trắng bệch, tay run run.

Âm thanh này, rất quen thuộc.

Âm thanh này rất mỏng manh, nếu không nghe kĩ, sẽ không chú ý.

Nhưng bây giờ sao lại rõ ràng như vậy.

Có lẽ là bởi vì hai người dựa sát nhau quá, có lẽ lúc này phòng khá im lặng, ngay cả tiếng tim đập cũng nghe thấy, hơn nữa Mộc Văn võ công khá cao, có thể nghe được.

Lúc này Lục Bình không biết nên phản ứng như thế nào, nàng nên chạy đến để giấu, hay là làm lơ. Nhưng khi Lục Bình nâng mắt, nhìn Mộc Văn mang vẻ mặt bí hiểm nhìn mình, Lục Bình lập tức khẩn trương.

Lục Bình mặc dù bên cạnh Vân Y đã lâu, hơn nữa Vân Y cũng có dạy cho nàng một chút. Nhưng trong mắt Vân Y, Lục Bình hồn nhiên là điều đáng quý, cho nên Vân Y không dạy nàng nhiều. Vì vậy tính cách của Lục Bình vẫn không thay đổi.

Mà lúc này nàng lại đụng phải Mộc Văn, vậy thì không có sức phản kháng.

Mộc Văn là loại người nào?

https://thuviensach.vn

Đó là con mọt sách của Mộc phủ, là người mà Kim Tử và mọi người trong Mộc phủ không để ý tới. Mọi người đối với hắn không hề e ngại. Ở Mộc phủ, Mộc Văn này chỉ để làm cảnh, trên thực tế không có uy hiếp gì. Tuy rằng Mộc Vũ cũng là bình hoa di động nhưng Mộc Vũ có mẫu thân lợi hại, có cậu lợi hại. Cho nên, Mộc Vũ không sợ, sau này hắn có người giúp. Nhưng Mộc Văn lại khác, mặc dù hắn giỏi văn chương, nhưng thành tựu trong tương lai cũng sẽ không cao. Dù Mộc Văn có đi thi khoa cử, có thể được thành tích tốt, nhưng không vượt qua được Mộc Bách Nhiên. Cho nên trong ba thiếu gia của Mộc phủ, địa vị của hắn thấp nhất.

Nhưng tam thiếu gia như vậy, lại thâm tàng bất lộ. Có thể nói, Mộc Văn như thế, Vân Y cũng không ngờ tới. Đến bây giờ, Vân Y không nghĩ mọi chuyện có sự can thiệp của Mộc Văn. Cũng bởi vì có sự can thiệp này, chuyện của hôm đó thật kì bí.

Người như vậy, ngủ đông như vậy, mưu lược tuyệt đối không thấp.

Mộc Văn như con sói lớn, Lục Bình chỉ là con thỏ nhỏ chống lại, kết quả rất rõ ràng.

Lục Bình bị hắn nhìn, tim đập thình thịch. Thầm nghĩ, bây giờ nên làm gì, mới có thể không để hắn phát hiện bí mật này?

Lục Bình vắt óc cũng không nghĩ ra cách gì, Mộc Văn cũng đã lên tiếng.

“Ngươi có thể viết thư báo bình an, nhưng nội dung phải được ta phê duyệt. Để ta xem, nếu không có vấn đề, ngươi có thể ra ngoài gửi thư.”

Nghe nói như thế, Lục Bình không biết nên vui hay buồn. Trong lúc nhất thời nàng thấy rõ thực lực của hắn, nàng không nói gì, nhưng hắn có thể biết nàng nghĩ gì. Nàng có ảo giác, tam thiếu gia của Mộc phủ lại có sự cường đại giống tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Người như vậy, làm cho Lục Bình ngạc nhiên vô cùng, nàng giương mắt đánh giá tam thiếu gia này, không phát hiện gì. Vẫn là bề ngoài giống nhau, nhìn qua vẫn rất ốm yếu. Chỉ là đôi mắt có chút khác, lúc này trong mắt hắn có nhiều tia sáng lóe ra, nhìn Lục Bình làm nàng hoảng hốt.

Mà Mộc Văn lại mở to đôi mắt vô tội, như đang dụ dỗ con thỏ nhỏ. Hắn cố gắng nhìn nàng, tin hắn, hắn là người tốt, sẽ tốt với nàng.

Mộc Văn thấy biểu tình biến hóa của Lục Bình, trong ánh mắt hiện lên một đạo ánh sáng. Nhưng thấy ánh mắt hoảng hốt của Lục Bình, giống như đã nhìn rõ con người hắn, trong mắt hắn hiện lên một tia sắc bén.

Nhưng sự biến hóa nhỏ này, nhanh chóng bị Mộc Văn che giấu. Mộc Văn vẫn mang bộ dáng ôn hòa, nhưng lại làm Lục Bình sợ hãi.

Lục Bình nghĩ, nhân lúc hắn vui vẻ, nhanh chóng báo bình an cho tỷ tỷ và tiểu thư. Bằng không, lỡ người kia đổi ý, nàng khóc không kịp.

Vì thế dưới ánh mắt ôn hòa của Mộc Văn, Lục Bình chạy nhanh đến cái bàn, cầm giấy, bắt đầu viết.

Lục Bình muốn báo bình an, còn giải thích chuyện đã xảy ra, cuối cùng còn nhắc nhở tiểu thư phải chú ý, cuối cùng, rồi lại lải nhải nói nhớ tiểu thư, mong tiểu thư cùng tỷ tỷ không cần lo lắng. Thượng vàng hạ cám, Lục Bình viết vài tờ giấy, mà lần này Lục Bình rất chú ý, trong thư chỉ viết ca ca mà không viết tiểu thư.

Lúc Lục Bình đem thư cho hắn xem, Mộc Văn không thể ức chế, khóe miệng run rẩy. Hắn nhớ rõ vừa rồi hắn chỉ cho nàng báo bình an, vì sao nàng nghe xong lại viết nhiều tờ giấy như vậy? Nhiều như vậy, đây là báo bình an sao.

Tuy rằng ức chế, nhưng bên ngoài vẫn cứ ôn nhu, cẩn thận nhận mấy tờ giấy, rồi nhìn qua. Sau đó, Mộc Văn dở khóc dở cười nhìn vẻ mặt mong

https://thuviensach.vn

chờ của tiểu nha đầu đối diện, nghiêm túc nói:“Viết việc quan trọng thôi.”

Một câu này làm Lục Bình muốn khóc. Nàng viết lâu như vậy, cảm xúc dạt dào như vậy, cuối cùng lại nhận kết quả như vậy. Lục Bình nổi giận, nhưng cuối cùng vẫn phải nghe lời hắn, ngoan ngoãn viết phong thư thứ hai.

Rốt cục viết vô số phong thư, lúc Lục Bình không cầm bút nổi, Mộc Văn cũng có lương tâm, nói phong thư này có thể gửi.

Vì thế Lục Bình cao hứng nhìn Mộc Văn mang thư đi, trước khi đi, Lục Bình cẩn thận nói cho hắn cách dùng bồ câu đưa tin.

Khi Mộc Văn nhìn thấy, sự kinh diễm trong mắt hắn khó có thể che giấu. Mộc Văn thật sự khó có thể tưởng tượng lại có người nghĩ và làm được công cụ đưa tin như vậy. Cho dù hắn có bắt chước làm bồ câu đưa tin như vậy, hắn cũng không làm được. Bởi vì Lục Bình nghiêm túc nói với hắn, bồ câu đưa tin này không thể tùy tiện mở ra, nếu không sẽ làm thư từ bên trong bị hủy. Nghe nói như thế, Mộc Văn không thể không bái phục người phát minh. Quả thực là hiếm có trên đời.

Lúc Mộc Văn rời đi, khóe mắt thấy Lục Bình che dấu nụ cười đắc ý. Nhìn biểu tình như vậy, Mộc Văn liền cảm thấy buồn cười. Nha đầu này đừng cao hứng sớm vậy, chờ hắn đi xa, rồi mới làm vậy mới đúng. Khi hắn còn ở đây, mà có biểu tình như vậy, không phải đang nói cho hắn, phong thư này giấu diếm huyền cơ? Tuy rằng không cần nhìn biểu tình của nàng, hắn cũng đã nhìn ra.

Mộc Văn trở lại phòng, tìm giấy, tay viết vài chữ, sau đó dựa theo cách Lujch Bình chỉ mà gửi thư đi. Không phải hắn không muốn dùng cách khác, chỉ là căn bản hắn không biết ca ca cùng tỷ tỷ của nàng đang ở đâu.

Ca ca và tỷ tỷ của nàng không biết trốn ở đâu, Kim Tử phát động rất nhiều thế lực, Nhiếp chính vương cũng tham gia vào, nhưng cũng không

https://thuviensach.vn

tìm ra manh mối.

Hơn nữa, hắn cũng không muốn đắc tội với người nhà tương lại, cho nên báo bình an là dĩ nhiên.

Mà bên kia, Mộc Văn vừa đi, Lục Bình mang tâm tình vui sướng, cười vui vẻ, lúc này nàng khá thông minh. Về sau, nếu tỷ tỷ nói nàng làm việc không dùng đầu óc, nàng cũng có thể phản bác lại. Nàng có động tay động chân trong phong thư kia. Nàng tin tưởng dựa vào sự thông minh của tiểu thư, nhất định có thể phát hiện bên trong lá thư này có chứa huyền cơ. Lục Bình đắc ý nghĩ kế hoạch hoàn mỹ của mình, thuận tiện suy nghĩ Mộc Văn kia khi biết mình bị xỏ mũi, sẽ có biểu tình gì. Càng nghĩ càng cảm thấy mình thông minh, tâm tình của Lục Bình trở nên vô cùng tốt. (Út: hix, tỷ ơi, tỷ bị phát hiện từ lâu rồi, người ta là sói đó tỷ ~~)

Buổi tối, gió hiu hiu thổi, Vân Y ngồi trên bệ cửa, thân mình khẽ dựa vào cửa sổ, một chân đặt ở ngoài cửa sổ đung đưa.

Bởi vì thân thể của Vân Y đã khôi phục một ít, nên không ngủ trên giường hàn ngọc nữa. Vì thế chuyển ra, ở cạnh phòng Tư Cảnh Hiên.

Lúc được an bài ở đây, trong lòng Vân Y có chút không tự nhiên. Nhưng nàng cũng không có cách a, chủ nhân người ta yêu cầu như vậy, hơn nữa lại kiên định. Cho nên, cho dù không muốn, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn ở cạnh hắn.

Tối hôm nay, bầu trời cũng không có ánh trăng, cũng không có sao. Thiên không ảm đạm, giống như Vân Y giờ phút này tâm tình bình thường. Vân Y dựa vào cửa sổ, ánh mắt nhìn xa xăm.

Giờ phút này, trong mắt Vân Y trong suốt như hồ nước, mang theo một cỗ xa xưa.

Vân Y nhìn thấy Tư Cảnh Hiên ở xa xa, nhất thời có chút ngây ngốc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 135

Edit: Sunny Út

Khó mà nhìn thấy nàng như vậy, nàng như vậy, làm cho hắn cảm thấy đau lòng. Nàng nên sống vui vẻ, cười thật tươi mới đúng.

Nếu có thể, hắn muốn nâng niu nàng, sủng nàng.

Tư Cảnh Hiên đứng ở chỗ tối, đôi mắt lưu chuyển, tản ra một tia ôn hòa. Ánh mắt Tư Cảnh Hiên càng ngày càng thâm, cuối cùng lại đen lại. Mà lúc này, trong mắt hắn chỉ thấy bóng dáng của Vân Y, ánh mắt nhu hòa, tràn đầy ôn nhu.

Vân Y tất nhiên là không biết, nàng đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, lo lắng cho Lục Bình.

Lục Bình, nàng có khỏe không?

Bên tai đột nhiên có thanh âm quen thuộc.

Vân Y khẽ nhíu mày, trong lòng nghi hoặc, ai truyền tin tức cho nàng chứ? Thiên Binh các có rất nhiều chuyện, nàng đã giao cho thuộc hạ a. Cho nên, nếu không có chuyện quan trọng, bọn họ sẽ không gởi thư cho nàng. Như vậy, đã có chuyện gì sao?

Vân Y cảm thấy nghi hoặc, bàn tay đặt lên hông, tay múa vài cái, chỉ chốc lát có một con bồ câu bay đến. Vân Y bắt lấy bồ câu đưa tin, tay còn lại lấy mảnh giấy ra.

https://thuviensach.vn

Vân Y nghi hoặc mở tờ giấy, khi đọc nội dung, trong mắt Vân Y chứa sự tìm tòi nghiên cứu. Trong thư nói, Lục Bình ở chỗ hắn, nhưng hắn không có ác ý, chỉ cảm thấy Lục Bình tư chất tốt, muốn thu nàng làm đồ đệ. Bởi vậy ngày ấy mới âm thầm mang nàng đi, bây giờ mới báo bình an. Đợi thời cơ đến, hắn sẽ mang Lục Bình trở về, cho các nàng gặp nhau.

Nhìn tờ giấy này, Vân Y cũng không quá tin tưởng. Dù sao chuyện này có vẻ rất kỳ quái, sao lại có chuyện tốt như thế được.

Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy có thể tin. Dù sao không ai sẽ vô duyên vô cớ bắt người. Hơn nữa lại còn báo bình an, càng có vẻ người nọ không có ác ý.

Vân Y rất muốn đi xác nhận, nhưng trong thư nói nàng không cần thăm dò, sẽ không tra được gì. Vân Y tin tưởng chuyện này, Tư Cảnh Hiên phái rất nhiều người của Bích Thủy sơn trang, đều tra không ra manh mối, như vậy nàng có năng lực sao? Nhưng nếu không đi kiểm chứng, trong lòng nàng lại cảm thấy rất bất an. Vân Y do dự, không biết nên làm gì mới tốt.

Đột nhiên trong đầu Vân Y hiện lên một đạo ánh sáng. Nếu nàng dùng bồ câu đưa tin, vậy có thể tìm đc nơi Lục Bình ở sao? Có thể! Nếu Lục Bình thật sự được một cao nhân thu dưỡng, như vậy đến lúc đó cho dù mạo phạm tiền bối, chỉ cần nàng giải thích, thành tâm thành ý, chắc chắn tiền bối cũng có thể bỏ qua.

Nhưng nếu là kết quả xấu nhất, Lục Bình rơi vào tay ác nhân, như vậy nàng sẽ băm vằm chúng không thương tiếc.

Vân Y lại nhìn nội dung trong thư, càng kiên định ý nghĩ trong lòng mình. Mình tuyệt đối không thể làm cho Lục Bình nguy hiểm. Vân Y cầm trang giấy trong tay, nhảy xuống bệ cửa sổ, đi vào phòng. Đến bên cái bàn Vân Y cầm bút viết nhanh mấy câu. Đơn giản chỉ cảm tạ tiền bối coi trọng,

https://thuviensach.vn

và nhờ chăm sóc tốt cho Lục Bình. Còn chuyện của mình chưa xong, đợi đến khi xong xuôi sẽ tiếp đãi Lục Bình trở về.

Viết xong, Vân Y đi đến một ngăn tủ, mở ngăn kéo, lấy ra mấy bình dược, trộn lại. Vân Y nhìn dược trong tay, mũi khẽ ngửi, xác định không sắc không vị. Có kết quả vừa lòng, trong mắt Vân Y tràn ngập ý cười. Nàng sẽ nhanh chóng nhìn thấy Lục Bình. Hy vọng Lục Bình sẽ ổn, nhất định sẽ như vậy.

Vân Y cầm bình dược kia đến bên bàn, nhẹ nhàng bôi lên tờ giấy vừa viết. Nhìn dược từ từ thấm xong, Vân Y cuộn lại, sau đó đến trước cửa sổ, cho bồ câu đưa tin cất cánh.

Sau khi bồ câu bay đi, Vân Y lấy ra một lọ dược trong tay áo. Nhìn nó, trong mắt Vân Y hào quang bắt đầu khởi động, sau đó nhẹ nhàng nhỏ một giọt trên đầu ngón tay.

Đầu ngón tay vừa tiếp xúc chất lỏng kia, lập tức biến thành màu tím. Nhưng sau đó lại thấy đầu ngón tay nhạt dần, cuối cùng lại khôi phục bình thường.

Đợi đầu ngón tay khôi phục lại bình thường, Vân Y có thể cảm giác được trong lòng mình có sự liên hệ, tựa hồ có gì đó ở xa đang gọi mình. Có thể cảm giác được chỗ đó.

Cảm giác được biến hóa trong lòng, Vân Y nhanh chóng đến phía trước cửa sổ, bay vút ra ngoài. Nhưng chân trái vừa mới nâng lên, Vân Y lại quay lại. Nàng nhanh chóng mang mũ và áo choàng đen vào, Vân Y như một ám vệ bình thường. Nếu không nhìn kỹ, căn bản là sẽ không phát hiện, hòa hợp một thể với bóng đêm.

Ở trong đêm đen rất nhanh hướng tới một cái phương hướng lao đi, Vân Y cảm giác được thân thể của chính mình có một chút trì trệ. Nhưng là, giờ phút này Vân Y không rảnh bận tâm thân thể của chính mình, nàng chỉ biết

https://thuviensach.vn

là chỉ có xác định Lục Bình an toàn, nàng mới có thể an tâm làm cái khác sự tình. Nếu không, nàng không có lúc nào là đều cảm giác chính mình như cái xác không hồn bình thường, hoàn toàn không có còn sống cảm giác.

Tư Cảnh Hiên trở về phòng, trong ánh mắt hiện lên tia ảm đạm. Một mình hắn lẳng lặng đứng trong bóng đêm, như không tồn tại. Giờ phút này, trong lòng Tư Cảnh Hiên rất u ám, hắn lẳng lặng đợi thời gian trôi qua. Hắn nghĩ, dợi đến khi hết cơ hội tìm lại sinh mệnh, hắn sẽ tìm một nơi vắng vẻ mà chết. Có lẽ đó cũng là một loại hạnh phúc, không có ai thương tâm cho hắn. Có lẽ, đây là sự an ủi duy nhất cho hắn. Chỉ cần, nàng sống tốt, như vậy tất cả đều tốt.

Nếu nàng mạnh khỏe, đó là trời nắng.

Tinh thần hắn sa sút, khóe mắt hiện lên bóng dáng màu đen. Thân ảnh đó, làm cho hắn chấn động. Hắn không khỏi nghi ngờ, đã trễ thế này, một mình nàng, còn mặc như vậy, nàng muốn làm gì?

Chẳng lẽ muốn đi Mộc phủ báo thù sao? Nhưng ban ngày thấy nàng tâm tình ổn định a. Hơn nữa, nàng là người luôn bình tĩnh, sao lại đi làm việc ngốc này? Cho dù nàng không lo lắng cho mình, cũng sẽ vì nha đầu Hồng Mai mà suy nghĩ a. Hơn nữa, đây cũng không phải phong cách làm việc của nàng a. Nàng làm việc không theo cảm xúc, bình thường nàng phải tính toán kỹ mới đúng a.

Như vậy, nếu không phải đi Mộc phủ báo thù, đã trễ thế này, nàng đi đâu?

Tuy rằng cảm thấy nghi ngờ, nhưng động tác không chậm. Khi Vân Y còn chưa đi xa, hắn cũng đã đuổi kịp, yên lặng đuổi theo.

Bây giờ toàn bộ tâm thần của Vân Y đều ở đầu ngón tay của mình, tất nhiên không chú ý đến có một cao thủ đi theo sau lưng. Vân Y nhìn màu

https://thuviensach.vn

sắc biến hóa trên tay, từ màu tím lại biến thành vô sắc. Nhìn như vậy, nàng vội vàng ngừng lại.

Nhìn màu sắc này, Vân Y nhẹ nhàng nhíu mày, trong lòng nghi hoặc. Sao lại bị chặt đứt giữa đường, nhìn con song trước mắt, trong đầu nàng có chút không rõ. Sao lại có một con sông ở đây chứ? Khinh công của nàng còn chưa đạt đến trình độ đi trên nước. Nhưng nếu không qua sông, thì nên làm gì chứ? Nàng bất đắc dĩ nhìn trái nhìn phải, cuối cùng vẫn nhìn con song này. Chỉ có thể qua song, bằng không không có cách khác. Hơn nữa để thời gian qua lâu, dược hiệu sẽ mất đi. Đến lúc đó, sẽ không tốt.

Nhìn con sông, trong lòng nghĩ, cũng không phải dài.

Nâng mắt, đánh giá cảnh vật xung quanh, cuối cùng dừng trên một cái cây.

Nàng từ từ đến gần cây kia, sau đó rút kiếm mà Sở Hiên đưa cho nàng từ bên hông. Chém vài nhánh cây làm nó rớt xuống.

Nàng ôm mọi thứ đến bờ sông, sau đó kết lại làm thành cái bè.

Nhìn kiệt tác của mình, Vân Y vừa lòng cười, sau đó lập tức nhảy lên bè, mượn lực. Nhanh chóng qua sông.

Vân Y an toàn qua sông, để lại ánh mắt ngốc nghếch của Tư Cảnh Hiên.

Trong đầu Tư Cảnh Hiên là nụ cười cuối cùng của Vân Y, nụ cười tươi tắn chiếu sáng cả màn đêm, cũng chiếu sáng lòng của Tư Cảnh Hiên.

Không tự giác, khóe miệng của Tư Cảnh Hiên cũng nở nụ cười hạnh phúc, dưới mặt nạ bạc có một nụ cười ôn nhu.

Nhưng gió đêm lạnh lùng thổi qua Tư Cảnh Hiên. Lúc này, Tư Cảnh Hiên giương mắt nhìn lại, mới phát hiện đã không thấy nàng nữa, chỉ có

https://thuviensach.vn

một mình hắn ở đây.....

Tư Cảnh Hiên nhanh chóng dùng khinh công đi qua, nhìn bên bờ vẫn còn chiếc bè trôi lơ lưng, khóe miệng hắn liền mang nụ cười sủng nịch.

Nếu biết sớm như vậy, hắn ôm nàng đi qua không phải tốt sao, sao lại phiền phức như vậy. Còn chặt nhánh cây, lại dùng thanh kiếm hắn đưa cho nàng. Thanh kiếm đó lại để nàng chặt cây. Nghĩ tới cảnh chặt cây lúc nãy, khóe miệng Tư Cảnh Hiên run rẩy.

Tuy rằng trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng trong lòng vẫn nghĩ, phương pháp chặt cây này rất mới.

Tư Cảnh Hiên vừa nghĩ, chân đạp nước mà qua sông. Nếu một màn này để Vân Y thấy, Vân Y thế nào cũng phải oán niệm một phen.

Vì sao người khác lại dễ dàng đi qua, xinh đẹp như vậy. Mà nàng lại đi chặt cây, sau đó kết bè mà qua sông, hoang vắng vô cùng.

Tư Cảnh Hiên xuất quỷ nhập thần vượt qua Vân Y. Nhìn bóng dáng phía trước, lúc này đang ngồi nghiên cứu, dưới chân hắn lảo đảo, thiếu chút nữa từ không trung ngã xuống.

Có chuyện gì? Nữ nhân kia rốt cuộc muốn làm cái gì? Sao lại đột nhiên ngừng lại, đó là đang làm cái gì. Giống như đang chơi với kiến. Hắn rất muốn đến xem, nhưng cuối cùng vẫn nán lại. Hắn lẳng lặng chờ đợi một lúc, cuối cùng bóng dáng trước mắt lại động đậy.

Vân Y vừa đi vừa nghĩ, nơi này đất đai rất đặc biệt. Chắc chắn có bí mật. Bất quá bây giờ thời gian cấp bách, nàng phải đuổi theo bồ câu, để chuyện này xong việc nàng sẽ nghiên cứu.

Nàng vội cúi đầu đi nhanh, ngừng lại trước một nhà dân.

https://thuviensach.vn

Đa số dân đều sống trong Bắc thành, ngõ nhỏ sâu thẳm này, sao lại kì quái như thế?

Nhưng chỗ nào kì quái chứ?

Nàng đứng ở tại chỗ suy nghĩ một lúc, rốt cục cũng nghĩ ra.

Đúng rồi, cao nhân không phải ở trên núi cao hay là nơi ít người sao?

Nhưng sao lại ở đây? Đây là khu dân cư a, là nơi có người dân ở a. Chưa bao giờ nghe nói, cao nhân thích ở khu dân cư a.

Hay là, cao nhân này đặc biệt. Chẳng lẽ này cao nhân am hiểu đạo lý thật sâu. Nghĩ đến đây, trong lòng Vân Y đối với cao nhân này có chút hưng phấn.

Vân Y đứng ở ngoài cửa, lắng lặng hơi thở bên trong khu dân cư.

Khi cảm thu xong, sắc mặt Vân Y lập tức trở nên nghiêm túc, bên trong có ba cao thủ, mà sâu bên trong, tức là cái trong phòng nhỏ, có một cao thủ.

Cảm nhận được hơi thở mãnh liệt, Vân Y cắn răng, quyết định liều mạng.

Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con, nên xoay người nhảy, chuẩn bị vào.

Nhưng chưa kịp nhảy lên, cánh tay bị kéo lại.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 136: Bóng Đêm Liêu Nhân

Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con, nên xoay người nhảy, chuẩn bị vào.

Nhưng chưa kịp nhảy lên, cánh tay bị kéo lại.

Đang chuẩn bị nhảy lên, lại bị kéo lại, Vân Y thuận theo hướng lực đạo mà ngã đi. Trong nháy mắt, lại rơi vào một lồng ngực lớn, độ phù hợp này, làm cho nàng hoảng hốt, tựa hồ đây là nơi an toàn nhất.

Mùi hoa cỏ quanh quẩn chóp mũi, thần sắc Tư Cảnh Hiên có chút mê ly.

Dưới bóng đêm, hai người đều mặc y phục đen, làm người ta có cảm giác hài hòa. Tư Cảnh Hiên đưa mắt nhìn xuống, nhìn nữ nhân đang giả trang nam tựa vào lồng ngực hắn.

Trong ánh mắt ẩn sâu cảm xúc nào đó, lúc này lại như có lửa bên trong, bộc phát tình cảm. Mà sau đó, Vân Y cũng ngẩng đầu, lúc nhìn vào mắt hắn, tựa hồ có một dòng điện xẹt qua.

Trong con người của hai người đều có bóng dáng của đối phương.

Lúc ánh mắt hai người giao nhau, có sự ái muội đang quanh quẩn.

Ánh mắt khẽ động, Tư Cảnh Hiên nhìn ánh mắt mà hắn đã chôn sâu vào đáy lòng thật lâu. Ngay sau đó, khát vọng bao trùm lý trí. Tư Cảnh Hiên kìm lòng không được, đôi môi từ từ hướng đến cánh môi như hoa của Vân Y.

https://thuviensach.vn

Lúc môi khẽ chạm nhau, ánh mắt Tư Cảnh Hiên càng nóng rực. Ngay sau đó, Tư Cảnh Hiên như đã hóa thân thành con sói hoang khao khát có được nàng.

Tư Cảnh Hiên vòng tay ra sau, một tay gắt gao ôm thắt lưng Vân Y, một tay đỡ đầu Vân Y. Làm nụ hôn này thật sâu sắc.

Lúc Vân Y bị hắn hôn, đầu Vân Y cũng đã ngừng suy nghĩ. Trong cảm giác ướt át và nóng rực đến cực hạn, nàng cảm thấy hô hấp của mình cũng khó khăn, chỉ có thể bị động để hắn hôn nàng.

Đôi mắt nàng mở thật lớn.

Đáng tiếc, Vân Y bây giờ sớm đã bị Tư Cảnh Hiên hôn rối tinh rối mù, không để ý chuyện khác.

Đầu trống rỗng, ánh mắt mê ly, hơi nước sương mù.

Ngay sau đó, lại thấy cả người mình bị ôm vào.

Nàng chưa kịp mở miệng, miệng cũng đã bị chặn lại.

Tư Cảnh Hiên gắt gao ôm Vân Y, giống như phải dung nhập nàng vào mình. Một bàn tay vòng đến cái ót của nàng, cố định đầu nàng.

Nụ hôn triền miên kịch liệt, làm cho Vân Y chỉ cảm thấy toàn thân không ngừng chìm nổi, thủy mâu trung không có một tia chống cự.

Tư Cảnh Hiên lúc này trong lòng như có lửa, bây giờ hắn không nghĩ gì cả, thầm nghĩ muốn đem tiểu nữ nhân này nhập vào cơ thể mình, muốn hôn nàng đến suốt đời.

Bóng đêm bao phủ, môi gắn bó với nhau, kích tình bắt đầu khởi động.

https://thuviensach.vn

“Sở Hiên, quan hệ hôn nhân của chúng ta chấm dứt đi, coi như là kết cục tốt đẹp.”

“Vì sao?”

“Bởi vì chúng ta không thích hợp, ta muốn sống cuộc sống yên ổn, đơn giản. Ta biết ngươi chắc chắn có thân thế phức tạp, thù hận cũng rất phức tạp. Mà ta, chỉ là một nữ tử bình thường, không muốn cuốn vào vòng xoáy đó.”

Tư Cảnh Hiên lại nhớ đến lời của nàng nói ở căn nhà gỗ, từng chữ trong trẻo nhưng lạnh lùng, như một thanh đao sắc lạnh đâm vào lòng hắn.

Không thích hợp?

Vì sao không thích hợp?

Ba chữ đó lúc nào cũng quanh quẩn trong lòng hắn, trở thành nỗi đau của hắn. Đau đến khắc cốt ghi tâm.

Muốn dùng một lý do như thế để chấm dứt quan hệ?

Tốt, vậy hắn dùng một nụ hôn nóng bỏng để dây dưa với nàng.

Nhớ tới nữ tử tuyệt tình, Tư Cảnh Hiên hôn bắt đầu thô bạo, tựa hồ chỉ cần như vậy, mới có thể làm cho nàng nhớ nụ hôn này.

Đôi khi, Tư Cảnh Hiên sợ hãi, sợ hãi có một ngày, nữ tử này sẽ quên hắn. Nếu có ngày đó, Sở Hiên hắn sẽ vĩnh viễn rời khỏi nàng.

Nếu có ngày đó, như vậy hắn nhất định sẽ chìm trong bi thương mà chết.

Trong lòng nhớ tới lời nàng nói, nụ hôn càng ngày càng chua sót.

https://thuviensach.vn

“Phải không? Như vậy thì tốt, ngươi nhất định sẽ trường mệnh trăm tuổi. Còn nữa, chúc ngươi sớm ngày khỏe mạnh, càng có thể báo thù sớm.”

“Vũ nhi, chúng ta, chúng ta,.....”

“Chúng ta, chúng ta là bằng hữu.”

“Được, là bằng hữu.”

Từng lời nói này, hắn không thể quên. Luyến tiếc, đau xót, khắc sâu như vậy, lại có một loại hạnh phúc đau thương.

Dần dần, hơi thở bắt đầu hỗn loạn, cuối cùng hai người đều hít thở không thông. Vân Y cảm nhận được tâm tình của hắn, đau xót, tuyệt vọng.

Run run mở to mắt, đôi mắt Vân Y đã rõ ràng.

Hoảng hốt, vừa rồi cảm nhận được đôi mắt quen thuộc, Vân Y nhớ kỹ.

“Hiên, là ngươi sao?”

Nhưng lúc nhìn vào đôi mắt kia, trong lòng chỉ là trống rỗng cùng bi thương.

Đôi mắt này rất đẹp, không thua đôi mắt của hắn, âm trầm giống nhau, nhưng chung quy không phải ánh mắt trong lòng nàng.

Bởi vì trong lòng Tư Cảnh Hiên bi thương, trong mắt cũng đã ướt. Cỗ tuyệt vọng trong lòng như bị hòa tan, chỉ còn lại sự đau thương.

Không chiếm được đáp án trong lòng, cảm nhận được hai gò má nàng lạnh như băng, trong lòng Vân Y sinh ra một cỗ bi thương.

Sự bi thương này trong bóng đêm càng có vẻ chân thật mà tinh tế.

https://thuviensach.vn

Nàng đến nơi đây ngay từ đầu chỉ là ngoài ý muốn, không nghĩ tới sẽ có nhân duyên tốt đẹp, nếu có thì cũng chỉ là thỏa hiệp mà thôi. Đúng vậy, thỏa hiệp, thỏa hiệp ở thời không xa lạ này. Thỏa hiệp dưới ánh mắt kia. Nàng cam tâm tình nguyện trả giá.

Nhưng đôi khi, cho dù không tin thế giới này có vận mệnh. Nhưng trong lòng nàng vẫn thầm oán vận mệnh tàn nhẫn. Nếu gặp nhau hiểu nhau yêu nhau, vì sao cuối cùng lại có kết quả này.

Trong lòng có cảm giác không cam lòng, càng ngày càng khắc sâu. Vô luận như thế nào, nàng cũng không dễ dàng nhận thua. Không đến cuối cùng, nàng cũng không buông tay.

Trong ánh mắt hiện lên tia kiên cường, ngay sau đó, có khí lực. Vân Y mạnh mẽ đẩy Tư Cảnh Hiên ra, mà hắn cũng không nghĩ nàng có hành động như vậy.

Bất ngờ không kịp phòng bị, người cũng đã tách ra, chỉ còn gió đêm thổi qua.

Ánh mắt của hắn còn sự ôn nhu vẫn chưa tiêu tan.

Tựa hồ, có cố gắng như thế nào cũng không được.....

Cho dù dùng hết ôn nhu của mình, vẫn không được nàng đáp lại. Nhưng cho dù trong lòng cảm thấy nàng lạnh lùng như thế, mình vẫn cứ lún sâu.

Nàng, là số kiếp cả đời của mình.

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, không biết là vì trong lòng bất an hay là vì cái khác. Nhưng nàng biết mình cùng Tư Cảnh Hiên tuyệt đối không có gì, tuyệt đối không liên quan đến hắn.

Bởi vậy, nàng lạnh lùng. Vô cùng lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Nhìn Vân Y như vậy, trong mắt Tư Cảnh Hiên hiện lên tia đau kịch liệt, cuối cùng hóa thành sự ảm đạm.

Như vậy, cũng tốt.

Chỉ cần nàng cảm thấy vui, là tốt rồi.

Tư Cảnh Hiên cúi mặt, Vân Y lạnh lùng nhìn. Trong không khí vờn quanh một tầng bất đắc dĩ cùng thê lương, chỉ có bóng đêm.

“Ta muốn tìm Lục Bình.”

Âm thanh lạnh lùng thản nhiên của Vân Y truyền đến, trong thanh âm mang theo sự lạnh lùng, xâm nhập vào nội tâm của Tư Cảnh Hiên.

Lòng Tư Cảnh Hiên cũng đã nguội lạnh, nhưng vẫn không đành lòng khi nhìn đến nàng.

“Thực xin lỗi, vừa rồi ta luống cuống. Chỉ là ngươi cùng thê tử của ta giống nhau, cho nên mới kìm lòng không được.”

Thanh âm trầm thấp của Tư Cảnh Hiên vang lên, thanh thanh lạnh bạc, nghe vào tai làm người khác cảm thấy hoang vắng.

Nghe thanh âm Tư Cảnh Hiên, trong lòng Vân Y đột nhiên xẹt qua nhè nhẹ đau đớn. Sự đau đớn này khắc thật sâu vào lòng nàng. (Sally: cho ta chen một câu, tác giả cho tình tiết này rất cẩu huyết ak)

Vân Y đột nhiên đứng lên, quen thuộc, đau đớn. Cuối cùng, cỗ đau đớn này vẫn chôn sâu trong đáy lòng.

Nhẹ nhàng giấu đi cảm xúc của mình, nhẹ nhàng đem chúng xem như hạt bụi.

Đôi mắt nàng vẫn lạnh lùng, bình tĩnh như mặt hồ.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, vừa rồi chỉ là hiểu lầm mà thôi. Ta còn muốn đi tìm Lục Bình, Tư trang chủ?”

Vân Y dù sao cũng là người hiện đại, tất nhiên sẽ không đặt nặng nụ hôn này. Nay, cho dù trong lòng rung động, nhưng Lục Bình và Sở Hiên quan trọng hơn, nàng chỉ có thể vùi lấp mọi chuyện.

Hiện tại, việc cấp bách là tìm Lục Bình, nếu được Tư Cảnh Hiên giúp, như vậy sẽ có cơ hội thành công. Bởi vậy, trong lòng không thể không giấu đi sự xấu hổ, hiện tại quan trọng nhất là cứu Lục Bình, chuyện khác nàng không nghĩ nữa.

Vân Y lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, đợi hắn trả lời.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 137

Vân Y lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, đợi hắn trả lời.

Không muốn thân cận với hắn, nhưng không thể không thừa nhận năng lực của hắn.

Đôi mắt Tư Cảnh Hiên đang ảm đạm, giờ phút này lại đột nhiên sáng bừng.

Hắn nâng mắt nhìn Vân Y, sâu trong mắt có chứa muôn vàn tia sáng. Chiếc mặt nạ lạnh như băng càng tôn thêm đôi mắt sáng, khóe miệng khẽ cong lên.

Chỉ cần nàng vui vẻ, như vậy mình cần gì phải yêu cầu nhiều. Chỉ cần nàng vui, là tốt rồi.

“Không ngại ta giúp một tay chứ?”

Lời nói của Tư Cảnh Hiên mang theo tia lo lắng, thanh âm vào tai Vân Y, khơi dậy một tầng gợn sóng, làm cho ngón tay Vân Y khẽ run.

“Cảm ơn.”

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng củaVân Y vang lên.

Tư Cảnh Hiên ở đối diện đang quay đầu, không biết có nghe Vân Y nói hay không.

https://thuviensach.vn

“Nuốt cái này. Liễm tức đan, có thể biến mất hơi thở, chỉ cần võ công không phải bên tà ma, thì không có khả năng phát hiện.”

Tư Cảnh Hiên nghiêng đầu, tay hơi nâng lên, giữa bàn tay có một viên thuốc.

Vân Y nhìn viên thuốc trên tay Tư Cảnh Hiên, trong đầu xẹt qua tia sáng, cũng không kịp phản ứng.

Vân Y khẽ đỏ mặt, cúi đầu, trong ánh mắt có chút không hiểu.

Tư Cảnh Hiên đối diện lúc này cũng đang nhìn Vân Y, ngón tay mang theo viên thuốc, thừa dịp Vân Y vừa rồi thất thần, đem viên thuốc bỏ vào miệng Vân Y. Chỉ là sau khi đầu ngón tay chạm vào cánh môi của nàng, hắn sửng sốt.

Tự biết động tác này quá ái muội, vội vàng thu tay lại.

Mà trong ánh mắt của Vân Y lại hiện lên một thần sắc quen thuộc, chậm rãi nuốt viên thuốc kia.

Cảm giác quen thuộc, đầu ngón tay lạnh lẽo, cực kỳ giống người nào đó.

Trong mắt lóe lên tia sáng, khóe miệng khẽ cong lên ở một góc mà Tư Cảnh Hiên không thấy.

Tư Cảnh Hiên không biết suy nghĩ của nàng, thấy hành động của mình, sợ là hôm nay làm cho nàng lâm vào hoàn cảnh xấu hổ. Bất đắc dĩ, hắn muốn nói sang chuyện khác để điều hòa không khí lại, nhưng đến miệng thì lại thành:“Vân tiểu thư, chúng ta mau vào thôi.”

Nghe Tư Cảnh Hiên gọi mình là tiểu thư, Vân Y cũng không để ý. Dù sao Tư Cảnh Hiên từng chữa thương cho mình, tất nhiên là có thể nhìn ra mình là nữ nhi, bởi vậy cũng không để ý. Hiện tại trong lòng nàng có suy

https://thuviensach.vn

nghĩ khác. Vân Y khẽ nâng mắt, lẳng lặng nhìn mặt nạ kia, trong mắt hiện lên tia sáng.

Nếu là thật, nàng nhất định không dễ dàng tha thứ cho hắn, thế nào cũng phải trừng trị hắn một phen.

Vân Y cúi đầu, đi theo Tư Cảnh Hiên. Có đan dược giúp, hành động của Vân Y cũng tiện hơn.

Hai người nhanh chóng tránh ám vệ trong viện, sau đó nhanh chóng lao về sau phòng. Càng đến gần, trong lòng Vân Y càng khẩn trương, sợ sẽ nhìn thấy kết quả không mong muốn.

Trong lúc khẩn trương, hai người đi tới phòng có cao thủ. Đến cửa, Vân Y khẩn trương đứng đó, không biết có nên nhìn lén vào hay không.

Lúc Vân Y do dự, trong phòng cũng truyền đến thanh âm nói chuyện.

“Ngươi nên xem quyển sách này trước, không biết thì hỏi ta.”

“Như vậy, có thể không xem không?”

“Không được, phải xem.”

“Được rồi, ngày mai ta muốn ăn cá trích.”

“Ngươi đọc sách trước, nếu hiểu, ngày mai ta cho ngươi ăn.”

Vân Y ở ngoài cửa nghe được giọng nữ thanh thúy kia, lại có cảm giác muốn khóc. Lục Bình thật sự còn sống, vẫn sống tốt.

Lúc đôi mắt Vân Y ngập nước, Tư Cảnh Hiên cẩn thận khoét một lỗ trên cửa nhìn vào. Nhìn động tác của Tư Cảnh Hiên, Vân Y ánh mắt hiện lên một chút thâm ý, sau đó nhìn vào thấy được tình hình bên trong. Nàng thấy một lục y nữ tử đang đọc sách, trong lòng có cảm giác thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Lục Bình, còn sống chính là ơn của trời ban cho nàng.

Lẳng lặng nhìn nhất cử nhất động của Lục Bình.

Lúc này trong phòng Lục Bình một bên đọc sách, một bên nhìn ông lão đang đưa lưng về phía nàng. Thừa dịp hắn không chú ý, lật vài tờ giấy, yên lặng để sách lên đầu, sau đó cứ như vậy đi gặp chu công.

Thấy một màn như vậy, Vân Y hỗn độn.

Lục Bình lúc ở cạnh nàng, hình như không lười như vậy a?

Chẳng lẽ bây giờ ở hoàn cảnh tốt, cho nên Lục Bình nhàn hạ. Điều này làm cho nàng hoài nghi mình có phải quá nghiêm khắc hay không, để Lục Bình ở cạnh mình mà bán mạng làm việc.

Nghĩ đến nguyên nhân này, trong lòng Vân Y ghi nhớ kỹ.

Mà lúc Vân Y thất thần, ông lão đang đưa lưng về phía nàng cũng xoay người lại. Nhất thời lộ ra một ông lão mặt mũi hiền lành, tuy rằng đầu đã bạc, nhưng tinh thần lại tốt mười phần.

Lúc thấy người này, khóe mắt Vân Y thấy lông mày của Tư Cảnh Hiên nhíu lại, trong lòng biết, Tư Cảnh Hiên chắc là biết người này.

Nhưng bây giờ không phải là lúc hỏi, đợi đến khi ra ngoài hỏi cũng không muộn, bây giờ chỉ muốn xem, người này có đối tốt với Lục Bình không, nếu không nàng không thể an tâm để Lục Bình ở lại.

Ông lão kia xoay người lại, thấy Lục Bình đang ngủ say sưa, trong lúc nhất thời trên mặt bày ra biểu tình dở khóc dở cười, cuối cùng lại hóa thành nụ cười bất đắc dĩ và sủng nịch.

Cuối cùng, ông lão vẫn đánh thức Lục Bình, để nàng ngoan ngoãn vào giường ngủ.

https://thuviensach.vn

Lục Bình vừa được đặc xá, lập tức cao hứng đi ngủ, vừa nằm lên, Lục Bình ngủ ngay lập tức.

Nhìn đến đây, trong lòng Vân Y cũng yên tâm một ít, hai người liền rời đi. Trên đường về Bích Thủy sơn trang, Vân Y mang vẻ mặt nghi hoặc nhìn Tư Cảnh Hiên.

Khóe mắt Tư Cảnh Hiên nhìn thấy bộ dáng của nàng, đành phải bất đắc dĩ mở miệng hỏi: “Hỏi đi, muốn hỏi gì?”

“Ngươi biết ông lão kia?”

Vân Y cắn chặt răng, quyết định dứt bỏ suy nghĩ, bắt đầu dò hỏi.

Nghe nói như thế, hắn sửng sốt một chút, sau đó lộ ra vẻ mặt suy nghĩ, khóe miệng cũng cong lên, hiển nhiên là nhớ lại điều tốt đẹp.

Vân Y cũng không quấy rầy hắn, lẳng lặng đứng một bên, đợi hắn trả lời.

“Hắn là Cầm ca.”

“Cái gì? Cầm ca?”

Cầm ca bao nhiêu tuổi?

Lời này hoàn toàn làm Vân Y rung động, nàng không nghĩ cầm ca lại có thể lớn tuổi như vậy.

Nhìn vẻ mặt nghi hoặc của nàng, Tư Cảnh Hiên cẩn thận giải thích: “Hiện tại trong mắt của người trong thiên hạ đối với Cầm ca là thiên hạ đệ nhất nhạc công. Cầm ca đã lớn tuổi, ta cũng không biết rõ số tuổi của hắn. Chỉ biết hắn thành danh đã lâu, từ thiên văn, thi từ ca phú, đến võ công, mưu lược, các phương diện đều kinh tài tuyệt diễm. Tiếng đàn của hắn thiên hạ vô song, làm cho người trong thiên hạ kính nể. Năm đó hắn lấy đàn Linh Âm, gảy lên một khúc, thành công cứu một tiểu quốc, làm cho

https://thuviensach.vn

địch quốc không phản kháng lại. Từ đó, danh tiếng của Cầm ca truyền khắp thiên hạ. Mà về sau, Cầm ca lại đột nhiên biến mất, mọi người đều truyền rằng hắn chán ghét cuộc sống thế tục, quy ẩn núi rừng, cả ngày làm bạn với đàn. Từ đó về sau, người trong thiên hạ vì cảm động và nhớ nhung hắn, và nhớ cả tiếng đàn của hắn, mọi người nhất trí gọi là Cầm ca. Ý là tiếng đàn như ca, mĩ loạn mĩ hoán."

Nghe Tư Cảnh Hiên nói xong, Vân Y rất kinh ngạc, thật sự không nghĩ sẽ có duyên như vậy.

"Vậy sao hắn lại ở đây?"

Vân Y cũng tò mò về người này, dĩ nhiên là từng dùng Linh Âm. Hơn nữa lại dùng tiếng đàn, bức chết trăm vạn hùng binh.

Cầm ca này sao lại ở đây? Vân Y không nghĩ ra được, người này sao lại đột nhiên nhận Lục Bình làm đồ đệ? Hơn nữa chuyện này có một chút quái dị.

"Ta cũng không biết, chỉ là Cầm ca làm việc cổ quái, không để ý ánh mắt thế tục. Chỉ cần hắn cảm thấy tốt, cho dù toàn bộ thiên hạ phản đối, hắn cũng không đổi ý. Có lẽ, hắn thật sự thích Lục Bình, cho nên mới như vậy. Nhân phẩm của hắn, ta biết, tuyệt đối là người quang minh lỗi lạc."

Được rồi, nếu Tư Cảnh Hiên đã nói như vậy, sao nàng hoài nghi được.

Một khi đã như vậy, trước hết nên gửi Lục Bình ở đây, nàng cũng có thể yên tâm đi làm kế hoạch của nàng. Nếu không, theo tính cách của Lục Bình, nàng cũng lo lắng để Lục Bình bên cạnh mình. Tính cách Hồng Mai trầm ổn bình tĩnh, nàng có thể yên tâm.

Mà bên kia, sau khi Vân Y rời đi, Cầm ca liền đến một gian phòng khác.

https://thuviensach.vn

“Xú tiểu tử, vì ngươi, ta bỏ không ít công sức a.” Cầm ca mới vừa đi vào phòng, lớn tiếng nói.

Vừa nghe được, Mộc Văn đang uống rượu, nhất thời dừng lại, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn ông lão. Là sư phó của hắn, bất đắc dĩ nói:“Đây là do ngươi muốn làm a, không phải ta nhờ ngươi. Là lão nhân gia ngươi nhàn rỗi không có việc gì làm, mới giúp ta.”

Vừa nghe Mộc Văn nói, ông lão nhất thời lúng túng.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 138

Nghe Mộc Văn nói, ông lão nhất thời sửng sốt.

“Xú tiểu tử, ngươi không nghĩ cho ta sao? Ta đã lớn tuổi, sắp xuống mồ, nếu không phải sợ ngươi sống cô độc cả quãng đời còn lại như ta, sao ta lại đến đây chứ? Ngươi bắt tỷ muội người ta, ngươi phải biết rằng sau lưng người ta là bối cảnh lớn. Sau lưng đôi song thai kia lại có hai đại thế lực là Bích Thủy sơn trang và Thiên Binh các bảo vệ, hôm nay nếu ta không giúp ngươi, hai bọn họ sẽ dễ dàng đi sao? Vân Y kia rất xem trọng đôi tỷ muội này, nếu không phải có ta, bọn họ có thể dễ dàng tin chuyện ngươi bịa ra sao, tất nhiên sẽ mang người đi. Lão gia ta tuổi đã lớn, mà còn phải quan tâm đến ngươi. Nhưng ngươi lại có thái độ này. Ai, ta quá phí công sức rồi.” Nói xong, Cầm ca giả bộ ôm ngực làm bộ dáng đau đớn.

Nhìn hắn như thế, Mộc Văn nhướng mắt lên, bất đắc dĩ nói:“Được rồi, ta phục ngươi rồi.”

Tuy là bất đắc dĩ nhưng không thể không thừa nhận nếu hôm nay không có hắn, vậy mình sẽ không giữ được nha đầu kia.

Mà hắn càng không nghĩ tới Vân Y lại là nữ tử, là Hiên vương phi Vân Mộng Vũ lẫy lừng của Sở quốc. Mà kì lạ là Vân Y vào Bắc quốc có ý gì? Thật khó mà biết mục đích của nàng, trong lòng lại cảm thấy nàng sẽ không làm chuyện xấu, nhưng đối với ý đồ của nàng cũng có chút lo lắng.

Nhìn ra tâm tử của hắn, thanh âm thản nhiên của Cầm ca truyền đến, mang theo ý tứ xa xưa, làm Mộc Văn có cảm giác Thiên Cơ không thể tiết lộ.

https://thuviensach.vn

“Chuyện của nàng ngươi không nên phá hư, đúng lúc thì giúp nàng một tay. Mạng của nàng là do trời định, làm việc gì cũng có tính toán.”

Có thể làm sư phó nói ra lời này, xem ra Vân Y quả nhiên không phải người bình thường. Khó trách khi hắn thấy nàng, cảm thấy khí chất khác người.

Kỳ thật, cho dù sư phó không nói, hắn cũng sẽ giúp nàng. Chỉ cần nàng không làm chuyện thương tổn Bắc quốc, những chuyện khác, hắn sẽ giúp nàng.

Nhưng, nếu sư phó đã mở miệng, hắn sẽ càng hết sức.

“Vâng, sư phó.”

Sau khi Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên trở lại Bích Thủy sơn trang, hai người cũng không nói gì. Hai người đều trở về phòng mình, không nói câu nào.

Hôm sau, Vân Y đem chuyện Lục Bình nói cho Hồng Mai, Hồng Mai cũng nhịn không được vui mừng mà khóc, trên mặt cũng đã nở nụ cười.

Hai người vui vẻ dùng cơm trưa, chỉ chốc lát Tư Cảnh Hiên phái người đưa đến một quyển sách. Trên sách có ghi rõ tin tức của quan lại trọng yếu ở Bắc quốc.

Khi vào Bắc quốc, Vân Y cũng nhờ lực lượng Thiên Binh các điều tra về tin tức các quan viên ở Bắc quốc. Tuy rằng cũng có thành quả. Nhưng không thể so với thế lực của Bích Thủy sơn trang, Bích Thủy sơn trang là thế lực đứng nhất trong ba thế lực, tổng bộ này lại ở Bắc quốc. Bởi vậy, Bích Thủy sơn trang đưa tài liệu đó ra làm Vân Y nể phục.

Có tư liệu này, chuyện Vân Y làm, có thể nói càng giúp sức cho nàng.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, khí trời trong sáng, Vân Y mặc một thân nguyệt sắc sắc nam trang, một mình đi trên đường ở Bắc quốc.

Nhìn người qua lại, khóe miệng Vân Y gợi nên một độ cong ấm áp. Trong lòng nghĩ cuộc sống như vậy thật tốt, hưởng thụ hương vị nhân sinh tốt đẹp. Mà không cần đối mặt nhiều âm mưu tranh đấu. Cả ngày đối mặt với nhiều vấn đề như vậy, Vân Y đôi khi cũng thấy mệt mỏi, nhưng sau đó, vẫn phải tiếp tục cố gắng.

Nếu có một ngày, mọi chuyện đã xong, nàng có thể có cuộc sống an bình như vậy không.

Bất giác đã đi được một đoạn, trong lòng không khỏi tự giễu một phen. Hiện tại nhiệm vụ cấp bách là sớm hoàn thành mục tiêu của mình, không nên nghĩ nhiều. Khi nào mà mình trở nên như vậy chứ.

Giấu đi thần sắc không nên có, lại khôi phục thần sắc thường ngày. Vân Y cất bước đi vào Duyệt Cầm hiên.

Duyệt Cầm hiên, bên trong là nơi trao đổi về đàn.

Duyệt Cầm hiên này được Cầm ca tạo thành, khi Bắc quốc chưa thành lập, Duyệt Cầm hiên đã tồn tại.

Mà hôm nay nàng đến chỉ có một mục đích, thiếu niên áo xanh.

Nghe đồn, mười lăm hàng thán, trong Duyệt Cầm hiên sẽ được một người biểu diễn lại tiếng đàn réo rắc gào thét.

Tiếng đàn lượn lờ, làm cho vô số người ghé lại xem.

Mà hôm nay, lại là mười lăm.

Mười lăm, cuộc thi khoa cử tháng sau sẽ bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Lúc Vân Y đi tới, đã thấy rất nhiều người xếp hàng. Vì thế, Vân Y cũng nhập hàng.

Vừa xếp hàng, vừa nghĩ chuyện của Mộc phủ. Khó có thể tưởng tượng, nếu mấy ngày trước nàng thoát ra được, cũng sẽ bị người khác chặn lại.

Nhưng hôm nay, nàng lại nghênh ngang tiêu sái trên đường.

Lại nói, thật đúng là cảm tạ người ốm yếu kia. Nghe nói mấy hôm trước hắn bị đâm, bị trọng thương, hơn nữa ba lão gia của Mộc phủ đã trở lại. Ba bọn họ trở về, lại giấu nhẹm chuyện này đi.

Quả nhiên, bọn họ lập tức chấn chỉnh Mộc phủ. Không chấn chỉnh không được, đầu tiên là Mộc Vũ trúng độc, sau đó quý phủ hai lần gặp thích khách, hơn nữa quý phủ cũng có nhiều người bị thương. Mộc Vũ vì Vân Y rời đi, bệnh tình cũng đã tốt hơn. Nhưng đôi tay của Kim Tử bị hủy, Nhiếp chính vương tự mình đến xem, hơn nữa không biết nói gì với Kim Tử, Kim Tử lập tức thành thật. Nhiếp chính vương đi rồi, Kim Tử lập tức huỷ bỏ lệnh truy sát Vân Y.

Sau đó, Mộc phủ tạm thời yên tĩnh lại. Mà tất cả chuyện này là do Mộc Văn đột nhiên gặp chuyện bắt đầu, xem ra người ốm yếu đó cũng có tác dụng, sau này nếu có cơ hội, xem người kia xem có phải là cố ý giúp nàng hay không.

Bất quá ý nghĩ này, Vân Y chỉ để trong lòng, nàng cũng không chắc Mộc Văn có bản lĩnh này.

Lúc Vân Y thất thần, đã đến phiên nàng.

“Tính danh?”

“Vân Y.”

https://thuviensach.vn

Nghe cái tên, người phụ trách đăng ký dừng lại một chút.

“Tham gia cấp bậc?”

“Thất cấp.”

Nghe cấp bậc, người phụ trách đăng ký kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Tuy rằng kinh ngạc, nhưng vẫn đăng ký, sau đó cho người dẫn Vân Y đến tầng sáu.

Vân Y tiêu sái đi lên, nhưng toàn bộ người sau lưng hóa đá. Ngay sau đó lại cúi đầu bàn tán cùng tiếng cười nhạo.

“Trời ạ, vừa rồi ta nghe được cái gì, hắn là nói thất cấp sao?”

“Đúng vậy, không sai, hắn nói chính là thất cấp. Đã lâu rồi, lại có người muốn khiêu chiến thất cấp.”

“Ta thấy tuổi của hắn, thật sự có bản lĩnh lớn sao? Hay chỉ là tâng bốc lên thôi.”

“Hắn chỉ mơ tưởng thôi, cũng phải xem hắn có bản lĩnh này không a? Hắn nên ở nhà đọc sách thì hơn, lại chạy đến đây, hắn nghĩ hắn là ai vậy a?”

“Phỏng chừng người ta nghĩ mình có thể trở thành Cầm ca.”

Người này nói xong, mọi người đều cười nhạo lên.

Vân Y đang lên lầu, bên tai truyền đến tiếng cười nhạo của mọi người, nàng chỉ cười cười, không nói gì.

https://thuviensach.vn

Duyệt Cầm Hiên là do Cầm ca sáng lập, sau khi Bắc quốc thành lập, được đưa cho Bắc quốc. Mà vài năm sau, lại càng hoàn thiện Duyệt Cầm Hiên này.

Nơi này có thể xem như là kỳ tích, bởi vì nó có tám tầng, ở thời kì này mà có như vậy thì đã quá đủ. Ngay cả Vân Y nhìn thấy vậy, cũng rất kinh ngạc, thật sự là làm người ta ngoài ý muốn. Tại cổ đại lạc hậu này, lại có thể xây cao như vậy, quả thực là kỳ tích.

Mà Duyệt Cầm hiên này mười lăm hàng tháng đều tổ chức hội trao đổi, để người thích đánh đàn tụ họp lại tán gẫu một phen. Mà trước cuộc thi khoa cử, lại càng có lợi.

Nói đến đây, Vân Y không thể không bội phục Bắc quốc, bực tư tưởng này quả là sáng tạo, quả thực giống ở hiện đại đến tám phần.

Nếu không phải Bắc quốc được thành lập sớm, căn cơ còn nông cạn, bởi vậy lục quốc khác rất chướng mắt Bắc quốc, cho rằng Bắc quốc là nhà giàu mới nổi. Nhưng, Vân Y lại không cho là như vậy, nàng biết Bắc quốc không tầm thường, một thời gian sau, nhất định sẽ kinh diễm lục quốc.

Cuộc thi này là đem cấp bậc đàn chia thành bảy cấp, mỗi người đều có thể thử khiêu chiến, mỗi một cấp bậc đều tính thêm điểm vào cuộc thi của tháng sau. Nguyệt Cầm hiên tám tầng, một tầng một cấp bậc, tầng thứ tám lại rất thần bí, nghe đồn chỉ cần qua bảy cấp là có thể gặp người thần bí trên tầng tám, mà người này sẽ đáp ứng ngươi một điều kiện.

Vân Y nâng mắt nhìn về phía tầng thứ tám, trong mắt hiện lên tia cứng rắn.

Chậm rãi lên đến tầng thứ bảy, mà người kia cũng đã lui xuống.

Vân Y nhìn cánh cửa trước mắt, nàng đi đến phía trước chậm rãi đẩy cửa ra, thấy bên trong không có một bóng người, chỉ có một con chim đang

https://thuviensach.vn

đứng trên bàn.

Nhìn thấy một màn quỷ dị này, Vân Y có cảm giác hỗn độn.

Đây là tình huống gì, giám khảo đâu? Không phải mỗi tầng đều có một giám khảo sao? Vì sao tầng này lại không có, chỉ có một con chim.

Con chim kia lại không sợ người lạ, lúc này đang dùng một đôi mắt đen nhìn Vân Y.

Con chim này có màu lúc, làm cho người có cảm giác có linh khí. Vân Y nhìn con chim này, cảm thấy rất là thú vị, nàng nhịn không được đưa tay sờ nó.

Nhưng khi tay Vân Y gần chạm đến nó, nó lại mở miệng muốn cắn Vân Y.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 139

Nhưng khi tay Vân Y gần chạm đến nó, nó lại mở miệng muốn cắn Vân Y.

Vân Y kinh ngạc, lập tức di động thân thể, tránh công kích.

Con chim kia không cắn trúng, lại trở về tư thế cũ. Đôi mắt quỷ dị không hề động đậy. Vân Y rốt cục phát hiện không đúng, con chim này không tức giận.

Chẳng lẽ?

Vân Y lại cẩn thận nhìn nó, phát hiện màu lông của nó tiên diễm dị thường. Mà cặp mắt đen nhỏ xinh đẹp, long lanh giống như hồ nước.

Vân Y thử thăm dò ra vài chiêu xung quanh con chim, phát hiện nó không có phản ứng gì. Xác định ý nghĩ trong lòng, Vân Y kinh ngạc vô cùng.

Nhìn con chim này Vân Y đoán chỉ có ngọc thạch mới có thể khắc ra được, mà đôi mắt kia được làm từ bảo thạch. Mà vừa rồi nó muốn cắn Vân Y, hẳn là xung quanh nó có bố trí trận pháp, chỉ cần không có ý tiếp cận nó, tất nhiên là không bị công kích.

Thấy rõ ràng bản chất của nó, Vân Y đối với Duyệt Cầm hiên có chút bội phục. Thật sự là không nghĩ tới bên trong Duyệt Cầm hiên thật đúng là ngọa hổ tàng long a, lại có cao thủ như vậy.

https://thuviensach.vn

Như vậy, sao lại bố trí cơ quan như thế?

Đây là tầng thứ bảy, mục đích là muốn thử thách người khác.

Vân Y nghi hoặc nhìn quanh phong, phát hiện phòng này quả thật là trống không, chỉ có cái bàn và con chim này, còn có chiếc đàn ở cách đó không xa.

Như vậy huyền cơ ở tầng thứ bảy đều ở chỗ con chim, rốt cục con chim này có quan hệ gì?

Vân Y đứng tại chỗ trầm tư suy nghĩ, nhưng không nghĩ ra gì. Chỉ cảm thấy trong đầu mờ mịt, làm Vân Y cảm thấy đáp án rõ ràng ở ngay trước mắt, giống như rõ ràng đã đến cửa, lại có cảm giác không vào được. Nghĩ không ra, Vân Y nhịn không được lấy tay gõ nhẹ đầu mình, một đạo quang hiện lên trong đầu Vân Y.

Bỗng nhiên nàng tỉnh táo lại.

Đạo lý đơn giản như vậy làm sao có thể không nghĩ ra?

Đây là thử nghiệm cấp bậc của cầm nghệ, sao mình lại nghĩ nhiều như vậy. Đánh đàn, tâm tình rất quan trọng, nếu không chuyên tâm, như vậy tiếng đàn sẽ không hay. Nhiều nhất là kỹ xảo cao siêu, âm đàn lại không tốt đẹp.

Bởi vậy, nếu là người có tình cảm chân thành, khi vào phòng, đầu tiên mắt nên nhìn tới cây đàn kia, mà không phải con chim trên bàn.

Nếu như lực chú ý đều đặt ở con chim, như vậy sẽ bị nó công kích. Như vậy, thử nghiệm cũng đã xong.

Nghĩ đến đây, Vân Y không khỏi kính nể người đã thiết kế ra cơ quan này.

https://thuviensach.vn

Có thể không kính nể sao? Thiếu chút nữa mình đã quên ước nguyện ban đầu của mình.

Xem ra tâm tình của mình còn chưa đủ thành thục, dễ dàng bị ảnh hưởng bởi bên ngoài, xem ra sau này phải tăng mạnh sự huấn luyện này. Nếu không, sau này sẽ có nhiều chuyện ảnh hưởng đến mình. Hôm nay chỉ là một thử nghiệm, nếu về sau gặp nguy hiểm, có khả năng mình sẽ bị chôn vùi nếu tâm trí không tập trung.

Trong lòng lẳng lặng suy nghĩ, dần dần cảm thấy trong lòng có cảm giác trong sáng. Những gì không hiểu trước kia, lúc này cũng đã thấy rõ. Trước kia mọi chuyện của mình đều bị ảnh hưởng từ bên ngoài. Mà hôm nay chỉ là thử nghiệm, mình đột nhiên đã hiểu, tĩnh tâm là quan trọng nhất.

Đôi khi, rất nhiều chuyện không cần nghĩ nhiều, chỉ cần cho nó tuân theo một quy luật, không cần cho lòng mình mang nhiều gánh nặng. Chỉ có như vậy, mọi chuyện sẽ không mờ mịt, có thể nhìn thấy rõ ràng mọi chuyện.

Vân Y từ từ đi đến chiếc đàn kia, sau đó chậm rãi ngồi dưới đất, đặt đàn lên đầu gối. Nhìn chiếc đàn trên đầu gối cũng không có gì quý báu, rất bình thường, Vân Y cũng không có cảm giác gì. Trải qua chuyện vừa rồi, Vân Y đã trở nên bình tĩnh hơn. Bởi vậy, chỉ quan tâm tới đàn trong tay, không cần nó quý hay không.

Tiếng đàn ảnh hưởng trực tiếp đến tâm trí và cảm tình của người khác.

Nhẹ nhàng vỗ về chiếc đàn, tay lạnh như băng, làm Vân Y có một loại vui sướng phát ra từ trong lòng. Nhẹ nhàng gảy đàn, một chuỗi tiếng động leng keng truyền đến, lọt vào tai như có dòng suối chảy qua khe núi nhỏ.

Vân Y cảm giác chính mình như lâm vào một cảnh giới kì quái, trong lúc nhất thời hiểu được làm cho cảnh giới của Vân Y tăng lên rất nhiều. Nàng nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, tâm như chỉ nước, không có tạp niệm.

https://thuviensach.vn

Khi Vân Y đánh đàn, trong thân thể Vân Y lộ ra ánh sáng như tuyết, làm cho cả người nàng như đang ở trong ảo mộng. Ánh sáng tuyết kia như áo khoác của nữ thần, làm cho nàng như đắm chìm trong ánh trăng, mang theo vẻ thần bí xinh đẹp.

Vân Y không biết, hôm nay tâm tình tốt lên, làm cho nội lực của nàng tăng mạnh.

Vân Y lúc này đã chìm vào khung cảnh tươi đẹp, không biết chuyện bên ngoài.

Nhưng toàn bộ Duyệt Cầm hiên lại vì khúc đàn của Vân Y mà oanh động lên.

“Đây là thanh âm gì?”

“Vì sao ta nghe tiếng đàn này lại có cảm giác thoải mái, giống như chuyện trước kia nghĩ không ra, đột nhiên lại buông lỏng.”

“Đúng vậy, nghe xong tiếng đàn này, nội lực trong thân thể ta lại buông lỏng, có dấu hiệu tiến thêm một bước.”

“Tiếng đàn này, nghe thật là thoải mái, như tiên nhạc.”

“Thanh âm này là từ lầu bảy truyền đến!”

“Lầu 7? Không phải mới vừa có một thiếu niên không lượng sức mình trên lầu bảy sao?”

“Không thể nào, chẳng lẽ tiếng đàn này là do hắn đàn sao? Không thể tưởng tượng được.”

“Xem ra cuộc thi khoa cử lần này rất náo nhiệt a, người này hôm nay chắc sẽ thành công thử thách ở tầng bảy. Như vậy khi thi khoa cử, lại càng gay cấn a.”

https://thuviensach.vn

Người ở dưới lầu bàn tán rất nhiều, đối với người ở trên lầu bảy có chút hiếu kì.

Mà lúc này bên ngoài Duyệt Cầm hiên cũng có rất nhiều người nghỉ chân, mọi người đều đứng tại chỗ nghiêng tai lắng nghe.

Đồng thời, trong một gian phòng của tửu lâu không xa, nam tử áo trắng tay cầm ly rượu, vẻ mặt có chút đăm chiêu nhìn Duyệt Cầm hiên tầng bảy. Chỉ thấy nam tử này một thân khí chất như ngọc như tùng, là đại thiếu gia Mộc Bách Nhiên.

Ánh mắt Mộc Bách Nhiên có chút đăm chiêu, trong lòng nghi hoặc.

Chiều sâu của tiếng đàn này, dĩ nhiên là hắn cũng không thể sánh bằng.

Hắn chỉ là lục cấp mà thôi!

Hắn đứng ở cấp bậc này đã ba năm, ba năm, kỹ xảo tăng lên, nhưng cảnh giới cũng không hề tăng. Mà trừ bỏ Thủy Nhu của Bắc quốc, cũng không ai đạt tới thất cấp, bởi vậy hắn cũng không để ý. Dù sao Thủy Nhu có cao nhân chỉ điểm, hơn nữa từ nhỏ nàng đã học đàn.

Nhưng hôm nay hắn nghe tiếng đàn như vậy, trong lúc nhất thời trong lòng chứa nhiều cảm xúc. Hơn nữa không thể không thừa nhận, tiếng đàn này, khắc sâu vào lòng hắn.

Khúc đàn kết thúc, Vân Y cảm giác dường như qua đã lâu.

Loại cảm giác này thực kỳ diệu, tựa như thể xác và tinh thần đều được rửa tội. Vân Y đứng dậy, cảm giác thân thể trở nên nhẹ nhàng hơn, trong lúc nhất thời rất kinh ngạc. Hình như vừa rồi mình có xảy ra biến hóa, hơn nữa biến hóa này là tốt. Bởi vì, nàng cảm giác được tâm tình và thân thể đều tốt.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, không đợi nàng suy nghĩ, có người đến mời nàng đi gặp mặt Hiên chủ.

Hiên chủ!

Ánh mắt Vân Y sáng ngời, đối với cuộc gặp này chờ mong đã lâu.

Vân Y được một gã sai vặt mời đến Duyệt Cầm hiên tầng thứ tám. Lên cầu thang tầng thứ tám, trong lòng Vân Y hoảng hốt, nàng biết, mình bước trên cầu thang này, như vậy cuộc chiến tranh đoạt ở Bắc quốc sẽ chính thức bắt đầu.

Từ đó, nàng cũng sẽ bị cuốn vào các trận tranh đấu ở Bắc quốc. Chỉ là, có lẽ nàng sớm đã bị quấn vào.

Ánh mắt kiên định, Vân Y thất thần bước đến cửa phòng Hiên chủ.

Người đưa Vân Y lên đã lui xuống, mà Vân Y cũng không gõ cửa, nàng chỉ lẳng lặng đứng ở ngoài cửa, đợi người ở bên trong lên tiếng.

Nàng biết người ở bên trong biết nàng đã đến, bây giờ nàng phải chờ đợi.

Qua một khắc, bên trong truyền đến thanh âm thản nhiên.

“Vào đi.”

Thanh âm lạnh lùng, trong thanh âm trầm thấp của thiếu niên mang theo một tia bi thương.

Vân Y nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, đập vào mắt là một cái bình phong màu trắng rất lớn, cơ hồ chia phòng ra làm hai.

Trên bình phong không có họa tiết gì, chỉ dùng chỉ màu xanh buộc vòng quanh, giống như ánh trăng. Quang ảnh kia như mang theo sự cô đơn và tiếc nuối.

https://thuviensach.vn

Vân Y đứng bên ngoài bình phong, xuyên thấu qua bình phong có thể thấy bóng dáng màu lam.

Màu lam!

Lại là màu lam!

Ở cảm giác của nàng, màu lam đại biểu là ưu thương, mà thấy quang ảnh kia, lại lộ ra đau thương sâu sắc. Màu lam kia làm cho tâm hồn nàng có một ít rung động. Là dạng tình cảm gì làm cho trên người họ tản mát ra hơi thở bi ai.

Giống nhau toàn thế giới đều từ bỏ hắn.

“Lại đây.”

Thanh âm lạnh lùng kia lại vang lên.

Vân Y đi vào, nhìn thấy bên trong có một thiếu niên mặc y phục mày lam lúc này đang đứng ở cửa sổ, ánh mắt nhìn đi nơi nào.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 140

Vân Y đi vào trong, đập vào mắt là thanh ảnh màu lam. Nàng nhìn hắn thật sâu, trong lòng Vân Y lập tức dâng lên một cỗ đau thương.

Thân ảnh màu lam đang đứng trước cửa sổ, làm cho Vân Y có cảm giác không khí xung quanh trầm xuống, lộ ra vẻ đau thương.

Trong lòng người này có rất nhiều tâm sự, hay là mất đi cái gì đó quan trọng.

Bắc Dương!

Thứ hắn mất, chắc là tình cảm chân thành!

Vân Y trong lòng có trực giác như vậy, bởi vì hơi thở này trên người hắn, làm cho nàng cảm thấy có chút quen thuộc. Từng, lúc rời bỏ Sở Hiên, nàng cũng từng bi thương như vậy.

Nhớ tới nam tử kia, Vân Y cảm thấy ngực có một trận đau. Bởi vì cảm xúc dạo động đột nhiên đến, hơi thở quanh thân Vân Y ảm đạm.

Tựa hồ cảm nhận được cảm xúc của Vân Y, thiếu niên áo lam khẽ xoay người lại. Trong phút chốc, chỉ cảm thấy quang hoa lưu chuyển, dường như linh khí trong trời đất đều tập trung lên người hắn.

Tinh xảo, thanh tú.

Nếu mặc nữ trang vào, kia nhất định là khuynh quốc khuynh thành.

https://thuviensach.vn

Tướng mạo của hắn phù hợp với cả nam lẫn nữ, xinh đẹp làm cho người ta không đành lòng hãm hại.

Nhìn khuôn mặt này, Vân Y thật sự rất khó tưởng tượng khi hắn làm đế vương.

Người này, chính là Bắc quốc hoàng đế hiện nay.

Nghe đồn hắn không quả quyết, quyền lực đều bị Nhiếp chính vương nắm giữ, hắn chỉ hữu danh vô thực.

Cũng nghe đồn hắn là hôn quân, bởi vì hắn không chiếm được quyền lực. Cho nên hắn cực kỳ giận, thường xuyên sát hại nô bộc cho hết giận.

Vân Y nghĩ cho dù hắn không giống lời đồn, nhưng cũng không khác biệt mấy. Dù sao một quân vương bị mất quyền lực, thật sự là không thể làm cho Vân Y có suy nghĩ tốt đẹp.

Nhưng, lúc này Vân Y dùng từ tốt đẹp để tả hắn cũng không đủ.

Đây là một thiếu niên hoàn mỹ, làm cho người ta muốn che chở.

Thiếu niên có một đôi mắt trong suốt như hồ nước. Lóe ra ánh sáng màu sắc xinh đẹp. Đôi mắt xinh đẹp như vậy, chỉ đáng tiếc bên trong lại đầy đau thương.

“Nhìn đủ chưa?”

Thanh âm lạnh lùng vang lên.

Nghe thanh âm này, Vân Y mới tỉnh ngộ lại, mình lại nhìn hắn đến thất thần.

Có lẽ đối với vật xinh đẹp, người ta muốn ngắm nhìn mãi. Mà đối với Bắc Dương, trong lòng Vân Y chỉ đơn giản là thích cái đẹp.

https://thuviensach.vn

“Bộ dạng ngươi nhìn thật đẹp.”

Vân Y ăn ngay nói thật, không kiêng kỵ gì. Bởi vì nàng biết Bắc Dương không phải người giận lên sẽ giết lung tung.

“Ngươi nói như vậy, không sợ chọc giận ta sao?”

Nghe Vân Y nói, ánh mắt Bắc Dương khựng lại. Thật sự là hắn rất kinh hãi, nhưng giọng điệu của hắn lại bình thường, như đang nói chuyện không quan trọng.

Nghe Bắc Dương hỏi, Vân Y nhẹ nhàng nở nụ cười, sau đó thản nhiên nói:“Sẽ sao? Bắc Dương, ta tin tưởng một người trong lòng có tình yêu sẽ không hẹp hòi như vậy. Bởi vì sự hẹp hòi của hắn đều dùng cho tình yêu.”

Giống như nàng, để đạt mục đích, có thể buông tay với những thứ khác, không hề chú ý. Lòng của nàng đều ở trên người hắn, không có suy nghĩ khác.

Vân Y dứt lời, Bắc Dương nâng mắt, lẳng lặng nhìn nàng.

Thật lâu sau, trong ánh mắt Bắc Dương có cảm giác thoải mái.

Đối với việc Vân Y biết chuyện của hắn, hắn không sợ.

Bởi vì vào được Duyệt Cầm hiên, có cầm nghệ cao như vậy, làm sao có thể là người bình thường. Như vậy biết hắn là chủ nhân của Duyệt Cầm hiên cũng dễ như trở bàn tay.

Quan trọng nhất là, mục đích hắn đến đây.

Là địch, hay là bạn?

Nếu là địch? Như vậy hắn có nên ra tay hay không?

https://thuviensach.vn

Nếu là bạn? Như vậy hắn có chút may mắn, có lẽ mọi chuyện sẽ có cơ hội xoay chuyển?

Thần sắc mang theo tia tìm tòi nghiên cứu, giọng điệu vẫn đạm mạc nói:“Nói ra mục đích của ngươi?”

“Ta muốn Hồi Sinh thảo!”

Nghe đáp án, Bắc Dương cũng không kinh ngạc. Cho dù có mục đích như vậy, hắn cũng sẽ không quc kinh ngạc.

Ngược lại, mục đích này tiếp cận hắn, ngược lại càng làm cho hắn an tâm.

Chỉ là, Hồi Sinh thảo, mục đích này, không phải là không được!

“Ngươi dùng cái gì đến trao đổi?”

“Nói chuyện quan trọng đối với ngươi nhất!”

“Quan trọng nhất? Cái gì gọi là quan trọng nhất? Thứ quan trọng nhất đối với ta đã mất đi! Nàng không bao giờ trở lại bên cạnh ta!”

Nói đến này, Bắc Dương có vẻ kích động, trong giọng nói khẽ run run.

Nhìn Bắc Dương như vậy, trong lòng Vân Y khẽ đoán, trong đầu không tự giác nhớ lại một người.

“Vậy thì đoạt lại!”

Trong đầu Vân Y có suy nghĩ mơ hồ, ngoài miệng cũng đã nói ra.

Mà lúc Bắc Dương nghe Vân Y nói, đôi mắt hắn dại ra, sau đó lại hỏi lại:“Có thể chứ? Nhưng Nhu nhi nói nàng không thích ta, ta còn cơ hội gì? Nàng không thích ta, nàng muốn mạnh mẽ, có thể bảo vệ người của nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng nói ta trẻ con, lúc nào cũng cần nàng nhường ta, nàng nói nàng mệt mỏi, nàng không cần ta.”

Bắc Dương càng nói càng lộn xộn, gần như là lầm bầm một mình.

Nhìn Bắc Dương như vậy, lại nghe hắn nói, Vân Y đã biết một chút.

Nhu nhi kia hẳn là nữ nhi của Thủy gia Thủy Nhu, là người ở Quỳnh Hoa Yến làm một khúc kinh diễm. Nữ tử kia có khí chất tự nhiên nhàn tĩnh, nữ tử tốt đẹp như vậy, làm cho Vân Y coi trọng

Nhưng Thủy Nhu tốt đẹp như vậy, lại để mặc cho hoàng đế Bắc Ngạo Thế lúc bệnh nặng gả cho Nhiếp chính vương Kim Dịch. Mà ngay từ đầu, nghe đồn Thủy Nhu thích Bắc Dương. Hơn nữa tiên đế cực kỳ coi trọng Thủy Nhu, nhưng cũng thật không ngờ trước khi tiên đế băng hà, Thủy Nhu đã gả cho Kim Dịch.

Mà đối với chuyện này, Bắc Dương cũng không để ý, bởi vì Bắc Dương không làm gì cả.

Bởi vậy, cũng có người nói kỳ thật Bắc Dương không có gì với Thủy Nhu. Nhưng, giờ phút này Vân Y biết hai người họ còn có rất nhiều ràng buộc.

Nàng biết Thủy Vhu nhất định cũng yêu Bắc Dương, nếu không làm sao có thể nói ra những lời như vậy. Thủy Nhu tính tình đơn thuần, nếu không phải cố ý, làm sao có thể nói ra như vậy.

Xem ra hai người kia nhìn như vô tình đã có tình.

Như vậy, nàng giúp bọn hắn thành thân, hắn đưa nàng Hồi Sinh thảo. Như vậy, coi như là đẹp cả đôi đường.

https://thuviensach.vn

Nghĩ, thanh âm Vân Y trong trẻo nhưng lạnh lùng mang theo một ít lo lắng.

“Nếu nàng không cần ngươi, sao có thể nói lời tàn nhẫn như vậy. Ngươi nghĩ lại tính tình của nàng xem, lúc đầu nàng đối với ngươi như thế nào? Nếu yêu, thì cứ yêu. Không nên dễ dàng buông tay, nếu không cuối cùng hai người sẽ bị tổn thương.”

Nói đến đây, trong lòng Vân Y cũng có chút xúc động.

Nàng cũng hy vọng hai người yêu nhau sẽ ở cùng nhau, chỉ là bọn hắn lại càng đau khổ.

Nghe Vân Y nói, ánh mắt Bắc Dương run rẩy một chút. Hắn cúi đầu, lẳng lặng suy nghĩ một hồi, khi ngẩng đầu lên, lại hào sảng vô cùng. Miệng hắn khẽ cong, nói:“Nếu ý nguyện của ta đạt được, vậy ta sẽ đưa ngươi.”

Thanh âm Bắc Dương vẫn lạnh lùng như vậy, nhưng giọng điệu cũng có chút mềm mại.

Bắc Dương nói xong, khóe miệng Vân Y cũng mang ý cười. Vân Y nhẹ nhàng giơ tay phải lên, làm tư thế vỗ tay. Nhìn động tác của Vân Y, Bắc Dương sửng sốt, nhưng khóe miệng cũng mang ý cười. Bắc Dương cũng bắt chước Vân Y, giơ tay trái lên, vỗ vào tay Vân Y.

Ba

Tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên. Giờ phút này, thanh âm như rơi vào đáy lòng.

Hai người nhìn ánh mắt của đối phương đều mang theo bất khả tư nghị cùng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Câu nói kia, sau này, Vân Y nhớ tới lúc đó, chỉ cảm thấy khi đó hai người đều còn trẻ, hết sức lông bông. Nhưng là, cũng may mắn khi đó có sự lông bông như vậy, sau này mới có hữu tình thâm hậu.

Thanh âm thanh thúy kia vang lên, cũng chứng kiến sinh tử của hai người.

Đôi khi, thật sự rất kỳ quái, rõ ràng là lần đầu gặp mặt, nhưng lại cảm thấy đối phương sẽ không lừa mình. Có lẽ là đối phương cũng mang vẻ đau thương u sầu.

Không thể nói rõ vì sao, nhưng hai người tin đối phương tuyệt đối.

Bắt đầu giờ phút này, tranh đấu ở Bắc quốc thật sự bắt đầu.

Từ hôm nay, phong vân bắt đầu ở Bắc quốc, tranh đấu quyền lực, ai nổi ai chìm?

Chỉ có đôi mắt lạnh lùng trong trẻo kia, thủy chung thanh tỉnh nhìn mọi chuyện xảy ra.

Cuối cùng nên chọn tình hay chọn nước.

Kết cục của Bắc quốc do chính hắn chọn.

Hai người ở đây nói chuyện thật lâu. Đến khi lên đèn, Vân Y mới rời khỏi Duyệt Cầm hiên.

Trước kia, Vân Y không biết con người Bắc Dương ra sao, cho nên lựa chọn trước tiên đứng vững ở Bắc quốc, muốn cùng Bắc Dương đàm phán. Nhưng không như mong muốn, nàng cuối cùng lại đi nước cờ hiểm này. Kết quả, nước cờ hiểm này lại có tác dụng.

Chiếm được sự tin tưởng của Bắc Dương, hai người thương lượng kế hoạch sau này, nàng có thể tận tình trù tính, tận tình thi triển. Nàng sẽ

https://thuviensach.vn

nhanh chóng tiến vào trung tâm quyền lực của Bắc quốc.

Mà việc trước mắt phải làm là cuộc thi khoa cử nửa tháng sau.

Bước tiếp theo, cuộc thi khoa cử!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 141: Án Khởi

Nửa tháng kế tiếp, Vân Y đều sống nhàn nhã ở Bích Thủy trong sơn trang.

Ở trong này đã lâu, Vân Y cũng thích thú với sự yên tĩnh nơi đây. Thật sự là Bích Thủy rất đẹp, phong thanh mà thanh nhã. Mà Tư Cảnh Hiên mấy ngày nay hình như rất bận, cũng không nhìn thấy hắn. Chuyện này cũng làm cho Vân Y thoải mái một chút. Từ lần trước hắn hôn nàng, nàng cũng sợ gặp mặt hắn. Có cảm giác hai người sẽ có quan hệ tốt hơn. Mà Vân Y cũng không nghĩ tới, Tư Cảnh Hiên cứu Vân Y nhiều lần, Vân Y thật sự không muốn dây dưa với hắn. Nhưng là nếu đi đến bước kia, như vậy Vân Y cũng sẽ không vì ơn cứu mạng mà trao tình yêu cho hắn.

Bởi vậy, hai người cứ như bây giờ thì tốt, không thấy mặt, không nói lời nào.

Có lẽ, ý nghĩ như vậy thực ích kỷ. Nhưng Tư Cảnh Hiên cũng cho nàng một cảm giác an toàn, loại cảm giác này, Vân Y không muốn mất đi. Từ khi rời khỏi Sở Hiên, nàng sợ sự cô đơn

Nếu, bọn họ là cùng một người, như vậy tất cả sẽ tốt đẹp.

Chỉ là chuyện này, nàng không dám đi nghiệm chứng, nếu kết quả không như nàng nghĩ. Như vậy, nàng nên làm gì?

Tình chi một chữ, nhất gian nan.

Vân Y cười khổ, không biết nên mở miệng nói như thế nào.

https://thuviensach.vn

Lúc này, một mình Vân Y ngồi bên hồ, một chân nhẹ nhàng nghịch nước.

Nghĩ nghĩ, trong đầu không tự giác nhớ tới khi ở Sở quốc. Nhớ tới lúc dưới ánh trăng múa kiếm cùng hắn, nhớ đôi tay ôn nhu của hắn. Nhớ tới sự ấm áp của hai người khi ngồi trên đôi tiên hạc. Nhớ tới sự rung động của nàng. Nhớ ở trong rừng cây, khi mình đối mặt với cái chết, lại được hắn ôm mình thoát khỏi.

Nhớ rất nhiều, rất tốt đẹp, giờ phút này đã trở thành nỗi đau ở trong lòng mình. Đó cũng chính là sự an ủi cho nàng.

Chỉ là, mỗi khi nhớ lại, ngực cũng rất đau. Nhớ đôi mắt ôn nhu của hắn, nhớ cử chỉ của hắn, nhớ hơi thở của hắn.

Đôi mắt nàng đã có chút ươn ướt, Vân Y mạnh mẽ đưa tay, cầm cành liễu ném vào hồ nước, nhìn nó yên lặng trôi nổi trên mặt nước.

Vân Y ngẩng đầu, nhìn lên trời, không cho nước mắt chảy ra.

Không thể khóc, không thể khóc, phải kiên cường. Chỉ cần kiên trì, nỗ lực, hết thảy đều thành công. Vân Y tự vỗ về mình, không cho mình có cơ hội yếu đuối.

Lúc cúi mặt xuống, lại trở về một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Mà lúc này, một hắc y nam tử cách đó không xa nhìn mọi chuyện bên này, ngón tay khẽ nắm chặt. Không biết nghĩ cái gì, xoay người lại, dùng khinh công nhanh chóng rời khỏi đây.

Nửa tháng sau, cuộc thi khoa cử ở Bắc thành sớm đã tấp nập người.

Nhìn biển người, Vân Y có cảm giác như thi vào trường cao đẳng. Ở đây quả nhiên là oanh động, có tộc trưởng, có xe ngựa, có người, cái gì cũng

https://thuviensach.vn

có.

Những người đi một mình quả thật rất ít, cơ hồ là không có.Vốn Hồng Mai muốn đi cùng nàng, nhưng nàng cự tuyệt. Nơi này rất loạn, Hồng Mai lại là mỹ nhân, nếu cho Hồng Mai đi theo, nếu có chuyện gì xảy ra, vậy mình sẽ phát điên lên mất.

Vân Y một thân áo trắng, nhìn dòng người trước mặt, trong mắt có tia hưng phấn. Nghe nói cuộc thi khoa cử ở Bắc quốc khác với nước khác. Ở đây, không đơn giản chỉ là trong sách vở. Còn kèm theo sự phân tích về chính sự, ngay cả buôn bán, giao tế cũng có trong đề thi. Nên, Vân Y đối với chính trị của Bắc quốc rất có hứng thú, cuộc thi như vậy, chỉ cần không có tham ô gì đó, vậy người được tuyển chọn sẽ là người rất bất phàm. Như vậy, quan viên ở Bắc quốc chắc chắn sẽ không như ở Sở quốc.

Cuộc thi này phân làm ba ngày, gồm quân sự, chính trị, văn hóa, buôn bán, giao tế lễ nghi, kiến thức cơ bản. Như vậy cuộc thi sẽ không lựa chọn người chỉ biết đọc sách. Nói đến cuộc thi, Vân Y không khỏi nhớ tới Mộc phủ tam thiếu gia Mộc Văn. Không biết cả ngày hắn đọc sách trong phòng, cuối cùng sẽ có kết quả gì? Nói đến Mộc Văn, Vân Y thật sự có chút nghi ngờ.

Lúc ấy, nàng tận mắt nhìn thấy, Mộc Văn thiếu chút nữa làm bẩn Hồng Mai cùng Lục Bình. Tuy rằng nhìn qua, Mộc Văn chắc là bị người khác hạ dược. Nhưng vô luận thế nào, thiếu chút nữa hắn làm thương tổn hai muội muội của nàng. Nhưng ở phương diện khác, hắn cũng là người bị hại mà thôi, nếu tính sổ với hắn thì không công bằng cho lắm.

Hơn nữa sau đó hắn cũng bị người khác ám sát. Bằng không, nàng cũng không thể tham gia cuộc thi này.

Lúc nghĩ tới chuyện của Mộc Vắn, bên tai lại truyền đến thanh âm khó nghe. Vừa nghe thanh âm này, Vân Y thầm than, lại gặp người quen, có trò

https://thuviensach.vn

hay a.

“Nha, không phải Vân Y đây sao? Sao lại không trốn đi, lúc trước truy nã, không phải không tìm thấy người sao? Nói xem, ngươi trốn trong ổ chuột nào? Sao không trốn cả đời luôn? Bây giờ lệnh truy nã bị huỷ bỏ, ngươi lại đi quyến rũ người? Đây. Mọi người xem xem, Vân Y tuy rằng tâm tư ác độc, nhưng bộ dáng lại rất được, nếu ai thích, chỉ cần ra tiền, đều có thể lĩnh về nhà.”

Mộc Vũ đắc ý nói, sau đó kiêu ngạo cười to.

Mà đi cùng Mộc Vũ có vài công tử hoa lệ, một đám có bộ dáng lỗ mãng a. Thật đúng là vật họp theo loài. Bằng hữu của Mộc Vũ cũng giống hắn, một đám người bên cạnh cười phụ họa. Có mấy người lại cười đến dâm đãng, ánh mắt dâm tà không ngừng nhìn nàng. Nhìn ánh mắt bọn họ, Vân Y cảm thấy buồn nôn. Trong lòng buồn bực, những người này chẳng lẽ không biết lời họ nói rất ghê tởm sao?

Nên ở trong nhà chứ sao lại ra ngoài làm loạn thế này

Bởi vì Vân Y đang nghĩ chuyện của Mộc Văn, nên cúi đầu.

Mà khi họ đến, Vân Y cũng không ngẩng đầu. Những người đó thấy Vân Y như thế, đều nghĩ Vân Y sợ hãi.

Bọn họ không biết ánh mắt của họ làm Vân Y ghê tởm. Tuy rằng không ngẩng đầu, nhưng khóe mắt nàng vẫn thấy một chút. Vân Y vẫn không ngẩng đầu, muốn khinh thường bọn họ.

Mà những người đó không thấy Vân Y nói chuyện, có người không bình tĩnh.

“Ngươi bị sao vậy? Ta đang nói chuyện với ngươi, sao lại không trả lời?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, không phải là bị dọa rồi chứ?”

“Xem ra ngươi có uy danh nha, ngươi làm hắn sợ nên không dám ngẩng đầu.”

Nghe thanh âm náo động bên tai, khóe miệng Vân Y mang nụ cười châm chọc.

Sau đó, Vân Y ngẩng đầu lên, mang nụ cười đẹp đẽ, ngọt ngào hỏi:“Các ngươi đang nói chuyện với ta sao?”

Lúc Vân Y ngẩng đầu, nhưng người ở đây đều thất thần. Nụ cười kia sáng lạn như hoa, làm các công tử ở đây si mê.

Trong lúc nhất thời mọi người đều bị lạc trong nụ cười của Vân Y, không ai chú ý tới ý tứ trong lời nói của hắn.

Mà Vân Y nhìn bọn họ như vậy, nụ cười châm chọc càng sâu. Sau đó xoay người bước đi. Vừa đi vừa quay lại vẫy tay, tư thái tùy ý, mang một cỗ tiêu sái.

Đợi Vân Y đi rồi, đám kia người kia mới phản ứng lại. Nhất thời các phản ứng đều có, nhưng đa phần là mắng to.

“Sao hắn lại như vậy, hắn không để chúng ta vào mắt.”

“Hơi quá đáng, lần sau thấy hắn, nhất định phải cho hắn đẹp mặt.”

“Bất quá, bộ dáng hắn rất đẹp, so với nữ nhân còn đẹp hơn.”

Mọi người bàn tán, cái gì cũng có. Mà Mộc Vũ lại lóe ra tia sáng. Hắn nhớ tới chuyện hắn bị Vân Y trêu đùa, bây giờ nhớ lại, có lẽ độc của mình là do hắn giở trò. Sau đó, hắn làm bộ y thuật cao minh, làm cho hắn thống khổ. Nhớ đến chuyện này, hắn hận đến nghiến răng.

https://thuviensach.vn

Mộc Vũ hung hăng nhìn hướng Vân Y vừa đi, trong lòng âm thầm tính toán, về sau nhất định phải tìm một cơ hội bắt hắn. Sau đó đùa bỡn một phen trước, rồi giết chết hắn. Đây là kết cục hắn đắc tội mình, bất quá những người đó nói đúng, Vân Y này có gương mặt rất hoàn mỹ, không chút tỳ vết.

Mà Vân Y cũng không để ý chuyện ở đây, nàng đi một mình đến nơi, đột nhiên có người vỗ vai nàng. Bị chạm vào ngừoi, Vân Y căm tức. Trong lòng thầm mắng, rốt cuộc có cho nàng yên hay không. Chẳng lẽ bây giờ ai cũng rảnh hết sao? Gây phiền toái cho người khác, con hổ không phát uy, bọn họ còn tưởng rằng mình chỉ là con mèo nhỏ. Lần này phải làm cho bọn họ biết tay

Vân Y quay đầu lại, lại thấy một khuôn mặt thanh nhã.

Mộc Bách Nhiên!

Nam tử như ngọc như tùng kia.

Lúc nhìn thấy Mộc Bách Nhiên, Vân Y thay đổi sang thần sắc ôn hòa.

Mặc kệ như thế nào, Mộc Bách Nhiên nói đỡ cho nàng trong lúc nguy cấp, hơn nữa nàng không chán ghét hắn. Bởi vậy, đối mặt hắn, Vân Y không đạm mạc.

“Vân Y, ngươi cũng đến thi.”

Thanh âm thanh nhã của Mộc Bách Nhiên vang lên, chứa một tia lo lắng.

“Đúng vậy, muốn đền đáp quốc gia, kiến công lập nghiệp.”

Vân Y mang theo ý cười nhợt nhạt, ôn hòa nói.

Nói xong, Vân Y tự cảm thấy buồn cười.

https://thuviensach.vn

Nghe Vân Y nói, thần sắc của Mộc Bách Nhiên vẫn chân thành, không thay đổi. Nam tử như vậy, Vân Y nghĩ, trên thế giới này hắn là không có nữ tử nhẫn tâm làm cho hắn đau thương.

Lúc Vân Y xuất thần, bên tai lại vang lên thanh âm quen thuộc mà xa lạ.

“Đại ca, sao ngươi lại ở đây? Nha, đây không phải là Vân Y sao?”

Vân Y kinh ngạc chuyển mắt, nhìn về nơi phát ra thanh âm. Lúc nhìn thấy hắn, Vân Y thấy tức giận. Nàng muốn đấm vào mặt hắn.

Vân Y mang sắc mặt không tốt, ánh mắt như đao nhìn Mộc Văn, như muốn lăng trì hắn bằng ánh mắt.

Mà Mộc Văn bị Vân Y dùng ánh mắt lãnh liệt này nhìn chăm chú, cũng không có cảm giác gì. Mộc Văn vẫn mang vẻ mặt vô tội cười, ý cười trong suốt nhìn Vân Y, làm Vân Y nghiến răng.

Vân Y nghiến răng nghiến lợi nói:“Tam công tử không phải bị ám sát sao? Sao bây giờ lại ở đây?”

Nghe nói như thế, Mộc Văn xấu hổ sờ sờ cái mũi của mình, ngượng ngùng nói:“Thật ngượng quá, tại hạ phúc lớn mạng lớn, gần một tháng điều dưỡng, thân thể đã tốt hơn, làm Vân Y công tử thất vọng rồi.”

Lúc Mộc Văn nói chuyện, nụ cười trên mặt vô cùng sáng lạn. Vân Y hung tợn nhìn Mộc Văn, trong lòng muốn giết chết hắn. Quả nhiên là tai họa ngàn năm. Vân Y tức giận nghĩ, không chú ý tới đáy mắt của Mộc Văn có thiện ý cùng giảo hoạt.

Mộc Bách Nhiên ở bên cạnh nhìn sắc mặt của Vân Y, cùng với biểu tình của Mộc Văn, nhẹ nhàng nói:“Ta thấy cuộc thi sắp bắt đầu, chúng ta đi xếp hàng đi.”

https://thuviensach.vn

Mộc Bách Nhiên dứt lời, Vân Y cùng Mộc Văn đều gật đầu đồng ý. Mộc Bách Nhiên nói vậy, thì mọi người cũng phải cho hắn mặt mũi.

Vì thế ba người đi đến phía trước, sau khi họ nhập hàng, nghe được tiếng chuông vang lên.

Ba tiếng chuông vang lên, mọi người theo thứ tự tiến vào trường thi.

Ngồi ở trường thi, Vân Y có cảm giác như trước đây. Tình cảnh này, bầu không khí này giống như khi đi thi ở trường cao đẳng. Lúc đó, cha mẹ đều ở ngoài chờ mình thi xong. Bây giờ, khi thi xong, bên ngoài có hình ảnh ôn nhu như vậy không.

Lúc Vân Y suy nghĩ, giám khảo đã bắt đầu phát giấy.

Trận đầu, thi quân sự.

Nhìn đề thi, Vân Y có chút bất đắc dĩ, trong lòng âm thầm nghĩ mình có nên cúi mình một chút, trả lời sai một chút. Nhưng cuối cùng vẫn quyết định nên làm người thành thực.

Vì thế, Vân Y cầm bút lông, bắt đầu viết. Không đến một khắc, Vân Y cũng đã trả lời xong.

Vân Y trả lời có thể nói là hành văn liền mạch lưu loát.

Không có biện pháp, vì mình có ông ngoại say mê quân sự và kì nghệ, làm mình mưa dầm thấm lâu, coi như là tinh thông. Bởi vậy ở hiện đại, ba mươi sáu kế nghe nhiều nên đã thuộc, hơn nữa có đọc được binh pháp Tôn Tử, trả lời bàu thi này, chỉ là dễ như trở bàn tay.

Vì thế, khóe miệng Vân Y khẽ cong lên, sau đó thổi cho khô mực. Vân Y nghĩ có phải mình trả lời quá nhanh không.

Làm xong mọi việc, Vân Y đưa mắt nhìn bốn phía, tìm giám khảo.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát, một bóng dáng xinh đẹp đập vào mí mắt của Vân Y. Nhìn giám khảo này, Vân Y có cảm giác bị sét đánh a.

Chẳng lẽ đây là giám khảo? Thật sự nàng rất bất ngờ

Mà người ngồi trên kia, Kim Lãng đang bắt chéo chân thảnh thơi thưởng trà. Nhưng đột nhiên cảm thấy một ánh mắt mãnh liệt. Vì thế, hắn tò mò quay đầu, nhìn về chỗ kia.

Đôi mắt liễm diễm vô song của Kim Lãng nhìn thấy đôi mắt trong như hồ nước kia.

Trong phút chốc, Kim Lãng chỉ cảm thấy mình như lâm vào một hồ nước xinh đẹp, từ từ bị cuốn vào trong đó, không thể kềm chế.

Mà Vân Y cũng sửng sốt, không nghĩ sẽ thấy một đôi mắt đẹp nhue vậy. Nghĩ lại, liền biết hắn là ai.

Kim Lãng, con trai độc nhất của Nhiếp chính vương Kim Dịch, làm người thô bỉ, hắn may mắn có đôi mắt đẹp làm mê say lòng người. Bề ngoài xuất sắc, gia thế tốt, làm cho hắn trở thành đối tượng được nhiều gia đình muốn kết thân. Nhưng vì hắn rất hoang đường, cho nên không phải là mẫu người trong lòng các cô gái. Chỉ có nam tử giống như Mộc Bách Nhiên, mới là tình nhân trong mộng của các cô gái.

Nghe đồn Kim Lãng làm việc không để ý hậu quả, làm việc tâm tình bất định, chuyện gì cũng gây ra được.

Bây giờ nhìn lại, quả là thế, Kim Lãng này lại làm giám khảo. Qủa thực là mang đến tai họa. Hắn xinh đẹp như vậy còn ngồi ở phía trên, nhìn thật phong tình vạn chủng. Nếu thí sinh không đủ định lực có thể ý loạn tình mê, sao thi được nữa.

https://thuviensach.vn

Vân Y nhìn quanh, thấy mọi người chăm chú làm bài, không nhìn Kim Lãng.

Vân Y nghĩ lại, đã biết nguyên nhân. Kim Lãng này là người cực kỳ tàn bạo, có người từng nhìn hắn, liền bị hắn móc mắt. Bởi vậy, mọi người đều biết không thể nhìn hắn.

Không thể nhìn?

Vân Y run rẩy khóe miệng, vừa rồi mình giống như theo dõi hắn. Hắn có muốn móc mắt nàng không?

Vân Y khẩn trương nhìn Kim Lãng, phát hiện hắn cười với mình, còn cười đến không rõ ý tử. Vân Y hô to trong lòng, ngài có thể đừng cười được không, nụ cười này thật sự quỷ dị a. Nhưng ông trời không nghe nàng cầu nguyện, Kim Lãng vẫn mang ý cười nồng đậm nhìn Vân Y.

Vân Y bị hắn nhìn làm sợ hãi, thật sự là chịu không nổi. Vì thế, nàng đứng dậy, quyết định bất cứ giá nào.

Nàng đứng dậy, hành lễ với hắn, dùng khẩu hình nói nộp bài thi, sau đó không đợi hắn phản ứng mà bước ra khỏi trường thi.

Nhìn bóng dáng của Vân Y, Kim Lãng hơi nheo mắt lại.

Trong ánh mắt ám lãng mãnh liệt, nhìn nàng không chớp.

Vân Y từ từ ra khỏi trường thi, nhất thời cảm thấy nhẹ nhõm.

Nhìn nhiều người chờ bên ngoài, trong lòng nàng có chút mất mát. Lúc trước, bên ngoài có người thân của nàng chờ đợi. Nhưng bây giờ, tại đây, nàng tự làm tự chịu.

Loại cảm giác này, ê ẩm, mang theo một chút phiền muộn.

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng đưa tay, che khuất ánh sáng, thuận tiện che dấu cảm xúc mất mát trong lòng.

Tiếp theo, lại đi thi, nghỉ ngơi, rồi lại thi.

Ba ngày đã qua trong nháy mắt, ba tiếng chuông vang lên đã xong.

Mà người gác thi ba ngày này cũng là Kim Lãng.

Đối với chuyện này, Vân Y buồn bực tới cực điểm. Không phải nói giám khảo sẽ thay đổi sao? Vì sao lại cứ là Kim Lãng.

Lúc đầu, bởi vì không chú ý tới hắn, cho nên không bị ảnh hưởng. Nhưng sau đó lại khác, Kim Lãng kia không biết bị cái gì kích thích, mỗi lần thi, luôn đem ánh mắt cố ý quét về phía nàng. Khiến cho nàng đều đứng ngồi không yên.

Làm hại nàng mỗi lần đều lấy tốc độ nhanh nhất, tốc chiến tốc thắng. Cũng làm cho Vân Y tạo thành một trận oanh động. Kỳ thật, nàng thật sự không muốn vậy, nhưng không có cách khác a. Đều tại Kim Lãng kia làm hại, không phải là do nàng nhìn hắn. Hắn mới như vậy sao?

Mặc kệ trong lòng Vân Y khó chịu, nàng vẫn bị dày vò trong ba ngày.

Bất quá may mắn, ba ngày cũng trôi qua.

Bây giờ phải đợi ba ngày sau yết bảng, đối với chuyện này, Vân Y không lo lắng. Ai bảo nàng biết mọi thứ, lại có cầm nghệ cao. Nghĩ như vậy không phải là trạng nguyên thì không được a.

Vì thế ba ngày này, khi những người khác ở nhà lo lắng chờ đợi kết quả, Vân Y chỉ ở trong Bích Thủy trong sơn trang thảnh thơi uống trà, nhìn sách giải trí, vô cùng tiêu dao.

https://thuviensach.vn

Vân Y đợi đến lúc có kết quả, triều đình sẽ nhanh chóng ban thưởng. Đến lúc đó, có chức quan, nàng cũng có việc. Cho nên bây giờ phải quý trọng thời gian này.

Ba ngày sau, lớp lớp người vây quanh bảng kết quả.

Vân Y nhìn tầng người kia, chỉ bình tĩnh đến quán trà bên cạnh ngồi uống, một lúc sau, số người cũng ít dần. Vì thế Vân Y vui vẻ đứng đó, tinh tế nhìn.

Thứ tự từ cao đến thấp, từ trái qua phải.

Đứng nhất, bên trái, Vân Y.

Quả nhiên giống như dự đoán, Vân Y trong lòng khẽ ngượng. Mình ỷ mình là người hiện đại, như vậy mới thoải mái thắng bọn họ. Khiêm tốn, Vân Y hiểu. Dù sao trí tuệ của người cổ đại không thể gạt bỏ, không được khinh thường.

Trong lòng vui vẻ một chút, Vân Y tiếp tục xem.

Thứ hai, Mộc Bách Nhiên.

Thứ ba, Mộc Văn.

Nàng không nhìn bên dưới, Vân Y chỉ nhìn bên trên.

Xem ra Mộc Bách Nhiên thật là trạng nguyên, điều kiện tiên quyết là không có Vân Y tham gia. Nhưng thật đáng tiếc, cuộc thi này có Vân Y tham gia. Mà Mộc Văn kia, cũng làm cho nàng ngoài ý muốn. Thật sự không tin được, Mộc Văn này, còn tưởng là con mọt sách, kết quả lại như vậy.

Xem kết quả xong, ngày mai sẽ tiến cung. Sẽ là quan gì nhỉ? Vân Y rất chờ mong.

https://thuviensach.vn

Bình thường tân khoa trạng nguyên chắc là làm quan ngũ phẩm.

Ngũ phẩm, là cái gì?

Bất quá không sao, cho dù là ngũ phẩm, Vân Y cũng có thể làm nên chuyện.

Hơn nữa, nàng tin tưởng, nhất định có thể từ ngũ phẩm lên nhất phẩm. Nàng muốn cảm thụ cảm giác uy phong của thần tướng.

Vân Y mang theo nụ cười nhẹ, khí chất như gió.

Một bóng dáng màu trắng ở xa nhìn Vân Y, nhất thời có chút thất thần.

Một bóng dáng màu đỏ trên cao cũng nhìn bên này. Cặp mắt đẹp như hoa đào kia nhìn nam tử dưới ánh mặt trời nở nụ cười thuần túy.

Trong lúc nhất thời, cảm thấy tim đập nhanh, hô hấp cũng dồn dập.

Loại cảm giác này thực xa lạ, hai mươi mấy năm qua Kim Lãng chưa bao giờ cảm nhận được. Loại cảm giác này, làm cho hắn vui sướng, làm cho hắn sợ hãi. Kim Lãng đưa mắt nhìn bóng dáng kia, trong lòng chờ mong. Có lẽ, sau này cuộc sống của hắn không còn vô vị nữa.

Ba người, ba tâm tư khác nhau.

Hai người, hai tầm mắt khác nhau.

Ba người cùng xuất hiện, sẽ tạo nên kết quả gì đây. Ngày nào đó trong tương lại, sẽ như thế nào.

Vân Y không biết nụ cười của nàng làm ảnh hưởng tâm tư của hai người. Lúc này nàng chỉ chờ mong phong thưởng, nghênh đón tranh đấu.

Đi bước một, lo lắng.

https://thuviensach.vn

Đi bước một, thận trọng.

Ngày tiếp theo, Vân Y mặc triều phục được đưa ở khách điếm vào cung. Bởi vì tránh bị phiền toái, Vân Y nhìn xong kết quả, ở lại một khách điếm trong Bắc thành.

Sáng sớm, mặt trời chưa lên, Vân Y mặc một thân quan phục, ngồi kiệu đến hoàng cung.

Nhìn quan phục màu đỏ trên người, Vân Y cảm thấy có chút không đúng, nhưng không rõ không đúng chỗ nào.

Nhất thời nghĩ không ra, Vân Y đành phải bỏ qua này nọ.

Đi thẳng đến hoàng cung Bắc quốc.

Nơi đây khác với Sở quốc, hoàng cung của Sở quốc có một ít tinh xảo. Hòang cung Bắc quốc mang theo không khí trang nghiêm.

Nhìn hoàng cung, lại cảm thấy nó không giống như quốc gia mới thành lập. Như là một quốc gia có lịch sử đã lâu, khắp nơi lộ ra vẻ thần bí.

Vân Y không biết, mình lại có ngày ở một nơi khác. Không lâu về sau, sẽ để lại lịch sử nơi đây.

Đi theo thái giám truyền thánh chỉ tới cửa đại điện, Vân Y dừng lại, đợi thái giám vào bẩm báo.

Chỉ chốc lát, có thái giám ở bên trong cao giọng tuyên nàng đi vàp.

Vân Y cúi đầu, từng bước một vào điện, bước chân từ tốn, tự mang một cỗ khí chất tao nhã.

“Thảo dân Vân Y tham kiến hoàng thượng, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.”

https://thuviensach.vn

Đến giữa đại điện, Vân Y nhấc vạt áo lên, quỳ trên mặt đất.

Khóe mắt Vân Y thấy có rất nhiều đại thần đứng hai bên, một bên chắc là quan văn, một bên chắc là quan võ. Mà ngồi trên quan văn là một người anh tuấn đầy sức quyến rũ chắc là Nhiếp chính vương Kim Dịch. Mà ngồi trên quan võ là ai?

Nha, không phải là lão già kia sao?

Đây không phải là lão già lải nhải về Bắc Ngạo Thế khi nàng vừa đến Bắc quốc sao? Hắn sao lại ở đây? Như vậy hắn là Thổ gia gia Trụ Thổ Hùng.

Thật sự là không nghĩ tới a, một lão già dài dòng như vậy mà lại có thân phận lớn a. Thổ gia nắm giữ một phần ba quân quyền ở Bắc quốc, người này rất quan trọng.

Vân Y đang nghĩ đến thông tin về Thổ gia gia, phân tích một chút. Ngay lúc này, bên tai vang lên thanh âm đạm mạc của Bắc Dương.

“Hiện Vân Y là tân khoa trạng nguyên, theo lý nên phong làm quan ngũ phẩm. Nhưng trong khi thi Vân Y biểu hiện xuất sắc, kinh tài tuyệt diễm ai cũng khen ngợi. Bởi vậy, bây giờ sẽ được nâng lên một bậc. Đặc phong Vân Y làm quan tứ phẩm Bắc thành Phủ Doãn, khâm thử.”

Nghe kết quả như vậy, Vân Y sửng sốt. Trong lòng thầm nghĩ, đây đúng là chuyện tốt. Bây giờ Vân Y cũng rốt cục biết vì sao quan phục trên người thật quái lạ, đó là bởi vì quan phục trên người không phải ngũ phẩm mà là tứ phẩm.

Bắc thành Phủ Doãn, đây là chức quan quan trọng. Nếu làm tốt, tất nhiên sẽ thăng quan rất nhanh. Nhưng nếu làm không tốt, lại dễ dàng bị xét nhà diệt tộc.

https://thuviensach.vn

Nhưng Vân Y rất hưng phấn a, nàng thực thích chuyện này.

Mà Mộc Bách Nhiên cùng Mộc Văn đều được phong ở chức võ tướng, đó cũng là chức vị có tiền đồ.

Bất quá đây là sự khác nhau giữa có bối cảnh cùng không có bối cảnh.....

Tuy rằng trong lòng oán thầm, nhưng trên mặt lại bày bộ dáng kính cẩn.

Hôm nay lâm triều, Vân Y cũng chứng kiến lời Bắc Dương nói không có trọng lượng. Đây là lâm triều sao, quả thực là một mình Kim Dịch độc chiếm. Trên cơ bản hắn ở đó quyết định, những người khác không có cơ hội lên tiếng. Mà trong lúc này, thái độ của Thổ gia gia trụ như đang nghiền ngẫm. Hắn từ đầu tới cuối, tựa hồ không ở trong trạng thái bình thường, bày ra bộ dáng buồn ngủ.

Bất quá này đó, tạm thời Vân Y không quan tâm. Bây giờ Vân Y cần phải về khách điếm nghỉ ngơi, chuyện khác, từ từ sẽ biết.

Vân Y vui vẻ trở về khách điếm nghỉ ngơi, chuẩn bị ba ngày sau nhận chức.

Ba ngày nay, Vân Y cũng không nhàn rỗi, nàng để ý từng chút về chính trị ở Bắc thành.

Trước mắt, Kim gia, Mộc gia, Thủy gia đều có quan hệ thông gia. Mà Đồng gia đã muốn rời khỏi chính trị của Bắc quốc, Thổ gia coi như là phe trung lập. Nhưng nghe đồn, Mộc Vũ sẽ cưới cháu gái của Thổ gia gia Thổ Cũng Linh.

Như vậy, nhìn qua, quyền lợi của Nhiếp chính vương Kim Dịch càng bành trướng. Mà sự thật cũng không sai chút nào, đương kim hoàng thượng

https://thuviensach.vn

Bắc Dương trên cơ bản không có quyền lực gì, trên cơ bản hắn đều mất quyền lực.

Chỉ còn mỗi cái xác hoàng đế mà thôi.

Như vậy, Vân Y phải giúp hắn đoạt lại quyền lực, đoạt lại tình cảm chân thành, phải từng bước lấy lại quyền lực của Kim Dịch. Đây là chuyện lớn, cần cẩn thận bố trí, tinh tế bày mưu, cuối cùng mới tiêu diệt Kim gia.

Suy nghĩ ba ngày, cũng không có gì rõ ràng, nên xem thủ đoạn của đối phương trước. Dù sao mình vừa nhậm chức, chắc chắn sẽ có người đến mượn sức, như vậy nàng sẽ coi đây là bước đột phá, từng bước một thực hiện kế hoạch của nàng, cuối cùng đạt mục đích.

Ba ngày sau, Vân Y chính thức nhậm chức.

Nàng bị kích động nha, mới sáng sớm, phải dậy sớm chuẩn bị rồi ngồi thưởng trà. Nhưng không có chuyện gì xảy ra, Vân Y buồn bực, Bắc thành này thật sự thái bình như vậy sao? Sao lại không có chuyện gì? Tốt xấu cũng phải xảy ra chút chuyện, như vậy nàng sẽ không chán ngán. Nàng thật sự nhàm chán sắp mốc meo.

Có lẽ Vân Y cầu nguyện có tác dụng, bên ngoài vang lên một hồi trống. Vừa nghe thanh âm này, Vân Y lập tức vui vẻ cho thăng đường.

Chỉ là sau khi thăng đường, nàng biết thế nào là miệng quạ đen. Từ đó về sau, nàng không hy vọng có ai tìm nàng đến xử lý mọi chuyện nữa, nàng tình nguyện mốc meo.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 142

Chỉ là sau khi thăng đường, nàng biết thế nào là miệng quạ đen. Từ đó về sau, nàng không hy vọng có ai tìm nàng đến xử lý mọi chuyện nữa, nàng tình nguyện mốc meo, cũng không quản chuyện hay ho như vậy.

Vân Y truyền lệnh xong, nha dịch liền mang người kia vào.

Mới nhìn người đánh trống minh oan, Vân Y cảm thấy có chút quen mắt, chỉ là nhất thời không nghĩ ra. Vân Y chắc chắn mình đã gặp nàng, có thể là thoáng nhìn qua, cho nên bây giờ gặp lại có chút quen quen.

Đó là một nữ tử tầm mười bảy mười tám tuổi, mặc quần áo nha hoàn, trên mặt mang theo thần sắc sợ hãi.

Nữ tử vừa đến, lập tức quỳ trên mặt đất.

“Tham kiến phủ Doãn đại nhân.”

Nhìn nàng như thế, trong lòng Vân Y có dự cảm xấu, cảm thấy hôm nay sẽ có chuyện. Nhận thấy mình lo lắng, nàng chấn chỉnh sắc mặt, sau đó vỗ bàn, lớn tiếng nói:“Dưới kia là ai, đánh trống làm gì?”

Tiếng vỗ bàn vang lên, thân thể nha hoàn kia run lên, sau đó khẩn trương ngẩng đầu lên, cẩn thận nhìn Vân Y. Lại nhanh chóng cúi đầu, nói:“Khởi bẩm đại nhân, nô tỳ là nha hoàn Hoa Sen bên cạnh Nhị phu nhân của Mộc phủ. Hôm nay nô tỳ tới là có oan tình muốn báo.”

Nghe ba chữ nhị phu nhân này, ánh mắt Vân Y nheo lại, lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Kim Tử, cùng nàng có liên quan, đây là oan gia ngõ hẹp!

Vân Y mang ánh mắt hưng phấn dị thường, sau đó chuyển sang lạnh lùng, bắn về phía nữ tử đang quỳ, lạnh như băng.

Làm cho nữ tử kia có cảm giác toàn thân lạnh lẽo, trong lòng sinh ra sợ hãi.

Hoa Sen chấn động trong lòng, người này là nam sủng từng được thiếu gia mang về phủ, mới qua một tháng, mà đã có khí chất như vậy. Nàng hoảng hốt, hắn giống chủ nhân, trong trẻo nhưng lạnh lùng lỗi lạc, khí chất cao hoa, nghiêm nghị không thể xâm phạm.

Hoa Sen giấu thần sắc, che đi sự kinh ngạc trong mắt, lại khôi phục bộ dáng sợ hãi, khẩn trương cúi đầu, đợi Vân Y ra lệnh.

Nhìn thấy động tác của nha hoàn, trong mắt Vân Y hiện lên chút trầm tư. Nha hoàn này không đơn giản, tuyệt đối không phải nha hoàn bình thường. Nàng biết võ công, hơn nữa khí chất trên người lúc sáng lúc tối, có thể xuất thân là sát thủ.

Người như vậy, là nha hoàn bên cạnh Kim Tử, trong mắt Vân Y hiện lên thần sắc lạnh băng. Vô luận như thế nào, nàng sẽ không bỏ qua cho Kim Tử.

Mà lần này, mình vừa nhận chức, nha hoàn bên cạnh Kim Tử lại đi kêu oan. Đây là Kim Tử tự thiêu thân mình sao, hay là có mưu đồ khác.

Bất quá mặc kệ ra sao, Vân Y cũng không e ngại.

Nàng vừa cho nha hoàn kia nếm hơi thở lạnh băng, là vì nghĩ đây là nha hoàn bên cạnh Kim Tử, cho Kim Tử một ít cảnh cáo. Mà bây giờ, nhìn cũng có vẻ có tác dụng.

https://thuviensach.vn

Vì thế, Vân Y giấu đi thần sắc trong mắt, bình tĩnh hỏi: “Quỳ xuống, có oan tình gì, tự khai báo, bản phủ sẽ cho ngươi một công đạo.”

Hoa Sen nghe Vân Y nói, tựa hồ sợ tới mức khẩn trương co rúm lại, sau đó mạnh mẽ ngẩng đầu lên, trong ánh mắt mang theo sự sợ hãi có ít tơ máu.

Vân Y bị ánh mắt này dọa cho nhảy dựng, không kịp phản ứng gì, chợt nghe hoa sen tuôn ra một tin tức kinh thiên động địa.

“Khởi bẩm đại nhân, tỳ nữ cáo trạng đại thiếu gia Mộc Bách Nhiên độc hại nhị phu nhân Kim Tử.”

“Cái gì? Kim Tử kia bây giờ ra sao?”

Tin tức này làm cho Vân Y căng thẳng, vội hỏi tình hình của Kim Tử. Nàng luôn nghĩ Kim Tử không có chuyện gì, mà nay Kim Tử lại có chút quyền lực. Bởi vậy, nàng cảm thấy Kim Tử không bị nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng mọi chuyện vượt qua suy tính của Vân Y.

“Khởi bẩm đại nhân, nhị phu nhân đã mất mạng.”

Cái gì?

Mất mạng!

Đây là có chuyện gì? Sao đột nhiên lại chết? Sao lại chết sớm như vậy. Nàng không phải muốn tìm mình báo thù sao, sao có thể chết được?

Hơn nữa, có liên quan đến Mộc Bách Nhiên!

Nàng khó mà tưởng tượng được, nam tử ôn nhu kia lại làm ra loại chuyện này, hạ độc giết người. Hơn nữa, dù có làm, cũng sẽ không để người khác biết được.

https://thuviensach.vn

Chuyện này, khắp nơi lộ ra một cỗ quỷ dị, làm cho Vân Y cảm thấy rất nhiều chuyện đã bắt đầu. Nàng chưa kịp bố trí, người khác đã nhảy vào.

Vân Y có một loại dự cảm, từ hôm nay ở Bắc quốc sẽ không sáng sủa. Nếu Kim Tử thật sự đã chết, như vậy cục diện này bắt đầu phức tạp.

Lòng bàn tay Vân Y đã ra mồ hôi, nàng lạnh lùng nói:“Người đâu, lập tức đến Mộc phủ.”

Vân Y mang theo lượng lớn nha dịch, còn nha hoàn cũng đi theo bên cạnh Vân Y. Mọi người nhanh chóng đến Mộc phủ, đi trên đường, trên mặt mọi người đều mang thần sắc trầm trọng.

Tuy rằng Kim Tử là ác nhân nhưng nếu nàng ta chết, tất nhiên sẽ khiến sóng to gió lớn. Nhiếp chính vương Kim Dịch sẽ không bỏ qua chuyện này.

Vân Y luôn mang thần sắc lạnh lùng, trong lòng lại phức tạp, cũng hy vọng Kim Tử chết đi cũng tốt. Như vậy sẽ không bẩn tay nàng, nhưng về phương diện khác lại muốn nàng không chết, hy vọng nàng không chết thoải mái như vậy.

Đoàn người đã đến Mộc phủ, mà bên ngoài Mộc phủ đã có trọng binh gác.

Nhìn thấy vậy, Vân Y cũng đã biết. Đây là chuyện bình thường, nếu Kim Tử gặp chuyện không may, Nhiếp chính vương Kim Dịch chắc chắn sẽ đến, đội hình lớn như vậy đó cũng là chuyện bình thường.

Vân Y đi tới cửa, lập tức có quan quân ngăn lại.

“Nơi này đã được bao vây, cấm người không phận sự vào.”

Thanh âm lạnh như băng, tư thái cường ngạnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng Vân Y cũng không vì câu này là lui ra, mà là đứng thẳng. Thái độ đồng dạng cường ngạnh nói:“Bản quan là quan tứ phẩm do đương kim bệ hạ tự mình phong Bắc thành phủ Doãn, phụ trách các án mạng trong Bắc thành. Bây giờ có người kích trống kêu oan, báo Mộc phủ nhị phu nhân bị sát hại. Bản quan dẫn người đến tra án, ngươi muốn cản trở bản quan sao?”

Vân Y vừa dứt lời, quan quân kia lập tức mang vẻ mặt khinh miệt nói: “Chỉ là quan tứ phẩm mà thôi, cũng dám ở đây giương oai, ngươi không muốn sống nữa sao? Ngươi không biết đây là đâu sao, nơi này là Mộc gia, một trong ngũ đại gia tộc của Bắc thành, bây giờ ở bên trong có Nhiếp chính vương. Ngươi muốn làm gì, chỉ là quan tứ phẩm, lại dám ở đây to tiếng. Ngươi không muốn sống nữa sao! Mau cút cho ta, bằng không, cẩn thận đại gia không tha cho ngươi.”

Quan quân kia mang vẻ mặt khinh miệt, nhìn Vân Y như nhìn một con kiến.

Vân Y buồn bực, người này ngu vậy sao? Hơn nữa, khí thế của mình, sao lại để người ta xem là con kiến. Thật là, hổ không phát uy, bọn họ nghĩ mình là mèo?

“Bản quan là tứ phẩm thì sao? Bản quan là quan tứ phẩm do đương kim hoàng thượng ngự bút thân phong! Vị đại nhân này nói như vậy, là đang coi rẻ đương kim hoàng thượng sao? Tại sao ngươi ngang nhiên chống đối hoàng mệnh a? Hay là, ngươi muốn tạo phản?”

Vân Y mang vẻ mặt lạnh lùng, từng chữ vàng ngọc, lời nói chính nghĩa.

Quan quân kia nghĩ Vân Y sẽ ăn nói khép nép chịu thua, sau đó xám xịt rời đi.

Nhưng bây giờ là tình huống gì? Sao kết quả lại như vậy?

Mình không có bối cảnh, lại vô tình đắc tội Tân khoa trạng nguyên sao?

https://thuviensach.vn

Quan quân kia vốn là muốn làm khó dễ Tân khoa trạng nguyên này, làm Nhiếp chính vương vui vẻ. Không nghĩ, bây giờ lại bị người này gán tội tạo phản.

Quan quân kia sắc mặt đỏ hồng, muốn phát tác, lại không biết phát tác ra sao. Lập tức đứng đó không biết như thế nào cho phải, hắn rất muốn một chưởng đánh chết Tân khoa trạng nguyên, nhưng lý trí nói cho hắn, bây giờ không phải lúc.

Vân Y đứng bên cạnh, nói xong những lời này, dùng đôi mắt trong trẻo nhìn quan quân kia. Nhìn sắc mặt của hắn, ánh mắt Vân Y không chớp. Người này ỷ thế hiếp người, không thể dễ dàng tha cho hắn.

“Lớn mật, ngươi dám mạo phạm Vân đại nhân, lui xuống lĩnh phạt.”

Khi quan quân kia cực kỳ phẫn nộ, trong lòng nghĩ cách đối phó Vân Y, sau lưng truyền đến một thanh âm nho nhã.

Nghe thanh âm như thế, Vân Y khẽ nhướng mày.

Mà quan quân kia sắc mặt lại trắng bệch lui xuống.

Nhìn cảnh tượng như vậy, trong lòng Vân Y nghi hoặc, Nhiếp chính vương thủ đoạn rất tàn nhẫn sao? Làm hắn khẩn trương như thế. Đúng là, tri nhân tri diện bất tri tâm a. Nhiếp chính vương này tuấn tú lịch sự, bộ dáng nho nhã. Nhưng cũng rắp tâm hại người.

Chậc chậc, tốc độ này, làm cho Vân Y đối Kim Dịch lại có cái nhìn khác. Nhiếp chính vương này không đơn giản a, năng lực rất lớn a.

Quan quân kia vừa đi, không gian lại thoáng đãng hơn.

Nháy mắt, Vân Y đối mặt với người cầm quyền chân chính ở Bắc quốc.

Lúc nhìn thấy Kim Dịch, trong đầu Vân Y nghĩ đến Kim Lãng cổ quái.

https://thuviensach.vn

Hai cha con này tính tình thật khác nhau, thật khó nghĩ đó là cha con.

Nhưng hai người vẫn có điểm giống nhau, đều mang tâm tư khó dò, là người nguy hiểm đến cực điểm.

Tất nhiên, nàng thật sự không muốn tiếp xúc với họ.

Nhưng không có cách khác, nàng đã bị quấn vào, nhất định phải đối mặt với họ.

“Vân đại nhân, lời nói như châu ngọc, làm cho bổn vương bội phục sâu sắc. Lần này muội muội của bổn vương bị hại, tin rằng dựa vào sự thông minh của Vân đại nhân, nhất định có thể cho bổn vương câu trả lời thuyết phục. Vân đại nhân, không làm cho bổn vương thất vọng chứ?”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 143

“Vân đại nhân, lời nói như châu ngọc, làm cho bổn vương bội phục sâu sắc. Lần này muội muội của bổn vương bị hại, tin rằng dựa vào sự thông minh của Vân đại nhân, nhất định có thể cho bổn vương câu trả lời thuyết phục. Vân đại nhân, không làm cho bổn vương thất vọng chứ?”

Kim Dịch này, đánh một đòn phủ đầu cho nàng.

Câu trả lời thuyết phục?

Làm sao có thể sẽ có câu trả lời thuyết phục?

Lão hồ li này, cho dù trong lòng cảm thấy vạn phần vừa lòng, ngoài miệng cũng sẽ nói không hài lòng!

Hắn nói những lời này đúng là không biết xấu hổ!

Vân Y tức giận, cắn chặt răng, lạnh giọng nói:“Hạ quan sẽ tận tâm hết sức điều tra rõ, cho nhị phu nhân một công đạo.”

Vân Y cũng không nói là chắc chắn, nàng chỉ nói sẽ cố gắng, nhưng không nói sẽ làm Nhiếp chính vương vừa lòng.

Mà Kim Dịch nghe Vân Y nói, trong ánh mắt xẹt qua tia sáng.

Kim Dịch vẻ mặt hiền lành, nham hiểm vô cùng. Hắn mang vẻ mặt chân thành nhìn Vân Y nói:“Nếu như vậy, bổn vương cũng an tâm. Bây giờ, Vân đại nhân mau theo bổn vương vào xem xét đi. Muội muội bổn vương chết rất thảm, rất oan uổng a.”

https://thuviensach.vn

Kim Dịch nói, trong thanh âm lại mang theo tia bi thương. Như là người mất đi thân nhân, trong thanh âm mất tiếng, làm tăng thêm tia bi ai.

Mà Vân Y nghe ngữ điệu của hắn, khóe miệng hiện ra nụ cười châm chọc như có như không. Lão hồ li này, thực không phải người bình thường. Xem ra muội muội của hắn chết, một chút thương tâm cũng không có. Ngược lại, phỏng chừng hắn còn có thể lợi dụng chuyện này, đả kích đối thủ của hắn.

Vân Y nghĩ, Kim Tử có phải là do Kim Dịch cho người giết hay không.

Trong đầu có suy nghĩ này, Vân Y càng hoảng sợ.

Nếu là thật, như vậy thật quá tàn nhẫn.

Kia dù sao cũng là muội muội ruột a, có thể vì củng cố địa vị mà tàn nhẫn sát hại sao?

Hơn nữa Kim Dịch có thể có địa vị như hôm nay, cũng có phần công sức cuả Kim Tử. Kim Tử năm đó khi chưa xuất giá, đã bắt đầu vì Kim Dịch suy nghĩ. Sau đó, lại buông tay người mình yêu, gả vào Mộc gia, để Kim Dịch ngồi vào vị trí thiếu chủ Kim gia.

Mà những năm gần đây, Kim Tử vì Kim Dịch ngầm giúp hắn không ít.

Chỉ là, vì sao lại có kết cục như vậy.

Là nhân tính lạnh bạc, hay là sự thật rất tàn nhẫn?

Vân Y trong lòng hoài nghi một chút, cước bộ cũng đi theo Kim Dịch đi vào Mộc phủ.

Đi qua vô số cây cỏ quý hiếm, quanh thân cũng có mùi hương tự nhiên.

Thể xác và tinh thần đều đã thả lỏng tốt, nhưng cũng có chút áp lực.

https://thuviensach.vn

Khóe mắt xẹt qua Thanh tùng viện, có thể thấy bên trong thanh tùng vẫn cao ngất, một cỗ khí chất kiên trì và cao ngạo.

Tinh thần vừa động khi nha hoàn báo Mộc Bách Nhiên giết chết Kim Tử, Vân Y tự hiểu Mộc Bách Nhiên vô tội. Bởi vì hắn căn bản không có lý do để làm như thế, làm như vậy kết quả quả thực chính là tự hủy tương lai, hắn lại không có lợi lộc gì.

Không đến một hồi, Vân Y theo Kim Dịch đi tới Mẫu Đơn viện.

Vào lại đây, đã không có sự tự tin như trước, ngược lại mang theo một cỗ trầm trọng nói không nên lời.

Vào Mẫu Đơn các, liền nhìn thấy đông nghịt người đang quỳ. Nhìn tình huống này, Vân Y nhẹ nhàng nhíu mày lại. Ngữ khí trong trẻo nhưng lạnh lùng, hơi bất mãn hỏi:“Vương gia có ý gì?”

Kim Dịch nghe Vân Y hỏi, liền dừng cước bộ, ánh mắt đảo qua những người đang quỳ. Trong ánh mắt lóe lên tia lạnh lùng, khóe miệng khẽ cong. Khi nhìn Vân Y, lại biến thành bộ dáng hiền lành, ôn hòa nói:“Bọn họ không bảo vệ tốt chủ tử, tất nhiên bị phạt. Hơn nữa đó chỉ là bắt đầu, đợi khi điều tra ra chân tướng, tất cả bọn họ đều chôn cùng muội muội bổn vương. Muội muội bổn vương, không phải ai cũng có thể thương tổn, những người đó quả thực là muốn chết.”

Nghe Kim Dịch nói, kì thực lời nói lạnh như băng, Vân Y lại có một loại ảo giác. Chẳng lẽ chuyện này không liên quan đến Kim Dịch, mà là có người khác gây nên.

Nhưng đây là ai? Vân Y trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra ai muốn làm như vậy, hơn nữa lại giá họa cho Mộc Bách Nhiên.

Giá họa?!

https://thuviensach.vn

Đúng rồi, nha hoàn kia, đại nha hoàn bên người.

Là nàng đến phủ báo án, hơn nữa chỉ chứng là Mộc Bách Nhiên giết người.

Hơn nữa các nha hoàn bên người Kim Tử đều quỳ ở đây, Hoa Sen kia sai lại ra ngoài được mà báo án.

Là Kim Dịch bày mưu đặt kế, hay là không phải?

Nghĩ đến đây, Vân Y khóe miệng khẽ cong, giọng điệu hơi nghi hoặc nói:“Thuộc hạ của Phu nhân đều ở đây hết sao? Có còn ai hay không?”

Vân Y dứt lời, Hoa Sen đứng sau Vân Y, thân mình khẽ cứng đờ.

Vốn chi tiết này không ai có thể phát hiện, nhưng Vân Y khi nói chuyện cũng đã bắt đầu âm thầm quan sát nàng, cho nên sẽ thấy được.

Nhìn biến hóa nhỏ này, ánh mắt Vân Y nheo lại. Trong lòng biết việc này có thể bị phỏng tay, rốt cuộc có bao nhiêu người nhúng tay vào đây.

Kim Dịch nghe Vân Y nói, ánh mắt khẽ nhúc nhích, tầm mắt xẹt qua toàn thân Vân Y, giống như đang đánh giá nàng.

Kim Dịch ngay từ đầu chỉ nghĩ hắn chỉ là tân khoa trạng nguyên, cũng chỉ có chút tài hoa và thông minh mà thôi. Nhưng bây giờ, hắn đột nhiên phát hiện người này không đơn giản. Mình nhìn không thấu hắn, chỉ cảm thấy quanh thân hắn đều có một cỗ sương mù lượn lờ, khó có thể nhìn ra tâm tư của hắn. Thật khó phỏng đoán, thật sự là càng ngày càng có ý tứ.

Bắc thành thật sự là càng ngày càng náo nhiệt, càng ngày càng có ý tứ. Cuối cùng, ai sẽ là người thắng?

Trong mắt hắn hiện lên thần sắc tự tin, giọng điệu thận trọng nói:“Cũng không phải mọi người đều ở đây, có một nha hoàn của muội muội không có

https://thuviensach.vn

ở đây. Khi Bổn Vương nhận được tin tức liền lập tức chạy đến, khi bổn vương đến, nha hoàn kia cũng đã mất. Ngay từ đầu, bổn vương còn tưởng rằng nàng sợ hãi bị trách phạt, nên đã trốn đi. Hiện tại xem ra, nguyên lai không phải a. Xin hỏi, nha hoàn này sao lại ở bên cạnh Vân đại nhân a?"

Kim Dịch nói xong, ánh mắt nheo lại, thoáng nhìn Hoa Sen.

Bình thường hắn và Kim Tử gặp mặt, nha hoàn này thường xuyên xuất hiện. Bởi vậy Kim Dịch vẫn nhận thức được, chỉ là không biết tên mà thôi. Không nghĩ tới hôm nay Kim Tử xảy ra chuyện, nàng lại không ở đây. Nguyên bản, Kim Dịch nghĩ nàng bị hung thủ giết người diệt khẩu. Trong tiềm thức, Kim Dịch cũng không nghĩ Mộc Bách Nhiên sẽ là hung thủ, chỉ nghĩ hắn là người chịu tội thay mà thôi. Nhưng chuyện tốt tự đưa đến, hắn sao có thể phá hư? Bởi vậy, hắn đâm lao phải theo lao, có lẽ đến lúc đó có thể mượn sức Mộc Bách nhiên. Mộc Bách Nhiên lại rất tài hoa, năng lực cao. Chỉ là tính cách ôn hò, giữ mình như đại lão gia và tam lão gia, thủy chung bảo trì trung lập.

Nếu người này muốn chết, thì đây là chuyện không thể quay đầu. Như vậy, hắn nên lợi dụng chuyện này mưu lợi cho mình.

Nhìn ám quang trong mắt Kim Dịch, ánh mắt Vân Y nheo lại, cẩn thận đem biến hóa trên mặt Kim Dịch thu vào trong mắt. Nghe Kim Dịch nói, Vân Y khẽ nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ mình không thể dính líu nhiều đến vụ án này.

"Hạ quan xử án ở công đường, trùng hợp vị cô nương Hoa Sen đến kích trống minh oan, trạng cáo Mộc phủ đại thiếu gia Mộc Bách Nhiên độc hại Mộc phủ nhị phu nhân Kim Tử quận chúa. Nên tại hạ lập tức đến Mộc phủ xem xét. Không biết Nhiếp chính vương thấy tại hạ làm như thế, có được không?"

Vân Y nói xong, cụp mắt, lẳng lặng chờ đợi Kim Dịch trả lời.

https://thuviensach.vn

Kim Dịch bị Vân Y chỉnh lưng, nhất thời ánh mắt có chút thâm trầm, bình thản nói:“Không có vấn đề, Vân đại nhân làm tốt lắm. Hiện tại, Vân đại nhân mau vào trong với bổn vương xem xét, miễn cho đêm dài lắm mộng.”

Vân Y cúi đầu kính cẩn nghe theo, đi theo Kim Dịch vào phòng Kim Tử.

Vào phòng, chóp mũi có thể ngửi được mùi máu tươi, Vân Y nhíu mày, không thích hương vị này.

Kim Dịch đi vào, liền dời bước sang bên cạnh, Vân Y lập tức thấy được tình hình.

Bởi vì là phòng Kim Tử, cho nên mọi người bị Kim Dịch cho đợi bên ngoài. Lúc này, trong phòng chỉ có Kim Dịch cùng Vân Y.

Vân Y nhìn Kim Tử bị hại, lúc này khóe miệng mang theo vết máu đen thui, ánh mắt trợn lên, như nhìn thấy chuyện đáng sợ.

Nhìn vết máu khủng bố như vậy, Vân Y cũng thấy sợ.

Nhận thấy mình có chút khẩn trương, Vân Y vội giấu đi thần sắc, bắt đầu cẩn thận quan sát.

Kim Tử bề ngoài nhìn qua quả thật là trúng độc mà chết, trên người mặc quần áo màu tím cũng dính một ít máu đen, hẳn là từ trong miệng chảy tới quần áo.

Trên giường có chút hỗn độn, chắc là trước khi chết đã giãy dụa tạo thành. Mà bên giường có một bát thuốc đã uống.

Nhìn thấy vậy, Vân Y nghi hoặc đi lên, cầm bát canh, đưa lên mũi ngửi.

Quay sang hướng Kim Tử, nhớ lại y học. Vân Y kết luận Kim Tử trúng độc thất đêm hương, mà bên trong bát canh cũng có thất đêm hương.

https://thuviensach.vn

Thất đêm hương, kịch độc vô cùng, ăn vào một lát, sẽ chết.

Sau khi chết, trên mặt có màu xanh tím. Nhưng bảy canh giờ sau, sắc mặt lại khôi phục bình thường, nhìn qua giống như đang ngủ.

Mà trong vòng bảy ngày xác chết không có biến hóa gì, trên người còn có thể tản mát ra mùi hương của hoa lan.

Thật sự là kỳ quái, vì sao lại hạ loại độc này? Có thâm ý gì sao?

Nhất thời khó giải thích, Vân Y chỉ phải từ bỏ.

Xem xong, Vân Y xoay người nói với Kim Dịch:“Hạ quan đã xem xét xong, hiện tại hạ quan muốn mang những người có liên quan về phủ thẩm vấn, xin nhiếp chính vương ân chuẩn.”

Lúc Vân Y nói chuyện, tuy rằng khom người, nhưng lại làm cho người ta nhìn không ra một tia thấp kém, ngược lại trên người còn tản mát ra khí chất cao ngạo.

Vân Y nói xong, Kim Dịch mới thản nhiên nói một tiếng:“Đi thôi.”

Sau đó liền phất phất tay, cho hắn lui xuống.

Một khắc kia, Vân Y tựa hồ cảm thấy một loại cô đơn, một loại đau xót trên người hắn.

Vân Y thoáng nhìn Kim Dịch đưa mắt nhìn Kim Tử, một khắc này, Vân Y cảm thấy trong lòng bình thường trở lại. Ít nhất, thế giới này không phải rất tàn nhẫn.

Vân Y mang những người đang quỳ đi, Kim Dịch thấy như vậy cũng không phản ứng gì.

Một khắc sau, có hạ nhân vội vàng đến bẩm báo.

https://thuviensach.vn

“Khởi bẩm vương gia, Mộc phủ đại thiếu gia Mộc Bách Nhiên đã bị Vân đại nhân mang đi.”

“Cái gì?”

Nghe thế, Kim Dịch biến sắc.

Mang hạ nhân đi, hắn không cần. Nhưng mang Mộc Bách Nhiên đi, đó không phải ý hắn muốn. Hắn còn muốn mượn cơ hội này để hắn mang ơn, sau đó thành công thu phục Mộc Bách Nhiên. Nhưng bây giờ Vân Y lại chặn ngang giữa đường.

Sắc mặt Kim Dịch âm trầm, trên mặt xuất hiện cảm giác mơ hồ khhong xác định. Chuyện lần này rất quỷ dị. Hắn nên tiếp tục kế hoạch của hắn, hay là không nên tham gia, quan sát trước rồi nói sau. Nếu không, nếu cls chuyện khác, như vậy tâm huyết nhiều năm qua chẳng phải là uổng phí.

Kim Dịch lâm vào trầm tư.

Mà bên kia, Vân Y lại cùng Mộc Bách Nhiên ngồi trong hậu đường uống trà.

“Mộc đại thiếu gia, nghe nói bát canh kia của nhị phu nhân là ngươi đưa.”

Thần sắc Vân Y không vui không buồn, thản nhiên hỏi.

Mộc Bách Nhiên cầm ly trà đặt ở bên môi, ánh mắt cụp xuống, thấy không rõ thần sắc. Hàng lông mi dài khẽ nhắm lại, làm cho Mộc Bách Nhiên càng có vẻ sâu không lường được.

Giờ khắc này, Vân Y thiếu chút nữa cảm thấy chính mình có phải không biết hắn hay không.

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này Mộc Bách Nhiên quá mức sâu không lường được, nhìn hắn vẫn tao nhã ôn nhuận, trong lòng Vân Y có suy nghĩ kì quái. Chính mình có nên làm quen hắn một lần nữa, có lẽ hảo cảm tới quá nhanh cũng là một loại độc dược.

Nếu như, Mộc Bách hiên thật sự rắp tâm hại người. Như vậy, nàng cũng sẽ không nương tay.

Có lẽ suy nghĩ trong lòng hắn quá mức lãnh liệt, hơi thở của Vân Y cũng giảm xuống vài độ.

Đồng thời, trong ánh mắt của Mộc Bách Nhiên lên một chút do dự, cuối cùng tất cả đều chuyển hóa thành quyết tuyệt.

Lúc Vân Y bất ngờ, đột nhiên ly trà trong tay Mộc Bách Nhiên mạnh mẽ rơi xuống. Tiếng động kia làm cho Vân Y cả kinh. Vân Y mạnh mẽ ngẩng đầu lên, ngay sau đó, cũng thấy hắn ngẩng đầu lên.

Khi nhìn thấy đôi mắt kia, Vân Y bị chấn động.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 144

Đột nhiên khi nhìn vào đôi mắt ấm áp như ngọc, Vân Y chấn động.

Trong ánh mắt đó cất giấu sự cô đơn và mỏi mệt vô cùng.

Nhìn Mộc Bách Nhiên như vậy, Vân Y muốn nói cái gì đó, nhưng lại nói không nên lời.

Thời gian trôi qua tại bầu không khí im lặng này, âm thanh của Mộc Bách Nhiên lẳng lặng vang lên.

"Đối với Kim Tử, ta có chán ghét, có phẫn nộ, nhưng lại không có hận ý. Năm đó nàng gả cho nhị thúc, mang theo khí thế bá đạo không ai bì kịp. Mộc phủ lại chỉ chọn con trưởng làm gia chủ. Nên phụ thân ta mới là gia chủ của Mộc phủ. Nhưng cũng chỉ là bù nhìn mà thôi, kì thực mọi quyền lực đều ở trong tay Kim Tử. Kim Tử làm việc xưa nay chỉ dựa vào cảm tính, chưa bao giờ nghĩ cho người khác. Như tên của tam đệ, Kim Tử thích chữ Võ, lại mạnh mẽ đoạt đi tên của tam đệ. Nàng xưa nay trân trọng đứa con bảo bối, người khác không thể đụng vào Mộc Vũ. Mà ta tuy rằng thanh danh bên ngoài, là người đứng đầu bốn vị anh hùng hào kiệt ở Bắc thành, nhưng ở Mộc gia cũng phải cẩn thận. Tuy rằng đối với Kim Tử ta phẫn nộ. Nhưng cũng đành chịu, bởi vì nàng chung quy là thê tử duy nhất của nhị thúc, mẫu thân của nhị đệ ta. Bởi vậy, dù nàng có làm ra chuyện không thể tha thư, ta cũng không để ý. Ta nói mọi chuyện, không phải muốn chứng minh cái gì. Chỉ là, Kim Tử đã chết, ta chỉ là muốn nói ra những lời trong đáy lòng của ta. Mà nàng bị giết, mặc dù ta có cảm giác được giải thoát. Nhưng là, ta cũng cảm thấy khổ sở. Dù sao nàng đã sớm là người của Mộc

https://thuviensach.vn

gia. Nay xảy ra chuyện, người Mộc gia tất nhiên rất buồn. Bởi vậy, Bách Nhiên lại khẩn cầu đại nhân trả lại một công đạo cho thẩm thẩm. Mà Bách Nhiên tự biết có người nghi ngờ ta, bởi vậy tại hạ sẽ toàn lực phối hợp đại nhân điều tra."

Không thể nói rõ vì sao, lời nói của Mộc Bách Nhiên vốn hắn là cảm động lòng người, vì sao nàng nghe lại có hương vị nhạt nhẽo như nước. Nhưng chuyện này không quan trọng. Ngay sau đó, Vân Y mất đi cảm giác nghi ngờ. Chỉ còn lại phán đoán của mình nói cho nàng biết, Mộc Bách Nhiên vô tội.

Vân Y không biết mình có nên tin tưởng hắn không, nhưng không phải cũng không có lí do không tin hắn sao? Kim Tử là do Mộc Bách Nhiên giết, không khác gì đang nói nhảm sao?

Vân Y đột nhiên lại cảm thấy buồn cười. Chuyện này mình cần gì phải nghĩ nhiều như vậy, hết thảy dựa theo chứng cớ là được rồi.

Nhất thời, tâm tình Vân Y thả lỏng rất nhiều. Nàng bắt đầu hỏi về vụ án này.

"Ngươi nói xem ngày Kim Tử quận chúa chết ngươi làm gì, thời gian, nơi ngươi lui tới."

Mộc Bách Nhiên nói xong, liền lẳng lặng cúi đầu. Khi Vân Y đột nhiên hỏi hắn, hắn khẽ giật mình.

Nghe Vân Y hỏi, Mộc Bách Nhiên vội vàng trả lời:"Ngày hôm qua ta gặp nhị thẩm ở hoa viên, phát hiện nhị thẩm tinh thần không tốt. Vì thế, hôm nay ta phái người làm một bát canh tẩm bổ, cố ý phái người đưa cho nhị thẩm dùng. Mà ta hôm nay cũng chưa ra khỏi Thanh Tùng viện, luôn ở trong phòng đọc sách."

Mộc Bách Nhiên nói xong, như bị xúc động, nhẹ thở dài một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nghe hắn nói xong, Vân Y không phát hiện ra điều khả nghi, nên lại phái người đưa Mộc Bách Nhiên về phủ. Mà nay Mộc phủ đã được canh chừng nghiêm ngặt, Mộc Bách Nhiên tương đương như bị giam lỏng.

Bởi vì Kim Tử chết là vấn đề lớn, cho nên mọi người có liên quan đều phải bị thẩm vấn. Nhưng Mộc phủ là gia tộc trăm năm, thân phận người trong phủ cũng không thấp, nên không có khả năng hỏi từng người một. Vì vậy Kim Dịch xin thánh chỉ của hoàng thượng, phái binh lính bao vây Mộc phủ, tương đương với giam lỏng người của Mộc phủ.

Hành vi của Kim Dịch nhìn qua là vì Mộc phủ, kì thực tất cả đều vì lợi ích của hắn. Vốn nàng muốn giam lỏng Mộc Bách Nhiên tại phủ, nhưng cũng phải cho hắn quay về. Mà lúc này, Kim Dịch đang có ý gì nàng cũng không biết.

Dù sao Kim Tử chết, kỳ thật cũng có liên quan đến Kim Dịch.

Có lẽ Kim Dịch vì củng cố thế lực của mình, muốn thừa cơ hội này đem lợi ích về cho mình. Mà nếu làm đúng, lại có thể loại bỏ cái đinh trong mắt hắn.

Chỉ là Kim Dịch thật sự sẽ như thế sao? Nhưng như vật đều cho thấy Kim Dịch chỉ lợi dụng Kim Tử chết để giành lợi ích của mình.

Mà lần này, nàng lại phụ trách xử lí vụ án này, Kim Dịch phỏng chừng là thấy mình không có bối cảnh. Đến lúc đó, nghĩ mình không tra ra được. Hơn nữa, vụ án này quỷ dị phi thường, có khả năng không tra được gì. Như vậy, kết quả cuối cùng là mình bất lực. Sau đó sẽ bị Kim Dịch thao túng.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Vân Y để mình thanh tỉnh một chút.

Bây giờ còn chưa bắt đầu điều tra, sao có thể nhụt chí.

Vân Y gọi Hoa Sen vào hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoa Sen là đại nha hoàn bên cạnh Kim Tử, được Kim Tử tín nhiệm. Mà Kim Tử chết, cũng là Hoa Sen ở bên cạnh. Hơn nữa vụ án này cũng là Hoa Sen đến phủ kích trống minh oan. Đối với chuyện này, Vân Y vẫn nghĩ không ra, vì sao Hoa Sen lại kích trống minh oan.

Nếu nàng nói Mộc Bách Nhiên gây nên, như vậy nàng phải báo cho Nhiếp chính vương mới đúng a. Như vậy, Mộc Bách Nhiên chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, như vậy tự nhiên cũng vì Kim Tử đòi lại công đạo. Xem ra Hoa Sen này cũng không đơn giản, hơn nữa Vân Y cảm thấy mấu chốt là ở Hoa Sen này.

Lần này thẩm án, Vân Y không lên công đường. Bởi vì nàng không thích dụng hình bức cung, cho nên ở hậu đường, hỏi đại khái chút chuyện, sau đó xem xem có phát hiện gì không.

Hoa Sen nhất bị đưa đến hậu đường, khi thấy Vân Y, lập tức quỳ xuống.

“Đại nhân, ngươi nên vì phu nhân làm chủ a, phu nhân chết oan uổng a.”

Hoa Sen quỳ xuống, lập tức bắt đầu khóc kể.

Nghe Hoa Sen khóc kể, Vân Y cảm thấy phiền chán, phất tay ngăn lại.

“Đừng khóc, bản quan hỏi ngươi, ngày ấy có phải chỉ có mình ngươi bên cạnh phu nhân?”

Nghe Vân Y quát lớn, Hoa Sen làm như bị hoảng sợ, run rẩy thân mình, cẩn thận trả lời:“Đúng vậy, ngày đó chỉ có nô tỳ hầu hạ bên cạnh phu nhân.”

“Phu nhân ngươi chết như thế nào, ngươi nói lại chuyện hôm đó xem.”

“Bẩm đại nhân. Ngày ấy phu nhân vốn là tính muốn nghỉ ngơi, sau đó đại thiếu gia cố ý phái người tặng một chén canh bổ cho phu nhân dùng.

https://thuviensach.vn

Phu nhân nghe xong, lúc ấy liền khen đại thiếu gia có lòng, sau đó sai người mang vào. Lúc ấy chén canh vẫn còn nóng. Nên phu nhân lập tức uống. Sau khi phu nhân uống xong, an vị trong phòng nhắm mắt nghỉ ngơi. Ai ngờ không đến nửa khắc, đột nhiên sắc mặt phu nhân trở nên xanh tím, khó chịu lấy tay nắm cổ mình, sau đó khóe miệng tràn máu đen. Sau đó, phu nhân tắt thở."

Hoa Sen nói đến đây, đã khóc không thành tiếng.

Lời Hoa Sen nói nghe qua cũng không có vấn đề gì, Hoa Sen miêu tả dấu hiệu của Kim Tử trước khi chết chính là trúng độc thất đêm hương. Hơn nữa, lời này cũng ăn khớp với Mộc Bách Nhiên.

"Như vậy, phu nhân chết, sao ngươi lại đến đây báo án?"

Ở tình huống kia, một nha hoàn không phải là kinh hoảng báo cho quản gia trong phủ sao? Nàng thì ngược lại, chạy đến phủ báo án. Vân Y thiếu chút nữa nghĩ mình là Bao Thanh Thiên, như có vụ án nào thì lập tức nghĩ tới mình.

Mình cũng chỉ là một quan viên mới nhậm chức, không có bối cảnh, làm sao có thể để nha hoàn này chạy tới báo án?

"Hồi bẩm đại nhân, bởi vì trước khi phu nhân chết vẫn tôn sùng đại nhân, còn nói nếu có một ngày nàng xảy ra chuyện, chỉ có đại nhân ngươi cho nàng một công đạo. Cho nên, phu nhân vừa có chuyện, nô tỳ liền lập tức đến phủ báo án."

Lời này, thật là Kim Tử nói? Trong mắt nàng để ý đến mình sao?

Bất quá lời này nói cũng đúng. Chuyện này, nàng tất nhiên sẽ tận tâm điều tra rõ chân tướng cho Kim Tử một công đạo. Đáng tiếc Kim Tử đã chết, nếu không nàng cũng không dễ dàng buông tha cho nàng ta.

https://thuviensach.vn

Đợi Hoa Sen đi rồi, Vân Y lại hỏi vài nha hoàn, bà vú ở Mẫu Đơn các một ít vấn đề. Bọn họ đều nghĩ chén canh kia. Kim Tử vì uống chén canh đó mà chết.

Mà đó cũng là chứng cứ chỉ tội Mộc Bách Nhiên sát hại Kim Tử, nhưng lời nói của Mộc Bách Nhiên còn văng vẳng bên tai. Hơn nữa, Mộc Bách Nhiên cũng không có động cơ giết Kim Tử. Tuy rằng Mộc phủ sóng ngầm mãnh liệt, ma sát rất lớn, nhưng cũng không có gì xảy ra? Nếu muốn thì đã xảy ra chuyện từ sớm, làm sao có thể chờ đến hôm nay.

Hơn nữa lựa chọn một phương pháp tầm thường như vậy mà giết Kim Tử, thật sự là không hợp với lẽ thường.

Vân Y nhất thời cảm thấy rối loạn.

Lời Hoa Sen nói là thật sao?

Nhưng lời nói của Hoa Sen cũng ánh xạ ra một tin tức, thì ra Kim Tử cùng Kim Dịch có hiềm khích. Hơn nữa ngày đó biểu hiện của Kim Dịch cũng là căn cứ chính xác, Kim Dịch thấy Kim Tử chết cũng không có chút đau thương, ngược lại hoạt động thường xuyên, xem ra muốn mượn cơ hội này để thực hiện âm mưu.

Kim Dịch, đây không phải là muốn chạm vào ngôi vị hoàng đế sao.

Không được, lần này không thể cho Kim Dịch đắc ý, nếu không ngôi vị hoàng đế của Bắc Dương có nguy cơ, vậy Hồi sinh thảo của mình cũng có nguy cơ.

Nghĩ đến Hồi sinh thảo, trong đáy lòng lại đau đớn vô cùng.

Mỗi khi loại đau đớn này dâng lên, Vân Y chỉ biết lẳng lặng tìm một chỗ, lẳng lặng nhớ, làm cho sự đau đớn này giảm bớt một chút. Chỉ có như

https://thuviensach.vn

vậy, nàng mới biết được mình làm tất cả đều đáng giá. Mình đau đớn chỉ vì để người kia còn sống, như vậy nàng mới kiên trì và có dũng khí.

Lần này cũng không ngoại lệ, sau khi sự thống khổ dần dần biến mất, Vân Y đột nhiên phát hiện đầu óc mình thanh tỉnh rất nhiều.

Sau khi thanh tỉnh, Vân Y phát hiện suy nghĩ của mình có chút rõ ràng.

Buổi tối, Vân Y lại đi tới Mộc phủ.

Một đường thông suốt tới Mộc phủ, Vân Y phát hiện thủ vệ ở đây cũng không nhiều, xem ra này Kim Dịch đối với người của Mộc phủ vẫn rất khách khí. Có lẽ Mộc phủ dù sao cũng là gia tộc lớn, không nên làm bừa.

Vân Y đi vào Mẫu Đơn các, đi đến phòng Kim Tử. Bởi vì Kim Tử trúng độc kỳ lạ, xác chết không phân hủy, hơn nữa vụ án chưa điều tra rõ, nên vẫn đặt trong phòng nàng.

Đẩy cửa phòng Kim Tử ra, hương thơm nồng của hoa lan quanh quẩn chóp mũi.

Mùi hoa này thật sự rất nồng, nhưng lại không bị chán ghét, mang theo sự mát lạnh nhè nhẹ. Giống nhau bên trong không phải thi thể, mà là vật quý hiếm.

Vào phòng, Vân Y tinh tế quan sát gian phòng này. Vân Y phát hiện gian phòng không có gì thay đổi, vẫn giống như ngày đó nàng nhìn thấy.

Nhìn vết máu đen, Kim Tử nằm trên giường. Tất cả chuyện này đều quỷ dị, lại có vẻ không hiểu.

Hương hoa lan vẫn nồng như vậy, tản mát ra vẻ phong tình.

Mùi?

https://thuviensach.vn

Vân Y đột nhiên đem lực chú ý chuyển dời đến mùi hoa, cảm thấy kỳ quái.

Vì sao người kia lại chọn loại độc như vậy? Tất nhiên là có ý nghĩa. Tâm tư Vân Y xoay ngược lại, cũng không nghĩ ra mục đích của người kia.

Trong lúc nhất thời không nghĩ ra mấu chốt, Vân Y đi vào giường, nhìn Kim Tử, cẩn thận nhìn toàn thân của nàng. Nhưng kết quả vẫn không thu hoạch được gì.

Đột nhiên, Vân Y nhìn thấy trên cổ Kim Tử có một điểm đen. Nếu không nhìn kỹ, thì không thấy.

Vân Y tinh tế quan sát điểm đen kia, cảm thấy có chút quen mắt.

Nếu nhìn quen mắt, vậy nàng đã gặp qua hơn nữa có khả năng biết.

Nhưng đó là cái gì?

Vân Y vẫn không nghĩ ra, bất đắc dĩ, Vân Y về phòng.

Để tiện tra án, Vân Y trực tiếp ở lại phủ.

Nằm ở trên giường Vân Y vẫn ngủ không được, tổng cảm thấy mình đang cách xa chân tướng, không thể vén bức màn đó lên.

Đột nhiên mũi của Vân Y khẽ động, chóp mũi lại có mùi hôi truyền đến. Nháy mắt buồn bực, Kim Dịch có phải cố ý hay không, cố ý không tu sửa nơi đây.

Ngày mai tìm một huân hương che dấu mùi này, Vân Y trong lòng yên lặng nghĩ. Sau đó, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Lúc sắp ngủ, Vân Y lại đột nhiên mở mắt, trong mắt tinh quang lưu động.

https://thuviensach.vn

Che dấu?

Che dấu!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 145

Lúc sắp ngủ, Vân Y đột nhiên mở mắt, trong mắt tinh quang lưu động.

Che dấu?

Che dấu!

Đúng, dùng hương hoa lan nồng, có lẽ muốn che dấu mùi hương khác!

Vân Y trong mắt quang hoa lưu chuyển, lập tức đứng dậy thay quần áo, hướng tới Mộc phủ.

Vân Y dùng khinh công, nhanh chóng đi tới Mộc phủ.

Nàng biết, đêm nay nàng đến, có lẽ sẽ đánh rắn động cỏ, thị vệ chắc chắn sẽ bẩm báo cho Nhiếp chính vương. Nhưng, không còn cách nào khác. Vân Y lo lắng có rất nhiều chứng cứ sẽ trôi theo thời gian, vậy mất nhiều hơn được.

Vân Y nhanh chóng vào phòng Kim Tử, không để ý đến ánh mắt ngạc nhiên của mọi người trên đường.

Đi vào phòng Kim Tử, lại ngửi được mùi hoa lan quen thuộc.

Mùi hoa lan vẫn nồng như cũ, làm cho người ta say mê, làm cho người ta thật sâu mê muội.

Nhưng lúc này Vân Y cũng không bị này mùi hấp dẫn mà chỉ hỏi tác dụng của nó.

https://thuviensach.vn

Mùi nồng như vậy, chắc chắn muốn che dấu mùi hương khác. Như vậy, mùi bị che dấu là mùi gì?

Vân Y đi đến trước giường, nhìn Kim Tử vẫn ngủ say như cũ, có tư vị nói không nên lời. Cho dù hận nàng, chán ghét nàng, nhưng giờ phút này cũng vẫn dùng hết sức lực tìm hung thủ, cho nàng một công đạo.

Có lẽ người cũng đã chết, nói cái gì nữa cũng uổng công.

Nàng ngồi xổm xuống, tinh tế nhìn sắc mặt Kim Tử, quan sát đến điểm đen.

Lúc ánh mắt dừng lại ở điểm đen, ánh mắt Vân Y nheo lại.

Nàng tinh tế nhìn điểm đen kia, đầu chậm rãi tới gần điểm đen kia, đột nhiên chóp mũi có một mùi hoa hấp dẫn nàng.

Đây là mùi thi hoa!

Thi hoa, tên như nghĩa chính là hoa xung quanh thi thể mới có thể sinh trưởng.

Rất nhiều thi thể ở bãi tha ma đều có hoa này, hoa có độc tính nhẹ, ngửi một chút thì không sao. Nhưng nếu ngửi nhiều, vậy sẽ chết.

Hơn nữa, quan trọng nhất là trước khi chết có đặc thù giống thất đêm hương, trừ bỏ hương vị. Hương hoa lan nồng, thi hoa gay mũi.

Vân Y cả kinh, nếu Kim Tử là trúng độc thi hoa mà chết, như vậy cái này có thể chứng minh Mộc Bách Nhiên không phải hung thủ.

Bởi vì thi hoa không có khả năng bỏ vào thuốc, khiến cho người uống nhanh chết, đây là cần tích lũy lâu ngày, đến một ngày nào đó lại bộc phát ra.

https://thuviensach.vn

Trong đầu nhớ lại, Mộc Bách Nhiên cùng Hoa Sen đều nói, Kim Tử mấy ngày nay tinh thần không tốt. Như vậy Kim Tử hẳn là đã trúng độc của thi hoa, hơn nữa thời gian cũng đã dài. Mà Mộc Bách Nhiên ngày đó cũng đúng lúc đưa thuốc làm Kim Tử bộc phát ra.

Nhưng tất cả đều trùng hợp sao?

Có một người đang âm thầm sớm đã muốn giết Kim Tử, hay có người lặng lẽ cho Kim Tử ngửi độc dược này. Mà ngày đó kỳ thật Mộc Bách Nhiên trùng hợp gặp Kim Tử.

Còn có một loại khả năng chính là người nọ đã sớm giết Kim Tử sau đó giá họa cho Mộc Bách Nhiên.

Nếu giá họa cho Mộc Bách Nhiên, như vậy phải nắm chắc thời gian. Phải biết Kim Tử khi nào thì sẽ phát độc, sau đó để Mộc Bách Nhiên đưa thuốc đến, sau đó bỏ vào độc thất đêm hương vào thuốc của Mộc Bách Nhiên. Lại tạo mùi hoa lan nồng ở trên người Kim Tử.

Nếu trực tiếp hạ độc Kim Tử, như vậy Kim Tử tất nhiên sẽ có sở phát hiện, như vậy chỉ có thể hạ độc mạn tính. Đợi đến lúc Kim Tử sắp chết, lại hạ độc dược khác với Kim Tử, đánh lạc hướng mọi người.

Xem ra, đây là có người muốn giá họa cho Mộc Bách Nhiên.

Như vậy Hoa Sen kia tuyệt đối có liên quan đến án này, bởi vì lúc Kim Tử chết chính là nàng ở cạnh Kim Tử. Nếu làm mọi việc như vậy, chỉ có nàng có thể.

Hoa Sen, là người của Kim Dịch sao?

Vân Y lấy được kết quả mình muốn, lại một mình lảo đảo trở về phủ.

https://thuviensach.vn

Trở về phủ, Vân Y không có ngủ tiếp, mà là ngồi trước bàn, tự hỏi sau đó nên làm thế nào?

Nếu như nói như vậy, điểm mấu chốt của án này ở trên người Hoa Sen. Nếu nàng thà chết không thừa nhận có đồng mưu, cuối cùng sẽ gánh tội thay. Nếu có tình huống này, thật đúng là khó giải quyết.

Không đúng, chắc chắn còn có dấu vết khác để lại mà nàng lại xem nhẹ.

Vân Y sai người đi Mộc phủ điều tra Hoa Sen, mà lần này Mộc phủ cực kì hợp tác, bởi vì chuyện này liên quan đến thiếu gia chủ bọn họ, cho nên đối với yêu cầu của Vân Y đều tận lực làm việc, hy vọng Mộc Bách Nhiên trong sạch.

Lấy được tin tức của Hoa Sen, Vân Y chậm rãi đọc. Kết quả cũng làm cho nàng ngoài ý muốn, Hoa Sen quả thật không cóvấn đề. Hoa Sen là con của quản gia ở Mộc phủ. Mà Hoa Sen là người sắc bén, được Kim Tử lựa chọn, sau đó từng bước một ngồi trên vị trí đại nha hoàn.

Như vậy xem ra, Hoa Sen thật sự là không có lý do gì đi giúp Kim Dịch mưu hại Kim Tử a.

Vân Y trong lúc nhất thời cảm thấy mình đang vào ngõ cụt, không biết phương hướng.

Ngay lúc Vân Y dần dần khôi phục tinh thần, buổi sáng, Nhiếp chính vương tự mình đến.

Được đến tin tức này thời điểm, Vân Y trong mắt hiện lên sắc bén thần sắc.

Kim Dịch nhất định là vì mình hôm qua đi Mộc phủ mà đến, hắn lo lắng mình sẽ tra ra cái gì đi.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng tâm tình không vui, nhưng hiện tại Kim Dịch đang một tay che trời, cho dù nàng không thích cũng phải ra ngoài nghênh đón.

Mời Kim Dịch vào phủ, dâng trà, Vân Y đứng ở dưới đợi Nhiếp chính vương phân phó.

“Vân Y a, bổn vương rất coi trọng ngươi, không biết tra xét sáu ngày, bây giờ có kết quả gì chưa?”

Kết quả gì chứ, kết quả chính là các chứng cứ hướng về phía lão nhân gia ngài. Vân Y thật sự muốn rống ra ngoài.

Nhưng cuối cùng lý trí vẫn hơn, nên vâng lời đáp lại:“Hạ quan đã nhiều ngày vì vụ án này không ăn không ngủ, rốt cục cũng có được chút manh mối. Hiện nay chỉ cần thêm một chút thời gian, nhất định có thể ra chân tướng rõ ràng.”

“Tốn thêm một ít thời gian? Vân Y, bổn vương lại cho ngươi thêm một năm để điều tra có được không?”

Vân Y nói xong, Kim Dịch cũng nở nụ cười, hơn nữa thái độ cực kỳ ôn hòa nói ra câu đó. Ngữ khí nói chuyện giống như hỏi thời tiết hôm nay có đẹp không.

Nhìn Kim Dịch như vậy, Vân Y thật muốn dùng một chưởng, cho hắn quên đi. Hắn nói gì chứ, cho một năm được không. Đây không phải là uy hiếp sao?

Nàng đương nhiên muốn nói tốt thôi, nhưng ra đến miệng lại biến thành:“Vương gia nói đùa, không cần một năm, chỉ cần thêm một ngày thì tốt rồi. Tin tưởng vương gia cũng thiệt tình yêu thương Kim Tử quận chúa, một ngày này vẫn có thể chờ chứ. Chỉ cần thêm một ngày, hạ quan có thể cho Kim Tử quận chúa một công đạo.”

https://thuviensach.vn

Vân Y nói xong, nâng mắt nhìn Kim Dịch, chờ hắn trả lời.

Cũng không tin, nàng đã nói như vậy, hắn không biết xấu hổ lại làm khó dễ nàng.

Mà Kim Dịch ở nơi Vân Y không nhìn thấy, trong ánh mắt hiện lên chút đau xót. Thật lâu sau, không nói gì, cuối cùng lại thở dài một hơi, thong thả nói:“Ngày mai bổn vương lại đến, hy vọng Vân đại nhân có thể cho bổn vương một đáp án hợp lý.”

Kim Dịch nói xong, không cho Vân Y có cơ hội mở miệng, liền bước đi. Cước bộ rất nhanh, tựa hồ nóng lòng rời nơi này.

Nhìn Kim Dịch như vậy, Vân Y có chút không hiểu. Nhưng không hiểu thì thế nào, quan trọng là chứng cớ mà thôi.

Vì thế, Vân Y phái người đi tìm hiểu về Hoa Sen, xem có bỏ qua cái gì hay không. Nàng cho người ở Thiên Binh các đi làm, tuy rằng Thiên Binh các ở Bắc thành thực lực đơn bạc, nhưng điều tra tin tức, vẫn có chút tác dụng.

Lúc chạng vạng, Vân Y lại suy nghĩ một chút.

Thì ra Hoa Sen là con của quản gia, nhưng cũng từng mất tích.

Lúc Hoa Sen còn nhỏ ham chơi, đi theo cha mẹ ra ngoài mua vật dụng thì lạc mất. Lúc ấy cha mẹ nàng cũng tiêu phí một ít tâm tư, tìm kiếm một thời gian, nhưng không tìm được người. Bởi vậy, cũng không tìm nữa.

Nhưng thật không ngờ năm năm sau, Hoa Sen mười lăm tuổi đã trở lại. Dựa vào dung mạo mơ hồ cùng với trường mệnh khóa mang trên người Hoa Sen, mọi người đều tin nàng là Hoa Sen. Sau đó, Hoa Sen ở lại Mộc phủ làm nha hoàn.

https://thuviensach.vn

Một năm sau, Kim Tử gả vào Mộc gia, chọn Hoa Sen làm nha hoàn.

Hơn nữa, Hoa Sen từng nhiều lần ra vào Kim gia, lấy danh nghĩa Kim Tử lấy ít đồ.

Xem ra thân phận Hoa Sen cực kỳ khả nghi, nhưng làm thế nào mới có thể làm cho Kim Dịch thừa nhận?

Kỳ thật chuyện này, dù mình đưa ra chứng cớ, Kim Dịch cũng không thừa nhận. Chỉ cần hắn một mực chắc chắn không phải hắn, nàng dựa vào cái gì mà khiêu chiến với Nhiếp chính vương chứ?

Vân Y phiền não, lại một lần nữa thống hận quyền lực. Có quyền lực, cho dù phạm sai lầm, cũng có thể rất dễ dàng bỏ qua. Mà bây giờ chính là tình huống này, Kim Dịch địa vị khó có thể lay động, Vân Y vô luận có mưu kế chồng chất, đều không thể động vào Kim Dịch.

Hiện tại, Vân Y có thể làm là làm cho Mộc Bách Nhiên không bị liên lụy. Mộc Bách Nhiên vô tội, nên cần giải oan.

Huống chi, Mộc Bách Nhiên từng giúp mình, vô luận như thế nào mình cũng phải giúp hắn.

Nghĩ đến đây, Vân Y lại chạy tới Mộc phủ.

Vào Mộc phủ, Vân Y đến Thanh tùng viện gặp Mộc Bách Nhiên. Ai ngờ lại bị báo lại, sáng nay Mộc Bách Nhiên đã bị Nhiếp chính vương mang đi.

Kim Dịch mang Mộc Bách Nhiên đi, hắn muốn làm gì?

Muốn buộc Mộc Bách Nhiên nhận tội? Hay là có ý đồ khác.

Giờ phút này, Vân Y cảm thấy khó hiểu. Giờ phút này, nàng cảm thấy lực lượng của mình quá nhỏ bé! Mình còn nói phải giúp Bắc Dương đoạt

https://thuviensach.vn

lại giang sơn? Nhưng dưới tình huống này, không bảo đảm cho người cứu mình vô tội, huống chi là việc khác?

Buổi tối, Vân Y lại không ngủ được, một mình đứng ở phía trước cửa sổ tự hỏi. Tự hỏi hành động của mình ở Bắc quốc, mình cần thời gian, cần thời gian tích lũy.

Sau khi thi khoa cử, còn tỷ thí võ nghệ. Kế hoạch của mình là tích tụ một chút thực lực, sau đó tỷ thí võ nghệ, lại từng bước một đi lên.

Nhưng Kim Tử chết đã làm nhiễu loạn hết cả. Mình vừa vào triều đình Bắc quốc, án tử lại đến, mình nghĩ mình có thể xử lý. Nhưng giờ phút này mới phát hiện, thì ra mình không thể.

Thực lực của Kim Dịch ở Bắc quốc trải rộng, ở rất nhiều nơi. Mà lần này cũng cho thấy, mình muốn điều tra Hoa Sen, chỉ có thể dùng người của mình, người trong phủ lại không nghe phân phó. Cho dù nghe, cũng qua loa cho xong.

Vân Y không biết nên làm thế nào, nên giải oan cho Mộc Bách Nhiên, hay tiếp tục ẩn nhẫn, đến cuối cùng lại giải quyết Kim Dịch.

Một buổi tối tự hỏi, Vân Y không biết kết quả.

Hôm sau, lúc Vân Y còn đang suy nghĩ, Nhiếp chính vương cũng cho người truyền Vân Y vào Vương phủ.

Vân Y chắc chắn có liên quan đến Kim Tử, chỉ là mình chưa rõ ràng. Nên đưa ra chứng cớ, hay nên biết thời biết thế, đợi thời cơ.

Vào Kim phủ, có người đến mời Vân Y vào. Vân Y kinh ngạc, sao mình lại bị đưa đến nơi hẻo lánh này.

https://thuviensach.vn

Người kia mang Vân Y đi chợt dừng lại ở một cửa phòng, sau đó nói một tiếng:“Người muốn gặp Vân đại nhân đang ở trong.”

Nói xong, người kia liền rời đi.

Nhìn người nọ rời đi, Vân Y thầm nghĩ đây là chuyện gì?

Giống như bí mật gặp gỡ.

Kim Dịch này làm cái gì, sao lại mang mình đến đây?

Muốn gặp mình sao lại không đến phủ, hay là gặp ở đại sảnh, sao lại mang mình đến đây, còn ra vẻ thần bí.

Không đúng, Kim Dịch nếu muốn gặp mình, sẽ không làm ra nhiều chuyện như vậy. Trừ phi hắn rảnh rỗi, không có chuyện gì, mới có thể như vậy.

Như vậy, người bên trong không phải Kim Dịch!

Không phải Kim Dịch, người ở trong là ai?

Vân Y nghi hoặc. Ai muốn gặp mình ở đây chứ?

Mình thật sự không quen ai trong phủ Nhiếp chính vương, đó là ai chứ?

Nhìn cửa phòng đóng chặt, Vân Y nghi hoặc, có chút phỏng đoán, không biết có nên vào hay không.

Tổng cảm thấy chuyện hôm nay quá mức quỷ dị, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể đi vào.

Vân Y cắn chặt răng, đẩy cửa phòng ra, nhìn bóng dáng đang đưa lưng về phía mình, ngón tay Vân Y cứng đờ, cứ đứng ở cửa, thần sắc không rõ.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 146

Vân Y cắn chặt răng, đẩy cửa phòng, nhìn thấy bóng dáng đưa lưng về phía mình, ngón tay Vân Y cứng đờ, cứ đứng ở cửa, thần sắc không rõ.

Thân ảnh đưa lưng về phía mình, là Mộc Bách Nhiên.

Mộc Bách Nhiên, Vân Y trong lúc nhất thời không biết nên lấy loại thái độ nào đối mặt hắn.

Đôi mắt Vân Y tối lại, nhìn Mộc Bách Nhiên, cũng nghe âm thanh của hắn.

“Ta không có việc gì, Kim Tử là do Hoa Sen giết chết.”

Trong bầu không khí im lặng, lời nói của Mộc Bách Nhiên mang theo độ ấm, trực tiếp làm Vân Y tổn thương.

“Cái gì, làm sao có thể?”

Vân Y không tin, không tin Kim Dịch sẽ khinh địch buông tha cho Mộc Bách Nhiên, buông tha cơ hội này.

Vân Y hỏi xong, hồi lâu cũng không thấy Mộc Bách Nhiên trả lời.

Nàng nâng mắt nhìn về phía Mộc Bách Nhiên, thấy hắn chậm rãi xoay người lại. Nàng lẳng lặng nhìn hắn, nhìn hắn chậm rãi xoay người lại. Nhưng, Mộc Bách Nhiên lại ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Vân Y chỉ nhìn được nửa sườn mặt của hắn. Tư thái như vậy, mang theo tia trầm mặc không nói lên lời.

Hắn đã đáp ứng Kim Dịch cái gì sao? Cho nên đổi kết quả như vậy.

Giờ khắc này, Vân Y tình nguyện mình không biết chuyện này, nàng không thích Mộc Bách Nhiên thỏa hiệp, như vậy làm cho Vân Y có chút buồn. Giống như sự tin tưởng của mình lại bị giẫm lên.

Trong mắt nàng, Mộc Bách Nhiên là người luôn kiên nghị, vĩnh viễn không thỏa hiệp.

Giờ phút này, Mộc Bách Nhiên thỏa hiệp làm cho Vân Y thất vọng.

Có lẽ là khó có thể tin, Vân Y hờ hững hỏi: “Vì sao?”

Mộc Bách Nhiên không trả lời ngay, vẫn chìm đắm trong thế giới của mình.

Bị bầu không khí im lặng như vậy làm phiền chán, Vân Y cũng nghiêng đầu đi, không hề nhìn hắn. Nàng chuyển mắt, nhìn về phía cửa sổ, phát hiện ngoài cửa sổ có một hồ nước. Hồ nước trong suốt, nhẹ nhàng gợn sóng. Tựa hồ, nhìn mặt hồ như vậy, làm cho lòng mình có một tia an ủi.

An tĩnh lại, cẩn thận tự hỏi, nàng bỗng nhiên phát hiện mình tựa hồ có chút cực đoan.

Mộc Bách Nhiên lựa chọn như vậy, tự nhiên có hắn đạo lý. Mỗi người đều có thứ mình coi trọng, có lẽ hắn cũng vì vật hắn coi trọng mới làm như thế. Một khi đã như vậy, thì mình cần gì phải như thế.

Có lẽ khi Mộc Bách Nhiên cứu nàng, nàng cũng đã xem hắn như bằng hữu, cho nên mới để ý như vậy. Bởi vì, nàng lo lắng mình nhìn lầm người.

https://thuviensach.vn

Nghĩ thông suốt, Vân Y đều cảm thấy mình có chút buồn cười, khóe miệng khẽ cong lên. Chuẩn bị mở miệng nói chuyện, điều tiết lại không khí, âm thanh thanh nhã của Mộc Bách Nhiên đột nhiên truyền đến.

“Cố gắng giúp hoàng thượng, để hoàng thượng lấy lại quyền lực.”

Lời nói của Mộc Bách Nhiên như truyền đến ở nơi xa, mang theo một tia phiêu miểu mơ hồ.

Vân Y kinh ngạc quay đầu lại, trong mắt lộ ra tia kinh ngạc. Hắn có ý gì? Hắn làm sao có thể biết chuyện mình và Bắc Dương? Hay là, hắn chỉ thuận miệng nói, dù sao mình không muốn hợp tác với Kim gia.

Nhìn Vân Y nghi hoặc, Mộc Bách Nhiên chậm rãi xoay người lại. Dung nhan đầy đủ xuất hiện, nhưng lại không cô đơn như nàng tưởng tượng. Ngược lại, hắn lại ẩn nhẫn, trầm ổn. Đôi mắt hắn thản nhiên phát sáng.

Mắt khẽ chớp, trong lòng Vân Y suy đoán, nhưng cũng không nói ra.

Kim Tử gả vào Mộc gia, hơn nữa lại nắm quyền ở Mộc gia, có thể nói Mộc gia là một cánh tay của Kim Dịch. Hơn nữa, mấy năm nay biểu hiện của Mộc gia cũng đã chứng minh điều này.

Nhưng bây giờ nghe Mộc Bách Nhiên nói, làm cho Vân Y có chút không rõ.

Tuy rằng Mộc Bách Nhiên ở thế trung lập, hắn vẫn không quy thuận Kim Dịch. Nhưng hắn cũng không theo Hoàng thượng, dù sao Mộc gia cùng Kim gia có quan hệ đó.

Nhưng Mộc Bách Nhiên cũng là nhân tài, Kim Dịch có mơ ước thu phục hắn cũng có lý.

Nhưng bây giờ hắn lại có ý muốn giúp Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết có nên trả lời hay không, bởi vì có lẽ đây chỉ là thử nàng. Bởi vì một khi hắn quy thuận Kim Dịch, như vậy có thể bây giờ hắn đang giúp Kim Dịch thăm dò mình.

Nhìn đôi mắt Vân Y đầy sự nghi ngờ, Mộc Bách Nhiên cũng thản nhiên ôn hòa nở nụ cười, nụ cười mang theo sự tự tin cùng lo lắng. Hắn ôn nhu ấm áp mở miệng:“Ngươi cùng Hoàng thượng có giao ước, ngươi giúp hắn đoạt quyền lực cùng tình cảm, hắn cho ngươi Hồi sinh thảo, đúng không?”

Lần này, Vân Y lại nở nụ cười, khuôn mặt tinh xảo mang vẻ đẹp động lòng. Đôi mắt trong suốt, xinh đẹp tao nhã.

Ánh mắt Mộc Bách Nhiên chợt lóe, không khỏi có chút thất thần, thầm nghĩ trong lòng, nếu Vân Y là nữ tử, nhất định sẽ tao nhã nhất thiên hạ. Nhưng ngay cả như vậy, Vân Y tất nhiên không phải là vật trong nước.

Hai người nhìn nhau, mọi nghi ngờ đều tiêu tan. Nếu là bằng hữu, thì không lo lắng nữa.

Hai người ngồi xuống, bắt đầu đàm luận mọi việc.

“Sao ngươi biết ta có giao ước với Hoàng thượng?”

Tuy rằng biết Mộc Bách Nhiên đứng về phía Bắc Dương, hơn nữa chắc chắn rất được Bắc Dương tin tưởng. Nhưng, Vân Y vẫn muốn biết cụ thể.

Nghe vậy, Mộc Bách Nhiên cũng không ngoài ý muốn, hắn ôn hòa cười, sau đó tinh tế nói:“Khi nhỏ, ta có gặp Hoàng thượng, năm đó hắn hăng hái, ta lại phiền muộn. Năm đó tiên hoàng vẫn còn sống, Bắc Dương rất có khí phách. Trước đây hắn có khát vọng cùng lý tưởng cao cả. Mà ta dưới sự nắm quyền của Kim Tử, không thể không giấu tài. Nếu vô ý, sẽ chọc nàng không vui, như vậy sẽ làm cho phụ thân và mẫu thân khó xử. Khi ta gặp Hoàng thượng, nhưng kỳ quái là, hai ta như là bằng hữu đã lâu, trò chuyện không biết mệt. Không biết khi nào thì bắt đầu, chúng ta quyết định muốn

https://thuviensach.vn

cùng nhau cố gắng, cùng nhau khai sáng ra một đất nước thịnh thế. Lúc đó, ta phát hiện mình cũng có khát vọng cùng nhiệt huyết. Bởi vậy, từ đó về sau, ta không hề giấu tài hoa của mình, mà tận tình bày ra. Nhưng, ta làm việc cùng làm người càng khiêm tốn. Có lẽ là bởi vì hành vi của ta làm cho Kim Tử cảm thấy ta chỉ muốn phát ra tài hoa, cũng không muốn cùng Mộc Vũ tranh cao thấp, bởi vậy mới không để ý. Thế sự thay đổi, trong nháy mắt, tiên hoàng mất, triều chính xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Ta cùng Bắc Dương đã trao đổi, Bắc Dương trở thành người như bây giờ. Nhưng quyết định của chúng ta lại chưa từng thay đổi. Ta muốn cùng nhau cố gắng khai sáng một đất nước thịnh thế, hơn nữa chúng ta luôn luôn nỗ lực. Tuy rằng hiệu quả rất nhỏ, nhưng chúng ta luôn cố gắng. Mà có một ngày, Hoàng thượng nói cho ta biết, có lẽ ta và hắn đã có hy vọng. Sau đó, hắn nói với ta về ngươi.”

Nói tới đây, Vân Y cũng đã hiểu một chút.

“Như vậy, ngươi đang giả vờ thỏa hiệp, kì thực là muốn muốn ẩn thân!”

Không phải hỏi, mà là khẳng định.

Vừa rồi sự tự tin và vẻ ẩn nhẫn của Mộc Bách Nhiên vẫn hiện lên trong đầu Vân Y. Bởi vậy, Vân Y dám khẳng định như vậy.

Mộc Bách Nhiên không nói gì, nhưng cũng kiên định gật đầu một cái.

Thấy hắn thừa nhận, Vân Y có chút phiền muộn. Trước đây mình rất tự tin, nói như chém đinh chặt sắt, chỉ cần Hồi sinh thảo. Mục đích của mình vẫn như vậy, nhưng bây giờ mình lại có cảm giác phụ lại sự tin tưởng của Bắc Dương cùng Mộc Bách Nhiên.

“Là điều kiện gì?”

Nói đến đây, Vân Y rõ ràng cảm thấy ngực mình khẽ đau, rất sợ đáp án này.

https://thuviensach.vn

Mà tựa hồ biết nàng khẩn trương, hắn ôn ôn nhu nhu cười. Tươi cười như một trận gió mát, phất qua lòng của nàng.

“Không có gì nghiêm trọng, chỉ muốn ta yên lặng một thời gian mà thôi. Trong khoảng thời gian này, ta coi như làm khách ở Kim phủ. Như vậy cũng tốt a, nơi này có ăn có uống, thật tốt a. Chỉ là, lần này khổ cho ngươi. Có nhiều chuyện phải nhờ ngươi xử lí.”

Mộc Bách Nhiên giống như đang chiếm được tiện nghi, sung sướng nói.

Vân Y nghe, biết Kim Dịch đang giam lỏng hắn. Bởi vì nếu giết hắn, sẽ khiến cho Mộc phủ đối địch, đến lúc đó Mộc phủ sẽ về phía Hoàng thượng, vậy mất nhiều hơn được.

Nhưng theo hắn nói, lại cảm thấy không thể tin Kim Dịch. Dù sao Mộc Bách Nhiên cũng rất khó khống chế, tính tình của hắn hướng ngoại, giống như gió. Nếu không tốt, Kim Dịch có khả năng sẽ tiền mất tật mang. Bởi vậy giam lỏng Mộc Bách Nhiên, từ từ áp chế Mộc gia là kết quả tốt nhất.

Nhưng kết quả này đối với Mộc Bách Nhiên mà nói, quá tàn nhẫn.

Hắn lại trở thành quân cờ trong trận tranh đoạt quyền lực này, chắc chắn hắn không muốn. Lấy năng lực của hắn, hắn nên trở thành một quân sư chỉ đường cho người khác, mà không phải ở đây đợi kết quả cuối cùng.

Nhưng hiện tại lại bất đắc dĩ lựa chọn.

Sau đó Mộc Bách Nhiên giao cho Vân Y một phong mật tín, bên trong có thế lực hắn giúp Bắc Dương nắm trong tay.

Mang theo phong thư rời đi, Vân Y cảm thấy trên vai mình mang trọng trách nặng nề. Nhưng nàng lại không thể cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Trận chiến này, nàng không thể thất bại, nếu không sẽ không biết ăn nói ra sao với Mộc Bách Nhiên hy sinh bị giam lỏng ở đây.

Trong phòng Mộc Bách Nhiên nhìn Vân Y càng lúc càng xa, ánh mắt khẽ chớp, không đành lòng.

Chỉ là, đây không phải lỗi của hắn, sai là ở chỗ Vân Y không nên bước vào cục diện này!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 147: Yến Hội Thủy

Đi khỏi Kim phủ, Vân Y cảm thấy cảm giác của mình khác với lúc vào.

Vuốt trang giấy trong tay áo, Vân Y cảm thấy mình lại nhiệt tình, tin tưởng. Kim Dịch, không bao lâu nữa, nàng sẽ đưa hắn đoàn tụ với Kim Tử.

Trở lại phủ, Vân Y viết một phần báo cáo tra án giao cho Kim Dịch. Nội dung đơn giản là tất cả chứng cớ đều chỉ về phía Mộc Bách Nhiên, cuối cùng kết quả là Mộc Bách Nhiên có ý định mưu hại Kim Tử quận chúa.

Lúc giao báo cáo này, Vân Y có cảm giác không vui. Vậy là đã xong vụ án thứ nhất, bởi vì theo ý của hắn. Tuy rằng trong lòng cảm thấy có chút hoang vắng, nhưng đây là kết quả không phải sao? Rất nhiều chuyện, tuy rằng biết, nhưng cũng không thể thay đổi. Có thể làm chỉ là thuận theo nó, hoặc phải cố gắng, để có thể leo lên được vị trí cao, có thể quyết định một việc theo ý mình.

Hôm sau, Kim Dịch phái người tuyên đọc thánh chỉ.

Cuối cùng, kết quả vụ án này là do Hoa Sen bên cạnh Kim Tử bất mãn Kim Tử đánh chửi mà hạ độc giết nàng.

Vụ án này cứ như vậy chấm dứt, chấm dứt ngoài dự đoán mọi người.

Sau chuyện này, Vân Y ngoài mặt trở nên nhu thuận. Mà Kim Dịch lại càng bành trướng, trên triều, chỉ cần Kim Dịch nói, cho dù bị người khác phản đối, cuối cùng cũng thành thánh chỉ.

https://thuviensach.vn

Mà Bắc Dương lại càng trầm mặc, mỗi lần vào triều, cơ bản cũng không lên tiếng. Tất cả, làm cho quyền lực của Kim Dịch nghiễm nhiên đạt tới cực hạn. Hắn nghiễm nhiên có quyền lực ngang Hoàng thượng, mang tư thế của Hoàng đế.

Kim Dịch cái gì cũng làm, chỉ thiếu mỗi tạo phản xưng đế.

Vân Y vào triều cũng không lên tiếng, làm việc vô cùng cẩn thận. Kim Dịch thấy vậy nghĩ nàng thỏa hiệp, Kim Dịch đoán Vân Y vì chuyện của Mộc Bách Nhiên nên đã giác ngộ. Biết kết cục đối đầu với hắn, cho nên bắt đầu thuận theo.

Nhưng sự thật chỉ có Vân Y tự biết mình ra sao?

Sự thật là, Vân Y bề bộn nhiều việc, gần đây nàng thật sự bề bộn nhiều việc.

Nàng vội vàng lặng lẽ điều ngân lượng ở Sở quốc, bởi vì bây giờ nàng rất cần bạc. Bây giờ, nàng phải lặng lẽ hối lộ quan viên, bởi vì đây là cách nhanh nhất.

Vốn nàng cũng không muốn dùng cách này, nhưng tất cả là do Kim Dịch áp bức. Cho nên muốn dùng trí từ từ để mưu tính thì không thích hợp, hơn nữa Kim Dịch gần đây đã có dã tâm lớn, cũng có lẽ sắp muốn tạo phản. Như vậy nàng sẽ chịu thiệt, tới lúc đó như là lấy trứng chọi đá.

Bởi vậy, cách nhanh nhất là mua chuộc người của Kim Dịch. Mà muốn mua chuộc, cách nhanh nhất là dùng tiền.

Đôi khi, có tiền có thể sử quỷ thôi ma, những lời này cũng có đạo lý. Những người đi theo Kim Dịch, chắc chắn là vì quyền lực về sau, cuộc sống khá giả.

Bởi vậy, lần này Vân Y bí mật điều ngân lượng của Thiên Binh các.

https://thuviensach.vn

May mắn Thiên Binh các không thiếu tiền, lúc trước đoạt được quốc khố của Sở quốc từ tay Sở Minh An có rất nhiều vật vô giá a. Bởi vậy, Vân Y bây giờ không thiếu tiền, chỉ thiếu thời gian.

Nàng chờ được, độc của Sở Hiên không thể chờ. Hơn nữa lấy vị thuốc này cũng chưa đủ, còn thiếu sinh mệnh chi hoa.

Sinh mệnh chi hoa, không biết đang ở đâu?

Quên đi, tới đâu tính tới đó. Bây giờ bắt Kim Dịch trước, sau đó lấy Hồi sinh thảo, cuối cùng lại đi tìm sinh mệnh chi hoa.

Bây giờ đã có chút ngân lượng chuyển vào Bắc quốc, tiếp theo nên dụ dỗ quan viên, cho bọn họ lấy tiền, sau đó quy thuận, tới thời cơ làm cho Kim Dịch một đao trí mạng.

Kỳ thật, Vân Y cũng có nghĩ tới dùng tiền là cách nhanh nhất. Nhưng lúc trước Vân Y vừa tới Bắc thành, cái gì cũng không biết. Không có thân phận, không có bối cảnh, bởi vậy muốn tiêu tiền cũng rất khó a.

Nhưng bây giờ lại khác, bây giờ có thế lực của Mộc Bách Nhiên, nàng giống như có thế lực trung thành ở Bắc thành. Có thế lực như vậy, nàng làm việc cũng dễ hơn. Nàng có thể mượn dùng thế lực đó tiếp cận người của Kim Dịch.

Nhưng tất cả đều phải làm trong bí mật. Nếu không cẩn thận, sẽ rước lấy phiền toái lớm, có lẽ sẽ đưa tới tai ương ngập đầu. Bởi vậy, Vân Y còn mời nhiều sát thủ của Đoạt Hồn lâu đến giám sát.

Nói đến Đoạt Hồn lâu, Vân Y buồn bực, đây là thế lực của Hàn Băng. Vốn nàng chỉ cần nói một tiếng, Đoạt Hồn Lâu sẽ nghe lệnh. Nhưng không có cách khác, ai kêu Hàn Băng cùng tỷ tỷ chạy tới biên cảnh giúp biểu ca, sau đó chuyện của Đoạt Hồn lâu đều giao cho thủ hạ. Vì thế, Vân Y căn bản không thể không tiêu tiền. Bởi vậy, Vân Y chỉ có thể an ủi mình, không

https://thuviensach.vn

có việc gì, dù sao bây giờ mình cũng có nhiều tiền. Nhưng đồng thời Vân Y cũng hò hét trong lòng, khi trở về phải lấy lại một ít trân bảo.

Có quan viên, không thích bạc, chỉ thích bảo vật. Không có cách khác, đành phải đưa thôi.

Ai, không biết Hàn Băng cùng tỷ tỷ khi nào sẽ phát hiện mình lừa bọn họ. Mình căn bản không phải đi giải sầu, mà là ở đây làm chuyện đại sự. Nếu bọn họ biết, có thể chạy tới giúp mình hay không. Đến lúc đó, mình nhất định phải làm cho Đoạt Hồn lâu trả bạc lại cho mình.

Thật là, Hàn Băng cũng dám lấy tiền của mình, không thể tha thứ. Lần sau thấy hắn, thế nào cũng phải đá xoáy hắn.

Bây giờ chỉ có thể nhờ người của Đoạt Hồn lâu hỗ trợ. Ai kêu Hàn Băng đem thế lực ở Bắc thành phát triển tốt như vậy, tuy rằng ở Yến kinh cũng rất mạnh, nhưng cũng có mức độ, cũng yếu hơn Bắc thành.

Vân Y tốn nhiều tiền mời người Đoạt Hồn lâu đến, không chỉ muốn giám sát những người đó, đối với người có hai lòng, vậy thì giết sạch. Tuy rằng giết sạch, nhưng cũng phải thiết kế. Bằng không trong triều bỗng nhiên có quan lớn chết, vậy sẽ có sóng to gió lớn. Hơn nữa, nếu để Kim Dịch cảnh giác, càng không ổn.

Vì thế, Vân Y ngày đêm tính toán, không ngừng nuôi trồng thế lực của mình.

Thời gian qua đi, trong nháy mắt đã qua một tháng, thi võ nghệ cũng sắp bắt đầu. Cuộc thi này so với thi khoa cử ở Bắc thành càng xem trọng hơn, bởi vì dân ở Bắc thành rất bưu hãn, tôn trọng võ nghệ. Bởi vậy, tuy rằng mọi người cũng quan tâm tới thi khoa cử, hơn nữa cũng bắt đầu coi trọng. Nhưng trong tiềm thức của họ vẫn càng coi trọng thi đấu võ nghệ.

https://thuviensach.vn

Dù sao ở cổ đại, đôi khi, ai mạnh sẽ thắng, có quyền lực sẽ có tiếng nói. Tuy rằng có chút tàn khốc, nhưng cũng là sự thật.

Thi võ nghệ, đây là thời cơ tốt.

Tất cả đều đã sắp xếp, chờ Kim Dịch tự tin bành trướng đến lúc không thể áp chế. Đến lúc đó, hắn bị kích thích tạo phản, như vậy danh chính ngôn thuận, Vân Y có thể mang theo thế lực của Mộc Bách Nhiên giao cho nàng, cũng là thế lực của Bắc Dương đi giết Kim Dịch. Những thế lực này đều cực kỳ đáng tin, bởi vì bọn họ đều trung thành với triều đình. Bọn họ là người luôn vì sự hưng suy của triều đình, bởi vậy những người này luôn hy vọng triều đình sẽ giành thắng lợi. Mà Vân Y thu mua những quan viên này, sẽ trở thành điểm mấu chốt của sự thành công.

Kim Dịch, để hắn kiêu ngạo thêm chút nữa, bởi vì tai ương ngập đầu sẽ nhanh chóng nghênh đón hắn.

Kim Dịch gần đây quá thoải mái, bởi vì trong triều không còn ai chống chế lại hắn. Có lẽ Mộc Bách Nhiên cuối cùng lặng yên ẩn lui, hắn nắm Mộc gia trong tay, các quan viên trong triều đều thấy rõ tình huống, biết ai mới là chủ nhân của Bắc thành, ai mới là người nắm quyền cao nhất ở Bắc quốc. Bởi vậy, Kim Dịch gần đây không có chuyện không hài lòng. Hơn nữa gần đây, hắn lại được tặng vô vàn mỹ nữ và châu báu vốn là của Bắc Dương.

Ngay từ đầu Kim Dịch cũng hoài nghi, nhưng sau đó, cũng không phát hiện gì. Bởi vì Kim Dịch có thể có hôm nay, tất nhiên là có thủ đoạn. Bởi vậy, nếu có gì bất thường, đó chính là muốn chết. Bởi vậy, sau khi cẩn thận kiểm tra cùng điều tra, Kim Dịch an tâm hưởng thụ mỹ nữ, ngày ngày ở phủ sống mơ mơ màng màng.

Tất cả những thứ hắn được hưởng đều là Vân Y cung cấp, Vân Y bỏ rất nhiều tâm huyết bồi dưỡng đám mỹ nhân này. Vân Y tin rằng, Kim Dịch sẽ

https://thuviensach.vn

không phát hiện. Bình thường lúc này, dùng mỹ nhân mê hoặc một nam nhân là hữu hiệu nhất.

Bởi vậy, Kim Dịch đem lực chú ý đều chuyển sang mỹ nhân xem có giết hắn hay không, nên hắn đã phạm vào sai lầm lớn. Bởi vì, Vân Y sẽ không dùng cách ngu xuẩn như vậy, Vân Y muốn từng bước một lặng lẽ ăn thế lực của hắn, làm cho hắn chỉ còn vui chơi với mỹ nhân, Vân Y cũng âm thầm mua được sát thủ Đoạt Hồn lâu tới giết thủ hạ của hắn.

Mỹ nhân là điểm yếu của anh hùng, đây là đạo lý từ xưa đến nay.

Ăn no mặc ấm, dâm dục, Kim Dịch gần đây sống thoải mái như Hoàng đế.

Nhìn Bắc quốc từ bên ngoài đã không thể kiềm chế được hắn, Mộc gia vì chuyện của Mộc Bách Nhiên đã theo phe Kim Dịch. Thủy gia vẫn bảo trì trung lập, bởi vì quan hệ với Nhiếp chính vương phi, Kim Dịch chưa từng làm Thủy gia khó xử. Bởi vậy, Thủy gia vẫn tồn tại trên triều đình. Đồng sự đã sớm rời khỏi chính trị của Bắc quốc, Thổ gia tuy chưa theo hắn. Nhưng đó cũng là chuyện sớm muộn.

Bởi vì gần đây cũng có tin, nói là muốn tứ hôn cho Mộc Vũ cùng cháu gái Thổ Cũng Linh của Thổ gia gia. Hơn nữa lúc tin này truyền ra, Thổ gia lại không có phản ứng. Bởi vậy, Kim Dịch cảm thấy Bắc quốc là do hắn nắm quyền.

Nói tới nhiếp chính vương phi, Kim Dịch cũng thật sự thích nàng. Tuy rằng Kim Dịch mỗi ngày đều hưởng thụ rất nhiều nữ nhân, nhưng trong lòng cũng thích Thủy Nhu. Bởi vì, lúc trước Bắc Ngạo Thế còn sống, Kim Dịch vì Thủy Nhu mà thiếu chút nữa đem thế lực của mình nuôi dưỡng nhiều năm hủy hoại chỉ trong chốc lát. Tuy rằng Thủy Nhu gả cho Kim Dịch, nhưng cũng không thích hắn.

https://thuviensach.vn

Mà Kim Dịch luôn cố gắng lấy lòng Thủy Nhu, nhưng Thủy Nhu vẫn mang bộ dáng không quan tâm. Kim Dịch có cố gắng thế nào, Thủy Nhu đều thờ ơ. Mà kiên nhẫn của hắn cũng đã không còn. Bởi vậy, sau này Kim Dịch tìm rất nhiều mỹ nhân, mỗi ngày đắm chìm trong mỹ nữ. Nhất là sau này Kim Dịch nắm quyền lực vô hạn bành trướng, hắn càng khó chịu sự hờ hững của Thủy Nhu. Bởi vậy, đó cũng giúp Vân Y có cơ hội thiết kế hắn.

Ngay cả như vậy, vị trí của Thủy Nhu trong lòng Kim Dịch vẫn như cũ.

Gần đây, Kim Dịch đắm chìm vào thỏa mãn quyền lực và nữ sắc. Tựa hồ quên đi sự lạnh lùng Thủy Nhu gây cho hắn, bởi vậy Kim Dịch có ý muốn tổ chức yến hội. Cho quan viên mang theo gia quyến đến tham dự.

Nhận được tin tức này, Vân Y thật muốn mắng người. Nàng bây giờ rất bận rộn. Làm sao nhàn nhã giống Kim Dịch, cả ngày không có chuyện gì làm. Nàng ngày nào cũng phải quan sát động thái của Kim Dịch, tùy thời chuẩn bị.

Nhưng thánh chỉ đã hạ, không đi không được. Không có cách khác, Vân Y cũng chỉ có thể mắng hắn trong lòng, hành vi khác, nàng vẫn không dám.

Đa số những người ở Bắc thành cũng thích tổ chức yến hội. Bởi vì trong mắt những quan viên nhỏ, đây là cơ hội tốt. Bởi vì gần đây Nhiếp chính vương bắt đầu yêu thích sắc đẹp. Đây là cơ hội tốt a, như vậy bọn họ có thể mang nữ nhi của mình theo, nếu được Nhiếp chính vương coi trọng, đó là chuyện rất vui a. Bởi vì, nhờ nữ nhi của họ, họ có thể nhanh thăng chức.

Có người vui mừng, có người buồn rầu.

Bắc Dương không thích chuyện này, đó cũng chỉ là một sự bài trí.

Nhưng cho dù không muốn, yến hội vẫn bắt đầu.

Ban đêm, bóng đêm lưu tinh, mang theo một tia xinh đẹp lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Khi Vân Y vào yến hội, đã có rất nhiều người đến.

Các đại thần được sắp xếp ngồi hai dãy, sau lưng họ là phu nhân và nữ nhi. Mà Bắc Dương cũng đã đến, còn Kim Dịch kia cũng chưa tới.

Kim Dịch thật là càng ngày càng kiêu ngạo, dám làm càn như vậy. Kim Dịch thật sự nghĩ hắn là Hoàng đế, cũng phải xem người khác có đáp ứng hay không.

Giấu đi mũi nhọn trong mắt, Vân Y vui vẻ vào trong.

Mọi người thấy Vân Y, cũng không có phản ứng gì. Vì vậy tân khoa trạng nguyên, tuy rằng là người đứng đầu bảng vàng. Nhưng sau khi vào quan trường, yên lặng vô danh.

Khi vụ án Kim Tử quận chúa bị giết, Vân Y cũng không làm gì, tất cả đều là Nhiếp chính vương Kim Dịch làm chủ. Mà sau sự việc đó, tân khoa trạng nguyên lại mai danh ẩn tích. Trên triều, hắn cũng chưa từng có phát ngôn. Hơn nữa Nhiếp chính vương tựa hồ cũng không thích hắn. Như vậy tự nhiên hắn bị đào thải.

Bởi vậy khi họ thấy Vân Y, không ai chào hỏi hắn, đều coi hắn không tồn tại.

Người của Kim Dịch tất nhiên chán ghét Vân Y, mà người của Bắc Dương tự nhiên sẽ không ngốc mà đi qua chào hỏi, để mọi người biết Vân Y là người của Hoàng đế.

Vân Y không để ý bọn họ nghĩ thế nào, nàng chỉ cần biết mình đang làm gì, suy nghĩ gì thì tốt rồi. Bởi vậy, ánh mắt của người khác không liên quan đến nàng.

Ngồi xuống vị trí của mình, Vân Y cầm lấy ly rượu trên bàn, thản nhiên uống rượu, tinh tế bình phẩm.

https://thuviensach.vn

Người bên cạnh hì hì nháo nháo uống rượu, bàn luận đủ chuyện. Mà Vân Y giống như bị cô lập, mang theo vẻ tiêu điều. Nhưng Vân Y nhưng không để người khác cảm giác sự vắng vẻ cô tịch cùng thê lương. Ngược lại có cảm giác như ở một cảnh giới khác.

Vân Y đơn độc ở một thế giới khác, không ai có thể quấy rầy, không ai có thể tiếp cận. Nhưng không làm cho người khác cảm thấy đáng thương.

Ngay sau đó, ánh mắt mọi người đã bị Kim Dịch làm hấp dẫn.

Hôm nay Kim Dịch rất đàng hoàng, một thân quần áo màu vàng, mặt trên thêu đầy yêu dị xà. Âm lãnh mà cao ngạo.

Đứng bên cạnh Kim Dịch là vương phi Thủy gia Thủy Nhu, một thân màu lam, mang theo cỗ hơi thở tự nhiên. Khí chất thoải mái này, làm cho người ta mềm mại đến đáy lòng. Im lặng mà tốt đẹp, như vậy làm cho người ta muốn quý trọng cùng bảo hộ. Tuy rằng Thủy Nhu mang bộ dạng bình thường, nhưng cỗ hơi thở này có thể làm cho vô số nam nhi vì nàng khom lưng.

Khó trách Bắc Dương cùng Kim Dịch đều vì nàng không thể tự kềm chế, nàng xác thực đáng giá.

Ngày ấy ở Quỳnh Hoa yến, tiếng đàn sạch sẽ trong sáng, vẫn quanh quẩn bên tai, làm cho Vân Y đối với Thủy Nhu sinh ra một cỗ lo lắng cùng thích thú.

Vân Y nhìn Thủy Nhu, chỉ cảm thấy trong lòng nháy mắt thanh thấu. Nhưng ở sau lưng, có một ánh mắt mãnh liệt phóng tới nàng.

Vân Y cả kinh, quay đầu lại. Lại nhìn thấy một nam nhân một thân hồng bào, trong lòng thầm hô không tốt.

Sao lại gặp hắn ở đây?

https://thuviensach.vn

Kim Lãng, con của Kim Dịch.

Người ở trường thi, vẫn ảnh hưởng đến cảm xúc của nàng. Gần đây có nhiều việc, nàng đã sớm quên chuyện này, cũng quên người này. Nhưng bây giờ lại gặp được hắn, Vân Y chỉ cảm thấy không tốt. Người như thế, như độc xà, làm cho người ta cảm giác lạnh lẽo.

Trên hồng bào của hắn thêu đầy Mạn châu sa hoa, nhìn hoa văn trên y phục, ánh mắt Vân Y chợt lóe.

Loài hoa quen thuộc, gợi lên tình cảm đau xót của Vân Y.

Đôi mắt nàng hiện lên vẻ phiền muộn, khẽ nhắm mắt, bỏ qua Kim Lãng.

Mà Kim Lãng thấy Vân Y không nhìn mình, hắn cảm thấy trong lòng rầu rĩ không vui, đổ hoảng.

Không biết vì sao từ ngày ấy, sau khi Kim Lãng coi thi về, lại khó có thể quên bóng dáng ấy. Nam tử có hơi thở như thanh liên.

Nếu thích, như vậy cho vào phủ là được. Nhưng cảm giác này quá mức mãnh liệt, bởi vậy Kim Lãng vẫn bắt buộc mình không cần để ý hắn. Bởi vì quá mức để ý không phải là chuyện tốt. Nhưng kết quả lại hoàn toàn ngược lại. Càng muốn quên, trong đầu lại càng nhớ rõ ràng.

Bị cảm xúc phức tạp tra tấn lúc lâu, Kim Lãng nghĩ, nếu đã gặp lại, hắn sẽ chiếu cố tốt cho hắn.

Mà nay gặp lại, nhưng hắn lại không nhìn mình. Xem ra không cho hắn thấy, hắn không biết mình lợi hại.

Ánh mắt Kim Lãng híp lại, chứa một ánh sáng lạnh, sắc bén bắn về phía Vân Y.

https://thuviensach.vn

Đắm chìm trong suy nghĩ của mình, thế nhưng Vân Y cũng có thể cảm nhận ánh mắt mãnh liệt của hắn. Vân Y bất đắc dĩ phục hồi tinh thần lại, trong lòng bất mãn, hắn muốn làm gì a?

Hắn rảnh lắm sao? Thật sự rất muốn tìm người giết hắn, để khỏi chướng mắt. Nhưng bây giờ động đến hắn vẫn không thích hợp. Vài quan viên chết, Kim Dịch cũng không để ý. Nhưng nếu con chết, Kim Dịch chắc chắn sẽ điều tra. Như vậy, thật không ổn.

Đôi khi, mình cũng muốn rút kiếm đi Kim phủ trực tiếp giết Kim Dịch, như vậy có thể bớt lo. Nhưng Kim Dịch võ công cao cường, hơn nữa ám vệ quanh người vô số, không phải dễ dàng động vào.

Nhẫn nại, chỉ cần nhẫn nại thêm một thời gian nữa thì tốt rồi.

Tất cả đều sẽ qua đi, mây đen sẽ tan, ánh sáng sẽ lại soi sáng.

Vân Y mang thần sắc bình tĩnh, nhưng sâu trong mắt lại thật sự chờ mong.

Mà Kim Lãng cho dù dùng ánh mắt như vậy nhìn Vân Y, nhưng vẫn không được Vân Y đáp lại.

Kim Lãng thầm hận trong lòng, chút nữa sẽ cho hắn đẹp mặt.

Chỉ là quan tứ phẩm, lại bị phụ vương chán ghét, nên phủ phục dưới chân hắn mới đúng. Lại dám hờ hững với hắn.

Nhiếp chính vương ngồi vào chỗ của mình, yến hội bắt đầu.

Đầu tiên là màn biểu diễn ca múa, trong lúc biểu diễn, Kim Lãng thỉnh thoảng dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái đánh giá Vân Y, làm Vân Y nổi da gà.

Mà Kim Dịch tựa hồ cũng phát hiện, nhìn về phía Vân Y. Đột nhiên gọi thái giám bên cạnh, nói mấy câu bên tai. Thái giám nghe xong, gật đầu, sau

https://thuviensach.vn

đó lại cẩn thận nhìn về phía Vân Y.

Vân Y không hiểu gì mà vẫn ngồi đó, thật sự là phiền toái lại tới nữa.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 148: Diệt Sát

Edit: Sunny Út

Vân Y mạc danh kỳ diệu ngồi ở chỗ kia, thật sự là phiền toái lại tới nữa.....

Chắc chắn không có chuyện tốt, hai cha con này thật là có đức hạnh, không cho người khác sống yên.

Vân Y buồn bực ngồi ở kia, cùng đợi chuyện sắp xảy ra với mình. Nhưng giống như không có chuyện gì xảy ra.

Ca múa xong, thái giám tuyên bố, các thiên kim tiểu thư có thể hiến nghệ biểu diễn.

Lời này vừa nói xong, các khuê tú đều rất hưng phấn. Bởi vì, cha con Kim Dịch đều có bộ dáng bất phàm, hơn nữa thân phận cao quý, nắm quyền cao, bất luận được người nào ưu ái đều là chuyện tốt a. Tuy rằng Kim Dịch cùng Kim Lãng mang thanh danh không tốt, nhưng cũng không ảnh hưởng đến tâm tư của các nàng. Không có cách nào, nam nhân cổ đại mấy ai mà không háo sắc. Hơn nữa cho dù xuất sắc như Mộc Bách Nhiên, cuối cùng lại có kết cục như vậy. Cho nên trong mắt nữ tử, chi bằng tìm nam tử có quyền thế thì càng an tâm.

Bởi vậy một đám nữ tử hưng phấn đòi hiến nghệ.

Tiếp theo các nữ tử lên đài, dùng hết năng lực biểu hiện.

https://thuviensach.vn

Nhìn các nàng biểu diễn, Vân Y không thấy có gì mới, quay đi quay lại cũng chỉ có vậy. Không phải khiêu vũ thì đánh đàn, ngẫu nhiên lại thổi tiêu.

Hoạt động ở cổ đại quá ít, khó trách khi không có chuyện gì thì đi tính kế người khác.

Biểu diễn vẫn đang tiến hành, đa số nam tử đều chăm chú, trong ánh mắt ngẫu nhiên có sự tham lam. Nhưng nhìn thấy Kim Dịch đang ngồi, ánh mắt vội thu lại.

Nhìn bọn họ xem say sưa như thế, Vân Y thật không biết nói gì. Một đám kia không biết đang làm cái gì, cầm nghệ, chỉ động ngón tay, không có ý cảnh. Bất quá, coi như là đàn gảy tai trâu, cũng không ai thưởng thức. Bọn quan viên này chỉ xem nữ tử bộ dạng có đẹp hay không, cái khác bọn họ cũng không chú trọng. Bởi vậy, cũng có thể nói ở trên ra sức biểu diễn, phía dưới cũng coi như là cao hứng.

Nhìn chiếc đàn kia, Vân Y lại nhớ tới tiếng đàn của Thủy Nhu ở Quỳnh Hoa yến. Đơn thuần như vậy, đến nay vẫn là có một không hai. Cũng chỉ có nữ tử tốt đẹp như Thủy Nhu mới có thể làm cho tiếng đàn có sinh lực. Mang theo hơi thở tự nhiên thanh khiết, làm cho người ta nghe vào lòng, toàn thân thả lỏng.

Chỉ là không biết, có cơ hội nghe lại tiếng đàn đó hay không.

Trong lúc lơ đãng, ánh mắt Vân Y khẽ chuyển động, thấy được đôi mắt tinh thuần kia. Đôi mắt ấy cũng đang nhìn mình, tràn đầy thiện ý.

Thủy Nhu mỉm cười, tuy rằng trên mặt nàng không có biểu hiện gì. Nhưng Vân Y biết nàng đang cười, dùng ánh mắt thiện ý nhìn mình.

Nàng nhận ra mình.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật ngẫm lại cũng có thể hiểu được, đôi khi càng là người tinh thuần thì càng không nhìn thấu.

Mà Thủy Nhu như nữ thần, mang theo một thân thanh thuần hiền lành đi vào nhân gian. Vô luận ở đâu, đều khó mà chịu được sự ô nhiễm.

Mà Kim Dịch là người tay dính đầy máu, càng thêm khát vọng nàng. Bởi vì bọn họ đen tối, sợ hãi âm mưu. Có lẽ, Kim Dịch cũng vì đôi mắt của Thủy Nhu mà lạc đi. Dù sao, người như Thủy Nhu, khó ai có thể cự tuyệt.

Nhìn Thủy Nhu, đôi mắt Vân Y cũng mang ý cười. Nhu muốn nói, nàng sẽ giúp nàng.

Bắc Dương, chính là người Thủy Nhu chờ mong.

Vân Y có thể cảm giác, tuy rằng Bắc Dương không liếc mắt nhìn Thùy Nhu. Nhưng tâm thần của hắn đều ở trên người Thủy Nhu. Bắc Dương, như một đứa trẻ mới lớn cô độc và u buồn.

Đúng, một đứa trẻ, một đứa trẻ mới lớn.

Mà Thủy Nhu lại là một tiểu cô nương nhà bên, hai người thanh mai trúc mã, chưa từng nghĩ sẽ có ngày đen tối như vậy.

Nhưng ngày đó đã tới, đột nhiên như vậy, làm cho người ta trở tay không kịp.

Vân Y không tự giác nhớ tới chuyện của Bắc Dương cùng Thủy Nhu, chuyện này là do Mộc Bách Nhiên nói với nàng.

Đến tận đây, nàng mới biết, một đoạn tình yêu cũng đủ làm cho người ta hạnh phúc.

Bắc Dương, đứa con duy nhất của Bắc Ngạo Thế. Bắc Ngạo Thế có rất nhiều nữ nhi, nhưng chỉ có một đứa con trai, bởi vậy từ nhỏ tuy rằng được

https://thuviensach.vn

sủng ái, nhưng cũng không cưng chiều, vẫn bồi dưỡng Bắc Dương thành một thái tử vĩ đại. Văn thao võ lược, mọi thứ tinh thông. Bắc Dương, là kiêu ngạo, là ánh mặt trời.

Thủy Nhu, là cháu đích tôn của Thủy gia. Bởi vì Thủy gia nữ nhi rất ít, bởi vậy Thủy Nhu cũng là trân bảo.

Thủy Nhu người cũng như tên, nhu uyển như nước, yêu cầm phi thường. Sau đó lại theo sư phó học đàn, năm tuổi Thủy Nhu đã xa nhà, mười năm sau trở về, trở thành một nữ tử ôn nhu uyển tĩnh.

Thủy gia từng là đế sư, bởi vì lúc nhỏ, Thủy Nhu có bộ dạng phi thường đáng yêu, được Bắc Ngạo Thế yêu thích. Bởi vậy, Thủy gia cũng thường xuyên mang Thủy Nhu vào cung, để Thủy Nhu và Bắc Dương cùng nhau học tập.

Tình cảm của hai người cũng dần nảy sinh, những ngày tháng ấy vô cùng tốt đẹp.

Mười năm sau, hai người lại gặp nhau, giật mình phát hiện trong lòng của cả hai đều đã khắc sâu đối phương.

Bởi vậy, một đoạn tình duyên xinh đẹp chớm nở.

Hai người cũng chưa bao giờ làm chuyện gì khác, chỉ cùng nhau đọc sách, gửi thư cho nhau.

Chỉ đơn giản như vậy, năm tháng tốt đẹp cứ thế mà trôi qua.

Năm tháng tốt đẹp của họ đã bị cướp mất.

Khi Kim Dịch mới gặp Thủy Nhu, bi kịch bắt đầu.

Kim Dịch điên cuồng, khát vọng quyền lực, ái mộ Thủy Nhu, kế hoạch của hắn bắt đầu trở nên tàn khốc.

https://thuviensach.vn

Cái ngày tàn khốc đó, Thủy Nhu luôn cười, luôn nhìn Bắc Dương cười.

Mang khăn voan, ngồi kiệu hoa, nàng cũng cười.

Mà Bắc Dương chỉ lẳng lặng nhìn nàng xuất giá, nhìn người mình yêu thương nhất gả cho người khác. Lạnh lẽo, chân thật.

Mấy ngày sau, Thủy Nhu im lặng, Bắc Dương trầm mặc. Tựa hồ, tất cả đều như Kim Dịch dự đoán.

Trong đầu nhớ lại lời nói của Mộc Bách Nhiên, trong lòng Vân Y cũng tràn đầy lưu luyến si mê. Tình yêu đơn thuần tốt đẹp như vậy, tuy rằng bị phá hỏng. Nhưng vẫn tồn tại theo năm tháng.

Đôi mắt lóe lên, mơ hồ có tia trong suốt, vô cùng tao nhã.

Vân Y cụp mắt xuống, dấu diếm cảm xúc của mình.

Sau đó, một thanh âm khó nghe vang lên. Vân Y biết đây là thanh âm của thái giám. Trong đầu hiện lên hình ảnh Kim Dịch nói vào tai thái giám. Hình ảnh kia rất quỷ dị, Vân Y cảm thấy trên người dựng tóc gáy.

“Vân Y đại nhân muốn biểu diễn, có ý cung kính Nhiếp chính vương, Nhiếp chính vương không đành lòng làm trái ý Vân Y đại nhân, bởi vậy ân chuẩn thỉnh cầu của Vân Y đại nhân. Mời Vân Y đại nhân lên đài biểu diễn.”

Hay, Kim Dịch này thật sự khôi hài, còn cung kính. Cũng chỉ có loại không biết xấu hổ như Kim Dịch mới nói như vậy, thật là hết chỗ nói.

Biểu diễn? Vừa rồi đều là một đám nữ tử biểu diễn, bây giờ mời nàng biểu diễn, đây không phải cười nhạo nàng giống nữ nhân hay sao. Nhưng cho dù thế nào thì mọi chuyện cũng không tốt.

https://thuviensach.vn

Nếu Vân Y biểu diễn, thì sẽ hoàn toàn chịu thua. Vốn cũng không có gì, nhưng lúc này tâm tình Vân Y rất khó chịu thì lại không được.

Nhưng nếu không diễn, phỏng chừng Kim Dịch sẽ mượn cơ hội này trực tiếp giết nàng không tha.

Dưới tình huống này, Vân Y khẽ nhíu mày, nghĩ đại trượng phu co được dãn được, nếu không thì nên miễn cưỡng một chút. Dù sao, Kim Dịch cũng không sống được bao lâu nữa.

Đến lúc đó, lại làm cho Kim Dịch nhảy múa trước mặt nàng. Vân Y nghĩ như vậy, trong lòng cảm thấy cân bằng hơn.

Nàng tự an ủi mình, chuyện nhỏ không đành lòng sẽ loạn chuyện lớn.

Mà phía sau, nhiều người cũng bắt đầu nói chuyện.

“Nha, tân khoa trạng nguyên này thật đúng là kỳ quái a, để được Nhiếp chính vương thích, lại cam nguyện cùng nữ nhân biểu diễn.”

“Ngươi biết cái gì? Cái này gọi là có tâm kế! Người ta có mắt nhìn a, ngươi xem Nhiếp chính vương hiện tại có hứng thú với Vân Y. Xem ra sau hôm nay, Vân Y sẽ phát đạt.”

“Đúng vậy a, này Vân Y cũng không phải là người thường. Không ra tay thì thôi, vừa ra tay thật sự là khó lường a. Lúc này lại muốn phát đạt, về sau sẽ là nam sủng của Nhiếp chính vương.”

“Thật sự là mất mặt, dựa vào thủ đoạn này, quăng hết thể diện của nam tử.”

“Đúng vậy a, các ngươi biết không? Vân Y này từng là người của Mộc Vũ a.”

https://thuviensach.vn

“Không thể nào, Mộc Vũ là cháu của Nhiếp chính vương a. Thật sự là biết người biết mặt không biết lòng a. Không nghĩ tới, tân khoa trạng nguyên này là người như thế. Hắn như vậy, dĩ nhiên là không có nửa phần khí khái của văn nhân. Quả thực uổng là người đọc sách.”

Tiếng cười nhạo đều rơi vào tai Vân Y.

Khóe miệng Vân Y khẽ cong lên đùa cợt.

Những người này thật biết ăn nói, không biết họ phải làm những gì mới ngồi lên vị trí của đại thần. Còn nói nàng, nàng làm sao, nàng đường đường chính chính làm người.

Mà những người này, nói cứ như phẫn nộ, kì thực có lẽ đang ghen tị cũng nói không chừng.

Vân Y thản nhiên ngồi ở đó, có một cỗ khí thế. Nàng sẽ biểu diễn, nhưng không vội. Vân Y tốt xấu cũng phải bình tĩnh một phen, chờ Kim Dịch bất mãn. Bằng không, nàng sẽ không lên đài.

Vân Y lẳng lặng ngồi đó, mặc kệ bên cạnh nói nàng ra sao. Mà bên kia Kim Dịch thấy thú vị nhìn Vân Y, nhưng thấy nàng nửa ngày cũng không có phản ứng, vẫn cứ ngồi ở đó.

Nhìn tình hình này, Kim Dịch cảm giác cơn tức của mình bắt đầu dâng lên. Nhưng hắn khó mà nói, bằng không sẽ đánh mất uy nghiêm.

Kim Dịch vẫn ngồi đó, dùng cặp ánh mắt hung hăn, nhìn Vân Y, muốn thấy hắn chịu thua.

Đáng tiếc, Kim Dịch đánh giá mình quá cao, nói về uy nghiêm, muốn trấn trụ Vân Y, quả thực là người điên nói mộng.

https://thuviensach.vn

Mà Kim Lãng bên kia cũng hứng thú nhìn Vân Y, tiểu tử này thật là có ý tứ.

Hắn vốn không kiêng kị gì, cho dù là nam tử, hắn cũng không để ý. Người có ý tứ như vậy, hắn vẫn gặp lần đầu tiên.

Ở trường thi tài hoa hơn người, ở bảng vàng khí chất lỗi lạc, cho tới bây giờ ở yến hội phong tình thanh nhã.

Đó là một người có nhiều mặt, hơn nữa mỗi khi nhìn hắn, đều cảm thấy trên người hắn có một lớp màng che, làm người ta không thấy rõ.

Hắn thực thần bí, bởi vì điều tra ra bối cảnh quá mức đơn giản, cho nên càng có vẻ thần bí.

Nhưng, cho dù thần bí, sẽ có lúc hắn phải thần phục mình.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, các đại thần cũng đã không còn bàn tán, mọi người hít thở không thông. Bởi vì bây giờ không khí quá mức quỷ dị, Nhiếp chính vương sắc mặt không vui nhìn Vân Y, Vân Y vẫn xem như không liên quan đến mình. Trong yến hội phi thường im lặng, mọi người cũng không dám nói nữa, chỉ ngồi ở vị trí của mình.

Vân Y này thật sự là kỳ quái, không phải muốn lấy lòng Nhiếp chính vương sao? Hắn đang làm gì, giả bộ sao? Lúc này làm bộ làm tịch sao?

Mà bên kia, kiên nhẫn của Kim Dịch cũng đã hết, ánh mắt Kim Dịch khẽ chớp, muốn mở miệng nói chuyện.

Vân Y nhìn đến tình huống này, muốn đứng lên biểu diễn, chặn miệng Nhiếp chính vương. Nhưng ngay lúc Vân Y muốn đứng dậy, lại truyền đến thanh âm thất kinh của Kim Dịch.

“Nhu nhi, ngươi làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Thanh âm Kim Dịch kêu lên, tràng thượng nháy mắt liền gió nổi mây phun. Chư vị đại thần đều nhìn lên trên, nhìn thấy Thủy Nhu giờ phút này chính sắc mặt tái nhợt khẽ tựa vào lòng Kim Dịch. Làm như thân thể không khoẻ, Kim Dịch lại mang vẻ mặt lo lắng không biết làm sao.

Vân Y nhìn tình hình này, ánh mắt căng thẳng, lại quay đầu nhìn về phía Bắc Dương, phát hiện Bắc Dương lúc này cũng nhìn mình. Vân Y kinh ngạc, tinh tế tìm tòi ý tứ trong mắt hắn.

Trong lúc nhất thời không hiểu lắm, lại đảo mắt nhìn về phía Thủy Nhu, Vân Y đột nhiên đã biết. Thủy Nhu đang giúp mình giải vây. Trong lúc hỗn loạn, Kim Dịch làm sao còn có tâm tư chơi đùa với mình. Kim Dịch vội vàng tuyên thái y, khẩn trương rối tinh rối mù.

Thấy vậy, trong mắt Vân Y có một cỗ lo lắng.

Thủy Nhu, bằng hữu của Vân Y nàng.

Giờ phút này, Vân Y biết mục đích mình giúp Bắc Dương, không chỉ vì Hồi sinh thảo, cũng có vì Thủy Nhu.

Thủy Nhu, nữ tử tốt đẹp như vậy, chắc hẳn rất khinh thường dùng thủ đoạn này lừa gạt người khác.

Nhưng giờ phút này lại thay nàng giải vây, mà đi đến bước này.

Sự trả giá, sự tín nhiệm này, Vân Y chỉ có thể toàn tâm cố gắng làm cho nàng được hạnh phúc.

Thái y kiểm tra qua nói chỉ bị trúng gió, lạnh một chút mà thôi. Nhưng Kim Dịch lại rất khẩn trương, bởi vậy lập tức tuyên bố yến hội đã xong, sau đó ôm Thủy Nhu rời khỏi đây. Mà quan viên ở đây vừa thấy Nhiếp chính vương Kim Dịch đã đi, bọn họ cũng không ở lại. Mọi người lập tức rời đi, những nữ tử cũng chỉ có thể không cam lòng mà quay về.

https://thuviensach.vn

Chỉ còn lại một mình Vân Y, Bắc Dương có mặt mũi, không thể tùy ý, nên cũng rời khỏi đây.

Vân Y một mình cô độc, giờ phút này cũng dị thường thanh tỉnh.

Đôi khi, vì mục đích của mình mà người khác phải trả giá, nàng rất áy náy.

Giờ phút này, Vân Y không biết nói gì, rối như tơ vò.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Vân Y ra khỏi yến hội. Ngồi trên kiệu, đi thẳng về phủ.

Dựa vào kiệu, Vân Y có chút buồn ngủ. Giờ phút này, nàng thế nhưng cảm thấy có chút mệt mỏi, không phải thân thể mệt, mà là tâm mệt.

Cỗ kiệu lắc lắc lắc, làm cho Vân Y thả lỏng lòng mình. Vân Y khống chế không được nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, muốn hưởng thụ sự an bình này.

Lúc mơ mơ màng màng, đột nhiên cỗ kiệu rung lên, đột nhiên ngừng lại.

Vân Y kinh hãi, mở mắt, trong ánh mắt lưu chuyển tia sáng, mang theo nhè nhẹ sắc bén.

Nhưng nhanh chóng bị Vân Y che dấu, bây giờ không phải lúc lộ ra võ công của mình.

Võ công của Vân Y ở Duyệt Cầm Hiên đã tăng lên, võ công cũng gần như thượng thừa. Bởi vậy, võ công của Vân Y dĩ nhiên là không thể khinh thường. Nhưng càng như vậy, Vân Y càng cẩn thận. Bởi vì, nói không chừng có thể mang lại rắc rối cho Vân Y. Võ công Vân Y giống như một thanh đao sắc bén dấu diếm từ một nơi bí mật, đột nhiên phóng ra, chém địch nhân trong ảo giác.

https://thuviensach.vn

Vân Y bất động, trên người tản mát ra khí chất sắc bén. Hơi thở này so với lúc trước ở Mộc phủ yếu hơn một chút.

Như vậy cũng là hợp lý, dù sao lúc trước ở Mộc phủ bị cường địch gây thương tích, Vân Y bị thương, võ công yếu hơn một chút cũng có thể hiểu được.

Vân Y nháy mắt cảm thấy có một hơi thở tà đạo đánh về phía nàng, cỗ hơi thở kia không có sát ý, mà là có một loại ái muội.

Quá cuồng vọng!

Trong lòng Vân Y tràn ngập lãnh ý, tốt nhất là không có sát ý, nếu không hắn sẽ không có đường quay về.

Nhưng trên mặt, Vân Y cũng là lộ ra vẻ khẩn trương, hơi thở như bị yếu đi.

Vân Y dịu ngoan tựa hồ làm cho người kia thực sung sướng, ngay sau đó, một bóng dáng đã vào cỗ kiệu.

Một thân hồng y, vô hạn xinh đẹp.

Tuyệt diễm phong lưu, mang theo một cỗ tà hoặc.

Kim Lãng!

Thấy hắn, Vân Y thật muốn giết hắn!

Đầu tiên là cha hắn tìm phiền toái, bây giờ là hắn nửa đường chặn lại. Hai cha con này thật biết cách chọc nàng nổi nóng.....

Vân Y trong lòng không ngừng mắng hai cha con này, nhưng trên mặt cũng rất khẩn trương. Biểu hiện sự sợ hãi, nhưng không quá mức.

https://thuviensach.vn

Kim Lãng vừa vào kiệu, chóp mũi ngửi được mùi thơm thản nhiên, nháy mắt Kim Lãng cảm thấy chính mình bị lạc trong đôi mắt kia.

Nhìn dung nhan tinh xảo gần trong gang tấc, Kim Lãng cảm thấy ngàn vạn nét mặt cũng không bằng người này.

Nhìn biểu tình si mê của Kim Lãng, Vân Y phản cảm, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng nhắc nhở:“Kim thiếu gia có việc sao?”

Thanh âm vang lên ở bên tai, thản nhiên, ngứa. Kim Lãng cảm thấy hồn phách của mình đều đã đi khỏi thân thể.

Nhìn bộ dáng không kiêng nể gì của Kim Lãng. Vân Y rất muốn dùng một quyền, đánh cho hắn hết dám ra khỏi nhà.

“Kim công tử? Có việc gì sao?” Vân Y không kiên nhẫn đề cao thanh âm.

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng lại vang lên, lần này trong thanh âm mang theo lãnh ý. Hơn nữa âm điệu lại cao hơn, bởi vậy Kim Lãng cũng giật mình phục hồi tinh thần lại.

Khi hắn phục hồi tinh thần lại, cũng không cảm thấy mình luống cuống, ngược lại cảm thấy Vân Y không nên có phản ứng như vậy. Vân Y hắn là đắm chìm vào sự phong lưu của hắn mới đúng. Tiếp xúc gần gũi như vậy, nhìn nhau, hơi thở đều rõ ràng có thể nghe. Chẳng lẽ Vân Y không có một chút cảm giác sao?

Kim Lãng mang ánh mắt u ám, mang theo một tia không vui sắc bén, muốn Vân Y thần phục.

Nhận thấy ý tứ của hắn, Vân Y ngẩng đầu lên, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng đón nhận ánh mắt của hắn.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Kim Lãng động tâm. Nhưng Kim Lãng ép mình phải khống chế tình cảm.

Kim Lãng nghĩ, do không chiếm được, cho nên mới luống cuống như vậy.

Ánh mắt vừa động, Kim Lãng mạnh mẽ muốn đánh về phía Vân Y.

Nhìn hành động của Kim Lãng, Vân Y nổi giận.

Thật sự là càng ngày càng quá đáng, tuy rằng tạm thời không động đến Kim Dịch. Nhưng động vào hắn vẫn có thể.

Vốn đang muốn cho Kim Lãng sống thêm ít ngày, nhưng hiện tại xem ra hắn sợ hắn quá thoải mái.

Thật sự là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa vẫn xông tới.

Kim Lãng này quả thực ngại mệnh quá dài.

Tay Vân Y như một cái trảo, nhanh chóng đánh tới Kim Lãng.

Vốn nghĩ sẽ bắt được con mồi, giờ phút này nó lại giơ móng vuốt đáp trả lại. Kim Lãng nhất thời cảm thấy trò chơi này càng có ý tứ, nên muốn chơi với hắn một chút, vừa vặn có thể thuần phục dã tính, về sau mới thuận theo được.

Chỉ tiếc, Kim Lãng sai rồi, hoàn toàn sai.

Vân Y không chỉ mang theo móng vuốt. Mà còn là con cọp mẹ, lực sát thương tuyệt đối không thể khinh thường.

Trảo ấn rất nhanh tung bay, xuất ra nhiều chiêu.

https://thuviensach.vn

Kim Lãng sắc mặt từ kinh ngạc đến trắng bệch, trong nháy mắt trực tiếp biến thành tro tàn.

Cường, thật mạnh!

Kim Lãng kinh ngạc, khiếp sợ, run run.

Vân Y làm sao có thể mạnh như vậy, có chút bất khả tư nghị.

Kình khí giàn giụa, Kim Lãng cảm thấy nội lực toàn thân bắt đầu quay cuồng. Kim Lãng cảm thấy nội lực của mình căn bản duy trì không được bao lâu, như vậy mình chắc chắn sẽ chết.

Vì thế, Kim Lãng nói nhanh với Vân Y:“Vân Y, ngươi muốn làm cái gì, mau dừng tay, chuyện cũ ta sẽ bỏ qua.”

“Chê cười, chuyện cũ sẽ bỏ qua? Vậy ngươi cũng phải hỏi ta có đáp ứng hay không mới đúng?” Thanh âm Vân Y vang lên, mang theo một tia khinh miệt.

Kim Lãng nghe vậy, nhất thời khí huyết dâng lên, muốn giết chết hắn.

Nhưng Kim Lãng cũng chỉ có ý nghĩ này. Bởi vì Vân Y thế công càng ngày càng sắc bén, từ trước đến nay chưa từng có, làm cho Kim Lãng chịu thua.

Trên người Kim Lãng có nhiều chỗ bị thương, toàn thân đều là máu. Có chút dọa người.

Kim Lãng bây giờ rất thê thảm, bị Vân Y đánh cho không hề động đậy a.

Mà Vân Y nếu đã ra tay, sẽ không dừng tay. Hôm nay là do hắn tự dâng đến cửa. Bởi vậy, hôm nay Vân Y tuyệt đối sẽ không nương tay.

Chiêu chiêu tàn nhẫn, Kim Lãng cố gắng chống đỡ.

https://thuviensach.vn

Đánh nhau, trong mắt Kim Lãng hiện lên vẻ lo lắng, trên người đột nhiên bộc phát ra nội lực cường đại.

Rốt cục cũng phát ra!

Vân Y biết, Kim Lãng là con của Kim Dịch, làm sao có thể không bảo vệ hắn. Kim Lãng vẫn không ra thủ đoạn gì, chỉ dựa vào võ công của hắn mà chống đỡ, điều này làm cho Vân Y có chút ưu thương.

Nếu Kim Lãng âm thầm dùng thủ đoạn truyền đến Kim Dịch, vậy sẽ không ổn. Bởi vậy, Vân Y tuy rằng luôn công kích Kim Lãng, nhưng cũng ngầm quan sát hắn. Chuẩn bị cho tình huống phát sinh.

Nhân lúc thần không biết quỷ không hay, Vân Y liền âm thầm hạ ám hiệu, bên ngoài có ba cao thủ Đoạt Hồn lâu đang chờ.

Lúc lực đạo mãnh liệt, Vân Y ngừng lại.

Mà Kim Lãng bị trúng chiêu kia, miệng cũng phun ra một búng máu. Máu nhiễm đỏ y phục của hắn. Màu đỏ yêu dị, tiên diễm dị thường

Ánh mắt của Kim Lãng điên cuồng, miệng đầy máu. Kim Lãng không ngừng dùng nội lực trong cơ thể để chống lại nàng. Miệng hắn không ngừng phun ra một búng máu, máu lập tức nhiễm đầy cỗ kiệu. Nơi nơi đều là màu đỏ, một mảnh đỏ tươi, mang theo tia dứt khoát điên cuồng.

Tựa hồ phun ra cỗ máu cuối cùng, Kim Lãng lộ ra tia dữ tợn, Kim Lãng nhìn Vân Y ánh mắt mang theo vẻ dữ tợn, thề muốn dẫn Vân Y cùng nhau xuống địa ngục.

Tiếp theo, bên trong kiệu bộc phát ra kinh thiên động địa thanh âm.....

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 149

Edit: Sunny Út

Phun ra cỗ máu cuối cùng, Kim Lãng lộ ra tia dữ tợn, Kim Lãng nhìn Vân Y ánh mắt mang theo vẻ dữ tợn, thề muốn dẫn Vân Y cùng nhau xuống địa ngục.

Tiếp theo, bên trong kiệu bộc phát ra kinh thiên động địa thanh âm.....

Trong lúc đó, Vân Y nháy mắt thoát ra ngoài kiệu. Vân Y vừa ra khỏi, bên trong lập tức vang lên âm thanh khí thế. Ba sát thủ liên thủ xuất ra một chưởng, đánh vào kiệu, tạo ra âm thanh bùng nổ.

Lúc ba người xuất chiêu, cả ba mang theo Vân Y đi khỏi đó.

Mà sau âm thanh kinh hoàng đó, cỗ kiệu dần dần biến thành bột phấn. Kim lãng chết cũng không biết, tại sao có thể như vậy. Mình luôn yêu quý tính mạng của mình, chưa từng nghĩ sẽ chết như vậy.

Chỉ có chút sơ sẩy, chỉ muốn bắt con mồi mà mình coi trọng. Mà lần này con mồi đó có vẻ thú vị, có vẻ hấp dẫn. Tuy rằng có vài phần kính trọng hắn, nhưng là cũng chưa từng nhìn thẳng vào hắn, cho tới bây giờ lại chết trên tay hắn, hơn nữa còn rất thảm thiết.

Kim Lãng rất hối hận, nhưng hắn không có cơ hội hối hận. Cuối cùng hắn cũng hoàn toàn biến mất trong cuộc sống này, không giữ lại cái gì.

Gió nổi lên, nhẹ nhàng quét đi dấu vết cuối cùng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Vân Y một mình đứng trên nóc nhà, ánh mắt một mảnh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Rất nhanh, ba người của Đoạt Hồn lâu bắt đến một quan viên của phe Kim Dịch. Quan viên này vốn ở tửu lâu gần đây uống rượu, sau đó bị người của Đoạt Hồn lâu bắt đến đây.

Quan viên kia mờ mịt không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, thân mình mập mạp khẽ run.

Ba Hắc y nhân bắt quan viên này xong, vứt trên mặt đất. Hắn bị vứt trên mặt đất, mày mặt nhăn lại, sau đó thong thả mở mắt. Khi nhìn tình huống trước mặt, hắn muốn mở miệng kêu. Hắc y nhân ở gần hắn, lập tức dùng một chưởng lên người hắn, tiếp theo ném một tia lửa nhỏ lên người hắn.

Nhìn đốm lửa trên người, quan viên kia sắc mặt tái nhợt, cuống quít dập lửa. Nhưng tay hắn chưa kịp đụng vào quần áo của mình, Hắc y nhân đối diện lại ngưng tụ một chưởng.

Bàn tay vung lên, trên người hắn có ngọn lửa bao phủ.

Lửa bắt đầu cháy, xa xa có tiếng bước chân hỗn độn vang lên.

Nghe tiếng bước chân, trên mặt Vân Y không có biểu tình gì, vẫn là bộ dáng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Vân Y nhấc tay, ba Hắc y nhân hiểu ý. Ngay sau đó, bốn người nháy mắt bay khỏi nơi đây. Lửa vẫn cháy, cùng với tro tàn của cỗ kiệu. Ngoài kiệu, có xác chết của kiệu phu, tất nhiên cũng lâm vào biển lửa.

Bốn bóng dáng nhanh chóng tiêu tán ở phía chân trời, bóng đêm quỷ dị, mang theo vẻ xơ xác tiêu điều.

Mà lúc này chỗ đó lại có nhiều người tụ tập.

https://thuviensach.vn

“Xảy ra chuyện gì? Lập tức điều tra!”

“Hồi bẩm tướng quân, người này là tam phẩm Ngự sử Vương Vinh, có người thấy kiệu của hắn va chạm với kiệu của Vân đại nhân. Hai người phát sinh tranh chấp, mà Vương Vinh muốn thiêu rụi kiệu của Vân đại nhân. Ai ngờ lại thiêu chính mình, mà Vân đại nhân bị thương đã rời khỏi đây.”

“Thu binh, đi Kim phủ.”

Mọi người rời đi, chỗ tối lộ ra một tia màu đen.

Lúc này Vân Y ở một ngôi nhà mới mua trong Bắc thành, đèn đuốc sáng trưng, ba bốn đại phu trong thành đều được mời đến.

“Đại nhân, vết bỏng có chút nghiêm trọng, cần điều trị một thời gian, sẽ khôi phục.”

“Chu đại phu nói không sai.”

“Lão phu chẩn đoán cũng giống vậy.”

“Bản quan đã biết, lui xuống đi.”

Bên trong, bóng người tan hết, một Hắc y nhân lặng yên tiến vào bên trong, lúc này đang quỳ ở trên mặt đất.

Vân Y không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn vết bỏng dùng thuốc tạo thành. Thần sắc mang theo một cỗ trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“Tình huống như thế nào?”

Thanh âm rơi xuống, rét lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

“Hồi bẩm các chủ, thuộc hạ theo lời các chủ phân phó, cho mọi người đến tụ tập tại đó. Quả nhiên qua một lúc, có nhiều quan binh đến hỏi. Những người đó đều nói như các chủ phân phó, mà quan binh cũng tin. Bọn họ rời đi, thì đi Kim phủ. Vào Kim phủ một khắc, thủ lĩnh kia liền đi ra. Lúc đi ra, người nọ sắc mặt rất khó coi. Tiếp đó, bọn họ coi như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục tuần tra.”

Người quỳ trên đất cung kính trả lời, trả lời xong, liền quỳ trên mặt đất, cúi mặt xuống.

Nghe xong, Vân Y không nói gì, nhẹ nhàng phất phất tay.

Khi bên trong yên tĩnh lại, có một thanh âm trầm thấp truyền ra.

“Thì ra khi giết người, mình lại bình tĩnh như vậy.....”

Hôm sau, dân chúng trong Bắc thành vẫn sinh hoạt như cũ, tựa hồ không bị ảnh hưởng gì. Tràng giết chọc kinh thiên động địa kia, đã bị gió của tối qua quét đi.

Mà Kim Dịch lại ở trong phủ, không ngừng lấy dược liệu trân quý trong hoàng cung. Nghe nói, Nhiếp chính vương phi Thủy Nhu bị bệnh.

Sau đó, Kim Dịch bắt đầu vô tâm chuyện triều chính. Hắn luôn ở cạnh Thủy Nhu. Dùng dược liệu tốt nhất, mời ngự y tốt nhất. Hết sức đối tốt với Thủy Nhu, mà Thủy Nhu vẫn không đáp lại. Kim Dịch lại vô tâm mọi việc, cả ngày nghĩ cách lấy lòng Thủy Nhu.

Nghe tin tức đó, trong mắt Vân Y hiện lên một nỗi khổ riêng.

Ban đầu còn muốn giết con của Kim Dịch, như thế nào cũng sẽ có một phen ép buộc. Nhưng giờ phút này Kim Dịch đã sớm quên hắn còn con trai a.

https://thuviensach.vn

Những ngày sau, Vân Y liền cáo bệnh tĩnh dưỡng. Triều đình vẫn bình tĩnh, yên lặng như nước, không có gì xảy ra.

Bởi vì sự bình tĩnh này, Vân Y cảm thấy hiện tại đúng là thời cơ tốt. Vân Y dốc hết sức lực hoạt động liên tục.

Tỷ thí võ nghệ ở Bắc quốc là việc trọng đại. Đó là niềm kiêu ngạo của Bắc quốc. Tỷ thí võ nghệ có vị trí đặc biệt, bởi vậy được an bài ở quảng trường trong hoàng cung. Đến lúc đó, dân chúng sẽ được vào cung ủng hộ thi đấu, ủng hộ việc trọng đại của Bắc quốc.

Vô số anh hùng sẽ được sinh ra, vô tận vinh quang cũng được sinh ra.

Sau tỷ thí võ nghệ sẽ là đại hội long trọng phong thưởng, một khắc vinh quang được dân chúng chứng kiến mang theo sắc thái lịch sử.

Đại hội phong thưởng, vinh quang, nhưng lại có ai biết, đây lại bị cuốn vào chuyện chính trị. Một khắc lịch sử kia, trở thành cuộc chiến ở Bắc quốc.

Bắc thành bình tĩnh một đoạn thời gian, tỷ thí võ nghệ càng tới gần, sự bình tĩnh này có vết rách nho nhỏ.

Trong Bắc thành lặng lẽ xuất hiện tia dị thường, làm cho Vân Y cũng bắt tay vào làm cùng. Tựa hồ rất đúng dịp, nhưng lại cảm thấy quá mức đúng dịp. Nếu thật sự có vấn đề, như vậy người thao túng sau lưng, cũng thật sự rất cao minh.

Vân Y nghi ngờ, không biết có nên điều tra về bí mật này không. Như là vì sao Đồng sự lại thoái ẩn.

Ban đêm, Vân Y lẳng lặng đứng giữa sân, nhìn ánh trăng sáng ngời trên không, trong lòng u sầu ngàn vạn.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, có một hơi thở nhỏ dao động trong viện.

Ngay sau đó, giữa sân đã có một Hắc y nhân đang đứng.

Thần sắc trên mặt Vân Y nháy mắt thu hồi.

“Vân công tử, Đoạt Hồn lâu phụ trách bảo hộ Mộc Bách Nhiên công tử, gần đây phát hiện Mộc công tử ngầm lặng lẽ gặp thiếu gia của Đồng sự.”

Bởi vì trước khi chuyện Mộc Bách Nhiên giết Kim Tử xảy ra, tứ kiệt của Bắc thành cũng có nguy cơ. Bởi vậy lần tỷ thí này cũng không có tên bốn người. Mà hiện tại, Mộc Bách Nhiên bí mật gặp thiếu gia của Đồng sự, hắn muốn thế nào?

Hôm sau, Vân Y đến một y quán ở Bắc thành xem vết bỏng trên người.

Lắng lặng ngồi trong kiệu, cảm thụ được dân chúng bên ngoài ngẫu nhiên nói chuyện, khóe miệng Vân Y khẽ cong lên. Nhẹ nhàng xốc màn kiệu, nhìn người đến người đi trên đường, nàng chỉ cảm thấy được thả lỏng. Nhìn mọi người bận rộn nhưng thoải mái, trong mắt nàng cũng có tia hâm mộ.

Vân Y nhìn hình ảnh như vậy, cảm thấy tâm tình trở nên tốt hơn. Nhưng lúc này bên tai truyền đến một thanh âm không hài hòa.

“Ngươi ỷ thế hiếp người!”

Một thanh âm hoảng sợ đột nhiên ở ngã tư đường truyền ra.

“Ỷ thế hiếp người? Đại tiểu thư hôm nay ỷ thế hiếp người, ngươi muốn thế nào chứ?”

Một thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe vang lên, thanh âm nhẹ nhàng, mang theo khí chất hào sảng.

https://thuviensach.vn

Vừa nghe giọng điệu nói chuyện này, Vân Y không cần xốc màn lên, cũng biết nữ tử kiêu ngạo bên ngoài là ai.

Thổ Cũng Linh!

Cháu gái Thổ gia gia sủng ái đến cực điểm.

Cháu gái lão nhân kia sủng ái, quả nhiên có một chút giống lão ấy.

“Ngươi, ngươi.....”

“Ngươi cái gì ngươi? Bổn tiểu thư ta ngươi có thể tùy tiện chỉ sao? Mau cút đi cho ta?”

“Khoan đã!”

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 150

Edit: Sunny Út

“Ngươi cái gì ngươi? Bổn tiểu thư ta ngươi có thể tùy tiện chỉ sao? Mau cút đi cho ta?”

“Khoan đã!” Nam tử kia nghe Thổ Củng Linh bảo hắn cút, tuy rằng không cam lòng. Nhưng biết rõ tính tình của Thổ Cũng Linh, hắn vẫn chuẩn bị bỏ chạy.

Ai ngờ, mới đi được nửa đường, mọi người cũng chuẩn bị tản ra, lại đột nhiên nghe được âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng trầm thấp.

Thanh âm này vừa cất lên, mọi người nháy mắt yên tĩnh, sau đó dân chúng bắt đầu nói khẽ.

“Trời ạ, ai vậy a?”

“Chắc là vừa đến Bắc thành, cho nên cái gì cũng không biết.”

“Đúng vậy a, nếu là người của Bắc thành, làm sao có thể không biết tiểu thư của Thổ gia rất hung dữ a.”

“Đúng vậy, người này xem ra không muốn sống nữa a.”

“Ngươi xem kiệu của hắn cũng rất bình thường, xem ra không phải là nhân vật lớn a.”

Trong tiếng bàn tán của mọi người, Vân Y từ trong kiệu bước ra.

https://thuviensach.vn

Khí chất thanh nhã của nàng làm cho mọi người ở đây sửng sốt.

Mọi người không ngờ chỉ là một thiếu niên mà đã có khí chất lỗi lạc.

Thổ Cũng Linh cũng sửng sốt, ánh mắt nhìn Vân Y bần thần.

Khi Vân Y đến trước mặt Thổ Cũng Linh, Thổ Cũng Linh vội ho một tiếng, che dấu sự xấu hổ của mình.

“Ngươi là ai? Bổn tiểu thư đang giáo huấn đứa trẻ hư này, sao ngươi lại nói ta dừng tay. Như thế nào, hắn với ngươi cùng một bọn sao?”

“Không phải, ta chỉ cảm thấy làm như vậy thì hắn rất tiện nghi. Hôm nay ngươi thả hắn đi, như vậy sau này hắn lại phạm lỗi nữa thì phải làm sao?”

Vừa nghe Vân Y nói, Thổ Cũng Linh đăm chiêu cau mày, tinh tế tự hỏi một phen, sau đó nghiêm túc nói:“Ân, vậy ngươi nói xem nên làm sao bây giờ?”

Nhìn bộ dáng của Thổ Cũng Linh, Vân Y không khỏi mỉm cười, nói:“Đưa hắn vào đại lao khoảng mười hoặc tám năm, đến lúc hắn trở ra, hắn sẽ biết chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm.”

Nghe Vân Y nói, Thổ Cũng Linh nhất thời cũng cười.

Nhưng qua một lúc, nàng lại hơi lo lắng nói:“Nhưng ta biết đưa hắn đến quan phủ nào đây?”

Ý là quan lại ở Bắc thanh bao che cho nhau, vậy có chút phiền toái.

“Phủ của Vân đại nhân thì sao?”

“A?”

“Được!”

https://thuviensach.vn

“Nhưng nghe nói thời gian trước Vân đại nhân có va chạm với môn sinh của Nhiếp chính vương, bị bỏng nghiêm trọng, hiện tại đang ở trong phủ dưỡng thương. Bây giờ trong phủ không ai quản lý, chúng ta đưa hắn đến, phỏng chừng mới vừa ra khỏi phủ, hắn lại được thả ra.”

Thổ Cũng Linh nói nhanh, dân chúng bên cạnh nghe xong cũng gật đầu.

Nhìn Thổ Cũng Linh như vậy, Vân Y thực cảm thấy buồn cười. Tiểu thư Thổ gia này rất đáng yêu, rất có nghĩa khí.

Vân Y nhịn cười, nghiêm túc nói: “Thật không khéo, thân thể tại hạ đã tốt hơn rất nhiều. Hôm nay đi khám đại phu, đại phu nói trên cơ bản đã khỏe lại.”

Vân Y dứt lời, lẳng lặng nhìn phản ứng của Thổ Cũng Linh. Nhìn cô nương mặc lục y ở trước mặt, nữ tử hoạt bát đó lúc này cũng mờ mịt nhìn mình.

Thấy vậy, ánh mắt Vân Y tối sầm lại, trong đầu hiện lên hình ảnh cô gái lục y giống vậy. Người kia luôn vui vẻ gọi mình là tiểu thư.

Mà Thổ Cũng Linh hồn nhiên tất nhiên là khó phát hiện cảm xúc biến hóa của Vân Y, nàng vẫn đắm chìm trong khiếp sợ khi biết thân phận của Vân Y.

Vân Y không để ý đến Thổ Cũng Linh, nàng nhanh chóng đi về trước. Mà đứa trẻ hư kia cũng bị người trong nha phủ mang đi.

Nhìn Vân Y rời đi, Thổ Cũng Linh cũng đi theo.

Thấy nàng theo kịp, Vân Y cũng không nói gì, nhưng trong mắt lại mang theo ý cười.

https://thuviensach.vn

Mà người bị tính kế vẫn không biết gì, vẫn ngây ngốc mời Vân Y đến nhà nàng làm khách.

“Ngươi thật là Vân Y sao? Là tân khoa trạng nguyên Vân Y sao? Nghe nói lúc trước ngươi bị bỏng, bây giờ đã khỏe rồi sao? Đúng rồi, ngươi đến nhà ta làm khách đi, ông nội ta rất hiếu khách.”

Bên tai có thanh âm liên miên không ngừng, Vân Y cảm thấy đầu có chút đau. Vì thế vội ngăn nàng lải nhải lại.

“Thổ tiểu thư dẫn đường đi. Vân mỗ vẫn ngưỡng mộ Thổ gia chủ, nhưng cũng khó có cơ hội gặp gỡ. Hiện tại, Thổ tiểu thư mời, tại hạ cầu còn không được.”

“Tốt, tốt, ta biết ngươi nhất định sẽ đi.”

Thổ Cũng Linh vui vẻ, hoạt bát. Trong đôi mắt không có tạp chất nào, chỉ có đối với thế giới bên ngoài tìm tòi nghiên cứu.

Vân Y đi theo Thổ Cũng Linh đi tới thổ gia.

Đến phòng khách, lập tức có nha hoàn đến rót trà. Vân Y lẳng lặng ngồi ở kia phẩm trà, mà Thổ Cũng Linh lại đi mời gia gia của nàng, Thổ gia gia cũng đến.

Nhìn gia chủ của Thổ gia, Vân Y đến nay vẫn cảm thấy kỳ quái. Lão nhân không ngừng lải nhải lúc trước, lại là võ tướng tiếng tăm lừng lẫy khắc chế Kim Dịch.

“Ha ha, Vân Y công tử đã đến. Lão phu vẫn nghĩ tiểu tử này khi nào thì sẽ đến thăm ta a.”

Nhìn đến lão nhân đi vào, Vân Y vội vàng đứng dậy, nghe hắn nói, Vân Y ôn hòa cười, nói:“Tại hạ vẫn luôn muốn đến nhà của Thổ gia người,

https://thuviensach.vn

nhưng gần đây xảy ra nhiều chuyện, cho nên không đến được. Hôm nay mới có chút thời gian đến thăm người. Ai ngờ, nửa đường lại gặp cháu gái của người, đây có phải là trùng hợp hay không.”

Nghe Vân Y nói, Thổ gia gia cười sang sảng.

“Khéo, thật là khéo. Xem ra cháu gái nhỏ hay gây rắc rối của ta hôm nay đã làm một chuyện có ý nghĩa, còn biết mời ngươi về nhà nữa a.”

“Gia gia, ngươi nói cái gì vậy? Ai nói ta chỉ gây rắc rối, ta là nữ hiệp, mỗi ngày ta đều ra ngoài làm việc tốt.”

Thổ Cũng Linh nghe gia gia nói mình, lập tức kháng nghị.

Mà Thổ gia gia nghe xong cũng chỉ vuốt tóc cháu gái, đầu tóc của Thổ Cũng Linh đang chỉnh tề, nhất thời lại bị loạn lên.

“Ai da! Gia gia, ngươi đang làm gì vậy? Hơi quá đáng, gia gia tối nay ta không ăn cơm với ngươi.”

Thổ Cũng Linh mất hứng dậm chân, sau đó rời đi. Xem ra là vội vàng đi chải đầu lại.

Biết ý đồ của hắn, khóe miệng của Vân Y mang theo ý cười, trong mắt lóe lên cơ trí.

“Chúng ta vào thư phòng nói đi.”

Nói xong, liền đi trước, Vân Y đi theo phía sau.

Sau khi vào thư phòng, không khí đột nhiên biến đổi.

Vừa rồi còn có vẻ ấm áp hòa thuận, giờ phút này lại có chút khẩn trương.

“Vì sao ngươi đến đây?”

https://thuviensach.vn

Thanh âm trầm trọng dị thường của Thổ gia gia vang lên.

Vân Y hơi nheo mắt, lạnh nhạt mở miệng:“Vì giang sơn Bắc quốc, vì Bắc quốc tương lai.”

Thanh âm kiên định, từng chữ đi vào lòng.

Thổ gia gia đột nhiên nhìn chằm chằm Vân Y, như muốn xác định độ tin cậy trong lời nàng nói.

Mà Vân Y ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định sáng ngời nhìn hắn, mang theo tia tự tin.

“Kim Dịch cầm giữ triều chính nhiều năm, quan hệ vững chắc, giải quyết hắn cũng không phải là chuyện một sớm một chiều.”

“Ta biết, cho nên ta đã sớm tính toán. Quan viên ở bên Kim Dịch có một phần ba lặng lẽ hướng về phía Hoàng thượng. Lợi thế này, có đủ hay không?”

“Một phần ba?”

Thổ gia gia không thể tin nhìn Vân Y.

Tin tức này thật sự làm người ta chấn động, Kim Dịch nhiều năm trước đã bắt đầu tính toán. Tâm phúc thủ hạ cùng với quan viên của hắn, không phải trung thành và tận tâm, thì có nhược điểm trong tay hắn.

Kỳ thật, Bắc Dương cũng từng nghĩ tới dùng chiêu này. Nhưng nghĩ thì dễ, làm lại rất khó.

Mà giờ phút này, Vân Y lại nói cho hắn con số khó mà tin được.

“Là thật?”

https://thuviensach.vn

Nhưng Vân Y vẫn kiên định gật đầu.

Thổ gia gia khiếp sợ, thân thể hắn có chút lay động.

Chân tướng tới quá mức đột nhiên, trong một lúc hắn rất kinh hỉ.

“Vậy kế hoạch của ngươi khi nào thực hiên?”

“Đại hội phong thưởng của tỷ thí võ nghệ, đỉnh Càn Khôn.”

“Được, Thổ gia ta sẽ dốc sức.”

Ra khỏi Thổ gia, Vân Y cảm thấy mình thoải mái lên nhiều.

Tất cả đã được sắp xếp, chờ đến phút cuối cùng.

Đến lúc đó, có được Hồi sinh thảo, lại tìm Sinh mệnh chi hoa.

Độc của Sở Hiên, khi nào mới giải được?

Sinh mệnh chi hoa, từng nghe đồn ở chỗ Nguyệt thần.

Nguyệt Thần cư!

Những năm gần đây, Nguyệt Thần cư càng ngày càng thịnh, tất cả đều bởi vì Nguyệt thần dung mạo tuyệt diễm thiên hạ, võ công độc nhất giang hồ.

Quân Ánh Nguyệt, cũng là cư chủ Nguyệt Thần cư, là tiểu công chúa của Quân quốc, muội muội của Quân Lãnh Mạc. Phong hoa tuyệt đại, nữ tử tinh thông mọi thử, là nữ thần trong lòng nam tử khắp thiên hạ.

Nhưng cũng nghe đồn, Nguyệt Thần chỉ chung tình với trang chủ Tư Cảnh Hiên của Bích Thủy sơn trang.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên, hành tung mơ hồ, thân phận thần bí, không ai thấy được khuôn mặt hắn, không ai biết hắn là ai.

Đối với hắn, giới hạn tối đa là cho biết tên của hắn, biết hắn là trang chủ của Bích Thủy sơn trang mà thôi.

Càng thần bí, thì càng cường đại.

Người thần bí như vậy, Vân Y chỉ cảm thấy có chút khó hiểu.

Tư Cảnh Hiên kì quái kia, Vân Y vẫn không nhìn thấu hắn. Hắn như đang bị sương mù che phủ, không thể thấy được hắn. Chỉ có thể đoán mà thôi.

Nếu nàng loại bỏ được lớp sương mù. Đến lúc đó, nghênh đó nàng sẽ là gì?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 151

Edit: Sunny Út

Ngày mười lăm tháng hai năm Dương đế, Bắc thành có một không khí náo nhiệt chưa từng có. Dân chúng đã sớm chờ ngoài cửa Hoàng cung, hy vọng có thể ngồi ở vị trí tốt.

Lúc này, mặt trời mới lên, bên ngoài hoàng cung đã có rất nhiều dân chúng.

Dân chúng trật tự xếp thành hai hàng đứng ở cửa, mà ở giữa lại chừa một khoảng trống lớn.

Khoảng trống ở giữa để cho xe ngựa và kiệu của quan viên đi qua.

Mặt trời dần lên cao, cửa của hoàng cung từ từ được mở ra.

Dân chúng Bắc quốc mang tâm tình hưng phấn tâm tình đi vào chỗ ngồi, chuẩn bị chứng kiến việc trọng đại.

Vào đến Hoàng cung, có quan viên phụ trách xếp chỗ ngồi cho họ. Ở giữa có một sân khấu thật cao, bốn phía là hàng rào bằng gỗ. Phía dưới sâu khấu ở hàng đầu tiên có chừa vài hàng ghế, để người chờ đến lượt thi đấu.

Phía trên sân khấu cũng có một đài cao, trên đài cũng đã được sắp xếp chỗ ngồi. Mà tại đây cũng được giành cho Hoàng thân và các quan viên, mà dân chúng lại đứng ở bên kia của sân khấu.

https://thuviensach.vn

Ngồi trên đài cao, liếc mắt một cái là có thể thấy rõ ràng sân khấu, đồng thời cũng có thể nhìn thấy dân chúng rầm rộ bên dưới.

Trận đấu tuy rằng chưa bắt đầu, nhưng người ở dưới kia đã kích động. Bọn họ vừa đợi, vừa bàn tán về các tuyển thủ.

“Các ngươi nói xem lần này ai sẽ đứng nhất a?”

“Ta cảm thấy có khả năng là Kim Lãng thiếu gia, năm trước Kim Lãng thiếu gia cũng đứng nhất a.”

“Kim Lãng thiếu gia quả thật rất giỏi, nhưng ta cảm thấy Thổ thiếu gia Thổ Ưng cũng có khả năng. Dù sao hắn cũng đc Thổ gia tỉ mỉ dạy dỗ. Tin rằng, Thổ thiếu gia sẽ biểu hiện tốt.”

“Kỳ thật, Mộc Bách Nhiên thiếu gia cũng có khả năng. Mộc thiếu gia đứng đầu tứ kiệt ở Bắc thành, đáng tiếc gần đây đã mai danh ẩn tích.”

“Ai, thật sự đáng tiếc.”

“Nha, mọi người đã đoán vậy, vậy hãy đặt cược một phen a.”

“Được a, đặt nào a.”

Tỷ thí võ nghệ ở Bắc quốc cho phép dân chúng cá cược, lấy việc này để giải trí. Bởi vậy, tỷ thí võ nghệ, là việc rất trọng đại ở đây.

Dân chúng bên dưới đều cá cược xem ai thắng. Mà phía trên cũng gió nổi mây phun.

Kim Dịch gần đây mang tâm tình sung sướng, bởi vì gần đây Thủy Nhu đối với hắn thái độ đã tốt hơn, điều này làm cho Kim Dịch có hy vọng. Hơn nữa gần đây chuyện trên triều cũng khá hài lòng, tựa hồ chỉ cần hắn muốn, là có thể lập tức xưng đế.

https://thuviensach.vn

Kim Dịch đối với việc hôm nay cũng không hứng thú lắm, hắn chắc chắn người đứng đầu sẽ là người của Kim gia. Mà những người khác chỉ làm nền, đại hội phong thưởng mấy ngày sau sẽ trở thành thời khắc huy hoàng của Kim gia.

Kim Dịch có tâm tư như vậy, bởi vậy lời nói có chút kiêu ngạo. Mà người của Hoàng thượng giận mà không dám nói gì, gần đây quyền thế của Kim Dịch càng lợi hại. Hắn chỉ có thể nhịn. Nhưng sóng ngầm bắt đầu khởi động.

Trên đài dưới đài là hai không khí khác nhau, nhưng khi bắt đầu tỷ thí, hai bên đều im lặng.

Trong bầu không khí yên tĩnh, lễ quan lên đài đọc diễn văn, lặp lại quy tắc của trận đấu. Cuối cùng, tiếng trống nổi lên, tỷ thí cũng đã bắt đầu.

Vòng thứ nhất, vượt qua rừng sương mù.

Ở ngoài Bắc thành có một khu rừng đầy sương, quanh năm đều có sương dày đặc.

Mà vòng thứ nhất, tuyển thủ phải vượt qua khu rừng này. Đương nhiên trong rừng không chỉ có sương mù, còn bố trí trận pháp đơn giản. Trận pháp này sẽ công kích người bên trong, độ công kích mạnh yếu còn tùy vào sức lực của tuyển thủ.

Sau khi kết thúc vòng thứ nhất, sẽ loại ra hai phần ba người, lựa chọn này có chút tàn khốc.

Tiếng trống bắt đầu vừa nổi lên, đội ngũ tuyển thủ xếp hàng xuất phát.

Vân Y đứng giữa mọi người, cảm nhận được sự phấn khích. Đối với hoạt động này, nàng cảm thấy hưng phấn. Tựa như không cần đối mặt tranh đấu với nhau, chỉ cần đi chinh phục khu rừng kia.

https://thuviensach.vn

Đi được nửa canh giờ, rốt cục cũng đến bên ngoài khu rừng.

Vừa đến ngoài rừng, người tham gia trận đấu ai cũng nóng lòng.

Lúc bắt đầu tỷ thí, Vân Y phát hiện Mộc Vũ ở đây. Mộc Vũ, hắn biết võ công sao?

Đây là sự thật sao?

Quan nhị đại uy lực……

Vân Y dời ánh mắt, quyết định không nhìn hắn, miễn ảnh hưởng tâm tình.

Dư quang hiện lên bóng dáng màu trắng, nhìn bóng dáng này, ánh mắt Vân Y chớp động. Khó có thể tin, hoảng hốt, bóng dáng kia vẫn như ngọc như tùng.

Mộc Bách Nhiên, sao hắn lại ở đây?

Vân Y rũ mắt xuống, thần sắc không rõ, không biết đang tự hỏi cái gì.

“Gần đây Mộc công tử cùng Đồng sự thiếu gia liên hệ thường xuyên……”

Vân Y đột nhiên cả kinh, nàng vì sao lại hoài nghi Mộc Bách Nhiên.

Không nên, nàng thực xin lỗi Mộc Bách Nhiên. Nhưng cỗ hoài nghi ở đáy lòng cứ dâng lên không áp chế được.

Tự hỏi xong, cuộc tỷ thí đã chính thức bắt đầu.

Rất nhiều thí sinh đã vào rừng sương mù, Vân Y có chút hoảng hốt đi theo đội ngũ này.

https://thuviensach.vn

Sau khi vào rừng, bởi vì sương mù dày đặc, mọi người tách ra bốn phía. Như vậy cũng có thể tránh chém giết lẫn nhau, tăng sự công bằng cho trận đấu.

Vân Y lẳng lặng đi giữa rừng cây, tâm tư lại không ở trong này. Sương mù đối với nàng không có tác dụng, bởi vì sau khi luyện tập võ công kia, cảm quan của nàng linh mẫn vô cùng. Bởi vậy, cho dù ở đây, nàng vẫn có thể thấy rõ cảnh vật xung quanh. Về phần trong rừng được an bài trận pháp, đối với Vân Y mà nói, như một bữa ăn sáng. Vân Y có bỏ chút thời gian để nghiên cứu trận pháp khi ở Sở quốc. Bởi vậy, tuy rằng trận pháp ở đây cấp bậc không thấp, nhưng trong mắt Vân Y vẫn có thể phá giải.

Vân Y đợi thời cơ thích hợp sẽ đi ra. Như vậy mới không khiến Kim Dịch chú ý. Nàng tùy tiện lấy một thành tích thì tốt rồi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Vân Y tìm một cây cao, Vân Y nở nụ cười. Sau đó, Vân Y nhấc mũi chân, ngay sau đó người đã đứng trên một nhánh cây. Đứng ở trên cao, Vân Y âm thầm cảm thán, biết khinh công thật tốt.

Sau đó, ở trên cao, Vân Y hà hơi một cái, bắt đầu nhắm mắt ngủ.

Qua ba canh giờ sao, một tiếng trống vang lên. Tiếng trống này nhắc nhở thí sinh, trận đấu sắp xong.

Vân Y từ từ tỉnh lại, chậm rãi mở mắt.

Nhanh như vậy sao?

Vân Y buồn bực, ba canh giờ sao lại nhanh như vậy? Thật vất vả mới có thể ngủ ở nơi đẹp thế này, lại bị tiếng trống khó nghe đánh thức.

Quên đi, vẫn nên ra ngoài nhanh. Bằng không, nếu là người cuối cùng, vậy sẽ làm người khác chú ý.

https://thuviensach.vn

Sống luồn cúi, nàng rất bề bộn.

Vân Y nhún người một cái, ngay sau đó người đã xuất hiện trên mặt đất. Sau khi đứng vững, nàng ngẩng đầu nhìn hướng vừa ngủ, trong mắt hiện lên ý cười.

Vân Y nhàn nhã bước đi, nhưng đi chưa được mấy bước, lại nhanh chóng quay lại. Vân Y đứng tại chỗ, nhìn dưới đất một lúc, lại nhìn quần áo sạch sẽ trên người của mình. Sau đó, Vân Y cắn răng, lăn xuống đất.

Khi đứng lên, Vân Y vừa lòng nhìn kiệt tác của mình.

Không sai, không sai, thế này mới giống người trải qua ngàn vạn nguy hiểm.

Vân Y để hình tượng như vậy đi ra ngoài, trong lòng nghĩ hình tượng chật vật như vậy, khẳng định mình ít bị chú ý.

Nhưng lúc nàng xuất hiện, vẫn khiến oanh động không nhỏ.

Vân Y không có nghĩ được, đã biết hình dạng này cũng tốt. Ở đây ai cũng bầm dập, lại có người bị trầy xước. Mà nàng, trên người chỉ dơ một ít mà thôi.

Vân Y buồn bực đứng ở một bên, trong lòng buồn bực, sao lại thế này a? Chẳng lẽ trận pháp kia rất khó?

Nhưng nàng suy nghĩ lại, vẫn không phát hiện khó chỗ nào. Trận pháp kia chỉ cần chú ý một chút, có chút công phu là có thể thông qua a.

Ai, thật sự là người tính không bằng trời tính a.

Vân Y tận lực đứng một góc, không cho người khác chú ý tới chính mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng nguyện vọng tốt đẹp, sự thật lại tàn khốc.

Vân Y vừa ẩn mình, Mộc Vũ liền mang theo vài người đến đây.

Nếu Vân Y đoán không lầm, nàng cảm thấy Mộc Vũ đi về phía nàng.

Khóe miệng vừa kéo lên, Vân Y bất đắc dĩ, người này không phải vừa xong tang mẫu sao?

Chẳng lẽ, hắn không bi thương một chút? Không nên đàng hoàng như vậy?

“Vân Y! Đứng nhất cuộc thi khoa cử lại còn tham gia tỷ thí võ nghệ. Xem ra, Vân đại nhân là nhân tài văn võ song toàn a. Chờ ngày mai trận thứ hai, ta cần phải nhìn xem, Vân đại nhân có thể đoạt thứ nhất hay không?”

Mộc Vũ nói xong, lại cười ha ha lên. Người đi theo Mộc Vũ sau lưng, đắc ý cười.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 152

Edit: Sunny Út

Mộc Vũ nói xong, lại cười ha ha lên. Người đi theo sau lưng Mộc Vũ, đắc ý cười. Nghe nói như thế, Vân Y không nhìn hắn, tự tránh ra.

Mộc Vũ thấy Vân Y không nhìn mình, nhất thời tức giận đến sắc mặt đều thay đổi. Nhưng đây là nơi thi đấu, không thể gây chuyện, không thì hậu quả rất nghiêm trọng. Mộc Vũ cắn chặt răng, cố nén tức giận, vung y bào, phẫn nộ rời đi.

Vân Y đi tới bên cạnh Mộc Bách Nhiên, nhìn Mộc Bách Nhiên vẫn uy phong lỗi lạc. Đứng ở đó, như ngọc như tùng, tao nhã, tuấn mỹ.

Nhìn Mộc Bách Nhiên, Vân Y có chút hoảng hốt, một tia hoảng hốt xa lạ.

Vân Y nhẹ nhàng đi xung quanh Mộc Bách Nhiên, vừa đi vừa cười hì hì nói:“Thế nào, Bách Nhiên huynh, gần đây sống thế nào a? Không làm gì, còn bao ăn bao ở. Ngươi xem xem, Mộc đại mĩ nam của chúng ta béo lên rồi……”

Vân Y nói câu cuối cùng lại tắc lưỡi, cứ như Mộc Bách Nhiên thật sự béo.

Mà Mộc Bách Nhiên có chút bất đắc dĩ nhìn Vân Y, trong ánh mắt có sự sủng nịch không hiểu. Hắn nhìn Vân Y muốn tiếp tục nói bộ dáng của hắn, bất đắc dĩ nói:“Được rồi, lần này đã làm khổ Vân đại công tử.”

https://thuviensach.vn

“Đó là đương nhiên, lần này ta vì Bắc quốc cúc cung tận tụy. Nhìn ta xem. Mặt ta đã gầy còn mỗi xương a.”

Nói đến đây, Mộc Bách Nhiên lại nhìn Vân Y, phát hiện hắn gầy thật. Không thể ức chế, trong ánh mắt có tia đau lòng cùng không đành lòng. Nhịn không được thấp giọng nói:“Thực xin lỗi, về sau sẽ không như vậy nữa.”

Thực xin lỗi, chỉ cần qua việc này, ta nhất định sẽ không lừa gạt ngươi!

Mộc Bách Nhiên cúi đầu nói với lòng mình.

Mà Vân Y nghe Mộc Bách Nhiên xin lỗi, không khỏi sửng sốt một chút. Sau đó trên mặt có biểu tình ngượng ngùng, hơi xấu hổ nói:“Nói cái gì vậy, ta chỉ là nói giỡn mà thôi. Nói đi cũng phải nói lại, ta nên xin lỗi ngươi mới đúng. Mộc công tử không lấy bụng tiểu nhân, không cùng ta so đo, ta đã cao hứng. Bởi vậy, Mộc đại công tử, sau này ngươi đừng nói câu này, sẽ giết ta mất.”

“Ta cũng chỉ nói giỡn mà thôi.”

Mộc Bách Nhiên mặt mày tươi cười, cười như gió xuân ấm áp.

Vân Y nhìn hắn ở khoảng cách gần. Mộc Bách Nhiên như vậy, hiển nhiên có sức quyến rũ điên đảo chúng sinh, làm cho người ta muốn tiếp cận, muốn trầm luân.

Nhìn hắn như vậy, Vân Y đột nhiên phát hiện mình có dự cảm thê lương. Tựa hồ như hắn chỉ như bức tranh, tựa hồ sẽ trôi đi.

Giấu đi cảm xúc không hiểu, Vân Y nhẹ nhàng ngẩng đầu, đôi mắt ôn nhu nhìn Mộc Bách Nhiên, giọng điệu ấm áp nói:“Sống tốt không?”

https://thuviensach.vn

“Tốt lắm. Còn ngươi, nghe nói ngươi vài ngày trước bị ám sát, có bị gì hay không?”

Mộc Bách Nhiên nói đến đây, trong ánh mắt có tia lo lắng.

Vân Y nhìn Mộc Bách Nhiên lo lắng, chân tướng hôm đó suýt nữa sẽ thốt ra. Nhưng khi muốn mở miệng nói, trong đầu nhớ lại ám vệ báo cáo Mộc Bách Nhiên gần đây có hành động kì quái. Vì thế, lời nói đến miệng thì biến thành “Không có chuyện gì, chỉ bỏng một chút mà thôi. Bất quá, bây giờ thì không có việc gì. Ngươi không cần lo lắng, ta còn phải giúp ngươi hoàn thành tâm nguyện, ta làm sao có thể để mình có việc.”

Vân Y nói đến đây, khóe mắt có sự tự tin, cả người nổi bật dưới ánh mặt trời.

Nhìn Vân Y như vậy, trong mắt Mộc Bách Nhiên có một tia nguy hiểm.

Nửa mặt bên kia, lại có hương vị âm u.

Đáng tiếc, Vân Y không phát hiện.

Hai người cùng đi về, tán gẫu tình hình gần đây.

Có lẽ quá thoải mái, khi về đến hoàng cung, Vân Y cùng Mộc Bách Nhiên mới giật mình phát hiện thời gian qua mau.

Đến hoàng cung, giám khảo tuyên bố thứ tự của cuộc tỷ thí này. Lúc đọc tên Vân Y, Vân Y rõ ràng cảm giác được trong mắt Kim Dịch hiện lên một đạo ánh sáng lạnh.

Mà cảm thụ được tia lạnh lẽo này, Vân Y ngẩng đầu, ánh mắt không ngại nhìn Kim Dịch.

Hai người đều không phát hiện, Mộc Bách Nhiên thấy bọn họ nhìn nhau, khóe miệng lộ ra nụ cười tà hoặc.

https://thuviensach.vn

Vòng thi đấu thứ nhất đã xong, ngày mai sẽ tiến hành đợt thứ hai, cũng là trận chung kết. Dân chúng rất nhiệt tình, bởi vì Mộc Bách Nhiên trở về. Mộc Bách Nhiên vẫn là người đứng đầu tứ kiệt của Bắc thành, vẫn là phu quân hoàn mỹ trong lòng ngàn vạn cô gái.

Ngày đầu tiên tỷ thí kết thúc như vậy, tựa hồ không có gì đặc biệt.

Ngày tiếp theo, mọi người lại tấp nập dưới đài.

Vân Y một thân võ phục, mặctrên người có một loại cảm giác oai hùng hiên ngang.

Mộc Bách Nhiên một thân màu trắng võ phục, càng ôn nhuận.

Thí sinh tham gia thi đấu, đứng ở phía dưới, xếp thành hai hàng, đợi đến lượt.

Kỳ thật, cuộc thi này cũng rất nhàm chán, Vân Y đứng ở bên kia chán đến chết, cảm thấy không có gì thú vị.

Chiêu thức cũ kỹ, bảo thủ không chịu thay đổi.

Đúng lúc Vân Y buồn ngủ, có một người bước lên, nhìn người này Vân Y nhất thời có chút hứng thú.

Tôn tử của Thổ gia, Thổ Dũng.

Thổ Dũng coi như là được Thổ gia gia chân truyền, võ công không kém.

Thổ Dũng lên sân khấu, tình thế tốt hơn. Cơ hồ tất cả đều thắng.

Thanh âm phía dưới ủng hộ không ngừng, nhưng một thân thể mập mạp lên đài, mọi người lại lặng im.

Bởi vì, Mộc Vũ đã đến.

https://thuviensach.vn

Nhìn Mộc Vũ, khóe miệng Vân Y khẽ giật.

Hắn thật đúng là không biết xấu hổ? Luận về võ công của hắn, cũng không đủ cho người khác nhét kẽ răng.

Nhưng không có cách khác, hắn cuối cùng vẫn thắng.

Quả nhiên, võ công của Mộc Vũ đã có biến hóa.

Kỳ thật, võ công của Mộc Vũ không có gì biến hóa, vẫn giống như cũ. Nhưng bên kia Thổ Dũng lại để hắn chiếm thượng phong. Như vậy mọi người xem đều cảm thấy võ công của Mộc Vũ tốt hơn. Dân chúng đều thổn thức không thôi.

Quả nhiên qua mấy chục chiêu, Thổ Dũng thua……

Nhìn Thổ Dũng, Vân Y cảm thấy thật sự xin lỗi hắn.

Nàng đã nhờ hắn giả bộ thua.

Bất quá không có cách khác, cách mạng cần a.

Thổ Dũng chiến bại, mà Mộc Vũ lại đắc ý nhìn nơi nơi.

Vài người tiếp theo, không biết là võ công thật sự không được, hay là vì thân phận của Mộc Vũ, cho nên đều bại bởi hắn.

Mà những trận tiếp theo, dân chúng cũng không nhiệt tình.

Đến lúc Mộc Bách Nhiên lên sân khấu, dân chúng mới bắt đầu kích động đứng lên.

Nhìn Mộc Bách Nhiên lên đài, trong mắt Vân Y hiện lên một đạo suy nghĩ sâu xa. Trong lòng không biết suy tư về cái gì, con ngươi một mảnh thâm trầm.

https://thuviensach.vn

Đúng như dự kiến, Mộc Bách Nhiên thắng.

Cái này, dân chúng phía dưới nhất thời cao giọng ủng hộ.

Mà Vân Y chỉ nhìn thật sâu Mộc Bách Nhiên, nàng không hề động đậy, cũng không làm gì, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, lẳng lặng cùng đợi đến phiên mình lên sân khấu.

Không biết là trùng hợp, hay là cố ý, nàng là người lên sân khấu cuối cùng.

Nhìn bóng dáng trên đài, võ công sinh động lưu loát, như người của hắn, có khí chất làm cho người ta không thể chán ghét.

Trong mắt có một tầng sương mù, giống như muốn che khuất câu hỏi của nàng. Tổng cảm thấy mình xem nhẹ một thứ, nhưng lại nghĩ không ra.

Xem ra, nên thuận theo tự nhiên có vẻ tốt.

Vân Y đứng thẳng thân thể, đôi mắt phát sáng, lại nhìn lên đài, thấy ánh mắt ấm áp của Mộc Bách Nhiên. Vân Y nhìn Mộc Bách Nhiên, cũng đáp lại ánh mắt ấm áp.

Vân Y từ từ bước lên võ đài, lúc đứng đối diện Mộc Bách Nhiên, Vân Y hít vào một hơi. Lúc ngẩng đầu lên, đã mang vẻ mặt ấm áp ý cười.

“Mời, Mộc công tử.”

“Mời, Vân công tử.”

Hai người chào lẫn nhau, không khí lại đột nhiên biến hóa.

Mộc Bách Nhiên võ công rất cao, Vân Y có thể cảm giác được.

Nếu hai người đều tung ra bản lãnh thật sự, thắng bại cũng chưa biết.

https://thuviensach.vn

Nhưng giờ phút này, Mộc Bách Nhiên rõ ràng không dùng toàn lực, mà Vân Y lại cất giấu võ công.

Tuy rằng như thế, hai người vẫn đánh đến khí thế ngất trời.

Ở ngoài nhìn vào Vân Y cố gắng để thắng, mà võ công của Mộc Bách Nhiên cùng Vân Y lại không phân thắng bại.

Nhìn cảnh tượng như vậy, rất nhiều quan viên ở đây đều trợn mắt há hốc mồm.

Nguyên bản, bởi vì Vân Y là trạng nguyên cuộc thi khoa cử, bọn họ có thể xem nhẹ. Nhưng nếu Vân Y giành được trạng nguyên tỷ thí võ nghệ, vậy sẽ không giống trước đây. Như vậy, sau này địa vị của Vân Y ở Bắc quốc tất nhiên sẽ rất cao.

Lúc này, bất luận người khác nghĩ gì, trên đài vẫn đang đánh nhau. Đôi mắt Vân Y càng ngày càng thâm lại, trong lòng giãy dụa cùng do dự.

Cuối cùng, Vân Y không cẩn thận lộ ra một sơ hở, mà Mộc Bách Nhiên cũng phát hiện nhanh chóng.

Vân Y lộ ra sơ hở này, vẫn âm thầm lặng lẽ quan sát phản ứng của Mộc Bách Nhiên. Quả nhiên, thấy sơ hở của Vân Y, ánh mắt Mộc Bách Nhiên chợt lóe, nhưng nhanh chóng biến mất. Tiếp theo, Mộc Bách Nhiên lại dường như không có việc gì tiếp tục ra chiêu.

Nhìn tình huống như vậy, trong lòng Vân Y một mảnh băng hàn. Nếu không do dự, Vân Y chuyên tâm ứng phó chiêu thức. Không cho hắn nhìn ra sơ hở, lại lặng yên nâng tốc độ đánh nhau.

Chỉ chốc lát, ở Vân Y cố gắng hạ cùng với Mộc Bách Nhiên âm thầm phối hợp, Vân Y thắng.

https://thuviensach.vn

Vân Y thắng, nhưng nàng lại cảm thấy trong lòng như mất đi cái gì……

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 153: Tạo Phản

Edit: Sunny Út

Vân Y thắng, nhưng nàng lại cảm thấy trong lòng giống như mất đi một thứ...

Nàng là trạng nguyên của thi đấu võ nghệ, nhưng lại mất đi một người bạn tốt, mất đi sự tin tưởng chân thành. Có lẽ vậy, nhưng trên mặt cũng không có biểu hiện gì. Vân Y chỉ nhợt nhạt cười, giống như tâm tình thật sự rất vui.

Mộc Bách Nhiên nhìn Vân Y như vậy, cảm giác như trái tim nhảy lên. Loại cảm giác này đến quá nhanh, làm hắn không kịp bắt lấy. Cảm giác kỳ dị trong nhát mắt. Nhưng hắn cũng không để ý. Chỉ cảm thấy vĩnh viễn mất đi thứ gì đó.

Vân Y từng bước rời đài tỷ thí, bước chân rất chậm, tựa hồ như muốn kéo dài thêm một đoạn tình nghĩa này.

Chỉ là, đường cũng có đầu có cuối. Khi Vân Y vừa xuống dưới, Vân Y lẳng lặng đứng đó, cúi đầu. Mộc Bách Nhiên không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy nỗi lòng Vân Y có sự phập phồng rất lớn.

Đột nhiên, Vân Y quay đầu lại, nở nụ cười với hắn, cười đến sáng lạn.

Nhìn nụ cười minh diễm động lòng người, Mộc Bách Nhiên cảm thấy mình như bị lạc. Nhưng lại bị dã tâm chèn ép, Mộc Bách Nhiên vẫn giấu đi cảm xúc đó.

https://thuviensach.vn

Kết quả cuối cùng, lại ngoài dự đoán mọi người, lại làm người ta phấn chấn.

Trạng nguyên văn võ song toàn, sẽ ghi vào lịch sử Bắc quốc.

Nhìn kết quả cuối cùng, trong mắt Kim Dịch có sự tàn nhẫn. Vân Y này, hắn không nắm được, đơn giản mà nói, xuất hiện tình huống này thì rất nguy hiểm. Bởi vậy, đối với chuyện không thể nắm trong tay này, cách duy nhất Kim Dịch làm chỉ có bóp chết hắn.

Kim Dịch lần này cho Mộc Bách Nhiên xuất hiện, chủ yếu là muốn thử độ trung thành của hắn. Vừa rồi xem bộ dáng của hắn, rất ra sức tỷ thí. Bởi vậy, đối với Mộc Bách Nhiên, Kim Dịch cũng ít cảnh giác.

Nhưng đối với Vân Y, Kim Dịch lại ngửi được hơi thở nguy hiểm. Trong hơi thở nguy hiểm này, mang theo cái chết thản nhiên.

Loại cảm giác này, Kim Dịch không thích, bởi vậy Vân Y không thể giữ lại. Qua đại hội phong thưởng, sẽ nghĩ cách lặng lẽ giết hắn.

Bây giờ, chưa phải lúc động hắn. Dù sao bây giờ hắn là trạng nguyên văn võ, là lúc đang nổi bật.

Kim Dịch nhìn về phía Vân Y ánh mắt càng thâm trầm, Bắc Dương mịt mờ nhìn Kim Dịch liếc mắt một cái.

Tỷ thí nhanh chóng, kết thúc hoa lệ.

Dân chúng ở Bắc thành đều rất cuồng nhiệt. Mọi người đều chờ mong đại hội phong thưởng, chờ mong Vân Y mang phong thái thoát tục.

Đêm trước đại hội phong thưởng, trong Kim phủ.

Mộc Bách Nhiên một mình đứng bên cạnh cửa sổ, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Thật lâu, tựa hồ sắp trở thành bức tượng.

Hôm sau, đa số dân chúng ở cửa Hoàng cung xếp hàng thật dài. Người trong Bắc thành cơ hồ đều đến đây. Lối đi bộ vào Hoàng cung cũng bị hỏng, rất nhiều quan viên cũng phải đi bộ vào trong.

Chỗ ngồi trong Hoàng cung cũng có hạn, bởi vậy cũng đã được sắp xếp. Bởi vậy, chỉ có những người có lệnh bài mới được vào xem.

Sáng sớm, Vân Y đã ăn mặc chỉnh tề đi tới Hoàng cung.

Hôm nay Vân Y mặc một thân hồng y, tóc búi thật cao.

Kỳ thật, Vân Y không thích hồng y. Nàng màu đỏ như màu máu tươi, mà nàng cực kì chán ghét.

Nhưng hôm nay là đại hội phong thưởng, nàng là nhân vật chính, cho nên không thể không mặc quần áo này.

Tiếng trống vang lên, đại hội phong thưởng sắp bắt đầu, Vân Y cảm thấy lòng của mình đã bình tĩnh rất nhiều.

Một buổi tối cũng đủ cho nàng bình tĩnh.

Nếu như hắn không có tâm tư khác, hắn sẽ không cố ý thua nàng.

Hắn biết, như vậy không phải cho nàng vinh quang, cho nàng quyền lợi, mà là đẩy nàng lên miệng cọp.

Như vậy hậu quả là, đem lực chú ý Kim Dịch chuyển tới trên người nàng. Như vậy, nếu nàng không chuẩn bị, nàng nhất định sẽ trở thành vật hi sinh cho họ.

Vân Y cụp mắt xuống, làm cho mình mang ý cười nhợt nhạt, tựa hồ như không có gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Rất xa, Vân Y nhìn thấy một nam tử áo trắng ôn nhuận, vẫn một thân áo trắng mà đến. Nhan sắc thuần khiết, làm cho người khác nghĩ hắn rất trong sạch.

Có lẽ đó chính là sự ngụy trang của hắn, làm cho người ta tin tưởng hắn.

“Vân Y, chúc mừng ngươi a.”

Mộc Bách Nhiên lẳng lặng đi đến, hai mắt trong sáng làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

“Cảm ơn a, may mà được Bách Nhiên huynh nhường.”

Vân Y nâng mắt, trong mắt lóe tinh quang, khóe miệng ý cười trong suốt, giọng điệu mang theo một tia trêu chọc.

Nghe Vân Y nói, Mộc Bách Nhiên có chút ngốc nghếch.

Nhưng biến hóa nhỏ này chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Mộc Bách Nhiên không biết câu nói của Vân Y đang ám chỉ, nhưng nhìn biểu tình của hắn cũng bình thường. Làm Mộc Bách Nhiên cũng hết cảnh giác, thầm nghĩ mình lo lắng nhiều.

Mộc Bách Nhiên vẫn mang nụ cười ấm áp trên mặt.

“Ta không nhường ngươi, thật không nhìn ra, Vân đại nhân văn võ song toàn a. Vân đại nhân võ công thật sự làm cho Bách Nhiên cảm thấy hổ thẹn a.”

Thanh âm Mộc Bách Nhiên nhợt nhạt, mang theo tia ấm áp xâm nhập lòng người, nhưng cũng không vào lòng Vân Y.

Hai người phảng phất không có khoảng cách bằng hữu, tinh tế chọc nhau.

https://thuviensach.vn

Bất giác, sự tin tưởng sớm biến mất, bây giờ chỉ là xã giao mà thôi.

Lễ quan ở trên lưu loát nói một hồi, đại hội phong thưởng chính thức bắt đầu.

Bắc quốc hoàng đế Bắc Dương nói một hồi, sau đó tuyên bố kết quả.

Tuyên bố xong, ba người đứng đầu lên đài mời Bắc Dương uống rượu.

Bởi vì Bắc quốc trọng võ, nên chỉ có ba người đứng đầu mới có vinh hạnh như vậy.

Phía dưới dân chúng vây quanh, các quan cũng đứng xung quanh.

Vân Y cảm thấy trong lòng có cảm giác trầm trọng.

Sai từng bước.

Hôm nay tới bước này, ai có thể thắng?

Thái giám đã chuẩn bị ba ly rượu, ba người đi lên cầm chén.

Tay Vân Y nắm ly rượu có chút giật mình, ánh mắt Mộc Bách Nhiên khẽ chớp.

Bắc Dương giơ ly rượu lên, ba người đồng thời nâng chén, bốn người uống một hơi cạn sạch.

Rượu hết, chén vỡ.

Khóe miệng Bắc Dương tràn đầy máu tươi, thái giám bên cạnh nhất thời quá sợ hãi. Vội đỡ lấy Bắc Dương, thanh âm bối rối.

“Hoàng thượng, hoàng thượng, người đâu a, hoàng thượng trúng độc.”

Lúc thái giám dứt lời, trong tay áo Vân Y rơi ra một bọc giấy.

https://thuviensach.vn

Thái giám sửng sốt, quan viên bên cạnh sửng sốt, Bắc Dương sửng sốt, Vân Y cũng sửng sốt.

Như nhớ ra điều gì, Vân Y đột nhiên quay đầu, không thể tin nhìn Mộc Bách Nhiên, thanh âm run run:“Bách Nhiên, là ngươi, là ngươi.....”

Thấy ánh mắt khiếp sợ của Vân Y, Mộc Bách Nhiên chấn động, gian nan nói:“Vân Y, ngươi không tin ta sao?”

Nghe nói như thế, Vân Y nở nụ cười, mang theo lạnh lùng.

“Tin ngươi, tin thế nào? Tin ngươi không giết Kim Tử, tin ngươi không để ta tiếp được nhiệm vụ của ngươi, tin ngươi không thua ta, tin ngươi không đẩy ta vào miệng cọp, tin ngươi không để cái này vào tay áo của ta?”

Vân Y nói thong thả, từng chữ như kim, đâm vào ngực Mộc Bách Nhiên.

Hắn biết, hắn làm sao có thể biết?

Mộc Bách Nhiên khiếp sợ không hiểu, mình khổ sở lâu như vậy, chỉ qua ngày hôm nay, mình vẫn là quân tử. Nhưng kết quả sao lại như vậy?

Trong lòng Mộc Bách Nhiên nổi lên một cỗ sợ hãi, tình huống như vậy, hắn chuẩn bị không kịp.

Chuyện như vậy, sẽ ảnh hưởng kế hoạch của hắn sao?

“Sao lại không nói gì?”

Thanh âm thản nhiên của Vân Y lại vang lên, không chút độ ấm.

Lần đầu tiên, Vân Y dùng giọng điệu này nói chuyện với Mộc Bách Nhiên.

Vân Y phát hiện mình lại không khổ sở.

https://thuviensach.vn

Chung quy, hắn lừa gạt nàng.

Mà nàng lại không hận hắn, chỉ là mình chọn sai đường mà thôi.

Mộc Bách Nhiên đứng đó, đột nhiên cảm thấy toàn thân rét run, từ đáy lòng toát ra lãnh ý.

Sự tình vẫn không dừng lại, mà vẫn tiến hành như cũ.

Bắc Dương từ từ té vào lòng thái giám, mà thái giám kia cũng kịp lúc chỉ chứng Vân Y.

“Hắn, Vân Y độc hại hoàng thượng, vẫn còn chứng cứ ở đây.”

Thái giám nói xong, tựa hồ đã sớm an bài, tất cả đều đến nhanh như vậy.

Thái y lập tức tiến lên chẩn đoán, kết quả là hoàng thượng đã đi, mà gói thuốc đó, cũng là rơi từ trong tay áo Vân Y, giống độc mà Hoàng thượng trúng.

Vân Y lập tức bị vài tên quan binh giữ lại, không thể động đậy. Bọn họ áp Vân Y rời đi, lúc đó, ánh mắt Vân Y lẳng lặng nhìn Mộc Bách Nhiên.

Mộc Bách Nhiên nhìn đôi mắt xinh đẹp kia, ánh mắt nhịn không được co rụt lại. Hắn thật sự không có dũng khí nhìn vào đôi mắt đó.

Lúc quan binh sắp mang Vân Y rời đi, cửa hoàng cung đột nhiên có một đám quan binh xông vào.

Thấy như vậy, khóe miệng Mộc Bách Nhiên nhếch lên.

“Lớn mật, Kim Dịch ngươi dám mưu hại Hoàng thượng.”

Người chặn lại là người của Hoàng thượng, hắn phụ trách chặn Kim Dịch lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn đến, Kim Dịch cũng không kinh hoảng, mà bình tĩnh giơ tay lên, nhất thời người của Kim Dịch dũng mãnh vào.

Nhân mã hai bên đều đã đến đông đủ, nhưng chưa động thủ.

Dân chúng cũng có phản ứng lại, vội rời khỏi nơi này. Nhìn dân chúng rời đi, những người đó cũng không ngăn cản.

Trận chiến này, hai bên cũng không muốn thương tổn đến dân chúng.

Bắc Dương bên này thật sự yêu quý dân chúng, Kim Dịch lại vì thanh danh. Kim Dịch muốn danh chính ngôn thuận lên ngôi Hoàng đế, cho nên không muốn để lại ấn tượng xấu cho dân chúng.

Đợi toàn bộ dân chúng rời đi, trên quảng trường Hoàng cung chỉ còn lại hai đội nhân mã. Vân Y được nhân mã của Bắc Dương cứu, Mộc Bách Nhiên từ từ vào trận doanh của Kim Dịch.

Cục diện hai bên giằng, đồng tử Kim Dịch mạnh mẽ co rụt lại.

Sao lại thế này?

Vì sao bọn họ lại ở phe Bắc Dương?

Bọn họ là tâm phúc của hắn, có chuyện gì xảy ra?

Kim Dịch cảm thấy sự tình bị biến dạng, như có người ở âm thầm thao túng.

Biến hóa đột ngột, làm cho hắn trở tay không kịp.

Kim Dịch kinh ngạc xoay người nhìn về phía Mộc Bách Nhiên, muốn hỏi hắn. Mà Mộc Bách Nhiên lại nhẹ giọng:“Không sao, tuy rằng nhân mã bọn họ tương đương với ta. Nhưng sức chiến đấu không mạnh. Vương gia

https://thuviensach.vn

cứ yên tâm đi cướp lấy ngôi vị hoàng đế đi, thuộc hạ nguyện ý điều khiển binh mã.”

Kim Dịch hoài nghi nhìn Mộc Bách Nhiên, trên mặt hắn cũng không có gì không ổn. Hơn nữa lời hắn nói cũng có đạo lý, nếu hắn là người của Bắc Dương, làm sao có thể cổ vũ mình khai chiến đâu? Mộc Bách Nhiên thật lòng với mình?

Chờ chuyện này giải quyết thuận lời, hắn sẽ cho Mộc Bách Nhiên một công đạo. Dù sao Mộc Bách Nhiên là nhân tài, nếu có hắn, hắn sẽ tốt hơn.

Kim Dịch xoay người, nhìn Bắc Dương đã chết, hơn nữa hai bên cũng tương đương, tính như thế nào cũng biết hắn đang chiếm ưu thế.

Nên Kim Dịch đi ra từng bước, lớn tiếng nói với nhân mã của Bắc Dương:“Hoàng thượng đã băng hà, chúng ta nên đem nghịch tặc mưu sát hoàng thượng tử hình tại chỗ, để Hoàng thượng trên trời có linh thiêng.”

Nghe Kim Dịch nói, không ít người lập tức phẫn nộ phản bác.

“Kim Dịch, ngươi là nghịch tặc mà còn dám ở đây dõng dạc, còn không mau mau đưa tay chịu trói.”

“Kim Dịch, ngươi là gian thần.”

“Kim Dịch, rõ ràng là ngươi giết hoàng thượng, lại dám vừa ăn cướp vừa la làng, quả thực là hoang đường.”

“Ta hôm nay cho dù chết, cũng kéo Kim Dịch ngươi cùng chết.”

“Giết hắn, giết nghịch tặc.”

Nơi nơi đều vang lên thanh âm giết Kim Dịch thanh âm to, khí thế, làm cho Kim Dịch nhíu mày lại.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 154: Giải Quyết (1)

Edit: Sunny Út

Nơi nơi đều vang lên thanh âm giết Kim Dịch thanh âm to, khí thế, làm cho Kim Dịch nhíu mày lại. Thần sắc Kim Dịch xuất hiện cảm xúc bạo ngược, hắn không thích bị phản kháng. Hắn muốn dùng máu tươi để cọ rửa.

Hồng quang chợt lóe. Khóe miệng nổi lên nụ cười lạnh lùng, tay trái vung lên, lời nói lạnh như băng thốt ra.

“Ai phản kháng, giết không tha!”

Nhất thời, Vân Y cảm thấy ba chữ giết không tha không ngừng vọng lại. Ngay sau đó, chính là đao quang kiếm ảnh, máu tươi bốn phía.

Vân Y đứng đó, nâng mắt nhìn về phía nam tử kia. Dưới ánh mặt trời, hắn vẫn mang khí chất ôn nhu, vẫn như gió nhẹ làm cho người ta thoải mái. Chỉ là, trên miệng hắn lại lộ ra nụ cười tàn khốc.

Nhìn nụ cười đó, Vân Y cảm thấy lòng mình rét run.

Nếu nàng không âm thầm tra được hắn lặng lẽ gặp Đồng sự thiết gia, nếu như nàng không cảm giác được ánh mắt dã tâm của hắn. Vân Y sẽ không nghĩ, hắn sẽ là người như vậy.

Vân Y giấu đi cảm xúc không nên có. Khi mở mắt, lại rõ ràng. Nàng đứng đó, lẳng lặng nhìn hai bên chém giết, máu chảy thành sông.

https://thuviensach.vn

Vân Y thấy vậy, tựa hồ cũng không khó chịu. Một vương triều mới thành lập, phải có vị máu. Cũ không đi, sao mới sẽ tới?

Tựa hồ qua vài canh giờ, trận đấu cũng đã xong.

Người của Bắc Dương không địch lại, thua Kim Dịch.

Nhưng Kim Dịch nhìn kết quả này, cũng cười không nổi.

Bởi vì hắn tổn thất cực kỳ nghiêm trọng, vượt quá tưởng tượng của hắn. Có thể đoán được, hôm nay qua đi, cho dù Kim Dịch xưng đế, đối mặt sẽ là một quốc gia vỡ nát.

Hơn nữa, thất quốc thi đấu cũng sắp tới. Nếu nhận lấy một quốc gia như vậy, như vậy hắn chỉ làm hoàng thượng mấy ngày, sẽ gặp phải họa diệt quốc.

Trên mặt Kim Dịch một mảnh xơ xác tiêu điều, nhìn các tướng sĩ, trong ánh mắt rất lạnh lùng.

“Đem những người có liên quan tử hình tại chỗ, răn đe.”

Lúc ánh mắt Kim Dịch đảo qua Vân Y, đột nhiên mở to, khóe miệng cong lên.

Kim Dịch nói xong, lập tức có nhiều binh lính tiến lên, chặn người của Bắc Dương lại. Nhìn cảnh tượng này, thần sắc trên mặt Vân Y không có gì biến hóa.

Mộc Bách Nhiên nghe mệnh lệnh của Kim Dịch, trong ánh mắt hiện lên một đạo tàn nhẫn.

Mà Kim Dịch nhìn người hắn không vừa mắt, giờ phút này trong lòng cảm thấy cực kỳ khoái chí. Ánh mắt như sói, chờ mong một màn máu chảy đầu rơi.

https://thuviensach.vn

Kim Dịch muốn mở miệng hạ lệnh động thủ. Nháy mắt lại bị một phen kiếm đặt lên cổ.

Kim Dịch không hiểu nhìn thanh kiếm đặt trên cổ mình, ánh mắt nheo lại, nhìn khuôn mặt ôn nhuận của Mộc Bách Nhiên, hắn không hiểu.

“Mộc Bách Nhiên, ngươi làm cái gì vậy?”

Kim Dịch cố gắng trấn định, nhưng giọng nói có vẻ khẩn trương.

Kim Dịch tuy rằng võ công cao, nhưng khi hắn chuẩn bị vận hành nội lực trong cơ thể, lại phát hiện trống rỗng. Nhất thời, Kim Dịch cảm thấy sự việc nghiêm trọng. Lúc nhìn kiếm của Mộc Bách Nhiên, có cảm giác cận kề cái chết.

Kim Dịch hỏi, Mộc Bách Nhiên thờ ơ. Thần sắc lạnh nhạt, lời nói phẫn nộ.

“Làm gì? Ngươi làm gì với Bắc Dương, ta cũng làm vậy với ngươi.”

Kim Dịch đã rõ, mình đánh với Bắc Dương. Hắn lại âm hiểm, làm ngư ông đắc lợi.

Kim Dịch không ngờ người có tâm tư thâm trầm lại là Mộc Bách Nhiên. Hắn luôn phong thanh vân đạm, không tranh đấu, lại là con sói đội lốt cừu.

Chỉ là, Kim Dịch tò mò, dù Mộc Bách Nhiên giết hắn, tựa hồ cũng không thể lấy được giang sơn. Dù sao hắn không có lực lượng của mình, không có binh mã, sao có thể lấy được vị trí đó.

Về phần nói Mộc Bách Nhiên đều là vì Bắc Dương, vậy càng không thể.

Nếu Mộc Bách Nhiên vì Bắc Dương, vậy sẽ không ngồi yên. Khi hắn âm thầm ra tay hạ độc Bắc Dương, Mộc Bách Nhiên sẽ đứng ra. Mà không

https://thuviensach.vn

phải, hiện tại Bắc Dương đã chết, lúc binh mã của Bắc Dương chết mới lòi đuôi.

“Vì sao?”

Thanh âm Kim Dịch lộ ra một cỗ áp lực, nặng nề hỏi.

Nghe thế, Mộc Bách Nhiên cười, lời nói mang theo hận ý.

“Kim Dịch, ngươi đã sống quá lâu. Ngươi, còn có Kim Tử, các ngươi đều đáng chết.”

“Cái gì, Tử nhi là do ngươi giết?”

Sắc mặt Kim Dịch cực kém, trong ánh mắt rất kinh ngạc, hắn không tin đây là sự thật.

Tử nhi, muội muội của mình, muội muội giúp mình có được ngày hôm nay, lại có kết quả như vậy.

Đây là châm chọc a, cuối cùng là kết quả như vậy.

Chân tướng, thật là châm chọc đến cực điểm.

Hung thủ là ai cũng được, nhưng làm sao có thể là Mộc Bách Nhiên?

Mộc Bách Nhiên, hung thủ giết Kim Tử.

Đây là chân tướng khó tin đối với hắn.

Dù sao, lúc trước hắn vì muội muội đã chết, hơn nữa không tìm ra chứng cứ. Bởi vậy, hắn mới có thể biết thời biết thế, thu phục Mộc Bách Nhiên.

Bây giờ mới phát hiện, đây là cái bẫy. Mộc Bách Nhiên làm ra cái bẫy, chờ mình nhảy vào. Mà mình quả thật rất thích nhảy vào trong.

https://thuviensach.vn

“Là vì quyền lực sao?” Kim Dịch khí phách tao nhã, bây giờ đã đổi thái độ.

Nghe Kim Dịch nói, Mộc Bách Nhiên si ngốc nở nụ cười.

“Quyền lực, quyền lực, huynh muội các người đều sử dụng quyền lực với ta. Bởi vì Kim Tử, nàng gả vào Mộc gia, lập tức lấy đi quyền lực của mọi người. Ngươi biết không? Bởi vì Kim Tử, phụ thân ta buồn bực không vui. Mà Kim Tử bởi vì ghen tị dung mạo mẫu thân ta, lại hết sức chèn ép nàng. Cuối cùng mẫu thân của ta chỉ có thể sống một mình bên ngoài, thân thể không tốt. Hạnh phúc gia đình của ta, bị Kim Tử hủy hoại chỉ trong chốc lát. Ta nghĩ, nếu lúc ấy Mộc gia có thực lực như Kim gia, thì sẽ không có kết quả như vậy.”

Mộc Bách Nhiên nói đến đây, trong ánh mắt đầy vẻ đau thương. Tựa hồ hắn nhớ lại chuyện đau khổ này.

Vân Y nghe đến mấy lời này, trong lòng mê mang, không biết nên tin tưởng hắn, hay là có cảm giác khác. Mộc Bách Nhiên đã sai, chung quy là sai. Hắn không nên bởi vì hắn, mà liên lụy người vô tội.

Ngẫm lại, lại cảm thấy Mộc Bách Nhiên làm cũng đúng.

Theo đại nghĩa thì hắn đã sai. Nhưng theo cá nhân, hắn làm đúng.

Vân Y nghĩ, nếu là mình, có phải cũng sẽ như thế hay không?

Đáp án này, Vân Y biết, cũng không muốn biết.

Lúc Vân Y xuất thần, một đạo huyết quang nhanh chóng xẹt qua khóe mắt.

Vân Y quay đầu lại nhìn, chỉ thấy kiếm của Mộc Bách Nhiên xẹt qua cổ Kim Dịch.

https://thuviensach.vn

Nháy mắt, máu lan tràn, Kim Dịch vừa rồi còn tàn nhẫn dị thường, giờ phút này lại đang nằm dưới đất.

Kim Dịch vừa chết, nháy mắt mọi người bị rối loạn.

Người ủng hộ Kim Dịch, lập tức cao giọng thảo phạt Mộc Bách Nhiên.

Mộc Bách Nhiên xoay người, vẻ mặt lạnh lùng nhìn ngàn vạn binh lính.

Mộc Bách Nhiên vung kiếm lên, ngay sau đó, cửa cung lại chấn động, lại có một nhóm người dũng mãnh vào.

Người cầm đầu, mày kiếm mắt sáng, một thân hồng y đàng hoàng.

Hắn khác Kim Lãng, hắn như thái dương nhiệt liệt.

Đồng sự thiếu gia!

Bác của Đồng sự thiếu gia là mẫu thân Mộc Bách Nhiên!

Đồng sự thoái ẩn, là vì hôm nay muốn ngóc đầu trở lại.

Gia tộc này, lúc quyền lực trong tay lại lựa chọn thoái ẩn, sau này muốn cường thế trở về.

Bắc quốc này, đến tột cùng là ai nắm giữ?

Binh mã vừa đến, lập tức vây quanh Bắc Dương cùng Kim Dịch.

Tràng thượng một mảnh nghiêm nghị, mọi người đều khiếp sợ với màn biến hóa này.

Mà phía sau, Mộc Bách Nhiên đột nhiên rút kiếm, hướng về Vân Y.

Vân Y nâng mắt, sắc mặt đen tối không rõ nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Mộc Bách Nhiên nhìn thiếu niên trước mặt, trong lòng đau xót.

“Vân Y, chỉ cần ngươi gật đầu, chúng ta vẫn là bằng hữu.”

Trên mặt Mộc Bách Nhiên vẫn mang theo ý cười ôn nhuận như gió.

Nhìn Mộc Bách Nhiên, trong mắt Vân Y xẹt qua lúc mới gặp hắn. Nam tử làm cho nàng liếc mắt một cái cũng sinh ra hảo cảm. Nhưng Vân Y lại cảm thấy khóe miệng chua sót, không có khí lực mỉm cười.

Ánh mắt Vân Y vẫn rõ ràng, lời nói kiên định thốt ra.

“Ngay cả tin tưởng cũng không có, nói gì đến bằng hữu?”

“Tin tưởng? Vậy ngươi tin ta sao? Bí mật của ngươi ta biết sao?”

Nghe Vân Y nói, Mộc Bách Nhiên chỉ cảm thấy lòng mình không còn, nhịn không được cao giọng phản bác.

Nhìn bộ dáng của hắn, Vân Y cúi đầu thở dài một hơi.

“Nhưng ít nhất ta chưa từng lợi dụng ngươi, chưa từng lừa gạt ngươi, không phải sao?”

Vân Y dứt lời, không nhìn Mộc Bách Nhiên, phất tay áo rời đi.

Mộc Bách Nhiên hốt hoảng, chỉ cảm nhận được một góc tay áo của Vân Y xẹt qua.

Loại mất mát này dần dần lan tràn, Mộc Bách Nhiên đứng ở nơi đó, cảm thấy trên người đau xót. Hắn nhìn thiếu niên từng bước đến cạnh thi thể Bắc Dương, nhìn hắn điểm vài cái trên người Bắc Dương.

Ngay sau đó, Bắc Dương đứng lên.

Lúc đó, Mộc Bách Nhiên tựa hồ đã biết cái gì, ánh mắt thoải mái.

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao, có lẽ là dã tâm quá lớn, lại làm cho lòng mình mất đi.

Có lẽ lúc đó, mình cảm thấy cái gì cũng không quan trọng.

Từ nhỏ mình vẫn khát vọng quyền lợi, khi mình lợi dụng hắn, đã mất đi tình bằng hữu.

Yêu? Phải không?

Tới quá trễ? Hiểu được quá muộn!

Sau đó, Thổ gia gia mang theo một số lớn binh mã đi vào nơi hỗn loạn này.

Binh mã của Bắc quốc, cơ hồ hôm nay đều vào Hoàng cung.

Thổ gia nhiều năm âm thầm vì hoàng đế huấn luyện một số lớn ám vệ, toàn bộ đều có tác dụng trong hôm nay.

Vân Y không quay đầu nhìn Mộc Bách Nhiên, vẫn lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Mộc Bách Nhiên gần như vô vọng nhìn Vân Y, nhưng là cuối cùng không thấy gì.

Đồng sự thiếu gia hăng hái vào đây, mang theo sự chờ mong mà đến. Nhưng tất cả biến cố tới quá nhanh, ý cười của hắn chưa kịp mở ra, đã cứng đờ lại.

Đồng sự thiếu gia thậm chí chưa kịp phản kháng, cũng đã bị bắt.

Cung biến lần này rất thảm thiết, binh mã Bắc quốc tổn thất nghiêm trọng. Nhưng cũng có ưu việt.

Bắc Dương mượn lần cung biến này, rửa sạch sẽ các loại u ác tính.

https://thuviensach.vn

Nhiếp chính vương Kim Dịch bị giết, Đồng sự cùng Mộc gia bị giết.

Khi binh lính mang Mộc Bách Nhiên đi, Vân Y vẫn không nhìn hắn. Bởi vì, nàng hy vọng Mộc Bách Nhiên vẫn là nam tử ôn nhuận như ngọc, mà không phải vì quyền lực mà đi lừa gạt bằng hữu.

Mà Bắc Dương nhìn Mộc Bách Nhiên bị mang đi, trong ánh mắt có mê võng, có bi thương. Nhưng cuối cùng cũng biến thành một mảnh cô tịch.

Thân là một thế hệ đế vương, rất nhiều chuyện không phải muốn là được, Bắc Dương dần dần khắc sâu đạo lý này.

Chuyện trong cung đã giải quyết, Bắc Dương lập tức cưỡi ngựa chạy tới phủ Nhiếp chính vương.

Ngồi trên lưng ngựa, ánh mắt, nụ cười hắn ấm áp.

Nhu nhi, ta đến đây, ta tới đón ngươi.

Bắc dương dùng tốc độ nhanh nhất, hy vọng có thể nhìn thấy Thủy Nhu.

Ra roi thúc ngựa, Bắc Dương đi tới Kim phủ.

Nhìn cửa lớn có dấu hiệu suy bại, Kim phủ đã là cảnh tượng tiêu điều. Nhìn như vậy, Bắc Dương không có thời gian cảm khái cái khác, hắn muốn làm là đem nữ tử của mình ôm vào trong lòng, không bao giờ buông ra.

Lúc Bắc Dương vào Kim phủ, Kim phủ đã không còn ai.

Lúc hạ nhân ở đây nhận được tin tức, cũng nhanh chóng rời khỏi đây.

Mà gia quyến của Kim phủ cũng đã bị bắt, Bắc Dương từng hạ lệnh, không được động tới Thủy Nhu.

Bởi vậy, giờ phút này Bắc Dương vui vẻ đi tìm Thủy Nhu.

https://thuviensach.vn

Đi qua nhiều đình viện, Bắc Dương đi tới phòng Thủy Nhu.

Nhìn cửa phòng đóng chặt, Bắc Dương muốn rơi nước mắt. Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa ra, nhìn đồ vật bên trong, nghĩ tới biểu tình của Thủy Nhu.

Bắc dương đi qua, bên này sờ sờ, bên kia sờ sờ. Chỉ cần cảm thụ hơi thở của nàng, trong lòng cũng đã cảm thấy rất hạnh phúc.

“Nhu nhi.....”

Bắc Dương thâm tình gọi, lẳng lặng đợi Thủy Nhu trả lời.

Nhưng trong phòng yên tĩnh không tiếng động, Bắc Dương đột nhiên ý thức được cái gì, vội vào phòng. Kết quả phát hiện trong phòng không có một bóng người, chỉ có một phong thơ để lại.

Nhìn lá thư này, Bắc Dương đau xót, sợ hãi nhìn.

Rốt cục run run mở lá thư này, xem xong, Bắc Dương đột nhiên gọi một tiếng:“Nhu nhi.....”

Ngay sau đó, người đã rời khỏi, lại lên ngựa, nhanh chóng chạy đi.

Gió lạnh thổi qua, Bắc Dương sợ hãi, đối với tình cảm chân thành sợ hãi.

Chờ ta, chờ ta, chờ ta.

Nhu nhi, Nhu nhi, Nhu nhi.

Bắc Dương không ngừng hò hét trong lòng, cảm giác trái tim đau muốn chết.

Đến chân núi, nhảy xuống ngựa, Bắc Dương lại thi triển khinh công, dùng hết sức lực nhảy lên đỉnh núi.

Mà bên kia, trong chùa Minh nguyệt.

https://thuviensach.vn

“Thí chủ chắc chắn sao?”

“Chắc chắn, thỉnh sư thái quy y.”

Chủ trì chùa Minh Nguyệt cầm kéo, chuẩn bị lấy đi ba ngàn sợi tóc của Thủy Nhu.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 155: Giải Quyết (2)

Chủ trì chùa Minh Nguyệt cầm kéo, chuẩn bị lấy đi ba ngàn sợi tóc của Thủy Nhu.

“Không, Nhu nhi không được.....”

Lúc chiếc kéo vừa chạm vào tóc nàng, một thanh âm đau xót truyền đến.

Nghe thế, môi Thủy Nhu run run, nhưng thân thể vẫn quỳ nơi đó.

Chủ trì sư thái thấy có người đến, nên ôn hòa nói:“Thí chủ giải quyết việc thế tục trước rồi nói sau.”

Nghe nói như thế, Thủy Nhu im lặng gật đầu.

Nhìn Thủy Nhu gật đầu, chủ trì sư thái lặng lẽ lui xuống.

Lúc này, chỉ còn Bắc Dương cùng Thủy Nhu.

“Nhu nhi, không được, không được.....”

Bắc Dương không biết nói gì, chỉ nói không được liên tục.

Nghe thanh âm của Bắc Dương, Thủy Nhu đau xót. Nhưng vẫn bị nàng chôn sâu ở đáy lòng.

Có thứ, mất đi chính là vĩnh viễn.

Cho dù thay đổi ra sao, cũng không thể quay lại như trước.

https://thuviensach.vn

Nàng chưa từng hoài nghi tình yêu của Bắc Dương, nhưng tình yêu này quá sâu đậm, nàng không dám nhận.

“Dương Dương, ngươi là đế vương, đế vương!”

Thanh âm Thủy Nhu vang lên, như bóp chặt lòng của Bắc Dương, làm cho hắn cảm thấy hô hấp khó khăn.

“Dương nhi, nhất định phải bảo vệ Bắc quốc, làm cho nó huy hoàng, làm cho nó không ngã ở Thất quốc.”

Lời nói của phụ thân lại hiện lên, làm Bắc Dương khó có thể quên.

Hắn là đế vương, trách nhiệm của hắn.

Thủy Nhu từng là vương phi Nhiếp chính vương, đây là chuyện không thể thay đổi.

Chỉ là, Bắc Dương không buông tay được.

“Ta không cần, Nhu nhi, ta chỉ để ý nàng.”

Bắc Dương nhắm mắt, miệng nói ra những lời sâu đậm.

Nghe thế, Thủy Nhu rốt cục nhịn không được rơi lệ.

Chỉ cần có câu này, cả đời nàng trả giá cùng chờ đợi coi như là đáng giá.

“Dương Dương, ta vĩnh viễn yêu chàng, bất cứ lúc nào nơi nào.” Thanh âm Thủy Nhu mang theo ý cười nhợt nhạt, khắc sâu vào lòng của Bắc Dương.

“Nhu nhi, ta cũng yêu ngươi.” Thanh âm của Bắc Dương lộ ra vô tận thê lương.

https://thuviensach.vn

Nói xong, bọn họ không nói chuyện. Bắc Dương chỉ lẳng lặng đứng ở đó, nhìn nữ nhân hắn yêu nhất, muốn khắc sâu nàng vào linh hồn của mình.

Mà Thủy Nhu cũng chỉ quỳ đó, thân thể không động đậy, chỉ vì giữ lại thời khắc này.

Nhiu đây, là đủ.

Họ từng yêu, trả giá, chờ đợi.

Cuối cùng, bọn họ vẫn yêu nhau, để tình yêu này mãi không héo tàn, vĩnh viễn ở thời khắc đẹp nhất.

Tình yêu này khắc cốt ghi tâm, cuối cùng lại chấm dứt như vậy. Không biết, đây là thật sự chấm dứt, hay là bắt đầu một ý nghĩa khác.

Tình yêu của bọn họ chỉ mới bắt đầu mà thôi. Bắt đầu ở nơi sâu nhất trong lòng, không bị năm tháng ảnh hưởng, vĩnh viễn khắc sâu.

Hôm sau, Hoàng đế Bắc quốc luận công ban thưởng.

Mộc Vũ, Mộc Bách Nhiên, kết cục của họ, Vân Y không biết. Nàng cũng không muốn biết.

Biết được kết cục của Bắc Dương cùng Thủy Nhu, Vân Y cảm thấy rầu rĩ.

Nàng cùng Sở Hiên kết quả cũng là như thế sao?

Vân Y cuối cùng vẫn lấy được Hồi sinh thảo trong tay Bắc Dương, khi lấy được, Vân Y cảm thấy lòng mình đã run run.

Hiên, bọn họ rời xa nhau đã lâu, Vân Y cảm thấy mình sắp chống đỡ không nổi nữa.

https://thuviensach.vn

Chuyện của Bắc quốc coi như đã xong, còn lại là chuyện của Bắc Dương.

Mà Vân Y có thể làm là lấy một số tiền lớn ở Thiên Binh cho Bắc quốc xây dựng đất nước.

Xong việc, Vân Y muốn tìm Lục Bình, nhưng lại không có cách.

Cầm ca kia, Vân Y tìm không thấy.

Bất quá, khi Vân Y hết đường xoay xở, có người tự mình tìm tới cửa.

Nhìn Mộc Văn trước mặt, Vân Y mê mang, không biết sao hắn lại ở đây.

Mộc Văn không phải người của Mộc gia sao? Sao lại không có việc gì.

Cho dù không sao, hắn không nơi trốn đi, còn dám ra ngoài.

Hơn nữa, lần trước hắn phi lễ Hồng Mai cùng Lục Bình, nàng còn chưa tính sổ. Không nghĩ tới, hắn lại tự đưa mình đến cửa.

Vân Y cũng không rảnh để quản hắn. Dù sao hắn tự mình đưa đến cửa.

Nhìn Mộc Văn, Vân Y lập tức không khách khí động thủ.

Bộ dáng của hắn nhìn rất thư sinh, võ công hắn là không được tốt lắm mới đúng a. Nhưng khi giao đấu, Vân Y phát hiện Mộc Văn thâm tàng bất lộ a.

Vân Y ra chiêu rất nhanh, Mộc Văn lại có thể hóa giải. Nhìn tình huống này, cơn tức trong lòng Vân Y cũng đánh ra.

Vân Y đột nhiên biến hóa chiêu thức, đánh tới Mộc Văn.

Mà Mộc Văn vừa thấy Vân Y sắc mặt thay đổi, lập tức mở miệng nói:“Đừng đánh, ta đến nói cho ngươi tin tức của Lục Bình.”

https://thuviensach.vn

Ách.....

Vừa nghe xong, Vân Y ngừng tay. Ánh mắt gắt gao nhìn Mộc Văn, trong lòng tính toán, nếu hắn dám hành động thiếu suy nghĩ, nàng nhất định đưa hắn đi gặp phật tổ.

Bị ánh mắt lạnh lùng của Vân Y nhìn, Mộc Văn cảm thấy trên người nổi da gà, nhanh chóng nói:“Ta đến, chính là muốn mang ngươi đi gặp Lục Bình.”

Nghe nói như thế, Vân Y nhẹ nhàng nhíu mày, thanh âm thản nhiên nói:“Sao ngươi biết Lục Bình, ta dựa vào cái gì tin ngươi?”

Nghe nói như thế, Mộc Văn cũng thả lỏng, nhẹ nhàng nở nụ cười. Mộc Văn nghĩ, nói chuyện là tốt rồi, chỉ cần không động tay động chân là được.

Vì thế, hắn lại giải thích:“Ta là đệ tử của cầm ca, ngươi đã tin chưa.”

Những lời này làm Vân Y rung động, Vân Y nâng mắt, nhìn Mộc Văn. Chỉ cảm thấy Mộc Văn không giống như là đệ tử của cầm ca.

Bị Vân Y nhìn, Mộc Văn nhất thời cảm thấy mình trở nên nhỏ bé.

Nhưng Mộc Văn vẫn kiên trì đi đón nhận ánh mắt của Vân Y.

Vân Y nhìn một hồi, phát hiện Mộc Văn tuy rằng bộ dáng ốm yếu, nhưng cũng có thể tin.

Vì thế, Vân Y đi theo Mộc Văn. Mà Mộc Văn dẫn đường, cũng cảm thấy lành lạnh, trước mặt tiểu thư của Lục Bình, lại có vẻ yếu ớt.

Vân Y được đưa đến ngôi nhà lúc trước, sau đó lập tức có một bóng dáng màu lục nhào tới ôm mình.

“Tiểu thư, Lục Bình cứ nghĩ.....”

https://thuviensach.vn

Tiếp theo liền vang lên thanh âm nức nở của Lục Bình, nhất thời Vân Y mềm lòng, cúi đầu nhìn tiểu nha đầu.

Lục Bình cũng nâng khuôn mặt tươi cười đẫm lệ lên nhìn nàng, thực buồn bực, Vân Y phát hiện Lục Bình béo ra.

Vân Y bất đắc dĩ quay đầu nhìn về phía Mộc Văn, phát hiện hắn mang ánh mắt mềm mại nhìn Lục Bình.

Đây là nghiệt duyên? Hay là nhân duyên?

Vân Y rối rắm, nhưng nhìn Lục Bình tốt hơn so với trước kia, Vân Y không nói được gì.

Vì thế trong khi Lục Bình cằn nhằn, Vân Y hỏi rõ ràng chuyện đã xảy ra.

Thì ra Mộc Văn coi trọng tỷ muội họ, sau đó nhờ Kim Tử cùng Mộc Bách Nhiên liên thủ để biết mặt Hồng Mai cùng Lục Bình.

Tuy rằng đối với quá trình của bọn họ, Vân Y cảm thấy run rẩy khóe miệng. Nhưng thấy Lục Bình đỏ mặt, Vân Y vẫn nuốt lời mình nói xuống.

Sau đó, mọi chuyện cứ phát triển theo tự nhiên.

Mộc Văn mang Lục Bình đi. Tận lực săn sóc cẩn thận, thâm tình này làm cho Lục Bình cảm động. Cứ như vậy, Lục Bình lặng lẽ đem mình bán đi.

Nhìn Lục Bình mang dáng vẻ hạnh phúc, Vân Y thật sự không biết nên nói gì.

Cuối cùng, khi Vân Y mang Hồng Mai đến. Hồng Mai nhìn thấy Mộc Văn, sắc mặt cũng giống Lục Bình. Vì thế, Vân Y không khỏi cảm thán vận mệnh thần kỳ.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng nhìn bộ dáng ốm yếu của Mộc Văn, trong lòng rất bất mãn. Nhưng vì hai tỷ muội thích, Vân Y cũng chỉ biết gật đầu đồng ý.

Mà hành vi của Mộc Văn lại làm cho nàng vừa lòng, khi biết nàng phải rời khỏi Bắc quốc, lại nguyện ý cùng nhau rời đi. Nhìn Mộc Văn như thế, Vân Y không khỏi đánh giá lại hắn.

Chuyện của Hồng Mai cùng Lục Bình coi như đã xong, lòng nàng cũng đã thả lỏng hơn.

Dù sao, nếu sau này mình có chuyện gì, Hồng Mai cùng Lục Bình vẫn có người chiếu cố. Nghĩ như vậy, Vân Y nhìn về phía Mộc Văn ánh mắt trở nên nhu hòa.

Cuối cùng, ở Bắc quốc Vân Y lưu luyến nhất là Bích Thủy sơn trang.

Tư Cảnh Hiên, người luôn mang mặt nạ, luôn một thân hắc y.

Đối với hắn, Vân Y không thể nói rõ cảm giác của mình, chỉ cảm thấy hắn rất quen thuộc.

Trong lòng luôn nghĩ, hắn có phải là Sở Hiên hay không?

Chỉ là, trước đây bận rộn, nàng không có tâm tư đi điều tra, bởi vậy chuyện này cũng không hiểu rõ. Nhưng bây giờ mọi việc đã xong. Vân Y không khỏi nhớ tới lần đó được hắn cứu.

Còn có, đêm rung động, nụ hôn triền miên.

Tình cảm đó, Vân Y cảm thấy hai mắt dâng lên một cỗ hơi nước, làm cho nàng mông lung.

Vân Y ở Bích Thủy trong sơn trang, nhưng rốt cuộc cũng không thấy bóng dáng kia. Trong lòng chỉ cảm thấy mất mát.

https://thuviensach.vn

Xoay người, Vân Y rời khỏi Bích Thủy sơn trang, không nhìn Bích Thủy sơn trang thêm một lần nào nữa.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 156: Gặp Lại Sở Dạ

Edit: Sunny Út

Thất quốc thi đấu tồn tại đã lâu, lưu truyền cũng được ngàn năm.

Nghe đồn ngàn năm trước, có một thánh nhân cử hành cuộc thi lần đầu tiên. Sau đó có quốc gia ra đời. Cũng bởi vì như thế, loạn thế cũng đã không còn.

Tuy rằng sau này các quốc gia không còn loạn lạc, nhưng tập tục này vẫn được lưu truyền. Mà lần này thất quốc thi đấu, có Nguyệt Thần cư nhúng tay vào, càng có vẻ long trọng phi thường.

Nguyệt Thần cư, tổ chức thần bí mà cường đại, nghe nói thực lực có thể so sánh với Bích Thủy sơn trang. Lại nghe đồn, cư chủ nguyệt thần Quân Ánh Nguyệt yêu trang chủ Tư Cảnh Hiên của Bích Thủy sơn trang.

Quân Ánh Nguyệt, tiểu công chúa của Quân quốc, lại được Nguyệt thần nhận làm đồ đệ. Từ đó, tên Quân Ánh Nguyệt truyền khắp thiên hạ. Quân Ánh Nguyệt trong khoảng thời gian ngắn chiếm được sự tin tưởng của thiên hạ, trở thành thế hệ Nguyệt Thần mới.

Nguyệt Thần, tập mỹ mạo, trí tuệ, võ công, một thân nữ tử. Mà Quân Ánh Nguyệt lại đem tất cả phát huy đến cực hạn.

Nghe đồn Quân Ánh Nguyệt đẹp như thiên tiên, nam tử thấy nàng đều mất hồn. Nhưng nữ tử tuyệt sắc phi phàm lại chung tình với một người.

https://thuviensach.vn

Nghe đồn, Quân Ánh Nguyệt từng nói, nếu Tư Cảnh Hiên lấy nàng, nàng lấy Nguyệt Thần cư làm sính lễ.

Khi nghe những tin tức này, Vân Y không biết vì sao, cảm thấy lòng mình khó chịu, giống như có một tảng đá đè xuống.

Quân Ánh Nguyệt, thật sự xuất sắc như vậy sao?

Tư Cảnh Hiên, hắn có động lòng không?

Vân Y một mình đứng dưới chân núi, nhìn ngọn núi cao ngất trong mây mù, trong lòng không biết có cảm giác gì.

Thương Sơn là ngọn núi cao nhất Quân quốc, cũng là nơi cử hành thất quốc thi đấu.

Đỉnh núi cao trên đó, ai chìm ai nổi?

Nhìn Thương Sơn xong, Vân Y lại nhàm chán trở về.

Vân Y từ từ đi dạo trong đô thành ở Quân quốc.

Nhìn mọi thứ phồn vinh, Vân Y không khỏi nhớ tới Bắc thành dần dần hưng thịnh.

Giao thương ở đây rất phồn hoa, bởi vì thất quốc thi đấu, người các quốc gia, các thế lực đều đều dũng mãnh đi vào. Trên đường có thể nói là kín người hết chỗ.

Nhìn ngã tư đường chật chội mà náo nhiệt, khóe miệng Vân Y mang theo nụ cười có như không về tới dịch quán.

Tâm tình đang vui, lúc quay lại dịch quán lại biến mất.

https://thuviensach.vn

Quan viên quản lí dịch quán kia quá mức thế lực, nàng rất muốn xem xem đầu của hắn có chứa gì.

Dám khi dễ nàng là đại biểu Bắc quốc, quốc gia cuối cùng của thất quốc, ai an bài chỗ ở cũ nát cho nàng. Nhìn xung quanh, Vân Y chỉ có thể lực bất tòng tâm. Không cách nào, ai kêu Bắc quốc là nước có thực lực yếu nhất. Mà người ta là đại thần của Quân quốc, so với Bắc quốc thần tướng còn có mặt mũi hơn.

Quân quốc lập quốc đã có thực lực phi phàm, gần đây lại công bố thân phận của Tiểu công chúa. Như vậy, Quân quốc là cây đại thụ không thể lay động.

Vân Y thiệt tình cảm thấy mình có chút không hay ho, đại biểu quốc gia nào không tốt, lại đại biểu cho Bắc quốc.....

Vốn Vân Y lấy được Hồi sinh thảo, cũng muốn rời xa Bắc quốc.

Nhưng ai ngờ sau đó, Quân quốc lại chiêu cáo thiên hạ, lần này thất quốc thi đấu sẽ xuất hiện một phần đại lễ truyền kì.

Đại lễ này, là Sinh mệnh chi hoa.

Khi biết được tin này, Vân Y cảm thấy may mắn. Ông trời vẫn chiếu cố nàng. Mà này đại lễ là cho quốc gia đứng đầu thất quốc thi đấu.

Nghe tin này, Vân Y mới phát hiện Quân Ánh Nguyệt thật sự là rất phúc hắc. Đây không phải là đem Sinh mệnh chi hoa cho người trong thiên hạ xem qua. Sau đó, lại rơi vào túi của Quân Lãnh Mạc.

Này, từ túi tiền của muội muội đến túi của ca ca có khác nhau sao?

Đáp án là, không có khác nhau. Khác nhau chỉ là, Quân Ánh Nguyệt lại chiếm được mỹ danh.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc đó, Vân Y hôm nay ở đây, là vì Sinh mệnh chi hoa.

Sau đó Vân Y lại ở lại Bắc quốc, làm Bắc quốc thần tướng, giúp Bắc Dương thống trị Bắc quốc. Bởi vậy, Bắc quốc tuy rằng đã trải qua chính biến, nhưng vẫn nhanh chóng quật khỏi nhờ Bắc Dương cùng Vân Y.

Mà Vân Y lần này mang đến đội ngũ dự thi có tâm huyết lớn, hy vọng có thể thi đấu tốt.

Vào dịch quán, ánh mắt thị nữ lóe ra đến châm trà cho nàng. Nhìn bộ dáng của nàng, Vân Y buồn bực, lại có chuyện không tốt.

Quả nhiên.....

“Hồi bẩm thần tướng đại nhân, Vu đại nhân vừa mới đến truyền lời nói là hôm nay Sở quốc hoàng đế sẽ tới. Cho nên, hôm nay chiêu đãi Bắc quốc có khả năng sẽ có chút không chu toàn, mong thần tướng chớ trách.” Thị nữ nói xong, đứng ở một bên mang vẻ mặt khẩn trương nhìn Vân Y.

Vân Y bất đắc dĩ, đây là chuyện gì a?

Sở quốc rất giỏi sao? Sao lại như vậy a? Dựa vào cái gì mà bọn họ đến đây, nàng không được chiêu đãi chu toàn a?

Sớm biết vậy, mang Mộc Văn đến. Bằng không, có thể ngược đãi hắn một chút. Đáng tiếc, nhìn Hồng Mai cùng Lục Bình, nàng thật sự không muốn làm cho hai nàng buồn.

Cuối cùng, Vân Y vẫn nhẫn tâm một mình rời khỏi Bắc quốc, một mình đến đây.

Buổi tối, Vân Y ngồi trên nóc nhà một mình, nhìn về nơi có đèn đuốc xa xa.

Sở quốc hoàng đế, Sở Thụy Phong!

https://thuviensach.vn

Nay, hắn đã trở thành hoàng đế.

Lúc đó, hắn vẫn là thái tử, nàng là Hiên vương phi.

Mà nay, tất cả đều thay đổi.

Sở quốc, ở trải qua những việc như vậy, có thể còn danh hiệu đệ tam của Thất quốc hay không. Nghĩ đến Sở quốc, Vân Y nhớ tới biểu ca, nhớ tới tỷ tỷ cùng Hàn Băng.

Nàng tuy rằng rời xa bọn họ, nhưng cũng chú ý đến tin tức của bọn họ. Nàng biết, biểu ca đại hôn, là với Trầm Nhã.

Nữ tử hoạt bát vui vẻ, nữ tử múa kiếm mang dáng vẻ oai hùng hiên ngang. Mà tỷ tỷ A Mi lại mang thai, nghe tin này, Vân Y lại sửng sốt một lúc.

Tỷ tỷ có cục cưng, không biết lúc Hàn Băng biết, sẽ có biểu tình gì?

Chắc chắn rất vui a, đầu gỗ như hắn, lại được làm cha.

Nhớ tới chuyện tốt này, Vân Y cảm thấy cả người mình đều thoải mái.

Lúc này, Sở Thụy Phong đang được tiếp đãi tựa hồ cảm giác được ánh mắt quen thuộc ở bên này, nên quay đầu lại. Cũng không thấy gì, không khỏi cảm thấy mất mát trong lòng.

Nhưng Sở Thụy Phong lại mang vẻ mặt tươi cười, tiếp tục cùng sứ thần nói chuyện với nhau. Mà bên kia Vân Y lại đang đánh nhau với một Hắc y nhân.

Hai người đều không muốn những người khác chú ý, bởi vậy đều ra chiêu nhanh, ra đến ngoại thành.

Vân Y giận dữ, rút kiếm ra.

https://thuviensach.vn

Hắc y nhân cũng rút kiếm ứng chiến.

Vân Y cầm kiếm trong tay, mang theo một cỗ khí chất mãnh liệt. Hắc y nhân nhìn thanh kiếm kia, ánh mắt nhịn không được chợt lóe. Bởi vì kiếm này, chỉ cần liếc mắt một cái, thì biết không phải vật phàm.

Đó là một phen tuyệt thế hảo kiếm!

Kỳ thật, kiếm trong tay Vân Y là do Sở Hiên tặng cho.

Nay võ công Vân Y cũng đã tốt hơn, ở hơn nữa trong tay có bảo kiếm, như hổ thêm cánh. Mà võ công của Hắc y nhân cũng không thể khinh thường, mỗi chiêu thức đều cất giấu vô cùng biến ảo.

Vân Y trong lòng buồn bực, đây là ai?

Mình mới tới Quân quốc, sao lại có người đến khiêu khích mình. Nếu muốn động thủ, sao không chọn nước lớn? Sao lại hướng tới quốc gia nhỏ bé?

Hay là bọn họ muốn tìm Vân Mộng Vũ?

Vân Y buồn bực, chiêu thức trên tay cũng không chậm. Hắc y nhân sau khi tiếp xúc một thời gian, trong lòng cực kỳ kinh ngạc.

Võ công của nàng sao có thể cao như vậy?

Kiếm Vân Y trong nháy mắt muốn đâm vào điểm yếu của hắn.

Nhìn nàng một thân áo trắng, cầm kiếm, vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng. Trong mắt Hắc y nhân đầy bi thương cùng đau kịch liệt.

Vân Y không chú ý thần sắc của Hắc y nhân, nàng chỉ biết dưới thế cục này. Chỉ cần thương tổn người của nàng, nàng nhất định sẽ lấy thanh kiếm này đòi mạng.

https://thuviensach.vn

Kiếm phong lãnh liệt, mang theo tia tử vong.

Ánh mắt Hắc y nhân yếu ớt, nhìn mũi kiếm lao đi.

Mũi kiếm vừa đến, Hắc y nhân cuối cùng vẫn phản ứng lại, thân thể cong lên, thoát được chiêu trí mạng.

Vân Y kinh ngạc, nhìn tư thế này, Hắc y nhân này võ công nhất định cao hơn nàng. Có thể tránh được chiêu thức của nàng, vẫn là cao thủ.

Võ công như vậy, sao lại tìm nàng gây rắc rối.

Như vậy, hắn là ai? Hắn muốn làm gì?

Vân Y mang sắc mặt đen tối đứng ở nơi đó, Hắc y nhân đối diện cũng hờ hững không nói gì. Không khí có vẻ rất quỷ dị, Vân Y lại đột nhiên cảm giác được một tia quen thuộc.

Ánh mắt cuồng ngạo, bên trong lại lộ ra cảm xúc bi thương.

Người này rất quen thuộc, quen thuộc trong trí nhớ.

Trí nhớ.....

Kia cũng chính là trí nhớ Vân Mộng Vũ, nam tử có thể làm cho Vân Mộng Vũ khắc sâu trong lòng.

Chỉ có một, thì chính là Sở quốc Dạ vương, Sở Dạ.

“Sở Dạ!”

Thanh âm Vân Y kinh ngạc, trên mặt cũng mang theo thần sắc ngạc nhiên.

Sở Dạ!

https://thuviensach.vn

Vân Y quả nhiên là kinh ngạc vạn phần, không ngờ lại gặp hắn trong tình trạng này.

Lấy phương thức này gặp lại, Vân Y cảm thấy rất là quỷ dị.

Nam tử đối diện, chậm rãi bỏ khăn che mặt. Lộ ra khuôn mặt rõ ràng là Sở Dạ, như vậy quen thuộc mà xa lạ. Quen thuộc là vì trong lòng Vân Mộng Vũ nhớ lại, xa lạ bởi vì nàng là Vân Y, không có quan hệ gì với nàng.

“Vũ nhi, ta đến đây, theo ta đi đi.”

Sở Dạ nâng mắt, bên trong chứa nhiều tinh quang. Một thân hắc y, hơi thở vẫn cuồng vọng. Nhưng trải qua năm tháng, nay cũng nhiều viết lắng đọng lại. Dưới ánh trăng, ánh mắt thâm tình của hắn, tản ra độc đáo quang hoa.

Vân Y nhìn Sở Dạ, chỉ cảm thấy thế giới này thật là kỳ diệu.

Khi có được, không biết quý trọng.

Mất đi rồi, lại để ý.

Chỉ tiếc, mất đi, chung quy đã xa.

“Ta là thê tử của Sở Hiên, vĩnh viễn là như vậy.” Vân Y kiên định nói, khi nói, chỗ sâu trong mắt rất thâm tình.

Sở Dạ tuy rằng trong lòng sớm biết sẽ là kết quả như vậy.

Nhưng sâu trong lòng vẫn có một tia hy vọng xa vời. Đáng tiếc, hiện tại, tất cả hy vọng đều hóa thành bọt biển trong lời nói của nàng.

“Nhưng, hắn không phải đã biến mất rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Không cam lòng, Sở Dạ giãy dụa.

Nhìn thần sắc thống khổ của nam tử đối diện, cùng ánh mắt bi thương. Vân Y cảm thấy, mình không có một tia thương hại.

“Biến mất, cho dù hắn thật sự biến mất trên thế gian này, hắn cũng vĩnh viễn sống ở trong lòng ta.”

Đôi mắt trong suốt của Vân Y kiên định mà quyết tuyệt.

Nhìn Vân Y như vậy, Sở Dạ không cam lòng, phẫn nộ.

“Vân Mộng Vũ! Ngươi là thê tử của ta, từng như vậy, sau này cũng sẽ như vậy!” Thanh âm của Sở Dạ vẫn bá đạo như cũ, vẫn cuồng vọng.

Nghe thanh âm này, trong lòng Vân Y đối với Sở Dạ lạnh lùng, ánh mắt lạnh như đao.

“Tùy ngươi! Nếu không có gì, ta đi trước.” Vân Y lạnh giọng nói, lập tức xoay người đi.

Đi không mang theo một tia do dự, kiên quyết.

Nhìn bóng dáng kia, ánh mắt Sở Dạ chậm rãi ảm đạm.

Nhưng một lúc sau lại long lánh như sao.

Vân Y một mình chạy về dịch quán, trong lòng cảm thấy có một cỗ tức giận. Nhưng vì lo lắng cho trận đấu, cho nên cảm xúc này dần mất đi.

Thất quốc thi đấu, là việc trọng đại trong thiên hạ.

Trận đấu có ba ngày, văn hóa, tài lực, quân sự.

Văn hóa, Vân Y cảm thấy Bắc quốc dưới sự dẫn dắt của nàng, vẫn có lực chiến đấu.

https://thuviensach.vn

Tài lực, Vân Y nheo mắt, quyết định bỏ tiền. Dù sao cũng không phải tiền của nàng, mà là lấy từ tay Sở Minh An.

Nói đến đây, Vân Y thay Sở Thụy Phong lo lắng. Không biết quốc khố của hắn, sao có thể thi đấu. Suy nghĩ lộn xộn, Vân Y không biết khi nào thì lặng lẽ đi ngủ.

Hôm sau, Vân Y bị thanh âm ồn ào bên ngoài đánh thức.

Vân Y nhất thời tâm tình không tốt hỏi: “Sao lại thế này a?”

Bên ngoài lập tức có thị nữ báo lại. “Hồi bẩm thừa tướng đại nhân, là Tây quốc Hạo Vương đến. Quân quốc sứ thần đang tiếp đãi, cho nên bên ngoài rất ầm ĩ.”

Tây Lâm Hạo.....

Trước mắt Vân Y đột nhiên hiện lên nam tử ấm áp kia.

Gửi thanks

hoangocluuly↓ Re: [Xuyên không] Thiên tài khí phi - Ngọc Khuyết Hôm qua, 15:41

2 (1)

Edit: Sunny Út

Tây Lâm Hạo.....

Trước mắt Vân Y đột nhiên hiện lên nam tử ấm áp kia.

Nhất thời, Vân Y vội đứng dậy mặc quần áo.

Vân Y đi đến đại sảnh, sắc mặt vui mừng nhìn thị nữ, hỏi:“Hạo vương đến từ lúc nào?”

https://thuviensach.vn

Nghe Vân Y hỏi, thị nữ cúi người trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, Hạo vương điện hạ mới đến vào sáng này. Mà sứ thần đại nhân cũng sớm nghênh đón ở cửa thành.”

Nghe thị nữ nói, Vân Y nhíu mày. Trong lòng biết thị nữ này đối với sứ thần của Quân quốc bất mãn. Vân Y cũng không so đo với hắn làm gì.

Sứ thần đi nghênh đón Tây Lâm Hạo, Vân Y cũng biết nguyên do trong đó. Tuy rằng Tây quốc thực lực hơn Bắc quốc một chút, trong mắt người của Quân quốc, vẫn chỉ là tiểu quốc. Nhưng, mọi người lại xem trọng địa vị thần y của Tây Lâm Hạo.

Tây Lâm Hạo là đồ đệ của cốc chủ Thần Y cốc, y thuật độc bộ thiên hạ. Nếu được hắn quan tâm, như vậy về sau thân thể không ổn, cũng được bảo đảm. Lấy lòng Tây Lâm Hạo, cũng cho mình một con đường sống sau này.

Bởi vì thân phận thần y, cũng khó trách sứ thần kia tích cực như vậy.

Trong mắt Vân Y hiện lên một chút ánh sáng, khóe miệng mím chặt.

Vân Y đi tới lui trong đại sảnh, cuối cùng nhìn thị nữ nói: “Xem động tĩnh của Hạo vương, đợi sứ thần lui ra, báo cho ta biết.”

“Vâng.” Thị nữ lên tiếng trả lời rồi lui xuống.

Vân Y bất an chờ trong đại sảnh, trong lòng vẫn bất ổn. Không biết là nguyên nhân gì, khi sắc trời dần tối, thị vệ vẫn chưa trở về. Vân Y vì chờ đợi tin tức, tâm tình phiền chán ngay cả cơm chiều cũng không ăn.

Cuối cùng, chờ lâu, hỏi một thị vệ:“Sao lại thế này a? Không phải cho người đi nhìn Hạo vương sao? Sao đến bây giờ lại không có tin tức?”

Thị vệ trong lòng cả kinh, thừa tướng đại nhân luôn ôn hòa hôm nay làm sao vậy.

https://thuviensach.vn

Thị vệ tuy rằng nghi hoặc, nhưng ngoài miệng vẫn cung kính:“Hồi bẩm đại nhân, sứ thần đại nhân luôn ở cạnh Hạo vương điện hạ, cho nên mới chưa báo.”

“Còn ở đó, sứ thần còn chưa muốn rời đi? Hắn muốn làm gì, muốn ở lại thị tẩm sao?” Vân Y nhịn không được, lời không nên nói trực tiếp thốt ra.

Bên người Vân Y, thị vệ nhất thời thân thể cứng ngắc.

Thừa tướng đại nhân.....

Thừa tướng đại nhân của bọn họ, lại nói lời này.

Đến nửa đêm, thị vệ rốt cục trở về phục mệnh.

“Hồi bẩm đại nhân, sứ thần đại nhân đã rời khỏi.”

“Lui xuống đi.....”

Vân Y vô lực nói xong, trong lòng buồn bực, đã trễ thế này, ta không biết xấu hổ đi qua sao.....

Vì thế, lại là một đêm rối rắm.

Hôm sau, lại là thanh âm tranh cãi ầm ỹ, Vân Y phát hỏa, rốt cuộc cũng không cho nàng ngủ. Quân quốc này, an bài cho nàng một chỗ rách nát thì thôi đi. Nhưng vì sao lại gần đường lớn như vậy. Hiệu quả cách âm lại rất kém.

“Người đâu, người đâu, người đâu.....” Vân Y không kiên nhẫn gào lớn.

Nhất thời thị nữ cùng bọn thị vệ đều chấn kinh. Đây là thừa tướng đại nhân ôn nhuận của bọn họ sao? Sao hai ngày nay lại kì quái như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong lòng kỳ quái, nhưng cước bộ rất nhanh. Một thị nữ chạy vào phòng, khẩn trương hỏi:“Đại nhân, có gì phân phó?”

Nhìn thị nữ có vẻ khẩn trương, Vân Y phát hiện hôm nay mình có chút táo bạo. Thanh âm hòa hoãn:“Bên ngoài có chuyện gì, sao lại ầm ỹ như vậy?”

Thị nữ đang khẩn trương, nhưng nghe giọng nói ôn nhu của thừa tướng. Nháy mắt cảm thấy hai má hơi nóng lên, vội cúi đầu cung kính trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, bên ngoài ầm ỹ, là vì đại biểu Miền Nam đến.”

“Miền Nam? Ai a?”

Miền nam, trong mắt Quân quốc không được xem là nước lớn chứ. Sứ thần kia chẳng lẽ lại gióng trống khua chiêng đi nghênh đón?

Nếu nói như vậy, thật không công bằng a?

Chờ một chút, vậy đại biểu Bắc quốc không có người quan tâm.....

Thị nữ không biết thừa tướng đại nhân làm sao, mà phiền muộn, nhưng nàng vẫn trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, Miền Nam đại biểu là Nam Thiếu Dục. Lần này ngài có dẫn theo vương phi đến, mà hai người đều có bạn bè rộng khắp thiên hạ, bởi vậy có nhiều người biết họ đến, nên đến nghênh đón. Cho nên, bên ngoài ầm ỹ một phen.”

“Vương phi.....”

Vân Y nhớ kỹ tên này, cảm thấy thật tò mò.

Vân Y tò mò nữ tử có thể làm cho Nam Thiếu Dục yêu một mình nàng, khẳng định không phải một người bình thường.

“Chúng ta ra ngoài xem đi.” Vân Y mở miệng nói xong, cũng đã vội ra ngoài. Thị nữ vội theo sau Vân Y. Ra cửa sau dịch quán, Vân Y đi chậm

https://thuviensach.vn

rãi.

Ai kêu nàng ở gần cửa sau, nếu đi cửa trước, phải vòng vèo nhiều đường. Mà dịch quán nơi nơi đều có thị vệ, vì không muốn phiền toái, Vân Y đi bằng cửa sau.

Ra cửa, lập tức phát hiện nơi này náo nhiệt dị thường.

Vân Y một thân áo trắng, có khí chất ôn nhuận của công tử.

Vân Y chậm rãi trà trộn vào trong, nhìn cảnh tượng.

Chỉ thấy ở cửa có hai đội quân nghênh đón vợ chồng Nam Thiếu Dục. Hai đội sắp xếp đầy người, cảnh tượng này làm cho Vân Y sợ hãi không thôi.

Nhìn cảnh tượng náo nhiệt, Vân Y vừa định rời đi, tìm một nơi thanh tịnh, khóe mắt lại đột nhiên bị một bóng dáng hấp dẫn.

Thân ảnh màu lam kia?

Tuy rằng chỉ thoáng nhìn, Vân Y vẫn nhận ra hắn.

Tây Lâm Hạo!

Hắn ra ngoài, vốn nghĩ phải đợi vài ngày mới có cơ hội nhìn thấy hắn. Không nghĩ tới, bây giờ lại gặp. Vân Y gắt gao nhìn bóng dáng kia, nhìn hắn lặng lẽ lấy thân phận giả để ra cửa.

Sau đó, lại lặng lẽ đi vào một ngõ nhỏ. Vân Y nhìn hành vi của Tây Lâm Hạo, vội cất bước đuổi theo.

Trước khi đi, Vân Y đưa mắt nhìn thị nữ, cho thị nữ về dịch quán trước.

https://thuviensach.vn

Vân Y đi theo Tây Lâm Hạo vào ngõ nhỏ, lại phát hiện bên trong không có ai. Không tốt, chắc chắn là bị hắn phát hiện. Tây Lâm Hạo nhất định nghĩ nàng muốn gây rối, cho nên nhanh chóng rời đi.

Vân Y cảm thấy phiền muộn, một mình ra khỏi đây.

Ở trên đường nhàn nhã, ánh mắt không có góc độ nhìn quanh. Đột nhiên, một hình ảnh làm cho Vân Y cả kinh.

Vừa rồi nàng cảm giác mình thấy được một góc áo màu đen.

Hoa văn trên áo rất quen thuộc, đó là Tư Cảnh Hiên?

Không biết vì sao, trong lòng Vân Y dâng lên một cỗ vui mừng. Vân Y nhìn quanh, nhưng lại không thấy gì. Vân Y hoài nghi mình có phải hoa mắt không, nhưng hoa văn vừa rồi thoảng qua khóe mắt rất quen thuộc.

Vân Y cắn môi dưới, không tìm nữa.

Không biết vì sao, trong lòng có khó có thể dập tắt cảm giác khắc sâu kia. Vân Y không dám vạch trần, sợ chính mình sẽ chịu không nổi kết quả.

“Là ngươi sao?”

Lúc Vân Y mờ mịt trong đám người, bên tai Vân Y truyền đến thanh âm ôn hòa dễ nghe. Vân Y quay đầu, thấy Tây Lâm Hạo mang vẻ mặt ý cười nhìn mình.

“Đúng vậy, là ta.”

Nhìn Tây Lâm Hạo, Vân Y cảm thấy như lâu rồi không gặp bằng hữu. Cảm giác này, rất ấm áp.

Tây Lâm Hạo ôn nhu nhìn Vân Y, trên mặt là ý cười ấm áp. Gặp lại, nàng vẫn làm người ta động tâm. Thật sâu trong ánh mắt Tây Lâm Hạo xẹt

https://thuviensach.vn

qua thâm tình bị vùi lấp.

“Có khỏe không?”

“Tốt lắm, ngươi thì sao?”

“Ta cũng khỏe.”

Tây Lâm Hạo ở nơi xa, đột nhiên nghe được tin nàng chìm trong biển lửa, có cảm giác thống khổ. Từng nghĩ mình có thể yên tâm, ai ngờ khi mất đi, mình vẫn đau xót. Khi gặp lại, nàng vẫn làm cho hắn động lòng.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, nhợt nhạt mà cười.

Hai người vui vẻ, cuối cùng cùng nhau rời đi.

Mà đồng thời, cửa sổ trên đường cũng bị mở ra.

Một thân hắc y, trên mặt mang mặt nạ, ánh mắt đen tối không rõ nhìn về hướng Vân Y cùng Tây Lâm Hạo rời đi.

“Hiên, ngươi đang nhìn cái gì?” Thanh âm bên cạnh vang lên, thanh âm mềm mại mang theo nghi vấn thản nhiên.

“Không có gì, tùy tiện nhìn thôi.” Tư Cảnh Hiên thản nhiên đáp lại, rồi quay đầu lại.

Bởi vì Tư Cảnh Hiên xoay người, nữ tử kia cũng rơi vào tầm mắt. Một thân tử y, quý khí hồn nhiên, mỹ mạo như nữ thần, có khả năng cướp đi hô hấp.

Tử y liễm diễm, dung mạo tuyệt thế vô song.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 157: Dung Mạo Tuyệt Thế

Edit: Sunny Út

Tây Lâm Hạo.....

Trước mắt Vân Y đột nhiên hiện lên nam tử ấm áp kia.

Nhất thời, Vân Y vội đứng dậy mặc quần áo.

Vân Y đi đến đại sảnh, sắc mặt vui mừng nhìn thị nữ, hỏi:“Hạo vương đến từ lúc nào?”

Nghe Vân Y hỏi, thị nữ cúi người trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, Hạo vương điện hạ mới đến vào sáng này. Mà sứ thần đại nhân cũng sớm nghênh đón ở cửa thành.”

Nghe thị nữ nói, Vân Y nhíu mày. Trong lòng biết thị nữ này đối với sứ thần của Quân quốc bất mãn. Vân Y cũng không so đo với hắn làm gì.

Sứ thần đi nghênh đón Tây Lâm Hạo, Vân Y cũng biết nguyên do trong đó. Tuy rằng Tây quốc thực lực hơn Bắc quốc một chút, trong mắt người của Quân quốc, vẫn chỉ là tiểu quốc. Nhưng, mọi người lại xem trọng địa vị thần y của Tây Lâm Hạo.

Tây Lâm Hạo là đồ đệ của cốc chủ Thần Y cốc, y thuật độc bộ thiên hạ. Nếu được hắn quan tâm, như vậy về sau thân thể không ổn, cũng được bảo đảm. Lấy lòng Tây Lâm Hạo, cũng cho mình một con đường sống sau này.

Bởi vì thân phận thần y, cũng khó trách sứ thần kia tích cực như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Vân Y hiện lên một chút ánh sáng, khóe miệng mím chặt.

Vân Y đi tới lui trong đại sảnh, cuối cùng nhìn thị nữ nói: “Xem động tĩnh của Hạo vương, đợi sứ thần lui ra, báo cho ta biết.”

“Vâng.” Thị nữ lên tiếng trả lời rồi lui xuống.

Vân Y bất an chờ trong đại sảnh, trong lòng vẫn bất ổn. Không biết là nguyên nhân gì, khi sắc trời dần tối, thị vệ vẫn chưa trở về. Vân Y vì chờ đợi tin tức, tâm tình phiền chán ngay cả cơm chiều cũng không ăn.

Cuối cùng, chờ lâu, hỏi một thị vệ:“Sao lại thế này a? Không phải cho người đi nhìn Hạo vương sao? Sao đến bây giờ lại không có tin tức?”

Thị vệ trong lòng cả kinh, thừa tướng đại nhân luôn ôn hòa hôm nay làm sao vậy.

Thị vệ tuy rằng nghi hoặc, nhưng ngoài miệng vẫn cung kính:“Hồi bẩm đại nhân, sứ thần đại nhân luôn ở cạnh Hạo vương điện hạ, cho nên mới chưa báo.”

“Còn ở đó, sứ thần còn chưa muốn rời đi? Hắn muốn làm gì, muốn ở lại thị tẩm sao?” Vân Y nhịn không được, lời không nên nói trực tiếp thốt ra.

Bên người Vân Y, thị vệ nhất thời thân thể cứng ngắc.

Thừa tướng đại nhân.....

Thừa tướng đại nhân của bọn họ, lại nói lời này.

Đến nửa đêm, thị vệ rốt cục trở về phục mệnh.

“Hồi bẩm đại nhân, sứ thần đại nhân đã rời khỏi.”

“Lui xuống đi.....”

https://thuviensach.vn

Vân Y vô lực nói xong, trong lòng buồn bực, đã trễ thế này, ta không biết xấu hổ đi qua sao.....

Vì thế, lại là một đêm rối rắm.

Hôm sau, lại là thanh âm tranh cãi ầm ỹ, Vân Y phát hỏa, rốt cuộc cũng không cho nàng ngủ. Quân quốc này, an bài cho nàng một chỗ rách nát thì thôi đi. Nhưng vì sao lại gần đường lớn như vậy. Hiệu quả cách âm lại rất kém.

“Người đâu, người đâu, người đâu.....” Vân Y không kiên nhẫn gào lớn.

Nhất thời thị nữ cùng bọn thị vệ đều chấn kinh. Đây là thừa tướng đại nhân ôn nhuận của bọn họ sao? Sao hai ngày nay lại kì quái như vậy.

Trong lòng kỳ quái, nhưng cước bộ rất nhanh. Một thị nữ chạy vào phòng, khẩn trương hỏi:“Đại nhân, có gì phân phó?”

Nhìn thị nữ có vẻ khẩn trương, Vân Y phát hiện hôm nay mình có chút táo bạo. Thanh âm hòa hoãn:“Bên ngoài có chuyện gì, sao lại ầm ỹ như vậy?”

Thị nữ đang khẩn trương, nhưng nghe giọng nói ôn nhu của thừa tướng. Nháy mắt cảm thấy hai má hơi nóng lên, vội cúi đầu cung kính trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, bên ngoài ầm ỹ, là vì đại biểu Miền Nam đến.”

“Miền Nam? Ai a?”

Miền nam, trong mắt Quân quốc không được xem là nước lớn chứ. Sứ thần kia chẳng lẽ lại gióng trống khua chiêng đi nghênh đón?

Nếu nói như vậy, thật không công bằng a?

Chờ một chút, vậy đại biểu Bắc quốc không có người quan tâm.....

https://thuviensach.vn

Thị nữ không biết thừa tướng đại nhân làm sao, mà phiền muộn, nhưng nàng vẫn trả lời:“Hồi bẩm đại nhân, Miền Nam đại biểu là Nam Thiếu Dục. Lần này ngài có dẫn theo vương phi đến, mà hai người đều có bạn bè rộng khắp thiên hạ, bởi vậy có nhiều người biết họ đến, nên đến nghênh đón. Cho nên, bên ngoài ầm ỹ một phen.”

“Vương phi.....”

Vân Y nhớ kỹ tên này, cảm thấy thật tò mò.

Vân Y tò mò nữ tử có thể làm cho Nam Thiếu Dục yêu một mình nàng, khẳng định không phải một người bình thường.

“Chúng ta ra ngoài xem đi.” Vân Y mở miệng nói xong, cũng đã vội ra ngoài. Thị nữ vội theo sau Vân Y. Ra cửa sau dịch quán, Vân Y đi chậm rãi.

Ai kêu nàng ở gần cửa sau, nếu đi cửa trước, phải vòng vèo nhiều đường. Mà dịch quán nơi nơi đều có thị vệ, vì không muốn phiền toái, Vân Y đi bằng cửa sau.

Ra cửa, lập tức phát hiện nơi này náo nhiệt dị thường.

Vân Y một thân áo trắng, có khí chất ôn nhuận của công tử.

Vân Y chậm rãi trà trộn vào trong, nhìn cảnh tượng.

Chỉ thấy ở cửa có hai đội quân nghênh đón vợ chồng Nam Thiếu Dục. Hai đội sắp xếp đầy người, cảnh tượng này làm cho Vân Y sợ hãi không thôi.

Nhìn cảnh tượng náo nhiệt, Vân Y vừa định rời đi, tìm một nơi thanh tịnh, khóe mắt lại đột nhiên bị một bóng dáng hấp dẫn.

Thân ảnh màu lam kia?

https://thuviensach.vn

Tuy rằng chỉ thoáng nhìn, Vân Y vẫn nhận ra hắn.

Tây Lâm Hạo!

Hắn ra ngoài, vốn nghĩ phải đợi vài ngày mới có cơ hội nhìn thấy hắn. Không nghĩ tới, bây giờ lại gặp. Vân Y gắt gao nhìn bóng dáng kia, nhìn hắn lặng lẽ lấy thân phận giả để ra cửa.

Sau đó, lại lặng lẽ đi vào một ngõ nhỏ. Vân Y nhìn hành vi của Tây Lâm Hạo, vội cất bước đuổi theo.

Trước khi đi, Vân Y đưa mắt nhìn thị nữ, cho thị nữ về dịch quán trước.

Vân Y đi theo Tây Lâm Hạo vào ngõ nhỏ, lại phát hiện bên trong không có ai. Không tốt, chắc chắn là bị hắn phát hiện. Tây Lâm Hạo nhất định nghĩ nàng muốn gây rối, cho nên nhanh chóng rời đi.

Vân Y cảm thấy phiền muộn, một mình ra khỏi đây.

Ở trên đường nhàn nhã, ánh mắt không có góc độ nhìn quanh. Đột nhiên, một hình ảnh làm cho Vân Y cả kinh.

Vừa rồi nàng cảm giác mình thấy được một góc áo màu đen.

Hoa văn trên áo rất quen thuộc, đó là Tư Cảnh Hiên?

Không biết vì sao, trong lòng Vân Y dâng lên một cỗ vui mừng. Vân Y nhìn quanh, nhưng lại không thấy gì. Vân Y hoài nghi mình có phải hoa mắt không, nhưng hoa văn vừa rồi thoảng qua khóe mắt rất quen thuộc.

Vân Y cắn môi dưới, không tìm nữa.

Không biết vì sao, trong lòng có khó có thể dập tắt cảm giác khắc sâu kia. Vân Y không dám vạch trần, sợ chính mình sẽ chịu không nổi kết quả.

https://thuviensach.vn

“Là ngươi sao?”

Lúc Vân Y mờ mịt trong đám người, bên tai Vân Y truyền đến thanh âm ôn hòa dễ nghe. Vân Y quay đầu, thấy Tây Lâm Hạo mang vẻ mặt ý cười nhìn mình.

“Đúng vậy, là ta.”

Nhìn Tây Lâm Hạo, Vân Y cảm thấy như lâu rồi không gặp bằng hữu. Cảm giác này, rất ấm áp.

Tây Lâm Hạo ôn nhu nhìn Vân Y, trên mặt là ý cười ấm áp. Gặp lại, nàng vẫn làm người ta động tâm. Thật sâu trong ánh mắt Tây Lâm Hạo xẹt qua thâm tình bị vùi lấp.

“Có khỏe không?”

“Tốt lắm, ngươi thì sao?”

“Ta cũng khỏe.”

Tây Lâm Hạo ở nơi xa, đột nhiên nghe được tin nàng chìm trong biển lửa, có cảm giác thống khổ. Từng nghĩ mình có thể yên tâm, ai ngờ khi mất đi, mình vẫn đau xót. Khi gặp lại, nàng vẫn làm cho hắn động lòng.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, nhợt nhạt mà cười.

Hai người vui vẻ, cuối cùng cùng nhau rời đi.

Mà đồng thời, cửa sổ trên đường cũng bị mở ra.

Một thân hắc y, trên mặt mang mặt nạ, ánh mắt đen tối không rõ nhìn về hướng Vân Y cùng Tây Lâm Hạo rời đi.

https://thuviensach.vn

“Hiên, ngươi đang nhìn cái gì?” Thanh âm bên cạnh vang lên, thanh âm mềm mại mang theo nghi vấn thản nhiên.

“Không có gì, tùy tiện nhìn thôi.” Tư Cảnh Hiên thản nhiên đáp lại, rồi quay đầu lại.

Bởi vì Tư Cảnh Hiên xoay người, nữ tử kia cũng rơi vào tầm mắt. Một thân tử y, quý khí hồn nhiên, mỹ mạo như nữ thần, có khả năng cướp đi hô hấp.

Tử y liễm diễm, dung mạo tuyệt thế vô song.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 158: Dạ Tập

Edit: Sunny Út

Một thân tử y, quý khí hồn nhiên, mỹ mạo như nữ thần, có khả năng cướp đi hô hấp.

Tử y liễm diễm, dung mạo tuyệt thế vô song. Nữ tử này, thật là đẹp đến mức tận cùng. Mặt mày như họa, đôi mắt liễm diễm sinh huy, làm cho người ta sa vào trong đó, khó có thể tự kềm chế.

Tư Cảnh Hiên nhìn tuyệt sắc nhân gian trước mặt, trong mắt không chút dao động.

Quân Ánh Nguyệt nhìn Tư Cảnh Hiên, vừa yêu vừa hận.

Quân Ánh Nguyệt vô cùng tự tin với diện mạo của mình, trong thiên hạ không ai có thể so sánh với nàng. Nhưng dù là dung mạo tuyệt thế, cũng không thể làm cho Tư Cảnh Hiên lay động.

Quân Ánh Nguyệt nhìn Tư Cảnh Hiên, đôi mắt tràn đầy thâm tình. Đối với thâm tình của Quân Ánh Nguyệt, Tư Cảnh Hiên không phải không có cảm giác. Quân Ánh Nguyệt từng cứu hắn một mạng, lúc ấy hắn nghĩ nếu có một ngày tất cả đều giải quyết, nàng còn chờ hắn, hắn có lẽ sẽ thú nàng.

Chỉ là, từ sau khi nữ tử thanh nhã như thanh liên kia xuất hiện, trong mắt hắn không có nàng. Trong mắt, trong lòng, đều là nữ tử kia.

https://thuviensach.vn

Nhận thấy được tâm tư nam tử đối diện đang dao động, Quân Ánh Nguyệt khẽ buông lỏng, trong ánh mắt cũng có chút hoài nghi.

Quân Ánh Nguyệt không nói gì, cũng không nhìn Sở Hiên, chỉ dùng khóe mắt cùng với giác lực siêu cường của mình cảm giác cảm xúc của hắn.

Tư Cảnh Hiên dưới ánh mặt trời, đôi mắt hắn lên mũi nhọn.

Quân Ánh Nguyệt cả kinh, vội giấu đi tâm tư của mình. Quân Ánh Nguyệt điều chỉnh biểu tình của mình, ôn nhu như nước nói: “Hiên, ta đem sinh mệnh chi hoa làm phần thưởng, ngươi để ý không?” Thanh âm như nước của Quân Ánh Nguyệt nhu hòa êm tai.

Nghe thanh âm của Quân Ánh Nguyệt, Tư Cảnh Hiên không có chút biến hóa, thanh âm thản nhiên nói: “Đó là của ngươi, ngươi muốn xử lý sao thì tùy.”

Nghe Tư Cảnh Hiên trả lời, ánh mắt Quân Ánh Nguyệt tối sầm lại, nhưng nhanh chóng bị nàng che dấu.

“Sinh mệnh chi hoa kia ta vốn tìm cho ngươi, võ công của ngươi nếu dùng sinh mệnh chi hoa, nhất định có thể nâng cao một bước. Mà ta đưa ra sinh mệnh chi hoa là vì muốn làm rạng rỡ thất quốc thi đấu mà thôi. Đứng nhất trong thất quốc chỉ có Quân quốc của ta, không còn khả năng khác. Bởi vậy, cuối cùng sinh mệnh chi hoa vẫn ở trong tay của ta.” Quân Ánh Nguyệt ôn nhu nói, giọng điệu không kiêu ngạo không siểm nịnh, thanh âm êm tai tốt đẹp.

Chỉ là, Tư Cảnh Hiên không nói gì. Tư Cảnh Hiên nghe nàng nói xong, ánh mắt có chút gợn sóng.

Chỉ có thể sao?

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Tư Cảnh Hiên bỗng hiện lên một độ cong ý nhị, Quân Ánh Nguyệt nhìn Tư Cảnh Hiên như vậy, trong mắt có tia quang mang.

“Hiên, thất quốc thi đấu, ngươi tham gia được không?”

“Được.” Tư Cảnh Hiên thản nhiên nói.

Được đáp án mình muốn, Quân Ánh Nguyệt biết mình ở lại cũng không làm gì, nên rời đi trước.

Đi được một khoảng, Quân Ánh Nguyệt quay đầu nhìn Tư Cảnh Hiên liếc mắt một cái, cái liếc mắt mang ý vị thâm trường.

Mà Tư Cảnh Hiên lại một mình đứng trước cửa sổ, nhìn về một nơi, ánh mắt ôn nhu mà thâm thúy.

Bên kia, Vân Y cùng Tây Lâm Hạo tới một nhã gian của tửu lâu. Hai người gọi một bàn rượu và thức ăn, Vân Y không biết nên mở miệng thế nào.

Tây Lâm Hạo rất muốn hỏi lúc trước đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

“Ta có một việc muốn thỉnh giáo ngươi.” Trên mặt Vân Y mang theo một tia lo lắng, giọng điệu nghiêm túc hỏi.

Nghe Vân Y nói, Tây Lâm Hạo không khỏi có chút khẩn trương, lo lắng hỏi: “Làm sao vậy, có phải ngươi không thoải mái hay không?”

Vân Y hỏi hắn, Tây Lâm Hạo chắc chắn có liên quan đến y thuật, nên nghĩ nàng có thoải mái hay không.

Nghe thanh âm lo lắng của Tây Lâm Hạo, Vân Y cũng thản nhiên nở nụ cười. Khóe miệng mang theo nụ cười dịu dàng, thần thái cũng thả lỏng, ôn

https://thuviensach.vn

nhu nói: “Không có, ta không có việc gì. Chỉ là một người quan trọng của ta trúng một loại độc, cho nên muốn thỉnh giáo ngươi một chút.”

Tây Lâm Hạo thiệt tình tiếp đãi, Vân Y sớm đã đem Tây Lâm Hạo như bằng hữu thân thiết của mình.

Nghe Vân Y nói, Tây Lâm Hạo mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

May mắn không phải nàng có việc.

“Ngươi cứ nói, có khả năng ta sẽ giúp ngươi.” Tây Lâm Hạo thần sắc ôn hòa, giọng điệu mềm mại.

Nghe Tây Lâm Hạo lời nói, Vân Y trong lòng cảm thấy an tâm.

“Ngươi có biết độc băng hàn chi sâm không?” Vân Y trên mặt lo lắng, giọng điệu mang theo một tia thật cẩn thận.

“Băng hàn chi sâm.....”

Nghe thế, Tây Lâm Hạo trên mặt mang thần sắc khiếp sợ, không tự giác thì thào nhớ kỹ.

Nhìn thần sắc của Tây Lâm Hạo, trong lòng Vân Y khẩn trương.

Tây Lâm Hạo lộ ra thần sắc này, chẳng lẽ thật sự khó giải sao?

Vân Y ánh mắt khẩn trương, chờ mong nhìn Tây Lâm Hạo, hy vọng sẽ có cách. Tuy rằng, nàng biết y thuật trong sách cổ, nhưng nàng vẫn không nắm chắc. Bởi vậy, lúc thấy Tây Lâm Hạo, nàng muốn nhờ hắn giúp.

Nhìn ánh mắt chờ mong của nàng, Tây Lâm Hạo nhất thời cảm thấy lòng mình mềm mại như nước, không muốn làm giai nhân thất vọng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ xong, hắn ôn hòa mở miệng:“Băng hàn chi sâm, là loại độc mạn tính. Người trúng độc nếu như không có thuốc giảm đau, toàn thân sẽ lạnh như băng, lạnh đến mức tận cùng. Nếu muốn giải độc, phải có hai thuốc dẫn, một là Hồi sinh thảo, một là sinh mệnh chi hoa.”

Nói xong những lời này, Tây Lâm Hạo đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Vân Y, kinh ngạc nói:“Ngươi là vì sinh mệnh chi hoa mà đến?”

“Đúng vậy.” Vân Y trả lời kiên định mà chấp nhất.

Nghe Vân Y trả lời, Tây Lâm Hạo không biết nghĩ đến cái gì, ánh mắt ám trầm, thanh âm có chút cô đơn nói:“Là vì Sở Hiên sao?”

“Đúng vậy. Vì hắn, ta nhất định sẽ lấy sinh mệnh chi hoa, không tiếc thứ gì.” Lời nói Vân Y rõ ràng, kiên định từng chữ.

Ánh mắt Tây Lâm Hạo có chút hư ảo nhìn Vân Y, nghĩ lại. Mới phát hiện, đây là do mình tình nguyện, chỉ là mộng đẹp mà thôi.

“Vân Mộng Vũ, ngươi cũng biết sinh mệnh chi hoa hiện tại ở trên tay ai, tương lai sẽ vẫn ở trên tay hắn.”

“Ta biết, sinh mệnh chi hoa bây giờ ở trong tay Quân Ánh Nguyệt, tương lai sẽ ở trong tay ta.” Vân Y tự tin mà kiên định, nàng không có đường lui, nàng phải có được!

Nhìn nàng kiên quyết, Tây Lâm Hạo muốn khuyên bảo cũng nói không được.

“Vũ nhi.....” Tây Lâm Hạo cúi đầu hô một tiếng.

Nghe vậy, Vân Y cảm thấy hoảng hốt, cứ như mình làm hắn bị thương.

“Ta là Vân Y, Vân Mộng Vũ đã chết từ trong biển lửa. Ta là thừa tướng của Bắc quốc, đại biểu Bắc quốc đến dự thi.” Khóe miệng Vân Y mang

https://thuviensach.vn

theo nụ cười bất đắc dĩ.

Nghe Vân Y nói, toàn bộ sự chú ý của Tây Lâm Hạo đều ở câu sau. Hắn không cần biết nàng là ai, chỉ cần nàng mạnh khỏe.

“Nếu ngươi có được sinh mệnh chi hoa, ta sẽ giúp ngươi điều chế thuốc giải.”

Tây Lâm Hạo muốn nói nàng buông tay, nhưng nhìn bộ dáng cố chấp của nàng, lại thật sự không đành lòng.

“Cảm ơn.” Vân Y không biết nên báo đáp hắn thế nào, chỉ có thể cảm ơn.

Được đáp án vừa lòng, Vân Y yên tâm trở về dịch quán, chuẩn bị thi đấu ở thất quốc.

Vân Y giục ngựa đến ngoài thành, vào lều trại của Bắc quốc.

Thất quốc thi đấu, các quốc gia đều là dẫn theo binh mã đến. Nếu các binh mã vào thành, tất nhiên sẽ không tiện. Bởi vậy, Quân quốc an bài các binh mã đóng quân ở ngoài thành, đóng quân dưới Thương Sơn. Đợi trận đấu bắt đầu, binh mã có thể trực tiếp lên núi.

Dưới Thương Sơn có bình nguyên rộng lớn. Bởi vậy, lục quốc có thể đóng quân ở đây. Tuy rằng, Bắc quốc lại bị an bài vị trí kém cỏi. Nhưng Vân Y đối với diện tích cùng với địa thế vẫn có vẻ vừa lòng.

Vân Y vào lều trại, lập tức có tướng quân dẫn đầu đến chào.

“Thuộc hạ Thổ Dũng tham kiến thừa tướng đại nhân.”

Lần này mang đội là Thổ Dũng, đối với Thổ Dũng, Vân Y cực kỳ vừa lòng.

https://thuviensach.vn

“Đứng lên đi, nói tình hình huấn luyện gần đây.” Thổ Dũng đứng dậy, bẩm báo với Vân Y.

Vân Y chăm chú nghe Thổ Dũng trả lời, nghe xong, lại tinh tế nói:“Nhớ kỹ, phương thức diễn tập nhất định phải giữ bí mật. Không thể tiết lộ, đó là đòn sát thủ của ta. Còn nữa, phải tăng tinh thần đoàn kết của mọi người.”

“Vâng! Thuộc hạ nhất định làm được.” Nhìn Thổ Dũng, Vân Y yên tâm.

Vân Y lại nhìn binh lính xung quanh, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Làm xong tất ca, Vân Y lại bắt đầu cưỡi ngựa trở về. Ai ngờ, đến dịch quán, lập tức có thị vệ kích động đưa một tờ giấy.

Vân Y nghi hoặc tiếp nhận, thị vệ cuống quít giải thích:“Lúc chạng vạng, đột nhiên có phi đao bay vào, có một tờ giấy hé ra.”

Vân Y nghi hoặc mở tờ giấy ra, lúc thấy nội dung, Vân Y biến sắc.

Là Nguyệt Thần cư, muốn mượn Hồi sinh thảo dùng một chút.

Mượn?

Nguyệt Thần cư thật đúng là rất văn nhã, dùng một từ như vậy.

Không ngờ Nguyệt Thần cư lại ra tay!

Nhưng nàng hao tổn tâm cơ mới có được, làm sao có thể dễ dàng đưa ra.

Ánh mắt Vân Y tối lại, nghĩ cách đối phó Nguyệt Thần cư.

Nguyệt Thần cư, không phải nhỏ bé, có thể so sánh với Bích Thủy sơn trang. Hơn nữa hiện tại lại ở Quân quốc, thật đúng là có chút nguy hiểm.

Nguyệt Thần cư, sự vui đùa này thật lớn a.

https://thuviensach.vn

Vân Y nhìn trên tờ giấy có thời gian cùng địa điểm, ánh mắt thâm thúy, không biết đang tự hỏi cái gì.

Đêm đến, gió lạnh như nước, chiếu vào một biệt viện trong tành, càng có vẻ xinh đẹp.

Vân Y dựa theo miêu tả trên giấy, tìm được nơi này. Tuy rằng bây giờ là mùa thu, nhưng hồ nước vẫn có sự xinh đẹp.

Đột nhiên, bên tai Vân Y vừa động, có nhiều tiếng bước chân vang lên.

“Vân thừa tướng.”

Thanh âm này.....

Rất quen thuộc!

Vân Y cảm thấy thân thể của chính mình có chút cứng ngắc, trong đầu nhớ tới một thứ.

Mà người bên kia, không thấy Vân Y đáp lại, đề cao thanh âm, nhắc nhở:“Không biết Vân thừa tướng có mang Hồi sinh thảo đến không? Ta nghĩ Vân thừa tướng là người thức thời, tất nhiên sẽ không ngỗ nghịch ý của Nguyệt Thần.”

Nghe mấy câu này, Vân Y lại nghĩ đến chuyện khác.

Vân Y nhớ tới thông đạo thần bí của Sở quốc, trong thông đạo có cơ quan cùng trận pháp cường đại. Nhớ tới bích hoạ trong thông đạo, trên đó có miêu tả chuyện của Nguyệt Thần cư.

Vân Y nhớ lại khi Sở Phách Thiên chết, chết quá nhanh, quá kiên quyết.

Nghĩ lại, xâu chuỗi lại mọi thứ, tựa hồ có kết quả.

https://thuviensach.vn

Vân Y chậm rãi xoay người lại, nhìn một thân áo xanh đối diện, xinh đẹp phi thường, Hoa Thanh Nhi.

“Là ngươi, làm sao có thể là ngươi?” Hoa Thanh Nhi không hiểu nhìn người trước mặt, tao nhã vô hạn như cũ.

Hoa Thanh Nhi cắn răng, trong lòng hận ý lan tràn.

“Vân Mộng Vũ, ngươi còn sống! Thật sự không ngờ a, ngươi còn sống. Còn sống thì tốt, cho ta có cơ hội báo thù, có cơ hội cho ngươi sống không bằng chết.” Hoa Thanh Nhi nghiến răng nghiến lợi nói, trong ánh mắt lóe ra khoái cảm.

Nhìn Hoa Thanh Nhi, Vân Y cũng không nói gì a.

Đến Quân quốc, lại gặp vài người quen trước kia? Mặc kệ là kẻ thù hay là bằng hữu, cũng đủ loại, cái dạng gì cũng có.

“Là ta, ta còn còn sống. Hơn nữa, sống rất tốt.” Thanh âm Vân Y thản nhiên, khóe miệng tươi cười nhợt nhạt nói.

Nhìn bộ dáng này, trong mắt Hoa Thanh Nhi, nàng rất giận a.

“Ngươi..... Vân Mộng Vũ ngươi đừng đắc ý, mặc kệ sau lưng ngươi có ai, chỉ cần ở Quân quốc này, ta không tin ngươi có thể qua được Nguyệt Thần cư.”

Nghe nói như thế, Vân Y có chút bất đắc dĩ. Đã kết thù với Nguyệt Thần cư.

“Ta không muốn nói gì, cho ngươi nói một mình đi.” Nghe Vân Y nói, Hoa Thanh Nhi lại hận, hận Vân Mộng Vũ luôn nhanh mồm nhanh miệng.

Hoa Thanh Nhi cân nhắc chuyện này nên giải quyết như thế nào. Hiện tại trong Nguyệt Thần cư cạnh tranh kịch liệt, mình cùng Dạ Vũ đấu tranh

https://thuviensach.vn

càng ngày càng kịch liệt.

Tuy rằng mình dựa vào sinh mệnh chi hoa được Nguyệt Thần ưu ái, hơn nữa hơn một năm qua cũng giúp Nguyệt Thần làm rất nhiều chuyện, mới có địa vị hôm nay.

Nhưng thân phận của Dạ Vũ cũng không đơn giản.

Dạ Vũ, nàng không biết lai lịch của hắn. Chỉ biết hắn được một người thần bí họ Tuyết đưa cho Nguyệt Thần. Sau đó Dạ Vũ có võ công bí hiểm, thủ đoạn tàn nhẫn, làm việc lưu loát xuất sắc mà được Nguyệt Thần xem trọng.

Bởi vậy, bây giờ có thể nói là nàng cùng Dạ Vũ cạnh tranh, hai người đều cẩn thận, không dám có chút sai lầm.

Nếu hôm nay có được Hồi sinh thảo, đem Hồi sinh thảo hiến cho Nguyệt Thần. Như vậy, địa vị sau này của nàng ở Nguyệt Thần cư không thể lay động.

Phân tích lợi lại, Hoa Thanh Nhi chớp mắt, không muốn cùng Vân Mộng Vũ nhiều lời.

“Vân Mộng Vũ, ngoan ngoãn đưa Hồi sinh thảo ra đây, ta sẽ cho ngươi được chết một cách thống khoái.”

Nghe Hoa Thanh Nhi nói, Vân Y rất muốn cười. Vì thế, nàng thật sự nở nụ cười, cười đến thanh nhã.

Nhìn Vân Y cười, Hoa Thanh Nhi nhất thời thẹn quá hóa giận. “Xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a, người đâu bắt nàng cho ta.”

Lập tức rất nhiều người phía sau Hoa Thanh Nhi tiến lên tróc nã Vân Y.

https://thuviensach.vn

Đối với bản tâm pháp Xuất Trần đưa, Vân Y luyện cũng thuận buồm xuôi gió. Mà Sở Hiên dạy nàng chiêu thức, nàng cũng thông suốt nhiều.

Vừa vặn, có thể lấy những người này để luyện tập, nhìn xem võ công của mình đến mức nào.

Trong mắt Vân Y hiện lên tia hưng phấn, sau đó lao vào những người này. Vân Y hóa nội lực làm thành hình một thanh kiếm, kiếm quét ngang, có rất nhiều người ngã xuống.

Chỉ cảm thấy bóng dáng Vân Y như gió, căn bản không thấy Vân Y ra tay như thế nào, thì đã chết.

Nhìn một đám người ngã xuống, Hoa Thanh Nhi hoảng hốt.

Vân Mộng Vũ sao lại lợi hại như vậy, không hổ là các chủ trẻ tuổi của Thiên Binh các.

Nhìn võ công trác tuyệt của người kia, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng đẹp đẽ, Hoa Thanh Nhi hận, móng tay gắt gao đâm vào bàn tay cũng không biết.

Xem ra, mình đã tính sai. Trong mắt Hoa Thanh Nhi có vẻ không cam lòng, sau đó lập tức rời đi.

Nhìn Hoa Thanh Nhi rời đi, Vân Y không đuổi theo.

Lúc chưa làm rõ thân phận của Hoa Thanh Nhi ở Nguyệt Thần cư, Vân Y sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao Nguyệt Thần cư cũng không phải không tồn tại. Bởi vậy, Vân Y cũng chỉ có thể buông tha nàng. Đợi khi về điều tra, dù sao muốn giết Hoa Thanh Nhi, còn nhiều thời gian.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, nếu đuổi theo, cũng không biết có thể rơi vào bẫy gì không? Giải quyết những người đó xong, Vân Y nhanh chóng rời khỏi đây.

Sau khi Vân rời khỏi, trên nóc nhà của biệt viện xuất hiện nam tử che mặt.

Nam tử, hơi thở cuồng ngạo tà nghịch. Nam tử nhìn bóng dáng Vân Y đi xa, trong ánh mắt tràn đầy suy nghĩ sâu xa cùng giãy dụa.

Nàng muốn như vậy sao?

Nếu như vậy, hắn sẽ thành toàn!

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 159: Quân Ánh Nguyệt

Edit: Sunny Út

Vân Y về tới dịch quán, trong lòng không thể bình phục.

Nguyệt Thần cư muốn Hồi sinh thảo, như vậy làm sao có thể sẽ dễ dàng giao ra Sinh mệnh chi hoa?

Vân Y phát hiện ngay từ đầu mình nghĩ quá mức đơn giản, cho dù ở thất quốc thi đấu có được sinh mệnh chi hoa, nhưng cũng không an toàn mà rời đi. Hơn nữa, còn có khả năng mang đến họa diệt quốc cho Bắc quốc.

Mình ngàn tính vạn tính, không có tính đến Nguyệt Thần cư muốn Hồi sinh thảo, với Sinh mệnh chi hoa cũng không thể buông tay. Như vậy, hiện tại nên làm như thế nào mới tốt.

Vân Y một mình bước đi bước lại, trong lòng nghĩ quang minh chính đại lấy thì không có khả năng.

Như vậy, chỉ có thể trộm hoặc là đoạt.

Trộm, hiện tại sinh mệnh chi hoa đang ở trong tay Nguyệt Thần.

Nghe đồn võ công Nguyệt Thần trác tuyệt vô song, mình không phải là đối thủ của nàng.

Trừ phi, mình dùng Linh Âm công kích. Nhưng có khả năng sẽ tạo rất nhiều thương vong.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến Sở Hiên, nghĩ đến mình, đột nhiên cảm thấy thế giới này thực bi thương. Khi mình nghèo túng, lúc Sở Hiên trúng độc, có ai giúp họ không?

Vân Y xoay người đi đến một thùng gỗ trước mặt, trầm mặc một hồi. Mở ra. Thùng bị mở ra, nàng lấy ra một cây đàn cổ xưa. Thân đàn mang ánh huỳnh quang, mang theo ma lực không thể kháng cự.

Linh Âm ra, thiên hạ vô song!

Vân Y khẽ vuốt Linh Âm, cảm thụ như nhịp đập của sinh mệnh. Nhất thời, Vân Y cảm thấy trong lòng an tâm rất nhiều.

Có nó, nàng mới có thể tự tin kháng cự lại cường địch.

Ở trước mặt kẻ thù, mình phải mạnh, mới có thể đạt tới mục tiêu của mình.

Sinh mệnh chi hoa, nàng phải có được. Ánh mắt Vân Y kiên định, trên tay càng ôm chặt Linh Âm.

Hôm sau, Đông quốc đại biểu cũng đến đây.

Lần này Đông quốc đến là thừa tướng đại diện, nhưng thừa tướng này không trẻ tuổi như Vân Y.

Đông quốc Hoàng Hậu mang thai, Đông quốc Doàng đế sủng hoàng hậu, nên không đi, bởi vậy phái thừa tướng đến đây.

Biết được tin tức này, Vân Y khẽ cười.

Đông Thành Vũ coi như là tướng công tốt, biết Linh Lung mang thai, không rời Đông quốc.

Hiện tại năm quốc gia đều đến, chỉ thiếu Hạo quốc.

https://thuviensach.vn

Hạo quốc, Hạo Hàn sau khi tham gia Quỳnh Hoa yến thì bệnh qua đời. Đế vị do thái tử Hạo Minh kế thừa.

Vân Y có cảm giác, mình sẽ thấy An vương kia.

Quả nhiên, trước ngày thi đấu, Hạo quốc Hoàng đế đến.

Như vậy Sở Minh An cũng đến.

Trước khi bắt đầu thi đấu, Quân quốc cố ý cử hành yến tiệc, cho lục quốc đón gió tẩy trần. Yến tiệc, Vân Y đứng ở cửa Hoàng cung của Quân quốc, cười lạnh lùng.

Quân Lãnh Mạc, quân vương mình có chút xem trọng.

Cũng làm ra chuyện mua danh chuộc tiếng, lấy sinh mệnh chi hoa để khoe mỹ danh, huynh muội bọn họ cũng như nhau cả.

Vân Y xuống xe ngựa, Thổ Dũng theo sau. Hai người vừa xuống xe ngựa, lập tức có cung nữ đi lên dẫn đường, dẫn bọn họ đến nơi cử hành yến tiệc.

Đi trên đường, khóe mắt Vân Y âm thầm đánh giá Quân quốc. Cho dù đối với Quân Hờ Hững có cái nhìn không tốt, nhưng lại đánh giá cao Hoàng cung này.

Phong cách cổ xưa, trang nghiêm mang theo một cỗ uy hiếp. Làm cho người khác tự nhiên thuần phục. Hai người nhanh chóng đến nơi cử hành yến tiệc.

Vân Y đến có vẻ sớm, người của ngũ quốc cùng với Quân quốc chưa đến.

Vân Y đến sớm như vậy, là vì không muốn cho người khác chú ý, Bắc quốc là quốc gia nhỏ nhất, nếu đến cuối thì không hay.

https://thuviensach.vn

Dù sao, đôi khi, tiểu quốc phải có bộ dáng của tiểu quốc. Nếu không, chọc giận vài quốc gia khác, bị người ta giết, vậy thật là oan uổng.

Cung nữ dẫn Vân Y đến chỗ ngồi, Thổ Dũng ngồi sau Vân Y. Vân Y đã đến, vẫn chưa có gợn sóng gì. Người ở đây không hứng thú với Vân Y, trong mắt họ, Vân Y đại biểu Bắc quốc chỉ là quốc gia không có hi vọng mà thôi.

Thổ Dũng ngồi sau sắc mặt rất khó coi. Mà Vân Y nhìn bọn họ như vậy, cũng không có phản ứng gì, giống như không để ý.

Kỳ thật, Vân Y cũng không vui. Nhưng nàng không muốn khắc khẩu với bọn họ, vô nghĩa thôi. Vân Y đợi đến lúc thi đấu, cố gắng biểu hiện, hung hăng cho họ một chưởng.

Vân Y ngồi ở kia, cầm lấy ly rượu trên bàn, dương dương tự đắc uống rượu, tâm tình vui vẻ. Thổ Dũng ngồi sau, lúc đầu thì sắc mặt khó coi. Nhưng nhìn thấy thừa tướng đại nhân không có vẻ phẫn nộ, cũng từ từ an tĩnh lại. Thổ Dũng cũng bắt chước Vân Y, cầm lấy ly rượu, uống.

Mọi người xung quanh không thèm để ý hai người, nhưng cũng có liếc mặt. Trên yến hội, im lặng uống rượu nhưng lại dương dương tự đắc lại rất ít người.

Thời gian trôi qua, người cũng lần lượt đến.

Người của Đông quốc tới rất sớm, khi Vân Y nhìn thấy thừa tướng của Đông quốc, trong lòng không khỏi xấu hổ. Thật sự là cảm thấy hắn có vẻ giống thừa tướng hơn nàng.

Sau khi Đông quốc đến, Tây quốc Hạo vương Tây Lâm Hạo cũng đến.

Tây Lâm Hạo đã đến, không khí thân thiện hơn nhiều, thần y vẫn hấp dẫn nhiều người a.

https://thuviensach.vn

Tây Lâm Hạo vừa ngồi, vợ chồng Nam Thiếu Dục cũng đến.

Bọn họ gần nàng, Vân Y lập tức đưa mắt nhìn bọn họ, muốn xem đôi vợ chồng trong truyền thuyết này như thế nào.

Nam Thiếu Dục vẫn ngọc thụ lâm phong, mang vẻ mặt ôn nhu.

Mà nữ tử bên cạnh hắn, cũng mang vẻ mặt ôn nhu. Vương phi Nam Thiếu Dục bộ dạng anh khí vô song, vừa thấy liền cảm thấy là người hào phóng.

Hai người đứng một chỗ, thật đúng là quần anh tụ hội, vô cùng xứng đôi.

Nhìn hai người, lòng Vân Y đột nhiên đau kịch liệt. Áo trắng kia, giống như bóng dáng đó, cứ như vậy đi vào lòng nàng, lập tức cảm giác đau vô cùng.

Vân Y ức chế đỡ ngực của mình, sau đó trước mắt lại xuất hiện bóng người làm nàng cả kinh.

Ngân mặt hắc y, một thân khí chất lạnh lùng vô song, lại tuấn tú cao quý.

Tử y đẹp đẽ quý giá, nõn nà, mặt như hoa đào, ánh mắt như nước mùa thu. Khí chất kia, như từ nữ thần giáng trần, cao quý hoa lệ, đẹp đến tận cùng.

Xứng, thật sự rất xứng.

Nhưng một màn như vậy, lại làm Vân Y đau đớn.

Vân Y cảm thấy đau. Vân Y cảm thấy ngay cả khí lực nâng tay lên cũng không có.

Vì sao, Vân Y cúi đầu, không dám nghĩ là vì sao.

https://thuviensach.vn

Nàng không ngừng nắm chặt hai tay mình.

Mạnh mẽ giấu đi nước mắt, lại ngẩng đầu vẫn cười phong thanh vân đạm, hai tay đã đầm đìa máu tươi.

Tư Cảnh Hiên cùng Quân Ánh Nguyệt vừa vào, lập tức hấp dẫn toàn bộ ánh mắt.

Quân quốc tiểu công chúa, quả nhiên tuyệt sắc vô song, quý khí thiên thành.

Bích Thủy sơn trang, trang chủ Tư Cảnh Hiên, quả nhiên đạm mạc lỗi lạc.

Tuy rằng thấy không rõ dung mạo, nhưng khí chất tuyệt thế của Tư Cảnh Hiên đủ để người khác cảm giác được dung mạo.

Tư Cảnh Hiên đi đến vị trí của mình, vẫn là bộ dáng chớ gần.

Mà Quân Ánh Nguyệt lại mang ý cười trong suốt, hơn nữa dung mạo tuyệt thế, giống như nữ thần chói mắt, không hổ nữ tử danh xưng Nguyệt Thần.

Quân Ánh Nguyệt ngồi sát Tư Cảnh Hiên, bọn họ ngồi đối diện Vân Y.

Vân Y không muốn bọ họ thấy mình.

Mà, Tư Cảnh Hiên từ đầu đến cuối cũng không nhìn nàng. Vân Y cảm thấy trong lòng ê ẩm, mất mát, phiền muộn.

Tư Cảnh Hiên không nhìn qua đây, nhưng Quân Ánh Nguyệt lại mang ý tứ không rõ liếc qua.

Vân Y cảm giác tầm mắt kia, ngẩng đầu đón nhận, nhìn ánh mắt của Quân Ánh Nguyệt. Vân Y cả kinh, giật mình, lập tức nhớ tới cái gì, nhợt

https://thuviensach.vn

nhạt cười với Quân Ánh Nguyệt.

Quân Ánh Nguyệt nhìn Vân Y cười, cũng không có phản ứng gì.

Quân Ánh Nguyệt tất nhiên đã biết thân phận của mình, chỉ là nàng không biết mình biết Tư Cảnh Hiên!

Như vậy nàng chú ý mình, là vì Hồi sinh thảo.

Hồi sinh thảo, nếu đã ở trong tay mình, vậy không có khả năng lấy ra.

Mà sinh mệnh chi hoa, mình cũng là tình thế bắt buộc.

Hai người trên mặt không có biến hóa, nhưng ánh mắt thâm trầm giao nhau. Ánh mắt cũng dời đi khi Quân Lãnh Mạc và Sở Thụy Phong đi vào, yến hội cũng chính thức bắt đầu.

Bên trái Quân Hờ Hững là Hạo Minh, cũng chính là An vương ở Sở quốc. Đã hơn một năm, không biết Sở Thụy Phong nhìn thấy đệ đệ này, hiện nay lại trở thành nước đứng thứ hai thì có cảm nhận gì.

Nhất định rất thú vị.

Quả nhiên, Vân Y bắt được ánh mắt của Sở Thụy Phong nghiêm trọng.

Bên phải Quân Hờ Hững là Sở Thụy Phong, Sở Thụy Phong vẫn luôn tươi cười.

Ba người ổn định xong, Quân Lãnh Mạc vung tay lên, ở dưới lập tức im lặng.

“Ngày mai thất quốc thi đấu ở Thương Sơn, Quân quốc là nơi tổ chức, cảm giác rất vinh hạnh. Trước khi thi đấu, tổ chức yến hội, để các vị đón gió tẩy trần. Hy vọng mọi người đêm nay vui vẻ, ngày mai có thể có được

https://thuviensach.vn

thành tích tốt.” Quân Lãnh Mạc nói xong, nâng chén, mọi người đều đứng dậy nâng chén.

Uống cạn ly rượu, Vân Y ngồi xuống, cảm giác có người nhìn mình.

Vân Y cảm thấy mình như con mồi của hắn. Vân Y nhìn qua, quả nhiên Vân Y thấy ánh mắt như sói của Hạo Minh.

Vân Y không nói gì, Quân quốc là nơi không hay ho gì, mỗi ngày đều phải đối mặt với vài người khó chịu.

Vân Y chỉ nhẹ nhàng thoáng nhìn, sau đó chuyển mắt nhìn nơi khác.

Hạo Minh bị Vân Y ngó lơ, trong ánh mắt càng phát ra u ám.

Vân Mộng Vũ, được lắm!

Sở Thụy Phong vẫn chú ý Hạo Minh, bởi vậy khi cảm xúc của hắn thay đổi, cũng cảm giác đươkc. Sở Thụy Phong cảm thấy tò mò, là cái gì có thể làm cho Hạo Minh có cảm xúc như vậy.

Sở Thụy Phong nhìn theo Hạo Minh, nhìn thấy một thân áo trắng, phong thanh vân đạm ngồi ở bên kia.

Ánh mắt Sở Thụy Phong ngưng trệ, cho dù đã hơn một năm trôi qua. Nhưng bóng dáng kia lại chưa bao giờ biến mất, luôn quanh quẩn trong đáy lòng hắn.

Nhất thời, Sở Thụy Phong hiểu rõ vì sao cảm xúc của Hạo Minh dao động, chính hắn cũng cảm thấy kinh hãi.

Quân Lãnh Mạc chỉ mang ánh mắt thản nhiên nhìn Vân Y, không còn động tác khác, như bình thường. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, có thể phát hiện tay cầm ly rượu của hắn cứng ngắc.

https://thuviensach.vn

Biến hóa của mọi người khác nhau, Vân Y vẫn vân đạm phong thanh ngồi đó.

Những người này, mình phải đối mặt. Nếu đã đến Quân quốc, không cần phải cuốn vào những âm mưu đó.

Ánh mắt của Quân Ánh Nguyệt tuy rằng đều ở trên người Tư Cảnh Hiên, nhưng cũng vô ý đảo qua Vân Y.

Yến hội vẫn diễn ra, trên sâu khấu ca múa đủ loại. Mọi người xem cũng cảm thấy vui vẻ.

“Nghe nói Ánh Nguyệt công chúa kĩ thuật múa thiên hạ vô song, không biết bổn hoàng có vinh hạnh thưởng thức không?” Đột nhiên có một thanh âm mang ý cười nói.

Mọi người nhìn lại, nhìn thấy Hạo Minh cầm ly rượu thưởng thức, mắt cũng không nhìn. Mọi người không rõ thần sắc, cũng không biết tâm tư của hắn.

Hạo Minh thực làm người ta khó hiểu, ý tứ của hắn không ai đoán được.

Hắn thích sắc đẹp của Ánh Nguyệt công chúa sao?

Không phải ngẫu nhiên, nghe đồn Hạo Minh từ một năm trước về nước, thủy chung không gần nữ sắc. Trong thiên hạ đều đồn hắn không thích nữ nhân.

Nhưng hiện tại xem ra, chẳng lẽ trong lòng Hạo Minh thích là Ánh Nguyệt công chúa, cho nên đối với cac nữ nhân khác chướng mắt. Cũng có khả năng này.

Mà có người đoán, Hạo Minh khiêu chiến Quân quốc, muốn đoạt thứ nhất.

https://thuviensach.vn

Mọi người xôn xao, mà đương sự Quân Ánh Nguyệt nhìn Hạo Minh, trên mặt ý cười nhợt nhạt.

Nụ cười nhạt nhẽo này, làm cho mỹ nhân như ở trong đám mây, có vẻ khuynh thành tuyệt thế.

Quân Ánh Nguyệt nhìn Hạo Minh, không hiểu tâm tư của hắn. Nhưng Quân Ánh Nguyệt đối với đề nghị của Hạo Minh cũng không phản bác. Nàng nhìn Tư Cảnh Hiên, phát hiện Tư Cảnh Hiên vẫn im lặng uống rượu. Nhất thời, ánh mắt Quân Ánh Nguyệt chợt lóe.

Quân Ánh Nguyệt khẽ mở miệng, thanh âm dễ nghe vang lên.

“Nếu Hạo hoàng có nhã hứng như vậy, bản cung sẽ không biết xấu hổ.” Quân Ánh Nguyệt dứt lời, đứng dậy đi đến đài cao.

Mỹ nhân như ngọc, từng bước sinh liên, quả nhiên cướp đi ánh mắt.

Đến dưới đài, Quân Ánh Nguyệt tay áo vung lên, người đã bay lên đài.

Dáng người như yên, tuyệt vời vô song.

Trên đài cao, tử y liễm diễm vô song, vũ bước kinh diễm.

Không có âm nhạc, Quân Ánh Nguyệt bắt đầu múa.

Không hổ là thiên hạ đệ nhất nữ tử danh xưng Nguyệt Thần, khi không có nhạc đệm, vẫn có thể kinh diễm.

Kỹ thuật nhảy này, làm cho người ta cảm thấy nhạc đệm chỉ là trói buộc.

Nguyệt Thần vũ bước tuyệt diễm thiên hạ.

Lúc Quân Ánh Nguyệt múa, Tư Cảnh Hiên lại đột nhiên nhìn về phía Vân Y. Nhìn nữ tử trong lòng, nhìn nàng ngồi một mình, vẫn mang khí chất

https://thuviensach.vn

thản nhiên.

Vân Y đột nhiên ngẩng đầu, thấy đôi mắt kia.

Vân Y lập tức bối rối cúi đầu, khi ngẩng đầu, Quân Ánh Nguyệt đã múa xong, lại khôi phục bộ dáng như thường.

Quân Ánh Nguyệt từ đài cao nhảy xuống, mang theo vô song tao nhã.

“Hạo hoàng, bản cung múa như thế nào?” Quân Ánh Nguyệt ngồi xuống, cũng nhợt nhạt hỏi một câu.

Mà lúc Quân Ánh Nguyệt khiêu vũ, hắn chưa từng ngẩng đầu. Nghe Quân Ánh Nguyệt hỏi, khóe miệng hắn cong lên.

“Nguyệt Thần vũ bước, tất nhiên là thiên hạ vô song.” Hạo Minh lời nói thản nhiên, nhẹ nhàng.

Mọi người không chú ý khẩu khí của hắn, mà sau khi nghe hắn nói, tất cả đều gật đầu.

Nghe được câu trả lời vừa lòng, Quân Ánh Nguyệt vừa lòng cười, khóe mắt nhìn về phía Tư Cảnh Hiên. Lại phát hiện, Tư Cảnh Hiên tựa hồ không động đây, vẫn lẳng lặng uống rượu.

Nhìn một màn này, Quân Ánh Nguyệt cảm thấy buồn bã.

Sắc mặt Quân Ánh Nguyệt không vui, nàng mang tâm tình không tốt nhìn mọi người, lúc nhìn đến Vân Y, ánh mắt sáng lên

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 160: Nguy Hiểm

Edit: Sunny Út

Sắc mặt Quân Ánh Nguyệt không vui, nàng mang tâm tình không tốt nhìn mọi người, lúc nhìn đến Vân Y, ánh mắt sáng lên.

Ánh mắt xinh đẹp của Quân Ánh Nguyệt nhẹ nhàng chớp chớp, có vẻ thuần lương vô cùng. Quân Ánh Nguyệt dời ánh mắt nhìn về phía Quân Lạc, Quân Lạc nhíu mày, nhìn theo ánh mắt Quân Ánh Nguyệt.

Nhìn thấy Vân Y ngồi một mình, Quân Lạc cong khóe miệng, sau đó mở miệng nói:“Nghe nói thừa tướng Bắc quốc văn võ song toàn, nhạc khí cũng vô cùng tốt. Không biết tiểu vương có vinh hạnh được thưởng thức không?”

Quân Lạc nói xong, vẻ mặt mang ý cười nhìn Vân Y.

Vân Y lẳng lặng ngồi đó, cũng không nghĩ có người nhắc tới nàng. Vân Y ngẩng đầu lên, nhìn về phía người nói chuyện.

Một thân màu lam xiêm y, đàng hoàng vô cùng.

Quân quốc Lạc vương Quân Lạc, nghe đồn hắn hoang dâm vô độ, tàn nhẫn thị sát. Nhìn hắn, trong ánh mắt có sắc dục chưa rút, cả người lại phù phiếm vô cùng. Người này, muốn nàng biểu diễn, đây không phải làm cho người ta hiểu lầm hắn coi trọng nàng sao!

Nghe đồn, Lạc vương này lại thích nam sắc.

https://thuviensach.vn

Vân Y cảm thấy bực mình, khóe mắt nhìn về phía Tư Cảnh Hiên, cũng phát hiện bên kia không có phản ứng. Ngược lại Quân Ánh Nguyệt có một tia đắc ý, bị Vân Y nhìn thấy.

Nhìn Quân Ánh Nguyệt đắc ý, Vân Y dâng lên một cỗ tức giận.

Nàng ta khiêu khích nàng?

Một khi đã như vậy, nàng cũng không phải dễ bị khi dễ. Trong mắt Vân Y hiện lên một tia quỷ dị, trong lòng dĩ nhiên có kế hoạch.

Nụ cười của Vân Y nhợt nhạt, ánh mắt nhu hòa, ngữ điệu ôn nhuyễn nói: "Tại hạ am hiểu nhất là đánh đàn, chỉ là đàn của tại hạ ở dịch quán." Vân Y nói xong, thần sắc mọi người đều khác nhau, nhưng tầm mắt cũng tụ tập trên người Vân Y.

Quân Lạc nghe nói như thế, cũng lơ đễnh, trên mặt vẫn mang ý cười. "Đơn giản a, trong hoàng cung các loại danh cầm đều có, không biết Vân thừa tướng thích loại đàn nào?"

Quân Lạc dứt lời, Vân Y khóe miệng khẽ cong, trên mặt ý cười không giảm. Nhưng lời nói trong miệng, vẫn cự tuyệt.

"Tại hạ quen dùng đàn của mình, tại hạ cũng không dùng loại đàn khác."

Vân Y dứt lời, thần sắc Quân Lạc nghiêm trọng. Quân Lạc cố gắng muốn duy trì thần sắc của mình, nhưng không áp được cơn giận của mình.

Thừa tướng của tiểu quốc, lại dám cự tuyệt hắn. Vân Y hắn nhớ kỹ.

"Vậy bổn vương phái người đến dịch quán lấy đàn của Vân thừa tướng, không biết Vân thừa tướng có đồng ý hay không?"

Nghe nói như thế, Vân Y khẽ cười. Có như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Đầu tiên thì ra vẻ, sau đó lại hỏi mình có đồng ý hay không.

Vân Y trên mặt vẫn mang ý cười, ánh mắt vẫn ôn hòa như lúc đầu, khóe miệng uyển chuyển, cũng cự tuyệt. “Đến lúc này, cho dù có đi, cũng làm lãng phí thời gian. Không bằng, lần sau có cơ hội ta sẽ biểu diễn a.”

Cái này, sắc mặt của Quân Lạc đã đỏ lên. Hai tay hắn nắm chặt thành quyền, muốn mở miệng nói chuyện. Chỉ là, Quân Lạc chưa kịp nói, đã bị Vân Y đánh gãy.

“Không bằng như vậy đi, sau khi kết thúc thi đấu, tại hạ sẽ hiến một khúc, để chúc mừng, như thế nào?”

Nghe nói như thế, sắc mặt Quân Lạc dịu đi một ít. Nghe Vân Y nói, trong lòng cực kì khinh thường, muốn sau khi kết thúc trận đấu thì đánh đàn, chỉ sợ đến lúc đó chỉ còn mình hắn, không ai có tâm tình nghe.

Trong lòng tuy rằng khinh thường, nhưng ngoài miệng vẫn hiền lành nói: “Một khi đã vậy, vậy theo Vân thừa tướng nói, bổn vương mỏi mắt mong chờ.”

Kết quả ngoài dự kiến của mọi người, lại có tình có lý.

Hạo Minh cũng có chút đăm chiêu nhìn Vân Y, khóe miệng vẫn mang nụ cười lạnh lùng.

Tư Cảnh Hiên tựa hồ chưa từng nhìn qua, chỉ lẳng lặng uống rượu.

Tây Lâm Hạo vẫn khẩn trương nhìn bên này, nhưng không mở miệng. Bọn họ là đại biểu cho quốc gia khác, hắn không thể mở miệng giúp nàng.

Mà lúc Quân lãnh Mạc nghe đến kết quả cuối cùng, trong ánh mắt hiện lên cảm xúc phức tạp. Quân Lãnh Mạc sắc bén nhìn Quân Lạc. Nếu không phải biết đây là Nguyệt nhi bày mưu đặt kế, hắn sẽ nghiêm trị Quân Lạc.

https://thuviensach.vn

Mà những người khác nhìn Quân Lãnh Mạc không có thái độ, cũng không ai nói chuyện.

Yến hội lại tiếp tục, sau mấy tràng ca múa, yến hội rốt cục cũng kết thúc. Sau yến hội, Vân Y lại nổi danh, bởi vì dũng khí.

Lúc Vân Y trở về, lại giống người rảnh rỗi, từ từ quay về.

Nhìn Vân Y rời đi, ánh mắt Hạo Minh như sói.

Vân Y trở về, cảm thấy bất an. Nhưng lại không biết có chuyện gì.

Sau khi về dịch quán, Vân Y một mình về phòng. Bởi vì trong lòng bất an, Vân Y đem Linh Âm ra, ôm vào trong ngực vuốt ve một phen, lòng mới bình tĩnh một chút.

Không biết vì sao, Vân Y ôm Linh Âm, cảm thấy trong lòng yên ổn. Trong lòng an tâm một chút, Vân Y lại cất Linh Âm đi. Bởi vì cảm xúc của hôm nay, Vân Y cảm thấy có chút mệt mỏi. Bởi vậy, nằm ở trên giường một lúc, Vân Y nhanh chóng ngủ.

Lúc nửa đêm.

Vân Y đang ngủ, đột nhiên cảm giác trên người có một ánh mắt nhìn mình. Nhất thời, nàng mạnh mẽ mở mắt, khi thấy người, Vân Y cả kinh, lập tức xoay người, chuẩn bị công kích.

Hạo Minh nhìn động tác của Vân Y, lại nở nụ cười, cười đến lạnh bạc.

“Như thế nào, sợ ta?” Thanh âm trầm thấp của Hạo Minh lạnh lùng, Vân Y cảm thấy trong lòng có chút rét run.

Nghe xong, Vân Y cũng không trả lời.

Thấy Vân Y không trả lời, Hạo Minh cũng không để ý.

https://thuviensach.vn

“Vân Mộng Vũ, nhìn thấy ta không ngạc nhiên sao? Nhìn thấy ngươi, ta nhưng rất kinh ngạc! Ta nghĩ, ngươi đã trong tầm mắt ta, xem ra ngươi nhất định thuộc về ta.”

Ngạc nhiên sao? Nàng không có thứ này a!

Người này đêm hôm chạy đến phòng nàng, Vân Y ngẫm lại cảm thấy thân thể rét run.

“Ngươi muốn nói gì?” Vân Y có chút không kiên nhẫn, không muốn nói lời vô nghĩa.

Nghe nói như thế, Hạo Minh cười càng sâu xa.

“Ta nhớ ngươi, cho nên đến đây. Nhớ hương vị của ngươi, không biết ta có vinh hạnh âu yếm ngươi hay không?” Hạo Minh dùng ngữ điệu bình tĩnh, nói câu hạ lưu.

Nghe xong, Vân Y cảm thấy hoảng loạn, thần sắc trên mặt cũng không tốt.

Ánh mắt Vân Y sắc bén, thanh âm lạnh như băng: “Hạo Minh, có chuyện thì nói, không có thì cút!”

“Ha ha.....”

Vân Y nói xong, Hạo Minh không chỉ không tức giận, ngược lại cúi đầu nở nụ cười. Lần này, Vân Y cảm thấy nổi da gà.

Hạo Minh cứ như cương thi, cả người âm lãnh.

Vân Y vận nội lực trong người, mới an tâm một chút.

Lúc Vân Y không kiên nhẫn, muốn ra tay, Hạo Minh mở miệng:“Sở Hiên của ngươi nghe nói đã chết.”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói bậy!”

Vừa nghe đến đây, ánh mắt Vân Y lập tức lạnh như băng, thần sắc sắc bén vô cùng. Lúc hắn dứt lời, Vân Y ra tay với hắn. Chiêu chiêu sắc bén, muốn động sát ý. Hạo Minh lúc đầu không thèm để ý, nháy mắt sắc mặt khó coi vô cùng, ánh mắt cũng lạnh băng.

Nàng lại hạ sát ý với hắn!

Trong khoảnh khắc, Vân Y cảm giác hơi thở trên người Hạo Minh âm trầm vô cùng, cơ hồ muốn cắn nuốt nàng. Vân Y quật cường tiếp tục công kích, trong lúc giao thủ, Vân Y cảm giác được võ công của hắn tiến bộ thần tốc.

Hạo Minh trong lòng lại kinh hãi, võ công Vân Mộng Vũ sao lại cao như thế?

Trước kia, hắn cảm thấy nàng đặc biệt, không phải nữ tử bình thường. Mà hiện tại, hắn mới phát hiện Vân Mộng Vũ là một bí ẩn, cho tới bây giờ hắn luôn không hiểu rõ nàng.

Từ khí nữ của tướng phủ, đến Dạ vương khí phi đến Hiên vương sủng phi. Từ Hiên vương vong phi đến Bắc quốc thừa tướng, trong đó, có bí ẩn gì. Hạo Minh kinh hãi, nhưng trên tay lại không khách khí.

Hạo Minh, võ công chiêu thức cực kỳ kỳ quái, chiêu chiêu xảo quyệt. Càng đánh, Vân Y cảm thấy càng cố hết sức. Sau đó, lại có cảm giác lực bất tòng tâm. Mà Hạo Minh lại không ngừng công kích, không buông tha một tia cơ hội. Hắn muốn chinh phục nữ nhân này, muốn nàng thần phục dưới chân mình.

Vân Y đánh một lúc sau, trong lòng biết mình không phải đối thủ của hắn. Hiện tại việc cấp bách là phải an toàn thoát thân.

https://thuviensach.vn

Tình huống này, cũng chỉ có thể dùng độc.

Vân Y tiếp tục bị Hạo Minh công kích, làm bộ không địch lại, tiếp chiêu của hắn, thừa dịp này giũ ra một ít bột phấn trong tay áo. Nhất thời, không khí tràn ngập một mùi dễ ngửi.

Ngửi được mùi mày, trên mặt Hạo Minh có vẻ khiếp sợ.

Nữ nhân này, quả nhiên không phải kẻ dễ bắt nạt!

Bất quá, càng là như vậy, không phải càng có thú vui sao?

Hạo Minh làm bộ trúng độc, thân thể nhẹ nhàng lay động, lại ngã xuống.

Nhìn hắn ngã xuống, Vân Y mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bình tĩnh lại, Vân Y phát hiện toàn thân mình ẩm ướt mồ hôi. Vân Y cảm thấy mệt chết đi, nhưng cũng không thể nghỉ ngơi, phải xử lý Hạo Minh thỏa đáng.

Vân Y đi đến bên người hắn, đạp hắn một cước. Đá xong, Vân Y cảm thấy trong lòng dễ chịu hơn, ngồi xuống cạnh hắn. Tay Vân Y còn chưa chạm đến thân thể hắn, lại thấy trời đất quay cuồng, ngay sau đó người đã rơi vào một cái ôm ấm áp.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 161: Thi Đấu Thất Quốc Bắt Đầu

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Tay Vân Y còn chưa chạm đến thân thể hắn, lại thấy trời đất quay cuồng, ngay sau đó người đã rơi vào một cái ôm ấm áp. Đột nhiên bị ôm, cùng với hơi thở nguy hiểm, làm cho Vân Y run lên.

Làm sao có thể?

Đôi mắt Vân Y khẽ nhúc nhích, nghi hoặc nhìn Hạo Minh.

Thấy nàng nhìn mình, Hạo Minh cười nhạo một tiếng, chế giễu: “Thế nào? Có phải rất nghi hoặc không? Vì sao ta trúng độc, sao không có gì phản ứng gì?”

Nghe hắn nói, Vân Y cũng không phản bác, vẫn mở to đôi mắt trong suốt nhìn hắn.

Thấy Vân Y không trả lời, sắc mặt hắn có chút biến hóa, hắn tức giận. Hắn mạnh mẽ đặt hai tay bên hông Vân Y, ánh mắt càng quỷ dị khó lường. Cảm thụ được đau đớn bên hông, Vân Y cũng không nhíu mày, vẫn nhìn hắn.

Nhìn Vân Y, khóe miệng hắn càng tươi cười. Hạo Minh gắt gao nhìn Vân Y, cảm thấy trong ánh mắt ẩn chứa một tia quật cường. Lúc này, linh hồn kia nhìn hắn thật sâu, cuốn hút hắn.

https://thuviensach.vn

Ma xui quỷ khiến, Hạo Minh hơi hơi cúi đầu, ánh mắt si mê nhìn Vân Y. Nhìn động tác của hắn, ánh mắt Vân Y bị kiềm hãm, hai tay nàng nắm lại. Nàng có thể đóan được Hạo Minh vì sao không trúng độc của nàng, từ tin tức có thể biết Hạo quốc cùng Bồng Lai đảo có liên hệ chặt chẽ. Mà Bồng Lai đảo có vô số các loại được, có thể kháng cự trăm loại độc.

Chỉ là, chuyện này không phải trọng điểm, Vân Y để ý là hôm nay phải thoát khỏi hắn như thế nào. Tuy rằng nàng dùng hết toàn lực, có thể đào thoát. Nhưng cứ như vậy, thực lực của nàng sẽ bại lộ, như vậy không thể thực hiện kế hoạch. Bởi vậy, giờ phút này nàng chỉ có thể dùng trí.

Nhìn ánh mắt si mê của hắn, Vân Y càng vận nội lực trong cơ thể. Từ khi luyện tâm pháp trong quyển sách kia, nội lực trong cơ thể người khác khác với trong người nàng, có mang theo một loại ma lực.

Mà Vân Y lại phát hiện, nếu đem này nội lực dồn vào mắt, thì có năng lực mê hoặc lòng người.

Khi thấy ánh mắt của Hạo Minh, Vân Y nghĩ đến cách này.

Lúc tinh thần của Hạo Minh mang ý loạn tình mê, Vân Y tụ tập kình khí trong tay, mạnh mẽ đánh vào vài huyệt đạo của hắn.

Đang muốn hôn Vân Y, đột nhiên huyệt đạo của hắn đau xót, lập tức thanh tỉnh vài phần. Lúc đó, Hạo Minh cảnh giác nhanh chóng thúc dục nội lực. Nhưng hắn kinh hãi phát hiện, mình vô lực.

Ánh mắt Hạo Minh hung ác nhìn Vân Y. “Vân Mộng Vũ! Ta đã xem thường ngươi!”

Lúc nói xong, Hạo Minh ngừng lại, hung tợn nhìn Vân Y.

Trong mắt Vân Y hiện lên sự chán ghét, độ cong ở khóe miệng nhạt nhẽo. Nàng mạnh mẽ đẩy hắn ra.

https://thuviensach.vn

Hạo Minh bị Vân Y đẩy ra, nháy mắt ngã xuống, mắt hắn đỏ ngầu nhìn nàng, như muốn ăn tươi nuốt sống nàng. Bị ánh mắt hung ác của hắn nhìn, Vân Y không sợ hãi.

Âm thanh lạnh lẽo vang lên. “Sở Minh An, không đúng, hiện tại nên gọi là Hạo Minh mới đúng. Ngươi hiện tại đã vua của một nước, nhưng không có chút độ lượng. Hạo hoàng như thế, thật sự là làm cho tiểu nữ xấu hổ a. Vốn nghĩ rằng trước mặt của Hạo hoàng, tiểu nữ chỉ là hạt cát, không đáng giá nhắc tới. Không ngờ, Hạo hoàng lại dây dưa không rõ. Như vậy là sao chứ?” Vân Y nói xong, nhẹ nhàng nhíu mày, mang vẻ sầu lo.

Vân Y như vậy, trong mắt Hạo Minh nàng lại có ma lực kinh người. Nhận thấy tâm tư của mình, hắn vội bình tĩnh lại. Chỉ là, ánh mắt của Vân Y mang theo ý tứ không rõ.

“Ngươi thả ta, ta coi như không xảy ra chuyện gì.” Hạo Minh cũng không có vì nội lực bị trói buộc mà yếu thế, hắn vẫn cuồng ngạo âm trầm nhìn Vân Y, trong giọng nói mang theo mệnh lệnh.

Nghe vậy, trong mắt Vân Y dâng lên một tia khinh miệt. “Hạo Minh, ngươi nghĩ ngươi vẫn là Hạo hoàng hô mưa gọi gió sao? Ngươi phải biết rằng, ngươi đang ở trong tay ta. Ta dùng một ngón tay cũng có thể cho ngươi chết. Ngươi phải nhận rõ sự thật, ngươi bây giờ không phải là Đế vương.” Vân Y lời nói lạnh băng mà sắc bén, từng câu rõ ràng.

Ngược lại, Hạo Minh nghe xong, ánh mắt càng âm trầm. “Phải không? Nếu hôm nay ngươi làm ta bị thương, như vậy ngày mai Bắc quốc sẽ gặp họa diệt quốc. Vân Mộng Vũ, ngươi không quan tâm sao?”

Hạo Minh nói xong, lập tức cảm giác một cỗ sắc bén sát khí đập vào mặt. Giương mắt, nhìn thấy bàn tay trắng nõn của Vân Y đang cầm cổ mình.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên biến hóa này làm cho Hạo Minh thay đổi sắc mặt, không dám chắc. Hắn chưa từng nghĩ tới Vân Mộng Vũ có khí thế cùng quyết đoán như vậy, thật là làm cho hắn kinh hãi.

“Phải không? Nếu là như thế, ta giết ngươi trước rồi nói. Đến lúc đó, có ngươi chôn cùng, nhân dân của Bắc quốc chết cũng không oan uổng. Hạo hoàng nghĩ như thế nào?” Vân Y thanh âm lạnh lẽo, làm hắn lạnh đến đáy lòng.

Hạo Minh nhắm mắt, hắn chịu thua.

Trước mặt Vân Y, Hạo Minh không thể tiếp tục cường thế. Nếu không Vân Y thật sự bóp chết hắn, như vậy cái gì cũng uổng công.

Vân Y một tay bóp cổ Hạo Minh, một tay lấy ra một viên thuốc. Nhìn viên thuốc trong tay Vân Y, trong mắt Hạo Minh hiện lên một tia kiêng kị. Nhưng hắn căn bản không được lựa chọn đường sống.

Trong nháy mắt, viên thuốc kia đã rơi vào miệng của hắn. Hạo Minh cho dù không cam lòng, bây giờ cũng có chút hối hận hôm nay lỗ mãng. Chỉ là thời gian không thể quay lại, bây giờ lại đi đến bước này.

Vân Y đột nhiên buông tay, Hạo Minh suýt nữa đứng không vững.

“Ngươi đã trúng tịnh đế liên độc, tịnh đế liên, nghĩa như tên, ngươi hẳn là biết nó. Nếu ta có tổn thương, ngươi cũng sẽ tổn thương. Nhưng nếu ngươi có việc, vậy không ảnh hưởng tới ta. Tốt rồi, ngươi đi đi.”

Hạo Minh liếc mắt nhìn Vân Y, sau đó bước ra khỏi phòng.

Lúc Hạo Minh rời đi, Vân Y làm một thủ thế. Trong không khí lập tức vang lên tiếng xé gió, tiếp đó hắn như vào nơi không người, một đường rời đi. Nhìn Hạo Minh rời đi, Vân Y trên người cũng xuất hiện mồ hôi. Vì thế, Vân Y chuẩn bị nước ấm, tắm rửa xong lại ngủ một giấc.

https://thuviensach.vn

Dù sao ngày mai lại phải tỷ thí, lần tỷ thí này rất quan trọng.

Khi Vân Y xoay người, ngoài cửa sổ lộ ra một bóng dáng. Ngân mặt hắc y, một thân khí thế, đẹp đẽ quý giá vô song. Tư Cảnh Hiên thật sâu nhìn Vân Y, cảm xúc trong mắt chậm rãi lưu động, nói không nên lời.

Nhẹ nhàng giấu đi thần sắc, Tư Cảnh Hiên rời khỏi nơi này. Sau khi rời đi, Tư Cảnh Hiên thi triển khinh công, đến một nơi. Chỉ chốc lát sau, Tư Cảnh Hiên thấy được một bóng người ở phía trước.

Lúc thấy người kia, Tư Cảnh Hiên nheo mắt, tay phải nâng lên, vung lên. Nhất thời, Hạo Minh ở trước lập tức bị đánh cho hộc máu ngã xuống đất. Hạo Minh té trên mặt đất, một tay chống lại, miễn cưỡng ổn định thân mình. Hạo Minh bực mình, đây là có chuyện gì a?

Khi bị hộc máu, Hạo Minh lập tức quay đầu nhìn, vừa vặn nhìn thấy Tư Cảnh Hiên một thân hắc y đứng ở không trung.

Nhìn Tư Cảnh Hiên, Hạo Minh cảm thấy hôm nay có phải ra cửa không xem lịch hay không a. Hạo Minh nóng nảy, khẩu khí không vui: “Tư trang chủ, ngươi cho ta một lý do. Nếu không, chuyện này Bổn hoàng sẽ không bỏ qua.” Nói xong, ánh mắt hắn không hề chớp nhìn Tư Cảnh Hiên, muốn tìm manh mối. Nhưng Tư Cảnh Hiên trên mặt đeo mặt nạ, Hạo Minh không thấy gì.

Mà Tư Cảnh Hiên sau khi nghe hắn nói, trong mắt hiện lên tia trào phúng, khóe miệng khẽ cong, lời nói đạm mạc vang lên. “Bích Thủy sơn trang ta không vừa mắt với ngươi, cho nên muốn gây tổn thất cho Hạo quốc.”

Tư Cảnh Hiên nói xong, không nhìn, xoay người mà đi. Tư Cảnh Hiên đi rồi, Hạo Minh lại đang rôi vào trong đống hỗn độn. Hạo Minh đứng trong gió lạnh, thân thể lung lay sắp đổ, miệng lại phun ra một búng máu, ánh mắt đỏ lên, lòng khẽ run.

https://thuviensach.vn

Hôm sau, thời tiết sáng sủa, dưới chân Thương Sơn tụ tập nhiều người. Các con đường đến Thương Sơn đều có trọng binh canh gác, chỉ có các đại biểu quốc gia và người giữ lệnh bài mới được vào.

Hôm nay, ngày đầu tiên tỷ thí, văn hóa.

Vân Y mang theo một đám quan văn ở Bắc quốc, chậm rãi đến thương sơn. Nàng nhìn bộ dáng của mọi người, khóe miệng nhịn không được lộ ra độ cong.

Nơi này, là một bước ngoặt.

Lần này lên núi, nhất định hung hiểm dị thường. Nhưng nàng không hối hận.

Thương Sơn là nơi cử hành thi đấu. Dưới chân núi có bảy con đường, vừa vặn cho bảy nước đi.

Vân Y khóe miệng run rẩy tìm cửa hẻo lánh mà vào. Tuy rằng trong lòng rất bất mãn, nhưng Vân Y vẫn mang bộ dáng phong đạm vân thanh, cất bước lên núi.

Vừa đi, vừa thưởng thức cảnh vật, Vân Y không khỏi âm thầm cảm thán Thương sơn này thật đúng là khí thế phi phàm a. Nàng nhìn quan văn đi theo sau, nghĩ đã để họ chịu thiệt. Mình cũng nên đền bù cho họ. Nếu thua, vậy Vân Y phải đi tìm khối đậu hủ đập đầu chết.

Lúc lên núi, lục quốc đã đến đủ.

Lúc Vân Y đến, mọi người lập tức lặng im.

Bắc quốc chỉ là một tiểu quốc, dám kiêu ngạo như vậy?

Lục quốc đã đến, Bắc quốc lại đến trễ nhất. Đây là ý gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu quốc nên có bộ dáng của tiểu quốc, nên giống đêm qua, đến sớm nhất đi vào góc im lặng ngồi mới đúng a.

Nhưng hôm nay là có chuyện gì a?

Chẳng lẽ vì hôm qua Quân Lạc làm khó dễ, cho nên hôm nay phản kháng?

Vân Y mặc kệ bọn họ nghĩ như thế nào, vẫn mang mọi người ngồi vào bàn. Tuy rằng vẫn là vị trí cuối cùng, nhưng hôm nay vị trí này lại trở thành tiêu điểm.

Vân Y cũng không nghĩ như vậy, nàng chỉ ngủ quên.....

Đêm qua quá mệt, hôm nay bất đắc dĩ ngủ quên.

Nếu đã trễ, kia Vân Y đành làm như vậy. Dù sao, cho dù nàng đến sớm, cũng sẽ có người tìm lý do làm khó dễ nàng. Không bằng hưởng thụ một chút phúc lợi, bị người khác chỉ trích.

Hành động này của Vân Y, mọi người vốn nghĩ sẽ bị lục quốc trách cứ. Nhưng sau khi Vân Y an tọa, lễ quan tuyên bố bắt đầu, không ai trách cứ một câu. Có chút không rõ nguyên nhân, thật sự là cảm thấy việc hôm nay rất quỷ dị, không khỏi nhìn Vân Y liếc mắt một cái. Mọi người nghĩ, thừa tướng này ở Bắc quốc chẳng lẽ có chỗ hơn người.

Quân Lạc muốn lớn tiếng trách cứ một phen, nhưng thấy ánh mắt sắc bén của Quân Lãnh Mạc. Quân Lạc lập tức giống con mèo, không dám động đậy.

Tây Lâm Hạo đối với việc Vân Y làm, căn bản không có ý kiến.

Nam Thiếu Dục lại cười tủm tỉm, hứng thú nhìn Vân Y. Nhận được ánh mắt của hắn, khóe miệng Vân Y cong lên chế giễu, ánh mắt quét về vị trí

https://thuviensach.vn

bên cạnh hắn. Ngồi cạnh hắn là vương phi. Vừa thấy, Nam Thiếu Dục đành nhịn cười, làm ra bộ dáng nghiêm túc. Ánh mắt nhìn đi chỗ khác, hoàn toàn xem Vân Y không tồn tại.

Đông quốc thừa tướng giật giật mí mắt, lại tiếp tục nhìn hắn không chớp mắt.

Hạo Minh thì từ đầu tới đuôi đều không nhìn Vân Y, phỏng chừng là cảm thấy không có thể diện nhìn nàng. Dù sao hắn trúng độc này, Vân Y có cảm giác mình như là chủ nợ.

Đến lúc đó, tâm tình không tốt là có thể ra tay.

Vân Y đột nhiên nghĩ vậy, trong lòng cảm thấy thoải mái.

Tư Cảnh Hiên vẫn như tối qua, chỉ một mình ngồi đó uống rượu.

Bên người Tư Cảnh Hiên là Quân Ánh Nguyệt mở to đôi mắt xinh đẹp Vân Y. Trong ánh mắt ẩn chứa ý cười. Nhìn qua rất vô hại, nhưng Vân Y biết đó chỉ là vỏ bọc bên ngoài, trong lòng toàn rắn rết.

Không chỉ vì chuyện đêm qua, Vân Y có trực giác.

Quân Ánh Nguyệt nhìn Vân Y ánh mắt hiền lành, độ cong ở khóe miệng mang ý vị sâu xa.

Tỷ thí bắt đầu, tâm tư của mọi người đều khác nhau.

Đầu tiên các quốc gia đưa ra quốc gia của mình sự tượng trưng cho văn hóa.

Bắc quốc chỉ là quốc gia mới thành lập, lại là nơi hoang dã, làm sao có vật tượng trưng được? Bắc quốc có thể có phương diện quân sự.

Dưới tình huống này, trình tự đều sắp xếp theo thứ tự.

https://thuviensach.vn

Thứ nhất là Quân quốc, Quân quốc đưa ra một bản mẫu Hoàng cung thu nhỏ.

Lúc nhìn thấy vật này, ánh mắt Vân Y sáng ngời, không khỏi cảm thán văn hóa của Quân quốc.

Quân quốc hoàng cung, quả là có vô số trí tuệ. Tuy rằng Vân Y chỉ vào hoàng cung Quân quốc một lần, nhưng đã cảm thụ vào lòng. Quân quốc kiến quốc ngàn năm, lịch sử dài lâu nhất thất quốc, vị trí chắc chắn sẽ cao hơn.

Niên đại lâu như vậy, Hoàng cung Quân quốc chính là tượng trưng tốt nhất, bên trong ẩn chứa nhiều lịch sử văn hóa. Bích họa trên tường, miêu tả tiến trình lịch sử. Toàn bộ bản mẫu này được điêu khắc từ gỗ, chẳng những trông rất sống động, hơn nữa lại đem nhiều nguyên tố của Quân quốc đưa vào trong đó. Hơn nữa, dùng gỗ mà làm thành, quả là kinh diễm thiên hạ.

Quân quốc vừa đưa ra, các quốc gia ồ lên, ai cũng muốn chiêm ngưỡng.

Quân quốc, tựa hồ như muốn đoạt thứ nhất?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 162: Lịch Sử Của Bắc Quốc

Edit: Sunny Út

Quân quốc vừa đưa ra, các quốc gia ồ lên, ai cũng muốn chiêm ngưỡng.

Quân quốc, tựa hồ như muốn đoạt thứ nhất?

Quân quốc vừa tạo rung động còn chưa tan, Hạo quốc lại làm tăng thêm cao trào nữa.

Hạo quốc trình lên là một bộ sách thuốc, tập hợp các loại dược thảo. Bộ sách thuốc này vừa đưa lên, bên dưới vỡ òa.

“Đây là có chuyện gì? Hạo quốc sao lại có bộ sách thuốc này?”

“Đúng vậy a, ta cũng thấy kỳ quái. Nhắc tới sách thuốc là từ Tây quốc, ta sẽ không kinh ngạc. Nhưng bộ sách này lại từ Hạo quốc đưa ra a.”

“Đúng vậy, ngươi xem thần sắc trên mặt của các quốc gia đi. Thật sợ hãi a, có thể thấy bộ sách thuốc này có giá trị.”

“Nói đúng a, giám khảo ở đây toàn là cao nhân lánh đời, người người đều phi phàm. Bọn họ ai cũng là ngôi sao sáng, nhân phẩm lại được thiên hạ kính trọng. Hiện tại, ngay cả bọn họ cũng lộ ra thần sắc này, có thể thấy được bộ sách thuốc này nhất định không bình thường.”

“Các ngươi nhìn thần sắc của Hạo vương, cũng không thể tin.”

https://thuviensach.vn

“Hạo vương Tây Lâm Hạo, là đệ tử đắc ý nhất của cốc chủ Thần Y cốc. Thiếu niên thần y, vốn tưởng rằng hắn có lẽ sẽ làm ra bộ sách thuốc đáng chú ý, ai ngờ lại không phải. Thật sự tò mò, còn có thể có bao nhiêu phấn khích. Xem ra, lần này thất quốc thi đấu, quả nhiên là không uổng công.”

“Cũng không hẳn, các quốc gia khác sức lực cũng có hạn. Chẳng lẽ ngươi còn chờ mong Bắc quốc có thể cho ngươi kinh hỉ sao?”

“Ha ha.....”

“Nói cũng đúng.....”

Những lời này truyền vào tai Vân Y, nghe họ nói, ánh mắt Vân Y khẽ chớp. Trong lòng thầm nghĩ, cười đi, cười đi, cứ vui vẻ, chút nữa thấy kết quả, biểu tình kia khẳng định càng thú vị.

Hạo quốc xong, Sở quốc dâng lên một bộ lễ pháp. Vân Y có biết một ít, lúc còn Sở Phách Thiên đã bắt đầu chuẩn bị.

Nghe nói chuẩn bị ít nhất mười năm, vốn là vật kinh thiên động địa. Nhưng lần này từng quốc gia đều xuất hiện vật bất phàm. Như vậy, bộ lễ pháp này không có gì xuất chúng.

Vân Y đột nhiên tò mò, nhẹ nhàng nhìn Sở Thụy Phong.

Phát hiện Sở Thụy Phong mang vẻ mặt chuyên chú nhìn lên trên, trong ánh mắt có chút ảm đạm.

Xem ra, Sở Thụy Phong đã thất bại.

Cũng đúng, tiếp quản một quốc gia vỡ nát, chưa kịp tu sửa, lại bắt đầu thi đấu. Trận đấu này rất quan trọng, nếu vô ý, có khả năng sẽ trở thành tội nhân thiên cổ. Bởi vì phía trước oanh động, lễ pháp của Sở quốc cũng không chấn động.

https://thuviensach.vn

Đông quốc trình lên một tập thơ. Nghe qua thì thấy bình thường, nhưng nhìn kỹ, có thể phát hiện chỗ bất phàm. Tuy nó không bằng Quân quốc, Hạo quốc, nhưng lại hơn Sở quốc.

Tiếp theo là Miền nam trình lên nhạc điển, vậy rất phù hợp với Nam Thiếu Dục. Hắn là người yêu ca nhạc, có thể thu thập ra các loại tuyệt thế danh khúc, tất nhiên là có một không hai.

Tây quốc trình lên là một bộ y điển, chắc chắn có sự so sánh với Hạo. Mọi người có thể hiểu được sự kinh ngạc vừa rồi của Tây Lâm Hạo.

Lúc này, Tây Lâm Hạo lại chịu thiệt. Bởi vì hắn căn bản không nghĩ tới trận đấu này sẽ kịch liệt, bởi vậy trên bộ y điển này, hắn tận lực đơn giản bớt. Cho nên bên trong chỉ là một chút tri thức về dược, tuy bình thường, nhưng cũng là một quyển y thuật đầy đủ trong thiên hạ. Chỉ là, bởi vì có sách thuốc của Hạo quốc, bản y điển này của Tây Lâm Hạo ảm đạm thất sắc.

Lục quốc đã xong, rốt cục cũng đến phiên Bắc quốc.

Mọi người nhất thời im lặng, chờ Bắc quốc trình lên.

Mọi người đối với Bắc quốc đều có thái độ hoài nghi.

Vân Y nhìn sắc mặt mọi người, hoặc là hèn mọn, hoặc là khinh thường, hoặc là hoài nghi. Có thể nói là cái gì cũng có, mọi người đều đang chờ Bắc quốc diễn.

Nhất là đại quốc, đều có bộ dáng xem kịch vui.

Vân Y nâng mắt, thấy Quân Ánh Nguyệt nhíu mày nhìn mình.

Đây là ý gì?

Khiêu khích?

https://thuviensach.vn

Hèn mọn?

Hay là ý tứ khác, Vân Y cảm thấy tò mò, nghĩ Quân Ánh Nguyệt này bị gì a?

Sao lại có địch ý với mình?

Là vì mình không đưa Hồi sinh thảo cho nàng, hay là vì Tư Cảnh Hiên?

Chỉ là, mình cùng Tư Cảnh Hiên có quan hệ gì? Tựa hồ, không có quan hệ.

“Ta nghe lịch sử Bắc quốc đã lâu, hơn nữa Vân Y thừa tướng lại là người kinh tài tuyệt diễm. Nói vậy, lần này Bắc quốc có thể cho mọi người một kinh hỉ.” Thanh âm dễ nghe của Quân Ánh Nguyệt quanh quẩn, mang theo nhè nhẹ gợn sóng. Quân Ánh Nguyệt vừa nói, mọi người đều an tĩnh, lắng lặng nghe nàng nói chuyện, như là nghe nữ thần đang nói chuyện.

Quân Ánh Nguyệt vô luận là dung mạo, trí tuệ, thân phận địa vị, đều vô cùng tuyệt thế, nữ tử như vậy, nam tử trong thiên hạ đều xem nàng như nữ thần.

Chỉ là nàng cũng như nữ nhân bình thường, yêu đơn phương Tư Cảnh Hiên.

Vân Y có chút suy nghĩ.

Trên mặt Vân Y phong đạm vân thanh, khóe miệng mang theo nụ cười không rõ ý tứ, nhìn thuộc hạ của mình đem văn hóa Bắc quốc trình lên.

Bắc quốc đã trình lên, đưa cho các bị giám khảo bắt đầu bình phán.

Các cao nhân ngay từ đầu là thái độ khinh thường, không để ý Bắc quốc trình lên cái gì. Dày như một bộ từ điển của hiện đại.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng bọn họ, Vân Y muốn cười. Lát nữa họ nhìn thấy nội dung thì biểu tình có bao nhiêu phấn khích. Bọn họ không phải khinh thường Bắc quốc này sao?

Cũng đúng, Bắc quốc nguyên bản là quốc gia mới thành lập, không có văn hóa, làm sao có thứ tốt được.

Người phía dưới nhìn phản ứng của giám khảo, đều nghĩ Bắc quốc chắc chắn không có gì đặc biệt. Trong lòng nghĩ, Bắc quốc giống như đang bỏ quyền thi đấu? Dù sao ở quân sự, còn có thể lấy thứ tự tốt. Trận thi văn hóa này, sẽ rất mất mặt xấu hổ.

“Bắc quốc thật là, cũng không nhìn xem mình có gì sao?”

“Đúng vậy a, quả thực là lãng phí thời gian.”

“Đừng nói như vậy, vừa rồi Ánh Nguyệt công chúa khích lệ Bắc quốc thừa tướng kinh tài tuyệt diễm a.”

“Đó là Ánh Nguyệt công chúa đáng thương Bắc quốc hàng năm đều bỏ quyền, mới cổ vũ bọn họ một phen. Ai ngờ, bọn họ lại tự đắc như vậy.”

Vân Y bất đắc dĩ nghĩ, sao tai của mình lại tốt như vậy?

Chuyện gì cũng nghe dược, lại nghe rất rõ ràng.

Vân Y khóe miệng run rẩy nghĩ, nàng bỏ cuộc sao? Nằm mơ sao?

Vân Y nghĩ, cười đi cười đi, chờ một chút đừng khóc lên là được.

Quả nhiên một vị giám khảo kêu lên, người ngồi gần đó chuẩn bị phê phán, lại dừng lại.

“Cái gì!” Một vị giám khảo tóc trắng đứng dậy, trên mặt biểu tình khiếp sợ dị thường.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó lại có nhiều cao nhân đứng dậy, còn có thanh âm sợ hãi.

Cái này, mọi người không hiểu.

Hoàn toàn không biết nên nói cái gì, vốn nghĩ là cái không có ý nghĩa. Nhưng mới xuất khẩu, các vị giám khảo đều cả kinh đứng dậy, trên mặt biểu tình kinh ngạc vô cùng. Nụ cười trên mặt họ, bây giờ lại cứng ngắc, cười cũng không được, không cười cũng không xong. Bọn họ cảm thấy, giờ phút này muốn khóc. Bọn họ có dự cảm mãnh liệt, kết quả sẽ làm họ không tiếp thu được.

Bắc quốc lần này trình lên quyển sách Vân Y phỏng theo sử ký mà sáng tác, ghi lại năm ngàn năm lịch sử của Bắc quốc. Tuy rằng nói Bắc quốc vừa thành lập không đến ba mươi năm, nhưng nhân dân Bắc quốc tồn tại đã lâu, bởi vậy lịch sử có khả năng lên tới năm ngàn năm.

Năm ngàn năm trước, đó là chuyện rất lâu, như vậy quyển sách này ý nghĩa phi phàm. Có chút bác học hơn nữa là người có năng lực phi phàm, có thể thông quyển sách này nghiên cứu ra quy luật phát triển của lịch sử.

Bắc quốc sử, đây là quyển sách làm thiên hạ khiếp sợ.

Trận đấu văn hóa này, Bắc quốc hoàn toàn xứng đáng đứng nhất.

Các quốc gia khác không phải không ghi lại lịch sử, chỉ vì trình độ hạn chế, bọn họ ghi lại đều rất thô ráp. Mà Vân Y viết quyển sách này lại khác, nội dung phong phú trật tự rõ ràng, nói có sách, mách có chứng. Lại phân tích quy luật, có nhiều tri thức ở hiện đại.

Một quyển sách như vậy, sao cổ nhân không kinh diễm được?

Bắc quốc, không thất học! Bắc quốc, quật khởi từ hôm nay.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 163: Trận Chiến Cuối Cùng

Edit: Sunny Út

Bộ sách sử của Bắc quốc làm thay đổi cái nhìn của các nước khác, từ nay về sau lịch sử của Bắc quốc lưu truyền hậu thế.

Đây gọi là cao nhân.

Mọi người bất ngờ ở tình huống này, bọn họ nghĩ Bắc quốc sẽ bỏ cuộc như trước. Nhưng bọn họ không nghĩ đến kết quả như vậy.

Quân Ánh Nguyệt đột nhiên quay đầu, nhìn Vân Y thật sâu, cái nhìn đó làm Vân Y như đang ở trong hoang mạc, không thể dựa vào ai.

Quân Ánh Nguyệt động sát khí với nàng!

Vân Y cụp mắt xuống, thần sắc trong mắt biến mất, lẳng lặng đứng đó, giống như không chú ý cái gì. Chỉ là, có nhiều ánh mắt chú ý trên thân thể của nàng, có hâm mộ, có ghen tị, có thiện ý, có ác ý.

Tất cả, Vân Y đều bình tĩnh đón nhận.

Tỷ thí văn hóa làm cho rất nhiều đến xem thổn thức không thôi. Từng quốc gia trình lên, đều hiếm thấy, làm cho người ta thán phục. Bởi vì tỷ thí văn hóa rầm rộ, người trong thiên hạ đều chờ mong trận tiếp theo.

Khi Vân Y trình lên sách sử của Bắc quốc. Lúc ấy mọi người chỉ chê cười. Ai ngờ, qua vài canh giờ, tất cả đều cải biến. Chuyện không có khả

https://thuviensach.vn

năng, lại xảy ra. Tỷ thí văn hóa chấm dứt, Vân Y mang theo các quan văn của Bắc quốc rời khỏi.

Lần này, mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn họ đi trước, không dám nói gì.

Nhìn bóng dáng Vân Y rời đi, khóe miệng Quân Ánh Nguyệt hiện lên nụ cười rõ ràng.

Kết quả được công bố sau khi thi cả ba phần.

Khi Vân Y rời đi, những người khác cũng bắt đầu rời đi.

Trở lại dịch quán, Vân Y lập tức gọi Thổ Dũng tiến vào. Thổ Dũng chưa nghỉ ngơi, lại đột nhiên nghe thừa tướng muốn gặp hắn. Mang theo nghi hoặc, Thổ Dũng đi tới phòng Vân Y.

Vừa vào phòng, thấy Vân Y một mình đứng ở cửa sổ, hơi thở cao ngạo. Nhìn Vân Y, trong lòng Thổ Dũng sinh ra một cỗ kính trọng.

“Thừa tướng.” Thổ Dũng mở miệng kêu.

Nghe xong, Vân Y chậm rãi xoay người lại, mang theo nụ cười ôn hòa.

“Ngồi đi.” Vân Y cười mở miệng nói, trên người là hơi thở gần gũi bình dị.

Thổ Dũng không tự giác bị cuốn hút, thần sắc cũng nhu hòa rất nhiều. Thổ Dũng nghe lời Vân Y ngồi xuống, Vân Y cũng ngồi ở đối diện.

Hai người ngồi xong, Vân Y mỉm cười mở miệng nói:“Hôm nay Bắc quốc đứng thứ nhất, ngươi có cảm giác gì?”

Lời nói Vân Y nhẹ nhàng ôn nhu, làm cho Thổ Dũng có một loại ảo giác, giống như đang ngồi đối diện hắn là một nữ tử.

https://thuviensach.vn

Giương mắt nhìn về phía Vân Y, Vân Y vẫn một thân áo trắng, có phong độ, hơi thở lăng nhiên. Tuy rằng thần sắc ôn hòa, nhưng mũi nhọn trong mắt lại không che dấu được. Hơi thở bị kiềm hãm, Thổ Dũng thu hồi tầm mắt, cung kính trả lời:“Thuộc hạ coi đây là vinh, nguyện ý vì Bắc quốc đến giọt máu cuối cùng.” Thanh âm Thổ Dũng vang lên, hàm chứa tâm huyết bảo vệ quốc gia.

Vân Y nở nụ cười, nụ cười hiểu ý. Thổ Dũng tuy rằng nhìn thô lỗ, nhưng là người có tâm tư tinh tế. Hắn không trầm mê trong thắng lợi, mà là nghĩ đến lâu dài.

Bắc quốc chỉ là tiểu quốc, lại đột nhiên được vinh dự như vậy, có thể làm người khác ghi hận.

Vân Y biết sẽ có hậu quả như vậy, nhưng nàng vẫn lựa chọn làm như vậy. Bởi vì cho dù nàng yếu thế, đại quốc cũng sẽ không buông tha cho tiểu quốc. Bởi vậy, không bằng nở rộ tốt một chút, khích lệ con dân bảo vệ quốc gia.

“Ngươi biết là tốt rồi, Bắc quốc có nhân tài như ngươi, ta cũng an tâm.”

“Thừa tướng.....”

“Ngươi khoan nói, nghe ta nói xong. Nói thật, dù sao đương kim hoàng thượng cũng biết. Ta đến Bắc quốc là có mục đích, ta vì Hồi sinh thảo mà đến. Mà đến Quân quốc, ta vì Sinh mệnh chi hoa mà đến. Bởi vậy, lấy được Sinh mệnh chi hoa, ta sẽ lập tức rời đi. Có lẽ sẽ biến mất. Mà nếu ta đi, ta lo lắng nhất là những người đó sẽ đem lửa giận phát tiết với Bắc quốc. Bởi vậy, ta hy vọng các ngươi cố gắng bảo hộ Bắc quốc. Các ngươi yên tâm, ta đã vì Bắc quốc chuẩn bị rồi.” Vân Y nói xong, lẳng lặng nhìn Thổ Dũng.

Thổ Dũng nghe Vân Y nói, mày càng nhíu lại.

https://thuviensach.vn

Vân Y lẳng lặng chờ hắn bình tĩnh trở lại, nói cho hắn kế hoạch cụ thể. Thổ Dũng lâm vào tự hỏi, cuối cùng đột nhiên ngẩng đầu nhìn Vân Y, ánh mắt kiên nghị vô cùng.

Vân Y biết hắn đã hiểu, nên tiếp tục nói:“Khi ta rời đi, ta sẽ làm lục quốc bị thương, cho Bắc quốc có thời gian phát triển. Mà ta cũng là các chủ Thiên Binh các, ta sẽ cho Thiên Binh chú ý Bắc quốc, một khi Bắc quốc có nguy hiểm, như vậy Thiên Binh các chắc chắn sẽ tương trợ.” Vân Y nói xong, liền lặng lẽ rời đi, để lại Thổ Dũng suy nghĩ.

Thổ Dũng cần thời gian bình tĩnh, mà nàng cũng cần thời gian bình tĩnh. Rất nhiều chuyện, đều không thể lựa chọn.

Đêm nay, Quân Ánh Nguyệt sẽ động thủ. Có lẽ bây giờ, cũng có thể là ngay sau đó.

Hôm nay biểu hiện của Bắc quốc đã ảnh hưởng đến lợi ích của nàng, dù sao lấy quân sự của Bắc quốc cũng đủ có địa vị cao. Nhưng bây giờ đã như vậy, Quân Ánh Nguyệt tuyệt đối sẽ không giữ lại mối nguy hiểm này.

Vân Y gắt gao nắm chặt tay mình, sau đó lại chậm rãi thả lỏng.

Không thể dễ dàng sử dụng Linh Âm, nếu không sau khi trận đấu kết thúc, mình sẽ mất đi con cờ chính. Nhưng Quân Ánh Nguyệt võ công cực cao, nếu không có Linh Âm, làm sao có thể đào thoát.

Vân Y nghĩ cách giải quyết, ánh mắt lẳng lặng nhìn cảnh vật xung quanh. Đột nhiên lóe lên. Nháy mắt, Vân Y nghĩ tới trận pháp. Bất quá, nghe nói Quân Ánh Nguyệt cũng là cao thủ cái này, như cung điện dưới đất của Sở quốc. Hiện tại mình cùng với nàng tỷ thí trận pháp, gian nan.

Người ta vì phú quý mà nguy hiểm, mình lại vì sinh mệnh.

https://thuviensach.vn

Đơn thuần đấu pháp, mình không phải đối thủ của nàng. Nhưng nếu mình bỏ vào cơ quan một ít độc, như vậy chắc sẽ có chút hiệu quả.

Trong lòng nghĩ, trên tay lập tức động. Vân Y tụ lại kình khí ánh huỳnh quang trên tay.

Vân Y nhanh chóng nhảy lên, đứng trên nóc nhà, đánh kình khí về các hướng. Trong sân kình khí vờn quanh, trong sân rất nhanh có một trận pháp nhỏ. Vân Y đột nhiên nhảy tới, hướng lên trên đánh một kình khí mãnh liệt. Lập tức, trong sân xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong sân như một mê cung, không thấy rõ nguy hiểm cùng cơ quan vi diệu. Nhìn trận pháp mình vất vả bày ra, khóe miệng Vân Y lộ ra nụ cười xơ xác tiêu điều.

Quân Ánh Nguyệt, ngươi tốt nhất đừng tới.

Chỉ là, sự tình thường không theo ý người. Vân Y lẳng lặng đứng ở trên cây, ánh mắt bình thản nhìn về phương xa.

Đột nhiên, lá cây nhẹ nhàng động. Nhìn lá cây nhẹ nhàng run run, Vân Y mím môi. Đồng thời, mấy tiếng xé gió vang lên, mang theo sát khí sắc bén. Vân Y nâng mắt, ánh mắt nhìn về phía xa, thấy được cỗ kiệu từ xa đang đến.

Bốn người nâng kiệu, bên cạnh có hai người đứng. Cả hai đều mặc áo trắng, mặt mang lụa trắng. Từ thân hình có thể thấy được, bọn họ một là nam, một là nữ.

Hơn nữa dù là người nâng kiệu, hay bên cạnh đều là cao thủ. Nữ tử bên cạnh trên người hơi thở có vẻ yếu ớt, nữ tử này làm cho người ta có cảm giác quen thuộc. Vân Y nhìn nàng liếc mắt một cái, mang thâm ý.

https://thuviensach.vn

Quân Ánh Nguyệt không hổ là thiên hạ đệ nhất nữ tử, cư chủ Nguyệt Thần cư, võ công quả nhiên siêu phàm nhập thánh. Vân Y không thể cảm giác được hơi thở của Quân Ánh Nguyệt, có thể thấy được võ công của nàng rất cao.

Lúc này, nguy hiểm.

Nhưng, Vân Y tuyệt đối không nhận thua. Vân Y không chú ý đến nam tử mặc áo trắng kia, lúc hắn nhìn nàng, trong ánh mắt mang theo tình cảm sâu đậm.

Vân Y đứng ở trên cây, chưa động đậy.

Cỗ kiệu màu trắng cũng từ từ đến gần, tựa hồ trong nháy mắt liền đã đến trước người Vân Y.

Hạ kiệu, hai người bên cạnh vén màn, Quân Ánh Nguyệt một thân tử y, đẹp đẽ quý giá bước ra từ trong cỗ kiệu.

Quân Ánh Nguyệt giờ phút này trên mặt đã không có ý cười hiền lành, trên mặt mang thần sắc lạnh như băng. Nàng vừa đi ra, ánh mắt thản nhiên nhìn Vân Y. Sau đó dời mắt, nhìn cảnh vật xung quanh, vẻ mặt khinh miệt, cười nhạo một tiếng:“Vân các chủ, hay là Hiên vương phi, đừng nói chỉ một chút tài mọn này mà làm khó ta chứ? Ta vẫn rất để mắt ngươi, hay là ngươi khinh thường ta?” Nói xong, Quân Ánh Nguyệt thản nhiên nở nụ cười, khóe miệng mang theo vẻ châm chọc.

Nghe thanh âm như vậy, Vân Y vẫn không nói gì. Nàng chỉ lẳng lặng đứng trên cây, ánh mắt bình tĩnh nhìn Quân Ánh Nguyệt, tựa hồ lời Quân Ánh Nguyệt nàng không để vào mắt.

“Ngươi thử xem thì sẽ biết!” Thanh âm Vân Y bình tĩnh, khi lọt vào tai Quân Ánh Nguyệt lại coi thường.

https://thuviensach.vn

Quân Ánh Nguyệt nổi giận, lập tức ra một chưởng vung lên thân cây.

Nhất thời một chưởng hướng tới Vân Y. Nhìn nội lực thâm hậu, ánh mắt Vân Y nhịn không được run lên, thầm nghĩ, võ công Quân Ánh Nguyệt quả nhiên danh bất hư truyền, sâu không lường được.

Võ công như vậy, nàng chỉ cảm thụ được ở Tư Cảnh Hiên.

Trong lúc suy nghĩ, Vân Y cũng nhanh chóng chém ra một chưởng, lại bị Quân Ánh Nguyệt tiếp được, đánh ngược vào thân cây bên cạnh.

Ngay lúc đó Quân Ánh Nguyệt lại ra tiếp một chưởng. Nháy mắt, một chưởng kia đánh vào Vân Y, trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn, toàn thân như muốn tan đi. Vân Y ngón tay nhẹ nhàng run, sắc mặt tái nhợt.

Chỉ một chưởng, đã làm cho mình bị thương.

Khóe miệng Vân Y lộ ra nụ cười trong suốt, lạnh nhạt nhìn Quân Ánh Nguyệt.

Một chưởng của Vân Y đánh ra, nháy mắt khởi động trận pháp. Trận pháp nhỏ nhoi trong mắt Quân Ánh Nguyệt nháy mắt bị một cỗ kỳ dị lực lượng đưa lên. Nháy mắt giữa sân bộc phát ra khí thế tận trời, chiếu sáng một khu vực.

Trận pháp khởi động, giống như thiên quân vạn mã, ngàn vạn cơ quan khởi động. Vân Y lẳng lặng nhìn Quân Ánh Nguyệt chống cự với trận pháp bên trong, trong mắt mặt lóe ra thị huyết.

Quân Ánh Nguyệt phát ra chiêu thức càng ngày càng cuồng bạo, hơi thở trên người càng ngày càng ám trầm, mang theo một cỗ mãnh liệt sát ý. Ánh mắt sắc bén, mang theo một cỗ tử vong lành lạnh nhìn Vân Y.

Đột nhiên, Quân Ánh Nguyệt bức ra nội lực mười phần.

https://thuviensach.vn

Thấy như vậy, Vân Y đột nhiên cả kinh, nhanh chóng muốn tránh xa. Nhưng ở phía sau, bên tai vang lên một trận nói nhỏ.

“Vũ nhi, Vũ nhi ngoan của ta.....”

“Bà ngoại.....”

Miệng Vân Y thì thào nói, quay đầu nhìn, đã thấy Quân Ánh Nguyệt phá trận mà ra, lúc này mang vẻ mặt lạnh như băng nhìn mình.

Nhất thời một trận khí lạnh từ đáy lòng toát ra, làm cho Vân Y tỉnh táo lại. Đây là ảo giác, chắc chắn Quân Ánh Nguyệt dùng bí thuật để mê hoặc mình. Nhưng đã quá trễ, Quân Ánh Nguyệt cách Vân Y càng ngày càng gần, một chưởng tiếp theo chứa đầy nội lực.

Giờ khắc này, đầu Vân Y trống rỗng, chỉ có một bóng dáng không ngừng xoay quanh. Một thân áo trắng, nam tử như thần. Đôi mắt xinh đẹp, ánh mắt thản nhiên lại mang theo quang hoa lưu chuyển.

Vân Y nhẹ nhàng nở nụ cười, nụ cười chua sót cùng không cam lòng. Ít nhất, cho mình nhìn hắn một cái, nhìn thấy hắn sống tốt.

Nhìn cái chết đang đến gần, thần sắc từ từ biến mất.

Lúc này, Vân Y đã chuẩn bị. Sau đó, Vân Y không cảm nhận được cảm giác đau đớn, ngược lại bị ôm vào cái ôm xa lạ. Cái ôm này cho nàng có cảm giác an toàn, có cảm giác sống sót. Vân Y chưa kịp cảm khái, ngay sau đó lại cảm thấy một chưởng của Quân Ánh Nguyệt một chưởng thật mạnh đánh vào người ôm mình. Ngay sau đó, người ôm mình bị văng đi rất xa.

Vân Y đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn người cứu mình, dung nhan quen thuộc hé ra.

Sở Dạ, sao có thể là hắn?

https://thuviensach.vn

Gió đêm phơ phất, Sở Dạ ôm Vân Y bay vút, quần áo trong gió bay phất phới. Sở Dạ ôm Vân Y đi tới cạnh dòng song nhỏ ngoài thành.

Vừa dừng lại, Vân Y theo quán tính rời khỏi ngực của Sở Dạ. Làm xong động tác này, Vân Y phát hiện mình có chút quá đáng. Nghĩ có nên xin lỗi hay không, trong lòng lại đột nhiên nghĩ đến Sở Dạ nhưng vì cứu mình mà đã trúng một chưởng, không biết có bị gì hay không.

“Ngươi không sao chứ.....” Vân Y ngẩng đầu lên, hỏi Sở Dạ có bị thương hay không.

Chỉ là, chưa kịp nói xong, thấy Sở Dạ đột nhiên xông ra một ngụm máu tươi, sau đó từ từ ngã xuống đất. Vân Y nhanh chóng tiếp được Sở Dạ, tay nàng ôm Sở Dạ run run.

“Ngươi không sao chứ.....” Thanh âm Vân Y bối rối, ánh mắt thật cẩn thận nhìn Sở Dạ.

Sở Dạ suy yếu muốn nhìn Vân Y, nhưng lại cảm thấy trước mắt một mảnh đen tối.

“Vũ nhi, Vũ nhi, Vũ nhi.....” Thanh âm Sở Dạ suy yếu dần.

Nhìn Sở Dạ như vậy, thanh âm Vân Y mang theo một tia nghẹn ngào. “Ta đây, ta dây, ta ở đây, Sở Dạ ngươi sẽ không có việc gì, ngươi nhất định sẽ không có việc gì.....”

Vân Y lúc này cảm thấy đầu hỗn loạn, hoàn toàn không biết nên nói cái gì, chỉ mong Sở Dạ đừng chết đi. Nàng không thể nhìn người cứu mình, ở trước mặt mình mà chết.

Có lẽ, trước kia nàng chán ghét Sở Dạ. Nhưng, sự chán ghét đó cũng tan thành mây khói theo cái chưởng kia.

https://thuviensach.vn

Vân Y nhìn Sở Dạ, nhìn khóe miệng hắn không ngừng ra máu, hơi thở mỏng manh gần như không có. Nhìn Sở Dạ, Vân Y không khỏi hoảng hốt, lo lắng:“Sở Dạ, Sở Dạ, ngươi không được a. Nói chuyện, nói chuyện, nói chuyện cùng ta a.”

Vân Y vươn tay, nhẹ nhàng vuốt mặt Sở Dạ, không cho hắn lâm vào bóng tối.

Sở Dạ cố gắng trợn tròn mắt, muốn thấy Vân Y, suy yếu nói:“Vũ nhi, ta..... yêu nàng, thật sự..... yêu nàng. Thực xin lỗi, trước kia..... Ta không biết..... Quý trọng nàng, nếu..... có cơ hội....., ta sẽ dùng.....toàn bộ sinh mệnh.....để quý trọng nàng. Vũ nhi, đừng..... Trách ta.....Ta, ta.....yêu nàng, thật sự.....nàng.” Sở Dạ suy yếu nói, đến cuối cùng cũng không nghe hắn nói gì.

“Không cần nói, không cần nói. Ta không trách ngươi, thật sự không trách ngươi.” Vân Y cũng nhịn không được hai mắt đẫm lệ, thanh âm khẽ run, nàng gắt gao ôm Sở Dạ, đem mặt dán vào tai Sở Dạ, muốn nghe rõ câu nói của hắn.

Sở Dạ nhìn Vân Y khóc vì hắn, khóe miệng không tự giác nở rộ một nụ cười hạnh phúc. Hắn nhẹ nhàng vươn tay, muốn đụng vào mắt Vân Y. Nhưng tay còn chưa chạm đến, cũng đã mất đi khí lực.

Tay Sở Dạ từ từ buông xuống, miệng cũng nói: “Vũ nhi, ta yêu nàng.....” Tiếp đó, mắt hắn từ từ nhắm lại, khóe miệng vẫn mang theo nụ cười hạnh phúc.

Vân Y nhìn về phía Sở Dạ, nàng có cảm giác đau đớn. Sở Dạ, chung quy nàng vẫn không thể chán ghét hắn.

Vân Y có chút thất thần nhìn người trong lòng, nhìn hắn vì cứu nàng mà chết. Loại cảm giác này, quá khắc dâu. Mới phát hiện, cái nhìn trước kia của mình không có ý nghĩa.

https://thuviensach.vn

Đi thôi, Sở Dạ hãy lên đường bình an. Hy vọng, Sở Dạ trên đường xuống hoàng tuyền gặp Vân Mộng Vũ.

Vân Y thất thần nhìn thi thể lạnh băng, ánh mắt có chút mờ mịt.

Xa xa, ánh mắt Tư Cảnh Hiên ảm đạm nhìn một màn này. Hai tay không ngừng nắm chặt, hơi thở càng rét lạnh hơn mùa đông.

Hôm sau, trời trong nắng ấm.

Trên Thương Sơn, lại tụ tập nhiều người. Hôm nay tỷ thí tài lực, nghĩ Bắc quốc có biểu hiện kinh người gì không?

Bắc quốc luôn biểu hiện tài lực rất tốt. Không biết hôm nay, sẽ có biểu hiện gì? Hôm nay Bắc quốc cũng làm cho mọi người kinh ngạc một phen, bởi vì hôm nay Bắc quốc đến tương đối sớm, cơ hồ là sớm nhất.

Mọi người thấy như vậy, đều kinh ngạc một phen. Trong lòng nghĩ, Bắc quốc hôm nay làm sao vậy?

Lúc mọi người nhìn lại, phát hiện chuyện kì quái hơn. Vân Y thừa tướng lại không có ở đây.

Nhất thời, mọi người đều đoán, chẳng lẽ này thừa tướng đại nhân chuẩn bị vũ khí bí mật, muốn nổi tiếng?

Mọi người đều đoán, nhưng không có được kết quả.

Thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người tới.

Lúc Quân Ánh Nguyệt đến, đầu tiên nhìn lướt qua Bắc quốc. Lúc phát hiện không có Vân Y, trong ánh mắt hiện lên mũi nhọn.

Tỷ thí tài lực không có thay đổi, thứ tự vẫn như cũ. Không có gợn sóng, làm cho mọi người thất vọng.

https://thuviensach.vn

Nhất thời, mọi người đối với Bắc quốc cũng giảm bớt nhiệt độ.

Mọi người đều trở về, chuẩn bị trận cuối cùng.

Quân sự, có thể nói là trọng yếu nhất, mọi người đều chờ mong quân sự sẽ có biểu hiện phấn khích.

Sau khi trở về, ai cũng phái nhiều mật thám điều tra Vân Y ở đâu. Nhưng làm cho mọi người thất vọng, một chút tin tức về Vân Y cũng không có. Mọi người đều rất ngạc nhiên, Vân Y giống như đã biến mất a.

Mọi người đều đoán, Vân Y có phải vì biểu hiện quá mức xuất sắc. Nên bị người khác lặng lẽ ám sát. Người làm chuyện này, không cần nói cũng biết. Bằng không, hôm nay tỷ thí tài lực, Vân Y sao lại không tham gia. Vừa vặn hôm nay Bắc quốc tham gia tỷ thí lại ở vị trí kém cỏi.

Mọi người còn cho rằng Vân Y biết Bắc quốc tài lực không đủ. Cho nên không dám lộ mặt. Mà lúc này, trong ngự thư phòng của Quân quốc.

“Có phải ngươi làm hay không?” Thanh âm Quân Lãnh Mạc đạm mạc lạnh như băng truyền đến.

Đối diện Quân Lãnh Mạc là một thân tử y, dung mạo tuyệt diễm vô song. Người này đúng là Quân Ánh Nguyệt, mang vẻ mặt bất mãn đứng đó.

Quân Ánh Nguyệt lạnh lùng nói: “Là ta làm thì thế nào? Hoàng huynh, ngươi muốn thay nàng báo thù sao?” Quân Ánh Nguyệt nói xong, quật cường nhìn Quân Lãnh Mạc.

Nghe Quân Ánh Nguyệt nói, Quân Lãnh Mạc nháy mắt mờ mịt.

Đúng vậy, đã biết thì thế nào?

Quân Lãnh Mạc.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn như thế, thần sắc trên mặt Quân Ánh Nguyệt dịu đi một ít, ôn nhu khuyên nhủ: “Hoàng huynh, không phải chỉ là một nữ nhân sao? Đợi cho ngươi chiếm được thiên hạ, lo gì không có mỹ nhân. Huống chi Vân Mộng Vũ, cũng không phải nữ tử bình thường. Nàng là các chủ Thiên Binh các, thân phận không gtầm thường. Hơn nữa nàng là thê tử của Sở Hiên, Sở Hiên lại đối đầu với Bồng Lai đảo. Như vậy, nữ nhân kia cũng coi như là địch nhân của Bồng Lai đảo. Nữ nhân như vậy, nếu có quan hệ với nàng thì sẽ có vô số phiền toái a.”

Quân Lãnh Mạc không nói gì, tựa hồ như nghe lọt, tựa hồ lại không nghe.

Quân Ánh Nguyệt yên lặng nhìn hắn, trong ánh mắt bắt đầu khởi động thần sắc không hiểu. Hít một hơi, Quân Ánh Nguyệt lặng lẽ lui đi ra ngoài.

Ngày thứ ba, vẫn là thời tiết không tốt lắm. Hôm nay tỷ thí quân sự, có nhiều người chú ý. Dù sao chuyện khác thì không quan trọng, nhưng quân sự đối với một quốc gia rất quan trọng.

Vân Y đứng trong đám người phía dưới, lẳng lặng nhìn mọi người tỷ thí. Hôm qua, nàng cũng xem như đã rời khỏi Bắc quốc. Bắc quốc, hẹn gặp lại.

Quân Lãnh Mạc ra lệnh một tiếng, chính thức bắt đầu.

Bảy quốc gia, Quân quốc trước giờ đều thắng, cho nên không tham gia vòng thứ nhất.

Vòng thứ nhất là sáu quốc gia tiến hành rút thăm, an bài số người bằng nhau tiến hành công kích, đoạt cờ đối phương, không được ảnh hưởng đến mạng người.

Vòng thứ nhất, Bắc quốc may mắn bốc trúng Tây quốc, quốc gia này không phát đạt về quân sự.

https://thuviensach.vn

Kết quả này, Vân Y cảm thấy buồn cười.

Quân Ánh Nguyệt muốn để Bắc quốc làm ngọn sóng, làm cho Bắc quốc rơi vào hiểm cảnh, bức mình đi ra.

Vân Y khóe miệng mang theo nhợt nhạt ý cười, trong lòng nghĩ Quân Ánh Nguyệt rất quan tâm tới nàng a. Bắc quốc lần này rất có thực lực, không chỉ có thể thắng, sẽ lấy được thứ nhất.

Nếu không, sao có thể danh chính ngôn thuận lấy sinh mệnh chi hoa?

Bằng không, theo phong cách làm việc của Quân Ánh Nguyệt. Cuối cùng nếu Quân quốc chiếm được thứ nhất, như vậy không có cơ hội thấy được sinh mệnh chi hoa.

Tỷ thí bắt đầu, tràng thượng nháy mắt xơ xác tiêu điều, đằng đằng sát khí. Binh mã Tây quốc dưới sự chỉ huy của quân sư, không ngừng biến ảo đội hình. Hắn là muốn dùng chiến thuật với Bắc quốc.

Mà Bắc quốc bên này dưới sự dẫn dắt của Thổ Dũng, binh mã đều cố gắng kháng địch. Nhưng khi Tây quốc dùng chiến thuật, Bắc quốc lại cố gắng hết sức.

Nhìn như vậy, thần sắc mọi người đều bình thường, nghĩ Bắc quốc có vẻ có thực lực bình thường. Kết quả cuối cùng, Bắc quốc gian nan chiến thắng Tây quốc, thu hoạch thắng lợi vòng thứ nhất.

Nhìn kết quả như vậy, Vân Y nhịn không được ý cười.

Thổ Dũng quả nhiên là một nhân tài, hơn nữa là văn võ toàn tài. Lại muốn biết điểm yếu của kẻ địch, làm cho địch nhân thả lỏng cảnh giác. Tuy rằng lấy phương thức phức tạp mà phiền toái để thắng lợi. Nhưng lại có lợi.

Đợt thứ hai, Bắc quốc và Sở quốc.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Bắc quốc lại thắng.

Nhìn kết quả, mọi người nghĩ Bắc quốc lần này chỉ may mắn. Dù sao vừa rồi Bắc quốc thắng Sở quốc, vẫn phải cố hết sực.

Binh mã của Sở quốc so với Tây quốc, thật khác xa. Binh mã Sở quốc đội hình chỉnh tề, chiến lược đều càng nghiêm cẩn, có phong thái của đại quốc. Mà lần này, Bắc quốc áp dụng chiến thuật khác mà đánh thắng.

Mà trong đó, Vân Y lại dạy cho Thổ Dũng một ít binh pháp Tôn Tử. Như vậy, dưới chiến thuật kì quái cùng với binh pháp tinh diệu của Bắc quốc, Sở quốc thua.

Bên ngoài nhìn vào, Bắc quốc vẫn may mắn mà thắng được.

Mọi người rất tò mò với tiểu quốc này, tuy mỗi lần đều ‘may mắn’ thắng. Nhưng thắng chính là thắng, đây là chuyện không thể thay đổi. Mọi người đều tập trung lực chú ý chờ xem trận tỷ thí cuối cùng, cuối cùnglà siêu cường quốc Quân quốc và tiểu quốc Bắc quốc.

Quân Ánh Nguyệt nhìn binh mã của Bắc quốc thần sắc đen tối không rõ, trong mắt có tia sắc bén.

Trận cuối cùng, sẽ công bố kết quả. Thắng, thì thứ nhất, thua thì thứ hai. Nhưng vô luận như thế nào, không nên khinh thường Bắc quốc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 164: Thời Khắc Nguy Hiểm

Edit: Sunny Út

(Sally: hôm nay post 2 chương bù cho Mn hôm qua ta bận ko post được)

Trận cuối cùng, sẽ công bố kết quả. Thắng, thì thứ nhất, thua thì thứ hai. Nhưng vô luận như thế nào, không nên khinh thường Bắc quốc.

Trận đấu cuối cùng bắt đầu, Quân Lãnh Mạc mang ánh mắt cao ngạo nhìn binh lính Bắc quốc. Ánh mắt kia lạnh lùng mà khiêu khích, mang theo cuồng ngạo.

Nhìn ánh mắt đó, Vân Y cảm thấy trong lòng không thoải mái. Đại quốc, cường quốc, hôm nay chắc chắn sẽ có ưu thế tuyệt đối.

Ánh mắt Quân Ánh Nguyệt châm chọc, lúc nãy Bắc quốc chỉ là do may mắn. Nhưng sự may mắn trước mặt nước lớn, thì không có tác dụng. Nàng chờ, chờ xem cảnh tượng binh lính Bắc quốc bị binh lính Quân quốc ngược đãi.

Tiếng trống vang lên, tỷ thí chính thức bắt đầu.

Binh lính Bắc quốc chia làm 2 phe, một phe ở lại giữa sân, một phe khác lại chạy đi.

Nhìn một màn này, tất cả mọi người chưa phục hồi tinh thần lại, đây là có chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Mọi người không hiểu nhìn binh mã Bắc quốc chạy lên đỉnh núi, nhìn như vậy, mọi người không đoán ra Bắc quốc đến tột cùng muốn làm cái gì.

Nụ cười của Quân Ánh Nguyệt càng châm chọc, trong lòng nghĩ đây chỉ là lấy lòng mọi người thôi.

Mà Quân Lãnh Mạc mang vẻ mặt khó lường nhìn binh mã của Bắc quốc, không biết ở tự hỏi cái gì, nụ cười ở khóe miệng càng lãnh khốc.

Mọi người nhìn biến hóa, trong lòng nghĩ, Bắc quốc muốn bỏ quyền sao?

Nếu không thì sao chỉ để lại một nửa thi đấu?

Ở bọn họ nhìn đám người trên đỉnh núi, nghĩ họ bỏ quyền thi đấu. Bởi vì cách quá xa, ở trên núi không thể sử dụng được gì, bắn tên thì quá xa, căn bản không có khả năng bắn tới.

Nếu thắng, trừ phi bọn họ có thể bay!

Binh mã Quân quốc nhìn hành vi của Bắc quốc, trên mặt chê cười. Bọn họ sớm đã có thói quen nhìn xuống người khác. Bởi vậy, Bắc quốc là quốc gia nhỏ yếu nhất, trong mắt bọn họ không đáng giá nhắc tới.

Mà hiện tại, họ lại đấu với quốc gia này, bọn họ cảm thấy nhạt nhẽo. Hơn nữa hành vi của Bắc quốc, bọn họ lại cảm thấy phẫn nộ.

Bọn họ muốn giáo huấn Bắc quốc một trận, hơn nữa công chúa điện hạ âm thầm nhắc nhở nên chiếu cố Bắc quốc. Bởi vậy, bọn họ không muốn chấm dứt trận tỷ thí này, bọn họ muốn nhìn Bắc quốc giãy dụa, đến khi cầu xin tha thứ mới thôi.

Binh lính Quân quốc, khóe miệng mang theo nụ cười tàn khốc, tựa hồ có thể đoán được kết cục bi thảm của Bắc quốc.

Tiếng trống càng ngày càng kịch liệt, tỷ thí bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Binh mã Quân quốc quả nhiên người người dũng mãnh, mà binh mã Bắc quốc lại có chiến thuật quỷ dị. Hơn nữa, Quân quốc không dùng hết lực, cũng làm cho Bắc quốc thở dốc.

Tỷ thí càng về sau, Bắc quốc càng biểu hiện yếu thế.

Quân quốc nhìn như vậy, trên mặt biểu hiện ra ý cười dữ tợn. Tướng quân Quân quốc đột nhiên đánh một cái thủ thế, nháy mắt thế công của Quân quốc vô cùng mãnh liệt đi lên.

Nhìn tình huống này, trên mặt mọi người đều có thần sắc như đã rõ, nghĩ trận tỷ thí này đã xong.

Quân quốc lại đứng nhất, Bắc quốc đứng thứ hai.

Khóe miệng Quân Ánh Nguyệt mang nụ cười lãnh khốc, muốn xem binh mã của Bắc quốc binh mã bị giết hại. Tuy rằng tỉ thí quân sự, không thể lấy mạng. Dựa vào Nguyệt Thần cư cùng với thực lực của Quân quốc, phá lệ thì sao chứ.

Trong lòng nghĩ, ánh mắt Quân Ánh Nguyệt càng hưng phấn. Sự hưng phấn này chưa duy trì bao lâu, lại đột nhiên bị một tiếng thét kinh hãi đánh gãy.

Mọi người tò mò, nhìn về phía người kinh hô. Chỉ thấy người kia miệng mở to, vẻ mặt bất khả tư nghị, ngón tay chỉ lên trời, lắp bắp nói: “Bay, Họ....Họ bay.....”

Nghe như thế, mọi người nghi hoặc nhìn lên trời. Khi nhìn thấy trên trời, mọi người đều ngừng động tác, vẫn ngẩng đầu.

Cảm nhận được sự im lặng, Quân Ánh Nguyệt kinh ngạc ngẩng đầu lên, lúc thấy binh lính Bắc quốc, trên mặt nàng cứng ngắt. Mà binh lính Quân

https://thuviensach.vn

quốc hưng phấn xông lên, lại bị tên bắn trúng, ngã xuống đất không dậy nổi.

Binh lính Quân quốc nháy mắt kinh ngạc ngẩng đầu, lại nhìn thấy binh lính của Bắc quốc, lập tức hóa đá. Mà binh lính Bắc quốc cũng lập tức bắt được cơ hội này, hai mặt giáp công, đem binh mã Quân quốc lập tức biến mất tại chỗ.

Trên sân chỉ còn lại binh lính Bắc quốc, cùng với thi thể của binh lính Quân quốc.

Mọi người trong lúc nhất thời chưa phục hồi tinh thần lại, nhiều người còn thấy sau lưng binh lính Bắc quốc có dây cột như dây diều.

Mà Quân Ánh Nguyệt nhìn một màn như vậy, sắc mặt lập tức trở nên khó coi. Đây là đánh vào mặt nàng a, tuyệt đối không thể tha thứ.

“Thế nào, các vị bình phán, quân chủ Quân quốc, không biết Bắc quốc chúng ta có tư cách được thắng lợi hay không?” Lúc mọi người im lặng, một thanh âm dễ nghe truyền đến.

Mọi người đều nhìn về phía thanh âm kia, lại thấy Vân Y một thân áo trắng.

Nhìn Vân Y bình yên vô sự, trong mắt Quân Ánh Nguyệt có sự tàn bạo không thể che dấu. Quân Ánh Nguyệt đem toàn bộ lực chú ý đặt trên người Vân Y, chưa từng phát hiện Tư Cảnh Hiên nhìn ánh mắt của nàng mang sát khí sắc bén.

Mọi người cũng đều phục hồi tinh thần lại, không khỏi thán phục Bắc quốc.

Nghe câu hỏi, Quân Lãnh Mạc lạnh nhạt, lạnh giọng trả lời: “Bắc quốc giỏi lắm, rất giỏi!” Nghe thế, Vân Y cũng không để ý, trả lời: “Phải không?

https://thuviensach.vn

Cảm ơn Quân hoàng khích lệ, Bắc quốc chúng ta hoàn toàn xứng đáng. Đúng rồi, phần thưởng khi nào thì phát a?" Lúc Vân Y nói đến nửa câu sau, ánh mắt nhìn về phía Quân Ánh Nguyệt.

Quân Ánh Nguyệt thấy nàng nhìn mình, nhất thời sắc mặt khó coi nhìn Vân Y, sau đó chớp mắt, lại khôi phục bộ dáng hiền lành, ôn nhu trả lời:"Phần thưởng đương nhiên là đợi ngày mai sẽ phát, Vân thừa tướng cũng đừng quên, còn phải đàn một khúc cho chúng ta nghe a."

Nghe nói như thế, Vân Y chỉ cười.

Quân Ánh Nguyệt hận trong lòng, trên mặt lại giả bộ tươi cười hiền lành.

Tỷ thí quân sự đã xong.

Thất quốc thi đấu đã xong, Bắc quốc hoàn toàn xứng đáng đứng thứ nhất.

Nhìn kết quả, thiên hạ ồ lên. Mọi người muốn xem xem Bắc quốc còn có thể tồn tại bao lâu. Dù sao đứng nhất cũng không tốt cho lắm, sẽ có họa diệt quốc.

Vân Y cũng biết lợi hại, nhưng dưới tình thế này, cho dù chỉ là tiểu quốc, cũng vẫn tránh không được họa diệt quốc. Nếu như vậy, không bằng hợp lại một chút.

Trên đường trở về, Vân Y lại lặng lẽ rời dịch quán.

Nàng biết, hôm nay người đến ám sát nàng, khẳng định sẽ không thiếu. Như vậy ở cùng một chỗ với người của Bắc quốc, chỉ liên lụy họ, không bằng rời xa bọn họ.

Vân Y lưu lạc ở ngoài, đến lúc bình minh, mới lặng lẽ về dịch quán, lấy Linh Âm ra. Vân Y cõng Linh Âm, một mình đi đến Thương Sơn.

https://thuviensach.vn

Thương Sơn không hổ là ngọn núi cao nhất Quân quốc, đứng ở trên, có thể nhìn thấy hình dáng đô thành của Quân quốc. Gió nhẹ nhàng thổi qua mặt Vân Y, Vân Y cảm thấy mình vô cùng thanh tỉnh. Tay nhẹ nhàng đưa ra sau, nhẹ nhàng vuốt ve Linh Âm.

Xuất Trần đã nói, Linh Âm là binh khí tuyệt thế, có thể giết cả thiên hạ.

Vân Y lặng im nghĩ, mình thật sự phải đi đến bước này sao?

Mình còn sự lựa chọn sao?

Mình đã không có sự lựa chọn, nếu mình có sự lựa chọn, cũng sẽ không lựa chọn con đường này.

Linh Âm ra, thiên hạ vô song.

Xuất Trần, nam tử thanh nhã kia. Sau hôm nay, mình vẫn còn sống, như vậy mình chắc chắn giúp hắn, dùng tính mạng mà giúp.

Lẳng lặng nhìn mọi vật, Vân Y đứng trên Thương Sơn, thật lâu.

Khi màn đêm lại buông xuống, Vân Y mang Linh Âm đến đô thành của Quân quốc.

Quân quốc hôm nay phá lệ phồn hoa, tuy rằng Quân quốc lần này không đứng thứ nhất. Nhưng dân chúng Quân quốc cũng không buồn, vẫn ở trong hạnh phúc của mình.

Nhìn hạnh phúc giản dị của họ, Vân Y cảm thấy hâm mộ.

Một thân áo trắng, phong tư liễm diễm trác tuyệt.

Lúc này trong Hoàng cung Quân quốc, mọi người đã bắt đầu nâng chén.

https://thuviensach.vn

Quân Ánh Nguyệt hôm nay phá lệ tới rất sớm, ánh mắt nàng thường xuyên nhìn cửa, chờ bóng dáng áo trắng xuất hiện. Nàng biết nàng ta nhất định sẽ xuất hiện, dù sao bỏ nhiều tâm huyết như vậy, tuyệt đối sẽ không bỏ chạy.

Hôm nay Tư Cảnh Hiên cũng tới rất sớm, ánh mắt hắn cũng không dấu vết nhìn cửa, thần sắc trong mắt phức tạp mà nội liễm.

Ánh mắt Tây Lâm Hạo khẽ run, trong lòng hắn còn cất giấu tờ giấy cùng với một hộp gấm. Trong hộp gấm là Hồi sinh thảo trân quý vô cùng.

Nàng muốn dùng cách này để cứu nam tử kia!

Ngay cả như vậy, hắn cũng cam tâm tình nguyện vì nàng làm bất cứ chuyện gì.

Rượu qua ba lượt, Quân Lãnh Mạc trên mặt lạnh lẽo, không vui mở miệng:“Bắc quốc thừa tướng đâu? Thân là đại quốc, lại khinh thường Quân quốc ta sao?”

Quân Lãnh Mạc nói xong, mọi người nháy mắt im lặng, mọi người đều biết điều không nói gì, không dám làm Quân Lãnh Mạc tức giận.

Thổ Dũng ngồi ở vị trí của Bắc quốc, nhướng mày, muốn nói mấy câu. Cùng lúc, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến. “Như thế nào, Quân hoàng sốt ruột sao. Vân mỗ đã đến, làm cho mọi người đợi lâu rồi.”

Thanh âm vừa ra, mọi người thấy một bóng dáng áo trắng đạp không mà đến, mang theo một hơi thở phiêu miểu tuyệt thế.

Vân Y dừng ở giữa yến tiệc, bóng dáng như trúc.

“Vân thừa tướng đã làm chúng ta mỏi mắt chờ a.”

Lời nói của Quân Ánh Nguyệt truyền đến, ý tứ lại không thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Không biết công chúa điện hạ có mang Sinh mệnh chi hoa đến không?” Vân Y cũng không trả lời, ngược lại mở miệng hỏi đến Sinh mệnh chi hoa.

Nghe nói như thế, sắc mặt Quân Ánh Nguyệt có chút xấu hổ. Nhưng lập tức tựa hồ nghĩ tới cái gì, trên mặt lại khôi phục thần sắc như thường.

Quân Ánh Nguyệt sử một ánh mắt tới thị nữ phía sau, thị nữ kia lập tức đưa một cái hộp gấm lên. Quân Ánh Nguyệt tự mình cầm lấy, mở hộp gấm ra, nhất thời một ánh sáng huỳnh quang bắn thẳng lên cao.

Nhìn ánh huỳnh quang này, Vân Y biết đây thật sự là sinh mệnh chi hoa.

Thấy nó, Vân Y không tự giác nở nụ cười, cười đến thư thái mà an ủi.

Vân Y từ từ đi lên, từng bước đến gần sinh mệnh chi hoa, cuối cùng thật cẩn thận lấy từ trong tay Quân Ánh Nguyệt. Nhìn sinh mệnh chi hoa trong tay, Vân Y nhất thời cảm thấy làm cái gì cũng đáng.

Chỉ cần hắn khỏe mạnh, thật sự, làm cái gì cũng đáng.

Vân Y cầm hộp gấm, để vào trong lòng.

Nhìn động tác của Vân Y, trong lòng Quân Ánh Nguyệt hận, nhưng vẫn ôn nhu nói: “Không biết Vân thừa tướng có thể bắt đầu biểu diễn chưa.”

“Ta có thể biểu diễn, ta muốn cho người của Bắc quốc đi về trước.”

Vân Y nói xong, đôi mắt trong trẻo nhìn nàng.

Nhìn ánh mắt đó, Quân Ánh Nguyệt rất hận. Nhưng nghĩ đến mình đã an bài xong, tất nhiên là không sợ. Bởi vậy, mới ôn nhu nói: “Nếu Vân thừa tướng muốn, vậy cho người của Bắc quốc rời đi đi.”

Nghe Quân Ánh Nguyệt nói, Vân Y nở nụ cười, nụ cười không có gánh nặng. Mà mọi người nghe nói như thế, trong lòng cũng đã hiểu chuyện xảy

https://thuviensach.vn

ra. Quân quốc muốn giết Vân Y, hơn nữa người bị giết cũng biết.

Người của Bắc quốc từ từ rời đi, lúc Thổ Dũng sắp đến cửa, lại đột nhiên trở lại. Vân Y kinh ngạc nhìn hắn, không biết hắn làm sao. Không phải muốn ở lại chịu chết chứ.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Vân Y cùng mọi người, Thổ Dũng đến trước mặt Vân Y, mạnh mẽ quỳ xuống. Nhìn Thổ Dũng, Vân Y trợn mắt há mồm, không ngờ hắn sẽ như thế.

Thổ Dũng dập đầu ba cái sau, liền dứt khoát rời đi. Bóng dáng mang vẻ kiên quyết.

Nhìn hành vi của hắn, thần sắc của mọi người không đồng nhất.

Mọi người ở Bắc quốc nhanh chóng rời đi.

Vân Y dùng đôi mắt xinh đẹp mà trong trẻo, quét qua mỗi người, lúc thấy Tây Lâm Hạo, ánh mắt hiện lên ám quang.

Vân Y đột nhiên ngồi xuống, sau đó lấy đàn từ sau lưng ra.

Quân Ánh Nguyệt nhìn đàn của Vân Y cầm, cảm thấy cũng không đặc biệt, nên không thèm để ý.

Vân Y ngồi trên chiếu, đặt Linh Âm xuống, bàn tay trắng nõn khẽ động, tiếng đàn duyên dáng lập tức nổi lên.

Tiếng đàn du dương, như gió đêm, có cảm giác thư giãn.

Mọi người nghe tiếng đàn duyên dáng này, đều xuất thần.

Trên mặt Tư Cảnh Hiên bày ra thần sắc nhu hòa, ôn nhu đến cực điểm. Tiếng đàn êm ái, mang theo ma lực, làm cho người ta trầm mê.

https://thuviensach.vn

Nhưng ở thời khắc xinh đẹp này, cũng có người không say mê. Người này là Quân Ánh Nguyệt, trong lòng nàng cực kỳ hận Vân Y, hận nàng xuất sắc, hận nàng có đôi mắt đẹp, hận nàng có tiếng đàn cao siêu.

Quân Ánh Nguyệt ánh mắt tối lại, mạnh mẽ vung tay lên. Ngay sau đó, không khí bên trong truyền đến tiếng động, đại lượng nhân mã dũng mãnh tràn vào trong.

Mọi người đang bị trầm mê, thanh âm đột ngột nháy mắt kéo suy nghĩ về. Mọi người nhìn đám người đi vào, lại nhìn Vân Y ánh mắt tràn ngập thương hại.

Tư Cảnh Hiên nhìn biến hóa như vậy, trong mắt hiện lên một đạo sát khí, chuẩn bị ra ám hiệu.

Ai ngờ sau đó tiếng đàn cũng biến đổi. Tiếng đàn biến động, lấy Vân Y làm trung tâm, đột nhiên phát ra tia sáng mãnh liệt.

Quân Ánh Nguyệt kinh hãi, nhìn về phía Vân Y.

Chỉ thấy bàn tay Vân Y chuyển động rất nhanh, tiếng đàn càng phát ra sắc bén, mang theo tiếng xé gió. Vân Y đàn, phát ra ánh huỳnh quang thản nhiên.

Âm công!

Linh Âm!

Có những người biết đàn, đột nhiên luống cuống đứng dậy, không dám tin nhìn Vân Y.

Người này có thể thức tỉnh Linh Âm, hắn rốt cuộc là ai?

Quân Ánh Nguyệt đột nhiên hiện lên một ý nghĩ, mình không nên trêu chọc nàng. Chỉ là, giờ phút này nói cái gì cũng đã muộn, chỉ có giết nàng,

https://thuviensach.vn

mình mới an tâm. Nếu không, ngày sau, cuộc sống của mình sẽ càng bất an.

Quân Ánh Nguyệt đột nhiên run rẩy lấy kiếm ra, nhìn Vân Y, ánh mắt một mảnh âm lãnh.

Những người Quân Ánh Nguyệt phái tới đã bị âm công của Vân Y đánh bại. Tiếng đàn càng lúc càng nhanh, thế công càng ngày càng mạnh. Mọi người chạy đi bốn phía, không muốn tham dự tranh đấu. Ai có võ công yếu, sẽ chịu không nổi tiếng đàn công kích.

Nhiều người đã chạy đi, chỉ còn lại huynh muội Quân Lãnh Mạc cùng với Tư Cảnh Hiên.

Hạo Minh vốn muốn ở lại, nhưng ngẫm lại, không biết mình nên giúp ai. Vì thế, hắn trốn trong hoàng cung Quân quốc, xem kết quả cuối cùng. Mà Hoa Thanh Nhi là sát thủ Quân Ánh Nguyệt phái tới giết Vân Y, bây giờ Hoa Thanh Nhi cũng đã trở thành một thi thể.

Quân Ánh Nguyệt ánh mắt vừa động, đột nhiên nhảy lên, rút kiếm hướng tới Vân Y.

Tư Cảnh Hiên cũng đồng thời đứng dậy, muốn chặn Quân Ánh Nguyệt lại.

Quân Ánh Nguyệt giương mắt, không thể tin nhìn Tư Cảnh Hiên, hỏi: “Vì sao? Ngươi yêu nàng?” Quân Ánh Nguyệt nói xong, liền nhìn chằm chằm vào Tư Cảnh Hiên, muốn nhìn thần sắc trên mặt hắn.

Tư Cảnh Hiên nhìn Quân Ánh Nguyệt, trong ánh mắt chỉ có tàn nhẫn cùng với lạnh lùng. Hắn thản nhiên nói: “Đúng vậy, ta yêu nàng, rất yêu nàng, yêu đến nguyện ý vì một cái mỉm cười của nàng mà chết.” Tư Cảnh Hiên thản nhiên nói, trong thanh âm khó có thể che dấu ôn nhu.

https://thuviensach.vn

Nghe như thế, ánh mắt ngụy trang của Quân Ánh Nguyệt vỡ tan. Thần thái trong mắt nháy hóa thành hư vô, trên mặt thần sắc dần dần tái nhợt. Nhìn biến hóa của Quân Ánh Nguyệt, Tư Cảnh Hiên không có thần sắc gì, trên mặt vẫn lạnh lùng như cũ.

Nói xong, Tư Cảnh Hiên lạnh nhạt xoay người, không lưu luyến.

Quân Ánh Nguyệt trong giây lát cảm giác như muốn chết đi, cảm giác Tư Cảnh Hiên sẽ rời đi, đột nhiên vươn một bàn tay giữ tay hắn. Tư Cảnh Hiên thấy động tác của nàng, sau đó đẩy tay Quân Ánh Nguyệt ra, đi về phía Vân Y.

Nhìn bộ dáng kiên quyết của Tư Cảnh Hiên, hy vọng của Quân Ánh Nguyệt đều sụp đổ. Cuối cùng, trong mắt Quân Ánh Nguyệt hiện lên tia tử vong.

Nếu không thương ta, vậy các ngươi cùng chết đi.

Quân Ánh Nguyệt đột nhiên đánh về phía Tư Cảnh Hiên, Tư Cảnh Hiên thấy Quân Ánh Nguyệt công kích, cũng không có nửa phần bối rối, thản nhiên tiếp chiêu.

Hai người kịch liệt giao đấu, Quân Lãnh Mạc cũng đánh tới. Nhìn Quân Lãnh Mạc đến, Tư Cảnh Hiên trong lòng căng thẳng.

Ngay sau đó, Quân Lãnh Mạc cũng đã gia nhập chiến đấu.

Mà Quân Ánh Nguyệt bứt ra, đột nhiên hướng về Vân Y.

Nhìn một màn như vậy, ánh mắt Tư Cảnh Hiên lo lắng. Tuy rằng hắn có võ công cao, hơn cả Quân Lãnh Mạc. Nhưng, tình huống này lại không chiếm được ưu thế.

Lúc này, làm gì mới tốt?

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 165: Đại Kết Cục (Thượng) _ Sinh Tử Tướng Tùy

Edit: Sunny Út

Beta: Sally

Quân Lãnh Mạc cực lực kéo Tư Cảnh Hiên, mà Quân Ánh Nguyệt lại thừa lúc, hướng về Vân Y.

Kiếm quang lãnh liệt, ánh mắt như đao, khóe miệng Quân Ánh Nguyệt mang theo tia tử vong, thẳng tắp hướng tới Vân Y.

Vân Y ngồi ở giữa sân, bàn tay lướt trên Linh Âm, không để ý chuyện chung quanh đang xảy ra. Vân Y chỉ cảm thấy, mình tựa hồ rơi vào cảnh giới huyền diệu. Không hề cảm thụ được biến hóa xung quanh, giờ phút này nàng chỉ tận tình đàn, đem cảm xúc của mình phát tiết ra.

Kiếm Quân Ánh Nguyệt mạnh mẽ bay thẳng đến cổ họng Vân Y. Tia sáng đột nhiên hiện lên khóe mắt Vân Y, mãnh liệt sát khí cùng với siêu cường nội lực làm cho Vân Y mạnh mẽ nhìn về phía Quân Ánh Nguyệt.

Đôi mắt liễm diễm, tao nhã vô song. Đôi mắt Vân Y lạnh như băng nhìn Quân Ánh Nguyệt, trên mặt đã động sát khí. Tay khẽ nhúc nhích, tiếng đàn đột nhiên thay đổi.

Quân Ánh Nguyệt thế như chẻ tre, đột nhiên cảm giác được một ngoại cường lực đánh tới nàng, khiến cho nàng không thể không đâm sai hướng.

Quân Ánh Nguyệt đứng bên cạnh Vân Y, kiếm hướng trên người nàng.

https://thuviensach.vn

Quân Ánh Nguyệt không động đậy, nàng lẳng lặng nhìn Vân Y, nhìn nàng tiếp tục đàn Linh Âm. Nhìn ngón tay nàng như con bướm tung bay trên Linh Âm. Nghe tiếng đàn, như đạo kiếm khí vô hình, tung bay khắp nơi, mang theo sinh mệnh.

Mỗi một âm, có rất nhiều người ngã xuống mà chết.

Nhìn một màn như vậy, ánh mắt Quân Ánh Nguyệt càng tàn nhẫn. Nếu để Vân Y tiếp tục đàn, hôm nay Quân quốc tổn thất sẽ không đếm được.

Hiện tại thất quốc nhìn qua rất hòa bình, nhưng trong đó cũng mãnh liệt mà không ai biết, tùy thời mà có họa diệt quốc.

Quân Ánh Nguyệt lâm vào tự hỏi, mà bên kia Vân Y đàn càng nhanh. Rất nhanh, trừ bỏ Tư Cảnh Hiên, huynh muội Quân Lãnh Mạc, không còn ai đứng lên được nữa.

Thần sắc của Vân Y từ từ tái nhợt, ngón tay hơi run run. Xa xa, Tư Cảnh Hiên trong lòng càng sốt ruột, nhưng cũng không thể chấm dứt nhanh bên này.

Quân Lãnh Mạc không để ý thân thể của mình, liều mạng ngăn Tư Cảnh Hiên. Ánh mắt Tư Cảnh Hiên lo lắng nhìn Vân Y một bên, chiêu thức trên tay cũng càng lúc càng nhanh, ẩn ẩn có tư thế liều mạng.

Vân Y đột nhiên tựa hồ cảm giác được cái gì, cũng nhìn qua. Lập tức hai ánh mắt giao nhau, Vân Y cảm thấy toàn bộ linh hồn của mình khẽ động. Vân Y nhìn đôi mắt lo lắng đó, trong lòng có cảm giác vui vẻ. Nói không rõ, thật nói không rõ.

Lúc Vân Y thất thần, đột nhiên cảm giác có một đạo kiếm sắc bén nhằm vào chỗ sơ hở của nàng. Phản ứng không kịp, Vân Y đã trúng kiếm.

https://thuviensach.vn

Nhất thời, Vân Y cảm thấy lục phủ ngũ tạng như nát ra, lập tức phun ra một búng máu. Máu tươi lập tức nhiễm đỏ Linh Âm, không ai phát hiện, giờ phút này máu tươi chậm rãi thấm vào trong Linh Âm.

Xa xa, Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y bị thương, đột nhiên cũng dừng lại. Trúng một chưởng của Quân Lãnh Mạc. Không nương tay, Tư Cảnh Hiên cũng dùng một chưởng đánh vào ngực Quân Lãnh Mạc.

Một chưởng này, Tư Cảnh Hiên dùng toàn bộ nội lực, uy lực kinh người. Quân Lãnh Mạc bị đánh lập tức bay ngược ra ngoài, nện vào tường. Lại phun ra một búng máu, lập tức hôn mê.

Trúng chưởng này, võ công Quân Lãnh Mạc xem như phế đi một nửa. Hơn nữa, về sau không thể tiến thêm về võ học.

Giải quyết Quân Lãnh Mạc xong, Tư Cảnh Hiên lập tức chạy đến bên Vân Y. Mà Quân Ánh Nguyệt khóe miệng cũng tràn ra máu tươi, một kiếm kia, cơ hồ là dùng hết tất cả nội lực trong người nàng. Giờ phút này, nàng cảm thấy toàn thân mình đều đau đớn.

Nàng biết vừa rồi mình rất mạo hiểm, đó là tự muốn lấy mạng mình. Nhưng nhìn Vân Y, trong lòng nàng khó chịu.

Nàng chỉ biết, nhất định phải giết Vân Y, không tiếc thứ gì.

Chỉ là, đáng tiếc, cho dù nàng làm như vậy, nàng vẫn không có được mạng của nàng ta.

Quân Ánh Nguyệt si ngốc nhìn Tư Cảnh Hiên chạy đến, nhìn đôi mắt của hắn, nàng cảm giác được ngực mình đột nhiên bị kiềm hãm, đau đến không nói được nên lời.

Trong mắt hắn không có nàng, vĩnh viễn không có.

https://thuviensach.vn

Lúc Tư Cảnh Hiên sắp đến gần Vân Y, đột nhiên cảm giác được một cỗ lực lượng cường đại ngăn cản cước bộ của mình. Tư Cảnh Hiên dừng cước bộ, ánh mắt bi thương nhìn Vân Y.

Một khắc kia, Vân Y ngẩng đầu, nhìn đôi mắt quen thuộc của Tư Cảnh Hiên, lòng Vân Y kịch liệt nhảy lên.

Giờ khắc này, Tư Cảnh Hiên không muốn che dấu thân phận của mình nữa, Khi tính mạng của nữ tử mình yêu nhất đang bị uy hiếp, hắn không quản cái khác. Giờ phút này, trong mắt hắn chỉ có nữ tử áo trắng đang ngồi trên chiếu kia.

Vân Y nhìn ánh mắt thâm tình của Sở Hiên, đôi mắt khẽ động. Nam nhân này, bất cứ lúc nào, chỗ nào cũng luôn bảo vệ nàng, yêu nàng. Nhìn đôi mắt kia, Vân Y muốn nhìn kỹ, vĩnh viễn cũng không muốn rời đi.

Tư Cảnh Hiên nhìn nữ tử mình yêu, trong mắt có cảm xúc phức tạp khó phân biệt, không biết là vui hay buồn, nhưng cái duy nhất không thay đổi là thâm tình. Hắn cũng bất đắc dĩ, lưng hắn mang thù nợ máu. Trên người hắn có vô số tai hoạ ngầm. Tâm nguyện của hắn vẫn hy vọng khi hắn chết, có thể biết nàng vẫn sống tốt, như vậy ông trời đã chiếu cố tốt hắn rồi.

Hắn chưa từng nghĩ, bọn họ sẽ dùng cách này để nhận thức.

Hai người nhìn nhau, trong đó có thâm tình khó mà tan biến.

Đột nhiên, Vân Y nhíu mày, nàng cảm giác được trong cơ thể có một cỗ cường đại lực lượng va chạm bên trong, đau đến thấu xương. Càng đau đớn, khóe miệng Vân Y càng cười thanh lệ.

Nàng hy vọng hắn có thể thấy nàng sống tốt, mà không phải thống khổ. Tuy rằng giờ phút này toàn thân gần như đau đến chết lặng, nhưng nàng vẫn cười, hết sức cười, hy vọng có thể giữ lại cho Hiên của nàng một nụ cười tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y cười, cảm thấy trong lòng đau đớn không chịu nổi, khó có thể giải quyết. Hắn nhìn Vân Y, vươn tay mình, nhẹ nhàng tháo mặt nạ xuống. Nhất thời, khuôn mặt tuấn mỹ vô song xuất hiện trong tầm mắt nàng.

Nhìn dung nhan quen thuộc, trong mắt Vân Y hiện ra thần sắc hoài niệm. Nhớ lại những năm tháng tốt đẹp, làm cho nàng khó quên, cứ nổi lên trong lòng. Không hề tiêu giảm, ngược lại càng ngày càng khắc sâu, dũng mãnh tràn vào lòng nàng.

“Hiên.....” Vân Y nhẹ giọng hô, gọi nam tử cả đời mình yêu nhất, dùng lực lượng linh hồn gọi, hy vọng có thể vĩnh viễn khắc sâu nam tử này vào trí nhớ của mình, khắc sâu vào lòng, không bị tiêu diệt.

Nghe nàng thâm tình gọi, trái tim Tư Cảnh Hiên nhảy lên. Hắn ôn nhu nhìn nàng, nhẹ nhàng, giống như nỉ non.

“Vũ nhi, Vũ nhi của ta.....”

Bốn mắt nhìn nhau, thâm tình không hối hận, sinh tử gắn bó tướng tùy.

Quân Ánh Nguyệt nhìn tất cả, trong mắt khó có thể che dấu chua sót cùng tuyệt vọng.

Sở Hiên, Sở Hiên, Sở Hiên!

Làm sao có thể là hắn? Làm sao có thể là Sở Hiên?

Hắn yêu nhất Vân Mộng Vũ, hắn từng ở rừng hoa đào trước mặt lục quốc và Vân Mộng Vũ thề chỉ yêu mình nàng ta.

Buồn cười, nàng còn từng nghĩ nếu có một ngày Tư Cảnh Hiên cũng có thể như Sở Hiên, vậy nàng có bao nhiêu hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Chỉ là bây giờ, nàng mới phát hiện mình rất ngốc, lại đi chờ mong tình yêu tuyệt vọng này. Nàng thường nghĩ, Tư Cảnh Hiên là người lạnh lùng cao quý, nếu có một ngày động tình, sẽ là bộ dáng nào?

Giờ phút này, nàng đã biết đáp án.

Tư Cảnh Hiên quả thật có thể yêu, hơn nữa còn rất sâu, khắc sâu đến nỗi làm tất cả mọi người ghen tị, ghen tị Vân Mộng Vũ hạnh phúc.

Quân Ánh Nguyệt si ngốc nhìn Tư Cảnh Hiên, muốn khắc sâu hắn vào lòng mình.

Đột nhiên, khi mọi người không kịp phòng vị, Vân Y là trung tâm, đột nhiên bùng nổ ra một tia sáng, tia sáng như ngọc lưu ly, xinh đẹp vô cùng, làm người ta muốn sa vào trong đó.

Tia sáng này, ảnh hưởng đến người xung quanh.

Giờ phút này thân thể suy yếu Quân Ánh Nguyệt bị lan đến trước, lập tức khống chế không được lại phun ra một ngụm máu tươi. Đôi mắt đẹp kia, cũng dần dần mất đi thần thái. Cảm nhận được tính mạng của mình tan biến, Quân Ánh Nguyệt không có cảm xúc. Đã không có Tư Cảnh Hiên, nàng đột nhiên thấy nàng sống cũng không có ý nghĩa gì.

Nàng công thành danh toại, chỉ muốn Tư Cảnh Hiên yêu. Chỉ là, tình yêu này, nàng vĩnh viễn không có được. Một khi đã như vậy, chết, cũng xem như giải thoát.

Ở thời khắc cuối cùng, nàng vẫn muốn nhìn hắn, nhìn dung nhan kia.

“Tư Cảnh Hiên....., Tư Cảnh Hiên.....” Thanh âm nhẹ nhàng, như nỉ non, như kêu gọi.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên nghe được, ánh mắt hắn khẽ động, nhưng cũng không xoay người lại. Tầm mắt hắn vẫn ở trên người Vân Y, chưa động đậy.

Trong lòng hắn chỉ có Vân Y, bởi vậy, nàng chết hay sống không quan hệ với hắn, hắn chỉ để ý một mình Vân Y.

Tư Cảnh Hiên thấy tia sáng đó lan đến, ánh mắt vẫn ở trên người Vân Y, sợ nàng sẽ xảy ra sơ xuất.

Vân Y giờ phút này đã không thể tự hỏi, chỉ cảm thấy có một cỗ năng lượng cường đại muốn bùng nổ trong cơ thể.

“A.....”

Sau ánh sáng chói mắt, rốt cục cũng khôi phục bình tĩnh. Tiếng đàn giết người biến mất, đao quang kiếm ảnh cũng biến mất.

Khi quân đội Quân quốc tới, chỉ thấy một đống hỗn độn, trên đất đều là thi thể, cơ hồ không có người sống. Nhìn cảnh tượng như vậy, toàn bộ nhân mã của Quân quốc đều bị rung động, thật là đáng sợ. Năng lực như thế nào mới có thể có lực phá hoại như vậy?

Cảnh tượng này, bọn họ mãi mãi khó quên.

Sau khi bọn họ tỉnh táo lại, lập tức đi tìm Hoàng thượng cùng công chúa.

Khi bọn hắn tìm thấy Quân Lãnh Mạc té ở góc tường, khóe miệng rỉ máu, đang hấp hối, quả thực khó có thể tin. Đây là Hoàng đế của bọn họ sao, Hoàng để anh minh vô cùng, võ công cái thế. Quả thực là không giống với người này.

Là ai? Lại có thể làm cho Hoàng thượng bị thương đến như thế?

“Công chúa điện hạ.....” Đột nhiên một tiếng thét kinh hãi truyền đến, mọi người đều quay đầu nhìn.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy tướng quân ôm công chúa Quân Ánh Nguyệt, ánh mắt đau kịch liệt, thần sắc bi thống.

Mọi người thấy vậy, trong ánh mắt lại hiện lên rung động cùng bi thống. Hoàng đế cùng công chúa, ai cũng kinh tài tuyệt diễm, nhưng cuối cùng vì sao lại thành ra bộ dáng như thế?

“Là Bắc quốc thừa tướng Vân Y, còn có trang chủ Bích Thủy sơn trang Tư Cảnh Hiên, bọn hắn liên hợp lại hại chết Hoàng thượng cùng công chúa.”

“Giết bọn họ, giết bọn họ.”

“Giết bọn họ, thù này phải trả.”

Nhất thời mọi người phẫn nộ, ai cũng bi phẫn.

Quân Lãnh Mạc vẫn hôn mê, mà Quân Ánh Nguyệt được an bài ở hầm băng trong hoàng cung, đợi sau khi báo thù, sẽ mai táng.

Tin tức này truyền ra, toàn bộ thiên hạ đều ồ lên. Mọi người đều cảm thấy chuyện này khó tin, nhưng sau khi xác thực, rốt cục vẫn tin chuyện này. Bọn họ cũng muốn nhân cơ hội này mưu lợi cho quốc gia mình, nhưng cho dù hai người đứng đầu Quân quốc không có ở đây, thế lực cũng không thể khinh thường. Quân quốc cùng Nguyệt Thần cư cũng không phải ai cũng có thể động.

Ngay sau đó, bọn họ lại đem ánh mắt dời về phía Bắc quốc. Chỉ là, thế lực của Bắc quốc cũng là một điều bí ẩn, bọn họ không thể nhìn thấu.

Trong lúc nhất thời, người trong thiên hạ đều rục rịch, nhưng vì băn khoăn, cuối cùng vẫn nghĩ trong lòng, thiên hạ vẫn hòa bình như cũ. Nhưng Quân quốc lại không bình tĩnh, Quân Lãnh Mạc tuy rằng hôn mê, nhưng

https://thuviensach.vn

Quân quốc có nhiều người. Mọi người phẫn nộ, thề phải bắt Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y. Nhất thời, cả Quân quốc đều nhấc lên sóng to.

Người của Quân quốc làm như thế nguyên nhân là Quân Lãnh Mạc từng tỉnh lại có nói, hai người bọn họ đã bị trọng thương, nhân cơ hội này mà bắt bọn họ. Bởi vậy, mọi người trong nước triển khai đuổi giết, thề phải giết hai người mới có thể rửa hận.

Mà lúc này, trong một khu dân cư.

“Vũ nhi, nàng cảm thấy khỏe hơn chưa?” Tư Cảnh Hiên mang một chén nước lại, nâng Vân Y dậy, nhìn Vân Y tái nhợt, lo lắng hỏi.

Toàn thân Vân Y không có một tia khí lực, chỉ tựa vào trong lòng Tư Cảnh Hiên, chậm rãi uống nước. Vân Y uống nước xong, Tư Cảnh Hiên một tay ôm lấy nàng, tay kia cần bát nước. Tay Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng vung lên, bát nước đặt ở trên bàn phía xa.

Lần này hoàng cung đại chiến, Vân Y bị thương rất nặng, càng ngày càng suy yếu.

Tư Cảnh Hiên cũng không đi xa được, bởi vì Tư Cảnh Hiên cố nén bị năng lượng kia đánh vào, vẫn có chút thanh tỉnh, mới có thể cứu Vân Y. Bởi vậy, Tư Cảnh Hiên cũng đã bị thương nặng, chỉ là không nghiêm trọng như Vân Y.

Mà Tư Cảnh Hiên bị thương, hơn nữa Vân Y trọng thương, tình trạng của hai người, rời Quân quốc là không có khả năng. Bởi vậy Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y đến đây, đây là cứ điểm của Bích Thủy sơn trang, bởi vậy trước mắt xem như an toàn.

Chỉ là, Quân quốc đuổi bắt liên tục, nơi này cũng không tiện ở lâu.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, hắn có thể an toàn rời đi. Nhưng Vân Y thân thể suy yếu, không thể lặn lội đường xa.

Tư Cảnh Hiên lẳng lặng ôm lấy Vân Y, ánh mắt nhìn ra cửa sổ, mím môi lại.

Vân Y nhẹ nhàng tựa vào lòng Tư Cảnh Hiên, trong lòng mang theo sự ngọt ngào cùng ôn nhu. Như vậy thật tốt, có thể dựa vào trong lòng người mình yêu, nhu tình này ai cũng không thể thay thế.

Chỉ là, ngày này còn có thể được bao lâu? Vân Y thong thả mở mắt, ánh mắt ưu thương nhìn Tư Cảnh Hiên. Bên mặt Tư Cảnh Hiên dưới ánh mặt trời càng góc cạnh, như tác phẩm kiệt xuất, mỗi một tất đều là độ cong hoàn mỹ. Thần sắc lúc này lại ám trầm không rõ.

Nhìn Hiên như vậy, Vân Y cảm thấy lòng mình lại đau đớn.

Nàng nhẹ nhàng vươn tay, chậm rãi chạm vào mặt Cảnh Hiên, cảm nhận được hơi thở, Vân Y có cảm giác hạnh phúc muốn khóc.

Cảm nhận được trên mặt mềm mại, Tư Cảnh Hiên chậm rãi quay đầu, nhìn Vân Y đang ngẩng đầu nhìn mình, đôi mắt nhu hòa một mảnh. Môi khẽ động, ôn nhu gọi.

“Vũ nhi, chúng ta sẽ mãi ở bên nhau.....”

Nghe thế, ánh mắt Vân Y khẽ động, nàng nhìn Tư Cảnh Hiên thật sâu, sau đó nói ra thân thế của mình.

“Hiên, không được kêu ta là Vũ nhi, ta không phải là Vũ nhi.....”

“Không, nàng chính là Vũ nhi của ta. Vũ nhi, ta yêu nàng, nàng không được bỏ ta lại nữa. Được không?”

https://thuviensach.vn

Cuối cùng gần như là nỉ non khẩn cầu, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nắm tay Vân Y, để nàng cảm thụ hình dáng trên mặt mình. Động tác thật cẩn thận, sợ nàng sẽ rời đi.

Cảm thụ được Tư Cảnh Hiên run nhè nhẹ, nụ cười của Vân Y càng chua sót. Thời khắc ôn nhu, cảm động vô cùng, nhưng cũng mang theo dụ hoặc. Nếu có một ngày chỉ còn một mình Hiên, sẽ cô độc đến mức nào?

Vân Y không dám nghĩ, không dám nghĩ hai người lại chia lìa thống khổ.

Trước cái chết, nàng thản nhiên, không ngại. Nhưng nhìn thấy Hiên, nàng khát vọng có thể sống sót, có thể sống một đời với Hiên. Chỉ là, nguyện vọng này quá đơn giản với người khác, đối với bọn họ, như vậy cũng rất khó.

Sống hay chết, khoảng cách này, có bao nhiêu năm ánh sáng?

Vân Y lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, trong mắt đều là hắn.

“Hiên, ta không phải Vân Mộng Vũ, Vân Mộng Vũ đã chết, chết trước khi gặp ngươi.”

Nghe nói như thế, Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y. Chỉ nhìn, không nói gì, chờ Vân Y nói tiếp. Vân Y cũng lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, muốn thấy tâm tư của hắn.

Nhìn hắn, ghi tạc dung nhan hắn trong lòng, môi khẽ mở, bắt đầu về Vân Y. “Ta là Vân Y, người đến từ thời không khác, ta là ngoài ý muốn mà chết. Lúc tỉnh lại, không phải âm tào địa phủ, mà là ở bãi tha ma. Lúc đó, ta biết mình đã xuyên qua, xuyên qua vô số năm tháng, vô số khoảng cách, đi tới thời không này.” Nói tới đây, Vân Y nhẹ nhàng cụp mắt, không nhìn Tư Cảnh Hiên.

https://thuviensach.vn

Lòng nàng bây giờ rất khẩn trương, không biết Tư Cảnh Hiên có tin nàng không, hay là sau khi biết thân thế của nàng, sẽ sinh ra sợ hãi. Vô luận là thế nào, nàng cũng thống khổ.

Lúc Vân Y bàng hoàng bất an, một bàn tay gắt gao ôm nàng vào lòng. Vân Y nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, không nghĩ gì nữa. Nàng thầm nghĩ có được giờ khắc này, thầm nghĩ cảm nhận cái ôm ấm áp này. Dựa vào lòng Tư Cảnh Hiên, nghe tiếng tim đập của hắn, Vân Y cảm thấy an tâm.

Trên mặt hắn dần dần lộ ra vui mừng, khóe miệng mang nụ cười thỏa mãn. Nàng chậm rãi mở mắt, trong phút chốc tao nhã liễm diễm vô song. Giương mắt, nhìn vào đôi mắt của Tư Cảnh Hiên.

Giờ phút này, đôi mắt đó chứa đựng cảm tình, rất sâu đậm.

Nhìn thật sâu, Tư Cảnh Hiên cảm thấy toàn bộ linh hồn mình tựa hồ đã bị đôi mắt xinh đẹp đó hút vào.

“Y y, ta nguyện cùng nàng sống chết có nhau, mãi không thay đổi.” Ngữ điệu ôn nhu, khuôn mặt tựa như ảo mộng, ánh mắt triền miên.

Trong phút chốc, đôi mắt Vân Y ướt át, không biết là cảm động hay là hạnh phúc khóc thành tiếng. Nhân sinh khó đoán, có thể có tình yêu như vậy, nam tử mình yêu xuất hiện, Vân Y cảm thấy cả đời thật sự đáng giá.

Nhìn người mình yêu thương khóc, trên mặt Tư Cảnh Hiên đầy vẻ đau lòng.

“Làm sao vậy? Y y, nàng không thích ta nói như vậy sao?” Tư Cảnh Hiên sốt ruột hỏi, trong ánh mắt lộ ra vẻ yếu ớt.

“Không, không phải. Ta chỉ là quá mức cao hứng. Ta thật sự cao hứng, Hiên, có câu này của chàng, ta chết không uổng phí.”

https://thuviensach.vn

“Không được nói từ chết!” Tư Cảnh Hiên đột nhiên lấy tay che miệng Vân Y, không cho nàng nói ra từ làm hắn sợ hãi vạn phần.

Nhiều năm qua, hắn sớm đã chuẩn bị cái chết cho mình.

Chỉ là sau khi gặp nàng, hắn khát vọng có thể sống sót. Thậm chí vì nàng, không tiếc phá hư cục diện mình sắp đặt nhiều năm, buông tha cho thù hận. Hắn không muốn báo thù, hắn muốn cùng nàng, sống đến thiên trường địa cửu.

Vân Y nâng mắt, si ngốc nhìn dung nhan tuấn mỹ, trong lòng có khát vọng, khát vọng có thể sống sót, có thể sống cùng hắn, thật lâu.

“Hiên, ta muốn vĩnh viễn ở cạnh chàng.” Vân Y đột nhiên nở nụ cười, trong phút chốc dung nhan xinh đẹp nở rộ. Lời thề tốt đẹp, dung nhan tuyệt mỹ, làm cho Tư Cảnh Hiên mất hồn.

Ánh mắt giao nhau, hai người không tự giác tới gần nhau.

Khi môi họ chạm vào nhau, hai người tựa hồ có thể cảm thụ được chỗ sâu trong linh hồn thỏa mãn, tựa hồ giờ phút này mới xem như đầy đủ. Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng hôn Vân Y, hai tay ôm nàng càng chặt. Hai người muốn vĩnh viễn giữ lại thời khắc này, muốn cho linh hồn dung hợp.

“Hiên, làm cho ta trở thành nữ nhân của chàng.” Nụ hôn triền miên chấm dứt, Vân Y nhẹ nhàng nói ra những lời này.

Những lời này từ miệng Vân Y nói ra, chậm rãi tiến vào lòng Tư Cảnh Hiên, mang theo tầng tầng gợn sóng. Tư Cảnh Hiên không nói gì, chỉ ôm Vân Y, ánh mắt bắt đầu khởi động, không biết đang nghĩ gì.

Vân Y lẳng lặng đợi Tư Cảnh Hiên trả lời, nửa ngày cũng không có đáp lại, nên nhích người ra, ánh mắt nhìn Tư Cảnh Hiên.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, trong mắt Tư Cảnh Hiên thần sắc u buồn mà giãy dụa, trên mặt thâm tình rõ ràng. Nhìn Tư Cảnh Hiên, đôi mắt Vân Y khẽ động, lại nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, gắt gao ôm hắn.

“Hiên, ta yêu chàng, nếu có thể, ta thật sự muốn ở cạnh chàng một đời một kiếp. Chỉ là, có thể đó là hy vọng xa vời của ta. Nếu ta chết như vậy, ta sẽ cảm thấy thương tiếc tấm thân này. Hiên, làm cho ta trở thành người của chàng đi, như vậy ít nhất trước khi chết, ta còn có thể có kỉ niệm đẹp.” Vân Y nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, nghẹn ngào nói, thanh thanh động tình. Mỗi một câu đều như một cây đao, đâm vào lòng Tư Cảnh Hiên, hủy diệt hắn.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, cánh tay càng siết chặt, mang theo sợ hãi. Cuối cùng lúc Vân Y nghĩ hắn sẽ không mở miệng, hắn lại nói chuyện.

“Y y, ta rất yêu nàng. Ta muốn cho nàng sống cuộc sống tốt đẹp, muốn cùng nàng đi khắp thế gian. Ta muốn cho nàng một hôn lễ hoàn mỹ, muốn tại thời khắc hạnh phúc nhất cùng ngươi hợp làm một. Nàng sẽ sống, nàng nhất định sẽ sống. Nhất định .....” Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, lặp lại từng câu, tựa hồ chỉ có như vậy, Vân Y mới không biến mất.

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Vân Y không nói nữa, nàng cũng nghĩ đến thời khắc hạnh phúc đem chính mình giao cho hắn. Chỉ là, nàng thật sự sợ hãi, mình sẽ không đợi được đến lúc đó mà đã đi xa hắn rồi.

Thân thể của nàng, nàng biết, nàng đã cảm giác được nhịp tim của mình càng lúc càng chậm. Như vậy, sớm hay muộn có một lúc, nó sẽ không đập nữa. Như vậy có một ngày, nàng sẽ trở thành một thi thể lạnh băng.

Nàng sợ hãi, sau khi nàng đi, một mình Hiên nên làm cái gì bây giờ?

Hai người cũng không nói gì, không biết nên nói cái gì.

Hai người lẳng lặng ôm nhau, như đôi vợ chồng không tách ra.

https://thuviensach.vn

Vợ chồng?

Kỳ thật bọn họ chính là vợ chồng, không phải sao?

Quân quốc điều tra càng ngày càng lợi hại, Tư Cảnh Hiên trong lòng phi thường sốt ruột. Tình hình này, hắn căn bản không có cách an toàn mang Vân Y rời đi. Nhưng, thương thế của Vân Y không thể chờ được.

Tư Cảnh Hiên một mình đứng trong viện, lẳng lặng tự hỏi.

Nhìn Vân Y càng ngày càng suy yếu, hắn chỉ có thể sốt ruột trong lòng, nhưng cũng không có cách. Trừ phi là có thể bay lên, nếu không sẽ không rời khỏi đây được.

Bay?

Tư Cảnh Hiên đột nhiên nghĩ đến lúc binh lính Bắc quốc bay xuống, ngoài dự đoán mọi người. Nghĩ vậy, ánh mắt Tư Cảnh Hiên sáng ngời, nháy mắt nghĩ ra cách này. Nhưng thiết bị ở Bắc quốc cũng không đủ, cần sửa chữa một chút.

Tư Cảnh Hiên nháy mắt cảm thấy mình lại tràn ngập khí lực, lại có hi vọng. Chỉ cần rời khỏi Quân quốc, tìm Tây Lâm Hạo, như vậy có thể chữa khỏi cho Vân Y. Nhất định có thể, hắn không dám nghĩ tới kết quả không hay.

Tư Cảnh Hiên vào phòng, muốn đem tin tức tốt nói cho Vân Y.

Vừa vào phòng, nhìn thấy Vân Y đang ngủ. Ánh nắng hoàng hôn có chút say lòng người, kiều nhan đang ngủ, động lòng người. Nhìn hình ảnh như vậy, Tư Cảnh Hiên không khỏi có chút ngây ngốc, như vậy thật tốt.

Tư Cảnh Hiên lẳng lặng đến bên giường, ngồi cạnh Vân Y, nhìn dung nhan nhiều lần xuất hiện trong mộng.

https://thuviensach.vn

Lúc Tư Cảnh Hiên nhìn chăm chú, Vân Y từ từ tỉnh lại. Mở mắt, nhìn thấy Tư Cảnh Hiên dùng ánh mắt ôn nhu nhìn mình. Nhất thời, Vân Y nở nụ cười, thanh âm ôn nhu.

“Hiên, mở mắt đã thấy chàng, thật tốt.”

Trên mặt Tư Cảnh Hiên mang theo ý cười nhu hòa, vươn tay nhẹ nhàng nâng Vân Y dậy, nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng. Vân Y dựa vào ngực Tư Cảnh Hiên, cảm thụ được hơi thở quen thuộc, đột nhiên cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

“Lúc nãy chàng làm gì?” Vân Y dựa vào lòng Tư Cảnh Hiên, thanh âm mang theo chút ngái ngủ.

“Vừa rồi suy nghĩ, đột nhiên nghĩ ra cách rời đi.” Thanh âm Tư Cảnh Hiên thản nhiên, nghe vào tai lại dị thường thư thái.

“Là cách gì?” Vân Y đột nhiên nhích người ra, nâng mắt nhìn Tư Cảnh Hiên.

Nhìn Vân Y như vậy, khóe miệng Tư Cảnh Hiên khẽ cong lên. “Chúng ta cùng nhau bay có được không?”

Nghe cách của Cảnh Hiên, Vân Y hiểu rõ cười.

Hai người cũng không nói tiếp, cứ ôm nhau gắt gao như vậy.

Tư Cảnh Hiên lơ đãng nhìn Vân Y, ánh mắt ôn nhu dị thường. Lời nói ngày ấy của Vân Y lại không tự giác hiện lên trong lòng. Ngày ấy, hắn không hỏi cái khác, chỉ biết nàng là Vân Y là tốt rồi. Chỉ cần như vậy là tốt rồi, cái khác không quan trọng.

Hai người cảm thụ được cảm giác ấm áp, đến tối Tư Cảnh Hiên vội chế tạo ra vật giúp họ bay lên. Vân Y bởi vì thân thể suy yếu, vẫn nằm ở trên

https://thuviensach.vn

giường, đôi lông mày khẽ nhíu lại mang vẻ sầu lo.

Sáng sớm hôm sau, Tư Cảnh Hiên đỡ Vân Y nhìn con diều hắn làm kia. Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên suốt đêm chế tạo ra vật này, thỉnh thoảng đưa ra một ít ý kiến. Tư Cảnh Hiên nghe xong, đều cải tiến lại. Cuối cùng, nhìn thấy thành phẩm, trong mắt Vân Y có vẻ chờ mong.

Đêm đến, Vân Y không nằm trên giường, mà rúc vào lòng Tư Cảnh Hiên. Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, lẳng lặng ngồi trước con diều.

Gió đêm lạnh lùng thổi qua, hai người càng ôm càng chặt.

Khi thời cơ đến, Tư Cảnh Hiên đỡ Vân Y đứng lên. Hai người nhìn con diều trước mặt, trong mắt bắt đầu khởi động.

Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng đỡ Vân Y, đi đến con diều, cầm nó lên. Vân Y cũng đi tới bên cạnh Tư Cảnh Hiên, ôm thắt lưng của Tư Cảnh Hiên. Mà Tư Cảnh Hiên cũng gắt gao ôm nàng.

Tất cả đều đã sắp xếp, Tư Cảnh Hiên vận nội lực, nhảy lên nóc nhà.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên cúi đầu nhìn Vân Y, phát hiện nàng cũng đang nhìn mình. Bốn mắt giao nhau, bên trong thâm tình và kiên quyết. Ăn ý, hai người đồng thời nở nụ cười, như vậy là tốt rồi, chỉ cần cùng một chỗ, không quan tâm tới sống chết.

Tư Cảnh Hiên bắt đầu thi triển khinh công, phóng về phía trước. Sau một khoảng cách, hai người lập tức cảm nhận được lực lượng cường đại.

009

Diều rất nhanh bay về phía trước, lướt đi trong không trung. Bay qua các phòng ốc, nhìn cảnh vật lui về sau, Vân Y lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, khóe miệng vui vẻ mà im lặng tươi cười.

https://thuviensach.vn

Nàng không nghĩ cái khác, cứ như vậy trong những ngày còn lại đi. Chỉ là, chờ mong thì tốt đẹp, sự thật lại tàn nhẫn.

“Rốt cục cũng xuất hiện!” Một thanh âm âm lãnh vang lên, lập tức có vô số ánh lửa xuất hiện.

Lúc Vân Y cảm thấy hạnh phúc, lại đột nhiên cảm thấy nguy hiểm tới gần. Nàng mạnh quay đầu nhìn lại, nhìn thấy trên cửa thành có vô số binh lính, trên tay họ đều cầm đuốc. Mà người cầm đầu, là Quân Lạc.

Mà Quân Lạc nhìn thấy Vân Y, ánh mắt rung động.

Vân Y, là nữ.

Vân Y cường thế phi thường khi thất quốc thi đấu, lại là nữ nhân yếu ớt rúc vào ngực Tư Cảnh Hiên.

Lúc này Vân Y, tóc dài, một thân bạch y, trên mặt một mảnh thuần khiết. Vân Y như một đóa Thanh Liên, có sự dụ hoặc, nhất là đôi mắt xinh đẹp, lại làm cho người ta mềm mại đến đáy lòng.

Nhìn Vân Y, Quân Lạc đột nhiên hâm mộ Tư Cảnh Hiên. Hắn quay đầu nhìn Tư Cảnh Hiên, phát hiện hắn không mang mặt nạ. Tư Cảnh Hiên không mang mặt nạ, dưới ánh trăng, hé ra dung mạo tuấn mỹ như thần, chỉ một thoáng làm cho Quân Lạc có chút không cam lòng.

Nhìn hai người ôm nhau trước mặt, Quân Lạc cảm thấy chói mắt.

Mà lúc này, Tư Cảnh Hiên cũng đã mang theo Vân Y đứng trên nóc nhà, tay nhẹ vung lên, đem diều đặt bên cạnh.

Hắn nhìn Quân Lạc, trong ánh mắt tràn đầy sát khí.

“Tránh ra!” Ngữ khí cường thế, mệnh lệnh, ý tứ hàm xúc.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên chính là như thế, cường thế mà lạnh lùng, khí chất trời sinh tôn quý như thần, làm cho người ta thần phục.

Nghe như thế, Quân Lạc theo bản năng tránh ra. Sau đó, hắn phản ứng lại, khuôn mặt ám trầm một mảnh. Hắn ghét cảm giác này, chán ghét ở trước mặt Vân Y lại phản ứng như vậy.

“Tư Cảnh Hiên, ngươi mau giao Vân Y ra. Ta sẽ cho người chết nhẹ nhàng.” Quân Lạc hoàn toàn không suy nghĩ, nói ra những lời này.

Vừa nghe xong, sắc mặt Tư Cảnh Hiên khó coi. Mà Vân Y nhíu mày, không hiểu Quân Lạc bị gì, sao lại nói như vậy. Nhưng Vân Y cũng không nói gì, nàng rúc vào người Tư Cảnh Hiên. Có hắn bên cạnh, nàng không sợ gì cả.

Tư Cảnh Hiên nhìn Quân Lạc ánh mắt ám trầm vô cùng, cuối cùng cúi đầu nhìn Vân Y, ôn nhu hỏi: “Có sợ không?”

“Không sợ.” Vân Y thâm tình nhìn Tư Cảnh Hiên, ánh mắt kiên nghị mà chấp nhất.

Quân Lạc nhìn hai người như vậy, hắn phẫn nộ, lớn tiếng nói: “Các ngươi nên đầu hàng đi, ngoan ngoãn chịu trói. Nếu chút nữa có gì đáng tiếc xảy ra, như vậy sẽ không tốt lắm.”

Hai người nghe như thế, cũng mang bộ dáng thờ ơ.

Quân Lạc khó thở, mạnh mẽ cầm cung tiễn của một sĩ binh, bắn về phía Tư Cảnh Hiên. Mũi tên mang theo tiếng xé gió, hướng về phía Tư Cảnh Hiên. Tư Cảnh Hiên đột nhiên ôm lấy Vân Y thừa dịp họ không chú ý, nhanh chóng bay đi.

Cơ hội chỉ có một, sống hay chết, chính là lúc này.

https://thuviensach.vn

Lúc Tư Cảnh Hiên bay đi, sau lưng cũng có con diều. Vừa rồi khi họ không chú ý, Tư Cảnh Hiên đem dây của diều cột lại trên người.

Phía sau, Tư Cảnh Hiên dùng nội lực toàn thân, hy vọng có thể an toàn rời đi. Chỉ là, đối phương đã sớm nghĩ bọn họ muốn dùng phương thức này rời đi, bởi vậy ai ai cũng cầm cây đuốc trên tay.

Tuy rằng họ thành công lợi dụng thời cơ, thoát khỏi vòng vây, đến ngoài cửa thành. Nhưng cây đuốc trên tay hắn lại ở phía sau, bay tới phía Tư Cảnh Hiên.

Vân Y quay đầu, nhìn về phía sau, nhìn nhiều cây đuốc hướng tới bọn họ. Trong ánh mắt tràn đầy kiên quyết, họ bị bắn trúng, như vậy bọn họ hôm nay không thể rời đi.

Một khi đã như vậy, đừng trách nàng tâm ngoan thủ lạt.

Vân Y vươn một bàn tay, trên tay biến hóa rất nhanh, chỉ chốc lát xuất hiện tia lửa. Ngọn lửa kia, xinh đẹp mà yêu dị.

Vân Y nhìn Quân Lạc, trong ánh mắt chứa nhiều thanh đao, ánh mắt đó, như muốn lăng trì Quân Lạc.

Vân Y khẽ chuyển cổ tay, trên tay xuất hiện một cây cung. Nhìn cung trong tay, ánh mắt Vân Y vừa động, ngọn lửa trên tay lại nhảy lên. Bàn tay mạnh mẽ lật lại, ngọn lửa đã bị bắn bay ra ngoài.

Vân Y nháy mắt cảm thấy khí lực của mình không còn.

Trước mắt tối lại, suýt nữa ngất xỉu. Vân Y cắn môi, gắt gao cắn, tuyệt đối không thể ngất xỉu, nếu không Hiên sẽ lo lắng.

Mà ngọn lửa của Vân Y, khi bay qua những cây đuốc, đều dập tắt chúng. Nhìn kết quả như vậy, Quân Lạc đột nhiên cảm thấy kì lạ, muốn chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa nghĩ, cũng đã bị nhốt trong ánh lửa ngập trời. Toàn bộ cửa thành, toàn bộ đều đốt sạch. Lực hủy diệt mạnh mẽ, làm cho người ở đây không ai may mắn thoát khỏi.

Vân Y không quan tâm đến sự sống chết của người khác, nàng chỉ cần Hiên của nàng còn sống, là tốt rồi.

Tư Cảnh Hiên không biết chuyện xảy ra ở phía sau, hắn nhanh chóng thi triển khinh công, không dám lơ là.

Nhưng, hắn vẫn là không quên hỏi Vân Y có khỏe không.

“Y y, nàng có khỏe không? Có chỗ nào không thoải mái hay không?”

Nghe lời này, Vân Y suy yếu nhìn Tư Cảnh Hiên, gian nan nói: “Ta không sao, ta rất tốt. Chỉ đột nhiên cảm thấy hơi mệt, ta ngủ một lát, đến Tây quốc, chàng lại đánh thức ta được không?” Thanh âm nhẹ nhàng truyền đến, Tư Cảnh Hiên yên tâm một ít.

Nghĩ Vân Y có chút mệt mỏi, ôn nhu nói: “Được, nàng ngủ đi, đến nơi ta gọi nàng dậy.”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên ôn nhu mà sủng nịch vang lên, nghe như vậy, Vân Y cảm thấy vô cùng an tâm, có chút buồn ngủ, chậm rãi nhắm hai mắt lại. Trước khi ngủ, khóe miệng mang ý cười ôn nhu.

Tư Cảnh Hiên lúc này không biết chuyện gì xảy ra, chỉ nghĩ rốt cục cũng thoát, khóe miệng mang theo ý cười nhìn Vân Y.

Hôm sau, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y đến Tây quốc.

Nhìn nơi thanh bình này, Tư Cảnh Hiên mang ánh mắt ôn nhu, tìm nơi nghỉ chân ở ngoài thành. Đứng vững trên mặt đất, đỡ Vân Y ngồi xuống, nhìn Vân Y ngủ say, ánh mắt Tư Cảnh Hiên ôn nhu.

https://thuviensach.vn

“Y y, tỉnh dậy, chúng ta đã đến Tây quốc.” Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng gọi Vân Y, chờ mong nàng mở mắt.

Nhưng cũng không được đáp lại.

Trên mặt Tư Cảnh Hiên xuất hiện một tia sợ hãi, hắn run run đưa tay đến mũi Vân Y, cảm nhận được hơi thở mỏng manh, Tư Cảnh Hiên thiếu chút nữa muốn khóc. Hắn gắt gao ôm Vân Y vào ngực, không thả lỏng chút nào.

Lúc này, hắn đã biết cái gì là sống không bằng chết, cái gì là sợ hãi đến tuyệt vọng.

Nếu nàng trở nên lạnh băng, như vậy, có lẽ hắn cũng không có dũng khí để sống. Giờ phút này, Tư Cảnh Hiên mới phát hiện mình ở trước mặt Vân Y lại yếu ớt như vậy.

Hắn ôm Vân Y đứng dậy, thi triển khinh công, hoàn toàn không để ý thân thể của mình, hướng tới hoàng cung Tây quốc.

Tây Lâm Hạo, ngươi nhất định phải ở đây!

Tư Cảnh Hiên tâm tình sợ hãi, ôm Vân Y bay đi.

Trên đường, dân chúng chỉ cảm thấy được trước mặt có một trận gió thổi qua, sau đó là một mảnh im lặng.

Đi tới cửa Hoàng cung Tây quốc, ánh mắt Tư Cảnh Hiên lành lạnh nhìn. Thủ vệ binh lính nhìn Tư Cảnh Hiên đều đứng ở nơi đó, không biết nên làm gì mới tốt.

Nếu người bình thường, bọn họ chắc chắc sẽ quát lớn đuổi đi. Nhưng đây là Tư Cảnh Hiên, vừa thấy đã biết không phải là người thường. Khí chất phi phàm, dung nhan tuấn mỹ vô song, làm cho bọn họ biết nam tử tuyệt đối này không phải người thường.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh mặc kệ bọn họ, ôm Vân Y đi vào Hoàng cung.

Sau khi Tư Cảnh Hiên đi vào đi một lúc, binh lính lập tức xụi lơ trên đất. Thật đáng sợ, khí thế cường đại, làm cho bọn họ không có một tia phản kháng. Giờ khắc này, bọn họ cảm thấy mình như sống lại, toàn thân ướt đẫm.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y vào Hoàng cung, nhân mã trong cung nhanh chóng chặn Tư Cảnh Hiên lại. Trong Hoàng cung vang lên tiếng kèn, vang lên tiếng trống, như có người muốn tấn công Hoàng cung.

Tư Cảnh Hiên mặc kệ tình huống xung quanh như thế nào, hắn chỉ muốn tìm Tây Lâm Hạo. Bởi vậy nếu động tĩnh lớn, có lẽ sẽ nhìn thấy Tây Lâm Hạo.

Vô số binh mã đều chạy tới, bao vây Tư Cảnh Hiên, vô số đao kiếm chĩa về Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên nhìn đao kiếm trước mặt, thần sắc mảy may chưa động. Hắn nhìn xung quanh một vòng, không phát hiện người mình muốn gặp, trên mặt mang thần sắc sốt ruột, lớn tiếng nói: “Hạo vương đâu? Ta muốn gặp Tây Lâm Hạo.”

Binh lính nghe nói như thế, không biết có nên trả lời hay không.

Thấy không ai trả lời, Tư Cảnh Hiên nóng nảy, lập tức tụ nội lực, cao giọng gọi: “Tây Lâm Hạo, ngươi ở đâu? Mau ra đây, chỉ cần hôm nay ngươi cứu Y y, Tư Cảnh Hiên ta do ngươi sai bảo.” Thanh âm Tư Cảnh Hiên vang vọng toàn bộ hoàng cung, mọi người nghe tên Tư Cảnh Hiên, trên mặt xuất hiện biểu tình kinh dị.

Tư Cảnh Hiên, trang chủ Bích Thủy sơn trang, thế lực thông thiên. Lại ở thất quốc thi đấu, cùng Bắc quốc thừa tướng Vân Y liên thủ làm Quân quốc

https://thuviensach.vn

tổn lại. Làm Quân quốc Hoàng đế cùng tiểu công chúa chết, mang Vân Y trốn thoát.

Chuyện của Tư Cảnh Hiên đã sớm truyền khắp thất quốc, mọi người đều rất muốn xem khuôn mặt của hắn.

Lúc này, mọi người nhìn người trước mặt, trong mắt tràn đầy bội phục.

Tư Cảnh Hiên trên mặt đã xuất hiện mồ hôi, lại vì Vân Y mà chống đỡ. Cho dù mỏi mệt, nhưng khí chất vẫn y nguyên, vẫn làm cho người ta thần phục. Tư Cảnh Hiên sắc bén đảo mắt qua mọi người, nhất thời mọi người đều giật mình.

Người ở đây sực nhớ, Hạo vương từng nói, nếu Bắc quốc thừa tướng Vân Y hoặc là trang chủ Bích Thủy sơn trang Tư Cảnh Hiên đến, lập tức đi bẩm báo.

Mọi người bị khí thế của Tư Cảnh Hiên làm rung động, lúc này phục hồi tinh thần lại, lập tức chạy đi bẩm báo.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, đứng giữa sân, ánh mắt cao ngạo, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ. Tư Cảnh Hiên không biết mình nên làm gì, chỉ có thể ôm chặt nữ tử không ngừng, giống như nếu không nàng sẽ rời hắn mà đi. Nếu không, hắn không dám tưởng tượng.

Hắn biết, nữ tử trong lòng, là tính mạng của hắn!

Trong lòng hy vọng, thân thể dần mất đi độ ấm. Ánh mắt Tư Cảnh Hiên đen lại, đen hơn cả vực sâu.

Sau đó, phía trên truyền đến tiếng bước chân, tiếng bước chân vội vàng. Chỉ chốc lát, một bóng dáng màu lam tới trước mặt Tư Cảnh Hiên. Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nâng mắt, ánh mắt có chút ngốc, nhìn Tây Lâm Hạo, lời nói bên miệng cũng truyền ra.

https://thuviensach.vn

“Ngươi đã đến rồi, chỉ làm tốn thời gian của ta” Tư Cảnh Hiên nói xong, khóe miệng ẩn ẩn mang theo ý cười.

Giờ phút này Tư Cảnh Hiên cực kì bình tĩnh, có lẽ đã hiểu ra. Trong cuộc sống hỗn loạn, không bằng hai người cùng nhau rời xa nơi này. Nghĩ, Tư Cảnh Hiên càng ôm chặt nữ tử trong lòng.

Tây Lâm Hạo nhìn Tư Cảnh Hiên, ánh mắt một mảnh đau kịch liệt, mở miệng nói: “Để ta xem, nàng thể chất đặc thù, có lẽ có cơ hội sống sót.”

Tư Cảnh Hiên giật mình nâng mắt nhìn Tây Lâm Hạo. Nhưng ánh mắt hắn chân thành, không giống làm bộ, trong mắt có một tia hy vọng.

Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng buông Vân Y ra, để nàng nằm trong lòng mình. Lúc này, Tây Lâm Hạo cũng ngồi xổm người, cầm cổ tay Vân Y, tinh tế bắt mạch. Nhíu mày liên tục.

Nhìn phản ứng của Tây Lâm Hạo, Tư Cảnh Hiên nhìn thật sâu.

Cuối cùng, Tây Lâm Hạo buông tay, nhìn Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt mang vẻ ưu thương. Hắn nhìn Tư Cảnh Hiên, trầm trọng mở miệng nói: “Nửa tháng!”

Hai chữ đơn giản, quyết định vận mệnh Vân Y, phán Tư Cảnh Hiên tử hình. Tư Cảnh Hiên không biết nên khóc hay nên cười, vốn có chút hy vọng, lại càng đau đớn mãnh liệt.

Nửa tháng, bọn họ chỉ có nửa tháng.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên phát hiện ông trời bất công, chưa bao giờ hắn cầu xin ông trời, muốn đạt thành tâm nguyện.

Hắn không muốn gì, chỉ muốn cùng nữ tử trong lòng bạch đầu giai lão. Nguyện vọng này, vĩnh viễn cũng không có khả năng thực hiện.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên nhìn nữ tử trong lòng, khóe miệng chậm rãi cong lên. Hắn muốn cười, muốn cùng Vân Y sống mười lăm ngày cuối cùng.

“Cảm ơn.” Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nói, thanh âm phiêu miểu, làm cho người ta nghe được không phải thực rõ ràng.

Tây Lâm Hạo cũng không nói gì, ánh mắt thủy chung đặt ở trên người Vân Y. Nhìn nữ tử trong lòng Tư Cảnh Hiên, Tây Lâm Hạo cũng tràn ngập đau thương. Tây Lâm Hạo đứng dậy, cụp mắt, giấu đi cảm tình không nên có. Sau đó đi trước, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng ôm Vân Y, đi theo.

Đi tới một cung điện, Tây Lâm Hạo lập tức cứu Vân Y.

Qua vài canh giờ, Vân Y cuối cùng cũng lấy lại hơi thở, chỉ là vẫn mê man. Khuôn mặt tái nhợt, Tư Cảnh Hiên nhíu mày chưa dám buông lỏng.

Đêm lạnh như nước, Tư Cảnh Hiên cùng Tây Lâm Hạo đứng ngoài điện.

“Ngươi thân thể cũng bị trọng thương, hơn nữa độc của ngươi vẫn còn.” Thanh âm Tây Lâm Hạo truyền đến, làm cho Tư Cảnh Hiên chớp mắt.

“Ta cũng chỉ muốn sống mười lăm ngày.” Tư Cảnh Hiên cúi đầu, thanh âm truyền đến, mang theo một tia bi thương.

Tây Lâm Hạo nghiêng đầu nhìn Tư Cảnh Hiên, phát hiện hắn đau thương mà thanh tuyệt.

“Ngươi phải sống, sống tốt, sống lâu.” Tây Lâm Hạo quay đầu, thanh âm ôn nhuận, mang theo một tia chắc chắc.

Nghe nói như thế, Tư Cảnh Hiên kinh ngạc nghiêng đầu nhìn hắn, phát hiện Tây Lâm Hạo mang ánh mắt sâu xa, không biết nhìn về nơi nào.

“Còn sống? Còn sống là một loại xa xỉ, ta chỉ muốn mười lăm ngày mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên biết thân thể của mình, chỉ cần có thể sống mười lăm ngày, hắn cũng đã cảm kích vô cùng. Hắn không dám cầu nhiều, hơn nữa hắn cũng không muốn sống lâu như vậy, hắn muốn cùng Vân Y đồng sinh cộng tử.

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Tây Lâm Hạo nở nụ cười, nụ cười ôn nhuyễn mà đau thương.

“Nhưng nàng muốn ngươi sống, sống thật tốt. Vì thế, nàng trả giá bằng tính mạng mình. Cho nên, ngươi phải sống tốt, vì nàng!” Tây Lâm Hạo từng chữ rõ ràng, truyền vào tai Tư Cảnh Hiên.

Hắn run run hỏi: “Ngươi có ý gì? Cái gì muốn ta sống, nàng bỏ mạng?”

Tây Lâm Hạo lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên, chậm rãi nói ra tất cả. “Ngươi trúng băng hàn chi sâm độc, giải độc cần hai loại thuốc dẫn. Một là hồi sinh thảo, một là sinh mệnh chi hoa. Để lấy được thuốc dẫn, Vân Y trả giá rất nhiều, cuối cùng là sinh mệnh.”

Tư Cảnh Hiên cảm thấy trong đầu như có tiếng sấm, đánh vào hắn.

Thì ra, Y y rời đi, là vì đi tìm thuốc giải cho hắn.

Lúc này, Tư Cảnh Hiên cảm giác lòng mình chua xót, lại mang theo đau đớn.

Thì ra, Y y thương hắn.

Tư Cảnh Hiên phát hiện người mình yêu cũng yêu mình, trong lòng hạnh phúc. Biển người mờ mịt, hắn may mắn lắm mới gặp nàng.

“Sinh mệnh chi hoa cùng Hồi sinh thảo đối với Vân Y hữu dụng không?” Tư Cảnh Hiên đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt mong chờ.

https://thuviensach.vn

“Vô dụng, bởi vì hai vị thuốc này ta đã xử lí, đã là giải dược của ngươi. Thuốc này chỉ hữu dụng với ngươi.”

Nghe nói như thế, ánh mắt Tư Cảnh Hiên buồn bã.

“Ta không muốn dùng.....” Thanh âm khàn khàn của Tư Cảnh Hiên vang lên, mang theo mỏi mệt, mang theo kháng cự.

Hắn sao có thể dùng giải dược này, dùng mạng của người hắn yêu đổi lấy thuốc giải. Sao hắn có thể sống, sống cô độc sao? Không có nàng, hắn sống có ý nghĩa gì?

Nhìn bộ dáng của Tư Cảnh Hiên, Tây Lâm Hạo hiểu Tư Cảnh Hiên đau.

Lúc nhìn Vân Y, trong lòng hắn cũng tiếc nuối. Nếu hắn đến trễ, có phải giải dược này, chưa luyện thành. Hai vị thuốc khó kiếm, có thể dùng cho Vân Y. Như vậy, Vân Y có thể sống.

Chỉ là, bây giờ nói cũng không có nghĩa gì nữa.

Nay, hắn chỉ có thể khuyên Tư Cảnh Hiên dùng giải dược, như vậy mới không tổn hại Vân Y dùng sinh mệnh đổi được. Tâm huyết Vân Y không thể uổng phí.

“Ngươi nên dùng nó, đừng để tâm huyết của Vân Y trôi thành nước. Hơn nữa dùng xong giải dược, thân thể ngươi có thể lập tức khỏi hẳn, hơn nữa võ công tăng lên nhiều. Như vậy, ngươi mới có thực lực bảo hộ Vân Y. Còn lại mười lăm ngày, bảo hộ Vân Y, làm cho nàng hạnh phúc. Hơn nữa, ngươi có thể nhìn Vân Y chết mà tiếc nuối sao?” Tây Lâm Hạo nói, bắt đầu có tác dụng với Tư Cảnh Hiên.

Hắn muốn cùng Vân Y, đi qua ngày tháng cuối cùng, không ai ngăn trở. Hơn nữa, hắn không thể chết đi. Hắn phải trả thù cho Vân Y, hắn muốn hủy

https://thuviensach.vn

diệt Quân quốc. Chỉ cần là người thương tổn Vân Y, hắn sẽ không buông tha.

Đợi giải quyết xong mọi chuyện, hắn lại cùng Vân Y đoàn tụ.

Hai nam tử cùng yêu Vân Y không nói nữa, mà là trầm mặc đứng đó.

Hôm sau, Vân Y từ từ tỉnh lại, mở mắt ra liền thấy Tư Cảnh Hiên vui sướng nhìn mình. Rời khỏi Qủy môn quan, Vân Y cảm thấy ông trời vẫn đặc biệt chiếu cố nàng. Cho dù thời gian không nhiều lắm, nhưng có thể nhìn thấy Hiên, nàng đã thỏa mãn.

Vân Y nhẹ nhàng cười, đôi mắt nhè nhẹ gợn sóng, tao nhã vô song. Vân Y biết thời gian của mình không nhiều, chắc chỉ còn vài ngày.

Vân Y cố hết sức vươn tay, sau đó nắm tay Tư Cảnh Hiên, vẻ mặt hạnh phúc nhìn Tư Cảnh Hiên.

Nhìn Vân Y như thế, Tư Cảnh Hiên tuy rằng cảm thấy bi thương, nhưng trên mặt cũng mang theo nụ cười ôn nhu. Tư Cảnh Hiên gắt gao cầm tay Vân Y. Hai người nhìn nhau cười, ánh mắt triền miên.

Tây Lâm Hạo bưng thuốc vào, thấy như vậy một màn, ánh mắt nhịn không được buồn bã, nhẹ nhàng đặt thuốc xuống, sau đó lặng lẽ rời khỏi phòng. Nơi này là của bọn họ, hắn hoàn toàn không có chỗ trú, một chút ít cũng không có.

Trong phòng, Tư Cảnh Hiên đứng dậy, lấy thuốc Tây Lâm Hạo đưa tới, cẩn thận ôn nhu đút cho Vân Y uống.

Uống xong, nhìn Tư Cảnh Hiên đem chén thuốc bỏ lại trên bàn. Vân Y chớp mắt, cuối cùng nhịn không được hỏi: “Hiên, thương thế của chàng, độc của chàng.....” Thanh âm nhẹ nhàng, gần như nỉ non.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Tư Cảnh Hiên đi tới bên cạnh Vân Y. Hắn nhẹ nhàng ôm Vân Y vào lòng, cảm thụ hơi thở quen thuộc quanh quẩn ở chóp mũi, mới yên lòng.

Tư Cảnh Hiên ánh mắt thâm trầm, trên mặt thần sắc thay đổi, hiện lên thống khổ, hiện lên sắc bén, cuối cùng lại vì nàng mà tươi tỉnh. “Nàng tìm giải dược cho ta, ta đã uống. Độc của ta đã giải, toàn bộ đều tốt. Hơn nữa, võ công của ta đã nâng cao một bước.”

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Vân Y nở nụ cười, hạnh phúc nở nụ cười. “Vậy là tốt rồi, tốt rồi.” Vân Y nói xong, chảy nước mắt, không biết là cao hứng hay là bi thương.

Mà Tư Cảnh Hiên cũng không nói chuyện, chỉ ôm Vân Y, sợ nàng đột nhiên biến mất.

Hôm sau, Tư Cảnh Hiên mang theo Vân Y rời đi, rời khỏi tầm mắt của Tây Lâm Hạo.

Thời gian còn lại của Vân Y không nhiều lắm, hai người đều muốn trở về Sở quốc, xem nơi trước đây hai người từng ở.

Vốn Tư Cảnh Hiên muốn cho Vân Y ngồi xe ngựa, nhưng Vân Y kiên trì muốn cưỡi ngựa, hai người cưỡi một con ngựa. Vân Y không muốn lãng phí thời gian khi được ở cạnh Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y ngồi trên lưng ngựa, hai người chạy nhanh. Gặp được cảnh đẹp, Tư Cảnh Hiên thả chậm tốc độ, hai người nghỉ chân ở nơi xinh đẹp, làm cho tâm tình của họ bình thản.

Trải qua bốn năm ngày, hai người đã tới Sở quốc.

Trong lúc chạy đi, vì tiết kiệm thời gian, Tư Cảnh Hiên lại dùng diều.

https://thuviensach.vn

Đi vào Sở quốc, nhìn cảnh vật, Vân Y cảm thấy trong lòng có sự thân thiết nói không nên lời. Nơi này từng có bà ngoại yêu thương, có biểu ca quan tâm nàng, có tỷ tỷ song sinh của nàng.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, đứng ở cửa thành, nhìn Yến kinh. Nơi này vẫn phồn hoa, vẫn xinh đẹp như trước.

Tư Cảnh Hiên đi cùng Vân Y, ngẫu nhiên nhìn hàng quán ven đường. Mà người trên đường thấy họ, đều kinh ngjac, ngay cả đường cũng nhường cho họ. Hai người đi dạo, lại đến Hiên vương phủ, nhìn nơi hai người sống, khóe miệng Vân Y mang theo nụ cười chua sót.

“Lúc biết nàng rời đi, ta nghĩ mình đã chết.”

Vân Y không nói gì, trên mặt mang thần sắc bi thương.

“Ta lại buộc mình phải sống, hy vọng có thể thấy nàng. Xác định nàng hạnh phúc, ta mới có thể yên tâm mà chết.” Ngữ điệu thản nhiên, cũng là lời thề si tình. Nghe như vậy, trong mắt Vân Y mờ mịt.

Lúc trước mình đã sai, bởi vì quá yêu, cho nên muốn đối phương còn sống, sống thật tốt. Vì mục đích này, nàng tình nguyện mất đi sinh mệnh cũng không tiếc.

“Hiên, ta yêu chàng.” Ngữ khí Vân Y ôn nhuyễn, ánh mắt kiên định.

Vô luận là chuyện đã qua. Cho dù có cơ hội lựa chọn nữa, nàng vẫn chọn cách này để thương hắn. Hai người lẳng lặng ôm nhau đứng bên ngoài Hiên vương phủ.

“Vũ nhi, là ngươi sao?”

Nghe thanh âm quen thuộc, Vân Y mạnh mẽ quay đầu lại, nhất thời thấy được dung nhan giống hệt mình.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ.”

A Mi nhìn muội muội, thần sắc trên mặt mang theo theo ý cười. Hàn Băng bên người A Mi tuy rằng không thay đổi biểu tình, nhưng trong ánh mắt có chút lo lắng.

A Mi cao hứng chạy tới bên người Vân Y, nhìn muội muội, kích động.

“Thật tốt quá, Vũ nhi, rốt cục cũng thấy ngươi. Trở về là tốt rồi, chỉ cần ngươi khỏe là tốt rồi.” Thanh âm A Mi khẽ run run, nhưng trong đó cũng có sự vui sướng.

Vân Y cười yếu ớt, ánh mắt nhu hòa, nhìn tỷ tỷ ánh mắt tràn đầy vui sướng.

“Đừng đứng ở đây, chúng ta đi quận chúa phủ nói chuyện đi.” Tư Cảnh Hiên cảm giác đã chạng vạng, có gió thổi. Hắn sợ Vân Y lạnh, cười nói.

Nghe thế, A Mi không nghĩ nhiều, cao hứng nắm tay Vân Y đi đường. Bởi vì cao hứng, nên không phát hiện Vân Y có khác thường, chỉ nghĩ muội muội đi đường vất vả, cho nên trên mặt có chút mệt mỏi mà thôi.

Mà Hàn Băng lại nhìn ra, hơi thở Vân Y rõ ràng không đúng, trên mặt cũng không tốt. Trên mặt Hàn Băng có chút lo lắng, đi theo sau mọi người đến quận chúa phủ.

Đến quận chúa phủ, A Mi lập tức kích động muốn nấu ăn. Vân Y không lay chuyển được nàng, để nàng đi. A Mi liền làm một bàn đồ ăn tử sắc hương vị.

Nhìn một bàn đồ ăn, Vân Y nhìn phản ứng của Hàn Băng. Vân Y quay đầu, nhìn Hàn Băng mang vẻ mặt ôn nhu nhìn tỷ tỷ, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình.

https://thuviensach.vn

Nhìn Hàn Băng, Vân Y cảm thấy như gặp quỷ. Khối băng kia, lại có vẻ mặt như vậy, thật sự là dễ dàng dọa trẻ con a. Nhưng không thể không nói, Hàn Băng ôn nhu như vậy lại có cảm giác tuấn mỹ đến cực điểm.

Tư Cảnh Hiên tuấn mỹ như thần, Hàn Băng tuấn mỹ lại chân thật, làm cho người ta có thể cảm thụ được.

Bốn người ngồi xuống ăn cơm, A Mi cẩn thận chọn đồ ăn ngon miệng, ôn nhu để vào chén Vân Y. Mà Hàn Băng làm hết phận sự ở bên cạnh gắp rau cho A Mi, mà Tư Cảnh Hiên thỉnh thoảng gắp đồ ăn cho Vân Y. Mọi người vừa ăn cơm, vừa trò chuyện.

Mọi người nói đến chuyện cũ, cười vui vẻ.

Nhắc tới chuyện hỗ trợ Mộc Phong. Vân Y vẫn chấn động. Bởi vì biểu ca Mộc Phong của nàng cưới vợ ở biên quan.

Giờ phút này, Vân Y thật sự không thể không cảm khái tạo hóa trêu người a. Đây đúng là duyên phận!

Biểu ca có thể lấy nàng ấy, đây là phúc của biểu ca. Trầm Nhã quả thật là một cô gái tốt, đáng giá làm cho người ta trả giá cả đời.

Nói xong, đã nói đến chuyện của Vân Y và Tư Cảnh Hiên.

Hai người đều nói chuyện tốt, tận lực giảm lại nguy hiểm. Nhưng ngay cả như vậy, A Mi vẫn lo lắng không thôi.

Trong lòng cũng tự trách, nếu có mình, muội muội sẽ không chịu khổ.

Mọi người nói một lúc sau, sắc trời cũng tối lại. A Mi thấy muội muội đã mệt mỏi, nên vội vàng để Tư Cảnh Hiên đỡ muội muội trở về nghỉ ngơi.

Tư Cảnh Hiên nâng Vân Y dậy, trở về nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Lúc Vân Y nói chuyện, cảm thấy mình không thoải mái. Nhưng thấy mọi người tán gẫu vui vẻ, thật sự không muốn mọi người vì nàng mà lo lắng, bởi vậy vẫn cố gắng. Sau đó, Tư Cảnh Hiên nâng dậy, Vân Y cảm thấy toàn thân mình không có khí lực, nên nhẹ nhàng không dấu vết đem sức nặng của mình đặt trên người Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên cảm giác được Vân Y dựa vào mình, cảm thấy cả kinh. Vội giương mắt sốt ruột nhìn Vân Y, phát hiện đôi mắt Vân Y ảm đạm, mang theo một tia tan rã. Tư Cảnh Hiên kinh hãi, ôm lấy Vân Y. Nhưng, Vân Y cũng dùng ánh mắt ý bảo Tư Cảnh Hiên không được lộ ra dấu vết, đừng cho tỷ tỷ cùng Hàn Băng nhìn ra manh mối.

Nhìn ánh mắt nàng, Tư Cảnh Hiên đau khổ, nâng Vân Y đi đến cửa. Hai người rời đi, bóng dáng không có gì không ổn. Nhưng Hàn Băng vẫn phát hiện trong đó không ổn. Ánh mắt hắn nheo lại, trong mắt có một tia buồn rầu.

Vân Y chậm rãi nhắm mắt lại, trên người cảm giác nhẹ nhàng. Cước bộ Tư Cảnh Hiên có chút nóng nảy, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng.

A Mi đứng sau, giờ phút này cũng phát hiện không ổn.

Nàng nghi hoặc nhìn bóng dáng hai người, muốn mở miệng nói, lại thấy Tư Cảnh Hiên đỡ muội muội ngã về phía sau.

Biến cố tới quá nhanh, làm hắn trở tay không kịp, Tư Cảnh Hiên thật không ngờ Vân Y lại đột nhiên ngất đi. Nhất thời, Tư Cảnh Hiên lo lắng vô cùng.

“Muội muội.....” A Mi hô to một tiếng, chạy tới, nhìn Vân Y trong lòng Tư Cảnh Hiên, vẻ mặt lo lắng.

Tư Cảnh Hiên vội vàng ôm Vân Y, đi vào một phòng, thật cẩn thận đặt Vân Y lên giường. A Mi cùng Hàn Băng cũng chạy theo, trên mặt tràn

https://thuviensach.vn

ngập lo lắng.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y, trong mắt tràn đầy đau tích cùng kinh hoảng. Hắn nhanh chóng lấy ra một bình dược trong lòng, đổ ra một viên thuốc, nâng Vân Y dậy, đem viên thuốc bỏ vào miệng Vân Y. Giúp Vân Y nuốt viên thuốc vào, bên cạnh, A Mi bưng tới một chén nước. Tư Cảnh Hiên lấy nước, cẩn thận đút Vân Y uống. Vân Y uống xong, Tư Cảnh Hiên lại cẩn thận giúp Vân Y lau chùi.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y vào trong lòng, ánh mắt nhìn khuôn mặt tươi cười của Vân Y, khóe miệng cười chua sót mà hạnh phúc.

A Mi đứng bên cạnh, trên mặt tràn đầy lo lắng, đôi mắt giống Vân Y đầy vẻ sợ hãi. Nàng đứng nơi đó, vẫn không nhúc nhích, không dám mở miệng hỏi tình hình về muội muội.

Ba người cứ im lặng như vậy, không biết qua bao lâu, Tư Cảnh Hiên mới buông Vân Y ra, đắp chăn cho nàng. Sau đó từ từ đứng dậy, ra phòng. A Mi lưu luyến không rời nhìn Vân Y, sau đó theo Hàn Băng ra phòng.

Ba người đi vào trong viện, Tư Cảnh Hiên đưa lưng về phía bọn họ. Hơi thở cao ngạo mà thê lãnh, trong lòng thê lương.

A Mi đến, ánh mắt gắt gao nhìn Tư Cảnh Hiên, không bỏ qua biểu tình trên mặt hắn, run run hỏi: “Vũ nhi, nàng làm sao vậy?”

Ánh mắt Tư Cảnh Hiên đau kịch liệt, mà thần sắc này lại bị A Mi thấy được. A Mi thân mình run lên, thanh âm run run hỏi: “Tư Cảnh Hiên, ngươi nói đi, Vũ nhi rốt cuộc làm sao vậy?”

Ánh mắt Hàn Băng cũng hiện lên một chút lo lắng, trên mặt xuất hiện biểu tình trầm trọng. Nếu Vũ nhi thật sự có chuyện gì, A Mi như thế nào có thể tiếp nhận?

https://thuviensach.vn

Hàn Băng cũng không dám nghe đáp án từ Tư Cảnh Hiên, nữ tử phong hoa tuyệt đại như vậy, thật sự xảy ra chuyện gì sao?

“Vũ nhi lúc thất quốc thi đấu, bị Quân Ánh Nguyệt đả thương. Tính mạng của nàng, nay chỉ còn lại bảy ngày.” Tư Cảnh Hiên nói, như một đạo kinh lôi, nháy mắt làm người ở đây choáng váng.

“Làm sao có thể, làm sao có thể.....” A Mi thì thào lẩm bẩm, quả thực không thể tin được như vậy.

“Thật sự không có cách nào sao? Cho dù là dược liệu trân quý, ta đều có thể vì Vũ nhi mang tới. Nhất định còn có cách, nhất định sẽ có cách. Tư Cảnh Hiên, ngươi nói đi, không phải ngươi yêu Vũ nhi sao? Sao ngươi lại để cho Vũ nhi, chỉ còn lại có bảy ngày? Đúng rồi, không phải còn thần y Tây Lâm Hạo sao? Chúng ta đi tìm hắn, hắn nhất định có thể chữa khỏi cho Vũ nhi. Đúng, hiện tại phải đi, ta phải đi tìm Tây Lâm Hạo.” A Mi nói xong, muốn lao đi, thân mình cũng bị Hàn Băng ôm vào trong lòng.

“Bình tĩnh một chút, nghe Tư Cảnh Hiên nói trước xem như thế nào?” Hàn Băng luôn kiệm lời, giờ phút này cũng kiên nhẫn nói.

Nghe Hàn Băng nói, cảm xúc A Mi dịu đi một chút. Nàng mạnh mẽ xoay người lại, bình tĩnh nhìn Tư Cảnh Hiên, chờ hắn trả lời. Tư Cảnh Hiên nhìn như vậy, ánh mắt lại ảm đạm, thật sâu nhắm mắt, cuối cùng vẫn nói.

“Thần y Tây Lâm Hạo tự mình xem qua, thời gian còn lại cũng là Tây Lâm Hạo chính miệng phán.” Tư Cảnh Hiên nói xong, như một cọng rơm cuối cùng đè chết lạc đà, làm cho A Mi suýt nữa điên lên.

Bảy ngày, chỉ có bảy ngày sao?

Làm sao có thể chỉ có bảy ngày?

https://thuviensach.vn

“Tâm nguyện lớn nhất của ta bây giờ là làm nàng vui vẻ những ngày cuối cùng.” Tư Cảnh Hiên nói, A Mi nhẹ nhàng nâng mắt, có chút thất thần nhìn phòng Vân Y.

Hàn Băng cũng mang vẻ mặt trầm trọng đứng cạnh A Mi, không khí lại trầm lại.

Hôm sau, dường như mọi người đều ăn ý, không nhắc lại chuyện ngày đó. Mọi người đều làm như không có gì xảy ra, mà Vân Y cũng không có nhắc tới, nàng không muốn mọi người đắm chìm vào bi thương. Tuy rằng trên mặt mọi người không có phản ứng, nhưng gần đây mọi người đều sốt ruột đối tốt với Vân Y.

A Mi mỗi ngày đều làm đồ ăn ngon cho Vân Y ăn, thức ăn mỗi ngày đều khác nhau. Mà Hàn Băng gần đây cũng nhiều lời hẳn lên, mỗi lần trước mặt Vân Y nói chuyện, cũng trêu chọc Vân Y, làm cho Vân Y xấu hổ một phen.

Những ngày im lặng mà tốt đẹp này, Tư Cảnh Hiên lại cùng Vân Y đi dạo ở những nơi quen thuộc ở Sở quốc một lần. Phế thích của Hiên vương phủ, hai người lẳng lặng nhìn quanh, nhớ lại mọi thứ tốt đẹp.

Bọn họ từng ở đây cùng nhau luyện kiếm, từng cùng nhau ăn cơm, từng sống ở đây. Ban đêm, bọn họ lặng lẽ đi vào hoàng cung, đứng trong rừng trúc, cảm thụ gió thổi trên mặt.

Lần đầu tiên họ gặp nhau ở đây. Ánh mắt Tư Cảnh Hiên, làm cho Vân Y rung động. Vân Y một khắc vô song tao nhã, làm cho Tư Cảnh Hiên chôn mầm móng trong lòng.

Gặp nhau ở đây, đặt duyên phận cả đời của bọn họ.

Những ngày bình lặng, dễ dàng đi qua. Đến ngày thứ bảy, trên mặt mọi người mặc dù cố gắng che dấu, nhưng trong mắt có sự sợ hãi cùng bi thương vẫn tiết lộ.

https://thuviensach.vn

Ngày cuối cùng, Vân Y chỉ cười, trên mặt thủy chung mang theo ý cười. Nàng cười nhìn mỗi một người nàng yêu, muốn đem nụ cười giữ lại cho người nàng yêu thương.

Ngày này, A Mi làm đồ ăn dị thường nhiều, bốn người lại ngồi xuống cùng nhau ăn cơm.

Nhìn đồ ăn trên bàn, lại nhìn khuôn mặt quen thuộc của họ, khóe miệng Vân Y run run, thủy chung mang theo ý cười. Chỉ là, trong lòng Vân Y rất đau. Nàng thật sự rất muốn khóc, rất muốn hận. Chỉ là lúc nhìn mọi người, nàng vẫn bắt buộc mình nhịn xuống.

Không thể khóc, tuyệt đối không thể khóc, tuyệt đối không thể khóc.

Ba người kia cũng bắt buộc mình nở nụ cười trên mặt, không muốn làm cho Vân Y mang theo lo lắng mà đi. Cho dù lãnh liệt như Hàn Băng, trên mặt cũng mỉm cười.

Bốn người ăn đồ ăn mỹ vị trên bàn, giống như ăn sáp.

Vân Y nuốt thức ăn xuống, trên mặt mang theo ý cười nói: “Hàn Băng, tỷ tỷ các ngươi nhất định phải sống hạnh phúc.” Vân Y nói xong, A Mi rốt cuộc chịu không được, nước mắt rốt cục cũng tràn mi. Hàn Băng cũng buông đũa, không dám nhìn Vân Y, cúi đầu. Tư Cảnh Hiên ở một bên, nụ cười ở khóe miệng cũng lặng yên phá thành mảnh nhỏ.

“Vũ nhi, Vũ nhi của ta.....” A Mi khóc ngã vào lòng Hàn Băng, thanh âm nghẹn ngào.

Vân Y muốn mọi người hạnh phúc. Cũng không nghĩ, mình vẫn làm họ bi thương. Vân Y cúi đầu, nước mắt cũng chảy ra. Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng ôm Vân Y vào lòng, cằm gác trên đầu Vân Y, ánh mắt một mảnh bi thương.

https://thuviensach.vn

Hoàn cảnh như vậy, đau thương tràn ngập, hít thở không thông làm cho người ta tuyệt vọng.

Sau đó, Vân Y đột nhiên bắt đầu run run. Vân Y run run, Tư Cảnh Hiên nháy mắt cảm nhận được. Cảm thụ được Vân Y run kịch liệt, tay Tư Cảnh Hiên cũng run rẩy. Giờ phút này, hắn không biết nên làm gì mới tốt. Nên làm thế nào để Vân Y không đau, mới có thể làm cho Vân Y không rời đi.

A Mi cùng Hàn Băng cũng cảm nhận được biến hóa, hai người nhanh chóng đi tới cạnh Vân Y. Hai tay A Mi run run, không biết nên đặt ở đâu, thương tâm nói:“Vũ nhi, ngươi làm sao vậy? Đau ở đâu? Nói cho tỷ tỷ đi? Ta nên làm gì bây giờ? Ông trời ơi, ta nên làm gì bây giờ?” A Mi lấy tay che miệng mình, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, lực đạo nhẹ nhàng. Hắn không dám dùng sức ôm, sợ làm đau nàng.

“Tỷ tỷ, ta rất vui vẻ, thật sự rất vui. Có nhiều người quan tâm đến ta, ta rất thỏa mãn. Không cần thương tâm, không cần khổ sở, bảy ngày qua, ta đã thấy đủ lắm rồi.”

Thanh âm Vân Y nhẹ nhàng mà suy yếu truyền đến, A Mi nghe, nước mắt càng rơi càng nhiều. A Mi nghẹn ngào nói: “Có muội muội như Vũ nhi, ta cũng rất vui vẻ, rất hạnh phúc. Ngươi yên tâm đi.....,..... Ta..... Nhất định sẽ chiếu cố tốt cho mình. Vũ nhi, ngươi an tâm đi.” Nói xong những lời này, A Mi suýt nữa té xỉu.

Nghe được tỷ tỷ nói, nụ cười của Vân Y rất chân thật. Nàng cố gắng mở mắt, cố gắng nhìn về phía Hàn Băng. Hàn Băng biết nàng tìm mình, nên bước qua, để Vân Y có thể thấy mình.

Nhìn Hàn Băng, Vân Y nhẹ nhàng nói: “Hàn Băng, cảm ơn ngươi vẫn chiếu cố tỷ tỷ. Về sau, tỷ tỷ giao cho ngươi. Ngươi nhất định phải cho tỷ tỷ hạnh phúc, sống hạnh phúc cả đời với tỷ tỷ.”

https://thuviensach.vn

Vân Y nói xong, vẻ mặt chờ mong nhìn Hàn Băng. Nghe nói như thế, Hàn Băng lập tức kiên định hồi đáp: “Ta sẽ dùng sinh mệnh của ta để yêu A Mi, ta chỉ yêu một mình nàng.” Nghe thế, Vân Y xem như yên tâm. Nàng nhẹ nhàng nhìn Tư Cảnh Hiên, thanh âm mềm mại.

“Hiên, ta muốn đến bên hồ.”

Nghe như thế, Tư Cảnh Hiên giương mắt nhìn A Mi. Ánh mắt A Mi chưa rời đi Vân Y, nghe muội muội nói, trên mặt hiện lên thần sắc bi thương, thống khổ nói:“Đi cùng Vũ nhi.....” Nói xong, A Mi mạnh mẽ xoay người sang chỗ khác, không dám nhìn lại. Nàng sợ nếu mình nhìn, có lẽ sẽ không cho muội muội rời đi.

Nhìn A Mi xoay người sang chỗ khác, Tư Cảnh Hiên đứng dậy, ôm Vân Y thật sâu nhìn A Mi cùng Hàn Băng.

Sau đó, liền ôm Vân Y, dứt khoát rời đi.

Lúc Tư Cảnh Hiên rời đi, A Mi nhịn không được khóc thành tiếng. Nghe thế, Tư Cảnh Hiên cũng không dừng cước bộ.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y bay vút, trên đường vô số cảnh vật không ngừng lui về sau.

Tư Cảnh Hiên dùng hết khí lực toàn thân bay nhanh, trong lòng hắn thầm nghĩ có thể lập tức đến được nơi đó. Tư Cảnh Hiên đột nhiên nhớ, mình có thể triệu hồi hai tiên hạc a, nói như vậy, tốc độ sẽ nhanh hơn.

Tư Cảnh Hiên lập tức bắt tay đặt bên miệng, thổi một thanh âm kì quái. Thanh âm vang lên, không đến một lúc, hai tiên hạc đã tới trước mặt Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y.

Nhìn hai tiên hạc, Tư Cảnh Hiên cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn nhất định phải cho Y y nhìn lại hồ nước kia, thác nước, còn có ngôi

https://thuviensach.vn

nhà gỗ tự tay hắn trang trí.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, đi tới lưng tiên hạc. Tư Cảnh Hiên cho tiên hạc bay về rừng cây nhỏ, cầm tay Vân Y, run nhè nhẹ. Tiên hạc bay nhanh trên trời, không đến một lúc thì đến nơi.

Nhìn hồ nước bên dưới, Tư Cảnh Hiên cho tiên hạc đứng trên cỏ. Tiên hạc dịu ngoan dừng trên cỏ, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y nhảy xuống, đứng ở trên cỏ, trước mắt chính là hồ nước xanh biếc kia.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y ngủ say trong lòng, nhẹ nhàng ôn nhu gọi: “Y y, chúng ta đã đến.”

Vân Y lâm vào hôn mê, cũng không nghe gì, vẫn nặng nề ngủ. Thấy như vậy, Tư Cảnh Hiên lập tức hoảng loạn, sợ hãi Vân Y chưa nhìn hồ nước này, khiến cho Vân Y mang theo tiếc nuối rời đi.

phim-chuyen-the-tieu-thuyet-ng-8004-8573-1409218653

Tư Cảnh Hiên khẩn trương hô: “Y y, Y y....., nhanh tỉnh lại a. Chúng ta đến rồi, Y y.” Tư Cảnh Hiên thủy chung nhìn sắc mặt Vân Y, nhìn thấy lông mi Vân Y nhẹ nhàng run một chút.

Vân Y chỉ cảm thấy mình lâm vào một giấc mộng rất sâu, trong mộng là vô tận hắc ám, vô luận nàng cố gắng ra sao, đều không thoát ra được. Ngay lúc Vân Y tuyệt vọng, bên tai vang lên thanh âm Tư Cảnh Hiên. Là thanh âm của Hiên. Thanh âm của Tư Cảnh Hiên giống như có ánh sáng, làm cho Vân Y có mục đích.

Vân Y chậm rãi mở mắt, nhìn khuôn mặt quen thuộc mà tiều tụy, ánh mắt nhất thời lộ ra nhu tình. “Hiên, chúng ta đã đến sao?” Thanh âm Vân Y nhỏ nhẹ, có chút hư vô mờ mịt. Ngay cả như vậy, Tư Cảnh Hiên cũng đem từng chữ khắc vào đáy lòng.

https://thuviensach.vn

“Đến rồi, nàng xem, trước mặt là hồ nước, hồ nước vẫn trong suốt như trước.” Thanh âm Tư Cảnh Hiên ôn nhu triền miên, làm cho Vân Y cảm thấy ôn nhu đến cực điểm.

Tư Cảnh Hiên chậm rãi buông Vân Y ra, đỡ nàng, để nàng nhìn hồ nước. Vân Y tựa vào lòng Tư Cảnh Hiên, nhìn hồ nước trước mặt, cảm thấy trong lòng đặc biệt bình tĩnh.

Nhìn nơi này, Vân Y nhớ tới rất nhiều chuyện nàng cùng Tư Cảnh Hiên. Lần đầu tiên, ở trong này, nàng nhảy ra từ hồ nước, phát hiện nơi này cảnh sắc xinh đẹp. Như thế ngoại đào nguyên, xâm nhập vào lòng Vân Y.

Còn có lần đó nói chuyện, làm cho Vân Y đối với tình yêu có một phần chờ mong. Đêm tân hôn, hiện lên trước mắt Vân Y. Cùng nhau cưỡi tiên hạc, cảm thụ được thiên không xinh đẹp, nhìn cảnh trí bên dưới.

“Nơi này thật sự rất đẹp.” Vân Y nhẹ nhàng nói như vậy, rơi vào tai Tư Cảnh Hiên, giống như một cây đao, lăng trì lòng hắn.

Tựa hồ ý thức được lời mình nói, Vân Y đột nhiên giương mắt nhìn Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt là sốt ruột, là thân thiết, là si tình. Tất cả, tràn đầy cảm tình, trong mắt Vân Y như là bế tắc.

“Hiên, ta, ta.....”

“Không cần nói, ta biết, ta đều biết. Cho dù không có nàng, ta cũng sẽ kiên cường sống sót, sẽ sống tốt.” Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng che miệng Vân Y, không cho nàng nói chuyện, mà cười nói. Hắn không thể làm cho Vân Y thương tâm rời đi, hắn muốn cho nàng cười rời đi.

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Vân Y nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, nước mắt trào ra. Tư Cảnh Hiên gắt gao ôm Vân Y, không ngừng nói: “Y y, ta yêu nàng, ta cũng sẽ yêu quý mình. Y y.....”

https://thuviensach.vn

Vân Y đột nhiên ngừng nước mắt, giương mắt nhìn Tư Cảnh Hiên, khóe miệng mang theo nụ cười chua sót.

“Hiên, ta muốn nhìn nhà gỗ nhỏ kia.”

Nghe Vân Y nói, Tư Cảnh Hiên đỡ Vân Y đến ngôi nhà nhỏ. Tựa vào lòng Tư Cảnh Hiên, Vân Y cảm thấy giờ phút này tâm tư phức tạp, hạnh phúc mà đau thương.

Hai người nhanh chóng đến trước mặt ngôi nhà nhỏ, lẳng lặng nghỉ chân. Vân Y nhìn nhà gỗ nhỏ, trong lòng tràn đầy cảm động. Gian nhà này, tất cả đều theo ý nàng mà làm. Lời nói của nàng vẫn trong lòng Tư Cảnh Hiên, chưa từng quên mất. Nhìn nhà gỗ nhỏ tinh xảo, cùng với chi tiết cẩn thận. Vân Y biết, Tư Cảnh Hiên tiêu phí rất nhiều tâm huyết.

Cuộc đời này có thể có được người yêu mình như vậy, còn cần gì chứ?

Nghĩ đến đây, Vân Y giương mắt, trên mặt mang theo ý cười hạnh phúc. “Hiên, cuộc đời này có thể gặp được chàng, hiểu nhau, yêu nhau. Cuộc đời này, ta sống không uổng phí.”

Nhìn nữ tử trước mặt, Tư Cảnh Hiên cũng cười, nụ cười ấm áp mà hạnh phúc. Hắn ôm Vân Y vào lòng, nói: “Đúng, ta cũng vậy. Có nhiều kỉ niệm tốt đẹp, ta cũng thỏa mãn vui vẻ. Y y, cả đời này, chuyện hạnh phúc nhất chính là gặp được nàng. Nàng thắp sáng sinh mệnh của ta, làm cho ta có ý chí muốn sống.”

Bi thương trong không khí phai nhạt rất nhiều, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y ngồi ở trên cỏ, hai người cùng trò chuyện.

“Hiên, chàng nói xem chàng thích ta từ lúc nào?” Thanh âm Vân Y mang theo ý cười, ánh mắt giảo hoạt.

https://thuviensach.vn

Nghe thế, khóe miệng Tư Cảnh Hiên mang theo bất đắc dĩ lại sủng nịch, nhẹ nhàng điểm chóp mũi Vân Y, cười nói: “Ta nói ta vừa gặp đã yêu, nàng tin không?”

Ai ngờ, Vân Y vừa nghe xong, cũng khanh khách nở nụ cười, sau đó nghịch ngợm nói: “Ta tin, ta tin, ta tin tưởng chúng ta chắc chắn có duyên phận rất lâu. Cho nên, phật tổ cho chàng đầu tiên nhìn thấy ta, liền nhận ra ta, hơn nữa yêu ta. Sau đó, lại không thể tự kềm chế, có phải hay không? Có phải hay không?” Vân Y cười hỏi. Tư Cảnh Hiên chỉ cười, cũng không trả lời lại.

“Vậy nàng thích ta lúc nào?” Hai người không nói gì, lẳng lặng ôm nhau. Tư Cảnh Hiên đột nhiên hỏi vấn đề này, hắn lẳng lặng đợi Vân Y trả lời.

Vì cảm xúc vừa rồi thay đổi, thân thể đã muốn yếu đi.

Nhưng nghe Tư Cảnh Hiên hỏi, nàng vẫn cười trả lời: “Ánh mắt đầu tiên. Đầu tiên gặp chàng, ưu thương của chàng làm ta đau lòng. Sau đó, mỗi lần chàng xuất hiện, lại làm cho ta không thể tự kềm chế. Lúc ấy, ta biết chàng là người không đơn giản, có rất nhiều bí mật. Chỉ cần ở cùng chàng, sẽ không có cuộc sống an tĩnh. Nhưng ngay cả như vậy, ta cũng không kềm chế mà yêu chàng. Yêu sâu đâm, yêu đến ta cũng không hối hận. Hiên, ta chưa bao giờ hối hận yêu chàng. Vô luận qua bao lâu, vô luận ở nơi nào, tình yêu này sẽ không thay đổi. Bởi vì nó đã sớm khắc sâu vào lòng ta, chỉ cần tim ta còn đập, tình yêu của ta không ngừng lại. Nhưng dù tim ta ngừng đập, linh hồn của ta cũng không quên chàng. Bởi vì, chỉ có chàng mới là mạng sống của ta.”

Tư Cảnh Hiên lẳng lặng nghe, trong ánh mắt bất tri bất giác cũng chứa đầy nước mắt. Hắn không nói gì, chỉ lẳng lặng nghe, nghe âm thanh của nàng.

https://thuviensach.vn

“Thích chàng, chuyện tốt đẹp nhất. Ta thường suy nghĩ, nếu có một ngày, tất cả đều giải quyết xong. Khi chúng ta đều thoải mái, chúng ta có phải sẽ đi đến nơi chỉ có hai chúng ta. Sau đó, chúng ta sẽ ở trong nhà gỗ nhỏ, không ai quấy rầy, chỉ có hai chúng ta. Ở nơi này, ban ngày, chúng ta có thể ngắm phong cảnh bên hồ, có thể cưỡi tiên hạc ra ngoài du ngoạn. Buổi tối, chúng ta có thể dựa sát vào nhau ngồi ở trên cỏ, cùng nhau đếm sao trên trời, đến lúc hai người đều bạc đầu. Như vậy rất hạnh phúc. Chúng ta còn có thể sinh vài đứa nhỏ đáng yêu, con trai sẽ giống chàng, con gái giống ta. Bọn chúng sẽ rất nghịch ngợm, sau đó để chúng ta thường xuyên canh chừng chúng nó, dở khóc dở cười. Chàng có thể dạy chúng luyện võ cường thân, ta có thể dạy chúng đọc sách biết chữ. Chúng ta ngồi ở trên cỏ, bên cạnh là con của chúng ta, bọn chúng luôn líu ríu ầm ỹ không ngừng.....” Đến cuối cùng, thanh âm Vân Y càng ngày càng yếu, cuối cùng hoàn toàn không nghe được gì.

1005939347c48f6c7b

Lúc tay Vân Y đặt trên tay Tư Cảnh Hiên đột nhiên buông xuống, nước mắt Tư Cảnh Hiên rốt cục chảy xuống.

Nam nhi không rơi lệ, chính là chưa tới lúc thương tâm.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, gắt gao ôm Vân Y vào trong ngực. Đôi mắt ảm đạm không ánh sáng, chỉ đờ đẫn ngồi ở chỗ kia, bên tai quanh quẩn lời nói cuối cùng của Vân Y.

“Y y.....” Tư Cảnh Hiên tựa hồ đã hoàn toàn mất đi ý thức, chỉ thì thào gọi tên.

Thế giới của hắn đã đen lại, cái gì cũng không có. Hắn không còn gì cả. Mất đi Vân Y, là mất đi tất cả.

Tư Cảnh Hiên nghĩ mình có thể còn sống, có lý do báo thù cho Vân Y mà sống. Nhưng hắn sai rồi, lúc Vân Y rời xa hắn, hắn mới biết hắn không

https://thuviensach.vn

thể. Đã không có Vân Y, cái gì cũng không có, báo thù lại có ý nghĩa gì? Cho dù báo thù, Vân Y cũng không trở lại.

Tư Cảnh Hiên thất hồn lạc phách ôm Vân Y, đi tới rừng cây.

Đi tới, Tư Cảnh Hiên đột nhiên nhìn thấy trước mặt có một vách núi đen. Nhìn vách núi đen này, Tư Cảnh Hiên giống như được giải thoát. Ôm Vân Y. Từ từ đến vách núi đen kia, ánh mắt nhìn Vân Y, trên mặt tràn đầy ôn nhu.

“Y y, nàng đi chậm một chút, ta đến đây. Nàng nói, chúng ta sẽ bên nhau cả đời. Nàng nói, chúng ta còn sinh rất nhiều đứa nhỏ.” Tư Cảnh Hiên si ngốc nói với Vân Y, cước bộ từng bước một hướng về vách núi.

Bởi vì Tư Cảnh Hiên đến gần, bên cạnh lập tức có mấy tảng đá rơi xuống vách núi đen, không có tiếng đáp lại. Bởi vậy có thể thấy được, vách núi đen này sâu vô cùng, quả thực là sâu không thấy đáy.

Chỉ là, Tư Cảnh Hiên nhắm mắt lại, nữ tử trên người mang theo nụ cười, hoàn toàn không chú ý cái khác.

“Y y, ta đến đây.” Tư Cảnh Hiên ôn nhu nói xong, sau đó thả người, nhảy vào vực sâu vạn trượng.

Lúc Tư Cảnh Hiên nhảy xuống, bên cạnh vách núi đen đột nhiên xuất hiện một bóng dáng màu xanh.

“Tư Cảnh Hiên.”

Xuất Trần nhìn bóng dáng nhảy xuống kia, lập tức đến cạnh vách núi đen, tay duỗi ra, lập tức có thiên tàm ti bay ra, đuổi theo Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, trên mặt có nụ cười thoải mái, đôi mắt tràn đầy ôn nhu, nhìn Vân Y tràn đầy si tình. Lúc rơi xuống, gió thổi xiêm y hai người. Rơi xuống cực nhanh, Tư Cảnh Hiên cảm nhận được sự giải thoát. Nhanh chóng đoàn tụ với người hắn yêu, hắn cơ hồ không có ý thức, hoàn toàn rơi xuống.

Ai ngờ, lúc này, một dây thiên tàm ti đột nhiên từ phía trên bay xuống, nhanh chóng hướng tới Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y. Thiên tàm ti như có linh tính, bò lên thân mình Tư Cảnh Hiên. Đột nhiên bị trói buộc, Tư Cảnh Hiên khẽ tỉnh lại, ánh mắt khôi phục một tia rõ ràng. Nhưng, ngay sau đó, ánh mắt chuyển thành dứt khoát kiên quyết si tình. Tư Cảnh Hiên dùng lực, bắt thiên tàm ti rút đi. Thiên tàm ti gặp ngoại lực cường đại, lập tức rời khỏi thân thể Tư Cảnh Hiên. Đã không có ngoại lực trói buộc, Tư Cảnh Hiên rơi nhanh xuống dưới.

Mặt trên một tay cầm thiên tàm ti, đứng cạnh vách núi, ánh mắt Xuất Trần cảm nhận được thiên tàm ti trầm xuống, mặt mày khẽ buông lỏng. Nhưng, lúc đó, thiên tàm ti lại buông lỏng, mất đi trọng lực. Xuất Trần cả kinh, nhìn vách núi đen đen ánh mắt thâm thúy mà xa xưa.

Trong ánh mắt xẹt qua một chút khiếp sợ, tay kéo thiên tàm ti, nhịn không được run run.

Đồng sinh cộng tử sao?

Xuất Trần hoảng thần, nhưng chỉ trong nháy mắt mà thôi. Ngay sau đó, Xuất Trần đột nhiên phản ứng lại, trong ánh mắt mặt khôi phục một mảnh rõ ràng. Xuất Trần nhìn xuống vách núi, dùng nội lực nói vang vọng.

“Nàng còn cứu được.” Thanh âm như phong cách của Xuất Trần, lời ít mà ý nhiều.

Tư Cảnh Hiên đang rơi xuống, đột nhiên nghe thanh âm này, đôi mắt tràn đầy rung động cùng không thể tin.

https://thuviensach.vn

Hắn không dám tưởng tượng, Vân Y thật sự còn cứu được sao? Nhưng nàng không còn hơi thở, còn có, thân thể đã lạnh băng, cảm giác chân thật này, làm cho lòng hắn nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Tư Cảnh Hiên giương mắt nhìn về núi cao, thấy Xuất Trần, lời hắn nói có thể tin?

Xuất Trần, có quan hệ huyết thống với hắn, làm sao có thể lừa hắn? Hơn nữa, Xuất Trần đối với Vân Y, cũng là vô cùng tốt.

Nghĩ thông suốt, Tư Cảnh Hiên mang ánh mắt kinh hỉ.

Vân Y, còn sống?

Tư Cảnh Hiên đắm chìm giữa tin Vân Y còn có thể cứu được, lại xem nhẹ hai người đang rơi xuống. Khóe miệng Tư Cảnh Hiên mang theo nụ cười khó tin, biểu tình trên mặt lại có chút ngây ngốc.

Xuất Trần ở trên, vốn nghĩ lời nói của mình vừa ra, Tư Cảnh Hiên sẽ lập tức nắm thiên tàm ti đi lên. Nhưng thiên tàm ti cũng không có nửa điểm động tĩnh. Nhất thời, Xuất Trần nhịn không được hiện lên một chút bối rối. Hắn đứng dậy, chuẩn bị nhảy xuống vách núi, cứu bọn họ.

Mà Tư Cảnh Hiên đang đắm chìm trong vui sướng, khi gió thổi qua hai má, hắn cũng phản ứng lại. Tư Cảnh Hiên lập tức vận nội lực, tốc độ chậm lại. Tư Cảnh Hiên lập tức giương mắt tìm kiếm thiên tàm ti. Nhìn thiên tàm ti, trong mắt Tư Cảnh Hiên hiện lên hy vọng. Tay Tư Cảnh Hiên ra chiêu, thiên tàm ti lập tức lại bò lên thân thể hắn.

Xuất Trần chuẩn bị muốn nhảy xuống cứu hai người, đột nhiên cảm giác được lực đạo trên tay, lo lắng trong mắt mới dịu đi.

Xuất Trần lập tức dùng lực kéo thiên tàm ti lên, ánh mắt nhẹ nhàng dao động, có vụn nhỏ di động. Thiên tàm ti trên tay Xuất Trần càng thu càng

https://thuviensach.vn

ngắn, Xuất Trần nhìn thấy hai bóng dáng dưới vách núi. Thấy vậy, đôi mắt của Xuất Trần mang theo thản nhiên vui sướng. Xuất Trần lập tức nắm chặt thời cơ, kéo mạnh, kéo Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y lên.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, cảm nhận được sức kéo cường đại. Ngay sau đó, hai người cũng đã bình yên đi lên. Trấn định lại, Tư Cảnh Hiên cảm nhận được cảm giác như được tái sinh. Hắn nhìn Vân Y, nhìn dung nhan xinh đẹp ngủ say, trên mặt tràn đầy nhu tình cùng đau kịch liệt. Tinh tế nhìn Vân Y, hắn nhìn đến tỉ mỉ, không ngừng khắc sâu vào lòng.

Qua thật lâu, tựa hồ nhìn đủ, Tư Cảnh Hiên giương mắt nhìn Xuất Trần. Mà lúc này, Xuất Trần giương mắt nhìn về phương xa, ánh mắt sâu thẳm mà cao xa. Tính tình Xuất Trần, là người không nói nhiều. Bởi vậy, Xuất Trần chỉ lẳng lặng đứng ở một bên, như cách xa trần thế. Hắn lẳng lặng đứng đó, như một bức tượng, im lặng mà an hòa.

Cảm nhận được ánh mắt Tư Cảnh Hiên, Xuất Trần chuyển mắt, nhìn về phía Tư Cảnh Hiên, phát hiện Tư Cảnh Hiên nghi hoặc nhìn mình. Biểu tình Xuất Trần vẫn chưa động đậy, vẫn là bộ dáng thản nhiên. Nhìn Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y, thản nhiên mở miệng nói: “Vân Y trong cơ thể có Tịch Diệt Thanh Liên, bởi vậy ta có thể cảm thụ được tình trạng của nàng. Bởi vậy, biết được nàng có nguy hiểm, liền chạy đến đây. Bởi vì Tịch Diệt Thanh Liên, cho nên lần này là trong họa có phúc. Sau lần này, võ công của nàng sẽ nâng cao một bước.”

“Tịch Diệt Thanh Liên.....” Tư Cảnh Hiên trong miệng thì thào nói tên này, trong ánh mắt thâm trầm như hải. Như nghĩ tới cái gì, ánh mắt như đao của Tư Cảnh Hiên đột nhiên nhìn Xuất Trần.

“Tiếp cận nàng, ngươi có mục đích? Ngươi muốn lợi dụng nàng đối phó Bồng Lai đảo sao?” Ánh mắt Tư Cảnh Hiên sắc bén nhìn Xuất Trần, tay ôm Vân Y cũng không tự giác buộc chặt.

https://thuviensach.vn

Xuất Trần nghe Tư Cảnh Hiên nói, trong ánh mắt hiện lên bi thương. Nhưng trên mặt không có biểu tình gì, hắn không có trả lời.

Đây là Xuất Trần, chưa bao giờ thích giải thích.

Xuất Trần không nói gì, mà đi tới phía trước.

Nhìn bộ dáng của Xuất Trần, Tư Cảnh Hiên bực mình, nhưng cũng cảm giác mình như đánh vào cục bông, không có tác dụng. Tư Cảnh Hiên chỉ có thể tạm thời thu hồi tức giận, ôm Vân Y đi theo Xuất Trần, hướng về quận chúa phủ.

Đi tới cửa quận chúa phủ, thấy A Mi đứng ở cửa. Trên mặt A Mi vẫn chưa khô nước mắt, ánh mắt đau thương nhìn phương xa. A Mi nhìn thấy Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y đến. A Mi nhìn Vân Y trong lòng Tư Cảnh Hiên, trong mắt hàm chứa nước mắt.

“Vũ nhi.....” A Mi nghĩ muội muội đã đi, nên thương tâm muốn chết kêu tên Vân Y. A Mi lo lắng nên loạn, mà Hàn Băng lại nhìn ra chỗ bất đồng.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y sắc mặt tuy rằng tiều tụy, cũng mang theo bi thương. Nhưng biểu tình trên mặt và ánh mắt, lại có thần sắc hy vọng. Hơn nữa, Tư Cảnh Hiên đi theo Xuất Trần, cảm giác được người này hơi thở rất bất phàm.

Trong mắt Hàn Băng hiện lên một chút ánh sáng, nghĩ sự tình hẳn là có chuyển cơ. Hàn Băng ôm bả vai A Mi, ý tứ nhắc nhở. A Mi thương tâm, đột nhiên cảm nhận được Hàn Băng nhắc nhở, vội nhìn lại, nháy mắt cũng phát hiện chỗ không tầm thường.

Chẳng lẽ?

Ánh mắt A Mi mang theo ánh sáng, nhìn về phía Vân Y, tràn ngập chờ mong.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y đến gần A Mi, nhìn A Mi, khóe miệng lộ ra nụ cười ấm áp nói: “Còn sống.”

Hai chữ, làm cho nước mắt A Mi lại tràn ra. Nàng cảm động, muội muội của nàng còn sống, vẫn còn sống. Không việc nào có thể so với việc này làm cho nàng kích động, càng cảm kích ông trời.

Nói xong, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y vào quận chúa phủ, Xuất Trần vẫn theo sau Tư Cảnh Hiên. Nhìn bọn họ đi vào, A Mi cùng Hàn Băng cũng vội vàng đi theo.

Vào phòng, Tư Cảnh Hiên mềm nhẹ đặt Vân Y lên giường, ngón tay nhịn không được nhẹ nhàng xoa hai má Vân Y.

Cảm thụ được xúc cảm, lòng Tư Cảnh Hiên nháy mắt cảm thấy ấm áp. Xuất Trần đứng ở phía sau, cũng không nói gì. Hắn chỉ đứng như vậy, bình tĩnh nhìn, giống như người ngoài cuộc.

“Các ngươi đều đi ra ngoài đi.” Cảm giác được thời gian đã đến, thanh âm thản nhiên của Xuất Trần truyền đến.

Nghe thế, Tư Cảnh Hiên đột nhiên quay đầu nhìn Xuất Trần, trong ánh mắt tràn đầy cảnh cáo. Xuất Trần chỉ bình tĩnh nhìn Tư Cảnh Hiên, trên mặt vẫn vô hỉ vô bi, tựa hồ không có chuyện gì có thể làm cho lòng hắn gợn sóng.

Tư Cảnh Hiên nhìn Xuất Trần, nhưng đối phương cũng không có một tia dao động. Biết rõ tính tình Xuất Trần, Tư Cảnh Hiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi tiếp tục nhìn Xuất Trần bằng ánh mắt căm tức. Tư Cảnh Hiên lại nhìn về phía Vân Y, sau đó nhẹ nhàng cúi đầu, hôn lên trán Vân Y.

Cuối cùng nhìn Xuất Trần thật sâu, tiếp đó đi ra khỏi phòng. A Mi nhìn Tư Cảnh Hiên rời đi, nhìn Xuất Trần, sau đó cũng cùng Hàn Băng lần lượt rời đi.

https://thuviensach.vn

Đợi mọi người rời đi, Xuất Trần đến gần Vân Y, nhìn Vân Y đang ngủ, ánh mắt dần dần ôn hòa.

“Sao lại để bị thương, thật sự là không cẩn thận.” Thanh âm Xuất Trần sủng nịch, giống đại ca ca nhà bên quan tâm.

Xuất Trần nói xong, thật sâu nhìn Vân Y, sau đó khóe miệng không tự giác nở nụ cười.

“Ngươi cùng Hiên có thể hạnh phúc, chính là hạnh phúc lớn nhất của ta.” Nói xong, Xuất Trần vươn hai tay ra, trên tay đều tuyết quang, nháy mắt chiếu sáng tất cả.

Xuất Trần đưa tay từ từ phóng tới Vân Y, làm cho tia sáng trên tay chậm rãi hướng lên người Vân Y. Thân mình Vân Y nháy mắt bị tuyết quang vây quanh, dần dần trôi nổi lên.

Nhìn tình huống này, Xuất Trần đột nhiên lẩm nhẩm, tuyết quang trên tay càng sâu. Chậm rãi, thần sắc của Vân Y đang tái nhợt dần dần trở nên có sức sống.

Thật lâu sau đó, Xuất Trần nháy mắt như bị rút đi khí lực toàn thân, muốn ngã xuống, may mắn có ghế ở bên cạnh, mới ổn định thân hình. Mà sau đó, Vân Y chậm rãi nằm xuống giường, ánh mắt từ từ mở ra.

Trong nháy mắt, Vân Y hoảng hốt nhớ lại một khắc cuối cùng. Nàng đang nói chuyện với Hiên.

Chỉ là, năm tháng tốt đẹp, nàng đã không có cơ hội. Không tự giác, trên mặt Vân Y xẹt qua tia ảm đạm. Ánh mắt vô ý thức nhìn bên cạnh, lại đột nhiên phát hiện nơi này rất quen thuộc.

Nơi này là quận chúa phủ, là Tư Cảnh Hiên đưa mình trở về? Nhưng mình không phải đã chết sao? Chẳng lẽ?

https://thuviensach.vn

Vân Y đột nhiên vận chuyển nội lực trong cơ thể, phát hiện nội lực thông suốt, hơn nữa nội lực lại càng hùng hậu.

Làm sao có thể, mình không chỉ không chết, võ công lại tăng nhiều. Làm sao có thể có chuyện kì quái như vậy?

Vân Y nghi hoặc nhìn bốn phía, cũng thấy được Xuất Trần mang ánh mắt ôn hòa nhìn mình.

Xuất Trần?

Thấy Xuất Trần, Vân Y đột nhiên mở to hai mắt.

“Xuất Trần?”

“Là ta.” Hai chữ vô cùng đơn giản, làm cho Vân Y xác định quả thật là Xuất Trần. Bởi vì Xuất Trần trả lời, đúng là giọng nói của Xuất Trần.

“Làm sao có thể ở đây?” Vân Y cũng không tự giác trả lời ngắn gọn, ánh mắt ôn hòa nhìn Xuất Trần.

Xuất Trần chỉ thản nhiên nói: “Trùng hợp.” Xuất Trần nói xong, bước ra phòng.

Nhìn Xuất Trần rời đi, Vân Y có chút mờ mịt. Xuất Trần chính là Xuất Trần, người không có tư duy, vĩnh viễn không hiểu ý của Xuất Trần.

Vân Y vui sướng ngồi ở trên giường, ánh mắt nhìn ngoài cửa, nàng chờ hắn đến. Quả nhiên, ngay sau đó, Vân Y đã bị ôm vào cái ôm quen thuộc. Cảm nhận được hơi thở hạnh phúc, Vân Y cảm thấy giờ phút này vô cùng hạnh phúc.

Nàng im lặng ở trong lòng Tư Cảnh Hiên, nụ cười ở khóe miệng ôn nhu mà ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, trái tim khẽ đập. Nàng còn sống, còn sống là tốt rồi. Hai người gắt gao ôm nhau, mà ngoài cửa A Mi cùng Hàn Băng nhìn như vậy, trên mặt cũng mỉm cười.

Ác mộng cuối cùng cũng đã trôi qua.

Mấy ngày sau, mọi người đều giúp Vân Y điều dưỡng thân thể. Vài ngày sau, thân thể Vân Y đã được điều dưỡng lại, cơ hồ khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí là tốt hơn trước.

Hôm nay, năm người ngồi trong phòng, thương lượng chuyện Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên muốn về Tuyết Uyên.

“Thật sự phải đi sao?” Thanh âm tha thiết của A Mi vang lên. Muội muội của nàng vừa mới ra khỏi quỷ môn quan, bây giờ lại đi vào hang hổ, sao nàng ngồi yên được.

“Tỷ tỷ, ta không sao, hiện tại võ công ta tăng nhiều. Hơn nữa, ta còn có Linh Âm, ta cam đoan sẽ không làm mình bị thương.” Vân Y nhìn tỷ tỷ, thật sự làm cam đoan.

Nhìn muội muội như thế, A Mi biết mình ngăn không được nàng. Vẫn lo lắng, nên đề nghị: “Vũ nhi, không bằng ta và các ngươi cùng đi đi.”

Nghe được tỷ tỷ nói, Vân Y thiếu chút nữa ngất xỉu đi.

Tuyết Uyên hiện tại không thái bình, làm sao có thể đẻ tỷ tỷ đi theo?

Vân Y tình nguyện mình bị thương, cũng không để tỷ tỷ chịu một chút thương tổn. Nên Vân Y kiên quyết, nhìn tỷ tỷ dứt khoát nói: “Không được. Tỷ tỷ, ngươi yên tâm đi. Ta đáp ứng ngươi, ta nhất định sẽ an toàn trở về.”

Nhìn muội muội kiên quyết, A Mi cũng biết mình không có khả năng thuyết phục muội muội. A Mi cúi đầu, xem như ngầm đồng ý. Mà Tư Cảnh

https://thuviensach.vn

Hiên, giờ phút này lại mang sắc mặt phức tạp.

Hắn cùng Tuyết Uyên có quan hệ, đó là huyết mạch tương liên. Bởi vậy, Tuyết Uyên đang đứng ở nước sôi lửa bỏng, hắn có lý do phải trở về. Hơn nữa, hiện tại Bồng Lai đảo cùng Tuyết Uyên đấu tranh kịch liệt. Có thể nói, Tuyết Uyên bây giờ sinh tử tồn vong. Lúc này, nếu mình không trở về, cả đời mình luôn bất an. Nhưng nếu cho Vân Y đi cùng, hắn lại lo lắng. Dù sao Bồng Lai đảo cao thủ nhiều như mây, hơn nữa lần này lại khuynh sào xuất động, mang theo quyết tâm tiêu diệt Tuyết Uyên.

Tình huống như vậy, có thể thấy được nguy hiểm.

Vân Y mới từ quỷ môn quan trở về, hắn thật sự không muốn mất đi Vân Y một lần nữa. Tư Cảnh Hiên nâng mắt, nhìn phía Vân Y, ánh mắt tràn đầy thâm tình. Nhìn ánh mắt này, Vân Y biết hắn muốn nói gì. Nàng cười ôn nhu, trong ánh mắt kiên định một mảnh.

“Hiên, chúng ta ở bên nhau cả đời. Cả đời, vô luận trên trời, hay là địa ngục, ta đều đi cùng chàng. Hiên, nếu không có chàng, sinh mệnh của ta còn có ý nghĩa gì?”

Nghe xong, ánh mắt Tư Cảnh Hiên khẽ động, trong đầu nhớ tới ngày ấy, ôm Vân Y nhảy xuống vực. Nghĩ nghĩ, Tư Cảnh Hiên đột nhiên ôm Vân Y vào lòng.

“Trời đất làm chứng, đồng sinh cộng tử.” Ánh mắt hai người thật sâu, cùng thề.

Hai người muốn đi Tuyết Uyên là chuyện đã định. Bởi vì thế cục của Tuyết Uyên phi thường khẩn trương, bởi vậy mọi người không nghỉ ngơi, khởi hành chạy tới Tuyết Uyên.

Ba người chạy tới Tuyết Uyên, trên đường cơ hồ không có ngừng lại. Vân Y sau lưng cõng Linh Âm, ngồi trên lưng ngựa, trong mắt một mảnh

https://thuviensach.vn

kiên định.

Bồng Lai đảo!

Tuy rằng Hiên chưa từng kể cho nàng nghe ân oán cùng Bồng Lai đảo, nhưng Vân Y biết Tư Cảnh Hiên cùng Bồng Lai đảo có huyết hải thâm cừu. Trong mắt Vân Y hiện lên sát khí, sắc bén dị thường.

Ba người trải qua mấy ngày bôn ba, rốt cục cũng tới Tuyết Uyên

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 166: Đại Kết Cục (Trung) _ Tình Ý Kéo Dài

Ba người trải qua mấy ngày bôn ba, rốt cục cũng tới Tuyết Uyên.

Tuyết Uyên cùng Bồng Lai đảo cách một bờ biển, hàng năm không lui tới. Nhưng từ mười năm trước Bồng Lai đảo bắt đầu chăn nuôi tiên hạc bắt, cục diện bắt đầu. Bồng Lai đảo dã tâm cũng dần dần lộ ra, Bồng Lai đảo bắt đầu khiêu khích Tuyết Uyên. Nhưng lúc đó thời cơ còn chưa tới, số lượng tiên hạc chưa đủ nhiều. Bởi vậy Bồng Lai đảo cùng Tuyết Uyên nhiều năm qua vẫn có va chạm.

Thứ hai là vì phu nhân của uyên chủ Tuyết Uyên bị đảo chủ Bồng Lai đảo Minh Huy gây thương tích, làm cho Bồng Lai đảo cùng Tuyết Uyên chính thức chiến tranh. Hai đại thế lực đánh đã hơn một năm, thế cục càng ngày càng khẩn trương. Mà bây giờ là lúc sinh tử tồn vong, Tuyết Uyên đang yếu dần.

Lúc ba người Vân Y tới, bay qua một ngọn núi lớn, thì đến Tuyết Uyên.

Nhìn thấy vách núi, Vân Y đang cười mặt có chút cứng ngắc. Nàng không xác định hỏi Tư Cảnh Hiên:“Hiên, chúng ta thật sự nhảy xuống sao?”

Trời ạ, này cũng quá điên cuồng đi. Vách núi này sâu không thấy đáy. Cứ như vậy nhảy xuống, có thể sống sao?

Nhìn Vân Y khẩn trương, Tư Cảnh Hiên cười giải thích nói:“Y y, không có gì, Xuất Trần có thiên tàm ti, chút nữa chúng ta dùng thiên tàm ti đi xuống.”

https://thuviensach.vn

Nghe nói như thế, Vân Y tò mò nhìn về phía Xuất Trần, mà hắn đã đưa ra hai sợi thiên tàm ti.

Nhìn thiên tàm ti, hai mắt Vân Y sáng rực, trong lòng nghĩ, đây chẳng lẽ chính là thiên tàm ti trong truyền thuyết sao.

Nhìn Vân Y hứng thú, khóe miệng Xuất Trần hơi cong lên.

Nhưng Vân Y nhanh chóng phát hiện chỗ không đúng.

Vì sao chỉ có hai sợi thiên tàm ti đâu? Các nàng có ba người, như vậy, có một người không dùng thiên tàm ti.

Vì thế Vân Y quay đầu hỏi:“Xuất Trần, ngươi không cần thiên tàm ti sao? Không có thiên tàm ti, ngươi xuống như thế nào?”

Không chờ Xuất Trần trả lời, Tư Cảnh Hiên đã trả lời Vân Y.

“Không phải Xuất Trần không cần, mà là nàng không cần.”

“Cái gì……” Vân Y cảm thấy mình có chút không hiểu.

Lúc Vân Y chưa phản ứng tới được, cảm giác mình đã muốn bay lên. Vân Y kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Tư Cảnh Hiên, phát hiện hắn lúc này cũng đang nhìn mình, trong ánh mắt hàm chứa ý cười.

Lúc này, Vân Y bị Tư Cảnh Hiên ôm vào lòng, đi xuống dưới.

Dưới tình cảnh này, Vân Y đột nhiên nhớ lại lần đó Tư Cảnh Hiên ôm mình nhảy xuống vực.

Lúc ấy, nàng đang trong trạng thái chết giả, cho nên vẫn có cảm giác. Chỉ là lúc tỉnh lại thì không nhớ, nhưng sau đó cũng từ từ nghĩ tới.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, cảm thụ được gió bên tai gào thét, Vân Y trong lòng nghĩ lúc ấy Tư Cảnh Hiên ôm mình nhảy xuống vực, không thể tưởng tượng được.

Tình yêu này, ấm áp trái tim Vân Y, làm cho nàng sống có ý nghĩa.

Nghĩ, không tự giác đôi mắt Vân Y ngập nước, sóng mắt lưu chuyển, đúng là vô tận thâm tình.

Một bên Xuất Trần nhìn đến loại tình huống này, khóe miệng mang theo nụ cười ấm áp, quay người lại, lao xuống vực.

Ôm Vân Y Tư Cảnh Hiên cảm thụ được ánh nhìn của nàng, chỉ cảm thấy lòng cứng rắn của mình, giờ phút này đã đã mềm mại như tơ.

“Hiên, về sau không được làm việc điên rồ.” Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, động tình nói.

Nghe được Vân Y nói, trong mắtTư Cảnh Hiên tràn đầy si tình, nhìn Vân Y, khóe miệng tươi cười hạnh phúc mà ấm áp.

“Không phải việc ngốc, mà là chuyện hạnh phúc, chuyện hạnh phúc nhất.” Tư Cảnh Hiên nói xong, khóe miệng tươi cười chân thật mà ấm áp.

Nhìn hắn như thế, trong mắt Vân Y hiện lên cảm động cùng động dung.

Nàng vươn tay, nhẹ nhàng xoa khuôn mặt anh tuấn của Tư Cảnh Hiên. Vân Y không thể nói rõ cảm giác lúc này, chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp, tràn đầy.

“Hiên, huynh thật khờ, huynh là người ngốc nhất trên thế giới này.”

Nghe nói như thế, Tư Cảnh Hiên cũng đột nhiên bắt lấy tay Vân Y, cười nói:“Đúng, ta là ngốc tử, ta là người ngốc nhất thiên hạ. Nhưng, vì nàng, ta cam tình nguyện làm người ngốc nhất trên đời.”

https://thuviensach.vn

Vân Y cố gắng nuốt nước mắt, trên mặt mang theo nụ cười, đột nhiên nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, thanh âm ôn nhuyễn mà triền miên nói:“Hiên, thiên hạ này không chỉ mình huynh ngốc, ta cũng ngốc. Chúng ta đều ngốc, hai chúng ta không rời xa nhau được. Chúng ta sống với nhau thật lâu, đến răng long đầu bạc.”

Nghe nói như thế, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y thật chặt, muốn đem nữ tử này hòa vào mình mới có thể cho nàng hiểu được nhu tình của hắn.

“A Hiên, có phải lo lắng ta sẽ khi dễ tiểu thê tử của ngươi a, sao lại ôm nàng như vậy, không muốn cho ta nhìn sao a?”

Đột nhiên một thanh âm khoan khoái ở bên tai vang lên, Vân Y tò mò quay đầu lại.

Chỉ thấy có rất nhiều người, nhất thời Vân Y cảm thấy mặt nóng lên.

Làm sao có thể trước mặt nhiều người, làm chuyện mất mặt được chứ?

Thật là, sao Tư Cảnh Hiên không nói với mình? Hại mình xấu hổ, về sau sống ở Tuyết Uyên như thế nào.

Càng nghĩ, Vân Y càng cảm thấy phẫn nộ, oán hận nhéo hông Tư Cảnh Hiên.

Mà Tư Cảnh Hiên làm như không đau, ngược lại đối với Vân Y càng ôn nhu. Nhất thời Vân Y cảm thấy mình như đang đánh vào bông, không có phản ứng. Không đúng, không phải không phản ứng, vẫn có phản ứng, là ôn nhu phản ứng.

Quên đi, mình vẫn nên làm đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân.

“Mợ, sao lại có nhiều người đến vậy, không phải là trách a Hiên lâu rồi không về thăm người sao?” Tư Cảnh Hiên cũng cười đáp lại.

https://thuviensach.vn

“Ta cũng định làm thế, nhưng Tư trang chủ võ công cao như vậy, ta không dám a.” Tuyết Uyên phu nhân cười nói, cuối cùng ngữ khí lại trêu chọc.

Vân Y tò mò quay đầu lại, lập tức thấy một người áo trắng, tóc được một câu ngọc trâm vấn lên. Khuôn mặt trắng trẻo, đôi mắt trong trẻo thanh khiết. Khuôn mặt còn trắng hơn cả tuyết, làm cho người ta nhịn không được nhìn lại lần nữa.

Nàng là mẫu thân Xuất Trần a, thật sự xinh đẹp, khuynh quốc khuynh thành.

Vân Y nhìn Xuất Trần, phát hiện khí chất của Xuất Trần càng lạnh hơn cả băng tuyết.

Mà dung mạo của hắn, không thể nghi ngờ là di truyền từ mẫu thân.

Khi Vân Y nhìn mẫu thân Xuất Trần, Cẩn Vân Nhiên cũng lặng yên đến trước mặt Vân Y. Nàng nhìn khuôn mặt tuyệt sắc vô song của Vân Y, còn có đôi mắt tuyệt đại tao nhã, trong ánh mắt hiện lên vẻ tán thưởng cùng vui mừng ý cười.

“Đây là thê tử a Hiên sao, Vân Y a, thật sự là mỹ nhân.”

Nghe thế, Vân Y nhìn nàng, mợ, Cẩn Vân Nhiên, cảm thấy thân thiết.

Sau đó, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng cầm tay Vân Y, ngữ khí ôn nhu nói:“Mợ, đây là Vân Y, thê tử của ta.”

Cẩn Vân Nhiên nhìn thái độ Tư Cảnh Hiên, trong lòng hiểu rõ, vươn tay, ôn nhu sờ đầu Vân Y, nói:“Đứa trẻ ngoan, các ngươi sẽ hạnh phúc cả đời.”

Nghe trưởng bối chúc phúc, Vân Y cảm thấy hốc mắt có chút ươn ướt. Đây là lần đầu tiên, được trưởng bối chúc phúc, Vân Y cảm thấy trong lòng

https://thuviensach.vn

hạnh phúc.

Vân Y nhu thuận gọi mợ, trên mặt là nụ cười ấm áp.

Cẩn Vân Nhiên còn muốn nói, nhưng lại bị Xuất Trần ngăn cản.

“Nương, cho bọn họ nghỉ ngơi một chút đi, đi đường mệt mỏi rồi.”

Nghe thế, Cẩn Vân Nhiên cười nói:“Xem ta, thật mau quên, mau vào nhà.”

Sau đó, đoàn người đi vào nghỉ ngơi.

Dọc đường đi chỉ toàn tuyết trắng, trong suốt một mảnh, trước kia ở hiện đại Vân Y rất ít thấy tuyết được mở mang tầm mắt.

Nhìn xung qaunh, Vân Y nhớ Tư Cảnh Hiên từng giới thiệu Tuyết Uyên.

Tuyết Uyên như tên, quanh năm đều bao phủ bởi tuyết. Nhưng người của Tuyết Uyên từ nhỏ đã có nội công tâm pháp, cho nên không sợ giá lạnh.

Vân Y nhìn Tuyết Uyên dùng băng xây thành phòng ốc, trong mắt lóe ra tia sáng.

“Y y và Sở Hiên phòng băng hướng Bắc a.”

Mợ đột nhiên nói, làm cho Vân Y sắc mặt nhịn không được đỏ lên, trong lòng nghĩ sao ý của mình, nàng có thể biết đâu?

Chỉ chốc lát, một đám người dẫn Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên đến nơi ở, một căn phòng băng tinh xảo xinh đẹp.

Thật sự rất đẹp, hoàn toàn dùng băng mài thành, không chứa một tia tạp chất. Hơn nữa tinh xảo vô song, nơi nơi có điêu khắc rất nhiều hoa văn. Hoa văn này làm nàng cảm thấy quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Nhìn hoa văn, Vân Y quay đầu, muốn hỏi Tư Cảnh Hiên, cũng phát hiện Tư Cảnh Hiên nhìn về một hướng. Vân Y nhìn theo, phát hiện đúng là hoa văn hấp dẫn mà quen thuộc.

Vân Y lại quay đầu nhìn về phía Tư Cảnh Hiên, phát hiện trong mắt Tư Cảnh Hiên tràn đầy ưu thương cùng áy náy.

Đây là hoa Phượng hoàng, Vân Y đột nhiên nghĩ tới, trong hoàng cung ở Sở quốc đã nhìn thấy. Hoa này, ở Tuyết Uyên có thể thấy, nhưng ở hoàng cung của Sở quốc là điều cấm kỵ. Hơn nữa, hình như hoa này có quan hệ với Tư Cảnh Hiên.

Vân Y cúi đầu, giả bộ có chút mệt nhọc.

Mà Cẩn Vân Nhiên nhìn Tư Cảnh Hiên, tự nhiên biết Tư Cảnh Hiên nghĩ gì, nên vỗ vai hắn, từ ái nói:“Tuyết Uyên cùng Bồng Lai đảo huyết hải thâm cừu, chúng ta nhất định báo thù.”

Lúc này thần sắc trên mặt mợ không còn thần sắc trong trẻo, lộ ra biểu tình kiên nghị mà chấp nhất.

Nghe mợ nói, Tư Cảnh Hiên nhịn không được thở dài một hơi. Nhưng trong ánh mắt cũng kiên định một mảnh, đột nhiên Tư Cảnh Hiên tựa hồ nhớ ra, vội hỏi thương thế của mợ.

“Mợ, nghe nói ngươi bị thương, không biết thương thế như thế nào?”

Nghe Tư Cảnh Hiên quan tâm, nàng hiểu ý cười, phong khinh vân đạm cười.

“Mợ không có gì, chỉ là vết thương nhỏ mà thôi.”

Tư Cảnh Hiên nhìn mợ, phát hiện hơi thở của mợ có chút không xong, rõ ràng là bị nội thương nặng. Nhưng, mợ đã nói không có gì, mình dây dưa

https://thuviensach.vn

cũng vô bổ.

Chỉ là, trong lòng Tư Cảnh Hiên càng hận Bồng Lai đảo thêm một tầng.

Bồng Lai đảo, giết phụ thân hắn, bức tử mẫu thân hắn, mà nay lại hại cả mợ luôn yêu thương hắn. Bồng Lai đảo, phải chết.

Không tự giác, hơi thở quanh thân của Tư Cảnh Hiên có chút cuồng loạn. Cẩn Vân Nhiên nhìn như vậy, trong lòng cũng khổ sở. Nàng biết Hiên hận và đau, nhưng nàng cũng không có cách nào giúp hắn.

Vân Y cảm nhận được biến hóa của Tư Cảnh Hiên, vươn tay mình, vỗ nhẹ vào tay Tư Cảnh Hiên, thể hiện sự tin tưởng.

Tư Cảnh Hiên đang bị cắn nuốt bởi cảm xúc kia, đột nhiên cảm giác trên tay mềm mại. Loại ôn nhu này giống như ánh sáng, nháy mắt chiếu sáng lòng hắn.

Tư Cảnh Hiên giương mắt nhìn Vân Y, trong mắt là cảm tình kiên định, tay hắn cũng nắm tay nàng.

Nhìn vợ chồng son thâm tình, Cẩn Vân Nhiên khóe miệng khẽ người, mang theo người hầu rời đi.

Lúc xoay người, nụ cười trên mặt nàng biến mất, ngược lại biến thành ngưng trọng biểu tình.

Bồng Lai đảo cùng Tuyết Uyên đấu tranh ngày càng kịch liệt, cũng gần là trận cuối cùng. Trận chiến cuối cùng, sẽ quyết định sinh tử của Tuyết Uyên.

Tuyết Uyên ngàn năm cơ nghiệp, sao lại có thể xuống dốc?

Cẩn Vân Nhiên trên mặt một mảnh ảm đạm, không còn sáng sủa. Nàng trước đó vài ngày bị Bồng Lai đảo, Minh Huy đả thương, nay thân thể bị

https://thuviensach.vn

trọng thương, đã không có sức chiến đấu, Tuyết Uyên bây giờ lại họa vô đơn chí.

Xuất Trần võ công tuy rằng rất cao, nhưng chống lại cao thủ như Minh Huy vẫn không đủ. Bình thường nàng cùng Vô Ngân hợp thủ mới có thể chống đỡ với Minh Huy, nhưng bây giờ, bản thân mình bị trọng thương, chỉ dựa vào Xuất Trần và Vô Ngân, sao ngăn cản được Minh Huy công kích.

Nói a Hiên trở về, nàng cũng bất đắc dĩ. Nàng biết mình ích kỷ, nhất là nhìn a Hiên cùng Vân Y thâm tình, thật sự không đành lòng đem một đôi bích nhân đặt vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Nhưng nếu không có bọn họ tương trợ, Tuyết Uyên chết không thể nghi ngờ.

Người theo Cẩn Vân Nhiên sau khi rời phòng, cũng lặng lẽ lui xuống.

Xuất Trần nhìn mẫu thân như vậy, trong ánh mắt hiện lên một chút đau lòng. Xuất Trần luôn không đổi sắc mặt, trên mặt cũng lộ ra ngưng trọng biểu tình.

Hắn đi lên, nắm tay nàng, thanh âm mang theo độ ấm.

“Nương, không có gì. Vô luận có chuyện gì, ta cùng phụ thân đều ở bên cạnh ngươi.”

Cẩn Vân Nhiên nghe nói như thế, trong ánh mắt hiện lên cảm động, nàng nhìn Xuất Trần cười gật gật đầu.

Đủ, có trượng phu yêu mình, có con vĩ đại. Cả đời này, không mong gì nữa.

Mà bên kia, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y vào phòng, nhìn bên trong càng tinh xảo bố trí, Vân Y không khỏi cảm thán người Tuyết Uyên tài hoa.

https://thuviensach.vn

“Người Tuyết Uyên là người tài ba, làm ra căn phòng tinh xảo như thế này. Tuy rằng dùng vật lạnh như băng tạo thành, nhưng cũng làm cho người ta không cảm thấy lạnh. Trong phòng bố trí lại tinh xảo, làm cho người ta cảm thấy trong lòng ấm áp.”

Đến bên trong, không cần Tư Cảnh Hiên buông tay, nàng nhảy xuống. Nàng chạy khắp nơi, không ngừng cảm thán bên trong xinh đẹp. Từng chỗ điêu khắc, từng chỗ phù điêu, đều xa hoa, quả thực không giống vật của thế gian. Bởi vì, mỗi một bút, đều đẹp đến cực hạn, làm cho người ta nín thở.

Tay Vân Y đặt trên băng, cẩn thận cảm thụ hoa văn điêu khắc.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y như vậy, trong ánh mắt nhu tình một mảnh, trong lòng tràn đầy bi thương.

Hắn không có nói cho Vân Y, chỗ này là phụ thân Tư Minh Dạ vì mẫu thân Tuyết Linh Ca của hắn tạo thành. Mỗi một chỗ, mỗi một góc đều dùng hết tâm huyết, tràn ngập thâm tình.

Vân Y đang nhìn nơi khác, đột nhiên cảm nhận được Tư Cảnh Hiên đau thương. Nàng quay đầu, nhìn Tư Cảnh Hiên thâm tình nhìn mình, khóe miệng mang theo ý cười. Nhưng, không biết vì sao Vân Y cảm thấy nụ cười đó mang đầy chua sót.

Vân Y đột nhiên chạy qua, gắt gao ôm Tư Cảnh Hiên, ngữ khí lo lắng nói:“Hiên, huynh làm sao vậy?”

Nhìn nàng, ánh mắt Tư Cảnh Hiên lộ ra vẻ yếu ớt. Hắn không nói gì, chỉ gắt gao nhìn Vân Y, sợ nàng sẽ biến mất.

Vân Y không biết nói gì cho tốt, chỉ gắt gao ôm Tư Cảnh Hiên.

Đột nhiên, cảm giác trên đầu khẽ nặng, Tư Cảnh Hiên đột nhiên gác cằm trên đầu Vân Y, hai tay cũng gắt gao ôm nàng.

https://thuviensach.vn

“Y y, ta yêu nàng, chúng ta vĩnh viễn không xa rời.”

Tư Cảnh Hiên nói xong, không nói gì nữa, càng ôm Vân Y.

Ban đêm, Vân Y lẳng lặng ngồi trên nóc nhà nhìn sao trên trời.

Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên ăn xong cơm chiều, có người đến mời Tư Cảnh Hiên đi gặp uyên chủ Vô Ngân.

Mà Vân Y lại nhàm chán ở trong phòng, Vân Y phát hiện nóc nhà này.

Nóc nhà này rất kỳ lạ, không giống như những phòng ốc khác. Nhưng nóc nhà này ở giữa lại khắc đầy hoa phượng hoàng. Hoa phượng hoàng này được khắc tỉ mỉ, tinh xảo, làm cho Vân Y giống như thấy được một đoạn thâm tình.

Vân Y lắc lắc đầu, không khỏi bật cười, nghĩ mình có phải suy nghĩ nhiều hay không.

Nóc nhà này hấp dẫn Vân Y là bức điêu khắc hai nam nữ ôm nhau.

Hai người đều là một thân tuyết y, vẻ mặt hạnh phúc an bình.

Nữ tử dung mạo thiên thành, giống như nữ thần. So với Quân Ánh Nguyệt, lại càng đẹp hơn, nhất là khí chất hồn nhiên thanh tú trên người, làm cho người ta nhìn liền cảm thấy linh khí vô song.

Nam tử tuấn tú, cả người khí phách thiên thành, giống như đi ra từ trong truyện. Cả người hơi thở lăng liệt vô song, ánh mắt nhìn nữ lại ôn nhu như nước.

Thật sự là xứng đôi, quả thực là quần anh tụ hội.

Vân Y lẳng lặng thưởng thức thâm tình của họ, nhưng trong lúc đó, biểu tình trên mặt hoàn toàn cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Vân Y kinh ngạc nhìn dung mạo nam tử trước mặt, nhìn dung nhan quen thuộc, ánh mắt kinh ngạc càng lúc càng lớn.

Dung nhan của nam tử này giống Tư Cảnh Hiên đến bảy phần. Mà ba phần con lại, Vân Y đột nhiên nhìn về phía nữ tử kia, ba phần đó lại giống nữ tử này.

Nhất thời, Vân Y kinh ngạc lui ra phía sau từng bước, thân phận hai người này không cần nói cũng biết. Đây là cha mẹ của Hiên!

Chính là, cha mẹ của Hiên, sao lại ở đây?

Như vậy, căn phòng này có ý nghĩa gì?

Còn hoa phượng hoàng, còn tư phu nhân thần bí, trong đó có bí mật gì?

Vân Y mang tâm sự ngồi trên nóc nhà, nhìn sao trên trời, trong lòng có ngàn vạn vẻ u sầu, không nghĩ ra chuyện này.

Vân Y mờ mịt nhìn thiên không, không biết mình đang nhìn cái gì. Đột nhiên một cỗ ấm áp từ phía sau truyền đến, Vân Y cảm thụ được cái ôm quen thuộc, trong lòng liền yên ổn. Nàng nghiêng đầu, nhìn dung nhan trong gang tấc, trong lòng liền cảm thấy thỏa mãn mà ấm áp.

Nàng cười hỏi hắn:“Sao về nhanh vậy?”

“Bởi vì nhớ ngươi a, bởi vì nghĩ tiểu ngốc tử của ta đang ở trong nhà chờ ta, cho nên ta trở về.”

Tư Cảnh Hiên cười nói, hơi thở ấm áp phả vào cổ Vân Y, làm cho Vân Y cảm thấy nhột, nên quay đầu giãy dụa nói:“Nhột quá, mau thả ta ra.”

“Không được, có chết cũng không buông, haha.”

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên không quan tâm, đùa giỡn vô lại. Không chỉ không buông ngược lại càng ôm chặt Vân Y, cười nỉ non, vui đùa vô lại.

Cảm nhận Tư Cảnh Hiên như vậy, trong lòng Vân Y xẹt qua một tia khác thường. Hai bọn họ ở cùng một chỗ lâu như vậy, vẫn dùng lễ nghĩa. Hắn lúc nào cũng như quân tử, chưa bao giờ mặt lộ ra tính trẻ con trước mặt nàng.

Nhưng như vậy, lại làm Vân Y cảm thấy hai người càng thêm thân cận.

“Được. Huynh nói ta đều nghe, hôm nay cậu nói gì với huynh.”

Vân Y hỏi, trong giọng nói mang theo lo lắng.

Nàng biết Tuyết Uyên tình thế dị thường ác liệt, bởi vậy rất là lo lắng.

Nói xong, Tư Cảnh Hiên ngẩng đầu nhìn Vân Y, nụ cười ấm áp mà sáng ngời, lúc Vân Y trở tay không kịp, đột nhiên hôn vào môi Vân Y.

Triền miên một lúc, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nỉ non.

“Cậu…… cho chúng ta thành thân ở Tuyết Uyên…… Dưới sự chứng kiến của mọi người…… Thành thân.”

Vân Y bị Tư Cảnh Hiên hôn mơ mơ màng màng, nghe được hai chữ thành thân, chỉ cảm thấy trước mắt nở ra một đóa hoa xinh đẹp. Trong lòng nàng lập tức hạnh phúc, đây là danh chính ngôn thuận đồng sinh cộng tử.

Lần trước hôn lễ ở Sở quốc, tuy rằng long trọng, nhưng lúc ấy thành thân vì nguyên nhân khác, không có tình yêu. Nhưng, giờ phút này ở Tuyết Uyên, ở trước mặt thân nhân của Tư Cảnh Hiên chứng kiến sẽ không giống nhau.

Vân Y vừa định đáp lời, cũng chưa kịp nói, đã bị Tư Cảnh Hiên khiến cho quên đi mọi thứ.

https://thuviensach.vn

Một nụ hôn thâm tình mà triền miên, lúc chấm dứt, trán hai người gắt gao dính chặt, cảm thụ được hơi thở lẫn nhau.

Trong mắt Vân Y một mảnh mê mang, ánh mắt nhìn Tư Cảnh Hiên mơ màng. Vân Y âm thầm tránh mình, sao lại bị Tư Cảnh Hiên dùng mỹ nam kế chứ?

Mà Tư Cảnh Hiên mang đôi mắt si tình nhìn Vân Y, nhìn nữ tử sắp trở thành thê tử chân chính của mình.

“Nàng muốn biết cái gì, ta đều nói cho nàng.”

Tư Cảnh Hiên đột nhiên nói, làm cho Vân Y sửng sốt, nhưng lại nhanh chóng phản ứng lại, Tư Cảnh Hiên hẳn là biết mình có nghi hoặc trong lòng.

Tư Cảnh Hiên nói xong, nhẹ nhàng buông Vân Y ra, quay đầu nhìn về phía kia, ánh mắt cô đơn mà tuyệt vọng.

Nhìn Tư Cảnh Hiên như vậy, Vân Y cảm thấy lòng mình cũng đau đớn. Nàng quay đầu ôm Tư Cảnh Hiên, miệng cười nói:“Vô luận có chuyện gì, cũng không thể thay đổi tình yêu của ta.”

Nghe Vân Y kiên định nói, trong mắt Tư Cảnh Hiên hiện lên vẻ si tình.

Tư Cảnh Hiên im lặng, thật lâu cũng không nói chuyện. Vân Y cũng không sốt ruột, chỉ lẳng lặng ôm Tư Cảnh Hiên, đợi Tư Cảnh Hiên trả lời.

“Phụ thân ta là Tư Minh Dạ, hắn là đảo chủ Bồng Lai đảo. Mẫu thân của ta là Tuyết Linh Ca, nàng là uyên chủ Tuyết Uyên, là muội muội duy nhất của Tuyết Vô Ngân uyên chủ.”

Một câu này, cũng làm cho Vân Y rung động.

Bối cảnh này, tình yêu của họ chắc là oanh oanh liệt liệt.

https://thuviensach.vn

Tư Minh Dạ, từng là đảo chủ Bồng Lai đảo, Minh Huy lại làm cách nào leo lên vị trí đó, Vân Y cụp mắt, giấu đi thần sắc trong mắt.

“Mẫu thân của ta cùng phụ thân biết nhau ở Sở quốc, khi đó phụ thân ta cùng Minh Huy có việc ở Sở quốc xử lý. Mà mẫu thân ta lúc ấy bởi vì trên đảo nhàm chán, cho nên giả nam trang vụng trộm chạy ra ngoài. Ba người gặp nhau, đầu tiên cảm thấy hợp nhau, nên ba người kết bạn.Khi không biết mẫu thân ta là nữ, bọn họ có quan hệ vô cùng tốt, giống như huynh đệ. Nhưng khi biết mẫu thân là nữ, trước mặt hồng nhan, hai người đều động lòng.”

Nghe mấy câu này, Vân Y đã có thể đoán được chuyện sau đó. Chuyện tình của một nữ hai nam, một nam nhân lại hận, cuối cùng hủy diệt một đôi yêu nhau.

“Minh Huy hận, cuối cùng áp dụng thủ đoạn ti bỉ, sát hại phụ thân ta, đoạt vị trí đảo chủ. Mà mẫu thân của ta lúc ấy đang có mang, cho nên chịu đựng mất đi phụ thân, kiên cường sống. Minh Huy bởi vì vừa đoạt được vị trí đó, mà Bồng Lai đảo lại có nhiều người thề chết theo cha. Bởi vậy, Minh Huy bận ứng phó bọn họ, nên không có thời gian đối phó mẫu thân ta. Mẫu thân ta lại thừa cơ hội này chạy thoát ra ngoài, sống lang bạt. Cuối cùng, lại bất tri bất giác đến Sở quốc. Ở Sở quốc, mẫu thân của ta dùng tên giả là tư phu nhân, giúp đỡ hoàng đế Sở quốc thành công cản trở Hứa vương dã tâm bừng bừng. Bởi vậy, mẫu thân của ta lặng lẽ sống ở hoàng cung Sở quốc, tĩnh tâm dưỡng thai.”

Nghe đến đó, Vân Y đột nhiên nghĩ tới chuyện của Sở quốc. Thì ra năm đó Hứa vương bị mẫu thân của Hiên bức lui, như vậy hoa phượng hoàng trong cung sao lại như vậy?

Tư Cảnh Hiên vẫn nói, ngữ điệu cũng khó nén đau kịch liệt cùng hận ý.

https://thuviensach.vn

“Có lẽ là vì dung nhan tuyệt thế của mẫu thân, kinh thế tài hoa, Hoàng đế của Sở quốc cũng rất yêu mẫu thân của ta. Bởi vì biết mẫu thân thích hoa phượng hoàng, hắn liền tâm huyết sai người đi nhiều nơi, trồng nhiều hoa phượng hoàng trong cung. Nhưng, mẫu thân sau khi sinh ta, lặng yên rời đi, lặng lẽ về Tuyết Uyên. Mà Sở quốc hoàng đế bởi vì nàng rời đi, tâm tình phẫn nộ táo bạo, lúc ấy giết rất nhiều người. Lại đem hoa phượng hoàng liệt vào hoa cấm, không ai được nhắc tới, người nào nhắc tới, đều bị cực hình.”

Vân Y lúc này mới biết trong hoàng cung hoa phượng hoàng thì ra có nguyên nhân như vậy. Nàng thật không ngờ, Sở quốc hoàng đế lại có thâm tình như vậy, không khỏi làm người ta thổn thức không thôi.

Vân Y đưa mắt nhìn bức điêu khắc, thản nhiên hỏi.

“Vậy sao nơi này lại như thế này?”

Tư Cảnh Hiên nhìn theo Vân Y, nhìn bức điêu khắc, trong ánh mắt là thật sâu rung động.

“Đây là trước khi chết phụ thân vì mẫu thân làm thành, bức điêu khắc này cũng là phụ thân tự tay khắc, làm kỷ niệm tình yêu hai người. Bố trí trong phòng, đều là tâm huyết phụ thân. Chỉ là, sau khi phụ thân bị Minh Huy lừa lấy Bồng Lai đảo và tàn nhẫn sát hại, cuộc sống tốt đẹp, cứ như vậy mà tan biến.”

Tư Cảnh Hiên nói đến đây, trong ánh mắt hận ý ngập trời, lời nói cũng có vẻ lạnh như băng đến cực điểm.

Vân Y lẳng lặng ôm chặt Tư Cảnh Hiên, cố gắng truyền sự ấm áp cho Tư Cảnh Hiên.

Cảm nhận được độ ấm của nàng, Tư Cảnh Hiên mới dần dần bình tĩnh trở lại, trên mặt cũng từ từ chuyển thành nhu hòa bình thản.

https://thuviensach.vn

Hắn nhẹ nhàng nắm tay Vân Y, ôn nhu nói:“Ta không sao, một ngày nào đó, nợ máu này, ta đều tự tay đòi lại. Lúc đó, chúng ta tìm nơi không có ai, sau đó sinh thật nhiều đứa nhỏ, được không?”

Hắn ôn nhu, làm Vân Y có chút hoảng hốt, nhưng Vân Y phản ứng lại. Nàng ôn nhu tựa vào vai Tư Cảnh Hiên, thanh âm dịu dàng nói:“Được.”

Nàng không hỏi tiếp, bởi vì chuyện sau đó đại khái nàng cũng biết. Tất nhiên là sau đó Minh Huy dàn xếp Bồng Lai đảo cong, liền tới Tuyết Uyên tìm người. Mà Tuyết Linh Ca tất nhiên không nguyện ý vì chuyện của mình mà liên lụy Tuyết Uyên. Sau đó, Tuyết Linh Ca vì bảo vệ trong sạch, mà buộc chết.

Chỉ là, sao Hiên lại còn sống?

Vân Y không hỏi, nàng đoán có thể là Tư Minh Dạ có giữ lại vài hộ vệ để bảo vệ, hoặc là Tuyết Linh Ca cuối cùng có giao dịch với Minh Huy. Mà Tư Cảnh Hiên không nói cho nàng, chắc là chính hắn cũng không biết nguyên nhân trong đó. Nhưng vô luận là nguyên nhân nào, Minh Huy vẫn là kẻ thù của Tư Cảnh Hiên.

Một đêm này, hai người cứ dựa sát vào nhau đến hừng đông, ôm nhau ấm áp.

Hôm sau, Vân Y tỉnh lại, vừa mở mắt, lập tức nhìn thấy ánh mắt của Tư Cảnh Hiên.

Mặc mâu quang hoa, liễm diễm vô song.

Vân Y vươn tay chạm vào đôi mắt Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên đã sớm tỉnh lại, nhìn Vân Y chưa tỉnh ngủ, liền lẳng lặng nhìn Vân Y im lặng ngủ nhìn đến xuất thần. Lúc đang xuất thần, lại đột nhiên mở mắt.

https://thuviensach.vn

Vân Y vừa tỉnh ngủ, mê mê mang mang vươn tay muốn chạm vào mắt hắn. Nhìn Vân Y như vậy, Tư Cảnh Hiên cảm thấy thật đáng yêu. Hắn cũng không ngăn cản Vân Y, cho tay Vân Y từ từ đến gần hai mắt của mình.

Lúc chạm vào mắt Tư Cảnh Hiên, Vân Y đột nhiên hoàn hồn, nhìn mình làm những chuyện như vậy, Vân Y nhất thời sắc mặt đỏ hồng.

Sao mình lại sờ Tư Cảnh Hiên được chứ?

Vân Y muốn thu tay lại, lại đột nhiên bị Tư Cảnh Hiên bắt được. Hắn cầm lấy tay Vân Y, cười nói:“Như thế nào? Chiếm tiện nghi, còn muốn trốn?”

Giờ khắc này Tư Cảnh Hiên lại lộ ra một phiên phong tình.

Vân Y trong nháy mắt lại bị lạc vào phong tình của Tư Cảnh Hiên, đợi Vân Y phản ứng lại, trên môi đã có xúc cảm ôn nhuận. Lúc hoàn hồn, Tư Cảnh Hiên rời khỏi môi của mình, đang ở một bên cười.

Vân Y trên mặt lập tức xuất hiện vẻ ảo não, nhưng trong lòng cũng ngọt ngào ấm áp dị thường.

Thật tốt quá, nếu nàng cùng Hiên có thể như vậy mãi cho đến già, nhất định là rất hạnh phúc a.

Hai người đang hưởng thụ ấm áp, đột nhiên bị tiếng bước chân quấy rầy.

Tư Cảnh Hiên nhíu mày, trong lòng có dự cảm không hay. Vân Y giương mắt thấy thần sắc Tư Cảnh Hiên, trong lòng cũng lo lắng, trên mặt cũng là một mảnh ngưng trọng thần sắc.

Tư Cảnh Hiên thu hồi biểu tình trên mặt, ôm Vân Y phi thân xuống, ngữ khí trong trẻo nhưng lạnh lùng hỏi:“Xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Người tới là một thân áo trắng, trên áo thêu hai phiến lá cây. Vân Y biết địa vị của Tuyết Uyên có thể nhìn ra qua quần áo, lá cây càng nhiều, địa vị càng cao.

Người tới cung kính, sắc mặt sốt ruột bẩm báo:“Hồi thiếu gia, phu nhân đột nhiên hộc máu té xỉu.”

Đột nhiên nghe tin tức này, Tư Cảnh Hiên trên mặt lập tức lo lắng. Hắn quay đầu nhìn Vân Y, Vân Y hiểu ý, lập tức nói:“Ta và huynh cùng đi xem đi.”

Hai người đi theo người báo tin, tới nơi của uyên chủ Tuyết Uyên. Chỉ chốc lát, hai người đến một lầu các.

Lúc này đã có nhiều người vây quanh, chắc đều là cánh tay của Tuyết Uyên.

Nhìn Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y đến, Xuất Trần lập tức đi lên.

“Thế nào?”

Tư Cảnh Hiên sốt ruột hỏi, trong giọng nói tràn đầy lo lắng, từ đó có thể thấy được, Tư Cảnh Hiên đối với Cẩn Vân Nhiên cảm tình rất sâu.

Xuất Trần luôn luôn bình tĩnh, lúc này lại mang vẻ lo âu.

“Trúng độc.”

“Trúng độc!”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên khó nén phẫn nộ, Minh Huy thật sự là đáng chết, hắn đã hại chết mẫu thân mình. Chẳng lẽ, hắn bây giờ lại muốn hại chết mợ sao?

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên trong lòng hận ý ngập trời, hắn thật sự rất muốn vọt tới Bồng Lai đảo giết Minh Huy.

Nghe thế, Vân Y cả kinh. Trúng độc? Như vậy chắc chắn Bồng Lai đảo có giải dược, Bồng Lai đảo muốn làm cái gì? Vân Y sợ hãi kết quả, giờ phút này trong lòng cũn như kiến bò trên chảo nóng, lo lắng không thôi.

Chỉ chốc lát, có một đại phu của Tuyết Uyên đi ra.

Hắn đi đến bên cạnh Xuất Trần, ngữ khí sầu lo nói:“Phu nhân trúng độc, thuộc hạ tra không được là cái gì. Thuộc hạ đáng chết, mong thiếu chủ trách phạt.”

Đại phu nói, mọi người đều ồ lên. Đại phu này có y thuật tốt nhất Tuyết Uyên, nhưng bây giờ lại tra không được.

Nếu tra không được, chỉ có một loại khả năng, thì độc này chỉ mới phát. Hơn nữa giải dược, chỉ có người hạ độc mới có.

Minh Huy tâm tư thật ác độc a, mục đích không cần nói cũng biết.

Người của Tuyết Uyên đều mang thần sắc phức tạp, không biết giờ phút này nên làm gì.

Xuất Trần muốn vào nhìn mẫu thân, phụ thân. Chỉ là Xuất Trần chưa đi được nửa bước, cũng bị một người cản lại.

“Thiếu chủ, Bồng Lai đảo vừa mới đưa thư tới.”

Nghe được ba chữ Bồng Lai đảo, trên mặt Xuất Trần cũng tràn đầy hận ý.

Hắn lấy phong thư, mở ra, khi thấy rõ nội dung, trên mặt là một trận giãy dụa.

https://thuviensach.vn

Nhìn Xuất Trần như vậy, Tư Cảnh Hiên tựa hồ đoán được cái gì, lấy thư trong tay Xuất Trần xem.

Trong thư nói nếu muôn giải dược, đem Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y đến đổi.

Thấy vậy, Tư Cảnh Hiên phẫn nộ đem tờ giấy nghiền thành bột phấn.

Vân Y đứng bên cạnh cũng thấy được nội dung, trên mặt một trận khó coi.

Không phải vì sợ đi đổi giải dược, mà là cảm thấy Minh Huy thật sự rất ti bỉ.

Làm như vậy, không phải làm cho người Tuyết Uyên lâm vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan sao?

Vân Y lặng lẽ đi lên, nắm tay Tư Cảnh Hiên, nàng đều nghe theo hắn.

Tư Cảnh Hiên không biết nên cái gì, hắn không có khả năng làm ra vẻ mặc kệ mợ. Cho dù là đầm rồng hang hổ, hắn cũng nhất định sẽ đi. Nhưng chuyện này cũng liên lụy đến Vân Y, hắn còn có chút không đành lòng. Nhưng được Vân Y cổ vũ, hắn liền kiên định.

Nhưng giờ khắc này, Tư Cảnh Hiên không nói gì, hắn sẽ không nói trước chuyện này.

“Chúng ta vào xem cậu đi.”

Xuất Trần mang vẻ mặt lo lắng, hắn luôn luôn lạnh nhạt bây giờ lại tái nhợt.

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Xuất Trần thản nhiên gật đầu, sau đó liền cùng Tư Cảnh Hiên và Vân Y cùng nhau vào.

https://thuviensach.vn

Lầu các nhìn cũng rất bình thường, nhưng vừa vào cửa, bên trong lại khác.

Bên trong như là thiên nhiên, có nước chảy róc rách, có hồ thủy tiên.

Như mùa xuân bàn ấm áp, cảnh sắc xinh đẹp.

Tựa hồ nhìn ra Vân Y nghi hoặc, Xuất Trần giải thích.

“Nơi này là phụ thân ta thiết kế riêng cho mẫu thân, nơi này dùng loại bùn đất tốt nhất, những thanh gỗ tốt nhất để tạo thành. Dùng loại gỗ này, khiến cho bên trong ấm áp như mùa xuân. Mẫu thân của ta rất thích nơi này, bởi vì nơi này không chỉ có cảnh sắc độc nhất vô nhị của Tuyết Uyên, lại có phần thâm tình.”

Nghe Xuất Trần nói, Vân Y cũng rất cảm động. Nàng thật không ngờ uyên chủ Tuyết Uyên, võ công cái thế, cũng là một nam nhân si tình. Không chỉ si tình, lại dụng tâm như thế.

Một đôi vợ chồng như vậy, làm sao tính tình của Xuất Trần lại như vậy.

Hắn lớn lên trong yêu thương, không phải hoạt bát, sáng sủa sao?

Nhưng khi Vân Y nhìn thấy phụ thân Xuất Trần, Tuyết Vô Ngân, trong lòng nghĩ không hổ là phụ tử a, tính tình thật sự giống nhau.

Tuyết Vô Ngân, một thân áo trắng, khí chất như Xuất Trần. Tuyết Vô Ngân có vẻ mặt lạnh lùng, có vài phần giống Hàn Băng, lại không rét lạnh như Hàn Băng, mang theo lãnh ý. Dung mạo Tuyết Vô Ngân, tất nhiên cũng là thượng thừa, không nhìn ra tuổi tác. Nếu không biết, nói hắn là huynh đệ Xuất Trần cũng có người tin.

Tuyết Vô Ngân nhìn thấy ba người vào, ánh mắt thu hồi lại. Lúc thấy Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt nhớ lại gì đó.

https://thuviensach.vn

“A Hiên, ngồi đi.”

Tư Cảnh Hiên chỉ thản nhiên gật gật đầu, không ngồi xuống.

Tuyết Vô Ngân cũng không để ý, hắn nhìn về phía Vân Y, nhìn nàng, cảm thấy có một cỗ khí chất hồn nhiên, trong lòng tràn đầy vui mừng.

Như vậy thật tốt, nữ tử tốt như vậy, cùng a Hiên thật sự là trời sinh một đôi.

Tuyết Vô Ngân tuy rằng không thấy lá thư, nhưng đại khái cũng đoán được nội dung.

Hắn cười nhìn Tư Cảnh Hiên nói:“Chuyện này, ngươi cũng đừng quản. Ngươi an tâm sống ở Tuyết Uyên, cậu sẽ không cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới vợ chồng các ngươi. Chỉ là, ngày hôm qua nói về chuyện hôn lễ các ngươi, có khả năng bị hoãn lại một thời gian.”

Tư Cảnh Hiên nhìn Tuyết Vô Ngân, nói:“Chuyện hôn lễ không cần vội, hôn lễ vẫn đợi sau khi xong chuyện hãy cử hành a.”

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Tuyết Vô Ngân ngẩng đầu lên, áy náy nhìn Tư Cảnh Hiên.

“A Hiên, ngươi không trách cậu chứ. Vốn Bồng Lai đảo lần trước đánh với Tuyết Uyên cũng đã tổn thương nguyên khí, hai bên hiệp định một tháng sau lại chính thức khai chiến. Nhưng, thật không ngờ, Bồng Lai đảo lại nuốt lời. Cậu nghĩ có thể trước khi chết, nhìn ngươi thành thân, coi như hoàn thành tâm nguyện. Nhưng, thật không ngờ tình thế lại đi đến bước này.”

Nghe Tuyết Vô Ngân nói, Vân Y trong lòng ấm áp. Trong lòng nàng thay Hiên cảm thấy vui vẻ, có người cậu tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên tất nhiên cũng cảm nhận được tình cảm của cậu, nên nói:“Cậu, ngươi không cần nói như vậy. Ta cũng là người Tuyết Uyên, ta cũng phải làm gì đó cho Tuyết Uyên.”

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, trong mắt Tuyết Vô Ngân hiện lên tia vui mừng. Quả nhiên là con của Ca nhi, nguyện ý vì Tuyết Uyên làm bất cứ chuyện gì. Chỉ là năm đó, hắn không có năng lực bảo hộ Ca nhi, để Ca nhi như chết thảm. Nay, thấy con của Ca nhi, sao hắn lại nhẫn tâm để nó vào chỗ nguy hiểm.

Tuyết Vô Ngân nhìn Tư Cảnh Hiên, nói:“A Hiên, không cần nữa. Ngươi nghe cậu một lần đi, lần này ngươi cứ ở Tuyết Uyên đi, chuyện khác cậu sẽ giải quyết.”

Tuyết Vô Ngân kiên quyết, không có cho Tư Cảnh Hiên phản bác.

Ánh mắt cậu kiên định, Tư Cảnh Hiên không phản bác,mà yên lặng đến bên cạnh Cẩn Vân Nhiên, nhìn mợ nằm trên giường, trong lòng Tư Cảnh Hiên hạ một quyết định.

Hai người ngây người một lúc, liền rời đi.

Mà Xuất Trần ở lại cùng Tuyết Vô Ngân bàn chuyện.

Trở lại phòng, biểu tình trên mặt Tư Cảnh Hiên ngưng trọng dị thường, nhìn Vân Y ánh mắt muốn nói lại thôi. Nhìn Tư Cảnh Hiên, Vân Y đã hiểu ý của hắn.

Vì thế, Vân Y đi đến bên cạnh Tư Cảnh Hiên, ngữ khí kiên định nói:“Hiên, chúng ta từng nói đồng sinh cộng tử. Cho nên, huynh không thể bỏ ta, một mình chạy tới Bồng Lai đảo. Nếu không, ta cũng lặng lẽ đi một mình.”

Bị Vân Y nhìn rõ tâm tư, Tư Cảnh Hiên nói.

https://thuviensach.vn

“Y y, lần này, nàng nghe ta đi. Chuyện này thật sự rất nguy hiểm, nàng đừng đi. Ở đây chờ ta, ta nhất định sẽ trở về được không?”

Tư Cảnh Hiên kiên nhẫn ôn nhu, nhưng Vân Y sắc mặt phẫn nộ phản kích:“Vậy ta đi một mình, huynh ở đây chờ ta. Ta cam đoan với huynh, ta nhất định sẽ quay về được không?”

Bị Vân Y nói lại, Tư Cảnh Hiên cảm thấy vừa tức giận vừa buồn cười, không biết nên vui hay buồn.

Cuối cùng, Tư Cảnh Hiên phải thỏa hiệp, hai người muốn vào đêm mai, lặng lẽ đến Bồng Lai đảo lấy giải dược.

Cái này, Vân Y xem như vừa lòng.

Buổi tối, hai người đều mặc y phục đen, bịt cái khăn đen, chỉ lộ ra đôi mắt.

Vân Y phi thường vừa lòng. Như vậy, Vân Y có cảm giác giống như tiểu thuyết võ hiệp.

Hai người bàn luận xong đường trốn, liền xuất phát.

Nhưng, lúc xuất phát, Tư Cảnh Hiên lại bắt Vân Y trở về, lặp lại một lần nữa.

Nghe vậy, Vân Y thật sự là khóc không ra nước mắt a. Cả ngày đã nói bốn lần, nàng đều đã thuộc lòng rồi.

Vì thế, Vân Y lặp lại một lần nữa, Tư Cảnh Hiên mới vừa lòng quyết định xuất phát.

Rốt cục có thể đi, Vân Y chỉ cảm thấy giờ phút này mình sắp rơi lệ đầy mặt.

https://thuviensach.vn

Hai người bắt đầu xuất phát, lặng lẽ đi tới cửa của Tuyết Uyên.

Cũng là thật không ngờ, ở xuất khẩu chỗ thế nhưng nhìn đến một cái Hắc y nhân canh giữ ở nơi đó.

Vân Y nhất thời như lâm trận, trong lòng nghĩ hôm nay thật sự là bất lợi a. Mới ra cửa, đã đụng phải người khác.

Mình có nên hấp dẫn lực chú ý của hắn không, để Tư Cảnh Hiên có cơ hội về Tuyết Uyên báo tin.

Lúc Vân Y rối rắm, Tư Cảnh Hiên cũng đi tới phía trước, đi tới trước mặt Hắc y nhân. Dưới ánh mắt của Vân Y, vươn tay vỗ vỗ bả vai Hắc y nhân kia.

Đây là tình huống gì?

Vân Y trong lúc nhất thời nghĩ không ra, nhưng hắc y nam tử kia nhìn về phía Vân Y, Vân Y chỉ cảm thấy trước mắt thổi qua mấy cái hắc tuyến.

Xuất Trần……

Xuất Trần luôn lịch sự, tao nhã, lại có lúc mặc một thân hắc y, che khăn đen.

Vân Y kiềm chế khóe miệng run rẩy, đi đến bên cạnh Xuất Trần.

Nhìn Xuất Trần vẫn có bộ dáng bàng quang, lại lạnh nhạt, nhưng toàn thân có một loại khí thế làm cho người ta không thể xem nhẹ.

Vân Y kỳ thật rất muốn Xuất Trần không đi theo, thật sự là Xuất Trần chỉ cần đứng ở nơi đó, cũng làm cho người ta xem nhẹ.

Nhìn đôi mắt của Xuất Trần, Vân Y cảm thấy lời muốn nói cứ nghẹn tại cổ họng, không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Tựa hồ biết Vân Y nghi hoặc, Tư Cảnh Hiên đột nhiên giải thích: “Xuất Trần sẽ tức công, đến lúc đó tựa như vật không có sinh mệnh, người của Bồng Lai đảo phát hiện không được.”

Cái này, Vân Y rối rắm.

Xuất Trần biết dấu tức công, vậy không phải mình sẽ dễ bị bại lộ sao.

Lúc này, Vân Y khóc không ra nước mắt a. Mình vừa rồi còn lo lắng người khác, bây giờ nên lo lắng cho mính.

Vân Y lúc này cực độ buồn bực. Sớm biết sẽ có ngày như vậy, lúc trước nên luyện chế một ít đan dược.

Lúc Vân Y sốt ruột, Tư Cảnh Hiên cũng lấy ra một cái bình sứ.

Nhìn bình sứ kia, ánh mắt Vân Y sáng ngời, trong lòng nghĩ có hắn bên cạnh, quả nhiên thật tốt a.

Vân Y vội nhận bình sứ kia, đổ ra một viên thuốc, nuốt xuống.

Nhất thời, Vân Y cảm giác trên người có biến hóa, hơi thở trở nên nhẹ nhàng. Từ từ tan biến, cuối cùng cơ hồ là không có.

Thuốc này thật sự là thần kỳ, Vân Y nghĩ sau này nhất định sẽ cho người của Thiên Binh các để dùng.

Ba người không nói chuyện, chỉ chốc lát đi tới một bờ biển. Vân Y nhìn biển lớn mờ mịt, nhìn đèn đuốc ở xa. Cho dù không thấy, nhưng đại khái cũng có thể đoán dược, lúc này Bồng Lai đảo chắc đang ca múa mừng cảnh thái bình.

Dù sao, Minh Huy vừa mới làm Tuyết Uyên phu nhân bị thương. Nay, lại nắm giữ thuốc giải áp chế Tuyết Uyên.

https://thuviensach.vn

Nhìn biển bình tĩnh vô ba, Vân Y lúc này cảm thấy cũng không bình tĩnh.

Bồng Lai đảo, Tuyết Uyên ân oán tồn tại đã lâu, hơn nữa không có khả năng hóa giải ân oán. Như vậy, hai bên không chết không ngừng.

Nếu năm đó Minh Huy không trượt chân, có phải cục diện hôm nay hoàn toàn khác.

Nếu Tuyết Linh Ca cùng Tư Minh Dạ thành thân, như vậy sẽ gắn bó với Bồng Lai đảo suốt đời. Như vậy hai bên sẽ có quan hệ tốt, llàm sao có thể có cục diện hôm nay.

Có thể nói là tạo hóa trêu người, Minh Huy nhất thời hồ đồ, dẫn theo ân oán.

Có lẽ, chỉ khi Minh Huy chết, tất cả mới có thể chấm dứt.

Vân Y cảm khái xong, vừa muốn hỏi nên ngồi thuyền qua, hay ngồi tiên hạc qua.

Đầu còn chưa quay qua, đã bị Tư Cảnh Hiên ôm chặt.

Vân Y nghi hoặc, nhưng không động đậy, chỉ tò mò xem Tư Cảnh Hiên muốn làm gì.

Tư Cảnh Hiên cầm trên tay một cây trâm ngọc, hắn quấn tóc Vân Y lên. Cuối cùng lại lấy ra một cái bao màu lam, nó rất kỳ lạ, ở dưới ánh trăng có thể tản mát ra ánh huỳnh quang.

Vân Y nhịn không được vươn tay, đi sờ cái bao kia, cảm giác mềm mại, Vân Y nhất thời kinh ngạc nhìn Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên cười cười, không trả lời ngay, mà dùng nó, tròng vào người Vân Y. Sau đó buông tay, lại giải thích.

https://thuviensach.vn

“Đây là thiên tàm ti làm thành bao, đã được xử lý, có thể chống nước.”

Nghe thế, Vân Y kinh ngạc, cái bao này lại dùng thiên tàm ti làm thành, chẳng phải là vô giá.

Nhưng lúc này, sao Hiên lại tròng vào người mình? Vân Y cũng không cho rằng Tư Cảnh Hiên là người tùy hứng, làm như vậy chắc chắn có ý tứ khác.

Đợi chút, chống nước……

Không phải là…… Trôi qua……

Vân Y kinh ngạc nhìn Tư Cảnh Hiên, nhẹ giọng hỏi:“Chúng ta bơi qua sao…”

Tư Cảnh Hiên quay đầu nhìn Vân Y, khẽ cười.

“Đúng vậy, chúng ta bơi qua. Y y, bây giờ hối hận còn kịp, nàng có thể trở về.”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên dụ dỗ, Vân Y thiếu chút nữa theo thói quen gật đầu.

Nhưng ngay sau đó, trên mặt Vân Y lập tức khôi phục kiên định biểu tình.

“Bơi qua thì bơi thôi. Hôm nay đừng nói là bơi qua, có đi qua, ta cũng chịu.”

Vân Y lập tức cho thấy lập trường, cố định nói.

Nghe nói như thế, ý cười trong mắt Tư Cảnh Hiên càng đậm. Ngay cả Xuất Trần cũng nhịn không được cong khóe miệng.

https://thuviensach.vn

Vân Y cuối cùng đã biết, tại sao lại dùng bao tròng người.

Vân Y quyết định, không phải là bơi lội sao? Mình là cao thủ, nói đến đây, Vân Y đột nhiên nhớ tới lần đầu vào hồ nước của Tư Cảnh Hiên. Mình đang trốn Hạo Minh, ngay lúc đó An vương đuổi bắt, mà bơi lội đào tẩu.

Bởi vậy, tuy rằng nhìn chỗ này khá sâu. Nhưng là, Vân Y liên tục bơm hơi cho mình, nhất định sẽ qua.

Lúc Xuất Trần nhảy xuống, Vân Y cũng chuẩn bị nhảy theo, đột nhiên bị người khác ôm lấy.

Vân Y buồn bực quay đầu nhìn Tư Cảnh Hiên, đến cuối cùng, còn muốn ngăn cản mình sao.

Nhìn ánh mắt Vân Y, Tư Cảnh Hiên đột nhiên rút ra một cây thiên tàm ti, nhẹ nhàng cột vào thắt lưng Vân Y.

Vân Y lăng lăng nhìn thiên tàm ti trên lưng, trong lòng nghĩ Tư Cảnh Hiên không phải muốn kéo mình qua đó chứ.

Quả nhiên, ngay sau đó, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y nhảy xuống biển.

Vân Y còn chưa phản ứng được, lại bị Tư Cảnh Hiên ở phía trước kéo đi. Đợi Vân Y phản ứng được, nàng đã bị kéo đi khá xa.

Vân Y ngay từ đầu có chút không phản ứng được, bị Tư Cảnh Hiên kéo như vậy, chỉ cảm thấy thân thể chìm nổi. Hơn nữa nước này kỳ quái, Vân Y chỉ cảm thấy càng bơi độ ấm của nước càng cao.

Vân Y dần dần thích ứng độ ấm, mà bắt đầu cố gắng bơi lội. Vừa bơi, Vân Y vừa tự hỏi vấn đề nước ấm này. Đột nhiên, nàng nghĩ Tuyết Uyên có băng tuyết, cho nên nước ở gần Tuyết Uyên đều lạnh vô cùng. Mà nước ở gần Bồng Lai đảo, lại có vẻ ấm áp.

https://thuviensach.vn

Vân Y nghe Tư Cảnh Hiên nói qua, Bồng Lai đảo ấm áp như xuân.

Kỳ thật, Tư Cảnh Hiên không biết, võ công của Vân Y rất cao.

Lúc trước, được Xuất Trần giúp, trong cơ thể Vân Y có lực lượng rất lớn.

Chỉ cần có thời cơ, là có thể bộc phát ra.

Xuất Trần biết đạo lý này, cho nên không nói cho Vân Y, mà là đang chờ thuận theo tự nhiên, làm cho lực lượng trong cơ thể Vân Y tự động thức tỉnh.

Mà lúc này, trải qua lúc nóng lúc lạnh, Vân Y cảm thấy trong cơ thể hơi thở cuồn cuộn, muốn dâng lên. Vân Y nhíu mày, không nói gì, nàng cố nén cảm giác không khỏe trong cơ thể. Không muốn liên lụy Xuất Trần cùng Tư Cảnh Hiên.

Trong cơ thể một cỗ hơi thở, không ngừng cuồn cuộn, giao tạp, Vân Y cảm thấy mình đang trải qua một loại thống khổ kì quái. Loại thống khổ này, hình như có tri giác, ở trong cơ thể mình không ngừng sinh ra.

Trong mắt Vân Y dần dần có lửa, trong đêm tối có vẻ rất là yêu dị.

Lúc Vân Y còn tri giác, đột nhiên tay chặt đứt thiên tàm ti. Sau đó mình ngừng lại, thân thể lại nổi lơ lửng.

Phía trước Tư Cảnh Hiên luôn chú ý chung quanh, hơn nữa Vân Y lúc ấy đã không dựa vào hắn kéo, mà có thể tự mình đi. Bởi vậy Tư Cảnh Hiên không có phát hiện không ổn, vẫn cẩn thận chú ý xung quanh, cố gắng bảo hộ Vân Y.

Khi Tư Cảnh Hiên không thấy, hắn đã cách Vân Y càng xa.

Vân Y ở lại, giờ phút này toàn thân bày biện ra hai nhan sắc, hồng xanh luân phiên. Vân Y cố gắng thanh tỉnh, nhưng cũng cảm thấy một cỗ hắc ám

https://thuviensach.vn

không ngừng hấp dẫn mình. Vân Y liều mạng giãy dụa, không muốn bị cuốn vào.

Thống khổ mãnh liệt, làm cho ý thức của nàng từ từ tan rã, Vân Y cảm thấy mình mệt mỏi. Vân Y thật muốn ngủ say, vậy sẽ không đau.

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, muốn ngủ say.

Nhưng trong nháy mắt, trong đầu hiện ra một hình ảnh.

Đó là Tư Cảnh Hiên ôm nàng, tuyệt vọng nhảy xuống vực. Tư Cảnh Hiên tuyệt vọng, thống khổ, làm Vân Y tan nát cõi lòng.

Giờ khắc này, Vân Y chậm rãi rơi nước mắt.

Đồng thời, Vân Y hai hơi thở trong cơ thể đã hòa nhập lại.

Vân Y đột nhiên mở mắt, tao nhã lưu chuyển, ba quang liễm diễm.

Vân Y nhẹ nhàng vung tay lên, phát hiện nước biển lập tức tách ra hai lên. Vân Y không hiểu nhìn tay mình, trong lòng nghĩ lực lượng của mình lại tăng lên như bậy.

Nhưng khi Vân Y nhìn phía trước mờ mịt, Vân Y lập tức không bình tĩnh.

Hai bọn họ đâu?

Hiên đâu? Xuất Trần đâu?

Vân Y hậm hực. Xong đời rồi, nếu để Tư Cảnh Hiên biết, mình chắc chắn bị mắng. Hơn nữa bị mắng không phải quan trọng nhất, nếu bọn họ không thấy mình, nếu sốt ruột, nên làm gì bây giờ?

https://thuviensach.vn

Vân Y trong lòng khẩn trương, cắn răng một cái, quyết định tăng tốc độ, nhanh chóng đuổi kịp.

Vân Y mạnh mẽ dùng nội lực toàn thân, bơi nhanh về phía trước, hiệu quả hảo làm cho Vân Y trợn mắt há hốc mồm.

Tốc độ này, sao lại nhanh như vậy?

Qủa thực là như tốc độ của hỏa tiễn, như vậy mình hẳn nhanh chóng đuổi kịp.

Vân Y cao hứng, thêm lực, bơi nhanh.

Mà Xuất Trần cùng Tư Cảnh Hiên, giờ phút này cũng không chú ý tới Vân Y mất tích. Bởi vì bọn họ chú ý an toàn, phòng ngừa đột nhiên có nguy hiểm tập kích.

Mà Vân Y sau khi bơi nhanh, cuối cùng cũng thấy hai thân ảnh phía trước.

Nhìn hai bóng dáng quen thuộc, Vân Y thực cảm thấy mình sắp cảm động.

Vân Y nhanh chóng bơi đến, nhìn Tư Cảnh Hiên cầm thiên tàm ti trống rỗng trên tay, trên mặt nhất thời xuất hiện thần sắc khó xử.

Làm sao bây giờ?

Chút nữa, Hiên nhìn thấy đoạn thiên tàm ti kia, chắc chắn biết mình rời đi.

Cắn chặt răng, Vân Y tiến lên, vừa bơi theo, vừa lặng lẽ đem thiên tàm ti cột vào. Tuy rằng nút thắt có chút lộn xojn, nhưng Hiên chắc là không nhìn kỹ.

https://thuviensach.vn

Vân Y tự an ủi mình, hơn nữa càng nghĩ càng cảm thấy là có chuyện như vậy.

Kế tiếp, bình tĩnh một đoạn thời gian.

Vân Y vừa yên lòng, tính thả lỏng một chút, liền cảm giác được có rất nhiều hơi thở tới gần.

Nhất thời, Vân Y híp mắt lại, ánh mắt nhìn xung quanh.

Mà lúc này Tư Cảnh Hiên cùng Xuất Trần cũng ngừng lại, bọn họ cho Vân Y vào giữa, hình thành tư thái bảo hộ.

Nhìn bọn họ như thế, Vân Y trong lòng xẹt qua một đạo dòng nước ấm, ánh mắt lộ vẻ ôn hòa.

Ba người vừa điều chỉnh trạng thái của mình, xung quanh cũng đã khoảng ba mươi người mặc quần áo màu lục vây quanh.

Nhìn những người này, Vân Y lập tức nhớ lại Tư Cảnh Hiên từng nói với nàng về cấp bậc của Bồng Lai đảo.

Tư Cảnh Hiên từng nói với Vân Y, cấp bậc của Bồng Lai đảo nhận biết qua màu sắc quần áo. Theo thứ tự là đỏ, vàng, cam, lục, lam, chàm, tím, màu đỏ là cấp trưởng lão, giống như các trưởng lão theo Minh Du Nhiên lúc trước, võ công người người đều bất phàm.

Mà đảo chủ Bồng Lai đảo lại mặc màu vàng chói, tượng trưng cho mặt trời.

Màu vàng, tưởng tượng Minh Huy mặc quần áo màu này, Vân Y châm chọc.

Vân Y giương mắt nhìn về đám người trước mắt, trong lòng biết đây là lực lượng cấp trung của Bồng Lai đảo. Võ công không cao lắm, nhưng

https://thuviensach.vn

thắng ở cách phối hợp, cho nên vẫn có chút khó giải quyết.

Những người này bao vây họ, cầm một cây cờ lớn, trên cờ viết Bồng Lai đảo vạn thế thiên thu.

Choáng váng, nhìn vậy, Vân Y cảm thấy miệng mình run rẩy lợi hại. Minh Huy chẳng lẽ vì chuyện tình cảm bị thương, cho nên ảnh hưởng đến đầu óc, bằng không làm sao có thể làm chuyện dọa người như vậy.

Đột nhiên cảm giác được khí thế biến đổi, Vân Y lập tức thu hồi suy nghĩ, tập trung tinh thần nhìn về phía trước.

Người cầm cơ, ở trước mắt Vân Y di chuyển nhanh, rõ ràng là muốn bày trận.

Vân Y chăm chú nhìn, hy vọng có thể nhìn ra sơ hở.

Tuy rằng đối phó với bọn họ, Tư Cảnh Hiên cùng Xuất Trần chỉ xem là chuyện nhỏ. Nhưng nếu phải tiêu hao nhiều thể lực, như vậy sau này sẽ bất lợi.

Hơn nữa, lúc này Vân Y không chỉ chú ý bọn chúng bày trận, còn chú ý bọn họ có gửi tín hiệu gì không. Nếu để người của Bồng Lai đảo, biết bọn họ đến, vậy phải làm sao? Có lẽ ba người sẽ tự dâng lên cửa, cho Minh Huy làm thịt.

Nơi này dù sao cũng là Bồng Lai đảo, Vân Y không tự tin cho rằng ba người có thể chống lại Bồng Lai đảo. Dù sao Bồng Lai đảo ngàn năm cơ nghiệp, nàng không thể khinh thường.

Vân Y nhìn, phát hiện ánh mắt họ không có thần thái. Bọn họ cứ như là những người máy, hoàn toàn không có ý thức.

Vân Y nghĩ, không phải là đầu gỗ chứ?

https://thuviensach.vn

Vân Y quyết định thử một lần, vì thế Vân Y khẽ động ngón tay, trên tay lập tức có ánh huỳnh quang màu trắng lưu chuyển.

Vân Y chỉ tay, ánh huỳnh quang liền hướng tới bọn chúng.

Ánh huỳnh quang lòng vòng trước cơ thể bọn chúng, nhưng chúng không có phản ứng.

Vân Y đã hiểu, sau đó ngón tay lại khẽ động, ánh huỳnh quang mang theo tia sắc bén hướng về bọn chúng.

Lần này, chúng có phản ứng. Bọn chúng đối với lực công kích của ánh huỳnh quang lại phản kháng, hơn nữa là chiêu chiêu sắc bén.

Nhìn vậy, Vân Y nở nụ cười, trong lòng nghĩ Minh Huy không biết muốn làm gì, lại để dân chúng trên đảo có bộ dáng như thế này.

Nhưng ánh mắt Vân Y lại sắc bén. Nàng khẽ động tay, trong khoảnh khắc vô số ánh huỳnh quang không có lực sát thương hướng bọn chúng.

Bọn chúng thấy ánh huỳnh quang không có lực sát thương không có phản ứng, chỉ máy móc huy động cờ lớn, tạo thành từng đạo kiếm khí, nghĩ là Tư Cảnh Hiên cùng Xuất Trần công kích.

Lúc ánh huỳnh quang suy yếu, khóe miệng tươi cười của Vân Y chuyển hoán thành xơ xác tiêu điều. Ngay sau đó, ánh huỳnh quang nháy mắt hóa thành kiếm khí sắc bén, nháy mắt xuyên thấu bọn chúng, làm cho bọn chúng không có cơ hội phản kháng, rời đi cuộc sống này.

Nháy mắt bọn chúng đã ngã xuống, chỉ còn ba người bọn họ.

Tư Cảnh Hiên cùng Xuất Trần vẫn một thân áo trắng, trên người chưa có hạt bụi nhỏ. Vân Y cũng một thân lạnh nhạt, nâng mắt, trên mặt lộ vẻ ôn hòa tươi cười, nhìn về phía Tư Cảnh Hiên cùng Xuất Trần.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Vân Y, đã sớm hiểu quy tắc của thế giới này. Ở đây không có đồng tình và lòng thương hại, chỉ có thực lực mới làm chuyện mình muốn.

Hiện tại Vân Y, chỉ muốn bảo vệ cho người mình yêu. Cái khác, nàng không dư sức lo lắng, để ý.

Tư Cảnh Hiên nhìn về phía Vân Y, nhìn nữ nhân của mình có thể bảo vệ cho mình. Thực lực của nàng, trí tuệ của nàng, dĩ nhiên có thể một mình đảm đương. Đôi khi, lại hơn cả hắn.

Loại cảm giác này, rất phức tạp.

Có chút mất mát, nhưng cũng vui mừng.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y, hiểu ý cười.

Vân Y nhìn người mình yêu cười, chỉ cảm thấy rất trân quý.

Xuất Trần nhìn tình huống, cũng xuất hiện ý cười.

Hắn luôn lạnh lùng nên khó hiểu được tình yêu. Nhưng nhìn biểu đệ cùng nàng hạnh phúc, lòng hắn cũng cao hứng.

Chỉ là, lúc này, Xuất Trần đột nhiên nghĩ, trong cuộc sống này có phải cũng có một nữ tử như vậy đang chờ hắn hay không.

Đột nhiên, hắn nở nụ cười, Xuất Trần phát hiện mình càng ngày càng không giống chính mình, tựa hồ đã có tình cảm.

Trải qua trận này, ba người đã lên bờ.

Mà lúc này, ở trên một tòa tháp cao nhất của Bồng Lai đảo.

Minh Huy đột nhiên mở mắt, trong ánh mắt mặt hiện lên tia tham lam.

https://thuviensach.vn

Tịch Diệt Thanh Liên!

Thật sự là may mắn, thật không uổng công a!

Thật sự không ngờ, mình vẫn âm thầm tìm kiếm Tịch Diệt Thanh Liên, nay lại chủ động đưa đến cửa.

Minh Huy gần đang luyện võ công tà môn. Hắn phải dùng máu người để luyện, người bị hút máu, lại được chế luyện thành người máy chiến đấu.

Đối với chuyện này, Minh Huy phi thường vừa lòng. Vừa thỏa mãn mình, còn có thể lợi dụng phế vật.

Hơn nữa, bởi vì Minh Huy dùng máu bọn họ, cho nên đối với phản ứng của bọn họ là sẽ có cảm ứng.

Bởi vậy khi họ chết, trên người cảm nhận được hơi thở lý Tịch Diệt Thanh Liên, làm cho Minh Huy cảm nhận được.

Minh Huy nở nụ cười âm lãnh, trong lòng nghĩ là do họ tự đưa đến cửa, nếu không lợi dụng, thật sự là thẹn với ông trời.

Minh Huy đột nhiên ngồi dậy, hơi thở âm lãnh phóng ra ngoài, quanh thân âm khí lượn lờ.

Mà bên kia, ba bọn họ đã đến. Nhìn thác nước trước mặt, Vân Y hít một hơi, không thể không thừa nhận nơi này thật sự rất đẹp.

Tư Cảnh Hiên tiến lên, trên tay kình khí vờn quanh, sau đó đánh về phía thác nước.

Thấy vậy, Vân Y nín thở, biết cửa của Bồng Lai đảo sẽ mở ra.

Quả nhiên, ngay sau đó, thác nước tách ra thành hai bên, có một đường ở giữa.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên lui ra phía sau, nắm tay Vân Y, ánh mắt kiên định nhìn Vân Y. Vân Y cũng nhìn lại, mang nụ cười hạnh phúc. Có thể cùng nhau kề vai chiến đấu, cùng nhau đồng sinh cộng tử, đây là hạnh phúc của Vân Y.

Ba người đi vào Bồng Lai đảo, trong Bồng Lai đảo ấm áp như xuân, bốn phía cỏ trải dài, đẹp không sao tả xiết.

Nhìn cảnh sắc tốt đẹp, Vân Y cảm thấy đáng tiếc. Cảnh đẹp như vậy, người ở lại là Minh Huy độc ác, tiểu nhân.

Lúc họ vào Bồng Lai đảo, cũng cẩn thận giấu hơi thở trên người. Nơi này là Bồng Lai đảo, nơi nơi đều là cao thủ, có khả năng bị phát hiện, bởi vậy ba người đều phi thường cẩn thận.

Nhưng bọn họ cũng không biết, khi chưa vào Bồng Lai đảo, đã bị theo dõi.

Đi qua hoa cốc xinh đẹp, trải qua mộc lâm trân quý, bọn họ đến trước một cái tháp. Trên tháp viết hai chữ Dược tháp, vừa đến gần, đã có thể ngửi được mùi thơm.

Tư Cảnh Hiên đi ra phía trước, trên ổ khóa cửa, đảo một hồi, cửa được mở.

Tư Cảnh Hiên từng sống vài năm ở Bồng Lai đảo, đã sờ soạng qua Bồng Lai đảo.

Vì thế, hắn biết Bồng Lai đảo đáng sợ cùng với Minh Huy cường đại, cho nên hắn vẫn ẩn nhẫn không phát, luôn luôn tích tụ thực lực của mình.

Nhưng cho dù cố gắng nhiều năm, một tay lập Bích Thủy sơn trang, cũng khó chống lại Bồng Lai đảo. Mà nay, dù cùng Tuyết Uyên liên thủ, vẫn không địch lại. Nhất là, Tuyết Uyên phu nhân trúng độc, đối với Tuyết Uyên có ảnh hưởng lớn.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên vào Dược tháp, Vân Y và Xuất Trần lại canh ở ngoài.

Vân Y và Xuất Trần cẩn thận phát hiện, sợ bị người của Bồng Lai đảo phát hiện.

Tư Cảnh Hiên vào trong, vốn nghĩ sẽ tốn nhiều thời gian, nhưng lại có vẻ dị thường dễ dàng. Khác thường tất có yêu, Tư Cảnh Hiên khẩn trương cùng lo lắng.

Nhưng, nếu đã vào, tất nhiên sẽ không dễ ra ngoài. Vì thế, Tư Cảnh Hiên lại đi nhanh, đến lầu cao nhất lấy thuốc giải.

Vì sao Tư Cảnh Hiên biết đó là giải dược, bởi vì Minh Huy có một thói quen. Là vì mỗi khi luyện được dược mới, sẽ đem nó đặt ở tầng cao nhất ở dược tháp.

Vì thế, Tư Cảnh Hiên mới có thể nghĩ muốn trộm giải dược.

Tư Cảnh Hiên cầm giải dược trên tay, ánh mắt càng nheo lại. Hắn đã biết mình đang bị theo dõi, hiện tại phỏng chừng đã trúng bẫy.

Nháy mắt, Tư Cảnh Hiên bối rối, hắn nhanh chóng xuống dưới, muốn chạy nhanh đến cạnh Vân Y.

Tư Cảnh Hiên thân thể như tơ hồng, muốn chạy nhanh đến bên cạnh Vân Y.

Cơ hồ trong lúc đó, Tư Cảnh Hiên sẽ đến được cửa, Tư Cảnh Hiên mang theo một chút hy vọng, chạy nhanh ra cửa.

Dị biến cũng đột nhiên xảy ra, lúc tay Tư Cảnh Hiên vừa chạm vào cửa, nháy mắt vô số sát khí vọt tới Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên lập tức cảm giác lạnh cả người, lần đầu tiên hắn vì nhớ một người, mà hoàn toàn quên phòng bị.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên nháy mắt dùng nội lực toàn thân, sát khí chạm đến kình khí của Tư Cảnh Hiên, lập tức tiêu tán vô hình.

Tư Cảnh Hiên xoay người lại, nhìn thấy Minh Du Nhiên khẽ cười đứng đó.

Minh Du Nhiên vẫn xinh đẹp như cũ, vẻ u oán trong mắt cũng không che dấu. Nàng lúc này chỉ đứng đó, lặng im nhìn Tư Cảnh Hiên. Trong ánh mắt có yêu, cũng có hận.

Vừa rồi phụ thân thông báo với nàng, nói là Sở Hiên, không, hiện tại là Tư Cảnh Hiên. Nói là Tư Cảnh Hiên cùng Tuyết Uyên thiếu chủ cùng với Vân Mộng Vũ đã tới Bồng Lai đảo.

Vừa nghe tin tức này, phản ứng đầu tiên của Minh Du Nhiên là vui sướng, nhưng nhanh chóng lại thay thành hận ý.

Tư Cảnh Hiên, hắn đến đây, hơn nữa là cùng Vân Mộng Vũ đến.

Minh Du Nhiên cao hứng nhận nhiệm vụ phụ thân bố trí, nàng tính toán, muốn cho Vân Mộng Vũ bị tra tấn đến chết. Lại muốn giữ Tư Cảnh Hiên lại, hắn chỉ có thể ở lại bên cạnh mình.

Vừa rồi nhìn thấy Tư Cảnh Hiên, nàng xúc động, muốn gọi Hiên ca ca.

Nhưng nghĩ tới lúc trước Tư Cảnh Hiên đối với mình tàn nhẫn lại đối với Vân Mộng Vũ vô tận ôn nhu, lòng nàng hận ý ngập trời, căn bản không thể áp chế. Trong nháy mắt, nàng mất đi lý trí, tay mở ra cơ quan trong tháp.

Chỉ là, lúc ra tay, nàng hối hận.

Nếu, Hiên ca ca cứ ra đi như vậy, như vậy nàng nên sống như thế nào. (Út: Vâng, chị ảo tưởng sức mạnh quá đi ạ:v)

Nhưng, may mắn là, Tư Cảnh Hiên không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Khi khí thế của Tư Cảnh Hiên bộc phát, Minh Du Nhiên kinh hãi.

Võ công của hắn, đã sâu không lường được. Minh Du Nhiên bất ngờ.

“Ta thật sự đã nhìn lầm ngươi!”

Minh Du Nhiên nhìn Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt lộ ra cảm xúc nan giải, cuối cùng nói một câu như vậy.

Nhưng một câu này, nói hết đoạn tình yêu thê lương của Minh Du Nhiên.

Bọn họ lớn lên cùng nhau, bây giờ lại phát hiện mình không hiểu nam nhân này.

Vẫn nghĩ, hắn ôn nhu, tao nhã, nhưng khi hắn tuyệt tình lãnh khốc, lại làm nàng đau lòng.

Minh Du Nhiên lúc trước là cô gái yêu say đắm, mang theo tình ý đi tìm Tư Cảnh Hiên. Nhưng khi gặp được, Tư Cảnh Hiên lại dùng phương thức quyết liệt làm cho nàng hết hy vọng. Nàng mang theo vết thương đầy người trở lại Bồng Lai đảo, nhìn cảnh vật tốt đẹp, nay lại chỉ còn lại sự châm chọc.

Minh Du Nhiên nhìn Tư Cảnh Hiên, nhìn nam nhân mình yêu, phát hiện hắn tuấn mỹ phi phàm, nhưng hắn cũng không thuộc về mình.

Nghe Minh Du Nhiên nói, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nhíu mày.

Đối với Minh Du Nhiên, hắn không có áy náy.

Bởi vì Minh Huy thương tổn hắn, muốn phế bỏ võ công hắn, cưỡng chế hắn vĩnh viễn ở lại Bồng Lai đảo, nữ tử lớn lên với mình lại đồng ý.

Hắn biết, nàng thương hắn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, nữ tử này yêu rất ích kỷ, rất tàn nhẫn. Ích kỷ đến làm cho hắn cảm thấy đáng sợ, tàn nhẫn làm cho hắn không có chút động tâm.

“Cho ta ra ngoài!”

Lời nói Tư Cảnh Hiên như mệnh lệnh tàn khốc.

Minh Du Nhiên nhu tình, nghe Tư Cảnh Hiên tàn nhẫn như vậy, nhất thời phá thành mảnh nhỏ.

“Ra ngoài?”

Minh Du Nhiên đột nhiên lạnh lùng nở nụ cười.

“Tư Cảnh Hiên, ngươi nghĩ đây là đâu? Là Bích Thủy sơn trang, hay là Hiên vương phủ? Muốn ra ngoài, có thể a, gật đầu làm con rể Bồng Lai đảo, ta sẽ cho ngươi ra ngoài.”

Minh Du Nhiên biết cả đời không quên được nam nhân này, một khi đã như vậy, nàng nhất định phải có hắn. Vô luận là cách gì, chỉ cần có thể giữ hắn bên cạnh là tốt rồi.

Nghe nói như thế, Tư Cảnh Hiên hiện lên sắc bén sát khí, ánh mắt nhìn về phía Minh Du Nhiên như kiến, làm cho Minh Du Nhiên cảm thấy đau đớn.

Tư Cảnh Hiên mạnh mẽ phất hai tay áo, mãnh liệt kình khí buông ra.

Minh Du Nhiên thấy bậy, trong ánh mắt lạnh lùng trào phúng, hai tay khẽ động, mở toàn bộ cơ quan trong dược tháp.

Nháy mắt, dược tháp thay đổi bất ngờ, lại xuất hiện vô số ảo giác.

Tư Cảnh Hiên ngưng mắt, nhìn nữ tử xinh đẹp tươi cười bị ảo giác tạo thành, trên mặt có vẻ tàn khốc.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, bên ngoài chắc chắn cũng gió nổi mây phun.

Nhớ tới người ở bên ngoài, Tư Cảnh Hiên trên mặt hiện lên quyết tuyệt, quyết định liều mạng.

Tư Cảnh Hiên chậm rãi nhắm hai mắt lại, cảm nhận tất cả. Mặc cho đao khí kiếm khí dừng trên người hắn, đột nhiên Tư Cảnh Hiên khẽ động, ngay sau đó Tư Cảnh Hiên lập tức ra tay.

Minh Du Nhiên nhìn nam tử giữa sân chống lại địch thủ, cảm thụ được hắn trên người tản mát ra quyết tuyệt hơi thở, không hiểu cái gì làm cho hắn không muốn sống như vậy.

Cơ quan trong dược tháp không có khả năng vây khốn Tư Cảnh Hiên. Muốn kéo dài thời gian, làm cho Vân Y cùng Xuất Trần không được cứu viện.

Chỉ là, Minh Du Nhiên không nghĩ đến, Tư Cảnh Hiên lại chọn cách này.

Khi Minh Du Nhiên thất thần, Tư Cảnh Hiên đã tới cạnh nàng. Ngay sau đó, Minh Du Nhiên cảm nhận được đau đớn hít thở không thông.

Tư Cảnh Hiên bóp cổ Minh Du Nhiên, trong mắt tràn đầy tàn khốc.

Minh Du Nhiên nhìn nam nhân mình yêu, nhìn hắn bóp cổ mình. Đột nhiên, Minh Du Nhiên khóc, nước mắt như ngọc cuồn cuộn rơi. Lúc này khuôn mặt Minh Du Nhiên lập tức sinh ra một loại kinh tâm động phách xinh đẹp.

Chỉ là trong mắt Tư Cảnh Hiên không có cảm xúc gì.

Minh Du Nhiên nhìn vẻ tàn khốc trong mắt Tư Cảnh Hiên không giảm, ngược lại càng ngày càng tăng, lòng nàng đã chết, cũng không ôm hy vọng nữa.

https://thuviensach.vn

“Mau mở cửa, nếu không ta bóp chết ngươi.”

Lời nói như băng của Tư Cảnh Hiên truyền đến, nghe vào tai Minh Du Nhiên là một loại thương tổn.

“Nếu ta nói không thì sao? Chẳng lẽ ngươi thật sự dám thương ta? Nếu ta xảy ra chuyện gì, ái thê của ngươi sẽ nhận hình phạt tàn khốc nhất thế gian này.”

Minh Du Nhiên lạnh lùng nói, nghĩ Tư Cảnh Hiên vì Vân Mộng Vũ mà phải cố kỵ.

Nhưng nàng đã sai.

Tư Cảnh Hiên lại càng bóp cổ Minh Du Nhiên, nháy mắt cảm nhận được cái chết, Minh Du Nhiên sợ hãi.

Lúc đó, nàng đã biết, Tư Cảnh Hiên ngoan độc, không phải người.

Không tiếng động, Minh Du Nhiên nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Nhìn Minh Du Nhiên như thế, Tư Cảnh Hiên thả lỏng lực tay, cho Minh Du Nhiên có thể thở. Minh Du Nhiên khẽ động, đem kình khí đánh vài hướng ở cửa, ngay sau đó lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tư Cảnh Hiên nhân lúc Minh Du Nhiên không phát hiện, trong mắt lặng yên thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mà lúc này Vân Y đúng là gặp nguy hiểm.

Khi Tư Cảnh Hiên đi không lâu, Minh Huy mang theo người của Bồng Lai đảo tới dược tháp.

Khi thấy Minh Huy, Vân Y trong lòng lập tức liền hiện lên hai chữ, yêu quái.

https://thuviensach.vn

Đó tuyệt đối là yêu quái a, người hơn bốn mươi, không biết luyện công phu tà môn gì, lại giống nữ tử hơn hai mươi tuổi.

Hơi thở âm trầm, thật sự là dọa người.

Minh Huy đến gần, ánh mắt lập tức tập trung trên người Vân Y.

Nhìn hơi thở trên người Vân Y thông thấu, ẩn ẩn có khí thế như thiên địa.

Minh Huy nhất thời mừng rỡ, xem ra Vân Y này đã hấp thu toàn bộ Tịch Diệt Thanh Liên trong cơ thể. Nữ tử này, nếu hắn sử dụng, vậy võ công hắn nhất định có thể cao ngất, không ai địch nổi.

Nhưng nếu cho nàng sống, như vậy hậu quả cũng không chịu nổi.

Minh Huy nhìn toàn thân Vân Y, ngữ khí âm nhu nói:“Nữ nhân này ở lại, Xuất Trần ta cho ngươi mang theo giải dược an toàn rời đi.”

Nghe thế, đôi mắt Vân Y khẽ nhúc nhích, trong lòng mắng to.

Minh Huy, hắn muốn trâu già gặm cỏ non?

Nghĩ vậy, Vân Y nhìn về phía Minh Huy ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

Biết Vân Y hiểu lầm mình, Minh Huy cũng không giải thích. Hắn làm việc chưa bao giờ cần giải thích, chỉ cần mình thích là có thể.

Bởi vậy, hắn không giải thích, dù sao hôm nay nữ tử này, hắn phải giữ.

Mà Xuất Trần nghe nói như thế, cũng lập tức lãnh đạm trả lời:“Nằm mơ.”

Ách, hai chữ ngắn gọn.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, hình tượng Xuất Trần ở trong lòng Vân Y thật sự là cao lớn không gì sánh kịp a.

Mà thân là đảo chủ Bồng Lai đảo, có thói quen được người khác khen tặng nịnh nọt. Chưa từng nghe sự trả lời này, nhất thời sắc mặt trầm xuống.

Minh Huy âm âm cười, đột nhiên nói:"Được, tốt lắm. Nếu bây giờ không chịu, chút nữa sẽ không yêu cầu ta nhận nàng chứ."

Minh Huy nói xong câu cuối, lập tức lui ra phía sau, lập tức có nhiều người của Bồng Lai đảo tiến lên.

Nhìn người trước mắt đều mặc quần áo màu vàng, Vân Y cùng Xuất Trần liếc nhau, đều ngưng trọng.

Những người này cũng không phải đáng sợ nhất, đáng sợ là Minh Huy. Minh Huy võ công độc bộ thiên hạ, đến tình trạng gì, đến nay không ai biết.

Hai người biết trận chiến này vô cùng gian nan, nhưng không có cách khác, chỉ có thể đón nhận.

Võ công của Vân Y và Xuất Trần đều là cao thủ trong cao thủ, cho dù đụng tới cao thủ Bồng Lai đảo, cũng hạ được.

Kiếm khí giàn giụa, không ngừng có người của Bồng Lai đảo ngã xuống.

Nhưng trên mặt Vân Y không vui mừng, bởi vì các trưởng lão cùng Minh Huy không ra tay. Hơn nữa Tư Cảnh Hiên bây giờ còn ở trong dược tháp, không biết có chuyện gì. Vân Y sắc mặt ngưng trọng, tâm tư đã có dấu hiệu lo lắng.

Minh Huy nhìn kiếm pháp tinh diệu của hai người tinh diệu, ánh mắt hiện lên vẻ thú vị. Nhưng ngay sau đó, thần sắc liền biến thành ngoan lệ.

https://thuviensach.vn

Minh Huy thân ảnh chớp động, ngay sau đó đã đến cạnh Vân Y.

Nháy mắt, hơi thở âm trầm đến gần, Vân Y cảm giác được sự âm lãnh này len lỏi vào lòng, làm cho nàng có cảm giác sợ run.

Cái loại cảm giác này, làm cho lòng Vân Y nhịn không được co rụt lại, ngay sau đó một thân ảnh màu trắng chắn trước mặt Vân Y.

Xuất Trần, nhìn Xuất Trần nghĩa vô phản cố đứng trước người mình, Vân Y gắt gao cầm tay mình, làm mình phải kiên cường, không thể yếu ớt.

Nâng mắt, nhìn về phía Minh Huy, trong mắt lộ vẻ xơ xác tiêu điều.

Lúc này, Xuất Trần cùng Minh Huy đã đánh nhau kịch liệt. Xuất Trần luôn luôn lạnh nhạt vô ba, thế nhưng cũng xuất hiện vẻ mặt cố hết sức. Mà Minh Huy lại mang vẻ mặt thoải mái.

Vân Y hít sâu một hơi, gia nhập chiến đấu, Vân Y đã đến không thể nghi ngờ sử cải biến thế cục.

Minh Huy thu hồi tâm tình thoái mái, ánh mắt nhìn về phía Vân Y cùng Xuất Trần mang theo nhè nhẹ phẫn nộ.

Khí thế quanh thân Minh Huy nháy mắt đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, làm cho Vân Y và Xuất Trần đồng thời cảm giác được trong cơ thể khí huyết cuồn cuộn.

Hai người kinh hãi vô cùng, hai người dùng hết toàn lực liên thủ, nhưng vẫn khó có thể lay động Minh Huy, điều này làm cho Vân Y và Xuất Trần hiểu hôm nay muốn an toàn rời đi, hy vọng thật sự xa vời. Còn Tư Cảnh Hiên vẫn ở trong tháp, sắc mặt hai người càng thêm khó coi.

Minh Huy đối phó hai người vẫn nắm chắc, nhưng vẫn bị Vân Y cùng Xuất Trần liều mạng đấu pháp làm động chân hỏa.

https://thuviensach.vn

Minh Huy nhìn Xuất Trần, trong ánh mắt tràn đầy sát ý.

Vân Y cảm giác được Minh Huy biến hóa, nháy mắt quay đầu nhìn về phía Minh Huy, phát hiện Minh Huy mang sát khí nhìn Xuất Trần, Vân Y trong lòng kinh hãi, vội giải cứu Xuất Trần, nhưng vẫn chậm một bước. Nàng nhìn Minh Huy dùng một chưởng đánh Xuất Trần.

Nhất thời, Xuất Trần phun ra một ngụm máu, thân thể bay ngược ra ngoài.

Vân Y nhất thời không để ý an nguy của mình, nhận một đạo kiếm của Minh Huy. Nhưng bởi vì Vân Y trong cơ thể vừa mới hấp thu Tịch Diệt Thanh Liên, bởi vậy khóe miệng chỉ tràn máu, không nghiêm trọng như Xuất Trần.

Vân Y nhân cơ hội này, bay đến bên cạnh Xuất Trần, nhìn hắn suy yếu đến cực điểm, trong mắt Vân Y tất cả đều là tia máu.

Nàng hận, hận mình vô năng, mới làm cho Xuất Trần như vậy. Nếu mình đủ mạnh, sẽ không có cảnh ngộ như hôm nay.

Vân Y ánh mắt sắc bén, trên mặt mang cừu hận.

Nhìn ánh mắt như vậy, trong đầu Minh Huy đột nhiên hiện lên nữ tử kia, tựa hồ cũng mang ánh mắt hận ý nhìn mình.

Trong nháy mắt, Minh Huy điên cuồng.

Lại là ánh mắt này, lại hận như vậy sao?

Ca nhi, ngươi có chết cũng không nhìn ta một cái!

Nháy mắt, Minh Huy lâm vào điên cuồng, ánh mắt nhìn Vân Y cùng Xuất Trần khủng bố như sói.

https://thuviensach.vn

Minh Huy nâng tay, trên tay hắc khí lượn lờ, năng lượng khủng bố kia làm đồng tử Vân Y co rụt lại. Nhưng trong ánh mắt cũng không lùi bước, mà là vẻ mặt kiên quyết nhìn hắn.

Minh Huy tỏng lòng đều là giết chóc, giờ phút này chỉ có giết chóc mới có thể làm cho hắn bình tĩnh lại.

Tư Cảnh Hiên vừa ra dược tháp lại thấy cảnh tượng này, mục lục dục liệt.

Nháy mắt ngón tay Tư Cảnh Hiên hóa ra một đạo kiếm khí, không lưu tình cắt vào mặt Minh Du Nhiên.

Trên mặt bị thương, Minh Du Nhiên nháy mắt sợ hãi kêu ra tiếng.

Tiếng kêu này thuận lợi kéo Minh Huy lại, Minh Huy mạnh mẽ quay đầu nhìn lại, phát hiện Tư Cảnh Hiên bóp cổ nữ nhi, nhất thời sắc mặt xanh mét.

Nữ nhi đã thất bại, thật là dính tới chuyện tình cảm, liền trở nên hồ đồ.

Cho nàng đi khởi động trận pháp cùng cơ quan, vây khốn Tư Cảnh Hiên. Nàng lại đem mình đưa vào miệng cọp.

“Thả bọn họ ra, bằng không ta khiến cho ngươi đoạn tử tuyệt tôn.”

Thanh âm lạnh lùng Tư Cảnh Hiên truyền đến, Minh Huy sắc mặt khó coi.

Từ sau khi luyện võ công kia, hắn đã mất đi năng lực sinh dục. Mà hắn chỉ có một mình Minh Du Nhiên, về sau cũng chỉ có đứa nhỏ này.

Bởi vậy, Minh Huy không có khả năng không để ý sinh tử Minh Du Nhiên.

https://thuviensach.vn

Minh Huy cúi đầu nhìn về phía hai người, khóe miệng lộ ra nụ cười âm lãnh.

“Có thể đổi, nhưng chỉ có thể một đổi một.”

Nghe thế, Tư Cảnh Hiên không chịu, cái nào cũng là tính mạng của hắn, không thể xem nhẹ.

Một cái là người đồng sinh cộng tử, một cái là huynh đệ.

Tư Cảnh Hiên trên mặt xuất hiện thần sắc quyết liệt, đột nhiên bóp cổ Minh Du Nhiên càng chặt.

Nháy mắt sắc mặt Minh Du Nhiên xanh tím, đó là dấu hiệu sắp chết.

Mà Minh Huy thấy như vậy, trên mặt hiện lên ngoan lệ, nháy mắt cũng bóp cổ Vân Y.

Vân Y bị lực cường đại này bóp cổ, trên mặt cũng bày ra thần sắc xanh tím.

Nhìn Vân Y bị Minh Huy đối đãi như thế, Tư Cảnh Hiên ánh mắt đau xót, muốn mở miệng nói chuyện, cũng không biết nên nói gì, chỉ có thể suy sụp buông Minh Du Nhiên.

Lúc thấy Vân Y bị như thế, Tư Cảnh Hiên phát hiện lòng mình cứng rắn cỡ nào, lúc này cũng không chịu nổi.

Tư Cảnh Hiên cúi đầu, không biết làm vậy tốt hay không, chọn ai?

Không thể chọn, hắn tình nguyện mình chết một nghìn lần, cũng không hy vọng hai bọn họ bị thương tổn.

Minh Huy nhìn thấy vậy, đắc ý nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

“Thế nào, chọn một người? Đến lúc đó, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội.”

Tư Cảnh Hiên nhất thời ánh mắt như đao nhìn Minh Huy, nhưng Minh Huy vẫn cười càn rỡ.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y cùng Xuất Trần, tim như bị đao cắt. Hắn đột nhiên mở to mắt, trong ánh mắt tràn đầy quyết tuyệt cùng tuyệt vọng.

Đôi mắt ám trầm, chuẩn bị mở miệng, bị Xuất Trần đánh gãy.

“Mang theo Vân Y đi đi, a Hiên.”

Vân Y giương mắt, không thể tin nhìn Xuất Trần.

Mà Xuất Trần mang ánh mắt kiên định nhìn Vân Y, trong đó ý tứ hàm xúc không cần nói cũng biết.

Nhìn ánh mắt Xuất Trần, cùng với ánh sáng hy vọng, Vân Y không thể cự tuyệt.

Vân Y đột nhiên nhớ tới, Xuất Trần từng nói, Tịch Diệt Thanh Liên cùng chủ nhân Linh Âm lựa chọn, là hy vọng của Tuyết Uyên.

Mà Tư Cảnh Hiên nghe thấy lời này, cũng thật sâu nhìn Xuất Trần, ánh mắt hai người giao nhau, trong ánh mắt kiên định cùng kiên quyết.

Cuối cùng, Tư Cảnh Hiên thở một hơi, rốt cục cũng nói.

“Ta chọn Vân Y.”

Nói xong, Tư Cảnh Hiên như mất đi khí lực, thiếu chút nữa đứng không nổi. Lựa chọn như vậy, tàn nhẫn, quả thực là muốn mạng của hắn.

Nghe thế, Minh Huy trong ánh mắt tràn đầy khó hiểu, khó có thể tin.

https://thuviensach.vn

Chọn thê tử sao?

Vì sao, năm đó Tuyết Linh Ca cùng Tư Minh Dạ lại chọn nhau.

Minh Huy không hiểu, nhưng hắn không muốn nuốt lời. Dù sao Tuyết Uyên đã như cá trong chậu, đến lúc đó muốn bắt ai còn không phải dễ như trở bàn tay.

Minh Huy tràn đầy tự tin, bởi vậy trong mắt hắn chính là cũng mấy tiểu bối vui đùa mà thôi.

Bởi vậy, Minh Huy nhẹ nhàng nói:“Không nghĩ tới a, Tư Cảnh Hiên ngươi quả thật si tình a.”

Nói xong, đem Vân Y ném qua.

Tư Cảnh Hiên ném Minh Du Nhiên, nhanh chóng tiếp được Vân Y.

Chạm đến nàng, lòng Tư Cảnh Hiên đau đớn một chút.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, chậm rãi đi về cửa ra của Bồng Lai đảo.

Minh Du Nhiên được Minh Huy đưa vào một ít nội lực, sắc mặt đã tốt hơn, vết thương trên mặt dữ tợn dọa người.

Giương mắt nhìn Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y rời đi, Minh Du Nhiên đột nhiên la hoảng lên.

“Cha, không thể để bọn họ rời đi như vậy.”

Nghe nói như thế, Minh Huy không hờn giận nhíu mày, trong lòng đối với Minh Du Nhiên càng bất mãn.

Mình đã nói sẽ cho họ rời đi, nếu lật lọng, sẽ thành dạng gì.

https://thuviensach.vn

Minh Huy không hờn giận trừng mắt nhìn Minh Du Nhiên, lạnh giọng nói:“Mất mặt xấu hổ.”

Nghe cha nói, Minh Du Nhiên tái nhợt cúi đầu.

Minh Du Nhiên vẫn rất sợ Minh Huy, bởi vậy trước mặt Minh Huy luôn ngoan ngoãn. Mà vừa rồi, thấy Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y, mới bị kích thích, cho nên mới nói như vậy. Giờ phút này phản ứng lại, Minh Du Nhiên có chút sợ hãi. Minh Du Nhiên vươn tay, xoa vết thương trên mặt, trong ánh mắt là thật sâu hận ý cùng với cô đơn. Tựa hồ, nàng cả đời này hy vọng, đều không có gì cả.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y rời khỏi tầm mắt Minh Du Nhiên, chậm rãi biến mất ở Bồng Lai đảo.

Ánh mắt Vân Y chua sót nhìn Tư Cảnh Hiên, nhìn Tư Cảnh Hiên áy náy cùng tự trách, Vân Y đột nhiên hối hận mình đã đi theo. Nếu mình không đi theo, có phải sẽ không có hai chọn một hay không?

Vân Y trong lòng nghĩ, trên mặt càng áy náy. Nàng cúi đầu nói:“Xin lỗi.”

Thanh âm rất thấp, nhưng vẫn truyền vào tai Tư Cảnh Hiên. Tư Cảnh Hiên dừng ại, nhìn Vân Y, sau đó nói:“Không liên quan đến nàng. Kỳ thật, lần này cho dù nàng không đến, chúng ta cũng không phải đối thủ của hắn.”

“Nhưng huynh sẽ không lựa chọn như vậy. Là vì có ta, mới làm huynh khó xử.”

Vân Y tâm tình tối tăm, hận Minh Huy tận cùng.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y như thế, đột nhiên nở nụ cười, hắn cười nói:“Cho dù không có nàng, Minh Huy cũng không cho chúng ta bình yên cầm giải dược mà đi. Hắn nhất định phải giữ lại cái gì, mới có thể thả người

https://thuviensach.vn

rời đi. Cho dù nàng không tới, Xuất Trần vẫn bị giữ lại. Bởi vì hắn vì hắn mẫu thân lấy giải dược, đã tính như vậy. Trong Bồng Lai đảo đầm rồng hang hổ, không dễ đi ra."

Tư Cảnh Hiên càng nói, nụ cười trên miệng suy yếu vô cùng.

Kỳ thật, ngay từ đầu hắn biết khả năng sẽ có kết quả này. Nhưng hắn vẫn là cho Vân Y theo, để Minh Huy phân tán lực chú ý. Nếu không đến lúc đó, Minh Huy có khả năng ra điều kiện là một mạng đổi lấy giải dược.

Nghĩ mình không nói trước cho Vân Y, Tư Cảnh Hiên không khỏi áy náy nói:"Thực xin lỗi, nên sớm nói cho nàng."

Nghe nói như thế, Vân Y không biết nên nói gì. Nên mắng Tư Cảnh Hiên lừa mình sao? Trách hắn không nói sớm cho mình?

Nhưng mắng hắn có tác dụng gì? Chỉ tăng phiền não mà thôi. Nếu tự mình biết, tuyệt đối sẽ không cho Xuất Trần cùng Tư Cảnh Hiên đi làm việc này.

Vân Y đột nhiên gắt gao ôm Tư Cảnh Hiên, không biết là muốn từ người Tư Cảnh Hiên lấy ấm áp hay muốn đem ấm áp truyền lại cho Tư Cảnh Hiên, hay là cho nhau ấm áp.

Tóm lại, Vân Y muốn ấm áp, cũng muốn Tư Cảnh Hiên ấm áp.

"Hiên, không phải sợ, ta sẽ vĩnh viễn ở bên cạnh huynh."

Vân Y đột nhiên nói, ngữ khí kiên định, mang theo kiên quyết.

Nghe như vậy, trái tim Tư Cảnh Hiên bị hòa tan. Trong lòng dị thường thỏa mãn, có nàng, Tư Cảnh Hiên cảm thấy ông trời đối với hắn không tệ.

"Được, chúng ta vĩnh viễn không xa rời nhau."

https://thuviensach.vn

“Đúng, vĩnh viễn không xa rời nhau, chúng ta muốn cả đời bên nhau, đời đời kiếp kiếp, thế thế sinh sôi.”

Hai người đều nói, kế tiếp sắp sửa đối mặt sẽ là một hồi đại quyết chiến, đến lúc đó có lẽ không thể sống sót.

Ngay cả như vậy, hai người vẫn ấm áp như cũ, bảo vệ lời thề này.

“Đến lúc đó, nàng phải sinh thật nhiều đứa nhỏ cho ta, có nam, có nữ.”

Nghe nói như thế, Vân Y hờn dỗi đẩy Tư Cảnh Hiên ra, cả giận nói:“Ai muốn sinh cho huynh nhiều đứa nhỏ. Ta mới không cần, muốn sinh, huynh sinh đi.”

Vân Y kiên quyết không muốn trở thành heo mẹ!

Mà Tư Cảnh Hiên nghe nói như thế, cũng cười nói:“Thật vậy sao? Nhưng, ta nhớ rõ ngày nào đó không biết ai nói, sẽ sinh nhiều đứa nhỏ cho ta a. Chẳng lẽ không phải nàng sao? Chẳng lẽ còn có nữ nhân khác muốn sinh con cho ta?”

“Tư Cảnh Hiên, huynh xấu lắm.”

Vân Y nháy mắt nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, trên mặt mang theo nhiều điểm hồng nhạt. Nhưng trong lòng cũng ngọt ngào phi thường.

Nàng thật sự rất muốn, cùng Tư Cảnh Hiên sinh nhiều đứa nhỏ. Nam giống hắn, nữ giống mình, đến lúc đó ngồi ở trước cửa, nhìn một đám chơi đùa.

“Được, ta sẽ sinh nhiều đứa nhỏ cho huynh.”

Tư Cảnh Hiên nghĩ Vân Y không nói nữa, đột nhiên thanh âm rầu rĩ của Vân Y truyền ra.

https://thuviensach.vn

Nghe thế, Tư Cảnh Hiên nhất thời cảm thấy tim mình đập thật sự mau.

Cho dù không thể trở thành sự thật, nhưng nghe nàng nói, Tư Cảnh Hiên vẫn cảm thấy hạnh phúc vô cùng.

Mà nói xong Vân Y nhất thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thì ra, mình lại khát vọng làm một thê tử bình thường, ở nhà giúp chồng dạy con.

Vân Y ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn vào đôi mắt của Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y, nhìn nữ tử mình yêu, Tư Cảnh Hiên cảm thấy ngực căng thẳng, đột nhiên cúi đầu, hôn lên cánh môi như hoa kia.

Vân Y nhìn đôi mắt hắn cách mình càng ngày càng gần, đôi mắt mê mang, dần dần bị lạc trong đôi mắt ấy.

Khi môi hai người chạm nhau, thân thể đều không tự giác rung rung một chút. Đó là đến từ linh hồn, làm cho hai người cảm giác được linh hồn kêu gọi. Tựa hồ cả hai đã hòa làm một. Mà giờ khắc này, làm cho hai người đều cảm thấy thân thể hưng phấn không hiểu.

Tư Cảnh Hiên thâm tình hôn nàng, ánh mắt càng ngày càng thâm, mang theo một cỗ trí mạng lốc xoáy, tựa hồ phải hít Vân Y thật sâu vào.

Vân Y không giống hắn, chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, như nước mùa xuân mềm mại trong lòng Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên hai tay càng dùng sức ôm chặt Vân Y, muốn đem Vân Y hòa vào cơ thể mình.

Nụ hôn triền miên mà ôn nhu chấm dứt, Vân Y ở trong lòng Tư Cảnh Hiên thở dốc, ánh mắt vẫn mê mang.

Tư Cảnh Hiên thâm tình nhìu kiều nhan, trên mặt chỉ có ôn nhu. Tựa như cây thuốc phiện, xinh đẹp đến trí mạng.

https://thuviensach.vn

Mà Vân Y như bị trúng độc, nàng nhìn Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt tràn đầy thâm tình. Vân Y ôm cổ Tư Cảnh Hiên, chậm rãi hướng về phía trước, sau đó nhẹ nhàng hôn lên đôi mắt làm nàng động tâm.

Nhẹ nhàng, như con bướm bay qua, cũng làm cho Tư Cảnh Hiên nghiện. Hắn nhìn Vân Y, nhìn đôi mắt xinh đẹp, chỉ cảm thấy tất cả mọi thứ tốt đẹp, đều ở trong mắt nàng.

Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên đôi mắt kia.

Sau đó cũng không làm gì, chỉ tựa trán vào nhau, nhìn nhau.

“Huynh tin có kiếp sau sao?”

Vân Y hỏi, hơi thở triền miên quấn quanh hơi thở Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên nghe nói như thế, mắt khẽ chớp, bên trong có nhiều màu sắc.

Hắn nói:“Ta không tin, ta chỉ tin nàng. Kiếp sau có nàng, ta tin có kiếp sau.”

Thanh âm hắn rất nhẹ, nhưng khắc sâu vào lòng Vân Y.

“Ta cũng chỉ tin huynh.”

Vân Y nhẹ giọng nỉ non nói.

Dưới ánh mặt trời, thân ảnh hai người càng kéo dài, nhưng gắt gao dây dưa cùng một chỗ, chưa từng tách ra.

Lúc đẹp nhất, có lẽ đôi khi chính là nghĩ đến không có ngày mai. Bởi vì lúc đó, mình chỉ để ý người bên cạnh mình, cùng đi làm mọi chuyện tốt đẹp trên thế gian.

https://thuviensach.vn

Hai người trở lại Tuyết Uyên, Tư Cảnh Hiên liền nắm Vân Y đi tới phòng của Tuyết Vô Ngân.

Lúc hai người tới, cảnh sắc bên trong không thay đổi.

Cảnh sắc nơi này không kinh diễm như Bồng Lai đảo nhưng lại mang theo nồng đậm lo lắng. Cảnh sắc mang theo tình yêu, đẹp hơn ở Bồng Lai đảo.

Tuyết Vô Ngân đưa lưng về phía bọn họ, Tư Cảnh Hiên kéo Vân Y lặng im đứng đó.

“Ta biết các ngươi sẽ đi, chỉ không ngờ các ngươi đi nhanh như vậy, ngay cả thời gian phản ứng ta cũng không có.”

Thanh âm Tuyết Vô Ngân bất đắc dĩ mà lại thở dài vang lên.

“Thực xin lỗi, cậu, là ta lo nghĩ không chu toàn.”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên có sự áy náy, có sự thua thiệt.

Tuyết Vô Ngân cũng xoay người lại, trong nháy mắt, đôi mắt Vân Y chấn động, Tư Cảnh Hiên kinh hãi.

Nhìn thần sắc của họ, Tuyết Vô Ngân sờ sờ tóc của mình nói:“Không có việc gì, cậu chỉ già đi thôi.”

Nói đến đây, ánh mắt của Tuyết Vô Ngân là vô tận thê lương cùng bất đắc dĩ.

Giờ khắc này, Vân Y quả thực rất khó tưởng tượng ra.

Trong mắt Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên đầy đau đớn. Hai người đều chua sót và áy náy.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên lấy giải dược ra, đặt ở trên bàn, nói:“Đây là giải dược, nhanh cho mợ ăn vào. Xuất Trần, chúng ta cùng nhau cứu, Tuyết Uyên, chúng ta cùng nhau bảo vệ.”

Nghe lời này, ánh mắt Tuyết Vô Ngân hiện lên một chút rung động, hắn đột nhiên nghĩ đến rất nhiều năm trước, muội muội cũng nói với mình như vậy. Sau đó, muội muội cũng bởi vậy mà trả giá bằng sinh mệnh.

Nghĩ đến đây, Tuyết Vô Ngân đột nhiên nắm chặt tay Tư Cảnh Hiên, kích động nói:“A Hiên, ngươi không thể có việc. Ta đồng ý với mẫu thân ngươi, phải để ngươi sống tốt.”

Tuyết Vô Ngân nhớ tới lời thề với muội muội, đôi mắt áy náy cùng đau kịch liệt.

Đó là muội muội duy nhất mà hắn thương yêu nhất a.

Trong giây lát, ánh mắt Tuyết Vô Ngân phát ra mãnh liệt hận ý.

Tất cả đều là lỗi của Minh Huy, Tuyết Vô Ngân đối Minh Huy hận ý cũng khó có thể bình phục. Hắn có thể chết, nhưng nếu không thấy Minh Huy chết thê thảm, hắn không cam tâm.

Nhìn cậu như thế, Tư Cảnh Hiên nói:“Cậu, ngươi không cần như thế, ngươi không nợ mẫu thân. Mẫu thân làm tất cả, đó là bởi vì nàng yêu Tuyết Uyên. Mà ta nguyện ý như thế, cũng bởi vì ta yêu Tuyết Uyên, yêu mỗi người ở đây.”

Tư Cảnh Hiên nói xong, tận lực làm cho cảm xúc Tuyết Vô Ngân bình tĩnh.

“Nhưng ta chỉ muốn ngươi bình an mà sống.”

Lời nói của Tuyết Vô Ngân khó nén cô đơn.

https://thuviensach.vn

“Kẻ mạnh lúc nào cũng có điểm yếu? Cậu, đạo lý này ngươi không hiểu sao? Cậu, chỉ cần chúng ta đồng lòng, vô luận là hậu quả gì, a Hiên có thể thừa nhận.”

Tư Cảnh Hiên giờ khắc này trên mặt rút đi vẻ đạm mạc, chậm rãi nói.

Tuyết Vô Ngân chung quy cũng đồng ý, mà Tuyết Uyên phẫn nộ cùng với hận ý đã vì Tuyết Uyên thiếu chủ Xuất Trần bị nắm giữ đã đạt tới điểm cao nhất.

Mọi người đều trù tính, đều chờ đợi, đợi trận chiến cuối cùng.

Mà Tuyết Uyên phu nhân Cẩn Vân Nhiên sau khi dùng giải dược, độc cũng giải, nhưng thân thể vân suy yếu. Bởi vậy trận chiến cuối cùng, Cẩn Vân Nhiên không có năng lực xuất chiến.

Đây cũng là nguyên nhân Minh Huy giao ra giải dược. Bởi vì võ công của Cẩn Vân Nhiên cũng tuyệt đỉnh, hơn nữa cùng Tuyết Vô Ngân song kiếm hợp bích, lại phi thường khó đối phó. Mà Minh Huy đã sớm biết, Cẩn Vân Nhiên cho dù dùng giải dược, cũng chỉ có thể giữ mạng mà thôi, về phần võ công cũng phải cần thời gian dài điều dưỡng mới có thể khôi phục lại.

Còn lại vài ngày, ban ngày Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y đi ra ngoài xem phong cảnh Tuyết Uyên, hưởng thụ thời gian tốt đẹp cuối cùng. Buổi tối, hai người còn khổ tâm bàn luận về cách liên thủ. Bởi vì Vân Y phát hiện, mình đàn Linh Âm, đã có thể thuận buồm xuôi gió. Hơn nữa lực sát thương lại mạnh, quả thực là vũ khí tuyệt hảo a.

Mà Tư Cảnh Hiên dưới tiếng đàn của Vân Y, lại phát huy kiếm khí cực kỳ khủng bố.

Bởi vậy, hai người tìm hiểu đối sách liên thủ đối địch.

https://thuviensach.vn

Hai người đều biết có lẽ sẽ không có đường về, nhưng hai người không hối hận.

Nhưng hai người đều quý trọng thời gian yên tĩnh cuối cùng này.

Ban ngày, Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y ngồi ở đỉnh Tuyết Sơn, cho ánh nắng ấm áp chiếu lên trên người, xua tan đi lo lắng.

Hai người kể nhiều chuyện vui, muốn khi kết thúc trận đấu sẽ đi mọi nơi. Cho dù đôi khi, biết tất nhiên sẽ không có tương lai, nhưng hai người vẫn chờ mong. Hai người lẳng lặng ôm nhau, cho hơi thở quấn quanh ở lẫn nhau chóp mũi.

Chỉ vô cùng đơn giản như vậy, làm cho bọn họ vô cùng hạnh phúc.

“Nơi này thật xinh đẹp.”

Vân Y nhìn phía dưới, cảm thấy cảnh sắc như vậy có một loại siêu thoát phàm tục xinh đẹp.

Tư Cảnh Hiên nhìn theo Vân Y, cũng hiểu được ẩn sâu trong đó thật yên tĩnh lại tốt đẹp.

“Đúng vậy, nơi này thật xinh đẹp.”

Tư Cảnh Hiên cũng nhịn không được cúi đầu thở dài, trong thanh âm có vô hạn tiếc hận.

Nhận ra Tư Cảnh Hiên mất mát, Vân Y vươn tay, nắm tay Tư Cảnh Hiên, ôn nhu nói:“Chúng ta có thể có được thời gian tốt đẹp như bây giờ, đã là trời ban. Ta không khẩn cầu nhiều, chỉ muốn giữ lại thời gian này, ta cũng đã thỏa mãn.”

Tư Cảnh Hiên không nói gì, càng nắm chặt tay Vân Y

https://thuviensach.vn

Vân Y ánh mắt ôn nhu, vẻ mặt yên tĩnh nhìn ra xa.

“Hiên, bởi vì có ngươi, cho nên ta mới có thể thỏa mãn. Bởi vì có ngươi, cho nên ta mới có thể cảm thấy làm chuyện gì cũng đáng, cũng có ý nghĩa. Hiên, tất cả đều là vì ngươi.”

Vân Y giương mắt, trong mắt tràn đầy thâm tình, nhìn Tư Cảnh Hiên trên mặt là một mảnh kiên định thần sắc.

Nhìn Vân Y như thế, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng tựa đầu vào đầu Vân Y, đột nhiên nói đến chuyện trước đây của mình.

“Khi đó, ta cũng không xuất chúng, khi đó Minh Du Nhiên luôn dùng ánh mắt chán ghét nhìn ta. Mà Minh Huy lại dùng thần sắc phức tạp nhìn ta, ánh mắt đó lại yêu vừa hận, ta đều nhớ rõ. Bởi vì, ánh mắt ấy thường xuyên luân phiên ở cuộc sống của ta. Lúc đó, ta không hiểu gì, chỉ biết mình tồn tại thực đặc thù, làm cho rất nhiều người kiêng kị, cũng làm cho rất nhiều người chán ghét. Cho nên, lúc đó, ta lại cẩn thận sống. Sau này, ta nghĩ nếu ta trở nên vĩ đại, có phải sẽ không có tình huống như lúc đó, có phải sẽ thay đổi cái gì hay không.”

Tư Cảnh Hiên nói đến đây, ngừng lại, cúi đầu thở dài một hơi.

“Sau đó, ta không ngừng cố gắng, làm mình không ngừng biến vĩ đại. Kết quả ta đã thay đổi theo hướng đó. Nhưng khi đó, lại có người nói cho ta biết, sống như ta quả thực là không nên sống.”

Nói xong, Vân Y rõ ràng cảm giác được Tư Cảnh Hiên thân thể nhẹ nhàng run run, hiển nhiên ngay lúc đó Tư Cảnh Hiên khiếp sợ a. Vân Y nắm chặt tay hắn, truyền ấm áp.

“Sau đó ta đã biết, người kia là thuộc hạ trung thành của cha ta. Mà khi đó, ta cũng biết rõ. Khi biết kẻ thù giết cha mẹ ta. Sau đó, ta vẫn không biểu hiện ra ngoài, nhưng sau lưng ta lại càng cố gắng, liều mạng cố gắng.

https://thuviensach.vn

Ta lặng lẽ thành lập thế lực của mình, lặng lẽ thành lập Bích Thủy sơn trang. Ta nghĩ như vậy, sẽ có đủ năng lực chống lại, nhưng khi ta biết thực lực của Minh Huy, ta mới biết mình yếu như thế nào. Nhưng ta cũng không buông tha, ta càng thêm nỗ lực, tin tưởng một ngày nào đó, sẽ báo thù được."

"Sẽ, nhất định sẽ có ngày đó, về sau có ta và ngươi cùng nhau cố gắng."

Vân Y biết Tư Cảnh Hiên nói vậy, là muốn để mình càng hiểu hắn.

"Y y, ta như vậy, thật sự có thể có được ngươi tốt đẹp như vậy sao? Ta thật sự có tư cách này sao, có thể cùng ngươi đồng sinh cộng tử sao?"

Thanh âm Tư Cảnh Hiên không xác định, hắn chưa từng có lúc nào giống như bây giờ sợ hãi mình không xứng với nàng.

Vân Y đột nhiên quay người, ôm chặt Tư Cảnh Hiên, ngữ khí kiên định nói:"Đáng giá, đáng giá, vô luận ngươi thế nào, ngươi đều là Hiên của ta."

Vân Y ngữ khí kiên định, từng chữ đi vào lòng Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên nhìn Vân Y, nhìn đôi mắt trong suốt của nàng.

Vân Y kiên định nhìn lại, tay hai người không tự giác càng nắm càng chặt.

"Hiên, chúng ta đi ném tuyết, được không?"

Cảm giác không khí có chút nặng nề, Vân Y nhỏ giọng đề nghị, trong giọng nói không tự giác mềm mại, mang theo tia làm nũng.

"Được."

Tư Cảnh Hiên, sủng nịch hôn chóp mũi Vân Y, ôn nhu gật đầu đồng ý.

https://thuviensach.vn

Vì thế, Vân Y lập tức cao hứng, hai người đứng dậy, cùng đi.

Tay hai người đều, trên mặt mang theo nụ cười thản nhiên.

Tới nơi, nụ cười trên mặt Vân Y càng rạng rỡ.

13114107309390908 71_574_574

Nhìn tuyết trắng, Vân Y cảm thấy mình đang ở trong thế giới đồng thoại.

Vân Y buông tay Tư Cảnh Hiên, một mình chạy ra một khoảng cách, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía Tư Cảnh Hiên, ngoắc Tư Cảnh Hiên nói:“Chúng ta ném tuyết, ai thua, phải làm đối phương một người tuyết được không?”

Thanh âm Vân Y, dưới ánh mặt trời, như tiếng chuông bạc, tốt đẹp mà êm tai.

Nhìn Vân Y cao hứng, Tư Cảnh Hiên chỉ sủng nịch cười, sau đó lại gật đầu.

“Được.”

Chỉ cần ngươi thích, là tốt rồi.

Tư Cảnh Hiên ở trong lòng yên lặng như vậy.

Vân Y hôm nay rất cao hứng, vui đùa trong tuyết, lấy tuyết tạo thành hình tròn. Mà Tư Cảnh Hiên lại đi theo động tác của Vân Y, bắt được.

Nhìn như vậy, kỳ thật ánh mắt Tư Cảnh Hiên đều ở trên người Vân Y. Nhìn thân ảnh nho nhỏ vui đùa trên tuyết, Tư Cảnh Hiên đầy vẻ sủng nịch.

Hắn cố gắng giữ khoảnh khắc này, rất sợ mình sẽ quên. Nhìn Vân Y như vậy, trong mắt Tư Cảnh Hiên tràn đầy ôn nhu, khóe miệng tươi cười chân

https://thuviensach.vn

thật.

Mà Vân Y hôm nay rất cao hứng, nàng không sợ chết, sợ là không thể cùng Tư Cảnh Hiên chết. Nhưng là, một khi quyết định chết cùng Tư Cảnh Hiên, Vân Y đột nhiên cảm thấy đó không phải là hạnh phúc.

Bởi vậy, hiện tại giờ phút này, nàng thầm nghĩ cùng hắn hưởng thụ thời gian này, mới là hạnh phúc thật sự.

Vân Y đột nhiên quay đầu, phát hiện Tư Cảnh Hiên thất thần nhìn mình, nhất thời Vân Y nhíu mày, khóe miệng cong lên nụ cười. Sau đó, ném tuyết về phía Tư Cảnh Hiên, Tư Cảnh Hiên không kịp đề phòng, nên bị trúng.

Tuyết trắng rơi từ đầu Tư Cảnh Hiên xuống, tình huống như vậy, Tư Cảnh Hiên không có chút chật vật, ngược lại bị giật mình.

Tư Cảnh Hiên lau nước trên mặt, nhìn Vân Y ánh mắt mang theo mỉm cười. Sau đó quyết định cùng Vân Y đánh một hồi tuyết chiến.

Cái này, Vân Y cũng không thoải mái, hai người ngươi tới ta lui, giữa sân tuyết bay tán loạn.

Vân Y không bỏ cuộc, Tư Cảnh Hiên cũng không chịu thiệt, hai người chỉ chốc lát như đứa nhỏ, dùng sức ném tuyết về đối phương. Nhất thời, khắp nơi hỗn độn.

Như vậy rất đẹp a.

Xa xa, cũng là một đôi bích nhân.

Tuyết Vô Ngân gắt gao ôm Cẩn Vân Nhiên, nhìn hai đứa nhỏ vui đùa, trong ánh mắt đều mang sủng nịch.

“Bọn họ thật sự rất xứng.”

https://thuviensach.vn

Thanh âm Cẩn Vân Nhiên hàm chứa ý cười, khé thở dài, cuối cùng cũng là càng ngày càng nhẹ.

Nghe nói như thế, trong mắt Tuyết Vô Ngân cũng cô đơn.

A Hiên là cốt nhục của Ca nhi, mình vẫn nghĩ cho hắn hạnh phúc, nhưng vẫn không làm được. Nay nhìn đến như vậy, lại cảm thấy trong lòng tràn đầy áy náy cùng thua thiệt.

“Bọn họ có thể sẽ hạnh phúc, thật sự có thể.”

Nghe trượng phu nói, Cẩn Vân Nhiên biết trượng phu đau xót con mình.

“Vô Ngân, a Hiên, hắn có lựa chọn của mình.”

Nghe nói như thế, Tuyết Vô Ngân thở dài một hơi, chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Hai người lẳng lặng ôm nhau đi đến nơi khác, tính hưởng thụ thời gian yên tĩnh cuối cùng.

Mà lúc này, trên tuyết, Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên kiệt sức nằm trên tuyết, ánh mắt sáng ngời nhìn lên trời.

Mà Tư Cảnh Hiên lại vươn tay che nắng cho Vân Y, mình cũng nhìn lên trời.

Hai người yên tĩnh, đều si ngốc nhìn trời.

Thật lâu sau, hai người nghỉ ngơi xong, lại cùng nhau làm người tuyết. Người tuyết chiếu theo thân hình của hai người mà làm.

Hai người đều rất dụng tâm, cuối cùng liền xuất hiện người tuyết gắn bó.

Hai người nhìn nhau cười, sau đó cùng rời đi.

https://thuviensach.vn

Bóng hai người kéo dà dưới ánh mặt trời, sau lưng hai người tuyết dưới ánh mặt trời, vẫn mang nụ cười hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

THIÊN TÀI KHÍ PHI

Ngọc Khuyết

dtv-ebook.com

Chương 167: Đại Kết Cục (Hạ) _ Làm Bạn Cả Đời

Edit: Sunny Út

Đêm đến, Tư Cảnh Hiên nắm tay Vân Y đi dạo. Tay Tư Cảnh Hiên rất lớn, lại có chút thô ráp. Tay Vân Y nho nhỏ, mềm mại. Làm cho Tư Cảnh Hiên muốn vĩnh viễn che chở cho nàng. Trên mặt Tư Cảnh Hiên lúc này mang theo nụ cười thỏa mãn chưa từng có, cảm thấy cuộc sống hiện tại, làm cho người ta say mê trong đó.

Tay Vân Y trong tay Tư Cảnh Hiên, trong lòng có cảm giác an toàn. Cảm giác này thật tốt, nếu có thể cầm tay đến già, như vậy mới là năm tháng tốt đẹp.

Tuyết mềm dưới chân, gió đêm lạnh lùng thổi tới, nhưng không tiêu tan sự ôn nhu của hai người.

Cho dù con đường này rất ngắn, có lẽ không có ngày mai. Nhưng là chỉ cần tâm thủ tương liên, ngày mai cho dù tan xương nát thịt cũng không tiếc.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên dừng cước bộ, Vân Y dừng lại, xoay người nhìn hắn.

“Vân Y, ngươi không hối hận chứ?”

Vân Y lẳng lặng nhìn Tư Cảnh Hiên. Không tự giác vươn tay mình, nhẹ nhàng xoa mặt Tư Cảnh Hiên, đôi mắt Vân Y thần sắc kiên định mà thỏa mãn. Nàng nhẹ nhàng mở miệng nói:“Hối hận cái gì? Ta chỉ hối hận không gặp ngươi sớm, hối hận không sớm phát hiện ta yêu ngươi.”

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Vân Y trong suốt mà sáng ngời, ánh mắt nhìn Tư Cảnh Hiên tràn đầy thâm tình.

Nàng quả thật cảm thấy có chút tiếc nuối, sớm biết sẽ có hôm nay, có phải lúc trước không phải đi quá nhiều đường vòng không.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên gắt gao nắm chặt tay Vân Y. Thâm tình nói:“Ta cũng hối hận, hối hận không khóa ngươi ở bên cạnh, để ngươi một mình rời đi lâu như vậy. Lúc ấy ta thật sự thực sợ hãi, sợ ngươi rời đi lâu, có thể không biết đường về hay không. Sợ ngươi rời đi lâu, có thể quên còn có ta đang đợi ngươi hay không.”

Vân Y vươn tay kia đột nhiên bịt miệng Tư Cảnh Hiên, gấp giọng nói:“Sẽ không, ta phải tìm ngươi. Vô luận ngươi ở nơi nào, ta đều tìm ngươi.”

Trải qua nhiều chuyện như vậy. Vân Y đã sớm đem Tư Cảnh Hiên khắc vào linh hồn, lúc này vô luận Tư Cảnh Hiên biến thành cái gì, nàng nhất định có thể nhận ra.

“Y y, y y, y y của ta……”

Tư Cảnh Hiên đem ngón tay Vân Y đặt ở khóe miệng, thanh âm nỉ non.

Nghe thanh âm âu yếm của hắn, Vân Y cảm thấy cho dù chết cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc. Nghĩ đến đây, đôi mắt Vân Y đột nhiên tràn nước mắt.

Mỹ nhân như ngọc, từng giọt lệ như trân châu, quả nhiên xinh đẹp khiếp hồn.

Trong mắt Tư Cảnh Hiên tràn đầy đau tích, cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên hai má Vân Y. Hôn rất nhẹ rất nhẹ, như lông chim nhẹ nhàng dừng ở trên mặt Vân Y. Hôn thực ấm, nháy mắt ấm vào lòng Vân Y.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên hôn thật sâu, hôn từng giọt nước mắt của mỹ nhân. Ôn nhu, triền miên.

Không biết khi nào, hai người gắt gao hôn nhau. Hơi thở khẽ loạn, hai trái tim kịch liệt run run. Vân Y vươn hai tay, ôm chặt cổ Tư Cảnh Hiên, để mình càng gần hắn.

Tư Cảnh Hiên cũng gắt gao ôm thắt lưng Vân Y, muốn đem nàng hòa vào cơ thể mình.

Hơi thở ái muội mà triền miên, hô hấp hai người tràn ngập, có nhè nhẹ nhu tình. Mỹ nhân như nước, anh hùng như thiết, cương nhu kết hợp, mang theo một loại phù hợp. Hai người đều say mê, say mê bên trong ôn nhu.

Có lẽ thật lâu, có lẽ chỉ là thời gian rất ngắn, hai người chỉ chạm môi, không có động tác khác.

Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng nỉ non:“Y y, thật muốn làm ngươi nhỏ đi, sau đó cất vào trong túi. Như vậy mỗi khi ta nhớ ngươi, là có thể lấy ngươi ra.”

Nghe nói như thế, hai má Vân Y khẽ hồng hờn dỗi nói:“Vậy ngươi muốn đặt túi ở đâu?”

“Ngực ……”

Tư Cảnh Hiên si ngốc nói, nhìn Vân Y ánh mắt si mê. Tư Cảnh Hiên lại hôn lên đôi môi của Vân Y, thật sâu, muốn hai người càng sát nhau.

Dưới ánh trăng chứng kiến, hai cái người yêu nhau hôn thật sâu. Bóng đêm nồng đậm, nhưng không làm cho bọn họ hết triền miên.

Đêm dài, Vân Y và Tư Cảnh Hiên đi tới nóc nhà trên băng ốc.

Tư Cảnh Hiên nằm phía trên nóc nhà, Vân Y lẳng lặng nằm trên tay, hai người lẳng lặng nhìn sao trời. Một bên đếm sao, một bên kể ra bí mật và

https://thuviensach.vn

tâm nguyện trong lòng.

“Khi nhỏ, ngươi biết ta nghĩ hình dáng của mẫu thân là gì không?”

Vân Y lắng lặng nghe, ôn nhu phụ họa:“Chắc chắn là nữ tử xinh đẹp lương thiện nhất trên thế gian.”

Tư Cảnh Hiên nghe nói như thế, nở nụ cười, nụ cười mang theo tang thương cùng cô đơn.

“Không phải, ta chỉ hy vọng mẫu thân như bình thường, nàng không làm gì cả, chỉ cần mỗi buổi sáng lúc ta tỉnh dậy, cười với ta là được.”

Nghe nói như thế, Vân Y cảm thấy trong lòng khẽ đau. Nàng vươn tay mình, gắt gao ôm thắt lưng Tư Cảnh Hiên, không nói gì, mình sẽ cả đời ở bên hắn.

Cảm thụ được nàng lo lắng, Tư Cảnh Hiên nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, trấn an nói xong:“Lúc ấy còn nhỏ, nên nghĩ vậy. Hiện tại nghĩ lại, lại có chút ngây thơ. Ta từng thầm oán, thống hận. Nhưng giờ phút này ta không oán. Ta rất hạnh phúc, bởi vì ta biết mẫu thân cùng phụ thân đều rất yêu ta.”

“Đúng vậy, mẫu thân ngươi chắc chắn rất yêu ngươi. Vì ngươi, mẫu thân không tiếc bôn ba khắp nơi. A Hiên, về sau có ta, ta sẽ yêu ngươi như mẫu thân ngươi.”

Vì ngươi, ta cũng nguyện ý giống mẫu thân ngươi, chết vì ngươi, chỉ cần ngươi có thể sống tốt. Chỉ là nguyện vọng này có chút xa xỉ, nhưng có thể đồng sinh cộng tử, ta vẫn cảm thấy hạnh phúc.

“Kiếp này có thể có ngươi, ta sống không uổng phí.”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên rất nhẹ, nhưng vẫn vào lòng Vân Y. Vân Y cảm thấy cảm động, đôi mắt sáng ngời, tay ôm Tư Cảnh Hiên càng chặt.

https://thuviensach.vn

“Lúc mới đến đây, tâm lý của ta mê mang giãy dụa thống khổ. Ta hận ông trời tàn nhẫn, đột nhiên ném ta tới nơi xa lạ không có thân nhân. Nhưng ta biết, than thở, hoặc oán trời trách đất, cũng không có ý nghĩa. Bởi vậy sau đó, ta liền quyết định đứng lên. Lúc ấy ta vừa vặn là chính phi bị Dạ vương phủ vứt bỏ, thân phận mẫn cảm, ta giả nam trang, ở Minh Nguyệt tửu lâu tìm hiểu tin tức.”

“Minh Nguyệt tửu lâu……”

Tư Cảnh Hiên nhớ kỹ tên này, trong mắt một mảnh ý vị thâm trường ý cười.

Nghe Tư Cảnh Hiên nói, Vân Y nâng mắt, nhìn Tư Cảnh Hiên. Trong đầu đột nhiên liền hiện lên ám văn nàng từng nhìn lướt qua.

“Ngươi sớm đã thấy ta? Ngươi đã sớm ở Yến kinh?”

Vân Y ra tiếng hỏi, trong giọng nói là kinh ngạc cùng thản nhiên vui sướng.

Nhìn Vân Y như thế, Tư Cảnh Hiên thản nhiên nở nụ cười, sủng nịch nói:“Đúng vậy, ta đã sớm gặp ngươi. Hơn nữa, ta nhìn ngươi thật lâu.”

Tư Cảnh Hiên cười nói, trong giọng nói mang theo nồng đậm ý cười.

Nghe nói như thế, hai má Vân Y đỏ lên. Vân Y buồn bực nghĩ, lúc trước còn nghĩ chỉ nhìn thoáng qua. Không nghĩ tới, sớm đã bị quan sát.

Vân Y nói:“Nhiều người như vậy, sao ngươi lại chú ý tới ta? Hay là……”

Vân Y nói xong, ánh mắt hoài nghi nhìn toàn thân Tư Cảnh Hiên. Ý tứ kia không cần nói cũng biết, Tư Cảnh Hiên thích nam nhân.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên buồn bực, vốn không hiểu ý Vân Y. Nhưng sau đó nhìn động tác của Vân Y, đoán được ý tứ. Hắn bất đắc dĩ nhéo nhẹ hông Vân Y, trong ánh mắt lại là ý cười.

Bị Tư Cảnh Hiên nhéo, Vân Y lập tức đau đớn, đôi mắt đẹp phun lửa nhìn Tư Cảnh Hiên.

Mà Tư Cảnh Hiên lại nói:“Nương tử nếu hoài nghi, vi phu nguyện ý cho nàng nghiệm chứng.”

Tư Cảnh Hiên nói xong, Vân Y sắc mặt ửng đỏ nói:“Xấu xa.”

Vân Y không nghĩ, Tư Cảnh Hiên cũng biết ba hoa.

Mà Tư Cảnh Hiên nghe giai nhân hờn dỗi, trong ánh mắt có nhu tình.

Mà Vân Y cũng không buông tha Tư Cảnh Hiên, nàng đột nhiên nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, ánh mắt nghịch ngợm nói:“Đừng nghĩ bậy! Đến lúc đó, cũng phải là ta trên ngươi dưới.”

Tư Cảnh Hiên trợn mắt há mồm nhìn nàng, Vân Y dám nói như vậy, kinh ngạc trong mắt không che dấu được.

Mà Vân Y đắc ý nói:“Sao lại nhìn ta như vậy a. Nói cho ngươi, các cô gái ở chỗ chúng ta đều như vậy. Ta không phải là nương tử của ngươi, nếu ngươi muốn lấy ta, vậy phải theo lễ nghĩa ở chỗ chúng ta. Nếu không, ta sẽ không gả cho ngươi.”

Vân Y nói rõ ràng, mà Tư Cảnh Hiên lại mỉm cười nghe.

Vân Y nói xong, giương mắt nhìn Tư Cảnh Hiên, lập tức bị cuốn vào sự sủng nịch của hắn.

Nàng chỉ nghe được thanh âm trầm thấp của Tư Cảnh Hiên, không ngừng ở bên tai quanh quẩn, không ngừng đi vào lòng nàng.

https://thuviensach.vn

“Tốt, chỉ cần Y y nói, ta nhất định làm được.”

Vân Y ngây ngốc, thất thần nhìn nam tử trước mắt. Nhìn nam tử tuấn mỹ này, lại ở trước mặt mình nói lời ngon tiếng ngọt. Tuy rằng là lời ngon tiếng ngọt, nhưng từ miệng Tư Cảnh Hiên nói ra, cũng làm người ta cảm động và tin tưởng.

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, đột nhiên cảm thấy mình nhìn hắn mãi không chán. Vươn tay, nhẹ nhàng đụng vào dung nhan ấy. Vân Y đột nhiên nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, nghẹn ngào:“Chúng ta có thể bất tử hay không, ta thật sự rất muốn sống một đời với ngươi.”

Nghe nàng nói, tay Tư Cảnh Hiên run rẩy. Nghe Vân Y nói muốn sống, Tư Cảnh Hiên cảm thấy lòng mình đau đến chết. Hắn cúi đầu nhìn Vân Y, vẻ mặt thay đổi. Đột nhiên, hắn vươn tay, ôm chặt lấy Vân Y, giọng điệu kiên định nói:“Có thể, chúng ta có thể bất tử. Chúng ta sẽ sống mãi bên nhau.”

Thanh âm Tư Cảnh Hiên kiên định mà cương nghị, Vân Y lại sửng sốt. Trên mặt vẫn còn nước mắt nhìn Tư Cảnh Hiên. Nhìn Tư Cảnh Hiên, hạ giọng nói:“Hiên, ta chỉ là nói đùa mà thôi. Kỳ thật, chỉ cần có thể sống với ngươi, sống hay chết đều không quan trọng.”

Tư Cảnh Hiên nghe xong, thần sắc trên mặt chưa biến đổi, vẫn là bộ dáng kiên định. Hắn trầm giọng nói:“Kỳ thật, có một cách có thể làm công lực chúng ta tăng nhiều. Chỉ là phương pháp này có một di chứng, nếu có chút sai sót, như vậy chúng ta có lẽ chỉ còn sống được ba ngày. Nhưng ta đột nhiên phát hiện phương pháp này rất thích hợp với chúng ta. Nếu chúng ta đã có quyết tâm chết, như vậy chúng ta cần gì phải e ngại.”

Vân Y nghe được, trên mặt mang theo mê hoặc, nhẹ giọng hỏi:“Thật sự hữu dụng sao? Nếu, đến lúc đó, chúng ta không luyện thành, vậy phải làm sao?”

https://thuviensach.vn

Vân Y nói xong, đầu Tư Cảnh Hiên đã đầy hắc tuyến.

Tư Cảnh Hiên oán hận nhìn Vân Y, mang bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. Hắn bất đắc dĩ nói:“Xú nha đầu, ngươi không nghĩ đến phương diện tốt được sao?”

Nghe Tư Cảnh Hiên gọi, Vân Y nhướng mày, không nói gì. Nhưng cũng vươn tay mình, nhéo hông Tư Cảnh Hiên. Vân Y chỉ dùng hai ngón tay nhéo Tư Cảnh Hiên, sau đó đi một vòng bên người hắn.

Kỳ thật loại thống khổ này đối với Tư Cảnh Hiên mà nói, căn bản không đau. Nhưng vì phối hợp Vân Y, Tư Cảnh Hiên vẫn làm bộ như rất đau, khẽ nhíu mày.

Nhìn như vậy, Vân Y lại cảm thấy đau lòng, ôn nhu giúp Tư Cảnh Hiên xoa. Tư Cảnh Hiên lại hưởng thụ, trong mắt tràn đầy ý cười.

Vân Y tức giận nói:“Mau nói, nói rõ ràng.”

Tư Cảnh Hiên lại ôm Vân Y, tinh tế đem phương pháp kia nói.

Nghe xong, Vân Y cảm thấy phi thường có thể làm a. Vì thế lại nhéo Tư Cảnh Hiên căm hận nói:“Phương pháp tốt như vậy, sao lại không nói sớm?”

Tư Cảnh Hiên không trả lời, chỉ càng ôm Vân Y. Trong lòng cũng nghĩ, võ công này phiêu lưu quá lớn, hắn đã sớm quên. Bây giờ nhớ lại, đã không dễ dàng.

Sau đó, hai người bắt đầu vội vàng thảo luận cách tu luyện thần công.

Võ công này là dựa vào Vân Y đàn Linh Âm phối hợp với kiếm pháp của Tư Cảnh Hiên.

https://thuviensach.vn

Vân Y ngồi trên nóc nha, đem Linh Âm để trên đầu gối, đôi mắt sáng nhìn lên trời.

Tư Cảnh Hiên một thân áo trắng, cầm bảo kiếm trong tay. Áo trắng, dung nhan tuyệt thế, tao nhã như vậy, làm sao trời cũng ảm đạm thất sắc.

Bàn tay khẽ động, kiếm khí vung lên.

Tiên nhạc như lũ, kiếm khí như hồng, nháy mắt sao trời không bằng ở đây.

Tiếng đàn ấm áp, từ tay Vân Y mà ra, mang theo năng lượng yên ổn lòng người. Tư Cảnh Hiên chỉ cảm thấy toàn thân có cảm giác ôn nhu như nước, như được người mẹ hiền ôm ấp.

Tư Cảnh Hiên toàn thân đều nổi lên ánh huỳnh quang.

Vân Y lợi dụng tiếng đàn chữa trị nội thương của Tư Cảnh Hiên.

Tư Cảnh Hiên chuyển mắt, kinh ngạc nhìn Vân Y, đột nhiên phát hiện Vân Y cường đại. Tiếng đàn của Vân Y, tuyệt đối không thua Vô Nhai Tử. Tiếng đàn này có thể đạt tới thông linh trời đất, có công hiệu chữa trị thân thể.

Trong mắt Tư Cảnh Hiên đột nhiên ôn nhu mà kinh hỉ, hắn nhìn Vân Y cao hứng.

Vân Y lúc này đã lâm vào cảnh giới, nàng chỉ dùng ý nguyện trong lòng để đàn, làm cho suy nghĩ của mình từ âm nhạc mà ra.

Nhè nhẹ từng đợt, lượn lờ ở Tuyết Uyên.

Lúc này người của Tuyết Uyên, toàn bộ đều tỉnh.

https://thuviensach.vn

Mọi người hôm nay vốn không ngủ say, đều mang khẩn trương, đều chuẩn bị trận đại chiến ngày mai. Lúc này, đều bị người tiếng đàn làm cho tỉnh lại.

Mọi người đều đi về phía tiếng đàn, Tuyết Vô Ngân mang theo Cẩn Vân Nhiên đi về phía băng ốc.

Lúc họ đi vào, lại nhìn thấy hai người như ngọc.

Vân Y một thân ánh huỳnh quang, đã vào trạng thái không kinh. Tiếng đàn cứ chậm rãi tràn ngập.

Tư Cảnh Hiên một thân áo trắng, cầm bảo kiếm trong tay, múa kiếm trên tuyết, đi theo tiếng đàn.

5

Thấy vậy, thần sắc Cẩn Vân Nhiên kinh ngạc, tay cũng nhịn không được bịt miệng mình, sợ mình sẽ gọi ra tiếng. Nàng quay đầu nhìn về phía Tuyết Vô Ngân, hỏi ý nghĩ của mình.

“Đúng vậy, là âm kiếm kết hợp. Thật sự không ngờ a, nhiều năm như vậy, lại có người làm được. Hy vọng, hai bọn họ có thể hạnh phúc.”

Tuyết Vô Ngân nói xong, lẳng lặng đứng ở một bên, nhìn Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên.

Những người khác ở Tuyết Uyên, nhìn như vậy, trong lòng rung động vô cùng. Đột nhiên trong lòng còn có cảm giác khác, Tuyết Uyên sẽ được hai người đó cứu vớt.

Mọi người lẳng lặng nhìn, cuối cùng mọi người đều im lặng trở về nghỉ ngơi. Nếu nhiều người đứng đây, sợ sẽ ảnh hưởng đến hai người họ.

https://thuviensach.vn

Mọi người tán đi, chỉ còn lại Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên, còn có Tuyết Vô Ngân cùng Cẩn Vân Nhiên yên lặng bảo vệ bên cạnh.

Ở bước cuối cùng, Vân Y đột nhiên cảm giác ngực mình đau xót. Loại cảm giác này rất kỳ quái, thật giống như đến từ linh hồn. Vân Y kinh hãi, giấu đi tâm thần của mình, nhưng cảm giác tim đập nhanh, vẫn tồn tại.

Tư Cảnh Hiên chỉ cảm thấy thân thể của mình như được cải tạo, thông thấu như đứa nhỏ mới sinh, có nhiều tiềm lực.

Tư Cảnh Hiên đột nhiên thu kiếm, nhất thời khí thế như hồng, mang theo một cỗ khí phách thiên hạ.

Vân Y cũng thu hồi thần sắc không tốt trên mặt lộ ra nụ cười như nắng. Hai người nhìn nhau, trong mắt mang vẻ chờ mong.

Hai người nhìn nhau thật lâu, lại bị một tiếng ho khan đánh gãy.

“Khụ khụ……”

Hai người hoàn hồn, nhìn về phía thanh âm, thấy Tuyết Vô Ngân cùng Cẩn Vân Nhiên.

Hai người đi tới, Tuyết Vô Ngân nhìn Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y, trong mắt tràn đây vui mừng. Cẩn Vân Nhiên cũng mang vẻ mặt ý cười, nàng nhẹ nhàng kéo tay Tư Cảnh Hiên, ôn hòa nói:“A Hiên, nhìn các ngươi liên thủ, ta và cậu ngươi coi như là yên tâm.”

Đến lúc đó, cho dù cứu không được Tuyết Uyên, hai người vẫn có năng lực thoát khỏi.

Câu sau, Cẩn Vân Nhiên không nói ra, mà chỉ giấu trong ánh mắt.

“Cậu, mợ các ngươi yên tâm, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ Tuyết Uyên.”

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên trong ánh mắt lộ ra khí phách, giờ phút này Tư Cảnh Hiên liền như bảo kiếm tuyệt thế, có khí thế trước nay chưa từng có.

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, trong mắt có một tia lo lắng. Vừa rồi tim đập nhanh, làm cho Vân Y bất an. Nàng cảm thấy sẽ chuyện xảy ra. Nhưng cũng không biết chuyện gì.

Không phải uy hiếp của Bồng Lai đảo, đó là một loại đến từ vận mệnh giãy dụa.

Vận mệnh?

Vân Y có chút mờ mịt, ông trời đưa nàng đến, chẳng lẽ cho nàng đau khổ sao?

Phần ưu tư này chỉ lóe qua trên mặt Vân Y, sau đó Vân Y tươi cười, phi thân xuống, lập tức nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên.

Mà Tuyết Vô Ngân cùng Cẩn Vân Nhiên khi thấy Vân Y phi thân xuống, liền lặng yên rời đi. Bọn họ cũng không muốn phá hư không khí của vợ chồng họ, hơn nữa lập tức xuất phát đi Bồng Lai đảo, bọn họ cũng có nhiều chuyện muốn an bài.

Vân Y nhào vào lòng Tư Cảnh Hiên, trong ánh mắt tràn đầy thỏa mãn.

“Hiên, sau ngày mai chúng ta trở về sẽ đến nhà gỗ nhỏ, được không?”

“Được, ta nguyện ý cùng ngươi đi khắp nơi, nhìn hồng trần thế tục.”

Vân Y không nói gì, chỉ gắt gao ôm Tư Cảnh Hiên, muốn đem hạnh phúc này vĩnh viễn giữ lại.

Nếu thật là vận mệnh, Vân Y hy vọng vận mệnh có thể cho hai bọn họ có cơ hội thiên trường địa cửu.

https://thuviensach.vn

Tư Cảnh Hiên cũng vươn hai tay, gắt gao ôm Vân Y, hai người gắt gao ôm nhau, lúc sắp bình minh, trong lòng mang theo một tia kích động cùng chờ mong.

Hai người thâm tình ôm nhau, cảm thụ được hơi thở lẫn nhau.

Mà lúc này, trên mảnh đất to của Tuyết Uyên, đã tập hợp toàn bộ người của Tuyết Uyên. Mọi người đứng đó, trên mặt đều là vẻ mặt ngưng trọng.

Tuyết Vô Ngân cùng Cẩn Vân Nhiên đứng trên, đối mặt mọi người.

Tuyết Vô Ngân lấy tay đưa lên, mọi người trên mặt thần sắc trang nghiêm túc. Mọi người biết Uyên chủ có chuyện muốn nói, nên cẩn thận nghe.

“Tuyết Uyên chúng ta có ân oán tồn tại đã lâu, mà ông trời muốn chúng ta giải quyết trong một ngày. Hôm nay rất nguy hiểm, nếu vô ý sẽ chết, hiện tại cho các ngươi một cơ hội, nếu rời khỏi, ta cũng sẽ không trách các ngươi.”

“Thề sống chết chiến đấu đến cuối cùng, quyết tồn vong cùng Tuyết Uyên.”

Tuyết Vô Ngân nói xong, người phía dưới cũng trả lời.

Nghe vậy, nhìn mọi người trên mặt kiên nghị biểu tình, Tuyết Vô Ngân cảm thấy ấm áp. Trong lòng cảm thấy cuộc đời này quả nhiên không uổng.

Tuyết Vô Ngân, vung tay:“Thề sống chết cùng Tuyết Uyên tồn vong, thề sống chết cùng Tuyết Uyên tồn vong.”

Nhất thời toàn bộ Tuyết Uyên đều nổi lên thanh âm như vậy, thanh âm to, vang đến tận trời.

https://thuviensach.vn

Lúc Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y đến, bên tai quanh quẩn đều là thanh âm của mọi người ở Tuyết Uyên.

Hai người nhìn nhau, đều thấy được một loại kiên định chiến ý.

Tuyết Vô Ngân nhìn Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y đến, cười với họ.

Sau đó, Tuyết Vô Ngân cùng Cẩn Vân Nhiên đi trước, sau lưng có mọi người Tuyết Uyên. Mà Tư Cảnh Hiên cùng Vân Y lại canh giữ ở cuối, bọn họ muốn cho Minh Huy một kinh hỉ.

Lúc mọi người tới Bồng Lai đảo, trên Bồng Lai đảo cũng có khí thế xuất phát.

Minh Huy ngồi trên ghế, sau lưng là người của Bồng Lai đảo.

Mà đi theo Tuyết Vô Ngân là người của Tuyết Uyên, người của Tuyết Uyên đều là một thân áo trắng.

Minh Huy nhìn Tuyết Vô Ngân, khinh thường cười;“Tuyết Vô Ngân, ngươi thật đúng là không biết xấu hổ a?”

Nghe nói như thế, Cẩn Vân Nhiên phẫn nộ mở miệng: “Minh Huy, ngươi không bằng súc vật. Ngươi có tư cách nói gì Vô Ngân, ngươi là người tâm ngoan thủ lạt, ngay cả nữ tử yêu mình cũng ra tay, ngươi quả nhiên là cầm thú không bằng.”

Cẩn Cân Nhiên phẫn nộ mắng, mặt cười hàm sát.

Mà Minh Huy nghe xong, sắc mặt càng ngày càng đen, cuối cùng trong ánh mắt lại nổi lên cuồng bạo sát khí.

Minh Huy mạnh mẽ đứng dậy, toàn thân thị huyết khí tức lập tức phóng ra. Nhất thời người của Tuyết Uyên, đều cảm giác hơi thở bị kiềm hãm, trên mặt đều bày biện ra kinh hãi thần sắc.

https://thuviensach.vn

Bực này thực lực, quả nhiên là đáng sợ.

Nhưng ngay cả như vậy, người của Tuyết Uyên vẫn mang vẻ mặt kiên định, tuyệt đối sẽ không khuất phục.

Cẩn Vân Nhiên kiên định nhìn Tuyết Vô Ngân, hai người ánh mắt giao nhau, đồng sinh cộng tử.

Mà Minh Huy nhìn người của Tuyết Uyên đều là một bộ không sợ chết, trong lòng cảm thấy phẫn nộ.

“Tốt, hai ngươi không sợ chết. Có phải cả đứa con duy nhất cũng có thể bỏ?”

Nghe nói như thế, Cẩn Vân Nhiên nhất thời không khống chế được.

“Xuất Trần đâu? Ngươi giấu đâu rồi, mau đưa Xuất Trần ra.” Cẩn Vân Nhiên trên mặt lộ vẻ lo lắng, trong ánh mắt mang theo sợ hãi.

Đúng vậy, nàng có thể không sợ chết, nhưng nếu đứa con duy nhất của nàng chết, nàng rất luyến tiếc.

Tuyết Vô Ngân cũng khẩn trương, Minh Huy nhìn hai người, trong ánh mắt lộ vẻ đắc ý, vung tay lên. Bên cạnh lập tức có người đưa Xuất Trần ra, Cẩn Vân Nhiên lập tức xem xét.

Hoàn hảo, Xuất Trần tuy rằng nhìn qua sắc mặt có chút không tốt, nhưng là trên người không bị thương. Nhìn Xuất Trần mạnh khỏe, vợ chồng hai người cuối cùng an tâm một ít.

Minh Huy lại âm hiểm cười nói:“Thế nào? Ta đối với con ngươi tốt không? Cũng không làm gì với hắn.”

Minh Huy nói xong, Cẩn Vân Nhiên nhíu mày, trong lòng nghĩ Minh Huy cũng không phải là người lương thiện, làm sao có thể tốt như vậy?

https://thuviensach.vn

Nghi ngờ của Cẩn Vân Nhiên rất nhanh được giải đáp.

“Ta muốn trước mặt của ngươi ngược đãi hắn, như vậy trước mặt mọi người, sẽ càng vui sao? Nếu không, nếu chỉ có mình ta, quả thật không có ý nghĩa.”

“Ngươi……”

Cẩn Vân Nhiên nói không ra lời, không biết nên nói cái gì cho tốt. Tuyết Vô Ngân mang vẻ mặt giận dữ, hai tay nắm lại, mơ hồ có thể thấy được gân xanh.

Minh Huy thực hưởng thụ nhìn biến hóa hai vợ chồng, trong ánh mắt phẫn nộ của họ, đột nhiên lấy ra một phen chủy thủ trong tay áo.

Nhìn như vậy, Tuyết Vô Ngân sắc mặt thay đổi, Cẩn Vân Nhiên trên mặt không có huyết sắc.

Minh Huy đem chủy thủ kia, trước sắc mặt kinh hãi của họ, từ từ để sát vào cổ Xuất Trần.

Lúc cảm giác lạnh như băng đến gần mình, biểu tình của Xuất Trần không có gì biến hóa.

Nhưng người của Tuyết Uyên sắc mặt lại khẩn trương, mọi người đều muốn đem Minh Huy bầm thây vạn đoạn.

Mà Minh Huy trên mặt ý cười càng đậm, thậm chí có một tia khoái ý cùng máu tươi.

Hắn đưa chủy thủ tới gần cổ Xuất Trần, từ từ gần sát, lúc chạm vào da, lại có mũi nhọn lạnh lẽo, lý trí của Cẩn Vân Nhiên hoàn toàn biến mất.

Cẩn Vân Nhiên cảm thấy lý trí của mình biến mất, không để ý thân thể bị hao tổn, muốn xông lên cứu con. Mà Tuyết Vô Ngân đang nhìn Xuất Trần,

https://thuviensach.vn

cho nên trong lúc nhất thời không lưu ý, cứ như vậy để thê tử chạy ra ngoài.

Mà Minh Huy nhìn tình cảnh này, trên mặt ý cười càng phát ra đặc hơn.

Hắn cười nói:“Tuyết Vô Ngân, ta cho ngươi cảm thụ một chút tư vị mất đi vợ con?”

Nghe nói như thế, Tuyết Vô Ngân cảm thấy như trời sập. Hắn chỉ thấy Minh Huy vung tay lên, một thanh đao lạnh như băng hướng về Cẩn Vân Nhiên.

Tuyết Vô Ngân gọi một tiếng thất thanh:“Nhiên Nhiên……”

Khóe miệng lại bởi vì kích động mà phun ra một ngụm máu tươi.

Tia sáng trước mắt lóe lên, kiếm khí lạnh băng xẹt qua người. Tuyết Vô Ngân chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, rút kiếm muốn cùng Minh Huy đồng quy vu tận.

“Tư Cảnh Hiên!”

Nhưng cước bộ chưa kịp, bên tai chợt nghe thanh âm của Minh Huy.

Tuyết Vô Ngân giương mắt nhìn, nhìn thấy Tư Cảnh Hiên đứng đối diện Minh Huy, mà Vân Y lại ôm thê tử của mình từ từ trở về.

Tuyết Vô Ngân vội đi qua, tiếp nhận thê tử, trên mặt không còn giọt máu.

Mà Vân Y buông Cẩn Vân Nhiên ra, lại đến cạnh Tư Cảnh Hiên, cùng Tư Cảnh Hiên đối mặt Minh Huy.

Minh Huy nhìn đôi bích nhân trước mắt, trong ánh mắt mặt lập tức cuồn cuộn mãnh liệt hận ý.

https://thuviensach.vn

Năm đó, Tuyết Linh Ca cùng Tư Minh Dạ cũng đứng như vậy, nhìn hắn.

Không nghĩ tới nhiều năm về sau, con bọn họ cũng là như thế. Minh Huy đột nhiên xoay người nhìn về phía sau, phát hiện Du Nhiên mang vẻ mặt bị thương nhìn bên này.

Chẳng lẽ đây là số mệnh? Cha con bọn họ vĩnh viễn đều không vào mắt của mẹ con họ, luôn nhận hết tình yêu khổ sở như vậy.

Minh Huy càng nghĩ càng cảm thấy không cam lòng, trong thanh âm cũng mang theo nhè nhẹ tàn khốc.

“Thật sự là thiên đường lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại đến. Vốn muốn cho các ngươi sống thêm vài ngày, nhưng xem ra ngươi muốn xuống hoàng tuyền gặp cha, bản đảo chủ hôm nay sẽ thành toàn cho ngươi.”

Minh Huy dứt lời, lại đột nhiên quay đầu hung tợn cảnh cáo Minh Du Nhiên. Minh Du Nhiên vốn muốn cầu tình, lại nuốt vào.

Mà Tư Cảnh Hiên nghe thấy từ cha, trong ánh mắt dâng lên hận ý, Vân Y lại mang vẻ mặt xơ xác tiêu điều nhìn Minh Huy.

Minh Huy đột nhiên đánh Tư Cảnh Hiên, Vân Y nhân cơ hội cứu Xuất Trần.

Minh Huy thấy hành động của Vân Y chỉ lạnh lùng nở nụ cười, trong lòng nghĩ lát nữa cho các ngươi cùng chết.

Vân Y mang Xuất Trần về, mình lại phi thân lên tháp cao của Bồng Lai đảo.

Minh Huy nhìn động tác của Vân Y, trong ánh mắt hiện lên nghi hoặc. Nhưng lại không để ý. Hắn đối phó với Tư Cảnh Hiên thủ đoạn có thể nói

https://thuviensach.vn

là nhanh chuẩn ngoan, chiêu chiêu ngoan lệ, muốn giết Tư Cảnh Hiên.

Mà Tư Cảnh Hiên dưới sự tấn công của Minh Huy, quả thật là yếu thế.

Minh Huy cười nhạo một tiếng nói:“Đã xong, Tư Cảnh Hiên, đi xuống gặp cha ngươi đi.”

Nói xong, Minh Huy toàn thân khí thế lại tăng vọt, kiếm khí càng sắc bén.

Vô số bạch quang hiện lên, Tư Cảnh Hiên đã hoàn toàn bị kiếm quang của Minh Huy vây quanh. Xa xa nhìn như vậy một màn Tuyết Vô Ngân cứng họng, mà Minh Huy lại lạnh lùng nhìn.

Lúc tia sáng như nuốt hết Tư Cảnh Hiên, một tiếng đàn đột nhiên truyền đến.

Tiếng đàn, như nước, giống như đổ xuống từ chân trời, nhất thời hóa giải kiếm khí.

753963004_466300201_574_574

Kiếm quang tán đi, Tư Cảnh Hiên vẫn không bị thương đứng ở nơi đó. Lúc này Tư Cảnh Hiên sắc mặt cương nghị, ánh mắt như đao, toàn thân một cỗ chiến ý.

Minh Huy ánh mắt dừng lại, đột nhiên nhìn về phía trên.

Chỉ thấy phía trên, một nữ tử áo trắng đang ngồi, có một cây đàn cổ. Bàn tay khẽ động, nhất thời tiếng đàn bình thản túa ra.

Lúc thấy rõ cây đàn, ánh mắt Minh Huy đột nhiên run lên.

Là Linh Âm! Linh Âm!

https://thuviensach.vn

Minh Huy ánh mắt thâm thúy nhìn Vân Y, lúc này nhìn về phía nàng. Nhìn nữ tử trên người hòa tan Tịch Diệt Thanh Liên, nhìn nàng ngồi đó. Lại có khí thế của thiên nữ, như đang chỉ điểm tất cả, hóa giải tất cả oán hận.

Tiếng đàn vẫn thư hoãn, giảm bớt oán giận của mọi ngườii. Minh Huy phát giác lòng mình như bị dòng nước ôn nhu vậy quanh, loại cảm giác này, thực xa lạ, thực ấm áp.

Nhưng trong giây lát, lòng cừu hận của Minh Huy, lập tức phá tan tiếng đàn vây quanh.

Tuyết Linh Ca, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ngươi. Thù hận của ta, sẽ đòi lại từ ngươi.

Minh Huy ánh mắt biến thành đỏ như máu, mang theo yêu ma hủy diệt.

Vân Y nhìn Minh Huy như vậy, trong lòng thở dài một tiếng, biết phải dùng tới cái chết mới có thể giải thoát.

Tư Cảnh Hiên cùng Minh Huy đứng đối diện nhau, mà Vân Y ánh mắt nhìn về phía Tư Cảnh Hiên cũng biến thành kiên định.

Đôi mắt hàm sát, bàn tay dao động, tiếng đàn biến thành sát khí.

Minh Huy cùng Tư Cảnh Hiên giao đấu, cũng cảm giác được, có tiếng đàn giúp, khí thế trên người Tư Cảnh Hiên đã xảy ra biến hóa, có một loại duy ngã độc tôn, không úy kỵ gì.

Minh Huy dùng toàn bộ thực lực, phát hiện sự tình nghiêm trọng.

Mà bên này giao chiến kịch liệt, Tuyết Vô Ngân chớp thời cơ, cũng dẫn theo người của Tuyết Uyên đánh người của Bồng Lai đảo.

https://thuviensach.vn

Nguyên bản thực lực của Tuyết Uyên không địch lại Bồng Lai đảo, nhưng có tiếng đàn thêm vào, hơn nữa người của Tuyết Uyên đều có khí thế quyết tuyệt. Nhất thời máu chảy thành sông, nơi nơi đều chém giết, chiến hỏa bay tán loạn.

Tình thế càng ngày càng ác liệt, nhưng Bồng Lai đảo, lại dần dần biểu hiện yếu ớt. Nhìn tình huống này, Minh Huy ánh mắt càng đỏ, nhất thời hướng lên trời rống lên, ngay sau đó, ngọc quan trên đầu liền vỡ vụn. Lập tức lộ ra một đầu tóc đen, lúc Minh Huy khí thế không ngừng tăng vọt, tóc Minh Huy cũng từ từ biến thành màu xám.

Nhìn vậy, ánh mắt mọi người biến đổi, liên tục lui về phía sau. Nhưng đã không kịp, Minh Huy đã nhập ma, không nhận thức ai cả. Hắn bắt lấy người của mình, xé rách người đó thành mảnh nhỏ.

Nhìn tình hình này, Tuyết Uyên nhất thời cảm thấy nguy hiểm dị thường, mỗi người cảm thấy bất an. Mà Bồng Lai đảo cũng không chạy đi đâu, bởi vì Minh Huy nhập ma, đang không ngừng giết người, lúc này đã không phân biệt được ai, tóm lại là gặp người thì giết.

Đột nhiên, Minh Huy bắt được Minh Du Nhiên.

Một màn này nhất thời làm cho mọi người dừng cước bộ, nhìn bên này.

Minh Huy ánh mắt hận ý, vẻ mặt điên cuồng, muốn xe Minh Du Nhiên thành mảnh nhỏ.

Minh Du Nhiên đột nhiên lên tiếng:“Phụ thân, ta là Du Nhiên a, ta là nữ nhi duy nhất của ngươi a.”

Nói xong, trên mặt đã đầy nước mắt.

Minh Huy nghe xong, tựa hồ trong nháy mắt thanh tỉnh. Hắn mở hai mắt nhìn Minh Du Nhiên, như đang tự hỏi. Nhưng chỉ cần tự hỏi, trong đầu đều

https://thuviensach.vn

là hình ảnh Tuyết Linh Ca nói nguyện ý vì Tư Minh Dạ mà chết. Nhất thời, lý trí Minh Huy hoàn toàn biến mất. Rốt cuộc không nghe thấy gì, nhìn không thấy gì. Hắn bắt lấy Minh Du Nhiên, trên tay dùng lực, ngay sau đó Minh Du Nhiên hóa thành mảnh nhỏ.

Một màn tàn nhẫn, người ở đây kinh sợ. Ngay cả nữ nhi của mình cũng giết, xem ra Minh Huy điên rồi.

Nhất thời người của Bồng Lai đảo bỏ chạy, tình huống như vậy làm Tuyết Uyên trở tay không kịp, không biết làm sao có thể biến thành bộ dáng này.

Vân Y ở trên tháp cao, nhìn cảnh tượng này, biết chỉ cần giết Minh Huy, tất cả đều đã xong.

Vân Y cùng Tư Cảnh Hiên liếc nhau, trong mắt họ hiện lên kiên định thần sắc.

Tư Cảnh Hiên đi đến trước mặt Tuyết Vô Ngân, nói:“Cậu, các ngươi rút lui đi. Nơi này có ta cùng Y y, chúng ta sẽ giải quyết.”

Tuyết Vô Ngân kiên quyết không chịu rời đi, thề sống chết cùng họ. Nhưng bị một câu của Tư Cảnh Hiên nói, ba người mới rời đi.

Rất nhanh mọi người đều chạy hết, mà Minh Huy đang xé rách người cuối cùng không chạy kịp.

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên gật gật đầu, nháy mắt tiếng đàn chuyển tiếp đột ngột, biến thành sát ý.

Tư Cảnh Hiên dùng toàn thân nội lực, tụ vào mũi kiếm, rất nhanh đón nhận Minh Huy.

https://thuviensach.vn

Minh Huy vì không ai giết hắn mà cuồng bạo, đột nhiên cảm giác được một cỗ sát khí hướng về hắn. Minh Huy lập tức đón nhân, hai người triền đấu cùng một chỗ.

Mà Vân Y lại ở trên tháp, tiếng đàn cứ ra. Vân Y toàn thân cao thấp, ánh huỳnh quang lưu chuyển, tiếng đàn như đao, toàn bộ đều công kích về phía Minh Huy.

Vân Y và Tư Cảnh Hiên liên thủ, Minh Huy xuất hiện trạng thái không địch lại. Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, hai người đồng thời lộ ra hiểu ý tươi cười.

Nhưng, ngay sau đó, Vân Y đột nhiên cảm giác ngực tê rần. Ánh mắt Vân Y buồn bã, có chút sợ hãi. Nhưng ngay cả như vậy, Vân Y cắn răng đánh đàn, làm cho tiếng đàn cứ vậy mà trút ra ngoài.

Vân Y cảm thấy mắt có chút mơ hồ.

Đột nhiên, Vân Y nhớ tới Mạn châu sa hoa. Vân Y ngẩn ra, trong giây lát như hiểu ra.

Ngay sau đó, Vân Y cảm giác hai mắt của mình tựa hồ xuyên thấu hết thảy, lại thấy cha mẹ của mình ở hiện đại.

Chỉ thấy cha mẹ tiều tụy đứng bên trong mộ viên, nhìn ảnh của mình mà đau thương.

Nhìn hình ảnh này, Vân Y đau lòng muốn chết, gấp giọng nói, ta ở trong này, ở trong này.

Nhưng cũng không có tác dụng.

Nàng cảm giác mình như u hồn, chỉ có thể nhìn.

https://thuviensach.vn

Vân Y cứ nhìn như vậy, tựa hồ đi theo ba ngày ba đêm, nhìn cha mẹ đau thương, nhìn cha mẹ đỡ lẫn nhau.

Nàng quên mình muốn làm cái gì, chỉ mờ mịt đi theo, muốn đi theo. Trong lòng nghĩ, có thể như vậy cũng tốt.

Khi nàng nghĩ vậy, bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng quen thuộc nỉ non:“Y y……”

Vân Y đột nhiên kinh hoảng xoay người sang chỗ khác, nhìn thấy một mảnh đen tối.

Vân Y lại quay đầu nhìn cha mẹ, yên lặng nói thực xin lỗi, sau đó liền xoay người đi về phía đó.

Tư Cảnh Hiên cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy lúc ấy Vân Y tiếng đàn tăng nhiều, tựa hồ mang theo một cỗ lực lượng linh hồn. Trong nháy mắt, kiếm Tư Cảnh Hiên mang lực lượng hủy diệt tất cả, chém tới Minh Huy, sau đó Minh Huy chết ngay lập tức.

Cũng lúc này, Tư Cảnh Hiên đột nhiên cảm giác ngực mình như bị xé ra. Hắn đột nhiên nhìn về phía tháp cao, phát hiện Vân Y rơi xuống.

Tư Cảnh Hiên cảm thấy đau lòng, lập tức phi thân, tiếp được Vân Y.

Chỉ là mặc hắn gọi như thế nào, cũng không gọi được trở về. Tư Cảnh Hiên cảm giác Vân Y còn sống, nhưng cũng đã chết. Bởi vì hắn tựa hồ cảm giác được, khối thân thể này tựa hồ đã không có linh hồn, Vân Y đã đi xa hắn.

Tư Cảnh Hiên ôm Vân Y trở lại Tuyết Uyên, hắn không để ý đến ai. Ôm Vân Y ngồi trên ngọn núi cao nhất Tuyết Uyên, ngồi ở chỗ kia, gắt gao ôm Vân Y, không ngừng nói chuyện cùng nàng, ba ngày ba đêm.

https://thuviensach.vn

Vân Y không ngừng giãy dụa, muốn giãy dụa ra nơi đen tối kia. Cuối cùng, Vân Y chậm rãi mở mắt. Lúc mở mắt, Vân Y cảm giác ngực có sức nặng. Vân Y giương mắt nhìn, chỉ thấy trên ngực mình có màu trắng?

Tóc?

308218_472794506086977_1916293771_n

Tay Vân Y chà xát tóc, lăng lăng nhìn.

Mà theo động tác của nàng, đầu bạc kia cũng động đậy.

Giương mắt, nhìn đôi mắt kia.

Nàng thất thanh kêu lên:“Hiên……”

Lúc đó, Tư Cảnh Hiên mạnh mẽ ôm Vân Y vào lòng, thật sâu, không muốn buông tay.

Mà Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên đầu đầy tóc bạc, cũng rơi lệ.

Tư Cảnh Hiên tóc đã trắng.

Vân Y nhìn Tư Cảnh Hiên, đôi mắt rưng rưng, trên mặt cũng là hạnh phúc thỏa mãn.

Nàng cũng xoay lại ôm lấy Tư Cảnh Hiên, ôm nam nhân mình yêu nhất. Trong lòng nghĩ, từ nay về sau, bọn họ không rời xa nữa. Thiên nam địa bắc, tận tình lưu lạc. Vĩnh viễn sánh cùng trời đất, bọn họ không bao giờ xa nhau nữa.

383092_440559179364505_1418785260_n

Năm tháng yên tĩnh, làm bạn lẫn nhau, bọn họ nhìn nhau, đều hiểu ý nở nụ cười. Từ nay về sau, bọn họ nắm tay nhau sống cả đời, mãi mãi không

https://thuviensach.vn

xa cách.

~~~~~~~~~~HOÀN~~~~~~~~~~

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Hãm Hại
Chương 2: Xuyên Qua
Chương 3: Hồi Phủ
Chương 4: Kinh Ngạc
Chương 5: Hoa Viên Giao Phong
Chương 6: Đã Xảy Ra Chuyện
Chương 7: Linh Lung
Chương 8: Thiên Binh Các
Chương 9: Lão Phu Nhân Cho Mời
Chương 10: Di Nương Kinh Ngạc
Chương 11: Không Cho Ngươi Đi, Đó Là Vì Tốt Cho Ngươi
Chương 12: Hội Phi Chim To
Chương 13: Ủa, Đây Không Phải Dạ Vương Phi Sao?
Chương 14: An Vương, Ta Cùng Dạ Vương Là Cùng Cách (Ly Hôn)
Chương 15: Hiên Vương
Chương 16: Bà Ngoại Cháu Rất Khỏe
Chương 17: Bị Bắt
Chương 18: Mộng Ảo Khởi La Hương
Chương 19: Mạo Hiểm Cả Đêm
Chương 20: Ta Không Phải Cố Ý
Chương 21: Quyết Định Phản Kích
Chương 22: Vu Oan Giá Họa
Chương 23: An Vương Bái Phỏng
Chương 24: Nữ Tử Đêm Hôm Đó Đến Tột Cùng Là Ai?
Chương 25: Xuân Phong Bàn Nam Tử
Chương 26: Hoa Mạn Châu Sa
Chương 27: Trừng Ác Phó

https://thuviensach.vn

Chương 28: Vân Mộ Phẫn Nộ
Chương 29: Xuất Trần Là Tên Của Ta
Chương 30: Cô Ảnh Dưới Ánh Trăng
Chương 31: Đêm Tịch Mịch
Chương 32: Đêm Khuya Mưu Đồ Bí Mật
Chương 33: Vân Dung Cuồng Vọng
Chương 34: Hoa Thanh Nhi
Chương 35: Sóng Ngầm Bắt Đầu Khởi Động
Chương 36: Làm Người Kinh Ngạc
Chương 37: Bỗng Nhiên Nổi Tiếng? Nộp Giấy Trắng
Chương 38: Có Một Không Hai
Chương 39: Đệ Thập Cục
Chương 40: Nữ Tử Đứng Nhất Yến Kinh
Chương 41: Đêm Trước Tiệc Tối
Chương 42: Một Đôi Bích Nhân
Chương 43: Các Ngươi Muốn Giết Ta
Chương 44: Hàn Băng
Chương 45: Ai Lợi Hại Hơn
Chương 46: Hoa Rơi Nước Chảy
Chương 47: Sương Mù Dày Đặc
Chương 48: Chỗ Tối Hạ Độc Thủ
Chương 49: Ngu Xuẩn?
Chương 50: Giết Người
Chương 51: Đêm Mưu
Chương 52: Trúng Kế
Chương 53: Một Kiếm Giết Sạch
Chương 54: Tiếp Quản Thiên Binh Các
Chương 55: Thần Bí Thở Dài
Chương 56: Đoạn Tuyệt Quan Hệ Cha Con
Chương 57: Vân Ngọc Tự Cho Là Thông Minh
Chương 58: Đuổi Ta Đi?
Chương 59: Ai Là Chủ Nhân?

https://thuviensach.vn

Chương 60: A Mi
Chương 61: Tâm Sự Hàn Băng
Chương 62: Lựa Chọn Diễm Vương
Chương 63: Diễm Vương Phủ Lai Khách
Chương 64: Thái Tử Mưu Hoa
Chương 65: Chuyện Qua Lại
Chương 66: Lại Vào Danh Nhạc Các
Chương 67: Thân Phận Thứ Nữ
Chương 68: Trừng Phạt
Chương 69: Âm Mưu Nổi Lên
Chương 70: Một Khắc Mạo Hiểm
Chương 71: Nữ Tử Áo Trắng
Chương 72: Bắt Đầu Trả Thù
Chương 73: Vân Ngọc Bi Ai
Chương 74: Kết Cục Của Lí Như (Thượng)
Chương 75: Kết Cục Của Lí Như (Hạ)
Chương 76: Đuổi Ra Khỏi Nhà
Chương 77: Loạn Khởi (Thượng)
Chương 78: Loạn Khởi (Hạ)
Chương 79: Tự Vẫn Tạ Tội
Chương 80: Tên Đã Lên Dây
Chương 81: Bàn Tay Mềm Vừa Nhấc: Cướp Bóc
Chương 82: Hỗn Loạn Cả Đêm
Chương 83: Trừng Phạt Đúng Tội
Chương 84: Du Nhiên Quận Chúa Thần Bí
Chương 85: Thoái Nhượng?
Chương 86: Kết Cục Của Tần Thống Lĩnh
Chương 87: Gió Nổi Lên
Chương 88: Hoa Thanh Nhi Thiết Cục
Chương 89: Ám Lãng Sinh Mãnh Liệt
Chương 90: Linh Lung Biến Hóa
Chương 91: Sát Khí Ẩn Hiện

https://thuviensach.vn

Chương 92: Tình Thế Nghịch Chuyển
Chương 93: Quỳnh Hoa Yến (Thượng)
Chương 94: Quỳnh Hoa Yến (Trung)
Chương 95: Quỳnh Hoa Yến (Trung 'Tt')
Chương 96: Ban Hôn?
Chương 97: Tâm Tư Các Hữu
Chương 98: Nhất Ba Chưa Bình, Nhất Ba Lại Khởi (*)
Chương 99: Đêm Kinh Hồn Ngoài Quận Chúa Phủ
Chương 100: Ai Là Kẻ Lỗ Mãng?
Chương 101: Trước Đêm Xuất Giá
Chương 102: Hôn Lễ Sinh Biến
Chương 103: Đêm Tân Hôn
Chương 104: Việc Lạ Liên Tục
Chương 105: Hoa Thanh Cung Hỗn Độn
Chương 106: Kiếp Thiên Lao
Chương 107: Đàm Phán
Chương 108: Lộc Tử Thùy Thủ
Chương 109: Thông Đạo Bí Mật
Chương 110: Uy Lực Trận Pháp
Chương 111: Sở Dạ Trở Về
Chương 112: Kêu Ca Nổi Lên Bốn Phía
Chương 113: Hư Hư Thực Thực Trúng Độc
Chương 114
Chương 115
Chương 116
Chương 117
Chương 118
Chương 119: Vũ Nhi, Chúng Ta
Chương 120
Chương 121: Rời Đi
Chương 122: Vào Nhầm Bụi Hoa
Chương 123: Chỉ Có Thanh Ảnh, Như Ngọc Như Tùng

https://thuviensach.vn

Chương 124: Ngân Mặt Hắc Y
Chương 125: Lựa Chọn Gian Nan
Chương 126: Chỉ Mành Treo Chuông
Chương 127: Sát Khí Tái Hiện
Chương 128
Chương 129
Chương 130
Chương 131
Chương 132
Chương 133
Chương 134
Chương 135
Chương 136: Bóng Đêm Liêu Nhân
Chương 137
Chương 138
Chương 139
Chương 140
Chương 141: Án Khởi
Chương 142
Chương 143
Chương 144
Chương 145
Chương 146
Chương 147: Yến Hội Thủy
Chương 148: Diệt Sát
Chương 149
Chương 150
Chương 151
Chương 152
Chương 153: Tạo Phản
Chương 154: Giải Quyết (1)
Chương 155: Giải Quyết (2)

https://thuviensach.vn

Chương 156: Gặp Lại Sở Dạ
Chương 157: Dung Mạo Tuyệt Thế
Chương 158: Dạ Tập
Chương 159: Quân Ánh Nguyệt
Chương 160: Nguy Hiểm
Chương 161: Thi Đấu Thất Quốc Bắt Đầu
Chương 162: Lịch Sử Của Bắc Quốc
Chương 163: Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 164: Thời Khắc Nguy Hiểm
Chương 165: Đại Kết Cục (Thượng) Sinh Tử Tướng Tùy
Chương 166: Đại Kết Cục (Trung) Tình Ý Kéo Dài
Chương 167: Đại Kết Cục (Hạ) Làm Bạn Cả Đời

https://thuviensach.vn